

Holy Bible

Aionian Edition®

תנך עברי מודרני
Modern Hebrew Bible

AionianBible.org

התרגם ההפוך הראשון בעולם
הוא זמין להעתיק ולהדפיס
קראו לו גם "התניך הסגול"

Holy Bible Aionian Edition ®

תנך עברית מודרני

Modern Hebrew Bible

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025

Source text: eBible.org

Source version: 4/18/2025

Source copyright: Public Domain

Translator unknown

Formatted by Speedata Publisher 5.1.3 (Pro) on 5/4/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language

Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

הקדמה עברית at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation!* What is an *un-translation?* Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

ההיסטוריה at AionianBible.org/History

- 06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
- 10/20/24 - Gospel Primer handout format.
- 11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
- 01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
- 03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
- 05/04/25 - 393 translations now available in 175 languages.

תוכן העניינים

	עדות חדשה	הברית החדשה
611	מatio	בראשית
638	מאرك	שנות
655	ליקס	ויקרא
683	נוין	במדבר
706	מעשי השליחים	דברים
735	אל-חרוזמים	יהושע
747	הראשונה אל-תקוננותיהם	שופטים
759	השנייה אל-תקורנותיהם	שמואל א
767	אל-תגלותיים	שמואל ב
771	אל-דָּאָפְסִים	מלכים א
775	אל-הפלחים	מלכים ב
778	אל-תקולפים	ישעה
781	1 סלוניים	ירמיה
784	2 סלוניים	יזוקאל
786	1 טימוטי	תויש
790	2 טימוטי	יואל
793	אל-טיטוס	עמוס
795	אל-פלימון	עברית
796	אל-העברים	יונה
804	יעקב	מיכה
807	הראשונה לפטרוס	נחום
810	השנייה לפטרוס	חבקוק
812	הראשונה ליווחנן	צפניה
815	השנייה ליווחנן	חגי
816	השלישית ליווחנן	זכירה
817	יהויקה	מלאכי
818	חוון יוחנן	תהילים
	איוב
	משלי
	רות
	שיר השירים
	קהלת
	נספח	איכה
	מדרך הקורא	אסתר
	מילון	דניאל
	מפות	עזרא
	עצה	נהמיה
	Doré איורים	דברי הימים א
		דברי הימים ב

הברית הישנה

וינרש את האדם וישכן מكرם לנו עדן את הARBים ואת להט החורב המותהפהת לשומר את דרך עז החיים:
(בראשית 3:24)

בראשית

עופ כנף למיןתו וירא אלהים כי טוב: 22 ויברך אתם אלהים לאמր פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ: 23 ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי: 24 ויאמר אלהים תוצאה הארץ נפש חיה למיןה בהמה ורמש וחיוו אرض למיןה ויהי כן: 25 ויעש אלהים את חיota הארץ למיןה ואת התבומה למיןה ואת כל רמש האדמה למיןהו וירא אלהים כי טוב: 26 ויאמר אלהים געשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדנת הים ובכوعם השמיים ובבמהה ובכל הארץ ובכל הרmesh הרmesh על הארץ: 27 ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אותו זכר ונקבה ברא אותם: 28 ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וככשה ורדו בדנת הים ובכועם השמיים ובכל חיota הרmeshת על הארץ: 29 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע ודרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע אשר על פני כל הארץ לאכלת: 30 ולכל חיota הארץ ולכל עופ השמיים ולכל רמש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירך עשב לאכלת יהי כן: 31 וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי:

2 ויכלו השמיים והארץ וכל צבאם: 2 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר שודעה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: 3 ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות: 4 אלה תולדות השמיים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמיים: 5 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה: 6 ואיד יעלה מן הארץ והשקה את כל פניו האדמה: 7 ויזכר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה: 8 ויטעת יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם

1 בראשית ברא אלהים את השמיים ואת הארץ: 2 והארץ הייתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרוחפת על פני המים: 3 ויאמר אלהים ידו אור ויהי אור: 4 וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך: 5 ויקרא אלהים לאור ים ולחשך קרא ללילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד: 6 ויאמר אלהים יהי רקייע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים: 7 ויעש אלהים את הרקייע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקייע ובין המים אשר מעל לרקייע ויהי כן: 8 ויקרא אלהים לרקייע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני: 9 ויאמר אלהים יקו המים מתחת השמיים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן: 10 ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמוקה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב: 11 ויאמר אלהים תרשא הארץ דשא עשב מזריע ודרע עץ פרי עשה פרי למיןיו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן: 12 ותוצאה הארץ דשא עשב מזריע זרע למיןהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למיןהו וירא אלהים כי טוב: 13 ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי: 14 ויאמר אלהים יהי מארחת ברקייע השמיים להבדיל בין הימים ובין הלילה והיו לאות ולמועדדים ולימים ושלדים: 15 והיו למאורת ברקייע השמיים להאריך על הארץ ויהי כן: 16 ויעש אלהים את שני המארחות הנדרלים את המאוור הנגדל לממשלת הימים ואת המאוור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים: 17 ויתן אתם אלהים ברקייע השמיים להאריך על הארץ: 18 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב: 19 ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי: 20 ויאמר אלהים ישרצזו המים שרצן נפש היה ועופף על הארץ על פני רקייע השמיים: 21 ויברא אלהים את התנינים הנדרלים ואת כל נפש החיה הרmeshת אשר שרצזו המים למיןיהם ואת כל

שם את האדם אשר ייצר: **וַיֹּאמֶר הָנַחֵשׁ אֶל הָאֲשָׁהָ לֹא מות תִמְתּוּן:** **כִּי יִדְעַ**
הָאָדָם כֹּל עַז נַחֲמֵד לְמַרְאָה וּטוֹב לְמַאֲכֵל וְעַז
אֱלֹהִים כִּי בָּיוֹם אֲכָלָם מִמְנוּ נַפְקַחוּ עַיִנִיכֶם וְהִיִּתֶם
כָּאֱלֹהִים יִדְעַי טֻוב וּרוּע: **וְתוֹרָא הָאֲשָׁה כִּי טֻוב הַעַז**
לְמַאֲכֵל כִּי תָאוּה הַוָּא לְעַיִנִים וְנַחֲמֵד הַעַז לְהַשְׁכֵיל
וְתַחַק מְפַרְיוֹ וְתַאֲכֵל גַּם לְאִישָׁה עַמָּה וְיִאֲכֵל:
וְתוֹפְקַחַנָּה עַיִנִי שְׁנֵיהם וַיַּדְעֻוּ כִּי עִירְמָם הַמָּוּת וַיַּתְפְּרֹרוּ
עַלְהָתָאנָה וַיַּעֲשׂוּ לְהַמְּחַנְתָּה: **וַיִּשְׁמַעְוּ אֶת קּוֹל יְהוָה**
אֱלֹהִים מִתְהַלֵּךְ בְּנֵן לְרוֹת הַיּוֹם וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְאַשְׁתָוּ
מִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עַז הַגָּן: **וַיִּקְרַא יְהוָה אֱלֹהִים**
אֶל הָאָדָם וַיֹּאמֶר לוֹ אַيִּכְחָה: **וַיֹּאמֶר אֶת קָלֵךְ שְׁמַעְתִּי**
בְּנֵן וְאִירָא כִּי עִירָם אָנֹכִי וְאַחֲבָא: **וַיֹּאמֶר מַיְיִדְנֵי**
לְקָץ כִּי עִירָם אַתָּה הַמָּן הַעַז אֲשֶׁר צִוִּיתִיךְ לְבָלְתֵי אֲכֵל
מִמְנוּ אֲכָלָתְךָ: **וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאֲשָׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עַמְּדִי**
הַוָּא נָתַנָּה לִי מִן הַעַז וְאֲכֵל: **וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים**
לְאֶשְׁאָה מֵהָזֶה זֶה עֲשֵׂית וַיֹּאמֶר הָאֲשָׁה הָנַחֵשׁ הַשְׁנִיאָנִי
וְאֲכֵל: **וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶל הָנַחֵשׁ כִּי עָשָׂית זֶה**
תַּלְךְ וְעַפְרָתָאֵל כָּל יְמֵי חַיִּיךְ: **וְאַיְבָה אֲשִׁית בֵּין**
וּבֵין הָאֲשָׁה וּבֵין זְרוּעַ וּבֵין זֶרֶעה הַוָּא יְשׁוֹפֵךְ רָאשָׁה
וְאַתָּה תְּשׁוֹפֵנוּ עַקְבָּה: **אֶל הָאֲשָׁה אָמַר הַרְבָּה אַרְבָּה**
עַצְבּוֹנָקְ וְהַרְנָקְ בְּעַצְבָּקְ בְּנִים וְאֶל אִישָׁקְ תְּשֻׁקְתָּךְ
וְהַוָּא יִמְשָׁל בְּךָ: **וְלֹאָדָם אָמַר כִּי שְׁמַעַת לְקּוֹל אֲשָׁתָךְ**
וְתַאֲכֵל מִן הַעַז אֲשֶׁר צִוִּיתִיךְ לְאַמְرָל לְאַתָּאֵל הַבָּמָנוּ
אַרְוֹרָה הָאָדָם בְּעַבוֹרְךָ בְּעַצְבּוֹנָקְ תְּאַכְלָנָה כָּל יְמֵי
חַיִּיךְ: **וְקוֹזֵן וְדַרְדַּר תְּצִימָה לְךָ וְאֲכָלָתָה אֶת עַשְׁבָה**
הַשְׁדָה: **בְּזֹועַת אָפֵיךְ תַּאֲכֵל לְחַם עַד שׁוֹבֵךְ אֶל**
הָאָדָם כִּי מִמְנָה לְקַחַת כִּי עַפְרָתָה וְאֶל עַפְרָתָה:
וַיִּקְרַא הָאָדָם שֵׁם אַשְׁתָוּ חֹווָה כִּי הוָא הִיְתָה אֶם כָּל
חַיִּים: **וַיַּעֲשֵׂה יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וְלְאַשְׁתָוּ כְּתָנּוֹת עֹור**
וַיַּלְבְּשֵׁם: **וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים הַן הָאָדָם הוָה כָּאֶחָד**
מִמְנוּ לְדַעַת טֻוב וּרוּעָה פָּנִים שְׁלַח יְדוֹ וְלַקְחֵנִים מִעַז
חַיִּים וְאֲכֵל וְחוֹזֵק לְעַלְמָם: **וַיַּשְׁלַחַו יְהוָה אֱלֹהִים מִן**

שם את האדם אשר ייצר: **וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים מִן**
הָחַיִּים בְּתוֹךְ הַגָּן וְעַז הַדַּעַת טֻוב וּרוּע: **וַיָּנַחַר יָצָא**
מַעַדְן לְהַשְׁקָותָה אֶת הַגָּן וְמַשְׁמַן יָפַרְדֵּה לְאַרְבָּעָה
רָאשִׁים: **וְשֶׁהָאָדָם פִּישְׁוֹן הַוָּא הַסְּבָב אֶת כָּל אֶרְזָ**
הַחְוִילָה אֲשֶׁר שֶׁהַזָּהָב: **וְזָהָב הַהָּוָא טֻוב**
שֶׁהַבְּדָלָח וְאַבְןַתְשָׁהָם: **וְשֶׁהַנְּהָר הַשְׁנִי גִּיחָן**
הַוָּא הַסְּוּבָב אֶת כָּל אֶרְזָ
חַדְקָל הַוָּא הַהְלָךְ קָרְדָּמָת אֲשֶׁר וְהַנְּהָר הַרְבִּיעִי הַוָּא
פָּרָת: **וַיִּקְרַח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם וַיַּנְחַתֵּו בְּנֵן עָדָן**
לְעַבְדָה וְלִשְׁמַרְהָ: **וַיִּצְוֹ יְהוָה אֱלֹהִים עַל הָאָדָם**
לְאַמְרָה מִכֹּל עַז הַגָּן אֲכֵל הַאֲכֵל: **וְמוֹעֵץ הַדַּעַת טֻוב**
וְרֻע לְאַכְלָמָן כִּי בָּיוֹם אֲכֵל מִמְנוּ מֹתָה תִמְתּוּן:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֹא טֻוב הִיּוֹת הָאָדָם לְבָדֵד
אֲשֶׁר לוֹ עֹז כְּנַנְדוֹ: **וַיִּצְרַא יְהוָה אֱלֹהִים מִן הָאָדָם**
כָּל חַיָּת הַשְׁדָה וְאֶת כָּל עַופְתַּת הַשְׁמִינִים וְיִבְאֵל הָאָדָם
לְרֹאֹתָה מָה יִקְרָא לֹו וְכָל אֲשֶׁר יִקְרָא לֹו הָאָדָם נֶפֶשָׁה
חַיָּה הַוָּא שְׁמָנוֹ: **וַיִּקְרַא הָאָדָם שְׁמֹת לְכָל הַבָּהָמָה**
וְלַעֲוף הַשְׁמִינִים וְלְכָל חַיָּת הַשְׁדָה וְלְאָדָם לֹא מִצְאָה עֹז
וַיִּקְרַח אֶחָת מִצְלָעָתָיו וַיַּסְגֵּר בְּשֶׁר תְּחִתָּה: **וַיַּבְנֵן**
אֱלֹהִים אֶת הַצְלָע אֲשֶׁר לִקְחָה מִן הָאָדָם לָאֲשָׁה וְיִבְאֵה
אֶל הָאָדָם: **וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֶה הַפָּעָם עַצְמָמֵי**
וּבְשָׁר מַבְשָׁרִי לֹאֵזֶת יִקְרָא אֲשָׁה כִּי מַאיִשׁ לִקְחָה זֶה:
עַל כֵּן יִצְבַּא אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אָמוֹ וַיַּדְבֵּק בְּאַשְׁתָוּ וְהַוָּא
לְבָשָׁר אֶחָד: **וַיְהִי וְשָׁנִינָהָם עֲרוּמִים הָאָדָם וְאַשְׁתָוּ**
וְלֹא יִתְבְּשֵׁשָׁו:

3 **וְהַנַּחַשׁ הַיָּה עֲרוּם מִכָּל חַיָּת הַשְׁדָה אֲשֶׁר עָשָׂה**
יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל הָאֲשָׁה אָפְכִי אָמַר אֱלֹהִים
לְאַתָּאֵל מִכֹּל עַז הַגָּן: **וְתַאֲמַר הָאֲשָׁה אֶל הַנַּחַשׁ**
מְפַרְיָה עַז הַגָּן נַאֲכֵל: **וְמְפַרְיָה הַעַז בְּתוֹךְ הַגָּן**
אָמַר אֱלֹהִים לֹא תַאֲכֵל מִמְנוּ מִלְּאָכֵל

ועונב: 22 וצילה נם הוא ילדה את טובל קין לטש כל חרש נשחת וברזול ואחות טובל קין נעמה: 23 ויאמר למלך לנסיו עדה וצלה שמען קולי נשי למלך האזנה אמרתי כי איש הרגתי לפצעיו וילד לחברתי: 24 כי שבעתים יקם קין ולמלך שבעים ושבעה: 25 וידיע אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שת כי שת לי אליהם זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין: 26 ולשתם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנווש או הווחל לקרוא בשם יהוה:

5 זה ספר תולדת אדם ביום בראשם אליהם אדם בדמות אליהם עשה אותו: 2 זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם ביום הבבראם: 3 ויהי אדם שלשים ומאת שנה וילוד בדמותו צלמו ויקרא את שמו שת: 4 ויהיו ימי אדם אחרי הולידו את שת שמנה מאה שנה וילוד בנימ ובנות: 5 ויהיו כל ימי שת שתים שעשרה אחרי הולידו את אנווש שבע שנים ושמנה מאה שנה וילוד בנימ ובנות: 6 ויהי שנים ושמנה מאה שנה ווימת: 7 ויהי שת חמיש שנים ומאות שנה ווימת: 8 ויהיו כל ימי שת שתים שעשרה שנים ותשע מאות שנה ווימת: 9 ויהי אנווש תשעים שנה ווילד את קינן: 10 ויהי אנווש אחרי הולידו את קינן חמיש עשרה שנה ושמנה מאה שנה ווילד בנימ ובנות: 11 ויהיו קינן שבעים שנה ווילד את מהלאל: 13 ויהי קינן אחרי הולידו את מהלאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה ווילד בנימ ובנות: 14 ויהיו כל ימי קינן עשר שנים ותשע מאות שנה ווימת: 15 ויהי מהלאל חמיש שנים ושמים שנה ווילד את ירד: 16 ויהי מהלאל שנים ושמים שנה ווילד את ירד ששים שנה ושמנה מאה שנה ווילד בנימ ובנות: 17 ויהיו כל ימי מהלאל חמיש ותשעים שנה ושמנה מאות שנה ווימת: 18 ויהי ירד שתים ושמים שנה ומאט שנה ווילד את חנוך: 19 ויהי מוקן מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנהה ליהוה: 4 והבל הביא נם הוא מבכורות צאנו ומחלבון וייש יהוה אל הבל ואל מנהתו: 5 ואל קין ואל מנהתו לא שעה ויחר לקין מادر ויפלו פניו: 6 ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניו: 7 הלווא אם תיטיב שת ואם לא תיטיב לפתח חטאך רבץ ואליך השוקתו אתה המשל בו: 8 ויאמר קין אל הבל אחיו ויהרנתו: 9 ויאמר יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעת השמר אחוי אנכי: 10 ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אליו מן האדמה: 11 ועתה אrror אתה מירך: 12 כי תעבר את האדמה לא תספ תחיה לך Nun ונד תהיה בארץ: 13 ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשא: 14 הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפנייך אסתור והייתי Nun בארץ והוא כל מצאי יהרנני: 15 ויאמר לו יהוה לך כל הרג קין שבעתים יקם וישם יהוה لكין את לבתו חכotta אותו כל מצאו: 16 וויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ Nun קדמת עדן: 17 וידע קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך: 18 ווילד לחנוך את עירד ועריד ילד את מהוויאל ומהוויאל ילד את מותשאיל ומותשאיל ילד את למלך: 19 ויקח לו למלך שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה: 20 ותלד עדה את יבל הוא היה אבי ישב אهل ומוקנה: 21 ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל הפש כנור

עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם: 24 ויגרש את האדם וישכן מקדם לנו עדן את הכרבים ואת להט החרב המותהפהכת לשמר את דרך עץ החיים:

4 והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי איש את יהוה: 2 ותשוף לילדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה: 3 ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנהה ליהוה: 4 והבל הביא נם הוא מבכורות צאנו ומחלבון וייש יהוה אל הבל ואל מנהתו לא שעה ויחר לקין מادر ויפלו פניו: 6 ויאמר יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעת השמר אחוי אנכי: 10 ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אליו מן האדמה: 11 ועתה אrror אתה מירך: 12 כי תעבר את האדמה לא תספ תחיה לך Nun ונד תהיה בארץ: 13 ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשא: 14 הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפנייך אסתור והייתי Nun בארץ והוא כל מצאי יהרנני: 15 ויאמר לו יהוה לך כל הרג קין שבעתים יקם וישם יהוה لكין את לבתו חכotta אותו כל מצאו: 16 וויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ Nun קדמת עדן: 17 וידע קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך: 18 ווילד לחנוך את עירד ועריד ילד את מהוויאל ומהוויאל ילד את מותשאיל ומותשאיל ילד את למלך: 19 ויקח לו למלך שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה: 20 ותלד עדה את יבל הוא היה אבי ישב אهل ומוקנה: 21 ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל הפש כנור

ירד אחרי הולידו את חנוּק שמנה מאות שנה ווילד בנים ובנות: ²⁰ ויהיו כל ימי ירד שטים וששים שנה נח: ¹⁰ ווילד נח שלשה בניים את שם את חם ואת יפת: והשע מאות שנה וימת: ²¹ ויהי חנוּק חמיש וששים שנה ווילד את מתושלה: ²² ויתהlek חנוּק את האללים אחריו הולידו את מתושלה שלש מאות שנה ווילד בנים ובנות: ²³ ויהי כל ימי חנוּק חמיש וששים שנה כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני ושלש מאות שנה: ²⁴ ויתהlek חנוּק את האללים ואני כי ללח אותו אלהים: ²⁵ ויהי מתושלה שבע ושמנים שנה ומאות שנה ווילד את למד: ²⁶ ויהי מתושלה אחריו וזה אשר עשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמישים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה: ¹⁶ צהר העשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שניים ושלשים העשה: ¹⁷ ואני הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ גנוּע: ¹⁸ והקמתי את בריטוי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בנויך אתך: ¹⁹ ומכל חיי מכל בשאר שנים מכל תביא אל התבה להחיה אתך זכר ונקה יהוּ: ²⁰ מהעוֹף למיםיוֹ ומן הבמה למים מצל רמש האדמה למיםיוֹ שנים מכל יבאו אליו לחיות: ²¹ ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליו והיה לך ולהם לאכללה: ²² ויעש נח ככל אשר צוה אותו אלהים כן עשה:

7 ויאמר יהוה לנח בא אתה וככל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה: ² מכל הבמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבמה אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו: ³ גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקה לחיות זרע על פני כל הארץ: ⁴ כי לימים עוד שבעה אני מטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומהיותיך כל היקום אשר עשירתי מעלפני האדמה: ⁵ ויעש נח ככל אשר צוּחוּ יהוה: ⁶ ונח בן ש מאות שנה והמוביל היה מים על הארץ: ⁷ ויבא נח ובנוו ואשתו ונשי בנוו אותו עשיהם: ⁸ ונח מצא חן בעיני יהוה: ⁹ אלה תולדת נח

אל התבה מפני מי המבול: 8 מן הbhמה הטהורה ומון הbhמה אשר אינה טהרה ומון העוף וכל אשר יומ: 4 ותנה התבה בחדש השבעי בשבועה עשר ים לחדר על הרי אררט: 5 והמים היו הלו וחסור עד החדש העשירי בעשרי אחד לחדר נראה לראשונה ההרים: 6 ויהיו מקין ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה: 7 וישלח את הערב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעלה הארץ: 8 וישלח את היונה מארתו לראות הקלו המים מעלה פניהם הארמה: 9 ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פניהם הארץ וישלח ידו ויקח ויבא אתה אליו אל התבה: 10 ויהל עוד שבעת ימים אחרים ויספה שלח את היונה מן התבה: 11 ותבא אליו היונה לעת ערבות והנה עלה זות טרפ' בפייה וידע נח כי קל המים מעלה הארץ: 12 וייחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד: 13 ויהי באחת וSSH בתה אשר צוה אותו אלהים ויסגר יהוה בעדו: בשד באו כאשר צוה אותו אלהים ויסגר יהוה בעדו:

14 ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים וישאו את התבה ותרם מעלה הארץ: 15 ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותליך התבה על פניהם: 16 והמים נבררו מאד מאד על הארץ ויכסו כל הארץ הנבחים אשר תחת כל השמיים: 17 חמש עשרה אמה מלמעלה נבררו המים ויכסו הארץ: 18 ויגוע כלبشر הארץ על הארץ וכל הארץ: 19 כל הארץ כל הרמש וכל העוף כל נשי בניו אתו: 20 כל הארץ כל הרמש וכל העוף כל רמש על הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה: 21 ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הbhמה הטהורה ומכל העוף הטהר ויעל על מזבח: 22 ויריח יהוה את ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד את הארץ בעבור האדם כי יוצר לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להכotta את כל חי אשר עשית: 23 עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקץ וחרף ויום ולילה לא ישטו:

8 ויכר אלהים את נח ואת כל הארץ ואת כל הbhמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים: 2 ויסכרו מעינת תהום וארכבת השמיים וככלא הנשס מן השמיים: 3 וישבו המים מעלה

שניהם וילכו אחרניתו ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרניתו וערות אביהם לא ראו: ²⁴ וויקץ נח מיננו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן: ²⁵ ויאמר אדור כנין עבר עבדים יהיה לאחיו: ²⁶ ויאמר ברוך יהוה אליה שם ויהי כנין עבר למו: ²⁷ ייפת אלהים ליפת ישכן באהלי שם ויהי כנין עבר למו: ²⁸ ויהיו נח אחר המבול שלוש מאות שנה וחמשים שנה: ²⁹ ויהיו כל ימי נח השע מאות שנה וחמשים שנה וימת:

10 ואלה חולדת בני נח שם ייפת ווילדו להם בנים אחר המבול: ² בני יפת גמר ומגונ ומדוי ויון ותבל ומשך ותירס: ³ ובני נמר אשכנז וריפתותנימה: ⁴ ובני יון אלישׁה ותרישׁ כתים ודרדים: ⁵ מלאה ונפרד אוֹי הגוּם באָרֶצֶם אִישׁ לְלַשׁוֹן לְמִשְׁפָחָתָם בְּגֻוִיָּם: ⁶ ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען: ⁷ ובני כוש סבא וחיליה וסבתה ורעמה וסבתא ובני רעמה שבא ודרדו: ⁸ וכמוש ילד את נמרד הוא החל להיות נבר בארץ: ⁹ והוא היה נבר ציד לפני יהוה על כן אמר נמרד נבר ציד לפני יהוה: ¹⁰ והתה הראשית הארץ נמרד נבר ציד לפני יהוה: ¹¹ מן מלכתו בבבָל וארק ואכד וככלנה בארץ שנער: ¹² מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן את נינויה ואת רחבות עיר ואת כליה: ¹³ וואת רסן בין נינויה ובין כלח הוא העיר הנדרלה: ¹⁴ ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתחים: ¹⁵ וואת פתרסים ואת כסלים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים: ¹⁶ וככנען ילד את צידן בכרכו ואת חת: ¹⁷ וואת היבוסי ואת האמרי ואת הנרנשי: ¹⁸ וואת החורי ואת הערקי ואת הסיני: ¹⁹ וואת הארודי ואת הצמרי ואת החומרי ואחר נפצו משפחות הכנעני: ²⁰ ויהי גובל הכנעני מצידן באכה נרדה עד עזה באכה סדרמה ועמרה ואדרמה וצבים עד לשע: ²¹ אלה בני חם למשפחותם לשנותם באָרֶצֶם בְּגֻוִיָּם: ²² ולשם ילד נם הוא אבי כל בני עבר أخي יפת הנדול: ²³ בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד

שניהם אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ: ² ומוראכם וחתכם יהיה על כל חיית הארץ ועל כל עופ השמיים בכל אשר תרמש הארץ והכל דני הם בידכם נתנו: ³ כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק שעש נתתי לכם את כל: ⁴ אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו: ⁵ ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חייה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם: ⁶ שפק דם האדם באדם דמו ישפק כי בצלם אלהים עשה את האדם: ⁷ ואתם פרו ורבו שרצוי בארץ ורבו בה: ⁸ ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אותו לאמר: ⁹ ואני התני מקים את בריתך אתכם ואת זרעכם אחריםיכם: ¹⁰ ואת כל נפש החיים אשר אתם בעופ בבהמה ובכל חיית הארץ מכל יצאי התבבה לכל חיית הארץ: ¹¹ והקמתי את בריתך אתם ולא יכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ: ¹² ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש החיים אשר אתם לדרת עולם: ¹³ את קשתי נתתי בענן והויה להאות ברית ביני ובין הארץ: ¹⁴ וזהו בעני ענן על הארץ ונראתה הקשת בענן: ¹⁵ וזכרתי את בריתך אשר ביני וביניכם ובין כל נפש החיים בכל בשר ולא יהיה עוד המים למבול לשחת כל בשר: ¹⁶ והויה הקשת בענן וראיתה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש החיים בכל בשר אשר על הארץ: ¹⁷ ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקמתי ביני ובין כל בשר אשר אתם הברית אשר הקמתי ביני ובין כל בשר אשר על הארץ: ¹⁸ ויהיו בני נח הייצאים מן התבבה שם וחם יופת וחם הוא אבי כנען: ¹⁹ שלשה אלה בני נח ומלאה נפצה כל הארץ: ²⁰ ויהל נח איש הארץ ויטע כרם: ²¹ ווישת מן הדין וישבר ויתגלו בחורף אלהלה: ²² וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויניד לשני אחיו בחורין: ²³ ויקח שם יפת את השמלה וישמו על שם

ואربع מאות שנה ווילד בנים ובנות: ¹⁶ ויהי עבר ארבע ושלשים שנה ווילד את פלג: ¹⁷ ויהי עבר אחריו הוליד את פלג שלשים שנה ואربع מאות שנה ווילד בנים ובנות: ¹⁸ ויהי פלג שלשים שנה ווילד את רעו: ¹⁹ ויהי פלג אחריו הוליד את רעו תשע שנים ושלשים שנה ווילד בנים ובנות: ²⁰ ויהי רעו שטים ושלשים שנה ווילד את שרגו: ²¹ ויהי אחריו הוליד את שרגו שבע שנים ומאותים שנה ווילד בנים ובנות: ²² ויהי שרגו שלשים שנה ווילד את נהר: ²³ ויהי שרגו אחריו הוליד את נהר מאותים שנה ווילד בנים ובנות: ²⁴ ויהי נהר תרע וחמש ועשרים שנה ווילד את תרח: ²⁵ ויהי נהר תרע וחמש ושבעים שנה ווילד את תרח: ²⁶ ויהי נהר הוליד את אברם את נהר שבעה שנה ומאות שנה ווילד בנים ובנות: ²⁷ ויהי תרח שבעים שנה ווילד את אברם את נהר ואת הרן: ²⁸ ואלה תולדת תרח תרח הוליד את אברם את נהר ואת הרן והרן הוליד את לוט: ²⁹ וימת הרן על פניו תרח אביו בארץ מולדתו באור כshedim: ³⁰ ויקח אברם ונחורה להם נשים שם אשת אברם שרי ושם אשת נהר מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי יסכה: ³¹ ותהי שרי עקרה אין לה ולד: ³² ויקח תרח את אברם בנו ויצאו אתם בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כshedim ללככת ארץה כנען ויבאו עד חרטו וישבו שם: ³³ ויהיו ימי תרח חמישה שנים ומאותים שנה וימת תרח בחתן:

12 **ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ו מבית אביך אל הארץ אשר ארراك:** ¹ **וاعשך לנו גודל ואברך וגדרה שマー ו היה ברכה:** ² **ואברכה מברכיך ומכלך אאר וגבריכו בך כל משפחות האדמה:** ³ **וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אותו לוט ואברם בן חמישה שנים ושביעים שנה בצעתו מחרן:** ⁴ **ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש עבר:** ⁵ **ויהי שלח אחריו הולידיו את עבר שלש שנים וארם:** ²³ **ובני ארם עוז וחול וגנתר ומש:** ²⁴ **וארכeschILD את שלח ושלח ילד את עבר:** ²⁵ **ולעבר ילד שני בנים שם האחד פלג כי ביוםיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקタン:** ²⁶ **ויקtan ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצרמות ואת יתרה:** ²⁷ **ואת הדורות ואת אוול ואת דקללה:** ²⁸ **ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא:** ²⁹ **ואת אופר ואת חווילה ואת יוכב כל אלה בני יקタン:** ³⁰ **ויהי מושבם ממש באכח ספרה היר הקדם:** ³¹ **אללה בני שם למשחתם לשנתם בארכצתם לנוייהם:** ³² **אללה משפחת בני נח לתולדתם בנויהם ומאללה נפרדו הגוים בארץ אחר המבול:**

11 **ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים:** ¹ **ויהי בסעם מקדם וימצא בקעה בארץ שנער וישבו שם:** ² **ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפאה ותהי להם הלבנה לאבן והחומר היה להם לחמר:** ³ **ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ:** ⁴ **וירד יהוה לראת את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם:** ⁵ **ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועחה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשותות:** ⁶ **הבה נרדה ונבליה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפט רעהו:** ⁷ **ויפץ יהוה אותם שם על פני כל הארץ ויחדלו לבנות העיר:** ⁸ **על כן קרא שמה בבבלי שם בבל יהוה שפט כל הארץ ושם הפיצם יהוה על פני כל הארץ:** ⁹ **אללה תולדת שם שם בן מאיות שנה ווילד את ארכeschILD את ארכeschILD אחר המבול:** ¹⁰ **ויהי שם אחריו הולידיו את אחיו חמש מאות שנה ווילד בנים ובנות:** ¹¹ **וארכeschILD חמי המש ושלשים שנה ווילד את שלחה:** ¹² **ויהי ארכeschILD אחרי הולידיו את שלח שלש שנים ואربع מאות שנה ווילד בנים ובנות:** ¹³ **ושלח כי שלשים שנה ווילד את עבר:** ¹⁴ **ויהי שלח אחיו הולידיו את עבר שלש שנים**

אשר עשו בחן ויצאו ללבת הארץ כנען ויבאו ארץ
 כנען: ⁶ ויעבר אברהם בארץ עד מקום שם עד-alone
 מורה והכנען או ארץ: ⁷ וירא יהוה אל אברהם
 ויאמר לזרעך את הארץ הזאת ויבן שם מזבח
 ליהוה הנראה אליו: ⁸ ועתק שם ההרה מוקדם
 לבית אל ויט אלה בית אל מים והע מוקדם ויבן
 שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה: ⁹ ויסע אברהם
 הלוּק ונסוע הנגב: ¹⁰ ויהי רעב בארץ וירד אברהם
 מצרים להנור שם כי כבד הרעב בארץ: ¹¹ ויהי
 כאשר הקריב לבוא מצרים ויאמר אל שרי אשתו
 הנה נודעתי כי אשה יפת מראה את: ¹² וזהה כייראו
 את המצרים ואמרו אשתו זאת והרנו את ואתק יהו:
¹³ אמריו נא אהתי את למן ייטב לי בעבורך וחיתה
 נשפי בandalק: ¹⁴ ויהי כבוא אברהם מצרים ויראו
 המצריים את האשה כי יפה הוא מאד: ¹⁵ ויראו אתה
 שר פרעה וייהלו אתה אל פרעה ותקח האשה בית
 פרעה: ¹⁶ ולאברהם הייטיב בעבורה ויהיו לו צאן ובקר
 וחמורים ועבדים ושפהה ואנתנו ונמלים: ¹⁷ ווינגע יהוה
 את פרעה נגעים נדלים ואת ביתו על דבר שרי אשתו
 אברהם: ¹⁸ ויקרא פרעה לאברהם ויאמר מה זהאת עשית
 לי למה לא הנדרת לי כי אשתק הוא: ¹⁹ למה אמרת
 אהתי הוא ואכח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתק
 קח ולק: ²⁰ ויצו עלי פרעה אנשים וישלחו אותו ואת
 אשתו ואת כל אשר לו:

13 ויעל אברהם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו
 וLOT עמו הנגב: ² ואברהם כבד מאד במנגה בכסף
 ובזהוב: ³ וילך למסעיו מנגב ועד בית אל עד המקום
 אשר היה שם אלה בתחילת בין בית אל ובין העי:
⁴ אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשונה ויקרא שם
 אברהם בשם יהוה: ⁵ וונם לLOT ההולך את אברהם היה
 צאן ובקר ואחלים: ⁶ ולא נשא אתם הארץ לשבת
 יהודו כי היה רכושם רב ולא יכול לשבת יהודו: ⁷ ויהי
 בחזון תמר: ⁸ ויצא מלך סdem וממלך עמרא וממלך

אדרמה ומלך צבאים ומלך בלוּ הוא צער וייערכו אתם מלכמָה בעמק השדים: ⁹ את כדְרַלְעֵמָר מלך עילם ותְדַעַל מלך נוּיִם ואָמְרָפֶל מלך שנער ואָרְיוֹק מלך אלסר ארבעה מלכים את החמשה: ¹⁰ ועמוק השדים בארת חמר וינטו מלך סדם ועمرה ויפלו שמה והנשאים הרה נסו: ¹¹ ויקחו את כל רכש סדם ועمرה ואת כל אכלם וילכו: ¹² ויקחו את לוט ואת רכשו בן אחוי אברם וילכו והוא ישב בסדם: ¹³ ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שוכן באני מمرا האמרי אחוי אשכל ואחוי עניר והם בעלי ברית אברם: ¹⁴ וישמע אברם כי נשבה אחוי וירק את הניכיו לידי ביתו שמנת עשר ושלש מאות וירדף עד דן: ¹⁵ ויהלך עליהם לילה הוא ועבדיו יוכם וירדפן עד חובה אשר משמאלי לדמשק: ¹⁶ וישב את כל הרכש ונם את לוט אחוי ורכשו השיב ונם את הנשים ואת העם: ¹⁷ ויצא מלך סדם לקראותו אחרי שוכן מהוכות את כדר לעמר ואת המלכים אשר אותו אל עמק שוה הוא עמק המלך: ¹⁸ ומלאכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון: ¹⁹ ויבורכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ: ²⁰ וברוך אל עליון אשר מן צדיק בידך ויתן לו מעשר מכל: ²¹ ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש והרכש קח לך: ²² ויאמר אברם אל מלך סדם הרימותי ידי אל יהוה אל עליון קנה שמים וארץ: ²³ אם מהות وعد שרוך נעל ולאם אקח מכל אשר לך ולא תאמיר אני העשתי את אברם: ²⁴ בלבעדך רק אכלה הנערים וחילק האנשים אשר הילכוathi עניר אשכל ומمراה הם יקחו חלקים:

15 אחר הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם במחזה אמר אל תירא אברם אני מני לך ממנה וישמע אברם לכול שרי: ³ ותקח שרי את שברך הרבה מאד: ² ויאמר אברם אדני יהוה מה לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם אישתתני לי ואני הולך עיריך ובן משק ביתו הוא دمشق

לו לאשה: 4 ויאמר אל הנגר ותהר ותרא כי הרצה
 ותקל נברתה בעינה: 5 ותאמר שרי אל אברהם חמי
 אתה וזרעך אחריך לדרתם: 10 ואת בריתך אשר
 תשמרוبني ובנייכם ובין זרעך אחריך המול لكم
 כל צבר: 11 ונומלחתם אתبشر ערלתכם והיה לאות
 ברית בני ובנייכם: 12 ובן שמנת ימים ימול لكم
 כל זכר לדרכיכם ליד בית ומקנת כספ מכל בן
 נכר אשר לא מזרעך הוא: 13 המול ימול ליד ביתך
 ומקנת כספך והיתה בריתך בבשרכם לברית עולם:
 14 וערל זכר אשר לא ימול אתبشر ערלתו ונברתה
 הנפש ההוא מעמיה את בריתך הפר: 15 ויאמר אלהים
 אל אברהם שרי אשתק לא תקרא את שמה שרי
 כי שרה שמה: 16 ובברכתי אתה וنم נתתי ממנה לך
 בן וברכתיה והיתה לנויים מלכי עמים ממנה יהיו:
 17 ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן
 מהה שנה יולד ואם שרה הבת תשעים שנה תלד:
 18 ויאמר אברהם אל האלים לו ישמעאל יהיה
 לפניך: 19 ויאמר אלהים אבל שרה אשתק ילדת
 לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתו את בריתך אותו
 לברית עולם לזרעו אחריו: 20 ולשםיעאל שמעתיק
 הנה ברכתך אותו והפריטו אותו והרבכיתו אותו בממד
 ממד שנים עשר נשיאם יוילד ונתתו לנו גدول: 21 ואות
 בריתך אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד
 זהה בשנה אחרת: 22 ויכל לדבר אותו וועל אלהים
 מעלה אברהם: 23 ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת
 כל ילדי ביתו ואת כל מקנות כספו כל זכר באנשי
 בית אברהם וימל אתبشر ערלתם בעצם היום הזה
 כאשר דבר אותו אלהים: 24 ואברהם בן תשעים ותשע
 שנה בהמלו בשער ערלתו: 25 וישמעאל בנו בן שלש
 עשרה שנה בהמלו אתبشر ערלתו: 26 בעצם היום
 זהה נמול אברהם וישמעאל בנו: 27 וכל אנשי ביתו
 ליד בית ומקנת כספ מאות בן נכר נמול אותו:

המים בדבר על העין בדרך שור: 8 ויאמר הנגר
 שפחת שרי או מוה באת ואני תלבוי ותאמר מפני שרי
 נברתך וגבעתי תחת ידיה: 10 ויאמר לה מלאך יהוה על עין
 הרבה ארבה את זרעך ולאספר מרבי: 11 ויאמר לה
 מלאך יהוה הנך הרה וילדה בן וקראת שמו ישמעאל
 כי שמע יהוה אל עניך: 12 וההוא היה פרא אדם ידו
 בכל יוד כל בו וועל פניו כל אחיו ישכן: 13 ותקרו את
 יהוה הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלם
 ראיתי אחריך ראי: 14 על כן קרא לבאר באර לחוי
 ראי הנה בין קדרש ובין ברד: 15 ותולד הנגר לאברהם
 בן ויקרא אברהם שם בנו אשר ילדה הנגר ישמעאל:
 16 ואברהם בן שמנים שנה ושש שנים בלדת הנגר את
 ישמעאל לאברהם:

17 ויהי אברהם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא
 יהוה אל אברהם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך
 לפני והיה תמים: 2 ואתנה בריתך בני ובין וארבה
 אותך בממד ממד: 3 ויפל אברהם על פניו וידבר אותך
 אלהים לאמר: 4 אני הנה בריתך אתה והיית לאב
 המון גוים: 5 ולא יקרא עוד את שמו אברהם והיה
 שמד אברהם כי אב המון גוים נתתיק: 6 והפריט
 אתה בממד ממד ונתקיך לנויים ומלכים ממד יצאו:
 7 והקמתי את בריתך בני ובין זרעך אחריך
 לדרתם לברית עולם להיות לך לאלהים ולזרעך
 אחריך: 8 ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מנדיך
 את כל ארץ כנען לאחות עולם והייתו להם לאלהים:

וירא אליו יהוה באלני מمرا והוא ישב פתח האهل כחם היום : 2 וישא עניינו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לkrאתם מפתח האهل וישתחוו ארצתה : 3 ויאמר אדרני אם נמצאת הון בעניין אל נא עבר מעל עבדך : 4 יקח נא מעט מים ורוחזו גנלים והשענו תחת העץ : 5 ואקחה פת לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי על כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת : 6 וימהר אברהם האهل אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמיה סלת לושׁי ועשִׁי עגנות : 7 ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר רך וטוב ויתן אל הנער וימחר לעשות אותו : 8 ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו : 9 ויאמרו אליו איה שרה אשתק ויאמר הנה באهل : 10 ויאמר שוב אשוב לך כעת חיה והנה בן לשרה אשתק ושרה שמעת פתח האهل והוא אחריו : 11 ואברהם ושרה זקנים באים ביום חදל להיות לשרה ארוח כנסים : 12 ותצחק שרה בקרבה לאמר אחורי בליך היהת לי עדנה ואדרני ז肯 : 13 ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקני : 14 היפלא מיהוה דבר למועד אשוב לך כעת חיה ולשרה בן : 15 ותכחש שרה לאמר לא צחktyi כי יראה ויאמר לא כי צחktat : 16 ויקמו שם האנשים ושיקפו על פני סdem ואברהם הלך עםם לשלחם : 17 ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה : 18 ואברהם היו יהיה לנו גדוול ועצום ונברכו בו כל גני הארץ : 19 כי יידעתו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה על אברהם את אשר דבר עליו : 20 ויאמר יהוה זעקה סdem ועمرה כי הרבה וחטאיהם כי כבירה מאד : 21 ארדה נא ואראת הczקתה הבאה אליו עשו כליה ואם לא אדרעה : 22 ויפנו שם

19 ויבאו שני המלכים סדמה בערב ולוט ישב בשער סdem וירא לוט ויקם לkrאתם וישתחוו אףים ארצתה : 2 ויאמר הנה נא אדרני סורו נא אל בית עבדכם ולינו ורחציו גנלים והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי ברחווב נליין : 3 וויפצר בס מאדר ויסרו אליו ויבאו אל ביתו וייעש להם משטה ומוצאות אפה ויאכלו : 4 טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סdem נסכו על הבית מנער ועד ז肯 כל העם מקצה : 5 ויקראו אל לוט ויאמרו לו איה האנשים אשר באו לך הלילה הוציאם אלינו וננדעה אתם : 6 ויצא אליהם

לוט הפתחה והדלה סגר אחריו: 7 וויאמר אל נא אחו תרעו: 8 הנה נא לֵי שתי בנות אשר לא ידעו איש אוציאות נא אתנן אליכם ועשו להן לטוב בעיניכם רק לאנשים האל אל תעשו דבר כי על כן באו בצל קרתוי: 9 וויאמרו גש הלאה ויאמרו האחד בא לנור ושפט שפوط עתה נרע לך מכם ויפצרו באיש בלוט מאד ויגשו לשבר הדלת: 10 ווישלחו האנשים את ידם ויביאו את לוט אליהם הביתה ואת הדלת סגנו: 11 ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסנורים מקטן עד נдол וילאו למצאה הפתחה: 12 וויאמרו האנשים אל לוט עד מי לך פה חתן ובנויך ובנטיך וכל אשר לך בעיר הוצאה מן המקום: 13 כי משחתים אנחנו את המקום זהה כי גדרלה צעקתם את פני יהוה ווישלחנו יהוה לשחתה: 14 וויצא לוט וידבר אל חתנייו לחייב יהוה את העיר ויהי מצחיק בעני חתנייו: 15 וכמו שהחר עליה ויאצלו המלאכים בלוט לאמר קום קה את אשתק ואת שתי בנותך הנמצאות פן תשפה בעון העיר: 16 וויתמהמה וויזקנו האנשים בידיו וביד אשתו וביד שתי בנותיו בחמלת יהוה עלייו ויצאהו וינהחו מחוץ לעיר: 17 וויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך אל תכivot אחריך ועל תעמד בכל הכהר ההרה המלט פן תשפה: 18 וויאמר לוט אליהם אל נא אדרני: 19 הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדר חסך אשר עשית עמדי לחיות את نفسיך ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פן תדקני הרעה ומתי: 20 הנה נא העיר הזאת קרבה לנוש שמה והוא מצער אמלטה נא שמה הלא מצער הוא ותהי נפשי: 21 וויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבתוי הפכי את העיר אשר דברת: 22 מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד באך שמה על כן קרא שם העיר צוער: 23 השם יבא על הארץ ולוט בא צערה:

20 ויסע משם אברהם ארץ הנגב וישב בין קדר ובין שור וינגר ונדר: 2 וויאמר אברהם אל שרה אשתו אחותיו הוא ווישלח אבימלך מלך גדר ויקח את שרה: 3 וויבא אליהם אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו הנק מה על האשה אשר לקחת והוא בעלך ועל: 4 ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדרני הנוי נס צדיק תחרוג: 5 הלא הוא אמר לי אחותי הוא והיא נס הוא אמרה אחי הוא בתם לבבי ובנקין כפי עשיית

זאת: 6 ויאמר אליו האלים בחלם נם א נכי ידעתי
 כי בثم לבך עשית זאת ואחשך גם א נכי אתה
 לאברהם היניקה בניו שרה כי ילדתי בן ל זקנינו:
 8 וינדל הילד ויגמל וייש אברהם משתה גדול ביום
 הנמל את יצחק: 9 ותרא שרה את בן הנר המצריות
 אשר ילדה לאברהם מצחק: 10 ותאמר לאברהם גרש
 האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת
 עם בני עם יצחק: 11 וירע הדבר מאד בעני אברהם
 על אורחת בנו: 12 ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע
 בענייך על הנער ועל אמרתך כל אשר תאמר אליך
 שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע: 13 וגם
 את בן האמה לנווי אשימנו כי זרעך הוא: 14 וישכם
 אברהם בבקר ויקח לחם וחמות מים ויתן אל הנר שם
 על שכמה ואת הילד וישלחוה ותלך ותחטע במדבר
 באך שביע: 15 ויכלו המים מן החמת ותשליך את הילד
 תחת אחד השיחים: 16 ותלך ותשב לה מננד הרחק
 כמתו קשת כי אמרה אל אראה במות הילד ותשב
 מננד ותשא את קלה ותברך: 17 וישמע אלהים את
 קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל הנר מן השמיים
 ויאמר לה מה לך לך הנר אל תוראי כי שמע אלהים אל
 קול הנער באשר הוא שם: 18 קומי שאי את הנער
 והחזקך את ידך בו כי לנווי גדול אשימנו: 19 ויפקה
 אלהים את עיניה ותרא באך מים ותלך ותملא את
 החמת מים ותשך את הנער: 20 ויהי אלהים את הנער
 וינדל וישב במדבר ויהי רבה קשת: 21 וישב במדבר
 פארן ותקה לו אמו אשה מארך מצרים: 22 ויהי בעת
 ההוא ויאמר א בימלך ופיקל שר צבאו אל אברהם
 לאמר אלהים עמק בכל אשר אתה עשה: 23 ועתה
 השבעה לי באליהם הנה אם תשקר לי ולניini ולנכדי
 כחסד אשר עשית עמק תעשה עמיד ועם הארץ אשר
 נרתה בה: 24 ויאמר אברהם א נכי אשבע: 25 והוכחה
 אברהם את א בימלך על אדרות באך המים אשר גלו
 עבדי א בימלך: 26 ויאמר א בימלך לא ידעתי מי עשה

כי בתם לבך עשית זאת ואחשך גם א נכי אתה
 מהטו לי על כן לאנתoxic לנגע אליה: 7 ועתה השב
 אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדר וחיה ואם
 איןך משיב דעת כי מות תמות אתה וככל אשר לך:
 8 וישכם א בימלך בבקר ויקרא לכל עבדיו וידבר את
 כל הדברים האלה באזוניהם ויראו האנשים מאד:
 9 ויקרא א בימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו
 ומה חטאתי לך כי הבאת עלי ועל מלכתי חטאה
 גדרה מעשים אשר לא יעשו עשית עמיד: 10 ויאמר
 א בימלך אל אברהם מה ראות כי עשית את הדבר
 זהה: 11 ויאמר אברהם כי אמרתי לך אין יראת
 אלהים במקום הזה והרגנוו על דבר אשתי: 12 וגם
 אמנה אחתי בת אבי הוא אך לא בתامي ותהי לי
 לאשה: 13 ויהי כאשר התעו אתי אלהים מבית אבי
 צאן ובקר ועבדים ושבחת ויתן לאברהם וישב לך
 את שרה אשתו: 14 ויהי א בימלך הנה ארצי לפניך
 טוב בענייך שב: 15 וילשכה אמר הנה נתתי לך אלף
 כסף לאחיך הנה הוא לך כסות עניים לכל אשר אתה
 ואת כל נכתת: 17 ויתפלל אברהם אל האלים
 וירפא אלהים את א בימלך ואת אשתו ומאתהיו וילדו:
 18 כי עצר עצר יהוה بعد כל רחם לבית א בימלך
 על דבר שרה אשת אברהם:

21 יהוה פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה
 לשרה כאשר דבר: 2 ותתיר ותלך שרה לאברהם
 בן ל זקנינו למועד אשר דבר אותו אלהים: 3 ויקרא
 אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה
 יצחק: 4 וימל אברהם את יצחק בנו בן שמנת ימים
 כאשר צויה אותו אלהים: 5 ואברהם בן מאות שנה
 בהולד לו את יצחק בנו: 6 ותאמר שרה צחק עשה

את הדבר הזה ונם אתה לא הגרת לי וגם אני לא שמעתי בלתי היום: ²⁷ ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית: ²⁸ ויצב אברהם את שבע כבשת הצאן לבדהו: ²⁹ ויאמר אברהם אל אברהם מה הנה שבע כבשת האלה אשר הצבת לבדנה: ³⁰ ויאמר כי את שבע כבשת תקח מיידי בעבור תהיה לי לעלה כי חפרתי את הבאר הזאת: ³¹ על כן קרא למקום ההוא בברא שבע כי שם נשבעו שניהם: ³² ויכרתו בברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיקל שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים: ³³ ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם: ³⁴ וינר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים:

22 יהי אחר הדברים האלה והאללים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: ² ויאמר לך נא את בנק את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך אל ארץ המרים והעלחו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר לך: ³ וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמור ויקח את שני נעריו אותו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האללים: ⁴ ביום השלישי וישא אברהם את עינויו וירא את המקום מרחק: ⁵ ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם מה עם החמור ואני והנער נלכוד עד כה ונשתחווה ונשובה אליויכם: ⁶ ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המacula וילכו שניהם יחדו: ⁷ ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה קבר עמכם ואקברה מתי מלפני: ⁵ ויענו בני היהת את קבר עמכם ואקברה מהתי מלפני: ⁶ שעמננו אדרני ונשיא אליהם אתה אברהם אמר לו: ⁷ בתוכנו במבחר קברינו קבר את מותך איש ממש ממן את קברו לא יכול מכך מתק: ⁷ ויקם אברהם וישתחוו לעם הארץ לבני היהת: ⁸ וידבר אתם אמר אם את המacula לשחת את בנו: ⁹ ויקרא אליו מלאך

23 ויהיו חyi שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חyi שרה: ² ותמת שרה בקורת ארבעה הוא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספר לשרה ולכתחה: ³ ויקם אברהם מעל פניו מותו וידבר אל בני היהת לאמר: ⁴ גור ותושב אגבי עמכם תננו לי אחות קבר עמכם ואקברה מהתי מלפני: ⁵ ויענו בני היהת את אברהם אמר לו: ⁶ שעמננו אדרני ונשיא אליהם אתה אברהם בתוכנו במבחר קברינו קבר את מותך איש ממש ממן את קברו לא יכול מכך מתק: ⁷ ויקם אברהם וישתחוו לעם הארץ לבני היהת: ⁸ וידבר אתם אמר אם

לקחני מבית אביו ומאرض מולדתי ואשר דבר לי ואשר
 נשבע לי לאמור לזרעך את הארץ הזאת הוא
 ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני שם: 8 וואם
 לא תאהבה האשה ללבת אחריך ונקיות משבעתי זאת
 רק את בני לא תשב שם: 9 ווישם העבר את ידו
 תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על הדבר הזה:
 10 ויקח העבר עשרה גמלים מגמליא אדניו וילך וככל
 טוב אדניו בידו ויקם וילך אל ארם נהרים אל עיר
 נחרות: 11 וויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים
 לעת ערב לעת צאת השאבות: 12 ויאמר יהוה אלהי
 אדני אברהם הקרה נא לפני היום ועשה חסד עם
 אדני אברהם: 13 והנה אנכי נצוב על עין המים ובנות
 אנשי העיר יצאת לשאב מים: 14 והיה הנער אשר אמר
 אליה התי נא כרך ואשתה ואמרה שתה וגם נמליך
 אשקה אתה הכהה לעברך ליצחק וביה אדוע כי עשית
 חסד עם אדני: 15 ויהי הווא טרם כללה לדבר ותנה
 רבקה יצאת אשר ילדה לבתו אל בן מלכה את נחורה
 אחיו אברהם וכדה על שכמה: 16 וויהנער שבת מראת
 מادر בתוליה ואיש לא ירעה ותרד העינה ותמלא כדה
 ותעל: 17 ווירץ העבר לקראתה ויאמר הגמיאני נא
 מעט מים מכך: 18 ותאמר שתה אדני ותמהר ותרד
 כדה על ידה ותשקהו: 19 ותכל להש��תו והתאמיר
 גם לגמליך אשאב עד אם כלו לשאתה: 20 ותמהר
 ותער כדה אל השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב
 ותשאב לכל גמליו: 21 ויהיא מושתאה לה מחריש
 לדעת החצליה יהוה דרכו אם לא: 22 ויהי כאשר
 כלו הגמלים לשאות ויקח האיש נום זהב בקע משקלו
 ושני צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם: 23 ויאמר
 בת מיאת הנגיד נאלי הייש בית אביך מקום לנו ללון:
 24 ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה
 לנחורה: 25 ותאמר אליו נס תבן נס מוספוא רב עמו נס
 מקום ללון: 26 ויקד האיש ווישתחוו ליהוה: 27 ויאמר

יש את נפשכם לזכור את מתי מלפני שמעוני ופנו ל'
 בעפרון בן צחר: 9 וויתן לי את מערת המכפלה אשר
 לו אשר בקצתה שדרה בכיסף מליא יתננה לי בתוככם
 לאחוזה קבר: 10 ועפרון ישב בחוך בני חת וויען עפרון
 החתו את אברהם באזני בני חת לכל בא שער עירו
 לאמר: 11 לא אדני שמעוני השדה נתתי לך והמערה
 אשר בו לך נתתי לעני בני עמי נתתי לך קבר
 מתק: 12 ווישתחוו אברהם לפני עם הארץ: 13 וידבר
 אל עפרון באזני עם הארץ לך אמר אך אם אתה לו
 שמעוני נתתי כסף השדה קח ממני ואכברה את מתי
 שמה: 14 וויען עפרון את אברהם לאמר לו: 15 אדני
 שמעוני ארץ ארבע מאות שקל כסף ביןנו ובין מה
 הוא ואת מתק קבר: 16 ווישמע אברהם אל עפרון
 וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באזני
 בני חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסהר: 17 ויקם
 שדה עפרון אשר במכפללה אשר לפני מمراה השדה
 והמערה אשר בו וככל העז אשר בשדה אשר בכל
 גבלו סביר: 18 לאברהם למקונה לעני בני חת בכל
 בא שער עירו: 19 ואחריו כן קבר אברהם את שרה
 אשתו אל שדה המכפללה על פניו מمراה הוא
 חברון בארץ כנען: 20 ויקם השדה והמערה אשר בו
 לאברהם לאחוזה קבר מאות בני חת:

24 **ו** אברהם זקן בא ביוםיו ויהוה ברך את אברהם
 בכל: 2 ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל
 בכל אשר לו שים נא ירך תחת ירכיכי: 3 ואשביעך
 ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה
 לבני מבנות הכנען אשר אנכי יושב בקרבו: 4 כי אל
 ארצי ואל מולדתי תליך ולקחת אשה לבני ליצחק:
 5 ויאמר אליו העבר אولي לא תאהבה האשה ללבת
 אחריו אל הארץ הזאת ההשב אשיב את בנך אל הארץ
 אשר יצאת משם: 6 ויאמר אליו אברהם השמר לך
 פן תשיב את בני שמה: 7 יהוה אלהי השמים אשר

ברוך יהוה אלהי אדרני אברהם אשר לא עזב חסדו נמליך אשקה ואשת נוגם הנמלים השקתה: ⁴⁷ ואשא אל אתה ואמור בת מי את ותאמר בת בתואל בן נחורה ואמתו מעם אדרני אנקיבךך נחני יהוה בית אחוי אדרני: ⁴⁸ אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזום על אפה והצמידים ותרץ הנער ותגדר לבית אמה לדברים האלה: ⁴⁹ ולרבקה אה ושם לבן וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין: ⁵⁰ ויהי כראת את הנזום ואת הצמידים על ידי אחיתו וכשמעו את דבריו רבקה אחיתו לאמור כי דבר אליו האיש ויבא אל האיש והנה עמד על הנמלים על העין: ⁵¹ ויאמר בוא ברוך יהוה למה עמד בחוץ ואני פניתי הבית ומוקם לנמלים: ⁵² ויבא האיש הביתה ופתח הנמלים ויתן תבן ומספוא לנמלים וממים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אותו: ⁵³ ווישם לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתי דבריו ואמר דבר: ⁵⁴ ויאמר עבד אברהם אנקיכי: ⁵⁵ ויהוה ברך את אדרני מאד וינגדל ויתן לו צאן ובקר וכסף זהב ועבדם ושפחתו לנמלים וחמורים: ⁵⁶ ותולד שרה את אדרני בן לאדרני אחרי זקננה ויתן לו את כל אשר לו: ⁵⁷ וישבעני אדרני לאמר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנקיכי ישב בארץ: ⁵⁸ אם לא אל בית אבי תליך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני: ⁵⁹ ויאמר אל אדרני אליל לא תליך האשה אחרי: ⁶⁰ ויאמר אליו יהוה אשר התהלהכי לפניו ישלח מלאכו אתך והצליח דרכך ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומ比亚 אבי: ⁶¹ או תהקה מalto כי תבוא אל משפחתי ואם לא יתנו לך והיות נקי מalto: ⁶² ואבא היום אל העין ואמר יהוה אלהי אדרני אברהם אם ישך נא מצליה דרכיכי אשר אנקיכי הלך עליה: ⁶³ הנה אנקיכי נצוב על עין המים והיה מבוא באך לחוי ראי והוא יושב בארץ הנגב: ⁶⁴ ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עניינו וירא את הנמלים בaims: ⁶⁵ ותשא רבקה את עניינה ותרא את יצחק ותפלל מעל הנמל: ⁶⁶ ותאמר אל העבד מוי האיש הלווה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדרני ותקח הארץ ותתכס: ⁶⁷ וספר העבר ליצחק את כל על שכמה ותרד העינה ותשאב ואמר אלהי השקוני הדרברים אשר עשה: ⁶⁸ ויבאה יצחק האהלה שרה נא: ⁶⁹ ותמהר ותורד כדה מעלה ותאמר שתה נוגם

אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה ויינbam
יצחק אחורי אמרו:

22 ויתרכזו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה
אני ותלך לדרש את יהוה: 23 ויאמר יהוה לה שני
נויים בבטןך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלואם
יאמץ ורב עבר צער: 24 וימלאו ימיה לולדת והנה
תונם בבטנה: 25 ויצא הראשון אדרונו כלו כאדרת
שער ויקראו שמו עשו: 26 ואחריו כן יצא אחיו וידו
אהוז בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים
שנה בלבדתם: 27 ויגרלו הנערים והוא עשו איש ידע
ציד איש שדה ויעקב איש חם ישב אהלים: 28 ויאhab
יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב:
29 ויוד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף:
30 ויאמר עשו אל יעקב הלויטני נאמן האדם האדם
זהה כי עיף אני על כן קרא שמו אדום: 31 ויאמר
יעקב מכרה כיים את בכרתך לי: 32 ויאמר עשו הנה
אנכי הולך למות ולמה זה לי בכירה: 33 ויאמר יעקב
השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכורתו לעקב:
34 ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל ווישת
ויקם וילך ויבא עשו את הבכורה:

26 ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר
היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך
פלשתים נררה: 2 וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד
מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך: 3 גור בארץ
זהות ואיה ענק ואברך כי לך ולזרעך אתן את
כל הארץ האל והקמתי את השבעה אשר נשבעתי
לאברהם אביך: 4 והרבייתי את זרעך ככוכבי השמיים
ונתני לזרעך את כל הארץ האל והתברכו בزرעך
כל גינוי הארץ: 5 יעקב אשר שמע אברהם בקלי וישمر
משמרתי מצותי חקוטי ותורתי: 6 וישב יצחק בוגר: 7
וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי
ירא לאמר אשתי פן יהרגני אנשי המקום על רבקה
כי טובת מראה היא: 8 ויהי כי ארכו לו שם הימים
וישקף אבימלך מלך פלשתים بعد החלון וירא והנה

25 ויסוף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה: 2 ותלך
לו את זמרן ואת יקشن ואת מדן ואת מדין ואת ישבק
וاث שוח: 3 ויקשן ילד את שבא ואת דדן ובני דדן היו
אשרם ולטושים ולאמים: 4 ובני מדין עיפה ועפר
וחנק ואבידע ואלדעתה כל אלה בני קטורה: 5 ויתן
אברהם את כל אשר לו ליצחק: 6 ولבני הפליגנים
אשר לאברהם נתן אברהם מתנת וישראל מעל יצחק
בנו בעודנו זו קדמה אל ארץ קדם: 7 ואלה ימי שני
חיי אברהם אשר חי מאה שנה ושבעים שנה וחמש
שנתיים: 8 וונגע וימת אברהם בשינה טובה זקן ושבע
ויאסף אל עמיו: 9 ויקברו אותו יצחק וישמעאל בניו אל
מערת המכפלה אל שדה עפרון בן צחר החתי אשר
על פני מمرا: 10 החודה אשר קנה אברהם מאה בני
חת שמה קבר אברהם ושרה אשתו: 11 ויהי אחורי מות
אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם
באר לחוי ראי: 12 ואלה תולדת יצחק ישממעאל בן אברהם
אשר ילדה הנגר המצרים שפחית שרה לאברהם:
13 ואלה שמות בני ישממעאל בשמותם לתוליהם בכר
ישמעאל נביה וקדר ואדבאיל ומברש: 14 ומושמע
ודומה ומשא: 15 חדד ותימא יטור נפייש וקדמה:
16 אלה הם בני ישממעאל ואלה שמותם בחצריהם
ובטיריהם שנים עשר נשיאם לאמתם: 17 ואלה שני
חיי ישממעאל מאה שנה ושלשים שנה וسبע שנים וינווע
וימת ויאסף אל עמיו: 18 וישכנו מחוליה עד שור אשר
על פני מצרים באכה אשורה על פני כל אחיו נפל:
19 ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד
את יצחק: 20 ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו
את רבקה בת בתו של הארמי מפדן ארם אחות לבן
הארמי לו לאשה: 21 ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו
כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו:

ברית עמק : 29 אם תשעה עמנו רעה כאשר לא גענוך
 וכאשר עשינו עמק רק טוב ונשליך בשלום אתה
 עתה ברוך יהוה : 30 ויעש להם משתה ויאכלו וישתו:
 31 וישכימו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק
 וילכו מאותו בשלום : 32 ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי
 יצחק וינדו לו על אדות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו
 מצאנו מים : 33 ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר
 באר שבע עד היום הזה : 34 ויהו עשו בן ארבעים שנה
 ויקח אשה את יהודה בת אריה החתי ואת בתם בת
 אילן החתי : 35 ותהיין מרת רוח ליצחק ולרבקה:

27 ויהי כי יזקן יצחק ותכחין עניינו מראת ויקרא
 את עשו בנו הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנסי:
 2 ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתם יום מותי : 3 וועתה שא
 נא כליך תליך וקשתך יצא השדה וצורה לי צירה:
 4 ועשה לי מטעמים כאשר אהבתו והביאה לי ואכללה
 בעבר תברך נפשי בטרם אמות : 5 ורבקה שמעת
 בדרבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה לצד
 ציד להביא : 6 ורבקה אמרה אל יעקב בנה לא אמר
 הנה שמעת את אביך מדבר אל עשוஆו אחיך לא אמר:
 7 והביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכללה ואברככה
 לפני יהוה לפני מותי : 8 וועתה בני שמע בקלי לא אשר
 אני מצוה אתה : 9 לך נא אל הצאן וקח לי שם שני
 נdry עזם טבים ואעשה אתכם מטעמים לאביך כאשר
 אהב : 10 והבא את לאביך ואכל בעבר אשר יברך
 לפני מותו : 11 ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחוי
 איש שער ואנכי איש חלק : 12 أولי ימשני אבי והייתי
 בעינויו כמתעתה והבאתי עלי קללה ולא ברכה:
 13 ותאמר לוי אמו עלי קללתך בני אך שמע בקלי וילך
 קח לי : 14 וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים
 כאשר אהב אביו : 15 ותקח רבקה את נdry עשו בנה
 הגדל החמדת אשר אתה בכיה ותלבש את יעקב
 בנה הקטן : 16 ואת ערת נdry העזים הלבישה על

יצחק מצחק את רבקה אשתו : 9 ויקרא אבימלך
 ליצחק ויאמר לך הנה אשתק הוה ואיך אמרת אהתי
 הוה ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה:
 10 ויאמר אבימלך מה זאת עשו לנו כמעט שכב אחד
 העם את אשתק והבא את עליינו אשם : 11 וויצו אבימלך
 את כל העם לאמר הנגע באיש הוה ובאתו מות
 יומת : 12 ויזרע יצחק בארץ הוה וימצא בשנה ההוא
 מאה שערים ויברכחו יהוה : 13 ויגדל האיש וילך
 הלוך וגדל עד כי נידל מאד : 14 ויהי לו מקנה צאן
 ומקנה בקר ועבده רבה ויקנאו אותו פלשתים : 15 וכל
 הבארת אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו
 סתומים פלשתים וימלאום עפר : 16 ויאמר אבימלך
 אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממוני מאד : 17 וילך
 משם יצחק וייחן בנחל גדר וישב שם : 18 וישב יצחק
 ויחפר את בארת המים אשר חפרו בימי אברהם אביו
 ויסתmons פלשתים אחריו מות אברהם ויקרא להן
 שמות כאשר קרא להן אביו : 19 ויחפרו עבדי
 יצחק בנחל וימצא שם באר מים חיים : 20 ויריבו רע
 גדר עם רע יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר
 עשך כי התעשקו עמו : 21 ויחפרו באר אחר ויריבו
 נם עלייה ויקרא שם שטנה : 22 ויעתק שם ויחפר
 באר אחרית ולא רבבו עלייה ויקרא שם רחבות ויאמר
 כי עטה הרחוב יהוה לנו וOPERINO הארץ : 23 ויעל שם
 באר שבע : 24 וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר
 אני אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתה כי אני
 וברכתיך והרבכתי את זרעך בעבר אברהם עבדי:
 25 ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויט שם אהלו ויכרו
 שם עבדי יצחק באר : 26 ואבימלך הילך אליו מנדר
 ואחות מדרעהו ופיקל שר צבאו : 27 ויאמר אלהם
 יצחק מודיע באתם אליו ואתם שנאתם אתי ותשלחוני
 מאתכם : 28 ויאמר ראו ראיינו כי היה יהוה עמק
 ונאמר היה נא אלה בינוינו בינו ובינך ונכרתת

ירדי ועל חלקה צואריו: ¹⁷ ותתן את המטעמים ואת הלם אשר עשתה ביד יעקב בנה: ¹⁸ ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנסי מי אתהبني: ¹⁹ ויאמר יעקב אל אביו אנסי עשו בכרכך עשיתי כאשר דברת אליו קום נא שבה ואכללה מצידי בעבור תברכני נפשך: ²⁰ ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצו בנוי ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך לפני: ²¹ ויאמר יצחק אל יעקב נשא נא ואמשך בני אתה זה בני עשו אם לא: ²² ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשחו ויאמר הקל קול יעקב והדים ידי עשו: ²³ ולא היכרו כי היו ידי כידי עשו אחיו שערת ויברכחו: ²⁴ ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני: ²⁵ ויאמր הגשה לי ואכללה מציד בני למען תברך נפשי ונש לו ויאכל ויבא לו יין וישת: ²⁶ ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא וشكה לי בני: ²⁷ ויגש וישק לו וירח את ריח בגדייו ויברכחו ויאמר ראה ריח בני כריה שדה אשר ברכו יהוה: ²⁸ ויתן לך האלהים מטל השמים ומשmini הארץ ורב דן ותירש: ²⁹ יעבדך עמים ושותחו לך לאמים יהוה נגיד לאחיך ושתחוו לך בני אמר אדריך אדור ומברכיך ברוך: ³⁰ וייה כאשר כליה יצחק לבך את יעקב ויהיך יצא יצחק מאת פניהם יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידך: ³¹ ויעש נם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקס אביו ויאכל מציד בנו בעבור תברכני נפשך: ³² ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנק בכרכך עשו: ³³ ויחרד יצחק חרדה נדלה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל טרם תבוא ואברכו נם ברוך יהוה: ³⁴ כשמעו את דברי אביו ויצעק צקה נדלה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני נם אני אבי: ³⁵ ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך: ³⁶ ויאמר הכי קראשמו יעקב ויעקבני זה פעים את בכרתי לך והנה עתה לך ברכתי ויאמר הלא אצלת לי ברכה: ³⁷ ויען

28 ויקריא יצחק אל יעקב ויברך אותו ויצוחו ויאמר לו לא תחקacha מבנות כנען: ² קום לך פרדנה ארם ביתה בתואל אבי אמאך וקח לך שם אשכל גם שניכם יומן ושלחתי ולקחתיך שם למה אשכל גם שניכם יומן אחד: ⁴ ותאמור רבקה אל יצחק קצתי בחמי מפני בנות חת אם לך יעקב Ashe מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים:

ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל בן אברהם
 אהות נביות על נשוי לו לאשה: ¹⁰ ויצא יעקב מבאר
 שבע וילך חרנה: ¹¹ ויפגע במקום וילן שם כי בא
 המשמש ויקח מאבני המקום וישם מראתו וראשו
 במקום ההוא: ¹² ויחלם והנה סלם מצב ארץחו וראשו
 מניע השמיימה והנה מלאכי אלהים עליים וירדים בו:
¹³ והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם
 אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך
 אתנה ולזרעך: ¹⁴ וזה זרעך כעפר הארץ ופרצת
 ימה וקדמה וצפנה ונגה ונברכו לך כל משפחת
 האדמה ובזרעך: ¹⁵ והנה אנכי עמוק ושמרתיך בכל
 אשר תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזובך
 עד אשר אם עשית את אשר דברתי לך: ¹⁶ וויקץ
 יעקב משגתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואני לא
 ידעתו: ¹⁷ ווירא ויאמר מה נראה המקום הזה אין זה
 כי אם בית אלהים וזה שער השמים: ¹⁸ ווישכם יעקב
 בבקר ויקח את האבן אשר שם מראתו ושם אתה
 מצבה ויצק שם על דרשה: ¹⁹ וויקרא את שם המקום
 ההוא בית אל ואולם לו שם העיר לראשנה: ²⁰ וידר
 יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדיו ושמי
 בדרך הזה אשר אני הולך ונתן לי לחם לאכל ובנד
 ללכש: ²¹ ושבתי בשולם אל בית אבי והוא יהוה ל-
 אלהים: ²² והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה
 בית אלהים וכל אשר תתן לי عشر עשינו לך:

29 וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם: ² ווירא
 והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רכבים
 עליה כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן נדלה
 על פי הבאר: ³ ונאספו שמה כל העדרים ונלו את
 האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את
 האבן על פי הבאר למקמה: ⁴ ויאמר להם יעקב
 אхи MAIN אתם ויאמרו מהרן אנחנו: ⁵ ויאמר להם
 הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו: ⁶ ויאמר

עמך הלילה תחת דודאי בנד: ¹⁶ ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אל' תבוא כי שכר שכרטoxic ברודאי בני וישכב עמה בלילה הוא: ¹⁷ ווישמעו אלהים אל לאה ותהר ותלד לעקב בן חמישי: ¹⁸ ותאמר לאה נתן לנו אלהים שכרי אשר נתנו שפחתוי לאיishi ותקרא שמו ישכר: ¹⁹ ותהר עוד לאה ותלד בן שני ליעקב: ²⁰ ותאמר לאה זבדני אלהים אתי זבד טוב הפעם יזבלני איishi כי ילדתי לו ששה בניים ותקרא את שמו זבלון: ²¹ ואחר ילדה בת ותקרא את שמה דינה: ²² ויזכר אלהים את רחל ווישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה: ²³ ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי: ²⁴ ותקרא את שמו יוסף לאמר יוסף יהוה לי בן אחר: ²⁵ ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה אל מקומי ולארכצי: ²⁶ תנה את נשוי ואת ילדי אשר עברתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי אשר עברתיך: ²⁷ ויאמר אליו לבן אם נא מצאתו חן בעניך נהשתו וירכני יהוה בכללך: ²⁸ ויאמר נקבה שכרכ עלי ואתנה: ²⁹ ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עברתיך ואת אשר היה מוקנדarti: ³⁰ כי מעט אשר היה לך לפני ויפורץ לרבות וירך יהוה אתך לרגליך ועתה מהyi עשה נמי כי עמדתך לביתי: ³¹ ויאמר מה אתה לך ויאמר יעקב לא תחנلي מאומה אם תעשה לי הדבר הזה אשובה ארעה כי עמדתך מלדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה לעקב לאשה: ³² ותלד ולפה שפחתה לאה לעקב בן: ³³ ותאמר לאה בנד ותקרא את שמו גדר: ³⁴ ותלד ולפה שפחת לאה בן שני לעקב: ³⁵ ובארשי כי אשורי בנות ותקרא את שמו אשר: ³⁶ וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני נא למדודאי בנד: ³⁷ ותאמר לה המעת קחתך את אישיו ולקחת גם את דודאי בני ותאמר רחל לבן ישכב

שבע זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה: ³⁸ ויתן לבן לרחל בתו את בללה שפחתו לה לשפהה: ³⁹ ויבא גם אל רחל ויאhab נם את רחל מלאה ויעבר עמו עוד שבע שנים אחרה: ⁴⁰ וירא יהוה כי שנאה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה: ⁴¹ ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראוון כי אמרה כי ראה יהוה בעניי כי עתהiahبني איש: ⁴² ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה כי שנאה אנכי ויתן לי נם את זה ותקרא שמו שמעון: ⁴³ ותהר עוד ותלד בן ותאמר עתה הפעם איליה כי ילדתי לו שלשה בניים על כן קרא יהוה אליו כי ילדתי לו ששה בניים ואודה שמו לו: ⁴⁴ ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את יהוה על כן קראה שמו יהודה והעמד מלדת:

30 ותרא רחל כי לא ילדה לעקב ותקנא רחל באחתה ותאמר אל יעקב הבה לי בניהם ואם אין מטה אנכי: ² ויחיר אף יעקב ברחל ויאמר תחת אלהים אנכי אשר מנע מנק פרוי בטן: ³ ותאמր הנה אמיתי בלהה בא אליה ותלד על ברכי ואבנה גם אנכי ממנה: ⁴ ותתן לו את בללה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב: ⁵ ותהר בלהה ותלד לעקב בן: ⁶ ותאמר רחל דני אלהים וגם שמע בקלי ויתן לי בן על כן קראה שמו דן: ⁷ ותהר עוד ותלד בלהה שפחתה רחל בן שני לעקב: ⁸ ותאמר רחל נphantoli אלהים נphantoli עם אחתי נם יכלתי ותקרא שמו נפתלי: ⁹ ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה לעקב לאשה: ¹⁰ ותלד ולפה שפחת לאה לעקב בן: ¹¹ ותאמר לאה בנד ותקרא את שמו גדר: ¹² ותלד ולפה שפחת לאה בן שני לעקב: ¹³ ותאמר לאה באשר כי אשורי בנות ותקרא את שמו אשר: ¹⁴ וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני נא למדודאי בנד: ¹⁵ ותאמר לה המעת קחתך את אישיו ולקחת גם את דודאי בני ותאמר רחל לבן ישכב

36 וישם דרך שלשת ימים בין יעקב וויעקב רעה את צאן לבן הנותרת: ³⁷ ויקח לו יעקב מקלט לבנה לה ולוז וערמו ויפצל בהן פצלות לבנות מחשוף הלבן אשר על המקלות: ³⁸ ויצג את המקלות אשר פצל בראתים בשקתו המים אשר תבאון הצאן לשתו לנכח הצאן ויחמנה בכאן לשתו: ³⁹ ויחמו הצאן אל המקלות ותלדן הצאן עקרדים נקדמים וטלאים: אל המקלות והכשבים הפרד יעקב ויתן פניו הצאן אל עקר וכל חום הצאן לבן ווישת לו עדדים לברדו ולא שתם על צאן לבן: ⁴¹ והיה בכל ים הצאן המשרות ושם יעקב את המקלות לעני הצאן בראתים להמנה במקלות: ⁴² ובעהטיף הצאן לא ישם והוא העטפים לבן והקשרים לעקב: ⁴³ ויפורץ האיש מאד מאד יהיו לו צאן רבות ושפחות ועבדים גומלים וחרמים:

31 וישמע את דברי בני לבן לאמר לך יעקב את אחיו עמו וירדף אחורי דרך שבעת ימים וירבק אותו בהר גנעלד: ²⁴ ויבא אליהם אל לבן הארמי בחולם הלילה ויאמר לו השمر לך פן תדבר עם יעקב מטיב עד רע: ²⁵ וישג לבן את יעקב וי יעקב תקע את אהלו בהר ולבן תקע את אחיו בהר גנעלד: ²⁶ ויאמר לבן לייעקב מה עשית ותגנב את לבבי ותנגן את בניו כשבויות הרבה: ²⁷ למה נהבאת לברחה ותגנב אתי ולא הגנת לי ואשליך בשמהה ובשרים בתפה ובכנור: ²⁸ ולא נטהני לנשך לבני ולבוני עתה הסכלה עשו: ²⁹ יש לאיל ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמש אמר אליו לאמר השמר לך מדבר עם יעקב מטיב עד רע: ³⁰ ועתה החלך הלכת כי נספה נספחה לבית אביך ומה נגבה את אלהי: ³¹ וויען יעקב ויאמר לבן כי יראתי כי אמרת פן תנגול את בנותיך מעמי: ³² עם אשר המצא את אלהיך לא יהיה ננד אחינו החר לך מה עמדיך וזכה לך ולא ידע יעקב כי רחל נגבתם: ³³ ויבא לבן באهل יעקב ובאהל לאה

ובאהל שתיה האמהת ולא מצא ויוצא מאהל לאה ויבא באهل רחאל :³⁴ ורחל לקחה את התרפים ותשם בכר הנמל ותשב עליהם וימשש לבן את כל האهل ולא מצא :³⁵ והאמיר אל אביה אל ייחר בעני אדרני כי לאו אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את התרפים :³⁶ ויחר ליעקב וירב לבן ויען יעקב ויאמר לבן מה פשי מה חטאתי כי דלקת אחריו :³⁷ כי משחת את כל כל מה מצאת מכל כל בירתך שם כה ננד אחיך ואחיך ויוכחו בין שניינו זה עשרים שנה אני עמק רחליך ועוזך לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתו :³⁸ טרפה לא הבאת אליך אני אהטנה מידי תבקשנה גנטבי יום ונגנתוי ליליה :³⁹ הייתה ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדר שנית מעני :⁴⁰ זה ליל עשרים שנה בביתך עבדתיך ארבע עשרה שנה בשתי בנותיך ושש שנים בצאנך ותחלף את משכrichtי עשרה שנים :⁴¹ ליל אלחי אבי אלחי אברהם ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתי את עניי ואת גינע כמי ראה אלדים ויוכחה אםש :⁴² ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנותי והבנות בני והצאן צאני וכל אשר אתה ראה לי הווא לבנותי מה עשה לאלה היום או לבניהם אשר ילדו :⁴³ ועתה לך נכרתת ברית אני ואתה והיה לעד בני ובינך :⁴⁴ ויקח יעקב אבן וירימה מצבה :⁴⁵ ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו נל ואכלו שם על הנל :⁴⁶ ויקרא לו לבן יג'ר שהדורות יעקב קרא לו גולדע :⁴⁷ ויאמר לבן הנל הזה עד בני ובינך היום על כן קרא שמו גולדע :⁴⁸ והמצפה אשר אמר יצפ' יהוה בני ובינך כי נסתור איש מרעהו :⁴⁹ אם תענה את בנותי ואם תחק נשים על בנתי אין איש עמננו ראה אלדים עד בני ובינך :⁵⁰ ויאמר לבן ליעקב הנה הנל הזה והנה המצבה אשר יריתי בני ובינך :⁵¹ עד הנל הזה ועדה המצבה אם אמי לא עבר אליך את הנל הזה

ואם אתה לא עבר אליו את הנל הזה ואת המצבה הזאת לרעה :⁵² אלהי אברהם ואלהי נהר ישפטו בינו אלהי אביהם וישבע יעקב בפחד אביו יצחק :⁵³ ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל להם ויאכלו להם וילינוי בהר :⁵⁴ וישכם לבן בברק וינשך לבניו ולבנותיו ויברך אתם וילך וישב לבן במקום :

32 יעקב הלך לדרכו ויפגע בו מלאכי אלhim :⁵⁵ ויאמר יעקב כאשר ראם מהנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מהנים :⁵⁶ ווישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארץ השער שדה אדום :⁵⁷ ויצאו אתם לאמר כה תאמرون לאדני לעשות כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתוי ואחר עד עתה :⁵⁸ ויהיו לי שור וחמור צאן ועדר ושבטה ואשלחה להניד לאדני למצא חן בעניין :⁵⁹ וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנך אל אחיך אל עשו וגם הילך לך רארך וארבע מאות איש עמו :⁶⁰ ויריא יעקב מאד וייצר לו וייחז את העם אשר אותו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים לשני מהנות :⁶¹ ויאמר אם יבוא עשו אל המנהה האחת והכחתו והיה המנהה הנשאר לפלייטה :⁶² ויאמר יעקב אליהי אבי יצחק יהוה האמר אליו שוב לארץ ולמולדך ואיטיבה עמק :⁶³ קטןתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתו לשני מהנות :⁶⁴ והצילני נא מיד אחיו מיד עשו כי יראה אני מכך ואנו פון יבוא והכני אם על בנים :⁶⁵ ואותה אמרת הדיבר איטיב עמק ושמי את זריך כחול חיים אשר לא יספר מרבי :⁶⁶ ווילן שם בלילה ההוא ויקח מן הבא בידיו הרבה מעמידים מאתים ואילים עשרים :⁶⁷ גמלים מיניקות ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה אנתנת עשרים ועירים עשרה :⁶⁸ ויתן ביד עבדיו עדר עדר בלבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפניו לפניו ורוח תשימו בין

עד ר' ובין עד ר': ¹⁷ וויצו את הראשון לאמר כי יפנשך לקראותו ויהבוקהו ויפל על צוארו וישקתו ויבכו: עשו אחיו ושאלך לאמר למי אתה ואני תליך ולמיו ¹⁸ ואמרת לעבדך לייעקב מנהה הוא אלה לפניו: ¹⁹ וויצו נם שלוחה לאני לעשו והנה נם הוא אחרינו: ²⁰ וויצו נם את השני גם את השלישי גם את כל ההלכים אחורי העדרים לאמר כדבר זהה תדברון אל עשו במצאכם אותו: ²¹ ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחרי כן אראה פניו אولي ישא פני: ²² ותעביר המנחה על פניו והוא בן ללילה ההוא במחנה: ²³ ויקם בלילה הוא ויקח את שתינו נשוי ואת שתו שפחתיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק: ²⁴ ויקחם ויעברם את הנחל ויעבר את אשר לו: ²⁵ וירא כי לא יכול לו איש עמו עד עלות השחר: ²⁶ וירא כי ריך יעקב בהאבקו עמו: ²⁷ ויאמר שלחני כי עללה השחר ויאמר לא אשלח כי אם ברכתנו: ²⁸ ויאמר אליו מה שמק ויאמר יעקב: למה זה אמצא חן בעניי אידי: ²⁹ וישב ביום ההיא שעלי ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן: ³⁰ יעבר נא אידי לפניו עבדו ואני אנתנה לה לאיו לרוגל המלאכה אשר לפניו ו לרוגל הילדים עד אשר אבא אל אידי שעורה: ³¹ ויאמר עשו אצינה נא עמק מן העם אשר אתי ויאמר שרים עם אלהים ועם אנשים ותוכל: ³² וישראל יעקב ויאמר הניתה נא שמק ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אותו שם: ³³ ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיו אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי: ³⁴ ויזורח לו המשם כאשר עבר את פנאל והוא צלע על ירכו: על כן לא יאכלו בני ישראל את נור הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בניד הנשה:

34 ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות

בבונת הארץ: ¹ וירא אתה שכם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח אותה וישכב אתה ויענה: ² ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאhab את הנער וידבר על לב הנער: ³ ויאמר שכם אל חמור אבי לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה: ⁴ ויעקב שמע כי טמא את דינה ואת יוסף אחרים: ⁵ והוא עבר לפניהם וישתחוו ארץชา שבע פעמים עד נשטו עד אחים: ⁶ וירץ עשו בתו ובנו היו את מקנהו בשדרה והחרש יעקב עד

באם: 6 וויצא חמור אביו שכם אל יעקב לדבר אותו: 7 ויעקב בא מן השדה כשםעם ויתעכבו האנשים ויהר להם מאד כי נבללה עשה בישראל לשכבות את בת יעקב וכן לא יעשה: 8 וידבר חמור אטם לאמיר שכם בני חשקה נשפה בתקומם תננו נא אתה לו לאשה: 9 והתחתנו אהנו בנתיכם תחנו לנו ואת בנתינו תקחו לכם: 10 ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרוה והאהזו בה: 11 ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה אמרazz חן בעיניכם ואשר תאמרו אליו אתן אני וabit: 12 ויאמרו הכוונה יעשה את אהנו: 13 הרבו עלי מادر ומתן ואתנה כאשר תאמרו אליו ותנו לי את הנער לאשה: 14 וויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו במרמה וידברו אשר טמא את דינה אהתם: 15 ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה להת את אהנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה הוא לנו: 16 אך בזאת נאות لكم אם היהו כמו לנו להמל לכם כל זכר: 17 ונתנו את בנתינו لكم ואת בנתיכם נkeh לנו וישבנו אתכם והיוינו עם אחר: 18 ואם לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו ולהלבנו: 19 ווית颁ו דבריהם בעיני חמור ובעינו שכם בן חמור: 20 ואחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבית יעקב והוא נכבד מכל בית אביו: 21 ויבא חמור ושכם בנו אל שער ערים וידברו אל אנשי ערים לאמור: 22 האנשים האלה שלמים הם אנחנו וישבו בארץ ויסחרו אתה הוא בית מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שםו אלון בכות: 23 וירא אלהים אל יעקב עוד בכאו מפדן ארם ויברך אותו: 24 ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמו עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמו ויקרא את שמו ישראל: 25 ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה מוך וממלכים מחליציך יצאו: 26 ואת הארץ אשר נתתי לאברהם ולצחק לך אהנה ולזרעך אחדריך את הארץ: 27 ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אותו: 28 וויצב יעקב

35 ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אלק' בברחך מפני עשו אחיך: 2 ויאמר יעקב אל ביתו ולא כל אשר עמו הסרו את אלהי הנכר אשר בתיכם והטהרו והחליפו שמלוותיכם: 3 ונוקמה ונעללה בית אל ואעשה שם מזבח לאל הענה אליו ביום צratio יהיו עמיד' בדרך אשר הלכתו: 4 ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזאים אשר באזוניהם ויטמן אחם יעקב תחת האלה אשר עם שכם: 5 ווישעו וייה אחם יעקב תחת האלה אשר עם שכם: 6 ויבא יעקב לווה אשר באין כנען אחרי בני יעקב: 7 ויבא יעקב לווה אשר באין כנען הוא בית אל הוא וכל העם אשר עמו: 8 וויבן שם מזבח יקראי למקום אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיך: 9 ותמת דברה מניקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שםו אלון בכות: 10 וירא אלהים אל יעקב עוד בכאו מפדן ארם ויברך אותו: 11 ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמו עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמו ויקרא את שמו ישראל: 12 ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה מוך וממלכים מחליציך יצאו: 13 ואת הארץ אשר נתתי לאברהם ולצחק לך אהנה ולזרעך אחדריך את הארץ: 14 וויצב יעקב

שעריך עשו הוא אדום : 9 ואלה תלדות עשו אבי אדום
בבר שער : 10 אלה שמות בני עשו אליפו בן ערדה
אשת עשו רעאל בן בשמה אשת עשו : 11 ויהיו בני
אליפו תימן אומר צפו וגעתם וקנו : 12 ותמנע היהת
פְּלִישׁ לְאָלִיפּוּ בֶן עֹשׂוֹ וְתַלֵּד לְאָלִיפּוּ אֶת עַמְלָק אֱלֹהִים
בְּנֵי ערדה אשת עשו : 13 ואלה בני רעאל נחת וזרח
שםה ומזה אלה היו בני בשמה אשת עשו : 14 ואלה היו
בני אהליימה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותולד
לעשוו את יعيش ואת יעלם ואת קרח : 15 אלה אלופי
בני עשו בני אליפו בכור עשו אלוף תימן אלוף אמר
אלוף צפו אלוף קנו : 16 אלוף קרח אלוף געתם אלוף
עמלק אלה אלופי אליפו בארץ אדום אלה בני ערדה :
17 ואלה בני רעאל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף
שםה אלוף מזה אלה אלופי רעאל בארץ אדום אלה
בני אהליימה אשת עשו : 18 ואלה בני אהליימה אשת
עשה אלוף יושע אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי
אהליימה בת ענה אשת עשו : 19 אלה בני עשו ואלה
אלופיהם הוא אדום : 20 אלה בני שער החרוי ישבי^{הארץ} לוטן ושובל וצבעון וענה : 21 ודשון ואצר ודישן
אללה אלופי החרוי בני שער בארץ אדום : 22 ויהיו
בני לוטן חרוי וחוים ואחות לוטן תמנע : 23 ואלה
בני שובל עלון ומנתת ועיבל שפו ואונם : 24 ואלה
בני צבעון ואיה וענה הוא ענה אשר מצא את הימים
במדבר ברעטו את החמורים לצבעון אבו : 25 ואלה
בני ענה דשן ואהליימה בת ענה : 26 ואלה בני דישן
חמדן ואשבן ויתרן וכרכן : 27 אלה בני אצר בלחה
זוענן ועקרן : 28 אלה בני דישן עוז וארן : 29 אלה אלופי
החרוי אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה :
30 אלוף דשן אלוף אצר אלוף דישן אלה אלופי החרוי
אלופיהם בארץ שער : 31 ואלה המלכים אשר מלכו
באرض אדום לפני מלך מלך לבני ישראל : 32 וימתך
באדום בלוּבָן בעור ושם עיריו דנהבה : 33 וימתך

מצבהה במקום אשר דבר אותו מצבה אבן ויסך עלייה
נסך ויצק עליה שמן: ¹⁵ ויקרא יעקב את שם המקום
אשר דבר אותו שם אללהים בית אל: ¹⁶ ויסעו מבית
אל ויהי עוד כברת הארץ לבודא אפרטה ותולד רחל
וותקש בילדתה: ¹⁷ ויהי בהקשתה בלדתה והאמיר לה
הAMILDT אל תוראי כי גום זה לך בן: ¹⁸ ויהי בצאת
נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו
בנימין: ¹⁹ ותמת רחל ותケבר בדרך אפרטה הווא
בית לחם: ²⁰ ויצב יעקב מצבה על קברתה הווא
מצבתה קברת רחל עד היום: ²¹ ויעש ישראל ויט
אהלה מהלאה למגдал עדר: ²² ויהי בשכן ישראל
באארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלחה פילגש
אביו וישמע ישראל ויהיו בני יעקב שנים עשר: ²³ בני
לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה וישכבר
זובלון: ²⁴ בני רחל יוסף ובנימין: ²⁵ ובני בלחה שפתה
רחל דן ונפתלי: ²⁶ ובני ולפה שפתה לאה נד ואשר
אללה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם: ²⁷ ויבא יעקב
אל יצחק אביו ממרא קריית הארבע הוא חברון אשר
נד שם אברהם ויצחק: ²⁸ ויהיו מי יצחק מאת שנה
ושמנים שנה: ²⁹ ויגוע יצחק יומת ויאסף אל עמי ז肯
ושבע ימים ויקברו אותו עשו ויעקב בנו:

36 ואלה תלדות עשו הוא אדורם: 2 עשו לך
את נשיו מבנות כנען את ערדה בת אילון החתי ואת
אהל'יבמה בת ענה בת צבעון החוי: 3 ואת בשמה בת
ישמעאל אחיות נביות: 4 ותולד ערדה לעשו את אליפז
ובשמה ילדה את רעואל: 5 ואהלי'יבמה ילדה את ייש
ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר ילו לו בארץ
כנען: 6 ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנהיו ואת כל
נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קניינו
אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו:
7 כי היה רכושם רב משbeta יהדו ולא יכולת הארץ
מנגוריהם לשאת אתם מפני מKENIM: 8 ווישב עשו בהר

בלע וימלך תחתיו יוכב בן זורה מבצרה: ³⁴ וימתה יוכב וימלך תחתיו חם מארץ התיימני: ³⁵ וימתה חם שמר את הדר: ³⁶ וילכו אחיו לרעות את צאן אביהם בשכם: ³⁷ ויאמר ישראל אל יוסף הלוא אחיך רעים לשכם לכיה ואשליך אליהם ויאמר לו הני: ³⁸ ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן והשכני דבר וישלחו עמוק חברון ויבא שכמה: ³⁹ וימצאחו איש והנה תעעה בשדה ויישאלחו האיש לאמר מה תבקש: ⁴⁰ ויאמר את אחוי אני מבקש הנידה נא לאייפה הם רעים: ⁴¹ ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אמרים נלכה דתינה וילך יוסף אחר אחיו וימצאם בדתו: ⁴² ויראו אותו מרחק ובטרם יקרב אליויהם ויתנצלו אותו להמיתו: ⁴³ ויאמרו איש עירם אלה אלופי אדום למשבתם בארץ אחזותם הוא שעשו אבי אדום:

37 וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען:
 2 אלה תלדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלחה ואת בני זלפה נשוי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם: 3 וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן מידם להשיבו אל אביו: ²³ ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו: ²⁴ ויקחוהו וישלכו אותו הבירה והבור רק אין בו מים: ²⁵ וישבו לאכל להם וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאים באה מנעלן וממליהם נשאים נכתה וצרי ולט הולכים להוריד מצרים: ²⁶ ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו: ²⁷ לכו ונמכרנו לשמעאים וידנו אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו: ²⁸ ויעברו אנשים מדינים סחרים ומשכו ויעלו את יוסף מן הבור וימכרו את יוסף לשמעאים בעשרים כסף ויביאו את יוסף מצרים: ²⁹ וישב רואבן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו: ³⁰ וישב אל אחיו ויאמר הילד אינו ואני אינה אני בא: ³¹ ויקחו את כתנת מה החלום הזה אשר חלמת הובא נבואה אני ואძק

יוסף וישראלו שער עזים ויטבלו את הכהנת ברם: ¹⁷ ויאמר אני אשלה גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תן ערבות עד שלחך: ¹⁸ ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמר חתמרק ופתילך ומתק אשר בירך ייתן לה ויבא אליה ותתיר לו: ¹⁹ ותקם ותלך וחסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה: ²⁰ וישלה יהודת את גדי העזים ביד רעהו העדלמי לכתת הערבון מיד האשה ולא מצאה: ²¹ וישאל את אנשי מקומה לאמר איה הקדשה הוא בעיניהם על הדרך ויאמרו לא הייתה בוה קדרה: ²² וישב אל יהודת ויאמר לא מצאתה וגם אנשי המקום אמרו לא הייתה בוה קדרה: ²³ ויאמר יהודת תקח לה פן נהיה לבזו הנה שלחתי לך גדי זהה אתה לא מצאה: ²⁴ ויהי כמשלש חדש וונגד ליהודת לאמר גנתה תמר כלך ונמ הננה הרה לunganים ויאמר יהודת הוציאה ותשרפ: ²⁵ הוא מוצאת והיא שלחה אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו אנסי הרה ותאמיר הכר נא למי החתמת והפתלים והמתה האלה: ²⁶ ויכר יהודת ויאמר צדקה מני כי על כן לא נתחיה לשלה בני ולא ישפ עוד לדעתה: ²⁷ ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה: ²⁸ ויהי בילדתך ויתן יד ותקח המילחת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשונה: ²⁹ ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמיר מה פרצת עלייך פרץ ויקרא שמו פרץ: ³⁰ ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו זרח:

39 ו יוסף הורד מצירימה ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד היושמעאים אשר הורדתו שמה: ² ויהי יהודת את יוסף ויהי איש מצליה ויהי בבית אדניו המצרי: ³ וירא אדניו כי יהודת את כל אשר הוא עשה יהודת מצליה בידו: ⁴ וימצא יוסף חן בעיניו וירושתת אותו ויפקדתו על ביתו וכל יש לו נתן בידו: ⁵ ויהי מאז הפקיד אותו בביתו ועל כל אשר יש לו ויברך יהודת את בית המצרי בנחל יוסף ידע כי כלתו הוא ותאמיר מה תנתן לי כי תבוא אליו: ¹⁶ ויהי ברכת יהודת בכל אשר יש לו בבית ובשרה:

וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאו הכר נא הכתנת בנק הוא אם לא: ³³ ויכירה ויאמר כתנת בני היה רעה אכלתחו טרכ טרכ יוסף: ³⁴ ויקרע יעקב שמלותו וישם שק במנתו ויתאבל על בנו ימים רבים: ³⁵ ויקמו כל בניו וכל בנותיו לנחמו וימאן להתנחים ויאמר כי ארד אל בני אבל שלאה ויבך אותו אביו: ³⁶ Sheol h7585) והמדינים מכרו אותו אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים:

38 ויהי בעת ההוא וירד יהודת מאת אחיו ויטעד איש עדלמי ושמו חירה: ² וירא שם יהודת בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה: ³ ותתיר ותلد בן ויקרא את שמו ער: ⁴ ותתיר עוד ותلد בן ותקרו את שמו אונן: ⁵ ותסוף עוד ותلد בן ותקרו את שמו שללה והיה בכוביב בולדתת אותו: ⁶ ויקח יהודתasha לעיר בכורו ושםה תמר: ⁷ ויהי ער בכור יהודת רע בעיני יהודת וימתה יהודת: ⁸ ויאמר יהודת לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיך: ⁹ ווידע אונן כי לא לו היה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצתה לבתני נתן זרע לאחיך: ¹⁰ וירע בעיני יהודת אשר עשה וימתה נם אותו: ¹¹ ויאמר יהודת לתמר כלתו שבי אלמנה כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה: ¹² וירבו הימים ותמתה בת שע אשת יהודת וינחם יהודת ויעל על נזוי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה: ¹³ ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עללה תמנתה לנו צאנו: ¹⁴ וותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שללה והוא לא נתנה לו לאשה: ¹⁵ ויראה יהודת ויחסבה לווונה כי כסחה פניה: ¹⁶ ווית אלה אל הדרך ויאמר הבה נא אבא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמיר מה תנתן לי כי תבוא אליו:

40 ויהי אחר הדברים האלה חטא משקה מלך מצרים והאפה לאדרניהם למלך מצרים: 2 ויקצת פרעה על שני סריסיו על שער המשקים ועל שר האופים: 3 ויתן אתם במשמר בית שער הטבחים אל בית הסחר מוקם אשר יוסף ואסור שם: 4 ויפקד שער הטבחים את יוסף ואת שרת אתם ויהיו ימים במשמר: 5 ויחלמו חלום שנייהם איש חלומו בלילה מצרים אשר אסורים בבית הסחר: 6 ויבא אליהם אחד איש כפתרון חלומו המשקה והאפה אשר למלך ויאקע דברה אל יוסף יום ויום לא שמע אליה לשכב 10 ויהי כהו הדרעה הנדרלה הזאת וחטאתי לאלהים: 11 ויבא אליהם יוסף בבקר וירא אותם והם צעפים: 7 וישאל את יושב פרעוה אשר אותו במשמר בית אדני לא אמר סריסי פרעוה אשר אותו במשמר בית אדני לא אמר מודיע פניכם רעים היום: 8 ויאמר אליו חלום חלמוני ופתה אין אותו ויאמר אלהם יוסף הלוא לאלהים שתறנים ספרו נא לי: 9 ויספר שער המשקים את חלומו שליש שרים והוא כפחתת עלתה נצחה הבשילו ופתה אין אותו ויאמר לו בחלומי והנה לפנינו: 10 ובגפנּו אל לשבב עמי וקרה בקהל גדול: 15 ויהי כהו שמעו בידיה וינס החוצה: 14 ותקרה לאנשי ביתה ותאמר בידיה וינס החוצה: 16 ותנה בנדנו עצלה עד בוא אדני אל ביתו: 17 ותדבר אליו בדברים האלה לאמר בא אליו העבד העברי אשר הבא לנו לzechak כי: 18 ויהי כהרימי קולי וקרה ויועז בנדנו אצלי וינס החוצה: 19 ויהי כהרימי קולי וקרה ויועז בנדנו אצלי וינס החוצה: 20 ויהי כהרימי קולי וקרה וייחר אפו: 21 ויהי אסורי המלך אסורים ויהי שם בבית הסחר: 22 ויהי יונה את יוסף ויט אליו חסד ויתן חנו בעני שר בית הסחר: 23 אין שר בית הסחר ראה את כל האסירים אשר בבית הסחר ואת כל אשר עשים שם הוא היה עשה: 24 אסורי המלך אסורים ויהי שם בבית הסחר ראה את כל מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה מצלחה:

אליהם יענה את שלום פרעה: ¹⁷ וידבר פרעה אל יוסף בחלמי הנני עמד על שפת הiar: ¹⁸ והנה מן הiar עלה שביע פרות בריאותبشر ויפת תאר ותרעינה באחו: ¹⁹ והנה שביע פרות אחרות עלות אחיריהן דלות ורעות תאר מאד ורקות בשור לא ראייתי כהנה בכל ארץ מצרים לרע: ²⁰ ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שביע הפרות הראשונות הבריאות: ²¹ ותבאה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראייהן רע כאשר בתחלת ואיך: ²² וארא בחלמי והנה שביע شبלים עלה בקנה אחד מלאת ושבות: ²³ ודגנה שביע شبלים גנומות דקות שדרופות קדים צמחות אחיריהן: ²⁴ ותבלען השבלים הדקמת את שביע השבלים הטבות ואמר אל החרטמים ואין מניד לי: ²⁵ ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלhim עשה הגיד לפרקעה: ²⁶ שביע פרת הטבת שביע שנים הנה ושבע השבלים הטבת שביע שנים הנה חלום אחד הוא: ²⁷ ושבע הפרות הרקות והרעות העלה אחיריהן שביע שנים הנה ושבע השבלים הרקות שדרופות הקדים יהו שביע שני רעב: ²⁸ הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר האלhim עשה הראה את פרעה: ²⁹ הנה שביע שנים באוט שביע גدول בכל ארץ מצרים: ³⁰ וكمו שביע שני רעב אחיריהן ונשכח כל השבע בארץ מצרים וכלה הרעב את הארץ: ³¹ ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחורי כן כי כבד הוא מאר: ³² ועל השנות החולם אל פרעה פעמים כינכון הדבר מעם האלhim ומחר האלהים לעשו: ³³ ועתה ירא פרעה איש נכוון וחכם ויושתו על ארץ מצרים: ³⁴ יעשה פרעה יפקדFKדים על הארץ וחמש את הארץ מצרים בשבע שני השבע: ³⁵ ויקבזו את כל אכל השנים הטבת הבאת האלה ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים ושמרו: ³⁶ והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני

עליך: ²⁰ ויהי ביום השלישי يوم הלדה את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו וישא את ראש המשקים ואת ראש שר האפים בתוך עבריו: ²¹ וישב את שר המשקים על משקהו ויתן הocus על כף פרעה: ²² ואת שר האפים תלה כאשר פתר להם יוסף: ²³ ולא זכר שר המשקים את יוסף ווישכחו:

41 ויהי מקץ שנתיים ימים ופרקעה חלם והנה עמד על הiar: ² והנה מן הiar עלה שביע פרות יפות מראה ובריאותبشر ותרעינה באחו: ³ והנה שביע פרות אחרות עלות אחיריהן מן הiar רעות מראה ודקות בשור ותעמדנה אצל הפרות על שפת הiar: ⁴ ותאכלנה הפרות רעות המראה ובריאות ויין פרעה: שביע הפרות יפת המראה והבריאות ויין פרעה: ⁵ ווישן ויחלם שניית והנה שביע شبלים עלות בקנה אחד בראיות וטבות: ⁶ והנה שביע شبלים דקות ושדרופת קדים צמחות אחיריהן: ⁷ ותבלען השבלים הדקמת את שביע השבלים הבריאות והמלאות ויין פרעה והנה חלום: ⁸ ויהי בCKER ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם את חלמו ואין פוחר אותם לפרקעה: ⁹ וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את חטא אני מזכיר הום: ¹⁰ פרעה קצף על עבדיו ויתן אליו במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים: ¹¹ ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו: ¹² ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמתיו איש חלומו פתר: ¹³ ויהי כאשר פתר לנו כן היה אני השיב עלبني ואתו תלה: ¹⁴ וישלח פרעה ויקרא את יוסף ויריצחו מן הבור וינלח ויחלף שמליתו ויבא אל פרעה: ¹⁵ ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופתר אין אותו ואני שמעתי עלייך לאמר תשמע חלום לפתר אותו: ¹⁶ ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי

כל פni הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר ברעב:³⁷ וויתיב הדבר בעני פרעה ובעני כל עבדיו: למצרים ויזוק הרעב בארץ מצרים: ³⁸ וכל הארץ באו מצרים לשביר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ: ³⁹ ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע אלהים בו:

42 וירא יעקב כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה תתראו: ² ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שם ושברו לנו שם ונחיה ולא נמות: ³ וירדו אחיו יוסף עשרה לשבר בר ממצרים: ⁴ וואת בניimin אחיו יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי אמר פן וקראננו אסונ: ⁵ ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ כנען: ⁶ ווישך הוא השליט על הארץ והוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו אחיו יוסף וישתחוו לו אפים ארצה: ⁷ וירא יוסף את אחיו ויכרם ויתנכר אליום וידבר אתם קשות ויאמר אלהם מאיון בהם ויאמרו מארץ כנען לשבר אכל: ⁸ וויכר יוסף את אחיו והם לא הכרהו: ⁹ וויזכר יוסף את החלומות אשר חלם להם ויאמר אלהם מרגלים אתם לדאות את ערות הארץ בתאתם: ¹⁰ ויאמרו אלו לא אנני ועבדיך באו לשבר אכל: ¹¹ וכלנו בני איש אחד נחנו כנים אנחנו לא היו עבדיך מרגלים: ¹² ויאמר אלהם לא כי ערות הארץ בתאתם לראות: ¹³ ויאמרו שניים עשר עבדיך אחיהם אנחנו בני איש אחד בארץ כנען והנה הקטן את אבינו היום והאחד איןנו: ¹⁴ ויאמר אלהם יוסף הוא אשר דברתוי אלכם לא אמר מרגלים אתם: ¹⁵ בזאת תבחןנו כי פרעה אם יצאו אחד כי אם בدوا אחיכם הקטן הנה: ¹⁶ שלחו מכם אחד ויקח את אחיכם ואחרם האسرו ויבחנו דבריכם האמתות אהכם ואם לא כי פרעה כי מרגלים אתם: ¹⁷ וויאסף אתם אל משמר שלשת ימים: ¹⁸ ויאמר אלהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו את האללים אני ירא: ¹⁹ אם כנים אתם אחיכם אחד יاسر בכית משמרכם ואתם לכטן הביאו שבר רעבן בתיכם: ²⁰ וואת אחיכם הקטן

הרעב אשר תהיו בארץ מצרים ולא תכרת הארץ ברעב:³⁷ וויתיב הדבר בעני פרעה ובעני כל עבדיו: ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח כל הארץ מצרים: ⁴⁰ וויסר פרעה את טבעתו מעלי ידו ויתן אתה על יד יוסף וילבש אותו בגדי שיש רבד הזהב על צוארו: ⁴³ וירכב אותו במרכבות המשנה אשר לו ויקראו לפניו אברך ונחון אותו על כל הארץ מצרים: ⁴⁴ ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה ובילדך לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל הארץ מצרים: ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענה ויתן לו את אסנת בת פוטי פרע כהן אין לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים: ⁴⁶ ווישך בן שלשים שנה בעמדתו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה וי עבר בכל הארץ מצרים: ⁴⁷ וויתש דארין בשבוע שני השבוע לסתם מצרים ויקבץ את כל אכל שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויתן אכל בערים אכל שדה העיר אשר סביבתה נתן בתוכה: ⁴⁹ ויצבר يوسف בר כחול הים הרביה מאד עד כי חדל לספר כי אין מספר: ⁵⁰ ולヨוסף ילד שני בניים בטרם תבוא שנות הרעב אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און: ⁵¹ ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל עמל' ואת כל בית אביו: ⁵² ואת שם השני קרא אפרדים כי הפרני אלהים בארץ עני: ⁵³ ותחלינה שבע שני השבע אשר היה בארץ מצרים: ⁵⁴ ותחלינה שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר يوسف ויודה רעב בכל הארץות ובכל הארץ מצרים היה להם: ⁵⁵ וחרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר אמר לכם תעשו: ⁵⁶ והרעב היה על

אסון בדרך אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי בינוין

שאולה: Sheol h7585)

43 וְהַרְעָב כָּבֵד בָּאָרֶץ: ² וַיֹּהִי כַּאֲשֶׁר כָּלָו לְאַכֵּל
אֶת הַשְׁבָּר אֲשֶׁר הָבָיאוּ מִמִּצְרָיָם וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲבִיכֶם
שְׁבוּ שְׁבְרוּ לְנוּ מַעַט אַכְל: ³ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהוָה
לְאַמְرֵה הַעַד בְּנֵי הָאִישׁ לְאַמְرֵה לֹא תַּرְאֵן פְּנֵי
בְּלִתְיָא אֲחִיכֶם אַתֶּם: ⁴ אִם יִשְׁךְ מִשְׁלָחָת אֲתָה אֲחִינוּ
אֲתָנוּ נְרָדָה וְנִשְׁבָּרָה לְךָ אַכְל: ⁵ וְאִם אִינְךְ מִשְׁלָחָת
לֹא נְרָדָה כִּי הָאִישׁ אָמַר אֲלֵינוּ לֹא תַּרְאֵן פְּנֵי בְּלִתְיָא
אֲחִיכֶם אַתֶּם: ⁶ וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל לִמְהַרְעָתָם לְיִ
לְהַגִּיד לְאִישׁ הַעֲדָה לְכֶם אֲחָ: ⁷ וַיֹּאמְרוּ שָׁאַל שָׁאל
הָאִישׁ לְנוּ וּלְמוֹלַדְתָּנוּ לְאַמְרֵה הַעֲדָה הַיְדוּן נְדֻעָה
לְכֶם אֲחָ וּנְגַדְלָה לֹא עַל פִּי הַדְּבָרִים הַאַלְהָה הַיְדוּן נְדֻעָה
כִּי יֹאמֶר הַוּרְדוּ אֶת אֲחִיכֶם: ⁸ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲלֵיכֶם
יִשְׂרָאֵל אֲבִיו שְׁלָחָת הַנְּגָר אֶתְיוֹ וּנְקֻמָּה וּנְלָכָה וּנְחִוָּה
וְלֹא נְמוֹת נִמְתָּנוּ נִמְתָּנוּ אַתָּה נִמְתָּנוּ טְפָנוּ: ⁹ אַנְכִּי אַעֲרַבְנָה
מִידֵּי תְּבַקְשָׁנוּ אֶם לֹא הַבִּיאָתָיו אֶלְיךָ וְהַצְנַטוּ לְפָנֶיךָ
וְחַטָּאתָ לְךָ כָּל הַיּוֹם: ¹⁰ כִּי לֹא הַתְּמַהַמֵּה נָכַי
עַתָּה שְׁבָנוּ זֶה פָּעָמִים: ¹¹ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל אֲבִיכֶם
אִם כֵּן אָפֹא זֶה עֲשָׂו קָחוּ מִזְמְרָת הָאָרֶץ בְּכָלְכָם
וְהַוּרְדוּ לְאִישׁ מִנְחָה מַעַט צָרִי וּמַעַט דְּבָשׂ נְכַאת
וְלֹט בְּטָנִים וּשְׁקָדִים: ¹² וְכִסְף מִשְׁנָה קָחוּ בִּידָכָם
וְאֶת הַכִּסְף הַמּוֹשֵׁב בְּפִי אַמְתָּחָתֵיכֶם תַּשְׁבִּו בִּידָכֶם
אוֹלֵי מִשְׁנָה הוּא: ¹³ וְאֶת אֲחִיכֶם קָחוּ וּקְמוּ שׁוּבוּ אֶל
הָאִישׁ: ¹⁴ וְאֶל שְׁדֵי יְתִן לְכֶם רְחִמִּים לְפִנֵּי הָאִישׁ וְשְׁלַח
לְכֶם אֶת אֲחִיכֶם אַחֲרֵךְ וְאֶת בְּנֵימִין וְאֶנוּ כַּאֲשֶׁר שְׁכַלְתִּי
שְׁכַלְתִּי: ¹⁵ וַיָּקֹחַ הָאָנָשִׁים אֶת הַמְנָה הַזֹּאת וְמִשְׁנָה
כִּסְף לְקָחוּ בִּידָם וְאֶת בְּנֵימִין וַיָּקֹמוּ וַיַּרְדְּוּ מִצְרָיָם
וַיַּעֲמְדוּ לִפְנֵי יוֹסֵף: ¹⁶ וַיֹּרֶא יוֹסֵף אֶת בְּנֵימִין
וַיֹּאמֶר לְאַשְׁר עַל בֵּיתְךָ הַבָּא אֶת הָאָנָשִׁים הַבִּתָּה
וְטַבָּח טַבָּח וְהַכְּנִי כִּי אֶתְיוֹ יָכְלָו הָאָנָשִׁים בְּצִדְרִים:
¹⁷ וַיַּעֲשֵׂה הָאִישׁ כַּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף וַיָּבֹא הָאִישׁ אֶת הָאָנָשִׁים

תַּבְיאוּ אֶלְיָהוּ וַיַּאמְנוּ דְּבָרֵיכֶם וְלֹא תִּמְתוֹתָו וַיַּעֲשׂוּ כֵן:
אֲשֶׁר רָאִינוּ צְרָת נְפָשׁוֹ בַּהֲתִחְנוּן אֶלְינוּ וְלֹא שְׁמַעַנוּ עַל
כֵן בָּאֶה אֲלֵינוּ צְרָת הַזֹּאת: ²² וַיַּעֲנֵן רָאֹבָן אֶתְמָם לְאַמְרֵה
הַלוּא אִמְרָתִי אֲלֵיכֶם לְאַמְרֵה אֶל תַּחַטָּא בַּיָּלִד וְלֹא
שְׁמַעַתְּמָם וְנִמְזְמָרָה נְדָרָש: ²³ וְהַמְּלָאָה לֹא יַדְעַו כִּי שְׁמַעַ
יְוֹסֵף כִּי הַמְלִיצָן בְּינָתָם: ²⁴ וַיַּסְבֵּט מַעַלְיָהָם וַיַּבְקֵר וַיִּשְׁבַּ
אֶלְהָם וַיֹּדְבֵר אֶלְהָם וַיַּקְרֵב מַהְמָּאָת שְׁמַעַן וַיַּאֲסֵר אֶתְמָם
לְעַיְנָהָם: ²⁵ וַיַּצְוֹן יוֹסֵף וַיַּמְלָא אֶת כְּלֵיָהָם בַּר וַיַּחֲשִׁיבֵ
כְּסֶפֶיהם אִישׁ אֲלֵל שְׁקוּ וְלֹתָתָה לְהָמָר צְדָה לְדָרְךָ וַיַּעֲשֵׂ
לְהָמָר כֵן: ²⁶ וַיַּשְׁאַל שְׁבָרָם עַל חַמְרִירָה וַיָּלֹכְנוּ מִשְׁמָן:
וַיַּפְתַּח הַאַחֲד אֶת שְׁקוּ לְתַתָּסְפָּא לְחַמְרָיו בְּמַלְוָן
וַיַּרְא אֶת סְפָר וְהַנְּהָה בְּפִי אַמְתָּחָתוֹ: ²⁸ וַיֹּאמֶר
אֶל אֲחִיו הַוּשֶׁב כְּסֶפֶי וְגַם הַנְּהָה בְּאַמְתָּחָתוֹ וַיַּצָּא לְבָם
וַיַּחֲרֹדוּ אֶשׁ אֲלֵהוּ לְאַמְרֵה מִרְמָר מִגְּנָן וַיַּגְדְּלוּ לוּ אֶת
וַיַּבְאָוּ אֶל יַעֲקֹב אֲבִיכֶם אֶרְצָה כְּנֻעַן וַיַּגְדְּלוּ לוּ אֶת
כָּל הַקְּרָתָה אֶתְמָם לְאַמְרֵה: ³⁰ דָּבָר הָאִישׁ אֲדֹנֵי הָאָרֶץ
אָתָנוּ קַשְׁוָת וַיַּתְּן אֲנָנוּ בְּמַרְגָּלִים אֶת הָאָרֶץ: ³¹ וַיָּנָאָמֵר
אֲלֵי כְּנִים אֲנָהָנוּ לֹא הַיָּנוּ מַרְגָּלִים: ³² שָׁנִים עַשְׂרִים
אֲנָהָנוּ אֲחִים בְּנֵי אֲבִינוּ הָאָחָד אַיִנְנוּ וַיַּקְרֵן הַיּוֹם אֶת
אֲבִינוּ בָּאָרֶץ כְּנֻעַן: ³³ וַיֹּאמֶר אֲלֵינוּ הָאִישׁ אֲדֹנֵי הָאָרֶץ
בְּזֹאת אַדְעָה כִּי כְּנִים אֲתָם אֲחִיכֶם הָאָחָד הַנִּיחָו אֶת
וְאֶת רָעָבָן בְּתִיכָּם קָחוּ וְלֹכְבוּ: ³⁴ וַיַּהֲבִיאוּ אֶת אֲחִיכֶם
הַקְּטָן אֶלְיָהוּ וַיַּדְעֵה כִּי לֹא מַרְגָּלִים אַתָּם כִּי כְּנִים אֲתָם
אֶת אֲחִיכֶם אָתָן לְכֶם וְאֶת הָאָרֶץ תִּסְחַרְרוּ: ³⁵ וַיַּהֲיוּ הָמִ
מַרְיקִים שְׁקִים הַמְּהָאָה אֲשֶׁר כָּרְדָּר סְפָר בְּשְׁקָוּ וַיַּרְאוּ
אֶת צְרָרוֹת סְפִיחָם הַמְּהָאָה אֲבִיכֶם וַיַּרְאוּ: ³⁶ וַיֹּאמֶר
אֶלְהָם יַעֲקֹב אֲבִיכֶם אַתָּי שְׁכַלְתָּם יוֹסֵף אַיִנְנוּ וְשְׁמַעַן
אַיִנְנוּ וְאֶת בְּנֵימִין תִּקְחֵן עַל הָוּ כָלָה: ³⁷ וַיֹּאמֶר רָאֹבָן
אֶל אֲבִיו לְאַמְרֵה אֶת שְׁנֵי בְּנֵי חַמִּית אָם לֹא אַבְיאָנוּ אֶלְיךָ
תְּנָהָה אֲתָה עַל יְדֵי וְאֶיְשַׁבָּנוּ אֶלְיךָ: ³⁸ וַיֹּאמֶר לֹא
יַרְדֵּן עַל עַמְּכָם כִּי אֲחִיו מֵת וְהָוּ לְבָדוּ נְשָׁאָר וּקְרָאָתוּ

ביתה יוסף: 18 וויראו האנשים כי הובאו בית יוסף
 אמרו על דבר הכספי השב באמתחתו בתקלה
 הקטן ואת כספם שברו ויעש בדבר יוסף אף אשר דבר:
 אנחנו מוכאים להגמל עליינו ולהתנפלו עליינו ולקחת
 ארנו לעברים ואת חמרינו: 19 וכן אל איש אשר
 על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית: 20 ויאמרו
 כי אדרני ירד ירדנו בתקלה לשבר אכל: 21 ויהי כי
 באנו אל המלון ונפתחה את אמתחתיו והנה כספ
 איש בפי אמתחטו כספנו במשקו ונשב אותו בידנו:
 וכספ אחר הורדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו
 מי שם כספנו באמתחתיו: 23 ויאמר שלום לכם
 אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מיטמו
 באמתחיכם כספכם באiley וויצא אליהם את שמעון:
 ויבא האיש את האנשים בביתו יוסף ויתן מים וורחציו
 רגליים ויתן מספוא לחמריהם: 25 ויכינו את המנחה
 עד בוא יוסף בצדדים כי שמעו כי שם יأكلו להם:
 26 ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את המנחה אשר
 בידם הביתה וישתחו לו ארצתה: 27 וישאל להם
 לשлом ויאמר השלום אביכם הוקן אשר אמרתם
 העודנו חיו: 28 ויאמר שלום לעבדך לאבינו עודנו חיו
 ויקדו וישתחו: 29 וישא עינוי ויראה את בניין אחוי
 בן אמו ויאמר זהו אחיכם הקטן אשר אמרתם אליו
 ויאמר אלהים יחנק בני: 30 וימחר יוסף כי נכמרו
 רחמיו אל אחיו ויקש לבכות ויבא החדרה ויבך
 נמצא הנבי עזיז: 31 וירחץ פניו ויצא ויתפרק ויאמר שמו להם:
 שמה: 32 וישמו לו לבודו ולהם לבודם ולמצריהם האכלים
 אתם כי לא יוכלו המצריים לאכל את העברים
 כבכרתו והצעיר צערתו ויתמן האנשים איש אל
 רעהו: 34 וישא משאת מאת פניו אליהם ותרב משאת
 בניין משאת כלם חמיש יdot וישטו וישכרו עמו:
44 ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחתה
 האנשים אכל כאשר יוכל שאות ושים כספ איש בפי

ולאדרון לכל ביתו ומשל בכל ארץ מצרים: 9 מההרו
ועל כל אביו ואמרתם אליו כי אמר בך יוסף שמני
אליהם לאדון לכל מצרים רדה אליו אל תעמד: 10
וישכת הארץ נשן והיות קרוב אליו אתה ובני
בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך: 11 וככלתו אתך
שם כי עוד חמיש שנים רעב פן תורש אתה וביך וכל
אשר לך: 12 והנה עינייכם ראות וענין אחי בניימין כי
פי המדבר אליכם: 13 והגדרתם לאבי את כל כבודי
במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם
את אבי הנה: 14 ויפל על צוארי בניימין אחיו ייבך
ובניימין בכיה על צוארי: 15 ווינשך לכל אחיו ייבך
עליהם ואחריו כן דברו אחיו אותו: 16 והקל נשמע
בית פרעה לאמר באו אחי יוסף וייטב בעני פרעה
ובעני עבדיו: 17 ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל
אחיך זאת עשו טענו את בתייכם ובאו אליו אתה
כגען: 18 וקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אליו אתה
לכם את טוב הארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ:
19 ואתה צויטה ואת עשו קחו לכם מארץ מצרים
עגולות לטפכם ולנסיכם ונשאתם אה אביכם ובאתם:
20 ועיניכם אל תהס על כליכם כי טוב כל הארץ מצרים
לכם הוא: 21 ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף
עגולות על פי פרעה ויתן להם צדקה לדרך: 22 לכלם
נתן לאיש חליפות שמלה ולבניימין נתן שלש מאות כסף
וחמש חליפות שמלה: 23 ולאביו שלח כזאת שרודה
חמורים נשאים מטופ מצרים ועשה אתנה נשאת בר
ולחם ומזון לאביו לדרך: 24 וישלח את אחיו וילכו
ויאמר אליהם אל תרגעו בדרך: 25 ויעלו מצרים
ויבאו הארץ כגען אל יעקב אביהם: 26 ויגדו לו לאמר
עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל הארץ מצרים יופנו לבו
כי לא האמין להם: 27 וירדבו אליו אתה כל דבריו יוסף
אשר דבר אליהם וירא את העגולות אשר שלח יוסף

הנער לעזוב את אביו ועזוב את אביו ומתה: 23 והתאמר
אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא חספן
לראות פני: 24 ויהי כי עליינו אל עברך אבי וננד לו
את דברי אדני: 25 ויאמר אבינו שבו שברו לנו מעט
אכל: 26 ונאמר לא נוכל לרגדת אם יש אחינו הקטן
אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו
הקטן איןנו אתנו: 27 ויאמר עברך אבי אלינו אתם
ידעתם כי שניים ילדה לי אשתי: 28 ויצא האחד מאי
ונאמר אך טרפ טרפ ולא ראיתו עד הנה: 29 ולקחתם
גם את זה מעם פני וקרחו אסון והוררתם את שיבתי
ברעה שאלה: (Sheol h7585) 30 ועתה כבאו אל עברך
אבי והנער איןנו אתנו ונפשו קשורה בנפשו: 31 ויהי
כראותו כי אין הנער מות והורידו עברך את שיבת
עברך אבינו ביגון שאלה: (Sheol h7585) 32 כי עברך
ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא אביאנו אליך
וחטאתי לאיי כל החיים: 33 ועתה ישב נא עברך
תחת הנער עבר לאדני והנער יעל עם אחיו: 34 כי
איך עלה אל אבי והנער איןנו אוון אראה ברע
אשר ימצא את אבי:

45 ולא יכול יוסף להתפרק לכל הנצבים עלי
ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אחד
בהתודע יוסף אל אחיו: 2 ויתן את קלו בכבו וישמעו
מצרים וישמע בית פרעה: 3 ויאמר יוסף אל אחיו
אני יוסף הועוד אבי חוי ולא יכולו אחיו לענות אותו כי
נבהלו מפניו: 4 ויאמר יוסף אל אחיו נשנו נא אליו וינשנו
ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם ATI מצרים מה:
5 ועתה אל העצבו ואל ייחר בעיניכם כי מכרתם ATI
תנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם: 6 כי זה שנתיים
הרעב בקרבת הארץ ועוד חמיש שנים אשר אין חריש
וקציר: 7 וישלחני אליהם לפניכם לשום לכם שארית
באرض ולהחיות לכם לפוליטה גדרה: 8 ועתה לא אתם
שלחתם ATI הנה כי האלים ווישמעו לאב לפרט

דָן חִשִּׁים: 24 וּבְנֵי נְפָתָלִי יַחֲצָאֵל גּוֹנִי וַיֵּצֶר וְשָׁלָם: 25 אֱלֹה בְּנֵי בְּלָהָה אֲשֶׁר נָתַן לְבָנָן לְרֹחֵל בְּתוֹ וְתַלְדָה אֲתָאָה לְיַעֲקֹב כָּל נֶפֶשׁ שְׁבֻעָה: 26 כָּל הַנֶּפֶשׁ הַבָּא לְיַעֲקֹב מִצְרִימָה יַצָּא יַרְכּוּ מִלְבָד נְשֵׁי בְּנֵי יַעֲקֹב כָּל נֶפֶשׁ שְׁמִים וְשָׁשָׁ: 27 וּבְנֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר יָלַד לוֹ בְּמִצְרִים נֶפֶשׁ שְׁנִים כָּל הַנֶּפֶשׁ לְבֵית יַעֲקֹב הַבָּא מִצְרִימָה שְׁבֻעָה: 28 וְאֵת יְהוָה שְׁלָחָ לִפְנֵיו אֵל יוֹסֵף לְהֹרְתָה לִפְנֵיו נְשָׁה וַיָּבֹא אֶרְצָה גְּשָׁן: 29 וַיַּאֲסַר יוֹסֵף מִרְכְּבָתוֹ וַיַּעֲלֵל לְקַרְתָּת יִשְׂרָאֵל אֶבְיוֹ נְשָׁה וַיַּרְא אֶלְיוֹ וַיַּפְלֵל עַל צְוֹאָרוֹ יְהוָה עַד: 30 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל צְוֹאָרוֹ יְבֹךְ עַל צְוֹאָרוֹ יְהוָה עַד: 31 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל אֶבְיוֹ נְשָׁה תְּבִנֵּךְ כִּי יַעֲדֶךָ חִי: 32 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל אֶבְיוֹ וְאֶל בֵּית אֶבְיוֹ אַעֲלָה וְאַגְדָה לְפָרָעה וְאָמַרְתָּ אֶלְיוֹ אֶחָיו וּבֵית אֶבְיוֹ אֲשֶׁר בָּאָרֶץ כְּנֻן בָּאוּ אֶלְיוֹ: 33 וְהָנָשִׁים רַעַי צָאן כִּי אֲנָשִׁי מִקְנָה הָיו וְצָאנָם וּבְקָרָם וְכָל אֲשֶׁר לְהָם הַבְּיאָו: 34 וְאָמְרָתָם יִקְרָא לְכֶם פָּרָעה וְאָמַרְתָּ מַה מַעֲשֵיכֶם: 35 וְאָמְרָתָם אֲנָשִׁי מִקְנָה הָיו עַבְדִּיךְ מִגּוֹרְתִינוּ וְעַד עַתָּה נָמָנָנוּ נִסְמָנָנוּ בְּעַבְורָתָשְׁבוּ בָּאָרֶץ גְּשָׁן כִּי תַּזְעַבְתָּ מִצְרִים כָּל רַעָה צָאן:

47 וּבְנֵי יוֹסֵף וַיַּגְדֵּל לְפָרָעה וַיֹּאמֶר אֲבִי וְאֶחָיו וְצָאנָם וּבְקָרָם וְכָל אֲשֶׁר לְהָם בָּאוּ מִאָרֶץ כְּנֻן וְהָנָם בָּאָרֶץ גְּשָׁן: 2 וּמִקְצָה אֲחָיו לְקַח חַמְשָׁה אֲנָשִׁים וַיַּצְנֵם לִפְנֵי פָרָעה: 3 וַיֹּאמֶר פָרָעה אֶל אֶחָיו מַה מַעֲשֵיכֶם וַיֹּאמֶר אֶל פָרָעה רַעָה צָאן עַבְדִיךְ נָמָנָנוּ נִסְמָנָנוּ 4 וַיֹּאמֶר אֶל פָרָעה לְגֹורָ בָאָרֶץ בָּאָנוּ כִי אִין מַرְעָה לְצָאן אֲשֶׁר לְעַבְדִיךְ כִּי כָבֵד הַרְעָב בָאָרֶץ כְּנֻן וְעַתָּה יִשְׁבּוּ נָא עַבְדִיךְ בָאָרֶץ גְּשָׁן: 5 וַיֹּאמֶר פָרָעה אֶל יוֹסֵף לְאָמַר אֶבְיךְ וְאֶחָיךְ בָאֶלְיוֹ: 6 אָרֶץ מִצְרִים לְפָנֵיךְ הָא בָמִיטָב הָאָרֶץ הוֹשֵׁב אֶת אֶבְיךְ וְאֶת אֶחָיךְ יִשְׁבּוּ בָאָרֶץ גְּשָׁן וְאֶם יִדְעַת וַיֵּשׁ בָם אֲנָשִׁי חִיל וְשִׁמְתָם שְׁרֵי מִקְנָה עַל אֲשֶׁר לֵי: 7 וּבְנֵי יוֹסֵף אֲתָא יַעֲקֹב אֶבְיךְ וַיַּעֲמֹד הָדוֹ לִפְנֵי פָרָעה וַיַּבְרֹךְ יַעֲקֹב אֲתָא פָרָעה: 8 וַיֹּאמֶר

לְשָׁאת אָתוֹ וְתַחַי רֹוח יַעֲקֹב אֲבִיהם: 28 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל רֹב עֹוד יוֹסֵף בְּנֵי חִי אַלְכָה וְאַרְאָנוּ בְּטֶרֶם אָמוֹת: 46 וַיָּסַע יִשְׂרָאֵל וְכָל אֲשֶׁר לוֹ וַיָּבֹא בָאֶרֶח שְׁבֻעָה וַיַּזְבַּח זְבִחִים לְאֱלֹהִי אָבִיו יִצְחָק: 2 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל בְּמִרְאַת הַלִּילָה וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הַנָּנִי: 3 וַיֹּאמֶר אָנָכִי הָאָל אֱלֹהִי אָבִיךְ אֶל תִּרְאָ מְרֹדָה מִצְרִימָה כִּי לְנוּי גְּדוֹלָא אַשְׁימָךְ שָׁם: 4 אָנָכִי אֶרְדָ עַמְךָ מִצְרִימָה וְאָנָכִי אַעֲלָךְ נִם עַלְה וַיֹּוסַף יִשְׁתַ יְדוֹ עַל עַיְינִיךְ: 5 וַיָּקַם יַעֲקֹב מִבָּאָר שְׁבֻעָה וַיָּשָׂא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲתָה יַעֲקֹב אֲבִיהם וְאֶת טֶפֶם וְאֶת נְשִׁיהם בְּעַגְלֹות אֲשֶׁר שְׁלָחָ פָרָעה לְשָׁאת אָתוֹ: 6 וַיַּקְהַוו אֶת מְקִינָהֶם וְאֶת רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשָׂו בָאָרֶץ כְּנֻן וַיָּבֹא אֶת מִצְרִימָה יַעֲקֹב וְכָל זְרוּעוֹ אָתוֹ: 7 בְּנוּיו וּבְנֵי בָנָיו אֲתָה בְּנָתָיו וּבְנָוֹתָה בְּנוּיו וְכָל זְרוּעוֹ אָתוֹ מִצְרִימָה: 8 וְאֶלְהָ שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַכָּאִם מִצְרִימָה יַעֲקֹב וּבְנֵיו בְּכֶר יַעֲקֹב רָאָובֵן: 9 וּבְנֵי רָאָובֵן חָנוֹק וּפְלוֹא וְחַצְרוֹן וּכְרָמִי: 10 וּבְנֵי שְׁמֻעוֹן יָמֹאָל וַיְמִין וְאֶחָד וַיְכִין וְצָחָר וְשָׁאָול בָּן הַכְּנָעָנִית: 11 וּבְנֵי לְוִינְשָׁוֹן קְהָת וּמָרְרִי: 12 וּבְנֵי יְהוָה עַר וְאָוָן בָאָרֶץ כְּנֻן וְיַהֲיוּ בְּנֵי פְרָץ וּזְרָחָ וְיִתְמַהְתָ עַר וְאָוָן בָאָרֶץ כְּנֻן וְיַהֲיוּ בְּנֵי פָרָץ חָצְרוֹן וְחַמּוֹל: 13 וּבְנֵי יְשָׁכְרָ תָולָע וּפֹהָה וְוֹבָשׁ וְשְׁמְרוֹן: 14 וּבְנֵי זְבוֹלָן סְרָד וְאַלְוָן וְחוֹלָאל: 15 אֱלֹהִים בְּנֵי לְהָא אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב בְּפֶדֹן אֶרְם וְאֶת דִינָה בְּתוֹ כָל נֶפֶשׁ בְּנֵי וּבְנָוֹתָיו שְׁלַשִּׁים וְשֶׁלְשָׁשִׁים: 16 וּבְנֵי גָּד צְפִיּוֹן וְחָנוּ שְׁוֹנוֹ וְאַצְבָּן עָרִי וְאֶרְדוֹדִי וְאֶרְאָאֵל: 17 וּבְנֵי אֲשֶׁר יְמָנָה וְיִשְׁוָה וְיִשְׁוִי וּבְרִיעָה וְשְׁרָח אֶחָתָם וּבְנֵי בְּרִיעָה חֶבְרָ וּמְלְכִיאָל: 18 אֱלֹהִים בְּנֵי זְלָפה אֲשֶׁר נָתַן לְבָנָן לְהָא בְּתוֹ וְתַלְדָה אֲתָא אֱלֹהִים לְיַעֲקֹב שָׁש עַשְׁרָה נֶפֶשׁ: 19 בְּנֵי רְחִיל אֲשֶׁת יַעֲקֹב יוֹסֵף וּבְנֵיָמָן: 20 וַיּוֹלֶד לְיוֹסֵף בָאָרֶץ מִצְרִים אֲשֶׁר יָלְדָה לוֹ אֲסָנָת בָת פּוֹטִי פְרָעָה כָּהָן אֲתָא מְנַשָּׁה וְאֶת אַפְרִים: 21 וּבְנֵי בְּנִימָן בָלָע וּבְכֶר וְאַשְׁבָל נְרָא וּנְעָמֵן אֶחָיו וְרָאשָׁ מִפְּרִים וְחַפְּרִים וְאֶרְדָ: 22 אֱלֹהִים רְחִיל אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב כָל נֶפֶשׁ אַרְבָּה עַשֶּׁר: 23 וּבְנֵי

פרעה אל יעקב כמה ימי שני חיק : ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מנורי שלשים ומאה שנה מעט ורעים היו ימי שני חיק ולא השינו את ימי שני חיק אביו בימי מגוריהם : ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה : ווישוב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס לבדם לא היה לה פרעה : וושב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחו בה ויפרו וירבו מאד : ויהי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים וארכבים ומאת שנה : ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו לישוף ויאמר לו אם נא מצחיו חן בענייך שם נא ידרך תחת ירכך ועשה עמיד חסד ואמת אל נא תקברני במצרים : ושבתי עם אבי ונשאתי מצרים וקברתני בקברתם ויאמר אני עשה הדבר : ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחוו ישראל על ראש המתה :

48 ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר לישוף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים : וונדר ליעקב ויאמר הנה בנה ברך יוסף בא אליו ויתחזק ישראל וישב על המתה : ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אליו כלו בארץ כנען ויברך אותו : ויאמר אליו הנני מפרק והרביתך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחוזה עולם : וועתה שני בניו הנולדים לך בארץ מצרים עד בא אליו מצרימה לי הם אפרים ומנשה קרואין ושמעון יהיו לי : וモלדתך אשר הולדת את ארתים מפדן מטה עלי רחל בארץ כנען בדרךeward כבורת ארץ לבא אפרטה ואקברה שם בדרך אפרטה הוא בית לחם : ווירא ישראל את בני יוסף ויאמר מר אלה : ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קham נא אליו ואברכם : וענין ישראל כבדו מוקן לא יוכל לראות ויונש אתם אליו וישק להם

פרעה אל יעקב כמה ימי שני חיק : ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מנורי שלשים ומאה שנה מעט ורעים היו ימי שני חיק ולא השינו את ימי שני חיק אביו בימי מגוריהם : ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה : ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס לבדם לא היה לה פרעה : וילקח יוסף את כל הכסף בכל הארץ כי כבד הרעב מאור ותלה ארץ מצרים בארץ כנען מפני הרעב : וילקח יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבוא יוסף את הכסף ביתה פרעה : ויתם הכסף מארץ מצרים ומאיז כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות ננדך כי אפס כסף : ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף : ויביאו את מקניהם אליו יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמורים וינחלם בלחם בכל מקניהם בשנה ההוא : ותתם השנה החוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמר לו לא נכחיד מאדני כי אם תם הכסף ומKENה הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אם נויתנו ואדמותנו : ולמה נמות לענייך גם אנחנו גם אדמותנו קנה אותנו ואת אדמותנו בלחם ונחיה אנחנו ואדמותנו עבדים לפרטה וזן ורע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם : ויקן יוסף את כל אדמת מצרים לפרטה כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרטה : וואת העם העביר את לערום מקצת נבול מצרים ועד קצחו : רק אדמת הכהנים לא קנה כי חזק לכהנים מעת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את אדמותם : ויאמר יוסף אל העם הן קניתו אתה אדמתם ותא אדמותם לפרטה הא لكم ורע וזרעתם את האדמה : ויהי

ויחבק להם: **טו** ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פלلتוי והנה הוראה אתי אלהים נם את זרעד: בישראל: **טז** יהודה אתה יודוך אחיך ידק בערך ויויצא יוסף אתם עם ברכוו וישתחוו לאפיו ארץך: **טז** איביך ישתחוו לך בני אביך: **טז** גור אריה יהודה מתרף בני עליית כרע רבץ' כאירה וכלביא מי קימנו: **טז** לא יסור שבת מיהודה ומהקק מבין גגלי עדר כי יבא שללה ולו וקתה עמים: **טז** אסרי לגפן עריה ולשרקה בני אתנו כבבש בין לבשו ובדם ענבים סותה: **טז** חכלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב: **טז** זבולון לחוף ימים ישכן והוא לחוף אניות וירכתו על צידן: **טז** ישכר חمر גרם רבץ' בין המשפטים: **טז** וירא מנחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסלבל ויהי למס עבד: **טז** דין ידין עמו כאחד שבטי ישראל: **טז** יהי דין נשח עלי דרך שפין עלי ארח הנשח עקיבי סוס ויפל רכבו אחר: **טז** לישועתך קויות יהוה: **טז** נדוד יגוננו והוא ינד עקב: **טז** מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדרני מלך: **טז** לנפתלי איליה שלחה הנתן אמריו שפר: **טז** בן פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות עצדה עלי שור: **טז** וימורדוו ורבו ויושטמו בעליהם: **טז** ותשב באיתן קשתו ויפחו ורדי ידיו מידי אביך יעקב משם רעה ابن ישראל: **טז** מאל אביך ויעוזך ואת שדי ויברכך ברכת שמיים מעל ברכת תחום רבעת תחת ברכת שדים ורחם: **טז** ברכת אביך גברו על ברכת הורי עד תאות נבעת עולם תהיין לראש יוסף ולקרקד ניר אחיו: **טז** בנייין זאב יטרף בברק יאלל עד ולערב יחלק שלל: **טז** כל אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר דבר להם אביהם ויברכך אתם איש אשר כברכתו ברך אתם: **טז** ויצו אתם ויאמר אלהם אני נאנסך אל עמי קברנו אחרי אל אבתי אל המערה אשר בשרה עפרון החתי: **טז** במערה אשר בשדה המכפלה אשר על פנו ממרא הארץ לנו אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרון החתי לאחותך קבר: **טז** שמה קברו את אברהם ואת בראשית

49 ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים: **טז** הקבצו ושמו בני יעקב ושמו אל ישראל אביכם: **טז** ראנון בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז: **טז** פחן כמים אל חותר כי עלי משכבי אביך או חללה יצועי עליה: **טז** שמעון ולי אחיהם כל חמש מכרתיהם: **טז** בסDEM אל תבא נפשי בקהלם אל תחר כבדי כי באפס הרנו איש וברצנים עקרו שור: **טז** אדור אפס

שא נא לפשע עברי אלהי אביך ויבך יוסף בדרכם אליו: ¹⁸ וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו לנו לך לעבדים: ¹⁹ ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אליהם אני: ²⁰ ואתם השבתם עלי רעה אלהים חשבה לטבה למען עשה כיום הזה להחית עם: ²¹ ועתה אל תיראו אני אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם אותם וידבר על ללבם: ²² וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויוחי יוסף מאה ועשר שנים: ²³ וירא יוסף לאפרים בני שלשים נם בני מכריר בן מנשה ילדו על ברכי יוסף: ²⁴ ויאמר יוסף אל אחיו אני מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעללה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב: ²⁵ וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי מזה: ²⁶ וימות יוסף בן מאה ועשר שנים וייחנטו אותו ויישם בארץ במצרים:

שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושם קברתי את לאה: ³² מקנה השדה והמערה אשר בו מאות בני חת: ³³ ויכל יעקב לצות את בניו ויאסף רגליו אל המטה וינווע ויאסף אל עמו:

50 ויפל יוסף על פניו אביו ויבך עלייו וישק לו: ² ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים לחתט את אביו וייחנטו הרפאים את ישראל: ³ זומלאו לו ארבעים יום כי אין ימלאו ימי התנתנים ויבכו אותו מצרים שבעם יום: ⁴ ויעבררו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר: ⁵ אביה השבעני לאמר הנה אני מת בקברי אשר כרתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה עלה ונא ואקברה את אביו ואשובה: ⁶ ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך כאשר השבעיך: ⁷ ויעל יוסף לcker את אביו ויעלו אותו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים: ⁸ וכל בית יוסף ואחיו בבית אביו רק טפם וצאנם ובקرم עזבו בארץ גשן: ⁹ ויעל עמו נס רכב נס פרשים ויוזי המנהנה כבד מאד: ¹⁰ ויבאו עד גן האמד אשר עבר הירדן ויספדו שם מסped נדול וכבד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים: ¹¹ וירא יוסף הארץ המכונעת את האבל בנגן האמד ויאמר לו אבל כבד זה למצדים על כן קרא שמה אבל מצרים אשר עבר הירדן: ¹² ויעשו בניו לו כן כאשר צום: ¹³ וישאו אותו בניו או רצח כנען ויקברו אותו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחות קבר מאת עפרן החתי על פניו מمرا: ¹⁴ וישב יוסף מצרים הוא ואחיו וכל העליים אותו לcker את אביו אחריו קברו את אביו: ¹⁵ ויראו אחיו יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו ישטמנו יוסף והשכיב לנו את כל הרעה אשר נמלנו אותו: ¹⁶ ויצו אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר: ¹⁷ כה אמרו ל יוסף أنا שא נא פשע אחיך והחתאתם כי רעה נמליך ועתה

2 וילך איש מבית לוי ויקח את בתה לוי: 2 ותתַר האשה ותלְדֵן בֶן ותְרָא אֲתֹו כִּי טוֹב הָא ותְצִפְנָהוּ שֶׁלְשָׁה יְרֻחִים: 3 וּלְאַיְלָה עָזֶר הַצְפִינָו ותְקַח לְוּ תְבַת נְמָא ותְחַמְרָה בְחָמָר וְבוֹפָת ותְשַׁם בָה אֶת הַיְלָד ותְשַׁם בָסּוּפָה עַל שְׂפַת הַיָּאָר: 4 וְתַחֲצֵב אֲחָתוֹ מַרְחָק לְדַעַת מַה יַעֲשֶה לְוּ: 5 וְתַرְדֵ בַת פְרָעָה לְרָחֵץ עַל הַיָּאָר וְנוּעַרְתָיה הַלְכָת עַל יַד הַיָּאָר וְתְרָא אֶת הַתְבָה בְתוֹךְ הַסּוּפָה וְתַשְׁלַח אֶת אִמְתָה וְתַקְהָה: 6 וְתַפְתַח וְתְרָא אֶת הַיְלָד וְתַהַנֵּה נָעַר בְכָה וְתַחְמֵל עַלְיוֹ וְתַאֲמֵר מִלְדֵי הָעָבָרִים זֶה: 7 וְתַאֲמֵר אֲחָתוֹ אֶל בַת פְרָעָה הַאֲלָכָה וְקָרָאת לְךָ אַשָּׁה מִנְקַת מִן הָעָבָרִים וְתַיְנֵק לְךָ אֶת הַיְלָד: 8 וְתַאֲמֵר לָהּ בַת פְרָעָה לְכִי וְתַלְךְ הַעַלְמָה וְתְרָא אֶת אֶם הַיְלָד: 9 וְתַאֲמֵר לָהּ בַת פְרָעָה הַיְלָכִי אֶת הַיְלָד הַזֶּה וְהַיְנַקְהוּ לִי וְאַנְיַ אַת שְׁכַרְךָ וְתַקְהָה אֶת הַיְלָד הַיְלָד וְתַנְקֵהוּ: 10 וַיַּגְדֵל הַיְלָד וְתַבְאֵהוּ לְבַת פְרָעָה וַיְהִי לָהּ לְבָן וְתַקְרֵא שְׁמוֹ מִשָּׁה וְתַאֲמֵר כִּי מִן אֶל אֲחָיו וַיַּדַּא בְסִבְלָהָם וַיַּרְא אִישׁ מִצְרֵי מִקְדָּשׁ עָבֵרִי מִאָחָיו: 11 וַיַּפְןֵן כָּה וְכָה וַיַּרְא כִּי אֵין אִישׁ וַיַּקְרֵא אֶת הַמִּצְרֵי וַיַּמְנַהוּ בְחֹול: 12 וַיַּצֵּא בַיּוֹם הַשְׁנִי וְתַהַנֵּה שְׁנִי אֶנְשִׁים עָבָרִים נִצְים וַיֹּאמֶר לְרָשָׁע לִמְהַתְכָה רָעָךְ: 13 וַיֹּאמֶר מַי שָׁמֵךְ לְאִישׁ שֶׁר וְשִׁפְטָע עַלְנוּ הַלְהָרְגֵנִי אַתָּה אָמַר כִּאֲשֶׁר הָרְגָת אֶת הַמִּצְרֵי וַיַּרְא מִשָּׁה וַיֹּאמֶר אַכְן מִדִּין וַיִּשְׁבַּע הַדָּבָר: 15 וַיַּשְׁמַע פְרָעָה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּבְקַש נַודֵעַ הַדָּבָר: 16 וַיַּכְהַן מִדִּין שְׁבַע בְּנוֹת מִדִּין וַיִּשְׁבַּע עַל הַבָּאָר: 17 וַיַּבְאָוּ הַרְעִים וַיִּגְרְשׁוּם וַיַּקְם מִשָּׁה צָאן אֲבִיהָן: 18 וַיַּבְאָנָה תְּדָלָה וְתִמְלָא נָה אֶת הַרְחָתִים לְהַשְׁקוֹת וַיַּשְׁעַן וַיִּשְׁקַע אֶת צָאנָם: 19 וַיַּתְבָּנָה אֶל רְעוֹאֵל אֲבִיהָן וַיֹּאמֶר מַדְועַ מַהְרָתָן בָא הַיּוֹם: 20 וַתַּאֲמַר אֶל אִישׁ מִצְרֵי הַצִּילָנוּ מִיד הַרְעִים וְנִמְדַלֵּה דֶלֶה לְנוּ וַיַּשְׁקַע אֶת הַצָּאן: 21 וַיֹּאמֶר אֶל בְּנֵהוּ וַיֹּאַיְ לְמַה זֶה עֲזַבְתָּן אֶת הָאִישׁ קָרְאָן

1 וְאֶלְהָ שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאים מִצְרִימָה אֶת יַעֲקֹב אִישׁ וּבְנֵיו בָאוּ: 2 רָאָבָן שְׁמַעַן לְוִי וְיְהוּדָה: 3 יִשְׁכַר זְבוֹלֹן וּבְנֵימָן: 4 דָן וּנְפְתַלִי נְדָן וְאֲשָׁר: 5 וַיְהִי כֹּל נֶפֶשׁ יִצְאֵי יַעֲקֹב שְׁבָיעִים נֶפֶשׁ וַיּוֹסֵף הוּא בְמִצְרָיִם: 6 וַיִּמְתֵא יוֹסֵף וְכֹל אֲחָיו וְכֹל הַדָּור הַהוּא: 7 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָרוּ וַיִּשְׁרָצּוּ וּוֹרְכּוּ וַיַּעֲצְמוּ בַמְאָד מַאָד וְתִמְלָא הָאָרֶץ אֶתְתָם: 8 וַיָּקַם מֶלֶךְ חֶדֶשׁ עַל מִצְרָיִם אֲשֶׁר לֹא יַדַּע אֶת יוֹסֵף: 9 וַיֹּאמֶר אֶל עַמּוֹ הַנָּה עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב תְּקַרְבָּה מִמְנָנוּ: 10 הַבָּה נַתְחַכֵּמָה לוּ פָנִים יְרַבָּה וְהִיא כִּי תִקְרַאֵנָה מִלְחָמָה וְנוֹסֶף נֶם הוּא עַל שְׁנָאנוּנוּ וְנַלחַם בָנוּ וְעַלְהָ מִן הָאָרֶץ: 11 וַיִּשְׁמַע עַלְיוֹנָיו שְׁרֵי מִסְים לְמַעַן עַנְטוּ בְסִבְלָהָם וַיַּבְנֵן עָרִי מִסְכָנָה לְפְרָעָה אֶת פָתָם וְאֶת רַעֲמָס: 12 וְכֹאשֶר יַעֲנוּ אָתָה כִּי יְרַבָּה וְכִן יִפְרַץ וַיַּקְרֵא מִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: 13 וַיַּעֲבֹדוּ מִצְרָיִם אֲתָבָנִים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְפַרְקָד: 14 וַיִּמְרַדֵּר אֶת חֵיָהָם בַעֲבָדָה אֶת כָל עַבְדָתָם אֲשֶׁר וּבְלַבְנִים וּבְכָל עַבְדָה בְשִׁדָה אֶת כָל עַבְדָתָם אֲשֶׁר עַבְדוּ בָהָם בְפַרְקָד: 15 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ מִצְרָיִם לְמַיְלָדָת הַעֲבָרִית אֲשֶׁר שָׁמַר שְׁפָרָה וְשֵׁם הַשְׁנִית פּוּעָה: 16 וַיֹּאמֶר בַיַּלְדָכֶן אֶת הָעֲבָרִות וּרְאֵיתָן עַל הָאֱבָנִים אֲםַבָּן הַוְאָה וְהַמְתַן אָתָו וְאָם בַת הַיָּא וְחוּתָה: 17 וְתוֹרָאָן הַמִּילָדָת אֲתָה אַלְלָהִים וְלֹא עֲשָׂו כַאשֶּׁר דָבָר אַלְיהָן מֶלֶךְ מִצְרָיִם וְתַחְיֵן אֶת הַיְלָדִים: 18 וַיַּקְרֵא מֶלֶךְ מִצְרָיִם לְמַיְלָדָת וְיַאֲמֵר לְהַמִּילָדָת אֲתָה הַיְלָדִים: 19 וְתַאֲמַר הַמִּילָדָת אֶל פְרָעָה כִּי לְאַנְשִׁים הַמִּצְרִיִּים הַעֲבָרִית כִּי חִוּתָה הַנָּה בְּطָרֵם תִּבְאָא אַלְיהָן הַמִּילָדָת וַיַּלְדוּ: 20 וַיַּטְבֵב אַלְהִים לְמַיְלָדָת וְיַרְאֵו הַמִּילָדָת אֲתָה הַלְהִים וַיַּעֲצְמוּ מַאָד: 21 וַיְהִי כִּי יַרְאֵו הַמִּילָדָת אֲתָה הַלְהִים וַיַּעֲשֵׂה לְהַמִּילָדָת בְּתִים: 22 וַיַּצְוֵאוּ פְרָעָה לְכָל עַמּוּ לְאמֹר כָל הַבָּן הַיְלָד הַיְאָרָה תִשְׁלִיכָהוּ וְכֹל הַבָּת תִחְיֵן:

לו ויאכל להם: 21 ויואל משה לשבת את האיש ויתן בא אל בני ישראל ואמרתי להם אלהי אבותיכם את צפרא בתו למשה: 22 ותלך בן ויקרא את שמו שלחני אליכם ואמרו לי מה שמו מה אמר אלהם: גרשם כי אמר נר היתי בארץ נכירה: 23 ויהי ביוםיו ויאמר אלהים אל מלח מצרים ויאנו בני ישראל מן הרביהם הם וימת מלך מצרים ויאנו בני ישראל מן העבריה ויעזקו ותעל שועטם אל האלהים מן העבריה: 24 וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב: 25 וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים:

3 ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו כהן מדין ונוהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלהיםחרבה: 2 וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוק הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה אינהן אל: 3 ויאמר משה אסרה נא ואראה את המראת הנדל הזה מודיע לא עבר הסנה: 4 וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוק הסנה ויאמר משה מה שמי ויאמר הנני: 5 ויאמר אל תקרב הלם של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדרמת קדרש הוא: 6 ויאמר אני אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסטר משה פניו כי ירא מהביט אל האלהים: 7 ויאמר יהוה ראה ראיית את עמי אשר במצרים ואת צעקטם שמעתי מפני נשינו כי ידעתי את מכאביו: 8 וארד להצילו מיד מצרים ולהעלתו מן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחהה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי: 9 ועתה הנה עצקה בני ישראל באה אליו וنم ראייתו את הלחץ אשר מצרים לחצים אתם: 10 ועתה לך ואשרך אל פרעה והוציא את עמי בני ישראל מצרים: 11 ויאמר משה אל האלהים מי אני כי אלך אל פרעה וכי אוציא את בני ישראל מצרים: 12 ויאמר כי אהיה ענק וזה לך האות כי אני שלחתיך בהוציאך את העם מצרים תעבדון את האלהים על ההר הזה: 13 ויאמר משה אל האלהים הנה אני

בנתיכם וצלאתם את מצרים: 4 ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו بكلוי כי יאמרו לא נראת אליך יהוה: 2 ויאמר אליו והוא מזה בידך ויאמר מטה: 3 ויאמר השיליכו ארצה וושליכו ארצה והוא לנחש וינס משה מפניו: 4 ויאמר יהוה אל משה שלח ידך ואחו בונבו וישלח ידו וייחזק בו וייחזק למטה בכפו: 5 ולמן יאמינו כי נראה אלק יהוה אלהי אבתם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב: 6 ויאמר יהוה לו עוד הבא נא ירך בחיקך ויבא ידו בחיקו וויצאה והנה ידו מצערעת על הרכך הזיה: 13 ויאמר משה אל האלהים הנה אני

כשלהג: 7 ויאמר השב ידרך אל חיקך וישב ידו אל חיקו וויצו מה היכן והנה שבה כבשו: 8 והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לך הארץ הראשתן והאמינו לקל הארץ האחרון: 9 והיה אם לא יאמינו נם לשני הארץ הלאה ולא ישמעון לך לך ולקחת מימי הארץ ושפכת חיבשה והיו המים אשר תקח מן הארץ והיו לדם ביבשת: 10 ויאמר משה אל יהוה כי אדרני לא איש דברים אני נם מתמול נם משלשים נם מאוז דברך אל עברך כי כבד פה וככבד לשונן אני: 11 ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי ישום אלם או חרש או פכח או עור הלא אני יהוה: 12 ועתה לך ואנכי אהיה עם פיך והוריתיך אשר תדבר: 13 ויאמר כי אדרני שלח נא ביד תשלח: 14 ויחיר אף יהוה במשה ויאמר הלא אהרן אחיך הלווי ידעת כי דבר ידרבר הוא ונם הנה הוא יצא לקראתך וראך ושם בלבבו: 15 ודברת אליו ושמות את הדברים בפיו ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו והוריתו אחכם את אשר תעשון: 16 ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהוה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים: 17 ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האתת: 18 וילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר לו אלכה נא ואשובה אל אחוי אשר במצרים ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשлом: 19 ויאמר יהוה אל משה במדין לך שב מצרים כי מזו כל האנשים המבקשים את נפשך: 20 ויקח משה את אשתו ואת בניו ירכבים על החמר וישב ארץ מצרים ויקח משה את מטה האלהים בידו: 21 ויאמר יהוה אל משה בלכתח לשוב מצרים ראה כל המפתחים אשר שמתי בידך ועשיהם לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם: 22 ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה בני בכורי ישראל: 23 ואמր אליך שלח את בני ויעבדני ותמן לשלחו הנה אני הרג את בנק בכך: 24 ויהי בדרך במלון ויפנשו יהוה ויבקש

5 ואחר באו משה ו אהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויחנו לי במדבר: 2 ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקהלו שלחה את ישראל לא ידעת את יהוה וגם את ישראל לא אשלח: 3 ויאמרו אלהי העברים נקרא עליינו נלכה נא דרך שלוש ימים במדבר ונובחה ליהוה אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב: 4 ויאמר אליהם מלך מצרים למה משה ו אהרן תפריעו את העם ממעשיינו לכו לסלובתיכם: 5 ויאמר פרעה ההן ריבים עתה עם הארץ והשבחם אתם מסבלתם: 6 ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשיהם בעם ואת שטריו לאמר: 7 לא תאספו לה תבן לעם לבן הלבנים כתמול שלשם הם ילכו וקשו להם תבן: 8 ואת מתקנת הלבנים אשר הם עושים תמול שלשם תשימו עליהם לא תגרעו מהם כי נרפים הם על כן הם צעקים לאמר נלכה נובחה לאלהינו: 9 תכבד העבודה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר: 10 וויצו נשוי העם וشرطיו ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה אני נתן לכם תבן: 11 אתם לכו קחו לכם תבן מאשר המצאו כי אין ננדע מעברתכם דבר: 12 ויפוץ העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן: 13 והנשיות אציהם לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביום כאשר בהיות התבנן: 14 ויכו

שמיו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה: ¹⁰ וידבר יהוה אל משה לאמר מדוע לא כליתם חקכם לבן כהמול שלשם נם תmol נם היום: ¹¹ ויבאו שטרוי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר מה עמך מה תשנה כה לעבדיך: ¹² תנן אין נתן לעבדיך ולבני אמרים לנו עשו והנה עבדיך מכם וחטא את עמך: ¹³ ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים נלכה נזבחה ליהוה: ¹⁴ ועתה לכט עבדיו ותבן לא ינתן לכם ותכן לבנים תתנו: ¹⁵ ויראו שטרוי בני ישראל אהם ברע לא תגרעו מלבניכם דבר יום ביום: ¹⁶ ויפגעו את משה ואת אהרן נצבים لكمתם בצעם מאת פרעה: ¹⁷ ויאמרו אלהם ירא יהוה עליכם וישפט אשר הבאשם את ריחנו בעני משפחת שמעון: ¹⁸ ואלה שמות בני לוי לתולדתם נרשון וקהת ומרדי ושני חי לוי שבע ושלשים ומאת שנה: ¹⁹ ובני נרשון לבני ושמי למשפחתם: ²⁰ ובני קהת עמרם ויצחר וחבורן ועזיאל ושני חי קהת שלש ושלשים ומאת שנה: ²¹ ובני מרדי מחל ומושי אלה משפחת הלוי לתולדתם: ²² ויקח עמרם את יוכבד דודתו לו לאשה ותולד לו את אהרן ואת משה ושני חי עמרם שבע ושלשים ומאות שנה: ²³ ובני יצחא קרת ונפוג זכריו: ²⁴ ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתורי: ²⁵ ויקח אהרן את אל-שבע בת עמינדרב אחות נחשות לו לאשה ותולד לו את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר: ²⁶ ובני קרת אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחת הקרתי: ²⁷ ואלעזר בן אהרן לך לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותולד לו את פינחס אלה הראשי אבות הלויים למשפחתם: ²⁸ הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבאותם: ²⁹ הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים הוא משה ואהרן: ³⁰ וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר מצרים: ³¹ ויהי ביום דבר יהוה אל משה בארץ אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך: ³² שטרוי בני ישראל אשר שמו עליהם גנשי פרעה לאמר

30 ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפטים ואיך
ישמע אליו פרעה:

7 ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיק אלהים לפרעה
ואחרון אחיך יהוה נביך: 2 אתה תדבר את כל אשר
אצוך ואחרון אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני
ישראל מארצו: 3 ואני אקשה את לב פרעה והרבתי
את אתני ואת מופתך בארץ מצרים: 4 ולא ישמע
אלכם פרעה ונתקי את ידי במצרים והוציאי את
צבאי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים
גדלים: 5 וידעו מצרים כי אני יהוה בנתקי את ידי
על מצרים והוציאי את בני ישראל מתחום: 6 ויעש
משה ואחרון כאשר צוה יהוה אתם כן עשו: 7 ומשה בן
שמעון שנח ואחרון בן שלש ושמעון שנה בדברם אל
פרעה: 8 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 9 כי
ידבר אלכם פרעה לאמור תנו לכם מופת ואמרת אל
אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה יהיו לתנין:
10 ויבא משה ואחרון אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה
יהוה ושילך אהרן את מטהו לפני פרעה ולפניו עבריו
ויהיו לתנין: 11 ויקרא נם פרעה לחכמים ולמכשפים
ויעשו גם הם חרטמי מצרים בלהטיהם כן: 12 ווישליך
איש מטהו ויהיו לתנינם ויבלע מטה אהרן את מטהם:
13 ויווחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה:
14 ויאמר יהוה אל משה כבד לב פרעה מאן לשלח
העם: 15 לך אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבה
לקראתו על שפת הדיאר והמתה אשר נהפק לנחש
תקח בידך: 16 ואמרת אליו יהוה אלהי העברים
שלחני אליך לאמור שלח את עמי ויעבדני במדבר
ותנה לא שמעת עד כה: 17 כה אמר יהוה בזאת
תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכבה במטה אשר בידי
על הימים אשר ביאר ונחפכו לדם: 18 והדינה אשר
ביאר תמות ובאש היאר ונלאו מצרים לשנות מים
מן היאר: 19 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן

העתירו בעדי: ²⁹ ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתי אל יהוה וסר הערב מפערעה מעבדיו ומעמו מחר רק אל יסף פרעה התל לבلتוי שלח את העם לזבח להוה: ³⁰ ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל יהוה: ³¹ ויעש יהוה לדבר משה ויסר הערב מפערעה מעבדיו ומעמו לא נשאך אחד: ³² ויכבּד פרעה את הרוחה והכבד את לבו ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה: ³³ ויאמר יהוה אל משה אל אהרן נתה את מטך ויהך את עפר הארץ והיה לכנים בכל הארץ מצרים: ³⁴ ויעשו כן וית אהרן את ידו במטהו ויך את עפר הארץ ותהי הכנם באדם ובבבמה כל עפר הארץ היה כנים בכל ארץ מצרים: ³⁵ ויעשו כן החרטמים בלטיהם להוציא את הכנם ולא יכלו והיה הכנם באדם ובבבמה: ³⁶ ויאמרו החרטמים אל פרעה אצבע אליהם הוא וייחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה: ³⁷ ויאמר יהוה אל משה השם בAKER ותתיצב לפניו פרעה הנה יוצאת המימה ואמרת אליו כי אמר יהוה שלח עמי ויעבדני: ³⁸ כי אם איןך שלח את עמי חנני משליחך ובעבדיך ובעמך ובבתוךך את הערב ומלאו בתיכן מצרים את הארץ וגום האדמה אשר הם עליה: ³⁹ והפליטי ביום ההוא את ארץ גשן אשר עמי עמד עליה לבلتוי היהות שם ערב למען תדע כי אני יהוה בקרב הארץ: ⁴⁰ ושמתי פדת בין עמי ובין עמק למחר יהיה הארץ זהה: ⁴¹ ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד ביתה פרעה ובית עבדיו ובכל הארץ מצרים תשחת הארץ מפני הארץ: ⁴² ויקרא פרעה אל משה ולאהרן והוא אמר לך ובחו לאלהיכם בארץ: ⁴³ ויאמר משה לא נכו לעשות כן כי תועבת מצרים נובח ליהוה אלהינו הן נובח את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלו: ⁴⁴ דרך שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו: ⁴⁵ ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחת ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לא תרחקו ללבתך

לכון גם בפעם הזאת ולא שלח את העם: **9** ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו: כי אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני: כי אם מאן אתה לשלח ועובדך מחזק בם: ³ הנה ייד יהוה היה במקנך אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בAKER ובצאן דבר כבד מאד: ⁴ והפלטה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל דבר: ⁵ וישם יהוה موعد לאמר מהר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ: ⁶ ויעש יהוה את הדבר הזה ממחרת וימת כל מקנה מצרים וממקנה בני ישראל לא מות אחד: ⁷ וישלח פרעה והנה לא מות מקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם: ⁸ ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיה כבשנו וזרקו משה השמימה לעיני פרעה: ⁹ והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם ועל הבבמה לשחין פרח אבעבעת בכל הארץ: ¹⁰ ויקחו את פיה הכבשן ויעמדו לפניו פרעה ויזרק אותו משה השמימה והוא שחין אבעבעת פרח באדם ובבבמה: ¹¹ וולא יכלו החרטמים לעמוד לפניו משה מפני השחין כי היה השחין בחרטםם ובכל מצרים: ¹² ויהזק יהוה את לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה אל משה: ¹³ ויאמר יהוה אל משה החשם בAKER ותתיצב לפניו פרעה ואמרת אליו כי אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני: ¹⁴ כי בפעם הזאת אני שלח את כל מנופתי אל לך ובעבדיך ובעמך בעבר תדע כי אין כמו

רק ביאר תשארנה: ¹² ויצא משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אל יהוה על דבר הצלבדים אשר שם לפערעה: ¹³ ויעש יהוה לדבר משה וימתו הצלבדים מן הבתים מן החצרת ומן השדרת: ¹⁴ ויצברו אתם חמורים חמורים ותבאש הארץ: ¹⁵ וירא פרעה כי היהת הרוחה והכבד את לבו ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה: ¹⁶ ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נתה את מטך ויהך את עפר הארץ והיה לכנים בכל הארץ מצרים: ¹⁷ ויעשו כן וית אהרן את ידו במטהו ויך את עפר הארץ ותהי הכנם באדם ובבבמה כל עפר הארץ היה כנים בכל ארץ מצרים: ¹⁸ ויעשו כן החרטמים בלטיהם להוציא את הכנם ולא יכלו והיה הכנם באדם ובבבמה: ¹⁹ ויאמרו החרטמים אל פרעה אצבע אליהם הוא וייחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה: ²⁰ ויאמר יהוה אל משה השם בAKER ותתיצב לפניו פרעה הנה יוצאת המימה ואמרת אליו כי אמר יהוה שלח עמי ויעבדני: ²¹ כי אם איןך שלח את עמי חנני משליחך ובעבדיך ובעמך ובבתוךך את הערב ומלאו בתיכן מצרים את הארץ וגום האדמה אשר הם עליה: ²² והפליטי ביום ההוא את ארץ גשן אשר עמי עמד עליה לבلتוי היהות שם ערב למען תדע כי אני יהוה בקרב הארץ: ²³ ושמתי פדת בין עמי ובין עמק למחר יהיה הארץ זהה: ²⁴ ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד ביתה פרעה ובית עבדיו ובכל הארץ מצרים תשחת הארץ מפני הארץ הארץ: ²⁵ ויקרא פרעה אל משה ולאהרן והוא אמר לך ובחו לאלהיכם בארץ: ²⁶ ויאמר משה לא נכו לעשות כן כי תועבת מצרים נובח ליהוה אלהינו הן נובח את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלו: ²⁷ דרך שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו: ²⁸ ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחת ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לא תרחקו ללבתך

יהוה ויחדלו הקלות והברד ומתר לא נתק ארצתה:
וירא פרעה כי חדר המטר והברד והקלות ויסוף
לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו: ויזחוק לב פרעה
ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה:

10 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני
הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתמי
אללה בקרבו: ולמען הספר באוני בך ובן בך את
אשר התעללתי במצרים ואת אתמי אשר שמתי בם
VIDUTAM כי אני יהוה: ז ויבא משה ואחרן אל פרעה
ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי
מאנת לענת מפני שלח עמי ויעבדני: 4 כי אם מאן
אתה לשלח את עמי הנני מביא מהר ארבה בנבלך:
וכסחה את עין הארץ ולא יוכל לראות את הארץ ואכל
את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את
כל העז הצמח לכם מן השדה: 6 ומלאו בתיך ובתי
כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבותיך
ואבות אבותיך מיום היוותם על האדמה עד היום הזה
ויפן ויצא מעם פרעה: 7 ויאמרו עבדי פרעה אליו עד
מתי יהיה זה לנו לモקש שלח את האנשים ויעבדו
את יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים:
8 וירושב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם
לכו עבדו את יהוה אלהיכם מי מו הhallkim: 9 ויאמר
משה בנעירינו ובוקינו נלך בבניינו ובבנותנו בצאננו
ובבקרנו נלך כי חן יהוה לנו: 10 ויאמר אלהם יהי
כן יהוה עמכם כאשר אשלה אתכם ואת טפכם רוא
כי רעה ננד פניכם: 11 לא כן לכט נא הגברים ועבדו
את יהוה כי אתה אהם מבקשים ויירש אתם מאות בני
פרעה: 12 ויאמר יהוה אל משה נתה ירך על ארץ
מצרים בארכבה ויעל על ארץ מצרים ויאכל את כל
שב הארץ את כל אשר השאיר הברד: 13 ווית משה
את מטהו על ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ
כל היום ההוא וכל הלילה הבקר היה ורוח הקדים

בכל הארץ: 15 כי עתה שלחתי את ידי ואך אותה
ואת עמק בדבר ותכחיד מן הארץ: 16 ואולם בעבר
וזאת העמדתיך בעבר הרattack את חי ולמען ספר
שמי בכל הארץ: 17 עודך מסתולל בעמי לבתי
שלחם: 18 הנה ממתר כתה מוחר ברד כבד מאד
אשר לא היה כמו במצרים למן היום הוסדה ועד
עתה: 19 ועתה שלח העז את מקנך ואת כל אשר לך
בשדה כל האדם והבבמה אשר ימצא בשדה ולא
יאסף הביתה וירעד עליהם הברד ומתו: 20 הירא את
דבר יהוה מעבדי פרעה הניס את עבدي ואת מקנהו
אל התבטים: 21 ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה ויעזב
את עבدي ואת מקנהו בשדה: 22 ויאמר יהוה אל משה
נטה את ירך על השמים ויהי ברד בכל ארץ מצרים
על האדם ועל הבבמה ועל כל שעב השדה בארץ
מצרים: 23 ווית משה את מטהו על השמים ויהוה נתן
כבד מאד אשר לא היה כמו בכל ארץ מצרים מאו
היתה לנו: 25 ויהי הברד בכל ארץ מצרים את כל
אשר בשדה מודם ועד בהמה ואת כל שעב השדה
הכה הברד ואת כל עז השדה שבר: 26 רק בארץ
נשן אשר שם בני ישראל לא היה ברד: 27 וישלח
פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אלהם חטאינו
הפעם יהוה הצדיק ואני עמי הרשעים: 28 העתירו אל
יהוה ורב מהיות קלת אלהים וברד ואשלחה אתכם
ולא תספון לעמד: 29 ויאמר אליו משה צאתו את
העיר אפרש את כפי אל יהוה הקלות יחולו והברד
לא יהוה עוד למען תדע כי ליהוה הארץ: 30 ואותה
עובדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני יהוה אלהים:
31 והפשטה והשערה נכתה כי השערה אכיב והפשטה
גבعل: 32 וחתה והכסמת לא נכו כי אפיקת הנה:
ויצא משה מעם פרעה את העיר וירеш כפיו אל

נשא את הארץ: ¹⁴ ויעל הארץ על כל ארץ מצרים וכלי זהב: ³ ויתן יהוה את חן העם בעני מצרים וניח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא היה כן נס האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעני עבדי פרעה ובעני העם: ⁴ ויאמר משה כה אמר יהוה הארץ כהזה הלילה אני יצא בתוך מצרים: ⁵ ומata כל בכור בארץ מצרים מבכור פרעה הישב על כסאו עד כבכור השפה אשר אחר הרחיהם וכל בכור בהמה: ⁶ והיתה צעקה נדירה בכל ארץ מצרים אשר כמו זו והוא לקרה למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה פרעה לא נחיתה וכמהו לא תשפ: ⁷ ולכל בני ישראל לא אלהיכם ולכם: ⁸ ועתה שא נא חטאתי אך הפעם ירך בעז ובשבה השדה בכל ארץ מצרים: ¹⁶ וימחר ירדו ליהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את המות והעתרו ליהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את המות זה: ¹⁸ ויצא מעם פרעה ויutr אל יהוה: ¹⁹ ויהפך יהוה רוח ים חזק מאד ויאת הארץ בכל גבול מצרים: ²⁰ ויהזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל: ²¹ ויאמר יהוה אל משה נתה ירך על השמים ויחיימה סוף לא נשאר הארץ אחד בכל גבול מצרים: ²² ווית משה את ידו חש על ארץ מצרים וימש חש: ²³ ווית משה את ידו על השמים ואלה חש אפהה בכל ארץ מצרים שלשת ימים: ²⁴ לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים ולכל בני ישראל היה אור במושביהם: ²⁵ ויקרא פרעה אל משה ויאמר לך עבדו את יהוה רקאנם ובקריכם יց נם טפכם לך עמכם: ²⁶ ויאמר משה נם אתה תנתן בידינו זבחים וועלות ועשינו ליהוה אלהינו: ²⁷ וגם מקננו לך עמננו לא תשר פרסה כי ממנו נח לעבר את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה נ עבר את יהוה עד באנו שמה: ²⁸ ויהזק יהוה את לב פרעה ולא אהה לשלהם: ²⁹ ויאמר לך פרעה לך מעלי השמר לך אל תשפ ראות פנוי כי ביום ראתך פנוי תמות: ³⁰ ויאמר משה כן דרבת לא אסף עוד ראות פניך:

12 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר: ² החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדרי השנה: ³ דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדר הזה ויקחו להם איש שהבית אבתה להבית: ⁴ ואם ימעט הבית מהיות משה ולקח הוא ושכנו הקרבן אל ביתו במקצת נפשת איש לפני אכלו תכסו על השה: ⁵שה תמים זכר בן שנה יהיה لكم מן הכבשים וממן העזים תקחו: ⁶ ותודה لكم למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדר הזה ושהתו אותו כל קהל עדת ישראל בין העربים: ⁷ ולקחו מן הדם ונתנו על שני המזוזות ועל המשקוף על הכתמים אשר יאכלו אותו בהם: ⁸ ואכלו את הבשר בליל הזה צלי אש ומנות על מרירים יאכלו: ⁹ אל האכלו ממן נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרכבו: ¹⁰ ולא תותירו ממן עד בקר והנתר ממנו וישאלו איש מאה רעהו ואשה מאה רעהה כל כסף עד בקר באש תשרפו: ¹¹ וככה תאכלו אותו מתניםיכם

11 ויאמר יהוה אל משה עוד נתנו לך אביה על פרעה ועל מצרים אחריו כן ישלח אתכם מזה כשלחו כלה נרש יגרש אתכם מזה: ² דבר נא באוני העם וישראל איש מאה רעהו ואשה מאה רעהה כל כסף

חנרים נעליכם ברגליך ומוקלכם בידכם ואכלתם כי יאמרו אליכם בניהם מה העבירה זו זאת לכם: אתו בחפזון פסח הוא ליהוה ²⁷ ועברתי בארץ מצריים בלילה זה והכיתו כל בכור בארץ מצריים מאים ועד בהמה ובכל אלה מצרים עשה שפטים אני יהוה ²⁸ ויהי בחצי אשר שם וראיתי את הדם לכם לא על הבתים אשר הצל ויקד העם וייחזו: ²⁹ וילבו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו: ³⁰ כי אין בית אשר אין שם מות: ³¹ וירא למשה ולאהרן הלילה ויהוה הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה: ³² ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צקה גדרה במצרים כי אין בית אשר אין שם מות: ³³ וירא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מטור עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את יהוה כדבריכם: ³⁴ גם צאנכם נם בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם נם אתני: ³⁵ ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו מתים: ³⁶ ווישא העם את בצקו טרם יחמצז המשארחים צרפת בשמלחת על שכמים: ³⁷ ובני ישראל שעשו בדבר משה וישאלו מצרים כל כסף וכלי זהב ושמלה: ³⁸ ויהוה נתן את חן העם בעני מצרים ושאלום ונצלו את מצרים: ³⁹ ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כSSH מאות אלף רגלי הנברים בלבד מעדת ישראל בנה ובאזור הארץ: ⁴⁰ כל מומצת לא תأكلו בכל מושביכם תאכלו מנות: ⁴¹ וירא משה ענת מנות כי לא חמץ כי גרשו ממצרים ולא יכלו להתחממה וגם צדה לא עשו להם: ⁴² ומושב בני ישראל אשר ישבו למצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה: ⁴³ ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות יהוה מארך מצרים: ⁴⁴ ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמרים לכל בני ישראל אשר לדרתיכם: ⁴⁵ ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו: ⁴⁶ וכל עבד עד עולם: ⁴⁷ והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמורתם את העברה זו זאת: ⁴⁸ ויהי כנס נnf למשחית בהכתי בארץ מצרים: ⁴⁹ וזה היה הוה لكم לזכרון וחנכם אותו חג ליהוה לדרתיכם חקת עולם תחנהו: ⁵⁰ שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשיבו שאר מטבחיכם כי כל אכל חמץ ונכרתה הנפש והוא מישראל מיום הראשון עד יום השבעי: ⁵¹ וביום הראשון מקרא קדש וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם: ⁵² ושמרתם את המנות כי בעצם היום הזה הוצאתו את צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדרתיכם חקת עולם: ⁵³ בראשן בארכבה עשר יום לחיש בערב תאכלו מצות עד יום האחד ושערים לחיש בערב: ⁵⁴ שבעת ימים שאר לא ימצא בטבחיכם כי כל אכל מומצת ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בנה ובאזור הארץ: ⁵⁵ כל מומצת לא מעדת ישראל בנה ובאזור הארץ: ⁵⁶ וירא משה תאכלו בכל מושביכם תאכלו מנות: ⁵⁷ וירא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחיכם ושתטו הפסח: ⁵⁸ ולקחתם אגדת אוזב וטבלתם בדם אשר בסוף ותגעתם אל המשקוף ועל שתי המזוזות מן הדם אשר בסוף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר: ⁵⁹ ו עבר יהוה לנnf את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח יהוה על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנnf: ⁶⁰ ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם: ⁶¹ והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמורתם את העברה זו זאת: ⁶² ויהי

ושכיר לא יאכל בו: ⁴⁶ בביה אחד יאכל לא תוציא מאן לשלהנו ויהרג יהוה כל בכור בארץ מצרים ממכבר הבית מן הבשר החוצה ועטם לא תשברו בו: ⁴⁷ כל אדם ועד בכור בהמה על כן אני זבח ליהוה כל פטר עדת ישראל יעשו אותו: ⁴⁸ וכי יגור אתק נר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז קרב לעשתו והיה כארוח הארץ וכל ערל לא יאכל בו: ⁴⁹ תורה אחת יהוה לאורה ולגנר הנגר בתוככם: ⁵⁰ ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת אהרן כן עשו: ⁵¹ ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על צבאותם:

13 יידבר יהוה אל משה לאמר: ² קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבבאה לישראאל לאמר פקד יפקך אלהים אתכם והעליהם את עצמות מזה אתכם: ²⁰ ויעשו מסכת ויחנו באתם בקצתה המדבר: ²¹ ויהוה הלך לפניhem יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך וליליה בעמוד אש להאריך להם לילכת יומם וליליה: ²² לא ימש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם:

14 יידבר יהוה אל משה לאמר: ² דבר אל בני ישראל וישבו וייחנו לפני פיה החרית בין מגדלים ובין הים לפני בעל צפון נכוחו תחנו על הים: ³ ואמיר פרעה לבני ישראל נכדים הם בארץ סניר עליהם המדבר: ⁴ וחוקתי את לב פרעה ורדף אחריהם המדבר ויאכבה בפרעה ובכל חילו וירעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן: ⁵ וינדר מלך מצרים כי ברוח העם ויהפוך לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו: ⁶ ויאסר את יהודון בין ענייך למען תהיה בפיה תורה יהוה ונזכרון רכבו ואת עמו לך עמו: ⁷ ויקח שיש מאות רכב בחור וככל רכב מצרים ושלשים על כלו: ⁸ ויהוק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחריו בני ישראל ובנו ישראל יצאים ביד רמה: ⁹ וירדפו מצרים אחרים וישינו אותם חנים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פיה החרית לפני בעל צפון: ¹⁰ ופרעה הקريب וישאו בני ישראל את ענייהם והנה יהוה מצרים מבית עבדים: ¹¹ וכי הקשה פרעה

13 יידבר יהוה אל משה לאמר: ² קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבבאה לישראאל לאמר משה אל העם וкорאת היום הזה אשר יצאתם מצרים מבית עבדים כי בחוק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ: ⁴ היום אתם יצאים בהחדש האביב: וזה כי ביאך יהוה אל ארץ הכנען והחתי והאמרי והחווי והיבוסי אשר נשבע לאבתיך לחתך הארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבדה זו את החדש הזה: ⁶ שבעת ימים תאכל מצות ובוים השבעי חנ ליהוה: ⁷ מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר הכל נבלך: ⁸ והגדת לבنك ביום ההוא לאמר בעבר זה עשה יהוה לך בצאת מצרים: ⁹ והיה לך לאות על ידך ולזכרון בין ענייך למען תהיה תורה יהוה בפיך כי ביד חזקה הוציאך יהוה מצרים: ¹⁰ ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה: וזה כי ביאך יהוה אל ארץ הכנען אשר נשבע לך ולאבתיך ונתנה לך: ¹² והעברת כל פטר רחם ליהוה וככל פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הוציאים ליהוה: ¹³ וככל פטר חמר תפירה בשעה ואם לא תפירה וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפירה: ¹⁴ וזה כי ישאלך בנך מהר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחוק יד הוציאנו יהוה מצרים מבית עבדים:

מצרים נסע אחריהם ויראו מאר ויצעקו בני ישראל אל יהוה: ²⁸ ובאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחتنו למות במדבר מה זאת עשית לנו הרים אחריהם ביום לא נשאר בהם עד אחד: ²⁹ ובבני ישראל הלו ישבה בתוך הים והמים להם חמה מיימים ומשמאלים: ³⁰ ויוושע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מטה על שפת הים: ³¹ וירא ישראל את היד הנדרה אשר עשה יהוה למצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמושה עברו:

15 אז ישור משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי הנה אנחנו סוס ורכבו רמה בים: ² עז וזרת יה ויה לישועה זה אליו ואנו הלאי אבי וארמננו: ³ יהוה איש מלחה יהוה שמו: ⁴ מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחן שלשו טבעו בים סוף: ⁵ תחמת יכטימו ירדנו במצלות כמו אבן: ⁶ ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך יהוה תרעץ אויב: ⁷ וברב גאונך תרס קמייך תשלח חרנד יאלכו כקס: ⁸ וברוחך אפיק נערמו מים נצבו כמנוד נולדים קפאו תחמת לבם: ⁹ אמר אויב ארדף אשיג אחلك שלל חמלאו נפשי אריק חרבי תוריישמו ידי: ¹⁰ נשפט ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים אדרירים: ¹¹ מי מכמה באלים יהוה מי מכמה נادر בקדש נורא תחלת עשה פלא: ¹² נתית ימינך תבלעמו ארץ: ¹³ נחית בחסוך עם זו נאלת נחלת בעזך אל נוה קדש: ¹⁴ שמעו עמים ירגונון חיל אחזו ישבי פלשת: ¹⁵ או נבהלו אלף אדום אילוי מואב יאחזמו רעד נמננו כל ישבי כנען: ¹⁶ תפל עליהם אימתה ופחד בנדל זרוע ידמו כאבן עד יعبر עמק יהוה עד יعبر עם זו קנית: ¹⁷ תבאמו ותטעמו בהר נחלהך מכוון לשบทך פעלת יהוה מקדש אדרני כוננו יריד: ¹⁸ יהוה מלך לעלם ועד: ¹⁹ כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עליהם את מי הים ובני ישראל הלו

לקראתו וינער יהוה את מצרים בתוך הים: ²⁸ וישבו אל יהוה: ²⁹ ובאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחتنו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו מצרים: ³² הלא זה הדבר אשר דברנו אליך למצרים לאמר חדל ממנה ונעבירה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו במדבר: ³³ ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראתם את מצרים היום לא תסיפו לראתם עוד עד עולם: ³⁴ יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון: ³⁵ ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אליו דבר אל בני ישראל ייסעו: ³⁶ ואתה הרם את מטהך ונטה את יידך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה: ³⁷ ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו או אחריהם ואכברה בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו: ³⁸ וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי ברכבו ובפרשיו: ³⁹ וסע מלאך האלhim ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם וסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם: ⁴⁰ ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחדר ויאר את הלילה ולא קרב זה אל כל הלילה: ²¹ ויט משה את ידו על הים וילך יהוה את הים ברוח קדמים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים: ²⁴ ויהי באשמרת הבקר וישקף יהוה אל מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויחם את מחנה מצרים: ²⁵ ויסר את אפן מרכבתיו וינהגו בככחת ויאמר מצרים אנושה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם למצרים: ²⁶ ויאמר יהוה אל משה נתה את יידך על הים וישבו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו: ²⁷ ויט משה את ידו על הים וישב הים לפניו בקר לאיתנו למצרים נסTEM

ביבשה בתוך הים : 20 ותקה מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידיה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלות : 21 ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה נאה סוס ורכבו רמה בים : 22 ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים : 23 ויבאו מרתה ולא יכולו לשחת מים ממירה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה : 24 וילנו העם על משה לאמר מה נשתה : 25 ויצעק אלהיכם : 26 ויהי בערב והעל השלו ותכס את המנחה שכבת הטל והנה על פני המדבר דק מחשפס דק ככפר על הארץ : 27 ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידע מה הוא ויאמר משה אליהם הוא הלא הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכלו : 28 אלהם הוא הלחם אשר נתן יהוה לך לאכלו עמר הדרבר אשר צוה יהוה ליקטו ממננו איש לפוי אכלו עמר לנגלת מספר נפשiticם איש לאשר באחלו תקחו : 29 ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעיט : 30 וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והמעיט לא החסיד איש לפוי אכלו ליקטו : 31 ויאמר משה אליהם איש אל יותר ממננו עד בקר : 32 ולא שמעו אל משה ויתרו אנשים ממננו עד בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה : 33 וילקטו אותו בקר בבר איש כפי אכלו וחם השמש ונמס : 34 ויהי ביום הששי ליקטו להם משה שני העمر לאחד ויבאו כל נשי ירושה שבתוں שבת קדש ליהוה מחר את אשר תרפא אף ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדר הניחו لكم לשמורת עד הבקר : 35 ויניחו אותו עד הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא היהת בו : 36 ויאמר משה אכלחו היום כי שבת היום ליהוה היום לא תמצאהו بشדה : 37 ששת ימים תלקטו וביום השבעי שבת לא יהיה בו : 38 ויהי ביום השבעי יצאו מן העם ליקט ולא מצאו : 39 ויאמר יהוה אל משה

16 ויסעו מאילים ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סייני בחמשה עשר יום לחדר השמי לצדתם הארץ מצרים : 2 וילנו כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר : 3 ויאמרו אלהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו להם לשבע כי הוצאתם אותנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב : 4 ויאמר יהוה אל משה הנהני ממתר לכם לחם מן השמים ויצא העם ויקטו דבר יום ביום למן אנגנו הילך בתורתך אם לא : 5 וזה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ליקטו יום וידעתם כי יהוה הוציא אתכם הארץ מצרים : 6 ובקר וראיתם את כבוד יהוה בשמיota את תלנתיכם על יהוה ונחנו מה כי תלנו עלינו : 8 ויאמר משה בתה יהוה לכם בערב בשער לאכל ולחם בבר לשבע בשמי יהוה את תלנתיכם אשר אתם מלינים עליו ונחנו מה

עד אנה מאנתם לשמר מצותי ותורתى :²⁹ ראו כי יהוה נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום השש לחם יומם שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקום ביום השבעי :³⁰ וישבתו העם ביום השבעי :³¹ ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כורע גד לבן וטומו צפיחת ברבש :³² ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העمر ממנו לשמרת לדרתיכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בחוץיכי אתם הארץ מצרים :³³ ויאמר משה אל אהרן קח צננתה אחת ותתן שם מלא העمر מן והנח אותו לפני יהוה למשמרת לדרתיכם :³⁴ כאשר צוה יהוה אל משה וניחחו אהרן לפני העדת למשמרת :³⁵ ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו עד באם אל קצח ארץ כנען :³⁶ והעمر עשרית האיפה הוא :

18 וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אלהם למשה ולישראל עמו כי הוציא יהוה את ישראל ממצרים :² ויקח יתרו חתן משה את צפירה אשת משה אחר שלוחיה :³ ואთ שני בניה אשר שם האחד נרשם כי אמר נר היהבי בארץ נכריה :⁴ ושם האחד אליו עוז כי אלהי אבי בעזורי ויצלני מחרב פרעה :⁵ ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם הר האלהים :⁶ ויאמר לא משה אני חתנק יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה :⁷ ויצא משה לקראות חתנו וישתחו ויישק לו וישאלו איש לרעהו לשולם ויבאו האלהה :⁸ ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפרקעה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר מצאTEM בדרכו ויצלם יהוה :⁹ ויהיד יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצלו מיד מצרים :¹⁰ ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הצליל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הצליל את העם מתחתי יד מצרים :¹¹ עתה ידעת כי נдол יהוה מכל האלהים כי בדבר אשר זרו עליויהם :¹² ויקח יתרו חתן משה עליה ובחותם לאלהים ויבא אהרן וכל זקנין ישראל לאכל לחם מהר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה האלהים בידי :¹³ ויהיו מחרחת וישב

17 ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין למסעיהם על פי יהוה ויחנו ברפידים ואין מים לשחת העם :² וירוב העם עם תריבון עמדיו מה תנסן את ויאמר להם משה מה תנסן את ויאמר לנו מים ונשחה יהוה :³ ויזכמא שם העם למים וילן העם על משה ויאמר למה זה העלייתנו ממצרים להמota את ואני ובני ואת מקני בצמא :⁴ ויצעק משה אל יהוה לאמר מה עשה לעם הזה עוד מעט וסקלני :⁵ ויאמר יהוה אל משה עבר לפני העם וקה אתך מזקנין ישראל ומטך אשר היכית בו את היאר קח בידך ותלכת :⁶ והני עמד לפניך שם על הצור בחרב והכית באזר ויצאו ממנה מים ושתה העם וייש בן משה לעני זקנין ישראל :⁷ ויקרא שם המקומ מסה ומירבה על ריב בני ישראל ועל נסתם את יהוה לאמר הייש יהוה בקרבו אם אין :⁸ ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידם :⁹ ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם במלך מהר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה האלהים בידי :

ישראל: 4 אתם ראיותם אשר עשיתו למצרים ואשא
 עד הערב: 5 וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה
 אתה על כנפי נשדים ובבא אתכם אליו: 5 וועתה אם
 שמווע תשמעו בקלי ושמורתם את בריתו והייתה לי
 סגולת מכל העמים כי ל' כל הארץ: 6 ואתם תהיו ל' י
 מלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר
 אל בני ישראל: 7 זיבא משה ויקרא לזקני העם וישם
 לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו יהוה:
 8 ויענו כל העם יתדו ויאמרו כל אשר דבר יהוה
 נעשה וישב משה את דברי העם אל יהוה: 9 ויאמר
 יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור
 ישמע העם בדברי עמק ונם בר יאמינו לעולם וינד
 משה את דברי העם אל יהוה: 10 ויאמר יהוה אל משה
 לך אל העם וקדשתם היום ומחר וככשו שמולתם:
 וו והיו נכנים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד
 יהוה לעני כל העם על הר סיני: 11 והגבלת את העם
 סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצחו
 כל הנגע בהר מות יומת: 13 לא תנע בו יד כי סוקול
 טקל או יהה ייראה אם בהמה אם איש לא יהיה במשח
 הייל מהה יעלו בהר: 14 וירד משה מן ההר אל העם
 וקידש את העם וככשו שמולתם: 15 ויאמר אל העם
 היו נכנים לששלה ימים אל תנשו אל אש: 16 ויהי
 ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קלחת וברקים וענן
 כבד על ההר وكل שפר חזק מאד ויחרד כל העם
 אשר במחנה: 17 וווצא משה את העם לקראות האלים
 מן המחנה ויתיצבו בתחתיות ההר: 18 והר סיני עשן
 כלו מפני אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו כען
 הכבשן ויחרד כל ההר מאד: 19 ויהי קול השופר
 הולך וחזק מאד משה ידבר והאלים יענו בקול:
 20 וירד יהוה על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יהוה
 למשה אל ראש ההר ויעל משה: 21 ויאמר יהוה אל
 משה רד העדר בעם פן יהרסו אל יהוה לראות ונפל
 מינו רב: 22 ווגם הכהנים הנשים אל יהוה יתקדשו פן
 משה לשפט את העם ויעמד העם על משה מן הבקר
 עד הערב: 24 וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה
 מדוע אתה יויש לבך וכל העם נצב עליך מן בקר
 עד ערב: 25 ויאמר משה לחתנו כי יבא אליו העם
 לדרש אלהים: 26 כי יהיה להם דבר בא אליו ושפטו
 בין איש ובין רעה והודעתו את חוקי האלים ואת
 תורתו: 27 ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר
 אתה עשה: 28 נבל חבל גם אתה נם העם הזה אשר
 עמק כי כבד ממק הדבר לא תוכל עשו לבך:
 19 עתה שמע בקלי איעצץ ויהי אלהים עמק היה
 אתה לעם מול האלים והבאת אתה את הדברים
 אל האלים: 20 והזהרתה אתם את החוקים ואת
 התורת והורעתם להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה
 אשר יעשון: 21 ואתה תחזו מכל העם אנשי חיל יראי
 אלהים אנשי אמרת שנאי בצע ושם עליהם שרי אלף
 שרי מאות שרי חמשים ושורי עשרה: 22 ושפטו את
 העם בכל עת והיה כל הדבר הגדל יביאו אליו וכל
 הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעלייך ונשאו אתך:
 23 אם את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלה עמד
 ונם כל העם הזה על מקמו יבא בשלום: 24 וישמע
 משה לכול חתנו ויוש כל אשר אמר: 25 ויבחר משה
 אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם ראשי על העם שרי
 אלפיים שרי מאות שרי חמשים ושורי עשרה: 26 ושפטו
 את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאוון אל משה
 וכל הדבר הקטן ישפטו הם: 27 וישלח משה את
 חתנו וילך לו אל ארצו:
19 בחדר השלישי לצאת בני ישראל מארץ
 מצרים ביום זה בא מדבר סיני: 2 ויטעו מרפידים
 ויבאו מדבר סיני ויהנו במדבר ויחן שם ישראל ננד
 ההר: 3 ומשה עליה אל האלים ויקרא אליו יהוה
 מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני

תהייה יראתו על פניכם לבתוי תחתאו: ²¹ ויעמד העם מרוחק ומשה ניש אל הערפל אשר שם האלים: ²² ויאמר יהוה אל משה כי תאמר אל בני ישראל אתם ראיים כי מן השמים דברתי עמכם: ²³ לא תעשה אני אלהי כספ ואלהי זהב לא תעשו לכם: ²⁴ מזבח אדרמה תעשה לי ובחת עליו את עתיך ואת שלמייך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך: ²⁵ ואם מזבח אבני תעשה לי לא תבנה אתון גוית כי חרבך הנפת עלייה ותחללה: ²⁶ ולא תעלת במעלת על מזבחי אשר לא תגלה ערוחך עליו:

21 ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם: ² כי תקנה עבר עברי שיש שנים יעבד ושבועת יצא לחפש חנים: ³ אם בנפו יבא בנפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו: ⁴ אם אדרני יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדה תהיה לאדנית והוא יצא בנפו: ⁵ ואם אמר עבר אהבתו את אדרני את אשתי ואת בני לא יצא חופשי: ⁶ והניסיונו אדרני אדרני את איזנו במרצע ועבדו לעלם: ⁷ וכי ימכר אל האלים והניסיונו אל הדרلت או אל המזווה ורצע אדרני את אשתי ואת בני לא יצא מצאת העבדים: ⁸ אם איש את בתו לאימה לא יצא מצאת העבדים רעה בעני אדרנית אשר לא יעדנה והפרה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבערו בה: ⁹ ואם לבנו יעדנה כמשפט הבנות יעשה לה: ¹⁰ אם אחרית יקח לו שאורה כסותה וענתה לא גנער: ¹¹ ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חنم אין כסף: ¹² מכחה איש ומת מות ימות: ¹³ ואשר לא צדרה והאליםagna לירדו ושותי לך מקום בערמה מעם מזבחי תקחנו למות: ¹⁴ ומכה אביו ואמו מות ימות: ¹⁵ וכן גנב איש ומכרו ונמצא בידיו מות ימות: ¹⁶ ומוקל אביו ואמו מות ימות: ¹⁷ וכי יריבן אנשים והכה איש את רעהו באבן או באגרוף ולא ימות ונפל

יפרץ בהם יהוה: ²³ ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם לעלות אל הרים סיני כי אתה העדתה בנו לא אמר הגבל את ההר וקדשו: ²⁴ ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית אתה ואהרן עמק והכהנים והעם אל יהרסו לעלות אל יהוה פון יפרץ בם: ²⁵ ויריד משה אל העם ויאמר אלהם:

20 וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר: ² אנחנו יהוה אלהיך אשר הוציאתיך מארץ מצרים מבית עבדים: ³ לא יהיה לך אלהים אחרים לפני פניהם: ⁴ לא העשה לך פסל וכל תמורה אשר בשםים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ: ⁵ לא תשתחוו להם ולא תעבדם כי אנחנו יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבה על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי: ⁶ ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשומר מצותינו: ⁷ לא ת שא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא: ⁸ זכור את יום השבת לקדשו: ⁹ ששת ימים תעבד ועשה כל מלאכתך: ¹⁰ ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובןך ובתך עברך ואמתך ובהמתך ונרכך אשר בשעריך: ¹¹ כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם וינה ביום השבעי על כן ברך יהוה את יום השבת ויקדרשו: ¹² כבד את אביך ואת אמך למען יארכון ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך: ¹³ לא תרצת: ¹⁴ לא תנאך: ¹⁵ לא תנגב: ¹⁶ לא תענה ברעך עד שקר: ¹⁷ לא תהמוד בית רעך לא תהמוד אשת רעך ועבדו ואמותו ושורו וחותמו וכל אשר לרעך: ¹⁸ וכל העם ראים את הקולות ואת הלפידם ואת קול השפר ואת ההר עשן וירא העם וינגעו ויעמדו מרחק: ¹⁹ ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פון נמות: ²⁰ ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלים ובבעור

למשככ: ¹⁹ אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכחה רק שבתו יתן ורפא ירפא: ²⁰ וכי יכה איש את מיטב שדרחו ומיטב כרמו ישלם: ²¹ כי תצא ומצאה קצחים ונאכל גדריש או הקמה או השדה שלם ישלם המבער את הבURAה: ²² כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר ונגב מבית החיש אם ימצא הנגב ישלם שנים: ²³ אם לא ימצא הנגב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאתך רעהו: ²⁴ על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אברדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שנייהם אשר ירשיען אליהם ישלם שנים לרעשו: ²⁵ וכי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וככל בהמה לשמר ומטה או נשבר או נשבה ארין ראה: ²⁶ כי שבעת יהוה תהיה בין שנייהם אם לא שלח ידו במלאתך רעהו ולקח בעליו ולא ישלם: ²⁷ ואם נגנּב ינגב מעמו ישלם לבעליו: ²⁸ אם טרפ' יתרף י באחו עד הטרפה לא ישלם: ²⁹ וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מה בעליו אין עמו שלם ישלם: ³⁰ אם בעליו עמו לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכו: ³¹ וכי יפתח איש בתוליה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה: ³² אם מאן ימאן אביה לתחיה לו כסף ישקל כ מהר הבתולות: ³³ מכשפה לא תחיה: ³⁴ כל שכב עם בהמה מות יומת: ³⁵ זבח לאלהים יחרם בלחוי להוה לבדו: ³⁶ ונגר לא תוננה ולא תלחצנו כי גרים היותם בארץ מצרים: ³⁷ כל אלמנה ויתום לא תענונ: ³⁸ אם ענה הענה אותו כי אם צעק יצעק אליו שמע אשמע צעקתו: ³⁹ והרה אפי והרגני אתכם בחרב והוא נשים אלמנות ובניכם יתמים: ⁴⁰ אם כסף תלואה את עמי את העני עמוק לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך: ⁴¹ אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא המשמש תשיבנו לו: ⁴² וכי הוא כסופה לבריה הוא שמלתו לערו ב מה ישכ卜 והיה כי צעק אליו ושמעתו כי חנון אני: ⁴³ אלהים לא תקלל ונשיה בעמק לא שדרה או כרם ושלחה את העירה ובער בשדה אחר עברו או את אמתו בשבט ומטה תחת ידו נקם ינקם: ⁴⁴ אך אם יום או יומיים יעמוד לא יקם כי כספו הווא: ⁴⁵ וכי ינצח אנשים ונגפו אשה הרה ויצאו ילדיה ולא יהוה אסון ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה נתן בפelliMs: ⁴⁶ ואם אסון יהיה ונתקה נפש תחת נפש: ⁴⁷ עין תחת עין שנ תחת שנ יד תחת יד רגל תחת רגל: ⁴⁸ כי היה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה: ⁴⁹ וכי יכה איש עין שעבדו או את עין אמתו ושחתה להפשי ישלחנו תחת עינו: ⁵⁰ ואם שנ שעבדו או שנ אמתו יפליל להפשי ישלחנו תחת שננו: ⁵¹ וכי ינח שור את איש או את אשה ומטה סקל ישקל השור ולא יאכל אתבשרו ובעל השור נקי: ⁵² ואם שור נהה הוא מתמל שלשם והווער בבעליו ולא ישמרנו והmittה ינח השור יסקל גומ בעליו יומת: ⁵³ אם כפר איש או אשה השור יסקל גומ בעליו יומת: ⁵⁴ אם כפר יושת עליו ונtan פדין נפשו ככל אשר יושת עליו: ⁵⁵ או בן יינה או בת יינה כמשפט זהה יעשה לו: ⁵⁶ אם עבד ינח השור או אמה כסף שלשים שקלים יtan לאדרנו והשור יסקל: ⁵⁷ וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בר ולא יסנו ונפל שם שור או חמור: ⁵⁸ בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו: ⁵⁹ וכי ינפ שור תחת השור והמת יהיה לו:

22 כי ינגב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמזה בקר ישלם תחת השור וארבב צאן תחת השה: ² אם במחתרת ימצא הנגב והכה ומטה אין לו דמים: ³ אם ורחה המשמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בנכבותו: ⁴ אם המצא נמצא בידו הנגהה משור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם: ⁵ וכי יבער איש

בו כי לא ישא לפשעכם כישמי בקרבו: ²² כי אם שמע תשמע בקהל ועשה כל אשר אדבר ואיבתי את איביך וצורתו את צריך: ²³ כי יליך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתוי והפרזוי והכנעני החוי והיבוסי והכחדרתו: ²⁴ לא תשתחוה לאליהם ולא תעבדם ולא תשעה כמעשייהם כי חרס התרשם ושבך תשרב מצתתיים: ²⁵ ועבדתם את יהוה אלהיכם וכברך את לחםך ואת מיםיך והסרתי מחלתו מקרובך: ²⁶ לא תהיה משכלה ועקרה בארץך את מספר ימיך אמלָא: ²⁷ את אימתי אשלח לפניך והמתה את כל העם אשר הבא בהם ונחתה את כל איביך אליך ערף: ²⁸ ושלחת את הצרעה לפניך ונורשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך: ²⁹ לא אנרגשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שמנה ורבה עליך היה השדה: ³⁰ מעט מעט אנרגשנו מפניך עד אשר תפירה ונחלת הארץ: ³¹ ושותי את נבלך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנهر כי אכן בידכם את ישיבי הארץ ונורשתמו מפנייך: ³² לא תכרת להם ולא להיו ברית: ³³ לא ישבו בארץך פן יחתיאו אותך לי כי העבר את אלהיהם כי יהיה לך למקש:

24 ³⁴ ואל משה אמר עליה אל יהוה אתה ואהרן נרב ואיביהו ושביעים מוקני ישראל והשתחוitem מරחך: ² ונגש משה לבדו אל יהוה והם לא יגשו והעם לא עלו עמו: ³ זיבא משה וייספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה: ⁴ וויכתב משה את כל דבריו יהוה ווישכם בכברך ובין מזבח תחת ההר ושתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל: ⁵ ווישלח את אלהים בנה נדי בחלב אמו: ²⁰ הנה אנכי שלח עדר בקר: ¹⁹ ראשית בכורי ארמותך תביא בית יהוה אליהיך לא תבשל נדי בחלב אמו: ²⁰ הנה אנכי שלח עדר בקר על המזבח: ⁷ ויקח ספר הברית ויקרא באוני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע:

תאר: ²⁹ מלאתך ודמיך לא אחר בכור בניך תתן לי: ³⁰ כן תעשה לשך לצאנך שבעה ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תנתנו לי: ³¹ ואנשי קדש תהיוון לי ובשר בשדה טרפה לא חאכלו לכלב תשלבון אותו: **23** לא תשא שמע שוא אל תשית ייך עם רשות ליהה עד חמס: ² לא תהיה אחרי ربיכם לרעת ולא תענה על רב לנטה אחרי ربיכם להטת: ³ ודול לא תהדר בربיכו: ⁴ כי תפגע שור איביך או חמרו תעה השב תשיבנו לו: ⁵ כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדרת מעזב לו עזב העזב עמו: ⁶ לא תהה משפט אביך בربיכו: ⁷ מדבר שקר תרחק ונקי ובדיק אל תחרן כי לא אצדיק רשות: ⁸ וושׁחַד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים: ⁹ ווור לא תלחץ אתם ידעתם את נפש הנגר כי גרים היותם בארץ מצרים: ¹⁰ וSSH שניים תזרע את ארץך ואספה את תבואה: ¹¹ וזה השביעת השמננה ונשתה ואכלו אبني עמק ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה לכרכיך ליזותך: ¹² ששת ימים תעשה מעשיך וביום השבעי תשבת למען ינוח שורך וחמרך וינפש בן אמתך והגנור: ¹³ ובכל אשר אמרתי אליכם נשמרו ושם אלהים אחרים לא תוכירו לא ישמע על פיך: ¹⁴ שלש רגלים תתגeli בשנה: ¹⁵ את חנ המצוות חשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פניהם ריקם: ¹⁶ והג נקי ציריך אשר תזרע בשדה והג האסף בזאת השנה באסף את מעשיך מן השדה: ¹⁷ שלש פעומים בשנה יראה כל יוכרך אל פניהם יהוה: ¹⁸ לא תזבח על חמץ דם זבחיו ולא ילין חלב הגני עד בקר: ¹⁹ ראשית בכורי ארמותך תביא בית יהוה אליהיך לא תבשל נדי בחלב אמו: ²⁰ הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשمرך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי: ²¹ נשמר מפניו ושמע בקהל אל תמר

8 ויהי משה את הדרם ויזורק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל הדברים האלה: 9 ויעל משה ואהרן נדב ואביהו ושבעים מוקני ישראל: 10 ויראו את אלהי ישראל וחתת רנליו כמעשה לבנות הספר וכעצם השמים לטהר: 11 ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויהזו את האלים וייכלו וישתו: 12 ויאמר יהוה אל משה עלה אליו ההר והיה שם ונתנה לך את לחת האבן והتورה והמצוות אשר כתבתי להורתם: 13 ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלים: 14 ואל הוקנים אמר שבו לנו בזה עדר אשר נשוב אליהם והנה אהרן וחוור עמכם מי בעל דברים יגש אליהם: 15 ויעל משה אל ההר ויכס הענן את ההר: 16 וישכן כבוד יהוה על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן: 17 ומראה כבוד יהוה כאשأكلת בראש ההר לעיני בני ישראל: 18 ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים ימים וארבעים ליליה:

25 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ירבני לבנו תקחו את תרומתי: 3 זואות התרומה אשר תקחו מאתם זבוב וככסף ונחשת: 4 ותחכלה וארגמן ותולעת שני ושבועים: 5 וערת אלים מאדמים וערת תהשים ועצי שטים: 6 שמן למاءר בשםיהם לשמן המשחה ולקטרת הסמים: 7 אבני שחם ובנוי מלאים לאפוד וללחן: 8 ועשו לי מקדש ושכנות בתוכם: 9 ככל אשר אני מראה או陶ך את תבניות המשכן ואת הבניות כל כליו וכן תעשה: 10 ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ומאה וחצי רחבי ומאה וחצי קמתו: 11 וצפתית אותו זבוב טהור ועשית לו זר וחב סביב: 12 ועשית לו מסגרת טפה סביב ועשית זר זבוב למסגרתו סביב: 13 ועשית לו ארבע טבעת זבוב ונתת את הטבעת על ארבע הפאות אשר לארבע רגליו: 14 לעמת המספרת תהין הטבעת לבתים בלבדים לשאת את השלחן: 15 ועשית את הדברים עצי שטים וצפתית אותם זבוב ונשא בם את השלחן: 16 ועשית קערתו וכפתיו וקשותיו ומנקוטיו אשר יסכך בהן זבוב טהור תעשה אתם: 17 ונתת על השלחן לחם פנים לפניו תמייד: 18 ועשית מנורת זבוב טהור מקשה תעשה המנורה ירכבה וקנה נביעה כפתחה ופרוחה ממנה יהיה: 19 וושה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנורה מצדיה האחד ושלשה קני מנורה מצדיה השני: 20 שלשה גביעים משקדרים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גביעים משקדרים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים הייצאים מן המנורה: 21 ובמנורה בעמתויו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על

על אחריו המשכן: ¹³ והאמה מזה והאמה מזה בעדר בארך ירידת האهل יהיה סרווח על צדי המשכן מזה ומזה לכטתו: ¹⁴ ועשית מכסה לאهل ערת אלים מדמים ומכסה ערת תהשימים מלמעלה: ¹⁵ ועשית את הקרים למשכן עצי שטים עמידם: ¹⁶ עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש אחד: ¹⁷ שני ידות לקרש האחד משלבת אשה אל אחת כן תעשה לכל קרשי המשכן: ¹⁸ ועשית את הקרים למשכן עשרים קרש לפאת נבנה תימנה: ¹⁹ וארבעים אדני כסף תעשה תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתו: ²⁰ ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשרים קרש: ²¹ וארבעים אדנים כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: ²² ולירכתי המשכןימה תעשה ששה קרים: ²³ ושני קרים תעשה למקצת המשכן בירכתיים: ²⁴ ויהיו תאמים מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת כן יזיה לשניהם לשני המקצת יהו: ²⁵ והיו שמנה קרים ואדנים כסף ששה עשר אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: ²⁶ ועשית בריחם עצי בריחם לקרים צלע המשכן השנית וחמשה בירחים לקרים צלע המשכן לירכתייםימה: ²⁸ והבריה התיכן בתוך הקרים מברכה מן הקצה אל הקצה: ²⁹ ואות הקרים צפה והב ואת טבעותיהם תעשה והב בתים לבירחים וצפיות את הבריחים זרב: ³⁰ וחקמות את המשכן כמשפטו אשר הראות בהר: ³¹ ועשית פרכת המשכן וננתה אתה על ארבעה עמודי שטים מצפים והב וויהם זרב על ארבעה אדני כסף: ³² וננתה את הפרכת תחת הקרים והבאת שמה ³³ ארבעה נבעים משקדים כפתירה ופרחיה: ³⁵ וכפתרת תחת שני הקנים ממנה וכפתרת תחת שני הקנים ממנה וכפתרת תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים הייצאים מן המנרה: ³⁶ כפתריים וקנותם ממנה יהו כליה מקsha אחת זהב טהור: ³⁷ ועשית את נרתיה שבעה והעללה את נרתיה והאייר על עבר פניה: ³⁸ ומלקחה מחתתיה זהב טהור: ³⁹ ככר זהב טהור יעשה אתה את כל הכלים האלה: ⁴⁰ וראה ועשה בתבניות אשר אתה מראה בהר:

26 ואת המשכן תעשה עשר ירידת שיש משור ותכלת וארגמן ותולעת שני כרכבים מעשה חשב תעשה אתם: ² ארך היריעת האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעת האחת מדקה אחת לכל היריעות: ³ חמיש היריעת תהיין חברה אשה אל אחת וחמש ירידת חברה אשה אל אחת: ⁴ ועשית לאלת תכלת על שפת היריעת האחת מקצת בחברת וכן תעשה בשפת היריעת הקיצונה במחברת השנית: ⁵ חמשים לאלת תעשה ביריעת האחת וחמשים לאלת תעשה בקצת היריעת אשר במחברת השניות מקבילת הללאת אשה אל אחת: ⁶ ועשית חמשים קרסי זהב וחברת את היריעת אשה אל אחת בקרים והיה המשכן אחד: ⁷ ועשית ירידת עוזם לאهل על המשכן האחת שעשרה ירידת תעשה אתם: ⁸ ארך היריעת האחת שלשים באמה ורחב ארבע באמה היריעת האחת מדקה אחת לעשטי עשרה ירידת: ⁹ וחברת את חמיש היריעת בלבד ואת שש היריעת בלבד וכפלה את חמיש היריעת השניות אל מול פני האهل: ¹⁰ ועשית חמשים לאלת שפת היריעת האחת הקיצונה במחברת השניות וחמשים לאלת על שפת היריעת החברת השנית: ¹¹ ועשית קרסי נחשת חמשים וחבאת את הקרים כללאת וחברת את האهل והיה אחד: ¹² וסרכה העדר ביריעת האهل חצי היריעת העדרת תסра

מבית לפרק את ארון העדרות והבדילה הפרכת **16** ולשער החצר מסך עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור מעשה רם עמידיהם ארבעה ואדניהם ארבעה: **17** כל עמודי החצר סביב מחשקים כסף וויהם בסוף ואדניהם נחתת: **18** ארך החצר מאה שמשור וארניהם נחתת: **19** לכל כל המשכן בכל עבדתו וכל יתרתיו וכל יתרת החצר נחתת: **20** ואותה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך מן זית זך כתית למאור להעלת נר תמיד: **21** באهل מועד מחוץ לפ_rectת אשר על העדרת יערך אותו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יהוה הקת עולם לדרתם מائת בני ישראל:

28 ואותה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אותו מותך בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן: **2** ועשית בגדי קרש לאהרן אחיך לכבוד ולהפארת: **3** ואותה דבר אל כל חכמי לב אשר מלאתו רוח חכמה ועשה את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי: **4** ואלה הבנדים אשר יעשן ואפור ומעיל וכתרת תשבען מצנפת ואבנט ועשה בגדי קדר לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי: **5** וhom יקחו את הזוב ואת התכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני ואת השש: **6** ועשה את האפר וזב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור מעשה חשב: **7** שתי כתפות חברת יהיה לו אל שני קצוטיו וחבר: **8** ווחשב אפדו אשר עליו במעשהיהם ממניהם יהיה זב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור: **9** ולקחת את שתי אבנייהם ופתחת עליהם שמota בני ישראל: **10** שהה משפטם על האבן האחת ואת שמota הששה הנותרים על האבן השנית כחולדים: **11** מעשה חרש אבן פתווי חרם תפתח את שתי האבניים על שמota בני ישראל מסכת משבצות זב תעשה אתם: **12** ושםת את שתי האבניים על כתפות האפר אבני יכרן לבני ישראל ונשא אהרן

לכם בין הקדש ובין קדר הקדשים: **34** ונחתת את הכפרת על ארון העדרת בקדש הקדשים: **35** ושםת את השלחן מחוץ לפרקת ואת המנרה נכח השלחן על צלע המשכן תימנה והשלחן תנת על צלע צפון: **36** ועשית מסך לפתח האهل תכלת וארגמן ותולעת עמודי שטים וצפיה אתם זב וויהם זב ויצקת להם חמושה אדני נחתת:

27 ועשית את המזבח עצי שטים חמץ אמות ארך וחמש אמות רחוב רבוע יהיה המזבח ושלש אמות קמתו: **2** ועשית קרנתיו על ארבע פנותיו ממנה תהיין קרנתיו וצפיה אותו נחתת: **3** ועשית סיירתו לדשנו וייעו ומזרקתו ומולגתו ומהתתו לכל כליו תעשה נחתת: **4** ועשית לו מכבר מעשה רשות נחתת על ארבע קצוותיו: **5** ונחתת אתה תחת כרכב המזבח מלמטה והוא היה הרשות עד חצי המזבח: **6** ועשית בדים למזבח בדי עצי שטים וצפיה אתם נחתת: **7** וחווא את בדיו בטבעת והיו הבדים על שני צלעות המזבח בשאת אותו: **8** נבווב לחת תעשה אותו כאשר הראה אתך בהר כן יעשו: **9** ועשית את חצר המשכן לפאה נגב תימנה קלעים לחצר שעשור מאה באמה ארך לפאה אחת: **10** ועמדיו עשרים ואדניהם עשרים נחתת ווי העמדים וחשקיהם כסף: **11** וכןן לפאת צפון באורך קלעים מה ארך ועמדיו עשרים ואדניהם עשרים נחתת ווי העמדים וחשקיהם כסף: **12** ורחוב העמידים נחתת ואמה ארך ועמדיו עשרים ואדניהם עשרים קלעים מה ארך וחשקיהם כסף: **13** ורחוב החצר לפאת קדרה מזורהה ואדניהם עשרה: **14** ווחמש עשרה אמה קרמתה לפאת קדרה מזורהה חמשים אמה: **15** ורחוב החצר לפאת קדרה אמה קלעים לכתף עמידיהם שלשה ואדניהם שלשה: **16** ולכקה השנית חמיש עשרה קלעים עמידיהם שלשה ואדניהם שלשה:

ייתוה לולא יקרע: ³³ ועשית על שוליו רמנת תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב ופערני זהב בתוכם סביב: ³⁴ פערן זהב ורמן פערן זהב ורמן על שוליו המעיל סביב: ³⁵ והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל הקדר לפניהם וזהב ובצאתו ולא ימאות: ³⁶ ועשית ציצית זהב טהורה ופתחת עליו פתוחה חותם קדר ליהוה: ³⁷ ושם אתו על פטיל תכלת והיה על המיצנפת אל מול פנוי המיצנפת יהוה: ³⁸ והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדושים אשר יקדרשו בני ישראל לכל מנתת קדשיהם והוא על מצחו תמיד לרצון להם לפניהם יהוה: ³⁹ ושבצת הכתנת שוש ועשית מיצנפת שוש ואבנט תעשה מעשה רקם: ⁴⁰ ולבני אהרן העשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד ולהפארת: ⁴¹ ולהלבשת את אהרן אחיך ואת בניו אותו ומשחתם את ידם וקדשתם אותם וכנהנו ל: ⁴² ועשה להם מכנסי בד לכוסותبشر ערווה ממתנים ועד ירכיכים יהוו: ⁴³ ויהיו על אהרן ועל בניו בבאם אל אהל מועד או בנסחתם אל המזבח לשרת בקדש ולא ישאו עון ומתו חקתו שלום לו ולזרעו אחורי:

29 וזה הדבר אשר תעשה להם לקידש אתם לכהן לי לפקח פר אחד בן בקר ואילם שנים תמיימים: ² ולחם מצות וחלה מצת בלולות בשמן ורקיוקי מצות משחים בשמן סלת חטים תעשה אתם: ³ ונתת אותם על סל אחד והקרבתם אותם בסל ואת הפר ואת שני האילים: ⁴ ואת אהרן ואת בניו תקריב אל פתח אהל מועד ורחתת אותם במים: ⁵ ולקחת את הבנדים והלבשתם את אהרן את הכתנת ואת מעיל האפוד ואת האפוד ואת החשן ואפרחה לו בחשב האפוד: ⁶ ושם המיצנפת על ראשו ונתת את נור הקדר על המיצנפת: ⁷ ולקחת את שמן המשחה ויצתקה על ראשו ומשחתם אותו: ⁸ ואת בניו תקריב והלבשתם כתנת: ⁹ ונתת אותם אבנט אהרן

את שמורות לפני יהוה על שתי כהפיו לזכרון: ¹³ ועשית משכצת זהב: ¹⁴ ושתה שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אותן מעשה עבת ונתתת את שרשרת העבתה על המשכצת: ¹⁵ ועשית חسن משפט מעשה החשב כמועהה אפרה תעשנו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משדור תעשה אותו: ¹⁶ רבוע יהוה כפול זרת ארכו וזרת רחבו: ¹⁷ ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורים אבן טור אדם פטרה וברקמת הטור האחד: ¹⁸ והטור השני נפק ספריר ויילם: ¹⁹ והטור השלישי שלישיו לשם שבו ואחלמה: ²⁰ והטור הרביעי תרשיש ושם וישפה משבציהם זהב יהיו במלואם: ²¹ והאבנים תהין על שמת בני ישראל שתים עשרה על שמם פתוחיו חותם איש על שמו תהין לשני עשר שבט: ²² ועשית על החשן שרשת גבלת מעשה עבת זהב מהדור: ²³ ועשית על החשן שני קצוות החשן: ²⁴ ונתתת את שני קצוות הטבעות על שני קצוות החשן: ²⁵ ואת שני קצוות השתי העבותת תתן על שני המשבצות ונתתת על כתפות האפוד אל מול פניו: ²⁶ ועשית שני טבעות זהב ושם אתם על שני קצוות החשן על שפתו אשר אל עבר האפוד ביתה: ²⁷ ועשית שני טבעות זהב ונתתת אותם על שני כתפות האפוד מלמטה ממול פניו לעמota מהברתו ממעל לחשב האפוד: ²⁸ וירכסו את החשן מטבעתו אל טבעת האפוד בפתח תכלת להיות על החשב האפוד ולא יוזח החשן מעל האפוד: ²⁹ ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחשון המשפט על לבו בבאו אל הקדר לזכרון לפניהם יהוה תמיד: ³⁰ ונתת אל החשן המשפט את האורים ואת התמים והוא על לב אהרן בבאו לפניהם יהוה ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפניהם יהוה תמיד: ³¹ ועשית את מעיל האפוד כליל תכלת: ³² והיה פי ראש בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארוג כפי תחרא

ובינוי וחבשת להם מנכעת והיתה להם כהנה לחק**ת** למנה:²⁷ וקידשת את חזה התנופה ואת שוק התרומה אשר הונף ואשר הורם מאיל המלאים מאשר לאחרן ומאשר לבניו:²⁸ והיה לאחרן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת בני ישראל מזבחו שלמים תרומותם ליהוה:²⁹ ובבנדי הקדש אשר לאחרן יהיו לבניו אחורי למשחה בהם ולמלא בם את ידם:³⁰ שבעת ימים ילכשם הכהן תחתיו מבניו אשר יבא אל אהל מועד לשרת בקדש:³¹ ואת איל המלאים תחק וובשלה את בשרו במקם קדש:³² ואכל איל אהרן ובניו את בשר האיל ואת הלחם אשר בסל פתח אהל מועד:³³ ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא את ידם לקדרש אתם זור לא יאכל כי קדש הם:³⁴ ואם יותר מבשר המלאים ומון הלחם עד הבקר ושרפת את הנוגר באש לא יאכל כי קדרש הוא:³⁵ ועשית לאחרן ולבניו ככה ככל אשר צויתו אתה שבעת ימים תמליא ידם:³⁶ וופר פתח את העשה ליום על הכהרים וחטא על המזבח בכפרך עלייו ומשחת אותו לקדשו:³⁷ שבעת ימים חכבר על המזבח וקידשת אותו והיה המזבח קדרש קדשים כל הנגע במזבח יקדש:³⁸ וזה אשר תעשה על המזבח כבשים בני שנה שניים ליום תמיד:³⁹ את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין העربים:⁴⁰ ועשרן סלת בלול בשמן כתיות רביע ההין ונסך רביעית ההין יין לככש האחד:⁴¹ ואת הכבש השני תעשה בין העARBים כמנחת הבקר וכנסכה תעשה לה לריח ניחח אשה ליהוה:⁴² עלת תמיד לדרתיכם פתח אהל מועד לפניו יהוה אשר אועד לכם שמה לדבר אליך שם:⁴³ וננדתי שמה לבני ישראל ונקרש בכבדי: וקידשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש לכהן לי:⁴⁵ ושכנתוי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהיהם:⁴⁶ וידעו כי אני יהוה אלהיהם ובנוו ומלאת יד אהרן ויד בניו:¹⁰ ותקרבת את הפה לפני אהל מועד וסמך אהרן ובניו את ידים על ראש הפה: **ט** ושהחת את הפה לפני יהוה פתח אהל מועד:¹² ותקרבת מרדם הפה ונחתה על קרנת המזבח באצבעק ואת כל הדם תשפך אל יסוד המזבח:¹³ ותקרבת את כל החלב המכסה את הקרב ואת היתרת על הכבד ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן ותקטרת המזבחה:¹⁴ ואת בשר הפה ואת ערואת פרשו תשרף באש מהווים למחנה חטאת הו:¹⁵ ואת האיל האחד תקה וסמכו אהרן ובניו את ידים על ראש האיל:¹⁶ ושהחת את האיל ותקרבת את דמו וזרקת על המזבח סכיב:¹⁷ ואת האיל נתחין לנתחיו ורחתצת קרבו וכרעיו ונחת על נתחיו ועל ראשו:¹⁸ ותקטרת את כל האיל המזבחה עליה הוא ליהוה ריח ניחוח אשה ליהוה הו:¹⁹ ותקרבת את האיל השני וסמך אהרן ובניו את ידים על ראש האיל:²⁰ ושהחת את האיל ותקרבת מדרומו ונחתה על תונך און אהרן ועל תונך און בניו הימנית ועל בהן ידים הימנית ועל בהן רגלים און אהרן ותקרבת את הדם על המזבח סכיב:²¹ ותקרבת את הימנית וזרקת את הדם על המזבח אהרנו ועבנדי ועבנוי ועבנויו ועבנוי בנוו אהרנו וקידש הוא ועבנדי ובניו ובנדי בנוו אהרנו:²² ותקרבת מן האיל החלב והאליה ואת החלב המכסה את הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן ואת שוק הימין כי איל מלאים הו:²³ וככבר לחם אחת לפניו יהוה:²⁴ ושםת הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו והנפתם תנופה לפני יהוה:²⁵ ותקרבת את מידם ותקרבת המזבחה על העללה לריח ניחוח לפני יהוה אשיה הו ליהוה:²⁶ ותקרבת את החזה מאיל המלאים אשר לאחרן והנפתם תנופה לפני יהוה והוא לך

אשר הוציאתי אתם מארץ מצרים לשכני בהםכם אני
יהוה אליהם:

30 ועשית מזבח מקטר קתרת עצי שטים תעשה
אתו: 2 אמרה ארכו ואמה רחבו רבע יהוה ואמהים
קמתו ממנה קרנתיו: 3 וצפיתה אותו והב טהור את גנו
וأت קירתו סביב ואת קרנתיו ועשית לו זר זהב
סביב: 4 ושתוי טבעת זהב העשה לו מתחת לזרו על
שתי צלעותיו העשה על שני צדיו והוא לבתים בלבדים
לשאת אותו בהמה: 5 ועשית את הבדים עצי שטים
וצפיתה אותם זהב: 6 ונתתה אותו לפני הפרכת אשר
על אהרן העדת לפני הכהنة אשר על העדת אשר
אועד לך שם: 7 ותקנתר עלייו אהרן קתרת סמים
בקבר בבורך בין העברים יקתרנה קתרת תמיד
אהרן את הנרת בירטה קתרת קתרת קתרת
לפני יהוה לדרתיכם: 8 ולא תעלו עליו קתרת זרה
עללה ומנחה ונסך לא חסכו עליו: 9 וככפר אהרן
על קרנתיו אחת בשנה מדם חטא הכהנים אחת
בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדרש יהוה זהו
וירדבר יהוה אל משה לאמר: 10 כי תsha את ראש
בני ישראל לפקדיהם וננתנו איש כפר נפשו לדוחה
בפקד אתם ולא יהיה בהם נגע בפקד אתם: 11 זה
יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל בשקל
הקדש עשרים נהה השקל מחציות השקל תרומה
לייהוה: 12 כל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה
ומעליה יתן תרומות יהוה: 13 העשיר לא ירבה והדל
לא ימעיט ממחצית השקל לחתת את תרומות יהוה
לכפר על נפשותיכם: 14 ולקחת את כסף הכהנים
מאית בני ישראל ונתת אותו על עבדת אהל מועד יהוה
לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על נפשותיכם:

וירדבר יהוה אל משה לאמר: 15 העשיר לא ירבה והדל
וכנו נחשת לרחצה ונתת אותו בין אהל מועד ובין
המזבח ונתת שמה מים: 16 ורחציו אהרן ובני ממנה את

ירדיהם ואת רגליהם: 17 ובכאם אל אהל מועד ירחצנו
מים ולא ימתו או בנשותם אל המזבח לשרת להקטיר
אשה ליהוה: 18 ורחציו ירדיהם ורגליהם ולא ימתו
והיתה להם חוק עולם לו ולזרעו לדורתם: 19 וידבר
יהוה אל משה לאמר: 20 ואותה קח לך בשם ראש
מר דרור חמץ מאות וקנמן בשם מחציתו חמשים
ומאתים וקננה בשם חמשים ומאתים: 21 וקדחה חמץ
מאות בשקל הקדרש ושמן זית הין: 22 ועשית אותו שמן
משחת קדרש רקה מרכחת מעשה רקה שמן משחת
קדרש יהוה: 23 ומושחת בו את אהל מועד ואת אהרן
העדת: 24 ואת השלחן ואת כל כליו ואת המנורה ואת
כליה ואת מזבח הקתרת: 25 ואת מזבח העלה ואת
כל כליו ואת הכير ואת כנו: 26 וקדשת אותם והיו
קדרש קדרשים כל הנגע בהם יקרש: 27 ואת אהרן ואת
בניו המשח וקדשת אותם לכהן לי: 28 ואל בני ישראל
תדבר לאמר שמן משחת קדרש יהוה זה לדרתיכם:
אל בשר אדם לא ייסך ובמתכנתו לא תעשה כמותו
קדש חיא קדש יהוה לכם: 29 איש אשר ירקה כמותו
ואשר יתן ממנה על זר ונכרת מעמיו: 30 ויאמר יהוה
אל משה קח לך סמים נטף וshallot וhalbנה סמים
ולבנה וכבה כד בבד יהוה: 31 ועשית אתה קתרת רקה
מעשה רוקח ממלה טהור קדרש: 32 ושחקת ממנה
חרק ונתת מהנה לפני העדת באהל מועד אשר
אועד לך שם קדרש קדרשים תהיה לכם: 33 ותקנתר
אשר תעשה במותכנתה לא תעשה לכם קדרש תהיה לך
לייהוה: 34 איש אשר יעשה כמוות להריה בה ונכרת
מעמיו:

31 וירדבר יהוה אל משה לאמר: 1 ראה קראתי
בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה: 2 ואימלא
אתו רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל
מלאכה: 3 לחשב מוחשבת לעשות בזוהב ובכסף
ובבנהש: 4 ובחזרת אבן למלאת ובחזרת עץ לעשות

בכל מלאכה : 6 ואני הנה נתתי אותו את אהליאב בן יובן מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר ה' לנו יהוה מהר : 6 ושכימו ממחרת ויעל עלה ונשׁו שלמים וישב העם לאכל ושות ויקמו לצחיק : 7 וירבר יהוה אל משה לערת ואת הכפרת אשר עליו ואת כל אהלה : 8 ואת השלחן ואת כליו ואת המנרה הטהרה ואת כל כליה ואת מזבח הקטורת : 9 ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיפור ואת כנו : 10 ואת בנדי השרד ואת בנדי הקדרש לאהרן הכהן ואת בנדי בניו לכהן : 11 ואת שמן המשחה ואת קטורת הסמיים לקדרש בכל אשר צויתך יעשה : 12 ויאמר יהוה אל משה לאמר : 13 ואתה הדבר אל בני ישראל לאמר אך את שבתאי תשמרו כי אותן הוא בינוי ובניכם לדרכיהם לדעת כי אני יהוה מקדשכם : 14 ושמירתם את השבת כי קדר הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמייה : 15 ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדר ליהוה כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת : 16 ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדריהם ברית עולם : 17 בין ובין בני ישראל אותן הוא לעלם כי שית ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת יונפש : 18 ויתן אל משה כלתו לדבר אותו בהר סיני שני לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע אליהם :

32 וירא העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקח העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפניינו כי זה משה החיש אשר העלו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו : 2 ויאמר אלהים אהרן פרקו נומי הזהב אשר באוני נשיכם בנייכם ובנתיכם והביאו אליו : 3 ויתפרק כל העם את נומי הזהב אשר באזיניהם ויביאו אל אהרן : 4 ויקח מידם וייצר אותו בחרט ויעשו עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העולך מארץ מצרים : 5 וירא אהרן

23 ויאמר לו עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי מעליך ואדעה מה אתה לך: 6 ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב: 7 ומשה יקח את האהלו ונטה לו מחוון למחנה הרחק מן המנוחה וקרא לו אהל מועד והוא כל מבקש יהוה יצא אל אהל מועד אשר מחזון למחנה: 8 והיה יצאת משה אל האהלה יקומו כל העם ונצבו איש פתח אהלו והביטו אחריו משה עד באו האהלה: 9 והיה כבא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהלה ודבר עם משה: 10 וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח האהלה ועם כל העם והשתחו איש פתח אהלו: 11 ודבר יהוה אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו ושב אל המחנה ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מותך האהלה: 12 ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אליו העל את העם הזה ואתה לא הודיעתני את אשר תשלח עמי ואתה אמרת יידעתי בשם נום מצאת חן בעיני: 13 ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך הודיעני נא את דרכך ואדריך למען נמצא אמצע חן בעיניך וראה כי עמק הגנו הזה: 14 ויאמרפני יילכו והנהרו לך: 15 ויאמר אליו אם אין פניך הלים אל העלו מוזה: 16 ובמה יודע אפוא כי מצאתי חן בעיניך אני ועמך העם אשר על פניהם האדמה: 17 ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר על פניהם האדמה: 18 ויאמר יהוה אל משה נם את הדבר הזה אשר דברת עשה כי מצאת חן בעיני ואדריך בשם: 19 ויאמר הראני נא את כבדך: 20 ויאמר אני עברך כל טוביכי על פניך וקראתו בשם יהוה לפניך והנתית את אשר אחן ורחתתי את אשר ארחתם: 21 ויאמר לא תוכל לראות את פנוי כי לא יראני האדם והי: 22 ויאמר יהוה הנה מקום אני ונצחת על הצור: 23 והיה בעבר כבדי ושמתייך בנקרת הצור ושכתי כפי עלייך עד עברי: 24 וחסרתי את כפי וראית את אחריו ופנוי לא יראו:

34 ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לחת אבניים בראשונים וכתבת עלי הלחת את הדברים אשר היו

זה משה האש שHEELNO MARZIM מצרים לא ידענו מה היה לו: 24 ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשכלבו באש ויצא העNEL הזה: 25 וירא משה את העם כי פרעוש הוא כי פרעה אחרון לשמצה בקמייהם: 26 ויעמד משה בשער המנוחה ויאמר מי ליהוה אליו ויאספו אליו כל בני לוי: 27 ויאמר להם כי אמר יהוה אל בני עברו יהוה אלהי ישראל שמו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה והרנו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו: 28 ויעשו בני לוי לדבר משה ויפל מן העם ביום ההוא כשלשת אלפי איש: 29 ויאמר משה מלאו ירכם היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ולחת עליהם היום ברכה: 30 ויהי מחרת ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטא נדלה ועתה עלה אל יהוה أولאי אכפורה بعد חטאכם: 31 וישב משה אל יהוה أولאי אכפורה אשר כבבנה: 32 ועתה אם חטאתם ועתה אין מהני נא מספקך אשר כתבת: 33 ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי: 34 ועתה לך נחה את העם אל אשר דברת לך הנה מלאכי לך לפניך ביום פקדך ופקדתי עליהם חטאיהם: 35 ווינפ יהוה את העם על אשר עשו את העNEL אשר עשה אחרון:

33 וידבר יהוה אל משה לך עלה מוזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ל יצחק וליעקב לאמר לזרעך אתenna: 2 ושלחתי לפניך מלאך וגורשתי את הכנענית הארץ וחתמי והפריז החתו והbosui: 3 אל הארץ זבת האמרי וחתמי והפריז החתו והbosui: 4 וישמע העם את הדבר הרע אתה פן אכלך בדרך: 5 ויאמר יהוה זהה ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו: 6 ויאמר יהוה אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה ערף רגע אחד עלה בקרבך וכלייך ועתה הורד עדיך

על הלהת הראשונים אשר שברת: 2 והיה נכוון לבקר ועלית בבקר אל הדר סיני ונצבה לי שם על ראש ההר: 3 ואיש לא יעלה עמק וגם איש אל ירא בכל ההר גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא: 4 וויפסל שני לחת אבניים בראשונים וישם משה בבקר וייעל אל הדר סיני כאשר צוה יהוה אליו ויקח בידו שני לחת אבניים: 5 ויריד יהוה בענן ויתיצב עמו ויקרא בשם יהוה: 6 ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רוחם וחונן ארך אפים ורב חסר ואמת: 7 נצרך חסר לאלפיים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבותה על בניים ועל בני בניים על שלשים ועל רבעים: 8 וימחר משה ויקד ארץ וישראל: 9 ויאמר אם נא מצאתי חן בעניך אדרני ילך נא אדרני בקרבנו כי עם קשה ערך הוא וסלחת לעוננו ולהחטאננו ונחלנו: 10 ויאמר הנה אנכי כרת ברית ננד כל עמק אעשה כי נורא הוא אשר אני עשה עמק: 11 ו שמך לך את אשר אנכי מצוק היום הנני גרש מפניך את האמרי והכנעני והחתי והפרזי והחווי והיבוסי: 12 השמר לך פן תכרת ברית לישוב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה לモקש בקרבך: 13 כי את מזבחתם תת蟲 ואת מצבחתם תשברון ואת אשורי תכרתו: 14 כי לא תשתחווה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא: 15 פן תכרת ברית לישוב הארץ זוניו אחורי אלהיהם וזכחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו: 16 ולקחת מבנותיו לבניך זוניו בנתו אחרי אלהיהם וזהנו את בנייך אחרי אלהיהם: 17 אלהי מסכה לא תעשה לך: 18 את חן המצוות תשמר שבעת ימים האכל מצוות אשר צויתך למועד חדש האביב כי בחודש האביב יצאת מצרים: 19 כל פטר רחם לי וכל מקנך תוכר פטר שור ושה: 20 ופטר חמור חפודה בשעה ואם לא תפדה

35 ויקhal משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם אלה הרבים אשר צוה יהוה לעשת אתם: 2 ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהוה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת: 3 לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת: 4 ויאמר

משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר כזו יהוה לאמר: ⁵ קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומות יהוה זהב וכסף ונוחש: ⁶ וערת והכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועוזים: ⁷ ושמן אילם מדמים וערת תחשים ועצי שטים: ⁸ ושמן למאור ובשים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: ⁹ ואבני שהם ובני מלאים לאפוד ולהחן: ¹⁰ וכל איש אשר צוה יהוה לעשות ביד משה הביאו בני ישראל נדבה ליהוה: ¹¹ ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן אוריה בן חור למטה יהודה: קרשו את בריחו את עמידיו ואת אדרניו: ¹² את הארן ואת בדיו את הכפרת ואת פרכת המסר: ¹³ את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת להם הפנים: ¹⁴ ואת מנרת המאור ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור: ¹⁵ ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשכן: ¹⁶ את מזבח העלה ואת מכבר הנחתת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכير ואת כנו: ¹⁷ את קליע החצץ את עמידיו ואת אדרניה ואת מסך שער החצץ: ¹⁸ את יתרת המשכן ואת יתרת החצץ ואת מיתריהם: ¹⁹ את בנדי השרד לשרת בקדש את בנדי הקדר לאהרן הכהן ואת בנדי בניו לכהן: ²⁰ ויצאו כל עדת בני ישראל מ לפני משה: ²¹ ויבאו כל איש אשר נשא לבו וכל אשר נדבה רוחו אותו הביאו את תרומות יהוה למלאכת האל מועד וכל עבדתו ולבנדי הקדר: ²² ויבאו האנשים על הנשים כל נדיב לב הביאו חח ונזם וטבעת וכומו כל כל זהב וכל איש אשר הנף תנופת זהב ליהוה: ²³ וכל איש נמצא אותו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועוזים וערת אילם מדמים וערת תחשים הביאו: ²⁴ כל מרימות תרומה כסף ונחתת הביאו את תרומות יהוה וכל אשר נמצא אותו עצי שטים לכל מלאכת העברת הביאו: ²⁵ וכל איש חמת לב בידיה טו ויביאו מטויה את

36 ¹ ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשות את כל מלאכת עבודת הקדש לכל אשר צוה יהוה: ² ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל אשר נשא לבו לקרבת אל המלאכה לעשות אתה: ³ ויקחו מלפני משה את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבודת הקדש לעשות אתה והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר: ⁴ ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר מה מה עשים: ⁵ ויאמרו אל משה לאמר מרבבים העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר צוה יהוה לעשות אתה: ⁶ ויצו משה ויעבירו قول במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומה הקדש ויכלא העם מהביאו: ⁷ והמלאכה הייתה דים לכל המלאכה

לעשות אתה והותר: 8 ויעשו כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר ירידת שמשור ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב עשה אתם: 9 ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מרדה אחת לכל היריעת ויחבר את חמש היריעת אחת אל אחת ויהי היריעת חמשים ללאת הצללה על ירידת חבר אחד אל אחת: 10 בויעש ללאת הצללה על שפת היריעה האחת מקצתה במחברת כן עשה בשפת היריעה הקיצונה במחברת השניה: 11 חמשים ללאת היריעת השניה במחברת השניה: 12 חמשים ללאת היריעה אשר במחברת השניה מקבילת הללאת היריעת אחת אל אחת בקרים ויהי המשכן ימה: 13 וויעש חמשים קרסוי זהב ויחבר את היריעת אחת אל אחת: 14 וויעש חמשים קרסים וזהב ויחבר את ירידת עזום לאهل על המשכן עשתי עשרה ירידת עשה אתם: 15 ארך היריעה האחת שלשים באמה וארבע אמות רחוב היריעה האחת מרדה אחת לעשתי עשרה ירידת: 16 ויחבר את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד: 17 וויעש ללאת חמשים על שפת היריעה הקיצונה במחברת וחמשים ללאת עשה על שפת היריעה החברת השניה: 18 וויעש קרסוי נחשת חמשים לחבר את האهل להיות אחד: 19 וויעש מכסה לאهل ערתה אלים מאדרמים ומכסה ערתה תחשים מלמעלה: 20 וויעש את הקרים למשכן עצי שטים עמדים: 21 עשר אמת ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחוב הקרש האחד: 22 שתי ידית לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן עשה לכל קרסוי המשכן: 23 וויעש את הקרים למשכן שעדרים קרשים לפאת נגב תימנה: 24 וארכבים אדרני כסף עשה תחת עשרים הקרים שני אדרנים תחת הקרש האחד לשתי ידתו ושני אדרנים תחת הקרש האחד לשתי ידתו: 25 ולצלל המשכן השנית לפאת צפון עשה עשרים קרשים: 26 וארכבים אדרנים כספ שני אדרנים תחת הקרש האחד ושני סככים בכנפייהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו

37 וויש בצלאל את הארון עצי שטים אמיתיים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו: 2 וויצפהו זהב טהור מבית ומhone וויש לו זר זהב סביר: 3 וויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעמותיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעות על צלעו השניה: 4 וויש בדיו עצי שטים וויצף אתם זהב: 5 וויבא את הבדים בטבעת על צלעת הארון לשאת את הארון: 6 וויש כפרת זהב טהור אמיתיים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה: 7 וויש שני כרבים זהב מקשה עשה אחם מנני קצוטה הכפרת: 8 כרוב אחד מקצה מזוה וכרוב אחד מקצה מזוה מן הכפרת עשה את הקרים משני קצוטו: 9 ויהיו הקרים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפייהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו

38 ויעש את מזבח העללה עצי שיטים חמיש אמות אל הכפרה היו פניהם הכרבים: ¹⁰ ויעש את השלחן עצי שיטים ארכו וחמש אמות רחבו רבוע ושלש אמות קמתו: ¹¹ ויצף אותו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב: ¹² ויעש קרנתיו על ארבע פנותיו ממנהו היו קרנתיו ויצף אותו נחשת: ¹³ ויעש את כל כל המזבח את הסירה ואת העינם ואת המזרקה את המולגה ואת המחתת כל כליו עשה נחשת: ¹⁴ ויעש למזבח מכבר מעשה רשות נחשת תחת כרכבו מלמטה עד חציו: ¹⁵ ויצק ארבע טבעת באربع הנקודות למכבר הנחשת בתים לבדים: ¹⁶ ויעש את הבדים עצי שיטים ויצף אתם נחשת: זוביא קערתו ואת כפתיו ואת מנקיתו ואת הקשות אשר יסך בהן זהב טהור: ¹⁷ ויעש את המנרה זהב טהור נקשה עשה את המנרה ירכה ונעה נבייה כפתירה ופרוחה ממנה דיו: ¹⁸ וושחה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדיה האחד ושלשה קני מנרה מצדיה השני: ¹⁹ שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח וכן לפאת צפון מאה עמודיהם עשרים ואדניהם ואדניהם עשרים נחשת ווי העמודים וחשוקיהם כסף: ²⁰ ובמנרה כן לששת הקנים היוצאים מן המנרה: ²¹ וכפתר ארבעה גבעים משקדים כפתירה ופרוחה: ²² וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים היוצאים ממנה:C ²³ ככר זהב טהור עשה אתה מזבח עמודיהם וקניהם ממנה והוא שער החזיר קלעיהם חמיש עשרה ומורה החמשים אמה: ²⁴ כל קלעים חמיש עשרה אמה עמודיהם שלחנה ואדניהם שלשה: ²⁵ וכל כתף החצר עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה: ²⁶ כל קלעים חמיש עשרה ומזה לשער החצר קלעיהם חמיש עשרה ומורה החמשים אמה עמודיהם שלחנה ואדניהם שלשה: ²⁷ וכל כתף קרנתיו וקניהם ממנה הוא כללה נקשה ואמה ארכו ואמה רחבו רבע ושלש אמות קמתו ממנה היו קרנתיו: ²⁸ ויצף אותו זהב טהור את ננו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ויעש לו זר זהב סביב: ²⁹ ויעש את שמן טבעת זהב עשה לו מתחת לזרו על שני צלעותיו על קלעיו החצר: ³⁰ ועמודיהם ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת וויהם כסף וציפוי ראשייהם כסף וציפוי ראשייהם כסף: ³¹ וכל היותה למשכן ולהצר סביב נחשת: ³² אלה פקודי המשכן משכן העדרת אשר פקד על פי משה

עבדת הלוים ביד איתמר בן אהרן הכהן: ²² ובכללל בן אורי בן חור למטה יהודה עשה את כל אשר צוה יהוה את משה: ²³ ואותו אהלייאב בן אחיסמך למטה דן חרש והשבר ורקם בתכלה וארגמן ותולעת שני ובש: ²⁴ כל הזוב העשו למלאה בכל מלאכת הקדרש ויהי זהב התנופה השע ועשרים ככר ושבע מאות ושלשים שקל בשקל הקדרש: ²⁵ וככף פקודי העדה מאות ככר ואלף ושבע מאות וחמשה ושבעים מאות ושלשים: ²⁶ בקע לנילגת מהצית השקל בשקל הקדרש לכל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלתה לשש מאות אלף ושלשת אלפיים וחמש מאות וחמשים: ²⁷ וריהי מאות ככר הכסף לצדקה את ארני הקדרש ואת ארני הפרכת מאות אדרנים למאה הכרכ ככר לאדן: ²⁸ ואת האלף ושבע המאות וחמש ושבעים עשה ווים לעמודים וצפה ראשיהם וחשק אתם: ²⁹ ונחשת התנופה שבעים ככר ואלפים וארבע מאות שקל: ³⁰ ויישUb בה את ארני פתח אהל מועד ואת מובה הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו ואת כל כלוי המובה: ³¹ ואת ארני החצר סביב ואת ארני שער החצר ואת כל יתרת המשכן ואת כל יתרת החצר סביב:

39 ומן התכלה והארגן ותולעת שני עשו בנדי שר לשרת בקדש וייעשו את בנדי הקדרש אשר לאחרן כאשר צוה יהוה את משה: ² ויישUb את האפר זהב תכלה וקיינן ותולעת שני ומשור: ³ וירקעו זהב תכלה וקיינן ותולעת שני שמי ומשור שמי: ⁴ כתפת עשו לו חברת על שני קצוצותיו את פחי הזוב וקצץ פתילים לעשות בתוך התכלה ובתוך הארגן ובתוך תולעת השני ובתוך השם מעשה חשב: ⁵ ווחשב אפרתו אשר עליו ממניו הוא כמעשו חבר: ⁶ ויהי השם מסבכת משכצת יהוה את משה: ⁷ וייעשו את אבוי השם מסבכת משכצת יהוה את המשנה שמי ומשור כאשר צוה יהוה את משה: ⁸ שייעשו את הכתנת שיש מעשה ארן לאחרן ולבניו: ⁹ ואת המזנפה שיש ואת פארוי המגבעה שיש ואת מנשי זהב מפתחת פתויה חותם על שמות בני ישראל:

הבד שיש משזר :²⁹ ואת האבן שיש משזר ותכלת פתח משכן אהל מועד : 7 ונתת את הכير בין אהל מועד ובין המזבח וננתת שם מים : 8 ושםת את החצר סביר ונתת את מסך שער החצר : 9 וולקחת את שמן המשחה ומשתח את המשכן ואת כל אשר בו וקדשת אותו ואת כל כליו והיה קדש : 10 ומשתח את מזבח העלה ואת כל כליו וקדשת את המזבח והיה המזבח קדש קדשים : 11 ומשתח את הכיר ואת כנו וקדשת אותו : 12 ותקרבת את אהרן ואת בניו אל פתח אהל מועד ורחצתם אותם במים : 13 ולבשת את אהרן את בגדיו הקדש ומשתח אותו וקדשת אותו וכחן ל' : 14 ומכתסה עררת האילים המאדרמים ואת מכתסה 34 ואת מכתסה עררת האילים המאדרמים ואת מכתסה עררת החחשים ואת פרכתת המסק : 35 את ארון העדת בנוי תקריב והלבשתם כתנות : 15 ומשתח אתם כאשר ברינו ואת הכפרת : 36 את השלחן את כל כליו ואת ברינו ואת נרתיה את המנרה הטהרה את נרתיה ואת לחם הפנים : 37 את המנרה הטהרה את נרתיה נרתת המערה ואת כל כליה ואת שמן המאור : 38 ואת מזבח הוזב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסק פתח אהל : 39 את מזבח הנחשת ואת מכברת הנחשת אשר לו את ברינו ואת כל כליו את הכיר ואת בנוי : 40 את קלעי החצר את עמידה ואת אדניה ואת המסק לשער החצר את מיתריו ויתדריה ואת כל כל עבדת המשכן לאهل מועד : 41 את בגדיו השדר לשרת בקדש את בגדיו הקדש לאהרן הכהן ואת בגדיו בנוי לכהן : 42 ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו פרכתת המסק ויסך על ארון העדות כאשר צוה יהוה את משה : 22 ויתן את השלחן באهل מועד על ירך המשכן צפנה מהוזב לפרש : 23 ויערכ עליו ערכ פרכתת המסק ויסך על ארון העדות כאשר צוה יהוה את משה : 24 וישם לחם לפניו יהוה כאשר צוה יהוה את משה : 25 את המנרה באهل מועד נכח השלחן על ירך המשכן נבנה : 26 ויעל הנרתת לפניו יהוה כאשר צוה יהוה את משה : 26 וישם את מזבח הוזב באهل מועד לפניו הפרכתת : 27 ויקטר עליו קטרת סמים כאשר צוה יהוה את משה : 28 וישם את מסך הפתח למשכן : 29 ואת מזבח העלה שםفتح המשכן אהל מועד ויעל עליו את העלה ואת המנחה כאשר צוה יהוה את משה : 30 וישם מסך הפתח למשכן : 6 ונתתת את מזבח העלה לפניו

וארגמן וחולעת שני מעשה רקס כאשר צוה יהוה את משה : 30 וייעשו את ציז נזר הקדש זהב טהור ויכתבו עליו מכחוב פחוחי חותם קדרש להוה : 31 וויתנו עליו פתיל תכלת מתחת על המנוף מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה : 32 ותכלל כל עבדת המשכן אהל מועד וייעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו : 33 ויביאו את המשכן אל משה את אהל ואת כל כליו קרסו בריחיו ועמדיו ואדרנו : 34 ואת מכתסה עררת האילים המאדרמים ואת מכתסה עררת החחשים ואת פרכתת המסק : 35 את ארון העדת בנוי תקריב והלבשתם כתנות : 15 ומשתח אתם כאשר ברינו ואת הכפרת : 36 את השלחן את כל כליו ואת ברינו ואת נרתיה את המנרה הטהרה את נרתיה ואת לחם הפנים : 37 את המנרה הטהרה את נרתיה נרתת המערה ואת כל כליה ואת שמן המאור : 38 ואת מזבח הוזב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסק פתח אהל : 39 את מזבח הנחשת ואת מכברת הנחשת אשר לו את ברינו ואת כל כליו את הכיר ואת בנוי : 40 את קלעי החצר את עמידה ואת אדניה ואת המסק לשער החצר את מיתריו ויתדריה ואת כל כל עבדת המשכן לאهل מועד : 41 את בגדיו השדר לשרת בקדש את בגדיו הקדש לאהרן הכהן ואת בגדיו בנוי לכהן : 42 ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו פרכתת המסק ויסך על ארון העדות כאשר צוה יהוה את משה : 22 ויתן את השלחן באهل מועד על ירך המשכן צפנה מהוזב לפרש : 23 ויערכ עליו ערכ פרכתת המסק ויסך על ארון העדות כאשר צוה יהוה את משה : 24 וישם לחם לפניו יהוה כאשר צוה יהוה את משה : 25 את המנרה באهل מועד נכח השלחן על ירך המשכן נבנה : 26 ויעל הנרתת לפניו יהוה כאשר צוה יהוה את משה : 26 וישם את מזבח הוזב באهل מועד לפניו הפרכתת : 27 ויקטר עליו קטרת סמים כאשר צוה יהוה את משה : 28 וישם את מסך הפתח למשכן : 29 ואת מזבח העלה שםفتح המשכן אהל מועד ויעל עליו את העלה ואת המנחה כאשר צוה יהוה את משה : 30 וישם מסך הפתח למשכן : 6 ונתתת את מזבח העלה לפניו

40 וידבר יהוה אל משה לאמר : 2 ביום החדש הראשון באחד לחדר תקים את משכן אהל מועד : 3 ושםת שם את ארון העדות וסכת על הארן את הפרכתת : 4 והבאת את השלחן וערכת את ערכו והבאת את המנרה והעלית את נרתיה : 5 ונתתת את מזבח הוזב לקטרת לפניו ארון העדרת ושםת את מסך הפתח למשכן : 6 ונתתת את מזבח העלה לפניו

את הכהיר בין אהל מועד ובין המזבח ויתן שמה מים
לרחצאה: ³¹ ורחצטו ממנו משה ואהרן ובנוו את ידיהם
ואת רגלייהם: ³² בבאים אל אהל מועד ובקרבתם אל
המזבח ירחצטו כאשר צוה יהוה את משה: ³³ ויקם
את החצר סביב למשכן ולמזבח ויתן את מסך שער
החצר ויכל משה את המלאכה: ³⁴ ויכס הענן את
אהל מועד וכבוד יהוה מלא את המשכן: ³⁵ ולא יכל
משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד
יהוה מלא את המשכן: ³⁶ ובהעלות הענן מעל המשכן
יסעו בני ישראל בכל מסעיהם: ³⁷ ואם לא יעלה הענן
ולא יסעו עד יום העלהתו: ³⁸ כי ענן יהוה על המשכן
יוםם ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל
מסעיהם:

ויקרא

1

ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מהל מועד לאמר : 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליהוה מן הבהמה מן הבקר מן הצאן תקריבו את קרבנכם : 3 אם עלה קרבן מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב אותו לרצינו לפני יהוה : 4 וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו : 5 וושחת את בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וורקו את הדם על המזבח סכיב אשר פתח אهل מועד : 6 והפשיט את העלה ונתחא אתה לנתחיה : 7 ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש : 8 וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח : 9 וקרבו ורקרו ירחץ במים והקשיר הכהן את הכל המזבחה עלה אשר ריח ניחוח ליהוה : 10 ואם מן הצאן קרבנו מן הכתבים או מן העזים לעלה זכר תמים יקריבנו : 11 וושחת אותו על ירך המזבח צפנה לפניו יהוה וורקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סכיב : 12 ונתחא אותו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערכ הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח : 13 והקרב והכרעים ירחץ במים והקשיר הכהן את הכל והקשיר המזבחה עלה הוא אשר ריח ניחח ליהוה : 14 ואם מן העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב מן התרים או מן בני היונה את קרבנו : 15 ותקריב הכהן אל המזבח ומלאק את ראשו והקשיר המזבחה ונמצאה דמו על קויר המזבח : 16 והסיר את ידו על ראש קרבנו ושהחו פתח אهل מועד ורקו בני אהרן הכהנים את הדם על המזבח סכיב : 3 ותקריב מראתו בנצח והשליך אותה אצל המזבח קדימה אל מקום הדשן : 17 ווששע אותו בכנסיו לא יבדיל והקשיר אותו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עלה הוא אשר ריח ניחח ליהוה :

2

ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליהוה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה : 2 והביה אל בני אהרן הכהנים וקמץ ממש מלא קמצו מסלטה ומשמנה על כל לבנהה והקשיר הכהן את אוצרתה המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה : 3 ונהנורתה מן המנחה לאהרן ولבניו קדש קדשים מאשי יהוה : 4 וכי תקריב קרבן מנחה מאפה תנור סלת חלות מצת בלילת קרבן מנחה מאפה תנור סלת בלילה בשמן מצה תהיה : 5 ואם מנחה על בשמן וركיקי מצות משחים בשמן : 6 ואם מנחה על המחבת קרבנק סלת בלוליה בשמן מצה תהיה : 6 פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה הוא : 7 ואם מנחת מרוחשת קרבנק סלת בשמן תעשה : 8 והבאת את המנחה אשר יעשה מלאה ליהוה והקריבה אל הכהן והגinya אל המזבח : 9 ווהרים הכהן מן המנחה את אוצרתה והקשיר המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה : 10 והנהנורתה מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה : 11 וכל המנחה אשר תקריבו אותם ליהוה לא העשה חמץ כי כל שאר וככל דבש לא תקשירו ממנו ואל המזבח לא יעלו לריח ניחח : 12 וככל קרבן מנהתק במלח תמלח ולא תשכית מלח ברית אלהיך מעל תקריב את מנחת בכוריך : 15 וננתה עליה שמן ושמנת עליה לבנה מנחה הוא : 16 והקשיר הכהן את אוצרתה מגדרה ומשמנה על כל לבנהה אשה ליהוה :

3 ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יהוה : 2 וסמך ידו על ראש קרבנו ושהחו פתח אهل מועד ורקו בני אהרן הכהנים את הדם על המזבח סכיב : 3 ותקריב מזבח השלמים אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב : 4 ואת שתי הצליות ואת החלב אשר עלhn אשר על הכסלים ואת

היתרת על הכבד על הכלויות יסירה: וו吒קטרו אתו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשר על האשasha ריח ניחח ליהוה: ⁶ ואם מן הצאן קרבנו ליבח שלמים ליהוה זכר או נקבה תמים יקריבנו: ⁷ אם כשב הוא מקריב את קרבנו והקריב אותו לפני יהוה: ⁸ וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחת אותו לפני אהל מועד וורקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: ⁹ וו吒קטריב מזבח השלמיםasha ליהוה חלבו האליה תמיינה לעמת העצה יסירה ואת החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: ¹⁰ ואת שתי הצלות ואת החלב אשר עלן אשר על הכסלים ואת היותה על הכבד על הכלויות יסירה: ¹¹ ואם עז קרבנו הכהן המזבחה לחםasha ליהוה: ¹² ואם עז קרבנו והקריבו לפני יהוה: ¹³ וסמך את ידו על ראשו ושחת אותו לפני אהל מועד וורקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: ¹⁴ וו吒קטריב ממניו קרבנוasha ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: ¹⁵ ואות שתי הצלות ואת החלב אשר עלן אשר על הכסלים ואת היותה על הכבד על הכלויות יסירה: ¹⁶ וו吒קטרים הכהן המזבחה לחםasha ליהוה ניחח כל חלב ליהוה: ¹⁷ חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם כל חלב וכל דם לא תאכלו:

4 וידבר יהוה אל משה לאמר: ¹ דבר אל בני ישראל לאמר נפש כי החטא בשגגה מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה: ² אם הכהן המשיח יחטא לאשמה העם והקריב על חטא אחד אשר את הperf בך בקר תמים ליהוה לחטא: ³ וויהbia את חטא אחד הperf אל מזבח הכהן ונשלח להם: ⁴ וויהbia את הperf אל מזבח הכהן ונשלח להם: ⁵ וויהbia את הperf אל מזבח הכהן ונשלח להם: ⁶ וויהbia את הperf אל מזבח הכהן ונשלח להם: ⁷ וויהbia את הperf אל מזבח הכהן ונשלח להם: ⁸ וויהbia את הperf אל מזבח הכהן ונשלח להם: ⁹ וויהbia את הperf אל מזבח הכהן ונשלח להם: ¹⁰ וויהbia את הperf אל מזבח הכהן ונשלח להם: ¹¹ וויהbia את הperf אל מזבח הכהן ונשלח להם: ¹² וויהbia את הperf אל מזבח הכהן ונשלח להם: ¹³ וויהbia את הperf אל מזבח הכהן ונשלח להם: ¹⁴ וויהbia את הperf אל מזבח הכהן ונשלח להם: ¹⁵ וויהbia את הperf אל מזבח הכהן ונשלח להם: ¹⁶ וויהbia את הperf אל מזבח הכהן ונשלח להם: ¹⁷ וויהbia את הperf אל מזבח הכהן ונשלח להם: ¹⁸ וויהbia את הperf אל מזבח הכהן ונשלח להם: ¹⁹ וויהbia את הperf אל מזבח הכהן ונשלח להם: ²⁰ וויהbia את הperf אל מזבח הכהן ונשלח להם: ²¹ וויהbia את הperf אל מזבח הכהן ונשלח להם: ²² וויהbia את הperf אל מזבח הכהן ונשלח להם: ²³ או הוודע אליו חטאנו אשר תעשינה בשגגה ואשם: ²⁴ או הוודע אליו חטאנו אשר חמאתה והביא את קרבנו שעיר עזים זכר תמים: ²⁵ ווסמך ידו על ראש השער ושהת אותו במקום אשר ישחת את העלה לפני יהוה חטאנו הוא: ²⁶ ולקח

הכהן מדם החטא בaczbauו ונתן על קרבנות מזבחה העלה ואת דמו שפרק אל יסוד מזבח העלה:²⁶ ואת כל חלבו יקטר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מהחטאתו ונסלח לו:²⁷ ואם נפש אחת תחטא בשגגה עם הארץ בעשאה אחת ממוצות יהוה אשר לא תעשינה ואשם:²⁸ או הודיע אליו חטאתו ימזה אל יסוד המזבח החטאתו הוא:²⁹ ואת השני יעשה עליה כמשפט וכפר עליו הכהן מהחטאתו אשר חטא על חטאתו אשר חטא:³⁰ וסמך את ידו על ראש הכהן ושותח את החטא בתפקידו:³¹ ולקחה הכהן מדרמה באצבעו ונתן על קרבנות מזבח העלה ואת כל דמה ישפרק אל יסוד המזבח:³² ואת כל הלהב יסיר כאשר הוסר הולב מעל זבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה לריח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן ונסלח לו:³³ ואם כבש יביא קרבנו לחטא נקבה ושוחט אותה לחטא בתפקידו אשר ידו על ראש החטא תמיימה יביאנה:³⁴ וסמך את ידו על ראש החטא ולקח הכהן מדם החטא בaczbauו ונתן על קרבנות מזבח העלה ואת כל דמה ישפרק אל יסוד המזבח:³⁵ ואת כל הלהב יסיר כאשר יוסר הולב הכספי מזבח השלמים והקטיר הכהן את המזבחה על אש יהוה וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאלה ונסלח לו:³⁶ ואם נפש כי תמעל מעלה וחטא בשגגה מקדשי יהוה והביא את אשמו ליהוה איל תמים מן הצאן בערך כסף שקלים בשקל הקדש לאשם:³⁷ ואת אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמישתו יוסף עליו ונתן אותו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו:³⁸ ואם נפש כי חטא ושותה אחת מכל מוצות יהוה אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו:³⁹ והביא איל תמים מן הצאן בערך לאשם אל הכהן וכפר עליו הכהן על שנגתו אשר שנג והוא לא ידע ונסלח לו:⁴⁰ האשם הוא אשם אשם ליהוה:

6 וידבר יהוה אל משה לאמר:⁴¹ נפש כי חטא ומעלת מעלה ביהוה וכחש בעמיהו בפקדונן או בתשומת יד או בנוול או עשך את עמייתו:⁴² או מצא אברה וכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא בנהנה:⁴³ והיה כי יחטא ואשם והשיב את הנוללה אשר גול או את העשך אשר עשך או את הפקדון אשר על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או שעירת

יהוה אל משה לאמר : 25 דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטא במקום אשר תשחט העלה תשחט החטא לפני יהוה קדשים הוא : 26 הכהן המחטא אתה יאלנה במקום קדש האכל בחצר אהל מועד : 27 כל אשר יגע בבשרה יקרש ואשר יזה מדמה על הבנד אשר יזה עלייה תכbs במקום קדש : 28 וכלי חרש אשר תבשל בו ישבר ואם בכל נחשת בשללה ומרק ושטף במים : 29 כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא : 30 וכל חטא אתה אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשוף :

7 זאת תורה האשם קדש קדשים הוא : 2 במקומות אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם ואת דמו יורך על המזבח סביר : 3 ואת כל חלבו יקריב ממנו את האליה ואת החלב המכסה את הקרב : 4 ואת שני הכלויות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היורת על הכבד על הכלויות יסירה : 5 והקثير אתם הכהן המזבחהasha ליהוה אשם הוא : 6 כל זכר בכהנים יאלנו במקום קדוש יאכל קדש קדשים והוא חטא תאשם תורה אחת להם הכהן אשר יכפר בו לו יהוה : 8 והכהן המקיריב את עלת איש עור העלה אשר הקרב לכהן לו יהוה : 9 וכל מנחה אשר תאהפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מהבת לכהן המקיריב אתה לו תהיה : 10 וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו : וזה תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה : 12 אם על תודה יקריבו ותקיימן מצות מטבחים בשמן וסלת מצות בלולה בשמן ותקיימן מטבחים בשמן וסלת מרובת חלת בלולות בשמן : 13 על חلت לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תודה שלמי : 14 והקרב ממנו אחד מכל קרבן תרומה ליהוה לכהן הזרק את דם השלמים לו יהוה : 15 ובשער זבח תודה שלמי ביום קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד בקר : 16 ואם נדר

הפקד אותו או את האבדה אשר מצא : 5 או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אותו בראשו וחייבתו יסף עליו לאשר הוא לו יתגנו ביום אשਮתו : 6 ואת אשמו יביא ליהוה איל תמים מן הארץ בערכך לאשם אל הכהן : 7 וככפר עליו הכהן לפני יהוה ונSELח לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה : 8 וידבר יהוה אל משה לאמר : 9 צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורה העלה הוא העלה על מזבחה על המזבח כל הלילה עד הבוקר ואש המזבח תוקד בו : 10 ולباس הכהן מדו בגד ומכנסי בגד ילبس על בשרו והרים את הרשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח וופשط את בגדיו ולبس בגדים אחרים והוציא את הדרשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור : 12 ווואש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עלייה הכהן עצים בבקר בבקר וערק עלייה העלה והקטיר עלייה חלביו השלמים : 13 אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה :

14 זאת תורה המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני יהוה אלפני המזבח : 15 ווהדים ממנו בקמץ מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבנה אשר על המנחה והקטיר המזבח ריח ניחח אוכרת להיה : 16 והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכליה : 17 לא האפה חמץ חלבם נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא חטא ואכם : 18 כל זכר בבני אהרן יאלנה חוק עולם לרדרתיכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם יקרש : 19 וידבר יהוה אל משה לאמר : 20 זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו להיהו ביום המשח אותו עשרה האפה סלת המנחה להיה כל מהבנה בבקר ומהבנה ערבית : 21 על מהבת תמיד מהבנה ריח ניחח ליהוה : 22 והכהן המשיח תחתיו בשמן תעשה מרובת תביאנה תפינוי מנהת פתים תקריב ריח ניחח ליהוה : 22 והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חוק עולם ליהוה כליל תקטר :

23 וכל מנהת כהן כליל תהיה לא תאכל : 24 וידבר

או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את זבחו יאלל התורה לעלה למנחה ולחתאת ולאשם ולמלואים וליבח השלמים: ³⁷ אשר צוה יהוה את משה בהר סיני ביום צוחתו את בני ישראל להקריב את קרבניהם ליהוה במדבר סיני:

8 וידבר יהוה אל משה לאמר: ² קח את אהרן ואת בניו אותו ואת הבנדים ואת שמן המשחה ואת פר החטא ואת שני האילים ואת סל המצות: ³ וואת כל העדה הכהן אל פתח האהל מועד: ⁴ ויעש משה כאשר צוה יהוה אליו ותקהל העדה אל פתח האهل מועד: ⁵ ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות: ⁶ ויקריב משה את אהרן ואת בניו וירחץ אותם במים: ⁷ ויתן עליו את הכהנות ויחנור אותו באבוט וילבש אותו את המעיל ויתן עליו את האפר ויחנור אותו בחשב האפר ויאפר לו בו: ⁸ ווישם עליו את החשן ויתן אל החשן את האורים ואת התמים: ⁹ ווישם את המיצנפת על ראשו ווישם על המיצנפת אל מול פניו את ציצ'י הזהוב נור הקדרש כאשר צוה יהוה את משה: ¹⁰ וויקח משה את שמן המשחה ווימשח את המשכן ואת כל אשר בו ויקדרש אתם: ¹¹ ווינו ממנה על המזבח שבע פעמים ווימשח את המזבח ואת כל כליו ואת הכير ואת כנו לקדשם: ¹² וויצק משמן המשחה על ראש אהרן ווימשח אותו לקדשו: ¹³ ויקריב משה את בני אהרן ווינש את פר החטא את צוה יהוה את משה: ¹⁴ ווינש את פר החטא ויסמך אהרן ובנוו את ידיום על ראש פר החטא: ¹⁵ ווישחט ויקח משה את הדם ויתן על קרנות המזבח סביר באצבעו וויחטא את המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ויקדרשו לכפר עליו: ¹⁶ וויקח את כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכליות ואת חלבן ויקטטר משה המזבחה: ¹⁷ ואת הפר והאת ערדו ואת בשרו ואת פרשו שרפ' באש מהוזע

או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את זבחו יאלל ומחרת והנותר ממנו יאלל: ¹⁷ וזהנו תר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרפ': ¹⁸ ואם האכל יאלל מבשר זבח שלמייו ביום השלישי לא ירצה המקריב אותו לא ייחסב לו פנויל יהוה והנפש האכלת ממנו עונה תשא: ¹⁹ וזהבשר אשר יגע בכל טמא לא יאלל באש ישרפ' והבשר כל טהור יאלל בשר: ²⁰ והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליהוה וטמאו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמידה: ²¹ ונופש כי תנע בכל טמא בטמא אדם או בכחמה טמאה או בכל שקי טמא ואכל מבשר זבח השלמים אשר ליהוה ונכרתה הנפש ההוא מעמידה: ²² וידבר יהוה אל משה לאמר: ²³ דבר אל בני ישראל לאמר כל חלב שור וכשב ועז לא תאכלו: ²⁴ וחלב נבללה וחלב טרפה יעשה לכל מלאה ואכל לא תאכלו: ²⁵ כי כל אכל חלב דם ונכרתה הנפש ההוא מעמידה: ²⁶ וכל דם לא תאכלו בכל מושבטים לעוף ולbehמה: ²⁷ וכל נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש ההוא מעמידה: ²⁸ וידבר יהוה אל משה לאמר: ²⁹ דבר אל בני ישראל לאמר המקריב את זבח שלמייו ליהוה יביא את קרבנו ליהוה מזבח שלמייו: ³⁰ ידיו תביאינה את אשיה יהוה את החלב על החזה ויביאנו את החזה להניף אותו תנופה לפני יהוה: ³¹ והקثير הכהן את החלב המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו: ³² ואת שוק הימין תמן תרומה לכהן מזבחו שלמים: ³³ המקריב את דם השלמים ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למננה: ³⁴ כי את חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל מזבחו שלמים ואתן אתם לאהרן הכהן ولבניו לחק עולם מאת בני ישראל: ³⁵ זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לכהן ליהוה: ³⁶ אשר צוה יהוה לחתת להם ביום משחו

למחנה כאשר צוה יהוה את משה :¹⁸ ויקרב את איל

- علלה ויסמכו אהרן ובנוו את ידיהם על ראש האיל :
- צוה יהוה לעשות לכפר עלייכם :¹⁹ ופתח האיל מועד
- תשבו יומם ולילה שבעת ימים ושמורתם את משמרת
- יהוה ולא תמותו כי כן צויתי :²⁰ וויעש אהרן ובנוו את
- את האיל נחח למתחיו ויקטר משה את הראש ואת
- הנתחים ואת הפרד :²¹ ואת הקרב ואת הקרים רחץ
- במים ויקטר משה את כל האיל המזבחה עליה הוא
- לרייח ניחח אשר הוא ליהוה כאשר צוה יהוה את
- משה :²² ויקרב את האיל השני איל המלאים ויסמכו
- אהרן ובנוו את ידיהם על ראש האיל :²³ וישחת ויקח
- משה מדמו ויתן על תנוק און אהרן הימנית ועל בון
- ידו הימנית ועל בון רגלו הימנית :²⁴ ויקרב את בני
- אהרן ויתן משה מן הדם על תנוק און הימנית ועל
- בון ידם הימנית ועל בון רגלו הימנית ווירק משה
- את הדם על המזבח סביב :²⁵ ויקח את החלב ואת
- האליה ואת כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת
- הכבד ואת שתי הכליות ואת חלהון ואת שוק הימין :
- ומסל המצאות אשר לפני יהוה לקח חלת מצה אחת
- וחלהת להם שמן אחד ודריק אחד וישם על החלבים
- ועל שוק הימין :²⁷ ויתן את חכל על כפי אהרן ועל
- כפי בניו ויינפ את תנופה לפני יהוה :²⁸ ויקח משה
- אתם מעל כפיהם ויקטר המזבחה על העלה מלאים
- הם לרייח ניחח אשר הוא ליהוה :²⁹ ויקח משה את
- הזהו ויינפחו תנופה לפני יהוה מלאיל המלאים למשה
- הייה למנחה כאשר צוה יהוה את משה :³⁰ ויקח משה
- משמן המשחה ומן הדם אשר על המזבח וייז על אהרן
- על בנדיו ועל בניו ועל בנדי בניו אותו :³¹ ויאמר
- אהרן את בנדיו ואת בניו ואת בנדי בניו אותו :
- משה אל אהרן ואל בניו בשלו את הבשר פתח האיל
- מועד ושם תאכלו אותו ואת הלחים אשר בסל המלאים
- כאשר צויתו לאמר אהרן ובנוו יאכלו :³² ותנותר
- בבשר ובבלעם באש תשרפוי :³³ ומפתחת האיל מועד
- לא חצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלאיכם כי

9 ויהי ביום השmini קרא משה לאהרן ולבניו ולזקנין ישראל :² ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמים והקרב לפני יהוה :³ ואיל בני ישראל תדבר לאמר קחו שער עזום לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמים לעלה :⁴ ושור ואיל לשלמים לזכוב לפני יהוה ומנחה בלווה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם :⁵ ויקחו את אשר צוה משה אל פנו אהיל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה :⁶ ויאמר משה וזה הדבר אשר צוה יהוה תעשו וירא אליכם כבוד יהוה :⁷ ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאך ואת עתך וכפר בעדרך ובعد העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדרם כאשר צוה יהוה :⁸ ויקרב אהרן אל המזבח וישחת את עגל החטאת אשר לו :⁹ ויקרבו בני אהרן את הדם אלו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח :¹⁰ ואת החלב ואת הכליה ואת תיתרת מן הכבד מן החטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה יהוה את משה :¹¹ וואת הבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה :¹² וישחת את העלה וימצאו בני אהרן אלו את הדם ווירקחו על המזבח סביב :¹³ ואת העלה המציגו אלו לנתחיה ואת דראש ויקטר על המזבח :¹⁴ ווירחץ את הקרב ואת הקרים ויקטר על העלה המזבחה :¹⁵ ויקרב את קרבן העם ויקח את שער החטאת אשר לעם וישחתו וויחטאנו כראשון :¹⁶ ויקרב את העלה ויעשה כמשפט :¹⁷ ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על המזבח מלבד עלת הבקר :¹⁸ ווישחת

moshe אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו הנוטרים בנו אהרן את הדם אליו יזרקו על המזבח סביב: קחו את המנחה הנותרת מאשי יהוה ואכלוה מצות אצל המזבח כי קדש קדשים הוא:¹³ ואכלתם אתה במקום קדש כי חך וחק בניר הוא מאשי יהוה כי כן צויתי:¹⁴ ואת צהה בתנופה ואת שוק התרומה תאכלו במקום טהור אתה ובניך ובנותיך אתך כי חך וחק בניר נתנו מזבחיו שלמי בני ישראל:¹⁵ שוק התרומה והזה בתנופה על אש החלבים יביאו להניף תנופה לפניו יהוה והיה לך ולبنיך אתך לחק עולם כאשר צוה יהוה:¹⁶ ואת שער החטאota דרש דרש משה ותנה שرف ויקצף על אלעזר ועל איתמר בני אהרן הנוטרים לאמר:¹⁷ מודע לא אכלתם את החטאota במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נתן להם לשאת את עון העדרה לכפר עליהם לפני יהוה:¹⁸ הן לא הובא את דמה אל הקדש פנימה אוכל תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי:¹⁹ וידבר אהרן אל משה אשר היום הקריבו את החטאota ואת עלתם לפני יהוה ותקראנה אדי כאלה ואכלתי חטאota היום הדיבר בעני יהוה:²⁰ וישמע משה וייטב בעניינו:

11 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אלהם: דברו אל בני ישראל לאמר ואת הحياة אשר תאכלו מכל הבמה אשר על הארץ:³ כל פרסה פרסה ושעשית שסע פרסה מעלה נרה בכבהמה אתה תאכלו:⁴ אך זאת זה לא תאכלו מעלי הנרגה ומperfisi הפרסה את הנמל כי מעלה נרה הוא ופרסה איןנו מperfisi טמא הוא לכם:⁵ ואת השפון כי מעלה נרה הוא ופרסה לא יperfisi טמא הוא לכם:⁶ ואת הארבנית כי מעלה נרה הוא ופרסה לא הperfisa טמאה הוא לך:⁷ ואת החזיר כי מperfisi פרסה הוא ושעشع פרסה והוא נרה לא יגיר טמא הוא לכם:⁸ מבשרם לא תאכלו ובנכלתם לא תנעו טמאים הם לכם:⁹ זאת זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקشكשת

את השור ואת האיל זבח החלבים אשר לעם וימצאו בני אהרן את הדם אליו יזרקו על המזבח סביב:¹⁹ ואת החלבים מן השור ומן האיל האליה והמכסה והכליות יותרת הכבד:²⁰ וישמו את החלבים על החזות ויקטר החלבים המזבחה:²¹ ואת החזות ואת שוק היוםן הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה:²² וישא אהרן את ידו אל העם ויברכם וירד מעשת החטאota והעליה והשלמים:²³ ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את העם וירא כבוד יהוה אל כל העם:²⁴ ותצא אש מלפני יהוה ותאכל על המזבח את העלה ואת החלבים וירא כל העם וירנו ויפלו על פניהם:

10 ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש וישמו עליה קטרת ויקרבו לפני יהוה אשר זורה אשר לא צוה אתם:² ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אותם וימתו לפני יהוה:³ ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר יהוה לאמר בקרבי אקרש ועל פניו כל העם אכבד וידם אהרן:⁴ ויקרא משה אל מישאל ולא אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר אליהם קרבו שאו את אחיכם מאת פניו הקדש אל מוחץ למחנה:⁵ ויקרבו וישאם בכתנתם אל מוחץ למחנה כאשר דבר משה:⁶ ויאמר משה אל אהרן ולא לאלעזר ולא תמתו ונר כל העדה יקצף ואחיכם לא תפרמו ולא תמתו ועל כל העדה יקצף ואחיכם כל בית ישראל יבכו את השרפאה אשר שرف יהוה:⁷ ומפתח אהל מועד לא תצאו פן תמתו כי שמן משחת יהוה עליכם ויעשו בדבר משה:⁸ וידבר יהוה אל אהרן לאמר:⁹ יין ושכר אל תהשת אתה ובניך אתך בבאים אל אהל מועד ולא תמתו חקת עולם לדרתיכם:¹⁰ וולבדיל בין הקדש ובין החלב ובין הטמא ובין הטהור:¹¹ וולחרות את בני ישראל את כל החוקים אשר דבר יהוה אליהם ביד משה:¹² וידבר

במימים בימים ובנהלים אתם האכלו: ¹⁰ וככל אשר אין לו סנפיר וקשחת בימים ובנהלים מכל שraz הימים ומכל נפש החיה אשר בימים שקץ הם לכם: ¹¹ וושקץ היו לכם מברשות לא תאכלו ואת נבלתם תשקצו: ¹² כל אשר אין לו סנפיר וקשחת בימים שקץ הוא לכם: ¹³ ואת אלה תשקצו מן העוף לא תאכלו שקץ הם את הנשר ואת הפרס ואת העזינה: ¹⁴ ואת הדאה ואת האיה למים: ¹⁵ את כל ערב למים: ¹⁶ ואת בת העינה ואת התהמס ואת השחף ואת הנץ למיניהם: ¹⁷ ואת הכוו ותת השלך ואת הינשוף: ¹⁸ ואת התנסמת ואת הקאות ואת הרהם: ¹⁹ ואת החסידה האנפה למינה ואת הרוכיפת ואת העטפל: ²⁰ כל שraz העוף ההלק על ארבע שקץ הוא לכם: ²¹ אך זה תאכלו מכל שraz העוף ההלק על ארבע אשר לא כרעים ממועל לרגליו לנתר בהן על הארץ: ²² את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניהם ואת החרגול למיניהם ואת החגב למיניהם: ²³ וכל שraz העוף אשר לו ארבע רגליים שקץ הוא לכם: ²⁴ וללאה הטמאו כל הנגע בנבלתם יטמא עד הערב: ²⁵ וכל הנsha מנבלתם יכbs בנדיו וטמא עד הערב: ²⁶ לכל הבבמה אשר הוא מפרשת פרסה וששע איננה שסעת ונירה איננה מעלה טמאים הם לכם כל הנגע בהם יטמא: ²⁷ וכל הולך על כפיו בכל החיה ההלכת על ארבע טמאים הם לכם כל הנגע בנבלתם יטמא עד הערב: ²⁸ והנsha את נבלתם יכbs בנדיו וטמא עד הערב טמאים המה לכם: ²⁹ וזה לכם הטמא בשraz השraz על הארץ החלד והעכבר והצב למיניהם: ³⁰ והאנקה והכח והלטהה והחמת והתנסמת: ³¹ אלה הטמאים لكم בכל השraz כל הנגע בהם מתרם יטמא מכל כלי עז ³² וכל אשר יפל עליו מהם מתרם יטמא מכל כלי עז או בנד או עור או שק כל כל אשר יעשה מלאכה בהם יובא וטמא עד הערב וטהר: ³³ וכל כל חרש

יתן מים על זרע זרע אשר יזרע טהור הוא: ³⁴ וכי יפל מבלתם על כל זרע זרע אשר יזרע טהור והנsha בבלתת יטמא עד הערב: ³⁵ והאכל מבלתת יכbs בנדיו וטמא עד הערב: ³⁶ וכי ימות מן הבבמה אשר היא לכם לאכולה הנגע בבלתת יטמא עד הערב: ³⁷ וכי יפל מבלתת יכbs בנדיו וטמא עד הערב: ³⁸ וכי יתנו מים על זרע זרע ונפל מבלתם על זרע טהור הוא לכם: ³⁹ וכי ימות מן הבבמה אשר היא לכם לאכולה הנגע בבלתת יטמא עד הערב: ⁴⁰ והאכל מבלתת יכbs בנדיו וטמא עד הערב: ⁴¹ וכל השraz השraz על הארץ שקץ הוא לא תאכל: ⁴² וכל הולך על נחון וכל הולך על ארבע עד כל מרבה רגליים לכל השraz השraz על הארץ לא תאכלום כי שקץ הם: ⁴³ אל תשקצו את נפשיכם בכל השraz השraz ולא תטמא בהם ונטמתם בהם: ⁴⁴ כי אני יהוה אלהיכם והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני ולא טמאו את נפשיכם בכל השraz הרמש על הארץ: ⁴⁵ כי אני יהוה המעללה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים והייתם קדשים כי קדוש אני: ⁴⁶ זאת תורה הבבמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת בימים ולכל נפש השרצה על הארץ: ⁴⁷ להבדיל בין הטמא ובין הטהור ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל:

12 וידבר יהוה אל משה אמר: ² דבר אל בני ישראל לאמר איש כי תורייך וילדה זכר וטמא שבעת ימים כי מי נדחת דותה הטמא: ³ וביום השmini ימול בשער עירתו: ⁴ ושלשים יום ושלשה ימים תשבע בדמי טהרה בכל קדרש לא תנש ואל המקדרש לא תבא עד מלאת ימי טהרה: ⁵ ואם נקבה תלד וטמא שבעים כנרתת וששים יום וששת ימים תשבע על דמי טהרה: ⁶ ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת תביא

כבש בן שנתו לעלה ובן יונה או תר לחטא אל פתח
אהל מועד אל הכהן: 7 והקריבו לפני יהוה וכפר
עליה וטהרה ממקיר דמייה זאת תורה הילדה לזר
או לנקבה: 8 ואם לא תמציא ידה די שהולקחה שתי
תרים או שני בני נינה אחד לעלה ואחד לחטא וכפר
עליה הכהן וטהרה:

13 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 2 אדם
כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה
בעור בשרו לנגע צרעת והובא אל אהרן הכהן און אל
אחד מבניו הכהנים: 3 וראתה הכהן את הנגע בעור
הבשר ושער בגע צרעת הוער ומראה העמק מעור
בשרו לנגע צרעת הוא וראתה הכהן וטמא אותו: 4 ואם
בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמק אין מראה מן
העור ושערת לא הפך לבן והסניר הכהן את הנגע
שבעת ימים: 5 וראתה הכהן ביום השביעי ותנה הנגע
עמד בעינוי לא פשה הנגע בעור והסניר הכהן שבעת
ימים שנית: 6 וראתה הכהן אותו ביום השביעי שניית
וניה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור וטהרו הכהן
מספחת היא וככש בנדי וטהר: 7 ואם פשה תפשה
הmspחת בעור ארדי הראותו אל הכהן לטהרתו
ונראתה שנית אל הכהן: 8 וראתה הכהן והנה פשתה
הmspחת בעור וטמא אותו הכהן צרעת הוא: 9 לנגע צרעת
כי תהיה באדם והובא אל הכהן: 10 וראתה הכהן
וניה שת לבנה בעור ויהיא הפכה שעיר לבן ומחייב
בשר חוי בשאת: 11 צרעת נושאת הוא בעור בשרו
וטמאו הכהן לא יסגרנו כי טמא הוא: 12 ואם פרוח
תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל עור הנגע
מראשו ועד רגליו לכל מראה עני הכהן: 13 וראתה
הכהן והנה כסתה הצרעת את כל בשרו וטהר את
הגע כלו הפך לבן טהור הוא: 14 וביום הראות בו
בשר חוי טמא: 15 וראתה הכהן את הבשר החי וטמאו
הבשר חוי טמא הוא צרעת הוא: 16 או כי ישוב הבשר

הגען והנה לא הפך הנגע את עינו והגען לא פשה טמא: והוא באש תשרפנו פחתת הוא בקרחתו או בגבתחו: ⁵⁶ ואם ראה הכהן והנה כהה הנגע אחריו הכבש אותו: קרע אותו מן הבנד או מן העור או מן השתי או מן הערב: ⁵⁷ ואם תראה עוד בband או בשתי או בערב או בכל כל עור פרחת הוא באש תשרפנו את אשר בו הנגע: ⁵⁸ והבנד או השתי או הערב או כל כל עור אשר תכbs וסר מהם הנגע וככbs שניית וטהר: ⁵⁹ זאת חורת נגע צרעת בנד הצמר או הפשטים או השתי או ההשרב או כל כל עור לטהרנו או לטמאן:

14 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 זאת תהייה תורה
המצלע ביום טהרתו והובא אל הכהן: 3 ויצא הכהן
אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת
מן הצרוע: 4 וצוה הכהן ולקח למתהר שתי צפירים
חוויות טהרות ועץ ארז ושני תולעת ואזב: 5 וצוה הכהן:
שחת את הציפור האחת אל כלי חרש על מים חיים:
6 את הציפור החיה יקח אתה ואת עץ הארץ ואת שני
התולעת ואת האזב וטבל אותם ואת הציפור החיה
ברם הציפור השחתה על המים החיים: 7 וזה על
המתהר מן הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלוח את
הציפור החיה על פני השדה: 8 וככbs המתהר את
בגנדי ונלח את כל שערו ורוחץ במים וטהר ואחר
ובוא אל המחנה וישב מחוץ לאלהלו שבעת ימים:
9 והיה ביום השביעי יגולח את כל שערו את ראשו ואת
קנו ואת גבת עיניו ואת כל שערו יגולח וככbs את בנדוי
ורוחץ את בשרו במים וטהר: 10 וביום השמיני יקח
שני כבשים תמיימים וככשה אחת בת שנתה תמיימה
ילשלה עשרנים סלת מנהה בלולה בשמן ולג' אחד
שםן: 11 והעמיד הכהן המתהר את האיש המתהר
אתם לפניו יהוה פתח אהל מועד: 12 ולקח הכהן
את הכבש האחד והקריב אותו לאשם ואת לנו השמן
והגבוק אתם תנופה לפניו יהוה: 13 ושהת את הכבש

וותהר אתו הכהן וככbs בנדיו וטהר : 35 ואם פשה יופשה הנתק בעור אחריו טהרטו : 36 וראתנו הכהן והנה פשה הנתק בעור לא יבקר הכהן לשער הצלב טמא הווא : 37 ואם בעניינו עמד הנתק ושער שדר צמח בו נרפא הנתק מהור הווא וטהרו הכהן : 38 ואיש או אשה כי יהיה בעור בשרם בהרת בהרת לבנת : 39 וראה הכהן והנה בעור בשרם בהרת כהות לבנת בהק הוא פרה בעור טהור הוא : 40 ואיש כי יمرט ראשו קרח הוא טהור הוא : 41 ואם מפאת פניו יمرט ראשו נבח נגע והוא טהור הוא : 42 וכי היה בקרחת או נבחנת נגע לבן אדמדם צרעת פרחתה הוא בקרחתו או נבחנתו : וראה אתו הכהן והנה שעת הנגע לבנה אדרמתה 43 בקרחתו או נבחנתו כמראה צרעת עור בשד : 44 איש צרוע הוא טמא הוא טמא יטמאו הכהן בראשו נגעו : וצרכוע אשר בו הנגע בנדיו יהיו פרמיים וראשו 45 יהיה פרוע ועל שפם יעתה וטמא טמא יקרא : 46 כל ימי אשר הרגע בו יטמא טמא הוא בדד שב מוחץ למלחנה מושבו : 47 והבנדי כי היה בו נגע צרעת ב开端 צמר או ב开端 פשתים : 48 או בשתי או בערב לפשתים ולצמר או בעור או בכל מלאכת עור : 49 והיה הנגע יركך או אדרמדם בגין או בעור או בשתי או בערב או בכל כל עור נגע צרעת הווא וראה את הכהן : וראה הכהן את הנגע והסניר את הנגע שבעת ימים : 50 ובנה את הנגע ביום השביעי כי פשה הנגע בגין וראה את השתי או את הערב בתצמר או בשתים למלאה צרעת ממאורת הנגע טמא הוא : 52 ושרף את הבנדי או את השתי או את הערב בתצמר או בשתים או את כל כל העור אשר יהיה בו הנגע כי צרעת ממאורת הוא באש תשרף : 53 ואם יראה הכהן והנה לא פשה הנגע בגין או בשתי או בערב או בכל כל עור : 54 יצוה הכהן וככbs את אשר בו הנגע והסניר שבעת ימים שנית : 55 וראה הכהן אחורי הכבש את

במקום אשר ישחט את החטאת ואת העלה במקום הקדש כי כחטא האשם הוא לכהן קדש קדשים הוא:³¹ וולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן על תנוקazon המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית:³² וולקח הכהן מלג השמן ויצק על כף הכהן השמאלית:³³ וטבל הכהן את אצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית וזהו מן השמן באצבעו שבע פעמים לפני יהוה:³⁴ ומייתר השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנוקazon המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על דם האשם:³⁵ והנותר בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר וכפער עליו הכהן לפני יהוה:³⁶ ועשה הכהן את החטאת וכפער על המטהר מטמאתו ואחר ישחט את העלה:³⁷ והעלה הכהן את העלה ואת המנחה המזבחה וכפער עליו הכהן וטהר:³⁸ וואם דלן ואין ידו משנת ולקח כבש אחד אשר לתנופה לכפער עליו ועשרון סלת אחד בלול בשמן למנה ולג שמן:³⁹ ושתי תירים או שני בני יונה אשר תשיג ידו והיה אחד חטא והאחד עלה:⁴⁰ ותהייא אתם ביום השמיני לטהרטו אל הכהן אל פתח אהל מועד לפניו יהוה:⁴¹ ולקח הכהן את כבש האשם ואת לב השמן והניף את הכהן תנופה לפני יהוה:⁴² ושהח את כבש האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתן על תנוקazon המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית:⁴³ וממן יצק הכהן על כף הכהן השמאלית:⁴⁴ וזה הכהן באצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה:⁴⁵ ונתן הכהן מדם האשם על תנוקazon המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על מקום דם האשם:⁴⁶ והנותר מן על מים חיים:⁴⁷ וולקח את עץ הארו ואת האוב ואת עליו לפני יהוה:⁴⁸ ועשה את האחד מן התירים או מן

הערב: ¹⁷ וכן בנד וכל עור אשר יהיה עליו שכבה
זרע וככbs במים וטמא עד הערב: ¹⁸ ואשה אשר ישכב
איש אתה שכבת זרע ורחצו במים וטמא עד הערב:
¹⁹ ואשה כי תהיה זבה דם יהיה זבה בبشرה שבעת
ימים תהיה בנדתה וכל הנגע בה טמא עד הערב:
²⁰ וכל אשר תשכב עליו בנדתה יטמא וכל אשר תשב
עליו יטמא: ²¹ וכל הנגע במשכבה יכbs בנדיו ורחץ
במים וטמא עד הערב: ²² וכל הנגע בכל כל אשר
תשב עליו יכbs בנדיו ורחץ במים וטמא עד הערב:
²³ ואם על המשכב הוא או על הכליל אשר הוא ישבת
עליו בנגע בו יטמא עד הערב: ²⁴ ואם שכב ישכב
איש אתה והתי נדתה עליו וטמא שבעת ימים וכל
המשכbeh אשר ישכב עליו יטמא: ²⁵ ואשה כי זוב זוב
דמות ימים רבים בלבד עת נדתה או כי תזוב על נדתה
כל ימי זוב טמאה כי מני נדתה תהיה טמאה הוא:
²⁶ ככל המשכב אשר תשכב עליו כל ימי זבה במשכbeh
נדתה יהיה לה וכל הכליל אשר תשב עליו זוב טמא יהיה
טמא נדתה: ²⁷ וכל הנגע בהם יטמא וככbs בנדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב: ²⁸ ואם טהרה מזובה
וספירה לה שבעת ימים ואחר הטהרה: ²⁹ ובוים השמנוי
תקח לה שני תרים או שני בני יונה והביאה אותם אל
הכהן אל פתח האהל מועד: ³⁰ ועשה הכהן את האחד
חטאת ואת האחד עללה וככבר עללה הכהן לפני יהוה
מזוב טמאה: ³¹ והזהרתם את בני ישראל מטמאתם
ולא ימתו בטמאם בטמאם את משכבי אשר בתוכם:
את תורה הזוב ואשר יצא ממן שכבת זרע ³² לטמאה
ביה: ³³ וזה רוחה בנדתה וזה רוח אט זכר ולנקבה
ולאיש אשר ישכב עם טמאה:

16 יידבר יהוה אל משה אחרי מוות שני בני אהרן
בקרבתם לפני יהוה וימתו: ² ויאמר יהוה אל משה
דבר אל אהרן אחיך ולא יבא בכל עת אל קדרש
מבית לפרטך אל לפני הכפרת אשר על הארץ ולא
שניהם התולעת ואת הצפר החיה וטבל אתם ברם הצפר
השחוחה ובמים החיים והוא אל הבית שבע פעמים:
⁵² וחטא את הבית ברם הצפר ובמים החיים ובצפר
החייה ובצעץ הארץ ובזבוב ובשני התולעת: ⁵³ ושלח
את הצפר החיה אל מחוץ לעיר אל פני השדה וככבר
על הבית ומתר: ⁵⁴ זאת התורה לכל נגע הצדעת
ולנתק: ⁵⁵ ולצדעת הבנד ולבית: ⁵⁶ וולשתה ולספחת
ולבתרת: ⁵⁷ להורת ביום הטמא וביום הטהור זאת
תורת הצדעת:

15 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: ² דברו
אל בני ישראל ואמרתם אלהם איש כי יהוה זב
מבשרו זובו טמא הוא: ³ זו זאת תהייה טמאתו בזבו רר
בשערו את זבו או החותם בשרו מזובו טמאתו הוא:
⁴ כל המשכב אשר ישכב עליו זוב יטמא וכל הכליל
אשר ישב עליו זוב יכbs בנדיו ורחץ במים
בנדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: ⁶ והוא ישב על הכליל
אשר ישב עליו זוב יכbs בנדיו ורחץ במים וטמא עד
הערב: ⁷ וזה הנגע בבשר הזוב יכbs בנדיו ורחץ במים
וטמא עד הערב: ⁸ וכי יrisk הזוב בטהור וככbs בנדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב: ⁹ וכל המרכיב אשר
ירכב עליו זוב יטמא: ¹⁰ וכל הנגע בכל אשר יהיה
תחתיו יטמא עד הערב והונשא אותו יכbs בנדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב: ¹¹ וכל אשר יגע בו הזוב
וירדו לאשפּ במים וככbs בנדיו ורחץ במים וטמא
עד הערב: ¹² וכל הירש אשר יגע בו הזוב ישבר וכל
כל עז ישפּ במים: ¹³ וכי יטהר הזוב מזובו וספר לו
שבעת ימים לטהרטו וככbs בנדיו ורחץ בשרו במים
חאים וטהר: ¹⁴ ובוים השמנוי יקח לו שני תרים או שני
בני יונה ובא לפני יהוה אל פתח האهل מועד ונתרנס אל
הכהן: ¹⁵ ועשה אתם הכהן אחד חטאת והאחד עללה
וככבר עליו הכהן לפני יהוה מזובו: ¹⁶ ואיש כי יצא
מן השכבה זרע ורחץ במים את כל בשרו וטמא עד

ימות כי בענן אראה על הכפרה: 3 בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאתו ואיל עללה: 4 כחנת בר קדש ילبس ומוכנסי בד יהו על בשרו ובאנט בר יהגר ובמנחת בר יצנף בנדוי קדש הם ורוחץ במים את בשרו ולבשם: 5 ומאות עדת בני ישראל יקח שני שעיריו עזים לחטאota ואיל אחד לעלה: 6 והקריב אהרן את פר החטאota אשר לו וכפר בעדו ובعد ביתו: 7 ולקח את שני השערם והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מודע: 8 ונתן אהרן על שני השערם נורלות נורל אחד ליהוה ונורל אחד לעוזאול: 9 והקריב אהרן את השערד אשר עליה עלו הנורל ליהוה ועשה חטאota: 10 והשער אשר עליה עליון הנורל לעוזאול יעדמץ כי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אותו לעוזאול המדבירה: 11 והקריב אהרן את פר החטאota אשר לו וכפר בעדו ובعد ביתו ושחט את פר החטאota אשר לו: 12 ולקח מלא המחתה נחליל איש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפ_rectת: 13 ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרה אשר על העדות פני הכפרת קדמה ולפניהם הירשה שבע פעמים מן הדם באצבעו: 15 ושחט את שער החטאota אשר היא לכם ונעניתם את נפשיכם حقת עולם: 32 וכפר הכהן אשר ימשח אותו ואשר ימלא את ידו לכחן תחת אביו ולבש את בנדי הבד בנדי הקדר: 33 וכפר את מקדש הקדר ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהיל יכפר: 34 והייתה זאת لكم לחקתו עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאota אחת בשנה ויישר כל קהיל ישראל: 18 ויצא אל המזבח אשר לפניהם יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השער וננתן על קרנוות המזבח סביב: 19 והייתה עליון מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת

17 יידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל אהרן ואל בניו וכל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר: 3 איש איש מבית ישראל אשר

לילכת בהם אני יהוה אלהיכם: וושמרתם את חקתי
 ואת משפטיי אשר יעשה אתכם האדם וחיה בהם אני
 יהוה: ⁶ איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לנולות
 ערוה אני יהוה: ⁷ ערות אביך וערות אמך לא תגלה
 אמך הוא לא תגלה ערותה: ⁸ ערות אשת אביך לא
 תגלה ערוה אביך הוא: ⁹ ערות אחותך בת אביך
 או בת אמך מולדת בית או מולדת חוץ לא תגלה
 ערונות: ¹⁰ ערות בת בנק או בת בתק לא תגלה ערונות
 כי ערותך הנה: ¹¹ ערות בת אביך מולדת אביך
 אחותך הוא לא תגלה ערותה: ¹² ערות אחות אביך
 לא תגלה שאור אמך הוא: ¹³ ערות אחות אמך לא
 תגלה כי שאור אמך הוא: ¹⁴ ערות אחיך לא תגלה
 אל אשתו לא תקרב דרכך הוא: ¹⁵ ערות כלתך לא
 תגלה אשת בנק הוא לא תגלה ערותה: ¹⁶ ערות אשת
 אחיך לא תגלה ערות אחיך הוא: ¹⁷ ערות אשה ובת
 לא תגלה את בת בנה ואת בתה לא תקח לנולות
 ערותה שארה הנה זונה הוא: ¹⁸ ואשה אל אהבה לא
 תקח לצדר לנולות ערוה עליה בהדייה: ¹⁹ ואל אשה
 בנרת טמאתה לא תקרב לנולות ערותה: ²⁰ ואל אשת
 עמייך לא תתן שכבתך לזרע לטמאתה בה: ²¹ ומזרעך
 לא תתן להעביר למץ ולא תחלל את שם אלהיך
 אני יהוה: ²² ואת זכר לא תשכב נשכבי אשה תועבה
 הוא: ²³ ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמאתה בה
 ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא: ²⁴ אל
 הטמא בכל אלה כי בכל אלה נטמא הנויים אשר אני
 משלח מפניכם: ²⁵ וחתטמא הארץ ואפקד עונה עליה
 ותקא הארץ את ישוביה: ²⁶ וושמרתם אותם את חקתי
 ואת משפטיי ולא תעשו מכל התועבות האלה הארץ
 והגר הנר בתוככם: ²⁷ כי את כל התועבות האלה עשו
 אנשי הארץ אשר לפניכם וחתטמא הארץ: ²⁸ ולא תקיא
 הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את הגוי אשר
 לפניכם: ²⁹ כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה
 ישחת שור או כשב או עז במחנה או אשר ישחת מהווין
 למחרנה: ⁴ ואל פתח אهل מועד לא הביאו להקריב
 קרבן ליוהה לפני משכן יהוה דם ייחשב לאיש ההוא
 דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו: ⁵ למען אשר
 יביאו בני ישראל את זבחיהם אשר הם זבחים על פני
 השדה והביבאים ליוהה אל פתח אهل מועד אל הכהן
 זבחו זבחיו שלמים ליוהה אתם: ⁶ וזרק הכהן את
 הדם על מזבח יהוה פתח אهل מועד והקטיר הhalb
 לריח ניחח ליוהה: ⁷ ולא זבחו עוד את זבחיהם
 לשיערים אשר הם זנים אחרים חקת עולם תהיה
 זאת להם לדריהם: ⁸ ואליהם תאמר איש איש מבית
 ישראל ומן הגר אשר יגור בתחום אשר יעללה עליו או
 זבח: ⁹ ואל פתח אهل מועד לא יביאנו לעשות אתו
 ליוהה ונכרת האיש ההוא מעמו: ¹⁰ ואיש איש מבית
 ישראל ומן הגר הנר בתחום אשר יאלל כל דם ונתני
 פני נפש האכלת את הדם והכרתי אתה מקרב עמה:
¹¹ כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתיו לכם על המזבח
 לכפר על נפשיכם כי הדם הוא נפשיכם לאiacל דם
 כן אמרתי לבני ישראל כל נפש מכם לאiacל דם
 והגר הנר בתחום לאiacל דם: ¹² ואיש איש מבני
 ישראל ומן הגר הנר בתחום אשר יצוד ציד חיים או
 עוף אשר יאלל ושפך את דמו וכסחו בעפר: ¹³ כי
 נפש כלبشر דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם
 כלבשר לאiacל ציון כי נפש כלבשר דמו הוא כל
 האכלו יכרצה: ¹⁴ ווכל נפש אשר האכל נבללה וטרפה
 באורה ובגר וככש בגינויו ורוחץ במים וטמא עד הערב
 ותחר: ¹⁵ ואם לא יכbs ובשרו לא ירוחץ ונשא עונו:
18 וידבר יהוה אל משה לאמר: ² דבר אל בני
 ישראל ואמרת אליהם אני יהוה אלהיכם: ³ כמעשך
 ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה הארץ
 כגון אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתיהם
 לא תחלכו: ⁴ את משפטי העשה ואת חקתי תשמרו

פתחת אהל מועד איל אשם : 22 וככפר עליו הכהן באיל
האשם לפניו יהוה על חטאתו אשר חטא ונסלח לו
מחטאתו אשר חטא : 23 וכי תבוא אל הארץ ונשעתם
כל עץ מאכל וערלתם ערלו את פריו שלוש שנים
יהיה לכם ערלים לא יأكل : 24 ובשנה הרביעית יהיה
כל פריו קדרש הולמים ליהוה : 25 ובשנה החמישית
תאכלו את פריו להוסיף לכם תבואה זו אני יהוה
אליכם : 26 לא תאכלו על הדם לא תנחש ולא
תעוננו : 27 לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את
פאת זנק : 28 ושרט לנפש לא תנתנו בכתרם וכחבתה
קעקע לא תנתנו בהם אני יהוה : 29 אל תחלל את בתק
להזונתך ולא תונת הארץ ומלאה הארץ זמה : 30 את
שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה : 31 אל תפנו
אל האבת ואל הירענים אל תבקשו לטמאה בהם
אני יהוה אליכם : 32 מפני שיבת תקום והדרת פני
יוקן ויראת מלאךך אני יהוה : 33 וכי יגור ארך גר
בארככם לא תונו אותו : 34 כאורח מכם יהוה לכם הנגר
הנגר אתכם אהבת לו כמוך כי נרים הייתם בארץ
מצרים אני יהוה אליכם : 35 לא העשו על במשפט
במדה במשקל ובמשורה : 36 מאוני צדק אבני צדק
אייפת צדק והין צדק יהיה לכם אני יהוה אליכם
אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים : 37 ושמורתם את
כל חקקי ואת כל משפטי ועשיהם אתם אני יהוה :

20 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים מֵשֶׁה לְאָמֶר: 2 וְאֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל תֹּאמֶר אֲישׁ אִישׁ מִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגָּרֶגֶر
בִּיְשָׂרָאֵל אֲשֶׁר יִתְּן מִזְרָעָו לְמֶלֶךְ מוֹת יוֹמָת עַם הָארֵץ
יַרְגְּמוּהוּ בָּאָבָן: 3 וְאַנְתָּא אֶת פָּנֵי בְּאִישׁ הַהוּא וְהַכְּרֹתִי
אָתָּה מִקְרָב עָמוֹ כִּי מִזְרָעָו נָתַן לְמֶלֶךְ לְמַעַן טָמֵא אָתָּה
מִקְדָּשִׁי וְלֹחְלֵל אֶת שְׁמָ קָדְשִׁי: 4 וְאִם הָעָלָם יַעֲלִימָו
עַם הָארֵץ אֲתָּה עִנֵּיהֶם מִן הַאִישׁ הַהוּא בְּתַתּוֹ מִזְרָעָו
לְמֶלֶךְ לְבָלְתִּי הַמִּתְּאָהָו: 5 וְשָׁמְתִּי אַנְתָּא פָּנֵי בְּאִישׁ
הַהוּא וּבְמִשְׁפְּחָתוֹ וְהַכְּרֹתִי אֲתָּה וְאֶת כָּל הַזָּנוּם אַחֲרִיו

ונכרתו הנקשות העשת מקרב עםם: ³⁰ ושמירתם את
משמרתו לבתיהם עשוות מחוקות התועבות אשר נעשה
לפניכם ולא הטעמו בהם אני יהוה אללהיכם:

19 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם: 3 איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם: 4 אל הפנו אל האלילים ולאלהי מוסכה לא העשו לכם אני יהוה אלהיכם: 5 וכי טובחן זבח שלמים ליהוה לרצונכם טובחון: 6 ביום זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד יום השלישי באש ישרפף: 7 ואם האכל יאכל ביום השלישי פנול הוא לא ירצה: 8 ואכליו עונו ישא כי את קדש יהוה חלל ונכרצה הנפש החטא מעמיה: 9 ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכללה פאת שדר לקצר ולקט קצירך לא תלקט: 10 וכרכיך לא תעיל ולפרט כרמיך לא תלקט לעני ולגור תעצב אתם אני יהוה אלהיכם: 11 לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיהו: 12 ולא תשבעו בשמי לשקר וחילתה את שם אלハイך אני יהוה: 13 לא תעשך את רעך ולא תגונול לא תלין פעלה שכיר אתה עד בקר: 14 לא תקלל חרש ולפני עור לא תחתן מכשול ויראת מאלハイך אני יהוה: 15 לא תעשו על במשפט לא תשאبني דל ולא תהדר פניו גדור בצדך תשפט עמיהך: 16 לא תALK רכילה בעמיך לא תעמד עלدم רעך אני יהוה: 17 לא תשנא את אחיך בלבך הוכח תוכיח את עמיהך ולא תשא עליו חטא: 18 לא תקם ולא תטר את בני עמק ואהבת לרעך כמוך אני יהוה: 19 את קחתי תשמרו בהמתך לא תרביע כלאים שדרך לא תזרע כלאים ובונם כלאים שעטנו לא יעלה עלייך: 20 ואיש כי ישכב את אשה שכבת ורע והוא שפהה נחרפת לאיש והפדה לא נפרטה או חפשה לא נתן לה בקורת תהיה לא יומתו כי לא חפשה: 21 והביא את אשמו ליהוה אל

לזנות אחרי המלך מקרוב עם: 6 והנפש אשר תפנה ארץ זבת הלב ודבש אני יהוה אלהיכם אשר הבדלי אל האב ואל הירענים לזנות אחריהם ונתתי את פני בנפש החוא והכרתי אותו מקרוב עמו: 7 והתקדשתם והייתם קדושים כי אני יהוה אלהיכם: 8 ושמרתם את חקתי ועשיתם אתם אני יהוה מקדשכם: 9 כי איש איש אשר יקלל את אביו ואת אמו מות ימות אביו ואמו קל דמי בו: 10 ואיש אשר ינאף את אשת איש אשר ינאף את אשת רעהו מות ימות הנאף והנאפת: 11 ואיש אשר ישכב את אשת אביו ערות אביו גלה מות יומו שניהם דמיים בם: 12 ואיש אשר ישכב את כלתו מות יומו שנייהם תבל עשו דמיום בם: 13 ואיש אשר ישכב את זכר משכביasha התועבה עשו שניהם מות יומו שנייהם תבל עשו דמיום בם: 14 ואיש אשר יקח את אשת ואת יומתו דמיום בם: 15 ואיש אשר יתן שכבותם בבבמה מות ימות בתוככם: 16 ואשה אשר תקרב אל כל ובבבמה אתה והרגנת את האשת ואת הבבמה מות יומת דמיום בם: 17 ואיש אשר יקח את אחותו בת אביו או בת אמו וראה את ערותה והיא תראה את ערותו חסד הוא ונכרתו לעיני בני עםם ערות אחותו גלה ענו ישא: 18 ואיש אשר ישכב את אש דורה גלה את ערותה את מקרה הערה והוא גלה את מ庫ר דמייה ונכרתו שניהם מקרוב עם: 19 וערות אשות אמך ואחות אביך לא תנלה כי את שארו הערה עונם ישאו: 20 ואיש אשר ישכב את דרכו ערות דרכו גלה חטאם ישאו עירירים ימותו: 21 ואיש אשר יקח את אשת אחיו נדה הוא ערות אחיו גלה עירירים יהיו: 22 ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטוי ועשיתם את ולא תקיא אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה: 23 ולא תלכו בחקמת הגוי אשר אני משלח מפניכם כי את כל אלה עשו ואקץ בם: 24 ואמר לכם אתם תירשו את אדרתם ואני אתנה לכם לרשות אתה

בaban ירגמו אתם דמיום בם:

21 ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטהר בעמיו: 2 כי אם לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו ולכחו ולאחים: 3 ולஅחתו הבתולה הקרוובה אליו אשר לא היהת לאייש לה יטמא: 4 לא יטהר בעל בעמיו להחלו: 5 לא יקרחה קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלו ובסתרם לא ישרטו שרטת: 6 קדשים יהיו לא אלהיהם ולא יחוללו שם אלהיהם כי את אשיה יהוה לחם אלהיהם הם מקריבם והיו קדש: 7 אשא זנה וחיללה לא יקחו ואשה גנושה מאישה לא יקחו כי קדש הוא לא אלהיו: 8 וקדשתו כי את לחם אלהיך הוא מקדיב קדש יהיה לך כי קדוש אני יהוה מקדשכם: 9 ובת איש כהן כי תחל לזנות את אביה היא מחללת באש תשרף: 10 והכהן הנדול מהחיו אשר יוצק על ראשו שמן המשחה ומלא את ידו ללבש את הבנדדים את ראשו לא יפרע ובנדיו לא יפרם: 11 ועל כל נפשות מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא: 12 וממן המקדש לא יצא ולא יחולל את מקדש אלהו כי נור שמן משחה לא יטמא ירשו אני יהוה: 13 והוא אשת בתולה יקח את אלהינו עליון אני יהוה: 14 אלמנה וגנושה וחיללה זנה את אלה לא יקח כי אם בתולה מעמיו יקח אשא: 15 ולא יחולל זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו: 16 ויודבר יהוה אל משה לאמר: 17 דבר אל אהרן לאמר איש מזרעך לדרתם אשר יהוה בו מום לא יקרב להקריב להם אלהיו: 18 כי

כל איש אשר בו מום לא יקריב איש עור או פסה או חרם או שרעע: ¹⁹ או איש אשר יהיה בו שבר רגל או בני ישראל את אשר ירימו ליהוה: ²⁰ והשiaoו אותו שבר יד: ²⁰ או גבן או דק או תבלל בעינו או גרב או עון אשמה באכלם את קדשויהם כי אני יהוה מקדשם: ²¹ ולידבר יהוה אל משה לאמר: ¹⁸ דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית אהרן הכהן לא ינש להקריב את אשיה יהוה מומ בו את ילפת או מרוחה אשך: ²¹ כל איש אשר בו מום מזרע שבר יד: ²⁰ או גבן או דק או תבלל בעינו או גרב או ינש לא ינש להקריב: ²² לחם אלהיו מקדשי הkadshim וממן הקדשים יאכל: ²³ אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא ינש כי מום בו ולא יחלל את מקדשי כי אני יהוה מקדשם: ²⁴ וירדבר משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל:

22 וירדבר יהוה אל משה לאמר: ² דבר אל אהרן ואל בניו וינוירו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי אשר הם מקדשים לי אני יהוה: ³ אמר אלהם לדרתיכם כל איש אשר יקריב מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקידשו בני ישראל ליהוה וטמאו עליו ונכרתה הנפש ההוא לפני אני יהוה: ⁴ איש איש מזרע אהרן והוא צרווע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והגע בכל טמא נפש או איש אשר יצא ממנה שכבת זרע: ⁵ או איש אשר יגע בכל שרצן אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא לו לכל טמאתו: ⁶ נפש אשר תנע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחץ בשרו במים: ⁷ ובא השמש וטהר ואחר יטמא לו או באדם אשר יטמא לו לכל טמאתו: ⁶ נפש יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא: ⁸ נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יהוה: ⁹ ושמרו את משמרתי ולא קדש: ¹⁰ וכלהן כי יקינה נש קניון כספו הוא יאכל בו וילד ביתו הם יאכלו בלחמו: ¹¹ ובכת כהן כי תהיה לאיש זר והוא בתורת הקדשים לא יאכל: ¹² ובכת כהן כי תהיה אלמנה ונורשה וזרע אין לה ושבה אל מקראי קדש אלהם מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש אלהם מועדי: ³ ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקריא קדש כל אני יהוה:

23 וירדבר יהוה אל משה לאמר: ² דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש אלהם מועדי: ³ ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקריא קדש כל יאכל בו: ¹⁴ ואיש כי יאכל קדש בשגגה ויסוף המשיחו ויקרא

מלוכה לא תשוע שבת הוא ליהוה בכל מושבתייםם: 22 ובकצרכם את קץ
בכל מושבתייםם: 22 בכל מושבתים לדרתיכם: 22 ובקצרכם את קץ
ארצכם לא תכלה פאת שך בקצרך ולקט קציך
לא תלקט לעני ולגר העזוב אתם אנו יהוה אלהיכם:
במועדם: 5 בחודש הראשון בארכעה עשר לחודש בין
הערבים פסח ליהוה: 6 וב חמישה עשר ימים לחודש
זהו חג המצוות ליהוה שבת ימים מצות תאכלו:
לאמור בחודש השביעי באחד לחודש יהיה לכם שבתוון
ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה
עבדה לא תעשו: 8 והקרבתם אשה ליהוה שבת
עבודה לא תעשו: 8 והקרבתם אשה ליהוה שבת
ימים ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבדה
לא תעשו: 9 וידבר יהוה אל משה לאמר: 10 דבר
אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבוא אל הארץ
אשר אני נתן לכם וקצתתם את קצירה והבאות
את عمر ראשית קציכם אל הכהן: 11 והניף את
העمر לפניו יהוה לדצנכם ממחורת השבת יניפנו
הכהן: 12 ועשיתם ביום הניפנו את העمر כבש
תענה בעצם היום הזה ונכרתת מעמיה: 13 וכל הנפש
אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה והאבדתו
את הנפש ההוא מקרב עמה: 14 כל מלאכה לא
תעשה חקמת עולם לדרתיכם בכל מושבתייםם: 15 שבת
שבתוון הוא לכם ועניהם את נפשתיכם בתשעה לחודש
יון רביעת החין: 14 ולחם וכקל וכרמל לא תאכלו
בערב מערב עד ערב תשבעו שבתיכם: 15 וידבר
חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתייםם: 15 וספרתם
לכם ממחורת השבת מיום הביאכם את عمر התונפה
שבע שבתות תמיימת תהינה: 16 עד ממחורת השבת
השביעית הספרו חמישים יום והקרבתם מנהה חדשנה
ליהוה: 17 ממושבתיכם תביאו לחם תנופה שניים שני
עשנים סלת תהינה חמץ האfineה בכורדים ליהוה:
18 והקרבתם על הלחם שבת עכשים חמימים בני
שנה ופר בן בקר אחד ואילם שנים יהו עליה ליהוה
ומנהתם ונסכים אשה ריח ניחח ליהוה: 19 ועשיתם
שער עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח
שלמים: 20 והניף הכהן אתם על לחם הבכורים
תנופה לפניו יהוה על שני כבשים קדש יהו ליהוה
באספכם את תבאות הארץ תחנו את חג יהוה שבת
ימים ביום הראשון שבתוון וביום השmini שבתוון:
לכהן: 21 וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש
יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו חקת עולם
ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עז הדר כפת

תמרורים וענף עץ עבה וערבי נחל ושמחתם לפני יהוה 18 ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: 19 ואיש אל הילcum שבעת ימים: 20 כי יתן מום בעמיוו כאשר עשה כן יעשה לו: 20 שבר תחת שבר עין תחת עין שנ תחת שנ כאשר יתן מום באדם כן יתנו בו: 21 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם תחנו אותו: 22 משפט אחד יהיה לכם נגר כארוח יהה כי יומת: 22 משפט אחד יהיה לכם נגר כארוח יהה כי יומת: 23 וידבר משה אל בני ישראל בסוכות הושבתי את בני ישראל בהוציאי אותם מארץ אני יהוה אלהיכם: 23 וידבר משה אל בני ישראל ויצוואת המקלל אל מחוץ למחנה וירגנוו אותו אבן ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה: 24 וידבר יהוה אל משה אמר: 2 צו את בני

25 וידבר יהוה אל משה בהר סיני אמר: 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה: 3 שיש שנים תזרע שדרך ושת שנים תומר כרמך ואספה את התבואה: 4 ובשנה השביעת שבת שבתוון יהיה לאرض שבת ליהוה שדרך לא תזרע וכרמך לא תומר: 5 את ספיה קצירך לא תקצור ואת ענבי נוירך לא תבצרא שנת שבתוון יהיה לאرض: 6 והייתה שבת הארץ لكم לאכללה לך ולעברך ולא מטהך ולשכירך ולתחשבך הנרים עמק: 7 ולבחמתך ולחויה אשר בארץ תהיה כל התבואה לאכל: 8 וספרת לך שבע שבת שנים שבע שנים שבע פעמים והוא לך ימי שבע שבת שנים תשע וארבעים שנה: 9 והעברת שופר תרועה בחדר השבעי בעשור לחדר ביום הכפרים תעבירו שופר בכל הארץ: 10 וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרכו בארץ לכל ישיבה יובל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל אחוזתו ואיש אל משפחתו תשבו: 11 יובל הוא שנת החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את ספיה ולא תבצרו את נוריה: 12 כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו את התבואה: 13 בשנת היובל זאת תשבו איש אל אחוזתו: 14 וכי תמכרו ממך לעמיך או קנה מיד עמיתך אל הונו איש את אחיו: 15 במספר שנים אחר היובל תקנה מות יומת רגום ירגנוו בו כל העדה נגר כארוח בנקבו שם יומת: 16 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 16 לפי ימם בחקת עולם לדרכיכם בחדר השבעי ימים בשנה בחקת עולם לדרכיכם בחדר השבעי ימים בשנה בחקת עולם לדרכיכם בחדר השבעי ימים כל הארץ בישראל ישבו בסכת: 43 למן ידעו דרכיכם כי בסוכות הושבתי את בני ישראל בהוציאי אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: 44 וידבר משה את מעדי יהוה אל בני ישראל:

24 וידבר יהוה אל משה אמר: 2 צו את בני ישראל ויקחו אלקיך שמן זית זך כתית למואר להעלת נר תמיד: 3 מחוץ לפ_rectת העדה באهل מועד יערך אותו אהרן מערב עד בקר לפ_rectנ הודה תמיד חקת עולם לדרכיכם: 4 על המנורה הטהרה יערך את הנרות לפ_rectנ הודה תמיד: 5 ולקחת סלת ואפית אתה שתים עשרה חלות שני עשרנים יהיה החלה האחת: 6 ושמתאותם שתים מערכות שע мерכota על השלחן הטהר לפ_rectנ הודה: 7 ונחת על המערה לבנה זכה והיתה ללחם לאורה אשה ליהוה: 8 ביום השבת ביום השבת יערכנו לפ_rectנ הודה תמיד מאה בני ישראל ביום השבת יערכו לאהרן ולבניו ואכלו במקומות ברית עולם: 9 והייתה לאהרן ולבניו ואכלו במקומות קדש כי קדשים הוא לו מאשי יהוה חוק עולם: 10 ויוצא בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך בני ישראל וינצטו במחנה בן הישראלית ואיש הישראלית: 11 ויקב בן האשה הישראלית את השם ויקל ויביאו אותו אל משה ושם אמו שלמויות בת דברי למטה דן: 12 ויניחו במשמר לפ_rectש להם על פי יהוה: 13 וידבר יהוה אל משה אמר: 14 הוציא את המקלל אל מחוץ למשנה וסמכו כל השמעים את ידיהם על ראשו ורגנוו למשנה ואל בני ישראל תדבר לאמור איש את כל העדה: 15 ואל בני ישראל תדבר לאמור איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 16 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגנוו בו כל העדה נגר כארוח בנקבו ואיש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 16 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגנוו בו כל העדה נגר כארוח בנקבו ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 16 לפי

רב הימים תרבה מקרתו ולפי מעט הימים הללו ממעיט מקנותו כי מספר תבאות הוא מכר לך:³⁷ וולא תנו איש את עמיותיו ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם:³⁸ ועשיתם את חקתי ואת משפטיהם תשמרו ועשיתם אותם יושבתם על הארץ לבטח:³⁹ ונתקה הארץ פריה ואכלתם לשבע וושבחתם לבטה עלייה:⁴⁰ וכי האמרו מה נאכל בשנה השביעית הן לא נזרע ולא נאסף את התבואה:⁴¹ וזאת תברכו לכם בשנה הששית ועשה את התבואה לשלש השנים:⁴² וזה עתם אתה השנה השמינית ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה התשיעית עד בוא התבואה האכלו ישן:⁴³ והארץ לא תמכר לזמןת כי לי הארץ כי נרים ותושבים אתם עmedi:⁴⁴ ובכל ארץ אחזותכם נאלת הארץ לא רצוי ומכר הארץ גאלתו:⁴⁵ וחשב את שני ממכרו והשיב ידו ומצא כדי גאלתו:⁴⁶ וחשב את שני ממכרו ביד הקנה אותו או לעקר משפחתך נר:⁴⁷ אחרי נמכר נאלת הארץ לו עד שתנתקה הארץ לרש את אחזותך לעלם בהם תעבדו ובאהיכם בני ישראל*לכם לאחזה:*⁴⁸ והתנהלתם אתם לבנייכם אחרים לארץ לאחזה:⁴⁹ או דדו או בן דדו גאלנו או אחד מאחיזינו גאלנו:⁵⁰ או דדו או בן דדו גאלנו או משאר בשרו ממשפחו גאלנו או השינה ידו וננאל: כה שבעם קנהו משנת המכרו לו עד שתנתקה הארץ למשבב עם קנהו משנת המכרו במספר שנים כימי שכיר יהוה עמו: סוף ממכרו במספר שנים כימי שכיר יהוה עמו: אם עוד רבות שנים לפיהן ישיב גאלתו מכוף מנקתו:⁵¹ ואם מעת נשאר בשנים עד שתנתקה הארץ וחשב לו כפי שני ישיב את גאלתו:⁵² כשביר שנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרק לעזינך:⁵³ ואם לא גאל באלה ויצא בשנה היבול הוא ובנו עמו:⁵⁴ כי לי בני ישראל עבדים עבדיהם אשר הוציאו אותך מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם:

26 לא העשו לכם אלילים ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכיות לא תנתנו בארצכם להשתחות עליה כי אני יהוה אלהיכם:² את שבתי תשמרו ומוקדי תיראו אני יהוה:³ אם בחקתי תלכו ואת

ושדה מגרש ערים לא ימכר כי אחזות עולם הוא להם:³⁵ וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמוק והחזקת בו נר ותושב וחיך עמק:³⁶ אל תחק מאותו נשך ותרביה ויראת מאלהיך והי אחיך עמק:³⁷ את ספר לא

מצוחטי תשמרו ועשיהם אתם : 25 והבאתי עליכם חרב נקמת נקם ברית נתנה הארץ יבולה וען השדה ייתן פריו : 26 ונאספתם אל ערים ושלוחתי דבר בתוככם ונתתם ביד אויב : 27 בשברי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים ללחמכם בתנור אחד והשיבו ללחמכם במשקל ללחמכם לשבע וושבתם לבטח בארץכם : 28 ונחתה נחתה לשבע ושבתם לבטח בארץכם : 29 והרדרפהם את שולם בארץ ושכבותם ואין מהריך והשבתי תיה רעה מן הארץ וחרב לא תעביר בארץכם : 30 והרדרפהם את איביכם ונפלו לפניכם לחרב : 31 ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה ורדפו ונפלו איביכם לפניכם בשער בנייכם ובשער בנתייכם תאכלו : 32 והשמדתי את במותיכם והכרתי את חמניכם ונחתה את פנוריכם על פנרי גלוליכם ונעללה נשפי אתכם : 33 ונחתה את עיריכם חרבנה והשמוני את מקדשיכם ולא אריה בריח ניחחכם : 34 והשמוני אני את הארץ ושממו עליה תנעל נשפי אתכם : 35 ואתכם אוריה בנים והדריקתי איביכם היישבים בה : 36 ואתכם אוריה אלהים ואחריכם חרב והיתה ארצכם שמנה ועיריכם יהיו הרבהה : 37 אז תרצה הארץ את שבתתיה כל ימי השמה ואתם בארץ איביכם אז תשבת הארץ והרצת את שבתתיה : 38 כל ימי השמה תשבת את אשר לא שבתתיה שבתתיכם בשבתתם עליה : 39 והנשאים בכם והבאתי מרכז בלבכם בארצצת איביהם ורדף: אתם קול עליה נרדף ונoso מנשת חרב ורדף אין ולא 37 וכשלו איש באחיו מפני חרב ורדף אין ולא היה לכם תקומה לפני איביכם : 40 ואבדתם בנים ואכללה אתכם ארץ איביכם : 41 והנשאים בהם ימכו: בעונם בארצצת איביכם ואף בעונת אבתם אתם ימכו: ונחתה את שמייכם כבבזיל ואת ארצכם כנחשה : 42 ותם לrisk כחכם ולא תנתן ארצכם את יבולה וען הארץ לא ייתן פריו : 43 ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי יוספתי עליכם מכה שבע כחתאיכם : 44 והשלחתם בכם את חיית השדה וshallת אתכם והכריתה את אזכור והארץ אזכר : 45 והארץ תעוז מהם ותרץ את שבתתיה בהשמה מהם והם ירצו את עונם יען וביען באלה לא תוסרו לי והלכתי עמי קרי : 46 והלכתי אם שפטים מסאו ואת קתני געללה נפשם : 47 ואף נם אף אני עמכם בקרי והכיתי אתכם נם אני שבע על

משנת היבל יקדים שדהו כערך יקום: ¹⁸ ואם אחר היבל יקדים שדהו וחשב לו הכהן את הכסף על פי השנים הנותרת עד שנת היבל ונגרע מערך: ¹⁹ ואם נאליג אל השדה המקדים אותו ויסוף חמישית כספי ערך עלייו וكم לו: ²⁰ ואם לא נאליג אל השדה ואם מכיר את השדה לאיש אחר לא יגאל עוד: ²¹ והיה השדה בוצאו ביבל קדש ליהוה כשרה חרם לכהן תהיה אחותו: ²² ואם את שדה מקנותו אשר לא משדרה אחותו יקדים ליהוה: ²³ וחשב לו הכהן את מסכת הערך עד שנת היבל ונתן את הערך ביום ההוא קדש ליהוה: ²⁴ בשנת הוובל ישוב השדה לאשר קנדנו מאתו לאשר לו אחות הארץ: ²⁵ וכל ערך יהוה בשקל הקדרש עשרים גנра היה השקל: ²⁶ אך בכור אשר יבכר ליהוה בבהמה לא יקדים איש אותו אם שור אם שה ליהוה הוא: ²⁷ ואם בבהמה הטמאה ופדה בערך ויסוף חמישתו עלייו ואם לא יגאל ונמכר בערך: ²⁸ אך כל חרם אשר יחרם איש ליהוה מכל אשר לו מ אדם ובהמה ומשדרה אחותו לא ימכור ולא יגאל כל חרם קדש קדשים הוא ליהוה: ²⁹ כל חרם אשר יחרם מן האדם לא יפדה מוות יומת: ³⁰ וכל מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי העץ ליהוה הוא קדש ליהוה: ³¹ ואם נאליג אל איש ממעשרו חמישתו יסף עלייו: ³² וכל מעשר בקר וצאן כל אשר עבר תחת השבט העשורי יהיה קדש ליהוה: ³³ לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואם המר ימירנו והיה הוא ותמורתו יהיה קדש לא יגאל: ³⁴ אלה המצוות אשר צוה יהוה אתה משה אל בני ישראל בהר סיני:

זהה בהיותם בארץ איביהם לא מסתומים ולא געלתיהם כלחם להפר בריתם אתם כי אני יהוה אלהיהם: ⁴⁵ זוכרתי להם ברית ראשונים אשר הוציאתי אתם מארץ מצרים לעני הנוגם להיתם להם לאלהים אני יהוה: ⁴⁶ אלה החוקים והמשפטים והتورת אשר נתן יהוה בין ובין בני ישראל בהר סיני ביד משה:

27 וידבר יהוה אל משה לאמר: ² דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש כי יפלא נדר בערך נפשת ליהוה: ³ וזה ערך הוכר מבן עשרים שנה ועד בן ששים שנה והוא ערך חמישים שקל כסף בשקל הקדרש: ⁴ ואם נקבה הוא והוא ערך שלשים שקל: ⁵ ואם מבן חמיש שנים ועד בן עשרים שנה והוא ערך הוכר עשרים שקלים ולנקבה עשרה שקלים: ⁶ ואם מבן חדש ועד בן חמיש שנים והוא ערך הוכר חמישה שקלים כסף ולנקבה ערך שלוש שקלים כסף: ⁷ ואם מבן ששים שנה ומעלה אם זכר והוא ערך חמישה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים: ⁸ ואם נך הוא מערכך והעמידו לפני הכהן והעריך אתו הכהן על פי אשר תשיג יד הנדר יעריכנו הכהן: ⁹ ואם בבהמה אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל אשר ניתן ליהוה יהיה קדש: ¹⁰ לא יחליפנו ולא ימיר אתו טוב ברע או רע בטוב ואם המר ימיר בבהמה והיה הוא ותמורתו יהיה קדש: ¹¹ וזה ערך הכהן מה מה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה אתה בין טוב ובין רע בערך הכהן כן יהוה: ¹² ואם נאליג יהוה יסוף חמישתו על ערך: ¹³ ואם נאליג יהוה יסוף חמישתו על ערך את ביתו קדש ליהוה והעמידו הכהן בין טוב ובין רע אשר יעריך אתו הכהן כן יקום: ¹⁵ ואם המקדיש נאליג את ביתו ויסוף חמישית כסף ערך עלייו והיה לו: ¹⁶ ואם משדרה אחותו יקדים איש ליהוה והוא ערך לפי זרע זרע חמץ שערים בחמשים שקל כסף: ¹⁷ אם

אלף ושש מאות וחמשים :²⁶ לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא :²⁷ פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושביעים אלף ושש מאות :²⁸ לבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא :²⁹ פקדיהם למטה יששכר ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות :³⁰ לבני זבולון תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא :³¹ פקדיהם למטה זבולון שבעה וחמשים אלף וארבע מאות :³² לבני יוסף לבני אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא :³³ פקדיהם למטה אפרים ארבעים אלף וחמש מאות :³⁴ לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא :³⁵ פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף צבא :³⁶ לבני בנימין תולדתם למשפחתם לבית ומאותים :³⁷ לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא :³⁸ פקדיהם למטה בנימין חמישה ושלשים אלף וארבע מאות :³⁹ לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא :⁴⁰ לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית ושבע מאות :⁴¹ פקדיהם למטה אשר אחד ארבעים אלף צבא :⁴² בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית וחמש מאות :⁴³ פקדיים למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף צבא :⁴⁴ אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשי ישראל שנים עשר איש אחד לבית אהבו והוא היו :⁴⁵ ויהיו כל פקודי בני ישראל לבית אבותם מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל :

1 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחදש השני בשנה השנית לנצחם הארץ מצרים לאמור :² שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לבית אבותם במספר שמות כל זכר לגיליהם :³ מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל הפקדו אתם לצבאותם אתה ואהרן :⁴ ואתכם יהו איש איש למטה איש ראש לבית אהבו הוא :⁵ ואלה שמות האנשים אשר יעדמו אתכם לדרכם אל-יצור בן שדריאור :⁶ לשמעון שלמייאל בן צוריידי :⁷ ליהודה נחשון בן עמינדב :⁸ ליששכר נתנאל בן צווער :⁹ לזבולון אליאב בן חילן :¹⁰ לבני יוסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד למנשה גמליאל בן פרחצור :¹¹ לבנימין אבידן בן נדען :¹² לדן אחיעזר בן עמישדי :¹³ לאשר פגעייאל בן עכרן :¹⁴ לנגד אלסף בן דעאל :¹⁵ לנפתלי אחירע בן עיןן :¹⁶ אלה קרייא העדה נשאי מטוות אבותם ראשי אלף ישראל הם :¹⁷ ויקח משה ואהרן את האנשים האלה אשר נקבעו בשמות :¹⁸ וזאת כל העדה הקהילו באחד לחדר שנוי ויתילדו על משפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה לגיליהם :¹⁹ כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני :²⁰ ויהיו בני ראוון בכיר ישראל תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות לגיליהם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא :²¹ פקדיהם למטה ראוון שששה וחמש מאות :²² לבני שמעון תולדהם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא :²³ פקדיהם למטה שמעון תשעה וחמשים אלף ושלש מאות :²⁴ לבני נד תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא :²⁵ פקדיהם למטה נד חמשה וארבעים

46 ויהיו כל הפקדים שיש מאות אלף ושלשת אלפיים וחמש מאות וחמשים: 47 והלויים למטה אבותם לא התפקדו בתוכם: 48 וידבר יהוה אל משה לאמר: 49 אך את מטה לוי לא הפקד ואת ראש לא תsha בתוך בני ישראל: 50 ואתה הפקד את הלויים על משכן העדת ועל כל כליו ועל כל אשר לו הימה ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתו וסבב למשכן יתנו: 51 ובנסע המשכן יורידו אותו הלויים ובחנת המשכן יקימו אותו הלויים והזור הקרב יומת: 52 וחנו בני ישראל איש על מתחנו ואיש על דגלו לצבאותם: 53 והלויים יתנו סבב למשכן העדרת ולא יהודה קצף על עדת בני ישראל ושמרו הלויים את משמרת המשכן העדרות: 54 ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו:

2 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 2 איש על הדגלו באחת לבית אבותם יתנו בני ישראל מננד סביב לאهل מועד יהנו: 3 ובחנים קדמה מזורתה דגלו מתחנה יהודה לצבאותם ונשיא לבני יהודה נחשון בן עמינדב: 4 וצבאו ופקדיהם ארבעה ושבעים אלף ושבעים מותן באן צור: 5 ובחנים עליו מטה ישכר ונשיא לבני ישכר נתנאן באן צור: 6 וצבאו ופקדיו ארבעה וחמשים אלף זבולון וארבע מאות: 7 מטה זבולון ונשיא לבני זבולון אלף איליאב בן חלן: 8 וצבאו ופקדיו שבעה וחמשים אלף וארבע מאות: 9 כל הפקדים למחנה יהודה מאת אלף ושבעים אלף וששת אלף וארבע מאות לצבאותם ראשונה יסעו: 10 דגלו ממחנה רואבן תימנה לצבאותם ונשיא לבני רואבן אלצ'ור בן שדיואר: 11 וצבאו ופקדיו שש וחמש מאות: 12 ובחנים עליו מטה שמעון ונשיא לבני שמעון שלמיאל בן צורי שדי: 13 וצבאו ופקדיהם תשעה וחמשים אלף ושלש מאות: 14 ומטה גדר ונשיא לבני גדר אליסף בן דעוואל: 15 וצבאו ופקדיהם חמישה וארבעים אלף ושש מאות

3 ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה בהר סיני: 2 ואלה שמות בני אהרן הבכור נדב ואביהו אלעזר ואיתמר: 3 אלה שמות בני אהרן הכהנים המשחמים אשר מלא ידם לכחן: 4 וימת נדב ואביהו לפני יהוה בהקרbum אש זרה לפני יהוה

במדבר סיני ובנים לא היו להם ויבנֵן אלעזר ואיתמר על פני אהרן אביהם: 5 וידבר יהוה אל משה לאמר: אלפים וש מאות שמרי משמרת הכהן: 29 משפחתי בני קהת יחנו על ירך המשכן תימנה: 30 ונשיה ביתו ושרתו אותו: 7 ושמרו את משמרתו ואת משמרת כל אב למשפחתי הכהני אלצפן בן עזיאל: 31 ומשמרתו של אהרן והשלוחן והמנרה והמזבחת וכלי הקדרש כל אשרתו בהם והמסך וכל עבדתו: 32 ונשיה נשיי הלווי אלעזר בן אהרן הכהן פקדת שמרי משמרת הכהן: 33 למורי משפחתי המחליל ומשפחתי המושי הדרש: 34 לפקדת שמרי משמרת כל אלה הם משפחתי מורי: 35 ופקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה שת אלפים ומאותים: 36 ונשיה בית אב למשפחתי מורי צוריאל בן אביהיל על ירך המשכן יחנו צפנה: 36 ופקדת משמרות בני מורי קרש המשכן ובריחיו ועמדיו ואהנו וכל כליו וכל עבדתו: 37 ועמדרי החצר סביב ואדרניהם ויתרתם ומיתריהם: 38 והחנים לפני המשכן קדרמה לפני אהל מועד מזרחה משה ואהרן ובניו שמרים משמרת המקדש למשמרת בני ישראל והור הקרב יומת: 39 כל פקודי הלויים אשר פקד משה ואהרן על פיו יהוה למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה שנים ועשרים אלף: 40 ויאמר יהוה אל משה פקד כל בכור זכר לבני ישראל מבן חדש ומעלה ושמעיע: 41 ואהיה תחת כל בכיר בבני ישראל ואת הלויים לי אני יהוה תחת כל בכיר בבני ישראל ואת בהמות הלויים תחת כל בכור בהמות בני ישראל: 42 ויפקד משה כאשר צוה יהוה אתה את כל בכיר בבני ישראל: 43 ויהי כל בכור זכר במספר שמota מבן חדש ומעלה לפקדיהם שנים ועשרים אלף שלשה ושבעים ומאותים: 44 וידבר יהוה אל משה לאמר: קח את הלויים תחת כל בכור בבני ישראל ואת בית אב לנרשני אליסף בן לאל: 45 ומשמרת בני ישראל באהל מועד המשכן והאהל מכסהו ומסך פתח גרשון בנרשות הנרשמי אחורי המשכן יחנו ימה: 24 ונשיה משפחתי הנרשמי אחורי המשכן יחנו ימה: 24 ונשיה 23 משפחתי הנרשמי אחורי המשכן יחנו ימה: 24 ונשיה אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריו לכל אהל מועד: 26 וקלעי החצר ואת מסך פתח החצר על הלויים מבכור בני ישראל: 47 ולקחת חמשת חמישת שקלים לגולגולת בשקל הקדרש תקח עשרים ומשפחתי החברני ומשפחתי העוזאי אלה הם משפחתי

גרה השקלה: 48 ונתתה הכסף לאחרן ובינוי פרדיי העדרפים בהם: 49 ויקח משה את כסף הפעדים מאת העדרפים על פרדיי הלוים: 50 מאת בכור בני ישראל לך את הכסף חמשה וששים ושלש מאות ואלף בשקל הקדרש: 51 ויתן משה את כסף הפעדים לאחרן ובינוי על פי יהוה כאשר צוה יהוה את משה:

4 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 2 נשא את ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית אבותם: 3 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שניה כל באלצבא לעשوت מלאכה באهل מועד: 4 זאת עבדת בני קהת באهل מועד קדרש הקדרשים: 5 ובא אהרן ובנוו בנסע המחנה והורדו את פרכת המשך וכוסו בה את ארן העדה: 6 ונחנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בגדי כליל חכלת מלמעלה ושמו ברדייו: 7 ועל שלוחן הפנים יפרשו בגדי תכלת וננתנו עליו את הקערת ואת הכפת ואת המנקות ואת קשות הנסיך ולהם החמיד עליו יהיה: 8 ופרשו עליהם בגדי תולעת שני וכוסו אותו במכסה עור תחש ושמו את ברדייו: 9 ולקחו בגדי תכלת וכוסו את מנרת המאור ואת נרתיה ואת מלקיה ואת מהתיה ואת כל כליא ובידיהם אשר ישרתו לה בהם: 10 וננתנו אתה ואת כל שמנה אשר ישרתו לה מכסה עור תחש וננתנו על המוט: 11 ועל כליה אל מכסה עור תחש וננתנו את כל כליא וזהב יפרשו בגדי תכלת וכוסו אותו במכסה עור מזבח הוזבח ואת ברדייו: 12 ולקחו את כל כליא השרת ואת תחש וננתנו אל בגדי תכלת וכוסו אשר ישרתו במכסה עור תחש וננתנו על המוט: 13 וודשנו את אותם במכסה עור תחש וננתנו את כל כליא וזהב ישרתו עליו בגדי ארנמנן: 14 ונחנו עליו את כל המזבח ופרשו עליו בגדי ארנמנן: 15 וכלה אהרן ובנוו את היעים ואת המזרקה כל כלוי המזבח ופרשו עליהם עור תחש ושמו בדיאו: 16 וכלה אהרן ובנוו את היעים ואת המזרקה כל כלוי הקדש בנסע המחנה לכסת את הקדש ואת כל כלוי הקדש באهل מועד ביד אמר בנו אהרן מריי לכל עבדתם באهل מועד קרשי המשכן ובריחיו ועמודיו ואדניו: 32 ועמודיו החצר סביב ואדניויהם ויתדרתם ומיתריהם לכל כליהם ולכל עבדתם ובשםת תפקרו את כל שמנה משהם משאים: 33 זאת עבדת משפחחת בני הכהן: 34 ויפקד משה ואהרן ונשיי העדה את בני הכהן: 35 ויפקד משה ואהרן ונשיי העדה את בני

הנפש ההוא: ⁷ והתודרו את חטאיהם אשר עשו והשיב את אשמו בראשו וחמשתו יסף עליו ונתן לאשר אם לו: ⁸ ואם אין לאיש גאל להשיב החטאם אליו החטא המושב ליהוה לכהן מלבד אריל הכהנים אשר יכפר בו עליו: ⁹ וכל תרומה לכל קדש בני ישראל אשר יקריבו לכהן לו יהוה: ¹⁰ ואיש את קדשו לו יהוה איש אשר יתן לכהן לו יהוה: ¹¹ וידבר יהוה אל משה לאמר: ¹² דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי תשתח אשתו ומעלתה בו מעל: ¹³ ושבב איש אתה שכבת זרע ונעלם מעני איש ונסתירה והוא נטמאה ועד אין בה והוא לא נתפשה: ¹⁴ ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והוא נטמא או עבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והוא לא נתמאה: ¹⁵ והביא האיש את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה עליה עשרה האיפה כמה שערדים לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה כי מנוחת קנאת הוא מנוחת זכרון מזוכרת עון: ¹⁶ והקריב את הכהן והעמדה לפני יהוה: ¹⁷ ולקח הכהן מים קדושים בכל חרש ומון העפר אשר יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל המים: ¹⁸ והעמיד הכהן את האשה לפני יהוה ופרע את ראש האשה ונתן על כפיה את מנוחת הזכרון מנוחת קנאת הוא וביד הכהן יהיו מי המרים המאדרים: ¹⁹ והשביע את הכהן אמר אל האשה אם לא שכב איש אתה ואם לא שטויות טמאת החטא אישך הנקו ממי המרים המאדרים האלה: ²⁰ ואת כי שטויות החטא אישך וכי נטמאת יתין איש בר את שכבותו מבלדי איש: ²¹ והשביע הכהן את האשה בשבעת האלה וامر הכהן לאשה יתן יהוה אותך לאלה ולשבעה בתוקע עמק מתחת יהוה את ירך נפלת ואת בטنك צבה: ²² ובאו המים המאדרים האלה במעיך לצבות בטן ולנפליך ירך ואמרה האשה Amen Amen: ²³ וכותב את האלה הכהן בספר ומה אל מי המרים: ²⁴ והשקה את האשה את מי הקהוי למשפחה ולבית אבתם: ²⁵ מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמישים שנה כל הבא לצבא לעבדה באهل מועד: ²⁶ ויהיו פקדיהם למשפחה אלף באהל מועד שבע מאות וחמשים: ²⁷ אלה פקודי משפחת הקהוי כל העבר באهل מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה: ²⁸ ופקודי בני נרשות למשפחה ולבית אבתם: ²⁹ מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמישים שנה כל הבא לצבא לעבדה באهل מועד: ³⁰ ויהיו פקדיהם למשפחה אלף וש מאות ושלשים: ³¹ אלה פקודי משפחת בני נרשות כל העבר באهل מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה: ³² ופקודי משפחת בני מררי למשפחה לבית יהוה: ³³ מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמישים אבתם: ³⁴ אלה פקידי משפחתם שלושת אלף ומאות: ³⁵ וזהו שנה כל הבא לצבא לעבדה באهل מועד: ³⁶ אלה פקידי משפחת בני מררי אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה: ³⁷ כל הפקדים אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ונשיין ישראל את הלוים למשפחה ולቤת ואהרן ונשיין ישראל את הלוים למשפחה ולቤת אבתם: ³⁸ מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמישים שנה כל הבא לעבר עבדה עבדה ועבדת משא באهل מועד: ³⁹ וזהו פקידייהם שמנתה אלף וחמש מאות ושלמים: ⁴⁰ על פי יהוה פקד אותם ביד משה איש איש על עבדתו ועל משאו ופקדיו אשר צוה יהוה את משה: ⁴¹

5

וידבר יהוה אל משה לאמר: ² צו את בני ישראל וישלחו מן המחנה כל צרווע וככל זב וכל טמא לנפש: ³ מזוכר עד נקבה תשלהו אל מחוץ למחנה תשלחוום ולא יטמאו את מהניחם אשר אני שוכן בתוכם: ⁴ ויעשו כן בני ישראל וישלחו אותם אל מחוץ למחנה כאשר דבר יהוה אל משה כן עשו בני ישראל: ⁵ וידבר יהוה אל משה לאמר: ⁶ דבר אל בני ישראל איש אוacha כי יעשו מכל חטא האדם למעל מעל ביהוה ואשמה

המורים המאדרים ובאו בה המים המאדרים למרים: נרו: ¹³ ווֹזֶת תּוֹרַת הָנִיר בַּיּוֹם מְלָאת יְמֵי נָרוּ יְבָא
אתו אל פֶתַח אֲهָל מוֹעֵד: ¹⁴ וְהַקָּרֵב אֶת קָרְבָנוּ לִיהְוָה
כִבְשׁ בֵן שְׁנָתוֹ תְמִימָס אֶחָד לְעָלָה וְכִבְשָׁה אֶחָת בַת
שְׁנָתָה תְמִימָה לְחַטָאת וְאֶיל אֶחָד תְמִימָס לְשְׁלָמִים: ¹⁵
וְסִלְמָתָה מְצֻוֹת סְלָתָה חַלָת בְלָוִלָת בְשָׁמָן וּרְקִיקִי מְצֻוֹת
מְשֻׁחִים בְשָׁמָן וּמְנַחְתָם וּנְסִכְיָהָם: ¹⁶ וְהַקָּרֵב הַכֹּהֵן
לִפְנֵי יְהוָה וְעַשֵּׂה אֶת חַטָאתוּ וְאֶת עַלְתוֹ: ¹⁷ וְאֶת אֶיל
יעַשֵּׂה זְבַח שְׁלָמִים לִיהְוָה עַל סְלָלְמָתָה וְעַשֵּׂה הַכֹּהֵן
אֶת מְנַחְתָמוּ וְאֶת נְסִכְיָהוּ: ¹⁸ וּגְלָח הָנִיר פֶתַח אֲהָל מוֹעֵד
אֶת רָאשֵׁן נָרוּ וְלַקְחֵה אֶת שַׁעַר רָאשֵׁן נָרוּ וְנַתֵּן עַל הַאֲשָׁר
אֲשֶׁר תָהַת זְבַח הַשְׁלָמִים: ¹⁹ וְלַקְחֵה הַכֹּהֵן אֶת הַזְּרֻעָה
בְשָׁלָה מִן הַאֲיל וְחַלָת מְצָה אֶחָת מִן הַסְלָל וּרְקִיק
מְצָה אֶחָד וְנַתֵּן עַל כְּפֵי הָנִיר אֶחָד הַתְגִלְחוֹ אֶת נָרוּ: ²⁰
וְהַנִּיף אֶתְמָם הַכֹּהֵן תְנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה קְרֵשׁ הַאֲלֵיכָה
עַל חֹזֶה הַתְנוּפָה וְעַל שָׁוק הַתְרָמוֹה וְאֶחָר יִשְׁתַחַת הָנִיר
יֵין: ²¹ וְזֹאת תּוֹרַת הָנִיר אֲשֶׁר יַדְרֵךְ קָרְבָנוּ לִיהְוָה עַל
נָרוּ מִלְבָד אֲשֶׁר תָשִׁיג יְדוּ כְפֵי נְדָרוֹ אֲשֶׁר יַדְרֵכְנָה
עַשֵּׂה עַל תּוֹרַת נָרוּ: ²² וַיַּדְרֵב יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לְאמֹר:
דָבָר אֶל אַהֲרֹן וְאֶל בְנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי תְבִרְכֵוּ אֶת
בְנֵי יִשְׂרָאֵל אָמֹר לָהֶם: ²⁴ יִבְרְכֵק יְהוָה וַיִּשְׁמַרְךָ
יְאָרָר יְהוָה פְנֵיו אַלְיךָ וַיַּחֲנֵךָ: ²⁶ יִשְׁאָר יְהוָה פְנֵיו אַלְיךָ
וַיִּשְׁמַע לְךָ שְׁלָום: ²⁷ וְשָׁמַע אֶת שְׁמֵי עַל בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאַנְתָךְ
אָבְרָכָם:

7 וַיְהִי בַיּוֹם כָלֹות מֹשֶׁה לְהִקְרִים אֶת הַמִשְׁכָן וַיִּמְשַׁח
אֶתוּ וַיִּקְרֹדֵשׁ אֶתוּ וְאֶת כָל כָלְיוֹ וְאֶת הַמְזֻבָח וְאֶת כָל
כָלְיוֹ וַיִּמְשַׁחֵם וַיִּקְרֹדֵשׁ אֶתְמָם: ² וַיִּקְרְבֵב נְשִׁיאֵי יִשְׂרָאֵל
רָאשֵׁי בֵית אֲבָתָם הַם נְשִׁיאֵי הַמִּתְהָה הַם הַעֲמָדִים עַל
הַפְּקָדִים: ³ וַיִּבְיאֵו אֶת קָרְבָנוּ לִפְנֵי יְהוָה שֶׁעֲנַלְתָ
צְבָב וְשְׁנִי עַשְׁר בְּקָר עֲנַלְתָ עַל שְׁנִי הַנְשָׁאִים וְשָׂור לְאֶחָד
וַיִּקְרְבֵב אֶתְמָם לִפְנֵי הַמִשְׁכָן: ⁴ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
לְאמֹר: ⁵ קְח מִאֶתְמָם וְהִי לְעַבְדָת אֲהָל מוֹעֵד
וְנַתֵּתָה אֶתְמָם אֶל הַלְוִים אִיש כְפֵי עַבְדָתָו: ⁶ וַיַּחַק
כִבְשׁ בֵן שְׁנָתוֹ לְאֶשְׁם וְהַיִם הַרְאָשָׁנִים יַפְלוּ כִי טָמָא

וְלַקְחֵה הַכֹּהֵן מִידָה אֲשֶׁר מִנְחַת הַקְנָאת וְהַנִּיף אֲת
הַמִנְחָה לִפְנֵי יְהוָה וְהַקָּרֵב אֶת אֲלֵהֶל מוֹבָח: ²⁶ וּקְמַץ
הַכֹּהֵן מִן הַמִנְחָה אֲתִזְכָרָתָה וְהַקְטִיר הַמִזְבְּחָה וְאֶחָר
יִשְׁקַה אֲתִאֲשָׂה אֶת הַאֲשָׂה: ²⁷ וְהַשְׁקַה אֲתִהְמִים
וְהַיְתָה אֶם נְטָמָא וְתִמְעַל בְּאִישָׁה וּבְאֶוּבָה
הַמְאָדָרִים לְמִרְמִים וְצַבְתָה בְטָנָה וְנִפְלָה יְרָכָה וְהַיְתָה
הַאֲשָׂה לְאֶלְהָה בְקָרְבָ עַמָּה: ²⁸ וְאֶם לְאֶטְמָא הַאֲשָׂה
וְתִהְרָה הַאֲשָׂה וְנִקְתָה וְנוֹרָעָה זְרוּעָה: ²⁹ זֹאת תּוֹרַת הַקְנָאת
אֲשֶׁר תְשַׁטֵּה אֲשָׂה תְּחִת אִישָׁה וְנְטָמָא: ³⁰ אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר
תַעֲבֶר עַלְיוֹ רֹוח קְנָאת וְקָנָא אֶת אֲשָׁהוּ וְהַעֲמִיד אֶת
הַאֲשָׂה לִפְנֵי יְהוָה וְעַשֵּׂה לְהַכֹּהֵן אֶת כָל הַתּוֹרָה
זֹאת: ³¹ וְנִקְתָה אֲשָׁה מְעוֹן וְהַאֲשָׂה הַהְוָא חָשָׁא אֶת
עֲוֹנוֹ:

6 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לְאמֹר: ² דָבָר אֶל בְנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָה אֲלֵהֶם אִישׁ אוֹ אֲשָׂה כִּי יַפְלֵא לְנִדְרָה
נִדְרָ נְיוֹר לְהַזְוֵר לִיהְוָה: ³ מִיְמֵין וּשְׁכַר יִזְרֵר חַמֵּץ יִין
וְחַמֵּץ שְׁכַר לֹא יִשְׁתַחַת וְכָל מִשְׁרָת עֲנָבִים לֹא יִשְׁתַחַת
וְעֲנָבִים שְׁכַר לֹא יִשְׁתַחַת וְכָל יְמִינֵי נְרוֹ מִכְלֵל
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִגְפָן הַיּוֹן מִחְרָצִים וְעַד גַּז לְאַיְלָל: ⁴ כָל יְמִינֵי
יְמִינֵי נְרוֹ תַעֲרֵל אֶל יַעֲבֵר עַל רְאַשֵׁוּ עד מַלְאַת הַיּוֹם
אֲשֶׁר יִזְרֵר לִיהְוָה קְרֵשׁ יִהְיָה נְדָל פְּרָעָשָׁר רְאַשֵׁוּ
כָל יְמִינֵי הַזְוּרוֹ לִיהְוָה עַל נְפָשָׁת לֹא יַבָּא: ⁵ לְאַבְיוֹ
וְלְאַמּוֹ לְאַחֲיוֹ וְלְאַחֲתָוֹ לֹא יִטְמָא לָהֶם בְמִתְמַמְּתָה כִּי נִזְרָעָה
אֲלֵהֶוּ עַל רְאַשֵׁוּ: ⁸ כָל יְמִינֵי נְרוֹ קְרֵשׁ הוּא לִיהְוָה
וְכָל יְמִינָה מִתְעַלְיוֹ בְפִתְעָה פְתָאָם וְטָמָא רְאַשֵׁוּ נְרוֹ וְגַלְגָל
רְאַשֵׁוּ בְיַמִּים טָהָרָתוּ בְיַמִּים השְׁבִיעִי יְגַלְגָלָנוּ: ¹⁰ וּבְיַמִּים
הַשְׁמִינִי יָבָא שְׁתִי תְרִים אוֹ שְׁנִי בְנֵי יוֹנָה אֶל הַכֹּהֵן אֶל
פֶתַח אֲהָל מוֹעֵד: ¹¹ וְעַשֵּׂה הַכֹּהֵן אֶחָד לְחַטָאת וְאֶחָד
לְעָלָה וְכְפֵר עַלְיוֹ מִאֶשֶׁר חַטָא עַל הַנְפָשָׁת וְקָדֵשׁ אֶת
רְאַשֵׁוּ בְיַמִּים הַהְוָא: ¹² וְהַזְוֵר לִיהְוָה אֶת יְמִינֵי נְרוֹ וְהַבְיאָה
כִבְשׁ בֵן שְׁנָתוֹ לְאֶשְׁם וְהַיִם הַרְאָשָׁנִים יַפְלוּ כִי טָמָא

ולזבח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתדים המשח כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליאב בן חלון: ³⁰ ביום הרכبي נושא לבני ראובן אל-צ'ור בן שדייר: ³¹ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוקך אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש כפ' שניים מלאים סלת בלולה בשמן למנה: ³² כפ' אחד עשרה זהב מלאה קטרת: ³³ פר אחד בן בקר אחד עשרה זהב מלאה קטרת: ³⁴ שעיר עזום איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: ³⁵ אחד לחתאת: ³⁶ ולזבח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן המשח כבשים בני שנה חמשה וזה קרבן אחד עשרה זהב מלאה קטרת: ³⁷ קרבנו קערת כסף שמעון שלמיאל בן צוריishi: ³⁸ כפ' אחד בן בקר אחד עשרה זהב מלאה קטרת: ³⁹ פר אחד בן שנותו לעלה: ⁴⁰ שעיר עזום אחד כבש אחד בן שנותו לעלה: ⁴¹ ולזבח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה וזה קרבן שלמיאל בן צוריishi: ⁴² ביום הששי המשח והקרבן שלמיאל בן צוריishi: ⁴³ קרבנו קערת כסף נשיא לבני נד אליסף בן דעואל: ⁴⁴ כפ' אחד עשרה זהב מלאה קטרת: ⁴⁵ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנותו לעלה: ⁴⁶ שעיר עזום אחד לחתאת: ⁴⁷ ולזבח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה וזה קרבן אליסף בן דעואל: ⁴⁸ ביום השביעי המשח וזה קרבן אליסף בן דעואל: ⁴⁹ קרבנו נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד: ⁵⁰ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוקך אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניים מלאים סלת בלולה בשמן למנה: ⁵¹ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד כבש זהב מלאה קטרת: ⁵² שעיר עזום אחד לחתאת: ⁵³ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנותו לעלה: ⁵⁴ קרבן נחשותן בן עמינדרב: ⁵⁵ ביום השני הקריב והניאל בן צווער נשיא יששכר: ⁵⁶ והקרב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוקך אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניים מלאים סלת בלולה בשמן למנה: ⁵⁷ כפ' אחד עשרה זהב מלאה קטרת: ⁵⁸ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנותו לעלה: ⁵⁹ קרבן נחשותן בן עמינדרב: ⁶⁰ ביום השלישי הקריב ועוזים אחד לחתאת: ⁶¹ ולזבח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה וזה קרבן נחשותן בן עמינדרב: ⁶² ביום הרביעי העגלת והניאל בן צווער: ⁶³ קרבן נחשותן בן עמינדרב:

שנתו לעלה: 52 שעיר עזים אחד לחטא: 53 ולזבח אחד בן בקר שנים אלם חמשה עתדים חמשה השלמים בקר שנים אלם חמשה עתדים חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן עמיהוד: 54 ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן פרחצור: 55 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזורך אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדש שנייהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 56 כפף אחת עשרה והב מלאה קטרת: 57 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 58 שעיר עזים אחד לחטא: 59 ולזבח השלמים בקר שנים אלם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן גמליאל בן פרחצור: 60 ביום החשייע נשיא לבני בנימן אבדין בן נדען: 61 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזורך אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדש שנייהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 62 כפף אחת עשרה והב מלאה קטרת: 63 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 64 שעיר עזים אחד לחטא: 65 ולזבח השלמים בקר שנים אלם חמשה עתדים חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אבדין בן נדען: 66 ביום העשורי נשיא לבני דן אחיעזר בן עמיישי: 67 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזורך אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדש שנייהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 68 כפף אחת עשרה והב מלאה קטרת: 69 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 70 שעיר עזים אחד אליל אילו מזורך אחד חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן עמיישי: 71 ולזבח השלמים בקר שנים אלם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן לבני אשר פגניאל בן ערכן: 72 ביום עשתי עשר יומם נשיא לבני אשר פגניאל בן ערכן: 73 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזורך אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדש שנייהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 74 כפף אחת עשרה והב מלאה קטרת: 75 פר שני הכהנים וידבר אליו:

8 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל אהרן ואמרת אליו בעהלך את הנרתא מל מול פני המנורה אמרו שבעת הנרות: 3 ווועש כן אהרן אל מול פני המנורה העלה נרתיה כאשר צוה יהוה את משה: 4 וזה מעשה המנורה מוקשה זהב עד ירכה עד פרחה

מבקשתו הוא כמראה אשר הראה יהוה את משה כן עשה את המנרה: וידבר יהוה אל משה לאמר: ²⁴ זאת אשר ללוים מבן חמיש ועשרים שנה ומעלה יבוא לצבא צבא בעבדת אهل מועד: ²⁵ ומכאן חמשים שנה ישוב מצבאה העבריה ולא יעבר עוד: ²⁶ ושרת את אחיו באهل מועד לשומר משמרות ועבירה לא יעבר ככה תעשה ללוים במשמרתם:

9 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השניה לצאתם מארץ מצרים בחדרש הראישון לאמר: ² ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו: ³ בארבעה עשר יום בחדרש הזה בין העربים תעשו אותו במועדו ככל חקתו וככל משפטיו תעשו אותו: ⁴ וידבר משה אל בני ישראל לעשת הפסח: ⁵ ויעשו את הפסח בראישון בארבעה עשר יום לחדרש בין העربים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל: ⁶ ויהיו אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכולו לעשת הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא: ⁷ ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגער לבתי הקרב את קרבן יהוה במועדו בתוך בני ישראל: ⁸ ויאמר אליהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה יהוה לכם: ⁹ וידבר יהוה אל משה לאמר: ¹⁰ דבר אל בני ישראל לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחקה לכם או לדՐתיכם ועשה פסח לייהוה: ¹¹ בחדרש השני בארבעה עשר יום בין העARBים יעשו אותו על מצות ומרירים יאכלחו: ¹² לא ישאירו ממנה עד בקר ועצם לא ישברו בו ככל חקת הפסח יעשו אותו: ¹³ והאיש אשר הוא טהור ובדרך לא היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש והוא מעמיה כי קרבן יהוה לא הקרב במועדו חטא איש הארץ: ¹⁴ וכי יגור אתכם נר ועשה פסח לייהוה כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת יהוה لكم ולנור ולאורה הארץ: ¹⁵ ובכום הקיים את המשכן כסה הענן את המשכן לאهل העדה

מבקשתו הוא כמראה אשר הראה יהוה את משה כן עשה את המנרה: וידבר יהוה אל משה לאמר: ⁶ קח את הלויים מתחם בני ישראל וטהרת אותם: ⁷ וככה העשה להם לטהרתם זהה עליהם מי חטא והעבירות עתר על כלبشرם וככטנו בנדיהם וטהרתו: ⁸ ולקחו פר בן בקר ומנתתו סלה בלולה בשמן ופר שני בן בקר תקח לחטא: ⁹ והקרבת את הלויים לפני אهل מועד והקחלה את כל עדת בני ישראל: ¹⁰ והקרבת את הלויים לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלויים: ¹¹ והניף אהרן את הלויים תנופה לפני יהוה מאת בני ישראל והיו לעבר את עבירת יהוה: ¹² והלויים יסמכו את ידיהם על ראש הפרים ועשה את האחד חטא ואת האחד עללה ליהוה לכפר על הלויים: ¹³ והעמדת את הלויים לפני אהרן ולפני בניו והנפת אתם תנופה לייהוה: ¹⁴ והבדלת את הלויים מתחם בני ישראל והיו לי הלויים: ¹⁵ ואחריו כן יבואו הלויים לעבד את אهل מועד וטהרת אתכם והנפת אתכם תנופה: ¹⁶ כי נתנים נתנים הנה מה לי מתחם בני ישראל תחת פטרת כל רחם בכור כל מבני ישראל לקחתי אתכם לי: ¹⁷ כי לי כל בכור בבני ישראל באדם ובבמה ביום הכתוי כל בכור בארץ מצרים הקדשוי אתם לי: ¹⁸ ואקח את הלויים תחת כל בכור בבני ישראל: ¹⁹ ואתנה את הלויים נתנים לאהרן ולבניו מתחם בני ישראל לעבד את עבירות בני ישראל באهل מועד ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בבני ישראל נnf בנסת בני ישראל אל הקדש: ²⁰ ויעש משה ואהרן וכל עדת בני ישראל לכל לויים ככל אשר צוה יהוה את משה ללוים כן עשו להם בני ישראל: ²¹ ויתחטאו הלוים וככטנו בנדיהם ויניף אהרן את תנופה לפני יהוה וככפר עליהם אהרן לטהרם: ²² ואחריו כן באו הלוים לעבד את עבדתם באهل מועד לפני אהרן ולפני בניו כאשר צוה יהוה את משה על הלויים כן

ובערב יהיה על המשכן כמראה אש עד בקר: ¹⁶ כן היה תמיד הענן יכשנו ומראה אש לילה: ¹⁷ ולפי העלת הענן מעל האהל ואחרי כן יסעו בני ישראל ובמקום אשר ישכן שם הענן שם יחנו בני ישראל: ¹⁸ על פי יהוה יסעו בני ישראל ועל פי יהוה יחנו כל מני איש אשר ישכן הענן על המשכן יתנו: ¹⁹ ובהאריך הענן על המשכן ימים רבים ושמרו בני ישראל את המשכן על המשכן על פי יהוה יתנו ונעלה הענן משמרת יהוה ולא יסעו: ²⁰ ויש אשר יהוה הענן ימים מספר על המשכן על פי יהוה יתנו ועל פי יהוה יסעו: ²¹ ויש אשר יהוה הענן מערב עד בקר ונעלה הענן בבקר ונסעו או יומם ולילה ונעלה הענן ונסעו: ²² או ימים או חדש או ימים בהאריך הענן על המשכן לשכן עלייו יתנו בני ישראל ולא יסעו ובעהלו יסעו: ²³ על פי יהוה יתנו ועל פי יהוה יסעו את משמרת יהוה שמרו על פי יהוה ביד משה:

10 וידבר יהוה אל משה לאמר: ² עשה לך שני חצירות כסף מקשה תעשה אתם והיו לך למקרא העדה ולמסע את המהנות: ³ ותקעו בהן ונעודו אליך כל העדה אל פתח האל מועד: ⁴ וואם באחת יתקעו ונעודו אליך הנשים ראשיי ישראל: ⁵ ותקעתם תרואה שנית ונסעו המהנות החנים תימה תרואה יתקעו למשיעם: ⁶ ובקהילת הכהנים יתקעו בחצרות והיו: ⁸ ובני אהרן הכהנים יתקעו בחצרות והיו תרייעו: ⁹ וכי תבוא מלחמה לכם לחקת עולם לדרכיכם: ¹⁰ וכי תבוא מלחמה ניכרתם על הצר הצר אתכם והרעתם בחצרות בארץכם על פני יהוה אלהיכם ונטעתם מאיביכם: ¹¹ וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצרת על עליחיכם ועל זבחו שלמייכם והוא לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם: ¹² וכי יהו בשנה השניה בחדש השני בעשרים בחדר נعلاה הענן מעל המשכן העדת: ¹³ ויסעו בני ישראל

אמור שובה יהוה רבבות אלפי ישראל:

ויהי העם כמת庵נים רע באזני יהוה וישמע יהוה ויהר אפו ותבער בם אש יהוה ותאכל בקצת ימים ולא שערם יום: 20 עד חדש ימים עד אשר יצא מהוננה: 21 ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל יהוה והשׁקע האש: 22 ויקרא שם המקום ההוא הבעלה כי בערה בם אש יהוה: 23 והאפסף אשר בקרבו התאו תאו ווישבו ויבכו נם בני ישראל ויאמרו מי יאלנו אשר בקרבכם ותבכו לפני לאמור למה זה צאנו ממצרים: 24 ויאמר משה שיש מאות אלף רגלי העם אשר אנכי בקרבו אתה אמרתبشر אתן להם ואכלו חדש ימים: 22 הצאן ובקר ישחט להם ומצא להם אם את כל דני הים יאסף להם ומצא להם: 23 ויאמר יהוה אל משה היד יהוה תקצר עתה תראה היקך דברי אם לא: 24 ו יצא משה וירבר אל העם את דברי יהוה ויאסף שביעים איש מזקни העם ויעמד אתם סביבת האهل: 25 וירד יהוה בענן וידבר אליו ויאצל מן הרוח אשר עלו ויתן על שביעים איש הזקנים ויהי כנוח עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו: 26 וישארו שני אנשים במחנה שם האחד אלדר ושם השני מידד ותגנ עליהם הרוח והמה בכתבים ולא יצאו האלהה ויתנבאו במחנה: 27 וירץ הנער ונגד למשה ויאמר מצתו חן בעיניך לשום את משא כל העם הזה עלי: 28 ויען יהושע בן אלדר ומידד מתנבאים במחנה: 29 ויאמר לו משה המקנה אתה לי ומי יtan כל עם יהוה נביאים כי יtan יהוה את רוחו עליהם: 30 ויאסף משה אל המהנה הוא זקנין ישראל: 31 ורוח נשע מאת יהוה וינו שלויים מן הים ויטש על המהנה כדרך יומם כה וכדרך יומם כה סביבות המהנה וכאמותם על פני הארץ: 32 ויקם העם כל היום ההוא וכל הלילה וכל יום המחרת ויאספו את השלו הממעיט אסף שערה חמריות וישתחו להם שטוח סביבות המהנה: 33 הבשור עודנו בין שנייהם טרם יכרת ואף יהוה חרחה בעם ויק יהוה בעם מכבה רבה מאד: 34 ויקרא את שם המקום והוא קברות התאו נסעו העם חזרות ויהיו בחזרות: 35 מקברות בתאו נתן יהוה לכם בשאר ואכלתם: 36 לא יומם זכרנו את הדינה אשר נאכל במצרים חنم את הקשאים ואת האבטחים ואת החציר ואת הבצלים ואת השׁומים: 6 ועתה נשפנו יבשה אין כל בלתי אל המן עינינו: 7 והמן כורע נד הוא ועינו כעין הברלה: 8 שטו העם ולקטו וטהנו ברחיהם או דכו במדכה ובשלו בפרור ועשו אטו ענות והיה טעם כלם לשדר השמן: 9 וברדת הטל על המהנה לילה ירד המן לעליו: 10 וישמע משה את העם בכח למשחתו איש לפתח אהלו ויהר אף יהוה מאד ובעני משה רע: 11 ויאמר משה אל יהוה لما הרעת לעברך ולמה לא מצתו חן בעיניך לשום את משא כל העם הזה עלי: 12 והאנכי חירז את כל העם הזה אם אנכי ילתיחoci תאמר אליו שהוא בחיקך כאשר ישא האמן את הינך על האדמה אשר נשבעת לאבותינו: 13 מאין לך בשאר להט לכל העם הזה כי יבכו עלי לאמר תננה לנו בשאר ונאכלת: 14 לא אוכל אנכי לבדי לשאת את כל העם הזה כי כבד ממני: 15 ואם ככה את עשה לי הרני נא הרן אם מצאתו חן בעיניך ואל אראה ברעתי: 16 ויאמר יהוה אל משה אספה לי שביעים איש מזקני ישראל אשר ידעת כי הם זקנין העם ושתרו ולקחתם אתם אל האל מועד והתייצבו שם עמק: 7 וירדרתיך ודברתיך עמק שם ואצלתה מן הרוח אשר עליך ושמותי עליהם ונשאו אתך במשא העם ולא תשא אתה בלבד: 18 ואל העם תאמר התקדשו למחר ואכלתם בשאר כי בכitem בתאו יהוה לאמר מי יאלנו בשאר כי טוב לנו במצריים נתן יהוה לכם בשאר ואכלתם: 19 לא יומם

ובן סודי: ²⁰ למטה יוסף למטה מנשה גדי בן סוסי:
²¹ למטה דן עמיאל בן גמליה: ²² למטה אשר סתור בן מיכאל: ²³ למטה נפתלי נחבי בן ופסי: ²⁴ למטה נד נואול בן מכבי: ²⁵ אלה שמות האנשים אשר שלח משה להטור את הארץ ויקרא משה להושע בן נון יהושע: ²⁶ וישלח אתם משה להטור את ארץ כנען ויאמר אלהם על זה בנגב ועליהם את ההר: ²⁷ וראיתם את הארץ מה הוא ואת העם הישב עליו החזק הוא הרפה המעת הוא אם רב: ²⁸ ומזה הארץ אשר הוא ישב בה הטובה הוא אם רעה ומה הערים אשר הוא ישב בהנה הבמנתים אם במכזרים: ²⁹ ומזה הארץ השמנה הוא אם רזה היה בה עין אם אין והתחזותם ולחתם מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים: ³⁰ ויעל ויתרו את הארץ מדבר צן עד רחוב לבא חמת: ³¹ ויעלו בנגב ויבא עד חברון ושם אחימן שני ותלמי ילידי הענק וחברון שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים: ³² ויבאו עד נחל אשכל ויכרתו שם זמורה ואשכול ענבים אחד וישאוו במות בשנים ומן הרמנים ומן התאנים: ³³ למקום ההיא קרא נחל אשכול על אדotta האשכול אשר כרתו שם בני ישראל: ³⁴ וישבו מזור הארץ מקץ ארבעים יום: ³⁵ וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר פארן קדרה ושיבו אותם דבר ואת כל העדה ויראו את פרוי הארץ: ³⁶ ויספרו לו ויאמרוaban אל הארץ אשר שלחתיו וגם זotta חלב ודבש הוא זה פריה: ³⁷ אפס כי עז העם הישב בארץ והערים בצרות נדלה מאד ונם ילדי הענק ראיינו שם: ³⁸ עמלך יושב בארץ הנגב והחתי והיבוסי והאמורי יושב בהר והכנעני ישב על הים ועל יד הירדן: ³⁹ ויהס כלב את העם אל משה ויאמר עליה נעלחה וירשנו אתה כי יכול נוכל לה: ⁴⁰ והאנשים אשר עליו עמו אמרו לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו: ⁴¹ ויציאו דבת הארץ למטה בנימן פלטי בן רפוא: ⁴² למטה זבולון נדיאל

ובדבר מרמים ואחרן במשה על אדotta האשה הcessית אשר לקח כי איש כשית לקח: ² ויאמרו הרק אך במשה דבר יהוה הלא נם בנו דבר וישמע יהוה: ³ וזה איש משה ענו מאר מל' האדם אשר על פני הארץ: ⁴ ויאמר יהוה פתאם אל משה ואל אהרן ואל מרמים צאו שלשתכם אל אהל מועד ויצאו שלשותם: ⁵ ויריד יהוה בעמוד ענן ויעד פתח האהיל ויקרא אהרן ומרמים ויצאו שנייהם: ⁶ ויאמר שמעו נא דבריו אם יהוה נביאכם יהוה במראה אליו אתודע בחלים אדרבר בו: ⁷ לא כן עבדי משה בכל ביתך נאמן הוא: ⁸ פה אל פה אדרבר בו ומראה ולא בחידת והמנה יהוה יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבר במשה: ⁹ וויחר אף יהוה בם וילך: ¹⁰ והגען סר מעל האהיל והנה מרמים מצרעת כשלג וויפן אהרן אל מרמים והנה מצרעת: ¹¹ ויאמר אהרן אל משה כי אדרני אל נא תשת עליינו חטאאת אשר נואלנו ואשר חטאנו: ¹² אל נא תהי כמת אשר בצתתו מרחים אמו ויאכל חצי בשרו: ¹³ ויצעק משה אל יהוה לאמר אל נא רפא נא לה: ¹⁴ ויאמר יהוה אל משה ואביה ירכירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים תסנרג שבעת ימים מוחוץ למhana ואחר תאסף: ¹⁵ ותשנרג מרמים מוחוץ למhana שבעת ימים והעם לא נסע עד האסף מרמים: ¹⁶ ואחר נסעו העם מחצרות ויחנו במדבר פארן:

ויבדבר יהוה אל משה לאמר: ² שלח לך אנשים יותרו את הארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבותיו תשלחו כל נשיא בהם: ³ וישלח אתכם משה מדבר פארן על פי יהוה כלם אנשים ראשין בני ישראל מהה: ⁴ ואלה שמותם למטה ראובן שמווען בן זכור: ⁵ למטה שמעון שפט בן חוריו: ⁶ למטה יהודה כלב בן יפנה: ⁷ למטה יששכר יגאל בן יוסף: ⁸ למטה אפרים הוושע בן נון: ⁹ למטה בנימן פלטי בן רפוא: ¹⁰ למטה זבולון נדיאל

אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לTOR אתה ארץ אכלת יושביה הווא וכל העם אשר ראיינו בתוכה אנשי מדנות:³³ ושם ראיינו את הנפלים בני ענק מן הנפלים ונחי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם:

17 והעתה יndl נא כה אדני כאשר דברת לאמר:
18 יהוה ארך אפים ורב חסד נשא עון ופשע ונקה לא נקה פקר עון אבות על בנים על שלשים ועל רביעים:
19 סלח נא לעון העם הזה כנDEL חסך וכאשר נשאתה לעם הזה מצרים وعد הנה:²⁰ ויאמר יהוה סלחתי כדברך:
21 ואולם חוי אני וימלא כבוד יהוה את כל הארץ:²² כי כל האנשים הראים את כבדיו ואת אתמי אשר עשית במצרים ובמדבר וינסו את זה עשר פעמים ולא שמו בקולי:²³ אם יראו את הארץ אשר שבתיהם לאביהם וכל מנצבי לא ראותה:²⁴ ועבדי כלב יעקב היה רוח אחרת עמו וימלא אחרדי והביאתי אל הארץ אשר בא שם וזרעו וירשנה:²⁵ והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו لكم המדבר דרך ים סוף:²⁶ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: עד מתי לערה הרעה הזאת אשר המה מלנים עלי:²⁷ את תלנות בני ישראל אשר המה מלנים עלי שמעתי:²⁸ אמר אלהם זו אני נאם יהוה אם לא כאשר דברתם באוני כן עשה לכם:²⁹ במדבר היה יפלו פניריכם וככל פקדיכם לכל מספריכם מבן עשרים שנה ומעלה אשר הליתם עלי:³⁰ אם אתם תבואו אל הארץ אשר נשatoi את ידי לשכן אתכם בה כי אם כלב בן יפהנו יהוישע בן נון:³¹ וטפכם אשר אמרתם לבו יהוה והביאתי אתם וידעו את הארץ אשר מססתם בה:³² ובוניכם אתם יפלו במדבר היה:³³ ובוניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה ונשאו את זנותיכם עד תם פניריכם במדבר:³⁴ במספר הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים يوم יום לשנה يوم לשנה תשאו את עונתיכם ארבעים שנה וידעתם את תנוatti:³⁵ אני יהוה דברתיך אם לא זאת עשה לכל העדה הרעה הזאת הנודדים עלי במדבר היה יתמו ושם ימתו:³⁶ והאנשים אשר שלח משה לTOR את הארץ ישבו שמןך לאמר:³⁶ מבلتוי יבלת יהוה להביא את העם

אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לTOR אתה ארץ אכלת יושביה הווא וכל העם אשר ראיינו בתוכה אנשי מדנות:³³ ושם ראיינו את הנפלים בני ענק מן הנפלים ונחי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם:

14 ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא:² וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו אלהם כל העדה לו מותנו בארץ מצרים או במדבר היה לנו מותנו:³ ולמה יהוה מביא אתנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב נשינו וטפנו יהיו לבו הלו טוב לנו שוב מצרים מה:⁴ ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרים מה:⁵ וויפל משה ואהרן על פניהם לפיו כל קhalb עדת בני ישראל ויהושע בן נון וככלב בן יפהנה מן התירים את הארץ קרעו בנדיהם:⁶ ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לTOR אתה טובת הארץ מאר מאר:⁷ אם חפץ בני יהוה והביא אתנו אל הארץ הזאת וננה לנו ארץ אשר הוא זכות הלב ודבש:⁹ אך לחמנו הם סר צלם מעלהם וזהו את עם הארץ כי ביהוה אל תמדו ואתם אל תוראו את עם הארץ כי לחמננו הם סר צלם מעלהם וזהו אתנו אל תיראים:¹⁰ ויאמרו כל העדה לרוגם אתם באבניהם וכבוד יהוה נראה באهل מועד אל כל בני ישראל:¹¹ ויאמר יהוה אל משה עד أنها ינאצני העם הזה ועד أنها לא יאמינו כי בכל האות אשר עשית בקרבו:¹² אכנו בדבר ואורשנו ואעשה את נגוי גдол ועצום ממן:¹³ ויאמר משה אל יהוה ושמעו מצרים כי העלית בכח את העם הזה מקרבו:¹⁴ ויאמרו אל יוושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יהוה בקרב העם הזה אשר עין בעין נראה אתה יהוה וננק עמד עליהם ובעמד ענן אתה הלך לפניהם יומם ובעמד אש לילה:¹⁵ וזה מתה את העם הזה כאיש אחד ויאמרו הגוים אשר שמעו את שמןך לאמר:¹⁶ מבلتוי יבלת יהוה להביא את העם

ריח ניחח ליהוה: ¹⁴ וכי יגור אתכם גור או אשר בתוככם לדרכיכם ועשה אשה ריח ניחח ליהוה כאשר תעשו כן יעשה: ¹⁵ הקhal חקה אחת לכם ולגר הנר חקמת עולם לדרכיכם ככם כנור יהוה לפני יהוה: ¹⁶ תורה אחת ומשפט אחד יהוה לכם ולגר הנר אתכם: ¹⁷ וידבר יהוה אל משה לאמר: ¹⁸ דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם בבאים אל הארץ אשר אני מביא אתכם שמה: ¹⁹ והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה ליהוה: ²⁰ ראשית ערסתכם חלה תרימו תרומה כתרומות גרען כן תרימו אתה: ²¹ מראשית ערסתיכם התנו ליהוה תרומה לדרכיכם: ²² וכי תשנו ולא תעשו את כל המצוות האלה אשר דבר יהוה אל משה: ²³ את כל אשר צוה יהוה אליכם ביד משה מן היום העדה נעשתה לשגנה ועשו כל העדה ²⁴ והיה אם מעוני העדה לריח ניחח ליהוה ומנתחו פר בן בקר אחד לעלה לריח ניחח ליהוה ומנתחו ונסכו כמשפט ושביר עזים אחד לחטאת: ²⁵ וככפר הכהן על כל עדת בני ישראל ונסלח להם כי שנה הוא זעם הביאו את קרבנם אשה ליהוה וחטאיהם לפני יהוה על שגנותם: ²⁶ ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר הנר בתוכם כי לכל העם בשגנה: ²⁷ ואם נפש אחת תחטאה כהן על הנפש השגנת בחטאה בשגנה לפני יהוה לכפר עליו ונסלח לו: ²⁸ האזרחה בבני ישראל ולגר הנר בתוכם תורה אחת יהיה لكم לעשה בשגנה: ²⁹ והנפש אשר תעשה ביד רמה מן האזרח ומן הנר את יהוה הו מנדר ונכורתה הנפש הדוא מקריב עמה: ³⁰ כי דבר יהוה בזה ואת מצותו הפר הכרת חכמת הנפש הדוא עונגה בה: ³² ויהיו בני ישראל במדבר יומצאו איש מקשש עצים ביום השבת: ³³ ויקריבו אותו המצאים אותו מקשש עצים אל משה ואל אהרן ואל כל העדה: ³⁴ ויגיחו אותו במשמר כי לא פרש מה יעשה יהוה: ³⁸ ויהושע בן נון וכלב בן יפנה חי מן האנשים ההם ההלכים לחרור את הארץ: ³⁹ וידבר משה את הדברים האלה אל כל בני ישראל ויתאבלו העם מאד: ⁴⁰ וישכמו בבקר ויעלו אל ראש ההר לאמר הננו ועלינו אל המקום אשר אמר יהוה כי חטאנו: ⁴¹ ויאמר משה למה זה אתם עברים את פי יהוה והוא לא תצליח: ⁴² אל תעלו כי אין יהוה בקרבתכם ולא תנפו לפני איביכם: ⁴³ כי העמלי והכנען שם לפניכם ונפלתם בחרב כי על כן שבתם נאחריו יהוה ולא יהוה יתודה עמכם: ⁴⁴ וייפלו לעלות אל ראש ההר וארון ברית יהוה ומשה לא משׁו מקריב המנהה: ⁴⁵ וירד העמלי והכנען היישב בהר ההוא ויכום וכתחום עד החרמה:

15 וידבר יהוה אל משה לאמר: ² דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל ארץ מושבתיכם אשר אני נתן לכם: ³ ועשיתם אשה ליהוה עלה או זבח לפלא נדר או בנדבה או בمعدיכם לעשות ריח ניחח ליהוה מן הבקר או מן הצאן: ⁴ וחקיר המקריב קרבנו ליהוה מנהה סלת עשרון בלול ברכעית ההין שמן: ⁵ ווין לנסך רביעית ההין תעשה על העלה או לבח לככש האחד: ⁶ או לאיל תעשה מנהה סלת שני עשנים בלולה בשמן שלשית ההין: ⁷ ווין לנסך שלשית ההין תקריב ריח ניחח ליהוה: ⁸ וכי תעשה בן בקר עלה או זבח לפלא נדר או שלמים ליהוה: ⁹ וחקיר על בן הבקר מנהה סלת שלשה עשנים בלול בשמן חצי ההין: ¹⁰ ווין תקריב לנסך חצי ההין אשה ריח ניחח ליהוה: ¹¹ ככה יעשה לשור האחד או לאיל האחד או לשוח בכבשים או בעזים: ¹² כמספר אשר תעשו ככה תעשו לאחד כמספרם: ¹³ כל האזרח יעשה ככה את אלה להקריב אשה

לו: 35 ויאמר יהוה אל משה מות יומת האיש רנו אתו באנים כל העדה מוחץ למחנה: 36 ויציאו אותו כל הארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כי תשתרד עליינו נם השתרר: 14 אף לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו והתנו לנו נחלת שדה וכרכם העני האנשים והם תנקר לא נעללה: 15 ויחר למשה מארך ויאמר אל יהוה אל תפן אל מנהתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעתי את אחד מהם: 16 ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדרך היו לפני יהוה אתה והם ואחרון מחר: 17 ווקחו איש מחתתו ונתחם עליהם קטרת והקרבתם לפני יהוה איש מחתתו חמשים ומאתים מחתת ואתה ואחרון איש מחתתו: 18 ווקחו איש מחתתו ויתנו עליהם אש וישמו עליהם קטרת ויעמדו פתח האهل מועד משה ואחרון: 19 ויקhal עליהם קרח את כל העדה אל פתח האهل מועד וירא כבוד יהוה אל כל העדה: 20 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 21 הבדלו מתוך העדה הזאת ואכליה אתם כרגנע: 22 ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת לכלبشر האיש אחד יחטא ועל כל העדה תקצוף: 23 וידבר יהוה אל משה לאמר: 24 דבר אל העדה לאמר המהלך מסביב למשכן קרח דתן ובאים: 25 ויקם משה וילך אל דתן ובאים וילכו אחריו זקני ישראל: 26 וידבר אל העדה לאמר סורנו נא מעל האהלי האנשים הרשעים האלה ויאל תנעו בכל אשר להם פן תספו בכל חטאתם: 27 ויעלו מעל משכן קרח דתן ובאים מסביב ורדו ואבירם יצאו נצבים פתח האהליים ונשיהם ובניהם וטפים: 28 ויאמר משה בזאת תדרון כי יהוה שלחני לעשות את כל המעשים האלה כי לא מלבי: 29 אם כמוות כל האדם ימתוון אלה ופקחת כל האדם יפק עליהם לא יהוה שלחני: 30 ואם בריה יברא יהוה ופצחה הארץ את פיה ובכעה אתם ואת כל אשר להם וירדו חיים שאלה וירעדתם כי נאזו האנשים האלה את יהוה: 31 ויהי ככלתו לדבר את תלונו עלייך: 32 ווישלח משה לקרא לדתן ולאבירם

בנין כל העדה מוחץ למחנה: 36 ויציאו אותו כל העדה אל מוחץ למחנה וירגנו אותו באנים וימת כאשר צוה יהוה את משה: 37 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 38 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצית הכנף פרטיל תכלת: 39 והיה לכם לציצית וראיתם אותו וכרכתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתרטו אחורי לבבכם ואחרוי עיניכם אשר אתם זנים אחרים: 40 למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והיitem קדושים לאלהיכם: 41 אני יהוה אלהיכם אשר הוזאת אתכם מארץ מצרים לחיות לכם לאלהיכם אני יהוה אלהיכם:

16 ויקח קרח בן יצחר בן קחת בן לוי ודתןوابרים בני אליאב ואון בן פלת בני רואבן: 2 ויקמו לפניו משה ואנשימים מבני ישראל אל חמשים ומאתים נשאי עדת קראי מועד אנשי שם: 3 ויק惶ו על משה ועל אהרן ויאמרו אלהם רב לכם כי כל העדה כלם קדושים ובתוכם יהוה ומדוע תתנסאו על קהל יהוה: 4 וישמע משה ויפל על פניו: 5 וידבר אל קרח ואל כל עדתו לאמר בקר וידע יהוה את אשר לו ואתה הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו קרבב אליו: 6 ואת עשו קחו לכם מחותות קרח וככל עדתו: 7 בתנו בהן אש וישמו עליהן קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם בני לוי: 8 ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי: 9 המעת מכם כי הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את עבדת משכן יהוה ולעמד לפניו העדה לשرحم: 10 ויקרב אתך ואת כל אחיך בני לוי אתך ובקשתם נם כהנה: 11 לכן אתה וכל עדתך הנגידים על יהוה ואחרון מה הוא כי תלונו עלייך: 12 ווישלח משה לקרא לדתן ולאבירם

כל הדברים האלה ותבקע האדמה אשר תחתיהם:
32 ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתכם ואת בתיהם
ואת כל האדם אשר לקרח ואת כל הרכוש:
33 וירדו

17 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל וכח מאות מטה מטה לבית אב מאות כל נשיאם לבית אבותם שנים עשר מנות איש את שמו חכתב על מטהו: 3 ואת שם אהרן תכתב על מטה לו כי מטה אחד לראש בית אבותם: 4 והנחתם באهل מועד לפני העדות אשר אועד לכם שם: 5 והיה איש אשר אבחור בו מטהו יפרח והשכתי מעלי� את תלנות בני ישראל אשר הם מלינים عليיכם: 6 וידבר משה אל בני ישראל ויתנו אליו כל נשיאיהם מטה לנשיא אחד מטה לנשיא אחד בבית אבותם שנים עשר מנות ומטה אהרן בתוכ מותם: 7 ווינה משה את המטה לפני יהוה באהל העדות: 8 ויהי ממחורתו ויבא משה אל אهل העדות והנה פרח מטה אהרן לביתו לוי ויצא פרח ויצץ ציץ ויגמל שקדים: 9 וויצא משה את כל המטה מלפני יהוה אל כל בני ישראל ויראו ויקחו איש מטהו: 10 ויאמר יהוה אל משה השב את מטה אהרן לפני העדות למשמרת לאות לבני מרי ותכל תלונתם מעלי ולא ימתו: 11 וועש משה כאשר צויה יהוה אותו כן עשה: 12 ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן נוענו אבדנו כלנו אבדנו: 13 כל הקרבן הקרבן אל משכנך יהוה ימות האם תמננו לנווע:

18 ויאמר יהוה אל אהרן אתה ובניך ובית אביך אתך תשאו את עון המקדש ואתה ובניך אתך תשאו את עון כהנתכם: 2 וגם את אחיך מטה לוי שבט אביך הקרבן אתך ויללו עליך ישרתוך ואתה ובניך אתך לפני אهل העדות: 3 ושמרו משמרתו ומשמרת כל האهل אך אל כל קדש ואל המזבח לא יקרבו ולא ימתו גם הם גם אתם: 4 ונללו عليك ושמרו את משמרת האهل ממועד לכל עבדת האهل וזה לא יקרב אליכם: 5 ושמרתם את משמרת הקדש ואת משמרת

34 Sheol) ויכל ישראל אשר סביבתיהם נסו לקלם כי אמרו פן תבלענו הארץ: 35 ואש יצאה מאת יהוה ותأكل את החמשים ומאתים איש מקירבי הקטרת: 36 וידבר יהוה אל משה לאמר: 37 אמר אל אלעזר בן אהרן הכהן וירם את המחתה מבין השרפה ואת האש זורה הלה כי קדרשו: 38 את מהחות החתאים האלה בנפשם ועשו אתם רקייע פחים צפוי למזבח כי הקריבם לשרפם וירקעום צפוי מהחותה אשר הקריבו לשרפם וירקעום צפוי למזבח: 40 זכרון לבני ישראל למען אשר לא יקרב לפני יהוה ולא יהיה כקרח וכעדתו כאשר דבר יהוה ביד משה לו: 41 וילנו כל עדת בני ישראל ממחורת על משה ועל אהרן לאמר אתם מרתם את עם יהוה: 42 ויהי בהקהל העדה על משה ועל אהרן ויפנו אל אهل מועד והנה כסחו הענן וירא כבוד יהוה: 43 ויבא משה ואהרן אל פני אهل מועד: 44 וידבר יהוה אל משה לאמר: 45 הרמו מזוק העדה הזאת ואכללה אתם קרגע ויפלו על פניהם: 46 ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת והולך מחרה אל העדה וכפר עליהם כי יצא הקצף מלפני יהוה החל הנגף: 47 ויקח אהרן כאשר דבר משה וירץ אל תוכן הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את הקטרת וכפר על העם: 48 ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה: 49 ויהיו המתים במנפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות בלבד המתים על

אשר הם עבדים את עבודת האל מועד : 22 ולא יקרבו עוד בני ישראל אל האל מועד לשאת חטא למות : 23 ועובד הלוי הוא את עבודת האל מועד והם ישאו עונם חקת עולם לדרתיכם ובתווך בני ישראל לא ינחלו נחלה : 24 כי את מעשר בני ישראל אל אשר ירימו ליהוה תרומה נתתי ללוים לנחלה על כן אמרתי להם בתוק בני ישראל לא ינחלו נחלה : 25 וידבר יהוה אל משה לאמר : 26 ואל הלוים תדבר ואמרת אליהם כי תקחו מאת המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלהיכם והרמאתם ממן תרומה יהוה מעשר מן המעשר : 27 ונחשב לכם תרומהיכם כדין מן הנגרן וכמלאה מן היקב : 28 וכן תרימו נם אתם תרומה יהוה מכל מתנותיכם אשר תקחו מאת בני ישראל וננתם ממן את תרומה יהוה לאהרן הכהן : 29 מכל מתנותיכם תרימו את כל תרומות יהוה מכל חלבו את מקדשו ממן : 30 ואמרת אלהם בהרימכם את חלבו ממן ונחשב לכל מוקם אתם ובידיכם כי יקב : 31 ואכלתם אותו בכל מקום אתם ובידיכם כי שכר הוא לכם חלף עבדתיכם באהיל מועד : 32 ולא תשאו עליו חטא בהרימכם את חלבו ממן ואת קדשי בני ישראל לא תחללו ולא תמותו :

19 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : 2 זאת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אלקיך פראה אדרמה תמיימה אשר אין בה מום אשר לא עליה עלייה על : 3 וננתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושות אתה לפניו : 4 ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והוא אל נכח לפני אהיל מועד מדמה שבע פעמים : 5 ושרף את הפרה לעניינו את ערחה ואת בשרה ואת דמה על פרשה ישראף : 6 ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה : 7 וככbs בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבוא אל המחנה

המושב ולא יהיה עוד קצף על בני ישראל : 6 ואני הנה לקחתי את אחיכם הלוים מותך בני ישראל לכלכם מתנה נתנים לייהוה לעבד את עבודת האל מועד : 7 ואתה ובנייך אתך תשמרו את כהנתכם לכל דבר המזבח ולמכביה לפרכות ועבדתם עבודת מתנה אתן את כהנתכם והוזר הקרב יומת : 8 וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך את משמרת תרומותי לכל קדשי בני ישראל לך נתחים למשחה ולבנייך לחק עולם : 9 זה היה לך מקדש הקדשים מן האש כל קרבנם לכל מנוחם ולכל חמאתם ולכל אשם אשר ישיבו לך קדשים לך הוא ولבנייך : 10 בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל אותו קדש יהוה לך וזה לך תרומות מתנים לכל תנופה בני ישראל לך נתחים ולבנייך ולבנייך אתך לחק עולם כל טהור בכיתך יאכל אותו : 11 כל חלב יצחר וכל חלב תירוש ורגן ראשיתם אשר יתנו לך יהוה לך נתחים : 12 בכורי כל אשר בארץם אשר יביאו לך יהוה לך יהוה כל טהור בבייך יאכלנו : 14 כל חרם בישראל לך יהוה לך יהוה רחם לכלبشر אשר יקריבו ליהוה באדם ובבנה מה יהיה לך אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור הבבנה הטמאה תפדה : 16 ופדריו מבן חדש תפדה בערכך כסף חמשת שקלים במשקל הקדש עשרים גירה הוא : 17 אך בכור שור או בכור כשב או בכור עז לא תפדה קדש הם את דםם תזרק על המזבח ואת הלבם התקטיר איש לריח ניחוח ליהוה : 18 ובשרם יהיה לך כחזה התנופה וכשוק הימיין לך יהוה : 19 כל תרומות הקדשים אשר ירימו בני ישראל לך יהוה נתתי לך ולבנייך ולבנייך אתך לחק עולם ברית מלך עולם הוא לפני יהוה לך ולזרעך אתך : 20 ויאמר יהוה אל אהרן בארץם לא תנחל וחולק לא יהוה לך בתוכם אני חולק ונחלתך בתוק בני ישראל : 21 ולבני לוי הנה נתתי כל מעשר בישראל לנחלה חלף עבדתם

ותמוא הכהן עד הערב: 8 והשרף אתה יכבר בנדיו בימים ורוחץ בשרו במים וטמא עד הערב: 9 ואסף בנוע אחינו לפני יהוה: 4 ולמה הבאתם את קהל יהוה אל המדבר הזה למות שם אנחנו ובעירנו: 5 ולמה העליינו ממצרים להביא אתנו אל המקום הרע הזה לא מקום זרע ותאה ונפנ' ורמון ומים אין לשנות: 6 ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל פתח אלהל מועד ויפלו על פניהם וירא כבוד יהוה אליהם: 7 וידבר יהוה אל משה לאמר: 8 קח את המטה והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימי וווחצתם להם מים מן הסלע והשיות את העדה ואתם בערים: 9 ויקח משה את המטה מלפני יהוה כאשר צוהו: 10 ויקחלו משה ואהרן את הקהל אל פני הסלע ומטרתם להם שמעו נא המרים המן הסלע הזה נוציא לכם מים: 11 וירם משה את ידו וירק את הסלע במתהו פעמים ויצאו מים: 12 ויאמר יהוה אל כל האהלים וככל אשר באהלים יטמא שבעת טמא הוא: 13 זאת התורה אדם כי מוות באהלים וילקחו לטמא מעדר שרפת החטהות ונתן עליו מים או בתמי או בעצם אדם או בCKER וטמא שבעת ימים: 14 וכל האהלים וככל אשר יגע על פני השדה בחלל חרב חיים אל כליו: 15 ולקח אזוב וטבל במים איש טהור וזה על האהלים ועל כל הכללים ועל הנפשות אשר היו שם ועל הנגע בעצם או בחלל או במת או בCKER: 16 והזה הטהר על הטמא ביום השלישי ובימים השביעי וחטאנו ביום השביעי וככבר בנדיו ורוחץ בימים וטמא ערבית: 17 ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתת הנפש ההוא מתוך הקהל כי את מקדש יהוה טמא מי נדה לא זרך עליו טמא הוא: 18 והזיטה להם לחקת עולם ומה מי גנדה יכבר בנדיו והגענו במי גנדה יטמא עד הערב: 19 וכל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעה תטמא עד הערב:

20 ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדר הראשון וישב העם בקרש ותמה שמרים ותקבר שם: 2 ולא היה מים לעדה ויקחלו על משה ועל לא עבר ביפן בחרב יצא לקראותך: 19 ויאמרו אליו בני ישראל במסלה נעלחה ואם מימי נשתה אני ומקי נחתה מכרם רק אין דבר ברוגל עברה: 20 ויאמר לא עבר ויצא אדים לקראותו בעם כבד וביד חזקה:

21 וַיָּמָן אֲדֹם נָתָן אֶת יִשְׂרָאֵל עַבְרָה בְּנֵבְלוֹ וַיַּשְׁרַאֵל

מַעְלָיו : 22 וַיָּסַע מִקְדָּשׁ וַיָּבֹא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל הַעֲדָה
הַר הַהָר : 23 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן בְּהָר
הַהָר עַל נֶגְבָּל אֶרְצָה אֲלֹהִים לְמִזְבֵּחַ אֲלֹהִים אֲלֹהִים אֲלֹהִים
עַמּוֹד כִּי לֹא אִיָּה אֶל אֶרְצָה אֲשֶׁר נָתָתִי לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עַל
אֲשֶׁר מְרִיחָתָם אֵת פִּי לְמִזְבֵּחַ : 25 קָח אֶת אַהֲרֹן וְאֶת
אֶלְעֹזֶר בֶּןוֹ וְהַעֲלֵם הַר הַהָר : 26 וַיַּפְשַׁט אֶת אַהֲרֹן
אֶת בְּנֵדִיו וְהַלְבָשָׂתָם אֶת אֶלְעֹזֶר בֶּןוֹ וְאֶלְעֹזֶר יִאֱסֹף וְמֵת
שָׁם : 27 וַיַּעֲשֶׂה מֹשֶׁה כָּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לְמִזְבֵּחַ אֲלֹהִים
לְעַנְיִן כָּל הַעֲדָה : 28 וַיַּפְשַׁט מֹשֶׁה אֶת אַהֲרֹן אֶת בְּנֵדִיו
וַיְלַבֵּשׁ אֶת אֶלְעֹזֶר בֶּןוֹ וְיִמְתַּה אַהֲרֹן שֶׁם בְּרָאשׁ
הַהָר וַיַּרְדֵּךְ מֹשֶׁה וְאֶלְעֹזֶר מִן הַהָר : 29 וַיַּרְא אֶל הַעֲדָה
כִּי גָועֵץ אַהֲרֹן וְיִכְבֹּס אֶת אַהֲרֹן שֶׁלְשִׁים יוֹם כָּל בֵּית
יִשְׂרָאֵל :

21

וַיַּשְׁמַע הַכְּנֻעַנִי מֶלֶךְ עַרְד יִשְׁבֵּן הַגְּנָבָכִי בַּיּוֹם
יִשְׂרָאֵל דֶּרֶךְ הַאֲתָרִים וַיַּלְחַם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁבַּב מִמְנוֹ
שְׁבִי : 2 וַיַּדַּר יִשְׂרָאֵל נֶדֶר לְיְהוָה וַיֹּאמֶר אָמֵן נָתַן תַּתִּן
אֶת הַעַם הַזֶּה בַּיּוֹם וְהַחֲרַמְתִּי אֹתָם עֲרֵיהֶם : 3 וַיַּשְׁמַע
יְהוָה בְּקוֹל יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּן אֶת הַכְּנֻעַנִי וְיִחְרַם אֶתָּם
וְאֶת עֲרֵיהם וַיַּקְרַא שֶׁם הַמָּקוֹם חֶרְמָה : 4 וַיָּסַע מֶהָר
הַהָר דֶּרֶךְ יְמִים סָופֵף לְסַבֵּב אֶת אֶרְץ אֲדֹם וְתַקְצֵר נֶפֶשׁ
הַעַם בְּדֶרֶךְ : 5 וַיַּדְרַב הַעַם בְּאַלְהִים וּבְמִשְׁאָה לִמְהָה
הַעֲלִיתָנוּ מִמְצָדִים לְמוֹת בְּמִדְבָּר כִּי אֵין לָהֶם וְאֵין
מִים וּנְפַשְׁנוּ קַצְחָה בְּלַחַם הַקְּלָקָל : 6 וַיַּשְׁלַח יְהוָה בְּעַם
אֶת הַנְּחִשִּׁים הַשְּׁרָפִים וַיַּנְשַׁכוּ אֶת הַעַם וְיִמְתַּה עַם רְבָב
מִיּוֹשְׁרָאֵל : 7 וַיָּבֹא הַעַם אֶל מֹשֶׁה וְיִאֱמֹר חֶתְאָנוּ כִּי
דְבָרָנוּ בְּיְהוָה וּבְךָ הַתְּפִלָּל אֶל יְהוָה וַיָּסַר מַעְלִינוּ
אֶת הַנְּחִשׁ וַיַּתְּפִלֵּל מֹשֶׁה בְּעַד הַעַם : 8 וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה עֲשֵׂה לְךָ שְׁרָפָה וְשִׁים אֶתְּנוּ עַל נֵס וְהִיא כָּל
גְּנָשׁוֹק וְרוֹאָה אֶתְּנוּ וְחוֹיָה : 9 וַיַּעֲשֶׂה מֹשֶׁה נְחִשׁ נְחִשׁ וַיַּשְׁמַח
עַל הַנֵּס וְהִיא אִם נְשַׁךְ הַנְּחִשׁ אֶת אִישׁ וְהַבִּיט אֶל נְחִשׁ
הַנְּחִשׁ וְחוֹיָה : 10 וַיָּסַע בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחַנוּ בְּאַבְתָּה : 11 וַיָּסַע

ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור אל נא תמנע מהלך
אליו: ¹⁷ כי כבד אכבד מאד וכל אשר תאמר אליו
עשה ולכה נא קבה לי את העם הזה: ¹⁸ וויען בלבעם
ויאמר אל עבדי בלק אם יתון לי בלק מלא ביתו כסף
וזהב לא אוכל לערבר את פי יהוה אלהי לעשות קטנה
או גדולה: ¹⁹ ועתה שבו נא בזה גם אתם היללה
ואדרעה מה יסף יהוה דבר עמי: ²⁰ ויבא אליהם אל
בלעם ליליה ויאמר לו אם לקרא לך באו האנשים
קום לך אתם ואיך את הדרבר אשר אדרבר אליך אותו
תעשה: ²¹ ויקם בלבעם בכקר וייחבש את אתנו וילך
עם שרי מוואב: ²² ויהר אף אליהם כי הולך הוא
ויתיצב מלאך יהוה בדרך לשטן לו והוא רכב על
אתנו ושני נעריו עמו: ²³ ותרא האتون את מלאך יהוה
נצב בדרך וחרבו שלופה בידו ותט האتون מן הדרך:
ותלך בשדה וירק בלבעם את האتون להטטה הדרך:
²⁴ ויעמד מלאך יהוה במשועל הכרמים גדר מזה
ונדר מזה: ²⁵ ותרא האتون את מלאך יהוה ותלחץ אל
הקיר ותלחץ את רגלו בלבעם אל הקיר יסף להכחה:
²⁶ ו יוסף מלאך יהוה עבר ויעמד במקום צר אשר
אין דרך לננות ימין ושמאול: ²⁷ ותרא האتون את
מלאך יהוה ותרבץ תחת בלבעם ויהר אף בלבעם
ירק את האتون במקל: ²⁸ ויפתח יהוה את פי האتون
ותאמר בלבעם מה עשית לך כי היכתני זה שלש
רגלים: ²⁹ ויאמר בלבעם לאتون כי התעללה כי לו
יש חרב בידי כי עתה הרוגתו: ³⁰ ותאמר האتون
אל בלבעם הלו אנכי אתנק אשר רככת עלי מעודך
עד היום הזה החסכו לעשות לך כה ויאמר
לא: ³¹ ויגל יהוה את עני בלבעם וירא את מלאך יהוה
נצב בדרך וחרבו שלפה בידו ויקד וישתחו לאפיו:
³² ויאמר אליו מלאך יהוה על מה היכית את אתנק זה
שלוש רגלים הנה אנכי יצאתו לשטן כי ירת הדרך
לנגידו: ³³ ותראני האتون ותט לפניו זה שלש רגלים
שלח שרים רבים ונכבדים מאלה: ³⁴ ויבאו אל בלבעם

ויעלו דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראות הוא
וכל עמו למלחמה אדרעי: ³⁴ ויאמר יהוה אל משה
אל תירא אותו כי בידך נתתי אותו ואת כל עמו ואת
ארציו ועשית לו כאשר עשית לסיכון מלך האמרי אשר
יושב בחשbon: ³⁵ ויכו אותו ואת בניו ואת כל עמו עד
בלתי השair לו שריד ווירשו את ארצו:

22 ויסעו בני ישראל ויהנו בערבות מואב מעבר
ליordan יrhoו: ² וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה
ישראל לאמריו: ³ ויגר מואב מפני העם מאד כי רב
הוא ויקין מואב מפני בני ישראל: ⁴ ויאמר מואב אל
זקנינו מדין עתה ילחכו הקהל את כל סביבתו כלהך
השור את ירכ השדה ובלק בן צפור מלך לモואב
בעת ההוא: ⁵ וישלח מלאכים אל בלבעם בן בעור
ਪתורה אשר על הנهر ארץ בני עמו לקרא לו לאמר
הנה עם יצא ממצרים הנה כסה את עין הארץ והוא
ישב מליל: ⁶ ועתה לך נא ארה לי את העם הזה
כי עצום הוא ממני אולי אוכל נכח בו ואנרשנו מן
הארץ כי ידעתי את אשר תברך מברך ואשר תאר
זוקני מואב וזקנינו מדין וקסמים בידם
יוואר: ⁷ וילכו זקנוי מואב וזקנינו מדין דברי בלק: ⁸ ויאמר
אל בלבעם וידברו אליו דברי בלק: ⁹ ויבא
אליהם לינו פה הלילה והשבתי אתכם דבר כאשר
ידבר יהוה אליו וישבו שרי מואב עם בלבעם: ⁹ ויבא
אליהם אל בלבעם ויאמר מי האנשים האלה עמך:
¹⁰ ויאמר בלבעם אל האלים בלק בן צפר מלך מואב
שלח אליו: ¹¹ הנה העם היוצא מצרים ויכס את עין
הארץ עתה לך קבה לי אותו אולי אוכל להלחם בו
ונורשתו: ¹² ויאמר אליהם אל בלבעם לא תלהך עמהם
לא תאר את העם כי ברוך הוא: ¹³ ויקם בלבעם בכקר
ויאמר אל שרי בלק לכו אל ארצתם כי מאן יהוה
להת הילך עמכם: ¹⁴ ויקומו שרי מואב ויבאו אל
blk ויאמרו מאן בלבעם הילך עמנו: ¹⁵ ו يوسف עוד בלק
שלח שרים רבים ונכבדים מאלה: ¹⁶ ויבאו אל בלבעם

אולי נטתה מפני כי עתה גם אתה הרגתי ואוֹתָה בלבם מה עשית לי לקב איבי לקחתי ונהנה ברכת החיהתי: ³⁴ ויאמר בלבם אל מלך יהוה חטאתי כי לא ידעת כי אתה נצב לקרأتي בדרך ועתה אם רע בעיניך אשובה לי: ³⁵ ויאמר מלך יהוה אל בלבם לך עם האנשים ואפס את הדבר אשר אדרב אליך כי בא בלבם ויצא לקראותו אל עיר מואב אשר על גבול ארן אשר בקצה הנגול: ³⁶ ויאמר בלבך אל בלבם הלא שלח שלחתך אליו לקרוא לך למה לא הלכת אליו האמנם לא אוכל כבדך: ³⁸ ויאמר בלבם אל בלבך הנה באתי אליו עתה היכול אוכל דבר מאומה הדבר אשר ישים אלהים בפי אותו אדרב: ³⁹ וילך בלבם עם בלבך ויבאו קריית החוץ: ⁴⁰ ויזבח בלב בקר וצאן וישלח לבלבם ולשרדים אשר אותו: ⁴¹ ויהי בבקר ויקח בלב את בלבם ויעלהו במוות בעל וירא ממש קצח העם:

23 ויאמר בלבם אל בלבך בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים: ויעש בלבך כאשר דבר בלבם ויעל בלבך ובלבם פר ואיל מזבח: ³ ויאמר בלבם לבלב חטאך על עתך ואלכה אוֹלֵי יקרה יהוה לקרأتي ודבר מה יראני והנתתי לך וילך שפוי: ⁴ ויקר אלהים אל בלבם יושם יהוה דבר בפי בלבם ויאמר פר ואיל מזבח: ⁵ וושם יהוה דבר בפי בלבם ויאמר שוב אל בלבך וכח תדבר: ⁶ וושב אליו ונהנה נצב על עתחו הו ואיל שרוי מואב: ⁷ ווישא משלו ויאמר מן אדים ייחני בלבך מלך מואב מהחררי קדם לכחה ארחה ליעקב ולכח זעם ישראל: ⁸ מה אקב לא קבה אל ומה אזעם לא זעם יהוה: ⁹ כי מראש צרים ארנו ומגבעות אשורנו הן עם לבדר ישכן ובנויים לא יתחשב: ¹⁰ מי מנה עפר יעקב ומספר את רביע ישראל תמה נשפי מוות ישראל ותהו אחוריתי כמהו: ¹¹ ויאמר בלבך אל

בלעם מה עשית לי לקב איבי לקחתי ונהנה ברכת ברך: ¹² ויען ויאמר הלא את אשר ישים יהוה בפי אותו אשמר לדבר: ¹³ ויאמר אליו בלבך לך נא אתי אל מקום אחר אשר תראננו שם אפס קצחו תראה וכלו לא תראה וקbenו לי שם: ¹⁴ ויקח השדה צפים אל ראש הפסנה ויבן שבעה מזבחת ויעל פר ואיל במזבח: ¹⁵ ויאמר אל בלבך התיצב כה על עתך וגaci אקרה כה: ¹⁶ ויקר יהוה אל בלבם וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל בלבך וכח תדבר: ¹⁷ וויבא אליו והנו נצב על עתחו ושרוי מואב אותו ויאמר לו בלב מה דבר יהוה: ¹⁸ ווישא משלו ויאמר קום בלבך ושמיע האזינה עdry בני צפר: ¹⁹ לא איש אל ויכוב ובן אדם ויתנהם ההוא אמר ולא יעשה ודבר ולא יקמנה: ²⁰ הנה ברך لكחתי וברך ולא אשיבנה: ²¹ לא הבית און בייעקב ולא ראה عمل בישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו: ²² אל מוצאים ממזרים כתועפת ראם לו: ²³ כי לא נחש בייעקב ולא קסם בישראל כתעתיאן ליעקב ולישראל מה פעל אל: ²⁴ חן עם כלביא יוקם וכארוי יתנסה לא ישכב עד יאכל טרפ ודם חללים ישחה: ²⁵ ויאמר בלבך אל בלבם נם קב לא תקבנו נם ברך לא תברכנו: ²⁶ ויען בלבם ויאמר אל בלב הלא דברתך אליו לאמר כל אשר ידבר יהוה אותו עשה: ²⁷ ויאמר בלבך אל בלבם לכיה נא אקח אל מקום אחר אוֹלֵי יישר בעני האלים וקבעו לי שם: ²⁸ ויקח בלבך את בלבם ראש הפעור הנש�� על פני הושמן: ²⁹ ויאמר בלבם אל בלב בניה לי בזה שבעה מזבחת וחכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים: ³⁰ ויעש בלבך כאשר אמר בלבם ויעל פר ואיל מזבח:

24 וירא בלבם כי טוב בעני יהוה לברך את ישראל ולא הלא כפעם בפעם לקראת נחשים וישת אל המדבר פניו: ² ווישא בלבם את עינויו וירא את

ישראל שכן לשפטיו ותהי עליו רוח אליהם: ³ ווישא משלו ויאמר נאם בלבם בעיר ונאם הגבר שתם העין: ⁴ נאם שמע אמרי אל אשר מהזה שדי יחזה נפל גולוי עינים: ⁵ מה טבו אהליך יעקב משכנייך ישראל: ⁶ כנחים נטוי כננת עלי נהר כאלהים נטע יהוה כארזים עלי מים: ⁷ זיל מים מדלו זורעו במים רבים וירם מאגנו מלכו ותנשא מלכתו: ⁸ אל מוציאו מצרים כתועפת ראמ לוי יאכל גוים צratio ועצמותיהם נגרם וחציו ימחץ: ⁹ קרע שכב אاري וכלביא מי יקימנו מברכיך בריך וארכיך ארור: ¹⁰ ויחר אף בלק אל בלבם וספק את כפיו ויאמר בלק אל בלבם לקב איבי קראתו והגה ברכת ברך זה שלוש פעמים: ¹¹ ועתה ברח לך אל מוקמך אמרתי כבד אכברך והנה מנעד יהוה מכבוד: ¹² ויאמר בלבם אל בלק הלא נם אל מלכיך אשר שלחת אליו דברתוי לאמר: ¹³ אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה לעשות טובה או רעה מלבי אשר ידבר יהוה אותו אדרב: ¹⁴ ועתה הנה הולך לעמי לכיה איעצך אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים: ¹⁵ ווישא משלו ויאמר נאם בלבם בעיר ונאם הגבר ששם העין: ¹⁶ נאם שמע אמרי אל וידע דעת עלינו מהזה שדי יחזה נפל גולוי עינים: ¹⁷ אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב ועם שבט מישראל וממח פאתיו מואב וקרקר כל בני שת: ¹⁸ ותיה אדום ירצה והיה ירצה שעיר איביו וישראל עשה חיל: ¹⁹ וירד מיעקב והאביד שריד מער: ²⁰ וירא את מליק ויישא משלו ויאמר ראשית גוים מלך ואחריתו עדיך אבד: ²¹ וירא את הקני ויישא משלו ויאמר איתן מושבך ושים בסלע קנק: ²² כי אם יהיה לבער קון עד מה אשר תשבק: ²³ ווישא משלו ויאמר אווי מי יהיה ממשמו אל: ²⁴ וצרים מיד כתים וענו

אשר וענו עבר ונם הוא עדי אבר: ²⁵ ויקם בלבם וילך וישב למקומו ונם בלק הולך לדרכו:

25 וישב ישראל בשיטים ויחל העם לונות אל בנות מואב: ² ותקראן לעם ליבחו אלהיון ויאכל העם וישתחוו אלהיון: ³ ויזכרם ישראל לבעל פעור ויתר אף יהוה בישראל: ⁴ ויאמר יהוה אל משה קח את כל ראשי העם ותוקע אותם ליהוה גנד המשם וישב חרונו אף יהוה בישראל: ⁵ ויאמר משה אל שפטו ישראל הרנו איש נשוי הנצמדים לבעל פעור: ⁶ והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את המדינה לעני משה ולענינו כל עדת בני ישראל והמה בכים פתח את הול מועד: ⁷ וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רמה בידו: ⁸ ויבא אחר איש ישראל אל הקבה וידרך את שניהם את איש ישראל ואת האשה אל קבטה ותעצר המנפה מעל בני ישראל: ⁹ ויהיו המתים במנפה ארבעה ועשרים אלף: ¹⁰ וידבר יהוה אל משה לאמר: ¹¹ פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאי: ¹² וכן אמר הנסי נתן לו את בריתו שלום: ¹³ וזרותה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל: ¹⁴ ושם איש ישראל המכחה אשר הכה את המדינה זמרי בן סלואנשיה בית אב לשמעני: ¹⁵ ושם האשה המכחה המדינה כובי בת צור ראש אמות בית אב במדין הו: ¹⁶ וידבר יהוה אל משה לאמר: ¹⁷ צרור את המדינה והכitem אותם: ¹⁸ כי צדיקים הם לכם בכליהם אשר נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר כובי בת נשיא מדין אחthem המכחה ביום המנפה על דבר פעור:

26 ויהי אחרי המנפה ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר: ² שאו את ראש כל עדת בני ישראל מבן עשרים שנה ומעלה לבית אבותם

כל יצא צבא בישראל: 3 וידבר משה ואלעוזר הכהן למשפחה לסדר משפחת הסרדי לאלוון משפחתם בערבת מואב על ירדן ירדו לאמר: 4 מבן האלני ליחלאל משפחת הייחלאלי: 27 אלה משפחת הזבולני לפקדיהם שישים אלף וחמש מאות: 28 בני יוסף למשפחה מנשה ואפרים: 29 בני מנשה למיכיר ישראלי היצאים מארץ מצרים: 5 ראובן בכור ישראל בני ראוון חנוך משפחת החנוי לפלאו משפחת הפלאי: 6 לחצין משפחת החצדרוני לכרכמי משפחת הכרמי: 7 אלה משפחת הראווני וייהיו פקדיהם שלשה וארכבים אלף ושבע מאות ושלשים: 8 ובני פלאו אליאב: 9 ובני אליאב נמנואל ודתן ואבירם הווא דתן ואבירם קרואי העדה אשר הצו על משה ועל אהרן בעדת קרח בהצחים על יהוה: 10 ותפתח הארץ את פיה ותבלע אותם ואת קרח במות העדה ונעה חנלה מלכה ותרצה: 34 אלה משפחת מנשה ופקדיהם שניים וחמשים אלף ושבע מאות: 35 אלה בני השמידיע והפר משפחת החפרי: 33 וצלהח בן חפר לא היו לו בניים כי אם בנות ושם בנות צלהח מחלה ונעה חנלה מלכה ותרצה: 34 אלה משפחת מנשה ובני אפרים למשפחה לשוטלח משפחת השתלווי לבכר משפחתי הבכרי לתchan משפחת התחני: 36 ואלה בני שוטלח לעדן משפחת הערני: 37 אלה משפחת בני אפרים לפקדיהם שניים ושלושים אלף וחמש מאות אלה משפחתי הבלתי לאשבל משפחת האשבל לאחירים משפחתי האחוירמי: 39 לשופטם משפחתי השופמי לחופם משפחתי החופמי: 40 וייהיו בני בלע ארד ונעמן משפחתי הארדי לנעמן משפחת הנעמי: 41 אלה בני אפרים למשפחה ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ובנימן למשפחה ופקדיהם חמשה וחמשים אלף וחמש מאות: 42 אלה בני דן למשפחה לשוחם משפחתי השוחמי אלה משפחתי דן למשפחה: 43 כל משפחתי השוחמי לפקדיהם ארבעה וושיםים אלף וארבע מאות: 44 בני אשר למשפחה לימהña משפחתי היימהña לשוי משפחתי היישי לבריעה משפחתי הבריעי: 45 לבני בריעה לחבר משפחתי החברי למילכיאל משפחתי המילכיאלי: 46 ושם בת אשר שרה: 47 אלה משפחתי המילכיאלי: 46 ושם בת אשר שרה: 47 אלה משפחתי בני אשר לפקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: 48 בני נפתלי למשפחה לייחזאל משפחתי השומרני: 25 אלה משפחתי ישכר לפקדיהם ארבעה ושים אלף ושלש מאות: 49 לבני זבולון הייחזאל לנוני משפחתי הנוני: 49 ליצר משפחתי

היצרי לשלם משפחחת השלמי: ⁵⁰ אלה משפחת קרח כי בחטאו מות ובניים לא היו לו: ⁴ למה גרע נפתלי למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף שם אבינו מותך משפחתו כי אין לו בן תנה לנו אחזקה: ⁵¹ אלה פקודי בני ישראל שעש מאות ארבע מאות: ⁵² וזה בר יהוה אלף אלף ושבע מאות ושלשים: ⁵³ לאלה תחלק הארץ בנהלה במספר משה לאמר: ⁵⁴ לרוב תרבה נחלתו ולמעט תמעיט נחלתו שמות: ⁵⁵ לאך בנוריל חלק את איש לפקידיו יתנו נחלתו: ⁵⁶ על פי הנוריל הארץ לשמות מנותם אבתם ינהלו: ⁵⁷ ואלה פקודי הלו תחלק נחלתו בין רבי למעט: ⁵⁸ אלה משפחת למשפחתם לנרשון משפחנת הגרשני לקחת משפחת הקהטי למזרחי משפחנת המזרחי לוי משפחנת הלבני משפחנת החברני משפחנת המחליב משפחת המושי משפחנת הקרחי וקחת הولد את עמרם: ⁵⁹ ושם אשת עמרם יוכבד בת לוי אשר ילדה וראתה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל: ⁶⁰ וראיתה אתה ונאספה אל עמיך גם אתה כאשר נאסר אהרן אחיך: ⁶¹ כאשר מריתם פי במדבר צן במריבת העדרה להקדישני ביום לענייהם הם מי מריבת קדרש מדבר צן: ⁶² וידבר משה אל יהוה לאמר: ⁶³ יפקד יהוה אלה הרוחת לכלبشر איש על העדרה: ⁶⁴ אשר יצא לפניו ואשר יבא לפניהם ואשר יוציאם ואשר יבאים ולא תהיה עדת יהוה כצאן אשר אין להם רעה: ⁶⁵ ויאמר יהוה אל משה קח לך את יהושע בן נון אשר אשר רוח בו וסמכת את ידך עלי: ⁶⁶ והעמדת איש אשר לפניו אלעזר הכהן ולפני כל העדרה וציותה אותו אשר לפניו אלעזר הכהן וכל העדרה: ⁶⁷ ונתחה מהודך עליו למען ישמעו כל לענייהם: ⁶⁸ ונתחה מהודך עליו למען ישמעו כל עדת בני ישראל: ⁶⁹ ולפני אלעזר הכהן יעמוד ושאל לו במשפט האורים לפני יהוה על פיו יצאו ועל פיו יבוא הוא וכל בני ישראל אותו וכל העדרה: ⁷⁰ ויעש משה כאשר צוה יהוה אותו ויקח את יהושע ויעמדתו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדרה: ⁷¹ ויסמך את ידיו עלייו ויצוותו כאשר דבר יהוה ביד משה:

וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחחו תשמרו להקריב ל' במועדו: 3 ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמים שווים ליום עלה תמיד: 4 את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערכבים: 5 ועשרהית האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמים זרים עלה תמיד: 6 עלה תמיד העשה בתרן כתית רביעת ההין: 7 עלה תמיד העשה בהר סיני לריח ניחח אשא ליהוה: 8 ונסכו רביעת ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר ליהוה: 9 ואת הכבש השני תעשה בין הערכבים מנחת הבקר וכנסכו תעשה אשא לריח ניחח ליהוה: 10 וbijoms השבת שני כבשים בני שנה תמים ושני עשרנים סלת מנהה בלוליה בשמן ונסכו: 11 עלה שבת בשבתו על עלה תמיד ונסכה: ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שני שבעה תמים: 12 ושלשה עשרנים סלת מנהה בלוליה בשמן לפרט האחד ושני עשרנים סלת מנהה בלוליה בשמן לאיל אחד: 13 ועשרון עשרון סלת מנהה בלוליה בשמן לכבש האחד עלה לריח ניחחasha ליהוה: 14 ונסכיהם חצי ההין יפה לשליישת ההין לאיל ורביעת ההין לכבש יין זאת עלה חדש לחדרו לחדרו השנה: 15 ושער עזים אחד לחטא ליהוה על עלה תמיד ישעה ונסכו: 16 ובחדש הראשון בארכעה עשר יום לחדר פסח ליהוה: 17 ובחמשה עשר יום לחדר זהה חג שבעת ימים מצות יאכל: 18 ביום הראשון מקרא קדר כל מלאתה עבדה לא תעשו: 19 ותקרבתם אשא עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמים יהיו לכם: 20 ומנהתם סלת בלוליה בשמן שלשה עשרנים לפרט שני עשרנים לאיל הthead: 21 עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים: 22 שעיר עזים אחר חטא לכבש לשבעת מלאתה עבדה לא תעשו וחננתם חג ליהוה שבעת

29 ובחדש השביעי באחד לחדר מקרא קדש יהיה לכם כל מלאתה עבדה לא תעשו يوم תרועה יהיה לכם: 2 ועשיותם עלה לריח ניחח ליהוה פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שני שבעה תמים: 3 ומנהתם סלת בלוליה בשמן שלשה עשרנים לפרט שני עשרנים לאיל: 4 ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים: 5 וشعיר עזים אחד חטא לכבש האחד לשבעת 6 מלבד עלה החדש ומנהתת ועלת התמיד ומנהתת לחדר השביעי זהה מקרא קדר יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם כל מלאתה לא תעשו: 8 ותקרבתם עלה ליהוה ריח ניחח פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמים יהיו לכם: 9 ומנהתם סלת בלוליה בשמן שלשה עשרנים לפרט שני עשרנים לאיל האחד: 10 עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים: 11 שעיר עזים אחר חטא מלבד חטא הכפרים ועלת התמיד ומנהתת ונסכיהם: 12 ובחמשת עשר יום לחדר השביעי מקרא קדר יהיה לכם כל מלאתה עבדה לא תעשו: 13 ושביעת הכבשים: 14 וشعיר חטא אחד לככפר

ימים: 13 והקרבתם עליה אשה ריח ניחח ליהוה פרים לא תעשו: 36 והקרבתם עליה אשה ריח ניחח ליהוה פרים פר אחד אויל אחד כבשים בני שנה לבני שנה 37 מנהתם ונסכייהם לפר לאיל ולכבשים במספרם כמשפט: 38 וושער חטאאת אחד מלבד עלת התמיד ומנהתת ונסכיה ונסכה: 39 אלה תעשו ליהוה במושיעיכם לבך מנדריכם ונדבticם לעלתייכם ולמנהתיכם ולנסכיכם ולשלמייכם: 40 ויאמר משה אל בני ישראל עזים אחד חטאאת מלבד עלת התמיד מנהתת ונסכה: 17 ובאים השני פרים בני בקר שניים עשר אילם שניים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיים: 18 ומנהתם ונסכיהם לפרדים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: 19 וושער עזים אחד חטאאת מלבד עלת התמיד ומנהתת ונסכיהם: 20 ובאים השלישי פרים עשתי עשר אילם שניים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיים: 21 ומנהתם ונסכיהם לפרדים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: 22 וושער חטאאת אחד מלבד עלת התמיד ומנהתת ונסכיהם: 23 ובאים הרביעי פרים עשרה אילם שניים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיים: 24 ומנהתם ונסכיהם לפרדים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: 25 וושער עזים אחד חטאאת מלבד עלת התמיד מנהתת ונסכה: 26 ובאים החמישי פרים תשעה אילם שניים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיים: 27 ומנהתם ונסכיהם לפרדים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: 28 וושער חטאאת אחד מלבד עלת התמיד ומנהתת ונסכה: 29 ובאים השישי פרים שמנה אילם שניים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיים: 30 ומנהתם ונסכיהם לפרדים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: 31 וושער חטאאת אחד מלבד עלת התמיד מנהתת ונסכיה: 32 ובאים השביעי פרים שבעה אילם שניים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיים: 33 ומנהתם ונסכיהם לפרדים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: 34 וושער חטאאת אחד מלבד עלת התמיד מנהתת ונסכה: 35 ביום השמיני עזרת תהיה לכם כל מלאכת עבדה

30 וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה: 2 איש כי ידר נדר ליהוה או השבע שבעה לאסר אסר על נפשו לא יהל דברו ככל היוצא מפיו יעשה: 3 ואשה כי תדר נדר ליהוה ואשרה אסר בבית אביה בנויריה: 4 ושםע אביה את נדרה ואשרה אשר אסורה על נפשה והחריש לה אביה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסורה על נפשה יקום: 5 ואם הניתא אביה אתה ביום שמעו כל נדריה ואשרה אשר אסורה על נפשה לא יקום ויהוה יסלח לה כי הניתא אביה אתה: 6 ואם היו תחיה לאיש נדריה עליה או מבטא שפתיה אשר אסורה על נפשה: ושמע אישה ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה ואשרה אשר אסורה על נפשה יקמו: 8 ואם ביום שמע אישה יניתא אותה והפר את נדרה אשר עליה ואת מבטא שפתיה אשר אסורה על נפשה ויהוה יסלח לה: 9 ונדר אלמנה ונורשה כל אשר אסורה על נפשה יקום עליה: 10 ואם בית אישנה נדרה או אסורה אשר על נפשה בשבעה: 11 ושמע אישה והחריש לה לא הניתא אתה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסורה על נפשה יקום: 12 ואם הפר יפר אתם אישנה ביום שמעו כל מוצא שפתיה לנדריה ולאסר נפשה לא יקום אישה הפרם ויהוה יסלח לה: 13 כל נדר וכל שבעת אסר לענת נפש אישה יקומו ואישה יפרכו: 14 ואם החריש יתריש לה אישה מיום אל יום והקם את כל נדריה או

למחנה שבעת ימים כל הרג נפש וכל נגע בחلل החחטא ביום השלישי וביום השביעי אתם ושביכם: ²⁰ וכל בגד וכל כל עור וכל מעשה עזים וכל כל עז החחטא: ²¹ ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקת התורה אשר צוה יהוה את משה: ²² אך את הזהב ואת הכסף את הנחתת את הברזל את הבדיל ואת העפרת: ²³ כל דבר אשר יבא באש העבירו באש וטהר אך מי נהיה יתחטא וככל אשר לא יבא באש העבירו במים: ²⁴ וככבותם בגדיכם ביום השביעי וטהרתם ואחר תבואו אל המלחנה: ²⁵ ויאמר יהוה אל משה אמר: ²⁶ שא את ראש מלכוּחוּ השבי באדם ובבבמה אתה ולאlezר הכהן וראשי אבות העדרה: ²⁷ וחיצית את המלכוּחוּ בין תפשי המלחמה הייצאים לצבא ובין כל העדרה: ²⁸ והרמות מכם לייהודה מאה אנשי המלחמה הייצאים לצבא אחד נפש מחמש המאות מן האדם ומון הבקר ומון החמורים ומון הצאן: ²⁹ ממחציתם תקחו וננתה לאלעזר הכהן תרומות יהודה: ³⁰ וממחצית בני ישראל תקח אחד אחיו מן החמשים מן האדם מן הבקר מן החמורים ומון הצאן מכל הבהמה וננתה אתם ללויים שמרי משמרת משכין יהודה: ³¹ ויעש משה ולאlezר הכהן כאשר צוה יהוה את משה: ³² ויהי המלכוּחוּ יתר הבו אשר בזוועם הצבא צאן שיש מאות אלף ושבעים אלף וחמשת אלפיים: ³³ ובקר שניים ושבעים אלף: וחמורים אחד וששים אלף: ³⁴ ונפש אדם מן הנשים אשר לא ידעו משכב זכר כל נפש שניים ושלשים אלף: ותהי המלחצת חלק הייצאים בצבא מספר הצאן שלוש מאות אלף ושלשים אלף ושבעת אלפיים וחמש מאות: ³⁵ ויהי המכס לייהודה מן הצאן שיש מאות חמיש וחמש מאות ושבעים: ³⁶ והבקר שש ושלשים אלף ומכם לייהודה שנים ושבעים: ³⁷ וחמורים שלשים אלף וחמש מאות ומכם לייהודה אחד וששים: ³⁸ ומכם כזכר הרנו: ³⁹ וכל הטע בנשים אשר איש למשכב זכר הרנו: ⁴⁰ ונפש אדם שש עשר לא ידעו משכב זכר היהיו לכם: ⁴¹ ואתם חנו מוחוץ

את כל אסريا אשר עליה התקים אתם כי החרש לה ביום שמעו: ¹⁵ ואם הפליר יפר אתכם אחורי שמעו ונsha את עונה: ¹⁶ אלה החוקים אשר צוה יהוה את משה בין איש לאשתו בין אב לבתו בנעריה בית אביה:

31 וידבר יהוה אל משה אמר: ² נקם נקמת בני ישראל מאת המדיינים אחר התאוסף אל עמיך: וידבר משה אל העם לאמר החלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו על מדין לתחת נקמת יהוה במדין: ⁴ אלף למטה אלף למטה לכל מטוחה ישראל תשלחו לצבא: ⁵ וימסרו מאלפי ישראל אלף למטה שנים עשר אלף חוליצי צבא: ⁶ ווישלח אתם משה אלף למטה לצבא וכלי הקדרות והצערות החרועה בידיו: ⁷ ויבאו על מדין כתור מה יהוה את משה ויהרנו כל זכר: ⁸ ואת מלכי מדין הרנו על חללייהם את אווי ואת רקס ואת צור ואת חור ואת רבע חמשת מלכי מדין ואת בלעם בן בעור הרנו בחרב: ⁹ ווישבו בני ישראל את נשוי מדין ואת טפם ואת כל בהמתם ואת כל מקניהם ואת כל חילים בזוזו: ¹⁰ ואת כל ערייהם במושבותם ואת כל טוריהם שרפו באש: ¹¹ ויקחו את כל השלול את כל המלכוּחוּ באדם ובבבמה: ¹² ויבאו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל עדת בני ישראל את השבי ואת המלכוּחוּ ואת השלול אל המלחנה אל ערבת מואב אשר על ירדן ורדו: ¹³ וויצו משה ואlezר הכהן וכל נשיאי העדרה לקראותם אל מוחוץ למלחנה: ¹⁴ ויקצת משה על פקודי החיל שרי האלפים ושרי המאות הבאים מוצבאה המלחמה: ¹⁵ ויאמר אליהם משה ההייתם כל נקבה: ¹⁶ הן הנה היו לבני ישראל בדבר בלעם למסר מעל ביהודה על דבר פעור ותהי המגפה בעדרת יהוה: ¹⁷ וועתה הרנו כל זכר בטף וכל אשה ידעת איש למשכב זכר הרנו: ¹⁸ וכל הטע בנשים אשר לא ידעו משכב זכר היהיו לכם: ¹⁹ ואתם חנו מוחוץ

רָאֹבֶן הַאֲחִיכֶם יָבֹא לְמַלחָמָה וְאַתֶּם תָשׁוּ פָה:
7 וּלְמַה תִּנוֹאֵן אֶת לֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מַעֲבָר אֶל הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם יְהוָה: 8 כִּי עָשָׂו אֶת־חִיכָם בְּשָׁלוֹחֵי אֶתְם
מִקְדָּשׁ בְּרִנְעָל לְרַאֲת אֶת הָאָרֶץ: 9 וַיַּעֲלֹה עַד נַחַל
אַשְׁכָּול וַיַּרְאֵוּ אֶת הָאָרֶץ וַיַּנְיֹאוּ אֶת לֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְבָלְתֵי בָאֵל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם יְהוָה: 10 וַיַּחֲדַד
אֱלֹהִים יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּשְׁבַּע לְאָמֵר: 11 אִם יַרְאֵוּ
הָאָנָשִׁים הָעֲלִים מִמְצָדִים מִבֵּן עַשְׁרִים שָׁנָה וּמַעַלָּה
אֶת הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאָבָרָהּ לִיצָחָק וּלְיעָקָב
כִּי לֹא מָלְאוּ אַחֲרֵי: 12 בְּלֹתֵי כָּלֵב בֶּן יְפַנֵּה הַקְנִיּוֹת
וַיַּהֲוֹשֵׁעַ בֶּן נֹונֵן כִּי מָלְאוּ אַחֲרֵי יְהוָה: 13 וַיַּחֲדַד אֱלֹהִים יְהוָה
בְּיִשְׂרָאֵל וַיַּעֲנֵם בַּמִּדְבָּר אֶרְבָּעִים שָׁנָה עַד תְּמִימָה
הַדָּרוֹר הַעֲשָׂה הַרְעָה בְּעֵינֵי יְהוָה: 14 וְהַגָּהַת קְמַתָּם תַּחַת
אֶת־חִיכָם תִּרְבּוֹת אֲנָשִׁים חֲטָאִים לְסֻפּוֹת עַד עַל חַרְוֹן
אֱלֹהִים יְהוָה אֶל יִשְׂרָאֵל: 15 כִּי תִשְׁׁבוּן מִאַחֲרֵיו וַיְסַף עַד
לְהַנִּיחָוּ בַּמִּדְבָּר וְשַׁחַתָּם לְכָל הָעָם הַזֶּה: 16 וַיַּגִּשׁוּ אֶלָּיו
וַיֹּאמְרוּ גָּדְרַת צָאן נָבָנָה לִמְקֹנְנוֹ פָה וּעְרִים לְטַפְנוֹ:
17 וְאַנְחָנוּ נַחַלְצָנִים חִשִּׁים לְפָנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר אָמַר
הַבְּיאָנָם אֶל מָקוֹם וַיַּשְׁבַּטְפְּנוּ בָעָרִי הַמִּבְצָר מִפְנֵי
יִשְׂרָאֵל הָאָרֶץ: 18 לֹא נִשְׁׁבוּ אֶל בְּתִינּוֹן עַד הַהֲנָחָלָל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נַחֲלָתוֹ: 19 כִּי לֹא נַחַלְל אֶת מַעֲבָר הַיְרָדֵן
וְהַלָּא כִּי בָאָה נַחֲלָתָנוּ אֶלָּינוּ מַעֲבָר הַיְרָדֵן מִזֶּרֶחָה:
20 וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם מֹשֶׁה אָמַת הַשְׁׁעָוֹן אֶת הַדָּבָר הַזֶּה אָמַת
תַּחַלְצָיו לְפָנֵי יְהוָה לְמַלחָמָה: 21 וַיַּעֲבֹר לִכְמָה כָל חַלּוֹן
אֶת הַיְרָדֵן לְפָנֵי יְהוָה עַד הַוּרִישׁוֹ אֶת אַיִּבָּיו מִפְנֵיו:
22 נִכְבַּשָּׂה הָאָרֶץ לְפָנֵי יְהוָה וְאַחֲרֵי תָשִׁבוּ וְהִיִּתְمַנְּקִים
מִיְהוָה וּמִיּוֹרָאֵל וְהִיְתָה הָאָרֶץ הַזֹּאת לִכְמָה
לְאַחֲזָה לְפָנֵי יְהוָה: 23 וְאִם לֹא תַעֲשׂו כֵן הַנְּהָרָתָה
לִיְהוָה וְרָדוּ חֲטָאתְכֶם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶתְכֶם: 24 בְּנֵו לִכְמָה
עָרִים לְשִׁפְכָם וְגָדְרַת לְצַנְאָכֶם וְהִיאָ מִפְיכָם תַעֲשֶׂו:
25 וַיֹּאמֶר בְּנֵי גָּד וּבְנֵי רָאוֹבֶן אֶל מֹשֶׁה לְאָמֹר עֲבֹדֵךְ
יִעֲשֶׂוּ כַּאֲשֶׁר אָדָנִי מִצּוֹה: 26 טַפְנוּ נְשִׁינוּ מִקְ�ָנוּ וְכָל

אלף ומכם ליהוה שנים ושלשים נפש: 41 וויתן משה את מכס תרומת יהוה לאלעיזור הכהן כאשר צוה יהוה את משה: 42 וממחצית בני ישראל אשר חצה משה מן האנשים הצבאים: 43 ותהי מחצית העדה מן הצאן שלש מאות אלף ושלשים אלף שבעת אלפיים וחמש מאות: 44 ובקר ששה ושלשים אלף: 45 וחמרים שלשים אלף וחמש מאות: 46 ונפש אדם ששה עשר אלף: 47 ויקח משה ממחצית בני ישראל את האחו אחד מן החמשים מן האדים ומון הבהמה ויתן אותם ללויים שמרי משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את משה: 48 ויקרבו אל משה הפקדים אשר לאלפי הצבא שרי אלפיים ושרי המאות: 49 ויאמרו אל משה עבדיך נשאו את ראש אנשי המלחמה אשר בידינו ולא נפקד ממננו איש: 50 ונקרב את קרבן יהוה איש אשר מצא כליו יהב אצערה וצמיד טבעת עגיל וכומו לככפר על נפשינו לפני יהוה: 51 ויקח משה ואלעזר הכהן את הזוחב מאתם כל כל מעשה: 52 ויהי כל והב התרומה אשר הרימו ליהוה ששה עשר אלף שבע מאות וחמשים שקל מאת שרי אלפיים ומאת שרי המאות: 53 אנשי הצבא בזווע איש לו: 54 ויקח משה ואלעזר הכהן את הזוחב מאת שרי אלפיים והמאות ויבאו אותו אל אهل מועד זכרון לבני ישראל לפני יהוה:

32 וּמִקְנָה רַב הִיה לְבָנֵי רָאוֹבֵן וְלְבָנֵי נֵד עֲצֹז
מְאַד וַיַּרְא אֶת אָרֶץ יְעֹזֵר וְאֶת אָרֶץ גַּלְעֵד וְהַנֶּה הַמָּקוֹם
מִקְנָה מִקְנָה: 2 וַיַּבְאֵר בְּנֵי נֵד וְבָנֵי רָאוֹבֵן וַיֹּאמְרוּ אֶל
מֹשֶׁה וְאֶל אֱלֹהֵזֶר הַכֹּהן וְאֶל נְשֵׂיאֵי הַעֲדָה לְאָמֵר:
3 עֲטָרוֹת וְדִיבָּן וְיַעַזֵּר וְנַמְרָה וְחַשְׁבָּנוֹן וְאַלְעָלָה וְשָׁבָם
וְגַבּוּבָן: 4 הָאָרֶץ אֲשֶׁר הַכֹּהֶן יְהוָה לְפָנֵי עֲדָת יִשְׂרָאֵל
אָרֶץ מִקְנָה הָוָא וְלַעֲבֹדִיךְ מִקְנָה: 5 וַיֹּאמְרוּ אֲם מַצְאָנוּ
חַן בְּעִינֵיכְךְ יִתְן אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת לַעֲבֹדִיךְ לְאַחֲזָה אֶל
הַעֲבָרָנוּ אֶת הַיְרָדוֹן: 6 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְבָנֵי נֵד וְלְבָנֵי

בהמותנו יהיו שם בעיר הגלעד: ²⁷ ועובדיך יעברו כל שפטים: ⁵ ויסעו בני ישראל מערםס ויהנו בסכת: ⁶ ויסעו מסכת ויהנו באתם אשר בקצתה המדבר: ⁷ ויסעו מאתם וישב על פי החרית אשר על פני בעל צפון ויהנו לפני מגדל: ⁸ ויסעו מפני החירות ויעברו בתוך הים המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם ויהנו במרה: ⁹ ויסעו ממраה ויבאו אילמה ובאלם שתים עשרה עינית מים ושבעים תמרים ויהנו שם: ¹⁰ ויסעו מאלים ויהנו על ים סוף: ¹¹ ויסעו מים סוף ויהנו במדבר סין: ¹² ויסעו ממדבר סין ויהנו בדרפהה: ¹³ ויסעו מדפקה ויהנו באלווש: ¹⁴ ויסעו מאלווש ויהנו ברפידם ולא היה שם מים לעמ לשאות: ¹⁵ ויסעו מרפידם ויהנו במדבר סיני: ¹⁶ ויסעו ממדבר סיני ויהנו בקברת התאה: ¹⁷ ויסעו מקברת התאה ויהנו בחצרה: ¹⁸ ויסעו מהצרת ויהנו בתרמתה: ¹⁹ ויסעו מרתרמה ויהנו ברמן פרץ: ²⁰ ויסעו מרמן פרץ ויהנו בלבנה: ²¹ ויסעו מלבנה ויהנו ברסתה: ²² ויסעו מרסה ויהנו בקהלתה: ²³ ויסעו מקהלה ויהנו בהר שפר: ²⁴ ויסעו מהר שפר ויהנו בחדרה: ²⁵ ויסעו מהדרה ויהנו במקהלה: ²⁶ ויסעו מקהלה ויהנו מתחת: ²⁷ ויסעו מתחת ויהנו בתרח: ²⁸ ויסעו מתרח ויהנו במתקה: ²⁹ ויסעו ממתקה ויהנו בחשמנה: ³⁰ ויסעו מהשמנה ויהנו במסרות: ³¹ ויסעו ממשרות ויהנו בבני יען: ³² ויסעו מבני יען ויהנו בחר הנגד: ³³ ויסעו מהר הנגד ויהנו ביטבתה: ³⁴ ויסעו מיטבתה ויהנו בעברנה: ³⁵ ויסעו מעברנה ויהנו בעציון גבר: ³⁶ ויסעו מעציון גבר ויהנו במדבר צן הוואך: ³⁷ ויסעו מקדרש ויהנו בהר החר בקצתה ארץ אדום: ³⁸ ווועל אהרן הכהן אל הר החר על פי יהוה וימת שם בשנת הארבעים לצאת בני ישראל מארץ מצרים בחודש החמשי באחד לחודש: ³⁹ ואהרן בן שלש ועשרים ומאת שנה במוות בהר ההר: ⁴⁰ וישמע חכני מלך ערד והוא ישב בנגב הארץ כנען בכא

חולץ צבא לפניו יהוה למלחמה כאשר אドני דבר: ²⁸ ויצו להם משה את אלעזר הכהן ואת יהושע בן נון ואת ראש אבותה המתו לבני ישראל: ²⁹ ויאמר משה אלהם אם יעברו בני נד ובני ראובן אתכם את הירדן כל חלוץ למלחמה לפניו יהוה וככשה הארץ לפניכם ונתחם להם את ארץ הגלעד לאחוזה: ³⁰ ואם לא יעברו חלוצים אתכם ונתחם בחככם בארץ כנען: ³¹ ויענו בני נד ובני ראובן לאמר את אשר דבר יהוה אל עבדיך כן נעשה: ³² נחנו עבר חלוצים לפניו יהוה ארץ כנען ואתנו אחוזה נחלתו מעבר לירדן: ³³ וויתן להם משה לבני נד ולבני ראובן ולהציז שבת מנשה בן יוסף את מלכת סיכון מלך האמרי ואת מלכת עוג מלך הבשן הארץ לעיר בגבלת ערי הארץ סביב: ³⁴ ויבנו בני נד את דיבן ואת עתרת ואת עדער: ³⁵ ואת עתרת שופן ואת יעוז וינבגה: ³⁶ ואת בית נמרה ואת בית הרן ערי מבצר ונדרת צאן: ³⁷ ובני ראובן בנזאת חשבון ואת אלעלא ואת קרייזים: ³⁸ ואת נבו ואת בעל מעון מוסכת שם ואת שבמה ויקראו בשמה את שמות הערים אשר בנו: ³⁹ וילכו בני מכיר בן מנשה גלעד והילכדה ויורש את האמרי אשר בה: ⁴⁰ וויתן משה את הגלעד למכיר בן מנשה וישב בה: ⁴¹ ויאיר בן מנשה הילך וילכד את חותיהם ויקרא אתה חותם יAIR: ⁴² ונכח הילך וילכד את קנת ואת בנתייה ויקרא לה נכח בשמו:

33 אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאים ביד משה והארון: ² וכתוב משה את מוצאיםם למשיעיהם על פי יהוה ואלה משיעיהם למושאים: ³ ויסעו מערםס בחודש הראשון בחמשה עשר יומ לחדש הראשון ממחירת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעני כל מצרים: ⁴ ומצרים מקרים את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאליהיהם עשה יהוה

בנֵי יִשְׂרָאֵל : 41 וַיָּסֹעַ מֶהָר הַהֲרָר וַיַּחַנוּ בָצֵלְמָנָה : צִפּוֹן מִן הַיּוֹם הַגָּדוֹל תַּחַאוּ לְכֶם הַר הַהֲרָר : 8 מֶהָר הַהֲרָר
 42 וַיָּסֹעַ מֶצְלָמָנָה וַיַּחַנוּ בְּפִונֵן : 43 וַיָּסֹעַ מִפְוָן וַיַּחַנוּ
 באַבָּת : 44 וַיָּסֹעַ מַאֲבָת וַיַּחַנוּ בַעַי הָעָבָרִים בְּגַבּוֹל
 גָּבְּלָזְרָנָה וְרָנָה וְהַיּוֹתָצָאָתָיו חַצְרָעִין זֶה יְהִי לְכֶם
 נְבוּל צִפּוֹן : 10 וְהַתְּאִוָּתָם לְכֶם לְגַבּוֹל קְרָמָה מַחְצָר
 עַיִן שְׁפָמָה : 11 וַיַּוְרֶד הַגָּבוֹל מִשְׁפָם הַרְבָּלָה מִקְדָּס לְעַיִן
 וַיַּוְרֶד הַגָּבוֹל וְמַחָה עַל כַּתֵּף יְמִינָתְךָ קְדָמָה : 12 וַיַּוְרֶד
 הַגָּבוֹל הַיְרָדָנָה וְהַיּוֹתָצָאָתָיו יִם הַמֶּלֶח זֶה תְּהִי
 לְכֶם הָרָץ לְגַבּוֹלְתְּיָה סְבִיבָה : 13 וַיַּצְוַע מָשָׁה אֶת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל לְאָמֵר זֶה הָרָץ אֲשֶׁר תַּחֲנֹלְוּ אַתָּה בְּגַנּוּל
 אֲשֶׁר צָוָה יְהָוָה לְתֵת לְתַשְׁעַת הַמְּטוֹת וְחַצִּי הַמְּטוֹת :
 14 כִּי לְקַחְתָּ מְתָה בְּנֵי הַרְאָבוֹנִי לְבֵית אֲבָתֶם וְמְתָה בְּנֵי
 הַנְּדִי לְבֵית אֲבָתֶם וְחַצִּי מְתָה מְנַשֶּׁה לְקַחְתָּ מְנַשֶּׁה נְחַלְתָּם :
 15 שְׁנִי הַמְּטוֹת וְחַצִּי הַמְּטוֹת לְקַחְתָּ מְנַחְלָתָם מַעֲבָר לִירְדָן
 יְרָדוֹת מִזְרָחָה : 16 וַיֹּדְבֵר יְהָוָה אֶל מָשָׁה לְאמֹר :
 17 אֶלָּה שְׁמוֹת הָאֱנָשִׁים אֲשֶׁר יִנְחַלְוּ לְכֶם אֶת הָרָץ
 אֶלְעֹזֶר הַכֹּהֵן וְיַהְושֵׁעַ בֶּן נַуְן : 18 וַיַּשְׁנֵא אֶחָד נְשֵׁיא אֶחָד
 מְתָה תַּקְהוּ לְנַחַל אֶת הָרָץ : 19 וְאֶלָּה שְׁמוֹת הָאֱנָשִׁים
 לְמְתָה יְהָוָה כֶּלֶב בֶּן יְפֵנָה : 20 וְלְמְתָה בְּנֵי שְׁמֻעוֹן
 שְׁמֹאֵל בֶּן עַמִּיהוֹד : 21 לְמְתָה בְּנֵי מִנְמָן אֶלְיָהָד בֶּן כְּסָלוֹן :
 22 וְלְמְתָה בְּנֵי דָן נְשֵׁיא בֶּן גִּילִי : 23 לְבָנֵי יוֹסֵף
 לְמְתָה בְּנֵי מְנַשֶּׁה נְשֵׁיא חַנִּיאָל בֶּן אֶפְדָּה : 24 וְלְמְתָה בְּנֵי
 אַפְרִים נְשֵׁיא קָמְוָאֵל בֶּן שְׁפְטָן : 25 וְלְמְתָה בְּנֵי זְבוּלֹן
 נְשֵׁיא אַלְיָזְפָּן בֶּן פְּרָנֵק : 26 וְלְמְתָה בְּנֵי יִשְׁכָר נְשֵׁיא
 פְּלִיטִיאָל בֶּן עַזְן : 27 וְלְמְתָה בְּנֵי אֲשֶׁר נְשֵׁיא אַחֲיָהוֹד בֶּן
 שְׁלָמִי : 28 וְלְמְתָה בְּנֵי נְפָתָלִי נְשֵׁיא פְּרָהָאָל בֶּן עַמִּיהוֹד :
 29 אֶלָּה אֲשֶׁר צָוָה יְהָוָה לְנַחַל אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ
 כְּנָעָן :

35 וַיֹּדְבֵר יְהָוָה אֶל מָשָׁה בְּעֶרֶב מִזְרָחָה עַל יְרָדוֹת
 יְרָדוֹת לְאמֹר : 2 צְוֹ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנַתְנוּ לְלִוּם מְנַחְלָת
 אֲחוֹתָם עָרִים לְשִׁבְתָה וּמְנֻרְשָׁה לְעָרִים סְבִיבָתָיהם תַּחֲנוּ
 לְלִוּם : 3 וְהִי הָעָרִים לְהִלְמָד לְשִׁבְתָה וּמְנֻרְשָׁה יְהִי
 נְבוּל זֶה יְהִי לְכֶם נְבוּלִים : 4 וְזֶה יְהִי לְכֶם נְבוּל
 לְבַהֲמָתָם וּלְרַכְשָׁם וּלְכָל חַיָּתָם : 5 וּמְנֻרְשָׁי הָעָרִים

בְּצִלְמָנָה : 41 וַיָּסֹעַ מֶהָר הַהֲרָר וַיַּחַנוּ בָצֵלְמָנָה : צִפּוֹן מִן הַיּוֹם הַגָּדוֹל תַּחַאוּ לְכֶם הַר הַהֲרָר : 8 מֶהָר הַהֲרָר
 42 וַיָּסֹעַ מֶצְלָמָנָה וַיַּחַנוּ בְּפִונֵן : 43 וַיָּסֹעַ מִפְוָן וַיַּחַנוּ
 באַבָּת : 44 וַיָּסֹעַ מַאֲבָת וַיַּחַנוּ בַעַי הָעָבָרִים בְּגַבּוֹל
 מִדְבָּר מִדְבָּר וַיַּחַנוּ בְּעַלְמָן דְּבָלְתִּימָה : 47 וַיָּסֹעַ מַעַלְמָן
 דְּבָלְתִּימָה וַיַּחַנוּ בַהֲרִי הָעָבָרִים לְפָנֵי נְבוּ : 48 וַיָּסֹעַ
 מַהְרִי הָעָבָרִים וַיַּחַנוּ בְעֶרֶב מִזְרָחָה עַל יְרָדוֹן יְרָדוֹן :
 49 וַיַּחַנוּ עַל הַיְרָדוֹן מִבֵּית הַיּוֹשֵׁת עַד אֶבֶל הַשְׁטִים
 בְּעֶרֶב מִזְרָחָה : 50 וַיֹּדְבֵר יְהָוָה אֶל מָשָׁה בְּעֶרֶב מִזְרָחָה
 עַל יְרָדוֹן יְרָדוֹן לְאמֹר : 51 דְּבָר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַר
 אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם עֲבָרִים אֶת הַיְרָדוֹן אֶל אֶרְץ כְּנָעָן :
 52 וְהִרְשָׁתֶם אֶת כָּל יַשְׁבֵּי הָרָץ מִפְנִיכֶם וְאָבְדָתֶם אֶת
 כָּל מִשְׁכָתֶם וְאֶת כָּל צְלָמֵי מִסְכָתֶם תְּאַבְדֵו וְאֶת כָּל
 בְּנֹתֶם תִּשְׁמַיְדוּ : 53 וְהִרְשָׁתֶם אֶת הָרָץ וְיִשְׁבְתֶם בָּה
 כִּי לְכֶם נָתַתִּי אֶת הָרָץ לְרֹשֶׁת אֶתְתָּה : 54 וְהַתְּנַחַלְתֶם
 לְזִיהִיה לְמְתָה אֶתְתָּם תְּהִלָּתֶם : 55 וְאָמַר לְאָחָרֶש
 אֶת יַשְׁבֵּי הָרָץ בְּמִשְׁפָחָתֵיכֶם לְרַב תְּרָבוֹ אֶת נְחַלְתָּו
 וְלִמְעֵט תִּמְעֵיט אֶת נְחַלְתָּו אֶל אֲשֶׁר יֵצֵא לוּ שְׁמָה הַגְּרוּל
 לְזִיהִיה לְמְתָה אֶתְתָּם תְּהִלָּתֶם : 56 וְהִי כַּאֲשֶׁר דָמִיטָי
 הָרָץ אֲשֶׁר אַתֶּם יִשְׁבִּים בָּה : 57 וְהִי כַּאֲשֶׁר דָמִיטָי
 לְעָשָׂות לְהָם אֲשֶׂר לְכֶם :

34 וַיֹּדְבֵר יְהָוָה אֶל מָשָׁה לְאמֹר : 2 צְוֹ אֶת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַר אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם בָּאִים אֶל הָרָץ
 כְּנָעָן זֶה אֶת הָרָץ אֲשֶׁר תְּפָלֵל לְכֶם בְּנַחַלָה אֶרְץ כְּנָעָן
 לְגַבּוֹלְתְּיָה : 3 וְהִי לְכֶם פָּאַת נְגַב מִמְּדָרְבָן צָן עַל יְדֵי
 אֲדֹם וְהִי לְכֶם נְבוּל נְגַב מִקְצָה יְמִינָתְךָ קְדָמָה :
 4 וּנוֹסֵב לְכֶם הַגְּרוּל מִנְגָּב לְמַעְלָה עֲקָרְבִּים וּעֲבָרְצָה
 וְהִי תַּחַצְתָּיו מִנוּבָן לְקַדְשָׁ בְּרָנְעָז וַיֵּצֵא חַצְרָא אֶדֶר
 וּעֲבָרְצָמָה : 5 וּנוֹסֵב הַגְּרוּל מִעַצְמָוֹן נְחַלָה מִצְרָים
 וְהִי תַּחַצְתָּיו הַיָּמָה : 6 וּנוֹבָל יְמִים וְהִי לְכֶם הַגְּרוּל
 לְבַהֲמָתָם וּלְרַכְשָׁם וּלְכָל חַיָּתָם : 7 וְזֶה יְהִי לְכֶם נְבוּל

אשר תנתנו ללוים מקיר העיר וחוצה אלף אמה סכיב: המשפטים האלה: 25 והצילו העדה את הרצתה מיד נאל הדם והשיבו אותו העדה אל עיר מקלטו אשר נס שמה וישב בה עד מות הכהן הגדל אשר משח אותו בשמן הקדש: 26 ואם יצא יצא הרצתה את גובל עיר מקלטו אשר ינוס שמה: 27 ומוצא אותו נאל הדם מחוץ לגובל עיר מקלטו ורצתה נאל הדם את הרצתה אין לו דם: 28 כי בעיר מקלטו ישב עד מות הכהן הגדל ואחרי מות הכהן הגדל ישוב הרצתה אל ארץ אחוזתו: 29 והוא אלה לכם לחקת משפט לדרכיכם בכל מושביכם: 30 כל מכה נשפְלַפִי עדרים ירצה את הרצתה ונעד אחד לא יענה בנפש למות: 31 ולא תקחו כפר לנפש רצתה אשר הוא רשע למות כי מות ימות: 32 ולא תקחו כפר לנוס אל עיר מקלטו לשוב לשbeta הארץ עד מות הכהן: 33 ולא תחניפו את הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יחניף את הארץ ולא רצית לא יכפר לדם אשר שפְךָ בה כי אם בדם שפכו: 34 ולא תטמא את הארץ אשר אתם ישבים בה אשר אני שכן בחוכה כי אני יהוה שכן בתוכך בני ישראל:

36 ויקרבו ראשי האבות למשפחה בני גלעד בן מכיר בן מנשה משפחת בני יוסף וידברו לפניו משה ולפני הנשים ראשי אבות לבני ישראל: 2 ויאמרו את אדרני צווה יהוה לתת את הארץ בנחלה לבני ישראל ואדרני צווה ביהוה לתת את נחלה צלפחד אחינו לבנותיו: 3 והוא לאחד מבני שבטי בני ישראל לנשים ונגרעה נחלה נחלה מתה אבותינו ונוסף על נחלה המתה אשר תהינה להם ומגרל נחלה נירע: 4 ואם יהוה היבל לבני ישראל ונוספה נחלה על נחלה המתה אשר תהינה להם ומחללה מתה אבותינו ינרע נחלה: 5 ויצו משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר כן מטה בני יוסף דבריהם: 6 זה הדבר אשר צוה יהוה לבנות צלפחד לאמր לטוב בעיניהם תהינה רעתו: 24 ושפטו העדה בין המכחה ובין נאל הדם על

אשר תנתנו ללוים מקיר העיר וחוצה אלף אמה סכיב: 5 ומדתם מחוץ לעיר את קדרמה אלףים באמה ואת פאת נגב אלףים באמה ואת פאת ים אלףים באמה ואת פאת צפון אלףים באמה והעיר בתוך זה יהיה להם מגרשי הערים: 6 ואת הערים אשר תנתנו לנס שמה הרצתה את שיש ערי המקלט אשר תנתנו לנס שמה הרצתה ועליהם תנתנו ארבעים ושתיים עיר: 7 כל הערים אשר תנתנו ללוים ארבעים ושמנה עיר אהן ואת מגרשיהן: 8 והערים אשר תנתנו מאחות בני ישראל מאל מאת הרוב תרבו ומאת המעט תמעיטו איש כפי נחלהו אשר ינהלו יtan מעורי ללוים: 9 וידבר יהוה אל משה לאמר: 10 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את הירדן ארצה כנען: 11 והקריתם لكم ערים ערי מקלט תהינה لكم ונס שמה רצתה מכח נפש בשגגה: 12 והיו לכם הערים למקלט מוגן ולא ימות הרצתה עד עמדך לפני העדה למשפט: 13 והערים אשר תנתנו שש ערי מקלט תהינה לכם: 14 את שלוש הערים תננו מעבר לירדן ואת שלוש הערים תהינו בארץ כנען ערי מקלט תהינה: 15 לבני ישראל ולנור ולהתשב בתוכם תהינה שיש הערים האלה למקלט לנוס שמה כל מכח נפש בשגגה: 16 ואם בכלל ברזול הכהנו וימת רצתה הוא מות ימות הרצתה: 17 ואם באבן יד אשר יموت בה הכהנו וימת רצתה הוא מות ימות הרצתה: 18 או בכלל עץ יד אשר יموت בו הכהנו וימת רצתה הוא מות ימות הרצתה: 19 נאל הדם הוא ימיהת את הרצתה בפנשו בו הוא ימיהתו: 20 ואם בשנה יהרפנו או השליך עלייו בצדיה וימת: 21 או באיבה הכהנו בידו וימת מות ימות המכחה רצתה הוא נאל הדם ימיהת את הרצתה בפנשו בו: 22 ואם בפתח בלבד איבה הדרפו או השליך עלייו כל kali בלא צדיה: 23 או בכלל אבן אשר יموت בה בלבד ראות ויפל עלייו וימת והוא לא אויב לו ולא מבקש רעתו: 24 ושפטו העדה בין המכחה ובין נאל הדם על

7 וְלֹא תָסַב נְחֶלֶת לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל מִמְתָה אֲלֵיכָה כִּי אִישׁ
בְּנְחֶלֶת מִתְהָא אָבָתוֹ יַדְבְּקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל : 8 וְכֹל בַּת
יִרְשֶׁת נְחֶלֶת מִמְתָה בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְאַחֲרֵם מִמְשָׁפְּתָת מִתְהָא
אָבָתוֹ : 9 וְלֹא תָסַב נְחֶלֶת מִמְתָה לְמִתְהָא אַחֲרֵם אִישׁ
בְּנְחֶלֶת יַדְבְּקוּ מִמְתָה בְנֵי יִשְׂרָאֵל : 10 כַּאֲשֶׁר צֹהֶה יְהוָה
אֶת מִתְהָא כֵּן עָשָׂו בְּנוֹת צְלָפְחָד : 11 וְתַהֲיוּנָה מִחְלָה
תַּרְצָה וְתַגְלָה וְמִלְכָה וְנוֹעָה בְּנוֹת צְלָפְחָד לְבָנֵי דָדִיָּה
לְנָשִׁים : 12 מִמְשָׁפְּתָת בְנֵי מְנַשֶּׁה בֶן יוֹסֵף הַיּוֹ לְנָשִׁים
וְתַהֲיוּ נְחֶלֶת עַל מִתְהָא מִשְׁפָּחָת אָבָיתָן : 13 אֶלָּה הַמִּזְוֹת
וְהַמִּשְׁפְּטִים אֲשֶׁר צֹהֶה יְהוָה בַּיּוֹד מִתְהָא אֲלֵיכָה בְנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּעֶרֶב מִוָּאָב עַל יַרְדֵן יְרֻחוֹ :

כל הדברים אשר תעשׂן: ¹⁹ ונסע מחרב ונלך אֶת כָּל המדבר הגדול והנורא ההוא אשר רأיתם דֶּרֶךְ הַר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד קדש ברנע: ²⁰ ואמיר אלכם בהם עדר הר האמרי אשר יהוה אלהינו נתן לנו: ²¹ ראה נתן יהוה אלהיך לפניו את הארץ עליה רשות כאשר רבר יהוה אלהיך אבותיך לך אל תירא ואל תהתח: ²² ותקרבון אליו כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ וישבו אתם נבאים אשר דבר את הדרך אשר נעלחה בה ואת הערים שנים עשר אנשים איש אחד לשפט: ²⁴ ויפנו ויעלו הדרה ויבאו עד נחל אשכל וירגלו אתה: ²⁵ ויקחו בידם מפרי הארץ ווירדו אלינו וישבו אתכם נתנו ²⁶ ולא ויאמרו טובות הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו: אביכם לעלה ותמרו את פי יהוה אלהיכם: ²⁷ ותרנו באهلיכם ותאמרו בשנתה יהוה אתם הוציאנו מארץ מצרים לחתת אתכם ביד האמרי להשמדינו: ²⁸ אנחנו עלים אלהינו המסוכאת לבבונם לאמר עם נדול ורם ממנה ערים נדלות ובצורת שמיים וنم בוי ענקים ראיינו שם: ²⁹ ואמיר אלכם לא תערצון ולא תיראון מהם: ³⁰ יהוה אלהיכם ההלך לפניכם הויא ילחם לכם ככל אשר עשה אתכם במצרים לעיניכם: ³¹ ובמדבר אשר ראית אשר נשאך יהוה אלהיך כאשר ישא איש את בנו בכל הדרך אשר הלכתם עד באכם עד המקום הזה: ³² ובמדבר הזה איןכם מאמין כי יהוה אלהיכם: ³³ ההלך לפניכם בדרך לثور لكم מקום להנתקכם באש ליליה לראתכם בדרך אשר תלכו בה ובענן יומם: ³⁴ וישמע יהוה את קול דבריכם ויקצף וישבע לאמר: ³⁵ אם יראה איש באנשים האלה הדור הרע הזה את הארץ הטובה אשר נשבעתי לחת לאביכם: ³⁶ זולתי כלב בן יפנה הוא ירנה ולו את הארץ אשר דרך בה ولבני יען אשר מלא תקרבון אליו ושמעתינו: ³⁸ ואצווה אתכם בעת ההוא את

1 אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין פארון ובין תפל ולבן וחצרת ודי זהב: ² אחד עשר יום מחרב דרך הר שער עד קדש ברנע: ³ ויהי בארכיעים שנה בעשתי עשר חדרש באחד לחדר דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אותו אליהם: ⁴ אחרי הכתו את סיכון מלך האמרי אשר יושב בחשbon ואת עוג מלך הבשן אשר יושב בעשתרת באדרעי: ⁵ בעבר הירדן בארץ מוואב הויאל משה באර את התורה הזאת לאמר: ⁶ יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם שבת בהר הזה: ⁷ פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל כל שכניינו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוות הים ארץ הכנעני והלבנון עד הנهر הנגדל נהר פרת: ⁸ ראה נתני לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאביכם לאברהם ליצחק וליעקב לחת להם ולזרעם אחריהם: ⁹ ואמיר אלכם בעת ההוא לאמר לא אוכל בלבד שאת אתם: ¹⁰ יהוה אלהיכם הרבה אהיכם והנכם הימים ככוכבי השמים לרב: ¹¹ יהוה אלהי אבותכם יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אהיכם אשר דבר לכם: ¹² איךasha לבדי טרככם וממשיכם ודריכם: ¹³ הכו لكم אנשים חכמים ונבונים וידעים לשבטיכם ואשים בראשיכם: ¹⁴ ותענו אני ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות: ¹⁵ וחקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אתם ראשי עלייכם שרי אלפיים ושדי מאות ושדי חמישים ושדי עשרה ושטרים לשבטיכם: ¹⁶ ואצווה את שפטיכם בעת ההוא לאמר שמע בין אחיכם ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו ובין נרו: ¹⁷ לא תכירו פנים במשפט קקטן ננדל השמעון לא תגנוו מפני איש כי המשפט לאלהיים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אליו ושמעתינו: ¹⁸ ואצווה אתכם בעת ההוא את

נתתי את ער ירשה: ¹⁰ האמים לפנים ישבו בה עם נדול ורב ורם כענקים: ¹¹ רפואיים ייחסבו אף הם כענקים והמאבים יקראו להם אמים: ¹² ובשער ישבו החרים לפנים ובני עשו יירשות וישמידום מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה ישראל לארץ ירשתו אשר נתן יהוה להם: ¹³ עתה קמו ועברו لكم את נחל זרד ונעבר את נחל זרד: ¹⁴ והוימים אשר הילכנו מקדש ברנע עד אשר עברנו את נחל זרד שלשים ושמנה שנה עד חם כל הדור אנשי המלחמה מקרוב המחנה כאשר נשבע יהוה להם: ¹⁵ וגם יד יהוה היתה בם להנמם מקרוב המחנה עד חם: ¹⁶ ויהיו כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות מקרב העם: ¹⁷ וידבר יהוה אליו לאמר: ¹⁸ אתה עבר היום את נבול מואב את ערד: ¹⁹ וקרבת מול בני עמו אל תצרים ואל תתגנر בם כי לא אתן מארץ בני עמו לך ירצה כי לבני לוט נתיתיה ירצה: ²⁰ ארץ רפואיים תהשך אף הוא רפואיים ישבו בה לפנים והעמנים יקראו להם זמומיים: ²¹ עם נדול ורב ורם כענקים וישמידם יהוה מבנייהם וירשם וישבו תחתם: ²² כאשר עשה לבני עשו היישבים בשער אשר השמיד את החרי מפניהם וירשם וישבו תחתם עד היום הזה: ²³ והעוויים היישבים בחרים עד עזה כפתורים היצאים מכפתור השמידם וישבו תחתם: ²⁴ קומו סעו ועברו את נחל ארנון ראה נתתי בידך את סיכון מלך חשבון האמרי ואת ארציו החל בראש והתנור בו מלחמה: ²⁵ היום הזה אהיל תחת פחרך ויראתק על פני העמים תחת כל השמיים אשר ישמעון שמעך ורנו וחולו מניך: ²⁶ ואשלוח מלאיכים ממדריך קדומות אל סיכון מלך חשבון דברי שלום לאמר: ²⁷ בעברה בארץך בדרךך אלך לא אסור ימין ושמאל: ²⁸ אכל בכסף תשברני ואכלתי ומים בכסף תנתן לי ושתיתי רק עברה ברגנלי: ²⁹ כאשר עשו לי בני עשו היישבים בשער ומואבים היישבים בעיר עד אשר

אחריו יהוה: ³⁰ גם כי התאנף יהוה בגוללם לאמר נס אתה לא הבא שם: ³¹ יהושע בן נון העמד לפניך והוא יבא שמה אותו חזק כי הוא ייחלנה את ישראל: ³² וטפכם אשר אמרתם לבו יהיה ובניכם אשר לא ידעו היום טוב ורע מה יבאו שמה ולهم אתנה והם יירשו: ³³ ואתם פנו לכם וסעו המדברה דרך ים סוף: ³⁴ ותענו ותאמרו אלו חטאנו ליהוה אנחנו נעלחה ונלחמנו ככל אשר צנו יהוה אלהינו ותחננו איש את כל מלחמותו ותחנו לעלת ההרה: ³⁵ ויאמר יהוה אליו אמר להם לא תعلו ולא תלחו כי איני בקרבכם ולא תנפו לפני איביכם: ³⁶ ואדר אליכם ולא שמעתם ותמרו את פי יהוה ותודו ותעלו ההרה: ³⁷ ויצא האמרי היושב בהר ההוא ל夸ראתכם וירדפו אתכם כאשר תעשינה הדברים ויכתו אתכם בשער עד חרמה: ³⁸ ותשבו ותבכו לפני יהוה ולא שמע יהוה بكلכם ולא הארץ אלייכם: ³⁹ ותשבו בקדש ימים רבים כימים אשר ישבתם:

2 ונפונסע המדברה דרך ים סוף כאשר דבר יהוה אליו ונסב את הר שער ימים ריבים: ² ויאמר יהוה אליו לאמר: ³ רב לכם סב את ההר הזה פנו לכם צפנה: ⁴ ואת העם צו לאמר אתם עברים בנבול אחיכם בני שעשו היישבים בשער ויראו מכם ונשمرתם מאד: ⁵ אל תתגנרו בם כי לא אתן לכם מארצם עד מדרך כף רגל כי ירצה לעשות נתתי את הר שער: ⁶ אכל תשברו מאתם בכסף ואכלתם ונם מים תכרו בכל מעשה בכסף ושתיתם: ⁷ כי יהוה אלהיך ברכך בכל מעשה ידע לך את המדבר הנדרל הזה זה ארבעים שנה יהוה אלהיך עמק לא חסרת דבר: ⁸ ונעבר מאת אחינו בני עשו היישבים בשער מדרך הערבה מאיית ומעצין גבר ונפנן ונעבר דרך מדבר מואב: ⁹ ויאמר יהוה אליו אל תצער את מואב ואל תתגנر בם מלחמה כי לא אתן לך מארציו ירצה כי לבני לוט

העבר את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו:³⁰ ולא אבה סיון מלך חשבון העברנו בו כי הקשה יהוה אלהיך את רוחו ואמץ את לבבו למען תתו בידך כוום הזה:³¹ ויאמר יהוה אליו ראה החלטת תחת לפניך את סיון ואת ארציו החלך לשדרשת את ארציו:³² ויצא סיון לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה יהצה:³³ ויתגנהו יהוה אלהינו לפניו ונך אותו ואת בנו ואת כל עמו:³⁴ ונלכד את כל ערו בעת ההוא ונחרם את כל עיר מתחם והנשים והטף לא השאננו שריד:³⁵ רק הבמה בזונו לנו ושלל הערים אשר לכדרנו:³⁶ מעדרער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בנחל וער הנלעדר לא הייתה קרייה אשר שנבה ממנה את הכל נתן יהוה אלהינו לפניו:³⁷ רק אל ארץ בני עמו לא קרבת כל יד נחל יבק ועריו ההר וכל אשר צויה יהוה אלהינו:

יהוה אלהיכם נתן לכם את הארץ הזאת לدرשתה חלויצים תעברו לפני אחיכם בני ישראל כל בני חיל:¹⁹ רק נשיכם וטפכם ומיקכם ידעתי כי מוקה רב לכם שבו בערים אשר נתנו לכם:²⁰ עד אשר יניח יהוה לאותיכם ככם וירשו גם הם את הארץ אשר יניח יהוה אלאותיכם נתנו להם בעבר הירדן ושבתם איש לירושתו אשר נתנו לכם:²¹ ואת יהושוע צויתו בעת ההוא לאמר עיניך הראות את כל אשר עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה כון יעשה יהוה לכל הממלכות אשר אתה עבר שמה:²² לא תיראום כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם:²³ ואתחנן אל יהוה בעת ההוא לא אמר:²⁴ אדרני יהוה אתה הchlות להראות את עבדך את גודליך ואת ידך החזקה אשר מי אל בשמיים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכנכורתך:²⁵ עברה נא ואראת את הארץ הטובה אשר עבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנון:²⁶ ויתعبر יהוה כי למענכם ולא שמע אליו ויאמר יהוה אליו רב לך אל חסיף דבר אליו עוד

3 נפן ונעל דרכ הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה אדרעי:² ויאמר יהוה אליו אל תירא אותו כי בידך נתתי אותו ואת כל עמו ואת ארציו ועשית לו כאשר עשית לסיון מלך האמרי אשר יושב בחשון:³ ויתן יהוה אלהינו בידנו גם את עוג מלך הבשן ואת כל עמו ונכחו עד בלתי השair לו שריד:⁴ ונלכד את כל ערו בעת ההוא לא הייתה קרייה אשר לא לקחנו מאתם שנים עיר כל חבל ארנג מלכת עוג בבשן:⁵ כל אלה ערים בצדות חומה נבחה דלתיהם ובריח בלבד מעריו הפריזי הרבה מאד:⁶ ונחרם אותם כאשר עשינו לסיון מלך חשבון החרם כל עיר מתחם הנשים והטף: וכל הבמה ושלל הערים בזונו לנו:⁸ וננקח בעת ההוא את הארץ מיד שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מנהל ארנון עד הר חרמון:⁹ צידנים יקראו לחרמון שרים והאמרי יקראו לו שרים:¹⁰ כל ערו המישר וכל הנלעדר וכל הבשן עד סלכה ואדרעי

ברבר הזהה: ²⁷ עללה ראש הפסגה ושה עיניך יימה צפנה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי לא תעביר את הירדן הזהה: ²⁸ וציו את יהושע וחוקו ואמצחו כי הוא עבר לפניו העם הזה והוא מנהיל אותם את הארץ אשר תראה: ²⁹ ונשב בניה מול בית פעור:

4 ועתה ישראל שמע אל החוקים ועל המשפטים אשר אני מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם יורשתם את הארץ אשר יהוה אלהי אבותיכם נתן לכם: ² לא תספו על הדבר אשר אני מצוה אתכם בכך גנבו ממנה לשמר את מצות יהוה אלהיכם אשר אני מצוה אתכם: ³ עיניכם הראת את אלהי בצלם יהוה בבעל פעור כי כל האיש אשר הלק אהרי בעל פעור המשמיד יהוה אלהיך מקרובך: ⁴ ואותם הדרקים בהיה אלהיכם חיים כלכם הימים: ⁵ ראה למדתי אתכם חוקים ומשפטים כאשר צוין יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באיםagna שמה לרשותה: ⁶ ושמרתם ועשיתם כי הוא חכמתכם ובינתכם לעני העמים אשר ישמעון את כל החוקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הנדול הזה: ⁷ כי מי גוי נדול אשר לו אלהים קרבנים אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו אליו: ⁸ וממי גוי נדול אשר לו חוקים ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת אשר אני נתן לפניכם הימים: ⁹ רק השמר לך ושמר נפשך מאי פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסورو מלבקך כל מי יהיך והודעתם לבני ולבני בנך: ¹⁰ יום אשר עמדת לפניו יהוה אלהיך בחרב באמר יהוה אליו הקהל לי את העם ואשמעם את דברי אשר ילמדון ליראה אתוי כל חיים אשר הם חיים על הארץ ואת בניהם ילמדון: ¹¹ ותקרבון ותעמדו תחת הדר וההר בער באש עד לב השמיים חشك ענן וערפל: ¹² וירדבר יהוה אליכם מתוך האש קול בדברים אתם שמעים ותמונה איןכם ראים זולתי קול: ¹³ וינגד לכם את בריתו

יריחן: 29 ובקשתם משם את יהוה אלהיך ומצתת כי תדרשו בכל לבך ובכל נשך: 30 בצד לך ומצוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד יהוה אלהיך ומשמעותם בקהלו: 31 כי אל רחומ יהוה אלהיך לא ירפא ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבותיך אשר נשבע להם: 32 כי שאל נא לימי ראשנים אשר היו לפניך למנ היום אשר בראש אלהים אדם על הארץ ולמקרה השמים ועד קצה השמים תנחיה דבר הגדול הזה או הנשמע כמהו: 33 המשע עם קול אלהים מדבר מותוק האש כאשר שמעת אתה וייחי: 34 או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב נוי במסת באחת ובמושפטים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים נדלים ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך: 35 אתה הרأت לדעת כי יהוה הוא אלהים אין עוד מלבדו: 36 מן השמים הגודלה ודבריו שמעת מותוק האש: 37 ותחת כי אהב את אבותיך ויבחר בורשו אחורי ויזאך בפנוי בכתו הנדל ממצרים: 38 להוריש נוים נדלים ועצמים מנק מפניך להביך לחתך לך את ארצם נחליה כוים זהה: 39 וידעת היום והשבת אל לבך כי יהוה הוא האלים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד: 40 ושמרת את חקיו ואת מצותו אשר אני מצוך היום אשר ייטב לך ולכנייך אחרייך ולמן הארץ ימים על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל הימים: 41 אז יבדיל משה שלש עדרים בעבר הירדן מזרחה דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשים ונס אל אחת מן הערים האל וחיה: 43 את בצד במדבר בארץ המישר לרואוני ואת ראמת גניעד לנדי ואת גולן בבשן למנסי: 44 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל: 45 אלה העדת והחקים והמשפטים אשר

5 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם שמע ישראל את החוקים ואת המשפטים אשר אנכי דבר באזינכם היום ולמדתם אתם ושמרכם לעשותם: 2 יהוה אלהינו כרת עמו ברית בחרב: 3 לא את אבוחיו כרת יהוה את הברית הזאת כי אנחנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים: 4 פנים בפנים דבר יהוה עמכם בהר מותוק האש: 5 אנכי עומד בין יהוה וביןיכם בעת ההוא להניד לכם את דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא עלייתם בהר לאמר: 6 אנכי יהוה אלהיך אשר הוציאתי מארץ מצרים מבית עבדים: 7 לא יהיה לך אלהים אחרים על פני: 8 לא תעשה לך פסל כל תמורה אשר בשמיים ממעל ואשר בארץ מתחת כל ואשר במים מתחת הארץ: 9 לא תשתחוה להם ולא העבדים כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות שם יהוה אלהיך לשוא כי לא נתקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא: 12 שומר את יום השבת לקדרו כאשר צוק יהוה אלהיך: 13 ששת ימים העבד ועשית כל מלאכתך: 14 ויום השבעה שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמדך וכל מהתק ונרך אשר בשעריך למען נועה עבדך ואמתך כmodo: 15 וזכרת כי עבר היהת בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה

6 זו את המצווה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה אליכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשותה: ² למען תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל חקתיו ומצוותיו אשר אנכי מצוך:
7 אתה ובןך ובן נך כל ימי חייך ולמען יימך:
8 וושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבונן מארך אשר דבר יהוה אלהיך לך ארץ זכת הלב ודבש: ⁴ שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:
5 ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבך ובכל נפשך ובכל מארך: ⁶ והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבך: ⁷ ושננתם לבנייך ובשכבר ובקומך: שבתך בביתך ובבלתך בדרךך ובשכבר ובקומך:
8 וקשרתם לאות על ידך והוא לטפת בין עיניך:
9 וככתבם על מזוזות ביתך ובשעריך: ¹⁰ והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב מתחת לך ערים גדרת וטבת אשר לא בנית: ¹¹ ובוחטים מלאים כל טוב אשר לא מלאות וברחת חצובים אשר לא חצתה כרמים וויתם אשר לא נטעו ואכלתו ושבעתה: ¹² השמר לך פן תשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים:
13 את יהוה אלהיך תירא ואתו תعبد ושמו תשבע:
14 לא תלכון אחרי אחרים אלהים מלאה העמים אשר סבובותיכם: ¹⁵ כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך פן יחרה אף יהוה אלהיך לך והشمיך מעל פני הארץ: ¹⁶ לא תנסו את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במשה: ¹⁷ שמור תשمرן את מצוות יהוה אלהיכם ועדתו וחוקיו אשר צוך: ¹⁸ ועשית היישר והטוב בעני יהוה ולמען ייטב לך ובאת וירושת את הארץ הטבה אשר נשבע יהוה לאבותיך: ¹⁹ להדרך את כל איביך מפני אשר דבר יהוה:
20 כי ישאלך בן מחר לאמר מה העדרת והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו אתכם: ²¹ ואמרת לבן עבדים היוו לפערעה ובורע נטויה על כן צוך יהוה אלהיך לעשות את יום השבת: ²² כבד את אביך ואת אמך כאשר צוך יהוה אלהיך למען יאריכון ימיך ולמען ייטב לך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך: ²³ לא תרצה:
24 ולא תגאף: ²⁵ ולא תענה ברעך עד שדו ועבדו ואמתו שורו וחמורו וכל אשר לרעך:
26 את הדברים האלה דבר יהוה אל כל קחכם בהר מתוק האש הענן והערפל קול גדורול ולא יסף ויכתבם על שני לחות אבניים ויתננו אליו: ²⁷ ויהי כשמייכם את הקול מתוק החשׁ והחר בער באש ותקרbon אליו כל ראשי שבטיים וזקניכם: ²⁸ ותאמרו הן הרנו יהוה אלהינו את כבדו ואת נדלו ואת קלו שמענו מתוק האש היום הזה ראיינו כי ידבר אלהים את האדם וזה: ²⁹ ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הנדלה הזאת אם יספיקו אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד ומתנו: ³⁰ כי מי כלبشر אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוק האש כמונו וידו: ³¹ קרב אתה ושמעת את כל אשר יאמר יהוה אלהינו אליך ושמנונו לנו את כל אשר ידבר יהוה אלהינו אליך ושמנונו ועשינו: ³² כי יسمع יהוה את קול דבריכם בדבריכם אליו ויאמר יהוה אליו שמעתי את קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיבו כל אשר דברו: ³³ מי יתן והיה לבכם זה להם ליראה אתו ולשמר את כל מצותי כל הימים למען ייטב להם ולבנייהם לעלם:
34 לך אמר להם שבו לכם לאهلיכם: ³⁵ ואתה פה עמד עמדיך ואדרבה אליך את כל המצוות והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשה בארץ אשר אנכי נתן להם לרשותה: ³⁶ ושמरתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתכם לא תסרו ימין ושםאל: ³⁷ בכל הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיו וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון:

במצרים וויצוiano יהוה מצרים ביד חזקה: ²² ויתן יהוה אותך ומפתים גדים ורעים למצרים בפרעה ובכל ביתו לעניינו: ²³ ואottonו הוציא שם למן הביא אתנו לתה לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו: ²⁴ ויצנו יהוה לעשות את כל החוקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל חיים לחיינו כהווים זהה: ²⁵ וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצויה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו:

7 כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונשיג נויים רבים מפניך החתי והגרנשי והאמריו והכנעני והפרזי והחוי וויבוסי שבעה נויים רבים ועצומים ממקץ: ² ונתנים יהוה אלהיך לפני והכitem החרם תחרים אתם לא חכרת להם ברית ולא תחט לבנק: ⁴ כי יסיר את בנק מאחריו ועבדיו אלהים אחרים וחרה אף יהוה בהם והشمיך מהר: ⁵ כי אם כה העשו להם מזבחיהם תחציו ומצבתם תשברו ואשירם תנדרון ופסיליהם תשרפון באש: ⁶ כי עם קדוש אתה ליוה אלהיך בר בחר יהוה אלהיך להיות לו לעם סוליה מכל העמים אשר על פניו האדמה: ⁷ לא מרבעם מכל העמים השק יהוה בהם ויבחר בהם כי אתם המעט מכל העמים: ⁸ כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את השבעה אשר נשבע לאבותיכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה ויפרך מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים: ⁹ וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלים האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהבו ולשמר מוצחו לאף דר: ¹⁰ ומישלם לשנאיו אל פניו להאיבדו לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו: ¹¹ ושמרת את המצויה ואת החוקים ואת המשפטים אשר אני מצוך היום לעשותם: ¹² וזה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע עתך לנתק לך לדעת את אשר בלבך התשמר מצוחו

8 כל המצויה אשר אני מצוך היום תשמרון לעשות למען תחיוו ורביתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם: ² זוכרת את כל הדרך אשר הלייך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען עתך לנתק לך לדעת את אשר בלבך התשמר מצוחו

אם לא: ז ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידוען אבותיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יהיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה בשמי: 2 עם גנדיות ורומם בני ענקים אשר אתה ידעת יהיה האדם: 4 שמלתך לא בלהה מעליך ורגליך לא בזקחה זה ארבעים שנה: 5 וידעת עם לבבך כי כאשר יישמידם והוא יכניעם לפניו והורשתם והאברתם את מצות יהוה אלהיך ללבכת בדרכיו וליראה את: 6 ושמרת ייסר איש את בנו יהוה אלהיך מיסרך: 7 כי יהוה אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר: 8 ארץ חטה ושערת ונפנ ותאננה ורמנון ארץ זית שמן ודרבש: 9 ארץ ואכלת ושבעה וכברכת את יהוה אלהיך על הארץ בטבה אשר נתן לך: 10 והשמר לך פן תשכח את יהוה אלהיך לבתוי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אני מצוך הימים: 11 פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת: 12 ובקרכ וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וככל אשר לך ירבה: 13 ורומם לבבך מצרים עבדים שאית יהוה ויהאנך יהוה בהם: 14 והשחת את יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: 15 המוליכך במדבר הנDEL והנורא נשחריף ועקרוב וצמאן אשר אין מהם המוציאך מים מצור החולמייש: 16 המככלך מן במדבר אשר לא ידוען אבותיך למען ענתך ולמען נסתך להויטך באחריתך: 17 ואמרת לבבך חי וצם ידי עשה לי את החיל הזה: 18 ווכרת את יהוה אלהיך כי הוא יהוה עמכם בהר מתווך האש ביום הקהל: טויה מקץ ארבעים יום וארבעים לילה נתן יהוה אלהי את שני לחת האבניים לחות הברית: 19 ויאמר יהוה אלהי קום רד מהר מזה כי שחת עמק אשר הוצאה ממצרים סרו מהר מן הדריך אשר צויתם עשו להם מסכה: 20 ויאמר יהוה אלהי אמר ראיתי את העם הזה והנה עם קשה מתחת השמיים ואעשה אותו לגני עצום ורב מננו: לא נשמעון בקול יהוה אלהיכם:

15 ואכן וארד מן ההר וההר בעיר באש ושני לחות הברית על שני ידי: 16 וארא וזה חטא אתכם ליהוה הולכת הראשנים אשר שברת ושמתם בארון: 17 ואענש ארון עצי שטים ואפסל שני לחות אבני קריאנסים אשר צוחה יהוה אהכם: 18 ואתגנוף אליהם עשיהם לכם עגל מסכה סרתם מהר מן הדרך אשר צוחה יהוה אהכם: 19 ואתפְשַׁ בְּשִׁנֵּי הַלְּחָתָה ואשלכם מעל שני יידי ואשרברם לעיניכם: לפניו יהוה בראשונה ארבעים יום וארבעים לילא ליום לא אכלתו ומים לא שתיתי על כל חטא אתכם אשר חטא אתכם לעשות הרע בעיני יהוה להכיעיסו: 20 כי גירתי מפני האף והחמה אשר קצף יהוה עליהם להשמדת אתכם ויישמע יהוה אליו נם בפעם ההוא: ובאהרן הראגף יהוה מאד להשמדתו ואתפלל נם בעת ההוא: 21 ואת חטא אתכם אשר עשיתם את העגל לקחתי ואשרף אותו באש ואכת אותו טחון היטב עד אשר רק לעפר ואשלך את עפרו אל הנחל היורד מן ההר: 22 ובתבערה ובמסה ובכברת התאות מקצפים היותם את יהוה: 23 ובשליח יהוה אתכם מקדש ברנע לאמר עלו ורשו את הארץ אשר נתתי לכם ותמרו את פיה יהוה אליהם ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקהלו: 24 ממרם היותם עם יהוה מיום דעתם אתם: 25 ואתגנוף לפני יהוה את ארבעים הימים ואת ארבעים הלילה אשר התגנופתוי כי אמר יהוה להשמדת אתכם: 26 ואתפלל אל יהוה ואמר אדני יהוה אל תשחת עמק ונחלתק אשר פרית בנדרך לאברהם ליצחק וליעקב אל הפן אל קשי העם הזה ואת הוצאות מצרים ביד חזקה: 27 זכר לעבדיך ואל רשו ואל חטאיהם: 28 פן יאמרו הארץ אשר הוצאותנו שם מבלי יכולת יהוה להבאים אל הארץ אשר דבר להם ומשנאתו אותם הוציאם להמתם במדבר: 29 והם עמק ונחלתק אשר הוצאה בכח הנדל ובודעך הנטوية:

10 בעת ההוא אמר יהוה אליו פסל לך שני לחות אבני קריאנסים ועליה אליו החרה ועשית לך ארון

בארץ מוצרים : 20 את יהוה אלהיך תירא אותו תעבד
ובו תדריך ובשמו תשבע : 21 והוא תהלך והוא אלהיך
אשר עשה לך את הגדלת ואת הנוראת האלה אשר
ראוי עיניך : 22 בשביעים נשׁירדו אבותיך מצרימה
ועתה שマーך יהוה אלהיך ככוכבי השמים לרב :

11 ואהבת את יהוה אלהיך ושמורת משמרתו
וחקתו ומשפטיו ומצוותיו כל הימים : 2 וידעתם היום
כי לא את בניכם אשר לא ידעו ואשר לא ראו את
מוסר יהוה אלהיכם את נדלוי את ידו החזקה וזרענו
הנטויה : 3 ואת אהתיו ואת מעשו אשר עשה בתוך
מצרים לפרטעה מלך מצרים וכל הארץ : 4 ואשר
עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את מי
ים סוף על פניהם ברדפים אחרים ויאגד יהוה עד
היום הזה : 5 ואשר עשה לכם במדבר עד באכם עד
המקום הזה : 6 ואשר עשה לדתנן ולאבירם בני אליאב
בן רואון אשר פצתה הארץ את פיה ותבלעם ואת
בתיהם ואת אהלייהם ואת כל היוקם אשר ברגליךם
בקרב כל ישראל : 7 כי עיניכם הראת את כל מעשה
יהוה הנגדל אשר עשה : 8 ושמרתם את כל המצויה
אשר אני מצוך היום למען תחזקו ובאים וירשתם
את הארץ אשר אתם עברו שם לרשותה : 9 ולמען
תאריכו ימים על הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם
لتת להם ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש : 10 כי הארץ
אשר אתה בא שם לרשותה לא כארץ מצרים הוא
ברגליך כן הירק : 11 וזה הארץ אשר אתם עברו שם
לרשותה ארץ הרים ובקעת למטה השמיים תשתח
מיים : 12 ארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד עני
יהוה אלהיך בה מרשות השנה ועד אחרית שנה:
13 והיה אם שמע תשמעו אל מצוותי אשר אני מצוץ
אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ועבדו בכל
לבבכם ובכל נפשכם : 14 וננתתי מטה ארצכם בעתו

עלתיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצווה : 15 רק בכל זאת אלוהים נתן לכם וירושתם אתה וישבתם בה :
 אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו 32
 צבוי וככайл : 16 רק הדם לא תאכלו על הארץ
 תשפכו כמים : 17 לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגnek ותירשך ויצחרך ובכורת בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדרתייך ותרומות יידך : 18 כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה ובנק ובתך ועבדך ואמתך ולהלו אשר בשעריך ושמחה לפני יהוה אלהיך בכל משלח יידך : 19 השמר לך פן תזעב את הלויה כל ימיך על ארמתך : 20 כי ירחיב יהוה אלהיך את נבולך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשור כי תאהו נפשך לאכל בשור בכל אותן נפשך תאכל בשור : 21 כי ירחק ממך המיקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שם זובחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתך ואכלת בשעריך בכל אותן נפשך : 22 אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל בן תאכלו הטמא והטהור יהודו תאכלנו : 23 רק חזק לבalto אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר : 24 לא תאכלנו על הארץ תשפכו כמים : 25 לא תאכלנו למען ייטב לך ولבניך אחריך כי תעשה הישר בעני יהוה :
 רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל המיקום אשר יבחר יהוה : 27 ועשיות עלתיך הבשר והדם על זובח יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל : 28 שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצווה למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעני יהוה אלהיך : 29 כי יכritis יהוה אלהיך את הנזום אשר אתה בא שמה לרשות אתם מפניך וירושת אתם וישבת בארץם : 30 השמר לך פן תנקש אחריהם אחורי השמדם מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמր במקום אשר יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעללה

אתם עבריים את הירדן לבא לרשות הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לכם וירושתם אתה וישבתם בה :
 ושמרתם לעשות את כל החוקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום :

12 אלה החוקים והמשפטים אשר נשמרו לעשוות בארץ אשר נתן לך יהוה אלהיך לך לרשותה כל הימים אשר אתם חיים על הארץ : 2 אבד חאבדון את כל המקום אשר עברו שם הנזום אשר אתם ירשם אתם את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הנבעות ותחת כל עץ רענן : 3 ונתצתם את מזבחתם ושבורתם את מצביהם ואשריהם חשרפון באש ופסלי אלהיהם תנדעון ואבדתם את שם מן המקום הזהוא : 4 לא העשון כן ליהוה אלהיכם : 5 כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטייכם לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה : 6 והבאתם שם עלתיכם זובחים ואת מעשרטיכם ואת תרומות ידיכם ונדריכם ונדרתייכם ובכורת בקריכם וצאניכם : 7 ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושמחה בכל משלח ידיכם אתם ובתיכם אשר ברוך יהוה אלהיך : 8 לא העשון ככל אשר אנחנו עושים מה היום איש כל היישר בעניינו : 9 כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך : 10 ועברתם את הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנהיל אתכם והניח לכם מכל איביכם מסביב וישבתם בטח : 11 וזהו המיקום אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שם טהראתו יאריך את כל אשר אנכי מצוה אתכם עולתיכם זובחים את כל שערתיכם ותרומות ידיכם וכל מבחן נדריכם אשר תדרו ליהוה : 12 ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אשר ובניכם ובנתיכם ועבדיכם ואמתתיכם והלויה אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם : 13 השמר לך פן תעללה עלתיך בכל מקום אשר תראה : 14 כי אם במקום אשר יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעללה

ונעבדה אליהם אחרים אשר לא ידעתם: ¹⁴ ודרשת והקרת ושאלת היטוב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרברך: ¹⁵ הכה תכה את ישבי העיר ההוא לפि הרבה החרם אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפוי חרב: ¹⁶ ואת כל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד: ¹⁷ ולא ידבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב יהוה מחרון ואף וננתן לך רחמים ורחמנך והרבך כאשר נשבע לאבותיך: ¹⁸ כי השמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מזכיר הוים לעשות הרוש בעני יהוה אלהיך:

14 בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתנדדו ולא תשים קרחה בין עיניכם למות: ² כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני הארץ: ³ לא תאכל כל תועבה: ⁴ זאת הבמה אשר האכלו سور שה כשבים ושה עזים: ⁵ איל וצבי ויחמור ואקו ודיישן ותאו וומר: וכל בהמה מפרסת פרסה ושותת שעש שתי פרסות מעלה גירה בכחמה אחת תאכלו: ⁷ אך זה זה לא האכלו ממעלי הגירה ומפריסי הפרש השסועה אתה הנמל ואת הארנבת ואת השפן כי מעלה גירה המה ופרשא לא הפריסו טמאים הם לכם: ⁸ ואת החזיר כי מפריסי הפרש הוא ולא גירה טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תנעו: ⁹ זאת זה האכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקشكשת תאכלו: ¹⁰ וכל אשר אין לו סנפיר וקشكשת לא האכלו טמא הוא לכם: ¹¹ כל ציפור טהרה תאכלו: ¹² וזה אשר לא האכלו מהם הנשר והפרש והעוזניה: ¹³ וורהאה ואת האיה והדריה למינה: ¹⁴ ואת כל ערב למינו: ¹⁵ ואת היענה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ למינהו: ¹⁶ את הocus ואת הינשוף והתנסחת: ¹⁷ וקהאת ואת

איכה יעבדו הגויים האלה את אלהיהם ועשה כן נם אני: ³¹ לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בניהם ישרפו באש לאלהיהם: ³² את כל הדבר אשר אנכי מצוא אתכם אותו תשמרו לעשות לא泰山 עליו ולא תגרע ממנו:

13 כי יקום בקרברך נבייא או חלם חלום ונתן אליך אותן או מופת: ² ובא אותן ומומפת אשר דבר אליך לא אמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונבדם: ³ לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חלום החלום ההוא כי מנשה יהוה אלהיכם אתם לדעת היישם אהבים את יהוה אלהיכם בכל לבכם ובכל נפשכם: ⁴ אחריו יהוה אלהיכם חלמו ואתו תיראו ומצתיו תשמרו ובכלו תשמעו ואותו תעברו וכו תרבكون: ⁵ והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדר מבית עבדים להריך מן הדרך אשר צוק יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרברך: ⁶ כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או בך או אשת חיקך או רעד אשר כנפש בסתר לאמר נלכה ונعبدת אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבותיך: ⁷ מآلהי העמים אשר סביבתיכם הקרים אליך או הרחקים ממקום מקצת הארץ ועד קצת הארץ: ⁸ לא תאהבה לו ולא תשמע אליו ולא תחש עינך עליו ולא תחלל ולא תכסה עליו: ⁹ כי הרג תהרנו ידק תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה: ¹⁰ וסקלו בו אבונים ומזה כי בקש להריך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: ¹¹ וכן ישראל יسمעו ויראו ולא יוספו לעשות לדבר הרע הזה בקרברך: ¹² כי תשמע באחת ערךיך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבה שם לאמור: ¹³ יצאו אנשים בני בליעל מקרברך וידיחו את ישבי עירם לאמר נלכה

רבים אתה לא תעכט ומשלת בנים רבים ובכך לא הרחמה ואת השלך : 18 והחסידה והאנפה לMINA והדוכיפת והעטף : 19 וכל שער העוף טמא הוא לכם לא יאכלו : 20 כל עוף טהור תאכלו : 21 לא האכלו כל נבלת לנו אשר בשעריך תחננה ואכלת או מכר לנכרי כי עם קרווש אתה ליהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב amo : 22 עשר תשער את כל התבאות ורעד היוצא השדה שנה שנה : 23 ואכלת לפני יהוה עינך באחיך האבינו ולא תתן לו וקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא : 10 נתנו תנתן לו ולא ירע לבך בתוך לו כי בגלול הרבר הזה יברך יהוה אלהיך בכל מעשיך ובכל משלהיך : 11 כי לא יהל אבינו מקריב הארץ על כן אני מצוך לאמר פתח תפוח את ידך לאחיך לענייך ולא宾יך בארץך : 12 כי ימכר לך אחיך יברך יהוה אלהיך : 25 ונתקה בכיסף וצורת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שם כי יברך יהוה אלהיך : 26 ונתקה הכסף בכל אשר תאה נפשך בבקר ובצאן ובשר ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחה אתה וביתך : 27 והלוי אשר בשעריך לא העובנו כי אין לו חלק ונחלה עמוק : 28 מזקה של שלוש שנים תוציא את כל מעשר התבאות השנה ההוא והנחת בשעריך : 29 ובאה הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמוק והנור והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברך יהוה אלהיך בכל מעשה ידרך אשר תעשה :

15 מקץ שבע שנים העשה שמטה : 2 וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר יש ברעהו לא יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה ליהוה : 3 את הנכרי תנש ואשר יהיה לך את אחיך השמש ידרך : 4 אפס כי לא יהיה לך אבינו כי ברך יברך יהוה הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשותה : 5 רק אם שמווע תשמע בקהל יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל המזווה הזאת אשר אני מצוך היום : 6 כי יהוה אלהיך ברך כאשר דבר לך והעבטה גנים

תשפכנו כמים :

ידו כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך : ¹⁸ שפטים וشرطים תנתן לך בכל שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשפטיך ושפטו את העם משפט צדק : ¹⁹ לא תהה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחר כי השדר יעור עני חכמים ויסלפ' דברי צדיקם : ²⁰ צדק תרדף למען תחיה וירשת את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך : ²¹ לא תטע לך אשרה כל עין אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה לך : ²² ולא תקים לך מצבה אשר שנא יהוה אלהיך :

17 לא טובח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהוה בו מום כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא : ² כי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיניו יהוה אלהיך לעבר בריתו : ³ זולך ויעבר אליהם אחרים ושתחוו להם ולשמש או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתו : ⁴ והגנד לך ושמעת ודרשת היטוב והנה אמרת נכוון הדבר נעשה התועבה הזאת בישראל : ⁵ והוזצת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש או את האשה וסקלחם באבני ומota : ⁶ על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחד : ⁷ יד העדים תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה ובערת הרע מקריך : ⁸ כי יפלא מנקך דבר משפטי בין דם בין דין לדין ובין גנע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמלה ועלית אל המוקם אשר יבחר יהוה אלהיך בו : ⁹ וocabת אל הכהנים הלוים ואל השפט אשר יהוה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט : ¹⁰ ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המוקם ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות ככל אשר יורוך : ¹¹ על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל : ¹² וזה איש אשר יעשה

שמור את חדש האביב ועשית פסה ליהוה אלהיך כי בחודש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה : ² וזובחת פסה ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם : ³ לא תאכל עלייו חמץ שבעת ימים האכל עלייו מצות לחם עני כי בחפazon יצאת מארץ מצרים למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך : ⁴ ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר טובח בעבר ביום הראשון לבקר : ⁵ לא תוכל ליזבח את הפסח באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך : ⁶ כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם טובח את הפסח בערב כבאו השמש מועד צאתך מצרים : ⁷ וובשלה ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנוי בבקר ולהלכת לאלהיך : ⁸ ששת ימים האכל מצות וביום השבעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה : ⁹ שבעה שבעת ספר לך מהחל חרמש בקמה תחל בספר שבעה שבעות : ¹⁰ ועשית חוג שבעות ליהוה אלהיך מסת נדבת יידך אשר תנתן כאשר יברך יהוה אלהיך : ¹¹ ושמחת לפניו יהוה אלהיך אתה ובןך ובתך ועבדך ואמתך והלווי אשר בשעריך והגנר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם : ¹² וזכרת כי עבד היה במצרים ושמרת ועשית את החקים האלה : ¹³ חgn הסכת תעשה לך שבעת ימים באספך מגןך ומיקך : ¹⁴ ושמחת בחנוך אתה ובןך ובתך ועבדך ואמתך והלווי והגנר והיתום והאלמנה אשר בשעריך : ¹⁵ שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקומות אשר יבחר יהוה כי יברך יהוה אלהיך בכל תבאותך ובכל מעשה יידיך והיית לך שמה : ¹⁶ שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פניו יהוה אלהיך במקומות אשר יבחר בהן המצוות ובחון השבעות ובחון הסוכות ולא יראה את פניו יהוה ריקם : ¹⁷ איש כמנתת

בידון לבליו שמע אל הכהן העמד לשרת שם את יהוה אלהיך או אל השפט ומota האיש ההוא ובערת הרע מישראל : ¹³ וכל העם ישמעו ויראו ולא יזדונ עוד : ¹⁴ כי הבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירושתת ישבתה בה ואמרת אשיםעה עלי מלך מלך הנויים אשר סביבתי : ¹⁵ שום חסום עלי מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרוב אחיך תשים עלי מלך ואתה לא כן נתן לך יהוה אלהיך : ¹⁶ נביא מקרובך מאחיך כמנוי יקים לך יהוה אלהיך אליו תשמעון : ¹⁷ רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרים למן הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא חספון לשוב בדרך זהה עוד : ¹⁸ ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו וכסף זהב לא ירבה לו מעד : ¹⁹ וזהה כשבתו על כסא מלכחתו וכותב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הללוים : ²⁰ והיתה עמו וкраו בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את יהוה אלהי לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשיהם : ²¹ לבליו רום לבבו מאחיו ולבליו سور מן המזוה ימין ושמאל למשען יאריך ימים על מלכתו הוא ובנו בקרוב ישראל :

18 לא יהיה לכהנים הללוים כל שבט לי חלק ונחלה עם ישראל אשיה יהוה ונחלתו יאללו : ² ונחלה לא יהיה לו בקרוב אותו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר לו : ³ וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחו הובח אם שור אם שה ונתן לכהן הזרע והלחים והקבה : ⁴ ראשית דגnek תירשך ויצחרך וראשיתנו צאנך תתן לו : ⁵ כי בו בחר יהוה אלהיך מכל שבטייך לעמוד לשרת בשם יהוה הוא ובנוו כל הימים : ⁶ וכיiba הלווי אחד שעיריך מכל ישראל אשר הוא גבר שם ובא בכל אותן נשאו אל המקום אשר יבחר יהוה: ⁷ ושרת בשם יהוה אלהיך ככל אחיו הללוים העמדים שם לפני יהוה : ⁸ חלק כחلك יאכלו לבד ממכוו על האבות : ⁹ כי אתה בא אל הארץ אשר יהוה אלהיך

19 כי יכritis יהוה אלהיך את הנויים אשר יהוה אלהיך נתן לך את ארצם וירושתם וישבת בעריהם ובכתייהם : ² שלוש ערים תבדיל לך בתוך ארץך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשורתה : ³ תכין לך הדריך ושלשת את גבול הארץ אשר ינחילך יהוה אלהיך והוא לנו שמה כל רצח : ⁴ וזה דבר הרצח אשר נнос שמה וחוי אשר ייכה את רעהו בבליע דעת והוא לא שנא לו מתמל שלשם : ⁵ ואשר יבא את רעהו בעיר לחטב עצים ונדרחה ידו בגרזון לכרת העץ ונשל הברזל מן העץ ומצא את רעהו ומota הוא ינוס אל אחת הערים

האלה והו: 6 פן ירדף נאל הדם אהרי הרצח כי יחם לבבו והשיגנו כי ירבה הדרך והכחיו נפש ולו אין כי יהוה אלהיכם הhalb עמכם להלחם לכם עם מושפט מות כי לא שנא הוא לו מתמול שלשים: 7 על איביכם להושיע אתכם: 8 ודברו השטרים אל העם לאמר מי איש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו: 9 וממי האיש פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו: 10 וממי האיש אשר ראש אשה ולא לקחה ילך וישב לבתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה: 11 ויספו השטרים לדבר במליחם וארב לו וקם עלייו והכחיו נפש ומם אל תשמר את כל המזווה הזאת לעשותה אשר ארכי מצוק היום לאהבה את יהוה אלהיך ולילכת בדרכיו כל הימים ויספה לך עוד שלוש ערים על השלש האלה: 12 ולא ישפך דם נקי בקרב הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה והיה עלייך דמים: 13 וכוי היה איש שנא לרעהו וארב לו וקם עלייו והכחיו נפש ומם אל אחת הערים האלה: 14 ושלחוו זקניהם עירו ולקחו אותו שם וננתנו אותו ביד נאל הדם וממת: 15 לא תהוס עינך עלייו ובערת דם הנקי מישראל וטוב לך: 16 לא תהס נבול רעך אשר נבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשותה: 17 לא יקום עד אחד באיש לכל עין ולכל חטא בכל חטא אשר יחתט על פי שני עדים או על פי שלשה עדדים יקום דבר: 18 כי יקום עד חמס באיש לעונות בו סרה: 19 ועמדו שני האנשים אשר יהיו בימים ההם: 20 ודרשו הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם: 21 והשפטים היטב והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו: 22 ועשיותם לו כאשר זם לעשה לאחיו ובערת הרע מקרובך: 23 והנשארים ישמעו ויראו ולא יספו לעשה עוד בדבר הרע הזה בקרובך: 24 ולא תהוס עינך נפש בנפש עין בעין שנ בשן יד ביד רגל ברגלא:

20 כי יצא למלחמה על איביך וראית סוס ורכב עם رب ממך לא תירא מהם כי יהוה אלהיך עמך השדה לבא מפניך במצור: 21 רק עז אשר תדע כי לא עז מأكل הוא אותו תשחית וכרת ובנית מצור על העיר אשר הוא עשה עמך מלחמה עד רדתה:

אָבוֹ וְאָמוֹ וְהוֹצִיאוּ אֶתְּנָאָלָּזְנִי עִירֵנוּ וְאֶלְּשַׁעַר מִקְמֹו:
 20 וְאָמְרוּ אֶלְּזַקְנִי עִירֵנוּ בְּנֵנוּ זֶה סֻוּרֵד וְמַרְחָא אִינְנוּ שָׁמֵעַ
 בְּכָלְנוּ זָוְלָל וְסָבָא: 21 וּוּרְגַּנְמָה כָּלְאָנְשֵׁי עִירֵנוּ בְּאָבָנִים
 וּמַתְּ וּבְעֵרָתְּ הַרְעָה מִקְרָבְךָ וְכָלְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמַעַו וַיַּרְאָוּ:
 22 וְכָיִהְיוּ בְּאִישֵׁ חַטָּא מִשְׁפָט מוֹתָה וְהַמְּתָה וְתִלְתָּה אֶתְּ
 עַל עֵץ: 23 לֹא תַּלְיַנְּגַּבְלָתוּ עַל הַעַץ כִּי קִבְרָתְּ קָבְרָנוּ
 בַּיּוֹם הַהוּא כִּי קְلָלָתְּ אֱלֹהִים תָּלוּי וְלֹא תַּטְמַא אֶת
 אֲדָמָתְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהִיךָ נָתַן לְךָ נְחָלָה:

22 לֹא תַּرְאָה אֶת שָׁוֹר אֲחִיךָ אוֹ אֶת שִׁוְּנָדְחִים
 וְהַתְּعַלְמָתְםָ מִמֶּם הַשְׁבָּתָם לְאַחִיךָ: 2 וְאָמַם לְאַקְרָוב
 אֲחִיךָ אֶלְיךָ וְלֹא יַדְעָתוּ וְאָסְפָתוּ אֶל תָּוךְ בֵּיתְךָ וְהַיָּה
 עַמְּךָ עַד דָּרְשָׁ אֲחִיךָ אֶתְּוּ וְהַשְׁבָּתוּ לוּ: 3 וּכְنַעֲשֵׂה
 לְחַמְרָיו וּכְנַעֲשֵׂה לְשִׁמְלָתוּ וּכְנַעֲשֵׂה לְכָל אַבְדָתָה
 אֲחִיךָ אֲשֶׁר תָּאֶבֶד מִמְּנָוֹ וְמִצְאָתָה לְאֶתְּכָל לְהַתְּעַלְמָלָם:
 4 לֹא תַּרְאָה אֶת חִמּוֹר אֲחִיךָ אוֹ שָׁוֹרָוּ נְפָלִים בְּדַרְךָ
 וְהַתְּעַלְמָתְםָ מִמֶּם הַקְּם תְּקִים עָמוֹ: 5 לֹא יִהְיֶה כָּלְגָּבָר
 עַל אָשָׁה וְלֹא יַלְבְּשֵׂנְבָר שְׁמָלָת אָשָׁה כִּי תַּועֲבָתְךָ יְהוָה
 אֱלֹהִיךָ כָּל עַשְׂתָּה אֶלְּהָ: 6 כִּי יִקְרָא קָן צָפָר לְפִנֵּיךָ
 בְּדַרְךָ בְּכָל עֵץ אוֹ עַל הָאָרֶץ אֲפְרָהִים אוֹ בִּצְיִים וְהָאָם
 רְבָצָתְךָ עַל הָאֲפָרָהִים אוֹ עַל הַבִּיצִים לְאַתְּקָחָה אֶתְּ
 עַל הַבְּנִים: 7 שְׁלַח תְּשַׁלֵּחַ אֶת הָאָם וְאֶת הַבְּנִים תַּקְחֵ
 לְךָ לְמַעַן יִיטְבֵּל לְךָ וְהַאֲרָכֵת יָמִים: 8 כִּי תַּבְנֵה בֵּית
 חֶדֶשׁ וְעַשְׂתָּה מַעֲקָה לְגַنְךָ וְלֹא תִשְׁמַד דְּמִים בְּבִיתְךָ כִּי
 יִפְלֶן הַנְּפָלָמָנוֹ: 9 לֹא תַּזְרַע כְּרָמֵךְ כָּלָאִים פָּנַ תַּקְדִּשׁ
 הַמְּלָאָה הַזְּרוּעָשָׁר תַּזְרַע וְתַבּוֹא הַכְּרָמָ: 10 לֹא
 תִּחְרַשׁ בְּשָׂור וּבְחָמָר יְחֻדוֹ: 11 לֹא תַּלְבְּשׂ שְׁעַטְנוֹ צָמָר
 וּפְשָׁתִים יְחֻדוֹ: 12 גְּדָלִים תַּعֲשֵׂה לְךָ עַל אֶרְכָּבָן כְּנֹפָת
 כְּסֻותָּךְ אֲשֶׁר תַּכְסֵּה בָּהָ: 13 כִּי יִקְחֵ אִישׁ אָשָׁה וּבָא
 אַלְיָה וְשָׁנָאָה: 14 וּשְׁמֵלָה עַל עַלְיָתְךָ דְּבָרִים וְהוֹצָאָה עַלְיָה
 שֵׁם רָע וְאָמַר אֶת אָשָׁה זוֹאָתָה לְקַחְתִּי וְאָקְרָב אֶלְיָה
 וְלֹא מַצְאָתִי לְהַבְּולִים: 15 וּלְקָח אַבְיָה הַגָּנָעָר וְאַמָּה
 וְהוֹצָאָה אֶת בְּתוּלֵי הַגָּנָעָר אֶל זַקְנִי הַעִיר הַשְׁעָרָה:

כִּי יִמְצָא חָלֵל בְּאַדְמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהִיךָ נָתַן
 לְךָ לְרַשְׁתָה נְפָל בְּשֶׁדֶה לֹא נְודַע מֵהַכְּהָוָה: 2 וַיַּצְאָוּ
 זַקְנִים וְשִׁפְטִים וְמַדְדוֹ אֶל הַעֲרִים אֲשֶׁר סְבִיבַת הַחָלֵל:
 3 וְהַיָּה הַעִיר הַקְרָבָה אֶל הַחָלֵל וְלַקְחָו זַקְנִי הַעִיר
 הַהְוָא עַנְלָתְךָ בְּקָר אֲשֶׁר לֹא עַבְדָ בָהָ אֲשֶׁר לֹא מִשְׁכָה
 בָּעֵל: 4 וְהַוְרָדוּ זַקְנִי הַעִיר הַהְוָא אֶת הַעֲנָלָה אֶל נְחָלָה
 אַתְּ אֲשֶׁר לֹא יַעֲבֵד בּוֹלָא יְזֹרַע וְעַרְפּוּ שְׁמַע אֶת הַעֲנָלָה
 בְּנְחָלָה: 5 וְנַשְׁׁוּ הַכְהָנִים בְּנֵי לְוִי כִּי בָם בְּחַר יְהוָה
 אֱלֹהִיךָ לְשָׁרְתוֹ וְלַבְּרָךְ בָּשָׁם יְהוָה וְעַל פִּיהם יְהוָה כָּל
 רַיֵּב וְכָל נְגָע: 6 וּכָל זַקְנִי הַעִיר הַהְוָא הַקְרָבִים אֶל
 הַחָלֵל יַרְחָצְאוּ אֶת יְדֵיכֶם עַל הַעֲנָלָה הַעֲרּוֹפָה בְּנְחָלָה:
 7 וּעֲגָנוּ וְאָמְרוּ יְדִינוּ לֹא שִׁפְכָה אֶת הַדָּם הַזָּה וְעַנְיָנוּ
 לֹא רָאוּ: 8 כְּפָר לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְנִכְפָּר לְהַמְּדָם:
 9 וְאַתָּה תַּבְעֵר הַדָּם הַנְּקִי מִקְרָבְךָ כִּי תַּعֲשֵׂה הַיִשְׁרָאֵל
 בְּעִינֵי יְהוָה: 10 כִּי תִּצְאֵל לְמִלְחָמָה עַל אַיִבָּק וְנַגְנִי הַיְהוָה
 אֱלֹהִיךָ בַּידְךָ וְשִׁבְתָּשׁ בְּשִׁבְיוֹ: 11 וְרֹאֵיתָ בְּשִׁבְיהָ אֲשֶׁת
 יִפְתַּח תָּאָר וְחַשְׁקַתְךָ בָּהָ וְלַקְחַתְךָ לְךָ לְאֶשְׁאָה: 12 וְהַבָּאתָ
 אֶל תָּוךְ בֵּיתְךָ וְגַלְחָתָה אֶת רָאשָׁה וְשִׁבְתָּה אֶת צְפְרָנִיהָ:
 13 וְהַסִּירָה אֶת שְׁמָלָת שְׁבִיָּה מַעֲלִיהָ וְיִשְׁבַּה בְּבִיתְךָ
 וּבְכָתָה אֶת אַבְיָה וְאֶת אַמָּה יְרַח יִמְיָם וְאַחֲרֵן תְּבָאָ
 אַלְיָה וּבְעַלְתָה וְהַוְתָה לְךָ לְאֶשְׁאָה: 14 וְהַיָּה אִם לֹא
 חַפְצָתְךָ בָּהָ וְשַׁלְחָתָה לְנֶפֶשָׁה וְמַכְרָב לֹא תִמְכְּרֵנָה בְּכֶסֶף
 לְאַתְּהַעֲמֵר בָּהָ תַּחַת אֲשֶׁר עֲנוֹתָה: 15 כִּי תַּהֲיֵין לְאִישׁ
 שְׁתִי נְשִׁים הָאֳתָה אַהוָּבָה וְהָאֳתָה שְׁנָאָה וַיָּלֹדוּ לוּ בְּנִים
 הָאַהוָּבָה וְהָשְׁנָאָה וְהַיָּה הַבָּן הַבָּכָר לְשָׁנִיאָה: 16 וְהַיָּה
 בַּיּוֹם הַנְּחִילָה אֶת בְּנֵי אֲשֶׁר יִהְיֶה לוּ לֹא יוּכָל לְבָכָר
 אֶת בָּן הָאַהוָּבָה עַל פְּנֵי בָן הָשְׁנָאָה הַבָּכָר: 17 כִּי אִתְּ
 הַבָּכָר בַּיּוֹם הָשְׁנָאָה יִכְרֵר לְתַתְךָ לֹא פִי שְׁנִים בְּכָל אֲשֶׁר
 יִמְצָא לוּ כִּי הָאֲשֶׁר אָנוּ לוּ מִשְׁפָט הַבָּכָר: 18 כִּי
 יִהְיֶה לְאִישׁ בָּן סֻוּרֵד וְמוֹרֵה אִינְנוּ שְׁמַע בְּכָל אֲבִי
 וּבְכָל אָמוֹ וַיְסַרוּ אֶתְּוּ וְלֹא יִשְׁמַע אֲלֵיכֶם: 19 וְהַפְּשֵׁשׁ בְּ

16 **וְאָמַר אָבִי הַנֵּעֶר אֶל הַזֹּקְנִים אֲתָה בְּתוֹנְתִּי לְאִישׁ הַזֶּה**
בְּצַאַתְכֶם מִמְצָרִים וְאַשְׁר שְׁכַר עַלְיךָ אֶת בְּלָעָם בֶּן
בָּעוֹר מִפְתֹּחָר אֶרְם נְהָרִים לְקָלְלָךְ : 5 **וְולֹא אֲבָה יְהוָה**
אֱלֹהִיךְ לְשָׁמֹעַ אֶל בְּלָעָם וַיַּהַפֵּךְ יְהוָה אֱלֹהִיךְ לֹא תְּאַת
הַקְּלָלָה לְבָרְכָה כִּי אַתְּבָּךְ יְהוָה אֱלֹהִיךְ : 6 **לֹא תְּדַרְשָׁ**
שְׁלָמָם וְטַבְתָּהּם כִּילְמִיךְ לְעוֹלָם : 7 **לֹא תְּתַعַב אַדְמִי**
כִּי אֱלֹהִיךְ הוּא לֹא תְּתַעַב מַצְרִי כִּי גָּר הָיָת בָּאָרֶץ :
בְּנִים אֲשֶׁר יוֹלְדוּ לָהּם דָּוֶר שְׁלִישִׁי יִבָּא לָהּם בְּקָהָל
יְהוָה : 9 **כִּי תֵּצֵא מִתְחָנָה עַל אַיִבְיךְ וְנִשְׁמַרְתָּ מִכָּל דָּבָר**
רָע : 10 **כִּי יְהִי בְּךָ אֲשֶׁר לֹא יְהִי טָהוֹר מִקְרָה**
לִילָּה וַיֵּצֵא אֶל מִחוֹזָן לִמְתָחָנָה לֹא יִבָּא אֶל תָּוֹךְ הַמִּתְחָנָה :
וְהִיָּה לְפָנֹתָה עַרְבִּי רִיחָן בָּמִים וְכָבָא הַשְׁמֵשׁ יִבָּא אֶל
תָּוֹךְ הַמִּתְחָנָה : 12 **וַיַּדַּיְתָּ הַתְּהִיה לֹכֶד מִחוֹזָן לִמְתָחָנָה וַיַּצְאָת**
שְׁמָה חֹזֶן : 13 **וַיַּתְּהִיה לֹכֶד עַל אָונֵק וְהִיָּה בְּשַׁבְתָּךְ**
חֹזֶן וְחִפְרָתָה בָּה וְשַׁבָּת וְכָסִיתָּא תָּצָאָת : 14 **כִּי יְהִי**
אֱלֹהִיךְ מִתְהַלֵּךְ בְּקָרְבָּן מִתְחַלֵּךְ וְלֹתָת אַיִבְיךְ
לְפָנֵיךְ וְהִיָּה מִתְחָנָךְ קְדוּשָׁךְ וְלֹא יִרְאָת בְּךָ עֲרוֹתָךְ
וְשַׁבְּמַהְרָךְ : 15 **לֹא תִּסְנְדֵר עַבְדָּל אֶתֶּןְיוֹ אֲשֶׁר יִנְצַל**
אַלְיָךְ מִעַם אֶתֶּןְיוֹ : 16 **עַמְקֵד יִשְׁבֶּה בְּקָרְבָּךְ בָּمִקּוֹם אֲשֶׁר**
יִכְתַּר בְּאַחֲרֵךְ שְׁעָרֵךְ בְּטוּבָךְ לֹא תָּנוּנוּ : 17 **לֹא תְּהִי**
קְרָשָׁה מִבְנֹות יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִהְיֶה קְדֵשׁ מִבְנֵי יִשְׂרָאֵל :
לֹא תְּבִיא אֶתֶּן זֹנוֹת וְמַחְיָר כָּלֵב בֵּית יְהָוָה אֱלֹהִיךְ
לְכָל נֶדֶר כִּי תַּוְעַבְתָּ יְהָוָה אֱלֹהִיךְ נִמְשָׁחָם : 19 **לֹא**
תַּשְׁיךְ לְאֱלֹהִיךְ נֶשֶּׁךְ כָּסֶף נֶשֶּׁךְ אֶכְלֶשֶׁךְ כָּל דָּבָר אֲשֶׁר
יָשֶׁךְ : 20 **לְנִכְרֵי תַּשְׁיךְ וְלְאֱלֹהִיךְ לֹא תַשְׁיךְ לְמַעַן יִבְרָכֶךָ**
יְהָוָה אֱלֹהִיךְ בְּכָל מַשְׁלָחָךְ יַרְדֵּךְ עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה
בָּא שְׁמָה לְרַשְׁתָה : 21 **כִּי תַּדְרֵן נֶדֶר לְיְהָוָה אֱלֹהִיךְ לֹא**
תַּהְאֹר לְשָׁלְמוֹ כִּי דָרְשָׁנוּ יְהָוָה אֱלֹהִיךְ מַעַמֵּךְ
וְהִיָּה בְּךָ חַטָּאת : 22 **וְכִי תַּחֲדַל לְנֶדֶר לֹא יְהִי בְּךָ חַטָּאת :**
מִזְצָא שְׁפִתְיָךְ תְּשֻׁמְרָה וְעַשְׁתָּא כַּאֲשֶׁר נֶדֶר לְיְהָוָה
אֱלֹהִיךְ נֶדֶרֶת אֲשֶׁר דָבָרָת בְּפִיךְ : 24 **כִּי תַּבָּא בְּכָרֶם**
רֶעֶךְ וְאֶכְלָתָן עֲנָבִים כְּנָפְשָׁךְ שְׁבָעָךְ וְאֶל כָּלְךָ לֹא תַּתְנַ:
לֹא יִבָּא פְּצֹוע דָכָא וְכָרוֹת שְׁפָכָה בְּקָהָל יְהָוָה : 23
לֹא יִבָּא מִטּוֹר בְּקָהָל יְהָוָה נִמְדָר עַשְׁרִי לֹא יִבָּא
לְוִי בְּקָהָל יְהָוָה : 3 **לֹא יִבָּא עַמּוֹנִי וּמוֹאָבִי בְּקָהָל יְהָוָה**
נִמְדָר עַשְׁרִי לֹא יִבָּא לָהּם בְּקָהָל יְהָוָה עַד עֲוֹלָם :
עַל דָּבָר אֲשֶׁר לֹא קָרְמוּ אֶתֶּנְיכֶם בְּלָחָם וּבְנִים בְּדָרֶךְ

²⁵ כי תבא בקמת רעך וקטפת מלילת בידך וחרמש לא תנוף על קמת רעך :

24 כי ייקח איש אשה ובבעלה והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר וכותב לה ספר כריתת ננתן בידיה ושלחה מביתו : ² ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר : ³ וושנה האיש האחרון וכותב לה ספר כריתת נתן בידיה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה : ⁴ לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחר כי תועבה הוא לפני יהוה ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה : ⁵ כי ייקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא עבר עליו לכל דבר נקי יהיה לבתו שנה אחת ושם אותה אשתו אשר לך : ⁶ לא ייחבל רחיהם ורכב כי נפש הוא חבל : ⁷ כי ימצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל והתummer בו ומכרו ומית הגנב ההוא ובערת הרע מקרבק : ⁸ השמר בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות כל אשר יורו אתכם הכהנים הלוים כאשר צויתם תשמרו לעשות : ⁹ זכור את אשר עשה יהוה אלהיך לזרים בדרך ב策אכם מצרים : ¹⁰ כי תהריך משות מאומה לא תבא אל ביתו לעט עבטו : ¹¹ בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשא בו יוציא אליך את העבות החוצה : ¹² ואם איש עני הו לא תשבב ושכב בשלתו וברך לך תהיה צדקה לפני יהוה אלהיך : ¹³ לא תעשק שכיר ענו ואבינו מאחיך או מגיך אשר בארץ שעיריך : ¹⁴ ביוםיו תתן שכיר ולא תבוא עליו המשם כי עני הו ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרה עליך אל יהוה והיה לך חטא : ¹⁵ לא יומת אבות על בניים ובנים לא יומתו על אבות איש בחטא יומתו : ¹⁶ לא תהה משפט נר יתום ולא תחבל בנד אלמנה : ¹⁷ כי תועבת יהוה אלהיך אשר יהוה

על כן אנכי מצווה לעשות את הדבר הזה :

25 כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום והצדיקו את הצדיק והרשינו את הרשות : ² וזה אם בן החות הרשות והפללו השפט והכחו לפני כדירשטו במספר : ³ ארבעים יכנו לאיסוף פון ישוף להכחו על אלה מהכה הרבה ווקלה אהיך לענייך : ⁴ לא תחסם שור בדישו : ⁵ כי ישבו אחיהם יחדו ומת אחד מהם ובין אין לו לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זה יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה : ⁶ וזה הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו בישראל : ⁷ ואם לא יחפץ האשיש לקחת את יבמו ועתה יבמו השערת אל הזקנים ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי : ⁸ וקראו לו זקנינו עירנו ודברו אליו ועמד ואמר לא חפצתי לתקחתה : ⁹ ונגשא יבמו אלו לעני הזקנים וחלצה נעלם מעל רגלו וירקה בפניו וענטה ואמרה ככת עשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו : ¹⁰ ונקרא בעבתו : ¹¹ השב תшиб לו את העבות כבא המשש שלו בשלתו וברכך לך תהיה צדקה לפני יהוה איש ואחיו וקרבה אשת האחד להציל את אישת מיד מכחיו ושלחה ידה והחזקה במובשו : ¹² ותקצתה את כפה לא תחוס עינך : ¹³ לא יהיה לך בכיסך אבן ואבן נדוליה וקטנה : ¹⁴ לא יהיה לך בכיתך איפה ואיפה שלמה וצדקה היה לך למען יאריכו ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך : ¹⁵ כי תועבת יהוה אלהיך אלמנה : ¹⁶ כי יוצרת כי עבד היה במצרים ויפרך יהוה

כל עשה אלה כל עשה עלך :¹⁷ זכור את אשר עשה לך מלך בדרך בצתכם ממצרים :¹⁸ אשר קרך בדרך ויזניב ברך כל הנחלים אחריך ואתה עיף וינגע ולא ירא אלהים :¹⁹ והוא בהניח יהוה אלהיך לך מכל איביך מסביב בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר מלך מתחת השמים לא תשכח :

26 והוא כי תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה :² ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ושם בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שם :³ ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הנחתי הימים ליהוה אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבותינו לחת לנו :⁴ ולקחת הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח יהוה אלהיך :⁵ וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבר אבי וירד מצרים וינגר שם במתו מעט וייה שם לנו נדרול עצום ורב :⁶ וירעו אתנו המצרים וכחנו ויתנו עליינו עברה קשה :⁷ ונצעק אל יהוה אלהי אבותינו ושמע יהוה את קלנו וירא את עניינו ואת עמלנו ואת לחצנו :⁸ וויצו יהוה מצרים ביד חזקה ובורע נטויה ובמרא נדל ובאות ובמפתים :⁹ ויבאו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב וריבש :¹⁰ ועתה הנה הבאת את ראשית פרי האדמה אשר נתה לי יהוה והנתחו לפני יהוה אלהיך והשתחו לפני יהוה אלהיך :¹¹ ושמחה בכל הטוב אשר נתן לך יהוה אלהיך ולבחן אתה ולהלו וגנרג אשר בקרבך :¹² כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה הששית שנת המעשר נתחה ללו לנגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו :¹³ ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מן הבית ונתהי לו ולגנרג ליתום ולאלמנה ככל

27 ויצו משה וזקנינו ישראל את העם לאמר שמר את כל המצווה אשר אנכי מצוה אתכם היום :¹ וזה יהיה ביום אשר תעברו את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך והקמת לך אבני גדרות וסדרת אתם بشיד :² וככתבה עליהן את כל דברי התורה הזאת בעברך למען אשר תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב וריבש כאשר דבר יהוה אלהי אביך לך :³ וזה יהיה בערכם את הירדן תקיםו את האבניים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל וסדרתם בשיד :⁴ וובנויות שם מזבח ליהוה אלהיך מזבח אותם בשיד :⁵ וובנויות לא תניג עלייהם ברזול :⁶ אבני שלמות תבנה אבניים לא תניג עלייהם ברזול :⁷ אבני שלמות תבנה את מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו עולת ליהוה אלהיך :⁸ וזבחת שלמים ואכלת שם ושמחה לפני יהוה אלהיך :⁹ וככתבה על האבניים את כל דברי התורה הזאת באר היטוב :¹⁰ וידבר משה והכהנים הלויים אל כל ישראל לאמר הסכת ושמע ישראל היום הזה נהית لكم ליהוה אלהיך :¹¹ ושםעת בקול

יהוה אלהיך ועשית את מצותו ואת חקיו אשר אני
 מצוק היום: ⁹ ויצו משה את העם ביום ההוא לאמר:
 אלה יעדמו לברך את העם על הר גזרים בערכם
 את הירדן שמעון ולו ויהודה ויששכר וויסוף ובנימן:
 אלה יעדמו על הקללה בהר עיבל רואבן גד
 ואראו כל עמי הארץ כי
 שם יהוה נקרא עלייך ויראו מך: ¹⁰ וזהותך יהוה
 לטובה בפְּרִי בְּטַנְקָה וּבְפְּרִי בְּהַמְּתָךְ וּבְפְּרִי אֲדָמָתְךָ
 על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיך לתחת לך:
 יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב את השם לתחת
 מטר ארץך בעתו ולברך את כל מעשה ידך וחלויות
 נויים רבים אתה לא תמלוה: ¹³ ונתקן יהוה לראש ולא
 לזנב והיית רק למעלה ולא תהיה למטה כי תשמע
 אל מצות יהוה אלהיך אשר אני מצוק היום לשמר
 ולעשות: ¹⁴ ולוֹא תסור מכל הדברים אשר אני מצוק
 אתכם היום ימין ושמallow לכלת אחורי אלהים אחרים
 לעבדם: ¹⁵ והיה אם לא השמע בקול יהוה אלהיך
 לשמר לעשות את כל מצותיו וחקתיו אשר אני
 מצוק היום ובאו עלייך כל הקללות האלה והשיגוך:
 אדור אתה בעיר ואדור אתה בשדה: ¹⁷ אדור
 טנאך ומשארתך: ¹⁸ אדור פרי בטנק ופרי אדמתך
 שנר אלפיק ועתרות צאנך: ¹⁹ אדור אתה בבאך
 ואדור אתה בצאתך: ²⁰ ישלח יהוה ברך את המארה
 את המהומה ואת המגערת בכל משלח יך אשר
 העשה עד השמדך ועד אבדך מהר מפני רע מעלייך
 אשר עזבנתني: ²¹ ידבק יהוה ברך את הדבר עד כלתו
 אחרך מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשותה:
 יככה יהוה בשחתת ובקדחת ובדרלקת ובחרחה
 ובחרב ובshedfon ובירקון ורדפון עד אבדך: ²³ ודוינו
 שמייך אשר על ראשך נחתת והארץ אשר תחתיך
 ברזול: ²⁴ יתן יהוה את מטר ארץך אבך ועפר מן
 השמים ירד עלייך עד השמדך: ²⁵ יתן יהוה נגף לפני
 אייביך בדרך אחד תצא אליו ובשבעה דרכיהם תנוס
 לפנייך והיות לזועה לכל מלכות הארץ: ²⁶ והיתה
 נבלתך למאכל לכל עופ השמים ולבחמות הארץ

יהוה אלהיך ועשית את מצותו ואת חקיו אשר אני
 מצוק היום: ⁹ ויצו משה את העם ביום ההוא לאמר:
 אלה יעדמו לברך את העם על הר גזרים בערכם
 את הירדן שמעון ולו ויהודה ויששכר וויסוף ובנימן:
 אלה יעדמו על הקללה בהר עibal רואבן גד
 ואראו כל עליום ווננו הלוים ואמרו אל כל
 איש ישראל קול רם: ¹⁵ אדור האיש אשר יעשה פסל
 וمسכה תועבת יהוה מעשה ידי חרש שם בסתר וענו
 כל העם ואמרו Amen: ¹⁶ אדור מלחה אבי ואמו ואמר
 כל העם Amen: ¹⁷ אדור מסיג נבול רעהו ואמר כל
 העם Amen: ¹⁸ אדור משגה עור בדרכך ואמר כל העם
 Amen: ¹⁹ אדור מטה משפט גור יתום ואלמנה ואמר
 כל העם Amen: ²⁰ אדור שכב עם אשת אביו כי גלה
 כנף אביו ואמר כל העם Amen: ²¹ אדור שכב עם כל
 בהמה ואמר כל העם Amen: ²² אדור שכב עם אחיו
 בת אביו או בת אמו ואמר כל העם Amen: ²³ אדור
 שכב עם חתנתו ואמר כל העם Amen: ²⁴ אדור מכח
 רעהו בסתר ואמר כל העם Amen: ²⁵ אדור לקח שחדר
 להכוות נפש דם נקי ואמר כל העם Amen: ²⁶ אדור אשר
 לא יקיים את דבריו התורה הזאת לעשות אותם ואמר
 כל העם Amen:

28

יהוה אם שמעו השמע בקול יהוה אלהיך
 לשמר לעשות את כל מצותיו אשר אני מצוק היום
 ונתקן יהוה אלהיך עליון על כל גני הארץ: ² ובאו
 עלייך כל הברכות האלה והשיגוך כי תשמע בקול
 יהוה אלהיך: ³ ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה:
 ברוך פרי בטנק ופרי אדמתך ופרי בהמתך שנר
 אלפיק ועתרות צאנך: ⁵ ברוך טנאך ומשארתך:
 ברוך אתה בבאך וברוך אתה בצאתך: ⁷ יתן יהוה
 את אייביך הקמים עלייך נגפים לפנייך בדרך אחד
 יצאו אליך ובשבעה דרכיהם ינוסו לפניו: ⁸ יצו יהוה
 אתך את הברכה באسمיך ובכל משלח יך וברך

ואין מחריד : 27 יככה יהוה בשחין מצרים ובעלפים בך ברעב ובצמא ובערום ובחרס כל נתן על ברזיל ובנרב ובחרס אשר לא חוכל להרפא : 28 יככה יהוה על צווארך עד השמידו אותך : 29 יהוה עלייך נוי מרחוק מקצה הארץ כאשר ידאה הנשר נוי אשר לא בឆרדים כאשר נשא משש העור באפליה ולא תצליח את דרכיך והיתה לך שוק ונול כל הימים ואין מושיע: בשגעון ובעורון ובתמהון לבב : 30 והיתה ממש בשחין ובתמיון ובתמיון לבב: 31 שורך טבוח לענייך אשר תאכל ממנה חמץ נול מלפניך ולא ישוב לך בו כרם תטוע ולא תחללנו: 32 בניך ובנתיך אשר תנטה לאיביך ואין לך מושיע: 33 פרוי אדמתך וככל עמו נתנים לך ראות וככלות אליהם כל הימים ואין לאליך : 34 פרי אדמתך רק עשוק ורצוץ כל הימים אשר לא ידעת והיתה לך ענייך אשר תראה: 35 יככה אתה בתה בהן בכל ארץך וה策ך לך בכל שעיריך בטלך בשר בניך ובנתיך אשר נתנו לך יהוה אלהיך במצרים ובמצרים אשר יציך לך איבך : 36 האיש הרך בך והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת חיקו וביתך בנינו אשר יותר : 37 מחת לאחד מהם מבשר בנינו אשר אכל מבלי השair לו כל במצרים ובמצרים אשר יציך לך איבך בכל שעיריך : 38 הרכה בך והעגה אשר תאלך ואת מלךך אשר תקים عليك אל נוי אשר לא לא נסתה כף רגלה הצג על הארץ מהתענג ומרך ידעת אתה ואבתיך ועבדת שם אלהים אחרים עז ואבן : 39 והיתה לשמה למשל ולשינה בכל העמים אשר ינהק יהוה שמה: 40 זרע רב תוציא השדה ומטע תאוסף כי ייחסלנו הארכבה: 41 בנים ובנות תולד ולא יהיו לך כי ילכו בשבי: 42 כל עצך ופרי אדמתך יירש הצלצל: 43 הגן אשר בקרבך יעללה عليك מעלה אתה תרד מטה מטה: 44 הוא יлонך ואתה לא תלונו הוא יהיה לראש אתה תהיה לזבב: 45 ובאו عليك כל הקללות האלה ורדוף והשיגוך עד השמדך כי לא שמעת בקול יתעלם יהוה עלייך עד השמדך: 46 והוא מעט תחת אשר הייתם ככוכבי השמים לרבי לא יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתו אשר צוק: 47 תחת אשר שמעת בקהל יהוה אלהיך: 48 והוא כאשר יש יהוה עליכם להטיב אתכם ולהרבות אתכם כן יש יהוה מרוב כל: 49 ועבדת את איביך אשר יש לנו יהוה

יהוה אלהיך כרת ענך היום: ¹³ למען הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך: וכאשר נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב: ¹⁴ ולא אתכם לברכם אני כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת: ¹⁵ כי את אשר ישנו פה עמו עד היום לפניו יהוה אלהינו ואת אשר אוננו פה עמו היום: ¹⁶ כי אתם יידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים ואת אשר עברנו בקרבת הגנים אשר עברתם: ¹⁷ ותראו את שקוותיהם ואת נלויותיהם עז ואבן בסוף זהב אשר עשו ¹⁸ פן יש לכם איש או אשה או משפחה או מהם: שבט אשר לבבו פנה הום מעם יהוה אלהינו ללבו לעבד את אלהי הגנים ההם פן יש לכם שרש פרה ראש ולענה: ¹⁹ והיה בשם את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשירותם לבי אלך למען ספנות הרוחה את הצמאה: ²⁰ לא יאבה יהוה סלח לו כי או יעשן אף יהוה וקאנתו באיש הזה ורבעה בו כל האלה הכתובה בספר הזה ומזה יהוה שבט ישראלי ככל אלות הברית הכתובה בספר התורה הזאת: ²² ואמר הדור האחרון בנימם אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה וראו את מכות הארץ הזה ואת חלאיה אשר חלה יהוה בה: ²³ נפרית ומלח שרפחה כל ארץ לא תורע ולא הצמח ולא יעללה בה כל עשב כמה הפכת סdem עומרה ארדמה וצבים אשר הפק יהוה באפו ובחמתו: ²⁴ ואמרו כל הגנים על מה עשה יהוה ככה לארץ זאת מה חורי האף הנדול הזה: ²⁵ ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהי אבותם אשר כרת עם בחוציאו אותם מארץ מצרים: ²⁶ וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידועם ולא חילק להם: ²⁷ ויחר אף יהוה בארץ ההוא להביא עלייה את כל הקללה הכתובה בספר הזה: ²⁸ ויוחشم מימייך: ²⁹ לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר

האדמה אשר אתה בא שמה לרשותה: ³⁰ והפייץ יהוה בכל העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ וعبدת שם אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ובתייך עז ואבן: ³¹ ובנונים ההם לא תרניע ולא יהיה מנוח לכך רגליך נתן יהוה לך שם לב רגנו וכליון עינים ודאובן נפש: ³² והיו חיקך תלאים לך מנדר ופחדת לילה ייומם ולא תאמין בחיקך: ³³ בבקך תאמר מי יתן ערכ ובערכ תאמר מי יתן בקר מפחד לבבקך אשר תפחד וממראה ענייך אשר תראה: ³⁴ והшибיך יהוה מצרים בניות בדרך אשר אמרתי לך לא חסיף עוד לראתה והתמכרתם שם לאיביך לעבדים ולשפחות ואין קנה:

29 אלה דברי הברית אשר צוה יהוה את משה לכרת את בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית אשר כרת אתם בחרב: ² וקררא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם אתם ראייתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ولכל עברי ולכל ארציו: ³ הנסות הגדלות אשר ראו ענייך האתת והمفתיים הגדלים ההם: ⁴ ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואנים לשמע עד היום הזה: ⁵ ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר לא בלו שלמותיכם מעלייכם ונעלך לא בלהה מעל רגליך: ⁶ לחם לא אכליהם ויין ושכר לא שתיהם למען תדרעו כי אני יהוה אלהיכם: ⁷ ותבואו אל המקום הזה ויצא סיכון מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראותנו למלחמה ונכם: ⁸ ונכח את ארצם ונתנה לנחלת לראובני ולנדי ולחצוי שבת המנשי: ⁹ ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען תשכilio את כל אשר תעשה: ¹⁰ אתם נצבים הימים כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיביכם זקניכם ושתיריכם כל איש ישראל: ¹¹ טפכם נשים וגרך אשר בקרבת מתחיך מחתך עזיך עד שאב מימייך: ¹² לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר

היום לאהבה את יהוה אלהיך ללבת בדרכיו ולשמר מצותו וחקתו ומשפטיו וחיה ורבית וברך יהוה אלהיך בארץ אשר אתה בא שמה לרשותה:¹⁷ ואם יפנה לבבך ולא תשמע ונדרת והשתחוית לאלהיהם אחרים ועברתם:¹⁸ והגדתי לכם הימים כי אבד תאבורן לא תארכין ימים על האדמה אשר אתה עבר את הירדן לבא שמה לרשותה:¹⁹ העידתי בכם הימים את השמיים ואת הארץ החיים ומהות נתני לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך:²⁰ לאהבה את יהוה אלהיך לשמע בקהלו ולדבקה בו כי הוא חייך וארך ימיך לשbeta על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב להת להם:

31 וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל:² ויאמר אלהם בן מאה ועשרים שנה אני היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא והוא אמר אליו לא תעבר את הירדן זהה:³ יהוה אלהיך הוא עבר לפניך הוא ישמיר את הנזום האלה מפניך וירשתם יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה:⁴ ועשה יהוה להם כאשר עשה לסיכון ולעוג מלכי האמרי ולארכצם אשר השמיד אתם:⁵ ונתנים יהוה לפניכם ועתיהם להם ככל המצווה אשר צויתו אתכם:⁶ חזקו ואמצו אל תיראו ואל תעריצו מפנים כי יהוה אלהיך הוא ההליך עמד לא ירפא ולא יעזב:⁷ ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעני כיל ישראל חזק ואמצז כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לחתה להם ואתה תגיחלנה אותם:⁸ ויהוה הוא ההליך לפניך הוא יהיה עמד לא ירפא ולא יעזב לא תירא ולא תחת:⁹ ויכתב משה את התורה הזאת ויתמנה אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית יהוה ואל כל זקנינו ישראל:¹⁰ ויזכו משה אתם לאמר מקץ שבע שנים בمعد שנת השמטה בחן

יהוה מעל אדרמתם באף ובחמה ובקצף נдол וישראל אל ארץ אחרת כיום הזה:²⁹ הנסתרת ליהוה אלהינו והנגלת לנו ولבניינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת:

30 והיה כי יבוא עלייך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבבך בכל הנזום אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה:² ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקהלו ככל אשר אני מצוק היום אתה ובניך בכל לבבך ובכל נפשך:³ ושב יהוה אלהיך את שבותך ורמחך ושב וקצת מכל העמים אשר הפיץ יהוה אלהיך שמה:⁴ אם היה נדחך בקצת השמיים ממש יקצת יהוה אלהיך ומשם יקחך:⁵ וזה באיך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירש אבותיך וירושתך והיטבך והרבך מאביך:⁶ ומול יהוה אלהיך את לבבך ואת לבך וזרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חיך:⁷ ונתן יהוה אלהיך את כל האלוות האלה על איביך ועל שנאך אשר רדףך:⁸ ואתה תשוב ושמעת בקהל יהוה ועשית את כל מצותו אשר אני מצוק היום:⁹ והותירך יהוה אלהיך בכל מעשה ידר בפרי בטנק ובפרי בהמותך ובפרי אדמתך לטובה כי ישוב יהוה לשוש עלייך לטוב כאשר שיש על אבותיך:¹⁰ כי תשמע בקהל יהוה אלהיך לשמר מצותו וחקתו הכתובת בספר התורה הזה כי תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך:¹¹ כי המצווה הזאת אשר אני מצוק היום לא נפלאת הוא ממך ולא רחקה הוא:¹² לא בשמיים הוא לא אמר מי יעלה לנו השמיימה ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשה:¹³ ולא מעבר לים הוא לאמר מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשה:¹⁴ כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשותו:¹⁵ ראה נתני לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע:¹⁶ אשר אני מצוק

נשבעתי להם ואני איה עמך : 24 ויהי ככליות משה
 לכתב את דברי התורה הזאת על ספר עד תם :
 25 ויצו משה את הלוים נשאי ארון ברית יהוה לאמר :
 26 לך את ספר התורה הזה ושמתם אותו מצל ארון
 ברית יהוה אלהיכם והיה שם בך לעד : 27 כי אני
 ידעתי את מרידיך ואת ערפק הקשה הן בעודני חי
 עמכם היום ממרים היותם עם יהוה ואף כי אחריו
 מותי : 28 הקהלו אליו את כל זקניהם שבטיכם ושתריכם
 ואדרבה באזיניהם את הדברים האלה ואUIDה בהם את
 השמים ואת הארץ : 29 כי ידעתי אחורי מותי כי השחתת
 השחthon וסורתם מן הדרך אשר צויתו אתכם וקראת
 אתכם הרעה באחריות הימים כי תעשו את הרע בעני
 יהוה להכעיסו במעשה ידיםם : 30 וידבר משה באזני
 כל קהל ישראל את דברי השורה הזאת עד תם :

32 האזינו השמים ואדרבה ותשמע הארץ אמריו
 פי : 2 יערף כמטר לקחי תול כטול אמרתו כשערם
 עלי דשא וכרביבים עלי עשב : 3 כי שם יהוה אקרא
 הבו גדל לאלהינו : 4 הצור המים פועלו כי כל דרכיו
 משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הו : 5 שחתת לו
 לא בניו מומם דור עקש ופתלטל : 6 ה ליהוה תנמלו
 זאת עם נבל ולא חכם הלו הוא אביך קנק הוא
 שעך ויכנוך : 7 זכר ימות עולם בינו שנות דור ודור
 שאל אביך ויגניך וקניך ויאמרו לך : 8 בהנהל עליון
 נוים בהפרידו בני אדם יצב נבלת עמים למספר
 בני ישראל : 9 כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלהו :
 10 ימצאהו בארץ מדבר ובתחו יליל ישמן יסבנהו
 יובננהו צרנהו כאישון עינו : 11 ונنشر יעיר קנו על
 נזולייו ירחף יפרש כנפיו יקחחו ישאחו על אברתו :
 12 יהוה ברד ינחנו ואין עמו אל נכר : 13 ירכבבו על
 במותיי ארץ ויאכל תנבות שדי יונקהו דבש מסלע
 ושםן מחלמייש צור : 14 חמאת בקר וחלב צאן עם
 חלב כרים וואילים בני בשן ועתודים עם חלב כלויות
 הסוכות : 15 בבוא כל ישראל לראות את פני יהוה
 אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת
 נגיד כל ישראל באזיניהם : 16 הקהל את העם האנשים
 והנשים והטף וגרכ אשר בשעריך למען ישמעו ולמען
 ילמדו ויראו את יהוה אלהיכם ושמרו לעשות את
 כל דברי התורה הזאת : 17 ובניהם אשר לא ידעו
 ישמעו ולמדו ליראה את יהוה אלהיכם כל הימים
 אשר אתם חיים על האדמה אשר אתם עברם את
 הירדן שמה לרשותה : 18 ויאמר יהוה אל משה הן
 קרבו ימיך לモות קרא את יהושע והתייצבו באهل
 מועד ואצנו וילך משה ויושם מועד ענן ענן על
 19 וירא יהוה באهل בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על
 פתח האهل : 20 ויאמר יהוה אל משה הנה שכוב עם
 אבותיך ועם העם הזה וזונה אחורי אלהי נכר הארץ
 אשר הוא בא שמה בקרבו ועיבנו והפר את בריתו
 אשר כרתتي אותו : 21 ותורה אפי בו ביום ההוא ועיבותים
 והסתתרתי פניהם והיה לאכל ומצחاهו רעות רבות
 וצרות ואמר ביום ההוא הלא על כי אין אלהי בקרבי
 מצאוני הרעות האלה : 22 ואנכי הסתר אסתיר פנוי
 ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל
 אליהם אחרים : 23 ועתה כתבו לכם את השורה הזאת
 ולמדה את בני ישראל שימה בפייהם למען תהיה
 לי השורה הזאת עד לבני ישראל : 24 כי אביאנו
 לאל האדמה אשר נשבעתי לאבותיו ובת חלב ודבש
 ואכל ושבע ודרשן ופנה אל אלהים אחרים ועבדום
 ונצוני והפר את בריתו : 25 והוא כי תמצאן אותו
 רעות רבות וצרות ועננתה השורה הזאת לפני לך עד
 כי לא תשכח מפני זרעו כי ידעתי את יצרו אשר הוא
 עשה היום בטרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי :
 22 ויכתב משה את השורה הזאת ביום ההוא וילמדה
 את בני ישראל : 23 ויצו אתה יהושע בן נון ויאמר חזק
 ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר

חתה ודם ענב התshaה חמר: 15 ווישמן ישרון ויבעת
 שמנת עבית כשות ווישם אלה עשה ווינבל צור ישעתו:
 חרבי ותחאו במשפט ידי איש בוקם לצריו ולמשנאי
 אשלים: 16 יקנאהו בוראים בתועבת יכעיסחו: 17 יזבחו לשדים
 חלל ושביה מראש פרעות אויב: 18 הרנו גנים עמו
 כי דם עברי יקום ונוקם ישיב לצריו וכפר אדמתו
 עמו: 19 ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת
 באוני העם הוא והושע בן נון: 20 ויכל משה לדבר את
 כל הדברים האלה אל כל ישראל: 21 והוא אמר אלהם
 שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעד לכם
 היום אשר תצום את בניכם לשمر לעשות את כל
 דברי התורה הזאת: 22 כי לא דבר רק הוא מכם כי
 הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה
 אשר אתם עברים את הירדן שמה לדשחה: 23 וידבר
 יהוה אל משה בעצם היום הזה לאמר: 24 אלה אל הרים
 העברים הזה הר נבו אשר אני נתן לבני ישראל
 ירחו וראה את הארץ כגען אשר אני נתן לבני ישראל
 לאחוזה: 25 ומota בהר אשר אתה עליה שמה והאספה
 אל עמיד כאשר מת אהרן אתייך בהר ההר ויאספה
 אל עמי: 26 על אשר מעלהם כי בחוך בני ישראל
 במיריבת קדרש מדבר צן על אשר לא קדרתם אותי
 בחוך בני ישראל: 27 כי מנדר תראה את הארץ ושם
 לא תבוא אל הארץ אשר אני נתן לבני ישראל:

33 זוֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בָּרָךְ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים
 אֶת בְּנֵי יִשְׂرָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ: 2 וַיֹּאמֶר יְהוָה מְסִינִי בָּא
 וּרְחַמְשְׁעֵיר לְמַוְתֵּה הַופִיעַ מַהְרָה פָּרָן וְאַתָּה מְרַבֵּת
 קָדְשֵׁנוּמִינוּ אֲשֶׁר דָת לְמַוְתֵּה: 3 אֲף חַבֵּב עַמִּים כָּל קָדְשֵׁי
 בִּידְךָ וְהַם תָּכוּ לְרִגְלָךְ יִשָּׂא מִדְבָּרְתִּיךְ: 4 תּוֹרָה
 צוּה לְנוּ מֹשֶׁה מְוֹרֶשֶׁת קָהָלֶת יַעֲקֹב: 5 וַיְהִי בִּישְׁרוֹן
 מֶלֶךְ בְּחַחָסֶף רָאשֵׁי עַם יִחְדָּשְׁבָּטֵי יִשְׂרָאֵל: 6 יִהְיָה
 רָאֹבֵן וְאֶל יִמְתֵּה יְהִי מִתְוֹן מִסְפָּר: 7 וַזָּאת לְיִהוּדָה
 וַיֹּאמֶר שְׁמַע יְהֹוָה קֹל יִהְוָה וְאֶל עַמּוֹ תַּبְיאֵנוּ יִדְיוֹ
 רָב לוּזָעֵר מַצְרֵיו תַּהְהָה: 8 וּלְלָיוֹ אָמַר תִּמְיקֵד וְאָרוֹיךְ

שְׁמִים יְדִי וְאָמְרֵתִי חֵי אָנֹכִי לְעָלָם: 41 אֶם שְׁנָוֹתִי בָּרָק
 שְׁמַנְתִּי עַבְתִּי כְּשִׁות וְוִוְשֵׁת אֶלְהָה עַשְׂהוּ וְוִוְנְבֵל צָרִי יְשֻׁעָתוּ:
 16 יַקְנָאָהוּ בּוּרָאִים בַּתְּעוּבָה יְכֻעִיסָחוּ: 17 יַזְבָּחּוּ לְשָׁדִים
 לֹא אֱלֹהִים לְאָדָם חֲדִשים מַקְרָב בָּאָוָא
 שְׁעָרָם אֲבָתֵיכֶם: 18 צָרָר יַלְדָךְ תְּשִׁיבָה וְתְשַׁחַח אֶל
 מַחְלָלֶךָ: 19 וַיַּרְא יְהֹוָה וַיְנַאֲצֵץ מְכֻעָס בְּנֵיו וּבְנָתוֹי:
 20 וַיֹּאמֶר אֲסִטְרָה פְנֵי מֵהֶם אֲרָא מָה אַחֲרִיתָם כִּי
 דָוָר תְּהִפְכַּת הַמָּה בְּנֵים לֹא אָמַן בָּם: 21 הַם קְנָאָנוּ
 בְּלֹא אֶל כְּעָסָנוּ בְּהַבְּלִיהם וְאַנְיָאַנְיָם בְּלֹא עַם בְּנֵי
 נְבָל אֲכָעִים: 22 כִּי אָשָׁקְרָה בָּאָפִי וְתִיקְרָדֵעַ שָׁאָוָל
 תְּחִתָּתִוְתְּ וְתְאָכֵל אָרְץ יוֹבָלְהָ וְתְלַהְתְּ מִוסְדֵּי הָרִים:
 (Sheol h7585) 23 אָסְפָה עַלְיָמוּ רַעֲוָת חֵצֵי אַכְלָה בָּם:
 24 מַזְוִיעַ רַעֲבָה וְלַחֲמֵי רַשְׁף וְקַטְבָה מַרְיוֹרִי וְשַׁן בְּהַמּוֹת
 אֲשַׁלֵּח בָּם חַמְתָה זְחִילִי עַפְרָה: 25 מַחְזִין תְּשִׁכְלָה חַרְבָּה
 שִׁבְיָה: 26 אָמַרְתִּי אֲפָאִים אֲשִׁבְתָה מְאֻנוֹשׁ זְכָרָם:
 27 לְלוּיִי כָּעֵס אָוִיב אָנוֹר פָּן וְנִכְרְרוּ צְדִירָמוּ פָּן יְאַמְרוּ
 יְדִינוּ רַמָּה וְלֹא יְהָה פָּעֵל כָּל זֹאת: 28 כִּי גַּנוּ אָבָד
 עַצְוֹת הַמָּה וְאַיִן בָּהָם תְּבוֹנָה: 29 לוּ חַכְמָוּ יְשַׁכְּלָוּ
 זֹאת יְבִינוּ לְאַחֲרִיתָם: 30 אֵיכָה יַרְדַּף אֶחָד אֶלְף וְשַׁנִּים
 יְנִיסּוּ רַבְבָה אָם לֹא כִּי צְוָרָם מַכְרָם וְיִהְוָה הַסְגִּירָם:
 31 כִּי לֹא כְצָרוּנוּ צְוָרָם וְאִיבְנָנוּ פְלִילִים: 32 כִּי מַגְפָּן
 סְדָם נְפָנָם וּמְשִׁדְמָת עַמְרָה עַנְבָּמוּ עַנְבָּרִי רֹשֵׁא שְׁכָלָת
 מְרָתָה לְמוֹ: 33 חַמְתָה תְּנִינִים יְינָם וּרְאֵשׁ פְּתָנִים אֲכֹזָר:
 34 הַלָּא הוּא כִּמְסָעֵמְדִי חַתָּם בְּאַוְצָרָתִי: 35 לִי נְקָם
 וְשָׁלָם לְעַת תְּמוֹתָן רְגָלָם כִּי קָרוּב יּוֹם אִידָם וְחַשְׁעַתָּה
 לְמוֹ: 36 כִּי אַזְלָת יִד וְאַפְסָעֵצָר וְעַזְוֹב: 37 וַיֹּאמֶר אֵי אֱלֹהִינוּ
 צָרֵר חָסִיו בּוֹ: 38 אֲשֶׁר חַלְבָּז וּבְחִימָיו יַאֲכָלוּ יְשֻׁתָּוּ יְיָן
 נְסִיכָם יְקָמוּ וְיַעֲזְרָכָם יְהִי עַלְיָכָם סְתָרָה: 39 דָאָו עַתָּה
 כִּי אַנְיָה הוּא וְאַיִן אֱלֹהִים עַמְדִי אַנְיָה אַמְתָה וְאַחֲיה
 מַחְצִיטִי וְאַנְיָ אַרְפָּא וְאַיִן מִידִי מַצִּיל: 40 כִּי אַשְׁאָא אֶל

לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תריבתו על מי מריביה: ⁹ **האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו הפסנה אשר על פני ירחו ויראהו יהוה את כל הארץ את הגלעד עד דן:** ² **ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומונשה ואת כל ארץ יהודה עד הים האחרון:** ³ **ואת הנגב ואת היכר בקעת ירחו עיר התמירים עד צער:** ⁴ **ויאמר יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליזחק וליעקב לאמר לזרעך אתenna הראיתיך בעניך ושםה לא תעבר:** ⁵ **וימת שם משה עבר יהוה בארץ מואב על פי יהוה:** ⁶ **ויקבר משה בני הארץ מואב מול בית פעור ולא ידע איש אותו בני הארץ מואב מול בית פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה:** ⁷ **ומשה בן מאה ועשרים שנה במוות לא כחתה עינו ולא נס לחיה:** ⁸ **ויבכו בני ישראל את משה בערבת מואב שלשים יום ויתמו ימי בכוי אבל משה:** ⁹ **ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סמרק משה את ידיו עליו וישמעו אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוחה יהוה את משה:** ¹⁰ **ולא קם נבייא עוד בישראל כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל פנים:** ¹¹ **ועל כל האותות והמופדרים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים לפרטה ולכל עבדיו ולכל ארציו:** ¹² **ולכל היהוד החזקה ולכל המורה הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל:**

34 **ויעל משה מערבת מואב אל הר נבו ראש מריביה:** ⁹ **האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו לא הכיר ואת בנו לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך נצרו:** ¹⁰ **וירו משפטיך לע יעקב ותורתך לישראל ישמו קטרבה באפק וככליל על מזבחך:** ¹¹ **וברך יהוה חילו ופעל ידיו תרצה מzech מתנים קמיים ומשנאיו מני יקומו:** ¹² **לבני מן אמר ידיד יהוה ישכן לבטח עליו מברכת יהוה הארץ מגן שמים מטל ומתחום רבתצת תחת:** ¹³ **וימגנד תבאות שם ומנגד גרש ירחיהם:** ¹⁴ **וומראש הררי קדם ומגנד גבעות עולם:** ¹⁵ **וומגנד ארץ ומלאה ורצון שכני סנה תבואה להראש יוסף ולקרדק ניר אחיו:** ¹⁶ **ובכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם עמים יננה ייחדו אפסי ארץ והם רבבות אפרים והם אלף מנשה:** ¹⁷ **ולזבולן אמר שם זבולן בצתאך וששכר באהאלך:** ¹⁸ **ועמים הר יקראו שם יובחו ובחיו צדק כי שפע ימים יינקו ושפוני טמוני חול:** ¹⁹ **ולגד אמר ברוך מරחיב גן כלביא שבן וטרף ורוע אפ קדרך:** ²⁰ **וירא ראשתו לו כי שם חלקת מהקק ספין ויתא ראשי עם צדקה יהוה עשה ומשפטיו עם ישראל:** ²¹ **ולדן אמר דן נור אריה יזנק מן הבשן:** ²² **ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון ומלא ברכת יהוה ים ודרום ירצה:** ²³ **וללאשר אמר ברוך מבנים אשר יהו רצוי אחיו וטבל בשמן רגלי:** ²⁴ **ברזל ונחשת מנעליך וכימיד דברך:** ²⁵ **אין כל ישדרון רכב שמים בעוזך ובנאותו שחקים:** ²⁶ **מענה אלהי קדם ומתחת יעקב וינרש מפניך אויב ויאמר השמד:** ²⁷ **וישכן ישראל בטח בدد עין יעקב אל ארץ דן ותירוש אף שמי יעדפו טל:** ²⁸ **אשריך ישראל מי כמוך עם נושאbih ביהוה מן עוזך ואשר חרב גאותך ויכחשו איביך לך:** ²⁹ **ואתך על במותינו תדרך:**

مزורה המשמש: ¹⁶ וירענו את יהושע לאמר כל אשר צויתנו נעשה ועל כל אשר תשלחנו נלך: ¹⁷ ככל אשר שמענו אל משה כן נשמע אליו רק יהוה אלה יתהלך עמק כאשר היה עם משה: ¹⁸ כל איש אשר ימරה את פיך ולא ישמע את דבריך לכל אשר תצונו יומת רק חוק ואמן:

2 וישלח יהושע בן נון מן השטים שנים אנשים מרגליים חדש לאמר לכו ראו את הארץ ואת יריחו וילכו ויבאו בית אשה זונה ושם רחוב וישכבו שם: ² ויאמר למלך יריחו לאמר הנה אנשים באו הנה הלילה מבני ישראל לחפר את הארץ: ³ וישלח מלך יריחו אל רחוב לאמר חציאי האנשים הבאים אליו אשר באו לביתך כי לחפר את כל הארץ באו: ⁴ ותקח האשא את שני האנשים ותצפנו ותאמר כן באו אליו האנשים ולא ידעת מי אין מה: ⁵ ויהי השער לסנור בחשך והאנשים יצאו לא ידעת אני הלויכו האנשים רדפו מהר אחריהם כי תשיגום: ⁶ והיא העלהם הגנה ותטמנם בפשתי העץ הערכות לה על הגנה: ⁷ והאנשים רדפו אחריהם דרך הירדן על המערבות והשער סגורו אחרי אשר יצא יוצאו הרדפים אחריהם: ⁸ והמה טרם ישכון והיא עלתה עליהם על הגנה: ⁹ ותאמר אל האנשים ידעת כי נתן יהוה לכם את הארץ וכי נפלת אימתחם עליו וכי נמננו כל ישביה הארץ מפניכם: ¹⁰ כי שמענו את אשר הוביש יהוה את מי ים סוף מפניכם בזאתכם ממצדים ואשר עשיתם לשני מלכי האמורי אשר עבר הירדן לסיחן ולעוג אשר החרמותם אותם: ¹¹ ונסמעו ימים לבבנו ולא קמה עוד רוח באיש מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא אלהים בשמיים ממעל ועל הארץ מתחת: ¹² ועתה השבענו נא לי ביהוה כי עשיתם עמכם חסד ועשיתם נם אתם עם בית אבי חסד ונתתם לי אותן אמות: ¹³ והחיתם את אבי ואת אמי ואת אתי ואת אחותי ואת כל אשר להם

1 ויהי אחרי מות משה עבר יהוה ויאמר יהוה אל יהושע בן נון משרת משה לאמר: ² משה עבר מטה ועתה קום עבר את הירדן זהה אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר אנכי נתן להם לבני ישראל: ³ כל מקום אשר תדרך כף גרגלים בו لكم נתנו כאשר דברת אל משה: ⁴ מהמדבר והלבנון הזה ועד הנهر הנדרול נהר פרת כל ארץ החטים ועד הים הנדרול מבוא המשם יהוה נבולכם: ⁵ לא יתיצב איש לפניך כל ימי חייך אשר היית עמו משה אהיה עמק לא ארפק ולא אעוזך: ⁶ חוק ואמן כי אתה תנחיל את העם הזה את הארץ אשר נשבעתי לאבוחם לחתת להם: ⁷ רק חוק ואמן מאר לשمر לעשות כל התורה אשר צוק משה עבר אל הסור ממנה ימין ושמאל למען תשכילד בכל אשר תלך: ⁸ לא ימוש ספר התורה הזה מפיך והנית בו יום ולילה למען תשמר לעשות כל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכך ואו תשכילד: ⁹ הלווא צויתיך חוק ואמן אל הארץ ואל תחת כי עמק יהוה אלהיך בכל אשר תלך: ¹⁰ ויציו יהושע את שטריך העם לאמר: ¹¹ עברו בקרבת המנה וצוו את העם לאמר חכינו לכם צידה כי בעוד שלשת ימים אתם עברים את הירדן זהה לבוא לרשותה: ¹² וולראוני אשר יהוה אלהיכם נתן לכם לרשותה: ¹³ זכור את הדבר אשר צוה אתכם משה עבר יהוה לאמר יהוה אלהיכם מניח לכם ונתן לכם את הארץ הזאת: ¹⁴ נשים טפחים ומנקיכם ישבו בארץ אשר נתן לכם משה עבר הירדן ואתם העברו חמשים לפני אלהיכם כל גבורי החיל ועוזתם אותם: ¹⁵ עד אשר נינה יהוה לאחיכם ככם וירשו נם המה את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם ושבתם לארץ ירשתכם וירשתם אותה אשר נתן לכם משה עבר יהוה בעבר הירדן

והצלתם את נפשתו ממוות: ¹⁴ ויאמר יהושע אל הכהנים לאמר שאו נפלאות: ⁶ ויאמר יהושע אל הכהנים לאמר שאו את ארון הברית ועבورو לפני העם וישאו את ארון הברית וילכו לפני העם: ⁷ ויאמר יהושע אל יהושע היום הזה אחלי גדרך בעניינו כל ישראל אשר ידענו כי כאשר היהsti עם משה אהיה עמך: ⁸ ואתה חצוה את הכהנים נשאי ארון הברית לאמר כbabcam עד קצה מי הירדן בירדן תעמדו: ⁹ ויאמר יהושע אל בני ישראל גשו הנה ושמיעו את דברי יהושע אלהיכם: ¹⁰ ויאמר יהושע בזאת תדען כי אל חי בקרבתם והורש יוריש מפניים את הכנעני ואת החתי ואת החוי ואת הפרזי ואת הגרגני והאמרי והיבוסי: ¹¹ הנה ארון הברית אדונ כל הארץ עבר לפניכם בירדן: ¹² ועתה קחו לכם שני עשר איש משבטי ישראל איש אחד איש אחד לשפט: ¹³ ויהיה כnoch כפotta רגלי הכהנים נשאי ארון יהוה אדונ כל הארץ מבמי הירדן מירדן כי כתו המים הירדים מלמעלה ויעמדו נר אחד: ¹⁴ ויהי בסע העם מאהליהם עבר את הירדן והכהנים נשאי הארץ הברית לפני העם: ¹⁵ וככובא נשאי הארץ עד הירדן ורגלי הכהנים נשאי הארץ נטבלו בקצת המים והירדן מלא על כל גdotio כל ימי קציר: ¹⁶ ויעמדו המים הירדים מלמעלה קמו נר אחד הרחק מארם הארץ אשר מצד צratherן והירדים על ים הערבה ים המלח תמו נכרתו והעם עברו נר יריחו: ¹⁷ ויעמדו הכהנים נשאי הארץ ברית יהוה בחרבה בתוך הירדן הכן וכל ישראל עברים בחרבה עד אשר תמו כל הגוי לעבר את הירדן:

4 ויהי כאשר תמו כל הגוי לעבר את הירדן ויאמר יהושע אל יהושע לאמר: ² קחו לכם העם שנים عشر אנשים איש אחד איש אחד משפט: ³ וצוו אותם לאמר שאו לכם מזה מותך הירדן מצatz רגלי הכהנים הכנעני שתים עשרה אבני והעברתם אותם עמכם ותנהלם אתם במלון אשר תלינו בו הלילה: ⁴ ויקרא יהושע אל העם התקדשו כי מהר יעשה יהוה בקרבתם

נפשנו תחחיכם למות אם לא תnidro את דברנו זה והיה מתחת יהוה לנו את הארץ ועשינו עמק חסד ואמת: ¹⁵ ותורדים בחבל بعد החלון כי ביתה בקירות החומה ובחוימה הדוא יושבת: ¹⁶ ותאמר להם החרה לכו פן יפנו בכם הרדפים ונחבחם שמה שלשות ימים עד שוב הרדפים ואחר תלכו לדרךכם: ¹⁷ ויאמרו אליה האנשים נקים אנחנו משבעך זהה אשר השבעתנו: ¹⁸ הנה אנחנו באים בארץ את תקות חות השני זהה תקשיי בחalon אשר הורדתנו בו ואת אביך ואת אמך ואת אחיך ואת כל בית אביך האספי אליך הביתה: ¹⁹ וזה כל אשר יצא מודלתי ביתך החוצה דמו בראשו אנחנו נקים וכל אשר יהיה אתה בבית דמו בראשו אם ייד תהיה בו: ²⁰ ואם תnidro את דברנו זה והיינו נקים משבעך אשר השבעתנו: ²¹ ותאמר לדבריכם כן הוא ותשלחם וילכו ותשר את תקות השני בחalon: ²² וילכו ויבאו ההרה וישבו שם שלשות ימים עד שבו הרדפים ויבקשו הרדפים בכל הדרך ולא מצאו: ²³ וישבו שני האנשים וירדו מההר ועברו ויבאו אל יהושע בן נון ויספרו לו את כל הממצאות אותן: ²⁴ ויאמרו אל יהושע כי נתן יהוה בידנו את כל הארץ ונמננו כל שבי הארץ מפניינו:

3 וישכם יהושע בברק ויסעו מהשטים ויבאו עד הירדן הוא וכל בני ישראל וילנו שם טרם יעברו: ² ויהי מקצת שלשת ימים ויעברו השטרים בקרבת המנוחה: ³ ויצאו העם לאמר כראותכם את ארון ברית יהוה אלהיכם והכהנים הלוים נשאים אתם תסעו ממקוםכם ולהליכתם אחריו: ⁴ אך רחוק יהיה ביןיכם ובינו לבין אלפיים אמה במדחה אל חקרבו אליו למען אשר תדרשו את הדרך אשר תלכו בה כי לא עברתם בדרך מתמול שלשים: ⁵ ויאמר יהושע אל העם התקדשו כי מהר יעשה יהוה בקרבתם

אל שנים העשר איש אשר הכהן מבני ישראל איש אחד איש אחד משבט: ²¹ ויאמר אל בני ישראל לאמר אשר ישאלון בנים מהר את אבותם לאמר מה האבניהם האלה: ²² והורעתם את בנים לאמיר ביבשה עבר ישראל את הירדן זהה: ²³ אשר הוביש יהוה אלהיכם את מי הירדן מפניכם עד עברכם כאשר עשה יהוה אלהיכם לים סוף אשר הוביש מפנינו עד עברנו: ²⁴ למען דעת כל עמי הארץ את יד יהוה כי חזקה היא למען יראתם את יהוה אלהיכם כל הימים:

5 **וַיְהִי** כשמע כל מלכי הארץ אשר עבר הירדןימה וכל מלכי הכנען אשר על הים את אשר הוביש יהוה את מי הירדן מפני בני ישראל עד עברנו וימס לבבם ולא היה בהם עוד רוח מפני בני ישראל: ² בעת ההיא אמר יהוה אל יהושע עשה לך חרבות צרים ושוב מל את בני ישראל שנית: ³ ויעש לו יהושע חרבות צרים וימל את בני ישראל אל נבעת הערלות: ⁴ וזה הדבר אשר מל יהושע כל העם היצא מצרים הזכרים כל אנשי המלחמה מתו במדבר בדרך בצתהם מצרים וכל העם הילדים במדבר בדרך בצתהם מצרים לא אלו: ⁶ כי ארבעים שנה הלו כבני ישראל במדבר עד תם כל הנוי אנשי המלחמה היצאים מצרים אשר לא שמעו בקולי יהוה אשר נשבע יהוה להם לבתיו הראותם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותם לחתת לנו ארץ זבת חלב ודבש: ⁷ ואת בניהם היקום החתם אתם מל יהושע כי ערלים היו כי לא מלאו אותם בדרך: ⁸ ויהי אשר תמו כל הנוי להמול וישבו תחתם במיחנה עד חיותם: ⁹ ויאמר יהוה אל יהושע היקום הזה נלובי את חרתת מצרים מעלייכם ויקרא שם המיקום הזה גלgal עד היום הזה: ¹⁰ ויהנו בני ישראל בגלgal ויעשו את הפסה בארכעה עשר יומ לחדר בערב בערבות יריחו: ¹¹ ויאכלו מעבור

לפני אהרן יהוה אלהיכם אל תוך הירדן והרימו לכם איש אבן אחת על שמו למספר שבטי בני ישראל: ⁶ למען תהיה זאת אות בקרבכם כי ישאלון בנים מחר לאמר מה האבניהם האלה לכם: ⁷ ואמרתם להם אשר נכרתו מימי הירדן מפני אהרן ברית יהוה בעבר בירדן נכרתו מי הירדן והיו האבניהם האלה לזוכרון לבני ישראל עד עולם: ⁸ ויעשו כן בני ישראל כאשר צוה יהושע וישאו שתי עשרה אבניהם מתוך הירדן כאשר דבר יהוה אל יהושע למספר שבטי בני ישראל ויעברום עם אל המלון ויוחום שם: ⁹ ושתים עשרה אבניהם היקום יהושע בתוך הירדן תחת מצב רגלי הכהנים נשאי אהרן הברית וייחיו שם עד היום הזה: ¹⁰ והכהנים נשאי אהרן עומדים בתוך הירדן עד תם כל הדבר אשר צוה יהושע את יהושע וימחו העם ויעברו: ככל אשר צוה משה את יהושע וימחו העם ויעברו: ¹¹ ויהי כאשר הם כל העם לעבר ויעבר אהרן יהוה והכהנים לפני העם: ¹² ויעברו בני ראובן ובני גדי והציז שבט המנשא חמשים לפני בני ישראל כאשר דבר אליהם משה: ¹³ כארבעים אלף חלוצי הצבא עברו לפני יהוה למלחמה אל ערבות יריחו: ¹⁴ ביום ההוא נדל יהוה את יהושע בעני כי ישראל ויראו אותו כאשר יראו את משה כל מי חייו: ¹⁵ ויאמר יהוה אל יהושע לאמר: ¹⁶ צוה את הכהנים נשאי אהרן העדות עליו מן הירדן: ¹⁷ ויצו יהושע את הכהנים לאמר על הירדן: ¹⁸ ויהי בעלות הכהנים נשאי אהרן ברית יהוה מתוך הירדן נתקו כפות רגלי הכהנים אל החרבה וישבו מי הירדן למקום ומילכו כהמול שלושים על כל גdototיו: ¹⁹ והעם עליו מן הירדן בעשור לחדר הראשון ויהנו בגלgal בקצת מורה יריחו: ²⁰ ואת שתים עשרה האבניהם האלה אשר לקחו מן

הארץ ממחירת הפסח מצוות וקלוי בעצם היום הזה:
 וילינוי במחנה: ¹² וישכם יהושע בברך והוא כהנים את אהרון יהוה: ¹³ ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות והחלוץ הלך לפני פניהם והמאסף הולך אחריו בשופרות ותוקוע בשופרות: ¹⁴ ויסבו את העיר אהרון יהוה הולך ותוקוע בשופרות: ¹⁵ ויסבו את העיר ביום השני שבעה אל פניו יריחו עתה באתי ויפל יהושע אל ארצך ווישתחוו ויאמר לו מה אדרני מדבר אל עבדך: ¹⁶ ויאמר שר צבא יהוה אל יהושע של נעלך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עלי קדש הוא ויעש יהושע כן:

6 ויריחו סנהרת ומסנרת מפני בני ישראל אין יוצא ואין בא: ² ויאמר יהוה אל יהושע ראה נהתי בידך את יריחו ואת מלכה נבורי החיל: ³ וסכתם את העיר כל אנשי המלחמה הקיף את העיר פעמיים אחת פן תחרימו ולקחתם מן החרם ושמתם את מנהת המלאכים אשר שלחנו: ¹⁸ וורק אתם שמרו מן החרם פן נחשת וברול קדש הוא ליהוה אוצר יהוה יבוא: וכלי נחשת וברול קדש העם יריעו בשופרות ויוחי כשם העם את קול השופר ויריעו העם תרואה נדולה ותפל החומה תחתיה ויעל העם העירה איש ננדו וילכדו את העיר: ²¹ ויחדרמו את כל אשר בעיר מאיש ועד אשה מנער ועד זקן ועד שור ושה וחמור לפוי חרב: ²² ולשנים האנשים המרגנלים את הארץ אמר יהושע באו בית האשאה הזונה והוציאו משם את האשאה ואת כל אשר לה כאשר נשבעתם לה: ²³ ויבאו הנערמים המרגנלים וישיאו את רחוב ואת אביה ואת אמה ואת אחיה ואת יהוה: ²⁴ והעיר שרפפו באש וכל אשר בה רק הכסף והזהב וכלי הנחשת והברזל נתנו אוצר בית יהוה: ²⁵ ואת רחוב הזונה ואת בית אביה ואת כל אשר לה היה יהושע ותשב בקרבת ישראל עד היום הזה הארץ ממחירת הפסח מצוות וקלוי בעצם היום הזה:
 וילינוי במחנה: ¹² וישכם יהושע בברך והוא כהנים את אהרון יהוה: ¹³ ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות והחלוץ הלך לפני פניהם והמאסף הולך אחריו בשופרות: ¹⁴ ויסבו את העיר אהרון יהוה הולך ותוקוע בשופרות: ¹⁵ ויסבו את העיר ביום השני שבעה אל פניו יריחו עתה באתי ויפל יהושע אל ארצך ווישתחוו וויאמר לו מה אדרני מדבר אל עבדך: ¹⁶ ויאמר שר צבא יהוה אל יהושע של נעלך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עלי קדש הוא ויעש יהושע כן:

ישראל לא יוכל לקום לפני איביך עד הסירכם החרים מקרבכם :¹⁴ ונקרבתם בבקר לשכטיכם והיה השבט אשר ילכדנו יהוה יקרב למשפחות והמשפחה אשר ילכדנו יהוה תקרב לבתים והבית אשר ילכדנו יהוה יקרב לגברים :¹⁵ והיה הנלכד בחרם ישרפ באש אותו ואת כל אשר לו כי עבר את ברית יהוה וכי עשה נבלה בישראל :¹⁶ וישכם יהושע בבקר ויקרב את ישראל לשבתו ולכד שבט יהודה :¹⁷ ויקרב את משפחת יהודה וילכד את משפחת הורחוי ויקרב את משפחת הורחוי לגברים וילכד זבריו :¹⁸ ויקרב את ביתו לגברים וילכד עכנן בן כרמי בן זבריו בן זרחה למטה יהודה :¹⁹ ויאמר יהושע אל עכנן בני שם נא כבוד ליהוה אלהי ישראל ותן לו תורה והנדי נא לי מה עשית אל הכהן מנני :²⁰ וייען עכנן את יהודה ויאמר אמנה אני חטאתי ליהוה אלהי ישראל וכואת וכואת עשתי :²¹ ואראה בשלל אדרת שנער אחת טובה ומאתים שקלים כסף ולשון זהוב אחד חמישים שקלים משקלו ואחרמדם ואקחם ודנים טמוניות בארץ בתוך האהלי והכסף תחתיה :²² וישלח יהושע מלאכים וירצחו האהלה והנה טמונה באהלו והכסף תחתיה :²³ ויקחום מותוק האהלי ויבאום אל יהושע ואל כל בני ישראל ויצקם לפני יהוה :²⁴ ויקח יהושע את עכנן בן זרחה ואת הכסף ואת האדרת ואת לשונו הזהוב ואת בנינו ואת בנותיו ואת שורו ואת חמורו ואת צאנו ואת אהלו ואת כל אשר לו וככל ישראל עמו ייעלו אתם עמוק עכור :²⁵ ויאמר יהושע מה עכרתנו יעכרך יהוה ביום הזה וירגמו אותו כל ישראלaben וישרפו אותם באש ויסקלו אותם באבניים :²⁶ ויקימו עליו גל אבניים נדול עד היום הזה וישב יהוה מחורון אף על כן קרא שם המקום והוא עמוק עכור עד היום הזה :

כי החביה את המלכים אשר שלח יהושע לרngle את יריחו :²⁶ וישבע יהושע בעת החיה לאמר אדרור האיש לפני יהוה אשר יקום ובנה את העיר הזאת את יריחו בבכשו יסנה ובצעירו יציב דלתיה :²⁷ ויהי יהוה את יהושע יהיו שמעו בכל הארץ :

7 וימלו בני ישראל מעל בחרם ויקח עכנן בן כרמי בן זבריו בן זרחה למטה יהודה מן החרם ויחר אף יהוה בבני ישראל :² וישלח יהושע אנשים מיריחו העי אשר עם בית און מקדם לבית אל ויאמר אליהם לאמר עלו ונגןו את הארץ ויעלו האנשים וירגנו את העי :³ ושבו אל יהושע ויאמרו אליו אל יעל כל העם אלפיים איש או כשלשת אלפיים איש יעלו ויכו את העם שמה את כל העם כי מעט המה :⁴ ויעלו מן אל חiou שמה שלשת אלפיים איש וינסו לפני אנשי העי :⁵ ויכו מהם אנשי העי כשלשים וששה איש וירדפים לפני השער עד השברים ויכום במורד וימס לבב העם ויהי למים :⁶ ויקרע יהושע שמלו ויפל על פניו ארצתה לפני ארון יהוה עד הערב הוא ווקני ישראל ויעלו עפר על ראסם :⁷ ויאמר יהושע אתה אדני יהוה למה העברת העביר את העם הזה את הירדן לחת אתנו ביד האמרי להאבידנו ולו הואלנו ונשב בעבר הירדן :⁸ כי אדני מה אמר אחריו אשר הפך ישראל ערף לפני איביו :⁹ ווישמעו הכנעני וכל ישבי הארץ ונסכו עלינו והכרתו את שמו מן הארץ ומה תעשה לשם הנדור :¹⁰ ויאמר יהוה אל יהושע לך למה זה אתה נפל על פניך :¹¹ חטא ישראל ונם עברו את בריתו אשר צויתו אותם ונם לקחו מן החרם וננו כריזו אשר צויתו אותם ונם לקחו מן החרם וננו גנים כחשו ונם שמו בכליהם :¹² ולא יוכל בני ישראל לקום לפני איביהם ערף יפנו לפני איביהם כי הי לחרם לא אוסף להיות עמכם אם לא תשמידו החרם מקרבכם :¹³ קם קדש את העם ואמרת התקדשו למחר כי כה אמר יהוה אלהי ישראל חרם בקרבך

ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא ואל תחת קח עמק את כל עם המלחמה וקום עליה העי ראה נתתי בידך את מלך העי ואת עמו ואת עירו ואת ארצו: ¹⁸ ויאמר יהוה אל יהושע נתה בכידון אשר בידך אל העי כי בידך אתננה וית יהושע בכידון אשר בידו אל העיר: ¹⁹ והאורב קם מהרה ממקומו וירוץ נגטות ידו ויבאו העיר וילכבותו וימחרו יציתתו את העיר באש: ²⁰ ויפנו אנשי העי אחריהם ויראו והנה עלה עשן העיר השמיימה ולא היה בהם ידים לנוש התהנה והנה והעם הנס המדבר נהדף אל הרודף: ²¹ ויהושע וכל ישראל דאו כי לכר הארב את העיר וכי עלה עשן העיר וישבו ויכו את אנשי העי: ²² ואלה יצאו מן העיר לקראותם ויהיו לשראל בחור אלה מזה ואלה מזה ויכו אותם עד בלתי השair לו שידר ופליט: ²³ ואת מלך העי תפשו חוי ויקרבו אותו אל יהושע: ²⁴ ויהי ככלות ישראל להרגו את כל ישביה העי בשדה במדבר אשר רדפומם בו ויפלו כלם לפני חרב: ²⁵ ויהיו כל הנפלים ביום ההוא מאיש ועד אשה צויתי אתכם: ²⁶ וישלחם יהושע וילכו אל המדבר ונשנו לפניהם: ²⁷ ויצאו אחדרינו עד התקינו מן העיר כי יאמרו נסים לפנינו כאשר בראשנה ונשנו לפניהם: ²⁸ וואת תקים מהאורב והורשתם את העיר נתנה יהוה אלהיכם בידכם: ²⁹ והיה כתפשכם את העיר תציתו את העיר באש כדבר יהוה תעשו ראו וישבו בין בית אל ובין העי מים לעי וילן יהושע בלילה החטא בתוך העם: ³⁰ וישכם יהושע בבקר ויפקד את העם ויעל הוא זוקני ישראל לפני העם העי: ³¹ וככל העם המלחמה אשר אותו עלו וינשו ויבאו גנד העיר ויהנו מצפון לעי והנו בין ובין העי: ³² ויקח חמישת אלףים איש ושם אותם ארבע בין בית אל ובין העי מים לעיר: ³³ וישימו העם את כל המלחמה אשר מצפון לעיר ואת עקבו מים לעיר וילך יהושע בלילה החטא בתוך העמק: ³⁴ ויהי כראות מלך העי ומחריו וישיכמו ויצאו אנשי העיר לקראת ישראל למלחמה הוא וכל עמו למועד לפני הערכה והוא לא ידע כי ארב לו לאחרי העיר: ³⁵ ווינגעו יהושע וכל ישראל לפניהם וינסו דרך המדבר: ³⁶ ויויעקו כל העם אשר בעיר לדרכ' אחרים וירדו אחריהם יהושע וינתקו מן העיר: ³⁷ ולא נשאר איש בעי ובוית אל אשר לא יצא יהושע

זהה ומזה לארון נגד הכהנים הללו נשאי ארון הברית יהוה כנר צורח חציו אל מול הר נזרים והחציו אל מול הר עיבל כאשר צוה משה עבר יהוה לברך את העם ישראל בראשנה:³⁴ ואחרי כן קרא את כל דברי התורה הברכה והקללה לכל הכתוב בספר התורה:³⁵ לא היה דבר מכל אשר צוה משה אשר לא קרא יהושע נגד כל קהל ישראל והנשים והטף והנרג ההלך בקרבם:

9 והוא כשם כל המלכים אשר עבר הירדן בהר ובשפלה ובכל חוף הים הנדרול אל מול הלבנון החתי והאמריו המכני הפלזי החוי והובוס:² וויקנכו יהדו להלחם עם יהושע ועם ישראל פה אחד:³ ווישבו בעונן שמעו את אשר עשה יהושע ליריחו ולען נם המה בערמלה וילכו ויצתו ויקחו שקים כלים לחמוריהם ונארות יין בלים ומבקעים ומצררים: וונעלות בלוט ומטלאות ברגנליהם ושלמות בלוט עליהם וכל להם צדים יבש היה נקדים:⁶ וילכו אל יהושע אל המנהה הנגלל ויאמרו אליו ואל איש ישראל מארץ רחוכה באנוע ועתה כרתו לנו ברית:⁷ ויאמרו איש ישראל אל החוי אויל בקרבי אתה יושב ואיך אכורות לך ברית:⁸ ויאמרו אל יהושע עבריך אנחנו ויאמר אלהם יהושע מי אתם ומה אין תבאו:⁹ ויאמרו אליו מארץ רחוכה מאד בא עבדיך לשם יהוה אלהיך כי שמענו שמעו ואת כל אשר עשה במצרים:¹⁰ ואת כל אשר עשה לשני מלכי האמרי אשר עבר הירדן לסיחון מלך חשבון ולעוג מלך הבשן אשר בעשרות: וויאמרו אליו זקנינו וכל ישבי ארצנו לאמר קחו בידכם צידה בדרך ולכו לקראתם ואמրתם אליהם עבדיכם אנחנו ועתה כרתו לנו ברית:¹¹ זה לחמננו הם הצדיננו אותו מבתינו ביום צאתנו לכת אליכם ועתה הנה ישב והיה נקדים:¹² ואלה נארות יין אשר מלאנו חדים

10 והוא כשם עדרני צדקה מלך ירושלם כי לכדי יהושע את העז ויתרימה כאשר עשה לריריו ולמלכה כן עשה לעז ולמלכה וכי השלימו ישבי בעונן את ישראל וייחיו בקרבם:² וויראו מאד כי עיר נדולה

ובעון כאחת ערי הממלכה וכי היא גדולה מן העי
 וכל אניות נברים: 3 ווישלח אדרני צדק מלך ירושלים
 אל הוות מלך חברון ואל פרעם מלך ירמות ואל
 יפייע מלך לכיש ואל דביר מלך עגנון לאמר: 4 על
 אל וערני ונכח את נבעון כי השlimה את יהושע
 ואת בני ישראל: 5 וויאספו וויעלו חמשת מלכי האמרי
 מלך ירושלים מלך חברון מלך ירמות מלך לכיש
 מלך עגנון הם וכל מחניהם ויחנו על נבעון ווילחמו
 עליה: 6 ווישלחו אנשי נבעון אל יהושע אל המנה
 הנגללה לאמר אל תרכ' ידיך מעבדיך אלה לנו
 מהירה והושעה לנו וערנו כי נקבעו לנו כל מלכי
 האמרי ישבי ההר: 7 וויעל יהושע מן הנגלל הוא וככל
 עם המלחמה עמו וכל נבורי החיל: 8 וויאמר יהוה אל
 יהושע אל תירא מהם כי בידך נתחים לא יעמוד איש
 מהם בפניך: 9 וויבא אליהם יהוה לפני ישראל ויכם מכמה
 עליה מן הנגלל: 10 וויהם יהוה לפני בית חורון ויכם
 נדולה בנבעון ווירדפס דרך מעלה בית חורון ויכם
 עד עזקה ועד מידה: 11 וויהי בסנס מפני ישראל אבני נדלות
 במורד בית חורון ויהוה השליך עליהם אבני נדלות
 מן השמיים עד עזקה וימתו רביים אשר מתו באבני
 הברד אשר הרנו בני ישראל בחרב: 12 או ידבר
 יהושע ליהוה ביום תא יהוה את האמרי לפני בני
 ישראל וויאמר לעני ישראל שם בנבעון דום וירח
 בעמק אילון: 13 ווידם המשמש וירח עמד עד יקם גני
 איביו הלא היא כתובה על ספר היישר ויעד המשמש
 בחצי השמיים ולא אז לבוא כוים תמים: 14 ולא היה
 ביום ההוא לפני ואחריו לשמע יהוה בקהל איש כי
 יהוה נלחם לישראל: 15 ווישב יהושע וכל ישראל עמו
 אל המנהה הנגללה: 16 ווינסו חמשת الملכים האלה
 ויחבאו במערה במקדה: 17 ווינד ליהושע לאמר
 למילכה כאשר עשה למלך יריחו: 18 וויעבר יהושע
 וככל ישראל עמו מלכבה לכישה וחין עליה ווילחם
 נמצאו חמשת الملכים נחבאים במערה במקדה:
 וויאמר יהושע גלו אבני נדלות אל פי המערה
 בה: 32 וויתן יהוה את לכיש ביד ישראל וילכדה ביום

יהושע אל תירא מפנייהם כי מחר כעת זו זאת אני
 נתן את כלם חללים לפני ישראל את סוסיהם תערך
 ואת מרכבתיהם תשרפּ בASH: ז ויבא יהושע וכל עם
 המלחמה עמו עליהם על מירום פחאם ויפל ביהם:
 ויתנים יהוה ביד ישראל ויקום וירדפם עד צידון
 רבה ועד משרפות מים ועד בקעת מצפה מורה
 יהוא ויכוחה לפּי חרב ואת כל הנפש אשר בה ביום
 ההורא החרים ככל אשר עשה ללביש: 36 ויעיל יהושע
 ויכם עד בלתי השair להם שריד: 9 ווועש להם יהושע
 כאשר אמר לו יהוה את סוסיהם עקר ואת מרכבתיהם
 שרפּ בASH: 10 וישב יהושע בעת ההיא וילכד את חזור
 ואת מלכה הכה בחרב כי חזור לפּניהם היה ראש כל
 הממלכות האלה: 11 ווינו אט כל הנפש אשר בה לפּי
 חרב החרמ לא נותר כל נשמה ואת חזור שרפּ בASH:
 12 ואט כל ערי המלכים האלה ואת כל מלכיהם לכדר
 יהושע ויכם לפּי חרב החרים אותם כאשר צוה משה
 עבר יהוה: 13 רק כל הערים העמדות על תלם לא
 שרפם ישראל זולתי את חזור לבירה שרפּ בASH:
 14 וככל שלל הערים האלה והבבמה בזויהם לבני
 ישראל רק את כל האדים חכו לפּי חרב עד השמדם
 אותם לא השאירו כל נשמה: 15 כאשר צוה יהושע
 משה עברו כן צוה משה את יהושע וכן עשה יהושע
 לא הסיר דבר מכל אשר צוה יהוה את משה: 16 ויקח
 יהושע את כל הארץ הזאת ההר ואת כל הנגב ואת
 כל ארץ הגשן ואת השפללה ואת הערבה ואת הרים
 ישראל ושפלה: 17 מן ההר החלק העולה שעיר
 ועד בעל נד בבקעת הלבנון תחת הר חרמון ואת
 כל מלכיהם לכדר ויכם וימיתם: 18 ימים רבים עשה
 יהושע את כל המלכים האלה מלחמה: 19 לא הייתה
 עיר אשר השלימה אל בני ישראל בלתי chrono ישבי
 נבעון את הכל לקחו במלחמה: 20 כי מאת יהוה
 הייתה לחזק את כלם לקראת המלחמה את ישראל
 למען החרים לבלי היוט להם תחנה כי למן
 השמידם כאשר צוה יהוה את משה: 21 ויבא יהושע
 השני ויכח לפּי חרב ואת כל הנפש אשר בה כל
 אשר עשה לבניה: 22 אז עלה הרם מלך גור לעוז
 את לכיש ויכחו יהושע ואת עמו עד בלתי השair
 לו שריד: 23 ווועבר יהושע וכל ישראל עמו מלכיש
 עגלונה ויהחמו עליה: 24 וילכדה ביום
 ההורא ויכוחה לפּי חרב ואת כל הנפש אשר בה ביום
 ההורא החרים ככל אשר עשה ללביש: 36 ויעיל יהושע
 וכל ישראל עמו מעגלונה חביבונה ויהחמו עליה:
 37 וילכדה ויכוחה לפּי חרב ואת מלכה ואת כל עריה
 ואת כל הנפש אשר בה לא השair שריד ככל אשר
 עשה לעגלוון ויהרמ אותה ואת כל הנפש אשר בה:
 38 וישב יהושע וכל ישראל עמו דברה וילחמו עליה:
 39 וילכדה ואת מלכה ואת כל עריה ויכם לפּי חרב
 ויהרימו את כל נפש אשר בה לא השair שריד כאשר
 עשה לחבירון כן עשה לדרכה ולמלך וכאשר עשה
 לבניה ולמלךה: 40 ויכח יהושע את כל הארץ ההר
 והנגב והשפלה והאשדות ואת כל מלכיהם לא השair
 שריד ואת כל נשמה החרים כאשר צוה יהוה אלה
 ישראל: 41 ויכם יהושע מקדש ברנע ועד עזה ואת כל
 ארץ נשן ועד נבעון: 42 ואת כל המלכים האלה ואת
 ארצם לכדר יהושע פעם אחת כי יהוה אלה ישראל
 נלחם לישראל: 43 וישב יהושע וכל ישראל עמו אל
 המהנה הנגללה:

11 ויהי כשםע יבין מלך חזור וישלח אל
 יובב מלך מדון ואל מלך שמרון ואל מלך אכשף:
 2 ואל המלכים אשר מצפון בהר ובערבה נגב כנרות
 ובשפלה ובנפות דור מים: 3 המכני ממורח ומימי
 והאמריו והחתי והפרזי והיבוסי בהר והחוי תחת
 חרמון בארץ המצפה: 4 וויצאו הם וכל מחניהם עם
 עם רב כחול אשר על שפת הים לרוב וסוס ורכב رب
 מאר: 5 ווועדו כל המלכים האלה ויבאו ויהחנו יחדיו
 אל מי מירום להלחם עם ישראל: 6 ויאמר יהוה אל

בעת ההיא ויכרת את הענקים מן ההר מן חברון מן דברמן ענב ומכל הר יהודה ומכל הר ישראל עם ערים החרים יהושע: ²² לא נותר ענקים בארץ בני ישראל רק בעזה בנות ובאשוד נשארו: ²³ ויקח יהושע את כל הארץ ככל אשר דבר יהוה אל משה ויתנה יהושע לנחלה לישראל כמחלקות לשבטייהם ²⁴ מלך תרצה אחד כל מלכים שלשים ואחד:

13 ויהושע זקן בא בימים ויאמר יהוה אליו

אתה זקנתה באת בימים והארץ נשארה הרבה מאד לרשתה: ² זאת הארץ הנשארת כל גלויות הפלשתים וככל הגורי: ³ מן השיחור אשר על פני מצרים ועד גבול עקרון צפונה לנכני חשב חמשת סרני פלשתים העזיז והאדורי האשקלוני הנטוי והעקרוני והעויום: ⁴ מתיימן כל ארץ הנכני ומערה אשר לצידנים עד אפקה עד גבול האמרי: ⁵ והארץ הנבלית וכל הלבנון מורה השם שבעל נד תחת הר חרמוני ומתיימן תחת אשדות הפסגה: ⁶ וגבול עוג מלך הבשן עד לבוא חמת: ⁶ כל ישיبي ההדר מן הלבנון עד רק הפללה לישראל בנחלה כאשר צויתיך: ⁷ ועתה חלק את הארץ הזאת בנחלה לתשעת השבטים וחצי השבט המנשה: ⁸ עמו הרואבני והונדי לקחו נחלתם אשר נתן להם משה בעבר הירדן מורה אשר נתן להם משה עבד יהוה: ⁹ מערודר אשר על שפת נהר ארנון והעיר אשר בתוך הנהר וכל המישר מידבא עד דיבון: ¹⁰ ובכל ערי סיכון מלך האמרי אשר מלך בחשbon עד גבול בני עמון: ¹¹ והגולען וגבול הגורי ובמדבר ובנגב החתי האמרי והכני הפלזי החוי והיבוסי: ¹² מלך יריחו אחד מלך העי אשר מצד בית אל אחד: ¹³ מלך ירושלם אחד מלך חברון אחד: ¹⁴ מלך ירמות אחד מלך לכיש אחד: ¹⁵ מלך עגנון אחד מלך נזר אחד: ¹⁶ מלך דבר אחד מלך גדר אחד: ¹⁷ מלך חרמה אחד מלך ערד אחד: ¹⁸ מלך נשור ומעכת בקרבת ישראל עד היום הזה: ¹⁴ רק לשפט הלויל לא נתן נהלה אשוי יהוה אלהי ישראל והוא נחלתו כאשר דבר לו: ¹⁵ ויתן משה למטה בני מלך בית אל אחד: ¹⁷ מלך תפוח אחד מלך חפר

והארץ שקטה ממלוכה: ¹² ואלה מלכי הארץ אשר הכו בני ישראל וירוש את ארצם בעבר הירדן מורה השם מנהל ארנון עד הר חרמוני וכל הערבה מורה: ² סייחון מלך האמרי היושב בחשbon משל מערודר אשר על שפת נהל ארנון ותוך הנהל וחצי הגולען ועד יבוק הנהל גבול בו עמון: ³ והערבה עד ים כנרת מורה ועד ים הערבה ים המלח מורה דרך דרך נחל מיתר הרפאים היושב בעתרות ובادرעי: ⁴ ומושל בהר חרמוני ובסלכה ובכל הבשן עד גבול הגורי ומהעתקי וחצי הגולען מלך חשbon: ⁵ משא עבד יהוה ובני ישראל הcomes ויתנה משה עבד יהוה ירשאה לרואבני ולונדי ולחציו שבט המנשה: ⁶ ואלה מלכי הארץ אשר הכה יהושע ובני ישראל בעבר הירדןימה מבעל נד בבקעת הלבנון ועד ההר החלק העלה שעירה ויתנה יהושע לשבטי ישראל ירשאה כמחלקות: ⁸ בהר ובשפלה ובערבה ובashdot ובמדבר ובנגב החתי האמרי והכני הפלזי החוי ובמדבר ובנגב החתי האמרי והכני הפלזי החוי והיבוסי: ¹² מלך ירמות אחד מלך חברון אחד: ¹⁴ מלך יריחו אחד מלך גדר אחד מלך חברון אחד: ¹⁵ מלך עגנון אחד מלך נזר אחד: ¹⁶ מלך דבר אחד מלך גדר אחד מלך חרמה אחד מלך ערד אחד: ¹⁸ מלך נשור ומעכת בקרבת ישראל עד היום הזה: ¹⁴ רק לבנה אחד מלך עדלים אחד: ¹⁶ מלך מקדה אחד מלך בית אל אחד: ¹⁷ מלך תפוח אחד מלך חפר

ראובן למשפחותם : 16 ויהי להם הנbold מערען אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בתוך הנחל משה נחלה שני המתוות וחצי המטה מעבר לירדן וללויים לא נתן נחלה בתוכם : 17 כי היו בני יוסף שני מותות מנשה ואפרים ולא נתנו חלק ללוים בארץ כי אם ערים לשבות ומגורייהם למקיניהם ולתקנים : 18 וכי הוצאה במשריך ובמאות בעל ובית בעל מעון : 19 וכקריתים ושבמה וצרת השחר וקדמת וMapView : 20 ובית פעור ואשדות הפסנה ובית בהדר העמק : 21 ובית פעור ואשדות הפסנה ובית היישנות : 22 וככל ערי המשריך וכל מלכות סיחון מלך האמרי אשר מלך בחשbon אשר הכה משה אותו ואת נשייאי מדין את אווי ואת רעם ואת צור ואת חור ואת רבע נסיכי סיחון ישבי הארץ : 23 ואת בלעם בן בעור הקוסם הרנו בני ישראל בחרב אל חילדם : 24 ויהיו נבול בני ראובן הירדן ונבול זאת נחלה בני ראובן למשפחותם הערבים וצדריהם : 25 ויתן משה למטה גדר לבני גדר למשפחותם : 26 ויהיו להם הנbold יעד כל ערי הגלעד וחצי ארץ בני עמון עד ערעד אשר על פניהם רבה : 27 ובעמק בית חרם ובית ממחנים עד נבול לדבר : 28 ובעמק בית חרם ובית נמרה וסכחות וצפונן יתר מלכות סיחון מלך השבון הירדן ונבול עד קציה ים כנרת עבר הירדן מזרחה : 29 זאת נחלה בני גדר למשפחותם הערבים וצדריהם : 30 ויהיו נבולם ממחנים כל הבשן תננה לוי את ההר הזה אשר דבר יהוה ביום ההוא כי אתה שמעת ביום ההוא כי ענקים שם וערום נדלות בצרות אולי יהוה אותו והורשתים כאשר דבר יהוה : 31 וחייבים עוג בבשן לבני מכיר בן מנשה לחציו בני מלכות עוג מלך הבשן וכל חות יאיר אשר בבשן ששים עיר : 32 וחייב הגלעד ועתירות ואדרעי ערי מכיר למשפחותם : 33 אלה אשר נחל משה בערבות מואב מעבר לירדן ויריחו מזרחה : 34 ולשבט הלוי לא נתן משה נחלה יהוה אלהי ישראל הוא נחלתם כאשר דבר להם :

14 אלה אשר נחלו בני ישראל בארץ כנען אשר נחלו אותם אלעזר הכהן ויושע בן נון וראשי אבות אל נבול אדום מדבר צן נגה מקצת תימן : 2 ויהי המתוות לבני ישראל : 2 בנורל נחלתם כאשר צוה להם נבול נחלתם אשר צוה להם המלח ממלחתם

3 ויצא אל מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה ועלה מהה את גלת עליות ואת גלת תחתיות: 20 זאת נחלת מטה בני יהודה למשחתם: 21 ויהיו הרים מקצה למטה בני יהודה אל גבול אדום בנגבה קבצאל וערד ויגור: 22 וקינה וידמונה ועדרעה: 23 וקדש וחצור ויתנן: 24 זיפ וטלים ובעלות: 25 וחצור חרתה וקריות חצرون היא חצור: 26 אמס ושמע ומולדה: 27 וחצר גדה וחשמון ובית פלט: 28 וחצר שועל ובאר שבע ובזוויתה: 29 בעליה ועיים ועצים: 30 ואלתולד וכסייל וחרמה: 31 וצקלג ומדמנה ונסנה: 32 ולבאות ושלהים ועין ורמן כל ערים עשרים ותשע וחצריהם: 33 בעין רגלה אשთאול וצראעה ואשנה: 34 וגונה ועין ננים תפוח ותבענים: 35 ירמות ועדלים שכוה ועזה: 36 ושערם ועדיתים והגדרה וגדרותם ערים ארבע עשרה וחצריהם: 37 צנן וחרשה ומגדל גדר: 38 ודלאן והמצפה ויקתאל: 39 לכיש ובצקת ועגלון: 40 וככובן ולחמס וכתלייש: 41 וגדרות בית דגון ונעמה ומקרה ערמים שש עשרה וחצריהם: 42 לבנה ועתיר ועשן: 43 ויפתח ואשנה ונציב: 44 וקעילה ואכויב ומראהש ערמים תשׁׁ וחרצריהם: 45 עקרון ובנertia וחרציה: 46 מעקרון וימה כל אשר על יד אשדור וחצריהם: 47 אשדור בנותיה וחרציה עזה בנותיה וחרציה עד נחל מצרים והם הגבול ונגבו: 48 ובהר שמיר ויתיר ושוכה: 49 ודנה וקרית סנה היא דבר: 50 וענבר ואשתמה וענים: 51 וונשן וחלן ונלה ערים אחת עשרה וחצריהם: 52 ארבע ורומה ואשען: 53 יונים ובית תפוח ואפקה: 54 וחתמה וקרית ארבע היא חברון וצעיר ערמים תשׁׁ וחרצריהם: 55 מעון כרמל ויזף וויטה: 56 ויזרעאל ויקדעם וגונה: 57 הakin גבעה ותמנה ערים לנו את עכסה בתוי לאשה: 58 וילכדה עתניאל בן קנו אחיו כלב אשר יכה את קריית ספר ולכדה נתני אל בכואה ותסיתחו לשאול מאת אביה שדה ותצנה מעל בעל היא קריית יעירים והרבה ערים שתים וחרצריהם: 59 קריית החמור ויאמר לה כלב מה לך: 60 ותאמר תהנה לי ברכה כי ארץ הנגב נתני ונתה לי גלת מים וויתן

לה את גלת עליות ואת גלת תחתיות: 20 זאת נחלת מנגב לקדש ברכנע ו עבר החרון ועלה אדרה ונסב הקרקע: 4 ו עבר עצמונה ויצא נחל מצרים והיה תצאות הנגב ומה היה לכם גובל נגב: 5 גובל קדרמה ים המלח עד קצה הירדן ונובל לפאת צפונה מלשון הים מקצת הירדן: 6 ועלה הנובל בית חנלה ו עבר מצפון לבית הערבה ועלה הנובל אבן בהן בן ראות: 7 ועלה הנובל דברה עמוק עכור וצפונה פנה אל הנגל אל אשר נכח למעלה אדרים אשר מנגב לנחל ו עבר הנובל אל מי עין שם והוא תצאתיו אל עין רגלה: 8 ועלה הנובל ני בן הנם אל כתף היובוטי מנגב היא ירושלים ועלה הנובל אל ראש ההר אשר על פני ני הנם ימה אשר בקצת עמק רפאים צפנה: 9 ותא הר הנובל בראש ההר אל מעין מי נפתחה ויצא אל עדי הר עפרון ותא הר הנובל בעלה היא קרית יערם: 10 ונסב הנובל מבעליה ימה אל הר שעיר ו עבר אל כתף הר יערם מצפונה היא כסלון וירד בית שמש ו עבר תמנה: 11 ויצא הנובל אל כתף עקרון צפונה ותא הר הנובל שכרונה ו עבר הר הבעלה ויצא יבנא ו היו תצאות הנובל ימה: 12 ונובל ים הימה הנגדל ונובל זה גובל בני יהודה סביב למשחתם: 13 ולכלב בן יפנה נתן חלק בתוך בני יהודה אל פי יהוה ליהושע את קריית ארבע אבי הענק היא חברון: 14 וירש שם כלב את שלושה בני הענק את שני ואת אחימן ואת תלמי ילידי הענק: 15 ויעל משם אל ישבי דבר שם דבר לפנים קריית ספר: 16 ויאמר כלב אשר יכה את קריית ספר ולכדה נתני לו את עכסה בתוי לאשה: 17 וילכדה עתניאל בן קנו אחיו כלב יכה את עכסה בתוי לאשה: 18 ויהי בכואה ותסיתחו לשאול מאת אביה שדה ותצנה מעל בעל היא קריית יעירים והרבה ערים שתים וחרצריהם: 59 קריית החמור ויאמר לה כלב מה לך: 19 ותאמר תהנה לי ברכה כי ארץ הנגב נתני ונתה לי גלת מים וויתן

המלח ועין נדי ערים שש וחצריהן: ⁶³ ואות היבוסי יושבי ירושלם לא יוכלו בני יהודה להוריהם וישב היבוסי את בני יהודה בירושלם עד היום הזה:

16 ויצא הנורל לבני יוסף מירדן וריחו למירדן מזרחה המדבר עליה מיריחו בהר בית אל: ² ויצא מבית אל לוויה ו עבר אל גבול הארץ עשרות: ³ וירד ימה אל גבול היפלטי עד גבול בית חורן תחתון ועד נור והיו יצאתו ימה: ⁴ וויהלו בני יוסף מנשה ואפרים: ⁵ ויהו גבול בני אפרים למשפחתם והוא גבול נחלתם מזרחה עצרות אדר עד בית חורן עליון: ⁶ ויצא הגבול הימה המכמתת מצפון ונסב בגבול מינוחה תאנת שלה ו עבר אותו מזרחה ויצא הירדן: ⁸ מתחופת ילק' הגבול ימה נחל קנה והוא יצאתו הימה זאת נחלה מטה בני אפרים למשפחתם: ⁹ והערדים המבדלות לבני אפרים בתחום נחלה בני מנשה כל הערים וחצריהן: ¹⁰ ולא הורישו את הכנען היושב בנור וишב הכנען בקרב אפרים עד היום הזה והוא למס עבד:

17 ויהי הנורל למטה מנשה כי הוא בכור יוסף למכיר בכור מנשה אבי הגלעד כי הוא היה איש מלחה והוא לוז הגלעד והבשן: ² ויהי לבני מנשה הנוטרים למשפחתם לבני אביעזר ולבני חלק ולבני אשריאל ולבני שכם ולבני חפר ולבני שמידע אלה בני מנשה בן יוסף הוכרים למשפחתם: ³ וצלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה לא היו לו בניהם כי אם בנות ואלה שמות בנותיו מחלה ונעה חנלה מלכה ותרצה: ⁴ ותקרבה לפני אלעזר הכהן ולפני יהושע בן נון ולפני הנשיות לאמר יהוה צוה את משה לחת לנו נחלה בתחום אחינו ויתן להם אל פי יהוה נחלה בתחום אחינו אביהן: ⁵ וויפלו חבל מנהשה עשרה בלבד מארץ הגלעד והבשן אשר מעבר לירדן:

18 ויקחו כל עדת בני ישראל שלה וישכינו שם את אהל מועד והארץ נכבשה לפניויהם: ² ויתורו בני ישראל אשר לא חלקו את נחלה שבעה שבטים: ³ ויאמר יהושע על בני ישראל עד אתה אתם מתרפים לבוא לרשאת הארץ אשר נתן לכם יהוה אלהי

אבותיכם: ⁴ הבו לכם שלשה אנשים לשפט ואשלחים ויקמו וויתהלו בארץ ויכתבו אותה לפני נחלתם ויבאו אל: ⁵ וחתולקו אותה לשבעה חלקים יהודה יעדן על גבולו מנגב ובית יוסוף יעמדו על גבולם מצפון: ⁶ ואתם תכתבו את הארץ לשבעה חלקים והבאתם אליו הנה וירוחי لكم גורל פה לפני יהוה אלהינו: ⁷ כי אין חלק ללוים בקרבתכם כי כהנת יהוה נחלתו ונדר ואובן וחצי שבט המנשא לקחו נחלתם מעבר לירדן מורהה אשר נתן להם משה עבר יהוה: ⁸ ויקמו האנשים וילכו ויצו יהושע את החלכים לכתב את הארץ לאמר לכם והתחלו בארץ וכתבו אותה ושבבו אליו ופה אשלייך לכם גורל לפני יהוה בשלה: ⁹ וילכו האנשים ויעברו בארץ ויכתבו לערים לשבעה חלקים על ספר ויבאו אל יהושע אל המנהה שלה: ¹⁰ וישליך להם יהושע גורל בשלה לפני יהוה ויחלק שם יהושע את הארץ לבני ישראל כמחלקה: ¹¹ ויעל גורל מטה בני בנימין למשפחתם ויצא גובל גורלים בין בני יהודה ובין בני יוסף: ¹² ויהיו להם הגבול לפאת צפונה מן הירדן ועליה הגבול אל כתף ירוחו מצפון ועליה בהר ימה והוא תצאיו מדרבה בית און: ¹³ ועابر משם הגבול לוזה אל כתף ליווה נגביה היא בית אל וירד הגבול עתרות אדר על ההר אשר מנגב לבית חרון תחthon: ¹⁴ ותאר הגבול ונסב לפאת ים נגביה מן ההר אשר על פני בית חרון נגביה והוא תצאיו אל קריית בעל היא קריית יערם עיר בני יהודה זאת פאת ים: ¹⁵ ופאת נגביה מקצת קריית יערם ויצא גובל ימה ויצא אל מעין מי נפתחו: ¹⁶ וירד הגבול אל כתף ההר אשר על פני ני בן חם אשר בעמק רפאים צפונה וירד ני חם אל כתף היובosi נגביה וירד עין רגל: ¹⁷ ותאר מצפון ויצא עין שמש ויצא אל נלילות אשר נכח מעלה אדרמים וירד אבן בהן בן ראובן: ¹⁸ ועابر אל כתף מול הערבה צפונה

19 יצא הנורל השני לשמעון למטה בני שמעון למשפחותם ויהיו נחלתם בתוך נחלת בני יהודה: ² ויהיו להם בנחלתם באר שבע ושבע ומלידה: ³ וছצר שועל ובלה ועצם: ⁴ ואלהילך ובתול וחרמה: ⁵ וצקלג וبيת המרכבות וছצר סופה: ⁶ ובית לבאות ושروحן ערים שלוש עשרה וছצרים: ⁷ עין רמון ועתר ועשן ערים ארבע וחצרים: ⁸ וכל החצרים אשר סביבות הערים האלה עד בעלת באר ראמת נגב זאת נחלת מטה בני שמעון למשפחתם: ⁹ מהבל בני יהודה נחלת בני שמעון כי היה חלק בני יהודה רב מהם וינחלו בני שמעון בתוך נחלתם: ¹⁰ ויעל הנורל השלישי לבני זבולון למשפחתם ויהיו גובל נחלתם עד שריד: ¹¹ ועליה גבולם לימה ומרעהה ונגע בדבשת ופגע אל הנחל אשר על פני יקנעם: ¹² ושב משריד קדרה מזרחה המשמש על גובל כסלה תבר ויצא אל הדברת ועליה יפייע: ¹³ ומשם עבר קדרה מזרחה נתה חפר עתה קצין ויצא רמון המהאר הנעה: ¹⁴ ונסב אותו הגבול מצפון חנתן והוא תצאיו ניפתח אל: ¹⁵ וקמתה ונחלל ושמرون וידאלה ובית לחם ערים שתים עשרה וছצרים: ¹⁶ זאת נחלת בני זבולון

למשפחות הערים האלה וחתריהן: ¹⁷ ליששכר יצא הנורל הרביעי לבני יששכר למשפחות: ¹⁸ ויהי גבולם יזרעאל והכטולות ושונם: ¹⁹ וחתרים ושיאן ואנחרת: ²⁰ והרבית וקשיון ואבץ: ²¹ ורמת וענן גנים ונין חרחה ובית פצץ: ²² ופנע הנורל החמייש למטה בני ובית שמש והוא תוצאות גבולם הירדן ערים שש עשרה וחתריהן: ²³ זאת נחלה מטה בני יששכר למשפחות הערים וחתריהן: ²⁴ ויצא הנורל החמייש למטה בני אשר למשפחות: ²⁵ ויהי גבולם חלקת וחלי ובطن ואכשף: ²⁶ ואלמלך ועמד ומושאל ופנע בכרמל הימה ובשיחור לבנתה: ²⁷ וشب מורה המשם בית דגן ופנע בזבולון ובני יפתח אל צפונה בית העמק וניאל ויצא אל כבול משמאלו: ²⁸ ועברן ורחב וחמון וקנה עד צידון רבה: ²⁹ וشب הנורל הרמה ועד עיר מבצר צר וشب הנורל חסה והוא תוצאות הומה מהבל אכזיבה: ³⁰ ועמה ואפק ורחב ערים עשרים ושתיים וחתריהן: ³¹ זאת נחלה מטה בני אשר למשפחות הערים האלה וחתריהן: ³² לבני נפתלי יצא הנורל הששי לבני נפתלי למשפחות: ³³ ויהי גבולם מחלף מאלון בצעננים ואדמי הנקב וייבנאל עד לקומ ויהי תוצאות הירדן: ³⁴ וشب הנורל ימיה איזנות תבור ויצא משם חוקקה ופנע בזבולון מנגב ובאשר פנע מים וביהודה הירדן מורה המשם: ³⁵ ועררי מבצר הצדדים צר וחתמת רקט וכנרת: ³⁶ ואדמתה והרמה וחתור: ³⁷ וקדש ואדרעי ועין החזיר: ³⁸ ויראן ומגנדל אל חרם ובית ענת ובית שמש ערים תשע עשרה וחתריהן: ³⁹ זאת נחלה מטה בני נפתלי למשפחות הערים וחתריהן: ⁴⁰ למטה בני דן למשפחות יצא הנורל השבעי: ⁴¹ ויהי גבול נחלתם צדעה ואשתאול ועיר שם: ⁴² ושלובין ואילון ויתלה: ⁴³ ואילון ותמנתה וקרון: ⁴⁴ ואלהקה וגבתון ובعلת: ⁴⁵ ויהד ובני ברק וגת רמן: ⁴⁶ וכי הירקון והركון עם גבול מול

אהל מועד ויכלו מחלק את הארץ: **20** וידבר יהוה אל יהושע לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר תנו לכם את ערי המקלט אשר דברתי אליכם ביד משה: ³ לנוס שמה רוצח מכח נשפנשנה בבבלי דעתו והיו לכם למקלט מגאל הדם: ⁴ ונס אל אחת מהערים האלה ועמד פתח שער העיר ודבר באוני זקני העיר היהיא את דבריו ואספו אותו העירה אליהם ונתנו לו מקום וישב עם: ⁵ וכי ירדף דעת הכהה את רעהו ולא שנא הוא לו מותמל שלשים: ⁶ וישב בעיר היהיא עד עמדו לפני העדה למשפט עד מות הכהן הגדול אשר יהיה ביוםיהם ההם או ישב הרבה ובא אל עירו ולא יסגרו את הרצת בידו כי בבבלי עדת הכהה את רעהו ולא שנא הוא לו מותמל שלשים: ⁷ ויקדשו את קדש בנילו בהר נפתלי ואת שם: ⁸ ויקדשו את קדש בנילו בהר נפתלי ואת רשותה שכם בהר אפרים ואת קריית ארבע היא חברון בהר יהודה: ⁹ ו מעבר לירדן יריחו מזרחה נתנו את בוצר במדבר במישר מטה ראנון ואת ראות בנלעד מטה גד ואת גלון בבשן מטה מנשה: ¹⁰ אלה היו ערי המועדה לכל בני ישראל ולא ימות ביד גאל הדם עד עמדו לפני העדה:

וינשו ראשי אבות הלויים אל אלעזר הכהן ואל מבני קהת ויהי ערי גורלם ממטה אפרים :²¹ ויתנו יהושע בן נון ואל ראשי אבות המטוות לבני ישראל :²² להם את עיר מקלט הרצח את שכם ואת מנרגשה בהר אפרים ואת נור ואת מנרגשה :²³ ואת קבציהם וביד משה לחת לנו ערים לשבת ומונרגשיהן לבהמאנו :²⁴ ויתנו בני ישראל ללוים מנהלתם אל פי יהוה את ביר משה לחת לנו ערים לשבת ומונרגשיהן לבהמאנו :²⁵ וידברו אליהם בשלה בארץ כנען לאמר יהוה צוה ביר משה לחת לנו ערים לשבת ומונרגשיהן לבהמאנו :²⁶ וויתנו בני ישראל ללוים מנהלתם אל פי יהוה את הערים האלה ואת מנרגשיהן :²⁷ ויצא הנורל למשפחת הערים האלה ויהי לבני אהרן הכהן מן הלויים ממטה יהודה ומןmeta השמעני וממטה בנימין בנורל ערים שלש עשרה :²⁸ וולבני קהת הנזירים משפחת מטה אפרים וממטה דן ומחצית מטה מנשה בנורל ערים עשר :²⁹ וולבני גרשון משפחות הלויים מחצית עשרה :³⁰ ולבני נפתלי ומחצית מטה מנשה בבשן בנורל ערים ומןmeta גרשון משפחות מטה יששכר וממטה אשר ומןmeta נד וממטה זבולון ערים שתים עשרה :³¹ ויתנו בני ישראל ללוים את הערים האלה ואת מנרגשיהן כארש צוה יהוה ביד משה בנורל :³² וויתנו ממטה בני יהודה וממטה בני שמעון את הערים האלה אשר יקרא אהנן בשם :³³ ויהי לבני אהרן משפחות נפתלי את עיר מקלט הרצח את קדש בנילו ואת מנרגשה ואת חמת דאר ואת מנרגשה ואת קרתן ואת מנרגשה ואת רחוב ואת מנרגשה ערים ארבע :³⁴ ומןmeta מנרגשה ואת קרית ארבע אבוי הענוק היא חברון בהר יהודה ואת מנרגשה סביבתייה :³⁵ ואת שדה העיר ואת חצריה נתנו לכלב בן יפנה באחותו :³⁶ ולבני אהרן הכהן נתנו את עיר מקלט הרצח את חברון ואת יתיר ואת מנרגשה ואת לבנה ואת מנרגשה :³⁷ ואת דמנה ואת מנרגשה ואת ינעם ואת יקנעם ואת מנרגשה את קרתה ואת מנרגשה :³⁸ ואת יטבה ואת מנרגשה ואת נחלל ואת מנרגשה ערים ארבע :³⁹ ואת רמת בנלעד ואת מנרגשה ואת מהנים ואת מנרגשה :⁴⁰ ואת ענתו נבע ואת מנרגשה :⁴¹ ואת ענתה גבעון ואת מנרגשה את נבע ואת מנרגשה :⁴² ואת עלמון ואת מנרגשה ערים ארבע :⁴³ כל ערי בני אהרן הכהנים שלש עשרה ערים והנותרים משפחות הלויים ויהי גורלם ערים שתים ומונרגשיהן :⁴⁴ ולמשפחות בני קהת הלויים הנזירים עשרה :⁴⁵ כל ערי הלויים בתוך אחוזת בני ישראל

למראהה: ²² וישמעו בני ישראל לאמר הנה בנו בני ראובן ובני נד וחצי שבט המנשה את המזבח אל מול הארץ: ²³ ונען אל גליליות הירדן אל עבר בני ישראל: ²⁴ וישמעו בני ישראל ויקחלו כל עדת בני ישראל שלה לעלות עליהם לצבא: ²⁵ וישראל בני ישראל אל בני ראוון ואל בני נד ואל חצי שבט מנשה אל ארץ הגלעד את פינחס בן אלעזר הכהן: ²⁶ ועשרה נשאים עמו נשיא אחד נשיא אחד לבית אב לכל מטות ישראל ואיש ראש בית אבותם המה לאלי ישראלי: ²⁷ ויבאו אל בני ראוון ואל בני נד ואל חצי שבט מנשה אל ארץ הגלעד וידברו אתם אמר: ²⁸ כה אמרו כל עדת יהוה מה המעל הזה אשר מעלהם באלהי ישראל לשוב היום מארתי יהוה בכנותכם لكم מזבח למדרכם היום ביהוה: ²⁹ המעת לנו את עון פעור אשר לא הטהרנו ממנו עד היום הזה והוא הנגף בעדרת יהוה: ³⁰ ואתם תשבו היום מאחרי יהוה והיה אתם תמרדו היום ביהוה ומחר אל כל עדת ישראל יקצף: ³¹ וכן אם טמאה ארץ אחזותכם עברו לכם אל ארץ אחوت יהוה אשר שכן שם משכן יהוה והאחו בתוכנו וביהוה אל תמרדו ואנו אל תמרדו בנתונכם לכם מזבח מבלדי מזבח יהוה אלהינו: ³² הלווא עכוון זרח מעלה בחרם ועל כל עדת ישראל היה קצף והוא איש אחד לא נוע בעונו: ³³ ויענו בני ראוון ובני נד וחצי שבט המנשה וידברו את ראש איש ישראל: ³⁴ אל אללים יהוה אל אללים יהוה ידע ישראל הוא ידע אם במרד ואם במעלה ביהוה אל תושענו היום הזה: ³⁵ לבנות לנו מזבח לשוב מאחרי יהוה ואם להעלות עליו עליה ומנהה ואם לעשות עליו זבחיו שלמים יהוה הוא יבקש: ³⁶ ואם לא מדאגה מדבר עשינו זאת לאמר מחר יאמרו בנים לבניו לאמר מה לכם וליהוה אלהי ישראל: ³⁷ ונגולל נתן יהוה בינו ובניכם בני ראוון ובני נד את הירדן אין לכם וחצי שבט המנשה שם מזבח על הירדן מזבח נдол

ערום ארבעים ושמנה ומגשיהם: ³⁸ תהינה הערים האלה עיר ומנשיה סביבתיה כן לכל הערים האלה: ³⁹ ויתן יהוה לישראל את כל הארץ אשר נשבע לחת לאביהם וירשו וישבו בה: ⁴⁰ וניח יהוה להם מסביב לכל אשר נשבע לאביהם ולא עמד איש בפניהם מכל איביהם את כל איביהם נתן יהוה בידם: ⁴¹ לא נפל דבר מכל הדבר הטוב אשר דבר יהוה אל בית ישראל הכל בא:

22 אז יקרא יהושע לראוון ולגדי ולחציו מטה מנשה: ² ויאמר אליהם אתם שמרתם את כל אשר צוחם משה עבד יהוה ותשמעו בקيلي לכל דביכם עד היום הזה ושמרתם את מזבח מזבח יהוה אלהיכם: ³ לא עזבתם את אחיכם זה ימים הרבה עד היום הזה ושמרתם את מזבח מזבח יהוה אלהיכם: ⁴ ועתה הניח יהוה אלהיכם לאחיכם כאשר דברם לךם ועתה פנו ולכו לכם לאחיכם אל ארץ אהותם אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן: ⁵ רק שמרו מאד לעשות את המזבח ואת התורה אשר צוחם אתם משה עבד יהוה לאהבה את יהוה אלהיכם וללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו ולדבקה בו ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ⁶ ויברכם יהושע וישראל וילכו אל אלהיהם: ⁷ ולחציו שבט המנשה נתן משה בבשן ולחציו נתן יהושע עם אחיהם מעבר הירדןימה וגס כי שלחם יהושע אל אלהיהם ויברכם: ⁸ ויאמר אלהים לאמר בנכדים רבים שוכן אל אלהיכם ובמקרה רב מאד בסוף ובזוזה ובנחתה ובברזול ובשלמות הרבה מאד חלקו שלל איביכם עם אחיכם: ⁹ וישבו וילכו בני ראוון ובני נד וחצי שבט המנשה מאת בני ישראל ממשלה אשר בארץ כנען ללכת אל ארץ הגלעד אל ארץ אהותם אשר נאחו בה על פי יהוה ביד משה: ¹⁰ ויבאו אל גליליות הירדן אשר בארץ כנען ויבנו בני ראוון ובני נד וחצי שבט המנשה שם מזבח על הירדן מזבח נдол

חלק ביהוה והשביתו בנים את בניו לבתיהם רא את יהוה: ²⁶ ונאמר נעשה נא לנו לבנות את המזבח מפניםם והוריש אתם מלפנים וירשותם את ארצם כאשר דבר יהוה אליהם לכם: ²⁷ וחזקתם מאד לשמר ולעשות את כל הכתוב בספר תורה משה לבתיהם סור ממנה ימין ושמאל: ⁷ לבתיהם בוא בנויים האלה הנשאים האלה אתכם ובשם אלהים לא תזכיר ולא תשיבו ולא תעבורם ולא תשתחוו להם: ⁸ כי אם ביהוה אלהים תרבקו כאשר עשיתם עד היום הזה: ⁹ ויריש יהוה מפנים נוי נדלים ועצומים אתם לא עמד איש בפנים עד היום הזה: ¹⁰ איש אחד מכם ירדף אלף כי יהוה אלהים הוא הנלחם לכם כאשר דבר لكم: ¹¹ ונשמרתם מאד לנפשתיכם לאהבה את יהוה אלהים: ¹² כי אם שוב תשובו ודבקתם ביתר הנויים האלה הנשאים האלה אתכם והתחננתם בהם ובאתם בהם והם בכם: ¹³ ידוע תדרשו כי לא יוסף יהוה אלהים להוריש את הנויים האלה מלפנים והוא לכם לפח ולמוקש ולשיטט בצדיכם ולצננים בעיניכם עד אבדכם מעלה האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהים: ¹⁴ והנה אני הולך היום בדרך כל הארץ וידעתם בכל לבבכם ובכל נפשכם כי לא נפל דבר אחד מכל הדברים הטוביים אשר דבר יהוה אלהים עליכם הכל באו לכם לא נפל ממנה דבר אחד: ¹⁵ והיה כאשר בא עלייכם כל הדבר הטוב אשר דבר יהוה אלהים אליכם כן יביא יהוה עלייכם את כל הדבר הרע עד השמידו אותם מעלה האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהים: ¹⁶ בעברכם את ברית יהוה אלהים אשר צוה אתכם ולהלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוותם להם ותרה אף יהוה בכם ואבדתם מהרה מעלה הארץ הטובה אשר נתן לכם:

24 ויאסף יהושע את כל שבטי ישראל שכמה ויקרא לזקנינו ישראל ולראשיו ולשפטיו ולשטריו וויתיצבו לשבטיכם מן הירדן וכל הנויים האלה הנשאים האלה בנהלה

את יהוה: ²⁶ ונאמר נעשה נא לנו לבנות את המזבח לא לעולה ולא לזבח: ²⁷ כי עד הוא בנים ובניהם ובין דורותינו ובזבוחינו ובשלמינו ולא יאמרו בנים מחר לבתיהם לבתיהם: ²⁸ ונאמר והוא כי יאמרו לבניינו אין לכם חלק ביהוה: ²⁹ חלילה לנו ממנו למך ביהוה הוא בנים ובניהם ולשוב היום מאחריו יהוה לבנות מזבח לעלה למנחה ולזבח בלבד מזבח יהוה אלהינו אשר לפני משכנו: ³⁰ וישמע פינחס הכהן ונשיי העדה וראשי אלפי ישראל אשר אתו את הדברים אשר דברו בני רואון ובני נד ובני מנשה וייטב בעיניהם: ³¹ כי יאמר פינחס בן אלעזר הכהן אל בני רואון ואל בני נד ואל בני מנשה היום ידענו כי בתוכנו יהוה אשר לא מעלהם ביהוה המעל הזה או הצלחים את בני ישראל מיד יהוה: ³² וישב פינחס בן אלעזר הכהן והנשאים מאי בני רואון ומאות בני נד מארץ הנגיד אל ארץ כנען אל בני ישראל וישבו אותם דבר: ³³ וייטב הדבר בעיני בני ישראל וברכו אלהים בני ישראל ולא אמרו לעלות עליהם לצבא לשחת את הארץ אשר בני רואון ובני נד ישבים בה: ³⁴ ויקראו בני רואון ובני נד לモכח כי עד הוא בינתינו כי יהוה האלהים:

23 ויהי מימים רבים אחריו אשר הינה יהוה לישראל מכל איביהם מסביב ויהושע זקן בא בימים: ויקרא יהושע לכל ישראל לזקנין ולראשיו ולשפטיו ולשטריו ויאמר אלהם אני זקנתי באתי בימים: ³ ואותם ראיים את אשר עשה יהוה אלהים לכל הנויים האלה מפנים כי יהוה אלהים הוא הנלחם לכם: ⁴ ראו הפלתי לכם את הנויים האלה הנשאים האלה בנהלה

לפניהם: 2 ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר יהוה אלהי ישראל עבר הנהר ישבו אבותיכם אלהים אחרים: 17 כי יהוה אלהינו הוא המעלה אתנו ואת אבותינו מארץ מצרים מבית עברים ואשר עשה מעולם תרח אבי אברהם ובן נח ויעברו אלהים אחרים: 3 ואכח את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולך אותו בכל ארץ כנען וארב את זרעו ואtan לו את יצחק: 4 ואtan לzechק את יעקב ואת עשו ואtan לעשו את הר שער לרשות אותו ויעקב ובניו ירדנו מצרים: 5 ואשלח את משה ואת אהרן ואנף את מצרים כאשר עשוishi בקרבו ואחר הוצאתם אתכם: 6 ואוציא את אבותיכם מצרים ותבאו הימה וירדפו מצרים אחריו אבותיכם ברכב ובפרשיהם ים סוף: 7 ויצעקו אל יהוה וישם מאפל בניכם ובין המצרים ויבא עליון אתם ויכסהו ותראינה עיניכם את אשר עשיתי למצרים והשבו במדבר ימים רבים: 8 ואביהה אתכם אל ארץ האמרי היושב בעבר הירדן וילחמו אתכם ואtan אותם עדים: 23 ועתה הסירו את אלהי הנכר אשר בקרבכם והטו את לבבכם אל יהוה אלהי ישראל: 24 ויאמרו בידכם ותירשו את הארץ ואשימים מפניים: 9 ויקם מלך מוואב וילחם בישראל וישלח בליך בן צפור מלך מוואב וילחם בישראל וישלח ויקרא לבלים בן בעור לקלל אתכם: 10 ולא אבירות לשמע לבלעם ויברך ברוך אתם ואצל אתכם מידי: 11 ותעברו את הירדן ותבאו אל יריחו וילחמו בכם בעלי יריחו האמרי והפרזי והכנען והחתי והגרנשי החיוי והיבוסי ואtan אותם בידכם: 12 ואשלח לפניכם את הצרעה ותגרש אותם מפניים שני מלכי האמרי פן תחחשון באלהיכם: 28 וישלח יהושע את העם איש לנחלתך: 29 ויהי אחרי הדברים האלה וימת יהושע בן נון עבר יהוה בן מאה ועשר שנים: 30 ויקברו אותו בגבוי נחלתך בתמונת סרה אשר בהר אפרים מצפון להר געש: 31 ויעבד ישראל את יהוה כל ימי יהושע אשר עבדו אבותיכם בעבר הנהר ובמצרים ועבדו את יהוה: 32 ואם רע בעיניכם לעבד את יהוה בחרו זדעו את כל מעשה יהוה אשר עשה לישראל: 33 ואת עצמות יוסף אשר העלו בני ישראל ממצרים קברו אשר אתם ישבים בארץ ואני ביתי עבר את יהוה: 34 בשכם בחלוקת השדה אשר קנה יעקב מאת בני חמור

אבי שכם במאה קשיטה ויהיו לבני יוסף לנחלה:
33 ואלעזר בן אהרן מת ויקברו אותו בנכעת פינחס בנו
אשר נתן לו בהר אפרים:

שופטים

גּוֹבְּלָה וְאֶת עֲקָרִון וְאֶת גּוֹבְּלָה: ¹⁹ וַיֹּהֵי יְהוָה אֱתָה יְהוּדָה וַיַּרְשֵׁת הַחֲדָר כִּי לֹא לְהַזְרִישׁ אֶת יִשְׁבֵי הַעֲמֵק כִּי רַכֵּב בָּרוּז לְהָם: ²⁰ וַיַּתְגַּנוּ לְכָלֵב אֶת חַבְרוֹן כַּאֲשֶׁר דָּבַר מֹשֶׁה וַיַּרְשֵׁת מָשֵׁם אֶת שְׁלֹשָׁה בָּנֵי הָעֵنָק: ²¹ וְאֶת הַיּוֹבָסִי יִשְׁבֵן יְרוּשָׁלָם לְאֶת הוֹרִישׁוּ בָנֵי בְּנֵימָן וְיִשְׁבֵן הַיּוֹבָסִי אֶת בָּנֵי בְּנֵימָן בַּיְרֹשָׁלָם עַד הַיּוֹם הַזֶּה: ²² וַיַּעֲלוּ בֵית יוֹסֵף בְּבֵית נָם הַם בֵּית אֶל וַיֹּהֵי עָם: ²³ וַיַּתְגַּרְבֵּוּ בֵית יוֹסֵף בְּבֵית אֶל וּשְׁמֵן הַעִיר לְפִנֵּים לוֹ: ²⁴ וַיַּרְא אֲשֶׁר הַשְׁמְרִים אִישׁ יִזְאֵץ מִן הַעִיר וַיִּאמְרּוּ לְוּ הַרְאָנוּ נָא אֶת מִבּוֹא הַעִיר וַעֲשֵׂינוּ עַמְקָה חָסֵד: ²⁵ וַיַּרְא אֶת מִבּוֹא הַעִיר וַיַּכְוֹ אֶת הַעִיר לְפִי חָרָב וְאֶת הַאֲישׁ וְאֶת כָּל מִשְׁפָחָתוֹ שֶׁלְהוּ: ²⁶ וַיַּלְךְ הָאִישׁ אֶרְצָת הַחֲתִים וַיַּבְנֵן עִיר וַיַּקְרָא שְׁמָה לוֹ הַוָּא שְׁמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה: ²⁷ וְלֹא הַזְרִישׁ מִנְשָׁה אֶת בֵּית שָׁאן וְאֶת בְּנוֹתָיהּ וְאֶת הַעֵנָק וְאֶת בְּנֹתָיהּ וְאֶת יִשְׁבֵן דָּוָר וְאֶת בְּנוֹתָיהּ וְאֶת יוֹשְׁבֵי יְבָלָעָם וְאֶת בְּנוֹתָיהּ וְאֶת יוֹשְׁבֵי מַגְדָּו וְאֶת בְּנוֹתָיהּ וְיוֹאָל הַכְּנָעָנִי לְשִׁבְתָּה בָּאָרֶץ וְזָהָאת: ²⁸ וַיֹּהֵי כִּי חֹזֶק יִשְׂרָאֵל וַיַּשֵּׁם אֶת הַכְּנָעָנִי לְמָסֵד הַזָּהָאת וְאֶת אֶחָדָה לְאֶת הוֹרִישׁוּ: ²⁹ וְאֶפְרַיִם לְאֶת הוֹרִישׁ אֶת הַכְּנָעָנִי וְהַזְרִישׁ בָּנוֹר וַיִּשְׁבַּט הַכְּנָעָנִי בְּקֶרְבָּוּ בְּנָוָר: ³⁰ זְבוּלָן לְאֶת הַזְרִישׁ בָּנוֹר וַיִּשְׁבַּט הַכְּנָעָנִי בְּקֶרְבָּוּ בְּנָוָר וַיַּשְׁבַּט הַכְּנָעָנִי אֶת יוֹשְׁבֵי צִדְקוֹן וְאֶת יוֹשְׁבֵי נַהֲלָל וַיִּשְׁבַּט הַכְּנָעָנִי בְּקֶרְבָּוּ וַיַּהְיֵוּ לְמָסֵד אֶת אֶפְקָד וְאֶת רָחֶב: ³² וַיִּשְׁבַּט הַאֲשָׁרִי בְּקֶרְבָּה הַכְּנָעָנִי וְאֶת יוֹשְׁבֵי הָרָיִץ כִּי לֹא הַזְרִישׁ אֶת הַזְרִישׁוּ: ³³ נְפָתְלִי לְאֶת הוֹרִישׁ אֶת יוֹשְׁבֵי בֵּית שְׁמֵשׁ וְאֶת יוֹשְׁבֵי בֵּית עֵנָה וַיִּשְׁבַּט בְּקֶרְבָּה הַכְּנָעָנִי שְׁבֵי הָרָיִץ וְיִשְׁבֵן בֵּית שְׁמֵשׁ וְבֵית עֵנָה לְמָסֵד: ³⁴ וַיַּלְחַצְוּ הַאֲמָרִי אֶת בְּנֵי דָן הַהָרָה כִּי לֹא נָטוּ לְרַדְתָּה לְעַמְקָה: ³⁵ וַיַּוְאַל הַאֲמָרִי לְשִׁבְתָּה בְּהַר חֶרֶס בָּאַילָׁן וּבְשֻׁלְבִּים וּתְכַבֵּד יְד בֵּית יוֹסֵף וַיַּהְיֵוּ לְמָסֵד ³⁶ וְגּוֹבְּלָה הַאֲמָרִי מִמְעָלָה עַקְרָבִים מִהְסָלָע וּמִמְעָלָה:

2 וַיַּעַל מֶלֶךְ יְהוָה מִן הָגָלָל אֶל הַכְּכִים וַיֹּאמֶר אֶעֱלָה אֶתְכֶם מִמְצָדִים וְאֶבְיאָה אֶתְכֶם אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר

לֹא מֵיְלָה לְנוּ אֶל הַכְּנָעָנִי בְּתַחַלָּה לְהַלְחָם בָּו: ¹ וַיֹּאמֶר יְהוָה יְהוָה יִעַל הַנְּהָרָתִי אֶת הָאָרֶץ בְּיַדְךָ: ² וַיֹּאמֶר יְהוָה לְשָׁמְעוֹן אֲחֵיכֶם עַל הָאָרֶץ וַיַּעֲלֵה אֶת הָאָרֶץ בְּיַדְךָ וַיַּכְנַעַן וַיַּחֲלֹתְךָ נָמֵן אֲתָּה אֶת כָּל בְּנֵי נֹרְדָק וְיַלְךָ אֶת שָׁמְעוֹן: ⁴ וַיַּעַל יְהוָה וַיַּתְן יְהוָה אֶת הַכְּנָעָנִי וְהַפְּרָזִי בִּידֵם וַיָּכֹם בְּבּוֹקֶעֶת עַשְׁר אֲלָפִים אִישׁ: ⁵ וַיָּמַצֵּא אֶת אֶדְנִי בְּזַקְבָּק וַיַּחֲמֹם בָּו וַיַּכְוֹ אֶת הַכְּנָעָנִי וְהַפְּרָזִי: ⁶ וַיָּנַס אֶדְנִי בְּזַקְבָּק וַיַּרְדֵּפּוּ אֶחָרָיו וַיַּחֲזֹזֵוּ וַיַּקְצֹצְוּ אֶת בְּהַנוֹתִי יְדֵיו וּרְגָלָיו: ⁷ וַיֹּאמֶר אֶדְנִי בְּזַקְבָּק שְׁבעִים מַלְכִים בְּדָהֲנוֹת יְדֵיהם וּרְגָלָיהם מִקְצִצִּים הֵיוּ מַלְכִים תְּחַת שְׁלֹשִׁים כַּאֲשֶׁר עָשָׂיתִי כַּן שֶׁלְם לֵי אֶלְהִים וַיַּכְאַהֲרֹן וַיַּמְתַתְּ שְׁמֵן: ⁸ וַיַּלְחַמְנוּ בְּנֵי יְהוָה בְּיְרֹשָׁלָם וַיַּלְכְּדוּ אֶתְחַמְּן וַיַּכְוֹה לְפִי חָרָב וְאֶת הַר שֶׁלְהוּ באָשָׁה: ⁹ וְאֶחָר יַרְדֵוּ בְּנֵי יְהוָה לְהַלְחָם בְּכְנָעָנִי יוֹשֵׁב הַר וְהַנֶּגֶב וְהַשְּׁפָלָה: ¹⁰ וַיַּלְךְ יְהוָה אֶל הַכְּנָעָנִי הַיּוֹשֵׁב בְּחַבְרוֹן וְשֵׁם חָבְרוֹן לְפִנֵּים קָרִית אֶרְכָע וַיַּכְוֹ אֶת שְׁשִׁי וְאֶת אֶחָמִין וְאֶת תָּלְמִי: ¹¹ וַיַּלְךְ מִשְׁמָאֵל יוֹשֵׁב דָבֵיר וְשֵׁם דָבֵיר לְפִנֵּים קָרִית סְפָר: ¹² וַיֹּאמֶר כָּל בְּאָשָׁה יְכֹהֵת קָרִית סְפָר וְלַכְהָה וַתְּהַנֵּת לוּ אֶת עֲכָסָה בְּתִי לְאֶשָּׁה: ¹³ וַיַּלְכְּדָה עַתְּנִיאֵל בֶּן קָנָע אֶחָי כָּל בְּקָטָן מִמְנוֹ וַיַּתְּנַעַט לוּ אֶת עֲכָסָה בְּתָחוֹ לְאֶשָּׁה: ¹⁴ וַיַּהְיֵי בְּכֹואה וְתִסְתִּיחַה לְשֹׁאול מִתְּאַבֵּיהָ הַשְׁדָה וְתִצְנָה מַעַל הַחַמְוֹר וַיֹּאמֶר לְהָכָב מִלְךָ מִלְךָ לְבָבְךָ מִלְךָ מִלְךָ לְבָבְךָ: ¹⁵ וַתֹּאמֶר לְהָבָה לִי בְּרָכָה כִּי אָרֶץ הַנֶּגֶב נָתַנְתִּי וְנַתַּתְהָ לִי גַּלְתָּה מִים וַיַּתְּנַעַט לְהָכָב אֶת גַּלְתָּה עַלְיָה וְאֶת גַּלְתָּה תְּחַתָּה: ¹⁶ וַיַּבְנֵי קַנִּי חַתֵּן מִשְׁהָ עַלְוֹ מִעֵיד הַתְּמִרִים אֶת בְּנֵי יְהוָה מִדְבָּר יְהוָה אֲשֶׁר בְּנֵבָע עַד וַיַּלְךְ וַיַּשְׁבַּת אֶתְחַרְמָה וַיַּשְׁבַּט צְפָת וְיִחְרִמוּ אֶתְחַרְמָה וַיַּכְוֹ אֶת שְׁמֵן הַרְחָמָה: ¹⁷ וַיַּלְכְּדָה יְהוָה אֶת עֹזה וְאֶת גּוֹבְּלָה וְאֶת אַשְׁקָלוֹן וְאֶת

ושבעתי לאבתוכם ואמר לא אפר ברייתו אתכם עלולם: 2 ואתם לא חכרתו ברית לושבי הארץ הוזת מזבחותיהם תחצון ולא שמעתם بكل מה זאת עשיהם: 3 גם אמרת לא אנרש אותם מפניכם והיו לכם לצדים אלהים יהו לכם למקש: 4 והוא דבר מלאך יהוה את הדברים האלה אל כל בני ישראל וישאו העם את קולם ויבכו: 5 ויקראו שם המקום ההוא בכים ויזבחו שם ליהוה: 6 וישלח יהושע את העם וילכו בני ישראל איש לנחלתו לרשות הארץ: 7 ויעבדו העם את יהוה כל ימי יהושע וכל ימי חזקיה אשר האריכו ימים אחרי יהושע אשר ראו את כל מעשה יהוה הנדרול אשר עשה לישראל: 8 ביום יהושע בן נון עבר יהוה בן מהה ועשר שנים: 9 ויקברו אותו בנבול נחלתו בתמנת חרס בהר אפרים מצפון להר געש: 10 וגם כל הדור ההוא נאספו אל אבותיו ויקם דור אחר אחריהם אשר לא ידעו את יהוה וגם את המעשה אשר עשה לישראל: 11 וויעשו בני ישראל את הרע בעיני יהוה ויעבדו את הבעלים: 12 ויעזבו את יהוה אליהם אבותם המוציאים מארץ מצרים וילכו אחריהם אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיהם ישתחוו להם ויכעסו את יהוה: 13 ויעזבו את יהוה ויעבדו לבעל ולעתרות: 14 ויהר אף יהוה בישראל ויתנים ביד שדים וישסו אותם וימכרם ביד אויביהם מסביב ולא יכלו עוד לעמוד לפני אויביהם: 15 בכל אשר יצא יד יהוה היתה בהם לרעה כאשר דבר יהוה וכאשר נשבע יהוה להם ויצר להם מאד: 16 ויקם יהוה שפטים ויושעים מיד שיטיהם: 17 וגם אל שפטיהם לא שמעו כי צנו אחרי אליהם אחרים וישתחוו להם סרו מהר מן הדרך אשר הלכו אבותם לשמע מצות יהוה לא עשו כן: 18 וכי הקים יהוה להם שפטים והיה יהוה עם השפט והושיעם מיד אויביהם כל ימי השופט כי ייחם יהוה מנתקתם מפני לחציהם ורחקיהם:

3 ואלה הגוים אשר הניה יהוה לנשותם בם את ישראל את כל אשר לא ידעו את כל מלחמותם כגען: רק למען דעת דורות בני ישראל למלמד מלחמה רק אשר לפנים לא ידועם: 3 חמשת סרני פלשתים וכל הכנעני והציני והחווי ישב הדר הלבנון מחר בעל חרמון עד לבוא החמת: 4 ויהיו לנשותם בם את ישראל לרעת היושמו את מצות יהוה אשר צוה את אבותם ביד משה: 5 ובני ישראל ישבו בקרבת הכנעני החתי והאמורי והפרוי והחווי והיבוסי: 6 ויקחו את בנותיהם להם לנשים ואת בנותיהם נתנו לבנייהם ויעבדו את אליהם: 7 וויעשו בני ישראל את הדרע בעיני יהוה ושכחו את יהוה אלהיהם ויעבדו את הבעלים ואת האשרות: 8 ויהר אף יהוה בישראל ומכרם ביד כושן רשעתים מלך ארם נהרים ויעבדו בני ישראל את כושן רשעתים שמנה שנים: 9 ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוהמושיע לבני ישראל ווישעם את עתניאל בן קנו אחיו מלך הקטן ממננו: 10 ותהי עלי רוח יהוה וישפט את ישראל ויצא למלחמה ויתן יהוה בידו את כושן רשעתים מלך ארם ותען ידו על כושן רשעתים: 11 ותשקט הארץ ארבעים שנה רימת עתניאל בן קנו: 12 ויספו בני ישראל לעשות הדרע בעיני יהוה ויהוק יהוה את עגלוון מלך מוואב על

ישראל על כי עשו את הרע בעני יהוה: ¹³ ויאסף אליו את בני עמון ועמלק וילך ויך את ישראל ויירשו את עיר התמירים: ¹⁴ ויעבדו בני ישראל את עגלון מלך מואב שמנוה עשרה שנה: ¹⁵ ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה להם מושיע את אחד בן נרא בן הימני איש אטר יד ימיןו וישלחו בני ישראל בידיו מנהה לעגלון מלך מואב: ¹⁶ ויעש לו אחד הרב אלה שני פיות גמר ארכה ויתנרג אותה מתחת למדיו על ירך ימינו: ¹⁷ ויקרב את המנהה לעגלון מלך מואב ועגלון איש בריא מאר: ¹⁸ ויהי כאשר כללה להקריב את המנהה וישלח את העם נשאי המנהה: ¹⁹ והוא שב מן הפסילים אשר את הגלגול ויאמר דבר סתר לי אליך המלך ויאמר הס ויצאו מעליו כל העמדים עליו: ²⁰ ואחד בא אליו והוא ישב בעלית המקרה אשר לו לבדו ויאמר אהוד דבר אלחים לי אליך ויקם מעלה הכסא: ²¹ וישלח אהוד את יד שמאליו ויקח את החרב מעלה ירך ימיןו ויתקעה בבטנו: ²² ויבא נם הנצב אחר הלחב ויסגר החלב بعد הלחב כי לא שלף החרב מבטנו ויצא הפרשנה: ²³ ויצא אהוד המסדרונה ויסגר דלתות העליה בעדו ונעל: ²⁴ והוא יצא ועבדיו בא ויראו והנה דלתות העליה נעלות ויאמרו אך מסיך הוא את גגליו בחדר המקרה: ²⁵ ויחילו עד בוש ותגה איננו פתח דלתות העליה ויקחו את המפתח וויתרפו והנה אדרניהם נפל ארצת מות: ²⁶ ואחד נמלט עד התמהמהם והוא עבר את הפסילים וימלט השערתה: ²⁷ ויהי בכוו ויתקע בשופר בהר אפרים וירדו עמו בני ישראל אחריו מן ההר והוא לפניו: ²⁸ ויאמר אלהם רדפו אחריו כי נתן יהוה את איביכם את מואב בידכם וירדו אחריו וילכדו את מעברות הירדן למואב ולא נתנו איש עבר: ²⁹ ויוכו את מואב בעת היא כעשרה אלפיים איש כל שמן וכל אש חיל ולא נמלט איש: ³⁰ ותכנסו

4 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעני יהוה ואחד מות: ² וימכרם יהוה ביד יbin מלך כנען אשר מלך בחצור ושר צבאו סיסרא והוא יושב בחרשת הגנים: ³ ויצעקו בני ישראל אל יהוה כי תשע מאות רכוב רזול לו והוא לחץ את בני ישראל בחזקה עשרים שנה: ⁴ ווברורה אשה נביאה אשת לפידות היא שפטה את ישראל בעת ההיא: ⁵ והיה ישבת תחת תמר דברה בין הרמה ובין בית אל בהר אפרים ויעלו אליה בני ישראל למשפט: ⁶ ותשלה ותקרא לבرك בן אביהם מקרדש נפתלי ותאמר אליו הלא צוה יהוה אלהי ישראל לך ומשכת בהר תבור ולקחת עמק עשרה אלפיים איש מבני נפתלי ומבני זבולון: ⁷ ומשכתי אלק אל נחל קישון את סיסרא שר צבא בין ואת רכבו ואת המונו ונתתיתו בידך: ⁸ ויאמר אליה ברק אם תלכי עמי והלכתי ואם לא תלכי עמי לא לך: ⁹ ותאמר הלק לך עמק אף כי לא תהיה תפארתך על הדרך אשר אתה הולך כי ביד אשה ימכר יהוה את סיסרא ותקם דברה ותליך עם ברק קדרה: ¹⁰ ויזעק ברק את קדרה: ¹¹ ויגדו לסיסרא כי עליה ברק בן אביהם איש ותעל עמו דברה: ¹² ווחבר הקני נפרד מכיון מבני חביב חתן משה ויטahl עדר אלון בצענים אשר הדר תבור: ¹³ ויזעק סיסרא את כל רכבו תשע מאות רכב רזול ואת כל העם אשר אותו מחרשת הגנים אל נחל קישון: ¹⁴ ותאמר דברה אל ברק קום כי זה היום אשר נתן יהוה את סיסרא בידך הלא יהוה יצא לפניך וירד ברק מהר תבור וعشרת אלפיים איש אחריו: ¹⁵ ויהם יהוה את סיסרא ואת כל הרכב ואת

כל המהנה לפִי חרב לפִי ברק וירד סיסרא מעל המרכבה והוֹנָס ברגליו: ¹⁶ וברק רדף אחריו הרכב ואחריו המהנה עד חרותת הגויים ווַיַּפְלֵל כל מהנה סיסרא לפִי חרב לא נשאר עד אחד: ¹⁷ וסיסרא נס ברגליו אל אהל יעל אשת חבר הקני כי שלום בין יבין מלך חצור ובכון בית חבר הקני: ¹⁸ ותצא יעל לקראת סיסרא ותאמר אליו סורה אדני סורה אליו אל תירה ויסר אליה האהלה ותכסחו בשמיכה: ¹⁹ ויאמר אליה השקינו נא מעט מים כי צמחי ותפתח את נאות החלב שלח ברגליו בפלנות ראובן גדליהם חקקי לך: ²⁰ למה והיה אם איש יבו ואשלאך ואמר הוישפה איש ואמרה אין: ²¹ ותקח יעל אשת חבר את יתד האהله ותשם את המקבת בידיה ותבוא אליו בלאט ותתקע את הדוד בركתו ותצנה הארץ והוא נרדם וייעף וימות: ²² והנה ברק רדף את סיסרא ותצא יעל לקראותו ותאמר לו לך ואריך את האיש אשר מבקש ויבא אליה והנה סיסרא נפל מת והיוד ברקתו: ²³ ויכנע אלהים ביום ההוא את יבין מלך כנען לפניהם בני ישראל: ²⁴ ותלך יד בני ישראל הלווקשה על יבין מלך כנען עד אשר הכריתו את יבין מלך כנען:

5 ותשך דבורה וברק בן אבינעם ביום ההוא אמר: ² בפרע ברעות בישראל בהתנדב עם ברכו יהוה: ³ שמעו מלכים האוינו רזנים אני ליוה אנסי אשירה אומר ליוה אלהי ישראל: ⁴ יהוה בצאתך משעריך משדה אדרום ארץ רעשה נם שמיים نطפו גם עבים نطפו מים: ⁵ הרים נזול מפני יהוה זה סini מפני יהוה אלהי ישראל: ⁶ בימי שמןך בן ענת בימי יען חදלו ארחות והלכי נתיבות ילכו ארחות עקלקלות: ⁷ חදלו פרזון בישראל חදלו עד שקמתי דבורה שקמתי אם בישראל: ⁸ יבחר אלהים חדים או לחם שערים מן אם יראה ורמה בארכבים אלף בישראל: ⁹ לבי להוקקי ישראל המתנדבים בעם

רकמותם לצוארי שלל: ³¹ וכן יאבדו כל אויביך יהוה
ואהביו כצאת השם בנסברתו ותשקט הארץ ארבעים
שנה:

6 ויעשו בני ישראל הרע בעיני יהוה ויתגנ יהוה
ביד מדין שבע שנים: ² ותעז יד מדין על ישראל
מן מדין עשו להם בני ישראל את המנהרות אשר
בהרים ואת המערות ואת המצדות: ³ וזה אם זרע
ישראל ועלה מדין ועמלק ובני קדם ועלו עליו:
4 ויהנו עליהם וישחטו את יבול הארץ עד בואך עזה
ולא ישארו מחייה בישראל ושה ושור וחמור: ⁵ כי
הם ומקיןיהם יעלו ואלהיהם יבוא כדי ארבה לרבות
ולهم ולגמליים אין מספר ויבאו בארץ לשחתה:
6 וידיל ישראל מאר מבני מדין ויזעקו בני ישראל
אדות מדין: ⁷ ויהי כי צעקו בני ישראל אל יהוה על
אל יהוה: ⁸ וישלח יהוה איש נביא אל בני ישראל
אדות מדין: ⁹ ויבא מלאך יהוה אל תירא לא תמות: ¹⁰ ויבן שם
לו יהוה שלום לך אל תירא לא תמות: ¹¹ ויבן שם
נדעון מזבח ליהוה ויקרא לו יהוה שלום עד היום
זה עודנו בעפרת אבי העזרי: ¹² ויהי בלילה ההוא
ויאמר לו יהוה קח את פר השור אשר לאביך ופר
השני שבע שבועים וחרסת את מזבח הבבعل אשר לאביך
ואת האשרה אשר עליו תקרת: ¹³ ובנית מזבח ליהוה
אליהיך על ראש המעוות הזה במערכה ולקחת את
הפר השני והעלית עולה בעצי האשרה אשר תכרת:
27 ויקח נדעון שעשרה אנשים מעברים ויעש כאשר דבר
אליו יהוה ויהי כאשר ירא את בית אביו ואת אנשי
העיר מעשות יומם ויום ויעש לילה: ¹⁴ וישכימו אנשי
העיר בבקר והנה נתץ מזבח הבבعل והאשרה אשר
עליו כרתה ואת הפר השני העלה על המזבח הבנוי:
ויאמרו איש אל רעהו מי עשה הדבר הזה וירשו
ויבקשו ויאמרו נדעון בן יואש עשה הדבר הזה:
ויאמרו אנשי העיר אל יואש הוציא את בנק ויימת כי
נתץ את מזבח הבבعل וכי כרת האשרה אשר עליו:
ויאמר יואש לכל אשר עבר עליו האתם תריבון
לבבعل אם אתם תושיעון אותו אשר יריב לו יומת עד

שופטים

186

רकמותם לצוארי שלל: ¹⁵ וכן יאבדו כל אויביך יהוה
ביד מדין שבע שנים: ¹⁶ ותעז יד מדין על ישראל
מן מדין עשו להם בני ישראל את המנהרות אשר
בהרים ואת המערות ואת המצדות: ¹⁷ וזה אם זרע
ישראל ועלה מדין ועמלק ובני קדם ועלו עליו:
4 ויהנו עליהם וישחטו את יבול הארץ עד בואך עזה
ולא ישארו מחייה בישראל ושה ושור וחמור: ⁵ כי
הם ומקיןיהם יעלו ואלהיהם יבוא כדי ארבה לרבות
ולهم ולגמליים אין מספר ויבאו בארץ לשחתה:
6 וידיל ישראל מאר מבני מדין ויזעקו בני ישראל
אדות מדין: ⁷ ויהי כי צעקו בני ישראל אל יהוה על
אל יהוה: ⁸ וישלח יהוה איש נביא אל בני ישראל
אדות מדין: ⁹ ויבא מלאך יהוה אל תירא לא תמות: ¹⁰ ואמירה لكم אני
ויאמר להם מה אמר יהוה אלהי ישראל אני العلي
אתכם מצרים ומיד כל לחיצים וגראש אותם
מניכם ואתנה לכם את ארצם: ¹¹ ואמירה لكم אני
יהוה אלהיכם לא תיראו את אלהי האמרי אשר אתם
ישובים בארץ ולא שמעתם בקהל: ¹² ויבא מלאך
יהוה וישב تحت האלה אשר בעפרה אשר ליוואש אבי
העזרי ונדעון בנו חבט חטים בנת להnis מפני מדין:
12 וירא אליו מלאך יהוה ויאמר אליו יהוה עמך נבור
החיל: ¹³ ויאמר אליו נדעון כי אדרני ויש יהוה עמו
ולמה מצאתנו כל זאת ואיה כל נפלאתיו אשר ספרו
לו אבותינו לאמר הלא ממצדים העלו יהוה ועתה
נטשו יהוה ויתננו בכספי מדין: ¹⁴ ויפן אליו יהוה ויאמר
לך בכחך זה והושעת את ישראל מכך מדין הלא
שלחתיך: ¹⁵ ויאמר אליו כי אדרני بما אשיע את
ישראל הנה אלף הדל במנשה ואני הצער בבית
אבי: ¹⁶ ויאמר אליו יהוה כי יהיה עמק והכית את

הבקר אם אליהם הוא ירב לו כי נתץ את מזבחו: ³² על ברכיהם לשותה מים: ויאמר יהוה אל נדעון בשלש מאות האיש המלקיים אושיע אתכם ונתתי את מדין בידך וכל העם ילכו איש למקוםו: ³³ ויקחו את צדה העם בידם ואת שופרתם ואת כל איש ישראל שלח איש לאחלו ובשלש מאות האיש החזק וממנה מדין היה לו מתחת בעמק: ³⁴ ויהי בלילה ההוא ויאמר אליו יהוה קום רד במחנה כי נתתיו בידך: ³⁵ ואם יראה אתה לרדת רד אתה ופְרָה נערך אל המhana: ³⁶ ושמעת מה ידברו ואחר תחזקה ידריך וירדת במחנה וירד הוא ופְרָה נערו אל קצחה החמשים אשר במחנה: ³⁷ ומدين ועמלק וכל בני קדם נפלים בעמק כאשר קראבה לרב ולגמליהם אין מספר כחול שעל שפת הים לרבות: ³⁸ ויבא נדעון והנה איש מספר לרעהו חלום ויאמר הנה חלום חלמתי והנה צלול לחם שערים מתחפה במחנה מדין ויבא עד האهل ויכחו ויפל ויחפכו למעלה ונפל האهل: ³⁹ ויען רעהו ויאמר אין זאת בלתاي אם חרב נדעון בן יושע איש ישראל נתן האלים בידיו את מדין ואת כל המhana: ⁴⁰ ויהי כשמע נדעון את מספר החלום ואת שבריו וישתחוו וישב אל מחנה ישראל ויאמר כמו כן ינתן יהוה בידכם את המhana מדין: ⁴¹ ויהיז את שלש מאות האיש שלשה ראשיים ויתן שופרות ביד כלם וכדים רקם ולפדרים בתוך הבדים: ⁴² ויאמר אליהם מנני תראו וכן התשו והנה אנכי בא בקצתה המhana והיה כאשר עשה כן תעשון: ⁴³ ותקעת בשופר אנכי וכל אשר אני ותקעת בשופרות נס אתם סביבות כל המhana ואמרתם ליהוה ולנדעון: ⁴⁴ ויבא נדעון ומאה איש אשר אותו בקצתה המhana ראש האשמרת התיכונה אך הקימו את השמרים ויתקעו בשופרות ונפוץ הבדים אשר בידם: ⁴⁵ ויתקעו שלשת הראשים בשופרות וישברו הבדים ויהיו ביד שמואלם בלפדרים וביד ימינם השופרות לתקוע

הבקר לו ביום ההוא ירבעל לאמר ירב בו הבעל כי נתץ את מזבחו: ⁴⁶ וכל מדין ועמלק ובני קדם נאספו יהדו ויעברו ויתנו בעמק ירושאל: ⁴⁷ ורוח יהוהلبשה את נדעון ויתקע בשופר ויזעק אביעזר אחריו ומלאכים שלח בכל מנשה ויזעק נם הוא لكمראתם: ⁴⁸ ומלאכים שלח באשר ובכבלון ובנפתלי ויעלו בידיהם את ישראל כאשר בודין אל האלים אם ישךמושיע נות הצמר בגרן אם טלי יהיה על הגנה לבדה ועל כל הארץ הרבה וידעתי כי הוועיד בישראל כאשר דברת: ⁴⁹ הנה אנכי מցינ את טל מן הגנה מלאה הספל מים: ⁵⁰ ויאמר נדעון אל האלים אל יחר אפק כי ואדרבה אך הפעם אנסה כל הארץ יהיה טל: ⁵¹ ויעש אליהם כן בלילה ההוא יהיו הרב אל הגנה לבדה ועל כל הארץ יהיה טל:

7 ⁵² וישכם ירבעל הוא נדעון וכל העם אשר אותו ויתנו על עין חרד ומhana מדין היה לו מצפון מגבעת המורה בעמק: ⁵³ ויאמר יהוה אל נדעון רב העם אשר אכן מתתי את מדין בידם פן יתפאר עלי ישראל לאמר יידי הושיעה לי: ⁵⁴ ועתה קרא נא באני העם לאמר מי ירא וחרד ישב ויצפר מהר הנלעד וישב מן העם עשרים ושנים אלף ועשרת אלפיים נשארו: ⁵⁵ ויאמר יהוה אל נדעון עוד העם רב הורד אותו אל הימים ואצרכנו לך שם והוא אשר אמר אליך זה ילק אך הוא ילק אך וכל אשר אמר אליך זה לא ילק עמק הוא לא ילק: ⁵⁶ ויוורד את העם אל הימים ויאמר יהוה אל נדעון כל אשר לך בלשונו מן הימים כאשר ילך הכלב תציג אותו לבך וכל אשר יכרע על ברכיו לשותה: ⁵⁷ ויהי מספר המלקיים בידם אל פיהם שלש מאות איש וכל יתר העם כרעו

חָרְבָּ: וְיַעֲלֵ גָּדָעָן דָּרְךָ הַשְׁכּוֹנִי בְּאֶהָלִים מִקְדָּם
 לְנִכְחָ וּגְבָהָה וַיְדַק אֶת הַמְהֻנָּה וְהַמְהֻנָּה הָיָה בְּטָה:
 וַיַּגְּנוּסֹו זָבָח וְצַלְמָנָעָ וַיַּרְדַּף אַחֲרִים וַיַּלְכֵר אֶת שְׁנִי
 מֶלֶכִי מִדִּין אֶת זָבָח וְאֶת צַלְמָנָע וְכָל הַמְהֻנָּה הַחֲרִידָ:
 וַיַּשְׁבַּט נְדָעָן בֶּן יוֹאשָׁמָן הַמְלָחָמָה מִלְמָעָלָה הַחֲרִסָּ:
 וַיַּלְכֵד נָעָר מְאַנְשֵׁי סְכוֹת וַיַּשְׁאַלְהוּ וַיַּכְתֵּב אֶלְיוֹ אֶת
 שְׂרֵי סְכוֹת וְאֶת זְקִנְיָה שְׁבָעִים וְשְׁבָעָה אֲישׁ: ¹⁵ וַיַּבְאֵל
 אַנְשֵׁי סְכוֹת וַיֹּאמֶר תְּנָה זָבָח וְצַלְמָנָע אֲשֶׁר הַרְפָּתָם
 אָתוֹי לְאָמֶר הַכְּפָר זָבָח וְצַלְמָנָע עַתָּה בַּדְּרַךְ כִּי נָתָן
 לְאַנְשֵׁיךָ הַיּוּפִים לְחַם: ¹⁶ וַיַּקְחֵ אֶת זְקִנְיָה הַעֲרִיר וְאֶת
 קֹוצֵי הַמְדָבָר וְאֶת הַבְּرָקִינִים וַיַּדְעֵ בָּהָם אֶת אַנְשֵׁי
 סְכוֹת: ¹⁷ וְאֶת מַגְדָּל פְּנוֹאֵל נִתְּצַוֵּה וַיַּהַרְגוּ אֶת אַנְשֵׁי הַעִיר:
 וַיֹּאמֶר אֶל זָבָח וְאֶל צַלְמָנָע אִיפָּה הָאָנָשִׁים אֲשֶׁר
 הָרְגָּנָתָם בַּתְּבוֹר וַיֹּאמְרוּ כִּמְעוֹךְ כְּמוֹהָם אָחָר כַּתָּאָר בְּנֵי
 הַמֶּלֶךָ: ¹⁸ וַיֹּאמֶר אֲחִי בְּנֵי אָמֵי הָם חֵי יְהוָה לֹא הַחֲיָתָם
 אָוֹתָם לְאַהֲרֹן תְּנָתָן אֲתֶכָּם: ²⁰ וַיֹּאמֶר לִיתְרַב בְּכָורָו קָום
 הָרָג אָוֹתָם וְלֹא שְׁלֵフַ הַגָּעֵר הַרְבּוֹ כִּי יְרָא כִּי עֲוֹדָנוּ
 נָעָר: ²¹ וַיֹּאמֶר זָבָח וְצַלְמָנָע קָום אַתָּה וְפָנָע בְּנֵי כִּי
 כָּאִישׁ גְּבָרוֹתָו וְיַקְם נְדָעָן וַיַּהַרְגוּ אֶת זָבָח וְאֶת צַלְמָנָע
 וַיַּקְחֵ אֶת הַשְׁהָרָנִים אֲשֶׁר בְּצֹאוֹרִי נְמָלִיָּה: ²² וַיֹּאמְרוּ
 אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל נְדָעָן מִשְׁלֵל בְּנֵי נֶם אַתָּה נֶם בְּנֵקָן וְנֶם
 בְּנֵקָן כִּי הַוּשְׁעָתָנוּ מִידָּמִין: ²³ וַיֹּאמֶר אֶל הָמִים נְדָעָן לְאָ
 אָמָשָׁל אַנְיָה בְּכָם וְלֹא יִמְשָׁל בְּנֵי בְּכָם יְהוָה יִמְשָׁל בְּכָם:
 וַיֹּאמֶר אֶל הָמִים נְדָעָן אֲשָׁלָה מִכָּם שָׁאָלָה וְתָנוּ לִי
 אִישׁ נֶם שְׁלָלוּ כִּי נֶזֶם זָהָב לְהָמִים כִּי יִשְׁמְעָאלִים הָמִים:
 וַיֹּאמֶר נֶם תְּנוּנָתָן וַיַּפְרְשׂוּ אֶת הַשְׁמָלָה וַיְשִׁלְכׁוּ שְׁמָה
 אִישׁ נֶם שְׁלָלוּ: ²⁶ וַיְהִי מַשְׁקָּל נֶזֶם זָהָב אֲשֶׁר שָׁאָל
 אֱלֹף וְשְׁבעַ מִאוֹת זָהָב לְבָדְךָ מִן הַשְׁהָרָנִים וְהַנְּטָפוֹת
 וּבְנֵי הַאֲרָגָמָן שְׁעַל מֶלֶכִי מִדִּין וְלֹבֶד מִן הַעֲנָקוֹת
 אֲשֶׁר בְּצֹאוֹרִי נְמָלִיָּה: ²⁷ וַיַּעַשׂ אֲתֶכָּן נְדָעָן לְאָפָוד
 וַיַּגְּנוּ אֲתֶכָּן בַּעֲרָרוֹ בְּעִפְרָה וַיַּגְּנוּ כָּל יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי שָׁם
 יוֹהִי לְנְדָעָן וְלִבְיָתוֹ לְמָוֹקַשׁ: ²⁸ וַיַּגְּנוּ מִדִּין לְפָנֵי בְּנֵי

וַיַּקְרָאוּ חָרְבָּ לְיְהוָה וְלִגְדָּעָן: ²¹ וַיַּעֲמֹדוּ אִישׁ תְּחִתָּיו
 סְבִיב לְמַהְנָה וַיַּרְא כָּל הַמְהֻנָּה וַיַּרְא וַיַּנְיסֹו: ²² וַיַּתְקַעַו
 שְׁלַשׁ מִאוֹת הַשׁׁוֹפְרוֹת וַיַּשְׁמַם יְהוָה אֶת חָרְבָּ אִישׁ בְּרַעַתָּו
 וְכָל הַמְהֻנָּה וְיָנָס הַמְהֻנָּה עַד בַּתְּהַשְּׁתָּה צְרָרָתָה עַד
 שְׁפַת אֶבֶל מַחְוָלה עַל טָבָת: ²³ וַיַּצְעַק אִישׁ יִשְׂרָאֵל
 מַנְפְּתָלִי וְמִן אֲשֶׁר וּמִן כָּל מְנַשָּׁה וַיַּרְדַּפּוּ אַחֲרֵי מִדִּין:
 וְמַלְאָכִים שְׁלַח נְדָעָן בְּכָל הָר אַפְרִים לְאָמֶר רָדוֹ
 לְקַרְאַת מִדִּין וְלִכְדוּ לְהָמִים עַד בֵּית בְּרָה וְאֶת
 הַיְּרָדֵן וַיַּצְעַק כָּל אִישׁ אַפְרִים וַיַּלְכְּדוּ אֶת הַמִּים עַד
 בֵּית בְּרָה וְאֶת הַיְּרָדֵן: ²⁵ וַיַּלְכְּדוּ שְׁנִי שְׂרֵי מִדִּין אֶת
 עַרְבָּ וְאֶת זָאָב וְיַהְרְגוּ אֶת עַרְבָּ בְּצֹור עַרְבָּ וְאֶת זָאָב
 הַרְנוּ בַּיְקָב אֶבֶן וַיַּרְדַּפּוּ אֶל מִדִּין וַיָּרֶשׁ עַרְבָּ וְזָאָב
 הַבְּיאוּ אֶל נְדָעָן מַעֲבָר לַיְרָדֵן:

8 וַיֹּאמְרוּ אֶלְיוֹ אִישׁ אַפְרִים מִהַּדְּבָר הַזֶּה עֲשֵׂית
 לְנוּ לְבָלְתִּי קְרָאוֹת לְנוּ כִּי הַלְּכָת לְהַלְּחָם בְּמִדִּין
 וַיַּרְבּוּ אֲתָו בְּחֹזֶקה: ² וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם מִהַּעֲשֵׂית
 עַתָּה כְּכָם הַלְּוָא טֻוב עַלְלוֹת אַפְרִים מִבְּצִיר אֲבִיעָזֶר:
 3 בִּידָכֶם נָתָן אֲלֵיכֶם אֶת שְׂרֵי מִדִּין אֶת עַרְבָּ וְאֶת
 זָאָב וְמַה יַּכְלְתִּי עֲשָׂות כְּכָם אוֹ רַפְתָּה רָוּחָם מַעְלָיו
 בְּדָבְרֵי הַדְּבָר הַזֶּה: ⁴ וַיַּבְאֵל נְדָעָן הַיְּרָדֵנָה עַבְרָ הַוָּא
 וְשָׁלַשׁ מִאוֹת הָאִישׁ אֲשֶׁר עַז עִפְּפִים וַרְדָּפִים: ⁵ וַיֹּאמֶר
 לְאַנְשֵׁי סְכוֹת תְּנוּנָתָן כְּכָרוֹת לְחַם לְעַם אֲשֶׁר בְּגָנְלִי
 כִּי עִפְּפִים הָמִים וְאַנְכִי דָרַף אַחֲרֵי זָבָח וְצַלְמָנָע מִלְכִי
 מִדִּין: ⁶ וַיֹּאמֶר שְׂרֵי סְכוֹת הַכְּפָר זָבָח וְצַלְמָנָע עַתָּה
 בַּדְּרַךְ כִּי נָתָן לְצַבָּאָךְ לְחַם: ⁷ וַיֹּאמֶר נְדָעָן לְכָן בְּתָה
 יְהוָה אֶת זָבָח וְאֶת צַלְמָנָע בִּידֵי וַדְשֵׁתִי אֶת בְּשָׁרָכִים
 אֶת קוֹצֵי הַמְדָבָר וְאֶת הַבְּרָקִינִים: ⁸ וַיַּעַל מִשְׁמָן פְּנוֹאֵל
 וַיַּדְבֵּר אֲלֵיכֶם כּוֹאָת וַיַּעֲנוּ אֲתָו אֶנְשֵׁי פְּנוֹאֵל כַּאֲשֶׁר עָנוּ
 אֲנָשֵׁי סְכוֹת: ⁹ וַיֹּאמֶר גָּם לְאַנְשֵׁי פְּנוֹאֵל לְאָמֶר בְּשׁוּבִי
 בְּשָׁלָמִים אֶתֵּן אֶת המַגְדָּל הַזֶּה: ¹⁰ וַיַּזְבֵּחַ זָבָח וְצַלְמָנָע בְּקַרְקָר
 וּמְחַנְּיהָם עִם כְּחֵמֶשׁ עַשֶּׂר אֶלָּפֶנְטִים מִכָּל
 מַהְנָה בְּנֵי קָרְם וְהַנְּפָלִים מֵאָה וּשְׁעָרִים אֶלָּפֶנְטִים

ישראל ולא יספו לשאת ראשם ותשקף הארץ ארבעים שנה בימי נגידען: ²⁹ וילך ירבעל בן יוаш וושב בכחו: ³⁰ ולגדעון היו שבעים בניים יצאי ירכו כי נשים רבים היו לו: ³¹ ובפילגשו אשר בשכם ילדה לו נם היא בן ושם את שמו אבימלך: ³² ויום נגדעון בן יוаш בשיבת טוביה ויקבר בקרבר יוаш אביו בעפרה אבי העזריה: ³³ ויהי כאשר מות נגדעון ויישבו בני ישראל וינוו אחורי הבעלים וישימו להם בעל ברית לאלהיהם: ³⁴ ולא זכרו בני ישראל את יהוה אלהיהם המ细腻 אתם מיד כל איביהם מסביב: ³⁵ ולא עשו חסר עם בית ירבעל נגדעון ככל הטובה אשר עשה עם ישראל:

9 וילך אבימלך בן ירבעל שכמה אל אחיו אמרו יודבר אליהם ואל כל משפחתי בית אבוי אמו לאמר: ² דברו נא באוני כל בעלי שכם מה טוב לכם המשל בכם שביעים איש כל בני ירבעל אם משל בכם איש אחד וזכרתם כי עצמכם ובשרכם אני: ³ וידברו אחוי אמו עליו באוני כל בעלי שכם את כל הדברים האלה ויט לבם אחרי אבימלך כי אמרו אחינו הוא: ⁴ ויתנו לנו שבעים כסף מבית בעל ברית וישכר בהם אבימלך אנשים ריקים ופחים וילכו אחריו: ⁵ ויבא אבימלך אנשים ריקים ופחים וילכו אחריו בית אבוי עפרטה ויהרגו את אחיו בני ירבעל שביעים איש על אבן אחת ויתור יותם בן ירבעל הקטן כי רעה בין אבימלך ובין בעלי שכם ויבנדו בעלי שכם לשום על אבימלך אשר הרגו אותם ועל בעלי שכם אשר חזקו את ידיו להרג את אחיו: ²⁵ וישימו לו בעלי שכם מארבים על הראש ההרים יונזוו את כל אשר עבר עליהם בדרך ויגד לאבימלך: ²⁶ ויבא נעל בן עבד ואחיו ויעדרו בשכם ויבתו בו בעלי שכם: ²⁷ ויצאו השדה ויבצרו את כרמייהם וידרכו ויעשו הלולים ויבאו בית אלהיהם ויאכלו ווישטו ויקיללו את אבימלך: ²⁸ ויאמר נעל בן עבד מי אבימלךDMI ומי שכם כי נעבדנו הלא בן ירבעל וובל פקידו עבדו את אנשי חמור אבי שכם ומדוע נעבדנו אנחנו: ²⁹ וכי

ויקח אבימלך את הקרדמאות בידו ויכרת שוכת עצים וישאה והשם על שכמו ויאמר אל העם אשר עמו מה ראייתם עשו מהרעו עשו כמווני:⁴⁹ ויכרתו נם כל העם איש שוכה וילכו אחורי אבימלך וישמו על הצריח ויצתו עליהם את הצריח באש וימתו נם כל אנשי מנדל שכם כאלו איש ואשה:⁵⁰ וילך אבימלך אל תבץ וייחן בתבען וילכדה:⁵¹ ומגדל עז היה בתוכה העיר וינסו שמה כל האנשימים והנשימים וכל בעלי העיר ויסגרו בעדרם ויעלו על גג המגדל:⁵² ויבא אבימלך עד המגדל וילחם בו ויונש עד פתח המגדל לשרפונו באש:⁵³ ותשלהק אשה אחת פלח רכב על רכב על אבימלך ותדרין את נלגולתו:⁵⁴ ויקרא מהרה אל הנער נשא כליו ויאמר לו שלף חרבך ומותתני פן יאמרדו לי אשה הרוגתחו וידקהרו נערו וימתה:⁵⁵ ויראו איש ישראל כי מות אבימלך וילכו איש למקוםו:⁵⁶ וישב אליהם את רעת אבימלך אשר עשה לאביו להרג את שבעים אחיו:⁵⁷ ואת כל רעת אנשי שכם השיב ויקבר בשמייר:³ ויקם אחריו יאיר הנגיד והוא שפט את ישראל עשרים ושתיים שנה:⁴ ויהי לו שלשים בניים רכבים על שלשים ערים ושלשים ערים להם לחתם יקראו חותם יאיר עד היום הזה אשר בארץ הנגיד: וימתה יאיר ויקבר בקמונה:⁶ ויספו בני ישראל לעשות הרע בעני יהוה ווועבדו את הבצלים ואת העשתות ואת אלהי ארם ואת אלהי צידון ואת אלהי מוואב ואת אלהי בני עמנון ואת אלהי פלשתים ויעזבו את יהוה ולא עבדוהו: וויתר אף יהוה בישראל וויכרם ביד פלשתים וביד בני עמנון:⁸ וירעצו וירצצו את בני ישראל בשנה ההיא שמנה עשרה שנה את כל יtan את העם הזה בידי ואסירה את אבימלך ויאמר לאבימלך רבה צבאך וצאה:³⁰ וישמע זבל שר העיר את דברי געל בן עבד ויתר אפו:³¹ ווישלח מלכים אל אבימלך בתמורה לאמר הנה געל בן עבד ואחיו באים שכמה והם צרים את העיר عليك:³² ועתה קום לילה אתה והעם אשר אתה ואrab בshedah:³³ וזה יהיה בפרק כורח המשמש תשכחים ופשתת על העיר והנה הוא והעם אשר אותו יצאים אליו ועשית לו כאשר תמצא ידך:³⁴ ויקם אבימלך וכל העם אשר עמו לילה ויארכו על שם ארבעה ראשיים:³⁵ ויצא געל בן עבד ויעדם פתח שער העיר ויקם אבימלך והעם אשר אותו מן המערב:³⁶ וירא געל את העם ויאמר אל זבל הנה עם יוריך מראשי ההרים ויאמר אליו זבל את צל ההרים אתה ראה כאןשים:³⁷ וויסוף עוד געל אחד בא מדרך אלון מעוננים:³⁸ ויאמר אליו זבל איה אפוא פיך אשר תאמר מי אבימלך כי נعبدנו הלא והעם אשר מסתסה בו צאן נא עזה והלחם לדבר ויאמר הנה עם יורדים מעם טבור הארץ וראש אחד בא מדרך אלון מעוננים:³⁹ וויאמר אליו זבל בו: ויצא געל לפני בעלי שם וילחם באבימלך: וירדפו אבימלך וינס מנינו ויפלו חללים רכבים עד פתח השער:⁴¹ ווישב אבימלך בארומה ווינרש זבל את געל ואת אהיו משbeta בשכם:⁴² ויהיו ממחרת ויצא העם השדה וינדו לאבימלך:⁴³ ויקח את העם ויחצם לשלהה דראשים ויארב בshedah וירא והנה העם יצא מן העיר ויקם עליהם ויכם:⁴⁴ ואבימלך והראשים אשר עמו פשטו ווועמדו פתח שער העיר ושני הראשים פשטו על כל אשר בshedah ויכום:⁴⁵ ואבימלך נלחם בעיר כל היום ההוא וילכד את העיר ואת העם אשר בה הרג ויתן את העיר ויזרעה מלחה:⁴⁶ ווישמעו כל בעלי מגדל שם ויבאו אל צריה בית אל בריות: וינגד לאבימלך כי התקבצו כל בעלי מגדל שם:⁴⁷ וויעל אבימלך הר צלמון הוא וכל העם אשר אותו

אל ז肯י גלעד אם מшибים אתם אותן ללחם בבני
בנלעד : 9 ויעברו בני עמון את הירדן ללחם נם
bihودה ובכניתן ובכית אפרים ותצר לישראל מאד :
10 ויאמרו ז肯י גלעד אל יפתח יהוה יהיה שמע בנותינו
אם לא כדברך כן נשא : 11 וילך יפתח עם ז肯י
galud וישמו אותו עליהם לראש ולקצין וידבר
יפתח את כל דבריו לפני יהוה במצופה : 12 וישלח
יפתח מלכים אל מלך בני עמון לאמור מה לי ולך
כי באתי אליו ללחם בארץ : 13 ויאמר מלך בני עמון
אל מלכי יפתח כי לך ישראל את הארץ בعلותיו
ממצרים מארנון ועד היבק ועד הירדן ועתה השיבה
אתהן בשלום : 14 וויסוף עוד יפתח וישלח מלכים
אל מלך בני עמון : 15 ויאמר לו כה אמר יפתח לא
לקח ישראל את הארץ מואב ואת הארץ בני עמון : 16 כי
ובא קדשה : 17 וישלח ישראל מלכים אל מלך אדם
לאמר אעbara נא בארץ ולא שמע מלך אדם וגם
אל מלך מואב שלח ולא אבה וישב ישראל בקדש :
18 וילך במדבר ויסב את הארץ אדום ואת הארץ מואב
ובא ממורה שם לארץ מואב וייחנו במדבר ארנון
ולא בא בנבול מואב כי ארנון גובל מואב : 19 וישלח
ישראל מלכים אל סיון מלך האמרי מלך חשבון
ויאמר לו ישראל Nebra נא בארץ עד מקומי :
20 ולא האמין סיון את ישראל על עבר בנבלו ויאסף
סיון את כל עמו וייחנו ביהצתה וילחם עם ישראל :
ובויתן יהוה אלהי ישאל את סיון ואת כל עמו ביד
ישראל ויכום ויריש ישראל את כל הארץ האמרי ישב
הארץ היה : 22 וירשו את כל גבול הארץ מארנון
עד היבק ומן המדבר ועד הירדן : 23 ועתה יהוה
אליהו ישאל הוריש את האמרי מפני עמו ישראל
אתה תירשנו : 24 הלא את אשר יורישך כמוש אלהיך
אותו תירש ואת כל אשר הוריש יהוה אלהינו מפני
אותו נירש : 25 ועתה הטוב טוב אתה מלך בן צפור
ובני ישראל אשר בעבר הירדן בארץ האמרי אשר
עבון ונתן יהוה אותן לפני אני אהיה לכם בראש :
10 ויזעקו בני ישראל אל יהוה לאמור חטאנו לך וכי
עבוננו את אלהינו ונעבד את הבעלים : 11 ויאמר יהוה
אל בני ישראל הלא מצרים ומן האמרי ומן בני עמון
ומן פלשתים : 12 וצדונים ועמלק ומעון לחזו אתכם
וחצקו אליו ואושעה אתכם מידם : 13 ואותם עובתם
אותה ותעבדו אליהם אחרים לכן לא אוסף להוציא
אתכם : 14 לכלו וזעקו אל האלים אשר בחרתם בם
המה יושעו לכם בעת צרתכם : 15 ויאמרו בני ישראל
אל יהוה חטאנו עשה אתה לנו הכל הטוב בענייך
אך הצילנו נא היום הזה : 16 ויסיררו את אלהי הנכר
מרקם ויעבדו את יהוה ותקצר נפשו בעמל ישראל :
17 ויצעקו בני עמון וייחנו בנלעד ויאספו בני ישראל
ויחנו במצופה : 18 ויאמרו העם שרי גלעד איש אל
רעשו מי איש אשר יחל ללחם בבני עמון יהיה
לראש לכל ישבי גלעד :

11 ויפתח הגלעד היה גיבור חיל והוא בן אשה
זונה וולד גלעד את יפתח : 2 ותולד אשת גלעד לו
בנים וינדרלו בני האשה ויונשו את יפתח ויאמרו לו לא
הנהל בבית אבינו כי בן אשה אחרת אתה : 3 ויברא
יפתח מפני אחיו ושב בארץ טוב ויתלקטו אל יפתח
אנשים ריקם ויצאו עמו : 4 ויהי מימים וילחמו בני
עמון עם ישראל : 5 ויהי כאשר נלחמו בני עמון עם
ישראל וילכו ז肯י גלעד ללחת את יפתח מארץ טוב :
6 ויאמרו ליפתח לך והיתה לנו לקצין ונלחמה
בבני עמון : 7 ויאמר יפתח לז肯י גלעד הלא אתם
שנאתם אותנו ותגרשנו מבית אבינו ומדוע אתם אל
עתה כאשר צר לכם : 8 ויאמרו ז肯י גלעד אל יפתח
לכן עתה שבנו אליך והלכת עמו ונלחמת בני עמון
והיית לנו לראש לכל ישבי גלעד : 9 ויאמר יפתח

12 ויצוּק איש אפרים ויעבר צפונה ויאמרו מלך מואכ הרוב רב עם ישראל אם נלחם נלחם בם: ²⁶ ובשבת ישראל בחשbon ובכנותיה ובערעור ליפתח מדוע עברת להלחם בני עמן לנו לא ובכנותיה ובכל הערים אשר על ידי ארנון שלש קראת לлечת עמק ביתך נשרפ עליך באש: ² ויאמר מאות שנה ומדוע לא הצלתם בעת ההיא: ²⁷ ואנכי לא חטאתי לך ואתה עשה את רעה להלחם כי ישפט יהוה השפט היום בין בני ישראל ובין בני עמן: ²⁸ ולא שמע מלך בני עמן אל דברי יפתח אשר שלח את מנשה ויעבר את מצפה גלעד וממצפה גלעד אליו: ²⁹ ותהי על יפתח רוח יהוה ויעבר את הנגד ואת מנשה ויעבר את מצפה גלעד וממצפה גלעד עבר בני עמן: ³⁰ וידר יפתח נדר ליהוה ויאמר אם נהון תחן את בני עמן בידי: ³¹ וזה הוצאה אשר יצא מדלתו בתיו לקרatoi בשובי בשלום מבני עמן והיה ליהוה והעליתחו עליה: ³² ויעבר יפתח אל בני עמן להלחם בהם ויתנם יהוה בידו: ³³ ויכם מערוד ועד בואר מניה עשרים עיר ועד אבל כרמים מכח גדולה מאד ויכנעו בני עמן מפני בני ישראל: ³⁴ ויבא יפתח יפתח הנגיד ויקבר בעיר גלעד: ⁸ ווישפט אחוריו המצפה אל ביתו והנה בתו יצאת לקרatoi בתפים ובמחלות ורק היא ייחודה אין לו ממנה בן או בת: ³⁵ ויהי כראותו אותה ויקרע את בנديו ויאמר אהה בת הכרע הכרעתני ואת היהת בעכרי ואנכי פצית פי אל יהוה ולא אוכל לשוב: ³⁶ ותאמר אליו אבי פציתה את פיך אל יהוה עשה לי כאשר יצא מפה אחורי אשר עשה לך יהוה נקמות מאיביך מבני עמן: ³⁷ ותאמר אל אביה יעשה לי הדבר הזה הרפה ממי שרים חדשים ואלכה וירדתי על ההרים ואבכה על בתולי אני ורעיתו: ³⁸ ויאמר לך וישלח אותה שני חדש ותלך היא ורעתה ותבך על בתוליה על ההרים: ³⁹ ויהי מקץ שנים חדשים ותשב אל אביה וייש לה את נדרו אשר נדר והוא לא ידעה איש ותהיחק בישראל: ⁴⁰ מימים ימימה תלכנה בנות ישראל לתנות לבת יפתח הנגיד ארבעת ימים בשנה:

13 ויספו בני ישראל לעשות הארץ בעני יהוה ויתנם יהוה ביד פלשתים ארבעים שנה: ² ויהי איש אחד מצערה משפחחת הדני ושמו מנוח ואשתו עקרה ולא ילדה: ³ וירא מלך יהוה אל האשה ויאמר אליה

הנה נא את עקרה ולא ילדת והריה וילדה בן: 4 וועטה השMRI נא ואל תשתיין ושכר ואל תאכל כל טמא: 5 כי הנך הרה וילדה בן ומורה לא עילה על ראש כי נזיר אליהם יהיה הנער מן הבטן והוא יהל להושיע את ישראל מיד פלשתים: 6 ותבא האשה ותאמר לאישה לאמר איש האלים בא אליו ומראהו כمراה מלאך האלים נורא מאד ולא שאלתיהו או מזה הוא ואת שמו לא הניד לי: 7 ויאמר לי הנך הרה וילדה בן וועטה אל תשתיין ושכר ואל תאכל כל טמא כי נזיר אליהם יהיה הנער מן הבטן עד יום מותה: 8 ווועתר מנוח אל יהוה ויאמר כי אדוני איש האלים אשר שלחת יבוא נא עוד אלינו ווורנו מה נשעה לנער היולד: 9 וירושע האלים בקהל מנוח ויבא מלאך האלים עוד אל האשה והיא יושבת בשדה ומנוח אשא אין עמה: 10 ותמהר האשה ותרץ ותנד לאישה ואישא אין עליו הנה נראת האיש אשר בא ביום אלוי: 11 ויאמר אליו האשה ואבוי ואבוי ואבוי אל הארץ ויאמר וילך מנוח עתה יבא דבריך מה יהוה משפט הנער לאישה האשה אשר דברת אל האשה ויאמר אני: 12 ויאמר מנוח עתה יבא דבריך מה יהוה משפט הנער ומעשה: 13 ויאמר מלאך יהוה אל מנוח מכל אשר אמרתי אל האשה צויתיה תשمر: 14 מכל אשר יצא מונפן היין לא תאכל ווין ושכר אל תשת וכל טמאה אל תאכל כל אשר צויתיה תשمر: 15 ויאמר מנוח אל מלאך יהוה נעצרה נא אותך ונעשה לפניך גדי עוזם: 16 ויאמר מלאך יהוה אל מנוח אם העצני לא אכל בלחמך ואם תשעה עליה ליהוה תעלנה כי לא ידע מנוח כי מלאך יהוה הוא: 17 ויאמר מנוח אל מלאך יהוה מי שמק כי יבא דבריך וככדנו: 18 ויאמר לו מלאך יהוה למה זה תשאל לשמי והוא פלאי: 19 ויקח מנוח את גדי העזים ואת המנחה ויעל על הツור ליהוה ומפלא לעשות ומנוח ואשתו ראים: 20 ויהי בעלות הלחוב מעל המזבח השמיימה ויעל מלאך יהוה בלחוב

במחנה דן בין צרעה ובין אשתאל:

14 וירד שמושון תמנתה וירא האשה בתמנתה מבנות פלשתים: 1 ויעל וינד לאביו ולאמו ויאמר האשה ראייתי בתמנתה מבנות פלשתים ועתה קחו אותה לי לאשה: 2 ויאמר לו לאביו ולאמו האין בבנות אחיך ובכל עמי האשה כי אתה הולך לקחת האשה מפלשתים הערלים ויאמר שמושון אל לאביו אותה קח לי כי היא ישירה בעיני: 3 ואביו ולאמו לא ידעו כי מיהוה היא כי תאהנה הוא מבקש מפלשתים ובעתה ההייא פלשתים משלימים בישראל: 4 וירד שמושון ואביו ולאמו תמנתה ויבאו עד כרמי תמנתה והנה כפיר ארויות שאג לקראתו: 5 וatzlich עליו רוח יהוה וישעחו כשבע הגדי ומאונה אין בידו ולא הניד לאביו ולאמו את אשר עשה: 6 וירד וידבר לאשה ותישר בעינו שמושון: 8 וישב מימיים לקחתה ויסר לדאות את מפלת האשיה והנה עדת דברורים בניות האשיה ודרכש: 9 וירדרדו אל כפיו וילך הלווק ואכל וילך אל לאביו ואל אמו ויתן להם ויאכלו ולא הניד להם כי מנויות האשיה רדה הדבש: 10 וירד אביהו אל האשה ויעש שם שמושון משתה כי כן יעשו הבחרים: 11 ויהי כראותם אותו ויקחו שלשים מרעים ויהיו אתו: 12 ויאמר להם שמושון אהורהנא לכם חירה אם הגנד תנידו אותה לי שבעת ימי המשתה ומצחאתם ונתחי לכם שלשים סדרונים ושלשים חלפת בגיןים: 13 ואם לא תוכלו להnid לי ונתחים אתם לי

שלשים סדינים ושלשים חליפות בנדים ויאמרו לו חודה חידתך ונשמענה: ¹⁴ ויאמר להם מהأكل יבא מאכל ומעו יצא מותק ולא יכול לגניד החירה שלשת ימים: ¹⁵ ויהי ביום השביעי ויאמרו לאשת שמשון פתי את אישך וינד לנו את החירה פן נשרפ' אתה ואת ביתך אביך באש הלירשו קראתם לנו הלא: ¹⁶ ותבעך אשת שמשון עליו ותאמר לך שנאתני ולא אהבתני החידה חדרת לבני עמי וליל האגדה ויאמר לה הנה לאבי ולאמי לא הגדרתי ולך אנגיד: ¹⁷ ותבעך עליו שבעת הימים אשר היה להם המשתה יהיו ביום השביעי וינד לה כי הציקתחו והניד החידה לבני עמה: ¹⁸ ויאמרו לואנשי העיר ביום השביעי בטרם יבא החרסה מה מותק מדבש ומה עז מארדי ויאמר להם לו לאחרשתם בעגלו לא מצאתם חידתי: ¹⁹ ותצלה עליו רוח יהוה יהוה וירד אשקלון וירק מהם שלשים איש ויקח את חליצותם ויתן החליפות למנגידי החירה ויתר אפו ויעל בית אביהו: ²⁰ ותהי אשת שמשון לмерעהו אשר רעה לו:

15 יהי מימים בימי קציר חטים וופקד שמשון את אשתו בנדי עזם ויאמר אבא אל אשתי החירה ולא נתנו אביה ללבוא: ² ויאמר אביה אמר אמרתי כי שנא שנאתה ואתננה למරעך הלא אתה הקטנה טוביה ממנה תהי נא לך תחתיה: ³ ויאמר להם שמשון נקיتي הפעם מפלשטים כי עשה אני עמך רעה: ⁴ וילך שמשון מפלשטים מאות שועלים ויקח לפידים ויפן גנב אל זוב וישם לפיד אחד בין שני הונבות בתוך: ⁵ ויברע אש בלפידים ווישלח בקמות פלשטים ויברע מגדים ועד כמה ועד כרם זית: ⁶ ויאמרו פלשטים מי עשה זאת ויאמרו שמשון חתן המני כי לקח את אשתו ויתנה לмерעהו ויעלו פלשטים וישראלו אתה ואת אביה באש: ⁷ ויאמר להם שמשון אם תעשון כזאת כי אם נקמתי בכם ואחר אהدل: ⁸ וירק אותן

16 וילך שמשון עזתה וירא שם אשה זונה ויבא אליה: ² לעזותים לאמר בא שמשון הנה ויסכו ויארכו לו כל הלילה בשער העיר ויתחרשו כל הלילה לאמר עד אור הבוקר והרגנהו: ³ וישכב שמשון עד חצי הלילה ויקם בחצי הלילה ויאחזו בדלתות שער העיר ובשתי המזוזות ויסעם עם הבריח וישם על כתפיו ויעלם אל ראש החרаш אשר על פני חברון:

4 ויהי אחריו כן ויאהב אשה בנחל שرك ושםה דليلה: הכסף בידם: ¹⁹ ותישגנו על ברכיה ותקרה לאיש ויעלו אליה סרני פלשתים ויאמרו לה פתי אותו ותגלה את שבע מחלפות ראשו ותחל לעונתו ויראי بما כחו גדול ובמה נוכל לו ואסנהו לענטו כחו מעליו: ²⁰ ותאמר פלשתים עליך שמשון ויקץ משנתו ויאמר יצא כפעם בפעם ואגער והוא לא ידע ואנתנו נתן לך איש אלף ומאה כסף: ²¹ ויאחזו הפלשתים בנחשים וינקרו את כי יהוה סר מעליו: ²² עניינו ווירידו אותו עזזה ויאסרו אותו בנחשים ויהי טוחן בכית האסירים: ²³ ויחל שער ראשו לצמח כאשר נלח: ²⁴ וסרני פלשתים נאספו לובח זבח נдол לדננו אלהיהם ולשמה ויאמרו נתן אלהינו בידנו את שמשון אויבינו: ²⁵ ויראו אותו העם ויהללו את אלהיהם כי אמרו נתן אלהינו בידנו את אויבינו ואת מהריב ארצנו ואשר הרבה את חלליינו: ²⁶ ויהי כי טוב לכם ויאמרו קראו לשמשון וישחק לנו ויקרא לשמשון מבית האסירים ויצחק לפניהם ויעמידו אותו בין העמודים: ²⁷ ויאמר שמשון אל הנער המחויק בידו הנicha אותו והימשני את העמדים אשר הבית נכוון עליהם ואשען עליהם: ²⁸ והביה מלא האנשים והנשים ושםה כל סרני פלשתים ועל הגן בשלשת אלפיים איש ואשה הראים בשחוק שמשון: ²⁹ ויקרא שמשון אל יהוה ויאמר אדרני יהוה וכברני נא וחזקני נא הנידה ליב מה תאסר ויאמר אליה אם תארני את שבע מחלפות ראש עם המסתה: ³⁰ ותתקע בירת והאמר אליו פלשתים עליך שמשון ויקץ משנתו מפלשתים: ³¹ וילפת שמשון את שני עמודי התקוד אשר הבית נכוון עליהם ויסמך עליהם אחד בימינו ואחד בשמאלו: ³² ויאמר שמשון תמות נפשי עם פלשתים יוט בכח ויפל הבית על הסרנים ועל כל העם אשר יסע את הירת הארג ואת המסתה: ³³ ותאמר אליו הציקה לו בדרירה כל הימים ותאלצדו ותקצר נשוא במות: ³⁴ ווינגד לה את כל לבו ויאמר לה מורה לא עלה על ראי כי נזר אלהים אני מבטןامي אם גלחתי וסר מנוי כחי וחלתי והייתי ככל האדם: ³⁵ ותרא דليلה כי הניד לה את כל לבו ותשלח **17** ויהי איש מהר אפרדים ושמו מיכיהו: ³⁶ ויאמר לאמו אלף ומאה הכסף אשרלקח לך ואת אלית וגס אמרת באוני הנה הכסף אתני אני לקחתיו ותאמר לה את כל לבו ועליו אליה סרני פלשתים ויעלו

לשלום נכח יהוה דרככם אשר תלכו בה: ⁷ וילכו
 חמשת האנשים ויבאו לשאה ויראו את העם אשר
 בקרבה יושבת לבטח כמשפט צדינים שקט ובטח ואין
 מכך דבר באرض ורש עזר ורתקים מהה מצדינים
 ודבר אין להם עם אדם: ⁸ ויבאו אל אחיהם צרעה
 ואשתאל ויאמרו להם אחיהם מה אתה: ⁹ ויאמרו
 קומה ונעלת עליהם כי ראיינו את הארץ והנה טובה
 מאד ואתם מחשים אל תעצלו ללבא לרשות את
 הארץ: ¹⁰ כבאים תבאו אל עם בטח והארץ רחבת
 ידים כי נתנה אלהים בידכם מקום אשר אין שם
 מחסור כל דבר אשר בארץ: ¹¹ ווישנו שם משפטה
 הרני מצרעה ומ Ashton אל שמות איש חנור כל-
 מלחה: ¹² ויעלו ויתנו בקרית ערים ביהודה על-
 קרא למקום ההוא מנהנת דין עד היום הזה הנה אחריו
 קריית ערים: ¹³ ויעברו שם הדר אפרים ויבאו עד
 בית מיכה: ¹⁴ וויננו חממת האנשים ההלכים לרנגל
 את הארץ לשיש ויאמרו אל אחיהם הידעתם כי יש
 בבחות האלה אפוד ותרפים ופסל ומסכה ועתה
 دعו מה תעשו: ¹⁵ ויסורו שמה ויבאו אל בית הנער
 הלוبي בית מיכה וישאלו לו לשולם: ¹⁶ וש מאות
 איש חנורים כל-מלחמות נצבים פתח השער אשר
 מבני דין: ¹⁷ ויעלו חממת האנשים ההלכים לרנגל
 את הארץ באו שם לcko את הפסל ואת האפוד
 ואת התרפים ואת המסכה והכהן נצבפתח השער
 ושש מאות איש החנור כל-המלחמה: ¹⁸ ואלה
 באו בית מיכה ויקחו את פסל האפוד ואת התרפים
 ואת המסכה ויאמר אליו הכהן מה אתם עושים:
 ויאמרו לו החרשים ידק על פיך ולך עמנו והיה
 לנו לאב ולכהן הטוב היוטך כהן לבית איש אחד
 או היוטך כהן לשבט ולמשפטה בישראל: ²⁰ וויטיב
 לב הכהן ויקח את האפוד ואת התרפים ואת הפסל
 ויבא בקרב העם: ²¹ ויפנו וילכו וישימו את התף ואת
 אשר אנחנו הלאים עליה: ²² ויאמר להם הכהן לך
 אמו ברוך בני ליהוה: ²³ ווישב את אלף ומאה הכסף
 לאמו ותאמר אמו הקדש הקדשתי את הכסף ליהוה
 מיד לבני לעשות פסל ומסכה ועתה אשיבנו לך: ²⁴
 ווישב את הכסף לאמו ותקה אמו מאותם כסף ותתנהו
 לצורף ויעשו פסל ומסכה והוא בית מיכיהו:
⁵ והאיש מיכה לו בית אלהים ויעש אפוד ותרפים
 וימלא את יד אחד מבניו והוא לו לכהן: ⁶ ביוםם ההם
 אין מלך בישראל איש הישר בעינוי יעשה: ⁷ והוא
 נער מבית לחם יהודה משפטה יהודה והוא לו
 והוא נר שם: ⁸ וילך האיש מהעיר מבית לחם יהודה
 לנור באשר ימצא ויבא הר אפרים עד בית מיכה
 לשוטר דרכו: ⁹ ויאמר לו מיכה מאין תבוא ויאמר
 אליו לי אנכי מבית לחם יהודה ואני הלא לנור
 באשר אמצע: ¹⁰ ויאמר לו מיכה שבה עמידה והיה לי
 לאב ולכהן ואני אתך לך עשרה כסף לימים וערך
 בנדים ומהיתך וילך הלי: ¹¹ וויאאל הלו לשכת את
 האיש והוא הנער לו כאחד מבניו: ¹² וימלא מיכה
 את יד הלי והוא לו הנער לכהן והוא בבית מיכה:
¹³ ויאמר מיכה עתה ידעתו כי ייטיב יהוה לי כי היה
 לי הלו לכהן:

18 ביוםם ההם אין מלך בישראל ובימים ההם
 שבת הדני מבקש לו נחלה לשכת כי לא נפלת לו עד
 היום ההוא בתוך שבטי ישראל בנחלה: ² ווישלחו בני
 דין משפטהם המשא נשים מקצתם אנשים בני חיל
 מצרעה ומ Ashton אל לרנגל את הארץ ולחקירה ויאמרו
 אליהם לcko חקרו את הארץ ויבאו הר אפרים עד בית
 מיכה וילינו שם: ³ הנה עם בית מיכה והמה הכרי
 את קול הנער הלו ויסורו שם ויאמרו לו מי הביאך
 הלם ומה אתה עשה בזה ומה לך פה: ⁴ ויאמר אליהם
 כוח וכוח עשה לי מיכה וישכני ואהי לו לכהן:
⁵ ויאמרו לו שאל נא באלהים ונדרעה החצלה דרכנו
 אשר אנחנו הלאים עליה: ⁶ ויאמר להם הכהן לך

המקנה ואת הכבודה לפנייהם: 22 מה הדרחיקו מבית מיכה והאנשים אשר בבחים אשר עם בית מיכה נזעקו וידביקו את בני דן: 23 ויראו אל בני דן ויסבו פניהם ויאמרו למיכה מה לך כי נזעתך: 24 ויאמר את אלהי אשר עשית לך קחתם את הכהן ותלכו ומה לך עוד ומה זה תאמרו אליו מה לך: 25 ויאמר אליו בני דן אל השם קולך עמנון פן יפגעו בכם אנשים מרני נפש ואספה נפשך ונפש ביתהך: 26 וילכו בני דן לדרך וירא מיכה כי חוקים המה ממן ויפן וישב אל ביתו: 27 והמה לקחו את אשר עשה מיכה ואת הכהן אשר היה לו ויבאו על ליש על עם שקט ובטה ויכו אותם לפि חרב ואת העיר שרפו באש: 28 ואין מציל כי רחוקה היא מצידון ודבר אין להם עם אדם והוא בעמק אשר לבית רחוב ויבנו את העיר וישבו בה: 29 ויראו שם העיר דן בשם דן אביהם אשר יולד לשישראל ואולם ליש שם העיר לראשה: 30 ויקימו להם בני דן את הפסל ויהונתן בן נרשם בן מנשה הוא ובנייו היו כהנים לשבט הדני עד יום נלotta הארץ: 31 וישמו להם את פסל מיכה אשר עשה כל ימי היה בית האלים בשלה:

19 יהי בימים ההם ומלך אין בישראל ויהי איש לוי נר בירכת הרים אפרים ויקח לו אשה פילגש מבית לחים יהודה: 2 ותונה עליו פילגשו ותליך מאתו אל בית אביה אל בית לחים יהודה ותהי שם ימים ארבעה חדשים: 3 ויקם אישה וילך אחריה לדבר על לבה להшибו ונערו עמו זכרם חמדרים ותביאו בית אביה ויראה אביה הנערה ושם לckerato: 4 ויהוק בו חתנו אביה הנערה וישב אותו שלשת ימים ויאכלו וישטו וילינו שם: 5 יהי ביום הרביעי וישכימו בפרק ויקם ללכתה ויאמר אביה הנערה אל חתנו סעד לך פת לחם ואחר תלכו: 6 וישבו ויאכלו שניהם יחדו וישטו ויאמר אביה הנערה אל האיש הואל נא ולינו ויטב לך: 7 ויקם

לגבעה עליה בגורל: ¹⁰ ולקחנו עשרה אנשים למאה לכל שבטי ישראל ומה לאף ולאף לרביבה למתה צדקה לעם לעשות לבודאם לנבע בנימין ככל הנבללה אשר עשה בישראל: ¹¹ ויאסף כל איש ישראל אל העיר כאיש אחד חבריהם: ¹² וישלחו שבטי ישראל אנשים בכל שבטי בנימין לאמור מה הרעה הזאת אשר נהייתה בהם: ¹³ ועתה תנעו את האנשים בני בליעל אשר בנבעה ונמיות ונבעריה רעה מישראל ולא אבו בנימין לשמע בקהל אחיהם בני ישראל: ¹⁴ ויאספו בני בנימין מן הערים הנבעטה לצאת למלחמה עם בני ישראל: ¹⁵ ויתפרקו בני בנימין ביום ההוא מהערים עשרים וששה אלף איש שלף חרב בלבד מישבי הנבעטה התפרקדו שבע מאות איש בחור: ¹⁶ מכל העם הזה שבע מאות איש בחור אחר ייד ימינו כל זה קלע באבן אל השערה ולא יהטא: ¹⁷ ואיש ישראל התפרקדו בלבד מבניין ארבע מאות אלף איש שלף חרב כל זה איש מבניין ארבע מאות אלף איש שלף חרב בלבד מלחמה: ¹⁸ ויקמו ויעלו בית אל וישאלו באלהיים מלחמה: ¹⁹ ויקמו ויעלו בית אל וישאלו באלהיים ויאמרו בני ישראל מי יעלה לנו בתהלה למלחמה עם בני בנימין ויאמר יהוה יהודה בתהלה: ²⁰ ויקמו בני ישראל בבקר וייחנו על הנבעה: ²¹ ויצא איש ישראל למלחמה עם בניין וייערכו אתם איש ישראל מלוחמה אל הנבעה: ²² ויצאו בני בנימין מן הנבעה וייחיו בישראל ביום ההוא שניים ועשרים אלף איש ארצה: בישראל ביום ההוא שניים ועשרים אלף איש ארץ ארץ: ²³ ויתחזק העם איש ישראל ויספו לערך מלחמה במקום אשר ערכו שם ביום הראשון: ²⁴ ויעלו בני ישראל ויבכו לפני יהוה עד הערב וישאלו ביהוה לאמר האסיף לנשת למלחמה עם בני בנימיןachi ויאמר יהוה עלינו אליו: ²⁵ ויקרבו בני ישראל אל בני בנימין ביום השני: ²⁶ ויצא בנימין לקראותם מן הנבעה ביום השני וייחיו בני ישראל עד שמנת עשר אלף איש ארצתם כל אלה שלפי חרב: ²⁷ ויעלו כל בני ישראל וכל העם ויבאו בית אל ויבכו וישבו שם אליהם האיש בעל הבית ויאמר אלהם אל אחי אל תrush נא אחרי אשר בא האיש הזה אל بيתי אל תעשו את הנבללה הזאת: ²⁸ הנה בת הבטולה ופילגשיהם אוציאה נא אותם וענו אותם ועשו להם הטוב בעיניכם ואיש הזה לא תעשו דבר הנבללה הזאת: ²⁹ ולא ابو האנשים לשמע לו ויהוק האיש בפילגשו ויצא אליהם החוץ וידעו אותה ויתעללו בה כל הלילה עד הבוקר וישלחוה בעלות השחר: ³⁰ ותבא האשה לפנות הבקר ותפל פתח בית האיש אשר אדוניה שם עד האור: ³¹ ויקם אדוניה בבקר ופתח דלתות הבית ויצא ללכת לדרכו ודנה האשה פילגשו נפלת פתח הבית וידיה על הסוף: ³² ויאמר אליה קומי ונלה ואין ענה ויקחה על החמור ויקם האיש וילך למקום: ³³ ויבא אל ביתו ויקח את המאכלת ויהוק בפילגשו ונתחה לעצמיה לשנים עשר נתחים וישלחה בכל גבול ישראל: ³⁴ וזה כל הראה ואמר לא נהייתה ולא נראתה כזאת לימים עלות בני ישראל מארץ מצרים עד היום הזה שמו לכם עליה עזו ודברו:

20 ויצאו כל בני ישראל ותקהל העדרה כאיש אחד למדון ועד באר שבע וארץ הגלעד אל יהוה המצפה: ² ויתיצבו פנות כל העם כל שבטי ישראל בקהל עם האלים ארבע מאות אלף איש רגלי שלף חרב: ³ וישמעו בני בנימין כי עלו בני ישראל המצפה ויאמרו בני ישראל דברו איך נהייתה הרעה הזאת: ⁴ ויען האיש הלווי איש האשה הנרצחה ויאמר הנבעטה אשר לבניין באתי אני ופילגשי לולן: ⁵ ויקמו עלי בעלי הנבעה ויסבו עלי את הבית לילה אותו דמו להרג ואת פילגשי ענו ותמת: ⁶ ואחו בפילגשי ואנתחה ואשלחה בכל שדה נחלת ישראל כי עשו זמה ונבללה בישראל: ⁷ הנה כלכם בני ישראל הבו لكم דבר ועזה הלם: ⁸ ויקם כל העם כאיש אחד לאמר לא נלך איש לאהלו ולא נסוד איש לבתו: ⁹ ועתה זה הדבר אשר נעשה

לפני יהוה ויצומו ביום ההוא עד הערב ויעלו עלות מהערים משחיתיהם אותו בתוכו: ⁴³ כתרו את בניין הדרייפה מנוחה הדריכהו עד נכח הנבעה ממוורה שם: ⁴⁴ ויפלו מבניין שמנה עשר אלף איש את כל אלהensi חיל: ⁴⁵ ויפנו וינסו המדרבה אל סלע הרמן ויעללו בו מסלול המשת אלפים איש וירדקו אחריו עד גдум ויכו ממנו אלפיים איש: ⁴⁶ ויהי כל הנפלים מבניין עשרים וחמשה אלף איש שלף חרב ביום ההוא את כל אלהensi חיל: ⁴⁷ ויפנו וינסו המדרבה אל סלע הרמן שמאות איש יישבו בסלע רמן ארבעה חדרים: ⁴⁸ ואיש ישראל שבו אל בניין ויקום לפְּרָאַת חרב מערם מתם עד בהמה עד כל הנמצאים כל הערים התמצאות שלחו באש:

21 ואיש ישראל נשבע במצוֹה לאמר איש ממנו לא תיתןתו לבניין לאשה: ² ויבא העם בית אל וישבו שם עד הערב לפְּנֵי האלים ויאשו קולם ויבכו בכינור Dol: ³ ויאמרו למה יהוה אלקי ישראל היה זה את בישראל להפקד היום מישראל שבט אחר: ⁴ ויהי מחרת וישכמו העם ויבנו שם מזבח ויעלו עלות ושלמים: ⁵ ויאמרו בני ישראל מי אשר לא עלה בקהל מכל שבטי ישראל אל יהוה כי השבואה הנדולה הייתה לאשר לא עלה אל יהוה המוצה לאמר מות יומת: ⁶ וינחמו בני ישראל אל בניין אחיו ויאמרו נגידו היום שבט אחד מישראל: ⁷ מה נעשה להם לנוטרים לנשים ואנחנו נשבענו כי הוה לבתי תה להם מבנותינו לנשים: ⁸ ויאמרו מי אחד משבטי ישראל אשר לא עלה אל יהוה המוצה ונתנה לא בא איש אל המנחה מיבש גלעד אל הקהיל: ⁹ ויתפרק העם והנה אין שם איש מושבי יבש גלעד: ¹⁰ וישלחו שם העדרה שנים עשר אלף איש מבני החיל ויזכו אתם לאמור לו והיכיתם את יושבי יבש גלעד לפְּרָאַת חרב והנשים והטה: ¹¹ וזה הדבר אשר תעשו כל זכר וכל אשה ידעת משכב זכר תחרימו: ¹² וימצאו

שלמים לפני יהוה: ²⁷ ויאלו בני ישראל ביהוה שם ארון ברית האלים ביום הים: ²⁸ ופינחס בן אלעזר בן אהרן עמד לפני בני בניין אמר האוסף עוד לנצח למלחמה עם בני בניין אחיו אם אחד לא ויאמר יהוה עלו כי מהר אנתנו בידך: ²⁹ וישראל ארבים אל הנבעה סביב: ³⁰ ויעלו בני ישראל אל בני בניין ביום השלישי ויערכו אל הנבעה כפעם בפעם: ³¹ ויצאו בני בניין לקראת העם נתנו מן העיר ויחלו להכות מהעם חלליים כפעם בפעם במסילות אשר אחת עלה בית אל ואחת הנבעה בשדה בשלשים איש בישראל: ³² ויאמרו בני בניין נגפים הם לפני כבראונה ובני ישראל אמרו נסוה ונתקנו מון העיר אל המסילות: ³³ וככל איש ישראל קמו ממקומו ויערכו בבעל חמר וארכ ישראל מניה מקמו ממערה נבע: ³⁴ ויאבו מנגד לנבעה עשרה אלפיים איש בחור מכל ישראל והמלחמה כבדה והם לא ידעו כי געת עליהם הרעה: ³⁵ ווניך יהוה את בניין לפני ישראל וישראל בניין שבת צבאות ביום ההוא עשרים וחמשה אלף ומאה איש כל אלה שלף חרב: ³⁶ ויראו בני בניין כי נגפו ויתנו איש ישראל מקום לבניין כי בטחו אל הארב אשר שמו אל הנבעה: ³⁷ והארב החישו ויפשטו אל הנבעה וימשך הארב ויך את כל העיר לפי חרב: ³⁸ והמועד היה לאיש ישראל עם הארב הרב להעלוות משה העשן מן העיר: ³⁹ ויהפוך איש ישראל במלחמה ובניין החל להכות חלליים באיש ישראל בשלשים איש כי אמרו אך נגוף נגוף והוא לפני כמלחמה הראשנה: ⁴⁰ ומהשתה החלה לעלות מן העיר עמוד עשן ויפן בניין אחורי והנה עלה כליל העיר השמיימה: ⁴¹ ואיש ישראל הפק ויבהל איש בניין כי ראה כי געה עלייו הרעה: ⁴² ויפנו לפני איש ישראל אל דרך המדבר והמלחמה דרביקתחו ואשר

מיושבי יביש גלעד ארבע מאות נערה בתוליה אשר לא ידעה איש לMSCב זכר ויביאו אותם אל המhana שלה אשר בארץ כנען: ¹³ וישלחו כל העדה וידברו אל בני בנימן אשר בסלע רמנון ויקראו להם שלום: ¹⁴ וישב בנימן בעת ההיא ויתנו להם הנשים אשר חיו מונשי יבש גלעד ולא מצאו להם כן: ¹⁵ והעם נהם לבנימן כי עשה יהוה פרץ בשבטי ישראל: ¹⁶ ויאמרו זקני העדה מה נעשה לנוטרים לנשים כי נשמדה מבנימן אשה: ¹⁷ ויאמרו ירשת פליטה לבנימן ולא ימחה שבט ישראל: ¹⁸ ואנתנו לא נוכל לחתת להם נשים מבנותינו כי נשבעו בני ישראל לאמר אדור נתן אשה לבנימן: ¹⁹ ויאמרו הנה תג יהוה בשלו מינים ימימה אשר מצפונה לבית אל מזרחה המשמש למסלה העלה מבית אל שכמה ומגנב לבונה: ²⁰ ויצרו את בני בנימן לאמר לכוי וארכבתם בכרמים: ²¹ וראיתם והנה אם יצאו בנות שילו לחול במחילות ויצאתם מן הכרמים וחטפתם לכם איש אשתו מבנות שילו ולהלכתם ארץ בנימן: ²² וזה כי יבוא אבותם או אחיהם לרוב אלינו ואמרנו אליהם חננוו אותם כי לא לקחנו איש אשתו במלחמה כי לא אתם נתתם להם כתת תאשמו: ²³ ויעשו כן בני בנימן וישאו נשים למספרם מן המחללות אשר נלו וילכו ויישבו אל נחלתם ויבנו את הערים וישבו בהם: ²⁴ ויתהלו נשים בני ישראל בעת ההיא איש לשבטו ולמשפחהו ויצאו משם איש לנחלתו: ²⁵ בימים ההם אין מלך בישראל איש היושר בעינויו יעשה:

שמואל א

יהוה וישבו יבואו אל ביהם הרמתה וידע אלקנה את חנה אשתו וזכרה יהוה: ²⁰ ויהי לתקפות הימים ותהר חנה ותלך בן ותקרא את שמו שמואל כי מיהוה שאלתו: ²¹ ויעל האיש אלקנה וכל ביתו לובח ליהוה את זבח הימים ואת נדרו: ²² וחנה לא עלה כי אמרה לאישה עד יגמל הנער והבאתיו ונראה את פני יהוה וישב שם עד עולם: ²³ ויאמר לה אלקנה איש עשי הטוב בעינייך שני עדר נמלך אותו אך יקם יהוה את דבריו ותשבע האשה ותתיק את בנה עד גמלה אותו: ²⁴ ותעלחו עמה כאשר נמלטו בפרים שלשה ואיפה אחת קמלה ונבל יין וhabero בית יהוה שלו והנער נער: ²⁵ וישחתו את הפר ויביאו את הנער אל עלי: ²⁶ ותאמר כי אדרני חי נפשך אדרני אני האשה הנצבת עמכתה בזיה להחפלה אל יהוה: ²⁷ אל הנער זהה החפלה תיתן יהוה לי את שאלתו אשר שאלתי מעמו: ²⁸ וגם אנכי השאלתך ליהוה כל הימים אשר היה הוא שאל ליהוה ושתחו שם ליהוה:

2 ותחפלה חנה ותאמר עלין לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי על אויביכי שמחתי בישועתך: ² אין קדוש כיוהה כי אין בליך ואין צור כאלהינו: ³ אל תרבו תדברו גבהה נבהה יצא עתק מפיקם כי אל דעת יהוה ולא תנכנו עלילות: ⁴ קשת נברים חתים ונכשלים אודרו חיל: ⁵ שבעים בלחם נשכו ורעים חרלו עד עקרה ילדה שבעה ורבת בנים אמללה: ⁶ יהוה ממיה ומיה מורייד שאל ויעל: (Sheol 7585)

שמואל א

1 ויהי איש אחד מן הרמותים צופים מהר אפרים ושמו אלקנה בן ירחים בן אליהו בן תחו בן צוף אפרתי: ² ולו שתי נשים שם אחת חנה ושם השנית פננה ויהי לפננה ילדים ולחנה אין ילדים: ³ ועלה האיש ההוא מעיריו מימים ימייה להשתחות ולזבח ליהוה צבאות בשלה ושם שני בני עלי חפני ופנחס כהנים ליהוה: ⁴ ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן לפננה אשתו ולכל בניה ובנותיה מנות: ⁵ ולחנה יתןמנה אחת אףים כי את חנה אהב ויהוה סגר רחמה: ⁶ וכעתה צרצה גם כעס בעבר הרעמה כי סגר יהוה بعد רחמה: ⁷ וכן יעשה שנה בשנה מדי עלהה בבית יהוה כן תכענסה ותבכה ולא תأكل: ⁸ ויאמר לה אלקנה איש חנה למה תבכי ולמה לא תأكل ולמה ירע תנה אחריו אכלה בשלה ואחריו שתה ועלי הכהן ישב על הכסא על מיזות היכל יהוה: ¹⁰ והוא מרת נפש ותחפלה על יהוה ובכח תבכה: ¹¹ ותדר נדר ותאמיר יהוה צבאות אם ראה תרא בעני אמתך זכרתני ולא תשכח את אמתך ונתחה לאמתך זרע אנשים ונתתי יהוה כל ימי חייו ומורה לא עילאה על ראשו: ¹² ויהי כי הרבבה להחפלה לפני יהוה ועלי שמר אתה פיה: ¹³ ותנה היא מדברת על לבה רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע ויחשכה עלי לשכחה: ¹⁴ ויאמר אליה עלי עד מתי תשתכרין הסירוי את יינך מעליך: ¹⁵ ותען חנה ותאמר לא אדרני אשה קשת רוח אנכי יין ושכר לא שתיתוי ואשפיך את נפשי לפני יהוה: ¹⁶ אל תתן את אמתך לפני בת בלילה כי מרוב شيء וכעסך דברתוי עד הנה: ¹⁷ ויען עלי ויאמר לכוי לשלים ואלה יישראל יתן את שליך אשר שאלת מעמו: ¹⁸ ותאמר תמצא שפחתך חן בעיניך ותלך האשה לדרכها ותأكل פניהם לא היו לה עוד: ¹⁹ וישכמו בבקר ושתחו לפני

משרתת את יהוה את פניו עלי הכהן: ²² למטה תבעטו לבית אביך את כל אש בני ישראל: ²³ למטה תבעטו בלילה לא ידרשו את יהוה: ²⁴ ומשפט הכהנים את בזחוי ובמנחתך אשר צויתי מעון ותכבד את בניך העם כל איש זבח זבח ובא נער הכהן כבשל הבשר וממני להבריאכם מראשית כל מנהת ישראל לעמי: והמזולג שלש השנים בידך: ²⁵ והכה בכיפור או בדור או בקהלת או בפרור כל אשר יעלה המזולג יקח הכהן בו ככה יעשן לכל ישראל הבאים שם בשלה: ²⁶ גם בטרם יקטרונן את החלב ובא נער הכהן ואמר לאיש הובח תנאה בשר לצלחות לכהן ולא יקח מפרק בשר מבשל כי אם חי: ²⁷ ויאמר אליו האיש קטר יקטרון כיום החלב וזכה לך כאשר תאוחה נשך ואמר לו כי עתה תנתן ואם לא לךחתי בחזקה: ²⁸ ותהי חטאת הנערדים גדוולה מאד את פניו יהוה כי נאצנו האנשים את מנהת יהוה: ²⁹ ושמואל משרתת את פניו יהוה נער חנור אפוד בד: ³⁰ ומעיל קטן תעשה לו אמו והעלתה לו מימים ימימה בעלותה את אישת זבח את זבח הימים: ³¹ ובפרק עלי את אלקנה ואת אשתו ואמר ישם יהוה לך ורעד מן האשה הזאת תחת השאלה אשר שאל להוה והלכו למקום: ³² כי פרק יהוה את חנה ותחד ותلد שלשה בנים ושתי בנות ויגדל הנער שמואל עם יהוה: ³³ ועליך זkon מאד ושמע את כל אשר יעשה בניו לכל ישראל ואת אשר ישכבותן את הנשים הצבאותفتح אהל מועד: ³⁴ ויאמר להם מה תעשוו בדברים האלה אשר אני שמע את דבריכם רעים מאת כל העם אלה: ³⁵ אל בני כי לוא טובה השמעה אשר אני שמע מעברים עם יהוה: ³⁶ אם יחטא איש לאיש ופללו אלהים ואם ליהוה יחטא איש מיהפלל לו ולא ישמעו לקול אביהם כי חפץ יהוה להמיתם: ³⁷ והגען שמואל הלאך ונגדל טוב נס עם יהוה ונום עם אנשיים: ³⁸ ויבא איש אלהים אל עלי ויאמר אליו כי אמר יהוה הננלה גנליות אל בית אביך בהיותם מצרים לבית פרעה: ³⁹ ובהיר אותו מכל שבטי ישראל לי לכהן לעלות על מזבחיו להקтир קטרת לשאת אפוד לפני ואתנה

3 והגען שמואל משרתת את יהוה לפניו עלי ודבר יהוה היה יקר בימים ההם אין חזון נפרץ: ² כי יהוה היה והוא עלי שכב במקומו ועינו החלו כחות לא ביום החוא ועלי שכב במקומו ועינו החלו כחות לא יכול לדאות: ³ ונור אלהים טרם יכבה ושמואל שכב בהיכל יהוה אשר שם ארון אלהים: ⁴ ויקרא יהוה אל שמואל ויאמר הנני: ⁵ וירץ אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא קראתי שוכב וילך וישבב: ⁶ ויסוף יהוה קרא עוד שמואל ויקם שמואל וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא קראתי בני שוכב שכב: ⁷ ושמואל טרם יידע את יהוה וטרם יגלה אליו דבר יהוה: ⁸ ויסוף יהוה קרא שמואל בשלשית יקים וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויבן עלי כי יהוה קרא לנער: ⁹ ויאמר עלי לשמואל לך שכב והיה אם יקרא לך ואמרת דבר יהוה כי שמע ערךך וילך שמואל וישבב במקומו: ¹⁰ ויבא יהוה ויתיצב ויקרא

כפעם בפעם שמואל ויאמר שמואל דבר כי התרועה הנדרולה הזאת במחנה העברים וידעו כי שמע עבדך : **טו** ויאמר יהוה אל שמואל הנה אני עשה דבר בישראל אשר כל שמעו חצליינה שתי אוניו : **טז** ביום ההוא אקים אל עלי את כל אשר דברתי אל ביתו החל וכלה : **טז** והנדרתיו לו כי שפט אני את ביתו עד עולם בעון אשר ידע כי מקללים להם בניו ולא כהה בם : **טז** ולכן נשבעתי בבית עלי אם יתכפר עון בית עלי בזבח ובמנחה עד עולם : **טז** וישכב שמואל עד הבקר ויפתח את דלתות בית יהוה ושמואל ירא מהוניד את המראה אל עלי : **טז** ויקרא עלי את שמואל ויאמד שמואל בני ויאמר הני : **טז** ויאמר מה הדבר אשר דבר אליך אל נא תכחד ממוני כה יעשה לך אלהים וכח יוסיף אם תכחד ממוני דבר מכל הדבר עלי מה חפני ופינחס : **טז** וירץ איש בנימן מהמערכה ויבא שלא ביום הוה ואמריו קרעם ואדמה על ראשו : **טז** ויבוא והנה עלי ישב על הכסא יך דרך מצפה כי היה לבוי חרד על ארון האלים והאיש בא להגידי כל ותועק כל העיר : **טז** ווישמע עלי את קול הצקה ויאמר מה קול הממן הזה והאיש מהר ייבא וגיד לעלי : **טז** ועלי בן תשעים ושמנה שנה ועינוי קמה ולא יכול לדראות : **טז** ויאמר האיש אל עלי אני הבא מן המערכת ואני מן המערכה נסתי הום ויאמר מה היה הדברبني : **טז** וויען המبشر ויאמר נס ישראל לפני פלשתים ונם מגפה נדרולה הייתה בעם ונם שני בני מתו חפני ופינחס וארון האלים נלקחה : **טז** ויהי כהזכרו את ארון האלים ויפל מעל הכסא אהרכו بعد יך השער ותשבר מפרקתו וימת כי ז肯 האיש וכבד והוא שפט את ישראל ארבעים שנה : **טז** וככלתו אשת פינחס הרה ללת ותשמע את השמעה אל הלקח ארון האלים ומת חמיה ואישה ותכרע ותולד כי נהפכו עליה צדקה : **טז** וכעת מותה ותדברנה הנצבות עליה אל תיראי כי בן ילדה ולא ענתה ולא שתה לבה : **טז** ותקרה לנער אי כבוד לאמר גלה כבוד מישראל אל הלקח ארון האלים ואל חמיה ואישה : **טז** ותאמר גלה כבוד מישראל כי נלקח ארון האלים : **טז** כפעם בפעם שמואל ויאמר שמואל דבר כי שמע עבדך : **טו** ויהי כבוא ארון ברית יהוה אל המהנה וירעו כל ישראל תרועה נדרולה ותהם הארץ : **טו** ווישמעו פלשתים את קול התרועה ויאמרו מה קול

שמראל א

ושיב לו יאמרו מס' סרני פלשתים חמשה עפליזוב והורידו העז אשהודה: 2 ויקחו פלשתים את ארון האלהים ויביאו אותו בית דגון ויציגו אותו אצל דגון: 3 וישכמו אשודדים ממחרת והנה דגון נפל לפני ארצה לפני ארון יהוה ויקחו את דגון וישבו אותו למקומו: 4 וישכמו בבר ממחרת והנה דגון נפל לפני ארצה לפני ארון יהוה וראש דגון ושתי כפות ידיו כרתות אל המפתח רק דגון נשאר עלייו: 5 על כן לא ידרכו כהני דגון וכל הבאים בית דגון על מפתח דגון באשוד עד היום הזה: 6 ותכבד יד יהוה אל האשודדים וישם ויר אחים בעפלים את אשוד ואת גבולה: 7 ויראו איש אשוד כי כן ואמרו לא ישב ארון אלהי ישראל עמו כי קשתה ידו עליינו ועל דגון אלהינו: 8 וישלחו ויאספו את כל סרני פלשתים אליהם ויאמרו מה נעשה לארון אלהי ישראל ויאמרו נת ישב ארון אלהי ישראל ויסבו את ארון אלהים עקרון ויהי כבוא ארון הסבו אותו ותהי יד יהוה בעיר מהומה גדולה מאד ויר את אנשי העיר מקטן ועד גדול וישתרו להם עפלים: 10 וישלחו את ארון האלהים עקרון ויהי כבוא ארון האלהים עקרון ויזקעו העקרנים לאמר הסבו אליו את ארון אלהי ישראל להמירנו ואת עמי: 11 וישלחו ויאספו את כל סרני פלשתים ויאמרו שלחו את ארון אלהי ישראל וישב למקומו ולא ימיה אתי ואת עמי כי היהת מהומה מותה בכל העיר כבדה מאיד האלהים שם: 12 והאנשים אשר לא מתו הכו בעפלים ותעל שועת העיר השמים:

6 ויהי ארון יהוה בשדה פלשתים שבעה חדשים: 1 ויקראו פלשתים לכהנים ולקסמים לאמר מה נעשה לארון יהוה הודיענו بما נשלחו למקומו: 3 ויאמרו אם משלחים את ארון אלהי ישראל אל תשלחו אותו ריקם כי השב תшибו לו אשם או תרפא ונורע לכם למה לא תסור ידו מכם: 4 ויאמרו מה האשם אשר

אחד : 18 ועכבריו הזהב מספר כל ערי פלשתים להמשת הסרנים מעיר מבצר ועד כפר הפרזוי ועד ישראל מן המצחפה וירדפו את פלשתים וכוכם עד מתחת לבית כר : 19 ויקח שמואל אבן אחת וישם בין המצחפה ובין השן ויקרא את שמה אבן העוז ויאמר עד הנה עזרנו יהוה : 20 ויכנעו הפלשתים ולא יספו עוד לבוא בנבול ישראל ותהי יד יהוה בפלשתים כל ימי שמואל : 21 והשנה הערים אשר לקחו פלשתים מאת ישראל לישראל מעקרון ועד נת ואת גבולן החליל ישראל מיד פלשתים יהיו שלום בין ישראל ובין האמרי : 22 וישפט שמואל את ישראל כל ימי חייו : 23 והלך מדי שנה בשנה וסבב בית אל והגליל והמצפה ושפט את ישראל את כל המקומות האלה : ותחשבתו הרמתה כי שם ביתו ושם שפט את ישראל ובין שם מזבח ליהוה :

8 ויהי כאשר זקן שמואל וישם את בניו שפטים לישראל : 2 ויהי שם בנו הבכור יואל ושם משנהו אביה שפטים בבאר שבע : 3 ולא הלו בבני ברכו ויטו אחרי הבצע ויקחו שחד ויטו משפט : 4 ויתקמצו כל זקני ישראל ויבאו אל שמואל הרמתה : 5 ויאמרו אליו הנה אתה זקנת ובניך לא הלו בדרכיך עתה שימה לנו מלך לשפטנו ככל הגוים : 6 וירע הדבר בעני שמואל אשר אמרו תננה לנו מלך לשפטנו ותפלל שמואל אל יהוה : 7 ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקול העם לכל אשר יאמרו לך כי לאatak מסוי כי ATI מסוי מלך עליהם : 8 ככל הנמעשים אשר עשו מיום העלתי אתכם ממצרים ועד היום הזה ויעובני ועבדו אחריהם אחרים כן מהה עשים נם לך : 9 ועתה שמע בקולם אך כי העד תעיד בהם והגדת להם משפט המלך אשר ימלך עליהם : 10 ויאמר שמואל את כל דבריו יהוה אל העם השאלים מאותו מלך : 11 ויאמר זה יהוה משפט המלך אשר ימלך עליכם את בנים יקח שם לו במרכבותו ובפרשיו ורכזו לפני למלחמה בישראל ידרעם יהוה בקהל גדול ביום ההוא

על פלשתים ויהם יוננו לפני ישראל : וזהו אנשי אבל הגדולה אשר הניחו עליה את ארון יהוה עד היום הזה בשדה יהושע בית המשמיה : 12 ויך באנשי בית שמש כי ראו בארון יהוה ויך בעם שביעים איש חמשים אלף איש ותאבלו העם כי הכה יהוה בעם מכח נдолה : 13 ויאמרו אנשי בית שמש מי יוכל לעמוד לפני יהוה האללים הקדושים הזה ואל מי עלה מעלנו : 21 וישלחו מלאכים אל ישבבי קריית יערם לאמר השבו פלשתים את ארון יהוה רדו העלו אותו אליכם : **7** ויבאו אנשי קריית יערם ויעלו את ארון יהוה ויבאו אותו אל בית אבינדר בגבעה ואת אלעזר בן קדרו לשמר את ארון יהוה : 2 ויהי מיום שבת הארון בקריות יערם וירבו הימים ויהיו עשרים שנה וינהו כל בית ישראל אחריו יהוה : 3 ויאמר שמואל אל כל בית ישראל לאמר אם בכל לבבכם אתם שבויים אל יהוה הסירו את אלהי הנכר מתוככם והעתרות והכינו לבבכם אל יהוה ועבדו לבדו ויצל אתכם העשרה ויעבדו את יהוה לרדו : 5 ויאמר שמואל קבצו את כל ישראל המצחפה ואחפלו בעדכם אל יהוה : 6 ויקבצו המצחפה וישאבו מים וישפכו לפני יהוה ויזומו ביום ההוא ויאמרו שם חטאנו ליהוה וישפט שמואל את בני ישראל במצפה : 7 וישמעו פלשתים כי התקבצו בני ישראל המצחפה ויעלו סרני פלשתים אל ישראל וישמעו בני ישראל ויראו מפני פלשתים : 8 ויאמרו בני ישראל אל שמואל אל תחרש ממנו מזעך אל יהוה אלהינו וישענו מיד פלשתים : 9 ויקח שמואל טלה חלב אחד ויעלה עליה כליל ליהוה ויזעק שמואל אל יהוה بعد ישראל ויענהו יהוה : 10 ויהי שמואל מעלה העולה ופלשתים נשוא למלחמה בישראל ידרעם יהוה בקהל גדול ביום ההוא

האללים מה אנחנו: 8 ויסוף הנער לענotta את שאלת ויאמר הנה נמצא בידי רביע שקל כסף ונתרי לאש האלים והגיד לנו את דרכנו: 9 לפנים בישראל כה אמר האיש בליך לדרוש אליהם לכון ונלכה עד הראה כי לנביא היום יקרא לפנים הראה: 10 ויאמר שאל לנערו טוב דברך לכה נלכה וילכו אל העיר אשר שם איש האלים: 11 הנה עליים במעלה העיר והמה מצאו נערות יצאות לשאב מים ויאמרו להן הייש ביהה הראה: 12 ותעניינה אותם ותאמרנה יש הנה לפניו מהר עתה כי היום בא לעיר כי זבח היום לעם בבמה: 13 ככאמם העיר כן המזאון אותו בטרם עלה הבמותה לאכל כי לא יאכל העם עד בא כי הוא ברך הזבח אחריו כן יאכלו הקרים ועתה עלו כי אותו כהיום המזאון אותו: 14 ויעלו העיר המה באים בتوزה העיר והנה שמואל יצא לקראות לעלות הבמה: 15 ויהוה נלחה את און שמואל יום אחד לפני בוא שאל לאמר: 16 כת מהר אשלח לך איש מארץ בנימין ומישתו לניד על עמי ישראל והושיע את עמי מרד פלשתים כי ראייתו את עמי כי באה צעקו אליו: 17 ושמואל ראה את שאל ויהוה ענהו הנה האיש אשר אמרתי לך וזה יעצר בעמי: 18 ווינש שאל את שמואל אמרתי לך וזה יעצר בעמי: 19 ווינש שאל את שאל והוא אמר הנידה נא לי איז זה בית הראה: בתוך השער ואמר הנידה נא לי איז זה בית הראה: 20 ווינש שמו אל שאל והוא אמר אני הראה עליה לפני הבמות ואכלתם עמי היום ושלחתייך בבקר וככל אשר בלבקך אניד לך: 21 ולאתנות האבדות לך היום שלשת הימים אל תחש את לך להם כי נמצאו ולמי כל חמדות ישראל הלו לך ולכל בית אביך: 22 ווינש שאל והוא אמר הלו און ימני אני מקטני שבטי ישראל ומשפחתי הצערה מכל משפחות שבטי בנימין ולמה דברת אליו בדבר הזה: 23 ויקח שמואל את שאל ואת נערו ויביאם לשכחה ויתן להם מקום בראש הקרואים ומה כשלשים איש: 24 ויאמר שמואל לטבח תנח את

ולשומם לו שרי אלףים ושריו חמישים ולחרש חורישו ולקוצר קצירו ולעשות כלי מלחתמו וכלי רכבבו: 25 ואת בנותיכם יקח לרקחות ולטבחות ולאבות: 26 ואת שרותיכם ואת כרמייכם וויתיכם הטובים יקח ונתן לעבדיו: 27 וזרעיכם וכרמייכם ישר וננתן לסריסיו ולעבדיו: 28 ואת עבדיכם ואת שפחותיכם ואת בחורייכם הטובים ואת חמורייכם יקח ועשה למלאכתו: 29 צאנכם ישר ואתם תהיו לו לעבדים: 30 וועתקם ביום ההוא מלפני מלככם אשר בחרתם לכם ולא עינה יהוה אתכם ביום ההוא: 31 ווינאנו העם לשמע בקול שמואל ויאמרו לא כי אם מלך יהוה עליינו: 32 והוינו גם אנחנו ככל הגויים ושפטנו מלכנו ויצא לפנינו ונלחם את מלחתנו: 33 ויישמע שמואל את כל דברי העם וידברם באזני יהוה: 34 ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקולם והמלכתם להם מלך ויאמר שמואל אל אנשי ישראל לכלו איש לעירו:

9 יהי איש מבן ימין ושמו קיש בן אביאל בן צדרור בן בכורת בן אפיקה בן איש ימני גבור חיל: 2 ולו היה בן ושמו שאל בחור וטויב ואין איש מבני ישראל טוב ממנו משכמו ומעלה גבה מכל העם: 3 ותאברנה האתנות לקיש אבי שאל ויאמר קיש אל שאל בנו קח נא אתך את אחד מהנערים ווקם לך בקש את האתנות: 4 ויעבר בהר אפרים ויעבר בארץ שלשה ולא מצאו ויעברו בארץ שעלים ואני ויעבר בארץ ימני ולא מצאו: 5 הנה בא הארץ צוף ושאל אמר לנערו אשר עמו לך ונשובה פן ייחל אבי מэн האתנות וdag לנו: 6 ויאמר לו הנה נא איש אלהים בעיר הזאת והאיש נכבד כל אשר ידבר בו איבוא עתה נלכה שם אולי יnid לנו את דרכנו אשר הילכנו עלייה: 7 ויאמר שאל לנערו והנה נלך ומה נביא לאיש כי הלחם אול מכלינו ותשורה אין להביא לאיש

אליהם ויתגבה בתוכם: ²² ויהי כל יודע מأتמול
שלשם ויראו והנה עם נבאים נבא ויאמר העם איש:
אל רעה מה זה היה לבן קיש הנם שאל נבאים:
²³ ויען איש שם ויאמר מי אביהם על כן היהת
למשל הנם שאל נבאים: ²⁴ ויכל מהתנבותו ויבא
הבמה: ²⁵ ויאמר דוד שאל אל נערו אין הלחטם
ויאמר לבקש את האתנות ונראה כי אין נבואה אל
שמעואל: ²⁶ ויאמר דוד שאל הנידה נא לי מה אמר
לכם שמואל: ²⁷ ויאמר שאל אל דודו הניד לנו
כי נמצאו האתנות ואת דבר המלוכה לא הניד לנו
אשר אמר שמואל: ²⁸ ויצו עק שמואל את העם אל יהוה
המצוּפה: ²⁹ ויאמר אל בני ישראל כי אמר יהוה אלהי
ישראל אני הultiiyati את ישראל ממצרים ואציל
אתכם מיד מצרים ומיד כל הממלכות הלחציהם
אתכם: ³⁰ ואתם היום מסתאמם את אלהיכם אשר
הוא מושיע לכם מכל רעותיכם וצרתיכם ותאמרו
לו כי מלך תשים עליינו ועתה התיצבו לפני יהוה
לשכטיכם ולאלפייכם: ³¹ ויקרב שמואל את כל שבטי
ישראל ולידר שבט בנימן: ³² ויקרב את שבט בנימן
למשפחתו ותליד משפחחת המטרי ויליד שאל בן
קיש ויבקשו ולא נמצא: ³³ וישאלו עוד ביהוה הבא
עוד הלם איש ויאמר יהוה הנה הוא נחבא אל הכלים:
³⁴ וירציו ויקחו מושם וויתיצב בטור העם וינבה מכל
העם משכמו ומעלה: ³⁵ ויאמר שמואל אל כל העם
הראיות אשר בחר בו יהוה כי אין כמוה בכל העם
וירעו כל העם ויאמרו ייחי המלך: ³⁶ וידבר שמואל
אל העם את משפט המלכה וicontab בספר יונח לפני
יהוה וישלח שמואל את כל העם איש לביתו: ³⁷ ונם
שאל הלא לביתו נבעת וילכו עמו החיל אשר נגע
אליהם בהם: ³⁸ ובני בליעל אמרו מה ישענו זה
ובזוזו ולא הביאו לו מנוחה והוא כמהרץ:

המנה אשר נתתי לך אשר אמרתי לך שם אתה
עמד: ³⁹ וירם הטבח את השוק והעליה וישם לפני
שאל ויאמר הנה הנשאר שם לפניו אצל כי למועד
שמור לך לאמר העם קראתי ויאכל שאל עם שמואל
ביום ההוא: ⁴⁰ וירדו מהבמה העיר וידבר עם שאל
על הנג: ⁴¹ וישכמו ויהי בעלות השחר ויקרא שמואל
אל שאל הנג לאמר קומה ואשליך ויקם שאל ויצאו
שניהם הוא ושמואל החוצה: ⁴² הנה יורדם בקצה
העיר ושמואל אמר אל שאל אמר לנער ויעבר לפניו
ויעבר אתה עמד ביום ואשמייך את דבר אלהים:
10 ויקח שמואל את פך השמן ויצק על ראשו
וישקהו ויאמר הלוא כי משחק יהוה על נחלתו
לנגיד: ² בלבתך היום מעמידו ומוצא שני אנשים עם
קבורת רחל בגבולה בנימן בצלחה ואמרו לך נמצאו
האתנות אשר הלחכת לבקש והנה נשא אביך את דבריו
האתנות ודאג לכם לאמר מה עשה לבני: ³ וחלפת
שם והלא ובאת עד אלון תבור ומ查找 שם שלשה
אנשים עליים אל האלים בית אל אחד נשא שלשה
נדירים ואחד נשא שלשה ככרות לחם ואחד נשא גבל
יין: ⁴ ושאלו לך לשולם ונתנו לך שתי לחם ולקחת
מידם: ⁵ אחר כן תבוא נבעת האלים اسم אשר שם נצבי
פלשתים וייה כבאק שם העיר ופונעת חבל נבאים
ירדים מהבמה ולפניהם גבל ותף וחיליל וכנור והמה
מתנבים: ⁶ וצלהה عليك רוח יהוה והתנבת עם
ונחפכת לאיש אחר: ⁷ וזהו כי תבانيا אותן אלה
לך עשה לך אשר תמצא לך כי האלים עמד:
8 וירדת לפני הנגלול והנה אנכי ירד לך להעלות
עלות לובח זבח שלמים שבעת ימים תוחל עד בואי
אליך והורעתי לך את אשר תשא: ⁹ וזהו כהפנטו
שכמו ללחכת מעם שמואל ויהפוך לו אלהים לב אחר
ויבאו כל אותן אלהים ביום ההוא: ¹⁰ ויבאו שם
הגבעטה והנה חבל נבאים לקראותו ותצלח עליו רוח

12 ויאמר שמואל אל כל ישראל הנה שמעתי
אנשי יבש אל נשח כרת לנו ברית ונעבדך : 2 ויאמר
אליהם נשח העמוני בזאת אכרת لكم בנקור לכם כל
עין ימין ושמתי חרפה על כל ישראל : 3 ויאמר אליו
זקנינו יבש הרף לנו שבעת ימים ונשלחה מלכים
בכל נבול ישראל ואם אין מושיע אנחנו ויצאנו אלך :
4 ויבאו המלכים נבעת שאל וידברו הדברים באוני
העם וישאו כל העם את קולם ויבכו : 5 והנה שאל בא
לכם : 6 ויאמר לא שacketנו ולא רצוננו ולא לחת
אחרי הבקר מן השדה ויאמר שאל מה לעם כי יכוב
ויספרו לו את דברי אנשי יבש : 6 ותצלח רוח אליהם
על שאל בשmeno את הדברים האלה ויהר אף מאד :
7 ויקח צמד בקר וינתחחו וישלח בכל נבול ישראל
מצרים : 7 ועתה התיצבו ואשפטה אתכם לפני יהוה
את כל צדקות יהוה אשר עשה אתכם ואת אבותיכם :
8 כאשר בא יעקב מצרים ויזעקו אבותיכם אל יהוה
וישלח אתה אהרן ואשר העלה את אבותיכם מארץ
מצרים וישראל שלש מאות אלף ואיש יהודה שלשים אלף :
9 ויאמרו למלכים הבאים כה תאמرون לאיש יבש
גלווע מהר תהיה לכם תשועה בחם המשמש ויבאו
המלךים וינודו לאנשי יבש וישמחו : 10 ויאמרו
אנשי יבש מהר נצא אליכם ועשיתם לנו ככל הטוב
בעינייכם : 11 ויהי מחרת וישם שאל העם שלשה
ראשים ויבאו בתוכ המחנה באשمرة הבקר ויכו את
עמו עד חם היום ויהי הנשארים ויפצו ולא נשארו
בם שנים יחד : 12 ויאמר העם אל שמואל מי האمر
שאל מלך עליינו לנו האנשים ונמיות : 13 ויאמר
שאל לא יומת איש ביום זה כי היום עשה יהוה
תשועה בישראל : 14 ויאמר שמואל אל העם לכו
ונלכה הגלגל ונחדש שם המלוכה : 15 וילכו כל העם
הגigel וימלכו שם את שאל לפני יהוה בגלגל ויזבחו
שם זבחים שלמים לפני יהוה וישמה שם שאל וכל
מלך עליהם אחר יהוה אלהיכם : 15 ואם לא תשמעו
בקול יהוה ומריתם את פי יהוה והיתה יד יהוה בכם
وابתיכם : 16 גם עתה התיצבו וראו את הדבר

הגדול הזה אשר יהוה עשה לעיניכם: **17** הלווא קצר חתים הווים אקרים אל יהוה ויתן קלות ומטר ודרשו וראו חרדו אחריו: **8** וויהל שבעה ימים למועד אשר שמואל ולא בא שמואל הנגל ויפץ העם מעליו: **9** ויאמר שאל הנשׁוּא ליה ה' העלה והשלמים ועל העלה: **10** ויהי מלך: **18** וויקרא שמואל אל יהוה ויתן יהוה קלחת ומטר ביום ההוא וירא כל העם מאר את יהוה ואת שמואל: **19** ויאמרו כל העם אל שמואל החפכל بعد עבדיך לקראותו לברכו: **20** ויאמר שמואל מה עשית ויאמר שאל כי ראיתי כי נפוץ העם מעלי אתה לא בא את למועד הימים ופלשתים נאספים מכמש: **21** ואמר רעה לשאל לנו מלך: **20** ויאמר שמואל אל העם אל תיראו אותם שעשית את כל הרעה הזאת אך אל חסרו מאחריו יהוה ועבדתם את יהוה בכל לבבכם: **21** ולא תסورو כי אחרי התהו אשר לא יועילו ולא יצילו כי תהו המה: **22** כי לא יטש יהוה את עמו בעבר שמו הנדול כי הויאל יהוה לעשותות אתכם לו לעם: **23** גם אני חילילה לי מוחטא ליהוה מחדל להחפכל בערכם והורתי אתכם בדרך הטובה והוירה: **24** אך יראו את יהוה ועבדתם אותו באמת בכל לבבכם כי דאו את אשר הנדל עמכם: **25** ואם הרע תרעו נם אתם גם מלככם תסבו:

13 בון שנה שאל במלכו ושתי שנים מלך על ישראל: **2** וובחר לו שאל שלוש אלפים מישראל וייהו עם שאל אלףים במכמש ובהר בית אל אלף היו עם יונתן בנבין ויתר העם שלח איש לאלהיו: **3** ויד יונתן את נציב פלשתים אשר בנכע וישמעו פלשתים ושאל תקע בשופר בכל הארץ לאמר העברים או חנית: **4** וכל ישראל שמעו לאמר הכה ישמעו העברים: **5** וכל נציב פלשתים וגם נבאש ישראל בפלשתים שאל את נציב פלשתים ושם אמר ה' לאמר מלך העם אחרי שאל הנגל: **6** ופלשתים נאספו להלחם עם ישראל שלשים אלף רכב וששת אלף פרשים ועם כחול אשר על שפת הים לריב ויעלו וייחנו במכמש קדמת בית און: **6** ואיש ישראל דאו כי צר לו כי נש העם ויתחבאו העם במערות ובחוות ובסלעים ובצרחים ובברות: **7** ועברים עברו את מצב פלשתים אל מעבר מכמש:

14 ויהי היום ויאמר יונתן בן שאל אל הגער נשא כליו לכיה ונעברה אל מצב פלשתים אשר מעבר

הלו ולא בכו לא הניד: 2 ושאלול יושב בקצתה הנבעה תחת הרמן אשר במגרון והעם אשר עמו כשל מאות וילך הלוך ורב ויאמר שאלול אל הכהן אסף יידך: 3 ואחיה בן אחטוב אחיו איכבוד בן פינחס בן איש: וזה היה בשלו נשא אפוד והעם לא ידע כי עלי כהן היה בשלו נשא אפוד והעם לא ידע כי הלק יונתן: 4 ובין המערבות אשר בקש יונתן לעבר על מצב פלשתים שנ הסלע מה עבר מזה ושן הסלע מה עבר מזה ושם האחד בוצץ ושם האחד סנה: 5 החשן אשר עם שאלול יונתן: 6 וככל איש ישראל המתחכאים בחר אפרים שמעו כי נסו פלשתים וירבקו גם המה אחריםם במלחמה: 23 וירושע היה ביום ההוא את ישראלי והמלחמה עברה את בית און: 24 ואיש ישראל נש ביום ההוא ויאל שאלול את העם לאמר אדור האיש אשר יאכל להם עד העיר ונקמתי מאיבי ולא טעם כל העם לחם: 25 וככל הארץ באו בעיר ויהי דבר שעל פני השדה: 26 ויבא העם אל העיר והנה הלק דבש ונונתן לא שמע בהשביע אביו את העם וישלח את יושב ידו אל פיו ותראה עניין: 28 ויען איש מהעם ויאמר השבע השבע עביך את העם לאמר אדור והתחבאו שם: 29 ויענו אנשי המצבה את יונתן ואנת נשא יונתן עכבר אבי את הארץ ראו נא כי ארו עני כי טעתי מעט דבר זה: 30 אף כי לוא אכל אל היום ישראל: 31 ויעל יונתן על ידיו ועל רגליו ונשא כליו אחריו ויפלו לפניו יונתן ונשא כליו מモות אחריו: 14 ותהי המכחה הראשנה אשר הכה יונתן ונשא כליו בפלשתים: 31 ויקו ביום ההוא בפלשתים ממכם אלינה ויעש העם מאר: 32 וייש העם אל שלל ויקחו צאן ובקר ובני בקר וישחטו ארציה ויאכל העם על הדם: 33 ויגידו לשאול לאמר הנה העם חטאיהם ליהוה לאכל על הדם ויאמר בנדתם נלו אליו היום אבן נдолלה: 34 ויאמר שאלול עם אשר אותו פקדנו ורואו והלם: 35 ויאמר שאלול עם אשר אותו פקדנו ורואו מי הלק מעמו ויפקדו והנה אין יונתן ונשא כליו: 18 ויאמר שאלול לאחיה הנישה ארון האלים כי היה תחטאו ליהוה לאכל אל הדם וינשו כל העם איש שרו ארון האלים ביום והוא ובני ישראל: 19 ויהי עד

15 ויאמר שמואל אל שאלותיו שליח יהוה למשחך לאחר פלשתים ליל הונזזה בהם עד אור הבקר ולא נשאר בהם איש ויאמרו כל הטוב בעניך עשה ויאמר הכהן נקרבה הלם אל האלהים: ³⁶ ווישאל שאל באלהים האדר אחריו פלשתים התתנים ביד ישראל ולא ענהו ביום ההוא: ³⁸ ויאמר שאל נושא הלם כל פנות העם וידעו וראו במה היה החטא הזהה היום: ³⁹ כי יהוה המושיע את ישראל כי אם ישנו בינו לבין בני כי מות ימות ואין ענהו מכל העם: ⁴⁰ ויאמר אל כל ישראל אתם תהיו לעבר אחד ואני ווונתן בני יהיה לעבר אחד ויאמרו העם אל שאל הטוב בעניך עשה: ⁴¹ ויאמר שאל אל הקניי לכט סרו רדו בני ישראל בעלותם ממצרים ויסר קניי מותך מלך: ⁴² ויאמר שאל את מלך מהוויה בוואר שור אשר על פני הפללו בינו ובון יונתן בני וילכדר יונתן: ⁴³ ויאמר שאל אל יונתן הנידה לי מה עשית וינגד לו יונתן ויאמר אל יונתן הנידה לי מה עשית וינגד לו יונתן טעם טעמי בקצתה המתה אשר בידי מעט דבש הנני אמות: ⁴⁴ ויאמר שאל כה עשה אלהים וכשה ווסף כי מות תמות יונתן: ⁴⁵ ויאמר העם אל שאל דיוונתן מותה אשר עשה היושעה הנדולה הזאת בישראל חלילה חי יהוה אם יפל משערת ראשו ארצחה כי עם אלהים עשה היום הזה ויפdro העם את יונתן ולא מות: ⁴⁶ ויעל שאל מאחריו פלשתים ופלשתים הלויכו למקוםם: ⁴⁷ ושאל לכדר המלוכה על ישראל וילחם סביב בכל איביו במואב ובבנוי עמון ובאדום ובמלכי צובה ובפלשתים ובכל אשר יפנה וירשע: ⁴⁸ ויעש חיל וירא את מלך ויצל את ישראל מיד ששחו: ⁴⁹ ויהיו בני שאול יונתן ושמי והקינה מיכל: ⁵⁰ ושם אשת שאל אהינעם בת אחימעץ ושם שר צבאו אבניר בן נר דוד שאל: ⁵¹ וקיש אבי שאל ונר אבי אבניר בן אבניאל: ⁵² ותהי הלחמה חזקה על פלשתים כל ימי שיאל וראתה שאל כל איש גבור וכל בן חיל ויאספוו אליו: ⁵³

问我
15 יהוה אמר שמואל אל שאלותיו שליח יהוה למשחך לאחר פלשתים ליל הונזזה בהם עד אור הבקר ולא נשאר בהם איש ויאמרו כל הטוב בעניך עשה ויאמר הכהן נקרבה הלם אל האלהים: ³⁶ ווישאל שאל באלהים האדר אחריו פלשתים התתנים ביד ישראל ולא ענהו ביום ההוא: ³⁸ ויאמר שאל נושא הלם כל פנות העם וידעו וראו במה היה החטא הזהה היום: ³⁹ כי יהוה המושיע את ישראל כי אם ישנו בינו לבין בני כי מות ימות ואין ענהו מכל העם: ⁴⁰ ויאמר אל כל ישראל אתם תהיו לעבר אחד ואני ווונתן בני יהיה לעבר אחד ויאמרו העם אל שאל הטוב בעניך עשה: ⁴¹ ויאמר שאל אל הקניי לכט סרו רדו בני ישראל בעלותם ממצרים ויסר קניי מותך מלך: ⁴² ויאמר שאל את מלך מהוויה בוואר שור אשר על פני הפללו בינו ובון יונתן בני וילכדר יונתן: ⁴³ ויאמר שאל אל יונתן הנידה לי מה עשית וינגד לו יונתן טעם טעמי בקצתה המתה אשר בידי מעט דבש הנני אמות: ⁴⁴ ויאמר שאל כה עשה אלהים וכשה ווסף כי מות תמות יונתן: ⁴⁵ ויאמר העם אל שאל דיוונתן מותה אשר עשה היושעה הנדולה הזאת בישראל חלילה חי יהוה אם יפל משערת ראשו ארצחה כי עם אלהים עשה היום הזה ויפdro העם את יונתן ולא מות: ⁴⁶ ויעל שאל מאחריו פלשתים ופלשתים הלויכו למקוםם: ⁴⁷ ושאל לכדר המלוכה על ישראל וילחם סביב בכל איביו במואב ובבנוי עמון ובאדום ובמלכי צובה ובפלשתים ובכל אשר יפנה וירשע: ⁴⁸ ויעש חיל וירא את מלך ויצל את ישראל מיד ששחו: ⁴⁹ ויהיו בני שאול יונתן ושמי והקינה מיכל: ⁵⁰ ושם אשת שאל אהינעם בת אחימעץ ושם שר צבאו אבניר בן נר דוד שאל: ⁵¹ וקיש אבי שאל ונר אבי אבניר בן אבניאל: ⁵² ותהי הלחמה חזקה על פלשתים כל ימי שיאל וראתה שאל כל איש גבור וכל בן חיל ויאספוו אליו: ⁵³

שמן ולך אשליך אל ישי בית הלחמי כי ראוי בבניו
 וללחמת בו עד כלותם אתם : ¹⁹ ולמה לא שמעת
 לי מלך : ²⁰ ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרני
 ויאמר יהוה עגלה בקר תקח בידך ואמרת לובח
 ליהוה באתי : ²¹ ווקראת לישי בזבח ואני אודיעך את
 אשר תעשה ומשתתת לי את אשר אמר לך : ²² ויעש
 שמואל את אשר דבר יהוה ויבא בית לחם ויחרדנו
 זקני העיר ל夸רתו ויאמר שלם בואך : ²³ ויאמר שלום
 לובח ליהוה באתי התקדשו ובאתם אני בזבח ויקדש
 את ישי ואת בניו ויקרא להם לובח : ²⁴ ויהי בבואם
 וירא את אליאב ויאמר לך ננד יהוה מישיחו : ²⁵ ויאמר
 יהוה אל שמואל אל הבט אל מראהו ואל גנבה קומתו
 כי מסתיתיו כי לא אשר יראה האדם כי האדם יראה
 לעיניהם יהוה ויראה ללבכ : ²⁶ ויקרא ישי אל אבנידב
 ויעברחו לפני שמואל ויאמר גם בזה לא בחר יהוה :
²⁷ ויעבר ישי שמה ויאמר גם בזה לא בחר יהוה :
²⁸ ויעבר ישי שבעת בניו לפני שמואל ויאמר שמואל
 אל ישי לא בחר יהוה באלה : ²⁹ ויאמר שמואל אל
 ישי התבמו הנערדים ויאמר עוד שאר הקטן והנה רעה
 בצאן ויאמר שמואל אל ישי שלחה וקחנו כי לא נסב
 עד באו פה : ³⁰ וירושלה ויביאו והוא אדמוני עם יפה
 עינים וטוב ראי ויאמר יהוה קום משחחו כי זה הוא:
³¹ ויקח שמואל את קרן השמן וימשח אותו בקרב אחיו
 ותצלח רוח יהוה אל דוד מהווים ההוא ומעלה ויקם
 שמואל וילך הרמתה : ³² ורוח יהוה סרה מעם שאל
 ובעתחו רוח רעה מטה יהוה : ³³ ויאמרו עבדי שאל
 אליו הנה נא רוח אלהים רעה מבעתך : ³⁴ יאמר נא
 אדנו עבדך לפני יהוה נפניך יבקש איש ידע מנן בכנור והיה
 בהיות עליך רוח אלהים רעה וננן בידך וטוב לך :
³⁵ ויאמר שאל אל עבדיו דאו נא לי איש מיטיב לנגן
 והכיאותם אליו : ³⁶ ויען אחד מהנערדים ויאמר הנה
 raiiti bn lisyi bith hllhami ydu nn vgnbor chil vayish
 mlchama vnbvn dror vayish tar vyooh umu : ³⁷ vishlach
 brck v yamer lek vhdch al shmoal at hchtaim at umlek
 vnlchmat bo ud clotem atem : ³⁸ vlmha la smuta
 bkol yhva vthut al shll vthush hrur binyi yhva :
 vayamer shael al shmoal asher smuti bkol yhva
 v'alch bdrck asher sltani yhva vabi'a at ann mal
 umlek vat umlek hhrmti : ³⁹ vikach hum mshll tzan
 vbcir rashiit hhrm lzbch lyhva alhik bnlg :
 vayamer shael chpzn lyhva bعلות vchim csmu
 bkol yhva hnna shmu mzbch tsv hakshib mchlb
 alilim : ⁴⁰ ci chataat ksm mri vno vtrfim hpfzr yun
 masht at drb yhva vmanasck mnkl : ⁴¹ vayamer shael
 al shmoal hptati ci ubrto at pi yhva vatrdrk
 ci yrati at hum vashmu bklm : ⁴² vuhha sha na
 at hptati vshob umi vashthoh liyhva : ⁴³ vayamer
 shmoal al shael la ashv umrk ci mashta at drb
 yhva vmanasck mnkl ul ysr'l : ⁴⁴ vysb
 shmoal llclct vzhzk bcnf myilu vikrd : ⁴⁵ vayamer
 alio shmoal krut yhva at mmblt ysr'l mulk
 hdm vntnha lrdrk htov mdk : ⁴⁶ vnm nch ysr'l la
 yskr vlnchm ci la adam hoa lnhanm : ⁴⁷ vayamer
 hptati utah cbndi na nnd zkni umi vngd ysr'l vshob
 umi vashthoh liyhva alhik : ⁴⁸ vishb shmoal ahri
 shael vishthoh shael liyhva : ⁴⁹ vayamer shmoal hnsh
 alii at ann mal umlek wilc alio ann mdrtn vayamer
 ang acn sr mr hmota : ⁵⁰ vayamer shmoal casher sclla
 nshim hrbcn tshel mnshim amrk vishsf shmoal at
 ang lfpni yhva bnlg : ⁵¹ vylc shmoal hrmtha vshael
 ulha al bitho nbvt shael : ⁵² vla ysf shmoal lrato
 at shael ud yom muto ci htabl shmoal al shael
 vyooh nchm ci hmlik at shael ul ysr'l :

16 vayamer yhva al shmoal ud mti atah mtabal
 al shael vani mashtiyo mmkl ul ysr'l mla krnd

שאלות מלאכים אל ישו ויאמר שלחה אליו את דוד בנו אשר בכאן: ²⁰ ויקח ישי חמור לחם ונאנד יין ונדי עזים אחד וישלח ביד דוד בנו אל שאל: ²¹ ויבא דוד אל שאל ויימד לפניו ויאבביו מادر ויהיו לו נשא כלים: ²² וישלח שאל אליו יש לאמר יעמד נא דוד לפני כי מצא חן בעני: ²³ והיה בחיות רוח אליהם אל שאל ולקח דוד את הכנור ונגן בידו ורוח לשאול וטוב לו ושרה מעליו רוח הרעה:

17 ויאספו פלשתים את מהניםם למלחמה ויאספו שכח אשר ליהודה ויחנו בין שוכה ובין עזקה באפס דמיום: ² ושאל ואיש ישראל נאספי ויחנו בעמק האלה ויערכו מלחמה לקראות פלשתים: ³ ופלשתים עמדים אל ההר מזה וישראל עמדים אל ההר מזה והגיא ביןיהם: ⁴ ויצא איש הבנים ממחנות פלשתים גלית שמו מנת נבחו שש אמות וזרת: ⁵ וכובע נחשת על ראשו ושריון קשטים הוא לבוש ומישקל השריון המשת אלפיים שקלים נחשת: ⁶ ומצתת נחשת על רגליו וכידון נחשת בין כתפיו: ⁷ וחץ חניתו כמנור ארנים ולהבת חניתו שש מאות שקלים ברזל ונשא הצנה הלק לפניו: ⁸ ועמד ויקרא אל מערכת ישראל והוא אמר להם למה תצאו לערך מלחמה הלווא אני הפלשתי ואחרם עבדים לשאול ברו לכם איש וירד אליו: ⁹ אם יוכל להלחם אתי והכני והיינו לכם לעבדים ואם אני אוכל לו והכתיו והייתה לנו לעבדים ועבדתם אתנו: ¹⁰ ויאמר הפלשתי אני חרפטוי את מערכות ישראל וכל ישראל את דברי הפלשתי האלה ויהתו שאל וכל ישראל לאי איש ומלחמה יחד: ¹¹ וישמע ישראל והיומ הוה תנוי לי איש ומלחמה ייחד: ¹² ויראו מאד: ¹³ ודוד בן איש אפרתי הוה מבית לחם יהודה ושמו ישו ולזו שמנה בנים והאיש ביום שואל זקן בא אנשים: ¹⁴ וילכו שלשת בני יש הנדלים הלכו אחריו שאל למלחמה ושם שלשת בניו אשר הלו במלחמה אליאב הבכור ומשנחו אביגנדב והשלישי

דבר הראשון: ³¹ וישמעו הדברים אשר דבר דוד ונידנו לפני שאל וקחחו: ³² ויאמר דוד אל שאל אל יפל לב אדם עלי עבדך לך ונלחם עם הפלשתי זהה: ³³ ויאמר שאל אל דוד לא תוכל לлечת אל הפלשתי הזה להלחם עמו כי נער אתה והוא איש מלחמה מנעריו: ³⁴ ויאמר דוד אל שאל רעה היה עבדך לאביו בצאן ובא הארץ ואת הדבר נשא שה מהעדר: ³⁵ ויצאתו אחריו והכתיו והצלתו מפני ויקם על והזקתי בזקנו והכתיו והצלתו מפי ויקם נם הרוב הכה עבדך והיה הפלשתי העREL הזה כאחד מהם כי חדר מערצת אליהם חיים: ³⁷ ויאמר דוד יהוה אשר הצלני מיד הארץ ומיד הדבר הוא יצילני נחשת על ראשו וילבש אותו שריון: ³⁹ ויתנגן דוד את חרבו מעל למדייו ויאל לлечת כי לא נסה ויאמר דוד אל שאל לא אוכל לлечת באלה כי לא נסיתו ויסרם דוד מעליו: ⁴⁰ ויקח מקלו בידו ויבחר לו חמשה חלקים מן הנחל ושם אותם בכל הרים אשר לו ובליקות וקלעו בידו וינש אל הפלשתי: ⁴¹ וילך הפלשתי הלק וקרב אל דוד והאיש נשא הצנה לפניו: ⁴² ויבט הפלשתי ויראה את דוד ויבזה כי היה נער ואדמני עם יפה מראה: ⁴³ ויאמר הפלשתי אל דוד הכלב אנכי כי אתה בא אליו במקלות ויקלל הפלשתי את דוד באלהיו: ⁴⁴ ויאמר הפלשתי אל דוד לכיה אליו ואתנה את בשרך לעוף השמים ולבחמת השדה: ⁴⁵ ויאמר דוד אל הפלשתי אתה בא אליו בחרב ובחנית ובכידון ואנכי בא אליך בשם יהוה צבאות אלהי מערכות ישראל אשר חרפתי: ⁴⁶ היום זה יסגרך יהוה בידי והכיתך והסרתי את ראש מעליך ונתני פנر מהנה פלשתים היום הזה לעוף השמים ולחיות הארץ יידעו כל הארץ כי יש אלהים

ויאמר דוד בן עבדך יש בית הלחמי:

18 ויהי ככלתו לדבר אל שאל ונפש יהונתן נקשרה בנפש דוד ויהבו יהונתן נפשו: ² ויקחיו שאל ביום ההוא ולא נתנו לשוב בית אביו: ³ ויכרת יהונתן ודוד ברית באחתתו אותו נפשו: ⁴ וויתפס יהונתן את המעליל אשר עליו ויתנהו לדוד ומדיו ועד חרבו ועד קשתו ועד חגרו: ⁵ ויצא דוד בכל אשר ישלהנו שאל ישכיל וישמהו שאל על אנשי המלחמה וויתב בעינוי כל העם וגם בעינוי עברי שאל: ⁶ ויהי בכוום בשוב דוד מהគות את הפלשתי ותצאנה

הנשים מכל ערי ישראל לשור והמלחמות לקראת שאול המלך בתפifs בשמהה ובשלשים: 6 ותענינה הנשים המשחכות ותאמורן הכה שאול באלו ודור ברביהו: 8 וויהר לשאול מאר וירע בעניינו הדבר זהה ויאמר נתנו לדוד רבבות ולי נתנו האלים ועד לו אך המלוכה: 9 וויהר שאול עון את דוד מהיום ההוא והלאה: 10 ויהי מנוחת ותצלח רוח אליהם רעה אל שאל ויתנבה בתוך הבית ודוד מננו בידו כוום ביום והחנית ביד שאל: 11 וויטל שאל את החנית ויאמרacha בדור ובקייר ויסב דור מפני פעמים: 12 וויהר שאל לפני דוד כי יהוה עמו ומעם מאר:

19 ידבר שאל אל יונתן בנו ואל כל עבדיו להמית את דוד ויהונתן בן שאל חוץ בדור מאר: 2 ויגר יהונתן לדוד לאמר מבקש שאל אביו להמיתך עתה השמר נא בבקיר וישבת בסתר ונחכאת: 3 ונא צא ועמדתי ליד אביו בשדה אשר אתה שם ואני אדרבר ברך אל אביו וראיתי מה והגדתי לך: 4 וידבר יהונתן בדור טוב אל שאל אביו ויאמר אליו אל יחתא המלך בעבורו בדור כי לא חטא לך וכי מעשיך טוב לך מאר: 5 ווישם את נשואו בכפו ויקח את הפלשטי ויעש יהוה תשועה גדורלה לכל ישראל ראית ותשמה ולמה תחטא ברם נקי להמית את דוד חنم: 6 ווישמע שאל בקול יהונתן וישבע שאל חי יהוה אם יומת: 7 וויקרא יהונתן לדוד ויגר לו יהונתן את כל הדברים האלה ויבא יהונתן את דוד אל שאל ויהי לפניו דוד וילחם בפלשטים ויקח בהם מכיה גדורלה וננסו מפניו: 9 וותהי רוח יהוה רעה אל שאל והוא בכיתו ושוב וחניתו בידו ודוד מננו ביד: 10 ויבקש שאל להוכיח בחנית בדור ובקייר ויפטר מפני שאל ויקח את החנית בקייר ודוד נס וימלט בלילה הוא: 11 ווישלח שאל מלאכים אל בית דוד לשמרו ולהמיתו בבקיר

ותגד לדוד מיכל אשתו לאמר אם אין ממלט את בעיניך ויאמר אל ידע זאת יהונתן פן יעצב ואולם כי נשך היללה מחר אתה מותה:¹² ותרד מיכל את דוד بعد החלון וילך ויברח וימלט:¹³ ותקח מיכל יהונתן אל דוד מה תאמיר נשך ואעשה לך:¹⁴ ויאמר את התרפיס והשם אל המטה והנה כביר העזים שמה בראשתו ותכס בבנד:¹⁵ וישלח שאלת מלאכים לחתת את דוד ותאמר חלה הוא:¹⁶ וישלח שאלת מלאכים לראות את דוד לאמר העלו אותו במיטה אליו להמתו:¹⁷ ויבאו המלאכים והנה התרפיס אל המטה וכביר העזים מרשתו:¹⁸ ויאמר שאל אל המלאכים למה כקה רמיtiny ותשלחו את איביך וימלט ויאמר מיכל למשה כקה רמיtiny ותשלחו את איביך וימלט וירד דוד ברוח וימלט ויבא אל שמואל הרmetaה אמריך:¹⁹ ווינדר לשאול לאמר הנה דוד בנויות ישבו בנויות:²⁰ וישלח שאלת מלאכים לחתת את דוד וירא ברמה:²¹ וישלח שאלת מלאכים לחתת את דוד וניצא השדה אמריך קשה:²² ויאמר יהונתן אל דוד לך וניצא השדה ויצאו שניהם השדה:²³ ויאמר יהונתן אל דוד יהוה אמריך קשה:²⁴ ויאמר יהונתן אל דוד לך וניצא השדה ותנה טוב אל דוד ולא או אשלה אליך ונלזרו את אמריך:²⁵ כה יעשה יהוה ליהונתן וככה יסוף כי ייטב אל אבוי את הרעה עליך גנלייתו את אונך ושלחתיך והלכת לשлом ויהי יהוה ענק כאשר היה עם אבוי: ואלהם עודני חיו ולא תעשה עמדיך הסד יהוה ולא אמרות:²⁶ וללא תכרת את הסדר מעם ביתך עד עולם ולא בהכרת יהוה את אבוי דוד איש מעל פני האדמה: ויאכלה יהונתן עם בית דוד ובקש יהוה מיר אבוי דוד:²⁷ וយוסוף יהונתן להשביע את דוד באחבותו אותו כי אהבת נפשו ABOVE:²⁸ ויאמר לו יהונתן מחר חרד ונפקחת כי יפקדמושבך:²⁹ ושלשת תרד מאור ובאת אל המקום אשר נסתתר שם ביום המעשה וישבת אצל האבן האזול:³⁰ ואני שלשת החצים צדה אורדה לשחל לי למטרה:³¹ והנה אשלה את הנער לך מצא את החצים אם אמר לך לנער הנה החצים ממך ווישבע עוד דוד ויאמר ידע ידע אביך כי מצאת חן

20 ויברה דוד מנויות ברמה ויבא ויאמר לפני יהונתן מה עשית מה עוני ומה חטאתי לפני אביך כי מבקש את נפשך:² ויאמר לו חיללה לא תמות הנה לו עשה אבי דבר נדול או דבר קטן ולא יגלה את עוני ומדוע יסתיר אבי מני את הדבר הזה אין זאת:³ ווישבע עוד דוד ויאמר ידע ידע אביך כי מצאת חן

והנה קחנו ובאה כי שלום לך ואין דבר חוי יהוה: 40 ויתן יהונתן את הדבר: 41 ואם כה אמר לעלם הנה החצים ממק והלאה לך כליו אל הנער אשר לו ויאמר לך הביא העיר: 42 הנער בא ודרוד קם מאנצל הנהב ויפל לאפיו ארצתו ושתחחו שלש פעמים וישקו איש את רעהו ויבכו איש את רעהו עד דוד הגידיל: 43 ויאמר יהונתן לדוד לך לשלום אשר נשבענו שנינו אנחנו בשם יהוה לא אמר יהוה יהיה בני ובין ובין זרעים ובין זרעך עד עולם ויקם וילך יהונתן בא העיר:

21 ויבא דוד נבה אל אחימלך הכהן ויחרד אחימלך לקראת דוד ויאמר לו מודיע אתה לבך ואיש אין אתך: 2 ויאמר דוד לאחימלך הכהן המלך צוני דבר ויאמר אליו איש אל ידע מאומה את הדבר אשר אוכני שלחך ואשר צויתך ואת הנערים יודעת אל מקום פלני אלמוני: 3 ועתה מה יש תחת ידך חמישה לחם תנח בידי או הנמצא: 4 ויען הכהן את דוד ויאמר אין לחם חל אל תחת ידי כי אם לחם קדר יש אם נשמרו הנערים אך מאשה: 5 ויען דוד את הכהן ויאמר לו כי אם אשכחך לנו כתמול שלשם בצאתך ויהיו כל הנוער קדר והוא דרך חל ואף כי היום יקדש בכללי: 6 וויתן לו הכהן קדר כי לא היה שם לחם כי אם לחם הפנים המוסרים מלפני יהוה לשום לחם חם ביום הלקחו: 7 ושם איש מעבר שאל ביום ההוא נעצר לפני יהוה ושמו דאג האדרמי אביר רהums אשר לשאול: 8 ויאמר דוד לאחימלך ואין יש פה תחת ידך חנית או חרב כי גם חרבי וגם כליל לא לקחתי בידי כי היה דבר המלך נחוץ: 9 ויאמר הכהן הרבה גלית הפלשתי אשר היכית בעמיך האלה הנה היא לוטה בשמלחה אחריו האפוד אם אתה תקח לך קח כי אין אחרת זולתה בזזה ויאמר דוד אין כמוות תננה לי: 10 ויקם דוד ויברך ביום ההוא מפני שאל ויבא אל איש מלך נת: 11 ויאמרו עברי איש אלו הלויה זה דוד מלך הארץ הלויה לזה יענו במחלות לאמר

והנה קחנו ובאה כי שלום לך ואין דבר חוי יהוה: 22 כי שלחך יהוה: 23 והדבר אשר דברנו אני אתה הנה יהוה בני ובין עד עולם: 24 ויסתחר דוד בשדה וייה החדר וישב המלך על הלוחם לאכול: 25 וישב המלך על מושבו כפעם בפעם אל מושב הקיר ויקם יהונתן וישב אבנור מצד שאול ויפקד מקום דוד: 26 ולא דבר שאול מאומה ביום ההוא כי אמר מקרה הוא בלטו טהור הוא כי לא טהור: 27 ויהי ממחרת החדר השני ויפקד מקום דוד ויאמר שאול אל יהונתן בנו מודיע לא בא בן וישי גם המול גם היום אל הלחים: 28 ויען יהונתן את שאלה נשאל נשאל דוד מעמידי עד בית לחם: 29 ויאמר שלחני נא כי זבח משפחה לנו בעיר והוא צוה לי אחוי ועתה אם מצאתי חן בעיניך אמלטה נא ואראה את אחוי על כן לא בא אל שלחן המלך: 30 ויחר אף שאלה ביהונתן ויאמר לו בן נעוט המרדות הלויה ידעת כי בחר אתה לבן יש לבשת ולבשת ערחות אמר: 31 כי כל הימים אשר בן יש די על האדרמה לא תכון אתה ומכלותך ועתה שלח וקח אתו אליו כי בן מות הוא: 32 ויען יהונתן את שאלה אבי ויאמר אליו למה יומת מה עשה: 33 ויטל שאלה את החנית עליו להכתו וידע יהונתן כי כליה היא מעם אבי להמית את דוד: 34 ויקם יהונתן מעם השלחן בחרי אף ולא אכל ביום החדש השני לחם כי נעצב אל דוד כי הכלמו אבי: 35 ויהי בבקר ויצא יהונתן השדה למועד דוד ונער קטן עמו: 36 ויאמר לנער רץ רץ מצא נא את החצים אשר אנכי מורה הנער רץ והוא ירה החצי להעברו: 37 ויבא הנער עד מקום החצי אשר ירה יהונתן ויקרא יהונתן אהרי הנער ויאמר הלווא החצי ממק והלאה: 38 ויקרא יהונתן אהרי הנער מהרה חוושה אל תעמד וילקט נער יהונתן את החצי ויבא אל אדרני: 39 והנער לא ידע מאומה

ושאל לו באליהם לkom אליל לארב כוים זהה: ¹⁴ ויען אחימלך את המלך ויאמר ומיב כל עבדיך כדוד נאמן וחתן המלך וסר אל משמעתך ונכבד בביתך: ¹⁵ היום החלתו לשאול לו באליהם חלילה לי אל שם המלך בעבורו דבר בכל בית אביכי לא ידע עברך בכל זאת דבר קטן או גדול: ¹⁶ ויאמר המלך מות תמות אחימלך אתה וכל בית אביך: ¹⁷ ויאמר המלך לרצים הנצבים עליו סבו והמיתו כהני יהוה כי גם ידם עם דוד וכי ידעו כי ברוח הוא ולא גלו את אונו ולא אבו עברי המלך לשלח את ידם לפגע בכהני יהוה: ¹⁸ ויאמר המלך לדויג שב אתה ופגע בכהנים ויסב דויג האדרמי ופגע הוא בכהנים וימת ביום ההוא שמנים וחמשה איש נשא אפוד בר: ¹⁹ ואת נב עיר הכהנים הכהה לפפי חרבי מאיש ועד אשה מעולל ועד יונק ושור וחמור ושה לפפי חרבי: ²⁰ וימלט בן אחד לאחימלך בן אהוב ושםו אביתר ויברח אחרדי דוד: ²¹ וינגד אביתר לדוד כי הרג שאל את כהני יהוה: ²² ויאמר דוד לאביהור ידוע כי שם דויג האדרמי כי נגד יניד לשאול אני סכתי בכל נפש בית אביך: ²³ שבהathi אל תירא כי אשר יבקש את נפשי יבקש את נפשך כי משמרת אתה עmedi:

23 ²⁴ וינדו לדוד לאמր הנה פלשתים נלחמים בקעילה ומה ששים את הגננות: ²⁵ ווישאל דוד ביהוה לאמר האלך והכית בפלשתים האלה ויאמר יהוה ויאמרו אנשים דוד אליו הנה אנחנו פה ביהודה יראים ואף כי נלך קעלה אל מערכות פלשתים: ²⁶ וויסוף עוד דוד לשאל ביהוה ויענה יהוה ויאמר קום רד קעילה כי אנו נתן את פלשתים בידך: ²⁷ וילך דוד ואנשו קעילה וילחם בפלשתים וינגן את מקניהם ויך בהם מכח גדולה וישע דוד את ישבי קעילה: ²⁸ ויהי בברח אביתר בן אחימלך אל דוד קעילה אפוד ירד

הכה שאל באלפו ודוד ברכבותו: ²⁹ ויישם דוד את הדברים האלה בלבבו וירא מaad מפני אכיש מלך נת: ³⁰ ווישנו את טumo בעיניהם ויתהلال בידם ויתו על דלתות השער ווירד דרכו אל זקנו: ³¹ ויאמר אכיש אל עברי הנה תראו איש משגע מה תבאו אתו אליו: ³² חסר משגעים אני כי הבאתם את זה להשגע עלי זהה יבוא אל ביתך:

22 ³³ וילך דוד ממש וימלט אל מערה עדלים וישמעו אחיו וכל בית אביו וירדו אליו שמה: ³⁴ וויתקמצו אליו כל איש מצוק וכל איש אשר לו נשא וכל איש מר נש ויהי עלייהם לשדר ויהיו עמו כארבע מאות איש: ³⁵ וילך דוד ממש מצפה מוואב ויאמר אל מלך מוואב יצא נא אבוי ואני אחכם עד אשר אדרע מה夷שה לאליהם: ³⁶ ווינהם את פני מלך מוואב וישבו עמו כל ימי היהו דוד במצודה: ³⁷ ויאמר נד הנביא אל דוד לא תשב במצודה לך ובאת לך ארץ יהודה וילך דוד ויבא יער חרת: ³⁸ וישמע שאל כי נודע דוד ואנשים אשר אותו ושאליו יושב בוגעה תחת האשל ברמה וחניתו בידו וכל עברי נצבים עליו: ³⁹ ויאמר שאל לעברי הנצבים עליו שמעו נא בני ימינו נס לכלכם יתן בן יש שדות וכרכמים לכלכם ישים שר אלפים ושרי מאות: ⁴⁰ כי קשרתם לכלכם עלי ואין נלה את אוני בכורת בני עם בן ישוי ואין חלה מכם עלי נלה את אוני כי הקים בני את עברי עלי לארב שאל זהה: ⁴¹ ויען דאג האדרמי והוא נצב על עברי שאול ויאמר ראיתי את בן ישוי בא נבה אל אחימלך בן אחיטוב: ⁴² ווישאל לו ביהוה וצדקה נתן לו ואת חרב גלית הפלשתי נתן לו: ⁴³ ווישלח המלך לקרוא את אחימלך בן אחיטוב הכהן ואת כל בית אבוי הכהנים אשר בנב ויבאו כלם אל המלך: ⁴⁴ ויאמר שאל שמע נא בן אחיטוב ויאמר הני אדני: ⁴⁵ ויאמר אלו שאל מה קשרתם עלי אתה ובן ישוי בתוך לו להם וחרב

בידיו: 7 ווינדר לשאול כי בא דוד קעילה ויאמר שאל מעון בערבה אל ימין היישימון: 25 ווילך שאל ואנשיו לבקש ויגדו לדוד וירד הסלע וישב במדבר מעון וישמע שאל וירדף אחרי דוד מדבר מעון: 26 ווילך שאל מצד ההר מזה ודוד ואנשיו מצד ההר מזה ויהי דוד נחפו לכת מפני שאל ושאל ואנשיו עטרים אל דוד ואל אנשיו לתפשם: 27 ומלאך בא אל שאל לאמר מהרה ולכה כי פשטו פלשתים על הארץ: 28 וישב שאל מרדף אחרי דוד וילך לקראת פלשתים על כן קראו למוקם ההוא סלע המחלקות: 29 ויעל דוד ממש וישב במצודות עין נדי:

24 ויהי כאשר שב שאל מארדי פלשתים ויגדו לו לאמר הנה דוד במדבר עין נדי: 2 וויקח שאל שלשה אלפיים איש בחור מכל ישראל וילך לבקש את דוד ואנשיו על פני צורי היעלים: 3 ויבא אל נדרות הצאן על הדרק ושם מערכה ויבא שאל להסכך את רגלו ודוד ואנשיו בירכתי המערה ישבים: 4 ויאמרו אני רוד אליו הנה היום אשר אמר יהוה אלקיך הנה אנכי נתן את איביך בידך ועשה לו כאשר יטב בענייך ויקם דוד ויכרת את כנף המעל אשר לשאול בלט: 5 ויהי אחרי כן ויך לב דוד אותו על אשר כרת את כנף אשר לשאול: 6 ויאמר לאנשיו חילילה לי מיהוה אם עשה את הדבר הזה לאדרני למשיח יהוה לשלח יди בו כי משיח יהוה הוא: 7 ווישׁע דוד את אנשיו בדברים ולא נתגטם לקום אל שאל ושאל גם מהמערה וילך בדרך: 8 ויקם דוד אחרי כן ויצא מן המערה ויקרא אחרי שאל לאמר אドני המלך ויבט שאל אחרי ויקד דוד אפים ארצה ווישתו: 9 ויאמר דוד לשאול למה תשמע את דברי אדם לאמר הנה דוד מבקש רעהך: 10 הנה היום זהה ראו ענייך את אשר נתנק יהוה היום בידי במערה ואמר להרנק ותחס עלך ואמր לא אשלח ידי באדרני כי משיח יהוה הוא: 11 ואבי ראה גם ראה את כנף מעילך

בידיו: 7 ווינדר לשאול כי בא דוד קעילה ויאמר שאל נכר אותו אלהים ביד כי נסגר לבוא בעיר דלתיהם ובריח: 8 ווישמע שאל את כל העם למלחמה לרדה קעילה לצור אל דוד ואל אנשיו: 9 וידע דוד כי עליו שאל מחריש הרעה ויאמר אל אביתר הכהן הגישה האפוד: 10 ויאמר דוד יהוה אלהי ישראל שמע שמע עבדך כי מבקש שאל לבוא אל קעילה לשחת לעיר בעברוי: 11 היסגרנו בעלי קעילה בידו הירד שאל כאשר שמע עבדך יהוה אלהי ישראל הנדר לא לעבדך ויאמר יהוה ירד: 12 ויאמר דוד היסגרנו בעלי קעילה אתו ואת אנשי ביד שאל ויאמר יהוה יסגורו: 13 ויקם דוד ואנשיו כSSH מאות איש ויצאו מקהל ויתהלו באשר יתהלו ולשאול הנדר כי נמלט דוד מקהל ויחדל לצעאת: 14 וישב דוד במדבר במצודות וישב בהר במדבר זוף ויבקשחו שאל כל הימים ולא נתנו אליהם בידיו: 15 וירא דוד כי יצא שאל לבקש את נשואו ודוד במדבר זוף בחרשה: 16 ויקם יהונתן בן שאול וילך אל הוד חרשה ויוחק את ידו באלהם: 17 ויאמר אליו אל תירא כי לא חמוץך יד שאל אבי אתה תמלך על ישראל ואני אהיה לך למשנה ונום שאל אבי ידע כן: 18 ויכרתו שניהם ברית לפני יהוה וישב דוד בחרשה ויהונתן הילך לביתו: 19 ויעלו זפים אל שאל הנבעתא לאמר הלויא דוד מסתתר עמו במצודות בחרשה בנבעת החכילה אשר מימין הישימון: 20 ועתה לכל אותן נשך המלך לרדה רד לנו הסנירו ביד המלך: 21 ויאמר שאל ברוכים אתם להויה כי חמלתם עלי: 22 לכל נא חכינו עוד ודענו וראו את מקומו אשר תהיה רגלו מי ראהו שם כי אמר אליו ערום יערם הוא: 23 וראו ודרעו מכל המחכאים אשר יתחבא שם ושבתם אליו אל נכוון והלכתי אתכם והיה אם ישנו בארץ וחפשתי אותו בכל אלפי יהודה: 24 ויקומו يولכו זיפה לפני שאל ודוד ואנשיו במדבר

בידיו כי בכתרתי את כנף מעילך ולא הרגתיך רע
 וראה כי אין בידי רעה ופשע ולא חטאתי לך ואתה
 צדקה את נפשי ל夸חה: 12 ישפט יהוה בינו ובין
 ונקמני יהוה מפק וידיו לא תהיה ברך: 13 כאשר אמר
 משלה הקדמוני מרשעים יצא רשע וידיו לא תהיה ברך:
 14 אחורי מי יצא מלך ישראל אחרי מי אתה רדף
 אחרי כלב מת אחרי פרעם אחד: 15 והיה יהוה לדין
 ושפט בינו ובינך וירא וירב את ריבוי ישפטני מידך:
 16 והיה ככלות דוד לדבר את הדברים האלה אל
 שאל ויאמר שאל הקלך זה בני דוד וישא שאל קלו
 ויבך: 17 ויאמר אל דוד צדיק אתה מנמי כי אתה
 נמלתני הטובה ואני נמלתיך הרעה: 18 ואת הנחת
 היום את אשר עשיתם אני טובה את אשר סנני יהוה
 בידך ולא הרגתי: 19 וכי ימצא איש את איבבו ושלחו
 בדרך טובה וייה יהוה ישלם טובה תחת היום הזה
 אשר עשיתה לי: 20 ועתה הנה ידעתני כי מלך המלך
 וכמה בידך מלכת ישראל: 21 ועתה השבעה לי
 ביהוה אם תכricht את רועי אחרי ואם תשמד את שמי
 מבית אביכי: 22 וישבע דוד לשאול וילך שאל אל ביתו
 ודוד ואנשיו עלול על המצודה:

25 יימת שמואל ויקבצו כל ישראל ויספדו לו
 ויקברתו בכיתו ברמה ויקם דוד וירד אל מדבר
 פארן: 2 ואיש במעון ומעשו בכרמל והאיש גדול
 מادر ולו צאן שלשת אלפיים ואלף עזים ויהי בנו
 את צאנו בכרמל: 3 ושם האיש נבל ושם אשתו
 אבניל והasha טובת שכל ופתח חادر והאיש קשה ורע
 מעללים והוא כלבי: 4 וישמע דוד מדבר כי נזוז
 נבל את צאנו: 5 וישלח דוד עשרה נערים ויאמר דוד
 לנערים עלו כרמל והם אל נבל ושאלתם לו
 בשמי לשולם: 6 ואמרתם כה לחוי ואתה שלום וביתך
 שלום וכל אשר לך שלום: 7 ועתה שמעתי כי נזום
 לך עתה הרעים אשר לך היו עמו לא הכלמנום ולא

ארץ :²⁴ ותפל על רגלו ותאמר כי אני אדני העון ותדבר נא אמרך באזnek ושמי את דברי אמרך :
 מרעה ואת רעה נבל השיב יהוה בראשו וישלח דוד וירבר באביגיל לבקשתו לו לאשה :⁴⁰ ויבאו עברי דוד אל אביגיל הכרמליה וידברו אליה לאמר דוד שלחנו אליו לך לבקשתך לו לאשה :⁴¹ ותקם ותשתחוו אפים ארצתה ותאמר הנה אמרך לשפהה לרוח רגלי עברי אדני :⁴² ותמהר ותקם אביגיל ותרככ על החמור וחמש נערתו הhalbota לדגלת ותלך אחרי מלאכי דוד ותהי לו לאשה :⁴³ ואת אחינעם לפקח דוד מיזרעאל ותהיין נם שתיהן לו לנשיהם :⁴⁴ ושאלת נתן את מיכל בתו אשת דוד לפטיש בן ליש אשר מגלים :

26 ויבאו הופים אל שואל הנבעתא לאמר הלו
 דוד מסתתר בנבעת החכילה על פניו היישמן :² ויקם שואל וירד אל מדבר צוף ואותו שלשת אלפיים איש בחורי ישראל לבקש את דוד במדבר צוף :³ ויהן שואל בנבעת החכילה אשר על פניו היישמן על הדרך :
 ודור ישב במדבר וירא כי בא שואל אחריו המדברה :⁴ וישלח דוד מרגנלים וידע כי בא שואל אל נכון :⁵ ויקם דוד ויבא אל המקום אשר חנה שם שואל וירא דוד את המקום אשר שכב שם שואל ואבנור בן נר שר צבאו ושואל שכב במעגל והעם חנים סביבתו :⁶ ויען דוד ויאמר אל אחימלך החתי ואל אבישי בן צרואהachi יואב לאמר מי ירד אתי אל שואל אל המבנה ויאמר אבישי אני אריך עמק :⁷ ויבא דוד ואבישי אל העם לילה והנה שואל שכב ישן במעגל וחניתו מעוכבה בארץ מראשתו ואבנור והעם שכבים סביבתו :⁸ ויאמר אבישי אל דוד סנור אללהיים היום את איביך בידך ועתה אכננו נא בחנית ובארץ פעם אחת ולא אשנה לו :⁹ ויאמר דוד אל אבישי אל תשחיתו כי מי שלח ידו במשיח יהוה ונקה :¹⁰ ויאמר דוד כי יהוה כי אם יהוה יגפנו או יומו יבוא ומה או במלחמה ירד ונספה :¹¹ חלילה לי מיהוה משליח ידי במשיח

אשר רב את ריב חרפתי מיד נבל ואת עבדו חזק אל נא שים אדני את לבו אל איש הבליעל הזה על נבל כי כשמו כן הוא נבל שמו ונבלה עמו ואוי אמרך לאראיתי את נערי אדני אשר שלחת :²⁶ ועתה אדני חי יהוה וכי נשך אשר מנעך יהוה מבוא בדים והושע ירך לך ועתה הברכה הזאת אשר הביא שפתך רעה :²⁷ ועתה הברכה הזאת אשר הביא שפתך לאדרני וננה לנערים המתהלים ברגני אדני :²⁸ שא נא לפשע אמרך כי עשה יעשה יהוה לאדרני בית נאמן כי מלחותה יהוה אדרני נלחם והרעה לא תמצא בך מימיך :²⁹ ויקם אדם לרדרך ולבקש את נשך והיתה נפש אדרני צורורה בצרור החיים את יהוה אלהיך ואת נשך איביך יקלענה בתוך כף הקלע :³⁰ ויהיה כי יעשה יהוה לאדרני ככל אשר דבר את הטובה عليك וצוק לנגיד על ישראל :³¹ וולא תהיה זאת לך לפוקה ולמכשול לב לאדרני ולשפך דם חם ולהושיע אדרני ולהטיב יהוה לאדרני זוכרת את אמרך :³² ויאמר דוד לאביגיל ברוך יהוה אלהי ישראל אשר שלחך היום זהה לקרأتي :³³ ובברוך טעםך וברוכה את אשר כלתני היום זהה מבוא בדים והשעידי לי :³⁴ ואולם כי יהוה אלהי ישראל אשר מנענו מהרע עתך כי לו למלחתה ותבאתי לקרأتي כי אם נותר לנבל עד אור הבקר משתין בקור :³⁵ ויקח דוד מידה את אשר הביאה לו וללה אמר עלי לשלום לביתךראי שמעתי בקולך ואשא פניך :³⁶ ותבא אביגיל אל נבל טוב עליו לו משחה בביתו כמשתה המלך ולב נבל טוב עליו והוא שכר עד מאד ולא הגידה לו דבר קטן ונдолע עד אור הבקר :³⁷ ויהי בבקר בצאת הין מנבל ותנד לו אשתו את הדברים האלה וימת לבו בקרבו והוא היה לאבן :³⁸ ויהי כעתרת הימים וינפ יהוה את נבל וימת :³⁹ וישמע דוד כי מת נבל ויאמר ברוך יהוה

יהוה ועתה קח נא את הchnית אשר מראשתו ואת צפחת המים ונלכה לנו : ¹² וויקח דוד את הchnית ואת צפחת המים מראשתי שאל וילכו להם ואין ראה ואין יודע ואין מקיז כי כלם ישנים כי תרדמת יהוה נפללה עליהם : ¹³ וויעבר דוד העבר ויעמד על ראש ההר מרחק רב המקום ביןיהם : ¹⁴ וויקרא דוד אל העם ואל אבנر בן נר לאמר הללו תענה אבנר ויען אבנר ויאמר מי אתה קראת אל המלך : ¹⁵ ויאמר דוד אל אבנر הללו איש אתהומי מוקם בישראל ולמה לא שמרת אל אדניך המלך כי בא אחד העם להשווות את המלך אדניך : ¹⁶ לא טוב הדבר זהה אשר עשית חוי יהוה כי בני מות אתם אשר לא שמרתם על אדניכם על משיח יהוה ועתה ראה אי חנית המלך ואת צפחת המים אשר מראשתו : ¹⁷ וויכר שאל את קול דוד ויאמר הקולך זה בני דוד ויאמר דוד קולי אדנני המלך : ¹⁸ וויאמר למה זה אדני רדף אחרי עבדיו כי מה עשית ומה בידי רעה : ¹⁹ ועתה ישמע נא אדני המלך את דברי עבדיו אם יהוה הסוטך בירח מנחה ואם בני האדם ארורים הם לפני יהוה כי גרשוני ואמ מהתספחים בנחלת יהוה לאמר לך עבר אלהים היום אחריהם : ²⁰ ועתה אל יפל דמי ארצתך מננד פני יהוה כי יצא מלך ישראל לבקש את פרעם אחד כאשר ירדף הקרא בהרים : ²¹ ויאמר שאל חטאי שוב בני דוד כי לא ארע לך עוד תחת אשר יקרה נשפי בעניך היום הנה הסכלתי ואשנה הרבה מאד :

²² ויען דוד ויאמר הנה הchnית המלך ויעבר אחד מהנערים ויקח : ²³ וויה יהוה ישיב לאייש את צדקתו ואת אמנתו אשר נתנק יהוה היום ביד ולא אביתי לשלהח ידי במשיח יהוה : ²⁴ והנה כאשר גדרה נפשך היום הזה בעניי כן תנדר נפשי בעני יהוה ויצלני מכל צרה : ²⁵ ויאמר שאל אל דוד ברוך אתה בני דוד נם

שב למקומו :

27 ויאמר דוד אל לבו עתה אספה يوم אחד ביד שאל אין לי טוב כי המלט אמלט אל ארץ פלשטים ונושא ממנה שאל לבקשנו עוד בכל גבול ישראל גנולטהי מידי : ² ויקם דוד ויעבר הוא ושמאות איש גנולטהי מידי : ³ אשר עמו אל אכיש בן מעוק מלך נת : ⁴ ווישב דוד עם אכיש בנת הוא ואנשיו איש וביתו דוד ושתי נשים : ⁵ אחינעם היורעאלית ואביגיל אשת נבל הכרמלית : ⁶ ווינגד לשאל כי ברוח דוד נת ולא יוסף עוד לבקשו : ⁷ ויאמר דוד אל אכיש אם נא מצאת חן בעניך יתנו לי מקום באחת ערי השדה ואשבה שם ולמה ישב עברך בעיר הממלכה עמק : ⁸ וויתן לו אכיש ביום היום את צקלג لكن היותה צקלג למלך יהודה עד היום הזה : ⁹ וויה מספר הימים אשר ישב דוד בשדה פלשטים ימים וארבעה חדשים : ¹⁰ וויעל דוד ואנשיו ויפשטו אל הנשורי והנרווי והעמלקי כי הנה ישבות הארץ אשר מעולם בואך שורה ועד ארץ מצרים : ¹¹ וויה דוד את הארץ ולא יהיה איש ואשה ולקח צאן ובקר וחמורים ונחלים ובנדים וושב ויבא אל אכיש : ¹² ויאמר אכיש אל פשתות הום ויאמר דוד על נגב יהודה ועל נגב הירחמאלי ועל נגב הקינוי : ¹³ ובו איש ואשה לא יהיה דוד להביא נת לאמר פן יגndo עלינו לאמר כה עשה דוד וכמה משפטו כל הימים אשר ישב בשדה פלשטים : ¹⁴ וויאמן אכיש בדור לאמר הבאש הבאיש בעמו בישראל והוא ליה לי לעבר עולם :

ברמה ובכידתו שאל הסיר האבות ואת הירענים מהארץ: **ויקבצו פלשתים** ויבאו ויהנו בשונם ויקבצ שאל את כל ישראל וייחנו בנלבע: **וירא שאל את מהנה פלשתים** וירא ויחרד לבו מאד מדברי שמואל גם כה לא היה בו כי לא אכל לחם כל היום וכל הלילה: **וتابוא האשה אל שאל ותרא כי נבהל מאד ותאמר אליו הנה שפהחך בקולך ואשים נשפי בכפי ואשמע את דבריך אשר דברת אליו:** **ועתה שמע נא** גם אתה בקול שפהחך ונבהל מאד ותאמר אליו עבדיו עבדיו אליו הנה אשת בעלה אוב וילבש בגדים אחרים וילך הווא ושני אנשים עמו ויבאו אל האשה לילה ויאמר כסומי נא לי באוב והעליל ל' את אמר אלקיך: **ויה אמר האשה אליו הנה אתה ידעת את אשר עשה שאול אשר הכרית את האבות ואת הירען מן הארץ ולמה אתה מתנקש בנפשי להמיתני:** **וישבע לה שאל** ביהוה לאמר חוי יהוה אם יקרך עון בדבר הזה: **ויה אמר האשה את מי עלה לך ויאמר את שמואל העלי לי:** **וותרא האשה את שמואל ותזעק בקול נдол ותאמר האשה אל שאל לאמך ומה רמיוני ואתה שאל:** **ויאמר לה המליך אל תיראי כי מה ראות ותאמר האשה אל שאל אלהים ראייתי עליהם מן הארץ:** **ויאמר לה מה תארו ותאמר איש ז肯 עליה והוא עטה מעיל וידע שאל כי שמואל הוא ויקד אפיק ארצתו וישתחוו:** **ויאמר שמואל אל שאל למה הרגוטני להעלות אתני ויאמר שאל צר לי מאד ופלשתים נלחמים بي ואלהים סר מעיל ולא עני עוד נס ביד הנכאים נם בחלומות ואקרו לה ליהודענני מה עשה:** **ויאמר שמואל ולמה תשאלני וזהו סר מעיל וכי ערך:** **ויעש יהוה לו כאשר דבר בידי ויקרע יהוה את הממלכה מידך ויתנה לרעך לדוד:** **כאשר לא שמעת בקהל יהוה ולא עשית חרון אף בעמלך על כן הדבר הזה עשה לך יהוה הימים הזה:** **ויתן יהוה נם את ישראל עמך ביד פלשתים ומחר אתה ובניך**

29 ויקבצו פלשתים את כל מהניהם אפקה וישראל חנים בעין אשר ביזרעאל: **וسرני פלשתים** עברים למאות ולאלפים ודור ואנשיו עברים באחרנה עם אכיש: **ויאמרו שרי פלשתים** מה העברים האלה ויאמר אכיש אל שרי פלשתים הלווא זה דוד עבד שאל מלך ישראל אשר היהarti זה ימים או זה שנים ולא מצאתי בו מאומה מיום נפלו עד היום הזה: **ויקצפו עליו שרי פלשתים** ויאמרו לו שרי פלשתים השב את האיש וישב אל מקומו אשר הפקרתו שם ולא ירד עמו במלחמה ולא יהיה לנו לשטן במלחמה ובמה יתרצה זה אל אדרני הלוא בראשי האנשים ההם: **הלווא זה דוד אשר יענו לו** במחלות לאמר הכה שאל באלו ודור ברבעתו: **וירא אכיש אל דוד ויאמר אליו** חוי יהוה כי ישר אתה וטוב בעני צאתך ובכךesti את במחנה כי לא מצאתי לך רעה מיום באך אליו עד היום הזה ובעני היסרים לא טוב אתה: **זועתה שוב ולק** בשלום ולא תעשה רע בעינו סרני פלשתים: **ויאמר דוד אל אכיש כי מה עשית ומה מצאת בעבדך** מיום אשר היית לפניך עד

שרפנו באש: ¹⁵ ויאמר אליו דוד התרדרני אל הנדור הזה ויאמר השבעה לי באלהם אם תמיוני ואם תסנני ביד אדני ואורך אל הנדור זה: ¹⁶ וירדהו והנה נטשים על בני כל הארץ אכלם ושתים וחננים בכל השלול הנדור אשר לקחו מארץ פלשתים ומארץ יהודה: ¹⁷ ויכם דוד מוגנש ועד הערב למחרתם ולא נמלט מהם איש כי אם ארבע מאות איש נער אשר רכבו על הגמלים וינסו: ¹⁸ ויצל דוד את כל אשר לקחו עמלק ואת שנייו הצליל דוד: ¹⁹ ולא נעדר להם מן הקטן ועד הנדור ועד בנים ובנות ומשלל ועד כל אשר לקחו להם הכל השיב דוד: ²⁰ ויקח דוד את כל הצאן והבקר נהנו לפני המקנה ההוא ויאמרו זה שלל דוד: ²¹ ויבא דוד אל מאתים האנשים אשר פגרו מלכת אחרי דוד ויישבם בנחל הבשור ויצאו לקראת דוד ולקראת העם אשר אותו ויגש דוד את העם ויאשַׁל להם לשולם: ²² ויען כל איש רע ובכיעל מהאנשים אשר הלו עם דוד ויאמרו יען אשר לא הלו עמי לא נתן להם מהשלל אשר הצלנו כי אם איש את אשתו ואת בניו וינהנו וילכו: ²³ ויאמר דוד לא תעשו כן אחוי את אשר נתן יהוה לנו וישמר אתנו ויתן את הנדור הבא עליינו בידנו: ²⁴ וכי ישמע לכם לדבר הזה כי כחלק הירד במלחמה וכחלק הישב על הרים ייחדו יחלקו: ²⁵ וכי מהיום ההוא ומעלה וישמה לחק ולמשפט לישראל עד היום הזה: ²⁶ ויבא דוד אל צקלג יישלח מהשלל לזקני יהודה לרעהו לאמר הנה לכם ברכה משלל איבי יהוה: ²⁷ לאשר בביתה אל ולאשר ברמות נגב ולאשר ביתר: ²⁸ ולאשר בעדר ולאשר בשפמות ולאשר באשטע: ²⁹ ולאשר ברכל ולאשר בעיר הירחמאלי ולאשר בעיר הקייני: ³⁰ ולאשר בחרמיה ולאשר בבור עשן ולאשר בעתק: ³¹ ולאשר בחברון ولכל המקומות אשר התהלך שם דוד הוא ואנשיו:

היום הזה כי לא אבא ונלחםתי באיבי אדני המלך: ³² ויען אכיש ויאמר אל דוד ידעת כי טוב אתה עני כמלך אליהם אך שרי פלשתים אמרו לא יעלה עמו במלחמה: ³³ ועתה השכם בCKER ועברי אדני אשר בא אתך והשכמתם בCKER ואור לכם ולכוי: ³⁴ וישכם דוד הוא ואנשיו לכלת בCKER לשוב אל ארץ פלשתים ופלשתים עליו יורעאל:

30 ויהי בא דוד ואנשיו צקלג ביום השלישי ועמלקי פשטו אל נגב ואל צקלג ויכו את צקלג וישראל אתה באש: ² וישבו את הנשים אשר בה מקטן ועד נдол לא המתו איש וינהנו וילכו לדרךם: ³ ויבא דוד ואנשיו אל העיר והנה שרופה באש ונשיהם ובניהם ובוניהם ונשו: ⁴ ווישא דוד והעם אשר אותו את קולם ויבכו עד אשר אין בהם כח לבכות: ⁵ ושתה נשי דוד נשבו אחינעם היורעלית וביניל אשת נבל הכרמלי: ⁶ ותצר לדוד מאר כי אמרו העם לסקלו כי מרה נפש כל העם איש על בנו ועל בנותיו ויתחזק דוד ביהוה אלהיו: ⁷ ויאמר דוד אל אביתר הכהן בן אחימלך הגינהה נא ל' האפר ויונש אביתר את האפר אל דוד: ⁸ וישאל דוד ביהוה לאמר ארוף אחרי הנדור הזה האשנו ויאמר לו רדף כי השג תשג והציל: ⁹ וילך דוד הוא ושש מאות איש אשר אותו ייבאו עד נחל הבשור והנתרים עמדו: ¹⁰ וירדף פגרו מעבר את נחל הבשור: ¹¹ וימצאו איש מצרי בשדה ויקחו אותו אל דוד ויתנו לו לחם ויאכל וישקו מים: ¹² ויהנו לו פלח דבליה והשוו צמוקים ויאכל ותשב רוחו אליו כי לא אכל לחם ולא שתה מים שלשה ימים ושלשה לילות: ¹³ ויאמר לך דוד למי אתה ואמי זה אתה ויאמר נער מצרי אני עבד לאיש עמלקי ויעזני אדני כי חליתו היום שלשה: ¹⁴ אנחנו פשטו נגב הכרחי ועל אשר ליהודה ועל נגב כלב ואת צקלג

וּפְלִשְׁתִּים נָלחֲמִים בַּיְשָׂרָאֵל וַיַּנְסֹן אֱנֹשִׁי יִשְׂרָאֵל
מִפְנֵי פְּלִשְׁתִּים וַיַּפְלֹּל חֶלְלִים בְּהַר הַגְּלֹבָע: 2 וַיַּדְבְּקָו
פְּלִשְׁתִּים אֶת שָׁאוֹל וְאֶת בְּנֵיו וַיַּכְבֹּד פְּלִשְׁתִּים אֶת יְהוָנָתָן
וְאֶת אָבִינְדָּב וְאֶת מֶלֶכי שְׁוֹעַ בְּנֵי שָׁאוֹל: 3 וַתַּכְבֹּד
הַמְּלָחָמָה אֶל שָׁאוֹל וַיִּמְצָא הַמְּרוּרִים אֶنְשִׁים בְּקַשְׁתָּה
וַיַּחֲלִל מָאָד מַהֲמוֹרִים: 4 וַיֹּאמֶר שָׁאוֹל לְנַשָּׂא כָּלְיוֹ שְׁלָף
חַרְבָּךְ וַדְקָרְנֵי בָּהּ פָּנֵן יִבּוּא הַעֲרָלִים הָאָלָה וַדְקָרְנֵי
וַהֲתֻלְלוּ בֵּי וְלֹא אֲבַה נַשָּׂא כָּלְיוֹ כִּי יִרְאָ מָאָד וַיַּקְחֵ
שָׁאוֹל אֶת הַחֲרֵב וַיַּפְלֶל עַלְיהָ: 5 וַיַּרְא נַשָּׂא כָּלְיוֹ כִּי
מָת שָׁאוֹל וַיַּפְלֶל גַּם הוּא עַל חַרְבָּוֹ וַיָּמָת עָמוֹ: 6 וַיָּמָת
שָׁאוֹל וְשִׁלְשָׁת בְּנֵיו וְנַשָּׂא כָּלְיוֹ גַּם כֵּל אָנְשֵׁוֹ בַּיּוֹם
הַהוּא יְהוָה: 7 וַיַּרְא אֱנֹשִׁי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בַּעֲבֵר הַעֵמֶק
וְאֲשֶׁר בַּעֲבֵר הַיְּرָדֵן כִּי נַסְוָ אֱנֹשִׁי יִשְׂרָאֵל וְכִי מָתוּ
שָׁאוֹל וּבְנֵיו וַיַּעֲזֹב אֶת הָעָרִים וַיַּנְסֹן וַיַּבְאֹו פְּלִשְׁתִּים
וַיַּשְׁבוּ בָּהָן: 8 וַיָּהִי מִמְּחֻרָת וַיַּבְאֹו פְּלִשְׁתִּים לְפַשְׁת אֶת
הַחֶלְלִים וַיִּמְצָא אֶת שָׁאוֹל וְאֶת שִׁלְשָׁת בְּנֵיו נְפָלִים
בְּהַר הַגְּלֹבָע: 9 וַיַּכְרֹתָו אֶת רָאשׁוֹ וַיַּפְשִׁטוּ אֶת כָּלְיוֹ
וַיַּשְׁלַחּוּ בְּאָרֶץ פְּלִשְׁתִּים סְבִיבָה לְבָשָׂר בַּיּוֹם עַצְבֵיכֶם
וְאֶת הָעָם: 10 וַיַּשְׁמַנוּ אֶת כָּלְיוֹ בַּיּוֹם עַתְּרוֹת וְאֶת נְוִיתָו
תִּקְעֻוּ בְּחוּמָת בֵּית שָׁן: 11 וַיַּשְׁמַנוּ אֶלְיוֹ וַיַּבְשֵׂי בַּיּוֹם
גָּלְעָד אֲשֶׁר עָשָׂו פְּלִשְׁתִּים לְשָׁאוֹל: 12 וַיָּקָומוּ כָל
אִישׁ חִיל וַיַּלְכֹּו כָל הַלִּילָה וַיִּקְחֹו אֶת גְּנוּתָשָׁאוֹל וְאֶת
שָׁם: 13 וַיִּקְחֹו אֶת עַצְמֹתֵיכֶם וַיַּקְבְּרוּ תְּחִתַּת הַאֲשָׁל
בַּיּוֹם וַיַּצְמַחוּ שָׁבַע יְמִים:

שמואל ב

פָּנְתַּעֲזָה בְּנוֹת הָעֲרָלִים: 21 הָרִי בְּגַלְבָּעָא לְטָל וְאַל
מַטֵּר עַלְיכֶם וְשָׁדֵי תְּרֻמָּתָא כִּי שָׁם גַּנְעַל מַגְנָן גְּבוּרִים
מִן שָׁאוֹל בְּלִי מִשֵּׁחַ בְּשָׁמָן: 22 מִדְם חַלְלִים מִחְלָבָה
גְּבוּרִים קַשְׁתֵּיהַ יְהוֹנָתָן לְאַנְשָׁוֹן אַחֲרָה וְחַרְבָּשָׁאוֹל לְאַ
תְּשׁׁוּבָ רִיקָם: 23 שָׁאוֹל וְיְהוֹנָתָן הַנְּאָהָבִים וְהַנְּעִימָם
בְּחַיָּהֶם וּבְמוֹתָם לְאַנְפְּרָדוּ מִנְשָׁרִים קָלוּ מַאֲרִיוֹת
גְּבוּרָה: 24 בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל אַל שָׁאוֹל בְּכִינָה הַמְלָבְשָׁכָם
שְׁנֵי עַם עֲדָנִים הַמְעָלָה עֲדִי וְהַבָּעַל לְבֹשָׁכָן: 25 אַיְךְ
נְפָלוּ גְּבוּרִים בְּתוֹךְ הַמְלָחָמָה יְהוֹנָתָן עַל בְּמוֹתִיךְ חַלְלָה:
26 צָר לִי עַלְיךְ אֲחִי יְהוֹנָתָן נָעַמָת לִי מִאַד נְפָלָתָה
אַהֲבָתָךְ לִי מִאֲהָבָתָנִים: 27 אַיְךְ נְפָלוּ גְּבוּרִים וַיָּאֶבֶד
כָּלִי מִלְחָמָה:

2 וַיְהִי אַחֲרֵי כֵן יוֹשַׁאל דָוד בִּיהוָה לְאמֹר הַעֲלָה
בְּאַחֲת עֲרֵי יְהוּדָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹיו עַלְהָ וַיֹּאמֶר דָוד
אֲנָה אַעֲלָה וַיֹּאמֶר חֶבְרָה: 2 וַיַּעַל שֵׁם דָוד וְגַם שֵׁתִי
נְשִׁיו אֲחִינָעָם הַיּוֹרְדָלִית וְאֲבִיגִיל אֲשָׁת נְבָל הַכְּרָמָלִי:
3 וְאֲנָשָׁיו אֲשֶׁר עָמָו הַעֲלָה דָוד אִישׁ וּבִתָּוּ וַיָּשִׁבּוּ בָעָרִ
חֶבְרֹן: 4 וַיָּבֹא אֲנָשָׁי יְהוּדָה וַיִּמְשֹׁחוּ שֶׁם אֶת דָוד
לְמַלְךָ עַל בֵּית יְהוּדָה וַיָּגַד לְדָוד לְאמֹר אֲנָשָׁי יְבִישָׁ
גַּלְעֵד אֲשֶׁר קָבְרוּ אֶת שָׁאוֹל: 5 וַיָּשִׁלח דָוד מַלְאָכִים
אֶל אֲנָשָׁי יְבִישָׁ גַּלְעֵד וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם בְּרָכִים אַתֶם
לִיהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה חִסְדָּר הוּא עַם אֲדֹנָיכֶם עַמְשָׁאָל
וְתַקְבְּרוּ אֶתָּו: 6 וְעַתָּה יִשְׁעַת יְהוָה עִמָּכֶם חִסְדָּר וְאִמְתָּא
וְנִמְצֵא אֲנָכִי אֲשֶׁר עָשָׂה אֲתֶכֶם הַטּוֹבָה הַזֹּאת אֲשֶׁר עָשָׂה
הַדָּבָר הַזֶּה: 7 וְעַתָּה תְּחֻזְקָנָה יְדֵיכֶם וְהִי לְבָנֵי חִילְכִי
מִתְּאֲדֹנָיכֶם שָׁאוֹל וְגַם אֲתִי מִשְׁחוֹ בֵּית יְהוּדָה לְמַלְךָ
עַלְיכֶם: 8 וְאַבְנֵר בֶּן נְרֵשׁ צָבָא אֲשֶׁר לְשָׁאָל לְקָח
אֶת אֲיָשׁ בְּשַׁתְּ בֶן שָׁאוֹל וַיַּעֲבְרֵהוּ מִחְנָנִים: 9 וַיִּמְלְכֵה
אֶת מִשֵּׁחַ יְהוָה: 10 וַיָּקְנֵן דָוד אֶת הַקִּינָה הַזֹּאת עַל
שָׁאוֹל וְעַל יְהוֹנָתָן בְּנוֹ: 11 וַיֹּאמֶר לְלִמְדָה בְּנֵי יְהוָה
בְּנִימָן וְעַל יִשְׂרָאֵל כֹּלה: 12 בְּנֵי אֲרָבָים שָׁנה אֲיָשׁ בְּשַׁתְּ
בְּמוֹתִיךְ חַלְלָא אַיְךְ נְפָלוּ גְּבוּרִים: 13 אֶל גִּנְדֵּו בְּנֵת אֶל
יְהוּדָה הַיּוֹוָא אֶתְתָּרְכָּה אֲשֶׁר שָׁאָל פְּלַשְׁתִּים

1 וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת שָׁאוֹל וַיָּדֹוד שֶׁבֶת מַהֲכֹות אֶת הַעֲמָלָק
וַיִּשְׁבַּע דָוד בְּצַקְלָג יָמִים שָׁנִים: 2 וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְׁלִישִׁי
וְהַנְּהָא אֲרִישׁ בְּאַמְתָּה מִמְּחַנְּהָא מִעַם שָׁאוֹל וּבְנְדִיוּ קְרֻעִים
וְאַדְמָה עַל רַאשֵׁוּ וַיְהִי בְּבָאוֹ אֶל דָוד וַיַּפְלֵל אֶרְצָה
וַיִּשְׁתַּחַוו: 3 וַיֹּאמֶר לְזַהֲרִי מִזְרָחָה תְּבֹא וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹן
מִמְּחַנְּהָא יִשְׂרָאֵל נְמַלְטָה: 4 וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹן דָוד מִה הִיא
הַדָּבָר הַגָּד נָאָל וַיֹּאמֶר אֲשֶׁר נָעַם מִן הַמְלָחָמָה
וְגַם הַרְבָּה נִפְלֵל מִן הַעַם וַיִּמְתֹהוּ וְגַם שָׁאוֹל וְיְהוֹנָתָן בְּנָוֹ
מָתוֹת: 5 וַיֹּאמֶר דָוד אֶל הַנְּעָר הַמְגִיד לֹא אַיְךְ יִדְעָת
כִּי מַת שָׁאוֹל וְיְהוֹנָתָן בְּנוֹ: 6 וַיֹּאמֶר הַנְּעָר הַמְגִיד לֹא
נִקְרַא נִקְרַי בְּהַר הַגְּלָבָע וְהַנְּהָא שָׁאוֹל נְשֻׁעָן עַל חַנִּיתָו
וְהַנְּהָא הַרְכָּב וּבְעַל הַפְּרָשִׁים הַדְּבָקָה: 7 וַיָּפָן אֶחָדָיו
וַיַּרְא נִקְרָא אֶלְיוֹן וַיֹּאמֶר הַנְּהָא: 8 וַיֹּאמֶר לְיִי מֵי אַתָּה
וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹן עַמְלָקִי אָנָכִי: 9 וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹן עַמְדָנָא עַל
וְמַתְּהָנוֹי אֲחֹנוֹ הַשְּׁבִיצָן כִּי כָל עַד נְפָשֵׁבְיִי: 10 וַיָּעַמְדֵה
עַלְיוֹן וַיָּמַתְּהָתָהוּ כִּי יִדְעָתִי כִּי לֹא יִחְיֵה אֶחָדָיו נְפָלוּ
וְאַקְחֵה הַנְזָרָא אֲשֶׁר עַל רַאשֵׁוּ וְאַצְעָדָה אֲשֶׁר עַל זְרוּעָה
וְאַבְכָּא אֶל אַדְנִי הַנְהָא: 11 וַיִּזְהֹקֵד דָוד בְּבָנָיו וַיִּקְרַע
וְגַם כָּל הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אָתָה: 12 וַיִּסְפְּדוּ וַיִּבְכּוּ וַיִּצְמֹנוּ
עַד הַעֲרָב עַל שָׁאוֹל וְעַל יְהוֹנָתָן בְּנוֹ וְעַל עַם יְהוָה

דור מלך בחברון על בית יהודה שבע שנים ושהה 28 ויתקע יואב בשופר וייעמדו כל העם ולא ירדפו עוד אחריו ישראל ולא יספו עוד להלhma: 29 ואבנור ומוחנים נבעונה: 30 וויאב בן צרואה ועבדי דוד יצאו וייפנסום על ברכת נבעון יחדיו וישבו אלה על הברכה מזה ואלה על הברכה מזה: 31 ויאמר אבנור אל יואב יקומו נא הנעריהם וישחקו לפניו ויאמר יואב יקמו: 32 ויקמו ויעברו במספר שנים עשר לבניימן ולאיש בשת בן שאל ושנים עשר מעבדי דוד: 33 ויהזקן איש בראש רעהו וחרבו בצד רעהו ויפלו יהודו ויקרא למקום החוא חלקת הצרים אשר בנבעון: 34 ותהי המלחמה קשה עד מאייר ביום החוא ונגנה אבנור ואנשי ישראל לא לפני עבדי דוד: 35 ויהיו שם שלשה בני צרואה יואב ואבישי ועשהאל ועשהאל קל ברגנלי כאהד הצבים אשר בשדה: 36 וירדרף עשהאל אחורי אבנור ולא נתה ללבכת על הימין ועל השמאול מאחריו אבנור ואבנור אחורי ויאמר אתה זה עשהאל ויאמר אנכי: 37 ויאמר לו אבנור נתה לך על ימינך או על שמאליך ואחו לך אחד מנהעריהם וקח לך את חלצתו ולא אבה עשהאל סור לך מאחריו: 38 יוסף מדוע באטה אל פילוש אבי: 39 וירדרף לאבנור מאייר על דברי איש בשתי ויאמר הרראש כלב אני אש ליהודה היום עשה חסד עם בית שאל אביך אל אחיו ואל יואב נשבע יהוה לדוד כי כן עשה לו: 40 להעביר המלוכה מבית שאל ולהקים את כסא דוד על ישראל ועל יהודה מדן ועד באר שבע: 41 וללא יכול עוד להסביר את אבנור דבר מיראותו אותו: 42 וישראל אבנור מלאכים אל דוד תחטו אמר למי ארץ לאמר כרתה בריתך ATI ותנה ידי עמך לחסב אלקיך את כל ישראל: 43 ויאמר טוב אני אכרת אתך בריתך אך דבר אחד אני שאל מאתך לא אמר לא תראה את פני כי אם

3 ותהי המלחמה ארוכה בין בית שאל ובין בית דוד ודוד הילך וחוק ובית שאל הילכים ודרלים: 2 וילדו לדוד בנים בחברון והוא בכוורו אמןן לאחינום היוראלת: 3 ומשנהו כלאב לאביגל אשת נבל הכרמלי והשלישי אבשלום בן מעכה בת תלמי מלך נשור: 4 והרביעי אדרניה בן חנית וה חמישי שפטיה בן אביטל: 5 והשישי יתרעם לעגלת אשת דוד אלהילדתו לדוד בחברון: 6 ויהי בהיות המלחמה בין בית שאל ובין בית דוד ואבנור היה מתחזק בבית שאל: ולשאול פלנש ושםה רצפה בת איה ויאמר אל אבנור ולשאול באטה אל פילוש אבי: 8 וירדרף לאבנור מאייר על דברי איש בשתי ויאמר הרראש כלב אני אש ליהודה היום עשה חסד עם בית שאל אביך אל אחיו ואל יואב נשבע יהוה לדוד כי כן עשה לו: 10 להעביר המלוכה מבית שאל ולהקים את כסא דוד על ישראל ועל יהודה מדן ועד באר שבע: 11 וללא יכול עוד להסביר את אבנור דבר מיראותו אותו: 12 וישראל אבנור מלאכים אל דוד תחטו אמר למי ארץ לאמר כרתה בריתך ATI ותנה ידי עמך לחסב אלקיך את כל ישראל: 13 ויאמר טוב אני אכרת אתך בריתך אך דבר אחד אני שאל מאתך לא אמר לא תראה את פני כי אם

לפני הביאך את מיכל בת שאל בבאך לראות את כל בית אביו ואל יכלה מבית יואב זב ומצרע ומהזיך בפלך ונפל בחרב וחסר לחם: ³⁰ ויואוב ואבישי אחיו הרנו לאבנر על אשר המיטה את עשהאל אתיחים בגבעון במלחמה: ³¹ ויאמר דוד אל יואב ואל כל העם אשר אותו קרענו בגדייכם ותגרנו שקים וספדו לפני אבנר והמלך דוד הילך אחריו המטה: ³² ויקברו את אבנر בחברון וישא המלך את קולו ויבך אל קבר אבנر ויבכו כל העם: ³³ ויקנן המלך אל אבנר ויאמר הכמות נבל ימות אבנר: ³⁴ יידך לא אסרוות רוגנליך לא לנחותים הנשו כנפלו לפני בני עליה נפלת יוספו כל העם לבכותה עליו: ³⁵ ויבא כל העם להברות את דוד לחם בעוד היום ווישבע דוד לאמר-ca כי יעשה לי אלהים וככה ישיף כי אם לפני בווא השמש אטעם לחם או כל מאומה: ³⁶ וכל העם חכיריו וייטב בעיניהם ככל אשר עשה המלך בעניי כל העם טוב: ³⁷ וידיעו כל העם וככל ישראל ביום ההוא כי לא היה מהמלך להמית את אבנר בן נר: ³⁸ ויאמר המלך אל עבדיו הלווא תדרעו כי שר גודול נפל היום הזה בישראל: ³⁹ ואנכי היום רך ומשוח מלך והאנשים האלה בני צדקה קשים ממנין ישלם יהוה לעשה הרעה כרעתו:

4 רישמע בן שאל כי מות אבנر בחברון וירפו ידיו וככל ישראל נבהלו: ² ושני אנשים שרי גודרים היו בן שאל שם האחד בענה ושם השני רכב בני רמון הבהירתי מבני בנימן כי גם בארות תהשbite על בנימן: ³ וירחחו הבהירתיים נתינה ויהיו שם נרים עד היום הזה: ⁴ ולייהונתן בן שאל בן נכח רגילים בן חמיש שנים היה בבא שמעת שאל ויהונתן מיזרעאל ותשאחו אמנתו ותנס וייה בחפהזה לנוס ויפל ויפסח ושמו מפיבשת: ⁵ וילכו בני רמון הבהירתי רכב ובענה ויבאו כחם היום אל בית איש בשת והוא שכב את משכב הצהרים: ⁶ ותנה באו עד תוק הבית לקחי חטים ויכחו אל החמש ורכב ובענה אחיו נמלטו:

כל באה את אשתי את מיכל את שאל לבראות את פני: ¹⁴ ווישלח דוד מלאים אל איש בשת בן שאל לאמור תנה את אשתי את מיכל אשר ארשתי לי במא Urloth פלשתים: ¹⁵ ווישלח איש בשת ויקחה מעם איש מעם פלטייאל בן לווש: ¹⁶ וילך אתה אישת הילוק ובכח אהירה עד בחרים ויאמר אליו אבנر לך שוב וישב: ¹⁷ ודבר אבנر היה עם זקנין ישראל לאמר נם תמול נם שלשם הייתם מבקשים את דוד למלך עלייכם: ¹⁸ ועתה עשו כי יהוה אמר אל דוד לאמר ביד דוד עבדי הוושע את עמי ישראל מיד פלשתיםomid כל איביהם: ¹⁹ וידבר נם אבנر באוני בנימין וילך נם אבנר לדבר באוני דוד בחברון את כל אשר טוב בעניין ישראל ובעניין כל בית בנימין: ²⁰ ויבא אבנר אל דוד חברון ואתו עשרים אנשים ויעש דוד לאבנר ולאנשים אשר אותו משתה: ²¹ ויאמר אבנר אל נפש ווישלח אתק ברית ומלאכת בכל אשר תאהו עברדי דוד ויואוב בא מהגנדוד ושלל רב עם הביאו ואבנר איננו עם דוד בחברון כי שלו וילך בשלום:

ויראוב וככל הצבא אשר אותו באו וינדו ליואוב לאמר בא אבנר בן נר אל המלך ווישלחו וילך בשלום: ²³ ויראוב אל המלך ויאמר מה עשיתנה תנה בא אבנר אליך למה זה שלחתו וילך הילוק: ²⁴ ידעת את אבנר בן נר כי לפתחך בא ולדעת את מוצץ ואת מבואך ולדעת את כל אשר אתה עשה: ²⁵ ויצא יואב עם דוד ווישלח מלאים אחריו אבנר וישבו אותו מבור הסרה ודוד לא ידע: ²⁶ ווישב אבנר חברון ויתהו יואב אל תוק השער לדבר אותו בשלוי ויכתו שם החמש וימת בדם עשה אל אחיו: ²⁸ ווישמע דוד מאחריו כן ויאמר נקי וממלכתו מעם יהוה עד עולם מידי אבנר בן נר: ²⁹ ייחלו על ראש יואב ואל

ויבאו הבית והוא שכב על מיטה בחדר משכבו ויכהו ימתחו ויסירו את ראשו ויקחו את רשו וילכו דרך הערבה כל הלילה: 8 ויבאו את ראש איש בשת אל דוד הברון ויאמרו אל המלך הנה הראש איש בשת בן שאל איבך אשר בקש את נפשך ויתן יהוה לאדני המלך נקמות היום הזה משאול ומוורעו: 9 וייען דוד את רכב ואת בענה אחיו בני רמנון הבהירתי ויאמר להם חי יהוה אשר פראה את נשפי מכל צרה: 10 כי המניד לי לאמר הנה מות שאול והוא היה כמבשר בעינוי ואחזה בו ואחרגנו בצלג'ן אשר לתחתי לו בשירה: 11 אף כי אנשים רשעים הרנו את איש צדיק בביתו על משכבו ועתה הלא אבקש את דמו מידכם ובערתי אתכם מן הארץ: 12 ויצו דוד את הנערדים יהרגנום ויקצטו את ידיהם ואת רגלייהם ויתלו על הברכה בחברון ואת ראש איש בשת לקחו ויקברו בקבר אבנر בחברון:

5 ויבאו כל שבטי ישראל אל דוד חברונה ויאמרו לאמר הנה עצמן ובשער אגנון: 2 גם אתה מול גם שלשות בהיות שאול מלך עליינו אתה הייתה מוציא וה מביא את ישראל ויאמר יהוה לך אתה תרעא את עמי את ישראל ואתה תהיה לנגיד על ישראל: 3 ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם המלך דוד ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את דוד לממלך על ישראל: 4 בן שלשים שנה דוד במלך ארבעים שנה מלך: 5 בחברון מלך של שלשים ושלש שנה על וששה חדרים ובירושלים מלך על יהודה שבע שנים אל ישראל ויהודה: 6 וילך המלך ואנשיו ירושלים אל הייסי יושב הארץ ויאמר לדוד לאמר לא תבוא הנה כי אם הסירך העורם והפסחים לאמר לא יבוא דוד הנה: 7 וילבד דוד את מצחת ציון היא עיר דוד: 8 ויאמר דוד ביום ההוא כל מכיה יבסי וינגע בכנור ואת הפסחים ואת העורמים שנאו נפש דוד

הركים: ²¹ ויאמר דוד אל מיכל לפני יהוה אשר בחר בנהעה עם ארון האלים ואחיו הילך לפני הארון: ²² כי מאביך ומכל ביתו ל'חות את נגיד על עם יהוה על ישראל ושחתה לפני יהוה: ²³ ונקלתי עוד מזאת עצי בראשים ובכנרות ובנבלים ובתփים ובמנענים ובצללים: ²⁴ ויבאו עד גן נון וישלח עוז אל ארון האלים ויאחו בו כי שמו הבקר: ²⁵ ויחר אף יהוה יום מותה:

7 ויהי כי ישב המלך בכיוו ויהוה הניה לו מסביב מכל איביו: ² ויאמר המלך אל נתן הנביא ראה נא אני יושב בבית ארזים וארון האלים ישב בתוך הירעה: ³ ויאמר נתן אל המלך כל אשר בלבך לך עשה כי יהוה עמך: ⁴ ויהי בלילה ההוא ויידבר יהוה אל נתן לאמר: ⁵ לך ואמרת אל עבדי אל דוד כי לא כה אמר יהוה האתה חוננה לי בית לשבחיו: ⁶ כי לא ישבי בית לימים העליyi את בני ישראל ממצרים ועד היום הזה ואתיה מתחלה באهل ובמשכן: ⁷ בכל אשר התהלך בכל בני ישראל הדבר דברתי את אחד שבטי ישראל אשר צויתו לרעות את עמי את ישראל לאמר למה לא בניהם לי בית ארזום: ⁸ ועתה כי תאמר לעבדי לדוד כי אמר יהוה צבאות אני לקחתי מן הנהה מאחר הצאן להיות נגיד על עמי על ישראל: ⁹ ואיה עמך בכל אשר הלאכת ואכרת את כל איביך מנפיק ועשת לך שם נדול כשם הנדרלים אשר בארץ: ¹⁰ ושמתי מקום לעמי לישראל ונטעתו ושכן תחתיו ולא ירנו עוד ולא יסיפו בני עליה לענותו כאשר בראשונה: ¹¹ וולמן היום אשר צויתו שפטים על עמי ישראל והניחתי לך מכל איביך והניד לך יהוה כי בית יעשה לך יהוה: ¹² כי יملאו ימיך ושבת את אבתיך והקימתי את זרעך אחריך אשר יצא ממעיך והכינתי את ממלכתו: ¹³ הוא יבנה בית לשמי וככני את כסא ממלכתו עד עולם: ¹⁴ אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן אשר בהעוטו והכחתיו בשבט אנשים ובגוני בני אדם: ¹⁵ וחסדי לא יסור מمنו כאשר

את העגלת חדשה: ⁴ וישאהו מבית אבינדר אשר בועזה ויכחו שם האלים על השל יימת שם עם ארון האלים: ⁸ ויחר לדוד על אשר פרץ יהוה פרץ בעזה ויקרא למקום ההוא פרץ עזה עד היום הזה: ⁹ וירא דוד את יהוה ביום ההוא ויאמר איך יבוא אליו ארון יהוה: ¹⁰ ולא אבה דוד להסיר אליו את ארון יהוה על עיר דוד ויטחו דוד בית עבד אדרום הנתן: ¹¹ ווישב ארון יהוה בית עבד אדרם הנתן שלשה חדשים ויברך יהוה את עבד אדרם ואת כל ביתו: ¹² וויגד למך דוד לאמר ברך יהוה את בית עבד אדרם ואת כל אשר לו בעבר ארון האלים וילך דוד ויעל את ארון האלים מבית עבד אדרם עיר דוד בשמה: ¹³ כי לא צעדו נשאי ארון יהוה ששה צעדים וויבח שור ומריא: ¹⁴ ודוד מכרך בכל עז לפני יהוה ודוד חנור אפוד בך: ¹⁵ ודוד וכל בית ישראל מעלים את ארון יהוה בתרוועה ובקהל שופר: ¹⁶ ויהיה ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל בת שאול נשקהה بعد החלון ותרא את המלך דוד מפוז ומכרך לפני יהוה ותבו לו בלבבה: ¹⁷ ויבאו את ארון יהוה ויצנו אותו במקומו בתוך האהל אשר נתה לו דוד ויעל דוד עלות לפני יהוה ושלמים: ¹⁸ ויכל דוד מהעלות העולה והשלמים ויברך את המון ישראל למאיש ועד אשא לאיש חלת לחם אחת ואשפר אחד ואשישה אחת וילך כל העם איש לבתו: ²⁰ וישב דוד לברך את ביתו ותצא מיכל בת שאול לקרת דוד ותאמר מה נכבד היום מלך ישראל אשר נгла היום לעני אמות עברי כהנלות נגליות אחד

הסרתי מעם שאל שאל הסרתי מלפניך : ¹⁶ ונאמן לדוד לעבדים נשאי מנהה : זייך דוד את הדרעור בן רחוב מלך צובה בלבתו להשיב ידו בנחר : ¹⁴ וילקד דוד ממנו אלף ושבע מאות פרשים ועשרים אלף איש דבר נתן אל דוד : ¹⁸ ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר מי א נכי א דני יהוה ומבי בית כי הביאתי עך עולם : ¹⁷ כל הדברים האלה וככל החזון הזה כן דוד נתקן עוד זאת בעיניך א דני יהוה ותדבר הלם : ¹⁹ ותתקן עוד זאת בעיניך א דני יהוה ותדבר נם אל בית עבדך למרחוק וזאת תורה האדם א דני יהוה : ²⁰ ומה יוסיף דוד עוד לדבר אליך אתה ידעת את עבדך א דני יהוה : ²¹ בעבור דברך וככלך עשית את כל הנדרולה הזוא להודיע את עבדך : ²² על כן נדלת א דני יהוה כי אין כמוך ואון אלהים זולתך בכל אשר שמענו באזינו : ²³ומי כעמך CISRAEL גוי אחד בארץ הילכו אלהים לפדות לו לעם ולשם לו שם ולעשות לכם הנדרולה ונראות לארכץ מפני עמק אשר פרית לך מצרים גויים ואלהיו : ²⁴ ותكون לך את עמק ישראל לך לעם עד עולם ואתה יהוה היהת להם אלהים : ²⁵ ועתה יהוה אלהים הדבר אשר דברת על עבדך ועל ביהו הקם עד עולם ועשה כאשר דברת : ²⁶ ויגדל שמק עד עולם לאמיר יהוה צבאות אלהים על ישראל ובית עבדך דוד יהיה נכוון לפניך : ²⁷ כי אתה יהוה צבאות אלהי ישראל נלייתה את און עבדך לאמר בית אבנה לך על כן מצא עבדך את לבו להתפלל אליך את התפללה הזואת : ²⁸ ועתה א דני יהוה אתה הוא האלים ורביך יהי אמתות ותדבר אל עבדך את השיבה הזואת : ²⁹ ועתה הווא וברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה א דני יהוה דברת וمبرכתך יברך בית עבדך לעולם :

9 ויאמר דוד כי יש עוד אשר נותר לבית שאל

8 ויהי אחרי כן זייך דוד את פלשתים ויכניעם ואעשה עמו חסד בעבור יהונתן : ² ולבית שאל עבד ושמו ציבא ויקראו לו אל דוד ויאמר המלך מוואב וימדרם בחבל השכב אותם ארצתה וימדר שני אליו אתה ציבא ויאמר עבדך : ³ ויאמר המלך חבלים להמויות ומלא החבל להחיות ותהי מוואב האפס עוד איש לבית שאל ואעשה עמו חסד אלהים

ויאמר ציבא אל המלך עוד בן ליהונתן נכה רגלים: עד יצמח ז肯כם ושבתם: **ו** ויראו בני עמו כי נבאשו בדוד וישלחו בני עמו וישכרו את ארם בית רחוב ואת ארם צובא עשרים אלף רגלי ואת מלך מעכה אלף איש ואיש טוב שנים עשר אלף איש: **ז** וישמעו דוד וישלח את יואב ואת כל הצבא הנברים: **ו** ויצאו בני עמו ויערכו מלחמהفتح השער ואדם צובא ורחוב ואיש טוב ומעכה לבדם בשדה: **ט** וירא יואב מכל בחורי בישראל ויערך לקראת ארם: **ט** ואת כי היה אלהיו פני המלחמה מפנים ומאהור ויבחר יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערך לקראת בני עמו: **כ** ויאמר אם החיק ארם ממנוי והיתה לי לישועה **כ** חזק ואם בני עמו יחזק מძק והלכתו להושיע לך: **כ** ויקרא המלך אל ציבא נער שאל ויאמר אלהי כל אשר היה לשאול ולכל ביתו נתתי לבן אדרניק: **ט** ועבדת לו את האדמה אתה ובניך ועבדיך והבאת והיה לבן אדרניק לחם ואכלו ומפיבשת בן אדרניק יأكل תמיד לחם על שלחני ולציבא חמשה עשר בנים ושרים עבדים: **ט** ויאמר ציבא אל המלך ככל אשר יצוה אדרני המלך את עבדו כן יעשה עבדך ומפיבשת אבל על שלחני כאחד מבני המלך: **ט** ולמפיבשת בן קטן ושמו מיכא וכל מושב בית ציבא עבדים למפיבשת: **ט** ומפיבשת ישב בירושלים כי על שלחן המלך תמיד הוא אכל והוא פסח שני רגליו:

10 **ו** יהי אחרי כן וימת מלך בני עמו ומלך חנון בנו תחתיו: **ו** ויאמר דוד עשה חסד עם חנון בן נחש כאשר עשה אבי עמרי חסד וישלח דוד לנחמו ביד עבדיו אל אביו ויבאו עבדיו דוד ארץ בני עמו: **ז** ויאמרו שרי בני עמו אל חנון אדרניתם המכבר דוד את אביך בעיניך כי שלח לך מנהמים הלוא בעבר חקור את העיר ולרגליה ולהפהה שלח דוד את עבדיו אליו: **ט** ויקח חנון את עבדי דוד ויגלח את חצי זקן ויכרת את מדויותם בחצי עד שתותיהם וישלחם: **ט** ויגndo לדוד וישלח לקראותם כי היו האנשים נכלמים מادر ויאמר המלך שבו בירחו ארם להושיע עוד את בני עמו:

11 **ו** יהיו לחשוכת השנה לעצמת המלכים וישלח דוד את יואב ואת עבדיו עמו ואת כל ישראל וישחו את בני עמו ויצרו על רבבה ודור יושב בירישלם: **ט** **ו** יהיו לעת הערב ויקם דוד מעל משכבו וויהלך על גג בית המלך וירא אשה רחצת מעלה הגנו והאשה טובת מראה מאר: **ט** וישלח דוד ויררש לאשה ויאמר הלוא

זהה בת שבע בת אליעם אשר אורה החתי: 4 וישלח דוד מלכים ויקח והטבוא אליו וישכב עמה והוא מתקדשת מטמאתה ותשב אל ביתה: 5 ותודה האשה והשלחה תנדר לדוד והאמיר הראה אגבי: 6 וישלח דוד אל יואב שלח אליו את אורה החתי וישלח יואב את אורה אל דוד: 7 ויבא אורה אליו וישאל דוד לשולם יואב ולשלום העם ולשלום המלחמה: 8 ויאמר דוד לאורה רד לביתך ורחץ רגלייך ויצא אורה מבית המלך ותצא אחריו משאת המלך: 9 וישכב אורה פתח בית המלך את כל עבדיו אדנייו ולא ירד אל ביתו: 10 וינדרו לדוד לאמר לא ירד אורה אל ביתו ויאמר דוד אל אורה הלוּ מדרך אתה בא מדוע לא ירדת אל ביתך: 11 ויאמר אורה אל דוד הארון וישראל ויהודה ישבים בסכאות ואדני יואב ועבדיו אדני על פני השדה חנים ואני אבוא אל ביתי לאכל ולשתות ולשכב עם אשתי חיך וחוי נפשך אם עשה את הדבר הזה: 12 ויאמר דוד אל אורה שב בזוה נם היום ומחר אשלהך וישב אורה בירושלים ביום ההוא ומחרת: 13 ווקררא לו דוד ויאכל לפניו וישכרהו ויצא בערב לשכב במשככו עם עבדיו אדני ואל ביתו לא ירד: 14 ויהי בבקיר ויכתב דוד ספר אל יואב וישלח ביד אורה: 15 ויכתב בספר לאמר הבו את אורה אל מול פני המלחמה החזקה ושבתם מאחריו ונכח ומות: 16 ויהי בשומר יואב אל העיר ויתן את אורה אל המקום אשר ידע כי אנשי חיל שם: 17 ויצאו אנשי העיר וילחמו את יואב ווילח מן העם מעברדי דוד וימת נם אורה החתי: 18 וישלח יואב וינדר לדוד את כל דברי המלחמה: 19 ויציו את המלך לאמר ככלותך את כל דברי המלחמה לדבר אל המלך: 20 והיה אם תעלת חמת המלך ואמר לך מודיע גנשתם אל העיר להלחם הלוּ ידעתם את אשר ירו מעל החומה: 21 מי הכה את אבימלך בן ירבות

12 וישלח יהוה את נתן אל דוד ויבא אליו ויאמר לו שני אנשים היו בעיר אחת אחד עשיר ואחד ראש: 2 לעשיר היה צאן ובקר הרבה מאד: 3 ולראש אין כל כי אם כבשה אחת קטנה אשר קנה ויחיה ותנדל עמו ועם בניו יחוּ מפתח תחאל ומכבשו תשחה ובחיקו תשבב ותהי לו כבת: 4 ויבא חlek לאיש העשיר ויחמֵל לקחת מצאנו ומקברו לעשות לארח הבא לו ויקח את כבשת האיש הראש ויעשה לאיש הבא אליו: 5 ויהר אף דוד באיש מאד ויאמר אל נתן כי יהוה כי בין מות האיש העשה זאת: 6 ואת הכבשה שלם ארבעהים עקב אשר עשה את הדבר הזה ועל אשר לא חמל: 7 ויאמר נתן אל דוד אתה איש כה אמר יהוה אלהי ישראל אני משחתיך למלך על ישראל ואני הצלתיך מיד שאל: 8 ואתנה לך את בית אדニック ואת נשוי אדニック בתקיך ואתנה לך את בית ישראל ויהודה ואם מעט ואספה לך כהנה וכהנה: 9 מודיע בזאת את דבר יהוה לעשות הרע בעינו אשר אורה החתי הכית בחרב ואת אשתו לקחת לך לאשה

ואותו הרגנה בחרב בני עמוון: ²⁸ ועתה אסף את יתר העם לכדרתי את עיר המים: ²⁹ ועתה אסף את תושב הארץ והנה על העיר ולכדה פן אלכד אני את העיר ונקרא שמי עליה: ³⁰ ויאסף דוד את כל העם וילך רבתה וילחם בה ולכדה: ³¹ ויקח את עטרת מלכים מעל ראשו ומשקלה ככר זהב ואבן יקרת ותהי על ראש דוד ושלל העיר הוציאה הרבה מאד: ³² ואת העם אשר בה הוציאו ויישם במגירה ובחרציו הברזל ובמנורת הברזל והעביר אותם במלכוון וכן יעשה לכל ערי בני עמוון יושב דוד וכל העם ירושלים:

13 ויהי אחורי כן ולאבשלום בן דוד אהות יפה ושם תמר ויאבה אמןון בן דוד: ² ויצר לאמןון להתחלוות בעבור תמר אהתו כי בתולה היא ויפלא עני אמןון לעשות לה מאומה: ³ ולאמנון רע ושמו יונדרב בן שמעה אחיו דוד ויונדרב איש חכם מאד: ⁴ ויאמר לו מודיע אתה ככה דל בן המלך בבקר בבקר הלווא תניד לי ויאמר לו אמןון את תמר אהות אבשלום אחוי אני אהב: ⁵ ויאמר לו יהונדרב שכב על משכבר והתחל ובא אביך לראותך ואמרת אליו תבא נא תמר אהותי ותברני לחם ועשתה לעני את הבריה למען אשר אראה ואכלתו מידה: ⁶ וישכב אמןון ויתחל ויבא המלך לראותו ויאמר אמןון אל המלך תבאו נא תמר אהותי ותלבב לעני שי לבות ואברה מידה: ⁷ וישלח דוד אל תמר הביתה לאמր וכי נא בית אמןון אחיך וushi לו הבריה: ⁸ ותלך תמר בית אמןון אחיה והוא שכב ותקח את הבצק ותליש ותלבב לעניינו וימאן לאכול ויאמר אמןון את המשרתות ותצק לפניו וימאן לאכול ויאמר אמןון הוציאו כל איש מעלי וויצאו כל איש מעליו: ¹⁰ ויאמר אמןון אל תמר הביאו הבריה החדר ואברה מידך ותקח תמר את הלבבות אשר עשתה ותבא לאמןון אחיה החדרה: ¹¹ ותגש אליו לאכל ויחזק בה ויאמר לה בואי שכבי עמי אהותי: ¹² ותאמר לו אלachi

mbitach עד עולם עקב כי בותני ותקח את אשת אורה החתו להיות לך לאשה: ¹³ כה אמר יהוה הנני מקים עליך רעה מביתך ולקחת את נשיך לענייך ונחתך לרעיך ושכוב עם נשיך לעני השם השואת: ¹⁴ כי אתה עשית בסתר ואני אעשה את הדבר הזה נגד כל ישראל ונגד השם: ¹⁵ ויאמר דוד אל נתן חטאתי ליהוה ויאמר נתן אל דוד נם יהוה העביר חטאך לא תמות: ¹⁴apse כי נאץ נאצת את איבי יהוה ברכבר הוה נם הבן היולד לך מות ימות: ¹⁶ וילך נתן אל ביתו ויינפ יהוה את הילד אשר ילדה אשת אורה לדוד ויאנש: ויבקש דוד את האלהים بعد הנער וייצם דוד צום ואולן ושכוב ארצה: ¹⁷ וויקמו זקניהם ביחסו עליו להקימו מן הארץ ולא אבה ולא ברא אתם לחם: ¹⁸ ויהי ביום השביעי וימת הילד ויראו עבדיו דוד להגידי לו כי מת הילד כי אמרו הנה בהיות הילד כי דבנהנו אליו ולא שמע בקולנו ואיך נאמר אליו מות הילד ועשה רעה: ¹⁹ וירא דוד כי עבדיו מהלושים יובן דוד כי מות הילד ויאמר דוד אל עבדיו המת הילד ויאמרו מת הילד קמת ותאכל לחם: ²⁰ ויאמר بعد הילד כי צמות ותבך וכאשר מות הילד קמת ותאכל לחם: ²¹ ויהי בדור הילד כי צמות ואבכה כי אמרתי מי יודע וחני יהוה והו הילד: ועתה מות מה זה אני צם האוכל להшибו עוד אני אלהיו והוא לא ישוב אליו: ²² ויהם דוד את בת הילך אליו והוא לא ישוב אליו: ²³ ויהם דוד ביד נתן הנביא שבע אשתו ויבא אליה וישכב עמה ותلد בן ויקרא את שמו שלמה ויהוה אהבו: ²⁴ וישלח ביד נתן הנביא ויקרא את שמו ידידיה בעבור יהוה: ²⁵ וילחם יואב ברבת בני עמוון וילכד את עיר המלוכה: ²⁶ וישלח יואב מלכים אל דוד ויאמר נלחמתי הרבה נביה נם

אל הענני כי לא יעשה כן בישראל אל תעשה את כי אנכי צויתי אתכם חזקו והוא לבני חיל: 29 ויעשו הנבללה הזאת: 30 ואני אנה أولיך את הרפתי ואתה נער אבשלום לאמנון כאשר צוה אבשלום ויקמו כל בני המלך וירכבו איש על פרדו וינסו: 30 ויהי המה מלך כי לא ימנענו מך: 31 ולא אבה לשמע בקולה תהיה כאחד הנבלים בישראל ועתה דבר נא אל המלך ממן ויענה וישכב אתה: 31 וישנאה אמנון שנאה את כל בני המלך ולא נותר מהם אחד: 31 ויקם המלך ויקרע את בנדיו וישכב ארצתה וככל עבדיו נצבים אשר אהבה ויאמר לה אמנון קומי לכיכי: 32 ותאמר לו קרעי בנדים: 32 ויען יונדב בן שמעה אחיך דוד ויאמר אל יאמר אדני את כל הנערים בני המלך המייתו כי אמרנו לבדו מות כי על פי אבשלום היה שמה מיום ענתו את תמר אחותו: 33 ועתה אל ישם אדרני המלך משרתו ויאמר שלחו נא את זאת מעלי החוצה ונעל הדלת אחרת: 34 ועליה בתנה פסים כי כן תלבשן בנות המלך הבתוות מעליים ויצא אותה משרתו לבדו מות: 34 ויברך אבשלום וישא הנער הצפה את עינו וירא והנה עם רב הלאים מדרך אחורי מצד ההר: 35 ויאמר יונדב אל המלך הנה בני המלך באו כדבר עבדך כן היה: 36 ויהי ככלתו לדבר והנה בני המלך באו וישאו קולם ויבכו וגם המלך וכל עבדיו בכוכי נדייל מאד: 37 ואבשלום ברח וילך אל תלמי בן עמידור מלך נשור ויתאבל על בנו כל הימים: 38 ואבשלום ברח וילך נשור ויהי שם שלוש שנים: 39 ותכל דוד המלך לצאת אל אבשלום כי נחם על אמנון כי מות:

14 וידע יואב בן צרייה כי לב המלך על אבשלום: 2 וישלח יואב תקווה ויקח שם אשה חכמה ויאמר אליה התאבל נא ולבשי נא בנדי אבל ואל חסוכי שמן והיות כאשה זה ימים רבים מתחבלת על מות: 3 ובאות אל המלך ורברת אליו כדבר זהה וישם יואב את הדברים בפיה: 4 והאמור האשה התקעית אל המלך ותפל על אפייה ארצתה ותשוחה ותאמר הוועה המלך: 5 ויאמר לה המלך מה לך ותאמיר אבל אשא אלמנה אני וימת איש: 6 ולשפתך שני בניים יונצטו שנייהם בשדה ואין מציל ביניהם ויקו האחד את האחד וימת אותו: 7 והנה כמה כל המשפהה על

לשנים ימים ויהיו נזום לאבשלום בבעל חצור אשר לשנתים ימים ויהיו נזום לאבשלום בבעל חצור אשר עם אפרים ויקרא אבשלום לכל בני המלך: 24 ויבא אבשלום אל המלך ויאמר הנה נא נזום לעבדך ילך נא המלך ועבדיו עם עבדך: 25 ויאמר המלך אל אבשלום אל בני אל נא נלך כלנו ולא נכביד עליך יופרץ בו ולא אבה ללבכת וירכחו: 26 ויאמר אבשלום ולא ילך נא אתנו אמנון אחיך ויאמר לו המלך למה ילך עמד: 27 ויפרץ בו אבשלום וישלח אותו את אמנון ואת כל בני המלך: 28 ויצו אבשלום את נעריו לאמר ראו נא כתוב לב אמנון בין ואמרתי אליכם הכו את אמנון והמתם אותו אל תיראו הלווא

המלך אל יואב הנה נא עשית את הדבר הזה ולכך שפחך ויאמרו תני את מכח אחיו ונמתחו בנפש אחיו אשר הרג ונשנידה נס את הירוש וככוב את נחלתי השב את הנער את אבשלום: ²² ויפל יואב אל פניו ארצתו וישתחוו ויברך את המלך ויאמר יואב היום אשר נשארה לבלו שום לאייש שם ושרהית על פני האדמה: ⁸ ויאמר המלך אל האשה לכיכי לביתך ואני אצוה לך: ⁹ ותאמיר האשה התקועית אל המלך עלי אדני המלך העון ועל בית אבי והמלך וכסאו יובא את אבשלום ירושלים: ²⁴ ויאמר המלך ישב אל ביתו ופנוי לא יראה ויסב אבשלום אל ביתו ופנוי המלך לא ראה: ²⁵ וכאבשלום לא היה איש יפה בכל ישראל להלל מאד מכף רגלו ועד קדרקו לא היה בו מום: ²⁶ ובגלחו את ראשו והיה מקץ ימים לימים אשר גילה כי כבד עליו ונלח וشكל את שער הראש מעתים שקליםים באבן המלך: ²⁷ וילדו לאבשלום שלושה בנים ובת אחת ושם תמר היא הייתה האשה יפתח מראתה: ²⁸ וישב אבשלום בירושלים שניתם ימים ופנוי המלך לא ראה: ²⁹ וישלח אבשלום אל יואב לשלהח אותו אל המלך ולא אבה לבוא אליו וישלח עוד שנית ולא אבה לבוא: ³⁰ ויאמר אל עבדיו דאו אשר באתי לדבר אל המלך אדני את הדבר הזה כי יראי העם ותאמיר שפחך אדברה נא אל המלך או לי עשה המלך את דבר אמרתו: ¹⁶ כי ישמע המלך להציל את אמותו מכף האיש להשמד אתו ואת בני ייחד מנהלת אליהם: ¹⁷ ותאמיר שפחך יהיה נא דבר אדני המלך למנוחה כי כמלך האלים כן אדני המלך לשמע הטוב והרע והוא אלהיך יחי עמד: ¹⁸ ויען המלך ויאמר אל האשה אל נא הכהדי ממי נא דבר אשר אנקו שאל אתך ותאמיר האשה ידבר נא אדני המלך: ¹⁹ ויאמר המלך היד יואב אתך בכל זאת ותען האשה ותאמיר חי נפשך אדני המלך אם אש להמין ולהשמיל מכל אשר דבר אדני המלך כי עבדך יואב הוא צוני והוא שם בפי שפחך את כל הדברים האלה: ²⁰ לבעבור סבב את פני הדבר עשה עבדך יואב את הדבר הזה ואדני חכם כחמתה מלאך האלים לדעת את כל אשר בארץ: ²¹ ויאמר

15 ויהי מאחריו כן ויעש לו אבשלום מרכבה וסתים וחמשים איש רצים לפניו: ² ווהשלים אבשלום ועמד על יד דרך השער ויהי כל האיש אשר יהיה לו ריב לבוא אל המלך למשפט ויקרא אבשלום אליו ויאמר כי מזה עיר אתה ויאמר מאחד שבטי

ישראאל עבדך : ז ויאמר אליו אבשלום ראה דברך
 טובים וכחיהם ושמי אין לך מאת המלך : 4 ויאמר
 אבשלום מי ישנני שפט בארץ ועלי יבוא כל איש
 אשר יהיה לו ריב ומפט והצדקייו : 5 והיה בקרב
 איש להשתוחת לו ושלח את ידו והזזיק לו ונשך
 לו : 6 ויעש אבשלום לדבר זהה לכל ישראל אשר
 יבוא למשפט אל המלך יונגב אבשלום את לב אנשי
 ישראל : 7 ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום
 אל המלך אלכה נא ואשלם את נdryי אשר נדרתי
 ליהוה בחברון : 8 כי נדר נדר עבדך בשבתי בנסhor
 בארכם לאמר אם ישיב ישبني יהוה ירושלים ועבדתי
 את יהוה : 9 ויאמר לו המלך לך בשלום ויקם וילך
 חברונה : 10 וישלח אבשלום מרגנלים בכל שבטי
 ישראל לאמר לכםם את קול השפר ואמרתם מלך
 אבשלום בחברון : 11 ואת אבשלום הלו מאות
 איש מירושלים קראים והלכים להם ולא ידעו כל
 דבר : 12 וישלח אבשלום את אחיתפל הנילני ויעז
 דוד מעירו מגלה בובחו את הזבחים ידי הקשר אמר
 והעם הולך ורב את אבשלום : 13 ויבא המגיד לדוד
 לאמר היה לך איש ישראל אחר אבשלום : 14 ויאמר
 דוד לכל עבדיו אשר אותו בירושלם קומו ונברחה
 כי לא תהיה לנו פליטה מפני אבשלום מהרו לлечת
 פן ימהר והשנו והדיח עליינו את הרעה והכח העיר
 לפיה הרבה : 15 ויאמרו עבדי המלך אל המלך כל
 אשר יבחר אדני המלך הנה עבדיך : 16 ויצא המלך
 וכל ביתו ברגנלי ויעזב המלך את עשר נשים פלנשיות
 לשמר הבית : 17 ויצא המלך וכל העם ברגנלי ויעמדו
 בית המרחק : 18 וכל עבדיו עברים על ידו וכל
 הכרתי וכל הפלתי וכל הגנים שש מאות איש אשר
 באו ברגנו מנה עברים על פניו המלך : 19 ויאמר
 המלך אל את הנטוי למה תלך נם אתה אתנו שוב
 ושב עם המלך כי נカリ אתה ונלה אתה למקומך : 20 הנה שם עם שני

שם: 15 ואבשלום וכל העם איש ישראל בא ירושלם ואותה פגש דוד אל אבשלום ויאמר חוש אל אבשלום ייחי המלך ייחי המלך: 17 ויאמר אבשלום אל חוש והסדר את רעך למה לא הלבת את רעך: 18 ויאמר חוש אל אבשלום לא כי אשר בחר יהוה והעם הזה וכל איש ישראל לא אהיה ואתו אשכ: 19 והשנית למי אני עבר הלו לפנֵי בנו כאשר עברתי לפנֵי אביך כן אהיה לפנֵיך: 20 ויאמר אבשלום אל אחיתפל הבו לכם עזה מה נעשה: 21 ויאמר אחיתפל אל אבשלום בוא אל פלנסי אביך אשר הניח לשמור הבית ושמע כל ישראל כי נבאשת את אביך וחזקון ידי כל אשר אתך: 22 ויטו לאבשלום האهل על הגן ויבא אבשלום אל פלנסי אביו לעני כל ישראל: 23 ועצת אחיתפל אשר יען בימים ההם כאשר ישאל בדבר האלים כן כל עצת אחיתפל גם לדוד גם לאבשלום:

17 ויאמר אחיתפל אל אבשלום אחורה נא שנים عشر אלף איש ואקומה וاردפה אחריו דוד הלילה: 2 ואבאו עלייו והוא יגע ורפה ידים והחרדטי אותו ונס כל העם אשר אותו והכיתו את המלך בלבד: 3 ואשכח כל העם אליך כשוב הכל האיש אשר אתה מבקש כל העם היה שלום: 4 ווישר הדבר בעני אבשלום ובעני כל זקни ישראל: 5 ויאמר אבשלום קרא נא נם לחושי הארץ ונשמעה מה בפי נם הוא: 6 ויבא חוש אל אבשלום ויאמר אבשלום אליו לאמר דבר זהה דבר אחיתפל הנעשה את דברו אם אין אתה דבר: 7 ויאמר בחעם הזאת: 8 ויאמר חוש אתה ידעת את אביך ואת אנשיו כי גברים המה ומרי נשמה כרב שכול בשדה ואביך איש מלחה ולא ילין את העם: 9 הנה עתה הוא נתבא באחת הפחותים או באחד המקומות והיה כנפלו בהם בתחליה ושמע השמע ואמר היהת

בניהם אחימען לצדוק ויונתן לאביתר ושלחתם בידם אליו כל דבר אשר תשמעו: 37 ויבא חוש רעה דוד העיר ואבשלום יבא ירושלם:

16 ודוד עבר מעט מהראש והנה ציבא נער מפני בשת לקראותו וצמד חמורים חבים ועליהם מאותים לחם ומאה צמוקים ומאה קץ ונבל יין: 2 ויאמר המלך אל ציבא מה אלה לך ויאמר ציבא החמורים לבית המלך לרכב ולהלחם והקץ לאכול הנערים והיין לשותות הייעט במדבר: 3 ויאמר המלך וזה בנ אדניך ויאמר ציבא אל המלך הנה יושב בירושלים כי אמר היום ישיבו לי בית ישראל את מלכות אבי: 4 ויאמר המלך לציבא הנה לך כל אשר למפני בשת ויאמר ציבא השתחווית אמצע חן בעיניך אדני ויצא ממושחת בית שאל ושמו שמעי בן גרא יצא יוצאה ומיקל: 6 ויסקל באבני את דוד ואת כל עבדיו המלך דוד וכל העם וכל הנברים מימיינו ומשמאלו: 7 וכשה אמר שמעי בקהלו צא צא איש הדרמים ואיש הבלתיל: 8 השיב عليك יהוה כל דמי בית שאול אשר מלכת תחתו ויתן יהוה את המלוכה ביד אבשלום בנק והנק ברעתק כי איש דמים אתה: 9 ויאמר אבישי בן צרואה אל המלך למה ויקל הכלב המת הזה את אדני המלך אעbara נא ואסירה את ראשו: 10 ויאמר המלך מה לי ולכם בני צריה כי יקלל וכי יהוה אמר לו קל את דוד ומני אמר מדוע עשיתה כן: 11 ויאמר דוד אל אבישי ואל כל עבדיו הנה בני אשר יצא ממעי מבקש את נפשו ואר כי עתה בן הימני הנהו לו ויקל כי אמר לו יהוה: 12 אולי יראה יהוה בעוני והשיב יהוה לישובה תחת קלתו היום הזה: 13 וילך דוד ואנשיו בדרך ושמי הילך בצלע ההר לעמתו הילך ויקל ויסקל באבני לעמתו ועפר בעפר: 14 ויבא המלך וכל העם אשר אותו עפים ווינפש

מגפה בעם אשר אחורי אבשלום: ¹⁰ והוא נם בן חיל אשר לבו כלב האדריה המס ימס כי ידע כל ישראל כי גיבור אביך ובני חיל אשר אתה: ¹¹ כי יענצתי האסף יאסף עליך כל ישראל מדן ועד באר שבע כחול אל על הים לרבות ופניך הלאים בקרוב: ¹² ובאננו אליו באחת המקומות אשר נמצא שם ונחנו עליו כאשר יפל הטל על הארץ ולא נותר בו ובכל האנשים אשר אותו נם אחד: ¹³ ואם אל עיר יאסף והשiao כל ישראל אל העיר היא חבליהם וסהבנו אותו עד הנהל עד אשר לא נמצא שם נם צרור: ¹⁴ ויאמר אבשלום וכל איש ישראל טובעה עצת חושי הארץ מעצת אהיתפל ויוהה צוה להפר את עצת אהיתפל הטובה לבבורה הביא יהוה אל אבשלום את הרעה: ¹⁵ ויאמר חושי אל צדוק ואל אביתר הכהנים כוות וכוות יען אהיתפל את אבשלום ואת זקן ישראל וכוות וכוות יענצתי אני: ¹⁶ ועתה שלחו מהרחה והגידו לדוד לאמר אל תלן הלילה בערבות המדבר ונם עברו תüber פן יבלע למלך ולמלך העם אשר אתה: ¹⁷ ויהונתן ואחימען עמדים בעין רגל והלכה השפהה והגידה להם והם ילכו והגידו למלך דוד כי לא יוכל להראות לבוא העירה: ¹⁸ ויראתם נער ויניד לאבשלום וילכו שניהם מהרחה ויבאו אל בית איש בכחורים ולו באר בחצירו וירדו שם: ¹⁹ ותקח האשה ותפרש את המסק על פניה הבאר ותשטח עליו הרפות ולא נודע דבר: ²⁰ ויבאו עבדי אבשלום אל האשה הבויה ויאמרו אליה אהימען וייהונתן ותאמר להם האשה עברו מיכל המים ויבקשו ולא מצאו וישבו ירושלים: ²¹ ויהיו אחורי לכתחם ויעלו מהבאר וילכו ויניד למלך דוד ויאמרו אל דוד קומו ועברו מהרחה את המים כי כהה יען עליכם אהיתפל: ²² ויקם דוד וכל העם אשר אתה ויעברו את הירדן עד אור הבקר עד אחד לא נunder אשר לא עבר את הירדן: ²³ ואהיתפל ראה כי לא נעשה עצתו ויוחשב

18 יפקד דוד את העם אשר אותו וישם עליהם שרי אלפיים ושדרי מאות: ² וישלח דוד את העם השלשית ביד יואב והשלשית ביד אבישי בן צריהachi יובי ואב והשלשת ביד אתי הגדי ויאמר המלך אל העם יצא אצאנם אני עמכם: ³ ויאמר העם לא תצא כי אם נס ננס לא ישימו אלינו לב ואם ימתו חצינו לא ישימו אלינו לב כי עתה מבנו עשרה אלפיים ועתה טוב כי תהיה לנו מעיר לעזר: ⁴ ויאמר אלהים המלך אשר ייטב בעיניכם עשה ויעמד המלך אל יד השער וכל העם יצאו למאות ולאלפים: ⁵ ויצו המלך את יואב ואת אבישי ואת אתי גדי לאמט לי לנער לאבשלום וכל העם שמעו במצוות המלך את כל השרים על דבר אבשלום: ⁶ ויצא העם ההשדה לקראת ישראל ותהי המלחמה בעיר אפרים: ⁷ ווינפנו שם עם ישראל לפני עבדי דוד ותהי שם המגפה נדולה ביום ההוא עשרים אלף: ⁸ ותהי שם המלחמה לפניו ביום ההוא עשרים אלף: ⁹ ויקרא אבשלום מאשר אכללה החרב ביום ההוא: ¹⁰ ויקרא אבשלום לפניו עבדי דוד ואבשלום רכב על הפרד ויבא הפרד תחת שוכן האלה הגדולה ויחזק ראשו באלה ויתן

בין השמיים ובין הארץ והפרד אשר תחתיו עבר: ויאמר המלך אם לברדו בשורה בפיו יולד תלוך וקרב: ²⁶ וירא הצפה איש אחר רץ ויקרא הצפה אל השער ויאמר הנה איש רץ לברדו ויאמר המלך נס זה מבשר: ²⁷ ויאמר הצפה אני ראה את מרצו הראשון כמטרצת אוחימען בן צדוק ויאמר המלך איש טוב זה ואל בשורה טובה יבו: ²⁸ ויקרא אוחימען ויאמר אל המלך שלום וישתחוו למלך לאפוי ארצה ויאמר ברוך יהוה אלהיך אשר סנר את האנשים אשר נשאו את ידם באדרני המלך: ²⁹ ויאמר המלך שלום לנער לאבשלום ויאמר אוחימען ראיית הטעם הנדול לשלח את עבד המלך יואב ואת עבדך ולא ידעת מה: ³⁰ ויאמר המלך סב התיצב כה ויסוב ויעמד: ³¹ והנה הכוושי בא ויאמר הכוושי יתבשר אדרני המלך כי שפטך יהוה היום מיד כל הקמים עליך: ³² ויאמר המלך אל הכוושי השלום לנער לאבשלום ויאמר הכוושי יהיו לנער איבי אדרני המלך וכל אשר קמו עלייך לרעה: ³³ וירגע המלך ויעל על עליית השער ויבך וכחה אמר בלכתו בני אבשלום בני בני אבשלום מי יתן מותاي אני תחתיך אבשלום בני בני:

19 יונד ליואב הנה המלך בכח ויה Abel על אבשלום: ² ותהי התשעה ביום ההוא לאבל לכל העם כי שמע העם ביום ההוא לבוא העיר כאשר יתגניב העם הנכלמים בנוסם במלחמה: ⁴ והמלך לאט את פניו ויוועק המלך קול נדורל בני אבשלום אבשלום בני: ⁵ ויאבא יואב אל המלך הביטה ויאמר הבשת היום בתני ובנתיך ונפש נשך ונפש פלגשיך: ⁶ לאהבה את שנאיך ולשנא את אהביך כי הגדת היום כי אין לך שרים ועבדים כי ידעתו היום כי לא אבשלום חי וככלנו היום מתים כי או ישר בעיניך: ⁷ ועתה קומצא ודבר על לב עבדך כי ביהוה נשבעתי כי איןך

וירא איש אחד יונד לויאב ויאמר הנה ראיית את אבשלום תלוי באלה: ⁸ ויאמר יואב לאיש המגיד לו והנה ראיית ומදוע לא הכיתו שם ארצה ועלי להת לך עשרה כסף וחגרה אהת: ¹² ויאמר האיש אל יואב ולא אנכי שקל על כפי אלף כסף לא אשלה ידי אל בן המלך כי באוניינו צוה המלך אתך ואת אבישי ואת אחוי לאמר שמרנו מי בנער באבשלום: ¹³ או עשית תהיツב מגנד: ¹⁴ ויאמר יואב לא כן אחילה לפניך ויקח שלשה שבטים בכפו ויתקעם בלב אבשלום ועדנו חי בלב האלה: ¹⁵ ויסבו עשרה נערם נשאי כל יואב ויכו את אבשלום ווימתהו: ¹⁶ ויתקע יואב בשפר וישב העם מרדף אחרי ישראל כי חשק יואב את העם: ¹⁷ ויקחו את אבשלום וישליך אותו בעיר אל הפחת הנדול ויצבו עליו גל אבנים גדול מאד וכל ישראל נסו איש לאלהלו: ¹⁸ ואבשלום לכה ויצב לו בחיזו את מצבת אשר בעמק המלך כי אמר אין לי בן בעבר הזכירשמי ויקרא למצבת על שמו ויקרא לה יד אבשלום עד היום הזה: ¹⁹ ואוחימען בן צדוק אמר ארוזה נא ואبشرה את המלך כי שפטו יהוה מיד איביו: ²⁰ ויאמר לו יואב לא איש בשרה אתה היום הזה ובשרה ביום אחר והיום הזה לא תבשר כי על בן המלך מת: ²¹ ויאמר יואב לכושי לך הגד למלך אשר ראייתה וישתחוו כושי ליואב וירץ: ²² ויסוף עוד אוחימען בן צדוק ויאמר אל יואב ויהו מה ארצתה נאם אני אחורי הכוושי ויאמר יואב למה זה אתה רץبني ולכח אין בשורה מצאת: ²³ ויהו מה ארוץ ויאמר לו רוץ וירץ אוחימען דרך היכר ויעבר את הכוושי: ²⁴ ודוד יושב בין שני השערים וילך הצפה אל גג השער אל החומה וישא את עינויו וירא והנה איש רץ לברדו: ²⁵ ויקרא הצפה יונד למלך

ויצא אם יילין איש ארך הלילה ורעה לך זאת מכל הרעה אשר באה عليك מנעריך עד עתה: ⁸ ויקם היום יומת איש בישראל כי הלא ידעתי כי היום אני מלך על ישראל: ²³ ויאמר המלך אל שמעי לא תמות וישבע לו המלך: ²⁴ וממצבת בן שואל ריד לקראת המלך יושב בשער ובא כל העם לפני המלך וישראל נס איש לאלהליו: ⁹ ויהי כל העם נדרון בכל שבטי ישראל לאמר המלך חצילנו מכה איבינו והוא מלטנו מכף פלשתים ועתה ברוח מן הארץ מעל אבשלום: ¹⁰ ואבשלום אשר משחנו עליינו מטה במלחמה ועתה למה אתם מחרשים להшиб את המלך: ¹¹ וזה מלך דוד שלח אל צדוק ואל אביתר הכהנים לאמר דבריו אל זקנין יהודה לאמור למה היה אחרים להшиб את המלך אל ביתו ודבר כל ישראל בא אל המלך אל ביתו: ¹² אхи אתם עצמי ובשרו אתם ולמה היה אחרים להшиб את המלך: ¹³ וולעמשא תמרו הללו עצמי ובשרו אתה כה יעשה לי אלהים וככה יוסף אם לא שר צבא תהיה לפני כל הימים תחת יואב: ¹⁴ ווית את לבב כל איש יהודה כאיש אחד וישלחו אל המלך שוב אתה וכל עבדיך: ¹⁵ ווישב המלך ויבא עד הירדן ויודה בא הגליל להלכת לקראת המלך להעיר את המלך את הירדן: ¹⁶ וימחר שמעי בן גרא בן הימני אשר מבחורים וירד עם איש יהודה לקראת המלך דוד: ¹⁷ ואלף איש עמו מבניין וציבא את המלך שאל וחמשת עשר בניו ועשרים עבדיו נער בית שואל וחלחו הירדן לפני המלך: ¹⁸ ועברה העברה אותו וחלחו הירדן בין נרא נפל לפני המלך בעברו בירדן: ¹⁹ ויאמר שמעי את המלך אל יחשבי אידי עזון ואל תוצר את אשר העווה עבדך ביום אשר יצא אידי המלך מירושלם לשום המלך אל ליבו: ²⁰ כי ידע עבדך כי אייחטאתי והנה באתי היום ראשון לכל בית יוסף לרדה לקראת עבדך ואמת בערוי עם קבר אבי ואמי והנה עבדך מהם יעבר עם אידי המלך ועשה לו את אשר טוב אידי המלך: ²¹ וויען אבישי בן צריה ויאמר התחת זאת לא יומת שמעי כי קלל את מישיך יהוה: ²² ויאמר בעיניך: ²³ ויאמר המלךarti עמי עבר כמהם ואני עשה

ולו את הטוב בעניין וכל אשר תבחר עלי' עשה לך :
 ויעבר כל העם את הירדן והמלך עבר וישק המלך
 לבזרזלי ויברכחו וישב למקומו : ⁴⁰ ויעבר המלך
 הגלגלה וכמהן עבר עמו וכל עם יהודה ויעבירו את
 המלך ונם חי ישראל : ⁴¹ ווונהנה כל איש ישראל
 באים אל המלך ויאמרו אל המלך מודיע נבוק אחינו
 איש יהודה ויעברו את המלך ואת ביתו את הירדן
 וכל אנשי דוד עמו : ⁴² וווען כל איש יהודה על איש
 ישראל כי קרוב המלך אליו ולמה זה חרה לך על
 הדבר הזה האכול אכלנו מן המלך אם נשאת נשא
 לנו : ⁴³ וווען איש ישראל את איש יהודה ויאמר עשר
 ידות לי במלך ונם בדוד אני מפק ומדוע הקلتני
 ולא היה דברי ראשון לי להשיב את מלכי ויקש דבר
 איש יהודה מדבר איש ישראל :

20 ושם נקרא איש בליעל ושמו שבע בן בכרי
 איש ימני ויתקע בשפר ויאמר אין לנו חלק בדוד
 ולא נחלה לנו בגין יש איש לאהליי ישראל : ² ווועל
 כל איש ישראל מאחריו דוד אחריו שבע בן בכרי
 ואיש יהודה דבקו במלכם מן הירדן ועד ירושלים :
 ז' ויבא דוד אל ביתו ירושלים ויהי המלך את עשר
 נשים פלנשיות אשר הנית לשמר הבית ויתנים בית
 משמרת ויכללם ואלייהם לא בא ותהיינה צראות
 עד יום מתן אלמנות חיות : ⁴ ויאמר המלך אל עמשא
 הזעך לי את איש יהודה שלשת ימים אתה פה עמד :
 ז' וילך עמשא להזעך את יהודה וייחר מן המועד
 אשר יעדו : ⁶ ויאמר דוד אל אבישי עתה ירע לנו שבע
 בן בכרי מן אבשלום אתה קח את עבדי אדניך ורדף
 אחריו פן מצא לו ערים בצרות והפלתו וכל הגברים ויצאו
 אחריו איש יואב והכרתי והפלתו וכל הגברים ויצאו
 מירושלים לדרך אחריו שבע בן בכרי : ⁸ חם עם האבן
 הנדרולה אשר בנכען ועמשא בא לפניהם ויאב חנור
 מדו לבשו ועל חנור חרב מצמדת על מתני בתערה

שםואל ב

242

צדוק ואביוther כהנים : 26 וגם עירא היראי היה כהן
לדור :

21

ויאספו את עצמות המוקעים : 14 וויקברו את עצמות
שאלול ויהונתן בנו בארכן בנימן בצלע בקדר קיש
אביו ויישו כל אשר צוה המלך ויעתר אלהים לארכן
אחרי כן : 15 ותהי עוד מלחמה לפשטים את ישראל
וירד דוד ועבדרו עמו וילחמו את פלשתים ויעף דוד :
16 וישבו בבב אשר בילדיה הרפה ומשקל קינו שלוש
מאות משקל נחשת והוא חגור חדש והוא אמר להכות
את דוד : 17 ויעור לו אבישי בן צדريا ויך את הפלשתי
וימיתחו או נשבעו אנשי דוד לו לאמר לא יצא עוד
אתנו למלחמה ולא תכבה את נר ישראל : 18 ויהי
אחרי כן ותהי עוד המלחמה בגיןם עם פלשתים או
הכה סבכי החשטי את סוף אשר בילדיה הרפה : 19 ותהי
עוד המלחמה בגיןם עם פלשתים ויך אלחנן בן יערוי
ארגוני בית הלוחמי את גלית הגתי וען חניתו כמנור
ארגוני : 20 ותהי עוד מלחמה בנתה והוא איש מדין
ואצבעת ידיו ואצבעות רגליו שיש וש עשרים וארבע
מספר ונם הוא ילד להרפה : 21 ויחרף את ישראל
ויכהו יהונתן בן שמעי אדי דוד : 22 את אדעת אלה
ילדיו להרפה בנתה ויפלו ביד דוד וביד עבדרו :

22 ודבר דוד ליהוה את דבריו השירה הזאת
ביום הציל יהוה אותו מכף כל איביו ומcpf שאלול:
2 ויאמר יהוה סלעי ומצדתי ומפלתי לי : 3 אלה צורי
אחסנה בו מנני וקרן ישעี้ משגבי ומגנוší משען מהחמס
תשעני : 4 מהללא אקרא יהוה ומאיבי אוועגע : 5 כי אפפני
משברוי מות נחלוי בליעל יבעתני : 6 חבלוי שאלול
סבירי קדרני מקשי מותה : 7 בצר לי אקרא
יהוה ואל אלהי אקרא וישראל מהיכלו קולוי ושותרי
באזנייו : 8 ותגעש ותרעש הארץ מוסדות השמים ירנו
ויתגעשו כי חרחה לו : 9 עלה עשן באפו ואש מפיו
האכל נחלים בערו ממנהו : 10 ווית שמיים וירד וערפל
תחת רגלו : 11 וירכב על כרוב ויעף וירא על כנפי
רוח : 12 ווישת חשך סביבתו סכות חשתה מים עבי

ויהי רעב ביום דוד שלש שנים שנה אחריו שנה
ויבקש דוד את פניו יהוה ואמר יהוה אל שאלול ואל
בית הדרמים על אשר המיות את הנבענים : 2 ויקרא
המלך לנבענים ויאמר אליהם ובני ישראל נשבעו
ישראל ההמה כי אם מיתר האמרי ובני ישראל נשבעו
לهم ויבקש שאלול להכתם בקנאתו לבני ישראל
ויהודה : 3 ויאמר דוד אל הנבענים מה עשה לכם
ובמה אכפר וברכו את נחלת יהוה : 4 ויאמרו לו
הנבענים אין לי כסף זהב עם שאלול ועם ביתו ואין לנו
איש להמית בישראל ויאמר מה אתם אמרים עשה
לכם : 5 ויאמרו אל המלך האיש אשר כלנו ואשר דמה
לנו נשمرנו מהתיצב בכל גבל ישראל : 6 ניתן לנו
שבעה אנשים מבניינו והוקענו ליהוה בנבעת שאלול
בחירות יהוה ויאמר המלך אני אתן : 7 ויחמאל המלך על
מפיקשת בן יהונתן בן שאלול על שבעת יהוה אשר
ביניהם בין דוד ובין יהונתן בן שאלול : 8 ויקח המלך
את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאלול את
ארמננו ואת מפקשת ואת חמשת בני מיכל בת שאלול
אשר ילדה לעדריאל בן ברזילי המחלתי : 9 ויתגנמ
ביד הנבענים ויקיעם בהר לפני יהוה ויפלו שבעתים
יחד והם המתו ביום קציר בראשנים תחולת קציר
שערם : 10 ותקח רצפה בת איה את השק ותטהו
לה אל הצור מתחלת קציר עד נתך מים עליהם
מן השמים ולא נתנה עופ השמים לנוח עליהם יומם
ואת חות השדהليلה : בויגנד לדוד את אשר עשה
רצפה בת איה פלנש שאלול : 11 וילך דוד ויקח את
עצמות שאלול ואת עצמות יהונתן בנו מאת בעלי ביש
גולעד אשר נבנו אתם מרחוב בית שנ אשר תלום שם
הפלשתים ביום הכות פלשתים את שאלול בנלבע :
13 ויעל ממש את עצמות שאלול ואת עצמות יהונתן בנו

שחקים: 13 מנהה גנדו בערו נחלי אש: 14 ירעם מן
 חמסים תצילני: 15 על כן אורך יהוה בנים ולשםך
 אמר: 16 גנדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו
 ברק וייחם: 17 ויראו אפקי ים גלו מסדות TABLE
 בערת יהוה מנשחת רוח אפו: 18 ישלח ממרים יקחני
 ימשני ממים רבים: 19 יצילני מאיבע עז משנאי כי
 אמרו ממוני: 20 יקדמוני ביום אידי ויהי יהוה משען לי:
 21 יגמלני
 ויצא למרחוב אתי יהלצני כי חפץ כי: 22 כי שמרתי דרכיו
 יהוה ולא רשותי מלאתי: 23 כי כל משפטו לנדרי
 וחיקתו לא אסור ממנה: 24 ואהי תמים לו ואשתמרה
 מעוני: 25 וישב יהוה לי כצדקה כבר לי לנדר עניינו:
 26 עם חסיד תהסד עם נבור תמים תחטם: 27 עם
 נבר התרבר עם עקש תחפל: 28 ואת עם עני תושיע
 ענייך על רמים תשפיל: 29 כי אתה נירוי יהוה ויהוה
 גניה חשב: 30 כי בכח ארוז גדור באלהי אדלג
 שור: 31 האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה ממן
 הוא לכל החסדים בו: 32 כי מי אל מבלעדי יהוה ומוי
 צור מבלעדי אלדוני: 33andal מעווי חיל ויתר המים
 דרכו: 34 משה רגליו כאילות ועל במותי יעדני:
 35 מלמד ידי למלחמה ונחת קשת נחושה זרעתו:
 36 ותתן לי מן ישעך וענתך תרבני: 37 תרחיב צעריו
 תחתני ולא מעדנו קרסלי: 38 ארדהפה איבוי ואשמדים
 ולא אשוב עד כלותם: 39 ואכלם ואמחצם ולא יקומו
 ויפלו תחת רגלי: 40 וזרני חיל למלחמה תכريع
 קמי תחתני: 41 ואיבוי תחת לי ערכ מושנאי ואצמניהם:
 42 ישעו ואין משיע אל יהוה ולא עטם: 43 ואשחקם
 כעפר ארץ כתיטת חוצות אדקם ארךעם: 44 ותתפלני
 מריבי עמי תשمرני לראש נוים עם לא ידעתו יעבדני:
 45 בני נבר יתכחשו לי לשמעו און ישמעו לי: 46 בני
 נבר יבלו ויחגרו מסוגנותם: 47 חי יהוה וברוך צורי
 וירם אלהי צור ישעי: 48 האל הננתן נקמת לוי ומוריד
 עמים תחתני: 49 ומוציאי מאיבוי ומקמי תרומני מאיש

הזה: ⁴ ויויזוק דבר המלך אל יואב ועל שריו החיל
 ויצא יואב ושריו החיל לפני המלך לפקד את העם את
 ישראל: ⁵ ויעברו אט הירדן וייחנו בערווער ימין העיר
 אשר בתוך הנהר הנדר ואל יעוז: ⁶ ויבאו הגלוועה
 ואל ארץ תחתים חדרשי ויבאו דנה עין וסביב אל
 צידון: ⁷ ויבאו מובצר צר וככל ערי החוי והכנען
 ויצאו אל נגב יהודה באר שבע: ⁸ וישטו בכל הארץ
 ויבאו מקופה תשעה חדשים ועתרים יום ירושלים:
⁹ ויתן יואב את מספר מפקד העם אל המלך ותהי
 ישראל שמנה מאות אלפי איש חיל שלף חרב ואיש
 יהודה חמיש מאות אלפי איש: ¹⁰ וירק לב דוד אותו
 אחריו כן ספר את העם ויאמר דוד אל יהוה חטאתי
 מאד אשר עשיתי ועתה יהוה העבר נא את עון עברך
 כי נסכלתו מאד: ¹¹ ויקם דוד בAKER ודבר יהוה היה
 אל נד הנביא חזיה דוד לאמר: ¹² החלוק ודברת אל
 דוד כה אמר יהוה שלש אנכי נוטל عليك בחור לך
 אחת מהם ועשה לך: ¹³ ויבא נד אל דוד ויגד לו
 ויאמר לו התבווא לך שבע שנים רעב בארץ אם
 שלשה חדשים נסך לפניו צריך והוא רדוף ואם היה
 ישן יהונתן: ¹³ שמה ההררי אחאים בן שר הדרי
 שלחייך דבר: ¹⁴ ויאמר דוד אל נד צר לי מאד נפלת
 נא ביד יהוה כי רביהם רחמו וביד אדם אל אפלה:
¹⁵ ויתן יהוה דבר בישראל מהבקר وعد עת מועד
 וימת מן העם מדן ועד באר שבע שבעים אלף איש:
¹⁶ וישלח יהדו המלאך ירושלם לשחתה וניחם יהוה
 אל הרעה ויאמר למלאך המשיחית בעם רב עתה
 הרף ייך ולמלאך יהוה היה עם גנון האורונה היבסי:
¹⁷ ויאמר דוד אל יהוה בראשתו את המלאך המכחה
 בעם ויאמר הנה אנכי חטאתי ואנכי העויתני ולאלה
 הצאן מה עשו תהי נא ייך כי וככית אבי: ¹⁸ ויבא
 נד דוד ביום ההוא ויאמר לו עליה הקם ליהוה
 מזבח בגרון ארניה הייסי: ¹⁹ ויעל דוד כדבר נד
 הענים ההלכים בנפשותם ולא אבה לשתוותם אלה
 עשו שלושת הגברים: ¹⁸ ואבישי אחיו יואב בן צריה
 הוא ראש השלישי והוא עורך את חניתו על שלש מאות
 חלול ולו שם בשלשה: ¹⁹ מן השלשה הכה נכבד וייה
 בן איש חי רב פעלים מקבצאל הוא הכה את שני
 אריאל מוואב והוא ירד והכה את האריה בתוך הבאר
 ביום השלג: ²⁰ וזהו הכה את איש מצרי אשר מראה
 וביד המצרי חניתו וירד אליו בשפט וינול את החנית
 מיד המצרי וירגנוו בחתניתו: ²² אלה עשה בניינו
 בן יהודע ولو שם בשלשה הגברים: ²³ מן השלשים
 נכבד ואל השלשה לא בא וישמחו דוד אל משמעתו:
²⁴ עשה אל אחיו יואב בשלשים אלתנן בן דוד בית
 לחם: ²⁵ שמה ההררי אליקא החרכי: ²⁶ חלץ הפלטי
 עריא בן עקש התקועי: ²⁷ אביעזר הענשתי מבני
 החחשוי: ²⁸ צלמון האחורי מהררי הנטפות: ²⁹ חלב
 בן בענה הנטפותו אתי בן ריבי מנכעת בני בנימן:
³⁰ בניינו פרעוני הדרי מנהלי גש: ³¹ אבי עלבן
 הערבתי עזמות הברחמי: ³² אליחבא השעלבני בני
 ישן יהונתן: ³³ שמה ההררי אחאים בן שר הדרי
³⁴ אליפלט בן אחסבי בן המעצבי אליעם בן אחיתפל
 הנגלי: ³⁵ חצרו הכרמלי פערוי הארבי: ³⁶ יגאל בן
 נתן מצבחה בני הגדיה: ³⁷ צלק העמני נחרוי הבהיר
 נשאי כלוי יואב בן צריה: ³⁸ עירא היתרי נרב היתרי:
³⁹ אוריה החתי כל שלשים ושבעה:

24 יוסף אף יהוה לחרות בישראל ויסת את דוד
 בהם לאמր לך מנה את ישראל ואת יהודה: ² ויאמר
 המלך אל יואב שר החיל אשר אותו שות נא בכל
 שבטי ישראל מדן ועד באר שבע ופקדו את העם
 וידעתו את מספר העם: ³ ויאמר יואב אל המלך
 יוסף יהוה אלהיך אל העם כהם וככם מה פעם
 עני אדני המלך ראות ואדני המלך למה חפץ בדבר

כasher zot yehova : 20 וַיִּשְׁקֹף אֲרוֹנוֹ וַיָּרֹא אֶת הַמֶּלֶךְ
וְאֶת עֲבָדָיו עֲבָרִים עַלְיוֹ וַיֵּצֵא אֲרוֹנוֹ וַיִּשְׁתַּחַוו לְמֶלֶךְ
אֲפִיו אֶרְצָה : 21 וַיֹּאמֶר אֲרוֹנוֹ מְדוּעַ בָּא אֶדְנִי הַמֶּלֶךְ
אֶל עֲבָדוֹ וַיֹּאמֶר דוד לְקָנֹות מַעֲמֵךְ אֶת הַגָּרָן לְבִנָּה
מִזְבֵּחַ לְיְהוָה וְתַעֲצֵר הַמִּנְפָּה מִעַל הָעָם : 22 וַיֹּאמֶר
אֲרוֹנוֹ אֶל דוד יְקֻחַ וַיַּעַל אֶדְנִי הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב בְּעִינָיו
רָאָה הַבָּקָר לְעַלְתָּה וְהַמְּרָגִים וְכָלִי הַבָּקָר לְעַצִּים :

23 הַכֶּל נָתַן אֲרוֹנוֹ הַמֶּלֶךְ לְמֶלֶךְ וַיֹּאמֶר אֲרוֹנוֹ אֶל
הַמֶּלֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵיךְ יִרְצֶךְ : 24 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל אֲרוֹנוֹ
לֹא כִּי קָנוּ אָקוֹנָה מָאוֹתָךְ בְּמַחְיָה וְלֹא אַעֲלָה לְיְהוָה
אֶלְיוֹ עַלְתָּה חָנָם וַיְקַנֵּן דוד אֶת הַגָּרָן וְאֶת הַבָּקָר בְּכָסֶף
שְׁקָלִים חֲמִשִּׁים : 25 וַיַּבְנֵן שֶׁמֶן דוד מִזְבֵּחַ לְיְהוָה וַיַּעַל
עַלְתָּה וְשָׁלְמִים וַיַּעֲתֵר יְהוָה לְאָרֶץ וְתַعֲצֵר הַמִּנְפָּה מִעַל

ישראל :

מלכים א

לא ידעת: ¹⁹ ויזבח שור ומריה וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולא בtier הכהן ולאב שר הצבא ולשלמה עבדך לא קרא: ²⁰ ואותה אדרני המלך עני כל ישראל עליך להגיד להם מי ישב על כסא אדרני המלך אחריו: ²¹ והויה שכוב אדרני המלך עם אבתו והיוית אני ובני שלמה חטאים: ²² והנה עודנה מדברת עם המלך ונתן הנביא בא: ²³ ויגידו למלך לאמר הנה נתן הנביא יובא לפני המלך ושתחוו למלך על אפיו ארצה: ²⁴ ויאמר נתן אדרני המלך אתה אמרת אדרני ימלך אחריו והוא ישב על כסאי: ²⁵ כי ירד ביום ויזבח שור ומריה וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולשרי הצבא ולא בtier הכהן והם אכלים ושתיים לפניו ויאמרו יחי המלך אדרני: ²⁶ ולי אני עבדך ולצדך הכהן ولבניו בן יהודע ולשלמה עבדך לא קרא: ²⁷ אם מאת אדרני המלך נהיה הדבר הזה ולא הודיעת את עבדיך מי ישב על כסא אדרני המלך אחריו: ²⁸ ויען המלך דוד ויאמר קראו לי לבת שבע ותבא לפני המלך והעמד לפני המלך: ²⁹ וישבע המלך ויאמר כי יהוה אשר פרה את נפשי מכל צרה: ³⁰ כי כאשר נשבעתי לך ביהוה אלהי ישראל לאמיר כי שלמה בנו ימלך אחריו והוא ישב על כסאי תחתיו כי כן עשה היום זהה: ³¹ ותקד בת שבע אפים ארץ ותשתחוו למלך ותאמר יחי אדרני המלך דוד לעלם: ³² ויאמר המלך דוד קראו לי לצדוק הכהן ולנתן הנביא ולבניו בן יהודע יובאו לפני המלך: ³³ ויאמר המלך להם קחו עמכם את עבדי אדרניים והרכבתם את שלמה בני על הפרדה אשר לי והורדתם אותו אל נחון: ³⁴ ומשה אותו שם צדוק הכהן וננתן הנביא למלך על ישראל ותקעתם בשופר ואמרתם יחי המלך שלמה: ³⁵ ועליהם אמרתך ובא וישב על כסאי והוא ימלך תחתיו ואתו צויתו להיות נגיד על ישראל ועל יהודה: ³⁶ ויען בניו בן כסאי:

1 והמלך דוד זקן בא ביום ויכסחו בגדים ולא יחם לו: ² ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדרני המלך נערה בתולה ועمرה לפני המלך ותהי לו סכת ושבבה בחיקך ותם לאדרני המלך: ³ ויבקשו נערה יפה בכל נבול ישראל וימצאו את אבישג השונמית ויבאו אותה למלך: ⁴ והנערה יפה עד מאר ותהי למלך סכתה ותשרתתו והמלך לא ידעת: ⁵ ואדרניה בן חנית מתה נשא לאמר אני אמלך וייש לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים לפניו: ⁶ ולא עצבו אבי מימי לאמר מדור כהה עשית ונם הוא טוב תאך מאר ואותו ילדה אחריו אבשלום: ⁷ ויהיו דבריו עם יואב בן צרואה ועם אבשלום: ⁸ וצדוק הכהן ובניו בן יהודע וננתן הנביא ושמעי ורعي והגבורים אשר לדוד לא היו עם אדרניה: ⁹ ויזבח אדרני צאן ובקר ומריה עם אבן הזוללת אשר אצל עין רnell ויקרא את כל אחיו בני המלך ולכל אנשי יהודה עבדיו המלך: ¹⁰ ואת נתן הנביא ובניו ואת הגבורים ואת שלמה אחיו לא קרא: ¹¹ ויאמר נתן אל בת שבע אם שלמה לאמר הללו שמעת כי מלך אדרני בן חנית ואדרני דוד לא ידעת: ¹² ועתה לכוי איעץ נא עצה ומליתי את נפשך ואת נפש בוך שלמה: ¹³ לכוי ובאי נשבעת לאמתך לאמר כי שלמה בנו ימלך אחריו אל המלך דוד ואמרת אליו הלא אתה אדרני המלך והוא ישב על כסאי ומודע מלך אדרני: ¹⁴ הנה עודך נשבעת לאמתך לאמר כי שלמה בנו ימלך אחריו מילאי מדברת שם עם המלך ואני אבוא אחריך ומלאתי את דבריך: ¹⁵ ותבא בת שבע אל המלך החדרה והמלך זקן מאר ואבישג השונמית משרה את המלך: ¹⁶ ותקד בת שבע ותשתחוו למלך ויאמר המלך מה לך: ¹⁷ ותאמר לו אדרני אתה נשבעת ביהוה אלהיך לאמתך כי שלמה בנו ימלך אחריו והוא ישב על כסאי: ¹⁸ ועתה הנה אדרניה מלך ועתה אדרני המלך

מעל המזבח ויבא וישתחו למלך שלמה ויאמר לו
 שלמה לך לביקך: ³⁷
2 ויקרבו ימי דוד למות ויציו את שלמה בנו לאמר:
 2 אני הילך בדרך כל הארץ וחזקת והיית לאיש:
 3 ושמרת את משמרת יהוה אלהיך ללכת בדרךיך
 לשמר חקתיו מצותיו ומשפטיו ועדתו כתוב בתורת
 משה למען השכיל את כל אשר תעשה ואת כל אשר
 הפנה שם: ⁴ למען יקים יהוה את דברך ללכת לפני
 עלי לאמר אם ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני
 באמת בכל לבכם ובכל נפשם לאמר לא יכתר לך
 איש מעל כסא ישראל: ⁵ וגם אתה ידעת את אשר
 עשה לי יואב בן צרויה אשר עשה לשני שרי צבאות
 ישראל לאבנור בן נר ולעמשא בן יתר ויהרונם וישראל
 דמי מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה בחגרתו אשר
 במתניו ובגעו אשר ברגלו: ⁶ וועשית כחכמתך ולא
 תורד שיבתו בשלם שאול: ⁷ Sheol h7585 ولבני ברזלי
 הנגיד תעשה חסד והוא באכלי שלחנך כי כן קרבו
 אליו בבריחי מפני אבשלום אחיך: ⁸ והנה ערך שמעי
 בן נרא בן הימני מבחורים והוא קלני קללה נמרצת
 ביום לכת מנהנים והוא ירד לקראי הירדן ואשבע
 לו ביהודה לאמר אם אמיתי בחרב: ⁹ וועתה אל תנתקה
 כי איש חכם אתה ידעת את אשר תעשה לו והורדת
 את שיבתו בדם שאול: ¹⁰ Sheol h7585 וישכב דוד עם
 אבתו ויקבר בעיר דוד: ¹¹ והחמים אשר מלך דוד
 על ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים
 ובירושלים מלך שלשים ושלש שנים: ¹² ושלמה ישב
 על כסא דוד אביו וכוכן מליכתו מdead: ¹³ ויבא אדנינו
 בן חנית אל בת שבע אם שלמה ותאמיר השלום באך
 ויאמר שלום: ¹⁴ ויאמר דבר לי אליך ותאמיר דבר:
 ויאמר את ידעת כי היה המלוכה ועלי שמו
 כל ישראל פניהם למלך ותסב המלוכה ותהי לאחי
 כי מיהו היהת לו: ¹⁵ וועתה שאלה אחת אני שאל
 יהודע את המלך ויאמר אמן כן יאמר יהוה אלהיך
 אדני המלך: ³⁷ כאשר היה עם אדני המלך כן
 היה עם שלמה ויגדל את כסאו מכסא אדני המלך דוד:
 וירד צדוק הכהן ונתן הנביא ובניהם בן יהודע
 והכרתי והפלתי וירכבו את שלמה על פרדה המלך
 דוד וילכו אותו על גthon: ³⁹ ויקח צדוק הכהן את קרן
 השמן מן האهل וימשח את שלמה ויתקעו בשופר
 ויאמרו כל העם יהי המלך שלמה: ⁴⁰ ויעלו כל העם
 אחריו והעם מחלים בחללים ושםחים שמה גדרולה
 ותבקע הארץ בקולם: ⁴¹ וישמע אדנינו וכל הקרים
 אשר אותו והם כלו לאכל וישמע ויאב את קויל השופר
 ויאמר מדויע קול הקריה הומה: ⁴² עודנו מדבר והנה
 יונתן בן אביהר הכהן בא ויאמר אדנינו בא כי איש
 חיל אתה וטוב תשבר: ⁴³ ויען יונתן ויאמר לאדנינו
 אבל אדנינו המלך דוד המלך את שלמה: ⁴⁴ וישלח
 את המלך את צדוק הכהן ואת נתן הנביא ובניהם
 בן יהודע והכרתי והפלתי וירכבו אותו על פרדה
 המלך: ⁴⁵ וימשחו אותו צדוק הכהן ונתן הנביא למלך
 בנחון ויעלו שם שמחים ותחים הקריה הוא קויל
 אשר שמעתם: ⁴⁶ וגם ישב שלמה על כסא המלוכה:
⁴⁷ וגם בא עבדי המלך לבך את אדנינו המלך דוד
 לאמר ייטב אלהיך את שם שלמה משמק ויגדל את
 כסאו מכסאך וישתחוו המלך על המשכוב: ⁴⁸ וגם
 ככח אמר המלך ברוך יהוה אלהיך ישראל אשר נתן
 היום ישב על כסאי עיני ראות: ⁴⁹ ויחרדיו ויקמו כל
 הקרים אשר לאדנינו וילכו איש לדרכו: ⁵⁰ ואדנינו
 ירא מפני שלמה ויקם וילך ויחזק בקרנות המזבח:
⁵¹ ויגד לשולמה לאמר הנה אדנינו ירא את המלך
 שלמה והנה אחז בקרנות המזבח לאמר ישב לוי כיים
 המלך שלמה אם ימיה את עבדו בחרב: ⁵² ויאמר
 שלמה אם יהיה לבן חיל לא יפל משערתו ארצה ואמ
 רעה המצא בו ומית: ⁵³ וישלח המלך שלמה וירדשו

מatak אל תשבי את פni ותאמר אליו דבר : 17 ויאמר אמר נא לשלמה המלך כי לא ישיב את פניך ויתןabi : 32 והשיב יהוה את דמו על ראשו אשר פגע בשני אנשים צדיקים וטבים מمنו ויירגום בחרב ואבי דוד לא ידע את אבנור בן נר שר צבא ישראל ואת עמשא בן יתר שר צבא יהודה : 33 ושבו דמיהם בראש יוab וכראש זרועו לעלם ולדוד ולזרען ולכיתו ולכסאו יהוה שלום עד עולם עם יהוה : 34 ויעל בניהו בן יהודע ויפגע בו וימתחו ויקבר בביתו במדבר : 35 וויתן המלך את בניהו בן יהודע תחתיו על הצבאה ואת צדוק הכהן נתן המלך תחת אביתר : 36 וישלח המלך ויקרא לשמעיו ויאמר לו בנה לך בית בירושלים וישבת שם ולא תצא משם ana ואנה : 37 וזהה ביום צאתך ועברת את נחל קדרון ידע תדע כי מות תמות דמך יהיה בראשך : 38 ויאמר שמעי למלך טוב הדבר כאשר דבר אדני המלך כן יעשה עבדך וישב שמעי בירושלים ימים רבים : 39 ויהי מקץ שלש שנים ויברכו שני עבדים לשמעיו אל אכיש בן מעכה מלך נת וינידו לשמעיו לאמור הנה עבדיך בנות : 40 ויקם שמעיו ויחבש את חמוריו וילך נתה אל אכיש לבקש את עבדיו וילך שמעי ויבא את עבדיו מנת : 41 וינגד לשלמה כי הילך אמריך כי נשאת את ארון אדני יהוה לפני דוד אבי וכי התענית בכל אשר התענה אבי : 27 ווינגרש שלמה את אביתר מהיות כהן ליהוה למלא את דבר יהוה אשר דבר על בית עלי בשללה : 28 והשמעה באה עד נתה וינס ויאב אל אהל יהוה ויהזק בקרנות המזבח : 29 וינגד למלך שלמה כי נס ויאב אל אהל יהוה והנה את רעתק בראשך : 45 והמלך שלמה ברוך וכסה דוד יהוה נכון לפניו יהוה עד עולם : 46 וויצו המלך את בנוויה את יהודע ויצא ויפגע בו וימת והמלך נcona ביד שלמה :

ביד שלמה :
 31 ויאמר לו המלך עשה כאשר דבר ויפגע בו וקברתו

� אחד ואלך עמה בביתו: ¹⁸ ויהי ביום השלישי לדורתי ותולד נס האשה הזאת ואנחנו ייחדו אין זו אנתנו בביתו זולתי שרים אנחנו בביתו: ¹⁹ וימת בן האשה הזאת לילה אשר שכבה עליו: ²⁰ ותקם בתוך הלילה ותקה את בני מאצלי ואמתך ישנה ותשכיבתו בחיקה ואת בנה המת השכיבה בחיקוי: ²¹ ואקם בבקר להיניק את בני והנה מות ואתבונן אליו בבקר והנה לא היה בני אשר ילדתי: ²² ותאמר האשה האחרת לא כי בני החיו ובנק המת וזאת אמרת לא כי בנק המת ובני החיו ותדברנה לפני המלך: ²³ ויאמר המלך זאת אמרת זה בני החיו ובנק המת וזה אמרת לא כי בנק המת ובני החיו: ²⁴ ויאמר המלך קחו לי חרב ויבאו החרב לפני המלך: ²⁵ ויאמר המלך גנוו את הילד החיו לשנים ותגנו את החזי לאחת ואת החזי לאחת: ²⁶ ותאמיר האשא אשר בנה החיו אל המלך כי נכמרו רחמייה על בנה ותאמר כי אדרני תננו לה את הילוד החיו והמתם אל תמייתהו וזאת אמרת נם לי נם לך לא יהיה גנוו: ²⁷ ויעין המלך ויאמר לנו לה את הילוד החיו והמתם לא תמייתהו היא אמו: ²⁸ וישמעו כל ישראל את המשפט אשר שפט המלך ויראו מפני המלך כי ראו כי חכמת אליהם בקרבו לעשות משפט:

4 ויהי המלך שלמה מלך על כל ישראל: ² ואלה השרים אשר לו עזריוו בן צדוק הכהן: ³ אלחרף ואחיה בני שיא ספרים יהושפט בן אחילוד המוכיר: ⁴ ובנינוו בן יהודע על הצבא וצדוק ואביתר כהנים: ⁵ ועורייה בן נתן על הנצבים ובוד בן נתן כהן רעה המלך: ⁶ ואחישר על הבית ואהנורם בן עבדא על המס: ⁷ ולשלמה שנים עשר נצבים על כל ישראל וככללו את המלך ואת ביתו חדש בשנה יהיה על אחד לככלכל: ⁸ ואלה שמוטם בן חור בהר אפרים: ⁹ בן דקר במקץ ובשעלבים ובית שמש ואילוון בית חנן: ¹⁰ בן חסד בארבות לו שכה וכל ארץ חפר:

3 ויתהנן שלמה את פרעה מלך מצרים ויקח את בת פרעה ויביאה אל עיר דוד עד כלתו לבנות את ביתו ואת בית יהוה ואת חומת ירושלים סבב: ² רק העם מזבחים בבמות כי לא נבנה בית לשם יהוה עד הימים ההם: ³ ויאhab שלמה את יהוה לכלכת בחוקות דוד אבי רק בבמות הוא מזבח ומקטר: ⁴ וילך המלך נבענה לזכה שם כי היה הבמה הנדרולה אלף עלות יعلا שלמה על המזבח ההוא: ⁵ ונבענו ראה יהוה אל שלמה בחלום הלילה ויאמר אלהים שאל מה אתן לך: ⁶ ויאמר שלמה אתה עשית עם עבדך דוד אבי חסד גדול כאשר הלק לפניו באמת ובצדקה ובישרת לבב עמוק ותשמר לו את החסד והגדול הזה ותתן לו בן ישב על כסאו ביום הזה: ⁷ ועתה יהוה אלהי אתה המלכת את עבדך תחת דוד אבי ואני נער קטן לא אדע צאת ובא: ⁸ ועבדך בתוך עמק אשר בחרת עם רב אשר לא ימינה ולא יספר מרוב: ⁹ ונחת לעבדך לב שמע למשפט את עמק להבין בין טוב לדע כי מי יכול למשפט את עמק הכבד הזה: ¹⁰ וויטב הדבר בעיני אדרני כי שאל שלמה את הדבר הזה: ¹¹ ויאמר אלהים אליו יען אשר שאלת את הדבר הזה ולא שאלת לך ימים רבים ולא שאלת לך עשר ולא שאלת نفس אביך ושאלת לך הבין לשמע משפטי: ¹² הנה עשית דבריך הנה נתתי לך לב חכם ונבון אשר כמוך לא היה לפניו ואחריך לא ייקום כמוך: ¹³ וגם אשר לא שאלת נתתי לך גם עשר נם כבוד אשר לא היה כמוך איש במלכים כל ימיך: ¹⁴ ואם תALK בדרכיו לשמר חקי ומצוות כאשר הלק דווייד אביך והארכתי את ימיך: ¹⁵ ויקץ שלמה והנה חלום ויבוא ירושלם ויעמד לפני ארון ברית אדרני ויעל עלות שתים נשים ונوت אל המלך ותעמדנה לפני: ¹⁶ או תבאנה האשא האחת כי אדרני אני והאשה הזאת ישבת בבית

וְבָכֶל הַגּוֹיִם סְבִיבָה: ³² וַיֹּדֶבֶר שְׁלֹשָׁת אֱלֹפִים מֵשָׁלַח וַיֹּהִי שִׁירֹו חֲמִשָּׁה וְאַלְפָה: ³³ וַיֹּדֶבֶר עַל הַעֲצִים מִן הָאָרֶץ אֲשֶׁר בְּלִבְנָוּן וְעַד הַאוֹזֶב אֲשֶׁר יֵצָא בְּקִיר וַיֹּדֶבֶר עַל הַבָּהָמָה וְעַל הַעוֹף וְעַל הַרְמֵשׁ וְעַל הַדְּנוּים: ³⁴ וַיֹּבְאֵוּ מֶלֶל הָעָם לְשִׁמְעָה אֶת חֲכָמָת שְׁלֹמָה מִאֵת כָּל מֶלֶכִי הָאָרֶץ אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת חֲכָמָתוֹ:

5 וַיִּשְׁלַח חִירָם מֶלֶךְ צָור אֶת עֲבָדָיו אֶל שְׁלֹמָה כִּי שָׁמַעַי אָתוֹ מִשְׁחוֹ לְמֶלֶךְ תְּחִת אֲבִיהוּ כִּי אֶחָד הִתְהִיר חִירָם לְדוֹד כָּל הַיּוֹם: ² וַיִּשְׁלַח שְׁלֹמָה אֶל חִירָם לְאָמֵר: ³ אַתָּה יִדְעַת אֶת דָוד אָבִי כִּי לֹא יִכְלֶל בְּנוֹת בֵּית לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִפְנֵי הַמְּלָחָמָה אֲשֶׁר סִבְבוֹה הַבַּיִת לְשֵׁמי: ⁴ וַיַּעֲתֵה צֹהָה וַיַּכְרְתֵוּ לִי אֶרְזִים מִן הַלְּבָנוֹן הַבַּיִת לְשֵׁמי: ⁵ וַיַּעֲתֵה צֹהָה וַיַּכְרְתֵוּ לִי אֶרְזִים מִן הַלְּבָנוֹן וְעַבְדֵי יְהוָה עִם עֲבָדֵיךְ וְשִׁכְרֵב עֲבָדֵיךְ אָתוּן לְךָ כָּל אֲבִי לְאָמֵר בָּנֵךְ אֲשֶׁר תַּחֲתֵיךְ עַל כִּסֵּא הַוָּיָּבָן הַבַּיִת לְשֵׁמי: ⁶ וַיַּעֲתֵה צֹהָה וַיַּכְרְתֵוּ לִי אֶרְזִים מִן הַלְּבָנוֹן וְעַבְדֵי יְהוָה כִּי אַתָּה יִדְעַת כִּי אַיִן שָׁמַעַי חִירָם אֶת דָוד בְּנֵךְ אֲבִי כִּי אַתָּה תַּחֲתֵיךְ עַל כִּסֵּא הַוָּיָּבָן וְעַבְדֵי יְהוָה כִּי אַתָּה תַּעֲשֵׂה אֶת כָּל חַפְצֵךְ בְּעֵצִים וּבְעֵצִים בְּרוּשִׁים: ⁹ עֲבָדֵי יְהוָה מִן הַלְּבָנוֹן יְמָה וְאַנְיָא אֲשִׁים דְבָרוֹת בָּם עַד הַמָּקוֹם אֲשֶׁר תַּשְׁלַח אֶלְיָוֹנִים כַּחֲמִתִּים שֶׁמֶן וְאַתָּה תַּשְׁאַר וְאַתָּה תַּעֲשֵׂה אֶת חַפְצֵי לְחַמְתֵּה לְחַמְתֵּה: ¹⁰ וַיֹּהִי חִירָם נָתַן לְשְׁלֹמָה עֵצִים אֲרֻזִים וְעֵצִים בְּרוּשִׁים כָּל חַפְצֵוֹ: ¹¹ וַיַּשְׁלַח מִנְחָה נָתַן לְחִירָם עֲשָׂרִים אֲלָף כָּרְחִיטִים מִכְלָתָה לְבִתָּוּ וְעַשְׂרִים כָּרְשָׁמִן כִּתְיתָה כִּי יָתַן שְׁלֹמָה לְחִירָם שָׁנה בְּשָׁנָה: ¹² וַיֹּהִי נָתַן חֲכָמָה לְשְׁלֹמָה כִּי אֲשֶׁר דָבַר לוּ וַיֹּהִי שְׁלָם בֵּין חִירָם וּבֵין שְׁלֹמָה וַיַּכְרְתֵוּ בְּרִית שְׁנִיהם: ¹³ וַיַּעֲלֵל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמָה מִכָּל יִשְׂרָאֵל וַיֹּהִי שְׁמוֹ:

וְבָכֶל הַגּוֹיִם סְבִיבָה: ³² וַיֹּדֶבֶר שְׁלֹשָׁת אֱלֹפִים מֵשָׁלַח וַיֹּהִי לְאָשָׁה: ¹² בָּעָנָא בֶן אַחִילָד תַּעֲנָךְ וְמַגְדוֹ וְכָל בֵּית שָׁאָן אֲשֶׁר אַצֵּל צְרָתָנָה מִתְחַת לִזְרָעָל מִבֵּית שָׁאָן עַד אַבְלָל מִחוֹלָה עַד מַעֲבָר לְקִמְעָם: ¹³ בָּנָן גִּבְרֵל בְּרָמָת גִּלְעָד לְחוֹת יָאִיר בֶן מְנַשָּׁה אֲשֶׁר בְּגִלְעָד לְחוֹל אַרְגָּב אֲשֶׁר בְּבַשְׁן שְׁשִׁים עָרִים גְּדוֹלוֹת חֻמָּה וּבְרִיחָה נְחַשָּׁת: ¹⁴ אַחִינְדָב בֶן עֲדָא מְחַנִּימָה: ¹⁵ אֲחִימְעָז בְּנַפְתָּלִי גַּם הוּא לְקָח אֶת בְּשָׁמַת בַּת שְׁלֹמָה לְאָשָׁה: ¹⁶ בָּעָנָא בֶן חֹשֶׁב אֲשֶׁר וּבְעָלוֹת: ¹⁷ יְהוֹשָׁפָט בֶן פְּרוֹחַ בִּישְׁכָר: ¹⁸ שְׁמַעַי בֶן אַלְאָ בְּבָנִים: ¹⁹ גִּבְרֵל בֶן אַרְיִי בְּאַרְצִים גִּלְעָד אֲרַצִּים סִיחָן מֶלֶךְ הַאֲמָרִי וְעַג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן וּנְצִיב אֶחָד אֲשֶׁר בָּאָרֶץ: ²⁰ יְהוּדָה וִישראל רַבִּים כְּחֹל אֲשֶׁר הִים לְרַב אֲכְלִים וְשַׁתִּים וְשְׁמָחוֹם: ²¹ וְשְׁלֹמָה הִיה מַוְשֵׁל בְּכָל הַמְּמָלְכּוֹת מִן הַנֶּהָר אֶרְץ פְּלִשְׁתִּים וְעַד גְּבוּל מִצְרָיִם מְנַשָּׁה וְעַבְדִּים אֲשֶׁר שְׁלֹמָה כָּל יְמִי חִיוּוֹ: ²² וַיְהִי לְחַם שְׁלֹמָה לִיּוֹם אֶחָד שְׁלַשִּׁים כָּרְסִילָת וְשִׁשִּׁים כָּרְקִמָח: ²³ עַשְׁרָה בְּקָר בְּרָאִים וְעַשְׂרִים בְּקָרְבָּנָה צָאן לְבַד מַעַיל וְצַבְיִוְיָמָר וּבְרָבָרִים אֲבוֹסִים: ²⁴ כִּי הִוא רַדָּה בְּכָל עַבְרָה הַנֶּהָר מִתְפָּסָח עַד עֲזָה בְּכָל מֶלֶכִי עַבְרָה הַנֶּהָר וְשְׁלָום הִיה לוּ מַכְלֵד עַבְרְיוּ מִסְבִּיבָה: ²⁵ וַיַּשְׁבַּת יְהוּדָה וִישראל לְבַטָּח אִישׁ תְּחַת נְפָנוֹ וְתְּחַת תְּאַגְּתוֹ מַדְןָן וְעַד בָּאָר שְׁבַע כָּל יְמִי שְׁלֹמָה: ²⁶ וַיְהִי לְשְׁלֹמָה אַרְבָּעִים אֲלָף אֲרוֹת סִוסִים לְמִרְכָּבוֹ וְשִׁנְוִים עָשָׂר אֲלָף פְּרִשִּׁים: ²⁷ וְכָלְכָלָיו הַנְּצָבִים הָאַלְהָה אֶת הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמָה וְאֶת כָּל הַקְּרָבָל שְׁלַחָן הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמָה אִישׁ חָדְשָׁוָה לֹא יִعְדְּרוֹ דָבָר: ²⁸ וְהַשְׁעָרִים וְהַתְּבִנָה אֲלָלָה מִן הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יְהִי שְׁמָ אִישׁ כְּמִשְׁפְּטוֹ: ²⁹ וַיַּתְן אֱלֹהִים חֲכָמָה לְשְׁלֹמָה וְתִבְונָה הַרְבָּה מַאֲדָר וַרְחָבָב לְבַב כְּחֹל אֲשֶׁר עַל שְׁפָתָיו: ³⁰ וַתָּרַב חֲכָמָת שְׁלֹמָה מִחְכָמָת כָּל בְּנֵי קָדָם וּמַכְלֵד חֲכָמָת מִצְרָיִם: ³¹ וַיַּחֲכַם מִכָּל הָאָדָם מִאִתָּן הָאָזְרָחִי וְהַיָּמִן וְכָלְכָל וְדָרְדָעָב בְּנֵי מַחְלֵל וַיֹּהִי שְׁמוֹ

14 ווישלחם לבנונה עשרה אלףים בחדרש חליפות חדש את הבית וככלחו: 15 ויבן את קירות הבית מביתה בצלעות אריזום מקרע הבית עד קירות הספן צפה עז מבית ויצף את קרקע הבית בצלעות אריזום: 16 ויבן את עשרים אמה מירכתי הבית בצלעות אריזום מן הקרקע עד הקירות ויבן לו מבית לדבריו לקדש הקדשים: 17 וארכבים באמה היה הבית והוא היכל לפניו: 18 וארו אל הבית פנימה מקלעת פקעים ופטורי צרים הכל ארוז אין אבן נרא: 19 ודבריר בתוך הבית מפנימה הכנין לחתון שם את ארון ברית יהוה: 20 ולפני הדביר עשרים אמה ארך ועשרים אמה רחוב ועשרים אמה קומתו ויצפחו זהב סנוור ויצף מזבח ארוז: 21 ויצף שלמה את הבית מפנימה זהב סנוור ויעבר ברתיקות זהב לפני הדביר ויצפחו זהב: 22 ואות כל הבית צפה וזהב עד תם כל הבית וכל המזבח אשר לדברי צפה וזהב: 23 ויעש בדבריר שני כרובים עצי שמן עשר אמות קומתו: 24 ויחמש אמות כנף הכרוב האחת וחמש אמות כנף הכרוב השנייה עשר אמות מקומות כנפיו ועד קומות כנפיו: 25 ועשר באמה הכרוב השני מדה אחת וקצת אחד לשני הכרבים: 26 קומת הכרוב האחד עשר באמה וכן הכרוב השני: 27 ויתן את הכרבים בתוך הבית הפנימי ויפרשו את כנפי הכרבים ותנע כנף האחד בקיר וכנף הכרוב השני נגעה בקיר השני וכנפיהם אל תוך הבית נגעה כנף אל כנף: 28 ויצף את הכרבים זהב: 29 ואות כל קירות הבית מסבב קלע פתוחי מקלעות כרובים ותרמת ופטורי צרים מפנים ולהיזון: 30 ואת קרקע הבית צפה זהב לפנימה ולהיזון: 31 ואת פתח הדביר עשה דלתות עצי שמן וקלע האיל מזוזות חמישית: 32 וושתי דלתות עצי שמן וקלע עליהם מקלעות כרובים ותרמות ופטורי צרים וצפה וזהב על הכרבים ועל התמורות את הזוב: 33 וכן עשה לפתח היכל מזוזות עצי שמן מאות רביעית: 34 ויבן שלמה

היו לבנונו שנים חדשים בכיתו ואדרינרム על המס: 15 ויהי לשלהם שבעים אלף נשא סבל ושמנים אלף חצב בהר: 16 לבד משרי הנצבים לשלהם אשר על המלאכה שלשת אלף ושלש מאות הרדרים בעם העשים במלאה: 17 ויצרו המלך ויסעו אבני גדלות אבני יקרים לסדר הבית אבני גזית: 18 וויפסלו בני שלמה ובני חירום והגבילים ויכינו העצים והאבנים לבנות הבית:

6

ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בחדרש זו הוא החדר השני למלך שלמה על ישראל ויבן שעם אמה ארכו ועשרים רחבו ושלשים אמה קומתו: 3 והעולם על פני היכל הבית עשרים אמה ארכו על פני רחוב הבית עשר באמה רחבו על פני הבית: 4 ויעש לבית חלוני שקפים אטמיים: 5 ויבן על קיר הבית יצוע סביב את קירות הבית סביב להיכל ולדבריר ויעש צלעות סביב: 6 היוציא התתנה חמיש באמה רחבה והחינה שש באמה רחבה והשלישית שבע באמה רחבה כי מנגרעות נתן לבית סביב חוצה לבתיו אחוי בקירות הבית: 7 והבית הhabנותו אבן שלמהensus נבנה ומקבות והגרון כל כל בROL לא נשמע בבית הhabנותו: 8 פתח הצלע התיכינה אל כתף הבית הימנית ובולדים יעלו על התיכינה ומן התיכינה אל השלשים: 9 ויבן את הבית וככלחו ויספן את הבית אל שלדים: 10 ויבן את היוציא על כל נבים ושדרת ארזים: 11 ויהי דבר יהוה אל שלמה אמר: 12 הבית הזה אשר אתה בנה אם תלך בחקתי ואת משפטי עשה ויהי דבר יהוה אל שלמה אמר: 13 הבית הזה אשר אתה בנה אל מוצוי לכלכת בהם וחקמו את דבריו ושמרת את כל מוצוי לכלכת בהם וחקמו את דבריו אתך אשר דברת אל דוד אביך: 14 ושבנתי בתוך

ושתי דלתות עצי ברושים שני צלעים הדרلت האחת גלילים ושני קלעים הדרلت השנית גלילים: ³⁴ וקלע כרובים ותמרות ופטרី צצים וצפה זהב מישר על המחקה: ³⁵ ויבן את החצר הפנימית שלשה טורי גוית וטור כרתת ארוזים: ³⁶ בשנה הרביעית יסד בית יהוה בירח זו: ³⁷ ובשנה האחת עשרה בירח בול הו החדר השמני כליה הבית לכל דבריו וכלל משפטו ויבנהו שבע שנים:

7 ואת ביתו בנה שלמה שלש עשרה שנה ויכל את כל ביתו: ² ויבן את בית יער הלבנון מאה אמה ארכו ומחמש אמה רחבי ושלשים אמה קומתו על ארבעה טורי עמודי ארזים וכרתות אرزים על העמודים: ³ וسفן בארץ מעל על הצלעת אשר על העמודים ארבעים וחמשה חמשה עשר הטור: ⁴ ושקפים שלשה טורים ומחזה אל מחוזה שלש פעמיים: ⁵ וכל הפתחים והמזוזות רבים שקי' ומול מחזה אל מחוזה שלש פעמיים: ⁶ ואולם העמודים עלה חמישים אמה רחבי ושלשים אמה רחבי ואולם על פוניהם ועמודים ועב על פניהם: ⁷ ואולם הכסא אשר ישפט שם אלם המשפט עשה וسفון בארץ מהקרקע עד הקרקע: ⁸ וביתו אשר ישב שם חצר האחתה מבית לאלום כמעשה הזה היה ובית יעשה לבת פרעה אשר לקח שלמה כאולם הזה: ⁹ וכל אלה אבני יקרת כמדת גוית מגדירות במגירה מבית ומחויז וממסד עד הטפחות ומוחזע עד החצר הנдолה: ¹⁰ ומים אבני יקרות אבני גדלות אבני עשר אמות ואבני שמנה אמות: ¹¹ וממלעלת אבני יקרות כמדות גוית וארז: ¹² וחצר הנдолה סביר שלשה טורים גוית וטור כרתת אرزים ולהצדר בית יהוה הפנימית ולאלים הבית: ¹³ ווישלח המלך שלמה ויקח את חירם מצר: ¹⁴ בגין אשא אלמנה הוא ממטה נפתלי ואביו איש צרי הרש נחשת וימלא את החכונה ואת התבונה ואת הדעת

למלך שלמה בית יהוה נחשת ממורט: 46 בככר הירדן נחשת למוכונה האחת וסרני נחשת וארבעה פעתיו צקם המלך במעבה הארץ בין סכות ובין צרתן: 47 ויינה שלמה את כל הכלים מרוב מאד לא נחקר משקל הנחשת: 48 ויעש שלמה את כל הכלים אשר בית יהוה את מזבח הזהב ואת השלחן אשר עליו לחם הפנים זהב: 49 ואთ המנרות חמיש מימין וחמש משמאול לפני הדריבר זהב סגנון והפרח והנרט והמלחים זהב: 50 והפסות והמזרקות והכפות והמחות זהב סגנון והפטות לדלתות הבית הפנימי לקדש הקדשים לדלת בית להיכל זהב: וותשלם כל המלאכה אשר עשה המלך שלמה בית יהוה ויבא שלמה את קדרשי דוד אביו את הכסף ואת הזהב ואת הכלים נתן באוצרות בית יהוה:

8 או יקהל שלמה את זקנו ישראל את כל ראשי המתוות נשאי האבות לבני ישראל אל המלך שלמה ירושלים להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דוד היא ציון: 2 ויק halo אל המלך שלמה כל איש ישראל בירח האתנים בתג הוא החדש השבעי: 3 ויבאו כל זקנו ישראל וישאו הכהנים את הארון: 4 ויעלו את ארון יהוה ואת אהל מועד ואת כל כל קדש אשר באهل ויעלו את הכהנים והלויים: 5 והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו אותו לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימננו מרבי: 6 ויבאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דבר הבית אל קדש הקדשים אל תחת כנפי הכרובים: 7 כי הכרובים פרשים כנפים אל מקום הארון ויסכו הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה: 8 ויארכו הבדים ויראו ראש הבדים מן הקדש על פני הדריבר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה: 9 אין בארון רק שני לוחות האבני אשר הנק שמו בחבר אשר כרת יהוה עם בני ישראל בצדדים מארץ מצרים: 10 ויהיו בצד הכהנים מן הקדש והען מלא את בית

לאריות ולבקר ליות מעשה מورد: 30 וארבעה אופני כתפת להם מתחת לכיר הכתפת יצוקות מעבר איש ליות: 31 ופיהו מבית לכתרת ומעלתה באמה ופיה עגל מעשה כן אמה וחצי האמה ונום על פיה מקלעות מסנרגתיהם מרבעות לא עגלות: 32 וארבעה האופנים למתחת למסגרות וידות האופנים במוכונה וקומה האופן האחד אמה וחצי האמה: 33 ומעשה האופנים כמועה אופן המרכבה יודתם גוביהם וחשקייהם וחשורייהם הכל מוצק: 34 וארבע כתפות אל ארבע פנות המבנה האחת מן המבנה כתפה: 35 ובראש המבנה חצי האמה קומה עגל סביב ועל ראש המבנה ידיתיה ונסנתריה ממנה: 36 ופתח על הלחת ידיתיה ועל ונסנתריה כרובים אדריות ותمرة כמער איש ולויות סביב: 37 כזואת עשה את עשר המכונות מוצק אחד מדה אחת קצב אחד לכלhnah: 38 ויעש עשרה כירות נחשת ארבעים בת יכיל הכיפור האחד ארבע באמה הכיפור האחד כיר אחד על המבנה האחת לעשר המכונות: 39 ויתן את המכונות חמיש על כתף הבית מימין וחמש על כתף הבית משמאלו ואת הים נתן מכתק הבית הימנית קדמה ממול נגב: 40 ויעש חירום את הכירות ואת הייעם ואת המזורךות ויכל חירם לעשות את כל המלאכה אשר עשה למלך שלמה בית יהוה: 41 עמדים שניים וגולת הכתרת אשר על ראש העמדים שרים והשבכות שתים לכוסות את שתי גלות הכתרת אשר על ראש העמדים: 42 ואת הרמנים ארבע מאות לשתי השבכות שני טוריים רמנים לשבכה האחת לכוסות את שתי גלות הכתרת אשר על פניה העמודים: 43 ואת המכונות עשר ואת הכירות עשרה על המכונות: 44 ואת הים האחד ואת הבקר שנים עשר תחת הים: 45 ואת הסירות ואת היעם ואת המזורךות ואת כל הכלים האهل אשר עשה חירם

תחנתו יהוה אלהי לשמע אל הרנה ואל התפללה אשר כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה: ²⁹ לעודך מתפלל לפניו הווים: ³⁰ להויה עיניך פתחות אל הבית הזה ליליה ויום אל המקום אשר אמרת יהוה לך מכוון לשבחך עולם: ³¹ ויסב המלך את פניו לך מכוון לשבחך עולם: ³² ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עמד: ³³ ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפי אתה דוד אביך ובידיו מלא לאמר: ³⁴ מן היום אשר הוציאתי את עמי את ישראל ממצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להויה שמי שם ואבחר בדור להויה על עמי ישראל: ³⁵ ויהי עם לבב דוד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל: ³⁶ ויאמר יהוה אל דוד אבי יען אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי הטיבת כי היה עם לבבך: ³⁷ רק אתה לא תבנה הבית כי אם בנך היוצא מחלץיך הוא יבנה הבית לשמי: ³⁸ ויקם יהוה את דברך אשר דבר ואקם תחת דוד אביך ואשכ עלי כסא ישראל כאשר דבר והויה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל: ³⁹ ואשם שם מקום לאדונך אשר שם ברית יהוה אשר כרת עם אחינו בהוציאו אותם מארץ מצרים: ⁴⁰ ויעמד שלמה לפני מזבח יהוה ננד כל קהל ישראל ויפרש כפוי השמיים: ⁴¹ ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוך אליהם בשמיים ממועל ועל הארץ מתחת שמר הברית והחסדר לעבדך דוד אבי את דברת לו ותדבר בפיך ובידך מלאת ימים הזה: ⁴² ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך איש מלפני ישוב על כסא ישראל רק אם ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני כאשר הlected לפניהם: ⁴³ ועתה אלהי ישראל יאמן נא דבריך אשר דברת לעבדך דוד אבי: ⁴⁴ כי האמנם יש אלהים על הארץ הנה השמיים ושמי השמיים לא יכולן אף כי הנטויה ובא וחתפלל אל הבית הזה: ⁴⁵ אתה נשמע בבית הזה אשר בנית: ⁴⁶ ופניהם אל חפתת עבדך ואל

השימים מכון שבתק ועשית ככל אשר יקרא אליו
הנכרי למן ידען כל עמי הארץ את שמק ליראה
אתך כעמך ישראל ולדעת כי שמק נקרא על הבית
זהה אשר בנותי: 44 כי ימך למלחמה על איבו
ברךך אשר תשלחם והחפלו אל יהוה דרך העיר
אשר בחרת בה והבבב אשר בנותי לשמק: 45 ושםעת
השימים את תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם:
46 כי יחתמו לך כי אין אדם אשר לא יהטא ואנפת
בם ונתחם לפני אויב ושבום שביהם אל ארץ האויב
רחוקה או קרובה: 47 והשיבו אל לבם בארץ אשר
נסבו שם ושבו והתגנו אליו בארץ שביהם לאמר
חטינו והעוני רשותנו: 48 ושבו אליו בכל לבם
ובכל נשם בארץ איביהם אשר שכנו אתם והחפלו
אלך דרך ארצם אשר נתה לאבותם העיר אשר
בחרת והבבב אשר בנותי לשמק: 49 ושםעת השימים
מכון שבתק את תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם:
50 וסלחת לעמך אשר חטא לך ולכל פשעיםם אשר
פשעו לך ונתחם לחמים לפני שביהם וرحمות:
51 כי ימך ונחלהך הם אשר הוצאות ממצרים מתח
קור הברזל: 52 להיות ענייך פתחות אל תחנת עבדך
ואל תחנת עמך ישראל לשמע אליהם בכל קראם
אלך: 53 כי אתה הבדלתם לך לנחלה מכל עמי
הארץ אשר דברת ביד משה עבדך בהוציאך את
אבותינו ממצרים אדני יהוה: 54 ויהיו יכולות שלמה
להחפלו אל יהוה את כל התפלת והתנה הזאת קם
מלפני מזבח יהוה מכרע על ברכיו וכפיו פרשות
השימים: 55 ויעמד ויברך את כל קהל ישראל כל קול
נדול לאמր: 56 ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו
ישראל ככל אשר דבר לא נפל דבר אחד מכל דברו
הטוב אשר דבר ביד משה עבדו: 57 יהו יהוה אלהינו
עמננו כאשר היה עם אבותינו אל יעוזנו ועל יטשנו:
58 להחות לבבנו אליו לכלת בכל דרכיו ולשמר

9 ויהי יכולות שלמה לבנות את בית יהוה ואת בית
המלך ואת כל חזק שלמה אשר חפן לעשות: 2 וירא
יהוה אל שלמה שנייה כאשר נראה אליו בנבועו:
3 ויאמר יהוה אליו שמעתי את תפלתך ואת תחנתך
אשר תחנתה לפני הקדרתך את הבית הזה אשר
בנתה לשם שני שם עד עולם והוא עני ולבי שם
כל הימים: 4 אתה אם תALK לפני לפני כאשר הALK דוד
אביך בתם לבב ובישר לעשות ככל אשר צויתך
חקים ומשפטים תשمر: 5 ותקמחי את כסא מלכתך על
ישראל לעלם כאשר דברתך על דוד אביך לא אמר
לא יכרת לך איש מעיל כסא ישראל: 6 אם שוב
תשבעו אתם ובניכם מאחרי ולא תשמרו מצוותי חקתי

אשר נתתי לפניכם ותליכם ועבדתם אליהם אחרים והשתחותם להם: 7 והכרתי את ישראל מעל פני הארץ אשר נתתי להם ואת הבית אשר הקשתי לשמי אשלה מעל פנו והוא ישראל למשל ולשנינה בכל העמים: 8 והביה זהה עליון כל עבר עליו ישם וspark ואמרו על מה עשה יהוה ככה לארץ זוית ולביה זהה: 9 ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהים אשר הוציא את אבתם מארץ מצרים ויחזקן באלהים אחרים וישתחוו להם ויudadם על כן הביא יהוה עליהם את כל הרעה זוית: 10 ויהי מקצתה עשרים שנה אשר בנה שלמה את שני הבתים את בית יהוה ואת בית המלך: 11 וירם מלך צר נושא את שלמה בעצי ארזים ובעצים ברושים ובזהב לכל חפזו או יtan המלך שלמה לחירם עשרים עיר בארץ הניל: 12 ויצא חירם מצר לראות את הערים אשר נתן לו שלמה ולא ישרו בעינוי: 13 ויאמר מה הערים האלה אשר נתתה לי אחיו ויקרא להם ארץ כבול עד היום הזה: 14 ווישלח חירם למלך מהה ועשרות ככר וחב: 15 וזה דבר המס אשר העלה המלך שלמה לבנות את בית יהוה ואת ביתו ואת המלוא ואת חומת ירושלים ואת חצר ואת מנדו ואת נור: 16 פרעה מלך מצרים עלה וילבד את נור וירושפה באש ואת;cnnני היושב בעיר הרון ויתנה שלחים לבתו אש שלמה: 17 ויבן שלמה את נור ואת בית חרן תחתון: 18 ואתה בעלת ואת תמר במדבר הארץ: 19 ואתה כל ערי המנסנות אשר היו לשלה ותא שוכן לבנות בירושלם ובבלבנון ובכל הארץ ממשלתו: 20 כל העם הנותר מן האמרי החתי הפזרי החוי והיבוסי אשר לא מבני ישראל המה: 21 בניהם אשר נתרו אחריהם בארץ אשר לא יכולו בני ישראל להחרים ויעלם שלמה למס עבר עד היום הזה: 22 ומבני ישראל לא נתן שלמה עבר כי

10 מלכת שבא שמע את שם שלמה לשם יהוה ותבא לנסתו בחידות: 2 ותבא ירושלים בחיל כבר מאד גמלים נשים בשמיים זוחב מאד ואבן יקרה ותבא אל שלמה ותדבר אליו את כל אשר היה עם לבבה: 3 ויגד לה שלמה את כל דבריה לא היה דבר נעלם מן המלך אשר לא הניד לה: 4 ותרא מלכת שבא את כל חכמת שלמה והביה אשר בנה: 5 ומאלל שלחנו ומושב עברי וمعد משרתו ומלבושים ומשקו ועלתו אשר יעלה בית יהוה ולא היה בה עדר רוח: 6 ותאמר אל המלך אמת היה הדבר אשר שמעתי בארץ עדר דבריך ועל חכמתך: 7 ולא האמנתי לדברים עד אשר באתי ותראיינה עני והנה לא הניד לי החזי הוספה חכמה וטוב אל השמואה אשר שמעתי: 8 אשרי אנשיך אשרי עברי אלה העמדים לפניך תמיד השמעים את חכמתך: 9 יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ לך לחתך על כסא ישראל באhabit יהוה את ישראל לעלם וישמך למלך לעשות משפט וצדקה: 10 ותתן למלך מאה ושעים ככר זהב וכבשימים הרבה מאד ואבן יקרה לא בא כבשים ההוא עוד לרבע אשר נתנה מלכת

שבא למלך שלמה: ²¹ וגם אני חירם אשר נשא זהב אשר בשפלה לרבות: ²² ומווצא הסוסים אשר לשלהמה מואפר היביא מאפיר עצי אלמנטים הרבה מאד ואבן ממצרים ומוקה סחריו המלך יקחו מוקה במחירות: ²³ ותעללה והצא מרכבת ממצרים בשש מאות כסף יהוה ולבית המלך וככורות ונבלים לשרים לא בא כן עצי אלמנטים ולא נרא עד היום הזה: ²⁴ והממלך ארם בידם יצאו:

11 והמלך שלמה אהב נשים נכריות רבות ואת בת פרעה מואביות עמניות אדמויות צדניות חתיות: ² מן הנינים אשר אמר יהוה אל בני ישראל לא תבוא בהם והם לא יבואו בהם אכן יטנו את לבבכם אחריו אלהיהם בהם דבק שלמה לאהבה: ³ ויהי לו נשים שרות שבע מאות ופלגנישים שלוש מאות ויטנו נשיו את לבו: ⁴ ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטו את לבבו אחריו אלהיהם אחרים ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו כלבב דוד אביו: ⁵ וילך שלמה אחריו ששתרת אליו צדנים ואחריו מלכים שקין עמנים: ⁶ ויעש שלמה הרע בעני יהוה ולא מלא אחריו יהוה כדור אביו: ⁷ אז יבנה שלמה בימה לכמוש שקו מואב בהר אשר על פניו ירושלים ולמלך שקו בני עמן: ⁸ וכן עשה לכל נשיו הנכריות מקטרות ומזבחות לאלהיהם: ⁹ ויתאנף והוא בשלמה כי נתה לבבו מעם יהוה אלהי ישראל הנראה אליו פעמיים: ¹⁰ וצוה אליו על הדבר הזה לבתיו לכת אחריו אלהים אחרים ולא שמר את אשר צוה יהוה: ¹¹ ויויאמר יהוה לשלהמה יען אשר הרתה זאת עמוק ולא שמרת בריתוי וחקתי אשר צויתו عليك קרע אקרע את הממלכה מעליך ונחתה לך: ¹² אך בימיך לא עשנה למען דוד אביך מיד בנק אקרענה: ¹³ ריק את כל הממלכה לא אקרע שבת אחד את לבך למען דוד עבדך ולמען ירושלם אשר בחרתי: ¹⁴ ויקם יהוה שtan לשלהמה את הדד האדרמי מזרע המלך הוא באדרום: ¹⁵ ויהי בהיות דוד את אדרום בעלות יואב שר הצבא لكבר את החללים וירק כל זכר באדרום: ¹⁶ כי ששת חדשים ישב שם יואב וכל ישראל עד

שבא למלך שלמה: ²¹ וגם אני חירם אשר נשא זהב מלבד אשר נתן לה כדי המלך שלמה ותפן ותלב לארצה היא ועבדיה: ²⁴ ויהי משקל הזהב אשר בא לשלהמה בשנה אחת שיש מאות שקלים ושש ככר וזהב: ²⁵ לבר מאנשי התרים ומשחר הרכלים וכל מלכי הערב ופחות הארץ: ²⁶ ויעש המלך שלמה מאותים צנה זהב שהוחט שיש מאות זהב יעלה על הצנה ההאתה: ²⁷ ושלש מאות מנונים זהב שהוחט שלשת מנין זהב יעלה על המגן ההאתה ויתננו המלך בית יער הלבנון: ²⁸ ויעש המלך כסא שנ גדול ויצפהו זהב מופז: ²⁹ וש מעלות לכסה וראש עגל לכסה מהאריו אצל היהודים: ³⁰ ושנים עשר אוירים עמודים שם על הש מעלות מזויה ומזויה לא נעשה כן לכלי מלכות: ²¹ וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית יער הלבנון זהב סנור אין כסף לא נחשב בימי שלמה למאומה: ²² כי אני תרשיש למלך ביום עם אני חירם אחת לשולש שנים טובוא אני תרשיש נשאת זהב וכסף שנחביבים וקפים ותכויים: ²³ ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר ולהחמה: ²⁴ וכל הארץ מבקשים את פני שלמה לשמע את חכמתו אשר נתן אלהים בלבבו: ²⁵ והמה מבאים איש מחותו כל כסף וכל זהב ושלמות ונשך ובשמי סוסים ופרדדים דבר שנה בשנה: ²⁶ ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהי לו אלף וארבע מאות רכב ונשים עשר אלף פרשים וינחים בעיר הרכב עם המלך בירושלם: ²⁷ ויתן המלך את הכסף בירושלם לבנים ואת הארוזים נתן כשקמים

הכרית כל זכר באדום: ¹⁷ וויברחה ארד הוא ואנשיהם אדמים מעבדי אביו אותו לבוא מצרים והדר נער קטן: ¹⁸ וויקמו ממדין ויבאו פארן ויקחו אנשים עם מפארן ובאו מצרים אל פרעה מלך מצרים ויתן לו בית ולחם אמר לו וארץ נתן לך: ¹⁹ וימצא הדר חן בעני פרעה מאר ויתן לך אשה את אהות אשתו אהות תחפנס הגבירה: ²⁰ ותלך לך אהות תחפנס את גבתה בנו ותגמלחו תחפנס בתוך בית פרעה והוא נבנת בית פרעה בני פרעה: ²¹ והדר שמע במצרים כי שככ דוד עם אבותיו וכי מת יואב שר הצבא ויאמר הדר אל פרעה שלחני ואליך אל ארצי: ²² ויאמר לך פרעה כי מה אתה חסר עמי והנך מבקש לлечך אל הארץ ויאמר לך כי שלח תשלהני: ²³ וויקם אלהים לך שטן את רזון בן אלידיע אשר ברח מאת הדודזר מלך צובה אדניו: ²⁴ וויקבע עליו אנשים כל הימים: ²⁵ ויבקש שלמה להמתה את ירבעם ויקם ירבעם ויבורחה מצרים אל שישק מלך מצרים והוא במצרים עד מות שלמה: ²⁶ וויתר דברי שלמה וככל אשר עשה והכמתו הלווא הם כתבים על ספר דברי שלמה: ²⁷ והוים אשר מלך שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה: ²⁸ ווישכב שלמה עם אבותיו ויקבר בעיר דוד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו:

12 וילך רחבעם שכם כי שכם בא כל ישראל להמלך אתו: ² ויהי כשמע ירבעם בן נבט והוא עודנו במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה וישב ירבעם במצרים: ³ ווישלחו ויקראו לך ויבאו ירבעם וכל ישראל ודברו אל רחבעם לאמר: ⁴ אביך הקשה את עלנו ואתה עתה הקל מעברת אביך הקשה ועללו הכבב אשר נתן עליינו ונעבדך: ⁵ ויאמר אלהם לכו עד שלשה ימים ושובו אליו וילכו העם: ⁶ וועוז המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עומדים את פני שלמה אשר בהיותו חי לאמר איך אתם נועצים להסביר

הכרית כל זכר באדום: ¹⁷ וויברחה ארד הוא ואנשיהם אדמים מעבדי אביו אותו לבוא מצרים והדר נער קטן: ¹⁸ וויקמו ממדין ויבאו פארן ויקחו אנשים עם מפארן ובאו מצרים אל פרעה מלך מצרים ויתן לך בית ולחם אמר לך אשה את אהות אשתו אהות תחפנס הגבירה: ²⁰ ותלך לך אהות תחפנס את גבתה בנו ותגמלחו תחפנס בתוך בית פרעה והוא נבנת בית פרעה בני פרעה: ²¹ והדר שמע במצרים כי שככ דוד עם אבותיו וכי מת יואב שר הצבא ויאמר הדר אל פרעה שלחני ואליך אל ארצי: ²² ויאמר לך פרעה כי מה אתה חסר עמי והנך מבקש לлечך אל הארץ ויאמר לך כי שלח תשלהני: ²³ וויקם אלהים לך שטן את רזון בן אלידיע אשר ברח מאת הדודזר מלך צובה אדניו: ²⁴ וויקבע עליו אנשים כל הימים: ²⁵ ויבקש שלמה להמתה את ירבעם ויקם ירבעם ויבורחה מצרים אל שישק מלך מצרים והוא במצרים עד מות שלמה: ²⁶ וויתר דברי שלמה וככל אשר עשה והכמתו הלווא הם כתבים על ספר דברי שלמה: ²⁷ והוים אשר מלך שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה: ²⁸ ווישכב שלמה בנה את המלוא והילך אלמנה עבר לשלה מה בדור וירבם נבור סגר את פרץ עיר דוד אביו: ²⁸ והאיש ירבעם נבור חיל וירא שלמה את הגער כי עשה מלאה הוא ויפקר אותו לכל סבל בית יוסף: ²⁹ ויהי בעת ההיא וירבעם יצא מירושלים וימצא אותו אחיה השילני הנביא בדרך והוא מתקסה בשלמה חדשה ושניהם לבדם בשדה: ³⁰ ויתהפש אחיה בשלמה החדש אשר עליו ויבורעה שנים עשר קרעים: ³¹ ויאמר לירבעם קח לך עשרה קרעים כי כה אמר יהוה אלהי ישראל חנני קרע את הממלכה מיד שלמה ונתתי לך את עשרה השבעים: ³² והשבט האחד יהיה לך למען עברי דוד ולמען ירושלם העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי ישראל:

את העם הזה דבר: ז וידבר אליו לאמר אם היום תהיה עבד לעם הזה ועבדתם עוניהם ודברת אליהם דברים טובים והוא לך עבדים כל הימים: 8 ויעזב את עצת הוקנים אשר יעצחו ווועץ את הילדים אשר נדלו אותו אשר העמדים לפניו: 9 ויאמר אליהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו אליו לאמר הקל מן העל אשר נתן אביך עליינו: 10 וידברו אליו הילדים אשר נדלו אותו לאמר כה תאמיר לעם הזה אשר דברו אליו לאמר אביך הכביד את עלנו אתה הקל מעליינו כה תדבר אליהם קטני עבה ממתני אבי: 11 ווועטה אבי העמים עליכם על כבד ואני אסיך עליכם אביכם יסיד אהכם בשוטים ואני אישר אתכם בעקרבים: 12 ויבנו יربעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שובו אליו ביום השישי כאשר יעצחו: 13 וידבר אליהם עצת הילדים הוקנים אשר יעצחו: 14 ויאמר אליהם עצת הילדים לאמר אבי הכביד את עליכם ואני אסיך עליכם אבי יסיד אהכם בשוטים ואני אישר אתכם בעקרבים: 15 ולא שמע המלך אל העם כי היהת סבה מעם יהוה למען הקים את דברו אשר דבר יהוה ביד אחיה השילני אל ירבעם בן נבט: 16 וירא כל ישראל כי לא שמע המלך אליהם ושובו העם את המלך דבר לא אמר מה לנו חלק בדור ולא נחהלה בגין יש לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דוד וילך ישראל לאהליו: 17 ובבני ישראל היישבים בעיר יהודה ומלך עליהם רחבעם: 18 וישלח המלך רחבעם את אדרם אשר על המס וירגנו כל ישראל בו אבן וימת והמלך רחבעם החמאץ לעלות במרקבה לנוס ירושלים:

13 והנה איש אלהים בא מיהודה בדבר יהוה אל בית אל וירבעם עמד על המזבח להקтир: 2 ויקרא על המזבח בדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח כה אמר יהוה הנה בן נולד לבית דוד יאשיהו שמו וובח עלייך בית דוד וולתי שבת יהודה לברך: 26 ויבאו רחבעם על המזבח להקтир:

13 והנה איש אלהים בא מיהודה בדבר יהוה אל בית אל וירבעם עמד על המזבח להקтир: 2 ויקרא על המזבח בדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח כה אמר יהוה הנה בן נולד לבית דוד יאשיהו שמו וובח עלייך בית דוד וולתי שבת יהודה לברך: 26 ויבאו רחבעם

עלייך: 3 גונן ביום ההוא מופת לאמר זה המופת אשר דבר יהוה הנה המזבח נקרע ונשפק החדש אשר עליו: 4 ויהיו כשמי המלך את דבר איש האלים אשר קרא על המזבח בביתה אל וישלח ירבעם את ידו מעל המזבח לתפשו ותיבש ידו אשר שלח עלייו ולא יכול להשיבה אליו: 5 והמזבח נקרע ונשפך החדש מן המזבח כמופת אשר נתן איש האלים בדבר יהוה: 6 וויען המלך ויאמר אל איש האלים חל נא את פני יהוה אלהיך והתפלל בעדי ותשב ידו ואיש האלים את פני יהוה ותשב יד המלך אליו ותהי כבראשונה: 7 וידבר המלך אל איש האלים באהatri התי הביתה וסעדה ואתנה לך מותת: 8 ויאמר איש האלים אל המלך אם תתן לי את חצי ביתך לא אבא עמק ולא אכל לחם ולא אשתה מים במקום הזה: 9 כי כן צווה אתי בדבר יהוה לאמר לא תאכל לחם ולא תשתה מים ולא תשוב בדרך לך אשר הלאכת: 10 וילך בדרך אחר ולא שב בדרך אשר בא בה אל בית אל: 11 ונביא אחד זקן ישב בבית אל ייבו אבנו וספר לו את כל המעשה אשר עשה איש האלים היום בכיתה אל את הדברים אשר דבר אל המלך וספרותם ל아버지ם: 12 וידבר אליהם אביהם או זה הדרך הילך ויראו בניו את הדרך אשר הלך איש האלים אשר בא מיהודה: 13 ויאמר אל בניו חבשו לי החמור ויחבשו לו החמור וירככ עליו: 14 וילך אחרי איש האלים יימצאחו ישב תחת האלה ויאמר אליו אתה איש האלים אשר בא מיהודה ויאמר אני: 15 ויאמר אליו לך אתי הביתה ואכל לחם: 16 ויאמר לא אוכל לשוב אתך ולבוא אתך ולא אכל לחם ולא אשתה אתך מים במקום הזה: 17 כי דבר אליו בדבר יהוה לא תאכל לחם ולא תשתה שם מים לא תשוב לילכת בדרך אשר הלכת בה: 18 ויאמר לנוג אני נביא כמוך ומלאך דבר אליו בדבר יהוה לאמר השבתו אתך

הקני במוות: 34 ויהי בדבר הוה לחתאת בית ירבעם והכחיד ולהשמד מעל פni האדמה:

14 בעת ההיא חלה אביה בן ירבעם: 2 ויאמר ירבעם לאשתו קומי נא והשנית ולא ידע כי אתי אשת ירבעם והלכת שלה הנה שם אחיה הנכיה הוא דבר עלי למולך על העם הוה: 3 ולקחת בידך שערכה לחם ונקדים ובקבק דבש ובאת אלו הוא גינד לך מה היה לנער: 4 ותעש כן אשת ירבעם ותקם ותליך שלה ותבא בית אחיה ואחיה לא יכול לדאות כי קמו עינוי מшибו: 5 ויהוה אמר אל אחיה הנה אשת ירבעם באה לדרש דבר מעמך אל בנה כי חלה הוא כוה וכזה תדבר אליה ויהי כבאה והוא מתנכרה: 6 ויהי כشمע אחיה את קול רגליה באה בפתח ויאמר באי אשת ירבעם למה זה את מתנכרה ואני שלוח אליך קשה: 7 לכי אמרו לירבעם-ca אמר יהוה אלהי ישראל יע אשר הרימתייך מותוך העם ואתנק גניד על עמי ישראל: 8 ואקרוע את הממלכה מבית דוד ואתנה לך ולא הייתה כעבדי דוד אשר שמר מצותיו ואשר הلك אחריו בכל לבבו לעשות רק היישר בעיני: 9 ותרע לעשות מכל אשר היו לבנייך ותליך ותעשה לך אחרים ומסוכות להכעיסני ואתוי השלכת אחורי גוך: 10 לכן נני מביא רעה אל בית ירבעם והכרתי לירבעם משתוין בקיור עצור ועזוב בישראל ובעדתי אחרי בית ירבעם כאשר יברג הנגל עד תמו: 11 והמת לירבעם בעיר יאללו הכלבים והמתה בשדה יאללו עופ השמים כי יהוה דבר: 12 ואת קומי לי לבזק בבאה רגליך העירה ומטה הילך: 13 וספדו לו כל ישראל וקברו אותו כי זה לבדיו יבא לירבעם אל קבר יען נמצא בו דבר טוב אל יהוה אלהי ישראל בבית ירבעם: 14 וזכרים יהוה לו מלך על ישראל אשר יכרית את בית ירבעם זה היום ומה נם עתה: 15 וזכה יהוה את ישראל כאשר ינוד

ובשנת שמנה עשרה למלך ירבעם בן נבט מלך אביהם על יהודה: ²¹ שלוש שנים מלך בירושלים ושם כל הארץ נפתחי: ²² ויהי כשמי בעשא ויחדל מבנות הארץ להרמה וישב בתרצחה: ²² והמלך אסא השמיע את כל יהודה אין נקי ויישאו את אبني הרמה ואת עציה אשר בנה בעשא ויבן גם המלך אסא את גבע בנימן ירושלים: ²³ אשר צוהו כל דברי אסא וככל גבורתו ואת המצפה: ²³ ויתר כל דברי אסא וככל גבורתו וכל אשר עשה והערם אשר בנה הלא מה כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה רק לעת זקנתו חלה את רגלו: ²⁴ וישכב אסא עם אבתו ויקבר עמו אבתו בעיר דוד אביו וימלך יהושפט בנו תחתיו: ²⁵ ונדר בן ירבעם מלך על ישראל בשנת שיתים לאסא מלך יהודה וימלך על ישראל שנתיים: ²⁶ ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך אביו ובחטאו אשר החטיא את ישראל: ²⁷ ויקשר עליו בעשא בן אחיה לבית יששכר ויכחו בעשא בנבתו אשר לפולשתים ונדר וכל ישראל צרים על נבתון: ²⁸ וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: ²⁹ וידי מלכו כהה את כל בית ירבעם לא השair כל נשמה לירבעם עד השמדתו בדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילני: ³⁰ על חטאיהם ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את ישראל בכעסו אשר הкусיס את יהוה אלהי ישראל: ³¹ ויתר דברי נדר וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: ³² ומלחמה היה בין אסא ובין בעשא מלך ישראל כל מיהם: ³³ בשנת שלש לאסא מלך יהודה ויבן את הרמה לבליותה יצא ובא לאסא מלך יהודה: ³⁴ ויקח אסא את כל הכסף והזהב הנותרם באוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית מלך ויתנגם ביד עבדיו וישראל המלך אסא אל בן הדר בן טברמן בן חיון מלך ארם היישב בדמשק ³⁵ לאמור: ³⁶ ברית בין ובינך בין אבי ובין אביך הנה שלחתי לך שחד כסף וזהב לך הפרה את בריתך את בעשא מלך ישראל וישראל ויעלה מעלי: ³⁷ וישמע בן הדר אל המלך אסא וישראל

ישראל להכעיסני בחטאיהם: 3 הנני מבעיר אחרי בעשא ואחרי ביתו ונתתי את ביתך כבוי ירכבעם בן עשה להחטיא את ישראל: 20 יותר דבריו זמרי וקשרו נבט: 4 המת לבעשה בעיר יأكلו הכלבים והמת לו בשדה יأكلו עופ השמים: 5 ויתר דבריו בעשא ואשר עשה גנורתו הלא הם כתובים על ספר דבריו הימים למלי כי ישראל: 6 וישכב בעשא עם אבתיו ויקבר בתרצחה וימליך אלה בנו תחתיו: 7וגם ביד יהוא בן חני הنبي דבר יהוה היה אל בעשא ואל ביתו ועל כל הרעה אשר עשה בעני יהוה להכעיסו במעשה ידיו להוות כבית ירכעם ועל אשר הכה אותו: 8 בשנת עשרים ושש שנה לאסא מלך יהודה מלך אלה בנו בעשא על ישראל בתרצה שנים: 9 ויקשר עליו עברו זמרי ש מהצית הרכב והוא בתרצה שתה שכור בית ארצא אשר על הבית בתרצה: 10 וייבא זמרי ויכחו וmittahu בשנת עשרים ושבע לאסא מלך יהודה וימליך תחתיו: 11 ויהי במלךו שבתו על כסאו הכה את כל בית בעשא לא השair לו משתין בקיון גנאיו ורעהו: 12 וימגד זמרי את כל בית בעשא כדבר יהוה אשר דבר אל בעשא ביד הنبي: 13 אל כל החטאות בעשא וחטאות אלה בנו אשר חטא ואשר החטיאו את ישראל להכעיס את יהוה אלה ישראל בהבליהם: 14 יותר דברי אלה וכל אשר עשה הלוואם כתובים על ספר דבריו הימים למלי ישראל: 15 בשנת עשרים ושבע שנה לאסא מלך יהודה מלך זמרי שבעת ימים בתרצה והעם הנים על גבתון אשר לפלשתים: 16 וישמע העם הנים לאמר קדר זמרי ונם הכה את המלך ומלך כל ישראל את עמרי שד צבא על ישראל ביום ההוא במחנה: 17 ויעלה עמרי וכל ישראל עמו מגבתון יצרו על תרצה: 18 יותר כראות זמרי כי נלכדה העיר ויבא אל ארמון בית המלך וישרפ עליו את בית מלך באש וימת: 19 על חטאיהם אשר חטא לעשות

ויאמר אלהי התחשי מותשי נלעד אל אחאב מטהו: 20 ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלהי הנם על האלמנה אשר אני מתגורר עמה הרעות להמית את בנה: 21 ויתמד על הילד שלש פעמים ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלהי תשב נא נש הילד הזה על קרבו: 22 וישמע יהוה בקול אליו ותשב נפש הילד על קרבו ויהיו: 23 ויקח אלהי את הילד וירדתו מן העליה הביתה ויתנהו לאמו ויאמר אלהי ראי כי בנק: 24 ותאמר האשה אל אלהי עתה זה ידעת כי איש אלהים אתה ודבר יהוה בפק אמרת:

18 ויהי ימים רבים ודבר יהוה היה אל אלהי בשנה השלישית לאמר לך הראה אל אחאב ואתנה מטר על פני הארץ: 2 וילך אלהי להראות אל אחאב והרعب חזק בשרמון: 3 ויקרא אחאב אל עבדיו אשר על הבית ועבדיו היה ירא את יהוה מאידך: 4 ויהי בהכרית איזבל אתنبي יהוה ויקח עבדיו מה נבאים ויחביבם המשים איש במערה וככללים לחם ומים: 5 ויאמר אחאב אל עבדיו לך בארץ כל מעני המים ואל כל הנחלים אולי נמצא חצר ונחיה סוס ופרד ולוא נקרים מהבהמה: 6 ויחלקו להם הארץ לעבר בה אחאב הילך בדרך אחד לבדו ועבדיו הילך בדרך אחד לבדו: 7 ויהי עבדיו בדרך והנה אלהי לקרהו ויבrho ויפול על פניו ויאמר הארץ זה אדני אלהי: 8 ויאמר לו אני לך אמר לאדניך הנה אלהי: 9 ויאמר מה החטאתי כי אתה נתן את עבדך ביד אחאב להמיתני: 10 חי יהוה אלהיך אם יש גוי ומלכה אשר לא שלח אדני שם לבקשׁ ואמרו אין והשביע את הממלכה ואת ההני כי לא ימצאכה: 11 ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך הנה אלהי: 12 והיה אני אלך מארך ורוח יהוה ישאך על אשר לא אדע ובאותו להניד לאחאב ולא ימצעך והרנו ועבדך ירא את יהוה מגעריו: 13 הלא הגן לאדרני את אשר עשית בהרגן איזבל אתنبي יהוה

חי יהוה אלהי ישראל אשר עמדתי לפני אם היה השנים האלהי טול ומטר כי אם לפיד דברי: 2 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 3 לך מזוה ופניה לך קדמה ונסתרת בנחל כרית אשר על פני הירדן: 4 והיה מהנה נחל תשחה ואת הערכים צויתי לככלכלך שם: 5 וילך וייש כדבר יהוה וילך וייש בנחל כרית אשר על פני הירדן: 6 והערכים מבאים לו לחם ובשר בבקר ולהם ובשר בערב ומן הנחל ישתה: 7 ויהי מקץ ימים וייבש הנחל כי לא היה נשם בארץ: 8 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 9 קום לך צרפתה אשר לצידון וישבת שם הנה צויתי שם אשה אלמנה לככלכלך: 10 ויקם וילך צרפתה ויבא אל פתח העיר והנה שם אשה אלמנה מקששת עצים ויקרא אלהי ויאמר קחי נא לי מעט מים בכלי ואשחתה: 11 ותלך לקחת ויקרא אלהי ויאמר לקחי נא לי פת לחם בידך: 12 ותאמר חי יהוה אלהיך אם יש לי מעוג כי אם מלא כף קמיה בכד ומעט שמן בצפתה והנני מקששת שניים עצים ובאותו ועשיתו לי ולبني ואכלנהו ומנתנו: 13 ויאמר אלהי אלהי אל תיראי בא עשי כדברך אך עשי לי שם ענה קטנה בראשנה והוציאת לי וילך ולבנק תעשי באחרונה: 14 כי כה אמר יהוה אלהי ישראל כד הקמיה לא תכללה וצפתה השמן לא תחשר עד יום תתן יהוה נשם על פני הארץ: 15 ותלך ותעשה כדבר אלהי והאכל הוא והיא וביתה ימים: 16 כד הקמיה לא כללה וצפתה השמן לא חסר כדבר יהוה אשר דבר ביד אלהי: 17 ויהי אחר הדברים האלהי חלה בן האשעה בעלת הבית ויהי חליו חזק מאד עד אשר לא נותרה בו נשמה: 18 ותאמר אל אלהי מה לי וילך איש האלים באתי אליו להזכיר את עוני ולהמית את בני: 19 ויאמר אלהי תנוי לי את בנק ויקחחו מחיקה ויעלהו אל העליה אשר הוא ישב שם וישכחו על

מעבר הכהרים ווינגן עד לעלות המנחה ואין
 קול ואין ענה ואין קשב: ³⁰ ויאמר אלהו לכל העם
 נשא אליו ויגשו כל העם אליו וירפא את מזבח יהוה
 ההר: ³¹ ויקח אליוו שתים עשרה אבני כמספר
 שבטי בני יעקב אשר היה דבר יהוה אליו לאמור
 ישראל יהיה שמו: ³² ויבנה את האבנים מזבח בשם:
 יהוה וייעש תעללה כבית סattiים זרע סביב למזבח:
 ויערך את העצים ווינהת את הפר ווישם על העצים: ³³
 ויאמר מלאו או ארבעה כדמים מים ויצקו על התעללה:
 ועל העצים ויאמר שנו ווישנו ויאמר שלישי וישלשו:
 וילכו הימים סביב למזבח ונם את התעללה מלא
 מים: ³⁴ ויהי בעלות המנחה ויגש אליוו הגביה ויאמר
 יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל היום יודע כי אתה
 אלהים בישראל ואני עברך ובבריך עשו כי כל
 הדברים האלה: ³⁵ עני יהוה עני וידעו העם הזה כי
 אתה יהוה האלים אתה הסבת את לבם אהרכות:
 והחכים ואת העפר ואת חמי אש בתעללה לחכמה:
 האבניים ואת העפר ואת חמי אש בתעללה לחכמה:
 וירא כל העם ויפלו על פניהם ויאמרו יהוה הוא
 האלים יהוה הוא האלים: ⁴⁰ ויאמר אלהו להם
 תפשו את נביי הבעל איש אל ימלט מהם ויתפשים
 וירדמ אלהו אל נחל קוישון ווישחטם שם: ⁴¹ ויאמר
 אלהו לאחאב עליה אכל ושותה כי קול הממון הנשム:
 ויעלהacha לאכלי ולשתות ואליהם עליה אל ראש
 הכרמל וינגר ארצה ושם פניו בין ברכו: ⁴³ ויאמר
 אל נערו עליה נא הבט דרך ים ויעל ויבט ויאמר אין
 מאומה ויאמר שב שבע פעמים: ⁴⁴ ויהי בשבעית
 קול וענין ענה וופסחו על המזבח אשר עשה: ²⁷ ויהי
 אמר אל אהאב אסר ורד ולא יעצרה הנשム: ⁴⁵ ויהי
 עד כה ועד כה והשmins התקדרו עבים ורוח ויהי
 נשם גדוול וירכב אהאב וילך יורusalem: ⁴⁶ ויהי יהוה
 והוא ויקין: ²⁸ ויקרא בקהל גדוול ויתגדרו כמנשפטם
 בחרבות וברמחים עד שפרק דם עליהם: ²⁹ ויהי
 ואחבא מנביי יהוה מאה איש חמשים חמשים איש
 במערה ואכלכלם ל闯 וממים: ¹⁴ ועתה אתה אמר לך
 אמר לאדריך הנה אלהו והרנני: ¹⁵ ויאמר אלהו חי
 יהוה צבאות אשר עמדתי לפני כי היום נראה אלה:
 וילך עברךו לקראת אהאב ויגד לו וילך אהאב
 לקראת אלהו: ¹⁷ ויהיו כראות אהאב את אלהו ויאמר
 אהאב אלהו אתה זה עכבר ישראל: ¹⁸ ויאמר לא
 עכרתוי את ישראל כי אם אתה ובית אביך בעובכם את
 מצות יהוה ותליך אהרי הבעלים: ¹⁹ ועתה שלח קבץ
 אליו את כל ישראל אל הר הכרמל ואת נביי הבעל
 ארבע מאות וחמשים ונביי האשרה ארבע מאות
 אלף שלחן איזבל: ²⁰ ושלח אהאב בכל בני ישראל
 ויקבץ את הנביאים אל הר הכרמל: ²¹ ויגש אלהו אל
 כל העם ויאמר עד מתי אתם פשחים על שני הטעפים
 אם יהוה האלים לכוב אחורי ואם הבעל לכוב אחורי
 ולא ענו העם אותו דבר: ²² ויאמר אלהו אל העם אני
 נותרתי נביא ליהוה לבדי ונביי הבעל ארבע מאות
 וחמשים איש: ²³ ויתנו לנו שנים פרים ויבחרו להם
 הפר האחד וינתחחו וישימו על העצים האש לא
 ואני אעשה את הפר האחד וננתן על העצים האש לא
 אשיהם: ²⁴ וקראתם בשם אלהיכם ואני אקרא בשם
 יהוה והיה האלים אשר ענה באש הוא האלים
 יען כל העם ויאמרו טוב הדבר: ²⁵ ויאמר אלהו
 לנביי הבעל בחרו לכם הפר האחד ועשוראשונה
 כי אתם הרבים וקראו בשם אלהיכם האש לא תשימו:
 ויקחו את הפר אשר נתן להם ויעשו ויקראו בשם
 הבעל מהבקר ועד הצדדים לאמר הבעל ענו ונין
 קול וענין ענה וופסחו על המזבח אשר עשה: ²⁷ ויהי
 בצדדים ויהתל בהם אלהו ויאמר קראו בקהל גדוול
 כי אלהים הוא כי שיח וכי שנין לו וכי דרך לו או לישן
 הוא ויקין: ²⁸ ויקרא בקהל גדוול ויתגדרו כמנשפטם

הייתה אל אליו וישנס מותניו וירץ לפני אחאב עד באכה יורעאלה:

19 יונד אחאב לאיזבל את כל אשר עשה אליו והוא כל אשר הרג את כל הנבאים בחרב: 2 ותשלה איזבל מלאך אל אליו לאמר כי יעשן אלהים וכח יוספין כי כעת מחר אשימים את נפשך נפש אחד מהם: 3 וירא ויקם וילך אל נפשו ויבא באර שבע אשר ליהודה וינה את נערו שם: 4 והוא החל במדבר דרך יום ויבא וישב תחת רתם אחת ויאכל את נפשו למות ויאמר רב עתה יהוה קח נפשי כי לא טוב אוב מאבתי: 5 וישכב ווישן תחת רתם אחד ונה זה מלאך גנבו ויאמר לו קום אcolon: 6 ויבט והנה מראשתי ענה רצפים וצפתים מים ויאכל ווישת ווישב ווישכב: 7 ווישב מלאך יהוה שניית ונגע בו ויאמר קום אכל כי רב מנק הדרך: 8 ויקם ויאכל ווישת וילך בכח האכילה היה ארבעים יום וארבעים לילה עד הר האלים חרב: 9 ויבא שם אל המערה וילן שם ונה דבר יהוה אליו ויאמר לו מה לך פה אליו: 10 ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל את מזבחיך הרסו ואת נבייך הרנו בחרב ואותר אני בלבד ויבקש את נפשי לקחתה: 11 ויאמר צא ועמדת בהר לפני יהוה והנה יהוה עבר ורוח גדולה וחוזק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני יהוה לא ברוח יהוה ואחר הרוח רعش לא ברעש יהוה: 12 ואחר הרعش אש לא באש יהוה ואחר האש קול דממה דקה: 13 ויהי כשמע אליו קול וילט פניו באדרתו ויצא ועמד פתח המערה והנה אליו קול ויאמר מה לך פה אליו: 14 ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל את מזבחיך הרסו ואת נבייך הרנו בחרב ואither אני בלבד ויבקש את נפשי לקחתה: 15 ויאמר יהוה אליו לך שוב לדרכך מדבירה دمشق ובאת ומשחת את חזאל

20 וכן הדר מלך ארם קבץ את כל חילו ושלשים ושנים מלך אותו וסוס ורכב ויעל וייצר על שמרון וילחם בה: 2 וישלח מלאכים אל אחאב מלך ישראל העירה: 3 ויאמר לו כי אמר בן הדר כספך וזהבך לי הוא ונשיך ובנייך הטוביים לי הם: 4 וויען מלך ישראל כי אמר כדברך אדני המלך לך אני וכל אשר לי: 5 וישבו המלאכים ויאמרו כי אמר בן הדר לא אמר כי שלחתי לך לאיך לאמר כספך וזהבך ונשיך ובנייך לי תחן: 6 כי אם כעת מחר אשלח את עבדך אליך וחושו את ביתך ואת בתاي עבריך והיה כל מהCMD ענייניך ישימו בידם ולקחו: 7 ויקרא מלך ישראל לכל זקני הארץ ויאמר דעו נא וראו כי רעה זה מבקש כי שלח אליו לנשי ולבני ולכשפי ולזהבי ולא מנעתי ממן: 8 ויאמרו אליו כל הוקנים וכל העם אל תשמע ולוא תאהבה: 9 ויאמר למלאכי בן הדר אמרו לאדני המלך כל אשר שלחת אל עבריך בראשנה עשוה והדבר הזה לא אוכל לעשות ולילכו המלאכים וישבexo דבר: 10 וישלח אליו בן הדר ויאמר כי יעשן לי אלהים וכח יוספו אם ישפק עפר שמרון לשעלים לכל העם

אשר ברגלי: **ט** וויען מלך ישראל ויאמר דברו אל איש האללים ויאמר אל מלך ישראל והוא אמר כה אמר תהלהל חגר כمفחה: **טז** ויהיו כשמע את הדבר הזה והוא שתה הוא והמלכים בסכות ויאמר אל עבדיו שמו וישמו על העיר: **טז** והנה נביא אחד נש אל אחאב מלך ישראל ויאמר כה אמר יהוה הראית את ימים ויהיו ביום השביעי ותקרב המלחמה ויכו בני כל ההמון הנדול זהה הנני נתנו בידך היום וידעת כי אני יהוה: **טז** ויאמר אחאב במאי ויאמר כה אמר יהוה בנעריו שרי המדינות ויאמר מי יאשר המלחמה ויאמר אתה: **טז** וופקד את נעריו שרי המדינות ויהיו מעתים שני ושלשים ואחריהם פקד את כל העם כל בני ישראל שבעת אלף: **טז** ויצאו בחרדים ובן הדר שתה שכור בסכות הוא והמלך שלשים ושנים מלך עוד אותו: **טז** ויצאו נעריו שרי המדינות בראשנה ושלה בן הדר וינגידו לו לאמר אנשים יצאו משמרון: **טז** ויאמר אם לשולם יצאו תפשים חיים ואם למלחמה יצאו חיים והחיל אחר אחרים: **טז** ויכו איש איש המדינות והחיל אלה מלחמות בראשיהם ויבאו אל מלך ישראל ויאמרו עבדך בן דוד אמר תהיך נפשי ויאמר העודנו תוי אהי הווא: **טז** ויאמר אם לא קחחו באו יהודנו תוי אהי הווא: **טז** והאנשים ינחשו וימחרו ויחלטו הממן ויאמרו אחיך בן הדר ויאמר באו קחחו ויצא אליו בן הדר ויעלהו בראשיהם ויבאו אל מלך ישראל ויאמר עבדך בן דוד אמר לך אביך אשיב וחוץות תשים לך בירושלים כאשר מאה אביך אשיב וחוץות תשים לך בירושלים שם אביך בשמרון ואני בברית אשליך ויכרת לברית ושלהחכו: **טז** ויאיש אחד מבני הנביאים אמר אל רעהו בדבר יהוה הכני נא וימאן האיש להכתו: **טז** ויאמר לו אשר תעשה כי לחשובת השנה מלך ארם עליה עלי: **טז** אל מלך ישראל ויאמר לו לך התחוק ודע וראה את שמעת בקול יהוה הנך הולך מאי ותקך אשר תעשה כי לחשובת השנה מלך ארם עליה עלי: **טז** ועבדי מלך ארם אמרו אליו אלהי הרים אליהם עלה כן חזקו ממן ואליהם נלחם אתם במישור אם לא נחזק מהם: **טז** ואת הדבר הזה עשה הסר המלכים איש מקמו ושים פחות חתיהם: **טז** ואתה תמנה לך חיל כחיל הנפל מאותך וסוס כסוס ורכב כרכב ונלחמה אותם במישור אם לא נחזק מהם וישמע לקלים ויעש כן: **טז** ויהיו לחשובת השנה וופקד בן הדר את ארם עבדך עשה הנה והנה והוא איןנו ויאמר אליו מלך ישראל עבדך עשה הנה והנה והוא איןנו ויאמר אל מלך ישראלי בן משפטך אתה חרצת: **טז** וימחר ויסר את התפרק וכלכלו וילכו לקראותם ויהנו בני ישראל נגדם כשי חיפוי עזים וארם מלאו את הארץ: **טז** ויגש האפר מעל עינוי ויכר אותו מלך ישראל כי מהנבאים

סקל נבות וימת: ¹⁵ ויהי כשםע איזבל כי סקל נבות רימת וה Amar איזבל אל אחאב קום רש את כרם נבות היורעאל אשר מאן לחתך בכסף כי אין נבות חי כי מות: ¹⁶ ויהי כשםע אחאב כי מות נבות ויקם אחאב לרדרת אל כרם נבות היורעאל לרשתו: ¹⁷ ויהי דבר יהוה אל אליו התחשב לאמר: ¹⁸ קום רד לקראת אחאב מלך ישראל אשר בשמרון הנה בכרם נבות אשר ירד שם לרשתו: ¹⁹ ודברת אליו לאמר כי אמר יהוה הרצתה וגמ' ירשת ודברת אליו לאמר כי אמר יהוה במקום אשר לקקן הכלבים את דם נבות ילכו הכלבים את דרכם גם אתה: ²⁰ ויאמר אחאב אל אליו המצחאני איביך ויאמר מצחתי יען התmercך לעשות הרע בעני יהוה: ²¹ הנה מבאי אליך רעה ובערתי אחיך והכרתי לאחאב משתין בקירות עצור ועזוב וככיתה בעשא בן אחיה אל הкус אשר הкусת ותחטא את ישראל: ²² וגם לאיזבל דבר יהוה לאמר הכלביםأكلו את איזבל בחיל ירושאל: ²³ הנה לאחאב בעיר אכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמיים: רק לא היה כאחאב אשר התmercך לעשות הרע בעני יהוה אשר הסתה אותו איזבל אשתו: ²⁴ ויתעצב מادر ללבת אחורי הנגליים ככל אשר עשו האמרי אשר הורייש יהוה מנבי בני ישראל: ²⁵ ויהי כשםע אחאב את הדברים האלה ויקרע בנדיו ווישם שק על בשרו ויוציאם וישכב בשק ויהלך את: ²⁶ ויהי דבר יהוה אל אליו התחשב לאמר: ²⁷ הראות כי נכנע אחאב מלפניהם יען כי נכנע מפני לא אביה הרעה בימי בימי בנו אביה הרעה על ביתו:

22 ישבו שלוש שנים אין מלחמה בין ארם ובין ישראל: ²⁸ ויהי בשנה השלישית וירד יהושפט מלך יהודה אל מלך ישראל: ²⁹ ויאמר מלך ישראל אל עבדיו הידעתם כי לנו רמת גלעד ואנחנו מחשים ויסקלחו באכנים וימת: ³⁰ וישלחו אל איזבל לאמר

הוא: ⁴² ויאמר אליו כי אמר יהוה יען שלחת את איש חרמי מיד והיתה נשפך תחת נפשו ועמך חחת עמו: ⁴³ וילך מלך ישראל על ביתו סר וזעף ויבא שמרונה: **21** ויהי אחר הדברים האלה כרם היה לנבות היורעאל אשר ביוירעאל אצל היכל אחאב מלך שמרון: ² וידבר אחאב אל נבות לאמר תננה לי את כרמך ויהי לי לנין ריק כי הוא קרוב אצל ביתו ואתנה לך תחתיו כרם טוב ממנו אם טוב בענייך אתנה לך כסף מהירות זה: ³ ויאמר נבות אל אחאב חיללה לי מיהוה מתתי את נחלת אביי לך: ⁴ ויבא אחאב אל ביתו סר וזעף על הדבר אשר דבר אליו נבות היורעאל ויאמר לא אתן לך את נחלת אבותי ושכוב על מתחו ויסב את פניו ולא אכל להם: ⁵ ותבא אליו איזבל אשתו ותדבר אליו מה זה רוחך סרה ואינך אכל להם: ⁶ וידבר אליה כי אדרבר אל נבות היורעאל ויאמר לו תננה לי את כרמך בכסף או אם הפץ אתה אתנה לך כרם תחתיו ויאמר לא אתן לך את קרמי: ⁷ ותאמר אלהי איזבל אשתו אתה עתה עשה מלוכה על ישראל קום אכל להם ויטב לך אני אתן לך את כרם נבות היורעאל: ⁸ ותכתב ספרים בשם אהאב ותחתום בחתמו ותשלח הספרים אל הוקנים ועל החרים אשר בעירו הושבים את נבות: ⁹ ותכתב בספרים לאמր קראו צום וחוшибו את נבות בראש העם: ¹⁰ וחוшибו שנים אנשים בני בליעל ננדו ויעדהו לאמר ברכת אלהים מלך והוציאו וסקלו וימת: ¹¹ ויעשו אנשי עירם הוקנים ותחרים אשר היישבים בעירו כאשר שלחה אליהם איזבל כאשר כחוב בספרים אשר שלחה אליהם: ¹² קראו צום וחוшибו את נבות בראש העם: ¹³ ויבאו שני האנשים בני בליעל וישבו ננדו ויעדהו אנשי הבליעל את נבות ננד העם לאמר ברך נבות אלהים מלך ויצאהו מהוזע לעיר ויסקלחו באכנים וימת: ¹⁴ וישלחו אל איזבל לאמר

מלחמתך אתה מיד מלך ארם: ¹⁹ ויאמר אל יהושפט עלי טוב כי אם רע: ²⁰ ויאמר לך שמע דבר יהוה ראייתך את יהוה ישב על כסאו וכל צבאות השמיים עומד עליו מימינו ומשמאלו: ²¹ ויאמר יהוה מי יפתח את אחאב ויעל וויפל ברמת גלעד ויאמר זה בכה וזה אמר בכה: ²² ויצא הרוח ויעמד לפניו יהוה ויאמר אני אפתחנו ויאמר יהוה אליו במה: ²³ ויאמר אצא והייתי אדרני ביד המלך: ²⁴ ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי כל נביאיו ויאמר תפחה ונם תוכל ציא רוח שקר בפי כל נביאיו ויאמר תפחה ונם תוכל ציא ועשה כן: ²⁵ ונכון הנה נתן יהוה רוח שקר בפי כל נביאך אלה והוא דבר עלייך רעה: ²⁶ וינשׁ צדקהו בן כנענה ויכה את מיכיהו על הלחוי ויאמר אי זה עבר רוח יהוה מatoi לדבר אותך: ²⁷ ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום ההוא אשר תבא חדר לחדר להתחבה: ²⁸ ויאמר מלך ישראל קח את מיכיהו והשיבתו אל מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר מהרה מיכיהו בן מלחה: ²⁹ ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה ישבים אמן שר העיר ואל יואש בן המלך: ³⁰ ואמרת כה אמר המלך שמו את זה בית הכלא והאכילהו לחים לחץ ומיט לחש עד באיש שלום: ³¹ ויאמר מיכיהו אם שוב תשוכב בשלום לא דבר יהוה כי ויאמר שמו עמיים כלם: ³² ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה רמת גלעד: ³³ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט התchapש ובא במלחמותך ואתה לבש בגדים ויתחפש המלך: ³⁴ והמלך אשר הילך לקרא מיכיהו דבר תננה את ארם עד כלתם: ³⁵ וככל הנבאים נבאים כן לאמר עליה רמת גלעד והצלה נתן יהוה ביד יהוה אליוetrod: ³⁶ ויהו כראות שר הרכבת את יהושפט והמה אמרו לך מלך ישראל ויבוא במלחמותך: ³⁷ ומלך ארם צזה את שרוי הרכבת אשר לו שלשים ושנים לאמר לא תלחמו את קטן ואת גדוֹל כי אם אתה מלך ישראל לדבר: ³⁸ ויהו כראות שר הרכבת את יהושפט והמה אמרו לך מלך אליו מיכיהו הנילך אל רמת גלעד למלחמותך אם נחדר ויאמר אליו המלך עד כמה עמיים אני המלך אליו מיכיהו הנילך אל רמת גלעד נתן יהוה ביד משבעך אשר לא תדבר אליו רק אמת בשם יהוה: ³⁹ ויאמר ראייתי את כל ישראל נפציים אל הרים כזאת אשר אין להם רעה ויאמר יהוה לא אדרני אלה ישבו איש לבתו בשלום: ⁴⁰ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הלוא אמרתי לך לא יתגנַּב ⁴¹ ויעבר הדינה במתנה כבא המשש לאמר איש אל

עירו ואיש אל ארצו : ³⁷ וימת המלך ויבוא שמרון ויקברו את המלך בשמרון : ³⁸ וישטף את הרכב על ברכת שמרון וילקו הכלבים את דמו והונות רחציו כדבר יהוה אשר דבר : ³⁹ ויתר דברי אהאב וכל אשר עשה ובית השן אשר בנה וכל הערים אשר בנה הללו הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל : ⁴⁰ וישכב אהאב עם אבתיו וימלך אחיזיו בנו תחתיו : ⁴¹ ויושפט בן אסא מלך על יהודה בשנת ארבע לאחאב מלך ישראל : ⁴² ויושפט בן שלשים וחמש שנה במלךו ועשרים וחמש שנה מלך בירושלים ושם אמו עזובה בת שלחי : ⁴³ וילך בכל דרך אסא אביו לא סר ממנו לעשות הישר בענייה יהוה אך הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות : ⁴⁴ וישראל ירושט עם מלך ישראל : ⁴⁵ ויתר דברי יהושפט וגבורתו אשר עשה ואשר נלחם הלאם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה : ⁴⁶ ויתר הקדש אשר נשאר ביום אסא אביו בעיר מן הארץ : ⁴⁷ ומלך אין באדם נצב מלך : ⁴⁸ יהושפט עשר אניות בראשו ללבת אופירה לזהוב ולא הלק כי נשברה אניות בעזיוں גבר : ⁴⁹ או אמר אחיזיו בן אהאב אל יהושפט ילכו עבדי עם עבריך באניות ולא אבה יהושפט : ⁵⁰ וישכב יהושפט עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך יהורם בנו תחתיו : ⁵¹ אחיזיו בן אהאב מלך על ישראל בשמרון בשנת שבע עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך על ישראל שניםים : ⁵² ויעש הרע בענייה יהוה וילך בדרך אביו ובדרך אמו ובדרך ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל : ⁵³ ויעבד את הבעל וושתהוה לו ויכעס את יהוה אלהי ישראל ככל אשר עשה אביו :

אללה חמשים בענין: ¹⁴ הנה ירדה אש מן השמים ותأكل את שני שרי החמשים הראשונים ואת חמישהם ועתה תיקר נפשי בענין: ¹⁵ וידבר מלאך יהוה אל אליו רד אותו אל תירא מפני ויקם וירד אותו אל המלך: ¹⁶ וידבר אליו כי אמר יהוה יען אשר שלחת מלאכים לדרש בבעל זובוב אליו עקרון המבלי אין אלהים בישראל לדרש בדברו לבן המטה אשר עלית שם לא תרד ממנה כי מות תמות: ¹⁷ וימת דבר יהוה אשר דבר אליו והוא מלך יהודם תחתיו בשנת שיתים ליודען בן יהושפט מלך יהודה כי לא היה לו בן: ¹⁸ ויתר דבריו אחותיו אשר עשה הלואה מה כתובים על ספר דבריו הימים למלכי ישראל:

2 יהי בהעלות יהוה את אליו בסערה השמים וילך אליו והוא לישע מן הנלול: ² ויאמר אליו אל אלישע שב נפה כי יהוה שלחני עד בית אל ויאמר אלישע חי יהוה וחיה נפץ אם אעזוב וירדו בית אל: ³ ויצאו בני הנביאים אשר בית אל אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לך את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי החשו: ⁴ ויאמר לו אליו אלישע שב נפה כי יהוה שלחני ירדו ויאמר חי יהוה וחיה נפץ אם אעזוב ויבאו יריחו: ⁵ ויגשו בני הנביאים אשר ביריחו אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לך את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי החשו: ⁶ ויאמר לו אליו שב נפה כי יהוה שלחני הירדן והיא אמר חי יהוה וחיה נפץ אם אעזוב וילכו שניהם: ⁷ וחמשים איש מבני הנביאים הלוכו ויעמדו מנגד מרוחק ושניהם עמדו על הירדן: ⁸ ויקח אליו את אדרתו ויגלם וכיח את המים ויחציו הנה והעברו שניהם בחרבבה: ⁹ ויהי כעברים ואליהם אמר אל אלישע שאל מה עשה לך בטרם אלקח מעמך ויאמר אלישע ויהי נא פי שניים ברוחך אליו: ¹⁰ ויאמר הקשיות לשואל אם תראה אתך וידבר אליו איש האלים תיקר נפשי ונפש עבדיך

1 ויפשע מואכ בישראל אחריו מות אחאב: ² ויפל אחוזה بعد השבכה בעלייתו אשר בשומרון ויחל וישלח מלאכים ויאמר אליהם לכוב דרכו בבעל זובוב אליו עקרון אםacha מחל' זה: ³ ומלאך יהוה דבר אל אלה התשבי קום עללה לקראת מלאכי מלך שמרון ודבר אליהם המבלי אין אלהים בישראל אתם היכים לדרש בבעל זובוב אליו עקרון: ⁴ ולבן כי מות תמות וילך אליו: ⁵ וישבו המלאכים אליו ויאמר אליהם מה זה שבתם: ⁶ ויאמרו אליו איש עללה לקראותנו ויאמר אלינו לכוב שובו אל המלך אשר שלח אתכם ודברתם אליו כי אמר יהוה המבלי אין אלהים בישראל אתה שלח לדרש בבעל זובוב אליו עקרון לבן המטה אשר עלית שם לא תרד ממנה כי מות תמות: ⁷ וידבר אליהם מה משפט האיש אשר עללה לקראותם וידבר אליכם את הדברים האלה: ⁸ ויאמרו אליו איש בעל שער ואזור עור במתנייו ויאמר אלה התשבי הו: ⁹ וישלח אליו שר חמשים וחמשיו וועל אליו והנה ישב על ראש ההר וידבר אליו איש האלים המלך דבר רדה: ¹⁰ ויענה אליו וידבר אליו שר חמשים ואיש אדניך או תרד אש מן השמים ותأكل אתך ואת חמישיך ותרד אש מן השמים ותאכל אותו ואת חמישיו: ¹¹ ווישב וישלח אליו שר חמשים אחר חמישיו ויען וידבר אליו איש האלים כה אמר המלך מהרה רדה: ¹² ויען אלהים אמר אליהם אם איש האלים אני תרד אש מן השמים ותאכל אתך ואת חמישיך ותרד אש אליהם השמים ותאכל אותו ואת חמישיך ותרד אש אליהם מן השמים ותאכל אותו ואת חמישיו: ¹³ ווישב וישלח שר חמשים שלשים וחמשיו וועל ויבא שר חמשים השלישי ויכרע על ברכיו לנגד אליו ויתחנן אליו וידבר אליו איש האלים תיקר נפשי ונפש עבדיך

לך מאמתך יתוי לך וכן אין לא יהוה רק לא כאביו
 עשרה שנה: 2 ויעשה הרע בעני יהוה רק לא כאביו
 הלכים הולך ודבר ותנה רכב אש וסוסי אש ופרדו
 וכאמו ויסר את מצבח הבעל אשר עשה אביו: 3 רך
 בחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל דבר
 ראה והוא מצעק אבוי רכב ישראל ופרשיו ולא
 ראה עוד ויחזק בנבדיו ויקרעם לשנים קרעם: 4
 בין שנייהם ויעל אליו בסערה השמיים: 12 ואליישע
 לא סר ממנה: 5 ומישע מלך מואב היה נקר והшиб
 למלך ישראל מהה אלף כרים ומהה אלף אלילים
 צמר: 6 ויהי כמוות אהאב ויפשע מלך מואב במלך
 ישראל: 7 ויצא המלך יהורם ביום ההוא משמרון
 ופקד את כל ישראל: 8 וילך וישלח אל יהושפט
 מלך יהודה לאמր מלך מואב פשע כי התלך אתי
 אל מואב למלחמה ויאמר עלה כמוני כמוך כעמי
 כעמך כסוסי כסוסיך: 9 ויאמר איזה הדרך נעללה
 ויאמר דרך מדבר אדום ויסבו דרך שבעת ימים ולא היה
 יהודה וממלך אדום ויסבו דרך שבעת ימים ולא היה
 מים לממחנה וללחמה אשר ברגליהם: 10 ויאמר מלך
 ישראל אהה כי קרא יהוה לששת המלכים האלה
 להתקאות ביד מואב: 11 ויאמר יהושפט האין פה
 נבייה ליהוה ונדרשה את יהוה מאותו ויען אחד מעבדיו
 מלך ישראל ויאמר מה אלה אלישע בן שפט אשר יצק
 מים על ידי אליהו: 12 ויאמר יהושפט יש אותו דבר
 יהוה וירדו אליו מלך ישראל ויהושפט וממלך אדום:
 13 ויאמר אלישע אל מלך ישראל מה לי וילך לך אל
 נביי אביך ועל נביי אמך ויאמר לו מלך ישראל
 אל כי קרא יהוה לששת המלכים האלה להתקאות
 ביד מואב: 14 ויאמר אלישע חוי יהוה צבאות אשר
 עמדתוי לפניו כי לולי פנוי יהושפט מלך יהודה אני
 נשא אם אביכט אליך ואם אראך: 15 וועתה קחו לי מננו
 והיה לנו הנמן ותהי עלייך יד יהוה: 16 ויאמר כה
 אמר יהוה עשה הנהל הזה גבים גבים: 17 כי כה אמר
 יהוא תראו רוח ולא תראו נשמ ותנהל ההוא ימלא
 מים ושתיהם אתם ומוקיכם ובחתכם: 18 ונקל זאת
 בעני יהוה וננתן את מואב בירכם: 19 והכitemם כל עיר
 מבצר וכל עיר מבחור וכל עץ טוב חפילו וכל מעני
 שמנה עשרה ליהושפט מלך יהודה ומלך שתים

מים תשתמו וכל החלוקת הטובה תכאבו באכנים:⁹ ותאמר אל אישת הגנה נא יודעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו תמיד:¹⁰ נעשה נא עלית קיר קטנה ונשים לו שם מטה ושולחן וכסא ומונרה והיה בבא אלנו יסור טמה: ¹¹ ויהי היום ויבא טמה והוא אל העליה וישכב טמה: ¹² ויאמר אל נחוי נערדו קרא לשוניות זאת ויקרא לה ותעמד לפניו: ¹³ ויאמר לו אמר נא אליה הנה חרדת אלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות לך היש לדבר לך אל המלך או אל שר הצבא ותאמר בתוך עמי אני ישבת: ¹⁴ ויאמר ומה לעשות לה ויאמר ניחוי אבל בן אין לה ואישה זקן: ¹⁵ ויאמר קרא לה ויקרא לה ותעמד בפתח: ¹⁶ ויאמר למועד הזה כתה חייה אני חבקת בן ותאמր אל אדני איש האלים אל חכוב בשפטך: ¹⁷ ותהר האשא ותלך בן למועד הזה כתה חייה אשר דבר אליה אלישע: ¹⁸ ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל אביו אל הקצרים: ¹⁹ ויאמר אל אביו דashi ראש ויאמר אל הנער שהוא אל אמו: ²⁰ וישאהו ויבאהו אל אמו וישב על בריכת עד הצהרים וימת: ²¹ ותעל ותשכבהו על מטה איש האלים ותסנור בערו ותצא: ²² ותקרא אל איש ותאמר שלחה נא לי אחד מן הנערים ואחת האתנות וארכזה עד איש האלים ואשובה: ²³ ויאמר מדוע אני הלכתי אליו היום לא חדש ולא שבת ותאמר שלום: ²⁴ ותחשב האטון ותאמր אל נערעה נתג ולך אל העצר לי לרך כי אם אמרתי לך: ²⁵ ותלך ותבוא אל איש האלים אל הר הכרמל ויהי כראות איש האלים אתה מננד ויאמר אל ניחוי נעריו הנה השוניות הללו: ²⁶ עתה רוץ נא לך ראתה ויאמר לה השלום לך השלום לאישך השלום ליד ותחווק שלום: ²⁷ ותבא אל איש האלים אל ההר ותחווק ברגלו וינש ניחוי להדרפה ויאמר איש האלים הרפה לה כי נפשה מריה לה ויוה העלים ממוני ולא הניד אלישע אל שום ושם אשה גדולה ותזוק בו לאכל

20 ויהי בCKER כעלות המנחה והנה מים באים מדרך אדום ותملא הארץ את המים: ²¹ וכל מואב שמעו כי עלו המלכים להלחם בהם ויצעקו מכל חגר חנרת ומעלה ויעמדו על הגבול: ²² וישכימו בCKER והמשמץ רוחה על המים ויראו מואב מננד את המים אדים כדם: ²³ ויאמרו דם זה החרב נחרבו המלכים וכיו ישראל ויקמו ישראל ויכו את מואב ויינסו מפניהם ויבו בה והוכחות את מואב: ²⁴ ויבאו אל מhana איש את רעהו ועתה לשכל מואב: ²⁵ והערים יירטו וכל חלקה טוביה ישילכו איש אבנו ומלאה וכל מעין מים יסתמו וכל עץ טוב יפללו עד השאר אבניה בקירות חרסת ויסבו הקלעים ויכוח: ²⁶ וירא מלך מואב כי חזק ממנעו המלחמה ויקח אותו שבע מאות איש שלף חרב להבקיע אל מלך אדום ולא יכול: ²⁷ ויקח את בנו הבכור אשר ימלך תחתיו ויעלה עליו על החמה ויהי קצף נдол על ישראל ויסעו מעליו וישבו לארץ:

4 ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעה אל אלישע לאמר עברך איש מות ואתה ידעת כי עברך היה ירא את יהוה ותנסה בא ללקחת את שני ילדי לו לעבדים: ² ויאמר אליה אלישע מה עשה לך הנגיד לי מה יש לכיבית ותאמր אין לשפטך כל בבית כי אם אסוקermen: ³ ויאמר לכיכי שאלי לך כלם מן החוויז מאות כל שכני כלים רקים אל תמעיטי: ⁴ ובאות וסנרת הדלת בעדרך ובעד בניך ויצקת על כל הכלים האלה והמלא חסיעי: ⁵ ותלך מאות ותסנור הדלת בעדרה ובעד בנייה הם מונשים אליה והיא מיצקת: ⁶ ויהי כמלאת הכלים ותאמר אל בנה הגישה אליו עוד kali ויאמר אליה אין עוד כלוי ויעמד השמן: ⁷ ותבא ותגnder לאיש האלים ויאמר לכיכי מכרי את השמן ושלמי את נשיכי ואת בנייכי תחיי בנותך: ⁸ ויהי היום ויעבר אלישע אל שום ושם אשה גדולה ותזוק בו לאכל

לי: 28 ותאמר השאלה בן מאת אדרני הלא אמרתי לא 5 ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש נדול לפני תשלה את: 29 ויאמר לניחוי חגר מתניך ורק משענתי אדרני ונשא פנים כי בו נתן יהוה תשועה לארם והאיש היה גבור חיל מצרע: 2 וארם יצאו גדורים וישבו בירך ולך כי תמצא איש לא תברכנו וכי יברך איש לא תעננו ושםת משענתי על פניו הנער: 30 ותאמר אם הנער תיוה וחוי נפשך אם אעזוב ויקם וילך אחריה: 31 ונחוי עבר לפניהם ושם את המשענת על פניו הנער ואין קול ואין קשב וישב לקראותו וינגד לו לאמר לא הקיין הנער: 32 ויבא אלישע הביתה והנה לאמר לא הקיין על מטהו: 33 ויבא ויסגר הדלת בתעד הנער מות משכוב אל יהוה: 34 ויעל וישכב על הילד שניהם ויתפלל אל יהוה: 35 ויבא אלישע הביתה והנה וישם פיו על פיו וענינו על עינו וכפיו על כפו וינגד עליו ויחם בשער הילד: 36 ויבא אל ניחוי ואחת הנה שלחתי אליך את נעמן עבדי ואספהו מצרעתו: 7 ויהי כקרא מלך ישראל את הספר ויקרע בנדיו ויאמר האלים אני להמית ולהחיות כי זה שלח אליו לאסף האלים אמר קרא אל השנ�ית הזאת ויקראה ותבוא אליו לי: 8 ויהי כשמע אלישע איש האלים כי קרע מלך ישראל את בנדיו וישלח אל המלך לאמר למה קרעת בניך יבא נא אליו וידע כי ישנה בישראל: 9 ויבא נעמן בסוסו וברכבו ויעמד פתח הבית לאלישע: 10 וישלח אליו אלישע מלך לאמר הלוך ורחצת שבע פעמים בירדן וישב בשרכך וטהר: 11 ויקצוף הארץ ותשא את בנה ותצא: 38 ואלישע שב הגליל והרعب הארץ ובני הנביאים ישבים לפניו ויאמר לנعرو שפת הסיר הנдолה ובשל נזיד לבני הנביאים: 39 ויצא אחד אל השדה ללקט אրת וימצא נפה שדה וילקט ממנו פקעת שדה מלא בנדו ויבא ויפלח אל סיר הנזיד כי לא ידע: 40 ויצקו לאנשים לאכול ויהיأكلם מהנזיד ומה צעקו ויאמרו מות בסיר איש והניף ידו אל המקום ואסף וקרא בשם יהוה אלהיו והניף ידו אל המקום ואסף המצרע: 12 הלא טוב אבנה ופרפר נהרות دمشق האלים ולא יכול לאכל: 41 ויאמר וקחו קמה וישליך כל מימי ישראל הלא ארץ בהם וטהרתי ייפן בסיר: 42 ואיש בא מבעל שלשה ויבא לאיש האלים וילך בחמה: 13 ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר גדור הנביא דבר אליך הלוא תעשה ואף כי אמר תן לעם ויאכלו: 43 ויאמר משרותו מה אתן זה לחם בכורדים עשרים לחם שערים וכרכמל בצלני לפניו מה איש ויאמר תן לעם ויאכלו כי כה אמר יהוה אבל והותר: 44 ויתן לפניהם ויאכלו יותריו כתן וויתר: 15 וישב אל איש האלים הוא וכל מנהמו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ידעת כי אין אלהים בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאת דבר יהוה:

עברך : 16 ויאמר חוי יהוה אשר עמדת כי לפניו אם אכח
 ויפצר בו ללחחת וימאנן : 17 ויאמר נעמן ולא יתן נא
 לעבדך משא צמד פרדים ארמה כי לו לא יעשה עוד
 עברך עליה זובח לאלהים אחרים כי אם ליהוה :
 18 לדבר הזה יסlich יהוה לעבדך בבואה אדרני בית
 רמנון להשתחוות שמה והוא נשען על ידי והשתחוויות
 בית רמנון בהשתחוויות בית רמנון יסlich נא יהוה לעבדך
 בדבר הזה : 19 ויאמר לו לך לשולם וילך מאתו
 כברת ארץ : 20 ויאמר ניחוי נער אלישע איש האלהים
 הנה חשך אדרני את נעמן הארמי הזה מוקחת מידיו את
 אשר הביא חוי יהוה כי אם רצתי אחריו וללחתי מאתו
 מאומה : 21 וירדך ניחוי אחריו נעמן ויראה נעמן רץ
 אחריו ויפל מעל המרכבה לקראותו ויאמר השלים :
 22 ויאמר שלום אדרני שלחני לאמר הנה עתה זה באו
 אליו שני גערדים מהר אפרים מבני הנביאים תננה נא
 להם ככר כסף ושתי חליפות בגדים : 23 ויאמר נעמן
 הואל קח כקרים וופרץ בו ויצור כקרים כסף בשני
 הרטים ושתי חליפות בגדים וירין אל שני גערדים וישאו
 לפניו : 24 ויבא אל העפל ויקח מידם ויפקד בבית
 ישלח את האנשים וילכו : 25 וזה בא ויעמד אל אדרני
 ויאמר אליו אלישע מאן נחוי ויאמר לא הילך עברך
 אתה ואני : 26 ויאמר אליו לא לבי הילך כאשר הפק
 איש מעל מרכבתו לקראותך העת ללחחת את הכסף
 וללחחת בגדים וויתרים וכרכמים וצאן ובקר ועבדים
 ושפחות : 27 וצרצה נתעמן תרדך בר ובזרעך לעולם
 ויצא מלפניו מצדע כשלג :

6 ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הנה נא המקום
 אשר אנחנו ישבים שם לפניך צר ממנו : 2 נלכה נא עד
 הירדן ונקחה משם איש קורה אחת ונעשה לנו שם
 מקום לשבת שם ויאמר לך : 3 ויאמר האחד הואל נא
 וילך את עבריך ויאמר אני אלך : 4 וילך אתה ויבא
 הירדנה וינזרו העצים : 5 ויהי האחד מפיל הקורה

לهم ומם לפניהם ויאכלו וישתו וילכו אל ארניהם: מהנו: 4 אם אמרנו נבוא העיר והרעות בעיר ומותנו שם
 23 ויכרה להם כירה גדרולה ויאכלו וישתו וישלחם
 ואם ישבנו פה ומותנו עתה לנו ונפלת אל מhana ארם
 אם יחינו נחיה ואם ימיהנו ומותנו: 5 ויקומו בנסף לבוא
 אל מhana ארם ויבאו עד קצה מhana ארם והנה אין שם
 איש: 6 ואנני השמע את מhana ארם קול רכב קול סוס
 קול חיל גדול ויאמרו איש אל אהיו דגה שכר עליינו
 מלך ישראל את מלכי החטים ואת מלכי מצרים
 לבוא עליינו: 7 ויקומו יונטו בנשף ויועבו את אהלהם
 ואת סוסיהם ואת חמוריהם המהנה אשר היא יונטו
 אל נפשם: 8 ויבאו המצערעים האלה עד קצה המהנה
 ויבאו אל אהל אחד ויאכלו וישתו ויאשו משמם כספי
 זהב ובגדים וילכו ויטמןו וישבו ויבאו אל אהל אחר
 ויאשו משם וילכו ויטמןו: 9 ויאמרו איש אל רעהו
 לא כן אנחנו עושים היום זהה יום בשורה הוא ואנחנו
 מחשים וחכינו עד אור הבקר ומצאו עון ועתה לכט
 ונבאה ונגידה בית המלך: 10 ויבאו ויקראו אל שער
 העיר וינגידו להם לאמור באנו אל מhana ארם והנה
 אין שם איש וילכו אדם כי אם הסוס אסור והחמור
 אסור ואהלים כאשר מה: 11 וויקרא השערם וינגידו
 בבית המלך פנימה: 12 ויקם המלך לילה ויאמר אל
 עבדיו אנידה נא לכם את אשר עשו לנו ארם ידע
 כי רעבים אנחנו ויצאו מן המהנה להחבה בהשראה
 לאמור כי יצאו מן העיר ונתחפש חיים ועל העיר
 נבא: 13 ויען אחד מעבדיו ויאמר ויקחו נא חמשה מן
 הסוסים הנשארים אשר נשארו בה הנם ככל ההמוני
 ישראל אשר נשארו בה הנם ככל המון ישראל אשר
 תמו ונשלחה ונראה: 14 ויקחו שני רכב סוסים וישלח
 המלך אחרי מהנה ארם לאמור לו וראו: 15 וילכו
 אחריהם עד הירדן ותגה כל הדרך מלאה בגדים
 וכלים אשר השליכו ארם בהחפים וישבו המלאכים
 וינדו למלך: 16 וויצו העם ויבזו את מהנה ארם ויהי
 שאה סלת בשקל וסאותם שערים בשקל לדבר יהוה:

7 ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כי אמר יהוה
 כתעת מהר סאה סלה בשקל וסאותם שערים בשקל
 בשער שמרון: 2 וויען השלש אשר למלך נשען על
 ידו אה איש האלים ויאמר הנה יהוה עשה ארבות
 בשמי היהודיה הדרב הזה ויאמר הנה הנכה דאה בעיןיך
 ומשם לא תאכל: 3 וארבעה אנשים היו מצערים פתח
 השער ויאמרו איש אל רעהו מה אנחנו ישבים פה עד

17 והמלך הפקיד את השלישי אשר נשען על ידו על השער וירמסהו העם בשער ומית כאשר דבר איש האלים אשר דבר ברדת המלך אלו: ¹⁸ ויהי בדבר איש האלים אל המלך לאמר סאותים שערם בshall וסאה סלת בשקל יהוה כעת מחר בשער שמרון: ¹⁹ ויען השלישי את איש האלים ויאמר והנה יהוה עשה ארבות בשםיה היה דבר זה ויאמר הנך ראה בעיןיך ומשם לא תאכל: ²⁰ ויהי לו כן וירמסו אותו העם בשער וימת:

8 ואלישע דבר אל האשה אשר היה את בנה לאמר קומי ולכי אתי וביתך ונורי באשר תנורי כי קראי יהוה לרעב וגום בא אל הארץ שבע שנים: ² ותקם האשה ותעש דבר איש האלים ותליך היא וביתה והנרג בארץ פלשתים שבע שנים: ³ ויהי מקצתה שבע שנים ותשב האשה מארץ פלשתים ותצא לפצע אל המלך אל ביתה ואל שדה: ⁴ והמלך מדבר אל נחוי נער איש האלים לאמר ספרה נא לי את כל הנגדות אשר עשה אלישע: ⁵ ויהי הוא מספן למך את אשר היה את המת והנה האשה אשר היה את בנה צעקה אל המלך על ביהה ועל שדה ויאמר נחוי אדני המלך זאת האשה וזה בנה אשר היה אלישע: ⁶ וישאל המלך לאשה והספר לו ויתן לה המלך סריס אחד לאמר השיב את כל אשר לה ואת כל תבאות השדה מיום עזבה את הארץ ועד עתה: ⁷ ויבא אלישע דמשק ובן הדר מלך ארם חלה וינגד לו לאמר בא איש האלים עד הנה: ⁸ ויאמר המלך אל זההאל קח בידך מנהה ולך לקראת איש האלים ודרשת את יהוה מאותו לאמר האיה מחליך זה: ⁹ וילך חזאל לקראותיו ויקח מנחה בידו וכל טוב دمشق משא ארבעים גמל ויבא וייעמד לפניו ויאמר בנק בן הדר מלך ארם שלחני אליך לאמר האיה מחליך זה: ¹⁰ ויאמר אליו אלישע לך אמר לא היה

עם זההאל מלך ארים ברמת גלעד ויכו ארמים את
ירום: ²⁹ וישב יורם המלך להתרפא ביזרעהל מן
המכים אשר יכהו ארמים ברמה בהלחמו את זההאל
מלך ארים ואחיזתו בן יהורם מלך יהודה ירד לראות
את יורם בן אחאב ביזרעהל כי חלה הוא:

9 ואלייש הنبيיא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר
לו חנוך מתניך וקח פך השמן הזה בידך ולך רמת
גלאע: ² ובאת שמה וראה שם יהוא בן יהושפט בן
נמשי ובאת והקמתו מותוק אחיזו והביאת אותו חדר
בחדר: ³ ולקחת פך השמן ויצתק על ראשו ואמרת
כה אמר יהוה משחתיך למלך אל ישראל ופתחת
הדלת ונסתה ולא תחכח: ⁴ וילך הנער הנבייא
רמת גלעד: ⁵ ויבא והנה שרוי החיל ישבים ויאמר
דבר לי אליך השר ויאמר יהוא אל מי מכלנו ויאמר
אליך השר: ⁶ ויקם ויבא הביתה ויצק השמן אל ראש
ויאמר לו כה אמר יהוה אלהי ישראל משחתיך למלך
אל עם יהוה אל ישראל: ⁷ והכיתה את בית אחאב
אדניך ונקמתי דמי עבדי הנביאים ודמי כל עבדי
יהוה מיד איזבל: ⁸ ואבד כל בית אחאב והכרתי
לאחאב משתין בקירות וצדור ועוזב בישראל: ⁹ ונחתה
את בית אחאב כבית ירכבעם בן נבט וככית בעשה בן
אהיה: ¹⁰ ואת איזבל יאכלו הכלבים בחלק יזרעהל
ואין קבר וויפתח הדלת וינס: ¹¹ ויהוא יצא אל עברי
אדניו ויאמר לו השלום מדוע בא המשגע הזה אליך
ויאמר אליהם אתם ידעתם את האיש ואת שיחו:

¹² ואיאמרו שקר הגן נא לנו ויאמר כואת וכיאת אמר
אל לאמר כה אמר יהוה משחתיך למלך אל ישראל:
¹³ ומחריו ויקחו איש בנדוד ויישמו תחתיו אל גרם
המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוא: ¹⁴ וויתקשר
יהוא בן יהושפט בן נמשי אל יורם וiyorם היה שמר
ברמת גלעד הוא וכל ישראל מפני חזאל מלך ארים:
¹⁵ וישב יהורם המלך להתרפא ביזרעהל מן המכימים

אהזיה על יהודה: ³⁰ ויבוא יהוא יזרעאלה ואיזבל
שמעה והשם בפוך ענייה ותיטב את ראהה ותשקי
بعد החלון: ³¹ ויהוא בא בשער ותאמר השלום זמרי
הרן אדני: ³² וישא בניו אל החלון ויאמר מי אתי מי
וישקפו אליו שנים שלשה סריטים: ³³ ויאמר שמתהו
וישמטווה ויו מדמה אל הקיר ואל הסוסים ורמסנה:
³⁴ ויבא ויאכל ווישת ויאמר פקדנו את הארץ הואה
וקברוה כי בת מלך היא: ³⁵ וילכו לקברה ולא מצאו
בה כי אם הנגלת והרגלים וכפות הידים: ³⁶ וישבו
וינדו לו ויאמר דבר יהוה הוא אשר דבר ביד עבדו
אלדו התשבי לאמר בחלק יזרעאל יאכלו הכלבים
אתبشر איזבל: ³⁷ והיה נבלת איזבל כדרמן על פני
השדה בחלק יזרעאל אשר לא יאמרו ואת איזבל:

10 ולאהב שביעים בנים בשמرون ויכתב יהוא
ספרים וישלח שmorphן אל שדי יזרעאל הזקנים ואל
האמנים אהאב לא אמר: ² ועתה כבא הספר זה אליהם
ואתכם בני אדניכם ואתכם הרכב והסוסים ועיר
מכצר והנסק: ³ ווראות הטוב והJoshur מבני אדניכם
ושמותם על כסא אביו והלחמו על בית אדניכם:
⁴ ויראו מאד מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו
לפניהם ואיך נעמד אנחנו: ⁵ וישלח אשר על הבית
ואשר על העיר והזקנים והאמנים אל יהוא לא אמר
עבדיך אנחנו וכל אשר תאמר אלינו נעשה לא נמלך
איש הטוב בעיןיך עשה: ⁶ ויכתב אליהם ספר שנית
לאמר אם לי אתם ולכליהם שמעים קחו את ראש
אנשי בני אדניכם ובאו אליו כתעת מהר יזרעאלה ובני
המלך שבעים איש את גדרי העיר מגדלים אותם:
⁷ ויהי כבא הספר אליהם ויקחו את בני המלך וישחו
שבעים איש וישימו את ראשיהם בדורדים וישלחו אליו
יזרעאל: ⁸ ויבא המלך וינד לו לאמר הביאו ראש
בני המלך ויאמר שמו אתם שני צברים פחה השער
עד הבקר: ⁹ ויהי בברק ויצא ויעמד ויאמר אל כל

אני מביא על ידיכם נפשו תחת נפשו: ²⁵ וויצו לאמור זה הדבר אשר העשון את בן המלך: ²⁶ וויצו לאמור אלה שדרת המלך והשלושים באו שלשות הعلاה ויאמר יהוא לרצים ולשלשים באו השלשיות מכמ באי השבת ושמרי משמרת בית המלך: ²⁷ והשלשיות בשער סור והשלשיות בשער אחר הרצים והשלשים וילכו עד עיר בית הבעל: ²⁸ וויצו את הרכזים והשלשים מזכות בית יהוה מזכות בית הבעל ויתצאו את מזכות בית הבעל ווישרפו: ²⁹ רק והקליו אל המלך: ³⁰ והקפתם על המלך סביב איש וכלייו בידיו והבא אל השדרות יומת והוא את המלך בצדתו ובכאו: ³¹ וויעשו שרי המאות מכל אשר צוה יהודע חטא ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא כר יהוא מאחריהם עגלי הזהב אשר בית אל ואשר ייבאו אל יהודע הכהן: ³² וויתן הכהן לשרי המאות את התחנית ואת השליטים אשר למלך דוד אשר בבית יהוה: ³³ בויעמדו הרצים איש וכליו בידו מכתף הבית הימנית עד כתף הבית השמאלית למזבח ולבית על המלך סביב: ³⁴ וויצו את בן המלך ויתן עליו את הנזר ואת העדות וימלכו אותו וימשהחו וכפ' ויאמרו ייחי המלך: ³⁵ וויתשמע עתליה את קול הרצין העם ותבא אל העם בית יהוה: ³⁶ ווترة והנה המלך עמד על העמוד כמשפט והשרים והחצצרות אל המלך וכל עם הארץ שמה ותקע בחצצרות ותקרע עתליה את בגדיה ותקרא קשר קשר: ³⁷ וויצו יהודע הכהן את שרי המאות פקדיו החיל ויאמר אליהם הויצו אתה אל מבית לשדרת והבא אחריה המת בחרב כי אמר הכהן אל תומת בית יהוה: ³⁸ ווישמו לה ידים ותבו א דרך מבוא הסוסים בית המלך ותומת שם: ³⁹ וויקרת יהודע את הבbijת בין יהוה ובין המלך ובין העם להיות לעם ליהוה ובין המלך ובין העם: ⁴⁰ ויבאו כל עם הארץ בית הבעל ויתצתו את מזבחתו ואת צלמיו שברו הייטב ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות וישם הכהן פקדות על בית יהוה: ⁴¹ ויקח את שרי המאות ואת הכהן ואת הרצים ואת כל עם הארץ וירידו את המלך מבית יהוה ויבאו דרך שער הרצים בית המלך וישב על כסא המלכים:

על ידיכם נפשו תחת נפשו: ²⁵ וויהי ככלתו הרכם איש אל יצא ויוכם לפִי חרב ווישלו הרצים והשלשים וילכו עד עיר בית הבעל: ²⁶ וויצו את מזכות מצבות בית הבעל ווישרפו: ²⁷ וויתצאו את מזכות הבעל וויתצאו את בית הבעל ווישמו למחאות עד היום: ²⁸ ווישמד יהוא את הבעל מישראל: ²⁹ רק בני רבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא כר יהוא מאחריהם עגלי הזהב אשר בית אל ואשר הישר בעניי מכל אשר בלבבו עשית לבתiac אהאב בדין: ³⁰ וויאמר יהוה אל יהוא יען אשר הטיבת לעשות בני רבעם ישבו לך על כסא ישראל: ³¹ וויהוא לא שמר ללבת בתורת יהוה אלהי ישראל בכל לבבו לא סר מעל חטאות ירבעם אשר החטיא את ישראל: ³² בימים ההם החל יהוה לקצחות בישראל ויכם חזאל בכל גובל ישראל: ³³ מן הירדן מזרחה המשא את כל ארץ הגלעד והנדי והראובני והמנשי מערער אשר על נחל ארנון והגלעד והבשן: ³⁴ וויתר דברי יהוא וכל אשר עשה וכל גבורתו הללו הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: ³⁵ ווישכב יהוא עם אבותיו ויקברו אותו בשרמן ומלך יהאחו בנו תחתיו: ³⁶ וויהימים אשר מלך יהוא על ישראל עשרים ושמנה שנה בשרמן:

11 ועתליה אם אחיזתו וראתה כי מות בנה ותקם ותאבד את כל זرع הממלכה: ² ותkeh יהושבע בת המלך יורם אחות אחיזתו או יואש בן אחיזה ותגנב אתו מתחם בני המלך הממותהים אותו ואת מינקתו בחדר המטאות ויסתרו אותו מפני עתליה ולא הומרת על הארץ: ³ ובשנה השביעית שלח יהודע ויקח את שרי המאות לכרי ולרכזים ויבא אתם אליו בית יהוה ויכרת להם ברית ווישבע אתם בבתiac יהוה וירא אתכם

וישמח כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המתו בחרב בית מלך: 21 בן שבע שנים יהושע במלךו:

12 הפסוף על ידם לחתת לעשי המלאכה כי באמנה הם עשים: 16 כסוף אשם וכסוף חטאות לא יובא בית יהוה לכהנים יהיו: 17 או יעלה חזאל מלך ארם וילחם על נת וילכדה וישם חזאל פניו לעלות על ירושלים: 18 ויקח יהושע מלך יהודה את כל הקדושים אשר הקדשו יהושפט ויהורם ואחויהם אבחיו מלכי יהודה ואת קדשו ואת כל הזהב הנמצא באוצרות בית יהוה ובית המלך וישלח לחזאל מלך ארם ויעל מעלה ירושלים: 19 יותר דבריו יושע וכל אשר עשה הלוואם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: הם עיבדיו ויקשרו קשר וכיו את יושע בית מלא ויקמו עבדיו ויקשו קשור וכיו את יושע בית מלא היורד סלא: 20 ויוובד בן שמעת ויהובד בן שמר עבדיו הכהנו ומיתם ויקברו אותו עם אביו בעיר דוד וימלך אמץיה בנו תחתיו:

13 בשנה עשרים ושלש שנה ליהושע בן אחויו מלך יהודה מלך יהוחז בן יהוא על ישראל בשמרון שבע עשרה שנה: 2 ויעש הרע בעני יהוה וילך אחר חטאاته ורבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר ממנה: 3 ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד חזאל מלך ארם וביד בן הדר בן חזאל כל הימים: 4 וויהל יהוחז את פני יהוה וישמע אליו יהוה כי ראה את לחץ ישראל כי לחץ אתם מלך ארם: 5 וויתן יהוה לישראל מושיע ויצאו מתחת יד ארם וישבו בני ישראל באלהיהם כתmol שלשים: 6 אך לא סרו מחותאות בית ירבעם אשר החטיא את ישראל בה הילך ונעם האשרה עמדה בשמרון: 7 כי לא השair ליהוחז עם כי אם חמשים פרשים וועשרה רכב וועשרה אלף רגלי כי אבדם מלך ארם וישם כעפר לדש: 8 יותר דבריו יהוחז וכל אשר עשה ונבורתו הלוואם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 9 ווישכב יהוחז עם אביו ויקברו בשמרון וימלך יהושע בן תחתיו: 10 בשנה שלשים ושלש שנה ליהושע מלך יהודה מלך ויהושע בדור השני מלך יהושע ורבעים שנה מלך בירושלים ושם אמו צביה מבאר שבע: 2 ויעש יהושע היישר בעני יהוה כל ימיו אשר הורשו מקטרים בבמות: 3 רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים כסוף נפשות ערכו כל כסוף אשר יעלה על לב איש להביא בית יהוה: 5 ייקחו להם הכהנים איש מאת מכרו והם יחזקו את בדק הבית לכל אשר ימצא שם בדק: 6 ויהי בשנה עשרים ושלש שנה למלך יהושע לא חוקו הכהנים את בדק הבית: 7 ויקרא המלך יהושע ליהודיע הכהן ולכהנים ויאמר אליהם מודיעו אינכם מוחקים את בדק הבית ועתה אל תקחו כסוף מאות מכריכם כי לבודק הבית תנחו: 8 ויאתו הכהנים לבתי קחת כסוף מאות העם ולבתי חוק את בדק הבית: 9 ויקח יהודיע הכהן ארון אחד ויקב חרב בדלתו וויתן אותו אצל המזבח בימין בבואה איש בית יהוה ונתנו שם הכהנים שמרי הסוף את כל הכסוף המובא בית יהוה: 10 ויהיו בראשם כי רב הכסוף בארון ויעל ספר המלך והכהן הנגדל ויצרו וימנו את הכסוף הנמצא בית יהוה: 11 ונתנו את הכסוף המתכוון על יד עשי המלאכה הפקדים בית יהוה וויצויתו להרשי העז ולבניים העשים בית יהוה: 12 ולנדרים ולהצבי האבן ולקנות עצים ואבני מחצב לחוק את בדק בית יהוה ולכל אשר יצא על הבית לחזקה: 13 אך לא יעשה בית יהוה ספota כסוף מזמורות מזרקות חצירות כל kali זהב וכלי כסוף מן הכסוף המובא בית יהוה: 14 כי לעשי המלאכה יתנהו וחזקו בו את בית יהוה: 15 ולא יחשבו את האנשים אשר יתנו את

14 בשתות שתים ליואש בן יואחו מלך ישראל מלך אמץיוו בן יואש מלך יהודה: ² בן שרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלים ושם אמר יהודין מן ירושלים: ³ ויעש היישר בעני יהוה ריק לא כדור אביו ככל אשר עשה יואש אביו עשה: ⁴ ריק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומתקנים בבמות: ⁵ ויהי כאשר חזקה הממלכה בידו ויד את עבדיו המכימים את המלך אביו: ⁶ ואת בני המכימים לא המות ככתב בספר תורה משה אשר צוה יהוה לאמר לא יומתו אבות על בניים ובנים לא יומתו על אבות כי אם איש בחטאיהם: ⁷ והוא הכה את אדום בניא המלח עשרה אלף וחמשה את הסלע במלחמה ויראה את שמה יקחאל עד היום הזה: ⁸ אז שלח אמץיה מלכים אל יהואש בן יהואחו בן יהוא מלך ישראל לאמר לה כה נתראה פנים: ⁹ ווישלח יהואש מלך ישראל אל אמץיה מלך יהודה לאמר החות אשר לבנונו שלח אל הארץ אשר לבנונו לאמר תנה את בתק לבני לאשה והعبر חיות השדה אשר לבנונו ותרמס את החות: ¹⁰ הכה הכית את אדום ונשך לך הכבד ושב בכיך ולמה תנגרה ברעה ונפלתת אתה יהודה עמק: ¹¹ ולא שמע אמץיה ויעל יהואש מלך ישראל וותרוא פנים הוא ואמץיה מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה: ¹² וינקן יהודה לפני ישראל וינטו איש לאלהו: ¹³ ואת אמץיה מלך יהודה בן יהואש בן אחיזהו תפש יהואש מלך ישראל בבית שמש ויבאו ירושלים ויפורץ בחומת ירושלים בשער אפרים עד שער הפנה ארבע מאות אמה: ¹⁴ ולקח את כל הוחב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בית יהודה ובצדנות בית המלך ואת בני התערבות וישב שמרונה: ¹⁵ ויתר הערים מיד בן הדר בן חזאל אשר לך מיד יהואחו אביו במלחמה שלש פעמים הכהו יואש וישב את ערי דברי יהואש אשר עשה ונבורתו ואשר נלחם עם אמץיה מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלך ישראל: ¹⁶ וישכב יהואש עם אביו יהואש מלך ישראל על ישראלי בשמרוון שיש עשרה שנה: ¹⁷ ויעשה הרע בעני יהוה לא סר מכל חטאות רבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל בה הילך: ¹⁸ ויתר דברי יהואש וכל אשר עשה ונBORתו אשר נלחם עם אמץיה מלך יהודה הלווא הם כתובים על ספר דברי הימים למלך ישראל: ¹⁹ וישכב יהואש עם אביו יהואש מלך ישראל ויקבר יהואש בשמרוון עם מלכי ישראל: ²⁰ ואלישע חלה את חליו אשר ימות בו ויר אליו יואש מלך ישראל וייר על פניו ויאמר אביו אבוי רכב ישראל ויבך על קשת ורכב ידו וישם אלישע קשת וחצים ויקח אליו קשת וחצים: ²¹ ויאמר למלך ישראל הרכב ירך על הקשת ורכב ידו וישם אלישע ידיו על ידי המלך: ²² ויאמר פתח החלון קדרמה ויפתח ויאמר אלישע ירה ויר ויאמר חץ התשועה ליהוה וחץ תשועה באדם והכית את אדם באפק עד כליה: ²³ ויאמר קח החצים ויקח למלך ישראל חץ ארצתך ויך שלש פעמים ויעמד: ²⁴ ויקצף עליו איש האלדים ויאמר להכות חמוץ או שש פעמים או היכית את אדם עד כליה ועתה שלש פעמים תכה את אדם: ²⁵ וימת אלישע ויקברתו ונדרו מואב יבא בארץ בא שנה: ²⁶ ויהי הם קברים איש והנה ראו את הגדרו וישליך את איש בקדר אלישע וילך ויגע האיש בעצמות אלישע ויהיו ויקם על רגליו: ²⁷ ווזא מלך ארם לחץ את ישראל כל ימי יהואחו: ²⁸ ויהן יהוה אתם וורחמים ויפן אליהם למען ביריתו את אברהם יצחק ויעקב ולא אבה השחיתם ולא השליכם מען פניו עד עתה: ²⁹ וימת חזאל מלך ארם וימלך בן הדר בנו תחתיו: ³⁰ וישב יהואש בן יהואחו ויקח את הערים מיד בן הדר בן חזאל אשר לך מיד יהואחו אביו במלחמה שלש פעמים הכהו יואש וישב את ערי ישראל:

ויקבר בשמרון עם מלכי ישראל ומלך ירבעם בנו תחתיו:¹⁷ ויהי מצרע עד יומם מתו וישב בבית החפשית ווותם בן המלך על הבית שפט את עם הארץ: ¹⁸ ויתר דברי עזיריהו וכל אשר עשה הלא הם כתובים בספר דברי הימים למלך יהודה: ¹⁹ וישכב עזיריה עם אבתיו ויקברו אותו עם אבתיו בעיר דוד וימלך יותם בנו תחתיו: ²⁰ בשנת שלשים ושמנה שנה לעזריהו מלך יהודה מלך זכריהו בן ירבעם על ישראל בשמרון ירושלים וינס לכישה וישלחו אחריו לכישה וימתהו שם: ²¹ וישאו אותו על הסוסים ויקבר בירושלים עם אבתיו בעיר דוד: ²² ויקחו כל עם יהודה את עזיריה והוא בן שעשרה שנה וימלכו אותו תחת אביו אמץיהו: ²³ הוא בנה את אילת וישבה ליהודה אחריו שכוב המלך עם אבתיו: ²⁴ בשנת חמיש עשרה שנה לאמץיהו בן יואש מלך יהודה מלך ירבעם בן יויאש מלך ישראל בשמרון ארבעים ואחת שנה: ²⁵ ויעש הרע בעני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: ²⁶ והוא השיב את גבול ישראל מלכובא חמת עד ים הערבה כדי ריבת יהוה אלהי ישראל אשר דבר ביד עבדיו יונה בן אמתי הנביא אשר מות החרפ: ²⁷ כי ראה יהוה את עני ישראל מרה מאד ואף עצור ואפס עזוב ואין עוזר לישראל: ²⁸ ולא דבר יהוה למחות את שם ישראל מתחת השמים ויושם ביד ירבעם בן יויאש: ²⁹ ויתר דברי ירבעם וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם ואשר השיב את ההרתויה בקע: ³⁰ בשנת שלשים ותשע שנה לעזריה מלך יהודה מלך מנחם בן נדי על ישראל עשר שנים בשמרון: ³¹ ויעש הרע בעני יהוה לא סר מעלה חטאיהם ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל כל ימיו: ³² בא פול מלך אשר על הארץ ויתן מנחם לפול אלף ככר כסף להיות ידיו אותו להחזק הממלכה בידו: ³³ ויצא מנחם את הכסף על ישראל על כל נבורי החיל לחת למלך אשר חמשים שקליםים כסף לאיש אחד וישב מלך אשר ולא עמד שם בארץ: ³⁴ ויתר דברי מנחם וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלך ישראל: ³⁵ וישכב

מנחים עם אבתו ומלך פקחיה בנו תחתיו: ²³ בשתה חמשים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקחיה בן מלך אחז בנו יותם מלך יהודה: ² בן שרים שנה אחד במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלים ולא עשה מנוח על ישראל בשמרון שנתיים: ²⁴ וייש הרע בעני יהוה לא סר מהטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: ²⁵ ויקשר עליו פקח בן רמiliovo שלישו ויכחו בשמרון בארכמון בית מלך את ארנבי אשר הוריש יהוה אתם מפני בני ישראל: ²⁴ ויזבח ויקטר בכבודות ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן: ⁵ אז יעלה רצין מלך ארם ופקח בן רמiliovo מלך ישראל ירושלם למלחמה ויצרו על אחז ולא יכלו להלחם: ⁶ בעת ההיא השיב רצין מלך ארם את אילת לארם וינשל את היהודים מאילות וארמים באו אילית וישבו שם עד היום הזה: ⁷ ויישלח אחז מלאכים אל תנלת פלסר מלך אשור לאמר עבדך ובנק אני עליה והושענינו מכף מלך ארם ומcpf מלך ישראל הקומיים עלי: ⁸ ויקח אחז את הכסף ואת הזהב הנמצא בבית יהוה ובכארות בית המלך וישלח למלך אשור שחדר: ⁹ ווישמע אליו מלך אשור ויעל מלך אשור אל דמשק ויתפשה ויללה קירה ואת רצין המיטה: ¹⁰ וילך המלך אחז לקראת תנלת פלאסר מלך אשור דומשך וירא את המזבח אשר בדמשק וישלח המלך אחז אל אוריה הכהן את דמות המזבח ואת הבניתו לכל מעשו: ¹¹ וויבן אוריה הכהן את המזבח ככל אשר שלח המלך אחז מדמשק בן עשה אוריה הכהן עד בוא המלך אחז מדמשק: ¹² ויבא המלך מדמשק וירא המלך את המזבח ויקרב המלך על המזבח ויעל עליו: ¹³ ויקטר את עלתו ואת מנחותו ויסך את נסכו ויזרק את דם השלמים אשר לו על המזבח: ¹⁴ ואת המזבח הנחשת אשר לפניו יהוה ויקרב מאת פניו הבית מבין המזבח וمبין בית יהוה ויתן אותו על ירך המזבח צפונה: ¹⁵ ויצווחו המלך אחז את אוריה הכהן לאמר על המזבח הגדול הקתר את עלת הבקר ואת מנחת הערב ואת עלת המלך ואת מנחותו ואת עלת כל עם בנו תחתיו:

הארץ ומנחתם ונסכיהם וכל דם עלה וכל דם זבח עליו תזרק ומזבח הנחשת יהוה לי לבקר: ¹⁶ ויעש את הדבר הזה: ¹⁷ ויעד יהוה בישראל וביוון אורה הכהן בכל אשר צוה המלך אליו: ¹⁷ ויקץ המלך איז אמת המנסרות המכנות ויסר מעלהיהם ואת היכיר ואת הים והורד מעל הבקר הנחשת אשר תחתיה ויתן אותו על מרצפת אבני: ¹⁸ ואת מסיך השבת אשר בנו בכיתה ואת מבוא המלך החיצונה הסב בית יהוה מפני מלך אשור: ¹⁹ ויתר דבריו יהיו אשר עשה הלאם כתובים על ספר דבריו הימים למלכי יהודה: ²⁰ וישכב אליו עם אבותיו ויקבר עם אבותיו בעיר דוד ומלך חזקיהו בנו תחתיו:

17 בשנת ששים עשרה לאיז מלך יהודה מלך השושן בן אלה בשמרון על ירושאל תשע שנים: ² ויעש הרע בעני יהוה רק לא כמלך ישראל אשר היו לפניו: ³ עליו עליה שלמנאסר מלך אשר ויהי לו הושע עבר וישב לו מנהה: ⁴ וימצא מלך אשור בהושע קשר אשר שלח מלכים אל סוא מלך מצרים ולא העלה מנהה למלך אשור כשהו בשנה ויעצרו מלך אשור ויאסרו בית כלא: ⁵ ויעל מלך אשור בכל הארץ ויעל שמרון ויצר עליה שלוש שנים: ⁶ בשנת התשיעית להושע לכד מלך אשור את שמרון ויגל את ישראל אשורה וישב אתם בחלח ובחוור נהר גזון ועריו מדין: ⁷ ויהי כי חטאו בני ישראל ליהוה אלהיהם המעליהם אתם מארץ מצרים מתחת ייד פרעה מלך מצרים ויראו אלהים אחרים: ⁸ וילכו בחוקות הגויים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל ומלאכי הרים אשר חטאו את יהוה אליהם אחרים: ⁹ ויחפאו בני ישראל בדבריהם ישראל אשר עלה על יהוה אליהם ויבנו להם במותם בכל ערים מנדר נצרים עד עיר מבצר: ¹⁰ ויצו להם מזכות ואשרים על כל גבעה נבהה ותחת כל עץ רענן: ¹¹ ויקטרו שם בכל במותם כנויים אשר הולג יהוה מפניים ויעשו דבריהם רעים להכuis את יהוה:

18 ויהי בשנה שלש להושע בן אלה מלך ישראל מלך חזקיה בן אחז מלך יהודה: 2 בנ עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשעה שנה מלך בירושלים ושם אמר אבי בת זכריה: 3 ויעש הישר בעני יהוה בכל אשר עשה דוד אבייו: 4 והוא הסיר את הבמות ושבר את המזבח וכרת את האשRNAה וכחת נחש הנחשת אשר עשה משה כי עד הימים ההם היו בני ישראל מקטרים לו ויקרא לו נחשתן: 5 ביהוה אלה ישראלי בטח ואחריו לא יהיה בכלל מלכי יהודה ואשר היו לפניו: 6 וידבק ביהוה לא סר מאחריו וישמר מצותו אשר צוה יהוה את משה: 7 וזה יהוה עמו בכל אשר יצא ישכיל ומודד במלך אשור ולא עברדו: 8 והוא הכה את פלשתים עד עזה ואת גבולייה ממנדל נצרים עד עיר מבצר: 9 ויהי בשנה הרביעית למלך חזקיה היה השנה השביעית להושע בן אלה מלך ישראלי עליה שלמנאסר מלך אשור על שמרון ויצר עלייה: 10 וילכדה מצחה שלש שנים בשנתו שש לחוקיה היא שנת תשע להושע מלך ישראל בלבד לחוקיה היא שנת תשע להושע מלך חזקיה עליה נלכדה שמרון: 11 ויגל מלך אשור את ישראל אשורה ויחם בהם ברית ויצום לאמր לא תיראו אלהים אחרים ולא תשתחוו להם ולא תעבדו ולא תזבחו להם: 12 על אשר לא יאמ את יהוה אשר העלה אתכם מארץ מצרים בכח גדול ובזרוע נתואה אותו תיראו ולו תשתחוו ולא טובחו: 13 ואთ החקקים ואת המשפטים והתורה וממצוות אשר כתוב לכמ השמרון לעשות כל הימים ולא תיראו אלהים אחרים: 14 וישלח חזקיה מלך יהודה אל מלך אשור לבקש אתכם לא תשכחו ולא תיראו או אלהים אחרים: 15 אמר חטאתי שוב מעלי את אשר תנתן עלי איש וישם מלך אשור על חזקיה מלך יהודה שלש מאות ככר כסף ושלשים ככר זהב: 16 ויתן חזקיה את כל הכסף הנמצא בית יהוה ובאוצרות בית המלך: 17 בעת ההיא קצין חזקיה את דלתות היכל יהוה ואת האמונות אשר צפה חזקיה מלך יהודה ויתנム למלך אשר: 18 וירושלם מלך אשר את תרתן ואת רב סריס ואת רב שקה מן והם ממוקמים אותם כאשר אינם ידעים את משפט אלהי הארץ: 27 ויצו מלך אשור לאמר הליico שמה אחד מהכהנים אשר הגליTEM שם וילכו וישבו שם וירם את משפט אלהי הארץ: 28 ובבא אחד מהכהנים אשר הגליTEM שומרון וישב בבית אל ויהי מורה אתם איך ייראו את יהוה: 29 ויהיו עושים גוי גוי אלהי וינויה בבני הבית אשר עשו השמרנים גוי גוי בעריהם אשר הם ישבים שם: 30 ואנשי בבל עשו את סוכות בנות 31 והעווים עשו נבחו ואת תרתך והספרדים שרפים את בניהם באש לאדרמליך ועמנלך אלה ספרדים: 32 ויהיו יראים את יהוה ויעשו להם מקצתם כהני במות ויהיו עושים להם בבית הבמות: 33 את יהוה היו יראים ואת אלהים עבדים כמשפט הגנים אשר הגליTEM אתם ממש: 34 עד היום הזה הם עושים כמשפטים הראשונים אינם יראים את יהוה ואינם עושים בחקם וכמשפטים וכתורה וכמצוות אשר צוה יהוה את בני יעקב אשר שם שמוי ישראל: 35 ויברך יהוה אתם ברית ויצום לאמר לא תיראו אלהים אחרים ולא תשתחוו להם ולא תעבדו ולא תזבחו להם: 36 כי אם את יהוה אשר העלה אתכם מארץ מצרים וכו' נטויה אותו תיראו ולו תשתחוו ולו טובחו: 37 ואת החקקים ואת המשפטים והתורה וממצוות אשר כתוב לכמ השמרון לעשות כל הימים ולא תיראו אלהים אחרים: 38 והברית אשר כרתי אתכם לא תשכחו ולא תיראו או אלהים אחרים: 39 כי אם את יהוה אלהים תיראו והוא יציל אתכם מיד כל איביכם: 40 ולא שמעו כי אם כמשפטם הראשון הם עושים: 41 ויהיו הגנים האלה יראים את יהוה ואת פסיליהם יהיו עבדים גם בניהם ובנו בניהם כאשר עשו אבתם הם עושים עד היום הזה:

לכיש אל המלך חזקיהו בחיל כבד ירושלים ויעלו
 ויבאו וירושלם ויעלו ויבאו ויעמדו בתעלת הברכה
 העליונה אשר במלחת שדה כובס :¹⁸ ויקראו אל
 המלך ויצא אליהם אליקים בן חלקייהו אשר על הבית
 ובנהה הספר ויואח בן אסף המזיכר :¹⁹ ויאמר אליהם
 רב שקה אמרו נא אל חזקיהו כה אמר המלך הנדול
 מלך אשור מה הבטחון הזה אשר בטחת :²⁰ אמרת
 אך דבר שפטים עזה ונכורה למלחמה עתה על
 מי בטחת כי מרדה بي :²¹ עתה הנה בטחת לך על
 משענת הקנה הרצוץ הזה על מצרים אשר יסמרק איש
 עליו ובא בכפו ונכחנה כן פרעה מלך מצרים לכל
 הבתחים עלייו :²² וכי תאמרון אליו אל יהוה אלהינו
 בטחנו הלויא הוא אשר הסיר חזקיהו את במתיו ואת
 מזבחתו ויואמר ליהודה ולירושלים לפני המזבח הזה
 תשתחוו בירושלם :²³ ועתה התערב נא את אדני את
 מלך אשור ואתגה לך אלפיים סוסים אם תוכל לתת
 לך רכבים עליהם :²⁴ ואיך תשיב את פנו פחת אחד
 עברדי אדני הקטנים והבטחה לך על מצרים לרכב
 ולפרשם :²⁵ עתה המבלעד יהוה עלייתו על המזום
 הזה להשחתו יהוה אמר אליו עלה על הארץ הזאת
 והשחיתה :²⁶ ויאמר אליקים בן חלקייהו ושבנה ויואח
 אל רב שקה דבר נא אל עבריך ארמיות כי שמעם
 אנחנו ואל הדבר עמנוי יהודית באזני העם אשר על
 החמה :²⁷ ויאמר אליהם רב שקה העל אנדריך ואליך
 שלחני אדני לדבר את הדברים האלה הלא על
 האנשים היושבים על החמה לאכל את חרדים ולשתות
 את שניהם עמכם :²⁸ ויעמד רב שקה ויקרא בקהל
 נדול יהודה וידבר ויאמר שמו דבר המלך הנדול
 מלך אשר :²⁹ כה אמר המלך אל ישיא לכם חזקיהו
 כי לא יכול להציל אתכם מידיו :³⁰ ואל יבטח אתכם
 חזקיהו אל יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה ולא תנtan
 את העיר הזאת בידי מלך אשר :³¹ אל השמעו אל

מלך ב

והדרפה לפני קינה: ²⁷ ושבתק וצאתך ובאך ידעת
ואת התרגוץ אליו: ²⁸ יען התרגוץ אל' ושאנגד עלה
באזני ושמתי חחי באפק ומונתי בשפטיך והשבתויך
ברוך אשר באת בה: ²⁹ זהה לך האות אכול השנה
ספיח ובסנה השנית סחיש ובסנה השליישת זרענו
וקצרו ונטטו כרמים ואכללו פרומים: ³⁰ ויספה פליטה
בבית יהודיה הנשארה שרש למטה ועשה פרי למעלה:
כפי מירושלם תצא שאരית ופליטה מהר ציון קנאת
יהוה תעשה זאת: ³² לכן כה אמר יהוה אל מלך אשר
לא יבא אל העיר הזאת ולא יורה שם חז ולא יקמנה
מנן ולא ישפך עליה סללה: ³³ בדרך אשר יבא בה
ישוב ואל העיר הזאת לא יבא נאם יהוה: ³⁴ ווננותי
אל העיר הזאת להושעה למעני ולמען דוד עבדי:
ויהי בלילה החוא ויצא מלאך יהוה וירק במנחתה
אשר מאה שמנונים וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה
כלם פנרים מותים: ³⁶ ויסע וילך וישב סנהרב מלך
אשר וישב בנינה: ³⁷ ויהי הוא משתחו בית נסיך
אליהו ואדרמיאל' ושראצ'r הכהן בחרב והמה נמלטו
ארץ אררט וימלך אסר חדן בנו תחתיו:

20 בימים ההם חלה חזקיהו למות ובא אליו
ישועתו בן אמוֹן הנביא ויאמר אליו כי אמר יהוה צו
לביתך כי מות אתה ולא תחיה: ² ויסב את פניו אל
הקיר ויתפלל אל יהוה לאמר: ³ أنها יהוה זכר נא
את אשר התחלכתי לפניו באמות ובלבב שלם והטוב
בענייך עשיתיו ויבך חזקיהו בכינדרול: ⁴ ויהי ישועתו
לא יצא העיר התקינה ודבר יהוה היה אליו לאמר:
⁵ שוב ואמרת אל חזקיהו נגיד עמי כי אמר יהוה אלהי
דוד אביך שמעתי את תפלהך ראייתי את דמעך הנסי
רפא לך ביום השלישי تعالה בית יהוה: ⁶ וחספטי
על ימיך חמיש עשרה שנה ומكف מלך אשר אציילך
את העיר הזאת ווננותי על העיר הזאת למעני ולמען
דוד עבדי: ⁷ ויאמר ישועתו קחו דבלת תנאים ויקחו

לאמר לא תנתן ירושלים ביד מלך אשׁו: ⁸ הנה
אתה שמעת את אשר עשו מלכי אשׁו לכל הארץ
להחרים ואתה תנצל: ¹² ההצילו אַתָּה הגויים
אשר שחתו אבותינו גזון ואת חרון ורכף ובני עדן
אשר בתה לאשׁר: ¹³ אוֹי מלך חמת ומלך ארדף ומלך
לעיר ספרדים הנע וועה: ¹⁴ ויקח חזקיהו את הספרדים
מיד המלאכים ויקראם ויעל בית יהוה ויפרשו
חזקיהו לפני יהוה: ¹⁵ ויתפלל חזקיהו לפני יהוה
ויאמר יהוה אלהי ישראל ישב הכרבים אתה הוּא
האלדים לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית
את השמים ואת הארץ: ¹⁶ הטה יהוה אונך וشمע
פקח יהוה ענייך וראה ושמע את דברי סנהרב אשר
שלחו לחרפ' אלהים כי: ¹⁷ אמן יהוה החריבו מלכי
באס כי לא אלהים מהה כי אם מעשה ירי אדם עז
ואבן ויאבדום: ¹⁸ ועתה יהוה אלהינו הושיענו נא
מידו וידעו כל ממלכות הארץ כי אתה יהוה אלדים
לביך: ²⁰ וישלח ישועתו בן אמוֹן אל חזקיהו לאמר
כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללה אליו אל
סנהרב מלך אשר שמעתי: ²¹ זה הדבר אשר דבר
יהוה עלייו בזה לך לענה לך בתולת בת ציון אחריך
ראש הגנעה בת ירושלים: ²² את מי חרפ' ונדפת
ועל מי הרימות קול ותשא מרום ענייך על קדוש
ישראל: ²³ ביד מלאכיך חרפ' אדרי ותאמר ברכב
רכבי אני עליותי מרום הרים ירכתי לבנון ואכרת
קומת אדריו מבחן בראשיו וocaboa מלון קצתה יעד
כרמלו: ²⁴ אני קרתי ושותה מים זרים ואחרב בcup
פעמי כל יاري מצור: ²⁵ הלא שמעת למרחוק אתה
עשיתו לימי קדם ויצרתה עתה הביאתיה ותהי
להשות גלים נצים ערים בצרות: ²⁶ וישביהן קצרי
יד חתו ויבשו הין עשב שדה וירק דשא חציר גנות

וישמו על השחין ויהי: 8 ויאמר חזקיהו אל ישעיהו מה אות כי ירפא יהוה לילית ביום השלישי בית יהוה: 9 ויאמר ישעיהו זה לך האות מאת יהוה כי עשה יהוה את הדבר אשר דבר הlek הצל עשר מעלה אם ישוב עשר מעלה: 10 ויאמר חזקיהו נקל לצל לנטו עשר מעלה לא כי ישוב הצל אחרנית עשר מעלה: 11 ויקרא ישעיהו הנביא אל יהוה ישב את הצל במעלות אשר ירדה במעלות אחו אחראית בלאדן מלך בבבלי ספרים ומנהה אל חזקיהו כי שמע כי חלה חזקיהו: 12 וישמע עלייהם חזקיהו ויראם את כל בית נכתה את הכסף ואת הזהב ואת הבשימים ואת שמן הטוב ואת בית כליו ואת כל אשר נמצא באוצרתו לא היה דבר אשר לא הראם חזקיהו בביתו ובכל ממשלו: 13 ויבא ישעיהו הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה ומ אין יבוא אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה בא מbabel: 14 ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כל אשר בבתי ראו לא היה דבר אשר לא הראים באוצרתך: 15 ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר יהוה: 16 הנה ימים באים ונsha כל אשר בביתך ואשר אצרו אבתיך עד היום הזה בבליה לא יותר דבר אמר יהוה: 17 ומניך אשר יצאו מתק אשר תולדיך יכח והיו סדרים בהיכל מלך בבבלי: 18 ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר הלווא אם שלום ואמת יהוה בימי: 19 יותר דברי חזקיהו וכל נבורתו ואשר עשה את הברכה ואת התעללה ויבא את הימים העירה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 20 וישכב חזקיהו עם אביו וימלך מנשה בנו תחתיו:

21 בן שיתים עשרה שנה מנשה במלךו וחמשם דברי מנשה וכל אשר עשה וחטאונו אשר חטא הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה:

¹⁸ וישבב מנסה עם אבותיו ויקבר בנין ביתו בן עזא
ומלך אמון בנו תחתיו: ¹⁹ בן שעדרים ושטים שנאה אמון
בגדריו: ²⁰ ויצו המלך את חלקייה הכהן ואת אחיקם בן
שפן ואת עכברון בן מיכיה ואת שפן הספר ואת עשיה
בעדר חיזוק מן יטבה: ²¹ ויעש הרע בעני יהוה כאשר
על מלכו ושתים שנים מלך בירושלים ושם אמו משלמתה
בת חיזוק מן יטבה: ²² וילך בכל הדרך אשר הילך אבי
עשה מנסה אביו: ²³ וילך הרע בעני יהוה כאשר
יעבד את הגללים אשר עבר אבי וישתחו להם:
ויעזב את יהוה אלהי אבותיו ולא הילך בדרך יהוה:
וככל הכתוב עליינו: ²⁴ וילך חלקייה הכהן ואחיקם
ועכברון ושפן ועשיה אל חלדה הנבואה אשר שלם בן
תקווה בן ח:right>רחס שמר הבנדים והיא ישבת בירושלים
במשנה וידברו אליו: ²⁵ ותאמר אליהם מה אמר
יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אליו:
כה אמר יהוה הנה מביא רעה אל המקום הזה ועל
ישיבו אותו כל דברי הספר אשר קרא מלך יהודה:
תחת אשר עזובני ויקטרו לאלהים אחרים למען
הכעינוי בכל מעשה ידיהם ונצחה חמותי במקומות זהה
ולא חכבה: ²⁶ ואל מלך יהודה השלח אתכם לדרך
את יהוה כה אמרו אליו כי אמר יהוה אלהי ישראל
הדברים אשר שמעת: ²⁷ יען לך לבך ותכנס מפני
יהוה בשמך אשר דברתיך על המקום הזה ועל ישביו
להיות לשם ולקללה ותקרע את בנדיך ותבכה
לפנוי נום וכי שמעתי נאם יהוה: ²⁸ לכן הנה אספה
על אבותיך ונאספה אל קברתיך בשלום ולא תראינה
עניך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה
וישיבו את המלך דבר:

23 וישלח המלך ויאספו אליו כל זקנין יהודה
וירושלים: ²⁹ ויעל המלך בית יהוה וכל איש יהודה
וככל ישבי ירושלים אותו והכהנים והנביאים וכל העם
למקטע ועד גדור ויקרא באוניהם את כל דברי הספר
הברית הנמצאה בבית יהוה: ³⁰ ויעמד המלך על
העמוד ויכרת את הברית לפני יהוה ללבת אחר
יהוה ולשמר מצותיו ואת עדותיו ואת חקתו בכל לב
ספר נתן לי חלקייה הכהן ויקראוו שפן לפני המלך:

אשר עשה ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל נם את המזבח ההוא ואת הבמה נתץ וישרכ את הבמה דרך לעפר ושרכ אשרה : 16 וויפן יאשיהו וירא את הקברים אשר שם בהר וישלח ויקח את העצמות מן הקברים וישרכ על המזבח ויטמאו כדבר יהוה אשר קרא איש האלים אשר קרא את הדברים האלה : קרא איש האלים אשר קרא את הדברים האלה : וזה אמר מה הציון הללו אשר אני דאה ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר איש האלים אשר עשית על המזבח ויקרא את הדברים האלה אשר עשית על המזבח בית אל : 18 ויאמר הניחו לו איש אל יגע עצמותיו וימלטו עצמותיו את עצמות הנביא אשר בא נשמרנו : 19 וגם את כל בתיה הבמות אשר בעיר שמרנו אשר עשו מלכי ישראל להכיעיס הסיר יאשיהו ויעש להם ככל המעשים אשר עשה בבית אל : 20 ויובח את כל כהני הבמות אשר שם על המזבחות וישרכ את עצמות אדם עליהם ישב ירושלים : 21 וויצו המלך את כל העם לאמר עשו פסח ליהוה אליכם ככתוב על ספר הברית הזה : 22 כי לא נעשה כפסח הזה מימי השפטים אשר שפטו את ישראל וכל ימי מלכי ישראל וממלכי יהודה : 23 כי אם בשמנה עשרה שנה את התפת אשר בני הנם לבלו ליהו איש את בני ואת בתו באש למלאך : 24 ווישבת את הסוסים אשר נתנו מלכי יהודה לשמש מבא בית יהוה אל לשכת נתן מלך הסריס אשר בפרורים ואת מרכבות המשש שרכ באש : 25 ואת המזבחות אשר על הגג עליית אהו אשר עשו מלכי יהודה ואת המזבחות אשר עשה מנשה בשתי הצדות בית יהוה נתץ המלך וירץ משם והשליך את עפרם אל נחל קדרון : 26 ואת הבמות אשר על פניה ירושלים אשר מימין להר המשחית אשר בנה שלמה מלך ישראל לעשתרת שקן צידנים ולכמוש שקן מוואב ולמלך תועבה בני עמון טמא המלך : 27 וושבר את המזבחות ויכרת את האשרים וימלא את מקומם העצמות אדים : 25 וגם את המזבח אשר בבית אל הבמה

מלך מצרים ל'צא את מארציו כי ל'קח מלך בבל מנהל
עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלך
מצרים עד נהר פרת כל אשר היה למלך מצרים:
יהודיה: ²⁹ בימיו עליה פרעה נכה מלך מצרים על
מלך אשר על נהר פרת וילך המלך אישיהו לקראו
וימיתתו במנגו כראתו אתו: ³⁰ וירכבהו עבדיו מה
מנגו ויבאחו ירושלים ויקברחו בקברתו ויקח עמו
הארץ את יהואחו בן אישיהו וימשחו אותו וימליךו אותו
תחת אביו: ³¹ בן עשרים ושלש שנה יהואחו במלכו
ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם אמרו חמושת בת
ירמיהו מלבנה: ³² ויעש הרע בעני יהוה ככל אשר
עשנו אבاهיו: ³³ ויאסרו פרעעה נכה ברбелת הארץ
חמות במלך בירושלם ויתן ענש על הארץ מאה ככר
כסף וככר זהב: ³⁴ וימלך פרעעה נכה את אלקים בן
אישיהו תחת אישיהו אביו ויסב את שמו יהויקים ואת
יהואחו לקח ויבא מקרים וימת שם: ³⁵ והכסף והזהב
נתן יהויקים לפרש אך העיריק את הארץ לחתת את
הכסף על פי פרעעה איש כערכו נגש את הכסף ואת
זהב את עם הארץ לחתת לפרעעה נכה: ³⁶ בן עשרים
וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה מלך
בירושלם ושם אמרו זבידה בת פריה מן רומה: ³⁷
הרע בעני יהוה ככל אשר עשו אבاهיו:

24 בימיו עליה נבכדנאצ'r מלך בבל ויהי לו
יהודים عبد שלש שנים וישב וימרד בו: ² וישלח
יהוה בו את גדרוי כשרדים ואת גדרוי ארם ואת גדרוי
מוав ואת גדרוי בני עמון וישלחם ביהודה להאבירו
כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדיו הנבאים: ³ אך
על פי יהוה הייתה ביהודה להסיד מעל פניו בחחתה
מנשה ככל אשר עשה: ⁴ וגם דם הנקי אשר שפק
וימלא את ירושלם דם נקי ולא אבה יהוה לסלחה:
ויתר דברי יהויקים וכל אשר עשה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלך יהודה: ⁶ וושכב יהויקים
עם אבתיו ומלך יהויקין בנו תחתיו: ⁷ ולא הסיף עוד
בבל:

25 יהיו בשנת התשיעית למלך בחדרש העשרי
בעשור לחדרש בא נבכדנאצ'r מלך בבל הוא וכל
חילו על ירושלם ויחון עליה ויבנו עליה דיק סביב:
² ותבא העיר במצרים עד עשתי עשרה שנה למלך
צדקהו: ³ בתשעה לחדרש ויחוק הרעב בעיר ולא היה

לחם לעם הארץ: 4 ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה הלילה דרך שער בין החומות אשר על גן המלך וכשדים על העיר סביב يولך דרך הערבה: 5 וירדפו בילך אתם על מלך בבל רבלטה: 6 ויך אתם מלך בבל ימייתם ברבלה בארץ חמת ויגל יהודה מעלה אדרתו: 7 והעם הנשאר בארץ יהודה אשר השאיר חילו נפצו מעליו: 8 ויתפשו את המלך ויעלו אותו אל מלך בבל רבלטה וידברו אותו משפט: 9 ואת בני נבכדנאצ'r מלך בבל ויפקר עליהם את גדליהם בן צדקיהו שחטו לעניינו ואת עניין צדקיהו עור וייסרו בנהשתים ויבאוו בבל: 10 ובחדר החמייש בשבעה לחדר היא שנת השע עשרה שנה למלך נבכדנאצ'r מלך בבל בא נבזורהן רב טבחים עבד מלך בבל ירושלים: 11 וישראל את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתיה ירושלים ואת כל בית נдол שרפ' באש: 12 ואת חומת ירושלים סביב נחצ'ו כל חיל כשדים אשר רב טבחים: 13 ואת יתר העם הנשאים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו על המלך בבל ואת יתר ההמון הגליה נבזורהן רב טבחים: 14 ומגדל הארץ השair רב טבחים לכרכמים וליגבים: 15 ואת עמודי הנחת אש בר בית יהוה ואת המכנות ואת ים הנחתה אשר בכון יהוה שברו כשדים וישאו את נחשתם בבללה: 16 ואת הסירות ואת הייעם ואת המוזמורות ואת ההפות ואת כל כל' הנחת אש אשר ישרתו במ ללחו: 17 ואת המחותות ואת המזוקות אשר זהב וזהב ואשר כסף כסף ללח ריב טבחים: 18 העמודים שניים הים האחד והמכנות אשר עשה שלמה לבית יהוה לא היה משקל לנחתת כל הכללים האלה: 19 שמנה עשרה אמה קומת העמוד האחד וכתרת עליו נחתת וקומה הכתרת שלש אמה ושבכה ורמנים על הכתרת סביב הכל נחתת וכאללה לעמוד השני על השבכה: 20 ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש ואת צפניהם כהן משנה ואת שלשת שמרי הסף: 21 ומן העיר ללח סריס אחד אשר הוא פקיד על אנשי המלחמה וחמשה אנשים מראי פנוי המלך אשר נמצאו בעיר ואת הספר שר

ועתה מרצהים: ²² כספק היה לסייעם סבאך מהול במים: ²³ שדריך سورדים וחברי נגבים כלו אהב שחד ורדף שלמנים יתום לא ישפטו וריב אלמנה לא יבווא אליהם: ²⁴ לכן נאם האדון יהוה צבאות אביר ישראל הוין אנחנו מציד ואנמה מאוייב: ²⁵ ואשיבה ידי עלייך ואצרכ כבר סייניך ואסירה כל בדיליך: ²⁶ ואשיבה שפטיך כבראשנה וייעזיך כבתחלה אחריו כן יקרה לך עיר הצדק קרייה נאמנה: ²⁷ ציון במשפט תפדה ושיבת בצדקה: ²⁸ ושבור פשעים וחתאים יהוד ועובי יהוה יכלו: ²⁹ כי יבשו מאילים אשר חמדתם ותחפרו מהגנות אשר בחרתם: ³⁰ כי תהיו אלה נבלת עליה וככנה אשר מים אין לה: ³¹ וזה החسن לנערת ופעלו לניצוח ובערו שניהם יהדו ואין מכבה:

2 הדבר אשר חזות ישעיהו בן אמוץ על יהודה וירושלם: ² והיה באחרית הימים נכון יהודת בית יהוה בראש ההרים ונשא מנבעות ונחרו אליו כל הגנים: ³ וחלכו עמים רבים ואמרו לכט ונעלת אל הר יהוה אל בית אלהי יעקב וירנו מדריכיו ונלכה באחרתו כי מצינוanza תצא תורה ודבר יהוה מירושלם: ⁴ וشفט בין הגנים והוכיח לעמים רבים מירושלם: ⁵ וכתחו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזרחות לא ישאנו אל נוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה: ⁶ כי נשתה עמק יעקב לכט ונלכה באור יהוה: ⁷ כי נשתה עמק בית יעקב כי מלאו מקדם ועננים כפלשתים ובילדינו נקרים ישפיקו: ⁸ ותמלא ארצו כסף זהב ואין קצה לאצratio ותמלא ארצו אלילים למשה ירו ישתחוו לאשר שעשו אצבעתו: ⁹ וויח אדם וישפלו איש ואל תשא להם: ¹⁰ באו בצור והטמן בעפר מפני פרח יהוה ומחרדר נאו: ¹¹ עיני גבותות אדם שפל ושה רום נשים ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא: ¹² כי יום ליהוה צבאות ומריתם חרב תאכלו כי פי יהוה דבר: ²¹ איך היה לזונה קרייה נאמנה מלאתי משפט צדק ילין בה על כל נאה ורם ועל כל נשא ושפלו: ²³ ועל כל ארזי

1 חזון ישעיהו בן אמוץ אשר חזות על יהודה וירושלם בימי עזיהו יויהם אחז יחווקיהו מלכי יהודה: ² שמעו שמיים והאזור הארץ כי יהוה דבר בנם נדלתו ורוממתי והם פשעו כי: ³ ידע שור קנדתו וחמור אבוס בעליו ישראאל לא ידע עמי לא התבונן: ⁴ הוי נוי חטא עם כבד עון זרע מרעעים בניהם משחיתים עזבו את יהוה נאזו את קדוש ישראאל נורו אחור: ⁵ על מה תוכה עוד תוסיפו סרה כל דראש לחלי וכל לבב דוי: ⁶ מכף רגל ועד ראש אין בו מתם פצע וחברה ומכה טריה לא זרו ולא חבשו ולא רככה בשמן: ⁷ ארצתם שמה עריכם שרפות אש אדמתכם לנגדכם זרים אכלים אתה ושם מה מהפהלת זרים: ⁸ ונורתה בת ציון בסכה בכרם כמלונה במקשה בעיר נוצרה: ⁹ לולי יהוה צבאות הוויזיר לנו שדריך כמעט סדרם היינו לעמרא דמיינו: ¹⁰ שמעו דבר יהוה קצני סדרם האזינו תורה אלהינו עם עמרא: ¹¹ למה לי רב זבחיכם יאמר יהוה שבת עלות אילים וחלב מריאים ודם פרים מי בקש זאת מידכם רמס הצדי: ¹² לא חוסיפו הביא מנהת שוא קטרת תועבה היא לי חדש ושבת קרא מקרא לא אוכל און ועצרה: ¹⁴ חדשים ומועדיכם שנאה נפשי היו עלי לטרח נלאתי נשא: ¹⁵ ובפרשכם כפיכם אעלים עני מכט נם כי תרבו תפלה אני שמע ידיכם דמים מלאו: ¹⁶ רחצטו הזוכו הסירו רע מעלייכם מנדר עיני חדרלו הרע: ¹⁷ למדרו היטב דרישו משפט אשרו חמוץ שפטו יתום ריבו אלמנה: ¹⁸ לכט נא ונוכחה יאמר יהוה אם יהו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו אם ידרימו כתולע כצמר יהו: ¹⁹ אם תאכו ושמעתם טוב הארץ תאכלו: ²⁰ ואם תמאנו ומריתם חרב תאכלו כי פי יהוה דבר: ²¹ איך היה

ללבנון הרמים והנשאים ועל כל אלוני הבשן: ¹⁴ וועל כל החרדים הרמים ועל כל הנבעות הנשאות: ¹⁵ וועל כל מגדל גבה ועל כל חומה בצורה: ¹⁶ וועל כל אניות תרשיש ועל כל שכיות החמדה: ¹⁷ ושח נבות האדם שפל רום אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא: ¹⁸ והאלילים כליל יחלף: ¹⁹ ובאו במערות צרים ובמחילות עפר מפני פחד יהוה ומהדר נאנו בקומו על הארץ: ²⁰ ביום ההוא ישליך האדם את אליו כספו ואת אלילי והבו אשר עשו לו להשתחות לחפר פרות ועתלים: ²¹ לבוא בנקודות הצרים ובסעפי הסלעים מפני פחד יהוה ומהדר נאנו בקומו לערץ הארץ: ²² חדרלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו כי במה נחשב הוא:

ואבלו פתחיה ונקתה לארץ תשב:

4 והחויקו שבע נשים באיש אחד ביום ההוא לאמר לחמננו נאכל ושמלתנו נלבש רק יקרה שמא עליינו אסף חרפתו: ² ביום ההוא יהיה צמה יהוה לצבי ולכבוד ופuri הארץ לנאון ולהתפארת לפליית ישראל: ³ וזהיא הנשאר בזכין והנותר בירושלם קדוש אמר לו כל הכתוב לחים בירושלם: ⁴ אם רחץ אני את צאת בנوت ציון ואת דמי ירושלם ידיח מקربה ברוח משפט וברוחה בעיר: ⁵ ובראה יהוה על כל מכוון הר ציון ועל מקרה ענן יומם וعشן וננה אש להבה לילה כי על כל כבוד חפה: ⁶ וסכה תהיה לציל יומם מהרב ולמחסה ולמסטור מזרם וממטר:

5 אשירה נא לירידי שירות דודי לכרכמו כרם היה לירידי בקרון בן שמן: ² ויעזקו יוסקלחו ויטעהו שرك ויבן מגדל בתוכו ונום יקב חצב בו ויקו לעשות ענבים ויעש באשים: ³ ועתה יושב ירושלם ואיש יהודה שפטו נא בינוי ובין כרמי: ⁴ מה לעשות עוד לכרכמי ולא עשייתי בו מודיע קייתי לעשות ענבים

3 כי הנה האדון יהוה צבאות מסיר מירושלים ומיהודה משען ומשענה כל משען לחם וכל משען מים: ² נבור ואיש מלחה שופט ונביה וקסם וזקן: ³ שר חמשים ונשוא פנים ויועץ וחכם חרשים ונבון לחש: ⁴ ונתתי נערם שרים ותעלולים ימשלו בהם: ⁵ ונש העם איש באיש ואיש ברעשו ירחהו הנעד זקן והנקללה בנכבד: ⁶ כי יתפש איש באחיו בית אביו שלמה לכיה קצין תהיה לנו והמכשלה הזאת תחת ירך: ⁷ ישא ביום ההוא לאמר לא אהיה חשב ובביתך אין לחם ואין שלמה לא תשmini קצין עם: ⁸ כי כשלה ירושלם ויהודיה נפל כי לשונם ומעליהם אל יהוה למרות עני כבודו: ⁹ הכרת פניהם ענתה בהם וחתאתם כסדם הנידו לא כחדו או לנפשם כי גמלו להם רעה: ¹⁰ אמרו צדיק כי טוב כי פרוי מעליהם יأكلו: ¹¹ אווי לרשות רע כי גמול ידיו עשה לו: ¹² עמי נגשו מעולל ונשים משלו בו עמי מאשריך מתעים ודרך ארחותיך בלעו: ¹³ נצוב לריב יהוה ועמד לדין עמים: ¹⁴ יהוה במשפט יבוא עם זקניהם עמו ושריו ואתם בערתם הכרם נולת העני בכתיכם:

בכל זאת לא שב אףו ו עוד ידו נטויה : 26 ונשא נס
לנוי מרחוק ו שرك לו מקצת הארץ והנה מהרה קל
יבוא : 27 אין עיף ואין כושל בו לא גnom ולא ישן ולא
נפתח אזור חלציו ולא מתק שרוּך נעליו : 28 אשר חציו
שנונים וכל קשתתו דרכות פרשות סוסיו צער נחשבו
ונגלייו בסופה : 29 שאגה לו כלבייא ושאג ככפרים
ויניהם ויאחו טרפ ויפליט ואין מציל : 30 ויניהם עליו
ביום ההוא כנחותם ים ונבט לארץ והנה חשך צר ואור
חשך בעיריפה :

6 בשנת מות המלך עזיהו ואראה את אדני ישב על
כסא רם ונשא ושוליו מלאים את ההיכל : 2 שרפאים
עמדים ממול לו שיש כנפים שיש כנפים לאחד בשתיים
יכסה פניו ובשתיים יכסה רגליו ובשתיים יעופף :
3 וקראה זה אל זה ואמר קדוש קדוש יהוה צבאות
מלא כל הארץ בבודו : 4 וינגע אמות הספים מוקול
הקורא והביה ומלא עשן : 5 ואמר אויל כי נדמיתי כי
ראש טמא שפטים אני ובתווך עם טמא שפטים אני
ושוב כי את המלך יהוה צבאות ראו עני : 6 ויעוף אליו
אחד מן השרפים ובידו רצפה במלךחים לקח מעל
המזבח : 7 וינגע על פי ויאמר הדנה נגע זה על שפטיך
וסר עונך וחטאיך תכפר : 8 ואשמע את קול אדני אמר
את מי אשלח וכי לך לנו ואמר הננו שלחנו : 9 ויאמר
לך ואמרת לעם הזה שמעו שמעו ואל תبنيו וראו
ראו ואל תדרעו : 10 החשמן לב העם הזה ואזנו הכביד
ועינוי השען יראה בעינוי ובازנו ישמע וללבבו יבין
ושבר ורפא לו : 11 ואמר עד מתי אדרני ויאמר עד אשר
אם שאו ערים מאין ישוב ובתים מאין אדם והאדמה
תשאה שמהה : 12 ורחק יהוה את האדם ורבה העוזבה
בקרב הארץ : 13 ועוד בה עשרה ושבה והיתה לבער
כאלה וכאלון אשר בשלכת מצבתם במ זרע קדש
מצחתה :

וישע באשים : 15 ועתה אודיעת נא אתכם את אשר אני
עשה לכרכי הסר משוכתו והיה לבער פרץ גדרו
והיה למרים : 16 ואשיתהו בתה לא יזמר ולא יעדר
עליה שמייר ושית וועל העבים אצוה מהמיטר עליו
מטר : 17 כי כרם יהוה צבאות בית ישראל ואיש יהודה
נטע שעשוינו ויקו למשפט והנה משפה לצדקה והנה
צעקה : 18 هو מניעי בבית בבית שדה בשרה יקריבו עד
אפס מקום והושבתם לבדכם בקרב הארץ : 19 באוני
יהוה צבאות אם לא בתים רבים לשמה יהיו גדרים
וטוביים מאין יושב : 20 כי עשרה צמדי כרם יעשה בת
אתה וזרע חמור יעשה איפה : 21 הוא משכימי בברק
שרכ ירדפו מאחריו בנפש יין ידליקם : 22 והיה כנור
ונבל תפ וחליל ויין משתיהם ואת פעיל יהוה לא
יביתו ומעשה ידיו לא ראו : 23 לכן גלה עמי מבלי
דעת וכבודו מתי רעב והמונו צחה צמא : 24 לכן
הריחiba שאל נפשה ופערה פיה לבלוי חק וירד
הדרה והמונה ושאוניה ועליז בה : 25 Sheol h7585 וישראל
אדם יושפל איש וענין גביהם תשפלנה : 26 ויגבה יהוה
צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה : 27 ורעו
ככים כדברם וחרבות מלחם גרים יאכלו : 28 הוא
משכי העון בחבלי השוא וכעבות הענלה חטאה :
19 האמרדים ימחר ייחסה מעשה למן נראת ותקרב
ותבואה עצת קדוש ישראל ונדרעה : 20 הוא האמרדים
לרע טוב ולטוב רע שמיים חשך לאור ואור לחשך
שמות מרד למתוק ומתק למר : 21 הוא חכמים בעיניהם
ונגד פניהם נבניהם : 22 הוא גבוריים לשחות יין ואנשי
חיל למסך שכר : 23 מצדיקו רשות עקב שח' וצדקה
צדיקים יסירו ממנה : 24 לכן כאכל קש לשון אש וחשש
להבה ירפה שרשם כמק יהה ופרקם כאבק יעללה כי
מאסו את תורה יהוה צבאות ואת אמרת קדוש ישראל
נאצוו : 25 על כן חרה אף יהוה בעמו ויט ידו עליו ויכוחו
וירנו הזרים ותהי נבלתם כסוחה בקרב חוץות

הרראש ושרר הרגלים ונעם את הוקן תספה: ²¹ והיה בימי אחיזה בן יותם בן עזיזו מלך יהודה עלה רצין מלך ארם ופקח בן רמלה והוא מלך ישראל ירושלם למלחמה עלייה ולא יכול להלחם עליה: ²² והיה מרבית עשות הלב יאכל חמאה כי חמאה ורבש יאכל כל הנותר בקרב הארץ: ²³ והיה ביום ההוא יהיה כל מקום אשר יהיה שם אלף נפש באלף כסף לשמר ולשיות יהוה: ²⁴ בחצים ובקשת יבוא שמה כי שמי רשות תהיה כל הארץ: ²⁵ וכל ההרים אשר במדרג עדרונו לא תבוא שמה יראה שמי רשות תהיה למשלח שור ולמרמס שה:

8 ויאמר יהוה אליו קח לך גלון נדול וכתב עליו בחרט אנוש ל Maher שלל השם בו: ² ואuidה לי עדים נאמנים את אוריה הכהן ואת זכריהו בן יברכיהו: ³ ויאקרב אל תנבייה ותתר ותלך בן ויאמר יהוה אליו קרא שמו Maher שלל השם בו: ⁴ כי בטרם ידע הנער קרא אבי ואמי ישא את חיל دمشق ואת שלל שמרון לפניו מלך אשור: ⁵ וויסוף יהוה דבר אליו עוד לאמר: ⁶ יען כי מאס העם הזה את מי השלח ההלכים לאט ומושע את רצין ובן רמלהיו: ⁷ ולכן הנה אדרני מעלה עליהם את מי הנהר העצומים והרבבים את מלך אשור ואת כל כבודו ועלה על כל אפיקיו ותלך על כל נdroתו: ⁸ ווחלף ביהודה שטף ועבר עד צואר יניע והיה מפותת כנפיו מלא רחוב ארץ עמנואל: ⁹ רעו עמים וחטו והזינו כל מרחקיו ארץ התאורו וחתו התאורו וחתו: ¹⁰ עצז עצה ותפר דברו דבר ולא קום כי עמנואל: ¹¹ כי כה אמר יהוה אליו בחזקת היד וישראל מלכת ברך העם הזה לאמר: ¹² לא תאמרון קשר לכל אשר יאמר העם הזה קשר ואת מורהו לא תיראו ולא תעריצו: ¹³ את יהוה צבאות אותו מקדשו והוא מורהם והוא מערצם: ¹⁴ והיה למקדש ולאבן נפה ולצורך מכשול לשני בתוי ישראל לפח ולmockש לישוב ירושלים: ¹⁵ וכשלו גם רביהם ונפלו ונשברו ונוקשו ונלכדו: ¹⁶ צור תעודה חתום תורה במלדי:

7 ויהי ביום אחיזה בן עזיזו מלך יהודה לבבו וללבב עמו כנווע עצי יער מפני רוח: ³ ויאמר יהוה אל ישעיהו צא נא לקראת אחיזה ושאר ישוב בנק אל קצה تعالת הברכה העלונה אל מסלת שדה כובס: ⁴ ואמרת אליו השמר והשקט אל תירא ולביבך אל ירך משני נבות האודים העשנים האלה בחרי אפ רצין וארים ובן רמלהיו: ⁵ יען כי עץ עלייך ארם רעה אפרים ובן רמלהיו לאמר: ⁶ נעלת ביהודה ונקיינה ונבקעה אלינו ונמלך מלך בתחום את בן טבאל: ⁷ כי אמן אדרני יהוה לא תקום ולא תהיה: ⁸ כי ראש ארם دمشق וראש دمشق רצין ובעוד שנים וחמש שנה יחת אפרים מעם: ⁹ וראש אפרים שמרון וראש שמרון בן רמלהיו אם לא תאמינו כי לא חאמנו: ¹⁰ וויסוף יהוה דבר אל אחיזה לאמר: ¹¹ שאל לך אותן עם יהוה אלהיך העמק שאליה או חנבה למעלה: (Sheol h7585) ¹² ויאמר אחיזה לא שאל ולא אנסה את יהוה: ¹³ ויאמר שמעו נא בית דוד המעת מכם הלאות אנשים כי תלאו נם את אלהי: ¹⁴ لكن יtan אדרני הוא לכם אורה הנה העלמה הרה וילדת בן וקראת שמו עמנואל: ¹⁵ חמאה וدبש יאכל לדעתו מואס ברע ובחר בטהוב הטוב: ¹⁶ כי בטרם ידע הנער מאס ברע ובחר יביא יהוה עלייך ועל עמק ועל בית אביך ימים אשר לא בא לימים סור אפרים מעל יהודה את מלך אשר: ¹⁸ והיה ביום ההוא ישרק יהוה לזבוב אשר בקצתה יארו מצרים ולדברה אשר בארץ אשור: ¹⁹ ובאו ונחו כלם בנחלי הבחות ובנקיקי הסלעים ובכל הנעציצים ובכל הנחללים: ²⁰ ביום ההוא גילה אדרני בתער השכירה בעבר נחר במלך אשר את

ונושא פנים הוא הראש ונכיה מורה שקר הוא הונבך:
16 ויהיו מאשרי העם הזה מתחים ומאשריו מבעליים:
17 על כן על בחוריו לא ישמה אדרני ואת יתמיו ואת
אלמנתו לא ירחק כי כל הנף ומרע וכל מה דבר
ציוון: 18 וכי יאמרו אליכם דרכו אל האבות ואל
הידועים המצחפים ומהנינים הללו עם אל אלהיו
ידרש بعد החיים אל המתים: 20 לתורה ולתעודה
אם לא יאמרו בדבר זה אשר אין לו שחר: 21 ו עבר
בנה נקעה ורعب והיה כי רעב והתקצף וקלל במלכו
ובאהלו ופנה למעלה: 22 ואל ארץ יבריט ונה צרה
וחשכה מעוף צוקה ואפלת מנחת:

9 כי לא מועף לאשר מוצק לה כתת הראשון
הקל ארצת זבלון וארצת נפתלי והאחרון הכביד
דרך הים עבר הירדן גليل הגוים: 2 העם ההלכים
בחשך ראו אור גדור ישבי בארכן צלמות אור נגה
עליהם: 3 הריבית הגנו לא הנדלה השמחה שהח
לפניך כשמחה בקציר כאשר יגלו בחלקם שלל:
4 כי את על סבלו ואת מטה שכמו שבת הנש בוחחת
ימים מדין: 5 כי כל סאון סאן ברעש ושמלה מגוללה
בדמים והיתה לשפה מאכלת אש: 6 כי ילד ילד
לנו בן נתן לנו ותהי המשרה על שכמו וקרא שמו
פלא יועץ אל גבור אביעד שר שלום: 7 למרכה
המשרה ולשלום אין קץ על כסא דוד ועל מלכתו
להכין אתה ולסעדה במשפט ובצדקה מעתה ועד
עולם קנאת יהוה צבאות העזה זאת: 8 דבר שלח
אדני ביעקב ונפל בישראל: 9 וידעו העם כלו אפרדים
ויושב שמרון בנואה ובנדל לבב לאמר: 10 לבנים
ונפלו ונויו נבנה שקים נדעו ואורזים נחלף: 11 ווישגב
יהוה את צרי רצין עליו ואת איביו יסכסך: 12 ארם
מקדם ופלשתים מאחור ויאכלו את ישראל בכל פה
בכל זאת לא שב אפו ועד ידו נטויה: 13 כי אמר בכח
ידי עשתיו ובחכמתי כי נבנתיו ואסיד נבולת עמים
יהוה מישראל ראש וזנב כפה ואגמון יום אחד: 14 ז肯
ונחכתי ליהוה המSTITור פניו מבית יעקב וקויתי
לו: 15 הנה אנכי והילדים אשר נתן לי יהוה לאתות
ולמופתים בישראל עם יהוה צבאות השכן בהר
ציוון: 16 וכי יאמרו אליכם דרכו אל האבות ואל
בורה כאש רשות שמיר ושיטת האכל ותצת בסבכי
העיר ויתאבלו גאות שען: 17 בעברת יהוה צבאות
נעטם ארץ וייחד העם כמאכלת אש איש אל אחיו לא
יחמלו: 20 ונגור על ימן ורعب ויאכל על שמואל ולא
שב אפו ועד ידו נטויה: 21 מנשה את אפרדים
ואפרדים את מנשה יהודו הנה על יהודה בכל זאת לא
שב אפו ועד ידו נטויה:

ונבורה רוח דעת ויראת יהוה: ז והרייחו ביראת יהוה
ולא לмерאה עניינו ישפט ולא למשמע אוניו יוכיח:
⁴ ושפט בצדך דלים והוכיח במישור לעניין ארץ וחכה
ארץ בשפט פיו וברוח שפתיו מית רשות: ז והיה צדק
זעיר: אוצר מותניו והאמונה אוצר חלציו: ⁶ ונגר ואב עם כבש
ונמר עם נדי ירכץ ועגל וכפיר ומריא יהדו ונער קטן
נהג בם: ז ופרה ורב תרעינה יהדו ירכזו ילדיהן
ואריה כבקר יאלל תבן: ⁸ ושבוע יונק על חרב פתן
ועל מאורת צפמוני גמול ידו הרה: ⁹ לא ירעו ולא
ישחיתו בכל חרב קדרשי כי מלאה הארץ דעתה את יהוה
כמים לים מכסים: ۱۰ וזה ביום ההוא שרש יש אשר
עמד לנס עמים אלו נום ידרשו והיתה מנהתו כבוד:
וזה היה ביום ההוא יוסף אדרני שנית ידו לknות את
שאר עמו אשר ישאר מאושר וממצרים ומفترוס
וממוש ומעילם ומשנער ומחמת ומאיי הים: ۱۲ ונשא
נס לגנים ואסף נרחוי ישראל ונפות יהודה יקבץ
марבע כנפות הארץ: ۱۳ וסירה קנאת אפרים וצררי
יהודיה יכרחו אפרים לא יקנא את יהודה ויהודיה
לא יוצר את אפרים: ۱۴ ועפו בכתף פלשתים ימה
יהודיו יבו את בני קדם אדרום ומואב משלוח ידים ובני
עמון משמעתם: ۱۵ והחרים יהוה את לשון ים מצרים
והניף ידו על הנهر בעים רוחו והכחו לשבעה נחלים
והדריך בנעלים: ۱۶ והיתה מסלה לשאר עמו אשר
שאר מאושר כאשר היה לישראל ביום עלתו מארץ
מצרים:

12 ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי אנפת כי ישב
אפק ותנחמוני: ۲ הנה אל ישועתי אבטחה ולא אפחד כי
עווי וומרת יה יהוה ויחי לי לישועה: ۳ וושאבתם מים
בשנון מעינוי היושעה: ۴ ואמרחים ביום ההוא הודיעו
לי יהוה קראו בשם הודיעו בעמים עלייתו הוכירו
כי נשגב שמנו: ۵ זומרו יהוה כי גנות עשה מדעת זאת

כן ידי לחול העמים וכאסף ביצים עזובה כל הארץ
אני אספה ולא היה נרד כנף ופיצה פה ומצתפה:
⁵⁶ היה תפאר הגנון על החצב בו אם יתנדל המשור
על מניפו כהניף שפט את מרימי כהרים מטה לא
עיז: ۶ לבן ישלח האדון יהוה צבאות במשמעו רוזן
וחחת כבדו יקד יקד כיוד אש: ۷ וזה היה אור ישראל
לאש וקדשו להבה ובערה ואכלת שיתו ושמירו
ביום אחד: ۸ וככבוד יערו וככרמלו מנפש ועד בשער
יכלה והיה כמסס: ۹ ושאר עץ יערו מספר
יהיו ונער יכתbam: ۱۰ וזה היה לא יוסף עוד
שאר ישראל ופליטה בית יעקב להשען על מכחו
ונשען על יהוה קדוש ישראל באמתה: ۱۱ שאר ישוב
שאר יעקב אל אל נבוד: ۱۲ כי היה עמק ישראל
בחול הים שאר ישוב בו כליוון חרוץ שוטף צדקה:
כלי כלה ונחרצת אדרני יהוה צבאות עשה בקרבת
כל הארץ: ۱۳ לבן כה אמר אדרני יהוה צבאות אל
תירא עמי ישב ציון מאושר בשפט יככה ומטהו ישא
עליך בדרך מצרים: ۱۴ כי עוד מעת מזער וכלה ועם
ואפי על תבליתם: ۱۵ וודרך עליו יהוה צבאות שוט
מכת מדיין בצור ערב ומטהו על הים ונשאו בדרך
מצרים: ۱۶ וזה ביום ההוא יסור סבלו מעל שכמך
 עבר במגנון למכמש יפיקוד כליו: ۱۷ עברו מעברה
גבן מלון לנו קדרה הרמה נבעת שאל נסה: ۱۸ צהלי
קולך בת גלים הקשייבי לישעה ענתות: ۱۹ נדרה
מודמנה ישבי הנגים העיזו: ۲۰ עוד הום ננב לעמוד
ינפיפ ידו הר בית ציון נבעת ירושלם: ۲۱ הנה האדון
יהוה צבאות מסעף פארה במערצה ורמי הקומה
נדועים והגבאים ישפלו: ۲۲ ונקי סבכי העיר בברזול
והלבנון באדריך יפול:

11 ויצא חתר מזע יש ונצח משרשו יפרה:
² ונהה עליו רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה

בכל הארץ: 6 צהלי ורני יושבת ציון כי נדול בקריבך שם: 22 וענה אים באלמנותיו ותנים בהיכלי עג וקרוב לבוא עתה וימיה לא ימשכו:

חדש ישראל:

13 משא בבל אשר חוזה ישעיהו בן אמוץ: 2 על הר נשפה שאו נס הדרימו קול ללהם התינו יד ויבאו פתחו נדיבים: 3 אני צויתי למקדשי גם קראתי גבורי לאפי עליי גאותי: 4 קול המון בהרים דמותם עם רב קול שאון ממלכות נוים נאפסים יהוה צבאות מפקד צבא מלחה: 5 באים מארץ מרחק מקצת השמיים יהוה וכלי זעמו לחבל כל הארץ: 6 היללו כי קרוב יום יהוה כshed משרדי יבו: 7 על כן כל ידים תרפאנה וכל לבב אנוש ימס: 8 ונבהלו צירדים וחבליםiah צוחן כיולדת יהילון איש אל רעהו יתמהנו פוי להבים פניהם: 9 הנה יום יהוה בא אכורי ועברה והرون אף לשום הארץ לשמה וחטאיה ישמיד ממנה: 10 כי כוכבי השמים וכסיליהם לא יהלו אורם חזק המשמש ב策תו וירח לא יניא אורה: 11 ופקדתי על תבל רעה ועל רשעים עונם והשטי נאוין זדים ונאות עריצים אשפיל: 12 אוקיר אנוש מפו ואדם מכתם אופיר: 13 על כן שמיים ארני ותרעוש הארץ ממוקמה בעברה יהוה צבאות ובימיםחרון אף: 14 והויה צבאי מרדח וכצאן ואין מקבץ איש אל עמו יפנו ואיש אל ארציו ינוסו: 15 כל הנמצא ידקר וכל הנספה יפול בחרב: 16 וועליהם ירטשו לעיניהם ישסו בתיהם ונשיהם תשגננה: 17 ההני מעיר עליהם את מדי אשר כסף לא יחשבו זהב לא יחפצו בו: 18 וקשות נערם תרטשנה ופדי בטן לא ירחמו על בניים לא תחוס עינם: 19 והויה בכל צבי ממלכות תפארת נאוиш כסדרים כמחפכת אליהם את סדם ואת עמרה: 20 לא ערבי ורעים לא ירבעו שם: 21 ורבעו שם ציים ומלא כתיהם אחיהם ושכנו שם בנות יענה ושעריהם ירקרו בעון אבותם כל יקמו וירשו ארץ ומלאו פני תבל

16 שלחו כר משל ארץ מסלע מדברה אל הר בת ערימ: ²² ויהי כעוף נודד קן משלח תהינה בנות מואב ציון: ² והיה כעוף נודד קן משלח תהינה בנות מואב מעברת לארכון: ³ והביאו עצה עשו פללה שיטו כליל מדברת לארכון: ²³ ונשבה יהוה צבאות לאמר אם נאם יהוה צבאות: ²⁴ ונשבה יהוה צבאות לאמר אם לא אשר דמיות כה דימתה וכאשר יעצרו היא תקום: בך נדחו מואב הדוי סתר למו מפני שודד כי אף חמץ חלק בתוכן צהרים סתרי נדחים נדר אל תגלו: ⁴ יגנורו על שבר אשר בארכיו ועל הריו אבוסנו וסר מעלייהם ²⁵ אלה שד תמו רמס מן הארץ: ⁵ וחווכן בחסך כסא וישב עליו באמת באלה לדוד שפט ודרש משפט ומהר עלו וסבלו מעל שכמו יסור: ²⁶ זאת העצה היועצת על כל הארץ וזאת הנטויה על כל הגוים: ²⁷ כי צדק: ⁶ שמענו נאון מואב נא מאד נאותו וגאונו וערתו לא כן בדיו: ⁷ لكن ייליל מואב להמאכלה ייליל יהוה צבאות ייעץ ומוי יפר וירדו הנטויה ומוי ישיבנה: ²⁸ בשנת מות המלך אחז היה המשא הזה: ²⁹ אל לאיש קיר חרשת תהנויך נכאים: ⁸ כי שדמות השמחי פלשׁת כלך כי נשבר שבט מכך כי משרש השבון אמלל נפן שבמה בעלי גוים הלו מושך קיה עד יעוז נגענו תעוז מדבר שלוחותה נטהעו עברים: ⁹ על כן אבכה בבכי יעוז נפן שבמה ארוייך דמעתי השבון ואלעה כי על קיציך ועל קציך הרוד נפל: ¹⁰ ונאפק שמחה ונילמן הכרמל ובכרמים לא ירנן לא ירעע יין ביקבים לא ידרך הידד השבתי: ¹¹ על כן מעי למאכ לבנור יהמו וקרבי לקיר חרש: ¹² והיה כי נראתה כי נלאה מואב על הבמה ובאל מקדשו להתפלל ולא יוכל: ¹³ זה הדבר אשר דבר יהוה אל מואב מאז: ¹⁴ ועתה דבר יהוה לאמר בשלש שנים כשי שביר ונקלה כבוד מואב בכל החמון הרב ושאר מעט מזער לוא כביר:

17 משא דמשק הנה דמשק מוסר מעיר והיתה מי מפללה: ² עזבות ערי ערעד לעדרים תהינה ורבינו אין מהריד: ³ ונשחת מבדר מאפרים וממלכה מדרמשק ושאר ארם ככבוד בני ישראל יהו נאם יהוה צבאות: ⁴ והיה כאסף קציר קמה וזרענו ומשמן בשרו ירזה: ⁵ והיה כאסף קציר קמה וזרען כהקה חזקה את נבול מואב עד אנלים ילתת שבלים יקצור והיה כמלך שבלים בעמק רפאים: ⁶ ונשחר בו עלולות כנקי זית שנים שלשה גרגירים בראש אמר ארבעה חמשה בסעפה פריה נאם יהוה אלהי ישראל: ⁷ ביום ההוא ישעה האדם על עשה לבבב שם ושרן ונין וננד נאם יהוה: ²³ ושמתייה למורש קפוד ואנמי מים וטאטאתיה במטאטה השמד נאם יהוה צבאות: ²⁴ ונשבה יהוה צבאות לאמר אם לא אשר דמיות כה דימתה וכאשר יעצרו היא תקום: ²⁵ לשבר אשר בארכיו ועל הריו אבוסנו וסר מעלייהם אלה שד תמו רמס מן הארץ: ²⁶ זאת העצה היועצת על כל הארץ וזאת הנטויה על כל הגוים: ²⁷ כי צדק: ⁶ שמענו נאון מואב נא מאד נאותו וגאונו וערתו לא כן בדיו: ⁷ لكن ייליל מואב להמאכלה ייליל יהוה צבאות ייעץ ומוי יפר וירדו הנטויה ומוי ישיבנה: ²⁸ בשנת מות המלך אחז היה המשא הזה: ²⁹ אל לאיש קיר חרשת כלך כי נשבר שבט מכך כי משרש השבון אמלל נפן שבמה בעלי גוים הלו מושך קיה עד יעוז נגענו תעוז מדבר שלוחותה נטהעו עברים: ⁹ על כן אבכה בבכי יעוז נפן שבמה ארוייך דמעתי השבון ואלעה כי על קיציך ועל קציך הרוד נפל: ¹⁰ ונאפק שמחה ונילמן הכרמל ובכרמים לא ירנן לא ירעע יין ביקבים לא ידרך הידד השבתי: ¹¹ על כן מעי למאכ לבנור יהמו וקרבי לקיר חרש: ¹² והיה כי נראתה כי נלאה מואב על הבמה ובאל מקדשו להתפלל ולא יוכל: ¹³ זה הדבר אשר דבר יהוה אל מואב מאז: ¹⁴ ועתה דבר יהוה לאמר בשלש שנים כשי שביר ונקלה כבוד מואב בכל החמון הרב ושאר מעט מזער לוא כביר:

15 משא מואב כי בלילה שדר ערד מואב נדמה כי בלילה שדר קיר מואב נדמה: ² עליה הבית ודיון הבמות לבכי על נבו ועל מידבא מואב ייליל בכל ראשיו קרחה כל זקן גרוועה: ³ בחוצתיו חנרו שך עגנותיה וברחבתיה כללה ייליל יריד בביבי: ⁴ ותוועק השבון ואלעה עד יהוץ נשמע קולם על כן חלציז מואב וריעו נפשו ורעה לו: ⁵ לבי למאכ יווק בריחיה עד צער ענלת שלשיה כי מעלה הלווחה בביבי יעללה בו כי דרך חורנויים זעתה שבך יעמדו: ⁶ כי מי נמרדים משומות יהו כי יבש חציר כללה דשא יرك לא היה: ⁷ על כן יתרה עשה ופקדתם על נחל הערבבים ישאום: ⁸ כי הקיפה חזקה את נבול מואב עד אנלים ילתת ובאר אילים ילתת: ⁹ כי מי דימונן מלאו דם כי אשית על דימונן נוספת לפלשת מואב אריה ולשארית ארדה:

ועניין אל קדוש יישראל תראינה: 8 ולא ישעה אל המזבחות מעשה ידיו ואשר עשו אכבעתי לא יראה אל האלילים ואל האטמים ואל האבות ואל הידיענים: והאשרים והחמנים: 9 ביום ההוא יהיו ערי מעזוז כעוזבת החרש והאמיר אשר ענוו מפני בני יישראל והואיתה שמאה: 10 כי שכחת אליה ישעך וצורך מעוז לא זכרת על כן חטפי נטעי נעמנים וומרת זו תורענו: כי ביום נטעך תשנשני ובבקר זרעך תפיריחו נד קציר ביום נחלה וכאב אנוש: 11 هو המון עמם רבים כהמות ימים יהמיין ושאון לאמים-CSHAN מים כבירות ישאון: 12 לאמים-CSHAN מים רבים ישאון ונער בו ונס מנරחק ורדף כמץ הרים לפני רוח וכגלל לפני סופה: 13 לעת ערבה והנה בלהה בתרם בקר איןנו זה חלק שושינו ונורל לבזזינו:

18 הו ארי צלצל כנפים אשר מעבר לנחריו כוש: 2 השלח ביום צירום ובכלי גמא על פני מים לכוי מלכים קלים אל נוי ממש ומורט אל עם נורא מן הוא והלאה נוי קו ומובסה אשר בזאו נהרים ארציו: 3 כל ישבי תבל ושכני ארץ-CSHAN נס הרים תראוכתקע שופר תשמעו: 4 כי כה אמר יהוה אליו אשקוטה ואכטה במכווי חם צח עלי אור כעב טל בחם קציר: 5 כי לפניו קציר כתם פרח ובסר גמל יהיה נצה וכרתת הולזלים במזמרות ואת הנשיות הסיר התז: 6 יעוזו יהדו לעיט הרים ולבחמת הארץ וקץ עליו העיט וכל בהמת הארץ עליו תחרף: 7 בעת היהיא יובל שי ליהוה צבאות עם ממש ומורט ומעם נורא מן הוא והלאה נוי קו ומובסה אשר בזאו נהרים ארציו אל מקום שם יהוה צבאות הר ציון:

19 משא מצרים הנה יהוה רכב על עב קל ובא מצרים וננוו אלילי מצרים מפניהם ולבב מצרים ימס בקרבו: 2 וסכסחו מצרים במצרים ונלחמו איש באחו ואיש ברעה עיר בעיר ממלכה במלוכה:

מה מליל: ¹² אמר שמר אתה בקר ונם לילה אם תבעון בעיו שבו אטו: ¹³ משא בערב בעיר בערב תלינו ארחות דרכיהם: ¹⁴ לךראת צמא התו מים ישבי ארץ תימה בלחמו קדרמו נדר: ¹⁵ כי מפני הרבות נדרו מפני חרב נשואה ומפני קשת דרוכה ומפני כבד מלחמה: ¹⁶ כי כה אמר אדני אליו בעוד שנה כשי שכיר וכלה כל כבוד קדר: ¹⁷ ושאר מספר קשת נבורי בני קדר ימעטו כי יהוה אלהי ישראל דבר:

22 משא ניא חזון מה לך אפוא כי עליית כלך לנוגות: ² תשאות מלאה עיר הומיה קרייה עליזה חליליך לא חללי חרב ולא מות מלחמה: ³ כל קציניך נדרו יחד מקשת אסרו כל נמציאך אסרו יחדו מרוחק ברחו: ⁴ על כן אמרתנו שעו מנו אמרך בבכי אל חיינו לנחמני על שד בת עמי: ⁵ כי יום מהומה ומבוסה ומכובча לאדרני יהוה צבאות בניא חזון מקרקר קר ושוע אל ההר: ⁶ ועילם נשא אשפה ברכב אדם פרשים וקידר ערחה מנן: ⁷ ויהי מבחר עמוק מלאך רכב והפרשים שת שתו השערה: ⁸ ויגל את מסך יהודה ותבט ביום ההוא אל נשק בית העיר: ⁹ וואת בקשי עיר דוד ראייהם כי רבו ותקבצו את מי הברכה התחרונה: ¹⁰ ואת בת היישובים ספרתם ותתכו הבתים לבצר החומה: ¹¹ ומוקוה עשיתם בין החמתים למי הברכה הישנה ולא הבתים אל עשייה וייצרה מרוחק לא ראייהם: ¹² ויקרא אדרני יהוה צבאות ביום ההוא לבכי ולמספד ולקרחה ולחנור שך: ¹³ וונגה שנון ושמחה הרג בקר ושותט צאןأكل בשר ושותה יין אכיל ושותו כי מהר נמות: ¹⁴ ונגלה אני יהוה צבאות אם יכבר העון הזה לכם עד תמותון אמר אדרני יהוה צבאות: ¹⁵ כי אמר אדרני יהוה צבאות לך בא אל הסכן הזה על שבנא אשר על הבית: ¹⁶ מה לך פהומי לך פה כי חצתת לך פה קבר חצבי מרים קברו חקקי בסלע משוכן לו: ¹⁷ הנה יהוה מטולטך טולטה

ומצדדים באשור ועבדו מצרים את אשור: ²⁴ ביום ההוא יהוה ישראל שלישיה למצרים ולאשור ברכה בקרב הארץ: ²⁵ אשר ברכו יהוה צבאות לאמר ברוך עמי מצרים ומשה ידי אשור ונחלתי ישראל: **20** בשנת תאתרון אשדודה בשלח אותו סרנו נמלך אשוד וילחם באשדוד וילכדה: ² בעת ההיא דבר יהוה ביד ישעיהו בן אמוץ לאמר לך ופתחת השק מעל מתניך ונעלך תחלץ מעל רגליך וייעש כן לך ערום ויחף: ³ ויאמר יהוה כאשר לך עברי ישועה ערום ויחף שלש שנים אותן ומופת על מצרים ועל כוש: ⁴ כן ינוג מלך אשוד את שבוי מצרים ואת גלות כוש נערם ווקנים ערום ויחף וחשופי שת ערוה מצרים: ⁵ זהותו ובשו מכוש מבטם ומן מצרים תפארתם: ⁶ ואמר ישב האי יהוה ביום ההוא הנה כה מבטנו אשר נסנו שם לעוזה להגצל מפני מלך אשוד ואיך נמלט אנחנו:

21 משא מדברים כסופות בגבג לחוף ממדבר בא מארץ נוראה: ² חוזות קשה הנגד לי הבוגר בוגר והשודד שודד עלי עילם צורי מדי כל אנחתה השบทוי: ³ על כן מלאו מרטני חלהלה ציריים אהזוני צירוי يولדה נעוותי ממשמע נבהלהתי מראות: ⁴ תהה לבבי פלצות בעתני את נשף חשיוק שמי לחרדה: ⁵ ערד השלחן צפה הצפיה אכול שתה קומו השרים משחו מנן: ⁶ כי אמר אליו אדרני לך העמד המצפה אשר יראה יניד: ⁷ וראה רכב צמד פרשים רכב חמור רכב גמל וחקטיב קשב רב קשב: ⁸ ויקרא ארידה על מצפה אדרני אגci עמד תמיד יומם ועל משמרתי אגci נצב כל הלילות: ⁹ וונגה זה בא רכב איש צמד פרשים ויען ויאמר נפללה נפללה בכל וכל פסילי אלהיה שבר לארץ: ¹⁰ מדשתי ובן גנני אשר שמעתי מאי יהוה צבאות אלהי ישראל הנדרתי לכם: ¹¹ משא דומה אליו קרא משער שמר מה מלילה שמר

נבר ועתך עטה: 18 צנוף יצנוף צנפה כדור אל ארץ רחבה ירים שמה תמות ושם מרכבות כבודך קלון בית אדריך: 19 והדרתיך ממציך וממעדרך יהרסך: 20 והיה ביום ההוא וקראתו לעבדי לאלקים בן חלקייו: 21 והלבשתי כתנתך ואבנטך אחזוקנו וממשליך אתן בידך והיה לאב לישוב ירושלים ולכיתה יהודה: 22 ונתתי מפתח בית דוד על שכמו ופתח ואין סגר וסגר ואין פתח: 23 ותקעתי יתד במקום נאמן והיה לכסא כבוד לבית אביו: 24 ותלו עליו כל כבוד בית אביו הצלאים והצפאות כל כל הקטן מכללי האגנות ועד כל כל הנבלים: 25 ביום ההוא נאם יהוה צבאות התמוש הירד והתקועה במקום נאמן וננדעה ונפלה ונכרת המשא אשר עליה כי יהוה דבר:

24 הנה יהוה בוקק הארץ ובולקה וועה פניה והפייז ישביה: 2 והיה עם כהן כעבד כדניינו בשפהה כנברתה כקונה ממוכר כמלוחה כלוחה נשאה כאשר נשא בו: 3 הבקק התבוקק הארץ והבזו תבזו כי יהוה דבר את הדבר הזה: 4 אבלנה נבללה הארץ אמללה נבללה חבל אמללו מרום עם הארץ: 5 וזה הארץ חנפה תחת ישביה כי עברו תורה חלפו חוק הפרטו ברית עולם: 6 על כן אלה אכללה ארץ ויאשמו ישבי בה על כן חרו ישבי ארץ ונשאר אנוש מזער: 7 אבל תירוש אמללה נפןナンחן כל שמייח ליב: 8 שבת משוש הפים חدل שאון עלייזם שבת משוש כנור: 9 בשריר לא ישתוין ימר שבר לשתיו: 10 נשברה קריית תהו סנרג כל בית מבוא: 11 צוחה על היין בחוזות ערבה כל שמחה גנלה משוש הארץ: 12 נשאר בעיר שמה ושאה יכת שער: 13 כי כה יהיה בקרב הארץ בתוך העמיםenkuf zot cullolet am kalla batzir: 14 הימה ישאו קולם ירנו בנאון יהוה צהלו מים: 15 על כן בארים כבדו יהוה באין הים שם יהוה אלהי ישראל: 16 המכוף הארץ זמרת שמענו צבי לזריק ואמר רוי לי רוי לי אויל בגדים בגנו ובגד בוגדים בגנו: 17 פחד ופתח ופחד עלייך יושב הארץ: 18 והיה הנס מקול הփחד יפל אל הפתת והעללה מתוק הפתת ילכד בפה כי ארבות ממורים נפתחו וירעשו מוסדי הארץ: 19 רעהה התרעה הארץ פור התפרורה הארץ מוט התמוטטה הארץ: 20 نوع תנוע הארץ כשכור והתגונדרה כמלונה

23 משא צר היללו אניות תרשיש כי שדר מבית מבוא מארץ כתים גנלה למו: 2 דמו ישבי אי סחר צידון עבר ים מלואך: 3 ובמים רבים ורע שחר קציר יאור תבואה והתי סחר גנים: 4 בושי צידון כי אמר ים מעוז הים לאמר לא חלוי ולא ילדתי ולא גנדלו בחורדים רוממתי בתולות: 5 כאשר שמע למצרים חילו כשמע צד: 6 עברו תרשישה היללו ישבי אי: 7 הזאת לכם עליזה מימי קדם קדמתה יבליה רנליה מרחוק לנור: 8 מי יענץ זאת על צר המעתירה אשר סחריה שרים כנענה נכבדי ארץ: 9 יהוה צבאות עצה לחלל נאון כל צבי להקל כל נכבדי ארץ: 10 עברי ארץ כיар בת תרשיש אין מזוז עוד: 11 ידו נתה על הים הרניי ממלכות יהוה צוה אל כנען לשמד מעזניה: 12 ויאמר לא תוספי עוד לעלו המשקה בתולת בת צידון כתיים קומי עברי גם שם לא ינוה לך: 13 הן ארץ כשרים זה העם לא היה אשור יסדה לצוים הקימו בחינוי עדרו ארמנותיה שמה למפללה: 14 היללו אניות תרשיש כי שדר מעזקן: 15 והיה ביום הוא ונשכח צר שבעים שנה כיימי מלך אחד מקץ

וכבר עליה פשעה ונפללה ולא חסיף קום : 2 ויהי מangel צדיק תפלס : 8 אף ארח משפטיך יהוה קיינוך ביום ההוא יפקד יהוה על צבא המרים במרום ועל לשמק ולזכרך תאות נפש : 9 נפשי אויתיך כללה אף רוחך בקרבי אשחרך כי כאשר משפטיך לא-ארץ צדק למדרו ישבי תבל : 10 ייחן רשותם למד צדק בארץ נכוחות יעלול וביל ראה גאות יהוה : 11 יהוה רמה ידרך בליך יחוון יהו ויבשו קנותה עם אף אש צדיק תאכלם : 12 יהוה תשפט שלום לנו כי גם כל מעשינו فعلת לנו : 13 יהוה אלהינו בעלינו אדנים זולתק לבך נזכיר שמו : 14 מתרים בליחיו רפאים בליךמו לכון פקדת ותשמידם ותאבך כל זכר למו : 15 יספת לנו יהוה יספת לנו נכברת רחמתך כל קצוי הארץ : 16 יהוה בצר פקודך צקoon לחש מוסרך למו : 17 כמו יהוה תקניב לולדת תחילה תזעך בחבליה כן הינו הרה תקניב רגננו כמו ילדנו רוח ישועת כל מפניך יהוה : 18 הריגנו חלנו כמו ילדנו רוח ישועת כל העשה הארץ וביל יפללו ישבי תבל : 19 יהיו מתיך נבלתי יקומו הקייזו ורנו שכני עפר כי טלא אורות טלק וא-ארץ רפאים תפיל : 20 לך עמי בא בחדריך וסנור דלתיך עד ערך חבי במעט רגע עד עברו ועם : 21 כי הנה יהוה יצא מקומו לפקד עון ישב הארץ עלייו ונולתה הארץ את דמייה ולא חכסה עוד על הרוניה :

27 ביום ההוא יפקד יהוה בחרבו הקשה והגדולה והחזקקה על לוייתן נשבר וחול לוייתן נשח עקלתו והרג את התנין אשר בים : 2 ביום ההוא כרם חמד ענו לה : 3 אני יהוה נזרה לרגעים אשקנה פן יפקד עליה לילה ויום אצמנה : 4 חמה אין לי מי יתנני שמיר שית במלחה אפשה בה אצינתה יחד : 5 או יוחק במעויי עשה שלום לי שלום עשה לי : 6 הbabim ישרש יעקב יציץ ופרח ישראל ומלאו פנוי תבל תנובה : 7 המכמת מכחו הכהו אם כהרגן הרינו הרנו : 8 בסאסאה בשלחה תריבנה הנגה ברוחו הקשה ביום קרים : 9 لكن בזאת יכפר עון יעקב וזה כל פרי הסר חמאתו בשומו כל אبني מזבח כאبني גדר מנפותאות לא יקמו אשרים

מלך האדמה על הארץ : 22 ואספו אספה אסיר על בור וסגרו על מסגר ומרב ימים יפקדו : 23 וחפירה הלבנה ובושה החמה כי מלך יהוה צבאות בהר ציון ובירושלם וננד זקנו כבוד :

25 יהוה אלהי אתה א-רומך אודה שמק כי עשית פלא עצות מרחוק אמונה אמן : 2 כי שמת מעיר לנל קרייה בצורה למפלת א-רמן זרים מער ליעולם לא יבנה : 3 על כן יכברך עם עז קריית נוים עריצים ייראך : 4 כי היה מעוז לדל מעוז לא-בון בצר לו מחסה מזורם צל מחרב כי רוח עריצים כורם קיר : 5 כחרב בציון שאון זרים תכווע חרב בצל עב זמיר עריצים יענה : 6 ועשה יהוה צבאות לכל העמים בהר הזה משתה שמנים משתה שמרים שמנים ממחים שמרים מזוקים : 7 וובלע בהר הזה פניהם הלוט על כל העמים והמסכה הנטוכה על כל הנויים : 8 בלע המות לנצח ומחה א-רני יהוה דמעה מעל כל פנים וחרפה עמו יסיד מעל כל הארץ כי יהוה דבר : 9 ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קיינו לו ווישענו זה יהוה קיינו לו נגילה ונשמה בישועתו : 10 כי תנוח ייד יהוה בהר הזה ונדוש מואב החתי כהדורש מתבן במוי מדמנה : 11 וופרש ידיו בקרבו כאשר יפרש השחה לשחות והשפיל גאותו עם ארבות ידיו : 12 ומבצע משגב חומתייך השח השפיל הגיע לארץ עד עפר :

26 ביום ההוא יושר השיר הזה בארץ יהודה עיר עז לנו ישועה ישתחווות וחל : 2 פתחו שעריהם ויבא נוי צדיק שמר אמנים : 3 יוצר סמור הצר שלום שלום כי בר בטוח : 4 בטהו ביהוה עדי עד כי ביה יהוה צור עלולים : 5 כי השח ישבי מזורם קרייה נשנבה ישפילנה ישפילה עד ארץ יגענה עד עפר : 6 תרמסנה רגלה רגלי עני פעמי דלים : 7 ארח לצדיק מושרים ישר

וחמניים: ¹⁰ כי עיר בצורה בדר נוה משלח ונעוז
 כմדבר שירעה עגל ושם ירבע וכלה סעפה:
¹¹ ביבש קצירה תשברנה נשים באות מאירות אותה כי
 לא עם בנות הוא על כן לא יرحمנו שעשו ויצרו לא
 יהננו: ¹² והיה ביום ההוא ייחט יהוה משבלת הנהר
 עד נחל מצרים ואתם תלקטו לאחד אחד בני ישראל:
¹³ והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האבדים
 בארץ אשר והנדים בארץ מצרים והשתחו ליהוה
 רק זועה הבין שמוועה: ²⁰ כי קצר המצע מהשתרע
 והמסכה צרה כהחנס: ²¹ כי כהר פרצים יקום יהוה
 עמוק בגבעון ירנו לעשות מעשה זו מעשה ולעבך
 עבדתו נכירה עבדתו: ²² ועתה אל תחלץ פן
 יחזקון מוסריכם כי כלה ונחרצת שמעתי Mata אדני
 יהוה צבאות על כל הארץ: ²³ האזינו ושמעו קולי
 הקשיבו ושמעו אמרתי: ²⁴ הכל היום יחרש החרש
 לזרע יפתח וישדר אדרמות: ²⁵ הלווא אם שוה פניה
 והפיין קצח וכמן יזרק ושם חטה שורה ושערה נסמן
 וכסמת גבלתו: ²⁶ ויסרו למשפט אלדיו יוננו: ²⁷ כי
 לא בחרזון יודש קצח ואופן עגלה על כמן יוסב כי
 במתה יחבט קצח וכמן בשפט: ²⁸ לחם יודק כי לא
 לנצח אדרוש ידושנו והם נלגל ענלו ופרשיו לא
 ידקנו: ²⁹ גם את מעם יהוה צבאות יצאה הפליא עצה
 הנדייל תושיה:

29 הוי אריאל אריאל קריית חנה דוד ספו שנה
 על שנה חנים ינקפו: ² והציקותי לאריאל והויה
 תאנה ואניה והויה לי אריאל: ³ וחניתו כדור עלייך
 וצתרתי עלייך מצב והקימתי עלייך מצרת: ⁴ ושפלהת
 הארץ תדברי ומUPER תשח אמרתך והיה כאוב הארץ
 קולך ומUPER אמרתך תצפץ: ⁵ והיה כאבק דק המון
 זרייך וכמץ עבר המון עריצים והוא היה לפתח פתאם:
⁶ מעם יהוה צבאות תפקר ברעם וברעש וקול נдол
 סופה ושערה ולחה אש אוכלה: ⁷ והיה כחלום חזון

וחמניים: ¹⁰ כי עיר בצורה בדר נוה משלח ונעוז
 כmdbר שירעה עגל ושם ירבע וכלה סעפה:
¹¹ ביבש קצירה תשברנה נשים באות מאירות אותה כי
 לא עם בנות הוא על כן לא יرحمנו שעשו ויצרו לא
 יהננו: ¹² והיה ביום ההוא ייחט יהוה משבלת הנהר
 עד נחל מצרים ואתם תלקטו לאחד אחד בני ישראל:
¹³ והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האבדים
 בארץ אשר והנדים בארץ מצרים והשתחו ליהוה
 רק זועה הבין שמוועה: ²⁰ כי קצר המצע מהשתרע
 והמסכה צרה כהחנס: ²¹ כי כהר פרצים יקום יהוה
 עמוק בגבעון ירנו לעשות מעשה זו מעשה ולעבך
 עבדתו נכירה עבדתו: ²² ועתה אל תחלץ פן
 יחזקון מוסריכם כי כלה ונחרצת שמעתי Mata אדני
 יהוה צבאות על כל הארץ: ²³ האזינו ושמעו קולי
 הקשיבו ושמעו אמרתי: ²⁴ הכל היום יחרש החרש
 לזרע יפתח שישדר אדרמות: ²⁵ הלווא אם שוה פניה
 והפיין קצח וכמן יזרק ושם חטה שורה ושערה נסמן
 וכסמת גבלתו: ²⁶ ויסרו למשפט אלדיו יוננו: ²⁷ כי
 לא בחרזון יודש קצח ואופן עגלה על כמן יוסב כי
 במתה יחבט קצח וכמן בשפט: ²⁸ לחם יודק כי לא
 לנצח אדרוש ידושנו והם נלגל ענלו ופרשיו לא
 ידקנו: ²⁹ גם את מעם יהוה צבאות יצאה הפליא עצה
 הנדייל תושיה:

28 הוי עטרת גאות שכרי אפרדים וציז נבל
 צבי תפארתו אשר על ראש ניא שמנים הלומיין:
² הנה חזק ואמצץ לאדני כורם בדר שער קטב כורם
 מים כבירים שטפים הנית לאין ביד: ³ ברוגלים
 תרמסנה עטרת גאות שכורי אפרדים: ⁴ והויה ציצת
 נבל צבי תפארתו אשר על ראש ניא שמנים כבכורה
 בטרם קיז אשר יראה הראה אותה בעודה בכפו
 יבלענה: ⁵ ביום ההוא יהוה צבאות לעטרת
 צבי ולכפירת תפארת לשאר עמו: ⁶ ולדרוח משפט
 לישוב על המשפט ולגבורה מшибוי מלכמתה שערה:
⁷ וכן אלה בין שנ ובשר חטו כהן ונביא שנ בשר
 נבלעו מן היין תען מן השכר שנ בראה פקו פליליה:
⁸ כי כל שלחנות מלאו קיא צאה בל' מקום: ⁹ את מי
 יורה דעה ואת מי יבין שמוועה גמול' מחלב עתיק
 משדים: ¹⁰ כי צו לצו צו לצו קו לקו קו לעיר
 שם זעיר שם: ¹¹ כי בלענינו שפה ובבלון אחרית ידבר
 אל העם הזה: ¹² אשר אמר אליהם זאת המנוחה
 הניחו לעיף ואת המרגנעה ולא אבוא שמווע: ¹³ והיה
 להם דבר יהוה צו לצו צו לצו קו לקו קו לעיר
 שם זעיר שם למן ילכו וכשלו אחר ונסברו ונוקשו
 ונלכדו: ¹⁴ לכן שמעו דבר יהוה אנשי לצון משל
 העם הזה אשר בירושלם: ¹⁵ כי אמרתם כרתונו ברית
 את מות ועם שאול עשינו חזזה שיט שוטף כי עבר

30 הוי בנים سورרים נאם יהוה לעשות עזח ולא
מניא ולנסך מסכה ולא רוחיו למען ספנות חטא על
חטא: 2 ההלכים לרדרת מצרים ופי לא שאלו לעוז
במעוז פרעה ולחסותו בצל מצרים: 3 והיה לכם מעוז
פרעה לבשת והחסותו בצל מצרים לכלמה: 4 כי היו
בצען שריו ומלאכיו חנס יגעו: 5 כל הבאיש על עם
לא יוציאלו למו לא לעזר ולא להוציא כי לבשת וגמ
לחרפה: 6 משא בהמות נגב בארץ צרה וצוקה לביא
וליש מהם אפעה ושרף מעופף ישאו על כתף עיריהם
חיליהם ועל דבשת נמלים איזרתם על עם לא יוציאלו:
וזמצרים הבל וריק יטورو לבון קראתי לאת רהב הם
שבות: 8 עתה בוא כתבה על לווח אתם ועל ספר חקקה
ותהי ליום אחרון לעד עד עולם: 9 כי עם מרוי הוא
בניים כחשים בניים לא אבו שמווע תורה יהוה: 10 אשר
אמרו לדראים לא תראו ולהזים לא תחזו לנו נכהות
דברו לנו נלקות חז מותלות: 11 סורו מני דרכ הטו
מני ארוח השביחו מפניינו את קדוש ישראל: 12 לבן כה
אמר קדוש ישראל יען מאסכם בדבר הוה ותבטחו
בעסק ונלו ותשענו עליו: 13 לבן יהיה לכם העון הוה
כפרץ נפל נבעה בחומה נשגבנה אשר פתאם לפתיע
יבוא שברה: 14 ושבירה כשרב נבל יוצרים כתות לא
יחמלו ולא ימצאו במקחתו חרש לחחות אש מיקוד
ולחשף מים מגבא: 15 כי כה אמר אדני יהוה קדוש
ישראל בשובה ונחת תושעון בהשקט ובכטחה תהיה
נבורחכם ולא אכיותם: 16 ותאמור לא כי על סוס נнос
על כן הנושאן ועל קל נרכב על כן יקלו רדפיכם:
אלף אחד מפני גערת אחד מפני גערת חמשה תנסו
עד אם נותרתם כתין על ראש ההר וכנס על הגבעה:
ולכן יכחיה יהוה לחנכם ולבן ירום לרחמכם כי
אלחי משפט יהוה אשרי כל חוכי לו: 19 כי עם בציון
ישב בירושלם בכור לא תבכה חנון יחנק לkill זעקך
כשמעתו ענק: 20 ונתן לכם אדני להם צר ומים לחץ
לילה המון כל הגוים הצבאים על אריאל וכל צביה
ומצדחה והמציקים לה: 8 וזהה כאשר יחלם הרעב
והנה אוכל והקיין וריקה נשפו וכאשר יחלם הצמא
והנה שתה והקיין והנה עיף ונפשו שוקקה בן יהה
המוני כל הגוים הצבאים על הר ציון: 9 התמהמהו
ותמהו השתעשו ושעו שכרו ולא יין נעו ולא שכר:
10 כי נסך עליויכם יהוה רוח תרדמה ויעצם את עיניכם
את הנביים ואת ראשיכם החזום כסה: 11 ותהי לכם
חוות הכל כדברי הספר החתום אשר יתנו אותו אל
ירודע הספר לאמר קרא נא זה ואמר לא אוכל כי חתום
הוא: 12 ונתן הספר על אשר לא ידע ספר לא אמר קרא
נא זה ואמר לא ידעת ספר: 13 ויאמר אדני יען כי גנש
העם הזה בפיו ובשתיו כבדוני ולבו רחק ממני ותהי
יראתם אני מצות אנשים מלמדה: 14 לבן הנני יוסף
להפליא את העם הזה הפלא ופלא ואבדה חכמה
חכמי וbijuta נבנוי תשתר: 15 היה המעמידים מיהוה
לסתור עצה והיה במחשך מעשיהם ויאמרו מי ראנן
ומי יודענו: 16 הרככם אם כחמר היוצר ייחס כי יאמר
מעשה לעשו לא עשו ויצר אמר ליוציאו לא התבין:
17 הלווא עוד מעט מזער ושב לבנון לכרמל והכרמל
ליעד ייחסב: 18 ושםעו ביום ההוא החרשים דבריו
ספר ומאמפלו מוחשך עני עורים תראינה: 19 ויספו
ענויים ביודה שמחה ואבויינו אדם בקדוש ישראל
יגילו: 20 כי אפס ערין וכלה לץ ונכרתו כל שקדיו
און: 21 מהחטיאי אדם בדבר ולמוכיח בשער יקשון
ויתו בתהו צדיק: 22 לבן כה אמר יהוה אל בית
יעקב אשר פרה את אברהם לא עתה יבוש יעקב
ולא עתה פניו יחורו: 23 כי בראותו ילדיו מעשה ידו
בקרבו יקדישושמי ותקדישו את קדוש יעקב ואת
אלחי ישראל יעריצו: 24 וידעו תען רוח בינה וrogenim
ילמדו לך:

ולא יכנס עוד מורהיך והוא עיניך ראות את מורייך:
 21 ואניך תשמענה דבר מאחריך לא אמר זה הדריך
 לכו בו כי תאמינו וכי תשmaiilo: 22 וטמאתם את ציפוי
 פסלי כספך ואת אפרת מסכת זהבן תורם כמו דוה
 צא תאמר לו: 23 וננתן מטר זרעך אשר תזרע את
 האדמה והלחם תבאות האדמה והוה דשן ושמן ירעה
 מקנייך ביום ההוא כدر נרחב: 24 וחלפיים והערים
 עברדי האדמה בליל חמץ יאכלו אשר זורה ברחת
 ובמזרחה: 25 והיה על כל הר גבה ועל כל גבעה נשאה
 פלנים יבליל מים ביום הרג רב בンפל מגדלים: 26 והיה
 אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהו שבעתים

32 **הן לצדך ימלך מלך ולשרים למשפט ישרו:**
 2 והיה איש כמחבא רוח וסתור זרם כפליי מים בציון
 צצל סלע כבד בארץ עיפה: 3 ולא תשעינה עני
 ראים ואוני שמעיים תקשנה: 4 ולבב נמהרים יבין
 לדעת ולשון עלנים תמהר לדבר צחות: 5 לא יקרה
 עוד לנבל נדיב ולכלי לא יאמר שוע: 6 כי נבל
 נבלה ידבר ולבו יעשה און לעשות חנף ולדבר אל
 יהוה תועה להריך נפש רעב ומiska צמא יחסיר:
 7 וככל קלוי רעים הוא זמות יען לחבל ענוים באמרי
 שקר ובדבר אביוון משפט: 8 ונדיב נדיבות יען והוא
 על נדיבות יקום: 9 נשים שאנווט קמנה שמענה קולי
 בנות בטחות האזנה אמרתי: 10 ימים על שנה תרגוננה
 בטחות כי אלה בכיר אסף בלי יבוא: 11 חזרדו שאנווט
 רגונה בטחות פשטה וערה וחגורה על חלציהם: 12 על
 שדים ספדים על שדי חמד על נפן פריה: 13 על אדמה
 עמי קוין שמיר תעללה כי על כל בית משוש קרייה
 עלייה: 14 כי ארמון נטש המון עיר עז עפל ובחן היה
 בעדר מערות עד עולם משוש פראים מרעה עדרים:
 15 עד יערה עליינו רוח ממורים והיה מדבר לכרמל
 וככרמל ליער יחשב: 16 ושבcn במדבר משפט וצדקה
 ונפל עוז ויחדו כלם יכלוין: 17 והיה מעשה הצדקה שלום וعبدת

כאור שבעת הימים ביום חבש יהוה את שבר עמו
 ומהן מכתו ירפא: 27 הנה שם יהוה בא ממתק בער
 אפו וכביד משה שפתיו מלאו זעם ולשונו כאש אכלת:
 28 ורווחו כנהל שוטף עד צואר יחצה להנפה נוים
 בנפת שוא ורסן מותעה על לחוי עמי: 29 השיר יהוה
 לכם כליל התקדש חן ושמחת לבב כהויל בחליל
 לבוא בהר יהוה אל צור ישראל: 30 והשמייש יהוה
 את הדר קולו ונחתה זרוועו יראה בזעף אף ולהב אש
 אוכלה נפח זורם ובבן ברד: 31 כי מוקול יהוה יחת
 אשורי בשבט יכה: 32 והיה כל מעבר מטה מוסדה
 אשר יניח יהוה עליו בתפים ובכנורות ובמלחמות
 הנופה נלחם בה: 33 כי ערוך מהטול תפחה נם הוא
 למלך הוכן העמיק הרחוב מדרכה אש ועצים הרבה
 נשמת יהוה כנהל נפרית בערה בה:

31 **הוי היורדים מצרים לעוזה על סוסים ישענו**
 ויבטחו על רכב כי רכב ועל פרשים כי עצמו מאד
 ולא שעו על קדוש ישראל ואת יהוה לא דרשו: 2 וنم
 הוא חכם ויבא רע ואת דבריו לא הסיר וקם על בית
 מרים ועל עורת פעל און: 3 ומצרים אדים ולא אל
 וסוסיהם בשר ולא רוח יהוה יטה ידו וכשל עזיר
 ונפל עזיר ויחדו כלם יכלוין: 4 כי כה אמר יהוה אל-

הצדקה השקט ובטהר עד עולם: ¹⁸ כי יהוה שפטנו יהוה מחקקנו יהוה מלכנו ישב עמי בונה שלום ובמנחות מבטחים ובמנחת שאנות: ¹⁹ וברך הוא יושענו: ²⁰ נטשו חבליך כל יהוקו כן תרנס כל ברדת העיר ובשללה חשלל העיר: פרשו נס או חלק עד שלל מרבה פסחים ביזוז בז: ²¹ ובכל מים משלחי רגל השור והחמור: ²² כי יהוה שפטנו יהוה מחקקנו יהוה מלכנו

34 קרבו גויים לשמע ולאמים הקשיבו השמע כההמך שודד תושד נטלך לבנד ובנדו בו: כי קצף ליהוה על הארץ ומלאה תבל וכל צאנאה: ² כי קצף ליהוה על הננו לך קיינו היה זרעם לבקרים אף ישועתנו בעת כל הגויים והנמה על כל צבאם החרים נתנים לטבח: צראה: ³ מקהל המון נדרדו עמים מרוממתך נפכו גויים: מדים: ⁴ ונמקו כל צבא השמים ונגלו בספר השמים ואסף שליכם אסף החסיל כמשק נבים שוקק בו: נשבג יהוה כי שכן מרום מלא ציון משפט וצדקה: ⁵ כי רותה בשמיים חרביה הנה על אדורם תרד ועל יהוה היא אוצרו: ⁶ חרב ליהוה מלאה דם הרדנה עם חרמי למשפט: מחלב מדם קרימ ועתודים מחלב כלויות אלים כי זבח ליהוה בכזרה וטבח גדול בארץ אדורם: ⁷ ויידדו ראמים עםם ופרים עם אבירים ורותה ארצים מדם ועפרם מחלב ידשין: ⁸ כי יום נקם ליהוה שנת שלומים לריב ציון: ⁹ ונחפכו נחליה לזופת ועפירה לנפרית והיתה ארצתה לזופת בערה: ¹⁰ليلיה ווומם לא תכבה לעולם יעללה עשנה מדור לדור תחרב לנצח נצחים אין עבר בה: ¹¹ וירושה קט וקפוד ונשוף וערב ישכנו בה ונטה עלייה קו תהו ואבני בה: ¹² חരיה ואין שם מלוכה יקראו וכל שריה יהיו אפס: ¹³ ועלתה ארמנתייה סירים קמוש וחוח במbezירה והיתה נוה תנימ חציר לבנות יענה: ¹⁴ ופנשו ציים את אים ושער על רעהו יקרא אך שם הרגעה לילית ומצעה לה מנוח: ¹⁵ שמה קנחה קופו ותמלט ובקעה ודרגה בצלחה אך שם נקבעו דיות אשה רעהה: ¹⁶ דרשו מעל ספר יהוה וקראו אותה מהנה לא נעדרה אשה רעהה לא פקדו כי פיי הוא צוה ורוחו הוּא קבצן: ¹⁷ והוא הפיל להן גורל וידיו חלקתה להם בקע עד עולם יירושה לדור ודור ישבנו בה: ¹⁸ כי אם שם אדריך יהוה לנו מקום נהרים יארים רחבי ידים בל תלך בו אני שיט וצי אדריך לא

נא את אדרני המלך אשר ואתנה לך אלפיים סוטים אם כהכצלת: 2 פרחה תפירה ותגלו ערבה ותפרה חוכל לחתך לך רכבים עלייהם: 9 ואיך תשיב את פנו פחת אחד עברדי אדרני הקטנים ותבטח לך על מצרדים הארץ זו זאת להשჩיתה יהוה אמר אליו עלה אל הארץ לרכיב ולפזרים: 10 ועתה המבלעדי יהוה עלייתך על הארץ והשחיתה: 11 ויאמר אליכם ושבנא ווואה אל רבי שקה דבר נא אל עברדי ארמייה כי שמעים אנחנו ריב שקה רבי שקה האל אדרני ואליך שלחני אדרני 12 ויאמר רב שקה האל אדרני ואליך שלחני אדרני לדבר את הדברים האלה הלא על האנשים הישבים על החומה לאכל את חראים ולשתות את שניניהם עמכם: 13 ויעמד רב שקה ויקרא בקול נדול יהודית ויאמר שמעו את דברי המלך הנדול מלך אשר: 14 כה אמר המלך אל ישא לכם חזקיהו כי לא יוכל להציל אתכם: 15 ואל יבטח אתכם חזקיהו אל יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה לא תנתן העיר הזאת בידי מלך אשר: 16 אל השמעו אל חזקיהו כי כה אמר המלך אשר עשו אתי ברכה וצאו אליו ואכלו איש נבון איש התאנטו ושתו איש מי בורו: 17 עד בא ולקחתי אתכם אל ארץ כארצכם ארץ דן ותירוש ארץ לחם וכרכמים: 18 פן יסית אתכם חזקיהו לאמר יהוה יצילנו הצללו אלהי הנויים איש את ארצו מיד מלך אשר: 19 איה אלהי חמת ואפרידiah אלהי ספרויים וכי הצללו את שמרון מיידי: 20 מי בכלל אלהי הארץות האלה אשר הצללו את ארצם מיידי כי יציל יהוה את ירושלים מיידי: 21 ויחזרו ולא ענו אותו דבר כי מצות המלך היא לאמר לא תענחו: 22 ויבא אליכם בן חלקייהו אשר על הבית ושבנא הספר ווואה בן אסף המזוכיר אל חזקיהו קרוועי בנדים ויינדו לו את דבריו

רב שקה:

37 יהוי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בנדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה: 2 וישלח את אליכם

הלבנון נתן לה הדר הכרמל והשרון הנה יראו כבר יהוה הדר אלהינו: 3 חזקו ידים רפוח וברכים כשלות אמצעו: 4 אמרו לנו מהרי לב חזקו אל תיראו הנה אלהיכם נקם יבו נמול אלהים הוא יבו ווישעכם: 5 אז תפתקנה עני עורדים ואוני חרשים תפתקנה: 6 אז ידלג כאיל פסח ותרן לשון אלם כי נבקעו במדבר מים ונחלים בערבה: 7 והיה השרב לאגם וצמאן למובעי מים בנוה תנאים רבעה חציר לקנה ונמא: 8 והיה שם מסלול ודרך ודרך הקדש יקרה לה לא יעברנו טמא והואemo הילך דרך ואוליים לא יתעו: 9 לא יהיה שם אריה ופריץ חיות כל יעלנה לא תמצא שם והלכו גואלים: 10 ופדרוי יהוה ישבון ובאו ציון ברנה ושמחה עולם על ראשם שwon ושמחה ישינו ונסו יגון ואנחתה:

יהיו באربع עשרה שנה למלך חזקיהו עלה סנהדריב מלך אשר על כל ערי יהודה הבצריות ויתפסם: 2 וישלח מלך אשר את רב שקה מלכיש ירושלים אל המלך חזקיהו בחיל כבד ויעמד בתעלת הברכה העלינה במסלול שדה כובס: 3 וויצא אליו אליכם בן חלקייהו אשר על הבית ושבנא הספר ווואה בן אסף המזוכיר: 4 ויאמר אליהם רב שקה אמרנו נא אל חזקיהו כה אמר המלך הנדול מלך אשר מה הבטחון הזה אשר בטחת: 5 אמרתוי אך דבר שפטום עצה ונבורה למלחמה עתה על מי בטחת כי מרדת بي: 6 הנה בטחת על משענת הקנה הרצoon הזה על מצרדים אשר יסנק איש עלייו ובא בכפו ונקבה כן פרעה מלך מצרים לכל הבטחים עליו: 7 וכי אמר אל יהוה אלהינו בטחנו הלווא הוא אשר הסיר חזקיהו את במתיו ואת מזבחתו ויאמר ליהודה ולירושלים לפני המזבח הזה תשתחוו: 8 ועתה התערב

אשר על הבית ואת שבנה הסופר ואת זקנינו הכהנים ²⁰ ועתה יהוה אלהינו הושענו מידיו וידעו כל מלכות מתכסים בשקים אל ישבו בון אמוץ הנביא: ²¹ וישלח ישעיהו בן הארץ כי אתה יהוה לבדך: ²² וזה ישבו בון אמוץ אל חזקיהו לאמור כי אמר יהוה אלהי ישראל אשר הצלת אלי אל סנהריב מלך אשורי: ²³ וזה הזה כי באו בנים עד משבר וכח אין להדרה: ²⁴ אולם ישמע יהוה אלהיך את דברי רב שקה אשר שלחו מלך אשורי אדני לוחרף אלהים חי והוכחה בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפללה بعد השארית הנמצאה: ²⁵ ויבאו עבדיו המלך חזקיהו אל ישבו בון אמוץ אשר אליהם ישעיהו כה התאמرون אל אדניכם כה ויאמר אליהם ישעיהו כי תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר אמר יהוה אל תירא מפני המלך חזקיהו אל ישבו בון אמוץ אשר הואות: ²⁶ והנני נתן בון רוח ושמי נדפו נער מלך אשורי אותו: ²⁷ והנני נתן בון רוח ואחרב שמוועה ושב אל ארצו והפלתו בחרב בארץ: ²⁸ ווישב רב שקה ומצא את מלך אשורי נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש: ²⁹ ווישמע על תרדקה המלך כוש לאמר יצא להלחם אתך ווישמע ווישלח מלכים אל חזקיהו לאמר: ³⁰ כה התאמرون אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה בוטח בו לאמר לא תנתן ירושלים ביד מלך אשורי: ³¹ וזה אתה שמעת אשר עשו מלכי אשורי לכל הארץ להחרימים אתה תנצל: ³² ההצילו אותנו אלהינו הגנים אשר השוויתו אבותינו את נזון ואת חרין ורצף ובני עדן אשר בתלשר: ³³ אהיה מלך חמת ומלך ארפנד ומלך לעיר ספרויים הנגע וועה: ³⁴ וויקח חזקיהו את הספרים מיד המלאכים ויקראהו ויעל בית יהוה ויפרשוו חזקיהו לפני יהוה: ³⁵ יהוה צבאות אתה לכך אמר יהוה לאמר: ³⁶ יהוה צבאות מלך אשורי לא יבוא אל העיר הזאת ולא יורה שם חזקיהו אל יהוה לא יבוא אל העיר הזאת ולא יורה שם חזקיהו לא יקדים מהן ולא ישפרק עליה סללה: ³⁷ בדרך אשר בא בה ישוב ועל העיר הזאת לא יבוא נאם כל מלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ: ³⁸ הטה יהוה אונך ושמע פקח יהוה עינך וראה ושמע את כל דברי סנהריב אשר שלח לחרב אלהים כי: ³⁹ אמן יהוה החריבו מלכי אשורי את כל הארץ וואת הארץ: ⁴⁰ ונתן את אלהיהם באש כי לא אלהים מהה כי אם מעשה ידי אדם עז ואבן ויאבדום: ⁴¹ אשורי וישב בנינה: ⁴² ויהו הוא משתהווה בית נסרך

אלְהוּ וְאַדְרָמֶלֶךְ וְשְׁרָאָצֵר בְּנֵי הַכֹּהוּ בְּחִרְבָּה וְהַמָּה
נִמְלָטוּ אֶרְץ אֲדָרְתָּ וְיַמְלָךְ אָסֶר חַדֵּן בְּנוּ תְּחִתָּיו :

38 בִּימִם הַהְם חַלָּה חֹזְקִיהוּ לְמוֹת וַיְבֹא אַלְיוֹ
יְשֻׁעָיו בְּן אַמְוֹץ הַנְּבִיא וַיֹּאמֶר אַלְיוֹ כִּי אָמַר יְהוָה
צַו לְבִיתְךָ כִּי מֵת אַתָּה וְלֹא תָּחִיה : 2 וַיָּסֶב חֹזְקִיהוּ
פְּנֵיו אֶל הַקִּיר וַיַּטְפֵּל אֶל יְהוָה : 3 וַיֹּאמֶר אֲנָה יְהוָה
וְכָרָן אָתָּה אֲשֶׁר הַתְּהִלְכָּתִי לִפְנֵיךְ בָּאָמָת וּבָלְבָד שְׁלָמָם
וְהַטּוֹב בְּעַיִינִךְ עֲשִׂיתִי וַיַּכְבַּד חֹזְקִיהוּ בְּכִי נְדוּלָה : 4 וַיֹּהֵי
דְּבָרִים יְהוָה אֲלֵיכָם יְשֻׁעָיו לְאָמֵר : 5 הַלּוּךְ וְאַמְرָתָךְ
חֹזְקִיהוּ כִּי אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי דָוד אָבִיךָ שְׁמַעְתִּי אֶת
תְּפִלְתָּךְ רָאִיתִי אֶת דְּמַעְתָּךְ הַנִּי יוֹסֵף עַל יָמִיקָּ חַמֵּש
עֲשָׂרָה שָׁנָה : 6 וּמְכָפֵר מֶלֶךְ אֲשֶׁר אַצְילֵךְ וְאֶת הָעִיר
הַזֹּאת וְנוֹנוֹתִי עַל הָעִיר הַזֹּאת : 7 וּזה לְךָ הָאוֹת מֵאָת
יְהוָה אֲשֶׁר יִשְׁעָה יְהוָה אֱלֹהֵיךְ רָאִיתִי : 8 הַנִּזְבְּחָה בְּמַעְלוֹת
אֲחֹזָה בְּשִׁמְנִית עַשְׂרֵה מַעְלוֹת וְתוֹשֵׁב הַשְׁמָשׁ עַשְׂרֵה
מַעְלוֹת בְּמַעְלוֹת אֲשֶׁר יִרְדֵּה : 9 מַכְתֵּב לְחֹזְקִיהוּ מֶלֶךְ
יְהוּדָה בְּחַלְתוֹ וְיַחַי מַחְלִילִי : 10 אֲנִי אַמְרָתִי בְּדָמֵי נַיִן
אַלְכָה בְּשַׁעַרְיִ שָׁאָול פְּקַדְתִּי יְתָר שְׁנוֹתִי : 11 דָוִרִי נָסָע וְנָגַלְתִּי
אֲדָם עָד עַם יְוֹשֵׁבִי חַדֵּל : 12 דָוִרִי נָסָע וְנָגַלְתִּי
כָּאַהֲלָ רְעֵי קְפָדָתִי כָּאֶרְגָּן חַי מְדֻלָּה יְבִצְעֵנִי מִיּוֹם עַד
לִילָּה תְּשִׁלְמִינִי : 13 שָׁוִיתִי עַד בְּקָר כָּאֶרְגָּן יְשַׁבֵּר כָּל
עַצְמוֹתִי מִיּוֹם עַד לִילָּה תְּשִׁלְמִינִי : 14 כְּסָס עֲגֹור כָּן
אַצְפָּנָפָח אֲהֵנה כְּיֻונָה דָלָו עַנִּי לִמְרוֹם אֲדָנִי עַשְׁקָה לִי
עַרְבָּנוֹי : 15 מָה אֲדָבָר וְאַמְרָלִי וְהָוָא עַשְׁה אֲדָדָה כָל
שְׁנוֹתִי עַל מֶרֶר נְפָשִׁי : 16 אֲדָנִי עַלְיָהִם יְהִוָה וְלֹכֶל בְּהָנוֹ
חַי רָוחִי וְתְּחִלְמִינִי וְהַחֲנִינִי : 17 הַנִּהְנִה לְשָׁלוֹם מֶרֶלִי
מֶר וְאַתָּה חַשְׁקָתִ נְפָשִׁי מְשַחְתִּ בְּלִי כִּי הַשְׁלָכָת אַחֲרִי
נוֹךְ כָּל חַטָּאתִ : 18 כִּי לֹא שָׁאָל תָּזְדֵּק מוֹת יְהִלֵּל לֹא
יְשַׁבְּרוּ יְוֹרְדִי בָּור אֶל אַמְתָק : 19 חַי חַי
הָוָא יוֹדֵךְ כְּמוֹנִי הָוָם אֶבֶן בְּנִים יְדֹעַ אֶל אַמְתָק :

20 יְהֹוָה לְהֹשִׁיעָנוּ וְנִגְנְנוּתִי נָנָן כָּל יְמִי חַיָּנוּ עַל בֵּית
יְהֹוָה : 21 וַיֹּאמֶר יְשֻׁעָה יוֹשָׁבְדָבָלָתְתָאָנִים וְמְרָחוֹ
עַל השְׁחִין וְיַחַי : 22 וַיֹּאמֶר חֹזְקִיהוּ מָה אָתָּה כִּי אַעֲלָה
בֵּית יְהֹוָה :

39 בָּעֵת הַהִיא שָׁלַח מְרָדָךְ בֶּלְעָדָן בֶּן בֶּלְעָדָן מֶלֶךְ
בְּכָל סְפָרִים וּמְנֻחָה אֶל חֹזְקִיהוּ וַיַּשְׁמַע כִּי חַלָּה וְיִחְזֹקָה:
2 וַיַּשְׁמַח עַלְיָהִם חֹזְקִיהוּ וַיַּרְאֶם אֶת בֵּית נְכָתָה אֲתָה
הַכְּסָפָה וְאֶת הַזָּהָב וְאֶת הַבְּשָׂמִים וְאֶת הַשְּׁמַן הַטּוֹב וְאֶת
כָּל בֵּית כָּלְיוֹ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר נִמְצָא בָּאֲצָרָתוֹ לֹא הִוָּה
דְּבָר יְהוָה לֹא הָרָם חֹזְקִיהוּ בְּבֵיתוּ וּבְכָל מִשְׁלָחוֹ:
3 וַיֹּאֲבַד יְשֻׁעָה יוֹנָה הַנְּבִיא אֶל הַמֶּלֶךְ חֹזְקִיהוּ וַיֹּאמֶר אַלְיוֹ
מָה אָמַרְתָּ הָאֲנָשִׁים הַאֲלָה וְמָאִין יָבֹא אַלְיָךְ וַיֹּאמֶר
חֹזְקִיהוּ מֶרְדָּץ רְחֹוקָה בָּאוּ אַלְיָ מִכְּבָל : 4 וַיֹּאמֶר מָה
רָאוּ בְּבִיתְךָ וַיֹּאמֶר חֹזְקִיהוּ אֶת כָּל אֲשֶׁר בְּבֵיתְךָ רָאוּ
לֹא הִוָּה דְּבָר אֲשֶׁר לֹא הָרְאִיתִם בָּאוֹצָרָתוֹ : 5 וַיֹּאמֶר
יְשֻׁעָה יוֹנָה אֶל חֹזְקִיהוּ שָׁמַע דְּבָר יְהוָה צְבָאוֹת : 6 הַנָּה
יְמִים בָּאים וּנְשָׁאָל אֶל שְׁבִיטָה וְאֶשְׁר אָצְרוּ אֶבְתִּיךְ
עַד הַיּוֹם הַהִיא בְּכָל לֹא יוֹתֵר דְּבָר אָמַר יְהוָה : 7 וּמְבָנֵיךְ
אֲשֶׁר יִצְאָו מִמֶּךָּ אֲשֶׁר תּוֹلִיד יְקָחָו וְהִי סְרִיסִים בְּהִיכָּל
מֶלֶךְ בְּבָל : 8 וַיֹּאמֶר חֹזְקִיהוּ אֶל יְשֻׁעָה יוֹנָה טָוב דְּבָר
יְהוָה אֲשֶׁר דָבָרָת וַיֹּאמֶר כִּי יְהֹוָה שְׁלֹם וְאַמְתָה בְּיָמִי :

40 נָהָמוּ נָהָמוּ עַמּוּ יְאָמֵר אֶלְהִיכָּם : 2 דְּבָרוּ עַל לְבָבְךָ
יְרוּשָׁלָם וּקְרָאוּ אֶלְיהָ כִּי מְלָאָה צָבָא כִּי נְרָצָה עֲוֹנָה
כִּי לְקַחַת מִיד יְהוָה כְּפָלִים בְּכָל חַטָּאתָה : 3 קָוָל
קוֹרָא בְּמִדְבָּר פָּנוּ דָרְךָ יְהוָה יִשְׁרָאֵל בְּעֶרֶבֶת מַסְלָה
לְאַלְהִינוּ : 4 כָּל נִיאָ נִשְׁאָ וְכָל הָרָ וְנִכְעָה יִשְׁפָּלוּ וְהִי
הַעֲקָב לְמִישָׁרָה וְהַרְכָּסִים לְבַקְעָה : 5 וּנְגַלְתָּ כְּבָד יְהוָה
וּרְאוּ כָל בְּשָׁר יִתְהַדֵּר כִּי יְהֹוָה דָבָר : 6 קָוָל אָמַר קָרָא
אָמַר מָה אָקָרָא כָל הַבְּשָׁר חַצִּיר וְכָל חַסְדֵּיו כִּצְיָן
הַשְׁדָה : 7 יִבַּש חַצִּיר נְבָל צִיּוֹן כִּי רֹוח יְהוָה נִשְׁבָּה בּוּ
אַכְן חַצִּיר הָעָם : 8 יִבַּש חַצִּיר נְבָל צִיּוֹן וְדָבָר אַלְהִינוּ
קְיֻם לְעוֹלָם : 9 עַל הָרָ נִבְהָ עַלְיָ לְךָ מְבָשָׁרָת צִוְּן
יְשֻׁעה

הרומי בכה קולך מבשרת ירושלים הרומי אל תיראי

41 החרישו אליו אים ולאמים יהליפו כה גישו אמרי לעריה יהודה הנה אלהיכם: ¹⁰ הנה אדני יהוה בחוק יבוא וזרעו משללה לו הנה שכרו אותו ופעלו צדק יקראהו לרגלו יtan לפניו גוים ומלכים ירד平坦ו: ¹¹ כרעעה עדרו ירעעה בזרעו יקbez טלאים ובחיקו ישא עלות נהלה: ¹² מי מדד בשעלוי מים ושמים בורות תכן וכל בשלש עפר הארץ וshall בפלס הרים וגבעות במאזנים: ¹³ מי תכן את רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו: ¹⁴ את מי נועץ ויבינהו וילמדתו בארא משפט וילמדתו דעת ודרך הבונות יודיענו: ¹⁵ הנה גוים כמר מדלי וכשחק מאזנים נחשבו הן אים דרך יטול: ¹⁶ ולבנון אין די בער וחיטה און די עולה: ¹⁷ כל הגוים אין גנדו מאפס ותחו נחשבו לו: ¹⁸ ואל מי תדמיון אל ומה דמותה ערכו לו: ¹⁹ הפסל נסך חרש וצרכ בזובב יركענו ורטקותו כספ צורף: ²⁰ המסקן תרומה עץ לא יركב יבחר חרש חכם יבקש לו להכין פסל לא ימו: ²¹ הלויא תדרעו הלויא תשמעו הלויא הנדר מראש לכם הלויא הבינתם מוסדות הארץ: ²² הישב על חוג הארץ וישbie כחגבים הנוטה כדק שמיים ומיתחם כאهل לשבת: ²³ הנתן רוזנים לאין שפט ארץ כההו עשה: ²⁴ אף בל נתנו אף בל ורעו אף בבל שרש בארץ נעם ונם נשף בהם ויבשו וסערהakash תשאמ: ²⁵ ואל מי תדמיוני ואשה יאמר קדוש: ²⁶ שאו מרום עיניכם וראו מי בראש אלה המוציא במספר צבאים לכלם בשם יקרא מרבי אונינים ואמיין כה איש לא נעד: ²⁷ למה התאמר יעקב והדבר ישראל נסתה ררכי מיהוה ומאלחי משפטיו עברו: ²⁸ הלויא ידעת אם לא שמעת אלהי עולם יהוה בורא קצוות הארץ לא יעף ולא יגע אין חקר לתבונתו: ²⁹ נתן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבבה: ³⁰ ויעפו געריהם ויגעו ובחרומים כשול יכשלו: ³¹ וקוי יהוה יהליפו כה יעלן אשר כנסרים ירצו ולא יינעו ילכו ולא יעפו:

21 קרבו ריבכם יאמר יהוה הגישו עצמותיכם יאמר

מלך יעקב: 22 יגישו וינידו לנו את אשר תקרינה
16 והולכת עורות בדרך לא יידעו בניתנות לא
ידעו אדריכם אשים מחשך לפניהם לאור ומעקים
למישור אלה הדברים עשיהם ולא עזחים: 17 נסנו
אחר יבשו בשת הבטחים בפסל האמורים למסכה
אתם אלהינו: 18 החרים שמעו והעורדים הביטו
לראות: 19 מי עור כי אם עברי וחרש כמלאי אשלה
מי עור כמשלים עור עבר יהוה: 20 ראות רבות ולא
תשמר פקוח אונים ולא ישמע: 21 יהוה חפץ למען
צדקו יגידיל תורה ויאדר: 22 ויהוא עם בזו ושבוי
הפח בחורים כלם ובבתו כלאים החבא היו לבו
ואין מצליח משסה ואין אמר הדבר: 23 מי בכם יאוזן
זאת יקשב וישמע לאחור: 24 מי נתן למשסה יעקב
ישראל לבזים הללו יהוה זו חטאנו לו ולא אבו
בדרכיו הליך ולא שמעו בתורתו: 25 וישפוך עליו
חמה אף ועוזו מלחמה ותלהתו מסביב ולא ידע
ותבער בו ולא ישם על לב:

43 ועתה כה אמר יהוה בראך יעקב יוצרך ישראל
אל תירא כי גאלתיך קראתי בשמק לי אתה: 2 כי
תعبر במים אתך אני ובנהרות לא ישטוף כי תלך
במו אש לא תכו ולהבה לא תבער לך: 3 כי אני יהוה
אליהך קדוש ישראל מושיע נתתי כפרך מצרים
מושׁ וסבא תחתיך: 4 מאשר יקרת בעני נכברת ואני
אהבתיך ואtan אדם תחתיך ולאמים תחת נשך:
5 אל תירא כי אתך אני ממורה אביה זרעך וממערב
אקבץ: 6 אמר לצפון תנוי ולתימן אל תכלאי הביאי
בני מרוחק ובונתי מקצה הארץ: 7 כל הנקר באשמי
ולכבודך בראשיו יצתרטו אף עשייתו: 8 הוציא עם עור
ועינום יש והרשם ואונים למו: 9 כל הגוים נקצתו יהדו
ויאספו לאמים מי בהם ייניד ואת וראשות ישמענו
יתגנבר: 14 החשיתי מעולם אחריש אתחפק כiolדה
אפעה אשם ואשאף יהוד: 15 אחראיב הרים וגבעות וכל
נאם יהוה ועברי איש בחרתי למען תדרעו ותאמינו

הרשנות מה הנה הגנו ונשימה לבנו ונדהה אחריתן
או הבאות השמייננו: 23 הגנו האתיות לאחור ונדהה
כי אלהים אתם אף תיטיבו ותרענו ונשחה ונרא יהדו:
24 חן אתכם מאין וועלכם מפעם תועבה יבחר בכם:
25 העירותי מצפון ויאת ממורה שם יקרא בשם ויבא
סגנים כמו חמד וכמו יוצר ירמס טיט: 26 מי הניד
מראש ונדהה ומלפניהם ונאמר צדיק אף אין מניד אף
אין ממשיע אף אין שמע אמריכם: 27 ראשון לציון
הנה הנם ולירושלים מבשר אתן: 28 וארא ואין איש
ומאללה ואין יועץ ואshallם ווישבו דבר: 29 הון כלם
און אף מעשיהם רוח ותחו נסכים:

42 הון עברי אהטך בו בחורי רצחה נפש נתתי
רוחיו עליו משפט לגויים יוציא: 2 לא יצעק ולא ישא
ולא ישמע בחוץ קולו: 3 קנה רצוץ לא ישבור
ופשתה כהה לא יכונה לאמתה יוציא משפט: 4 לא
יכהה ולא ירוץ עד ישים בארץ משפט ולתורתו
אים ייחלו: 5 כה אמר האל יהוה בורא השמים
ונותיהם רקע הארץ וצאתה נתן נשמה לעם עליה
ורוח להלכים בה: 6 אני יהוה קראתיך בצדוק ואחזוק
בידך ואצرك ואתנק לברית עם לאור נויים: 7 לפפק
עינים עורות להוציא ממסנרג אסיר מביתו לא ישבי
חשך: 8 אני יהוה הואשמי וכבודך לאחר לא אתן
ותחלתי לפטילים: 9 הראשות הנה באו וחדשות אני
מניד בטרם תצמchnerה אשמע עתכם: 10 שיריו ליהוה
שיר חדש תחלתו מקצת הארץ יורד הים ומלאו
אים ושביהם: 11 ישאו מדבר ועריו חצריהם תשב
קדר ירנו ישבי סלע מראש הרים יצוחו: 12 ישימו
לייהוה כבוד ותחלתו באים יהדו: 13 יהוה כנBOR יצא
כאיש מלחות עיר קנא יהוד אפ' יצירח על אייבוי
יתגנבר: 14 החשיתי מעולם אחריש אתחפק כiolדה
אפעה אשם ואשאף יהוד: 15 אחראיב הרים וגבעות וכל

לי ותבינו כי אני הוא לפני לא נוצר אל ואחרי לא היה: ⁷ וממי כמוני יקר אָנֹכִי יְהוָה וַיְעַרְכָּה לֵי מְשׂוּמֵי עַם עֲלֹם וְאֶתְיוֹת וְאֶשְׁר תְּבָאָה יִגְדֹּר לִמּוֹ: ⁸ אֶל הַפְּחַדְךָ וְאֶל תְּרֻחָה הַלְּאָמֹא נָאָם יְהוָה וְאָנוּ אָל: ¹³ נִמְ מֵוֹת אָנֹי הָוָא וְאָנֹי מִדי מַצִּיל אָפָעֵל וְמַיִשְׁבָּנָה: ¹⁴ כִּי אָמַר יְהוָה גָּאַלְכָם קָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל לְמַעַכְם שְׁלָחָתִי בְּבָלָה וְהַוְרָדָתִי בְּרִיחִים כְּלָם וּכְשָׂדִים בְּאַנְיוֹת רַנְתָּם: ¹⁵ אָנֹי יְהוָה קָדוֹשָׁכָם בּוֹרָא יִשְׂרָאֵל מַלְכָם: ¹⁶ כִּי אָמַר יְהוָה הַנּוֹתֵן בַּיּוֹם יִעְמֹדוּ דָּרָךְ וּבְמִים עַזְזָבָם נָתַבְתָּה: ¹⁷ הַמּוֹצִיא רַכְבָּם וּסְסָמְכָם וְעוֹזָו יִחְדּוּ יִשְׁכְּבּוּ בְּלֵי יָקוֹמוּ דָעַכְוּ כְּפַשְׁתָה כְּבוּ: ¹⁸ אֶל תִּזְכְּרוּ רְאִשְׁנָות וּקְדָמָנִיות אֶל תַּהֲבָנוּ: ¹⁹ הַגְּנִינָה עָשָׂה חֶדֶשׁ עַתָּה תַּצְמַח הַלְּאָתְרָה אֶפְ אֲשִׁים בְּמַדְבָּר דָּרְךְ בִּישְׁמוֹן נְהָרוֹת: ²⁰ תִּכְבְּדֵנִי חִתָּה הַשְׁדָה תְּנִים וּבְנָוֹת יִעְנֶה כִּי נָתָתִי בְּמַדְבָּר מִים נְהָרוֹת בִּישְׁמֵן לְהַשְׁקָות עַמִּי בְּחִירֵי: ²¹ עַם זֶה יִצְרָתִי לִי תְּהַלְתֵּי יִסְפְּרוּ: ²² וְלֹא אָתִי קָרָאת יַעֲקֹב כִּי יִגְעַת בֵּי יִשְׂרָאֵל: ²³ לֹא הַבִּיאָת לִי שֵׁה עַלְתִּיךְ וּבְחִיךְ לֹא כְבָדַתְנִי לְאָכְלָה הַעֲבָדָתִךְ בְּמַנְחָה וְלֹא הַוְנוֹעַזְךְ בְּלַבְנָה: ²⁴ לֹא קָנִיתִי לִי בְּכֶסֶף קָנָה וְחַלְבָּב וּבְחִיךְ לֹא הַרְוִוְתִּנִי אֶךְ הַעֲבָדָתִנִי בְּחַטָּאתִיךְ הַגּוֹנָתִנִי בְּעָונָתִיךְ: ²⁵ אָנֹכִי הָוָא מַחָה פְשָׁעֵיךְ לְמַעַנִּי וְחַטָּאתִיךְ לֹא אָוֹכֵר: ²⁶ הַזּוֹכְרִינִי נְשִׁפְתָּה יְהִיד סְפִרְךָ אֶתְתָּה לְמַעַן תְּצִדָּקָה: ²⁷ אָבֵיךְ הַרְאָשָׁוֹן חַטָּא וּמְלִיצִיךְ פְשָׁעְוָבִי: ²⁸ וְאַחֲלָל שְׁרֵי קָדָשׁ וְאַרְגָּה לְחַרְם יַעֲקֹב וּיִשְׂרָאֵל לְנָדוֹפִים:

44 וְעַתָּה שְׁמַע יַעֲקֹב עֲבָדִי וּיִשְׂרָאֵל בְּחַרְתִּי בָּו: ² כִּי אָמַר יְהוָה עַשְׂךְ וַיַּצְרַךְ מַבְטָן יְעַזְרֵךְ אֶל תִּירָא עֲבָדִי יַעֲקֹב וּיִשְׁרָוֹן בְּחַרְתִּי בָּו: ³ כִּי אַצְקֵק מִום עַל צְמָא וּנוֹלִים עַל יִבְשָׁה אַצְקֵר רָוחֵי עַל זָרָעֵךְ וּבְרָכָתְךָ עַל צָאצָאֵיךְ: ⁴ וַצְמָחוּ בְּכִין חַצִּיר כַּעֲרָבִים עַל יְבֵלִים מִים: ⁵ זה יִאמְרֵל לִיהְוָה אָנֹי וְהָיָה יִקְרָא בְּשָׁם יַעֲקֹב וְזֹה יִכְתְּבֵר יְדֹוֹ לִיהְוָה וּבְשָׁם יִשְׂרָאֵל יִכְנָה: ⁶ כִּי אָמַר יְהִוָּה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל גָּאָלוּ יְהָוָה צְבָאוֹת אָנֹי רַאשָׁוֹן

מי אתי: 25 מפֶר אתות בדים וקסמיים יהולל מшиб
חכמים אחר וודעתם ישלל: 26 מקיים דבר עבדו
ועצת מלאכיו ישלם האמר לירושלים תושב ולעריו
יהודת הבניה והרבותיה אקים: 27 האמר לצללה
חרבי ונחרתיך אובייש: 28 האמר לכורש רעוי וככל
חפצי ישלם ולאמר לירושלים הבנה והיכל תוסד:

45 כה אמר יהוה למשיחו לכורש אשר החזקי
בימינו לרד לפניו גנים ומתני מלכים אפתח לפתח
לפניו דלתיהם ושעריהם לא יסגרו: 2 אני לפניך אלך
והדרורים אושר דלתות נחשאה אשר וביריחי ברזל
אגדע: 3 ונתתי לך אוצרות חזק ומטמוני מסתרים
למען תדע כי אני יהוה הקורא בשםך אלהי ישראל:
4 למען עברי יעקב וישראל בחורי ואקרא לך בשמך
אכןך ולא ידעתני: 5 אני יהוה ואני עוד זולתי אין
אלhim אゾך ולא ידעתני: 6 למען ידע ממזרחה
שמש וממערבה כי אפס בלעדיו אני יהוה ואני עוד:

25 ביהוה יצדרקו יתהלך כל זרע ישראל:

46 כרע בלב קרס נבו היו עציביהם לחיה וללחמה
נסחווים עמוסות משא לעיפה: 2 קרסו כרעו יהדו
לא יכלו מלט משא ונפשם בשבי הילכה: 3 שמעו אליו
ביה יעקב וכל שארית בית ישראל העמים מנין בטן
הנשאים מנין רחם: 4 ועוד זקנה אני הוא ועוד שיבת
אני אסבל אני עשתיה ואני אשא ואני אסבל ואמלט:
כלמי תדרמיוני ותשׁו ותמשלוני נדרמה: 6 הולמים והב
מכיס וככסף בקנה יشكلו ישכרו צורף וייעשו אל
יסנדו אף ישתחוו: 7 ישאחו על כתף יסבלו ואלי ולא
תחתיו ויעמד ממקומו לא ימייש אף יצעק אליו ולא
עינה מצרתו לא יושענו: 8 זכרו זאת והתאשׁו השיבו
פושעים על לב: 9 זכרו ראשונות מעולם כי אכפי אל
איין עוד אלהים ואפס כמנון: 10 מוגד מראשית אחראית
ומקדם אשר לא נעשו אמר עצמי תקום וככל חפצי
עשה: 11 קרא ממזרחה עיט מארץ מרחק איש עצחו
אף דברתיך אף אביאנה יצרתיך אף עשנה: 12 שמעו
ישראל מושיע: 16 בושו ונכם נכלמו כלם יהודו הילכו

בכלמה חרשי צירום: 17 ישראל נושא ביהוה תשועת
עלומים לא תבשו ולא תכלמו עד עלימי עד: 18 כי
כה אמר יהוה בורא השמים והוא האלים יצר הארץ
ועשה הוא כוננה לא תהו בראשת צורה אני יהוה
ואין עוד: 19 לא בסתר דברתיך במקום ארץ חזק לא
אמרתיך לזרע יעקב תחו בקשוני אני יהוה דבר צדק
מניד מישרים: 20 הקבצו ובאו התגנשו יחדו פליטי
הנויים לא ידעו הנשאים את עין פسلم ומהפליטים
אל אל לא יוישע: 21 הגידו והנישו אף יועצו יהדו מי
השמי וצתת מקרם מאו הגידה הלוא אני יהוה ואין
עוד אלהים מבלעדי אל צדק כי אני אל ואין עוד:
22 פנו אליו והושעו כל אפסי ארץ כי אני אל ואין עוד:
23 כי נשבעתי יצא מפי צדקה הדבר ולא ישוב כי לי
תכרע כל ברך תשבע כל לשון: 24 אך ביהוה לי
אמר צדקות ועו עדיו יבוא ויבשו כל הנחרים בו:
25 ביהוה יצדרקו יתהלך כל זרע ישראל:

7 יוצר אור ובורא חזק עשה שלום ובורא רע אני
יהוה עשה כל אלה: 8 הריעפו שמיים ממעל ושחקים
יזלו צדק תפוח הארץ ויפרו ישע וצדקה תצמיח יהוד
אני יהוה בראתיו: 9 هو רב את יצרו חרש את חרש
אדמה היאמר חמד ליצרו מה תעשה ופעליך אין ידים
לו: 10 هو אמר לאב מה תוליד ולאשה מה תחילין:
11 כה אמר יהוה קדרוש ישראל ויצרו האתיות שאלוני
על בני ועל פעלידי חצוני: 12 אכפי עשית הארץ אדם
עליה בראתי אני ידי נתנו שמיים וככל צבאם צוית:
13 אכפי העירתחו בצדך וכל דרכיו אישר הוא יבנה
עירו ונלהתו ישלה לא במחירות ולא בשחד אמר יהוה
צבאות: 14 כה אמר יהוה ניע מצרתו וככל צבאים וסחר כוש
ובקדים יעברו ואליך ישתחוו אליך יתפללו אך בר אל
ואין עוד אפס אלהים: 15 אככן אתה אל מסתתר אלהי
ישראל מושיע: 16 בושו ונכם נכלמו כלם יהודו הילכו

נקראו ועל אלהו ישראל נסמכו יהוה צבאות שמנו:
3 הראנסות מאן הנדרת ומפני צאו ואשמיים בהתאם
 עשייתו ותבאנתו: **4** מודיעתי כי קשה אתה וגיד ברזל
 ערף ומצתק נחושה: **5**onganיד לך מאן בטרם תבו
 השמעתי פן התאמר עצבי שם ופסלי ונסי צום:
6 שמעת הוה כללה ואתם הלוּ תנידו השמעתי
 חדשות מעתה ונצרות ולא ידעתם: **7** עתה נבראו ולא
 מאן ולפניהם יומם ולא שמעתם פן התאמר הנה ידעתין:
8 נם לא שמעת נם לא ידעת נם מאן לא פתחה אונך
 כי ידעתיב גנוד תפנור ופשע מבטן קרא לך: **9** למן
 שמי אאריך אף ותהלך אוחים לך לבתי הכהיתך:
10 הנה צרפתיך ולא בכסף בחורתיך בכור עני:
 ט למני למני אעשה כי איך יחל וככורי לאחר לא
 אתן: **11** שמע אליו יעקב וישראל מקראי אני הוא אני
 ראשון אף אני אחרון: **12** אף ידי יסדה ארץ יימני
 טפחה שמים קרא אני אליהם יעדמו ייחדו: **13** הקצינו
 כלכם ושמעו מי בהם הנגיד את אלה יהוה אהבו יעשה
 חפטו בבל וזרעו כשרדים: **14** אני אני דברתו אף
 קראתי הביאתי והצלחה דרכו: **15** קרבו אליו שמעו
 זאת לא מראש בסתר דברתי מעת היותה שם אני
 ועתה אדרני יהוה שלחני ורוחו: **16** כה אמר יהוה
 נאלך קדוש ישראל אני יהוה אליהיך מלמדך להוציא
 מדריךך בדרך תלך: **17** לוּא הקשבת למצותי ויהי
 כנהדר שלומך וצדקהך גנלי חיים: **18** ויהי כחול
 זרעך וצאייך מעיך כמעתו לא יכרת ולא ישמד
 שמו מולפני: **19** צאו מbabel ברכחו מכשדים בקול רנה
 הנגידו השמעיו זאת הוציאו עד קצת הארץ אמרו
 נאל יהוה עבדו יעקב: **20** ולא צמא כחרבות חוליכם
 מים מצור הזיל למו ויבקע צור ויובו מים: **21** אין
 שלום אמר יהוה לרשעים:

49 שמעו אים אליו וחקשו לאומים מרחוק יהוה
 מבטן קראני ממיע/amii הזכיר שמי: **2** ווישם פי כחרב
 יוכירו לא באמת ולא בצדקה: **2** כי מעיר הקדרש

אל' אבירי לב הרחוקים מצדקה: **3** קרבתי צדקתי
 לא מרחק ותשועתי לא אחר ונחתה בציון השועה
 לשישראל חפארתי:

47 רדי ושבי על עפר בתולת בת בבל שב
 לארץ אין כסא בת כשרדים כי לא תוספי יקרו
 לך רכה ועננה: **2** קחי רחמים ותחני קמח נלי צמתק
 החשיי שבבל נלי שוק עברי נהרות: **3** תגל ערוותך נם
 תראה חרפתק נקם אקח ולא אפגע אדם: **4** נאלנו
 יהוה צבאות שמנו קדוש ישראל: **5** שבי דומם ובאי
 בחשך בת כשרדים כי לא תוספי יקרו לך נברת
 מלכחות: **6** צפתי על עמי חלתי נחלתי ואתנם
 בידך לא שמת להם רחמים על זקן הכבdet עלה
 מאר: **7** ותאמרי לעולם אליה נברת עד לא שמת אלה
 על לבך לא זכרת אהיריה: **8** ועתה שמעו ואת עדינה
 היושבת לבטה האמרה בלבבה אני ואפסי עוד לא
 אשכ אלמנה ולא אדע שכול: **9** ותבאנה לך שתי אלה
 רגע ביום אחד שכול ואלמן כהמס באו עלייך ברב
 כשפיק בעצמתה חביריך מאר: **10** ותבתחוי ברעהך
 אמרת אין ראני חכמתך ודעתך היא שובבתך ותאמרי
 בלבך אני ואפסי עוד: **11** וובא עלייך רעה לא תדע
 שחרה ותפל עלה לך לא תוכלי כפירה ותבא עלייך
 בהתאם שואה לא תדע: **12** עמדו נא בחביריך וכברב
 כשפיך באשר יגעת מנעורך אולי תוכלי הועיל אולי
 תערוצי: **13** נלאית ברב עצהיך יעדמו נא ווישעך
 הברו שמי הרים בכוכבים מודיעים לחדרים מאשר
 יבא עלייך: **14** הנה הויakash אש שרפתם לא יצילו
 את נפשם מיד להבה אין נחלת לחם אוד לשבת
 נגרו: **15** כן הוי לך אשר יגעת סחריך מנעורך איש
 לעברו תען מושעך:

48 שמעו זאת בית יעקב הנקרים בשם ישראל
 ומיה יהודה יצאו הנשבעים בשם יהוה ובאהיה ישראל
 יוכירו לא באמת ולא בצדקה: **2** כי מעיר הקדרש

ארני יהוה הנה אשא אל גוים ידי ואל עמים ארום נסי והביאו בניך בחוץ ובונתיך על כתף תשאנה:
 23 והיו מלכים אמנים ושורותיהם מיניקתך אפם ארץ ישתחוו לך ועפר רגליך ללחכו וידעת כי אני יהוה אשר לא יבשו קו: 24 היקח מגבור מלוקוח ואם שבוי צדיק ימלט: 25 כי כה אמר יהוה נס שבוי גבור יכח ומלוקוח ערייך ימלט ואת יריבך אנסי ארייב ואת בניך אנסי אושיע: 26 והאכלת את מוניך את בשרם וכעסיך דםם ישכרון וידעו כלبشر כי אני יהוה מושיעך ונאלך אביך יעקב:

50 כי אמר יהוה איז זה ספר כריתות אמכם אשר שלחתיה או מי מנושאי אשר מכרתי אתכם לו הן בעונתיכם נמכרתם ובפשעיכם שלחה אמכם: 2 מודיע באתי ואין איש קראתי ואין עונה הקצור קצורה ידי מפודות ואם אין כי כה להציל הן בגערטאי אהיריב ים אשים נהרות מדבר תבאש דנתם מאין מים ותמות בצמא: 3 אלביש שמיים קדרות וشك אשים כסותם: 4 אדרני יהוה נתן לי לשון למודרים לדעת לעות את יעך דבר עיר בעקר בעקר עיר לי און לשמע כלמודים: 5 אדרני יהוה פתח לי און ואני לא מריטי אחור לא נסוגתי: 6 גוי נתתי למיכים ולהחיי למרטים פני לא הסתרתי מכמלות וرك: 7 ואדרני יהוה יעוז לי על כן לא נכלמתי על כן שמתי פני כחלמייש ואדע כי לא אבוש: 8 קרוב מצדיקי מי יריב אתי נעמדה יהוד מי בעל משפטינו יגש אליו: 9 הן אדרני יהוה יעוז לי מי הוא ירשענו הן כלם כבנד יבלו עש יאכלם: 10 מי בכם יראה יהוה שמע בקהל עבדיו אשר הלק חשבים ואיןenna לו יבטיח בשם יהוה וישען באלהיו: 11 הן כלכם קדרתי אש מאזרי זיקות לכלו באור אשכם ובזיקות בערתם מידי היהת זאת לכם למעצבה תשכובו:

חרה בצל ידו החבאי ויישמעו לחץ ברור באשפותו הסתירני: 12 ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר ברך אתפאר: 4 ואני אמרתי לריק יגעתו לתחו והבל כי כלית אוכן משפטיך את יהוה ופעלתיך את אלהי: 5 וועתה אמר יהוה יציר מבטן לעבד לו לשובב יעקב אלו וישראל לא יאסף ואכבד בעני יהוה ואלהי היה עז: 6 ויאמר נקל מהויתך לי עבד להקים את שבטי יעקב ונצيري ישראל להשב ונתתיק לאור נוים להיות ישועתי עד קצה הארץ: 7 כה אמר יהוה נאל ישראל קדשו לבזה נשפ למתעב נוי לעבד משלימים מלכים יראו וקמו שרדים וישתחו למען יהוה אשר נאמן קדש ישראל ויבחרך: 8 כי אמר יהוה בעת רצון עניתיך ובימים ישועה עוזתיך ואציך ואתנק לברית עם להקים ארץ להנחלת נחלות שמנות: 9 לאמר לאסורים צאו לאשר בחשך הנלו על דרכיהם ירעו ובכל שפירים מרעיםם: 10 לא ירעבו ולא יצמאו ולא יcum שרב ושמש כי מרחים ינהגנו ועל מבועי מים ינהלים: 11 ושותמי כל הריו לדרך ונסלתי ירמן: 12 הנה אלה מרחוק יבוא והנה אלה מצפון ומים אלה מארץ סינים: 13 רנו שמיים ונילאי ארץ ייפצחו הרים רנה כי נחם יהוה עמו ועינוי ירחם: 14 ותאמר ציון עזבני יהוה ואדרני שכחני: 15 התשכח אשה עולה מריחם בן בשנה נס אלה תשכחנה ואני לא אשכחך: 16 הן על כפים חקתו חומתיך גנדי תמיד: 17 מהרו בńיך מהרסיך ומהרביך ממדך יצאו: 18 שאי סביב ענייך וראי כלם נקבצו באו לך חי אני נאם יהוה כי כלם כעני תלבשי ותקשרים ככלה: 19 כי חרבתיך ושמתהיך הארץ הרסתיך כי עתה תצרי מושב ורחקו מבלעיך: 20 עוד יאמרו באזיך בני שליך צר לך המקום נשח לי ואשבה: 21 ואמרת בלבעך מי ילד לא את אלה ואני שכלה גמלודה גלה וסורה ואלה מי נדל הן אני נשארתו לברדי אלה איפה הם: 22 כה אמר

בניהם נדללה: ¹⁹ שתיהם הנה קראתווי מי יגוז לך השד והשבר והרעב והחרב מי אנהמק: ²⁰ בניך עלפו שכבו בראש כל חוצות כתווא מכמר המלאים חמתה והוה גערת אלהייך: ²¹ לכן שמעי נא זאת עניה ושברת ולא מיין: ²² כה אמר אדרנייך יהוה ואלהיך יריד בעמו הנה לקחת היידך את כס תתרעלת את קבעת כס חמתי לא תוסיפי לשתווה עוד: ²³ ושמתייה ביד מגוינך אשר אמרו לנפשה שחי ונעbara והשימי הארץ נוד וכחוין לעברים:

52 עורי עורי לבשי עזק ציון לבשי בגין תפארתך ירושלם עיר הקדש כי לא יוסיף יבא בך עוד ערל וטמא: ² התגענרי מעפר קומיшиб ירושלם התפתחו מוסרי צוארך שביה בת ציון: ³ כי כה אמר יהוה חنم נמכרתם ולא בכסף תנאלו: ⁴ כי כה אמר אדרנייך יהוה מצרים ירד עמי בראשנה לנור שם ואשור באפס שעסקו: ⁵ ועתה מה לוי פה נאם יהוה כי לכה עמי חنم משלו יהילילו נאם יהוה ותמיד כל היוםשמי מנאץ: ⁶ לכן ידע עמישמי לכן ביום ההוא כי אני הוא המדבר הנני: ⁷ מה נאו על ההרים רגלי מבשר משמייע שלים מבשר טוב משמייע ישעה אמר לציון מלך אלהיך: ⁸ קול צפיך נשאו קול יהדו ירנו כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון: ⁹ בצתו רנו יהדו חרבות ירושלם כי נחם יהוה עמו נאל ירושלים: ¹⁰ חשף יהוה את זרווע קדשו לעניי כל הגנים וראו כל אפסי ארץ נתנו צאו מותכה הברוי נשאי כל יהוה: ¹¹ כי לא בחפזון צאו ובמנוסה לא תלכו כי החל לפניכם יהוה ומאספכם אלהי ישראל: ¹² הנה ישכיל עברי ורום ונשא ונבה מאדר: ¹³ כאשר שמו עלייך רבבים כן משחת מאיש מראהו ואתארו מבני אדם: ¹⁴ כן יהיה יום רבבים עלייך יקפזו מלכים פיהם כי אשר לא ספר להם ראו ואשר לא שמעו התחבוננו:

51 שמעו אליו רדף צדק מבקשי יהוה הביטו אל צור החצחים ואל מקבת בור נקרתם: ² הביטו אל אברהם אביכם ואל שרה תחוללכם כי אחד קראתו ואברכוו וארבבו: ³ כי נחם יהוה ציון נהם כל חרבתייה וישם מדברה כעדן וערבתה כנין יהוה ששון ושמחה ימצא בה תורה וקול זמרה: ⁴ הקשיבו אליו עמי ולאומי אליו האזינו כי תורה מאתי תצא ומשפטיו לאור עמים ארניע: ⁵ קרוב צדק כי ישע וזרע עמים ישפטו אליו أيام יקוו ואל זרוע ייחلون: ⁶ שאו לשמים עניינכם והביטו אל הארץ מתחת כי שמום כעשן נמלחו והארץ כבנד תבללה וישביה כמו כן ימותון ויושעתי לעולם תהיה וצדקתי לא תהת: ⁷ שמעו אליו ידע צדק עם תורה בכלכם אל תיראו חרפה אנוש ומנדפתם אל תחתו: ⁸ כי כבנד יאכלם עש וכצמד יאכלם סס וצדקתי לעולם תהיה ויושעתי לדור דורות: ⁹ עורי עורי לבשי עזק ציון זרעה עורי כימי קדם דורות עולמים הללו את היא המהצתה רהב מחוללה תניין: ¹⁰ הלווא את היא המהרבתים מי תהום רבה השמה מעמקים ים דרך לעבר נאותים וכן פרדיי יהוה יושבון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישגנון נסו יגונן ואנחה: ¹¹ אני כי הוא מנהמכם מי את ותיראי מאושם ימות וumbnן אדים חציר ניתן: ¹² ותשכח יהוה עשה נטה שמים יסיד ארץ ותפחד תמיד כל היום מפני חמתה המזיק כאשר כונן להשחית ואיה חמתה המזיק: ¹³ מהר צעה להפתחה ולא ימות לשחת ולא יחסר לחמו: ¹⁴ ואני יהוה אלהיך רגע הים ויהמו נלי יהוה צבאות שמו: ¹⁵ ואשים דבריו בפייך ובצלידי כסיתיך לנטע שמים וליסיד ארץ ולא אמר לציון עמי אתה: ¹⁶ התעוררתי קומי ירושלם אשר שתית מיד יהוה את כס חמתו את קבעת כס תתרעלת שתית מצית: ¹⁷ אין מנהל לה מכל בניהם ילדה ואין מחזיק בידה מכל

מי האמין לשמענו וזרע יהוה על מי נמלטה: ² ובחד עולם רחמנתיך אמר גאלך יהוה: ⁹ כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מני הנה עוד על הארץ כן נשבעתי מקצף עלייך ומגנער ברך: ¹⁰ כי ההרים מושו והגביעות תמושנה וחסדי מאתק לא ימוש וברית שלומי לא תמושת אמר מרחמן יהוה: ¹¹ כי עניה סערה לא נחמה תהנה אני מרביבין בפוך אבוני ויסדתו באספרים: ¹² ושמי כי כדכד שימושיך ושעריך לאبني אקרח וכל נבולך לאبني חפש: ¹³ וככל בניך למודי יהוה ורב שлом בנים: ¹⁴ בצדקה הוכני רחקי משאך כי לא תיראי וממחתה כי לא תקרב אליו: ¹⁵ הן נור נור אפס מאותי מי נר אתך עלייך יפלול: ¹⁶ הן אני ברأتي חרש נפח באש פחם ומוציא כליל למעשינו ואנכי ברأتي משחית לחבל: ¹⁷ ככל כלוי יוצר עלייך לא יצלה וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיע זאת נחלת עברי יהוה וצדקהם מatoi נאם יהוה:

55 היו כל צמא לכיו למים ואשר אין לו כסף לכיו שברו ואכלו ולכו שברו בלוא כסף ובלווא מהיר אין וחלב: ² למה תשקלו כסף בלוא להם ווניעכם בלוא לשבעה שמעו שמוע אליו ואכלו טוב ותתגען בדשן ונשכם: ³ התו אונכם ולכו אליו שמעו ותחי נשכם ואכרתת לכם ברית עולם חסדי דוד הנאמנים: ⁴ הן עד לאומים נתתו נגיד מצוחה לאמים: ⁵ הן נוי לא תרע תקרא וגוי לא ידועך אלקיך ירצו למען יהוה אלהיך ולקדוש ישראלי כי פארך: ⁶ דרשו יהוה בהמצאו קראתך בהיותו קרוב: ⁷ יעוז רשות דרכו ואיש און מחשבתו וישב אל יהוה וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח: ⁸ כי לא מחשבותי מהשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם יהוה: ⁹ כי גבחו שמיים הארץ בין גבחו דרכיכם ומהשבותי מהשבותיכם: ¹⁰ כי כאשר ירד הגשם והשלגן מן השמיים ושם לא ישוב כי אם הרוח את הארץ והחוליה והצמיה ונתן זרע לזרע ולחם לאכל: ¹¹ כי היה דברי אשר יצא נדלים אקבץ: ¹² בשצוף קצף הסתרתי פנוי רגע מפרק

מי האמין לשמענו וזרע יהוה על מי נמלטה: ² וייעל כוונך לפניו וכשרש מארץ ציה לא תאר לו ולא הדר ונראה ולא מראה ונחמדתו: ³ נבזה וחדר אישים איש מכאבות וידוע חלי וכמסחר פנים ממנו נבזה ולא חשבנהו: ⁴ אכן חלינו הוא נשא ומכבינו סכלם ואגחנו חשבנהו נגוע מכח אליהם ומענה: ⁵ והוא מחלל מפשענו מדכא מעונתינו מוסר שלומנו עלייו ובחברתו לרפא לנו: ⁶ כלנו כאן תעינו איש לדרכו פניו ויוהה הפיגיע בו את עון כלנו: ⁷ גנש והוא נעה ולא יפתח פיו כשה לטבח יובל וכברח לפנינו גזיה נאלמה ולא יפתח פיו: ⁸ מעוצר וממשפט לכה ואת דורו מי ישוחח כי ננור מארץ חיים מפשע עמי נגע למו: ⁹ ויתן את רשותים קברו ואת עשר במתיו על לא חמס עשה ולא מרמה בפיו: ¹⁰ ויהוה חפש דכאו החלי אם תשים אשם נשפו יראה זרע יאריך ימים וփיז יהוה בידך יצלח: ¹¹ מעמל נשפו יראה ישבע ברעתו יצדיק צדיק עבדי לרבים ועונתם הויא יסבל: ¹² לכן חלק לו ברבים ואת עצומם חלק של תחת אשר הערה למות נשפו ואת פשעים נמנה והוא חטא רבים נשוא ולפשעים יפניע:

54 רני עקרה לא ילדה פצחי רינה וצhaliy לא חלה כי ריבים בני שוממה מבני בעולה אמר יהוה: ² הרחיבי מקום אהליך ויריעות משכנותיך יטו אל תחשבי הארכיני מיתרך ויתדתיק חזוקי: ³ כי ימין ושמאול הפרצוי וזרעך גוים יירש וערום נשמות יושבו: ⁴ אל תיראי כי לא תבושי ואל תכלמי כי לא תחפורי כי בשת עלייך תשחחי וחרפת אלמנותיך לא תוכריו עוד: ⁵ כי בעלייך עשיך יהוה צבאות שמו ונאלך קדוש ישראל אלהי כל הארץ כי ראה: ⁶ כי כאשה עזובה ועזובת רוח קראך יהוה ואשת נערות כי תמאס אמר אלהיך: ⁷ ברכנע קטן עזבתיך וברחמים נדלים אקבץ: ⁸ בשצוף קצף הסתרתי פנוי רגע מפרק

על מי תרחיבו פה האריכו לשון הלוּ אַתֶם יְלִדי
פשׁע וְרֹעֵשׁ קָרֵךְ: ۵ הנחמים באלים תחת כל עץ רענן
שחטי הילדים בנחלים תחת סעפי הסלעים: ۶ בחלקיו
נחל חלקך הם נורלך נם להם שפכת נסך העלית
מנחנה העל אללה אנחם: ۷ על הר גבה ונשא שמות
משכבר גם שם עליית ליבח זבח: ۸ ואחר הדרלה

והמושזה שמות וכרכונך כי מאי נליות ותעלוי הרחבות
משכבר ותכרת לך מהם אהבת משכברם יד חווית:
ושתרשי למלך בשמן ותרבבי רקחיך ותשלחוי צריך עד
מרחך ותשפילי עד שאול: ۹ shelo h7585 בرب דרכך
געת לא אמרת נואש חווית ירך מצאת על בן לא חליית:
וע ואת מי דאנת ותיראי כי חכובי ואותי לא זכרת
לא שמות על לבך הלא אני מהש ומעלם ואותי לא
תיראי: ۱۲ אני אגיד צדקך ואת מעשיך ולא יועילוק:
בזעך יצילך קבוציך ואת כלם ישא רוח יקח הכל
והחוסה כי ינחל ארץ ויריש הר קדרשי: ۱۴ ואמר סלו
סלו פנו דרך הרימו מכשול לדרך עמי: ۱۵ כי כה
אמר רם ונשא שכן עד וקדוש שמו מרים וקדוש אשכון
וاث דכא ושפכל רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות
לב נרכאים: ۱۶ כי לא לעולם אריב ולא לנצח אקצוף
כי רוח מלפני יעטוף ונשומות אני עשית: ۱۷ בעזון
בצעו צפתי ואכהו הסתר ואקצף וילך שוכב בדרך
לבו: ۱۸ דרכיו ראייתו וארפאהו ואנחחו ואשלם נחמים
לו ולאבליו: ۱۹ בורא נוב שפתים שלום לרוחן
ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו: ۲۰ והדרושים כים גנרש
כי השקט לא יוכל וונרשו מימי רפesh וטיט: ۲۱ אין
שלום אמר אלהי לדרשים:

58 קרא בגרון אל תהשך כשורר הרם קוילך והנד
לעמי פשעם ולבית יעקב החטאיהם: ۲ ואותי יומ
ירישון ורעת דרכיו יחפצון כינוי אשר צדקה עשה
ומשפט אלהיו לא עזוב ישאלוני משפטיו צדק קרבת
אליהם יחפצון: ۳ למה צמנו ולא ראית עניינו נשנו

מפני לא ישוב אליו ריקם כי אם עשה את אשר חפצתי
והצליח אשר שלחתיו: ۴ כי בשמהה תצאו ובשלום
תובלון ההרים והגביעות יפיצו לפניכם רונה וכל עצי
השדה ימهاו כף: ۵ מחת הנצעז יעללה ברוש תחת
הסרped יעללה הדס והיה ליהוה לשם לאות עולם לא
יכרת:

56 כי אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה כי
קרובה ישועתי לבוא וצדקי להתגלות: ۲ אשרי אנו ש
יעשה זאת ובן אדם יחזק בה שمر שבת מחללו
ושמר ידו מעשות כל רע: ۳ ואל יאמר בן הנכר
הנלווה אל יהוה לאמר הבדל יבדילני יהוה מעל
עמו ואל יאמיר היסרים הן אני עז ייבש: ۴ כי כה
אמר יהוה לסדריסים אשר ישמרו את שבתו ובחרו
באשר חפצתי ומחזיקים בברית: ۵ ונחתה להם בביתי
ובחוומי ייד ושם טוב מבנים ומبنות שם עולם אתן לו
אשר לא יכרת: ۶ ובני הנכר הנלוים על יהוה לשratio
ולאהבה את שם יהוה להיות לו לעבדים כל שמר
שבת מחללו ומחזיקים בברית: ۷ והביאותים אל
הר קדרשי ושמחותם בבית תפלה עולותיהם ובחיהם
לרצון על מזבחיו כי ביתו בית חפלה יקרה לכל
הימים: ۸ נאם אדרני יהוה מקבץ נרחוי ישראל עוד
אקבץ עליו לנקבצו: ۹ כל חיתו שדי אתיו לאכל
כל חיתו בעיר: ۱۰ צפו עוריים כלם לא ידעו כלם
כלבים אלמים לא יוכלו לנכח הום שכבים אהבי
לנום: ۱۱ והכלבים עז נפש לא ידעו שבעה ומה
רעים לא ידעו הבין כלם לדרךם פנו איש לבצעו
מקצתה: ۱۲ אותו אקחה יין ונסבאה שבר והיה כיה יום
מהר גдол יתר מאר:

57 הצדיק אבד ואין איש שם על לב ואנשי חסד
נאספים באין מבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק:
יבוא שלום ינוח על משכבותם הלק נכחו: ۳ ואתם
קרבו הנה בני עננה זרע מנאף והזגה: ۴ על מי תתעננו

ולא תדע הן ביום צמכם תמצאו חפץ וכל עציכם און ופעל חם בכפייהם: 7 רגליים לרע ירצה תנשו: 4 הן לרב ומזה תצומו ולהכות באגרף רשע וימחרו לשפר דם נקי מחשבותיהם ממחשבות און שד ושר במלותם: 8 דרך שלום לא ידעו ואין משפט במעלותם נתיבותיהם עקשו להם כל דרך בה לא יידע שלום: 9 על כן רחך משפט מנו ולא תשינו צדקה נקוה לאור והנה חשך לנחות באפלות נהך: 10 נששה כעורים קיר וכאיין עיניהם נששה כשלנו בצהרים כנשֶׁב באשימים כתמים: 11 נהמה בדברים כלנו וכינויים הנגה נהגה נקוה למשפט ואין לישועה רחקה ממוני: 12 כי רבו פשעינו גנדך וחטאינו עיטה בנוי כי פשעינו אותו ועונתו ידענו: 13 פשע וכח שבייה ונסוג מאחר אלהינו דבר עשך וסורה הרו והגו מלכ דברי שקר: 14 והסוג אחדר משפט וצדקה מרוחק העמד כי כשלה ברחוב אמרת ונכח לא תוכל לבוא: 15 ותהי האמת נעדרת וסדר מרע משוטל וירא יהוה וירע בעינוי כי אין משפט: 16 וירא כי אין איש וишתחם כי אין מפניע ותווע לו זרעו וצדקו הדיא סמכתהו: 17 וילبس צדקה כשרין וכובע ישועה בראשו וילبس בגדי נקם תלבשת ווועט כמעיל קנאה: 18 כל נמלות בעל ישלים חמה לצריו גמול לאיביו לאיים גמול ישלם: 19 ויראו ממערב את שם יהוה וממורח שם שמת את כבודו כי יבוא כנהר צר רוח יהוה ונסה בו: 20 ובא לציון נואל ולשי פשע ביעקב נאם יהוה: 21 ואני זאת בריתו אתם אמר יהוה רוחוי אשר עלייך ודברי אשר שמתי בפיק לא ימושו מפיק ומפני זרעך ומפי זרעך אמר יהוה מעתה ועד עולם:

60 קומי אוורי כי בא אורך וכבוד יהוה עלייך זרח: 2 כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאמים ועליך יזרח יהוה וכבודו עלייך יראה: 3 זה הלו נזירים נזירים לבן זרחה: 4 שאי סביב עיניך וראי לא אורך וממלכים לנגה זרחה: 5 שאי סביב עיניך וראי כלם נזירים לבן זרחה: 6 קורייהם האכל מביציהם ימות והזרה תבקע אפה: לא יהיו לבנד ולא יתכסו במעשיהם מעשיהם צד תאמנה: 5 או תראי ונחרת ופחד ורחב לבבך

לא תצומו כיום להשמיון במרום קולכם: 6 הכהה יהיה צום אבחrho יום עונה אדם נפשו הלכף כאמן ראשו ושך ואפר יציע הלויה תקרה צום ויום רצון ליהוה: 7 הלווא זה צום אבחrho פתח חרכבות רשות התר אגדות מותה ושלוח רוצחים חפשום וכל מותה תנתקו: 8 או כי תראה ערם וכיסתו ומבשרך לא תתעלם: 9 או יבקע כshall אורך וארכתק מהרה תצמה והליך לפניך צדקה כבוד יהוה יאסק: 10 או תקרה ויהוה יענה תשוע ויאמר הגני אם תסיר מותך מותה שלח אצבע ודבר און: 11 ותפק לרעב נפשך ונפש נעה תשבייע וזרח בחשך אורך ואפלתך צהרים: 12 או נחיה יהוה תמיד והшибיע בצחצחות נפשך ועצמתיך יהלץ והיית כגן רוחה וכמוצאים מים אשר לא יוכבו מיימי: 13 אם ובנו ממך הרכבות עולם מוסדי דור ודור תקומות וקרא לך גנד פרץ משבב נזיבות לשבת: 14 או תשיב משחת רגליך עשות חפציך ביום קדרשי וקראת לשבת עגנו לקדוש יהוה מכבד וככברתו מעשותך רדכיך מצוא חפצך ודבר דבר: 15 או תתענג על יהוה והרכבתיך על במותי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי יהוה דבר:

59 הן לא קצחה יד יהוה מהושיע ולא כבדה אונו משמו: 2 כי אם עונתיכם היו מבדלים ביןכם לבין אליהם וחטאיהם הסתיירו פנים מכם ממשום: 3 כי כפיכם נגאלו בדם ואצבעויכם בעון שפთיהם דברו שקר לשונכם עולה תהנה: 4 אין קרא בצדך ואין נשפט באמונה בטוח על חחו ודבר שוא הרו עמל והוליד און: 5 ביציז צפוני בקעו וקורוי עכבייש ארנו האכל מביציהם ימות והזרה תבקע אפה: 6 קורייהם לא יהיו לבנד ולא יתכסו במעשיהם מעשיהם צד

61 רוח אדרני יהוה עלי יען מושח יהוהathi לבשר ענווים שלחני להבש לנשבריו לב לקרא לשכבים דרור ולאסורים פקח קוח: 2 לקרא שנת רצון ליהוה ויום נקס לאלהינו ללחם כל אבלים: 3 לשום לאבל ציון לחת להם פאר תחת אפר שמן ששון תחת אבל מעטה תחללה תחת רוח כהה וקרא להם אילוי הツדְקָה מטע יהוה להתפאר: 4 ובנו חרבות עולם שמות ראשנים קוממו וחרשו ערי חרב שמות דור ודור: 5 ועמדו זרים ורעו צאנכם ובנינו נכר אכרים וכרכימים: 6 ואתם כהני יהוה תקראו משיחי אלהינו יאמר לכם חיל נוים האכלו ובכבודם מתימרו: 7 החת בשתכם משנהת וככלמה ירנו חלוקם לבן בארץם משנה יירשו שמחה עולם תהיה להם: 8 כי אני יהוה אהב משפט שנא נזול בעולה ונתתי פעלתם באמת וברית עולם אכרות להם: 9 ונודע בנוים זרעם וצעאייהם בתוך העמים כל ראייהם יכירום כי הם זרע ברך יהוה: 10 שוש אשיש ביהוה תנל נפשי באלהו כי הלבישני בנדי ישע מעיל צדקה יעתני בחתן יכהן פאר וככלה העדה כליה: 11 כי הארץ תוכיא צמחה וככנה זרועה תצמיה כן אדרני יהוה יצמיה צדקה ותחללה ננד כל הגוים:

62 למען ציון לא אחש וلامען ירושלם לא אשקווט עד יצא כננה צדקה ויושעה כלפיד עבר: 2 וראו נוים צדך וכל מלכים כבודך וקרא לך שם חדש אשר פי יהוה יקנו: 3 וזהיות עתרת תפארת ביד יהוה זנוף מלוכה בכף אלהייך: 4 לא יאמר לך עוד עזובה ולארץ לא יאמור עוד שמנוה כי לך יקרה חפצי בה כי בעל בחור בתוליה יבעלך בניך ומשוש חתן על כליה יישש עלייך אלהייך: 5 על חומתיך ירושלים הפקרתי שמרים כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו המזקרים את יהוה אל דמי לכם: 7 ואל תנתנו דמי לו עד יכונן ועד ישים את ירושלם תחללה בארץ:

כיב הפק עלייך המון ים חיל גוים יבא לך: 6 שפעת גמלים חכסך בכרי מدين ועיפה כלם משבא יבא והב ולבונה ישאו ותחלת יהוה יבשו: 7 כל צאן קדר יקבצו לך אילוי נביות ישרתונך יעלו על רצון מזבח וכוית התפארתי אפער: 8 מי אלה כעב התפעינה וכוינם אל ארבתיהם: 9 כי לי أيام יקוו ואניות תריש בראשה להכיאו בניך מרחוק כספם זהבם אתם לשם נכר חמתק ומלכיהם ישרתונך כי בקצפי היכיתיך וברצוני רחמתיך: 10 ופתחו שעריך תמיד יומם ולילה לא יסנו להכיאו אלק חיל גוים ומלכיהם נהוגים: 11 כי הגו והמלך אשר לא יעבדך יאבדו והנוים הרוב יחרבו: 12 כבוד הלבנון אלק יבוא בראש תדרה והאשור יחוּדו לפאר מקום מקדשי ומקום רגלי אכד: 13 והלכו אלקיך שהוח בני מעניך והשתחו על כפות רגליך כל מנאציך וקראו לך עיר יהוה ציון קדוש ישראל: 14 תחת היוטך עזובה וشنואה ואין עובר שמנזיך לנאון עולם משוש דור ודור: 15 גוינקת חלב גוים וshed מלכים תינקי וידעת כי אני יהוה מושיעך וגאלך אביר יעקב: 16 תחת הנחשת אביה זאב ותחת הבROL אביה כסף ותחת העצים נחשת ותחת האבני ברROL ושמתי פקדתך שלום וננסיך צדקה: 17 לא ישמע עוד חמס בארצך שד ושבר בנבוליך וקראת ישועה חומתיך ושעריך תחללה: 18 לא יהיה לך עוד השמש לאור יומם ולגנה הירח לא יאיר לך והוא לך יהוה לאור עולם ואלהיך לתפארתך: 19 לא יבוא עוד שמשך וירחך לא יאסף כי יהוה י היה לך לאור עולם ושלמו ימי אבלך: 20 ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נ cedar מטעו מעשה ידי להתפאר: 21 הקטן יהוה לאלף והצעיר לגוי עצום אני יהוה בעתה אחישנה:

16 כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא
יכירנו אתה יהוה אבינו נאלו מעולם שマーク: **17** למה
תתענו יהוה מדריכך תקשיח לבנו מיראך שוב
למען עבדיך שבטי נחלתק: **18** למצוער ירשו עם
קדשך צרינו בוסטו מקדשך: **19** הינו מעולם לא
משלחתם לא נקרא שマーク עליהם:

64 לא קרצה שמיים ירדת מפניך הרים נולו:
2 כקדח אש המסימ מים תבעה אש להודיע שマーק
לצורך מפניך נוים ירנוו: 3 בששותך נוראות לא נוקה
ירדת מפניך הרים נולו: 4 ומיעולם לא שמעו לא
האוינו עין לא ראתה אלhim וולתק עשה למחכה לו:
5 פנעת את ש ועשה צדק בדרכיך זיכורך חן אתה
קצפה וחטא בהם עולם ווועש: 6 וויהי כטמא כלנו
וכבנד עדרים כל צדקתיינו ונבל כעה כלנו וועוננו
ברוח ישאנו: 7 ואין קורא בשマーק מתעורר להחזיק
בק' כי הסתרת פניך ממננו ותמונה ביד עוננו: 8 ועתה
יהוה אבינו אתה אנחנו החמר ואתה יצרנו ומעשה
ירך כלנו: 9 אל תקצף יהוה עד מאר ואל לעד תוכר
עון hon הבט נא עמק כלנו: 10 ערי קדשך הי מדבר
ציוון מדבר היהת ירושלם שמנה: 11 בית קדשנו
ותפארתנו אשר הללוך אבותינו היה לשפתא אש וככל
מהמודינו היה לחרבה: 12 העל אלה התאפק יהוה
תחשה ותענו עד מאר:

65 נדרשתי לא שאלו נמצאתו לא בקשמי
אמרתוי הני הני אל נוי לא קרא בשמי: 2 פרשתי
ידי כל היום אל עם סורר ההלכים הדרך לא טוב
אחר מחשבתיהם: 3 העם המכעיסים אותו על פניו
המיד זבחים בננות ומקטרים על הלבנים: 4 הшибים
בקברים ובנצחורים ילינו האכלים בשרג החור ופרק
פגולים כליהם: 5 האמורים קרב אליך אל תנשבי
כי קדשיך אלה עשן באפי אש יקדה כל היום:
6 הנה כתובה לפני לאacha כי אם שלמתי ושלמתי

8 נשבע יהוה בימינו ובזורע עזו אם את דגnek עוד
מאכל לאיביך ואם ישתו בני נכר תירושך אשר געת
בו: 9 כי מאספיוiac להלו את יהוה ומקבציו
ישתחו בחצרות קדשי: 10 עברו עברו בשעריהם פנו
דרך העם סלו סלו המסללה סקל' מאבן הרימו נס
על העמים: 11 הנה יהוה השמיע אל קצה הארץ
אמרו לבת ציון הנה ישעך בא הנה שכרו אותו ופעלו
לפניו: 12 וקראו להם עם הקדש נאoli יהוה ולך
יקרא דרושא עיר לא נזובה:

63 מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצורה זה
הדור בלבשו צעה ברב כחו אני מדבר בצדקה רב
להושיע: 2 מודע אדם ללבושך ובנדיך כדרך בנת
3 פורה דרכתי לברדי ומעם אין איש אתי ואדרכם
באפי וארכם בחמתוי ווינצחם על גנדי וכל מלבושים
אנאלתי: 4 כי יום נקם בלבך ושנת נאoli באה: 5 ואכיבט
ואין עזר ואשתומם ואין סומך ותוועע לי זרעד וחתמי
הייא סמכתני: 6 ואבוס עמים באפי ואשכרים בחמתוי
ואוריד לארץ נצחם: 7 חסדי יהוה אוצר תחלת יהוה
כעל אשר גמלנו יהוה ורב טוב לבית ישראל
אשר גמלם כרחמיyo וכרב חסדיyo: 8 ויאמר אך עמי
המה בנים לא ישקרו וייהי להם למושיע: 9 בכל
צראתם לא צר ומלאך פניו הושיעם באhabitו ובחמלתו
הוא נאלם ווינטלם ווינשאמ כל ימי עולם: 10 והמה
מרו ועצבו את רוח קדשו ויהפוך להם לאיביך הוא
נלחם בהם: 11 ויזכר ימי עולם משה עמו איה המעלם
מים את רעד צאו איה השם בקרבו את רוח קדשו:
12 מוליך למיון משה ורועל תפארתו בוקע מים מפניהם
לעשות לו שם עולם: 13 מוליכם בתהומות כסוס
במדבר לא יכשלו: 14 כבכמה בבקעה תרד רוח
יהוה תני חנוון כו נתגת עמק לעשות לך שם תפארת:
15 הבט משמיים וראה מובל קדשך ותפארתך איה
קנאתק נגבורתך המון מעיך ורוחמיך אליו התאפקו:

על חיקם: 7 עונתיכם ועונת אבותיכם יהדו אמר יהוה אשר קטרו על ההרים ועל הגבעות חרפוני ומדתי פעלתם ראשונה על חיקם: 8 כה אמר יהוה כאשר ימצא התיירש באשכול ואמר אל תשחיתתו כי ברכה בו כן עשה למען עבדיו לבתי השחתה הכלל: 9 והוצאתו מיעקב זרע ומיהודה יורש הארץ וירושה בחורי ועברי ישכנו שם: 10 והיה השرون לנו צאן ועמק עכור לרבע בקר לעמי אשר דרשו: 11 ואתם עזבי יהוה השחחים את הרכשי הערכיהם לנדר שלחן והמלחאים למני מסך: 12 ומניתי אתכם לחרב וככלכם לטבח הכרעו יען קראתי ולא עניתם דברתי ולא שמעתם ותעשו הרע בעני ובאשר לא חפצתי בחרתם: 13 לכן כה אמר אדני יהוה הנה עברי יאכלו ואתם תרعبו הנה עברי ישטו ואתם תצמאו הנה עברי ישמהו ואתם תבשו: 14 הנה עברי ירנו מ טוב לב ואתם תצעקו מכאב לב ומשבר רוח תילילו: 15 והנהם שמכם לשבועה לבחורי והמיתך אדני יהוה ולעבديו יקרא שם אחר: 16 אשר המתברך בארץ יתברך באלהי אמן והנסבע בארץ ישבע באלהי אמן כי נשכחו הצרות הראשונות וכי נסתרו מעני: 17 כי הני בורא שמים חדשים וארץ חדשה ולא תזכרנה הראשונות ולא העלייה על לב: 18 כי אם ישו וNILYO עdry עד אשר אני בורא כי הני בורא את ירושלים גילה ועמה משוש: 19 וגולתי בירושלם ושתיו בעמי ולא ישמע בה עוד קול בכוי וקיל זעקה: 20 לא יהיה שם עוד עול ימים וזקן אשר לא י מלא את ימיו כי הנער בן מאה שנה ימות וחותא בן מאה שנה יקלל: 21 ובנו בתים יישבו ונטעו כרמים ואכלו פרים: 22 לא יבנו ואחר ישב לא יטעו ואחר יאכל כי כימי העין ימי עמי ומעשה ידים יבלו בחורי: 23 לא יגינו ליריך ולא ילדו להלה כי זרע ברוכי יהוה מה וצצאים אתם: 24 והיה טרם יקראו ואני כל בשׂר ורֹבו חַלְלֵי יְהוָה: 17 המתקדשים והמתהרים

אל

הננות אחר אחד בתוך אכליו בשר החזיר והשקץ
והעכבר ייחדו יספו נאם יהוה : 18 ואנכי מעשיהם
ומחשבתיהם באה לקבץ את כל הגוים והלשנות ובאו
וראו את כבודי : 19 ושמתי בהם אות ושלחת מיהם
פליטים אל הגוים תרשש פול ולוד משכו קשת תבל
וינו האיים הרחקים אשר לא שמעו את שמי ולא ראו
את כבודי והגינו את כבודי בנויים : 20 והביאו את
כל אחיכם מכל הגוים מנהה ליהוה בסוסים וברכב
ובכובדים ובפדרים ובכרכרות על הר קדשי ירושלים
אמר יהוה כאשר יביאו בני ישראל את המנהה בכל
טהור בית יהוה : 21 וגם מהם אקח לכהנים לליום
אמר יהוה : 22 כי כאשר השמים החדשים והארץ
החדשה אשר אני עשה עמדוים לפני נאם יהוה כן
יעמוד ורעם ושםכם : 23 והיה מדי חדש בחדרשו ומדי
שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני אמר
יהוה : 24 ויצאו וראו בפנרי האנשים הפשעים בי כי
תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והוא דראון לכל

בשר :

ולעם הארץ: ¹⁹ ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתה
אני נאם יהוה להצלך:

2 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: **2** הילך וקראת באוני
ירושלם לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך חסר נעריך
אהבת כלולתיך לכתך אחורי במדבר הארץ לא
זרעה: **3** קדרש ישראל ליהוה ראשית תבואהת כל
אכליו יאשמו רעה תאא אליהם נאם יהוה: **4** שמעו
דבר יהוה בית יעקב וכל משפחות בית ישראל: **5** כה
אמר יהוה מה מצאו אבותיכם בו על כי רחקו מעלי
וילכו אחרי ההבל ויהבלו: **6** ולא אמרו אליה יהוה
הmulלה אנחנו מארץ מצרים המוליך אתנו במדבר
באארץ ערבה ושוחה בארץ ציה וצליםota באארץ לא
עבר בה איש ולא ישב אדם שם: **7** ואביא אתכם אל
ארץ הכרמל לאכל פריה וטובה ותבואו ותתמאו את
ארצוי ונחלתי שמתם לתחועבה: **8** הכהנים לא אמרו
אהיה יהוה ותפשי התורה לא ידעוני והרעים פשעו כי
וותביבאים נבוא בבעל ואחריו לא יועלו הלו: **9** לכן
עד אריב אתכם נאם יהוה ואת בני בניםכם אריב:
10 כי עברו אי כתיים וראו וקדר שלחו וחתבונו
מادر וראו hon דמות כזאת: **11** ההונמי נוי אלהים
והמה לא אלהים ועמי המיר כבודו בלוא יועל:
12 שמו שמים על זאת ושערדו חרבו מאד נאם יהוה:
13 כי שתים רעות עשה עמי אתו עזבו מקור מים חיים
לחצב להם באדרות בארת נשברים אשר לא יכולו
המים: **14** העבד ישראל אם יליד בית הוא מודיע היה
לבז: **15** עלייו ישאגו כפרדים נתנו קולם וישיתו ארצו
לשמה ערי נזחה מבלי ישב: **16** גם בני נס ותחפנס
ירעוך קדרך: **17** הלא זאת תעשה לך עזבק את
יהוה אלהיך בעת מוליךך בדרך: **18** וועתה מה לך
לדרך מצרים לשאות מי שוחר ומה לך בדרך אשור
לשאות מי נהר: **19** תיסרך רעתך ומשבותיך תוכחך
ודעי וראי כי רע ומך עזבק את יהוה אלהיך ולא

1 דברי ירמיהו בן חלקייתו מן הכהנים אשר
בענותה בארץ בנימן: **2** אשר היה דבר יהוה אליו
בימי אישתו בן אמון מלך יהודה בשלוש עשרה שנה
למלך: **3** ויהי בימי יהויקים בן אישתו מלך יהודה
עד חם עשתי עשרה שנה לצדקתו בן אישתו מלך
יהודה עד נלות ירושלם בחדש החמשי: **4** ויהי דבר
יהוה אליו לאמר: **5** בטרם יצאך בבטן ידעתיך
ובטרם יצא מרחם הקדשיך נביא לגנים נתליך:
6 ואמר אהה אדני יהוה הנה לא ידעתך דבר כי נעד
אנכי: **7** ויאמר יהוה אליו אל התאמר נער אנכי כי על
כל אשר אשליך תלך ואת כל אשר אצוך תדרב:
8 אל תירא מפנים כי אתה אני להצלך נאם יהוה:
9 וישלח יהוה את ידו וינגע על פי ויאמר יהוה אליו
הגה נתליך דברי בפי: **10** ראה הפקרתיך היום הזה
על הגנים ועל הממלכות לנחש ולנתוץ ולהאביד
ולחרוס לבנות ולנטוע: **11** ויהי דבר יהוה אליו לאמר
מה אתה ראה ירמיהו ואמר מקל שקד אני ראה:
12 ויאמר יהוה אליו היטבת לראות כי שקד אני על
דברי לעשותו: **13** ויהי דבר יהוה אליו שנית לאמר מה
אתה ראה ואמר סיר נפוח אני ראה ופנוי מפני צפונה:
14 ויאמר יהוה אליו מצפון פתח הרעה על כל ישבי
הארץ: **15** כי הנני קרא לכל משפחות מלכות צפונה
נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שעורי ירושלם
על כל חומתיה סביב ועל כל ערי יהודה: **16** ודברתוי
משפטיהם עליהם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו
לאלהים אחרים ווישתחוו למשעי ידיהם: **17** אתה
תאור מתנייך וקמת ודרבת אליהם את כל אשר אנכי
אצוך אל תחת מפניהם פן אתה לבנייהם: **18** ואני
הגה נתליך היום לעיר מבצר ולעמדת ברזל ולחמות
נחות על כל הארץ למלי יהודה לשירה לכהניה

פחרתי אליך נאם אדני יהוה צבאות: ²⁰ כי מעולם
 שברתי עלך נתקי מוסרתו ותאמורי לא עבד כי
 על כל גבעה נבהה ותחת כל עץ רענן את צעה זנה:
 והויה: ²¹ שאי ענייך על שפם וראוי איפה לא שללה
 על דרכיהם ישבת להם עברבי במדבר ותחנפי ארץ
 בונותיך וברעתך: ²² זוימנו רבבים ומולkos לא היה
 ומצח אשה זונה היה לך מאנט הคำם: ²³ הלווא מעתה
 קראתי לי אבי אלוף נעריך אתה: ²⁴ הינטן לעולם
 אם ישמר לנצח הנה דברתינו ותשישי הרעות ותוכל:
 ויאמר יהוה אליו בימי יאשיהו המלך הראית אשר
 עשה משה ישראל הלכה הוא על כל הר גבה ואל
 תחת כל עץ רענן ותוני שם: ²⁵ ואמר אחריו עשווה את
 כל אלה אליו תשוב ולא שבה ותראה בנודה אהותה
 יהודה: ²⁶ וארא כי על כל ארונות אשר נפה משה
 ישראל שלחתיה וatan את ספר כריתתיה אליה ולא
 יראה בנודה יהודה אהותה ותלך ותzon נס היא: ²⁷ וזה
 מkal זונתה ותחנף את הארץ ותנאנך את האבן ואת
 העץ: ²⁸ ונוגם בכל זאת לא שבאה אליו בנודה אהותה
 יהודה בכל לבה כי אם בשקר נאם יהוה: ²⁹ ויאמר
 יהוה אליו זדרקה נשפה משה ישראל מבנודה יהודה:
 אתם ראו דבר יהוה המדבר הייתי לישראל אם
 ארץ מפליה מדוע אמרו עמי רדנו לא נבוא עוד
 אליך: ³⁰ התשכח בתוליה עדיה כללה קשותה ועמי
 אכליה חרבכם נכאים כאריה משחית: ³¹ הדור
 אהבה לך נס את הרעות למדתך את דרכיך: ³² גם
 בכנפיך נמצא דם נפשות אבוניכם נקיים לא במחתרת
 מצאים כי על כל אלה: ³³ ותאמורי כי נקוטי אך שב
 אף מני הנני נשפט אותך על אמרך לא חטאתי:
 מה תולי מאד לשנות את דרכך גם מצרים תבוש
 כאשר בשת מאשור: ³⁴ גם מאת זה חצאי וידיך על
 ראשך כי מס יהוה במבוחך ולא תצליחי להם:
 בעת ההיא יקראו לירושלים כסא יהוה ונקו אליה

כל הנינים לשם יהוה לירושלים ולא ילכו עוד אחריו שרותם לבם הרע: ¹⁸ בימים ההם יילכו בית יהודה על בית ישראל ויבאו יחדו מארץ צפון על הארץ אשר הנהלתו את אבותיכם: ¹⁹ ואנכי אמרתי לך אשר תשים מדבר משבטים אותך: ²⁰ אכן גנים ואמיר אבי תקראו לי ומאהריו לא השובו: ²¹ אכן בגדרה אשפה מרעה כן בגדרם כי בית ישראל נאם יהוה: ²² קול על שפיהם נשמע בכיה תחננו בני ישראל כי העו את דרכם שכחו את יהוה אללהיהם: ²³ שבוי בנים שובבים ארפה משובתיכם הנהו אתנו לך כי אתה יהוה אלהינו: ²⁴ והבשת אכלה את ביהוה אלהינו השועה ישראל: ²⁵ ונשכבה בבשנתנו ותכסנו כלמתנו כי ניע אבותינו מנעורינו את צאנם ואת בקרם את בניהם ואת בנותיהם: ²⁶ יהוה אלהינו חטאננו אנחנו ואבותינו מנעורינו ועד היום הזה ולא שמענו בקול יהוה אלהינו:

4 אם חשוב ישראל נאם יהוה אליו תשוב ואם תסיר שקויציך מפני ולא תנווד: ² ונשבעת חוי יהוה באמת המשפט ובצדקה והתברכו בו גנים ובו יתהללו: ³ כי אמר יהוה לאיש יהודה וליירושלם נירו לכם ניר ואל תזרעו אל קויצים: ⁴ המלו ליהוה והסרו ערלוות ללבכם איש יהודה וישבי ירושלם פן תצאakash חמתו ובערה ואין מכבה מפני רע מעלהיכם: ⁵ הnidro ביהודה ובירושלם השמייעו ואמרתו ותקעו שופר בארץ קראו מלאו ואמררו האספו ונבואה אל ערי המבצר: ⁶ שאנו ציונה העיזו אל תעמדו כי רעה אנכי מביא מצפון ושבך נדול: ⁷ על זה אריה מסבכו ומשחית גנים נסע יצא ממקמו לשום ארץך לשמה עיריך הצינה מאין יושב: ⁸ על את חנרו שקים ספדו והיללו כי לא שב חרון אף יהוה ממן: ⁹ והיה ביום ההוא נאם יהוה יאבד לב המלך ולב השרים ונשמו הכהנים והגבאים יתמהו: ¹⁰ ואמר אלה אדני יהוה

כહולה שמעתי צרה מבכירה קול בת ציון תייפה
תפרש כפה אוין נא לי כי עיפה נשוי להרנים:

5 שוטטו בחוץ ירושלים וראו נא ודרשו ובקשו
ברחובותיה אם המזאו איש אם יש עשה משפט
מקש אמונה ואسلح לה: 2 ואם כי יהוה יאמרו לנו
לשקר ישבעו: 3 יהוה עניך הלא לאמונה הכיתה
אתם ולא חלו כליהם מאנו קחת מוסר חזק פניהם
מסלול מאנו לשוב: 4 ואני אמרתי אך דלים הם נואלו
כי לא ידעו דרך יהוה משפט אלהיהם: 5 אלכה
לי אל הגדים ואדרבה אותן כי מה ידעו דרך
יהוה משפט אלהיהם אך מה ייחדו שברו על נתקו
מוסרות: 6 על כן הכם אריה מיער זאב ערבות
ישדרם נמר שקד על ערים כל היוצא מהנה יתרף
כי רבו פשעים עצמו משבותיהם: 7 אי לזאת אسلح
לך בניך עזובני וישבעו بلا אלהים ואשבע אותם
וינאפו ובית זונה יתגדרו: 8 סוסים מיזנים משכים היו
איש אל אש רעהו יצהלו: 9 העל אלה לוא אפקד
נאם יהוה ואם בניו אשר כזה לא תנקם נשפי: 10 על
בשורותיה ושחותו וכלה אל העשו הסירו נטישותיה כי
לא ליהוה מהה: 11 כי בוגוד בוגוד כי בית ישראל
ובית יהודה נאם יהוה: 12 כחש ביהוה ויאמרו לא
הוא ולא תבוא עלינו רעה וחרב ורعب לוא נראה:

6 העזו בני בנימן מקרב ירושלים ותקעו תקעו
שופר ועל בית הכרם שאו משאת כי רעה נשקפה
מצפון ושער נдол: 2 הנווה והמעננה דמיות בת ציון:
3 אליה יבוא רעים وعدיריהם תקעו עליה אהלים סביב
רעו איש את ידו: 4 קדרשו עליה מלחה קומו ונעללה
בצחרים אוין לנו כי פנה היום כי יnton צללי ערבי:
5 קומו ונעללה בליליה ונשחיתה ארמנותיה: 6 כי כה
אמר יהוה צבאות כרכו עצה ושפכו על ירושלים
סללה היא העיר הפקר כליה עשך בקרבה: 7 כהקיר
בור מימה כן הקרה רעתה חמס וشد ישמע בה על
פני תמיד חלי ומכה: 8 הוורי ירושלים פן תקע נשפי

מוך פן אשימך שסמה ארץ לוא נושבה: ⁹ כה אמר תמרורים כי פהם יבא השרד עליינו: ²⁷ בחון נתתיק בעמי מבחן ותדע ובוחנת את דרכם: ²⁸ ככלם סרי سورרים הלאי רכילה נשחת וברזיל כלם משחיתים מהה: ²⁹ נהר מפח מאשם עפרה לשוא צרה צרוּף ורעים לא נתקו: ³⁰ כסף נמאס קראו להם כי מס יודה בהם:

7 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: ² עמד בשער בית יהוה וקרأت שם את הדבר הזה ואמרת שמעו דבר יהוה כל יהודיה הבאים בשעריהם האלה להשתחות ליהוה: ³ כה אמר יהוה צבאות אלהו ישראל היטיבו דרכיכם ומעליכם ואשכנה אתכם במקומות הזה: ⁴ אל תבטחו לכם אל דברי השקר לאמר היכל יהוה היכל יהוה המה: ⁵ כי אם הייטבו תישיבו את דרכיכם ואת מעליכם אם עשו תשוע משפט בין איש ובין רעה: ⁶ נר יתום ואלמנה לא תעשוקו ודם נקי אל תשפכו במקומות הזה ואחריו אלהים אחרים לא תלכו לרע לכם: ⁷ ושכنتם אתכם במקומות הזה בארץ אשר נתתי לאבותיכם למניעותם ועד עולם: ⁸ הנה אתם בטחים לכם על דברי השקר לבתיהם הוועיל: ⁹ הנגב רצח ונאנף והשבע לשקר וקתר לבעל ותליך אחריו אלהים אחרים אשר לא ידעתם: ¹⁰ ובאתם ועמדתם לפני בית הזה אשר נקרא שמי עליו בעיניכם נטלו למען עשות את כל התועבות האלה: ¹¹ המערת פרצים היה הבית הזה אשר נקרא שמי עליו בעיניכם נטלו אשר הינה נמי יהוה: ¹² כי לכונא אל מוקמי אשר בשילו אלו אשר שכنتם שמי שם בראשונה וראו את אשר עשית לו מפני רעתם עמי ישראל: ¹³ ועתה יען עשותם את כל המעשים האלה נאם יהוה ואדרבר אליכם השים ודרבר ולא שמעתם ואקרא אתכם ולא עניתם: ¹⁴ ועשיתי לבית אשר נקרא שמי עליו אשר אתם בטחים בו ולמקום אשר נתתי לכם ולאבותיכם אשר עשיתו לשלו:

יהוה צבאות עלול יעולו כונן שאրית ישראל השבידך כבוצר על סלסלות: ¹⁰ על מי אדרבה ואудיה ישמעו הנה ערלה אונם ולא יוכל להקשיב הנה דבר יהוה היה להם לחרפה לא יחפזו בו: ¹¹ וזאת חמת יהוה מלאתי נלאתי היכיל שפק על עלול בחוץ ועל סור בחורים יתדר כי גם איש עם אשה ילכדו וכן עם מלא ימים: ¹² ונסכו בתיהם לאחרים שירות נשים יהדו כי אתה יידי על ישבי הארץ נאם יהוה: ¹³ כי מקטנים ועד נדולים כלו בוצע מנביא ועד כהן כלו עשה שקר: ¹⁴ וירפאו את שבר עמו על נקלה לאמור שלום שלום ואין שלום: ¹⁵ הבישו כי תועבה עשו נם בוש לא יבושו נם הכלים לא ידעו לכין לפלו בנפלים בעת פקרתים יכשלו אמר יהוה: ¹⁶ כה אמר יהוה עמדו על דרכיכם וראו ושאלו לנתחות עולם אי זה דרך הטוב ולכוי בה ומצאו מרגנוע לנפשכם ויאמרו לא נליך: ¹⁷ והקמתי עליכם צפים הקשיבו לקלול שופר ויאמרו לא נקשיב: ¹⁸ لكن שמעו הני וודיע עדיה את אשר בם: ¹⁹ שמעי הארץ הנה אני מביא רעה אל העם הזה פרי מחשבותם כי על דברי לא הקשיבו ותורתם וימאסו בה: ²⁰ למה זה לי לבונה משבא תבוא וקנה הטוב מארץ מרחק עלותיכם לא לרצין וזבחיכם לא ערבו לי: ²¹ لكن כה אמר יהוה הנני נתן אל העם הזה מכשלים וכשלו בם אבות ובנים יהדו שכן ורעו יאבדו: ²² כה אמר יהוה הנה עם בא מארץ צפון וגוי גדול יעד מירכתי ארץ: ²³ קשת ובידון יחזקון אכזרי הוא ולא ירחתמו קולם כים יהמה ועל סוסים ירכבו ערוך כאיש למלחמה عليك בת ציון: ²⁴ שמענו את שמעו רפו ידינו צרה החזיקתנו חיל כיוולדת: ²⁵ אל תצאי השדה ובדרך אל תליך כי חרב לאיב מגור מסביב: ²⁶ בת עמי חנרי שׁ והתפלשי באפר אבל יהוד עשי לך מסדר

15 והשלכתי אתכם מעל פנִי כאשר השלכתי את כל אלהים את כל זרוע אפרים: ¹⁶ ואותה אל תחפְלֵל بعد העם הזה ואל תשא בעדרם רנה ותפלת ואל חפְנָע בַי כי איןני שמע ארך: ¹⁷ האינך ראה מה המה עשים בעיר יהודה ובಚזות ירושלים: ¹⁸ הבנים מלקטים עצים והאבות מבעריהם את האש והනשים לשות בזק לעשות כונים למלכת השמיים והסך נסכים לאלהים הארץ:

8 בעת ההיא נאם יהוה ויציאו את עצמות מלכי יהודה ואת עצמות שריו ואת עצמות הכהנים ואת עצמות הנביאים ואת עצמות יושבי ירושלים מקרביהם: ² ושתחומם לשמש וליריח ולכל צבא השמיים אשר אהבום ואשר עבדום ואשר הילכו אחריהם ואשר דרשו ואשר השתוו להם לא יאשפו ולא יקברו לדמן על פנֵי האדמה יהיו: ³ ונבחר מות מחיים לכל השארית הנשארים מן המשפה הרעה הזאת בכל המקומות הנשארים אשר הדרתיהם שם נאם יהוה צבאות: ⁴ ואמרת אליהם כה אמר יהוה היפלו ולא יקומו אם ישוב ולא ישב: ⁵ מדוע שובבה העם הזה ירושלים משבה נצחח החזיקו בתרמיה מאנו לשוב: ⁶ הקשบทי ואשמע לואן ידברו אין איש נהם על רעטו לאמור מה עשוינו כליה שב במרוצותם כסוס שוטף במלחמה: ⁷ גם חסידה בשמיים ידעה מועדיה ותר וסוס ועגור שמרו את עת באנה ועמי לא ידעו את משפט יהוה: ⁸ איך תאמרו חכמים אנחנו ותורת יהוה אנתנו אכן הנה לשקר עשה עט שקר ספרים: ⁹ הבישו חכמים חתו וילכדו הנה בדבר יהוה מסאו וחכמת מה להם: ¹⁰ לכן את נשיהם לאחרים שדרותיהם לירושים כי מקטן ועד גдол כליה בצע בצע מנכיה ועד כהן כליה עשה שקר: ¹¹ וירפו את שבר בת עמי על נקליה לאמר שלום שלום ואין שלום: ¹² הבשו כי תועבה עשו נם בוש לא יבשו והיכלם לא ידעו לכן פלו בנפלים בעת פקרתם יכשלו אמר יהוה: ¹³ אסף

עלתה על לבי: ³² לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד התפת וניא בן הנם כי אם ניא ההרנה וקבעו בחפת מתין מקום: ³³ והיתה נבלת העם הזה למאכל לעוף השמיים ולבהמת הארץ ואין מהריך: ³⁴ והשכתי מערץ יהודה וממחוזות ירושלים קול שנון וקול שמחה קול חתן וקול כליה כי לחרבה תהיה הארץ: ¹⁹ האתי הם מכעים נאם יהוה אחרים למען הкусני: ²⁰ הלא אתם למען בשת פניהם: ²¹ לכן כה אמר אדרני יהוה הנה אף וחותמי נתכת אל המקום הזה על האדם ועל הבהמה ועל עז השדה ועל פרי הארץ ובערה ולא תכבה: ²² כה אמר יהוה צבאות אלה יישראל עלותיכם ספו על זבחיכם ואכלו בשר: ²³ כי לא דברתי את אבותיכם ולא צויתים ביום הוציאו אותם מארץ מצרים על דברי עללה וזבח: ²⁴ כי אם את הדרב הזה צויתו אותם לאמר שמו בקולי והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי עם והלכתם בכל הדרך אשר אצתה אתכם למען יושב לכם: ²⁵ ולא שמעו ולא הטו את אונם וילכו במצוות בשרותם הרבה רעה וייחיו לאחרו ולא לפניהם: ²⁶ למנ היום אשר יצאו אבותיכם מארץ מצרים עד היום הזה ואשלח אליהם את כל עברי הנביאים يوم השם ושלח: ²⁷ ולוא שמעו אליו הטעו את אונם ויקשו את ערפם הרעו מאבותם: אליו ולא הטעו את אונם ויקשו את ערפם הרעו מאבותם ודברת אליהם את כל הדברים האלה ולא ישמעו אליו וקראת אליהם ולא יענוכה: ²⁸ ואמרת אליהם זה הני אשר לוא שמעו בקול יהוה אלהיו ולא לקחו מוסר אבדה האמונה ונכרתת מפייהם: ²⁹ גוי נורך והשליכו ושאי על שפיהם קינה כי מס יהוה ויטש את דור עברתו: ³⁰ כי עשו בני יהודה הרע בעני נאום יהוה שמו שקוציהם בכיה אשר נקרא שמי עליו לטמאו: ³¹ ובנו במות התפת אשר בニアן בן הנם לשרפ את בניהם ואת בנותיהם באש אשר לא צויתי ולא

ירושלם לגלים מעון תנאים ואת ערי יהודה אתן שמה
מבל' יושב: ¹² מי האיש החכם ויבן את זאת ואשר
דבר פי יהוה אליו וינדרה על מה אברה הארץ נצחה
כדבר מבל' עבר: ¹³ ויאמר יהוה על עזם את
תורתך אשר נתתי לפניהם ולא שמעו בקולי ולא הلقנו
בה: ¹⁴ וילכו אחרי שרירותם לכם ואחרי הבעלים אשר
למודם אבותם: ¹⁵ לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל הנני מאכילים את העם הזה לענה והשקייתם מי
ראש: ¹⁶ והחפץ בהם בניים אשר לא ידעו המה ובנותם
ושלחתי אחריהם את החרב עד כלותיהם: ¹⁷ כה
אמר יהוה צבאות התבוננו וקראו למקונותם ותובאניה
ואל החכמו שלחו ותובאניה: ¹⁸ ותמהרנה ותשנה
עלינו נהיו ותרדנה עינינו דמעה ועפערינו יול מים:
¹⁹ כי קול נדי נשמע מצוין איך שרדנו בשנו מאד כי
עובנו ארץ כי השליך משכנותינו: ²⁰ כי שמענה נשים
דבר יהוה ותקח אונכם דבר פיו ולמדנה בנותיכם
נדוי ואשה רועתה קינה: ²¹ כי עליה מות בחלוינו בא
בארמנזינו להכricht עולל מהוו בחורום מרוחבות:
²² דבר כה נאם יהוה ונפלת נבלת האדם כרמן על
פני השדה וכעמיד מאחריו הקצר ואין מסף: ²³ כה
אמר יהוה אל יתהלך חכם בחכמו ואל יתהלך
הגיבור בגבורתו אל יתהלך עשיר בעשרו: ²⁴ כי אם
בזאת יתהלך המטהל השכל וידעת כי אני יהוה
עשה חסד משפט וצדקה בארץ כי באלה הפתחי נאם
יהוה: ²⁵ הנה ימים באים נאם יהוה ופקדתי על כל
מול בערלה: ²⁶ על מצרים ועל יהודה ועל אדום
ועל עמנון ועל מואב ועל כל קוצץ פאה היישבים
במדבר כי כל הגוים ערלים וכל בית ישראל ערלי
לב:

10 שמעו את הדבר אשר דבר יהוה עליהם
בית ישראל: ² כה אמר יהוה אל דרך הגוים אל
تلמדו ומאותות השמיים אל תחתו כי יחתו הגוים
מעוף השמיים ועד בהמה נדרדו הלו:

אסיפות נאם יהוה אין ענבים בנפן ואין האנים בחתנה
והעללה נבל ואתן להם יעברים: ¹⁴ על מה אנחנו
ישבים האספו ונבוא אל ערי המבצר ונדמה שם כי
יהוה אלהינו הדרנו ושכננו מי ראש כי חטאנו ליהוה:
¹⁵ כוה לשולם ואין טוב לעת מרפה והנה בעתה:
¹⁶ מדן נשמע נחרת סוסיו מkol מצחלה אביריו
רעשה כל הארץ ויבואו ויאכלו ארץ ומלאה עיר
וישבי בה: ¹⁷ כי הנני משלח בכם נחשים צבענים אשר
אין להם לחש ונשכו אתכם נאם יהוה: ¹⁸ מבליגוטי
עלי גנון עלי לביו: ¹⁹ הנה קול שועת בת עמי
מארץ מרחקים היהוה אין בזכין אם מלכה אין בה
מודיע הצעוני בפסלים בהבל נכר: ²⁰ עבר קצר
כליה קוין ואנחנו לוא נושענו: ²¹ על שבר בת עמי
השברתי קדרתי שמה החזקתי: ²² הצרי אין בגולעד
אם רפא אין שם כי מודיע לא עלתה ארכת בת עמי:

9 מי יתןראשי מים וענבי מקור דמעה ואבכה
יום ולילה את חללי בת עמי: ² מי יתנני במדבר
מלון ארחים ואזוכה את עמי ואלכה מהם כי כלם
מנאפים עצרת בנדים: ³ וידרכו את לשונם קשתם
שער ולא לאמונה נבררו בארץ כי מרעה אל רעה יצאו
ואתי לא ידעו נאם יהוה: ⁴ איש מרעהו השמרו ועל כל
אח אל תבטחו כי כל אח יעקב יעקב וכל רע רכיב
יהלך: ⁵ וואיש ברעהו יתהלך ואמתה לא ידברו למדeo
לשונם דבר שקר העווה נלאו: ⁶ שבתק בזוק מרימה
במרימה מאנו דעתו נאם יהוה: ⁷ לכן כה אמר
יהוה צבאות הנני צורפם ובחנתים כי איך עשה מפני
בת עמי: ⁸ חז שוחת לשונם מרימה דבר בפיו שלום
את רעהו ידבר ובקרכו ישים ארבו: ⁹ העל אלה לא
אפקד גם נאם יהוה אם בינוי אשא בכוי נהיה ועל נאות מדבר
נפש: ¹⁰ על ההרים אשא בכוי נהיה ועל נאות מדבר
קינה כי נצחטו מבל' איש עבר ולא שמעו קול מקנה
מעוף השמיים ועד בהמה נדרדו הלו:

מהמה: 3 כי חקוק העמים הבלתי הוא כי עז מיער
ברתו מעשה ידי חרש במעצד: 4 בכסף ובזהב ייפחו
במסמרות ובמקבות ייחזקום ולוא יפיק: 5 כתמר
מקשה המה ולא ידברו נשוא ינשוא כי לא יצעדו אל
תיראו מהם כי לא ירעו גם השיטיב אין אותם: 6 מאין
כמוך יהוה גדול אתה וגדול שמי בנכורה: 7 מי לא
יראך מלך הגויים כי לך אתה כי בכל חכמי הגויים
ובכל מלכותם מאין כמוך: 8 ובאותה יברעו וככסלו
מוסר הבלים עז הו: 9 כסף מפרק מתריש וויכללו
זהב מאופיו מעשה חרש וידי צורף תכלת וארכמן
לבושים מעשה החכמים כלם: 10 ויהוה אלהים אמרת
הוא אלהים חיים וממלך עולם מקצפו תרעש הארץ
ולא יכלו גויים זעמו: 11 כדנה תאמרן להם אלהיא
די שמיא וארקא לא עבדו יאבדו מארעא ומון תהות
שמיא אלה: 12 עשה ארץ בכחו מכין תבל בחכמו
ובתבונתו נתה שמי: 13 לקהל תחו המון מים בשמי
ויעלה נשאים מקצתה ארץ ברקים למטר עשה וויצא
רוח מצדריו: 14 נבער כל אדם מדעת הביש כל
צורף מפסל כי שקר נסכו ולא רוח בם: 15 הבעל המה
מעשה תעתיים בעת פקדתם יאבדו: 16 לא אלה
חלק יעקב כי יוצר הכל הוא וישראל שבט נחלתו
יהוה צבאות שמו: 17 אספי מארץ נגעך ישבי
במצור: 18 כי אמר יהוה הנני קולע את יושבי
הארץ בפעם הזאת והצרכו להם למן ימצעו: 19 אווי
לי על שברי נחלה מכתה ואני אמרתי אך זה החל
ואשאננו: 20 אהלי שדר וכל מיתרי נתקו בני יצאנוי
ואינם אין נתה עוד אהלי ומקומות ירידוטי: 21 כי נבערו
הרעים ואת יהוה לא דרשו על כן לא השכילו וכל
מרעהיהם נפוצח: 22 קול שמוועה הנה באה ורעש גדול
מאץ צפון לשום את ערי יהודה שמה מעון תנימ:

רעתם: 23 כי מספר ערך היו אלהיך יהודה ומספר
חצות ירושלם שמתם מזבחות לבשת מזבחות לקטן
לבעל: 24 יסני יהוה אך במשפט אל באך
פָּנְתַּהֲמַתִּי: 25 שֶׁפְּךָ חִמְתָּךְ עַל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעָךְ
וְעַל מִשְׁפָּחוֹת אֲשֶׁר בְּשֵׁמֶךְ לֹא קָרָא כִּי אָכְלָוּ אֶת יְעָקָב
וְאָכְלָהוּ וַיְכַלְּהוּ וְאֶת נָדָהוּ הַשָּׁמוֹ:

11 הָרְדָבָר אֲשֶׁר היה אל ר' רמיהו מאת יהוה לא אמר:
2 שמעו את דברי הברית הזאת ודברתם אל איש
יהודה ועל ישבי ירושלים: 3 ואמרתו אליהם כי אמר
יהוה אלהי ישראל אדור האיש אשר לא ישמע את
דברי הברית הזאת: 4 אשר צויתו את אבותיכם ביום
הוציאי אותם מארץ מצרים מקור הארץ לאמור
שמעו בקולו ועשיהם אותם ככל אשר אצו אחים אתם
והייתה לי עם ואנכי יהיה לכם לאלהים: 5 ולמן
הקיים את השבועה אשר נשבעתי לאבותיכם לחתת
לهم ארץ זבת חלב ודבש כיום הזה ואען ואמר
amen יהוה: 6 ויאמר יהוה אליו קרא את כל הדברים
האללה בעריה יהודה ובಚצות ירושלים לאמר שמעו
את דברי הברית הזאת ועשיהם אותם: 7 כי העד
העדתי באבותיכם ביום העלוותיהם מארץ מצרים
עד היום הזה השם והעד לאמר שמעו בקולו:
8 ולא שמעו ולא הטו את אוזם וילכו איש בשירות
לבם הרש ואביה עלייהם את כל דברי הברית הזאת
אשר צויתו לעשנות ולא עשו: 9 ויאמר יהוה אליו
נמצא קשר באיש יהודה ובישבי ירושלים: 10 שבו על
עונת אבותם הראשנים אשר מאננו לשמע את דברי
הימה הלאבו אחריו אלהים אחרים לעבדם הפכו בית
ישראל ובית יהודה את בריתינו אשר כרתינו את אבותם:
11 וכן אמר יהוה הנני מביא אליהם רעה אשר
לא יוכל לצאת ממנה וועקו אליו ולא אשמע אליהם:
12 והלכו ערי יהודה וישבי ירושלים וועקו אל אלהים
אשר הם מקטרים להם והושע לא יושיעו להם בעת
רעתם: 13 כי מספר ערך היו אלהיך יהודה ומספר
חצות ירושלם שמתם מזבחות לבשת מזבחות לקטן
לבעל: 14 ואתה אל תתפלל بعد העם הזה ואל תשא

בעדם רנה ותפללה כי איני שמע בעת קראם אליו بعد כן שנאותיה: ⁹ העיט צבע נחלתו לי העיט סביב עלייה רעtam: ¹⁰ מה לידידי בכתי עשוთה המזומה הרבים לכוי אספו כל חייו השדה התו לאכללה: ¹¹ רעים רבים שהתו כרמי בססו את חלקי נטו את חלקת רענן יפה פרי האר קרא יהוה שםך לכול המולה הנדרת הצעית אש עליה ורעו דלויתו: ¹² יהוה צבאות הנוטע אורך דבר עלייך רעה בוגל רעת בית ישראל ובית יהודה אשר עשו להם להכעסי לקטר לבעל: ¹³ אכלת מקצת הארץ ועד קצת הארץ אין שלום לכל בשך: ¹⁴ זרעו חטים וקצים קצרו נחלו לא יועלו וכשו מתבאותיכם מהרין אף יהוה: ¹⁵ כה אמר יהוה על כל שכני הרעים התנעים בנחלה אשר הנחלתי את עמי את ישראל הנני נתשם מועל אדמתם ואת בית יהודה אתוש מוחכם: ¹⁶ וזה יהיה אחרינו נתשי אותם בחן כליות ולב אראה נקמתק מהם כי אליך נלייתו אשוב ורחמתים והשבטים איש לנחלתו ואיש לארצו: ¹⁷ וזה יהיה אם למדור את עמי להשבע בשמי תמות בידנו: ¹⁸ כה אמר יהוה על אנשי ענותה המבקשים את נפשך לא אמר לא תנבא בשם יהוה ולא תחוך עמי: ¹⁹ וגם לא יאשמעו ונשתוו את הגוי ההוא עליהם הבחרורים ימו בחרב בניהם ובנותיהם ימו ברעב: ²⁰ ושארית לא תהיה להם כי אביה רעה אל נתוש ואבד נאם יהוה:

אנשי ענותה שנות פקדות:

13 כה אמר יהוה אליו הלוך וקנית לך אзор

פשתים ושמתו על מתניך ובמים לא תבאחו: ² ואקנה את האзор לדברך יהוה ואשם על מתני: ³ זיהי דבר יהוה אליו שנית לאמר: ⁴ קח את האзор אשר קנית אשר על מרגינך וקום לך פרטה וטמנהו שם בנקיק הסלע: ⁵ ואלך ואטמנהו בפרטה כאשר צווה יהוה עותי: ⁶ וזה מכך ימים רבים ויאמר יהוה אליו קום לך פרטה וקח משם את האзор אשר צויתיך לטמנו שם: ⁷ ואלך פרטה ואחפר ואקח את האзор מן המקום אשר טמנתו שמה והנה נשחת האзор לא יצליח כלל: ⁸ וזה דבר יהוה אליו לאמר: ⁹ כה אמר יהוה ככה אשחית את גנון יהודן: ¹⁰ העם הזה אמר תהראה את הסוסים ובארץ שלום אתה בותח ואני תעשה בגנון הירדן: ¹¹ כי גם אחיך ובית אחיך גם המה בנדו לך נס המה קראו אחריך מלא אל תאמין גם כי ידברו לך טובות: ¹² עוזבי את ביתו לכם וילכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות ¹³ היהת לוי נשחת נתי את ירדות נפשי בcpf איביה: ¹⁴ להם יהיו כazor הזה אשר לא יצליח כלל: ¹⁵ כי צדיק אתה יהוה כי אריב אליך אך משפטים אדרבר אותך מודיע דרך רשותם צלחה שלו כל בנדוי בגין: ¹⁶ נטעתם נם שרשו ילכו נס עשו פרי קרוב אתה בפיהם ורוחוק מכליותיהם: ¹⁷ ואתה יהוה ירענני תראני ובחנת לבי אלק החקם צאן לטבחה והקדשם ליום הרנה: ¹⁸ עד מתי תאכל הארץ ועשב כל השדה ייבש מרעת ישבי בה ספחה בהמות ועוף כי אמרו לא יראה את אחרינוינו: ¹⁹ כי את גללים רצחה וילאיך ואיך תחרה את הסוסים ובארץ שלום אתה בותח ואני תעשה בגנון הירדן: ²⁰ כי גם אחיך ובית אחיך גם המה בנדו לך נס המה קראו אחריך מלא אל תאמין גם כי ידברו לך טובות: ²¹ עוזבי את ביתו לכם וילכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות ²² היהת לוי נשחת נתי את ירדות נפשי בcpf איביה: ²³ להם יהיו כazor הזה אשר לא יצליח כלל:

14 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו על דברי הבצורות: 2 אבלה יהודה וشورטיה אמללו קדרו לארץ וצוחת ירושלים עלתה: 3 ואדריהם שלחו צעורייהם למים באו על נבים לא מצאו מים שבו כליהם ריקם בשו והכלמו וחפו ראשם: 4 בעבור האדמנה כתה כי לא היה נשם בארץ בשו אקרים חפו ראשם: 5 כי נם כי כל נבל ימלא יין: 6 ואמרה אליהם כי אמר יהוה כי כל נבל ימלא יין: 7 ואמרה אליהם כי אמר יהוה כי אין עמדו על שפם שאמרו רוח כתנים כלו ענייהם כי אין שב: 8 אם עוניינו ענו בנו יהוה עשה למען שמק כי רבו משובתינו לך חטאנו: 9 מקווה ישראל מושיעו בעת צראה למה תהיה בנה בארץ וכארח נתה לנו: 10 למה תהיה כאיש נדחים כנbor לא יכול להושיע ואתה בקרבנו יהוה ושמק עליינו נקרא אל תנתנו: 11 כי אמר יהוה לעם הזה כן אהבו לנוע רגליהם לא חשבו יהוה לא רצם עתה זכר עונם ויפקד חטאיהם: 12 כי יאמר יהוה אליו תחטבל בערד העם הזה לטובה: 13 כי יצמו אני שמע אל רנתם וכי יעלوا עליה ומנהה אני רצם כי בחרב וברעב ובברב אני מכלה אותם: 14 ואמר אלה אדני יהוה הנה הנבאים אמרים להם לא תראו חרב ורעב לא יהיה לכם כי שלוםאמת אתן לכם במקום הזה: 15 כי אמר יהוה אליו שקר הנבאים נבאים בשם לא שלחותים ולא צויתים ולא דברתי אליהם חזון שקר וקסם ואלול ותרומות לבם מה מתנבאים לכם: 16 לכן כי אמר יהוה על הנבאים הנבאים בשם ואני לא שלחותים והמה אמריות חרב ורעב לא יהיה בארץ זאת בחרב וברעב יתמו מנת מדיך מאתי נאם יהוה אשר שכחת אותו ותבתחי הנבאים התחמה: 17 והעם אשר מה הנבאים להם יהיו משליכים בחצות ירושלים מפני הרעב והחרב ואני בשקר: 18 ונם אני חשבתי שוליך על פניך ונראת מCKER לhma המה נשיהם ובניהם ובנותיהם ושפכתי קלונך: 19 נאפיק ומצהלויך זמת נזוך על גבעות שעלייהם את רעתם: 20 ואמרה אליהם את הדבר הזה תרDNA עני דמעה לילה ויום ועל תדרינה כי שבר גדרול נשברה בתולת בת עמי מכח נחלה מאר: 21 אם הנני ממלא את כל ישבי הארץ הזאת ואת המלכים היישבים לדוד על כסאו ואת הכהנים ואת הנביאים ואת כל ישבי ירושלים שכرون: 22 ונפצתים איש אל אחיו והאבות והבנים יחו נאם יהוה לא אהמול ולא אהוס ולא ארחם מהשחיתם: 23 שמעו והזינו אל תנבחו כי יהוה דבר: 24 הגו לייהו אלהיכם כבוד בטרם יחשך ובטרם יתנפטו רגליך על הרי נשף וקויתם לאור ושם לצלמות ישית לערפל: 25 וואם לא השמעה במסתרים תבכה נפשי מפני גונה ודמע תדעוו ותדר עני דמעה כי נשבה עדר יהוה: 26 אמר מלך ולגבירה השפilio שבו כי ירד מראשותיכם עשרה הפארדים: 27 ערי הנגב סגורו ואני פתח הגלת יהודה כליה הגלת שלומים: 28 שא ענייכם וראי מכפהן איה העדר נתן לך צאן תפארתך: 29 הבאים אמרים כי יפקד عليك ואת למדת אתם עליך מה תאמרי כי יפקד عليك ואת למדת אתם עליך אלףים לראש הלוא חבלים יאחזוק כמו אשת לדה: 30 וכי תאמר בלבך מודיע קראי אלה ברב עונך גנלו שוליך נחמסו עקיביך: 31 היהפק כושי ערוו ונמר חברברתו נם אתם תוכלו להיטיב למדי הרע: 32 ואפיקם כקש עבר לרוח מדבר: 33 זה גורלך מנת מדיך מאתי נאם יהוה אשר שכחת אותו ותבתחי הנבאים התחמה: 34 והעם אשר מה הנבאים להם יהיו משקליכים בחצות ירושלים מפני הרעב והחרב ואני בשקר: 35 ונם אני חשבתי שוליך על פניך ונראת מCKER לhma המה נשיהם ובניהם ובנותיהם ושפכתי קלונך: 36 נאפיק ומצהלויך זמת נזוך על גבעות שעלייהם את רעתם: 37 ואמרה ירושלים לא תטהריו אחרי מתי עד:

ונחשת: ¹³ חילך ואוצרותיך לבו אתן לא במחירות
תחלואי רעב כי נם נביא נם כהן סחרו אל אرض ולא
ירדו: ¹⁴ והעברתי את איביך
באرض לא ידעת כי אש קדרחה באפי עליכם תוקר: ¹⁵
אתה ידעת יהוה זכרנו ופקני והנוקם לי מרדי אל
לארך אף תקחני דשאתי עלייך חרפה: ¹⁶ נמצאו
דבריך ואכלם והוא דבריך לי לשון ולשמחה לבבי
כי נקרא שםך עלי יהוה אלהי צבאות: ¹⁷ לא ישבי
בסוד משகדים ואעלוי מפני ירדך בדר ישבי כי זעם
מלאתני: ¹⁸ למה היה כאבי נצח ומכתו אונשה מנה
הרפה היו תהיה לי כמו אכזב מים לא נאמנו: ¹⁹ לכן
כה אמר יהוה אם תשוב ואшибך לפני העמדך ואם
תוציא יקר מזולל כפי תהיה ישבו המה אליך ואתה
לא תשוב אליהם: ²⁰ ונתחיך לעם הזה לחומת נהשת
בצורה ונלחמו אליך ולא יוכל לך כי אתה אני
להושיעך ולהצילך נאם יהוה: ²¹ והצלהיך מיד
רעים ופדריך מכף ערכיהם:

16 ויהי דבר יהוה אליו לאמור: ² לא תקח לך
אשה ולא יהיה לך בנים ובנות במקום הזה: ³ כי כה
אמר יהוה על הבנים ועל הבנות הילודים במקום
זה ועל אםתם הילודות אותן ועל אבותם המולדים
אותם בארץ הזאת: ⁴ ממותי תחלאים ימותו לא יספדו
ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו ובחרב וברעב
יכלו והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת
הארץ: ⁵ כי כה אמר יהוה אל תבוא בית מרזח ואל
תליך לسفוד ואל תנדר להם כי אספתי את שלומי
מאת העם הזה נאם יהוה את החסד ואת הרחמים:
⁶ ומתו נדלים וקטנים בארץ זאת לא יקברו ולא
יספדו להם ולא יתגדר ולא יקרח להם: ⁷ ולא יפרשו
לهم על אבל לנחמו על מה ולא ישקו אותן כוס
תנחותם על אביו ועל אמו: ⁸ ובית משתה לא תבוא
לשבת אותן לאכל ולשתות: ⁹ כי כה אמר יהוה
ובעת צרה את האיב: ¹⁰ הירע ברזול מצפון צבאות אלהי ישראל הנסי משכית מן המקום הזה

יצאת השרה והנה חללי חרב ואם באתי העיר והנה
תחלואי רעב כי נם נביא נם כהן סחרו אל אرض ולא
נשך מודיע הכתובנו ואין לנו מרפא כוה לשולם ואין
טוב ולעת מרפא והנה בעתה: ²⁰ ידענו יהוה רשענו
עון אבותינו כי חטאנו לך: ²¹ אל תנאץ למען שמק אל
תגבל כסא כבודך וכבר אל הפר בריתך אנחנו: ²² הייש
בחבלי הנוי מנסחים ואם השמים יתנו רבבים הלא
אתה הוא יהוה אלהינו ונוקה לך כי אתה עשית את
כל אלה:

15 ויאמר יהוה אליו אם יעמוד משה ושמו אל לפני
אין נשפי אל העם הזה שלח מעל פנו ויצאו: ² וזה כי
יאמרו לך אני נצא ואמרת אליהם כי אמר יהוה
אשר למותו למות ואשר להחרב להחרב ואשר לדרב
לדרוב ואשר לשבי לשבי: ³ ופקדתי עלייהם ארבע
משפחות נאם יהוה את החרב להרגן ואת הכלבים
לסחוב ואת עופ השמים ואת בהמות הארץ לאכל
ולחשוחות: ⁴ ונתתים לזרעה לכל מלכות הארץ
בגلال מנשה בן יוחנן מלך יהודה על אשר עשה
בירושלם: ⁵ כי מי יחמל عليك ירושלם ומיו ימוד לך
ומי יסור לשאל לשלם לך: ⁶ את נתשת אני נאם
יהוה אחר תלכי ואת ידי עלייך ואשחיך נלאתי
הנהם: ⁷ ואוזרם במורה בשער הארץ שכחו אבדתי
את עמי מדריכיהם לא שבו: ⁸ עצמו לי אלמנתו מחול
ימים הבאתי להם על אם בחור שדר בצרורים הפליט
עליה פתאם עיר ובהלות: ⁹ ואמללה ילדת השבעה
נפחה נפשה באה שמשה بعد יום בושה וחפרה
ושאריהם להחרב אתן לפני איביהם נאם יהוה: ¹⁰ אווי
לי אמי כי ילדתי איש ריב ואיש מדון לכל הארץ
לא נשיתי ולא נשׂו כי כליה מקהלוני: ¹¹ אמר יהוה
אם לא שרווך לטוב אם לוא הפגעה בך בעת רעה
ובעת צרה את האיב: ¹² הירע ברזול מצפון

לעיניכם ובמייכם קול שalon וקול שמה קול חתן
וקול כליה:¹⁰ והיה כי תניד לעם הזה את כל הדברים
האלה ואמרו אליו על מה דבר יהוה עליינו את כל
הרעה הנדולה הזאת ומה עוננו ומה חטאנו אשר
חטאנו ליהוה אלהינו: ¹¹ ואמרת אליהם על אשר
עזו אבותיכם אותו נאם יהוה וילכו אחריו אלהים
אחרים ויעבדום וישתחוו להם ואת עזבו ואת תורתו
לא שמרו:¹² ואתם הרעתם לעשות מאובטיכם והנכם
הலכים איש אחריו שרורות לבו הרע לבתי שמע אליו:¹³
על הוה רענן ובשנת בצרת לא יdead ואל ימש מעשות
פרי:⁹ עקב הלב מכל ואנש הוא מי ידענו:¹⁰ אני
יהוה חקר לך בחן כלות ולחת לאיש כדרכו כפרי
מעלליו:¹¹ קרא דגר ולא ילך עשה עשר ולא במשפט
בחציו ימו יעוזנו ובאחריתו יהוה נבל:¹² כסא כבוד
מרום מראשו מקום מקדשנו:¹³ מקוה ישראל יהוה
כל עזיביך יבשו יסורי בארץ יכתבו כי עזבו מ庫ר
ימים חיים את יהוה:¹⁴ רפאי יהוה וארפא השועני
ואושעה כי תהלתי אתה:¹⁵ הנה המה אמרדים אליו
יהוה ודינום ואחריו כן אשלה לרבים צידים וצדום
על כל הדריכיהם לא נסתרו מלפני ולא נצפן עונם
מנגד עניין:¹⁶ ושלמת ראשונה משנה עונם וחטאיהם
על חללים את ארצי בנבלת שקוציהם ותוועבותיהם
מלאו את נחלתי:¹⁹ יהוה עז ומעז ומנסוי ביום צרה
אליך נוים יבא מאספי ארץ ואמרו לך שקר נחלו
אבותינו הכל ואין בהם מושיע:²⁰ היעשה לו אדם
אליהם והמה לא אלהים:²¹ لكن הנה מודיעם בפעם
זהאת אודיעם את ידי ואת נברותי וידעו כישמי יהוה:

17 חטא יהודה כתובה בעט ברזל בצרפת
שמיר חרושה על לוח לבם ולקנות מזבחותיכם:
² כזכור בניהם מזבחותם ואשריהם על עץ רענן על
גבウות הנבהות:³ הררי בשדה חילך כל אוצרותיך
לבו אתן במתיק בחטאנה בכל נבוליך:⁴ ושמטה

מוסר :²⁴ והיה אם שמע תשמעון אליו נאם יהוה לבלתי הביא משא בשעריו העיר הזאת ביום השבת ולקדש את יום השבת לבלתי עשות בה כל מלאכה :²⁵ ובאו בשעריו העיר הזאת מלכים ושרים ישבים על כסא דוד ורכבים ברכב ובטסום המה ושריהם איש יהודה וישבי ירושלים וישראל העיר הזאת לעולם :²⁶ ובאו מורי יהודה וஸיבות ירושלים ומארץ בנימין ומן השפלה ומן החר ומן הנגב מבאים עליה זבח ומנחה ולובונה ו מבאי תורה בית יהוה :²⁷ ואם לא תשמעו אליו לקדש את יום השבת ולבתי שאת משא ובא בשעריו ירושלים ביום השבת והצטי אש בשעריה ואכלת אדרנות ירושלים ולא תכבה :

18 הדבר אשר יהוה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר :

2 קום וירדת בית היוצר ושם אשמייך את דבריו :

3 וארד בית היוצר ותנהו שעשה מלאכה על האבנים :

4 ונשחת הכלוי אשר הוא עשה בחומר ביד היוצר ושב ויעשהו כלוי אחר כאשר ישר בעני היוצר לעשות :

5 וזה דבר יהוה אליו לאמר : 6 הכויצר הזה לאוכל לעשות לכם בית ישראל נאם יהוה הנה כחומר ביד היוצר כן אתם בידך בית ישראל : 7 רגע אדרב על נוי ועל מלוכה לנחש ולנתוץ ולהאביד : 8 ושב הגוי ההוא מרעתו אשר דברתי עליו ונחמתי על הרעה אשר חשבתי לעשות לו : 9 ורגע אדרב על נוי ועל מלוכה לבנת ולנטע : 10 ועשה הרעה בעני לבלתי שמע בקולו ונחמתי על הטובה אשר אמרתי להיטיב אותו : 11 ועתה אמר נא אל איש יהודה ועל יושבי ירושלים לאמר כה אמר יהוה הנה אני כי יוצר עליהם רעה וחשב עליהם מחשבה שובנו נא איש מדרכו הרעה והיטיבו דרכיכם ומעליכם : 12 ואמרנו נשci אחורי מהשבותינו נלך ואיש שררות לבו הרע נעשה :

13 לכן כה אמר יהוה שאלנו נא בוגדים מי שמע כאלה באים נאם יהוה ולא יקרא למקום הזה עוד התפת שעררת עשתה מادر בתולית ישראל : 14 היוזב מצור

19 כה אמר יהוה הлок וקנית בקבק יציר חרש ומוזקי העם ומוזקי הכהנים :² ויצאת אל ניא בן הנם אשר פתח שער החרסות וקראת שם את הדברים אשר אדרבר אליך :³ ואמרת שמו דבר יהוה מלכי יהודה וישבי ירושלים כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנה מביא רעה על המקום הזה אשר כל שמעה תצלנה אונו :⁴ יען אשר עזبني וינכרו את המקום הזה ויקטרו בו לאלhim אחרים אשר לא ידועם המה ואבותיהם ומלכי יהודה ומלאו את המקום הזה דם נקים :⁵ ובנו את במות הבועל לשרפ את בניםם באש עלות לבעל אשר לא צויתו ולא דברתי ולא עלתה על לבי :⁶ لكن הנה ימים שעරרת עשתה מادر בתולית ישראל :

וניא בן הַגָּם כִּי אֵם נֵיא הַהֲרֹנה: 6 וּבְקָטוֹת אֶת עַצֶּת יְהוָה וְיוֹרֶשׁ לִפְנֵי אַיִבָּהּ וּבְזָוּם וּלְקָחוּם וּהַבִּיאָם בְּכָלָה: 6 וְאַתָּה אַיִבָּהּ וּבַדָּי מַבְקַשׁ נֶפֶשׁ וְנִתְתִּי אֶת נְכֻלָּתָם לְמַאֲכָל פְּשָׁחָור וְכָל יִשְׁבֵּי בַּיתָּךְ תָּלִכְוּ בְשָׂבִי וּבְכָל תְּבוּאָה וּשְׁם חַמּוֹת וּשְׁם תְּקַבָּר אַתָּה וְכָל אַהֲבֵיךְ אֲשֶׁר נִבְאת לְהָם בְּשָׁקָר: 7 פְּתִינָתִי יְהוָה וְאַפָּת חַזְקָתִי וְתוֹכָל הַיִּתְיָי לְשָׁחֹק כָּל הַיּוֹם כָּלָה לְעֵגָל: 8 כִּי מִדי אֶדְבָּר אָזַעַק חַמָּס וְשָׁד אַקְרָא כִּי הַיָּה דָּבָר יְהוָה לִי לְחַרְפָּה וּלְקָלָס כָּל הַיּוֹם: 9 וְאָמַרְתִּי לֹא אַזְכְּרָנוּ וְלֹא אֶדְבָּר עוֹד בְּשָׁמוֹ וְהִיָּה בְּלִבֵּי כָּאֵשׁ בְּעַרְתָּעֵץ בְּעַצְמָתִי וּנְלֹאִתִּי כְּלָל וְלֹא אָכְלָ: 10 כִּי שְׁמַעְתִּי דְבַת רַבִּים מִגּוֹר מַסְבִּיב הַגִּידּוֹ וְנוֹגִידּוֹ כָּל אָנוֹשׁ שְׁלוּמִי צְלַעַי אֹוֵל וְפָתָה וְנוֹכְלָה לֹא וְנוֹקַחַ נְקַמְתָּנוּ מִמְּנוֹ: 11 וְיְהוָה אָוֹתִי כָּנְבוּר עַרְיֵץ עַל כָּן רַדְפֵּי יָכְשָׁלוּ וְלֹא יָכְלָו בְּשׁוֹ מָאֵד כִּי לֹא הַשְׁכִּילָו כָּלָמָּות עַולָּם לֹא תְשַׁחַח: 12 וְיְהוָה צְבָאות בְּחִן צְדִיקָה כְּלִיּוֹת וְלֹבֶן אֲרָדָה נְקַמְתָּךְ מִמְּמָכִי אַלְיכָה יְהוָה אֱלֹךְ גָּלִיתִי אֶת רַבִּי: 13 שִׁירָו לְיהוָה הַלְּלָא אֶת יְהוָה כִּי הַצִּיל אֶת נֶפֶשׁ אַבְיוֹן מִיד מַרְעִים: 14 אֲרוֹד הַיּוֹם אֲשֶׁר יַלְדוֹתִי בּוֹ יּוֹם אֲשֶׁר יַלְדוֹתִי אַמְּיוֹן אַל יְהִי בָּרוֹךְ: 15 אֲרוֹד הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּשָׁר אֶת אָבִי לְאמֹר יְלָדָךְ אַמְּיוֹן אַל יְהִי בָּרוֹךְ זֶכֶר שְׁמַח שְׁמַחְתוֹ: 16 וְהִיָּה הָאִישׁ הַהְוָא כְּעָרִים אֲשֶׁר הַפְּךָ יְהוָה וְלֹא נָחַם וְשָׁמַע עַזְקה בְּבָקָר וְתְרוּעָה בְּעַת צָהָרים: 17 אֲשֶׁר לֹא מוֹתַתִּי מַרְחָם וְתַהֲיוּ לִי אַמְּיוֹן קָבְרִי וּרְחַמָּה הַרְתָּעָם: 18 לִמְהּוּ זֶה מַרְחָם יִצְאָתִי לְרָאוֹת עַמְּלָיו וַיְנוֹן וַיְכָלָו בְּבַשְׁתִּים:

21 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בשלחה אליו המלך צדקיהו את פשchor בין מלכיה ואת צפניה בן מעשיה הכהן לאמר: 2 דרש נא בעדנו את יהוה כי נבוכדראצר מלך בבבל נלחם עליינו אויל יעשה יהוה אותנו ככל פלאתו ויעלה מעלינו: 3 ויאמר ירמיהו אליהם מה תהמן אל צדקיהו: 4 כה אמר יהוה שמק כי אם מגור מסביב: 4 כי אמר יהוה לנו נתן למגור לך ולכל אהביך ונפל לו בחרב איביהם ועיניך רואות ואת כל יהודה את ביד מלך בבבל והגלים בבבלה והכם בחרב: 5 ונתתי את כל חסן העיר הזאת ואת כל ינעה

עליכם מוחץ לחומה ואספהו אותם אל תוך העיר **6** כי כה אמר יהוה על בית מלך יהודה נלעד אתה לוי רשות הולבנון אם לא אשיתך מדבר ערים לא נושא: **7** וקדשתי עלייך משחתים איש וכלייו וכדרתו מבחר ארזיך והפלו על האש: **8** ועברו נוים רבים על העיר זואת ואמרנו איש אל רעהו על מה עשה יהוה ככה לעיר הנדולה זואת: **9** ואמרנו על אשר עובו אתה ברית יהוה אלהיהם וישתחו לאליהם אחרים ויעבדו: **10** אל תבכו למלה ואל תנדו לו בכו בכו להלך כי לא ישוב עוד וראה את ארץ מולדתו: **11** כי כה אמר יהוה אל שלם בן יאשיהו מלך יהודה המלך תחת אישתו אביו אשר יצא מן המקום הזה לא ישוב שם עוד: **12** כי במקום אשר הגלו אותו שם ימות ואת הארץ זואת לא יראה עוד: **13** הו בנה ביתו ללא צדקה ועליותיו בלבד משפט ברעהו יעבד חنم ופعلו לא יתן לו: **14** האמר אבנה לי בית מדות ועליות מרוחים וקרע לו חלוני וספון בארו ומושוח בששר: **15** התמלך כי אתה מתחרה בארו אביך הלוא אכל ושתה ועשה משפט וצדקה או טוב לו: **16** דzon עני ואבינו או טוב הלויא היא הדעת אתי נאם יהוה: **17** כי אין ענייך ולכך כי אם על בעצך ועל דם הנקי לשופך ועל העשך ועל המרוצה לעשות: **18** לכן כה אמר יהוה אל יהוקים בן אשיהו מלך יהודה לא יספדו לו הי אחיו והו אחות לא יספדו לו הי אדון והוא הדה: **19** קבורת חמור יקרר סחוב והשליך מהלאה לשעריו ירושלם: **20** עלי הולבנון צעקי ובבשן תני קולך וצעקי מעברים כי נשברו כל מהביך: **21** דברתו אליך בשלוחיך אמרת לא אשמע זה דרכך מנוריך כי לא שמעת בקולו: **22** כל רעיך תרעה רוח ומאהביך בשבי ילכו כי אז תבשי ונכלמת מכל רעתך: **23** ישבתי בלבנון מקננתי בארזים מה נתנת בבא לך חבלים חיל כילדתך: **24** חי אני נאם יהוה כי אם יהיה כנינו בן יהוקים מלך יהודה חותם על יד ימי כי משםatak נתקנד: **25** נתנייך זאתה: **5** ונלחמתי אני אתכם ביד נטויה ובורוע חזקה ובאף ובכחמה ובקצף גדול: **6** והכיתי את יושבי העיר זואת ואת האדם ואת הבתמה בדבר גדו לימתו: **7** ואחרי כן נאם יהוה אתה את צדיקיו מלך יהודה ואת עבדיו ואת העם ואת הנשאים בעיר זואת מן הדבר מן החרב וממן הרעב ביד נבוכדרاذר מלך בבל וביד איביהם וביד מבקשי נפשם והכם לפי חרב לא יהוס עליהם ולא יחמל ולא יرحم: **8** ואל העם זהה אמר כה אמר יהוה הנה נתן לפניכם את דרך החיים ואת דרך המוות: **9** היישב בעיר זואת ימות בחרב וברעב ובבדר והויצו ונפל על הcessדים הצרים עליהם יחיה והיתה לו נפשו לשכל: **10** כי שמתי פני בעיר זואת לרעה ולא לטובה נאם יהוה ביד מלך בבל נתן ושרפה באש: **11** ולבית מלך יהודה שמעו דבר יהוה: **12** בית דוד כה אמר יהוה רינו לבקר משפט והצילו נול מיד עושק פן תצא כאש חמתי ובערדה ואין מכבה מפבי רע מעലיהם: **13** חנני אליך ישבת העמק צור המישר נאם יהוה האמירים מי יחת עלינו וממי יבוא במענותינו: **14** ופקתתי עליכם כפרי מעלייכם נאם יהוה והצתי אש בעירה ואכללה כל סביבה: **22** כה אמר יהוה רד בית מלך יהודה וברכת שם את הדבר הזה: **2** ואמרת שמע דבר יהוה מלך יהודה היישב על כסא דוד אתה ועבדיך ועמד הבאים בשערים האלה: **3** כה אמר יהוה עשו משפט וצדקה והצילו נול מיד עשוק ונור יתומ ואלמנה אל תנו אל תהמסו ודם נקי אל השפכו במקום הזה: **4** כי אם עשו ישבים לדוד על כסאו רכבים ברכב ובסוסים הוא ועבדו ועמו: **5** ואם לא תשמעו את הדברים האלה בינישבתי נאם יהוה כי לחרבה יהיה הבית הזה:

יהוה: ¹² לכן יהיה דרכם להם כחקלקות באפלת ירחו ונפלו בה כי אביה עליהם רעה שנות פקדתם נאם יהוה: ¹³ ובנביי שמרון ראוי תפלת הנבא בבעל ויתעו את עמי ישראל: ¹⁴ ובנביי ירושלים ראוי שערורה נאוף והלך בשקר וחזקו ירי מרים לבalto שבו איש מרעתו היו לילם כסדים וושכיהם כעمرה: ¹⁵ לכן כה אמר יהוה צבאות על הנבאים הני מאכיל אותם לענה והשקטים מיו ראש כי מאת נביי ירושלים יצאה חופה לכל הארץ: ¹⁶ כה אמר יהוה צבאות אל השמעו על דברי הנבאים הנבאים לכם מהבלים הנה אחים חזון לכם ידברו לא מפני יהוה: ¹⁷ אמרים אמרו למנאיyi דבר יהוה שלום יהיה לכם וכל הלא בשירותם לבו אמרו לא תבוא עלייכם רעה: ¹⁸ כי מי עומד בסוד יהוה וירא ויישמע את דבריו מי הקשיב דבריו וישמע: ¹⁹ הנה סערת יהוה חמיה יצאה וסער מתחולל על ראש רשעים יהול: ²⁰ לא ישוב אף יהוה עד עשתו وعد הקומו מזומות לבו באחריות הימים תחבנו בה בינה: ²¹ לא שלחתי את הנבאים והם רצוא לדבריו אליהם והם נבאו: ²² ואם עמדו בסודיו ויישמעו דבריו את עמי וישראל מדרכם הרע ומרע מעלהיהם: ²³ האلهי מקריב יהודה וישראל ישבן לבטה וזה שמוא אשר יקראו אני נאם יהוה ולא אלהי מרחק: ²⁴ אם יסתדר איש במסתרים ואני לא אראו נאם יהוה הלואת השמים ואת הארץ אני מלא נאם יהוה: ²⁵ שמעתו את אשר אמרו הנבאים הנבאים בשם שקר לא אמר חלמתי חלמתי: ²⁶ עד מתי היש לבב הנבאים נבאי השקר ונבאי תרמת לם: ²⁷ החשבים להשכיח את עמישמי בחלומתם אשר יספרו איש לרעהו כאשר שכחו אבותם אתשמי בבעל: ²⁸ הנביא אשר אותו חלום יספר חלום ואשר דברי אותו ידבר דברי אמת מה לתבע את הבר נאם יהוה: ²⁹ הלואתה דברי כאשר נאם יהוה וכפטייש יפצע סלע: ³⁰ לכן הני על הנבאים

ביד מבקשי נפשך וביד אשר אתה יגור מפניהם וביד נוכדרاذר מלך בכל וביד הכהדים: ²⁶ והטלתי אתך ואת אמך אשר ילדתך על הארץ אחרת אשר לא ילדתם שם ושם תמותו: ²⁷ על הארץ אשר הם מנשאים את נפשם לשוב שם לא ישבו: ²⁸ העצב נבזה נפוץ האיש הזה כינויו אם כל' אין חפין בו מדווע הוטלו הוא וזרעו והשלכו על הארץ אשר לא יידעו: ²⁹ הארץ ארץ שמיי דבר יהוה: ³⁰ כה אמר יהוה כתבו את האיש הזה ערדירני גבר לא יצליח בימי כי לא יצליח מזורעו איש ישב על כסא דוד ומשל עוד ביהודה:

23

הוי רעים מאבדים ומפצים את צאן מרעייתו נאם יהוה: ² לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל על הרעים הרעים את עמי אתם הפצחים את צאני ותדוחם ולא פקדרתם אתם הני פק עלייכם את רע מעלייכם נאם יהוה: ³ ואני אקבחן את שארית צאני מכל הארץ אשר הדחתית אתם שם והשבתי אתהן על נוהן ופרו ורבו: ⁴ והקמתי עליהם רעים ורעים ולא ייראו עוד ולא יחתטו ולא יפקדו נאם יהוה: ⁵ הנה ימים באים נאם יהוה והקמתי לדוד צמח צדיק ומלך מלך והשכיל ועשה משפט וצדקה בארץ: ⁶ ביוםיו תושע יהודה וישראל ישבן לבטה וזה שמוא אשר יקראו יהוה צדקנו: ⁷ לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמרו עוד חי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים: ⁸ כי אם חי יהוה אשר העלה ואשר הביא את זרע בית ישראל מארץ צפונה ומכל הארץ אשר הדרתים שם וישבו על ארמותם: ⁹ לנבאים נשבר לבי בקרבי רחפו כל עצמותי הייתה כאיש שכור וכגבר עברו יין מפני יהוה ומפני דברי קדשו: ¹⁰ כי מנאפים מלאה הארץ כי מפני אלה אבלה הארץ יבשו נאות מדבר ותהי מרווחת רעה ונבורתם לא כן: ¹¹ כי נביא גם כהן חנפו גם בכתי מצאתי רעתם נאם

ונטעתים ולא אחות: 7 ונתתי להם לב לדרעת אתי כי אני יהוה והיו לי עם ואנכי אהיה להם לאלהם כי ישבו אליו בכללם: 8 וכתחנום הרעות אשר לא האכלנה מרע כי כה אמר יהוה כן את צדקתו מלך יהודה ואת שרו ואת שרית ירושלים הנשארים בארץ זאת והישכבים בארץ מצרים: 9 ונחתים לזועה לרעה לכל מלכות הארץ לחרפה ולמשל לשינויו ולקלהה בכל הארץ אשר אדיהם שם: 10 ושלחתי בם את החרב את הרעב ואת הדרב עד תם מעלה הארמה אשר נתתי להם ולאבותיהם:

25 הדבר אשר היה על ירמיהו על כל עם יהודה בשנה הרביעית ליהוקם בן יאשיהו מלך יהודה היא השנה הראשית לנובכדראצ'ר מלך בבל: 2 אשר דבר ירמיהו הנביא על כל עם יהודה ועל כל ישביו ירושלים לאמר: 3 מן שלוש עשרה שנה ליאשיהו בן אמון מלך יהודה ועד היום זה שלוש עשרים שנה היה דבר יהוה אליו ואדבר אליכם אשכים ודבר ולא שמעתם: 4 ושלח יהוה אליכם את כל עבדיו הנבאים השכם ושליח ולא שמעתם ולא הטיתם את אונכם לשמע: 5 לאמר שוכנו איש מדרכו הרעה ומרע מעלייכם ושבו על האדמה אשר נתן יהוה לכם ולאבותיכם למן עולם ועד עולם: 6 ואל תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם ולא תכעיסו אותו במעשה ידיכם ולא ארע לכם: 7 ולא שמעתם אליו נאם יהוה למען הкусונו במעשה ידיכם לרע לכם: 8 לכן כה אמר יהוה צבאות יען אשר לא שמעתם את דברי: 9 הני שליח ולקחתית את כל משפחות צפון נאם יהוה ועל נובכדראצ'ר מלך בבל עברדי והבאתיים על הארץ זאת ועל ישיבתך ועל כל הגוים האלה סביב ותחרמתים ושמתיים לשמה ולשרקה ולחרבות עולם: 10 והאבדתי מהם קול שwon וקול שמחה קול חתן וקול כליה קול רחים ואור נר:

נאם יהוה מנבי דברי איש מאת רעהו: 31 הני על הבאים נאם יהוה הלקחים לשנים ונאמנו נאם: 32 הני על נבאי חלמות שקר נאם יהוה וספרומ ויתעו את עמי בשקרים ובפחוותם ואנכי לא שלוחתים ולא צויתים והועל לא יעיל לעם הזה נאם יהוה: 33 וכוי ישאלך העם הזה או תנבייא או כהן לאמר מה משא יהוה ואמרת אליהם את מה משא נטהו ונשטי אתכם נאם יהוה: 34 ותنبيיא והכהן והעם אשר יאמר משא יהוה ופקדתי על האיש ההוא ועל ביתו: 35 כה אמרו איש על רעהו ואיש אל אליו מה ענה יהוה ומה דבר יהוה: 36 ומשה יהוה לא תזכיר עוד כי המשא יהיה לאיש דברו והפקתם את דברי אליהם חיים יהוה צבאות אלהנו: 37 כה תאמר אל הנביא מה ענק יהוה ומה דבר יהוה: 38 ואם משא יהוה תאמרו לכן כה אמר יהוה יען אמרכם את הדבר הזה משא יהוה ואשלחה אליכם לאמר לא תאמרו משא יהוה: 39 לכן הני ונשטי אתכם נשא ונשטי אתכם ואת העיר אשר נתתי לכם ולאבותיכם מעל פניכם: 40 ונחתים עליכם חרפה עולם וככלמות עולם אשר לא תשכח:

24 הראני יהוה והנה שני דודאי תנים מועדים לפני היכל יהוה אחריו הגולות נובכדראצ'ר מלך בבל את יcinיהו בן יהוקם מלך יהודה ואת שרו יהודה ואת החרש ואת המסגר מירושלים ויבאמ בבל: 2 חדוד אחד תנים טבות מאר בתאי הרכבות והדוד אחד תנים רעות מאר אשר לא האכלנה תנים התחנים הטבות טבות מאר והרעות רעות מאר אשר לא האכלנה מרע: 4 ויהי דבר יהוה אליו אמר: 5 כה אמר יהוה אלהי מה אתה ראה ירמיהו ואמר לאמר: 6 אכיד את גלוות יהודה אשר שלחתי מן הארץ כו ושמתי עיני עליהם לטובה והשבתים על הארץ הזאת ובניתים ולא אהרס

וְהִתְהַלֵּךְ כָּל הָאָרֶץ הַזֹּאת לְחַרְבָּה לְשָׁמָה וּוְעַבְדוּ הַגּוֹיִם
 תַּנְקֹו כִּי חֲרַב אָנוּ קָרָא עַל כָּל יִשְׂבֵּי הָאָרֶץ נָאָם יְהוָה
 צְבָאוֹת:³⁰ וְאַתָּה תַּنְבַּא אֲלֵיכֶם אֶת כָּל הַדְּבָרִים הַאֲלָה
 וְאָמְرָת אֲלֵיכֶם יְהוָה מָמְרוֹם יִשְׁאָן וּמְמֻעוֹן קְדוּשָׁו יִתְן
 קָולוֹ שֶׁאָנָּג יִשְׁאָן עַל נְדוּה הַיּוֹדֵד כְּדָרְכֵיכֶם יִעַנֵּה אֶל כָּל
 יִשְׂבֵּי הָאָרֶץ:³¹ בָּא שָׁאוּן עַד קַצְחָה הָאָרֶץ כִּי רַיב לְיְהוָה
 בְּגּוֹיִם נְשִׁפְטָה הוּא לְכָל בְּשֶׁר הַרְשָׁעִים נְתָנָם לְחַרְבָּה נָאָם
 יְהוָה:³² כִּי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הָנֶה רְעוֹת יִצְאָת מִנְיוֹן
 אֶל גַּ�וֹן וּסְעָרָנֶה נְדוּלָי יְעוֹר מִירְכָּתִי אָרֶץ:³³ וְהִוָּה חַלְלֵי
 יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא מִקְצָה הָאָרֶץ וְעַד קַצְחָה הָאָרֶץ לֹא
 יִסְפְּדוּ וְלֹא יִאֲסִפוּ וְלֹא יִקְבְּרוּ לְדִמְנוֹן עַל פִּנְיֵן הַאֲדָמָה
 יְהֹוָה:³⁴ הַלִּילְיוֹן הַרְעִים וּוּקְעָן וְהַתְּפִלְשָׁו אֲדִירִי הַצָּאן
 כִּי מְלָאוּ יְמִיכָם לְטַבּוֹה וְתִפְזּוֹתָיכָם וּנוֹפְלָחָם כְּכָלִי
 חַמְדָה:³⁵ וְאֶבֶד מְנוּסָמִים מִן הַרְעִים וּפְלִיטה מִאֲדִירִי
 הַצָּאן:³⁶ קָוֵל צַעַקְתָּה הַרְעִים וַיְלַת אֲדִירִי הַצָּאן כִּי
 שְׁדָר יְהוָה אֶת מְרַעֵיכֶם:³⁷ וּנְדִמוּ נָאוֹת הַשְּׁלוֹם מִפְנֵי
 חַרְוֹן אֶפֶן יְהוָה:³⁸ עֹזֶב כְּכָפֵיר סְכוּ כִּי חַיְתָה אֶרְצָם
 לְשָׁמָה מִפְנֵי חַרְוֹן הַיּוֹנָה וּמִפְנֵי חַרְוֹן אֶפֶן:

26 בְּרָאשִׁית מַמְלָכוֹת יְהוּקִים בֶּן יַאֲשִׁיחוּ מֶלֶךְ
 יִתְוֹדָה הִיהָה הַדָּבָר הַזֶּה מִאָת יְהוָה לְאָמֵר: ² כִּי
 אָמַר יְהוָה עָמַד בְּחַצֵּר בֵּית יְהוָה וְדִבְרָת עַל כָּל עָרִי
 יִהְוֶה הַבָּאִים לְהַשְׁתַּחוּת בֵּית יְהוָה אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 אֲשֶׁר צִוִּיתִיךְ לְדִבָּר אֲלֵיכֶם אֶל תְּגַרְעַדְךָ: ³ אָוְלִי
 יִשְׁמְעוּ וַיְשִׁבוּ אִישׁ מַדְרָכוֹ הַרְעָה וּנְחַמְתִּי אֶל הַרְעָה
 אֲשֶׁר אָנָּכִי חָשַׁב לְעֹשָׂה לָהּ מִפְנֵי רַע מְעַלְלָיכֶם:
⁴ וְאָמְרָת אֲלֵיכֶם כִּי אָמַר יְהוָה אֱםָן לֹא תִּשְׁמְעוּ אֵלַי
 לְלַכְתָּה בְּתוֹרַתִּי אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנֵיכֶם: ⁵ לְשָׁמַע עַל דְּבָרִי
 עֲבָדֵי הַנּוֹבָאים אֲשֶׁר אָנָּכִי שְׁלַח אֲלֵיכֶם וְהַשְׁמָמָה וְשְׁלַח
 וְלֹא שְׁמַעַתָּם: ⁶ וּנְתַתִּי אֶת הַבֵּית הַזֶּה כְּשַׁלְחָה וְאֶת
 הָעִיר הַזֹּאת אֲתָּן לְקַלְלָה לְכָל גַּוִּי הָאָרֶץ: ⁷ וּיְשַׁמְעַו
 הַכּוֹנִים וְהַנּוֹבָאים וְכָל הָעָם אֲתָּה יַרְמִיּוֹן מְדָבָר אֲתָּה
 הַדְּבָרִים הַאֲלָה בְּבֵית יְהוָה: ⁸ וַיְהִי כְּכָלּוֹת יַרְמִיּוֹן

שְׁמֵי עַלְיהָ אָנָּכִי מַחְלָל לְהַרְעָה וְאַתָּם הַנְּקָה תַּנְקֹו לֹא
 תַּנְקֹו כִּי חֲרַב אָנוּ קָרָא עַל כָּל יִשְׂבֵּי הָאָרֶץ נָאָם יְהוָה
 שְׁבָעוֹת:³⁰ וְאַתָּה תַּנְבַּא אֲלֵיכֶם יִשְׁאָן וּמְמֻעוֹן קְדוּשָׁו יִתְן
 עַולְם:³¹ וְהַבְּאִותִי עַל הָאָרֶץ הַזֶּה אֲתָּה כָּל דְּבָרִי
 אֲשֶׁר דִּבְרָתִי עַלְיהָ אֲתָּה כָּל הַכְּתוּב בְּסְפַר הַזֶּה אֲשֶׁר
 נִבְאָרֵי יְהוָה עַל כָּל הַגּוֹיִם:¹⁴ כִּי עָבְדוּ בָם גַּם הַמָּה
 גַּוִּים רַבִּים וּמַלְכִים נְדוּלִים וּשְׁלָמָתוֹ לְהַם כְּפָעָלָם
 וּכְמַעֲשָׂה יְדֵיכֶם:¹⁵ כִּי כָה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 אֶלְيִחָה כָּחָתָס הַיּוֹן הַזֶּה מִידִי וְהַשְׁקִיתָה
 אֶת כָּל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אָנָּכִי שְׁלַח אֶתְךָ אֶלְيִחָה:¹⁶
 וְשָׁטוּ וְהַתְּגַנְּשׁוּ וְהַתְּהַלְלְווּ מִפְנֵי הַחֲרֵב אֲשֶׁר אָנָּכִי
 שְׁלַח בְּינָתֶם:¹⁷ וְאַקְחָת הַכּוֹס מִידִי יְהוָה וְאַשְׁקַח אֶת
 כָּל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:¹⁸ אֶת יְרוּשָׁלָם
 וְאֶת עַרְיוֹן יְהוָה וְאֶת מֶלֶכְתֵּיכֶם שְׁרִירָה לְתַת אֶת
 לְחַרְבָּה לְשָׁמָה לְשְׁרָקָה וּלְקַלְלָה כְּיֻם הַזֶּה:¹⁹ אֶת
 פְּרָעָה מֶלֶךְ מַצְדִּים וְאֶת עַבְדָיו וְאֶת שְׁרִירָה וְאֶת כָּל עַמוֹּו:²⁰
 וְאֶת כָּל הַעֲרָבָה וְאֶת כָּל מַלְכֵי אֶרְץ הַעֲזִיזָה וְאֶת כָּל
 מַלְכֵי אֶרְץ פְּלִשְׁתִּים וְאֶת אַשְׁקָלוֹן וְאֶת עֹזה וְאֶת עֲקָרִון
 וְאֶת שָׁארִית אֲשֶׁרוֹד:²¹ אֶת אֲדָם וְאֶת מוֹאָב וְאֶת בְּנֵי
 עַמּוֹן:²² וְאֶת כָּל מַלְכֵי צָר וְאֶת כָּל מַלְכֵי צִדְקוֹן וְאֶת
 מַלְכֵי הָאֵי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיּוֹם:²³ וְאֶת דְּרַן וְאֶת תִּימָא וְאֶת
 בּוֹזֵב וְאֶת כָּל קָצֹצִי פְּאָה:²⁴ וְאֶת כָּל מַלְכֵי עַרְבָּה וְאֶת
 כָּל מַלְכֵי הַעֲרָבָה הַשְׁכִּינָם בְּמִדְבָּר:²⁵ וְאֶת כָּל מַלְכֵי
 זָמְרִי וְאֶת כָּל מַלְכֵי עַיְלָם וְאֶת כָּל מַלְכֵי מִדי:²⁶ וְאֶת
 כָּל מַלְכֵי הַצָּפֹן הַקְּרִבָּים וְהַרְחִקִּים אִישׁ אֶל אֲחִיו וְאֶת
 כָּל הַמְמָלוֹת הָאָרֶץ אֲשֶׁר עַל פִּנְיֵן הַאֲדָמָה וּמֶלֶךְ שְׁקָדֵן
 יִשְׁתַּחַת אֶתְךָ אֲתָּה:²⁷ וְאָמְרָת אֲלֵיכֶם כִּי אָמַר יְהוָה
 צְבָאוֹת אֲלֵיכֶם שְׁתַו וְשְׁכְרוּ וְקוּוּ וְנִפְלוּ וְלֹא תָקָמוּ²⁸ מִפְנֵי
 הַחֲרֵב אֲשֶׁר אָנָּכִי שְׁלַח בְּינָתֶם:²⁹ וְהִיא כִּי יִמְאָנוּ
 לְקַחְתָּה הַכּוֹס מִידִי לְשָׁתֹת וְאַמְרָת אֲלֵיכֶם כִּי אָמַר
 יְהוָה צְבָאוֹת שְׁתַו תְּשַׁטו:²⁹ כִּי תַּנְהַה בְּעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא

לדבר את כל אשר צוה יהוה לדבר אל כל העם
ויתפשו אותו הכהנים והנביאים וכל העם לאמר מות
תמות: ⁹ מדרוע נביה בשם יהוה לאמר כשלו יהיה
הבית הזה והעיר הזאת חרב מאין ישב ויקהל כל
העם אליו ירמיהו בבית יהוה: ¹⁰ וישמעו שרי יהודה את
הרברים האלה ויעלו מבית המלך בית יהוה וישבו
בפתח שער יהוה החדש: ¹¹ ויאמרו הכהנים והנביאים
אל השרים ואל כל העם לאמר משפט מוות לאיש
זהו כי נבא אל העיר הזאת כאשר שמעתם בזוניכם:
¹² ויאמר ירמיהו אל כל השרים ואל כל העם לאמר
יהוה שלחני להנבא אל הבית הזה ואל העיר הזאת את
כל הרברים אשר שמעתם: ¹³ ועתה הייטיבו דרכיכם
ומעליכם ושמעו בקהל יהוה אלהיכם וינחם יהוה
אל הרעה אשר דבר עלייכם: ¹⁴ ואני הנני בידיכם עשו
לי טוב וכייש בעיניכם: ¹⁵ אך ידע תדע כי אם
מנימות אתם אתי כי רם נקי אתם נתנים עליכם ואל
העיר הזאת ואל ישבייה כי באמת שלחני יהוה עליכם
לדבר בזוניכם את כל הדברים האלה: ¹⁶ ויאמרו
השרים וכל העם אל הכהנים ואל הנביאים אין לאיש
זהו משפט מוות כי בשם יהוה אלהינו דבר אלנו:
¹⁷ ויקמו אנשים מוקני הארץ ויאמרו אל כל קהל העם
לאמר: ¹⁸ מיכיה המורשת יהוה נבא בימי חזקיהו
מלך יהודה ויאמר אל כל עם יהודה לאמר כי אמר
יהוה צבאות ציון שדה תחרש וירושלים ערים תהיה
והר הבית לבמות יער: ¹⁹ ההמתה המתה חזקיהו מלך
יהודה וככל יהודה הלא יראה את יהוה ויחל את פניו
יהוה וניחם יהוה אל הרעה אשר דבר עליהם ואנחנו
עשימים רעה גדולה על נפשותינו: ²⁰ ונם איש היה
מתגנא בשם יהוה אוריהו בן שמעיתו מקרית הערים
וינבא על העיר הזאת ועל הארץ הזאת ככל דבריו
ירמיהו: ²¹ וישמע המלך יהויקים וכל נבורייו וככל
השרים את דבריו ויבקש המלך המיתו וישמע אוריהו

27 בראשית ממלכת יהויקים בן יושיה מלך
יהודה היה הדבר הזה אל ירמיה מאת יהוה לאמר:
2 כה אמר יהוה אליו עשה לך מוסרות וממותות ונתחם
על צוארך: ³ ושלחتم אל מלך אדום ואל מלך מואב
ואל מלך בני עמון ואל מלך צר ואל מלך צידון ביד
מלאכיהם הבאים ירושלם אל צדקיהו מלך יהודה:
4 וצוויתם אותם אל ארוניהם לאמר כי יהוה צבאות
אליהו ישראל כי תאמרו אל ארוניכם: ⁵ אנחנו עשית
את הארץ את האדם ואת הבהמה אשר על פני הארץ
בכחיו הנדול ובזרועיו הנטויה ונתתיה לאשר ישר
בעיני: ⁶ ועתה אנחנו נתתי את כל הארץות האלה ביד
נכודרנצר מלך בבל עבדינו וגם את חיות השדה נתתי
לו לעבדו: ⁷ ועבדרו אותו כל הגויים ואת בנו ואת בן בנו
עד בא עת הארץ נס הוא ועבדרו בו גוים רביכם ומליכים
נדלים: ⁸ וזהו הגוי והמלוכה אשר לא יעבדו אותו
את נכודרנצר מלך בבל ואת אשר לא יתן את צווארו
בעל מלך בבל בחרב וברעב וברבר אפקר על
הגוי ההוא נאם יהוה עד תמי אתם בידו: ⁹ ואתם אל
תשמעו אל נבאייכם ואל קסמים ואל חלמתייכם ואל
ענינים ואל כשפים אשר הם אמריהם אליכם לאמר
לא תעבדו את מלך בבל: ¹⁰ כי שקר הם נבאים לכם
למען הרחיק אתכם מעלה אדרמתקכם והרחתי אתכם
ואבדתם: ¹¹ והגוי אשר יביא את צוארו בעל מלך
בבל ועבדו והנחתיו על אדמותו נאם יהוה ועבדה
וישב בה: ¹² ואל צדקיה מלך יהודה דברתי כן
הרברים האלה לאמר הביאו את צואריכם בעל מלך

בכל ועבדו אותו ועמו וחיו: ¹³ למה תמושו אתה ועمرך בחרב ברעב ובדבר כאשר דבר יהוה אל הגוי אשר לא יעדך את מלך בבל: ¹⁴ ואל תשמעו אל דברי הנביאים האמורים אליכם לאמר לא תעמדו אה מלך בבל כי שקר הם הנביאים לכם: ¹⁵ כי לא שלוחתים נאם יהוה והם נבאים בשם לשקר למען הדיחו אתכם ואבדתם אתם והנביאים הנבאים לכם: ¹⁶ ואל הכהנים וכל העם היה דברתי לאמר כה אמר יהוה אל ואל כל העם היה דברתי לאמר כה אמר יהוה אל תשמעו אל דברי נביאיכם הנבאים לכם לאמר הנה כל בית יהוה מושבים מבבלה עתה מהרה כי שקר הנה הנבאים לכם: ¹⁷ אל השמעו אליהם עבדו את מלך בבל וחיו למה תהיה העיר הזאת הרבה: ¹⁸ ואם נבאים הם ואם יש דבר יהוה אתם יפנו נא ביהוה צבאות לבתי באו הכלים הנותרים בבית יהוה ובית מלך יהודה ובירושלם בבל: ¹⁹ כי כה אמר יהוה צבאות אל העמדים ועל הימים ועל המינות ועל יתר הכלים הנותרים בעיר הזאת: ²⁰ אשר לא ללחם נבוכדנאצ'ר מלך בבל בגלותו את יכוניה בן יהויקים מלך יהודה מירושלם בבל ואת כל חורי יהודה צבאות אלה יישראל וירושלם: ²¹ כי כה אמר יהוה צבאות אלה יישראל על הכלים הנותרים בית יהוה ובית מלך יהודה על הכלים הנותרים יובאו ושם יהיו עד יום פקדי ירושלם: ²² בבל יובאו ושם יהיו עד יום פקדי אתם נאם יהוה והעליתים והשיבתים אל המקום הזה:

28 ויהי בשנה ההיא בראשית מלכת צדקה
מלך יהודה בשנת הרביעית בהRESH החמישי אמר
אל חנניה בן עזור הנביא אשר מגבעון בבית יהוה
לעוני הכהנים וכל העם לאמר: ² כי אמר יהוה
צבאות אלה יישראל לאמר שברתי את מלך
בבל: ³ ועוד שנים ימים אני מшиб אל המקום הזה
את כל כל בית יהוה אשר לקח נבוכדנאצ'ר מלך
בבל מן המקום הזה ויבאים בבל: ⁴ ואת יכוניה בן
יהויקים מלך יהודה ואת כל גלות יהודה הבאים

הנביא לעני הכהנים ולעני כל העם העמידים בבית יהוה: ⁶ ויאמר ירמיה הנביא אמן כי יעשה יהוה יקס יהוה את דבריך אשר נבא לחשיב כל בית יהוה וככל הנולה מבבל אל המקום הזה: ⁷ אך שמע נא הדבר הזה אשר אנכי דבר באזינך ובאונך כל העם: ⁸ הנביאים אשר היו לפניו ולפניך מן העולים וינבואו אל ארצותם רבות ועל מלכותן גדרות למלחמה ולרעה ולדבר: ⁹ הנביא אשר ינבא לשולם בבא דבר הנביא יודע הנביא אשר שלחו יהוה באמתו: ¹⁰ ויקח חנניה הנביא את המוטה מעל צואר ירמיה הנביא וישברתו: ¹¹ ויאמר חנניה לעני כל העם לאמר כה אמר יהוה ככה אשבר את מלך נבוכדנאצ'ר מלך בבל בעוד שנים ימים מעל צואר כל הגוים וילך ירמיה הנביא בדרך: ¹² ויהי דבר יהוה אליו ירמיה אחריו שבר חנניה הנביא את המוטה מעל צואר ירמיה חנניה אמר יהוה מותה עין שברת ועשית תחתיתן מותה אמר יהוה מותה מותה עין שברת ועשית תחתיתן מותה ברזל: ¹⁴ כי כה אמר יהוה צבאות אלה יישראל על ברזל נתתי על צואר כל הגוים האלה לעבד את נבוכדנאצ'ר מלך בבל ועבדתו ונם את חיית השדה נתתי לו: ¹⁵ ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה הנביא שמע נא חנניה לא שליך יהוה ואתה הבטחת את העם הזה על שקר: ¹⁶ לכן כה אמר יהוה אני משליך מעל פני האדמה השנה אתה מת כי סרה דברת אל יהוה: ¹⁷ יומיות חנניה הנביא בשנה ההיא בחדר השביעי:

29 ואלה דברי הספר אשר שלח ירמיה הנביא מירושלם אל יתר זקני הנולה ואל הכהנים ואל הנביאים ואל כל העם אשר הנולה נבוכדנאצ'ר מירושלם בבל: ² אחרי יצאת יכוניה המלך והגבירה והסריסים שרי יהודה וירושלם וחרש והנסגר

мирושלים: 3 ביד אלעשה בן שפן ונמריה בן חלקיה אשר שלח צדקה מלך יהודה אל נבוכדראצ'ר מלך בבל בבללה לאמր: 4 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לכל הנוללה אשר הנLIGHTו מירושלים בבללה: 5 בנו בתים ושבו ונטעו גנות ואכלו את פרין: 6 קחו נשים והולידו בנים ובנות וקחו לבנייכם נשים ואת בנותיכם תננו לאנשים ותלדהו בניים ובנות ורבו שם ואל תמעטו: 7 ודרשו את שלום העיר אשר הנLIGHTי אתכם שמה והתפללו בעדרה אל יהוה כי בשלומה יהיה לכם שלום: 8 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל ישואו לכם נבייכם אשר בקרובכם וקסמייכם ואל תשמעו אל חלמתייכם אשר אתם מהלמים: 9 כי בשקרם נבאים לכם בשמי לא שלוחתים נאם יהוה: 10 כי כה אמר יהוה כי לפוי מלאת דברי הטוב להשיב אתכם אל המקום הזה: 11 כי אני ידעת את המחשבת אשר אנכי חשב עליכם את יהוה מהשבות שלם ולא לדעה לחתת לכם אחריות ותקווה: 12 וקראתם אתי והלכתם והתפללתם אליו ושמי עלייכם: 13 ובקשתם אתי וממצאתם כי תדרשו בכל ללבבכם: 14 ונמצאתי לכם נאם יהוה ושבתי את שבויותכם וocabתי אתכם מכל הנוים ומכל המקומות אשר הרדתי אתכם שם נאם יהוה והשבתי אתכם אל המקום אשר לנו יהוה נבואם בבללה: 15 כי אמרתם הרים לנו יהוה נבואם בבללה: 16 כי כה אמר יהוה אל המלך היושב אל כסא דוד ואל כל העם היושב בעיר הזאת אהיכם אשר לא יצאו אתכם בבללה: 17 כי אמר יהוה צבאות הנני משלח בם את החרב את הרעב ואת הדבר ונתתי אותם כתאנים השעריים אשר לא האכלנה מרע: 18 ורדפתו אחריהם בחרב ברעב ובדבר ונתיתם לוועה לכל מלכות הארץ לאלה ולשםה ולשרקה ולחרפה בכל הנוים אשר הרחitem

כיסרה דבר על יהוה:

30 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: 2 כה אמר יהוה אלהי ישראל לאמר כתוב לך את כל הדברים אשר דברתי לך אל ספר: 3 כי הנה

לנשא אלֵינוּ נאם יהוה: 22 והייתם לְלַעַם וְאֶנְכִּי אַהֲרֹן
לכם לאלהים: 23 הנה סערת יהוה חמה יצאה סער
מתגorder על ראש רשיים יחול: 24 לא ישוב חרון אף
יהוה עד עשתו ועד הקומו מזומה לבו באחרית הימים
ת התבוננו בה:

31 בעת ההיא נאם יהוה אהיה לאלהים לכל
משפחות ישראל והמה יהיו לי לעם: 2 כה אמר יהוה
מצא חן במדבר עם שרידיו חרב הלוך להרניעו
ישראל: 3 מדחיק יהוה הנראה לו ואהבת עולם האבתיך
על כן משכתייך חסד: 4 עוד אבן וגבנית בתולת
ישראל עד תעדינו תפיך וייצאת במחול משחיקים:
5 עוד תטעי כרמים בהרי שמרון נשעו נטעים וחללו:
6 כי יש יום קראו נצרים בהר אפרים קומו ונעלה
ציוון אל יהוה אלהינו: 7 כי כה אמר יהוה רנו ליעקב
שמחה וצhalו בראש הגנים השמיעו הללו ואמרו
הושע יהוה את ענק את שארית ישראל: 8 הנני מביא
אותם מארץ צפון וקצתיהם מירכתי ארץ בם עור
ופסח הרה וילדה יחרו קחל נдол ישבו הנה: 9 בבכי
יבאו ובחנן אוכלים אויליכם אל נחלי מים בדרכ
שר לא יכשלו בה כי הייתו לישראל לאב ואפרים
בכרי הוא: 10 שמעו דבר יהוה נויים והגידו באים
ממרחך ואמרו מורה ישראל יקbezנו ושמרו כרעה
עדרו: 11 כי פדה יהוה את יעקב וגאלו מירח חזק ממןנו:
12 ובאו ורננו במרום ציוון ונהרו אל טוב יהוה על
דגן ועל תירוש ועל יצחר ועל בני צאן ובקר והיתה
נפשם כנן רוחה ולא יוסיפו לדאבה עוד: 13 או השמה
בחולה במחול ובחרים ווקנים יהדו והפכו אבלם
לשנון ונחמתים ושמחתים מיננו: 14 ורוויתי נפש
הכהנים דשן ועמי את טובי ישבעו נאם יהוה: 15 כה
אמר יהוה קול ברמה נשמע נהו וכי תמרוריהם רחל
מכבה על בניה מאנה להנחם על בניה כי איןנו:
16 כי אמר יהוה מנעי קולך מבכי ועיניך מרדמעה

ימים כאם נאם יהוה ושבתי את שבות עמי ישראל
ויהודה אמר יהוה והשבותים אל הארץ אשר נתתי
לאבותם וירושה: 4 ואלה הדברים אשר דבר יהוה
אל ישראל ואל יהודה: 5 כי כה אמר יהוה קול חרדה
שמענו פחד ואין שלום: 6 שאלו נא וראו אם ילד
זכר מדווח ראיתי כל גבר ידיו על חלציו כiolדה
ונהפכו כל פנים לריקון: 7 והוא כי גدول היום ההוא
מאיין כמה ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע: 8 והוא
ביום ההוא נאם יהוה צבאות אשבר על מעל צוארך
ומוסרתויך אתה ולא יעבדו בו עוד זרים: 9 ועבדו
את יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים להם:
10 ואתה אל תירא עברי יעקב נאם יהוה ואל תחת
ישראל כי הנני מושיעך מרחוק ואת רעך מארץ
שבים ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד: 11 כי אתה
אני נאם יהוה להושיעך כי אעשה כלה בכל הגנים
אשר הפצותיך שם אך אתה לא אעשה כלה ויסתריך
למשפט ונקה לא אנך: 12 כי כה אמר יהוה אנוש
לשברך נחלה מכתך: 13 אין דין דין למוור רפאות
תעלה אין לך: 14 כל אהביך שכחוך אותן לא
ידרשו כי מכת אויב היכתיך מוסר אכזרי על רב
עונך עצמו חטאיך: 15 מה תזעך על שברך אנוש
מכאבק על רב עונך עצמו חטאיך עשיתו אלה לך:
16 לכן כל אכליך יאללו וכל צריך כלם בשבי ילכו
והיו שאסיך למשחה וככל בויזיך אתן לבו: 17 כי עללה
ארכה לך וממכותיך ארפאך נאם יהוה כי נדחה
קראו לך ציוון היא דרש אין לה: 18 כי אמר יהוה הנני
שב שבות אהלי יעקב ומשכנתו או רחם ונבנתה עיר
על תלה ואדרמן על משפטו ישב: 19 וויצא מהם תודה
וקול משחיקים וחרבתיים ולא ימעטו והכבדים ולא
יצערו: 20 והיו בינוי כקדם ועדתו לפני תיכון ופקדי
על כל להציו: 21 והיה אדריכו ממן ומשל מקרבו
יצא וחרבתו ונשאלי כי מי הוא זה ערבות את לבו

כִּי יִשְׁכַּר לְפָעֵלֶתךְ נָאָם יְהוָה וְשָׁבֹו מְאָרֶץ אוֹיֵב: ¹⁷ וַיַּשְׁתַּחֲווּ תְּקוֹהָ לְאַחֲרִיתךְ נָאָם יְהוָה וְשָׁבֹו בְּנֵים לְגַבְּלוֹם: ¹⁸ שְׁמוֹעַ שְׁמַעְתִּי אֶפְרַיִם מִתְנוֹדָד יִסְתַּחַן וְאֹסֵר כְּעֵנֶל וְלְחַתְּאָתֶם לְאַזְכֵר עוֹד: ³⁵ כִּי אָמַר יְהוָה נָתַן שְׁמַשׁ לְאוֹרֶת יְמִם חֲקַת יְרֵחָ וְכָכְבִּים לְאוֹרֶת לִילָה רְגֻעָה הִים וְיְהֻמוּ גָּלִיוּ יְהוָה צְבָאות שָׁמָוֹ: ³⁶ אִם יִמְשֹׁו הַחֲקִים הַאֱלָהָה מִלְּפָנֵי נָאָם יְהוָה נָם וּרְעֵה יִשְׂרָאֵל יִשְׁבְּתוּ מִהְיוֹת נָוי לִפְנֵי כָּל הַיּוֹם: ³⁷ כִּי אָמַר יְהוָה אִם יִמְדֹר שְׁמִים מִלְּמַעַלָה וְוַחֲרוּ מוֹסְדֵי אָרֶץ לְמַתָּה נָם אַנְּיָ אַמְּאָס בְּכָל וּרְעֵה יִשְׂרָאֵל עַל כֵּל אֲשֶׁר עָשָׂו נָאָם יְהוָה: ³⁸ הַנָּה יְמִים נָאָם יְהוָה וּבְנָתָה הָעִיר לִיהוָה מִמְּנֻדָל חַנְאָל שַׁעַר הַפְּנִיה: ³⁹ וַיַּצֵּא עַד קֹהֵן הַמְּדֹהָה נְגֻדוֹ עַל גְּבֻעָה נְרֻב וּנְסֻבָּנְעָתָה: ⁴⁰ וְכָל הַעֲמֵק הַפְּנִירִים וְהַדְּשִׁין וְכָל הַשְּׁרָמוֹת עַד נַחַל קָדְרוֹן עַד פִּנְתָּה שַׁעַר הַסּוֹסִים מִזְרָחָה קָרְשׁ לִיהוָה לֹא יִנְתַּשׁ וְלֹא יִהְרַס עַד לְעוֹלָם:

32 הַדָּבָר אֲשֶׁר הִיָּה אֶל יְרֵמִיָּה מִאָת יָמִין
בשנת העשרית לצדיקיו מלך יהודה היא השנה
שמנה עשרה שנה לנובוכדראצ'ר: ² וְאוֹחֵל מלך
בכל צרים על ירושלים וירמיי הنبيiah היה כלוא
בחצר המטריה אשר בית מלך יהודה: ³ אֲשֶׁר כָּלָא
צדיקיו מלך יהודה לאמר מדווע אתה נבא לא אמר
כה אמר יהודה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך
בבל ולכידה: ⁴ וצדיקיו מלך יהודה לא ימלט מיד
הכבדים כי הנתן ביד מלך בכל ודבר פיו עם
פיו ועינוי את עינו תרания: ⁵ וובבל يولך את הצדיקיו
ושם יהודה עד פקדיך אותו נאם יהודה כי תלחמו את
הכבדים לא תצליחו: ⁶ ויאמר ירמיי הוה דבר
יהודה אליו לא אמר: ⁷ הַנָּה חַנְמָאֵל בֶּן שְׁלָמֵד דָּרְךְ בָּא
אליך לאמר קנה לך את שדי אשר בענותות כי לך
משפט הונלה לknوتה: ⁸ ויבא אליו חנמאֵל בן דדי
כדבר יהודה אל חצר המטריה ויאמר אליו קנה נא
את שדי אשר בענותות אשר בארץ בנימין כי לך
משפט הירשה ולך הונלה קנה לך וארע כי דבר

כִּי יִשְׁכַּר לְפָעֵלֶתךְ נָאָם יְהוָה וְשָׁבֹו מְאָרֶץ אוֹיֵב: ¹⁹ כִּי
אַחֲרִי שׁוּבֵי נְחָמָתִי וְאַחֲרִי הַוּדָעִי סְפָקְתִּי עַל יְרִיךְ בְּשִׁתִּי
וְגַם נְכַלְמָתִי כִּי נְשָׁתִי חֶרְפָּת נְעוּרִי: ²⁰ הַבָּן יִקְרַב
לְאֶפְרַיִם אִם יִלְדְּ שְׁעַשְׂעִים כִּי מִדִּי דְּבָרִי בּוּ זְכָר
אַזְכְּרָנוּ עוֹד עַל כֵּן הַמּוֹמֵעַ לְוּ רְחַם אַרְחַמְנוּ נָאָם
יְהוָה: ²¹ הַצִּיבִּי לְךָ צִינְיָה שְׁמֵי לְךָ תִּמְרוֹרִים שְׁתִּי
לְבָךְ לְמַסְלָה דָּרְךְ הַלְּכָתִי שׁוּבֵי בְּתוּלָת יִשְׂרָאֵל שְׁבוּ
אַל עַרְיךְ אַלְהָ: ²² עַד מָתוּ תַּתְמַקְמֵן הַבַּת הַשׁוּבָה
כִּי בְּרָא יְהוָה חֶרְשָׁה בָּאָרֶץ נְקַבָּה תַּסּוּבָבָ נְבָרָ: ²³ כִּי
אָמַר יְהוָה צְבָאות אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד יִאמְרוּ אֶת הַדָּבָר
הוּא בָּאָרֶץ יְהוָה וּבְעָרָיו בְּשׁוּבֵי אֶת שְׁבּוֹתָם יִבְרַכֵּ
יְהוָה נָהָר צְדָקָה הַקְדֵּשׁ: ²⁴ וַיַּשְׁבַּבְוּ בָהּ יְהוָה וְכָל
עָרָיו יִחְדְּוּ אֶכְרִים וְנִסְעָו בְּעָדר: ²⁵ כִּי הַרְוִיְתוּ נְפָשָׁ
עִיפָּה וְכָל נְפָשָׁ דָּאָבָה מְלָאָתִי: ²⁶ עַל זֶה קִיצְתִּי
וְאַרְאָה וְשְׁחוּטָי עֲרָבָה לִי: ²⁷ הַנָּה יָמִים בָּאִים נָאָם יְהוָה
וּזְרַעַתִּי אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶת בֵּית יְהוָה וּרְעֵה אָדָם
וּזְרַעַתִּי אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶת בֵּית יְהוָה וּרְעֵה אָדָם
וּלְנִתְעַזְזֵב וְלִהְרַס וְלִהְאַבְדֵּן וְלִהְרַעְעַן אֲשֶׁר עַלְיָהֶם
לְבָנוֹת וּלְנִטוֹעַ נָאָם יְהוָה: ²⁹ בִּימִים הַהֵם לֹא יִאמְרוּ
עוֹד אֶבֶות אֲכָלָו בָּסֶר וְשַׁנִּי בְּנִים תְּקִהִנָּה: ³⁰ כִּי אִם
עִישׂ בְּעָנוֹנוֹ יָמוֹת כָּל הָאָדָם הַאֲכָל הַבָּסֶר תְּקִהִנָּה שְׁנָוָו:
הַנָּה יָמִים בָּאִים נָאָם יְהוָה וְכָרְתִּי אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל
וְאֶת בֵּית יְהוָה בְּרִיתָה בְּרִיתָה: ³² לֹא כָּבְרִית אֲשֶׁר
כָּרְתִּי אֶת אֶבֶות בְּיּוֹם הַחֹזְקִי בִּידֵם לְהֹזְכִּים מִאָרֶץ
מִצְרָיִם אֲשֶׁר הַמָּה הָפְרוּ אֶת בְּרִיתִי וְאַנְכִּי בְּעַלְתִּי בְּ
נָאָם יְהוָה: ³³ כִּי זֶה אֶת הַבְּרִית אֲשֶׁר אֶכְרַת אֶת בֵּית
יִשְׂרָאֵל אַחֲרִי הַיּוֹם הַהֵם נָאָם יְהוָה נִתְתִּי אֶת תּוֹרִתִי
בְּקָרְבָּם וְעַל לְבָם אֶכְתַּבְנָה וְהִיְתִּי לָהֶם לְאַלְהִים
וְהַמָּה יִהְיוּ לִי לְעֵם: ³⁴ וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד אִישׁ אֶת רְעוֹתָיו

יהוה הוא: ⁹ וואקנה את השדה מאות חנמאל בון דרי אשר בענותה ואשקללה לו את הכסף שבעה שקליםים ועשרה הכסף: ¹⁰ ואכתב בספר ואחתם ואעד עדים ואשקל הכסף במאנים: ¹¹ וואקח את ספר המקנה את החותם המצויה והחקים ואת הגלווי: ¹² ואותן את הספר המקנה אל ברוך בון נריה בון מהסיה לעני חנמאל דרי ולעני העדים הכתבים בספר המקנה לעני כל היהודים הישבים בחצר המטרה: ¹³ ואצוה את ברוך לעיניהם לאמר: ¹⁴ כה אמר יהוה צבאות אלה ישראל ל Koh את הספרים האלה את ספר המקנה זהה ואת החותם ואת ספר הגלווי הזה ונחתם בכל חרש למען יעמוד ימים רבים: ¹⁵ כי כה אמר יהוה צבאות אלה ישראל עוד יקנו בתים ושדות וכרכמים בארץ הזה: ¹⁶ ואתפלל אל יהוה אחורי תתי את ספר הגה אתה עשית את השמיים ואת הארץ בכח הנדול ובזרעך גנטואה לא יפלא מנק כדבר: ¹⁷ עשה חסד לאלפים ומיללים עון אבות אל דיק בניהם אחרים האל הנדול הגבר יהוה צבאות שמך: ¹⁸ גדל העצה ורב העיליה אשר עיניך פקחות על כל דרכיכי בני אדם לחת לאיש כדריכיו וכפרי מעליו: ¹⁹ אשר שמת אתות ומפתים בארץ מצרים עד היום הזה ובישראל ובאדם ותעשה לך שם כיום הזה: ²⁰ ותצא את עמק וכרעב ובדרב: ²¹ והתנו להם את הארץ הזאת אשר נשבעת לאבותם לחת להם ארץ זבת הלב ודבש: ²² ויבאו וירשו אתה ולא שמעו בקהלך ובתרותך לא הלו את כל אשר צויתה להם לעשות לא עשו ותקרא אתם את כל הרעה הזאת: ²³ הנה הסללות בא העיר לכלבה והעיר נתנה ביד הכהנים הנלחמים עליה מפני החרב והרעב והדרב ואשר דברת היה ודנק ראה: ²⁴ אתה אמרת אליו

42 כי כה אמר יהוה כאשר הבאתי אל העם הזה יהוה במקום הזה החרב מאיין אדם ועד בהמה ובכל עריינו וערים מרובצים צאן: 13 בעריו החרב בערים השפלה ובערי הנגב ובארץ בנימן ובסביבה ירושלם ובערי יהודה עד תעברנה הארץ על ידי מונה אמר יהוה: 14 הנה ימים באים נאם יהוה והקומיות את הדרבר הטוב אשר דברת אל בית ישראל ועל בית יהודה: 15 ביוםם ההם ובעת ההיא אצמיה לדוד צמח דרך ועשה משפט וצדקה בארץ: 16 ביוםם ההם תושע יהודה וירושלם תשכנן לבטה וזה אשר יקרא לה יהוה צדקנו: 17 כי כה אמר יהוה לא יכרת לדוד איש ישב על כסא בית ישראל: 18 ולכהנים הלוים לא יכרת איש מלפני מעלה עולה ומתקיר מנהה ועשה זבח כל הימים: 19 וכי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר: 20 כה אמר יהוה אם תפרו את בריתך היوم ואת בריתך הלילה ולבalty היות יומם ולילה בעתם: 21 גם בריתך חפר את דוד עבדי מהוית לו בן מלך על כסאו ואת הלוים הכהנים משרתי: 22 אשר לא יספר לצבא השמיים ולא ימד חול הדם כן ארבה את רעך דוד עבדך ואת הלוים משרתי אליו: 23 וכי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר: 24 הלא ראית מה העם הזה דברך לאמר שני משפטי המשפחות אשר בחר יהוה בהם וימאסם ואת עמי ינאצון מהוית עוד נוי לפניהם: 25 כה אמר יהוה אם לא בריתך יומם ולילה חקוט שמיים וארכץ לא שמותי: 26 גם רע יעקב ודוד עבדךamas מקחת מזרעו משלים אל זרע אברהם יצחק וייעקב כי אשוב את שבותם וرحمותם:

34 דבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה ונבוכדראצ'ר מלך בבל וכל חילו וכל מלכות ארץ ממשלת ידו וכל העמים נלחמים על ירושלים ועל כל עיריה לאמר: 2 כה אמר יהוה אלהי ישראל הlk ואמרת אל צדקו מה מלך יהודה ואמרת אליו כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך

את כל הרעה הנדרלה הזאת כן אני מביא עליהם את כל הטובה אשר אני דבר עליהם: 43 ונקנה השדה בארץ זאת אשר אתם אמרם שטמה היא מאיין אדם ובכמה נתנה ביד הכהדים: 44 שדות בכספי יקנו וכתוב בספר וחתום והעד עדים בארץ בנימן ובסביבה ירושלם ובערי יהודה ובערי החרב ובערי השפלה ובערי הנגב כי אשיב את שבותם נאם יהוה: **33** וכי דבר יהוה אל ירמיהו שנית והוא עודנו עזר בחצר המטרה לאמר: 2 כה אמר יהוה עשה יהוה יוצר אותה להכינה יהוה שמו: 3 קרא אל ואענד ואנידה לך נדלות ובצרות לא ידעתם: 4 כי כה אמר יהוה אלהי ישראל על בחור העיר הזאת בעיר מלכי יהודה הנצחים אל הסללות ואל החרב: 5 בaims להלחם את הכהדים ולמלאמ את פנרי האדם אשר הזכיר באפי ובחמתו ואשר הסתרתו פניו מהעיר הזאת על כל רעתם: 6 הני מעלה לה ארכה ומרפא ורפואה גנויות להם עתרת שלום ואמת: 7 ווהשבי את שבות יהודה ואת שבות ישראל ובנותים כבראשנה: 8 וטהרתים מכל עונם אשר חטאו לי וסלחתי לכל עונותיהם אשר חטאו לי ואשר פשעו بي: 9 והויתה לי לשם שנון לתחלה ולהפארת לכל גני הארץ אשר ישמעו את כל הטובה אשר אני עשה אתם ופחרו ורגנו על כל הטובה ועל כל השלום אשר אני עשה לה: 10 כה אמר יהוה עוד ישמע במקומות הזה אשר אתם אמרם הרבה הוא מאיין אדם ומאיין בהמה בעריו יהודה ובಚזות ירושלים הנשומות מאיין אדם ומאיין יושב ומאיין בהמה: ט קוול ששון וקוול שטחה קויל חתן וקויל כליה קויל אמרדים הודיע את יהוה צבאות כי טוב יהוה כי לעולם חסדו מבאים תודה בית יהוה כי אשיב את שבות הארץ כבראשנה אמר יהוה: 12 כה אמר יהוה צבאות עוד

בבל ושרפה באש: 3 וואתה לא תמלט מידו כי תפש
 תפש ובידיו תנתן ועיניך את עני מלך בבל תראננה
 ופייהו את פיך ידבר ובבל תבוא: 4 אך שמע דבר
 יהוה צדקהו מלך יהודה כה אמר יהוה עלך לא
 תמות בחרב: 5 בשלום תמות וכמושיפות אבותיך
 המלכים הראשונים אשר היו לפניו כן ישרפפו לך
 והו אדון יספדו לך כי דבר אני דברתני נאם יהוה:
 6 וידבר ירמיהו הנביא אל צדקהו מלך יהודה את
 כל הדברים האלה בירושלם: 7 וחיל מלך בבל
 נלחמים על ירושלים ועל כל ערי יהודה הנותרות
 אל לכיש ולא עזקה כי הנה נשארו בערי יהודה
 ערי מבצר: 8 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת
 יהוה אחורי כרת המלך צדקהו ברית את כל העם
 אשר בירושלם לקרה להם דרור: 9 לשלה איש
 את עבדו ואיש את שפחו הערבי והערביה חפסים
 לבתיהם עבר בם ביהודי אתיו איש: 10 ווישמעו כל
 השרים וכל העם אשר באו בברית לשלה איש את
 עבדו ואיש את שפחו חפסים לבתיהם עבר בם עוד
 ווישמעו וישלחו: 11 ווישבו אחריו כן ווישבו את העבדים
 ואת השפחות אשר שלחו חפסים ויכבושים לעבדים
 ולשפחות: 12 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו מאת יהוה
 לאמר: 13 כה אמר יהוה אלהי ישראל אני כרתי
 ברית את אבותיכם ביום הוציא אותם מארץ מצרים
 מבית עבדים לאמר: 14 מקץ שבע שנים שלחו איש
 את אחיו העברי אשר ימכר לך ועבדך שש שנים
 ושלחתו חפשי מעמק ולא שמעו אבותיכם אליו ולא
 הטו את אונם: 15 ותשבו אתם הימים ותעשו את הייש
 בעני לקרה דרור איש לרעהו ותכרתו ברית לפני
 בבית אשר נקראשמי עליו: 16 ותשבו ותחללו את
 שמי ותשבו איש עבדו ואיש את שפחו אשר
 שלחתם חפסים לנפשם ותכבשו אתם להיותם לכם
 לעבדים ולשפחות: 17 لكن כה אמר יהוה אתם לא

ויהי בשנה הרביעית ליהו נינים בו יאשיהו 36

מלך יהודה היה הדבר הזה אל ירמיהו מאות יהוה
לאמר: 2 קח לך מגלת ספר וכתבת אליה את כל
הדברים אשר דברתי אליו על ישראל ועל יהודה
ועל כל הגוים מיום דברתי אליו מימי אישיהו ועד
היום הזה: 3 אולי ישמעו בית יהודה את כל הדרעה
אשר אנכי חשב לעשומם להם למשׁוּ יושבו איש מרכז

ירמיהו את כל דברי הספר אשר שرف יהוקים מלך יהודה באש ועוד נספה עליהם דברים רבים כהמה: **37** וימלך מלך צדיקיו בן יאשיהו תחת כנヒיו בן יהוקים אשר המלך נוכדרاذר מלך בכל הארץ יהודה: **2** ולא שמע הוא ועבדיו ועם הארץ אל דברי יהוה אשר דבר ביד ירמיהו הנביא: **3** וישלח המלך צדיקיו את יהוכל בן שלמיה ואת צפניהו בן מעשיה הכהן אל ירמיהו הנביא לאמר התפלל לנו בעדנו אל יהוה אלהינו: **4** וירמיהו בא ויצא בתוכה העם ולא נתנו אותו בית הכליה: **5** וחיל פרעה יצא ממצרים ושמעו הכהנים הצרים על ירושלם את שמעם ויעלו מעלה ירושלים: **6** ויהי דבר יהוה אל ירמיהו הנביא אמר: **7** כה אמר יהוה אלהי ישראל כי תאמרו אל מלך יהודה השלח אתכם אליו לדרשני הנה חיל פרעה היוצא לכם לעזרה שב לארצו מצרים: **8** ושבו הכהנים ונלחמו על העיר הזאת ולכדה ושרפה באש: **9** כה אמר יהוה אל תשאו נפשיכם לאמר הילך ילבו מעליינו הכהנים כי לא ילכו: **10** כי אם היכitem כל חיל הכהנים הנלחמים אתכם ונשארו בהם אנשים מדקרים איש באלהו יקומו ושרפו את העיר הזאת באש: **11** והיה בהעלות חיל הכהנים מעלה ירושלים מפני חיל פרעה: **12** ויצא ירמיהו מירושלים למלכת ארץ בנימין לחיל נשם בתוכה העם: **13** ויהי הוא בשער בנימין ושם בעל פקדת ושמו יראיה בן שלמיה בן חנניה ויתפש את ירמיהו הנביא לאמר אל הכהנים אתה נפל: **14** ויאמר ירמיהו שקר איננו נפל על הכהנים ולא שמע אליו ויתפש יראיה בירמיהו ויבאחו אל השרים: **15** ויקצפו השרים על ירמיהו והכו אותו ונתנו אותו בית האסור בית הונתן הספר כי אותו עשו לבית הכליה: **16** כי בא ירמיהו אל בית הבור ואל החניות וישב שם ירמיהו ימים רבים: **17** וישלח המלך צדיקיו ויהחו וישאלחו המלך בביתו בסתר הספר בדיו: **18** ויאמרו השרים אל ברוך לך הסתר אתה וירמיהו ואיש אל ידע איפה אתה: **19** ויבאו אל המלך חצירה ואת המגלה הפקרו בלשכת אלישמע הספר ויונדו באזני המלך את כל הדברים: **20** וישלח המלך את יהודו ל採取 את המגלה ויקח משלכת אלישמע הספר ויקרא יהודו באזני המלך ובازני כל השרים העמדים מעל המלך: **21** והמלך יושב בית החרפ בחדר התשעי ואת האח לפניו מבערת: **22** וכיי כקרו יהודו שלש דלתות וארבעה יקרעה בתער הספר והשלך אל האש אשר אל האח עד תם כל המגלה על האש אשר על האח: **23** ולא פחדו ולא קרעו את בנדיהם המלך וכל עבדיו המשמעים את כל הדברים האלה: **24** ונם אלנתן ודליך וגמרייו הפניו במלך לבתיו שرف את המגלה ולא שמע אליהם: **25** ויצוה המלך את ירHAMאל בן המלך ואת שריוו בן עזראיל ואת שלמיהו בן עבדאל לחתת את ברוך הספר ואת ירמיהו הנביא ויסתרם יהוה: **26** ויהי דבר יהוה אחריו שرف המלך את המגלה ואת יהוה אל ירמיהו אחורי שرف המלך את המגלה ואת המראים אשר כתוב ברוך מפי ירמיהו לאמר: **27** שב קח לך מגלה אחרית וכותב עליה את כל הדברים הראשונים אשר היו על המגלה הראשונה אשר שرف יהוקים מלך יהודה: **28** ועל יהוקים מלך יהודה תאמר כי אמר יהוה אתה שרפת את המגלה הזאת לאמר מדורע כתבת עליה לאמר בא יבו מלך בכל והשחית את הארץ הזאת והשכית ממנה אדם ובהמה: **29** ולכן אמר יהוה על יהוקים מלך יהודה לא לכאן כי יושב על כסא דוד ונבלתו תהיה משלכת היהו לו ושב על לKERח בלילה: **30** ופקדתי עליו ועל לחרב ביום ולקרא בלילה: **31** ופקדתי עליו ועל ירושלם ועל איש יהודה את עונם והבאתי עליהם ועל ישבו עליהם ולא שמעו: **32** וירמיהו לחק מגלה אחרית אליהם ולבני יהודא את כל הרעה אשר דברתי ויתנה אל ברוך בן נריהו הספר ויכתב עליה מפי

ויאמר היש דבר מأت יהוה ויאמר ירמיהו יש ויאמר ביד מלך בבבָל תנַתֵן: ¹⁸ ויאמר ירמיהו אל המלך צדקהו מה חטאתי לך ולעבידיך ולעם הזה כי נתהם אותו אל בית הכלא: ¹⁹ ואינו נביאכם אשר נבא לכם לאמר לא יבא מלך בבבָל עליכם ועל הארץ הזאת: ²⁰ ועתה שמע נא אדני המלך תפל נא תנתני לפניך ואל תשبني בית יהונתן הספר ולא אמות שם: ²¹ ויצויה המלך צדקהו ופקדו את ירמיהו בחצר המטרה נתן לו ככר לחם ליום מחוץ האפים עד תם כל הלוחם מן העיר וישב ירמיהו בחצר המטרה:

38 וישמע שפטיה בן מתן ונדרליהו בן פשchor ויכול בן שלמייחו ופשchor בן מלכיה את הדברים אשר ירמיהו מדבר אל כל העם לאמר: ² כה אמר יהוה היישב בעיר הזאת ימות בחרב ברעב ובברב והיצא אל הבדים יחיה והיתה לו נפשו לשול וחו: ³ כה אמר יהוה נתן העיר הזאת ביד חיל מלך בבבל ולכדה: ⁴ ויאמרו השרים אל המלך יומת נא את האיש הזה כי על כן הוא מרפא את ידי אנשי המלחמה הנשארים בעיר הזאת ואת ידי כל העם לדרש לשולם לעם הדברים האלה כי האיש הזה איןנו דרש לשולם לעם הזה כי אם לרעה: ⁵ ויאמר המלך צדקהו הנה הוא בידכם כי אין המלך יכול אתכם דבר: ⁶ ויקחו את ירמיהו וישלכו אותו אל הבור מלכיהו בן המלך אשר בחצר המטרה וישלחו אותו ירמיהו בחבלים ובבור אין מים כי אם שיט ויטבע ירמיהו בטיט: ⁷ וישמע עבר מלך הכווי איש סריס והוא בבית המלך כי נתן את ירמיהו אל הבור והמלך ישב בשער בניין: ⁸ ויצא עבד מלך מבית המלך וידבר אל המלך לאמר: ⁹ אדני המלך הרעו האנשים האלה את כל אשר עשו לירמיהו הנביא את אשר השילכו אל הבור וימת תחתיו מפני הרעב כי אין הלוחם עוד בעיר: ¹⁰ ויצויה המלך את עבד מלך הכווי לאמר קח בידך

צדקויהו אל ירמיהו איש אל ידע בדברים האלה ולא בכל על ירמיהו ביד נבזוראדן רב טבחים לאמור:
 12 קחנו ועיניך שם עליו ולא תעש לו מואמה רע כי אם
 כאשר ידבר אלקך כן עשה עמו: 13 ווישלח נבזוראדן
 רב טבחים ונובשון רב סריס ונרגל שאר אצרים רב
 מג'וכ' רב מלך בבל: 14 ווישלחו ויקחו את ירמיהו
 מחצר המטרה וירגנו אותו אל גדריהם בן אחיקם בן
 שפנ להוציאו אל הבית וישב בתוך העם: 15 ואל
 ירמיהו היה דבר יהוה בהיותו עצור בחצר המטרה
 לאמר: 16 הלווק ואמרת לעבד מלך הארץ לאמר כה
 אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מביא את דבריו
 אל העיר הזאת לרעה ולא לטובה והוא לפניו ביום
 ההוא: 17 והצלהיך ביום הדחוא נאם יהוה ולא תנתן
 ביד האנשים אשר אתה יונד מפניהם: 18 כי מלט
 אמלטך ובחרב לא חפל והיתה לך נפשך לשלא כי
 בטחת כי נאם יהוה:

40 הדבר אשר היה אל ירמיהו מעת יהוה אחר
 שליח אותו נבזוראדן רב טבחים מן הרמה בקתו אותו
 והוא אסור באזקים בתוך כל גלות ירושלים ויהודה
 המגולמים בבליה: 2 ויקח רב טבחים לירמיהו ויאמר
 אליו יהוה אלהיך דבר את הרעה הזאת אל המקום
 הזה: 3 ויבא ויעש יהוה כאשר דבר כי חטאتم ליהוה
 ולא שמעתם בקולו והיה לכם דבר הזה: 4 ועתה
 הנה פתחתיך היום מן האזקים אשר על ידך אם טוב
 בעיניך לבוא אליו בבל בא ואשים את עיני עלייך ואמ
 רע בעיניך לבוא אליו בבל חדל ראה כל הארץ
 לפניו אל טוב ואל היישר בעיניך לרכת שמה לך:
 5 ויעודנו לא ישוב ושבה אל גדריהם בן אחיקם בן שפנ
 אשר הפקד מלך בבל בעיר יהודה ושב אותו בתוך
 העם או אל כל היישר בעיניך לרכת לך ויתן לך רב
 טבחים ארחה ומשתת ווישלחו: 6 ויבא ירמיהו אל
 גדריהם בן אחיקם המצחפה וישב אותו בתוך העם
 השAIR נבזוראדן רב טבחים הארץ יהודה ויתן להם

גדמות: 25 וכי ישמעו הדברים כי דברתי אתה ובאו
 אליך ואמרו אליך הגידה נא לנו מה דברת אל המלך
 אל חכחד ממנה ולא נמיתך ומה דבר אלק מלך:
 26 ואמרת אליהם מפלי אני חנתוי לפני המלך לבתי
 השיבני בית יהונתן למותם: 27 ויבאו כל הדברים אל
 ירמיהו וישאלו אותו וינגד להם מכל הדברים האלה
 אשר צוח המלך ויחרשו ממנה כי לא נשמע הדבר:
 28 ויבש ירמיהו בחצר המטרה עד יום אשר נלכדה
 ירושלים והיה כאשר נלכדה ירושלים:

39 בשנה התשעתית לצדקיוו מלך יהודה בחדר
 העשרי בא נבוכדראצ'ר מלך בבל וכל חילו אל
 ירושלים ויצרו עליה: 2 בעשתי עשרה שנה לצדקיוו
 בחדר הרביעי בתשעה לחדר הבקעה העיר: 3 ויבאו
 כל שר מלך בבל וישבו בשער התקן נרגל שאר אצרים
 סמג'ר נבושר סכימים רב סריס נרגל שאר אצרים
 מג'וכ' שאירת שר מלך בבל: 4 ויהי כאשר ראמ
 צדקיוו מלך יהודה וכל אנשי המלחמה ויברחו ויצאו
 ליליה מן העיר דרך נון המלך בשער בין החומות
 ויצא דרך הערבה: 5 וירדפו חיל כשרדים אחריהם
 וישנו את צדקיוו בערבות ירחו ויקחו אותו ויעלחו אל
 נבוכדראצ'ר מלך בבל רבלתה בארץ חמת וידבר
 אותו משפטים: 6 ווישחט מלך בבל את בני צדקיוו
 ברבליה לעינוי ואת כל חורי יהודה שחט מלך בבל:
 7 ואת עיני צדקיוו עור ויאסרוו בנחשתים לביא
 את בית המלך וואת בית העם שרפו
 הכהדים באש ואת חומות ירושלים נתכו: 8 וואת יתר
 העם הנשארים בעיר ואת הנפליים אשר נפלו עלייו
 ואת יתר העם הנשארים הגליה נבזור אדן רב טבחים
 בבבל: 10 וממן העם הדלים אשר אין להם מואמה
 קרמנים ויגבים ביום ההוא: 11 וויצו נבוכדראצ'ר מלך

בשרה המה ואנשיהם כי הפקיד מלך בכל אנת גדרליהו
 ואות כל היהודים אשר היו אותו את גדרליהו במצופה
 ואת הכהדים אשר נמצאו שם את אנשי המלחמה
 הכה ישמعال: ⁴ ויהי ביום השני להמית את גדרליהו
 איש לא ידע: ויבאו אנשים משכם משלו ומשרון
 שמנים איש מגלתי זקן וקרען בגדים ומתנדדים וממחה
 ולבונה בידם להביא בית יהוה: ⁶ ויצא ישמعال בן
 נתניה לקראותם מן המצפה הלאך הלאך ובכה ויהי
 כפנסם אותם ויאמר אליהם באו אל גדרליהו בן אחיקם:
⁷ ויהי כבואם אל תוך העיר וישחטם ישמعال בן
 נתניה אל תוך הבור הוא והאנשים אשר אותו: ⁸ ועשרה
 אנשים נמצאו בהם ויאמרו אל ישמعال אל המתנו כי יש
 לנו מطمנים בשדה חתים ושתערום ושםן ודבש ויחדל
 ולא המותם בתוך אחיהם: ⁹ והbor אשר השליך
 שם ישמعال את כל פגדי האנשים אשר הכה ביד
 גדרליהו הוא אשר עשה המלך אסא מפני בעשא מלך
 ישראל אותו מלא ישמعال בן נתניהו חללים: ¹⁰ וישב
 ישמعال את כל שרירות העם אשר במצופה את בנות
 המלך ואת כל העם הנשאים במצופה אשר הפקיד
 נבוראדן רב טבחים את גדרליהו בן אחיקם וישבעם
 ישמعال בן נתניה וילך לעבר אל בני עמון: ¹¹ ווישמע
 יהונתן בן קרחה וכל שרוי החילים אשר אותו את כל
 הרעה אשר עשה ישמعال בן נתניה: ¹² ויקחו את כל
 האנשים וילכו להליהם עם ישמعال בן נתניה וימצאו
 אותו אל מים רכים אשר בגבעון: ¹³ ויהי קראות כל
 העם אשר ישמعال את יהונתן בן קרחה ואת כל שרוי
 החילים אשר אותו וישמחו: ¹⁴ ויסבו כל העם אשר
 שבה ישמعال מן המצפה וישבו וילכו אליו יהונתן בן
 קרחה: ¹⁵ ווישמעאל בן נתניה נמלט בשמנה אנשים
 מפני יהונתן וילך אל בני עמון: ¹⁶ ויקח יהונתן בן קרחה
 וכל שרוי החילים אשר אותו את כל שרירות העם אשר
 השיב מאת ישמعال בן נתניה מן המצפה אחר הכה
 את גדרליהו בן אחיקם גברים אנשי המלחמה ונשים וטף
 בן אחיקם בארץ וכי הפקיד מלך בכל אנת גדרליהו
 ומדלת הארץ מאשר לא היגלו בבללה: ⁸ ויבאו אל
 גדרליה המצפה וישמעאל בן נתניהו ויוחנן ובני
 קרחה ושרהה בן תנחותם ובני עופי הנטהתיו ויוניהו בן
 המעתבי המה ואנשיהם: ⁹ וישבע להם גדרליהו בן
 אחיקם בן שפן ולאנשיהם לאמר אל תיראו מעבוד
 הכהדים שבו בארץ ועבדו את מלך בכל וויתב לכם:
¹⁰ ואני הגני ישב במצופה לעמד לפני הכהדים אשר
 יבואו אלינו ואתם אספו יין וקץ ושמן ושמן בכליכם
 ושבו בערים אשר תפשתם: ¹¹ וגם כל היהודים
 אשר במואב ובבני עמון ובאדום ואשר בכל הארץ
 שמעו כי נתן מלך בכל שרירות יהודה וכי הפקיד
 עליהם את גדרליהו בן אחיקם בן שפן: ¹² ווישבו כל
 היהודים מכל המקומות אשר נדחו שם ויבאו ארץ
 יהודה אל גדרליהו המצפה ויאספו יין וקץ הרבה
 מאד: ¹³ ויהודנן בן קרחה וכל שרוי החילים אשר בשדה
 בא אל גדרליהו המצפה: ¹⁴ ויאמרו אליו הידוע הדעת
 כי בעלים מלך בני עמון שלח את ישמعال בן נתניה
 להכתך נש ולא האמין להם גדרליהו בן אחיקם:
¹⁵ ויהודנן בן קרחה אמר אל גדרליהו בסתר במצופה
 לאמר אלכה נא ואכה את ישמعال בן נתניה ואיש לא
 ידע למה יכקה נש ונפציו כל יהודה הנקבצים אליך
 ואבדה שרירות יהודה: ¹⁶ ויאמר גדרליהו בן אחיקם
 אל יהונתן בן קרחה אל העש את הדבר הזה כי שקר
 אתה דבר אל ישמعال:

41 יהו בחדש השביעי בא ישמعال בן נתניה בן
 אלישמע מזרע המלוכה ורבי המלך ושרהה אנשים
 אותו אל גדרליהו בן אחיקם המצפה ויאכלו שם לחם
 יהדו במצופה: ² ויקם ישמعال בן נתניה ושרה
 האנשים אשר היו אותו ויקו את גדרליהו בן אחיקם בן
 שפן בחרב וימת אותו אשר הפקיד מלך בכל ארץ:

ושופר לא נשמע וללחם לא נרעב ושם נשב: ¹⁵ ועתה
לכן שמעו דבר יהוה שארית יהודת כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל אם אתם שום תשמון פנים לבא
מצרים ובאתם לגור שם: ¹⁶ והייתה החרב אשר אתם
יראים ממנה שם תשיג אתכם בארץ מצרים והרעב
אשר אתם דאגים ממנה שם ידבק אחריכם מצרים ושם
תמתו: ¹⁷ ויהיו כל האנשים אשר שמנו את פניהם לבוא
מצרים לגור שם ימותו בחרב ברעב וכברב ולא
יהיה להם שריד ופליט מפני הרעה אשר אני מביא
עליהם: ¹⁸ כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
אשר נתך אפי ותחמי על ישבי ירושלים כן התק
חמתי עליהם בבאם מצרים והיותם לאלה ולשם
ולקללה ולהרפה ולא תראו עוד את המקום הזה:
דבר יהוה עליום שאրית יהודת אל תבוא מצרים
ידע תדע כי העידתי לכם היום: ²⁰ כי התעתים
בנפשותיכם כי אתם שלחחים ATI יהוה אלהיכם
לאמר החפכל בעדנו אל יהוה אלהינו וככל אשר
אמור יהוה אלהינו כן הנד לנו ועשינו: ²¹ ואנד لكم
היום ולא שמעתם בקול יהוה אלהיכם ולכל אשר
שלחני אליכם: ²² ועתה ידע תדע כי בחרב ברעב
ובבר תמותו במקום אשר חפצתם לבוא לגור שם:

43 ויהי ככליות ירמיהו לדבר אל כל העם את
כל דברי יהוה אלהיהם אשר שלחו יהוה אלהיהם
אליהם את כל הדברים האלה: ² ויאמר עזריה בן
הושעה וויחנן בן קרח וכל האנשים הזרים אמרים
אל ירמיהו שקר אתה מדבר לא שליך יהוה אלהינו
לאמר לא תבוא מצרים לגור שם: ³ כי ברוך בן נריה
מסית אתך בנו למען תה אנתו ביד הכנים לחיות
אתנו ולהגלוות אנתנו בבל: ⁴ ולא שמע וויחנן בן קרח
וכל שרי החילים וכל העם בקול יהוה לשבת בארץ
יהודה: ⁵ ויקח וויחנן בן קרח וכל שרי החילים את
כל שארית יהודת אשר שבו מכל הנויים אשר נדחו
וסרסים אשר השיב מגבעון: ⁶ וילכו וישבו בגדות
כמו מהם אשר אצל בית לחם לכלכת לבוא מצרים:

¹⁸ מפני הכנים כי יראו מפניים כי הכה ישמעאל בן
תנניה את גדרליהו בן אחיקם אשר הפקיד מלך בבל
בארץ: ¹⁹

42 וינשו כל שרי החילים וויחנן בן קרח ויוניה
בן הושעה וכל העם מקطن ועד גדור: ² ויאמרו אל
ירמיהו הנביא תפל נא תחנתנו לפניק והתפלל בעדנו
אל יהוה אלהיך בעד כל השארית הזאת כי נשארנו
מעט מהרבה כאשר עזינו ראות אנתנו: ³ וינגד לנו
יהוה אלהיך את הדרך אשר נלך בה ואת הדבר
אשר עשה: ⁴ ויאמר אליהם ירמיהו הנביא שמעתי
הנני מחהפל אל יהוה אלהיכם כדבריכם והיה כל
הדבר אשר ענה יהוה אתכם אניד לכם לא אמנע
מכם דבר: ⁵ והמה אמרו אל ירמיהו יהו יהוה בנו
עד אמת ונאמן אם לא ככל הדבר אשר ישליך יהוה
אליך אליוינו כן נעשה: ⁶ אם טוב ואם רע בקול יהוה
אליהם אשר אלו שלחים אתך אליו נשמע למען אשר
ויטב לנו כי נשמע בקול יהוה אלהינו: ⁷ ויהי מקץ
עשרת ימים ויהי דבר יהוה אל ירמיהו: ⁸ ויקרא אל
ויחנן בן קרח ואל כל שרי החילים אשר אותו ולכל
העם למקطن ועד גדור: ⁹ ויאמר אליהם כי אמר
יהוה אלהי ישראל אשר שלחחים ATI יהוה אלהינו להפיל
תחנתכם לפני: ¹⁰ אם שוב תשבו בארץ הזאת ובנית
אתכם ולא אהרס ונטעתי אתכם ולא אתחוש כי נחמתי
אל הרעה אשר עשית לכם: ¹¹ אל תיראו מפני מלך
בבל אשר אתם יראים מפני אל תיראו ממנה נאם
יהוה כי אתכם אני להושיע אתכם ולהציל אתכם
מידו: ¹² ואותן לכם כרם רחמים וرحم אתכם והשיב אתכם
אל אדמתכם: ¹³ ואמרים אתם לא נשב בארץ
זהות לבתיהם שמע בקול יהוה אלהיכם: ¹⁴ לאמר לא
כי ארץ מצרים נבואה אשר לא נראה מלחתה וקול

שים רעה גדרולה אל נפשתכם להכricht לכם איש
ואהה עולל יונק מתקד יהודה לבתי הותיר לכם
שארית: ⁸ להכעuni במעשי ידיםם לקטר לאלהים
אחרים בארץ מצרים אשר אתם באים לנור שם למען
הכricht لكم ולמען היוחתם לקללה ולהחרפה בכל
נוי הארץ: ⁹ השחחתם את רעות אבותיכם ואת רעת
מלכי יהודה ואת רעות נשיו ואת רעתיכם ואת רעת
נשיכם אשר עשו בארץ יהודה ובಚוץ ירושלים:
¹⁰ לא דכו עד היום הזה ולא יראו ולא הלו כבתרתי
ובחקתי אשר נתתי לפניכם ולפניהם אבותיכם: ¹¹ לכן
כה אמר יהוה צבאות אלהו ישראל ההני שם פני
בכם לרעה ולהכricht את כל יהודה: ¹² וולקחתי את
שארית יהודה אשר שמו פניהם לבוא ארץ מצרים
ברעב ובדבר: ¹³ וולא יהיה פליט ושריד לשארית
יהודה הבאים לנור שם בארץ מצרים ולשוב ארץ
יהודה אשר הנה מנשאים את נפשם לשוב לשbeta
שם כי לא ישבו כי אם פלטימ: ¹⁴ ויענו את ירמיהו
כל האנשים הידועים כי מקטרות נשיהם לאלהים
אחרים וכל הנשים העמדות קгал גדויל וכל העם
הישבים בארץ מצרים בפרטוס לאמר: ¹⁵ הדבר
אשר דברת אלינו בשם יהוה איןנו שמעים אליו:
¹⁶ כי עשה נעשה את כל הדבר אשר יצא מפיו לקטר
למלך השמיים והסיך לה נסכים כאשר עשינו אגחנו
ואבתינו מלכינו ושרינו בערי יהודה ובבחוץ ירושלים
ונשבע לחם ונהייה טובים ורעה לא ראיינו: ¹⁷ ומן
או חדלנו לקטר למלך השמיים והסיך לה נסכים
חסכנו כל וחרב וברעב תמןנו: ¹⁸ וכי אנחנו מקטרים
למלך השמיים ולהסיך לה נסכים המבלודי אنسינו

שם לנור בארץ יהודה: ¹⁹ את הנברים ואת הנשים
ואת הטר ואת בנות המלך ואת כל הנפש אשר הינה
בבויארין רב טבחים את נדליהם בן אחיקם בן שפן
ויאת ירמיהו הנביא ואת ברוך בן נריהו: ²⁰ ויבאו ארץ
מצרים כי לא שמעו בקול יהוה ויבאו עד תחפנחס:
ויהיו דבר יהוה אל ירמיהו בתחפנחס לאמר: ²¹ קח
בידך אבני גדרות וטמנתם במלט במלבן אשר
בפתח בית פרעה בתחפנחס לעיני אנשים יהודים:
²² ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות אלהו ישראל
הנני שלח ולקחתי את נבוכדראצ'ר מלך בבל עברי
ושנתהו כסאו ממעל לאבני האלה אשר טמנתי ונטה
את שפרו עלייהם: ²³ וובאה והכח את ארץ מצרים
אשר למות למות ואשר לשבי לשבי ואשר להרב
לחרב: ²⁴ וזכה אש בbatis אליו מצרים ושרוף
ושבם ועתה את ארץ מצרים כאשר יעטה הרעה את
בנדו ויצא שם בשלום: ²⁵ וושבר את מצובות בית
שמש אשר בארץ מצרים ואת בתו אלהי מצרים ישרפ
באש:

44 הדבר אשר היה אל ירמיהו אל כל היהודים
הישבים בארץ מצרים היישבים ממנדל ובתחפנחס
ובנוף ובארץ פתרוס לאמר: ¹ כה אמר יהוה צבאות
אליהו ישראל אתם ראיותם את כל הרעה אשר הבאתי
על ירושלים ועל כל ערי יהודה והנמ חרבה היום זה
ואין בהם יושב: ² מפני רעהם אשר עשו להכעuni
ללכת לקטר לעבד לאלהים אחים אשר לא ידועם
המה אתם ואבתיכם: ³ ואשלח אליכם את כל עברי
הנבאים ה чисים ושליח לאמר אל נא תעשו את דבר
התעבה הזאת אשר שנאתי: ⁴ וולא שמעו ולא הטו את
זונם לשוב מרעהם לבתי קטר לאלהים אחרים:
⁵ ותתק החמי ואפי ותבער בערי יהודה ובבחוץ
ירושלם ותהיינה להרבה לשם כיום הזה: ⁶ ועתה
כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל למה אתם

עשינו לה כונים להערכה והסך לה נסכים:²⁰ ויאמר ירמיהו הנביה אל ברוך בן נריה בכתבו את הדברים האלה על ספר מפי ירמיהו בשנה הרביעית ליהויקים בן אישיה מלך יהודה לאמר: 2 כה אמר יהוה אלה ישראל عليك ברוך: 3 אמרת אוי לנו לי כי יוסף יהוה גון על מכאבי געתה באנחתיו ומנוחה לא מצאתו: 4 כה תאמר אלינו כה אמר יהוה הנה אשר בניתי אני הרס ואת אשר נתעטתי אני נשח ואת כל הארץ היא: 5 ואותה תבקש לך נדלות אל תבקש כי הני מביא רעה על כלبشر נאם יהוה נתתי לך את נפשך לשלול על כל המקומות אשר תלך שם:

46 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביה על הנימים: 2 למלכים על חיל פרעה נכו מלך מצרים אשר היה על נהר פרת בכרכמש אשר הכה נבוכדראצ'ר מלך בכל בשנת הרביעית ליהויקים בן אישיה מלך יהודה: 3 ערכו מגן וצנה ונשו למלחמה: 4 אסרו הסוסים ועלו הפרשים והתייצבו בכובעים מרכז הרמחים לבשו הסרינות: 5 מודיע ראיות המה החיטים נסנים אחור וגבוריהם יכחו ומנוס נסו ולא הפנו מגור מסביב נאם יהוה: 6 אל ימוס הקל ואל ימלט הגבור צפונה על יד נהר פרת כשלו ונפלו: 7 מי זה כיар עלה כנהרות יתגעשו מימי: 8 מצרים כיар עלה וכנהרות יתגעשו מים ויאמר אללה אכסה ארץ אבירה עיר וושבי בה: 9 על הסוסים והתחללו הרכובו יצאו הגבורים כוש ופוט תשפי מן ולודים תשפי דרכי קשת: 10 והיומ ההוא לאדרני יהוה צבאות ים נקמה להנקם מצרי ואכללה הרבה ושבעה ורודה מדמים כי זבח לאדרני יהוה צבאות הארץ צפון אל נהר פרת: 11 עלי גלעד וקתי צרי בחולות בת מצרים לשוא הריבית רפאות תעלה אין לך: 12 שמעו גוים קלוניך וצוחתך מלאה הארץ כי גיבור בגבור כשלו יחריו ונפלו שנייהם: 13 הדבר אשר דבר יהוה אל ירמיהו

ירמיהו אל כל העם על הגברים ועל הנשים ועל כל העם הענים אותו דבר לאמר: 21 הלווא את הקטר אשר קתרתם בערי יהודה ובಚזות ירושלם אתם ואבותיכם מלכיכם ושיריכם ועם הארץ אתם זכר יהוה והעללה על לבו: 22 ולא יוכל יהוה עוד לשאת מפני רע מעלייכם מפני התועבה אשר עשיתם ותהי ארצכם לחרבה ולשמה ולקללה מאין ישב כהיום זה: 23 מפני אשר קתרתם ואשר חטאתם ליהוה ולא שמעתם בקול יהוה ובתרתו ובחקתו ובעדותיו לא הלכתם על כן קראתם הרעה הזאת כיום הזה:

24 ויאמר ירמיהו אל כל העם ואל כל הנשים שמעו דבר יהוה כל יהודה אשר בארץ מצרים: 25 כה אמר יהוה צבאות אלה ישראל לאמר אתם ונשיכם ותדברנה בפייכם ובידיכם מלאתם לאמר עשה נעשה את נדרינו אשר נדרנו לקטר למלכת השמים ולהסך לה נסכים הקים תקינה את נדריכם ועשה תעשינה את נדריכם: 26 לבן שמעו דבר יהוה כל יהודה היישבים בארץ מצרים הני נשבתו בשם הנدول אמר יהוה אם יהוה עוד שמי נקרא בפי כל איש יהודה אמר כי אדרני יהוה בכל ארץ מצרים: 27 הני שקד עליהם לרעה ולא לטובה ותמו כל איש יהודה אשר בארץ מצרים בחרב וברעב עד כלותם: 28 ופליטיו חרב ישבון מן ארץ מצרים ארץ יהודה מתי מספר וידעו כל שאירית יהודה הבאים לארץ מצרים לנור שם דבר מי יקום ממוני מהם: 29 וזאת לכם אותן נאם יהוה כי פקד אני עליכם במקום זה למען תדרשו כי קום יקומו דברי עלייכם לרעה: 30 כה אמר יהוה הני נתן אן פרעה חפרע מלך מצרים ביד איביו וביד מבקשי נפשו כאשר נתתי את צדקיהו מלך יהודה ביד נבוכדראצ'ר מלך בכל איביו ומבקש נפשו:

הנביא לבוא נבוכדראצ'ר מלך בבל להכוה את ארץ מצרים: ¹⁴ הנגידו למצרים והשמיעו במנדול והשמיעו בנפ' ובתחפנחס אמרו התייצב והכן לך כי אכלת חרב סביביך: ¹⁵ מודיע נסחף אביריך לא עמד כי יהוה הדפו: ¹⁶ הרבה כושל גם נפל איש אל רעהו ויאמרו קומה ונשבה אל עמו ואל ארץ מולדתנו מפני חרב היונה: ¹⁷ קראו שם פרעה מלך מצרים שאון חוף הים שם יעדה:

48 לモאככה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הויל נבו כי שדרה הבישה נלכדה קרייטים הבישה המשגב וחתה: ² אין עד תחלת מואכ בחשבון חשבו עליה רעה לכוי נכריתנה מנוי נם מדמן תדמי אחריך חלק הרבה: ³ קול צעקה מהרונים שד ושבר גдолה: ⁴ נשברה מואכ השמייעו זעקה צעורייה: ⁵ כי מעלה הלחות בבכי יعلا בכיו כי במורד חורנים צרי צעקת שבר שמעו: ⁶ נסו מלטו נפשכם ותהיינה כערודר במדבר: ⁷ כי עין בטחך במעשהיך ובאוצרותיך נם את תלכדי ויצא כמויש בנולה כהנוו ושריו ייחד: ⁸ ויבא שדר אל כל עיר ועיר לא תמלט ואבד העמק ונשמד המישר אשר אמר יהוה: ⁹ תננו ציץ למואכ כי נצא תצא ועריה לשמה תהיני מה אין יושב בהן: ¹⁰ אדור עשה מלאכת יהוה רמיה ואדורו מנע הרבו מדם: ¹¹ שאנן מואכ מנגורו ושקט הוא אל שמריו ולא הורק מכלי אל כל ובניולה לא הלק על כן עמד טumo בו וריחו לא נמר: ¹² לכן הנה ימים באים נאם יהוה ושלחתיו לו צעים וצעחו וכליו ידריקו ונבליהם ינפכו: ¹³ וובש מואכ מוכמוש כאשר בשו בית ישראל מבית אל מבטחים: ¹⁴ איך האמרו גבורים אנחנו ואנשי חיל למלחמה: ¹⁵ שדר מואכ ועריה עליה ומבחר בחורייו ירדו לטבח נאם המלך יהוה צבאות שמו: ¹⁶ קרוב איד מואכ לבוא ורעתו מהרה מאד: ¹⁷ נדו לו כל סביביו וכל ידעי שמו אמרו איך נשבר מטה עז מקל

הנביא לשבור בהרים וככרמל בים יבאו: ¹⁹ כל' גולה עשי לך יוושבת בת מצרים כי נפ' לשמה תהיה ונצחה מאין יושב: ²⁰ עגלת יפה פיה מצרים קרע מצפון בא בא: ²¹ נס שכירה בקרבה עצני מרבק כי נס המה הפנו נסו ייחדיו לא עמדו כי יום אידם בא עליהם עת פקדתם: ²² קולת כנחש ילך כי בחליליכו ובקרדמות באו לה כחטבי עצים: ²³ כרתו יערה נאם יהוה כי לא יחקר כי רבו מארבה ואין להם מס' פ' הבישה בת מצרים נתנה ביד עם צפון: ²⁵ אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הני פוקד אל אמון מנא ועל פרעה ועל מצרים ועל אלהיה ועל מלכיה ועל פרעה ועל הבתחים בו: ²⁶ ונתנים ביד מבקשי נפשם וביד נבוכדראצ'ר מלך בבל וביד עבדיו ואחריו כן תשכנ כיימי קדם נאם יהוה: ²⁷ ואתה אל תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל כי הני מושך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקוב ושקט ושאנן ואין מהריד: ²⁸ אתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה כי אם אני כי עשה כל' בכל הגוים אשר הדחתיך שמה ואתך לא עשה כל' כי יוסתריך למשפט ונקה לא אנך:

47 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא אל פלשטים בטרכם יכה פרעה את עזה: ² כי אמר יהוה הנה מים עליים מצפון והיו לנחל שוטף וישטפו ארץ ומלואה עיר וישבי בה וועקו האדים והילל כל יושב הארץ: ³ מוקול שעטה פרסות אביריו מרعش לרכיבו

תפארה: ¹⁸ רדי מכבוד ישבי בצמא ישבה בת דיבון
 כי שדר מואב עליה בך שחת מנצחיך: ¹⁹ אל דרך
 עמדיו וצפי יושבת ערoulder שאלי נס ונמלטה אמרי מה
 נהיתה: ²⁰ הביבש מואב כי חתה הילוי וזקי הינו
 באנון כי שדר מואב: ²¹ ומשפט בא אל ארץ המישר
 אל חלון ואל יהצה ועל מופעתה: ²² ועל דיבון ועל
 נבו ועל בית דבלתיהם: ²³ ועל קריות ועל בית גמול
 ועל בית מעון: ²⁴ ועל קריות ועל בצרה ועל כל ערי
 ארץ מואב הרחיקות והקרבות: ²⁵ גנדעה קרן מואב
 וזרעו נשברה נאם יהוה: ²⁶ השכירדו כי על יהוה
 הנגיד וספק מואב בקיאו והיה לשחק נם הוא: ²⁷ ואם
 לאו השחק היה לך ישראל אם בנבכים נמצאה כי
 מדוי דבריך בו תתנודר: ²⁸ עזבו ערים ושכנו בסלע
 ישבו מואב והיו כיונה תקנן בעברי פי פחת: ²⁹ שמענו
 נאון מואב נאה מאד גבחו וגאננו גאנטו ודם לבו:
³⁰ אני ידערנו נאם יהוה עברתו ולא כן בדיו לא כן
 שעשו: ³¹ על כן על מואב איליל ולמואב כליה אזעך
 אל אנשי קיר חזקיה: ³² מבכי יעור אבכה לך
 הנפן שבמה נטישתיך עברו ים עד ים יעור נגעו על
 קיציך ועל בצריך שדר נפל: ³³ ונאספה שמחה וניל
 מכרכמל ומארץ מואב ויין מיקבים השבתי לא ידרך
 הידר הידר לא הידר: ³⁴ מזועקת חשבון עד אלעללה
 עד יהץ נתנו קולם מצער עד חרנים עגלת שלשה
 כי גם נמרים למשמות יהיו: ³⁵ והשบทי למואב
 נאם יהוה מעלה במאה ומתקיר לאלהיו: ³⁶ על כן
 לבי למואב כחלילים יהמה ולבוי אל אנשי קיר חזק
 כחלילים יהמה על כן יתרת עשה אבדו: ³⁷ כי כל
 ראש קרחה וכל זוקן גדרעה על כל ידים גדרת וועל
 מתרנים שך: ³⁸ על כל גנות מואב וברחבתיה כליה
 מספד כי שברתו את מואב ככלי אין חפץ בו נאם
 יהוה: ³⁹ איך חתה היללו איך הפנה ערף מואב בוש
 והוא מואב לשחק ולמחתה לכל סביביו: ⁴⁰ כי כה

הנה משפט מואב:

49 לבני עמוון כה אמר יהוה הבנים אין לישראל
 אם יורש אין לו מודוע ירש מלכם את גנד ועמו בערו
 ישב: ² لكن הגה ימים באים נאם יהוה והשמעתי אל
 רבתה בני עמוון תרעות מלחמה והיתה לתל שמה
 ובניתה באש תצנה וירש ישראל את ירשו אמר
 יהוה: ³ הילילי חשבון כי שדרה עי צעקה בנות
 הרבה חגרנה שקים ספדרה והתשוטטה בגדרות כי
 מלכם בנולה ילך כהניו ושריו יהדיו: ⁴ מה תהללי
 בעמקים זב עמקך הבית השובבה הבטהה באוצרתיה
 מי יבוא אל: ⁵ הני מביא עלייך פחד נאם אדרני יהוה
 צבאות מכל סביביך ונדרחותם איש לפניו ואין מקבץ
 לנרד: ⁶ ואחרי כן אшиб את שבota בני עמוון נאם
 יהוה: ⁷ לאדרום כה אמר יהוה צבאות האין עוד חכמתה
 בתימן אבדה עצה מבנים נטרחה חכמתם: ⁸ נסו הפנו
 העמיקו לשכת ישבי דרזן כי איד עשו הבאתו עלי עת
 פקדתו: ⁹ אם בצרים באו לך לא ישארו עוללות
 אם גנבים בלילה השחיתו דים: ¹⁰ כי אני חשבתי
 את עשו גליתו את מסתורי ונחבה לא יכול שדר
 וזרעו ואחיו ושכניו ואיננו: ¹¹ עזבה יתמייך אני אחיה
 ואלמנתיך עלי תבטחו: ¹² כי כה אמר יהוה הנה אשר

אין משפטם לשותות הocus שתו ישתוו ואתה הוא נקה
 נכה לא נקה כי שתה תשתה: ¹³ כי בינו שבתני נאם
 יהוה כי לשמה לחרפה לחרב ולקלה תהיה בצרה
 וכל עירה תהיה להחרבות עולם: ¹⁴ שמועה שמעתי
 מאת יהוה וציר בנים שלוח התקבצו ובאו עליה
 וקומו למלחמה: ¹⁵ כי הנה קתן נתתקד בנים בזוי
 באדם: ¹⁶ תפלצתך השיא אתך זדון לבך שכני בחני
 הסלע חפשי מרום נבעה כי תגבה כנשך קוך ממש
 אורידך נאם יהוה: ¹⁷ והיתה אדורם לשמה כל עבר
 עליה ישם וישרך על כל מוכחה: ¹⁸ כמחפת סדרם
 עם מהר והשכינה אמר יהוה לא ישב שם איש ולא יגור
 בה בן אדם: ¹⁹ הנה אריה יעלה מגנון הירדן אל
 נהה איתן כי ארנעה אריצנו מעלה וממי בחור אליה
 אפקד כי מי כמוני וממי יעדני וממי זה רעה אשר יעמוד
 לפניו: ²⁰ לכן שמעו עצה יהוה אשר יען אל אדורם
 ומהשבותיו אשר חשב אל ישבי תימן אם לא יסחובם
 צעריהם הצאן אם לא ישים עליהם נהום: ²¹ מוקול נפלם
 רעשה הארץ צעה ביום סוף נשמע קולה: ²² הנה
 כנשך יעלה יודאה ויפרש כנפיו על בצרה והיה לב
 נבוורי אדורם ביום ההואقلب אשה מצרה: ²³ לדמשק
 בשזה חמאת ואפרפֶר כי שמעה רעה שמעו נמנעו ביום
 דאגה השקט לא יוכל: ²⁴ רפהה דמשק הפנה לנוס
 ורטט החזקה צרה וחבלים אחותה כיוודה: ²⁵ אך
 לא עזבה עיר תהלה קריית משושי: ²⁶ לכן יפלל
 בחוריה ברחובותה וכל אנשי המלחמה יידמו ביום
 ההוא נאם יהוה צבאות: ²⁷ והצטי אש בחומת دمشق
 ואכליה ארכנות בן הדר: ²⁸ לקדר ולמלכות חזר
 אשר הכה נבוכדראצור מלך בכל כה אמר יהוה
 קומו עליו אל קדר ושדרו את בני קדם: ²⁹ אהיליהם
 וצאנם יקחו יריעותיהם וכל כליהם ונמליהם ישאו
 להם וקראו עליהם מנור מסביב: ³⁰ נסו נדו מאר
 העמיקו לשבת ישבי חצור נאם יהוה כי ייעץ עלייכם

50 הדבר אשר דבר יהוה אל בבל אל הארץ
 כshedim b'ir yirmiyahu hanbia': ² חנדו בנים והשמיינו
 וושאנו השמיינו אל הכהדו אמרו נלכדה בכל הביש
 בלחת מרדך הבישו עצביה חתו גולליה: ³ כי עליה
 עליה נוי מצפון הוא ישוט את ארצها לשמה ולא יהיה
 יושב בה מאדם ועד בהמה נדו הלאבו: ⁴ ביום הומה
 ובעת ההיא נאם יהוה יבא בני ישראל המה ובני
 יהודה ייחדו הלווק ובכו יילכו ואת יהוה אלהיהם
 יבקשו: ⁵ ציון ישאלו דרך הנה פניהם באו ונלו
 אל יהוה ברית עולם לא תשכח: ⁶ צאן אבדות היה
 עמי רעשה התעומם הרדים שובבים מהר אל גבעה
 הלוכו שכחו רבצם: ⁷ כל מוצאיםם אכלום וצריםם
 אמרו לא נאשם תחת אשר חטאנו ליהוה נהנו צדק
 ומוקה אבותיהם יהוה: ⁸ נדו מותך בכל ומארץ

נבווכדראצור מלך בכל עצה וחשב עליהם מוחשבה:
 תנקה לא תנקה כי שתה תשתה: ¹³ כי בינו שבתני נאם
 יהוה כי לשמה לחרפה לחרב ולקלה תהיה בצרה
 וכל עירה תהיה להחרבות עולם: ¹⁴ שמועה שמעתי
 מאת יהוה וציר בנים שלוח התקבצו ובאו עליה
 וקומו למלחמה: ¹⁵ כי הנה קתן נתתקד בנים בזוי
 באדם: ¹⁶ תפלצתך השיא אתך זדון לבך שכני בחני
 הסלע חפשי מרום נבעה כי תגבה כנשך קוך ממש
 אורידך נאם יהוה: ¹⁷ והיתה אדורם לשמה כל עבר
 עליה ישם וישרך על כל מוכחה: ¹⁸ כמחפת סדרם
 עם מהר והשכינה אמר יהוה לא ישב שם איש ולא יגור
 בה בן אדם: ¹⁹ הנה אריה יעלה מגנון הירדן אל
 נהה איתן כי ארנעה אריצנו מעלה וממי בחור אליה
 אפקד כי מי כמוני וממי יעדני וממי זה רעה אשר יעמוד
 לפניו: ²⁰ לכן שמעו עצה יהוה אשר יען אל אדורם
 ומהשבותיו אשר חשב אל ישבי תימן אם לא יסחובם
 צעריהם הצאן אם לא ישים עליהם נהום: ²¹ מוקול נפלם
 רעשה הארץ צעה ביום סוף נשמע קולה: ²² הנה
 כנשך יעלה יודאה ויפרש כנפיו על בצרה והיה לב
 נבוורי אדורם ביום ההואقلب אשה מצרה: ²³ לדמשק
 בשזה חמאת ואפרפֶר כי שמעה רעה שמעו נמנעו ביום
 דאגה השקט לא יוכל: ²⁴ רפהה דמשק הפנה לנוס
 ורטט החזקה צרה וחבלים אחותה כיוודה: ²⁵ אך
 לא עזבה עיר תהלה קריית משושי: ²⁶ לכן יפלל
 בחוריה ברחובותה וכל אנשי המלחמה יידמו ביום
 ההוא נאם יהוה צבאות: ²⁷ והצטי אש בחומת دمشق
 ואכליה ארכנות בן הדר: ²⁸ לקדר ולמלכות חזר
 אשר הכה נבוכדראצור מלך בכל כה אמר יהוה
 קומו עליו אל קדר ושדרו את בני קדם: ²⁹ אהיליהם
 וצאנם יקחו יריעותיהם וכל כליהם ונמליהם ישאו
 להם וקראו עליהם מנור מסביב: ³⁰ נסו נדו מאר
 העמיקו לשבת ישבי חצור נאם יהוה כי ייעץ עלייכם

כשרדים יצאו והיו כעתודים לפני צאן: ⁹ כי הנה אנכי כל פריה ירדו לטבח הוי עליהם כי בא יומם עת מעיר ומעלה על בבל קהיל נזירים נדלים הארץ צפון פקדתם: ²⁸ קול נסים ופליטים מארץ בבל להגיאו בציון את נקמת יהוה אלהינו נקמת היכלו: ²⁹ השמיעו ריקם: ¹⁰ והיתה כשרדים לשלל כל שללה ישבעו נאם יהוה: ¹¹ כי תשמחו כי עלי זשי נחלתי כי תפושי עגלה דשה ותצהלי כאברים: ¹² בושה אמכם מאד חפירה يولדתכם הנה אחרית נזים מדבר ציה וערבה: ¹³ מקץ יהוה לא תשב והיתה שמה כליה כל עבר על בבל שם וישרך על כל מכותיה: ¹⁴ ערכו על בבל סביב כל דרכיו קשת ידו אליה אל תחמלו אל חז כי ליהודה חטאה: ¹⁵ הריעו עליה סביב נתנה יהדה נפל אשותיה נהרסו חומותיו כי נקמת יהוה היא הנקמו בה כאשר עשתה עשו לה: ¹⁶ כרתו זורע מבבל ותפש מגל בעת קצר מפני הרבה היונה איש ארויות הדרחו הראשון אכלו מלך אשר וזה האחרון עצמו נובכדראצר מלך בבל: ¹⁸ لكن כי אמר יהוה צבאות אליהו ישראל הני פקד אל מלך בבל ואל ארצו כאשר פקדתו אל מלך אשר: ¹⁹ ושבכתי את ישראל אל נוהו ורעה הכרמל והבשן ובהר אפרים והנ lud חשבע נפשו: ²⁰ ביוםיהם החם ובעת ההיא נאם יהוה יבקש את עון ישראל ואיננו ואת חטא יהודה ולא תמציאנה כי אסלח לאשר אשair: ²¹ על הארץ מרותים עליה ואל יושבי פקד הרבה והחרם אחריהם נאם יהוה ועשה הכל אשר צויתך: ²² קול מלחהה בארץ ושבך גדול: ²³ איך ננדע וישבר פטיש כל הארץ איך היה לשמה בבל נזים: ²⁴ יקשתי לך ונמ נלכדת בבל ואת לא ידעת נמצאת ונמ נתפשת כי ביהוה התגניות: ²⁵ פתח יהוה את אוצרו ויוציא את כל זעמו כי מלאכה היא לאDEN יהוה צבאות הארץ מעלה ומיה יירדן אל נוה איתן כי ארנעה ארוצם ומעליה ומיה בחור אליה אפקד כי מי כמוני ומיה יועדיומי וה רעה אשר יעמד לפני: ⁴⁵ لكن שמעו עצת יהוה בארץ כשרדים: ²⁶ באו לה מקץ פתחו מאבסיה סלה כמו ערמים והחרימוה אל תהי לה שארית: ²⁷ חרבו אשר יעצ אל בבל ומהשבותיו אשר חשב אל ארץ

הכל הוא ושבט נחלתו יהוה צבאות שמו : 20 מפץ עליהם נוה : 21 מוקול נתפשה בבל נרעשה הארץ
וזעה בוניהם נשמע :

51 כה אמר יהוה הנני מעיר על בבל ואל ישבי לב
קמי רוח משחית : 2 ושלחתו לבל זרים וורה ויבקקו את ארצת כי היו עליה מסביב ביום רעה : 3 אל ידרך ידרך הדריך קשתו ואל יתעל בסרינו ואל תחמלו אל בחירה החרימו כל צבא : 4 ונפלו חללים בארץ כshedim ומדקרים בחוץותיה : 5 כי לא אלמן ישראל ויודעה מלאהיו מיהוה צבאות כי ארצם מלאה אשם מקדוש ישראל : 6 נסו מותך בבל ומלו איש נפשו אל תדמו בעונה כי עת נקמה היא ליהוה נמול הוא משלם לה : 7 כוס זהב בבל ביד יהוה משכורת כל הארץ מיינה שתו גנים על כן יתחללו נויים : 8 פחאמ נפלת בבל ותשבר היללו עליה קחו צרי למכואה אויל תרפא : 9 רפאננו את בבל ולא נרפאת עובוה ונולד איש לארצו כי נגע אל השמים משפטה ונשא עד שחיקם : 10 הוציא יהוה את צדקתינו באו ונספרה בzion את מעשה יהוה אלהינו : 11 הבררו החצים מלאו שלטים העיר יהוה את רוח מלכי מדוי כי על בבל מזמות להשחיתה כי נקמת יהוא נקמת היכלו : 12 אל חומת בבל שאנו נס החזיקו המשמר הקימו שמרים הכננו הארבים כי גם זם יהוה נס עשה את אשר הדר אל ישבי בבל : 13 שכنتי על מים רבים רכתה אוצרת בא קץ אמת בצעך : 14 נשבע יהוה צבאות בנפשו כי אם מלאתיך אדם כילק וענו עליך הייד : 15 עשה ארץ בכהו מכין הבל בחכמתו ותבונתו נתה שמיים : 16 ל��ול תתו המון מים בשמיים ויעל נשיים מקצת ארץ ברקים למטר עשה ויוצא רוח מאצרתינו : 17 נבער כל אדם מדעת הביש כל צרכ מפסל כי שקר נסכו ולא רוח בהם : 18 הבל מה מה מעשה תעטים בעת פקדתם יאבדו : 19 לא כאלה חלק יעקוב כי יוצר

בchap. 39 בחרם אשית את משתייהם והשכਰותיהם למען יעללו
 וישנו שנה עולם ולא יקיצו נאם יהוה: 40 אורדים כקרים לטעוב כאילים עם עתודים: 41 איך נלכדה שך ותפש תhalbת כל הארץ איך הייתה לשם בבל בגוים: 42 עללה על בבל הים בהמון גלי נכסהה: 43 היו עיריה לשם ארץ ציה וערבה ארץ לא ישב בהן כל איש ולא עבר בהן בן אדם: 44 ופקרתי על כל בבל והצאיו את בלעו מפיו ולא ינהרו אליו עוד נוים גם חומת בבל נפללה: 45 צאו מתחכה עמי ומלאו איש את נפשו מהרין אף יהוה: 46 ופָנִים יַרְדֵּךְ לִבְכֶּם ויראו בשמועה הנשמעת בארץ ובא בשנה השמעה ואחריו בשנה השמעה וחמס בארץ ומשל על משל: 47 לכן הנה ימים באים ופקרתי על פסילי בבל וככל ארצתה התבוש וכל חלליה יפלוי בתוכה: 48 ורננו על בבל שמים וארץ וכל אשר בהם כי מצפון יבוא לה השודדים נאם יהוה: 49 גם בבל לנפל חללי ישראל נם לבבל נפלו חללי כל הארץ: 50 פלטיהם מהרב הילכו אל העמדנו וכרכו מרוחק את יהוה וירושלים تعالה על לבבכם: 51 בשנו כי שמענו חרפה כסתה كلמה פניינו כי בא זרים על מקדרי בית יהוה: 52 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ופקרתי על פסילה ובכל ארצתה יאנק חלל: 53 כי تعالה בבל השמים וכי תבצר מרום עזה מאתך יבאו שדרדים לה נאם יהוה: 54 קול זעקה מבבל ושבך נдол מארץ כשרדים: 55 כי שדר יהוה את בבל ואבד ממנה קול נдол והמו גלים כמים רבים נתן שאון קולם: 56 כי בא עליה על בבל שודר ונלכדו נבוריה כתהה קשותם כי אל גמלות יהוה שלם ישלם: 57 והשכרתיו שרייה וחכמיה פחותיה וסגניה ונBORיה וישנו שנה עולם ולא יקיצו נאם המלך יהוה צבאות שמו: 58 כה אמר יהוה צבאות חמות בבל הרחבה ערער תערער ושעריה הנგבאים באש יצחו ויגעו עמים ברדי ריך ולאמים ברדי אש וייעפו: 59 הדבר

52

בנ' עשרים ואחת שנה צדקיהו במלךו וחתה עשרה שנה מלך בירושלים ושם אמו חמיטל בת ירמיהו מלבנה: 2 ויעש הרע בעני יהוה בירושלם עשה יהוקים: 3 כי על אף יהוה היה בירושלם ויהודיה עד השליכו אותם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך בבל: 4 ויהי בשנה התשעית למלך בבל העשורי בעשור לחדרש בא נבוכדרاذר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם ויחנו עליה ויבנו עליה דיק סכיב: 5 ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו: 6 בחדרש הרביעי בחשעה לחדרש ויחזק הרעב בעיר ולא היה ללחם לעם הארץ: 7 ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה יברחו ויצאו מהעירليلת דרך שער בין החומות אשר על נון המלך וכסדרים על העיר סכיב וילכו דרך הערבה: 8 וירדפו חיל כסדרים אחריו המלך וישינו את צדקיהו בערבה יתרחו וכל חילו נפצו מעליו: 9 ויתפשו את המלך ויעלו אותו אל מלך בבל רבלטה הארץ חמת וידבר אותו משפטים: 10 וישחט מלך בבל את בני צדקיהו לעניינו וגם את כל שרי יהודה שחט ברכבתה: 11 ואחת עני צדקיהו עור וייסרתו בנחשתים ויבאהו מלך בבל

בכליה ויתגנו בבית הפקדה עד יום מותו: ²² ובחדש הארץ ושים איש מעם הארץ הנמצאים בתחום העיר: ²³ ויקח אותם נבוארדן רב טבחים וילך אותם אל מלך נבוכדראצ'ר מלך בבל בא נבוארדן רב טבחים עמד לפני מלך בבל בירושלים: ²⁴ וישרף את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בית ירושלים ואת כל בית הנדול שرف באש: ²⁵ ואת כל חומות ירושלים סכיב נחציו כל חיל כבדים אשר את רב טבחים: ²⁶ ומדלות העם ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו אל מלך בבל ואת יתר האמון הגלה נבוארדן רב טבחים: ²⁷ ומדלות הארץ השαιיר נבוארדן רב טבחים לכרמים ולינבים: ²⁸ ואת עמודי הנחתת אשר לבית יהוה ואת המכנות את ים הנחתת אשר בבית יהוה שברו כבדים וישאו את כל נחתתם בבל: ²⁹ ואת הסרות ואת הייעם ואת המזמרות ואת המזוקת ואת הכהנות ואת כל כל הנקודות אשר ישרתו בהם לחקו: ³⁰ ואת הספרים ואת המהחות ואת המזוקות ואת הסירות ואת המנרות ואת הכרפות ואת המנקמות אשר זהב וזהב וכסף כסף לך רב טבחים: ³¹ העמודים שניהם הים אחד והבקר שנים עשר נחתת אשר תחת המכנות אשר עשה המלך שלמה לבית יהוה לא היה משקל לנחתתם כל הכלים האלה: ³² והעמודים שננה עשרה אמה קומה העמד האחד וחוט שתיים עשרה אמה יסבנו ועביו ארבע אצבעות נקוב: ³³ וכתרת עליו נחתת וקומה הכתרת האחת חמיש אמות ושבכה ורמוניים על הכותרת סכיב הכל נחתת וכאללה לעמוד השני ורמוניים: ³⁴ ויהיו הרמוניים תשעים וששה רוחה כל הרמוניים מאה על השבכה סכיב: ³⁵ ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש ואת צפניה כהן המשנה ואת שלשת שמרי הסוף: ³⁶ וממן העיר ל情怀 סריס אחד אשר היה פקיד על אנשי המלחמה ושבעה אנשים מראיפני המלך אשר נמצאו בעיר ואת ספר שר הצבא המציבא את עם

שמה הרוח לכלכת והאופנים ינשאו לעמם כי רוח
החייה באופנים: ²¹ בלחם ילכו ובעמדם יעדמו
ובתנשאם מעל הארץ ינשאו האופנים לעמם כי רוח
החייה באופנים: ²² ודרמות על ראש החיה רקייע כעין
הקרח הנורא נתוי על ראשיהם מלמעלה: ²³ ותחת
הרקייע כנפיהם ישרות אשה אל אחותה לאיש שתים
מכסות להנה ולאיש שתים מכסות להנה את גויתיהם:
ושדי בלחםם קול המלה כקול מהנה בעמדם תרפינה
כנפיהם: ²⁵ ויהי קול מעלה לركיע אשר על ראשם
בעמדם תרפינה כנפיהם: ²⁶ וממעל לركיע אשר על דמות
על ראשם כمرאה אבן ספר דמות כסא ועל דמות
הכסא דמות כמראה אדם עלייו מלמעלה: ²⁷ וארא
ונגה לו סביב: ²⁸ כמראה הקשת אשר היה בענן ביום
הנשס בן מראה הנגה סביב הוא מראה דמות כבוד
יהוה ואראה ואפל על פניו ואשמע קול מדבר:

2 ויאמר אליו בן אדם עמד על רגליך ואדרב
אתך: ² ותבא כי רוח כאשר דבר אליו ותעמדו על
רגליך ואשמע את מדבר אליו: ³ ויאמר אליו בן אדם
שולח אני אותך אל בני ישראל אל נוים המורדים
אשר מרדו כי המה ואבותם פשעו כי עד עצם היום
זהו: ⁴ וhubנים קשי פנים וחזקי לב אני שולח אותך
אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה: ⁵ ו מה
אם ישמעו ואמ יחרלו כי בית מורי המה וידיעו כי
נביי היה בתוכם: ⁶ ואתה בן אדם אל תירא מהם
ומדבריהם אל תירא כי סרבים וסלונים אותך ואל
עקרבים אתה יושב מדבריהם אל תירא ומפנייהם אל
תחת כי בית מורי המה: ⁷ ודברת את דברי אליהם אם
ישמעו ואם ייחדרו כי מורי המה: ⁸ ואתה בן אדם שמע
את אשר אני מדבר לך אל תה מרי כביה המרי
האופנים: ²⁰ על אשר יהיה שם הרוח ללכת ילכו

1 ויהי בשלשים שנה ברכיביו בחמשה לחדר ואני
בתוך הגולה על נהר כבר נפתחו השמיים ואראה
מראות אלהם: ² בחמשה לחדר היא השנה החמשית
לגלות המלך יוכין: ³ היה היה דבר יהוה אל
יהזקאל בן בזוי הכהן בארץ כבדים על נהר כבר
ותהי עליו שם יד יהוה: ⁴ וארא ותגנה רוח סערה
באה מן הצפון ענן נדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב
ומתוכה כעין החשמל מתוך האש: ⁵ ומתוכה דמות
ארבע חיות וזה מראיהם דמות אדם להנה: ⁶ וארבעה
פניהם לאחת וארבעה כנפיהם לאחת להם: ⁷ ורגליהם
רגל ישירה וכף רגליהם כף רגל עגל וניצמים כעין
נחתת קלל: ⁸ וידיו אדם מתחת כנפיהם על ארבעת
רבעיהם ופניהם וכנפיהם לארבעתם: ⁹ חברת אשה
אל אחותה כנפיהם לא יסבו בלכתן איש אל עבר
פניו ילכו: ¹⁰ ודמות פניהם פניו אדם ופניהם אריה אל
הימין לארבעתם ופניהם כנפיהם פרדות מלמעלה
נסר לארבעתן: ¹¹ ופניהם וכנפיהם פרדות מלמעלה
לאיש שתים חברות איש ושתיים מכוסות את גויתיהם:
ואיש אל עבר פניו ילכו אל אשר היה שמה
הרוח ללכת ילכו לא יסבו בלכתן: ¹³ ודמות הרים
מראים כוחלי אש בערות כמראה הלפידים היא
מתהלך בין החיים ונגה לאש ומן האש יוצא ברק:
והנה אופן אחד בארץ אצל החיים לארבעת פניו:
16 מראה האופנים ומעשיהם כעין תרשיש ודרמות אחד
לארבעתן ומראים ומעשיהם כאשר היה האופן
בתוך האופן: ¹⁷ על ארבעת רבעיהם בלחם ילכו לא
יסבו בלכתן: ¹⁸ ווניבחן ונבה להם ווראה להם ונבחם
מלאת עיניהם סביב לארבעתן: ¹⁹ ובבלכת החיים ילכו
האופנים אצלם ובתנשא החיים מעל הארץ ינשאו
האופנים: ²⁰ על אשר יהיה שם הרוח ללכת ילכו

פיצה פיך ואכל את אשר אני נתן אליך : 9 ואראה והנה רשות מדרכו הרשעה לחיתו הוא רשות בענו ימות ורמו מידך אבקש : 10 אתה כי הזרת רשע ולא שב מרשו ומדרכו הרשעה הוא בענו ימות ואתה את נפשך הצלת : 20 ובשוב צדיק מצדקנו ועשה עלונתי מכשול לפניו הוא ימות כי לא הזרתו בחטאיהם ימות ולא תזכיר צדקו אשר עשה ורמו מידך אבקש : 21 ואתה כי הזרתו צדיק לבתי חטא צדיק והוא לא חטא חייו ייחיה כי נזהר ואתה את נפשך הצלת : 22 והתה עלי שם יד יהוה ויאמר אליו קום צא אל הבקעה ושם אדבר אותך : 23 ואקים ואצא אל הבקעה והנה שם כבוד יהוה עומד ככבוד אשר ראוי על נהר כבר ואפל על פנוי : 24 ותבא כי רוח והעמדני על רגלי וירבר אליו ויאמר אליו בא הסגר בתוך ביתך : 25 ואתה בן אדם הנה נתנו عليك עבותים ואסרוך בהם ולא יצא בתוכם : 26 ולשונך אדרביך אל חך ונאלמת ולא תהיה להם לאיש מוכיח כי בית מריה המה : 27 ובדבריו אתה אפחה את פיך ואמרת אליהם מה אמר אדני יהוה השמע ישמע והחדרל כי בית מריה המה :

4 ואתה בן אדם לך לבנה ונתחה אותה לפניך וחקות עליה עיר את ירושלים : 2 ונתחה עליה מצור ובניתה עליה דיק ושפכת עליה סללה ונתחה עליה מחרנות ושים עליה קרим סביב : 3 ואתה קח לך מחבת ברזל ונתחה אותה קיר ברזל ביןך ובין העיר והכינתה את פניך אליה והייתה במצור וצורת עלייה זאת היא לבית ישראל : 4 ואתה שכב על צדך השמאלי ושמה את עון בית ישראל עלייו מספר הימים אשר תשכב עליו תשא את עונם : 5 ואני נתתי לך את שני עונם למספר ימים שלוש מאות וחמשים יום ונשאת עון בית ישראל : 6 וככלית את אלה ושכבת על צדך הימוני שנית ונשאת את עון בית יהודה ארבעים יום ויום לשנה יום לשנה נתתיו לך : 7 ואל מצור ירושלים ושמעת מפי דבר והזרת אותם ממוני : 18 באמרי

פיצה פיך ואכל את אשר אני נתן אליך : 9 ואראה והנה רשות מדרכו הרשעה לחיתו הוא רשות בענו ימות ורמו מידך אבקש : 10 ויפרש אותה לפני והיא כתובה פנים ואחור וכותב אליה קנים והנה והי :

3 ויאמר אליו בן אדם את אשר תמצא אכול אכול את המגלה הזאת ולך דבר אל בית ישראל : 2 ואפתח את פי ויאכלני את המגלה הזאת : 3 ויאמר אליו בן אדם בטנק תאכל ומעיך תמלא את המגלה הזאת אשר אני נתן לך ואכלה ותהי בפי כדבר שמתוק : 4 ויאמר אליו בן אדם לך בא אל בית ישראל ודברת ברכבי אליהם : 5 כי לא אל עם עמק שפה וכבדי לשון אתה אליהם אל בית ישראל : 6 לא אל עמים רבים עמק שפה וכבדי לשון אשר לא השמע דבריהם אם לא אליהם שלחתיך מה ישמעו לך : 7 ובית ישראל לא יאכו לשמע לך כי איןם אבים לשמע לך כי כל בית ישראל חזקי מצח וקשה לב המה : 8 הנה נתהי את פניך חזקים לעממת פניהם ואת מצחך חזק לעממת מצחם : 9 כשמיר חזק מצר נתתי מצחך לא תירא אותם ולא תחת מפניהם כי בית מריה המה :

10 ויאמר אליו בן אדם את כל דברי אשר אדבר לך כבלבך ובאיןך שמע : 10 וולך בא אל הנוללה אל בני עמק ודברת אליהם ואמרת אליהם מה אמר אדני יהוה אם ישמעו ואם יחרלו : 11 ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רعش גדויל ברוך כבוד יהוה ממקומו :

13 וקול כנפי החיות משיקות אשה אל אהותה וקול האופניים לעמתם וקול רעש גדויל : 14 ורוח נשאתי ותקחני ואליך מור בחמת רוחו ייד יהוה עלי חוכה :

15 ואבוא אל הנוללה תל אביב הישבים אל נהר כבר ואשר המה יושבים שם ואשב שם שבעת ימים ממשימים בחותכם : 16 ויהי מקצתה שבעת ימים ויהי דבר יהוה אליו לאמր : 17 בן אדם צפה נתתיק לבית ישראל ושמעת מפי דבר והזרת אותם ממוני : 18 באמרי

תchein פניך וזרעך חשופה ונכאת עליה: ⁸ והנה נתתי לך עבותים ולא תהפק מצדך אל צדך עד כלותך ימי מצורך: ⁹ ואותה קח לך חtin ושערם ופול ועדשים ודרון וכסמים ונתחה אותם בכלאי אחד ועשה אותם לך ללחם מספר הימים אשר אתה שוכב על צדך שלוש מאות ותשעים יום תאכלנו: ¹⁰ ומאלך אשר תאכלנו במקול עשרים שקל ליום מעת עד עת תאכלנו: ¹¹ וממים במסורת תשתה ששית ההיין מעת עד עת תשתה: ¹² וענטה שערים האכלנה והיא בוגלי צאת האדם תעננה לענייהם: ¹³ ויאמר יהוה ככה יאכלו בני ישראל את לתחם טמא בנים אשר אידיהם שם: ¹⁴ ואמר אלה אדני יהוה הנה נפשי לא מטמא ונבלחה וטרפה לא אכלתי מנעוריו ועד עתה אחמול: ¹⁵ שלשתיך בדבר מוות וברעיכו יכול בחיק והשלשית בחרב יפלו סביבותיך והשלישית לכל רוח אורה וחרב אריך אהדריהם: ¹⁶ וכלה אפי והנחותי חמוטי בהם והנחותי יידעו כי אני יהוה דברתוי בקנותי בכלותי חמוטי בהם: ¹⁷ ואתנק לחרבתך ולהרפה בנים אשר סביבותיך לעניין כל עופר: ¹⁸ והיתה חרפה גודופה מוסר ומשמה לנויים אשר סביבותיך בעשותי בך שפטים באף ובחמה ובתחחות חמota אני יהוה דברתוי: ¹⁹ בשלחי את חצי הרעב הרעים בהם אשר היו למשיחתך אשר אשלח אותך לשחתכם ורעב אספ عليهم ושברתי לכם מטה לחם: ²⁰ ושלחת עלייכם רעב וחיה רעה ושכלך ודבר רעם יعبر בך וחרב אביא עלייך אני יהוה דברתוי:

6 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: ² בן אדם שם פניך אל הרוי ישראל והנבא אליהם: ³ ואמרת הרוי ישראל שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה להרים והרים בכנפיך: ⁴ וממהם עוד תחק והשלכת אותם אל תוך האש ושרפת אותם באש ממנה תאש אל כל בית ישראל: ⁵ כה אמר אדני יהוה זאת ירושלים בתוך הנויים שמתיה וסביבותיה ארצאות: ⁶ ותתמן את משפטיך לרשותה מן הנויים ואת חקוקותי מן הארץ אשר סביבותיה כי במשפטים מאסו וחוקותי לא הלאו בהם: ⁷ וכן אמר אדני יהוה יען המנכם מן הנויים

ונשמו איש ואחו ונמקו בעונם:

5 ואותה בן אדם קח לך חרב חרדה תער הגלבים תקחנה לך והעברת על ראשך ועל זנקך ולקחת לך מאוני משקל וחולקתם: ² שלשית באור העיר תהה בחרב סביבותיה והשלשית תורה לרוח וחרב אריך אהדריהם: ³ ולקחת משם מעת במספר וצרת אורה בכנפיך: ⁴ וממהם עוד תחק והשלכת אותם אל תוך האש ושרפת אותם באש ממנה תאש אל כל בית יהוד: ⁵ כה אמר אדני יהוה זאת ירושלים בתוך הנויים שמתיה וסביבותיה ארצאות: ⁶ ותתמן את משפטיך לרשותה מן הנויים ואת חקוקותי מן הארץ אשר סביבותיה כי במשפטים מאסו וחוקותי לא הלאו בהם: ⁷ וכן אמר אדני יהוה יען המנכם מן הנויים

מובהחותיכם ונשברו ונשבתו גלויכם וננדעו חמניכם **10** הנה היום הנה באה ייצאה הצפירה צע המטה פרח הדzon: **11** החמס Km למטה רשע לא מהם ולא מהמוןם ולא מהמהם ולאנה בהם: **12** בא העת הניעי היום הקונה אל ישמה והמורך אל תיאבל כי חרון אל כל המונה: **13** כי המורך אל הממcker לא ישוב עוד בחים חיתם כי חזון אל כל המונה לא ישוב ואיש בענו חיתו לא יתחזוק: **14** תקעו בתקוע והכין הכל ואין הילך למלחמה כי חרוני אל כל המונה: **15** החרב בחוזן והדבר והרعب מבית אשר בשדה ברעב ימול ותנשאר והנצח ברעב ימות וכליות איש בענו: **16** כל הידים תרפינה וכל ריכים תלכנה פלייטיהם והיו אל ההרים כינוי הנאות כל המות מים: **18** וחנרו שקים וכסתה אותם פלצות ואל כל פנים בושה ובכל ראייהם קרחה: **19** כספם בחוץ שליליו זוחבם לנדה יהוה כספם זוחבם לא יכול לשילכו זוחבם לנדה יהוה כספם זוחבם לא יכול להצילים ביום עברת יהוה נפשם לא ישבעו ומיעיהם לא ימלאו כי מכשול עונם היה: **20** וצבי עדי לנאון שמהו וצלמי הזועבם שקווציהם עשו בו על כן נחתיו להם לנדה: **21** ונתתיו ביד הורדים לבו ולרשעי הארץ לשלל וחללה: **22** והסבוטי פני מהם וחללו את צפוני ובאו בה פריצים וחללו: **23** עשה הרחוק כי הארץ מלאה משפט דמים והעיר מלאה חמס: **24** והבאתי רשי נוים וירושו את בתיהם והשבתי נאון עזים ונחלו מקדשיהם: **25** קפדה בא ובקשו שלום ואין: **26** היה על הוה תבוא ושםעה אל שמואה תהיה ובקש חזון מנביא ותורה האבד מכחן ועצה מזוקנים: **27** המליך תיאבל ונשיא ילبس שטמה וידי עם הארץ תבהלה מדרכם אעשה אותם ובמשפטיהם אשפטם וידעו כי אני יהוה:

8 יהו בשנה הששית בששי בחמשה לחדרש אני יושב בבתיו ווקני יהודה יושבים לפני ותפל עלי שם יד אדרני יהוה: **2** ואראה והנה דמות כمرאה אש ממראה ותוועבותיך בתוך תהין וידעתם כי אני יהוה מכח:

ונמהו מעשיכם: **7** ונפל חלל בתוכיכם וידעתם כי אני יהוה: **8** והותרתי בהיותיכם פלייטי חרב בגנים בהורותיכם בארץות: **9** ווכרו פלייטיכם אותי בנויים אשר נשבו שם אשר נשברתי את לבם חזונה אשר סר מעלי ואת עיניהם הנותן אחורי גלילים ונקטו בפניהם אל הרעות אשר עשו לכל תועבתיהם: **10** וידעו כי אני יהוה לא אל חنم דברתי לעשות להם הרעה הזאת: **11** כה אמר אדרני יהוה הכה בכפק וركע ברגליך ואמר Ach אל כל תועבות רעות בית ישראל אשר בחרב ברעב ובדבר לפול: **12** הרחוק בדבר ימות והקרוב בחרב יפול ותנשאר והנצח ברעב ימות וכליות חמתי בהם: **13** וידעתם כי אני יהוה בהיות חלילים בתוך גלויהם סביבות מובהחותיכם אל כל גבעה רמה בכל ראשיהם ותחת כל עץ רענן ותחת כל אלה עבתה מקום אשר נתנו שם ריח ניחח לכל גלויהם: **14** ונטתיו את ידי עליהם ונתתי את הארץ שטמה ומשמה ממדבר דבללה בכל מושבותיכם וידעו כי אני יהוה:

7 יהי דבר יהוה אליו אמר: **2** אתה בן אדם כה אמר אדרני יהוה לאדרמת ישראל קץ בא קץ על ארבעת כנפות הארץ: **3** עתה הקץ עלייך ושלחו אפי בר ושפתייךocrיך ונתתי לך את כל תועבתיך: **4** ולא תחוס עני עלייך ולא אחמול כיocrיך עלייך אתך ותוועבותיך בתוך תהין וידעתם כי אני יהוה: **5** כה אמר אדרני יהוה רעה אחת רעה הנה באה: **6** קץ בא בא קץ קץ אין לך הנה באה: **7** בא הארץ אליך יושב הארץ בא העת קרובי הים מהומה ולאחד הרים: **8** עתה מקרוב אשפוך חמתי לך וклиתי אפי בר ושפתייךocrיך ונתתי לך את כל תועבותיך: **9** ולא תחוס עני ולא אחמולocrיך לך אתך ותוועבותיך בתוך תהין וידעתם כי אני יהוה מכח:

מהגנו ולמטה אש וממגנו ולמעלה כمراה זהר כעין החשלה: 3 וישלח הבנית יד ויקחן ביצת הראש והשא את רוח בין הארץ ובין השמיים ותבא אליו ירושמה במראות אליהם אל פתח שער הפנימית הפונה צפונה אשר שם מושב סמל הקנהה המקנה: 4 והנה שם כבוד אלהי ישראל כمراה אשר ראוי בבקעה: 5 ויאמר אליו בן אדם שא נא ענייך דרך צפונה ואשע ענייך דרך צפונה והנה מצפון לשער המזבח סמל הקנהה זהה באה: 6 ויאמר אליו בן אדם הראה אתה מהם עושים תועבות נדלות אשר בית ישראל עשים פה לרחקה מעל מקדשי ועוד השוב תראה תועבות נדלות: 7 ויבא אליו אל פתח החצר ואראה והנה חור אחד בקיר: 8 ויאמר אליו בן אדם חתר נא בקיר ואחר בקיר ונה פתח אחד: 9 ויאמר אליו בא וראה את התועבות הרעות אשר הם עושים פה: 10 ואבוא ואראה והנה כל תבנית רמש ובהמה פה קץ וכל גלויל בית ישראל מחקה על הקיר סביב סביב: וזה בעים איש מוקני בית ישראל ויאנידו בן שפן עמד בתחום עמדים לפניו ואיש מקטרתו בידו ועתר ענן הקטרת עליה: 11 ויאמר אליו הראית בן אדם אשר זקנֵי בית ישראל עשים בחשך איש בחדריו משכיותו כי אמרים אין יהוה ראה לנו עוב יהוה את הארץ: 12 ויאמר אליו עזב יהוה את הארץ המשכו את חמתק על ירושלים: 13 ויאמר אליו עזון בית יהוה אשר אל הצפונה והנה שם תנשימים ישובות מוכחות את התומו: 14 ויבא אליו פתח שער בית יהוה אשר אל הצפונה והנה שם תנשימים ישובות מוכחות תראה תועבות נדלות מלאה: 15 ויאמר אליו הראית בן אדם עוד תשב בית יהוה הפנימיות ונה פתח היכל יהוה בין האלים ובין המזבח עשרים וחמשה איש אחריהם אל היכל יהוה ופניהם קדמה והמה משתוויהם קדמה לשמש: 16 ויאמר אליו הראית בן אדם הנקל לבית יהודה מעשיות את התועבות אשר עשו פה כי מלאו את הארץ

חמס וישבו להכיעני והם שלחים את הזמורה אל אפס: 18 ונם אני עשה בחמה לא תחוס עני ולא אחמל וקראו באוני קול נдол ולא אשמע אותם: 9 וקרא באוני קול נдол לאמר קרבו פקדות העיר ואיש כל' משחתו בידו: 2 והנה שש אנשים באים מדרך שער העליון אשר מפנה צפונה ואיש כל' מפצו בידו ואיש אחד בתוכם לבש בדים וקסת הספר במתנו ויבאו ויעמדו אצל מזבח הנחשת: 3 וכבוד אלהי ישראל נעל מהל הכרוב אשר היה עליו אל מפתח הבית וקרא אל האיש הלבש הבדים אשר קסת הספר במתנו: 4 ויאמר יהוה אלו עבר בתוכה העיר בטור ירושלים והתויהתו זו על מצחות האנשים הנאגים והנאנקים על כל התועבות הנעות בתוכה: 5 ולאללה אמר באוני עברו בעיר אחריו והכו על תחס עיניכם ואל תחמלו: 6 זקן בחור ובחולחה וטף ונשים תהרנו למשחת ועל כל איש אשר עליו התו אל תנשו ומძקורי תחלו ויחלו באנשים הוקנים אשר לפני הבית: 7 ויאמר אליהם טמא את הבית ומלאו את החצרות חללים צאו וייצאו והכו בעיר: 8 ויהי כהוכתם ונשאר אני ואפללה על פנו ואזעך ואמר אהה אדרני יהוה המשחתה אתה את כל שארית ישראל בשפיך את חמתק על ירושלים: 9 ויאמר אליו עזון בית ישראל ויודעה נдол במאור ומתמלא הארץ דמים והעיר מלאה מטה כי אמרו עוב יהוה את הארץ ואין יהוה ראה: 10 ונם אני לא תחוס עני ולא אחמל דרכם בראשם נתתי: 11 והנה האיש לבש הבדים אשר הקסת במנהנו משיב דבר לאמר עשו כי אשר צויתני:

10 ואראה והנה אל הרקיע אשר על ראש הכרבים כאבן ספיר כمراה דמות כסא נראת עליהם: 2 ויאמר אל האיש לבש הבדים ויאמר בא אל בינוות לנלול אל תחת לכרכוב ומלא חפוך נחל' אש מבינות הכרבים וורק על העיר ויבא לעני: 3 והכרבים עמדים מימיין

לבית בבאו האיש והענן מלא את החצר הפנימית: כנפיים: ²² ודרמות פניהם המה הפנים אשר ראויו על נهر כבר מראיהם ואתם איש אל עבר פניו ילכו: **11** ותשא אתי רוח ותבא אתי אל שער בית יהוה הקדמוני הפונה קדימה והנה בפתח השער עשרים וחמשה איש ואראה בתוכם את יאוניה בן עוזר ואת פלטיו בן בניהו שרוי העם: ² ויאמר אליו בן אדם אלה האנשים החשבים און והודיעים עצה רע בעיר הזאת: ³ חמרים לא בקרוב בנות בתים היא הסיר ואנחנו הבשר: ⁴ לכן הנבא עליום הנבא בן אדם: ⁵ ותפל עלי רוח יהוה ויאמר אליו אמר מה אמר יהוה כן אמרתם בית ישראל ומעלות רוחכם אני ידעתה: ⁶ הרביהם חליכם בעיר הזאת ומלאתם חוצתה חלל: ⁷ לכן מה אמר אדני יהוה חליכם אשר שמתם בתוכה המה הבשר והיא הסיר ואתכם הוציא מותכה: ⁸ חריב יראתם וחריב אביה עלייכם נאם אדני יהוה: ⁹ והוציאתי אתכם מותוכה ונתתי אתכם אדני יהוה: ¹⁰ בחרב תפלו על ביד זרים ועשתי בהם שפטים: ¹¹ בחרב ירשו נבול ישראל אשפטו אתכם וידעתם כי אני יהוה: ¹² וזה לא תהיה לכם לסיר ואתם תהיו בתוכה לבשר אל נבול ישראל אשפט אתכם: ¹³ וידעתם כי אמי יהוה אשר בחוק לא הלכתם ומשפט לא עשיתם וכמשפט הנויים אשר סביבותיכם עשיתם: ¹⁴ ויהי כהנביי ופלטיו בן בניה מטה ואפל על פניו ואזעך קול נдол ואמר אהה אדני יהוה כליה אתה עשה את שאריות ישראל: ¹⁵ ויהי דבר יהוה אליו לאמר: ¹⁵ בן אדם אחיך אחיך אנשי נאלחך וכל בית ישראל כליה אשר אמרו להם ישבו ירושלים רחוק מעלה יהוה לנו היא נתנה הארץ למורשה: ¹⁶ לכן אמר מה אמר אדני יהוה כי הרחתקים בנוים וכי הפיוצאות בארץות ואהי להם למקדש מעט בארץות אשר באו שם: ¹⁷ לכן אמר מה אמר אדני יהוה ובכצתי אתכם מן העמים ואספתי אתכם מן הארץ אשר נפוצותם בהם ונתתי לכם את כבוד יהוה מעל מפטן הבית ויעמד על הכרובים כבבאו יהוה מלא את הענן ותחציר מלאה את גגה כבוד יהוה: ¹⁸ ווקול כנפי הכרובים נשמע עד החצר החיצונה כך אל שדי בדברו: ¹⁹ ויהי בצתתו את האישلبש הבדים לאמר קח אש מבינות לנגל מבינות הכרובים ויבא ויעד אצל האופן: ²⁰ וישלח הכרוב את ידו מבינות הכרובים אל האש אשר בינוות הכרובים ויאויתן אל חפני לבש הבדים ויקח ויצו: ²¹ וירא לכלבים תבנית יד אדם תחת כנפיים: ²² ואראה והנה ארבעה אופנים אצל הכרובים אופן אחד אצל הכרוב אחד ואופן אחד אצל הכרוב אחד ומראה האופנים כעין אבן הראש: ²³ ומראיהם דמות אחד לארכעם כאשר יהיה האופן בתוך האופן: ²⁴ בלבכם אל ארבעת רביעיהם ילכו לא יסבו בלבכם כי המקום אשר יפנה בראשו אחריו ילכו לא יסבו בלבכם: ²⁵ וככל ברם ונבהם ויריהם וכנפיים והאופנים מלאים עיניהם סביבם לארכעם אופנים: ²⁶ לאופנים להם קורא הגלל באוני: ²⁷ וארכעה פנים לאחד פניו האחד פניו הכרוב פניו והשנוי אדם והשלישי פניו אריה והרביעי פני נשר: ²⁸ וירמו הכרובים היא היה אש ראיינו בנהר כבד: ²⁹ ובבלכת הכרובים ילכו האופנים אצלם ובשאות הכרובים את כנפיים לרום מעלה הארץ לא יסבו האופנים גם הם מ אצלם: ³⁰ בעמדם יעדמו ובזרום ירמו אותם כי רוח החיים בהם: ³¹ ויצא כבוד יהוה מעל מפטן הבית וירומו מן הארץ לעניינו וישאו הכרובים את כנפיים וירומו מן הארץ לעניינו בצתם והופנים לעמם ויעמד פתח שער בית יהוה הקדמוני וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמעלה: ³² היא היה אש ראיינו תחת אלהי ישראאל בנהר כבר ואדע כי כרובים המה: ³³ ארבעה ארבעה פנים לאחד וארבעה כנפים לאחד ודרמות ידי אדם תחת

אדמות ישראל: ¹⁸ ובאו שמה והסירו את כל שקווצה
וاثכל חועכיה ממנה: ¹⁹ וונתני להם לב אחד ורוח
חדרה אתן בקרבכם והסרתי לב האבן מבשרם
ונתני להם לב בשך: ²⁰ למען בחתקי ילכו ואת
משפטינו ישמרו ועשו אתם והיו לי לעם ואני אהיה להם
לאלהים: ²¹ ואל לב שקוציהם ותוועחותיהם לכם
הליך דרכם בראשם נתני נאם אדני יהוה: ²² וישאו
הכרובים את כנפיים והאופנים לעמתם וכבוד אלהי
ישראל עליהם מלמעלה: ²³ ויעל כבוד יהוה מעל
תוך העיר ויעמד על ההר אשר מקדם לעיר: ²⁴ ורוח
נשאני ותבאני כshedimah אל הנולדה במראה ברוח
אליהם ויעל מעלי המראה אשר ראיית: ²⁵ ואדבר
אל הנולדה את כל דבריו יהוה אשר הראי:

12 יהי דבר יהוה אליו לאמור: ² בן אדם בתוך
בית המרי אתה ישב אשר עינים להם לראות ולא ראו
אזנים להם לשמע ולא שמעו כי בית מרוי הם: ³ ואתה
בן אדם שעשה לך נולדה ונולדה יומם לעיניהם גלית
מקומך אל מקום אחר לעיניהם אולי יראו כי בית
מרי מה: ⁴ והוצאת כליך כליל נולדה יומם לעיניהם
ואחת יצא בערב לעיניהם כמושאי נולדה: ⁵ לעיניהם
חרת לך בקירות והוצאת בו: ⁶ לעיניהם על כתף תשא
בעלתה תוציא פניך תכסה ולא תראה את הארץ
כי מופת נתתיק לבית ישראל: ⁷ ועשה כן כאשר
צוויתו כל הצעאי ככלי נולדה יומם ובערב חתרתי- ל
בקיר ביד בעלתה הוציאו על כתף נשאותו לעיניהם:
8 יהי דבר יהוה אליו בבקיר לאמור: ⁹ בן אדם הלא
אמרו אליך בית ישראל מה אתה עשה:
10 אמר אליהם כי אמר אדני יהוה הנשיא המשא
זהה בירושלם וכל בית ישראל אשר המה בתוכם:
11 אמר אני מופתכם כאשר עשיתו כן יעשה להם
נולדה בשבי ילכו: ¹² והנשיא אשר בתוכם אל כתף
ישא בעלתה ויצא בקיר יחתרו להוציאו פניו יכסה

העדרים הנושבות תחרבנה והארץ שטחה תהיה
וידעתם כי אני יהוה: ²¹ יהי דבר יהוה אליו לאמור:
22 בן אדם מה המשל הזה לכם על אדמות ישראל
לאמר יארכו הימים ואבד כל חזון: ²³ לכן אמר
אליהם כי אמר אדני יהוה השבתי את המשל הזה
ולא ימשלו אותו עוד בישראל כי אם דבר אליהם
קרבו הימים ודבר כל חזון: ²⁴ כי לא יהיה עוד כל
חזון שוא ומקסם חלק בתוך בית ישראל: ²⁵ כי אני
יהוה אדבר את אשר אדבר דבר ויעשה לא תmeshך
עוד כי בימים בית המרי אדבר דבר ויעשו נאם
אדני יהוה: ²⁶ יהי דבר יהוה אליו לאמור: ²⁷ בן אדם
הנה בית ישראל אמרים החזון אשר הוא חזון לימים
רבים ולעתים רחוקות הוא נבא: ²⁸ לכן אמר אליהם
כה אמר אדני יהוה לא תmeshך עוד כל דבר אשר
אדבר דבר ויעשה נאם אדני יהוה:

13 יהי דבר יהוה אליו לאמור: ² בן אדם הנבא
אל נבאיי ישראל הנבאים ואמרת לנבאיי מלכם
שמעו דבר יהוה: ³ כה אמר אדני יהוה הו עלי
הנבאים הנבלים אשר הליכם אחר רוחם ולבתי
יזקאל

ראו: 4 כשללים בחורבות נבייך יישראל היו: 5 לא עליהם בפרצונות והנדרו נדר על בית יישראל לעמד הנפשות אשר אתם מצדדות את נפשים לפרשנות: 6 וקרעתם את מספחתיכם והצלתם את עמי מידכם במלחמה ביום יהוה: 7 חזו שוא וקסם כוב האמרם מהזה שוא חיותם ומקסם כוב האמרם ואמרם נאם נאם יהוה ויהוה לא שלחם ויחלו لكم דבר: 8 הלא יהוה ואני לא דברתי: 9 לען כה אמר אדני יהוה יען דברכם שוא וחיותם כוב לען הנני אליכם נאם אדני יהוה: 10 והיתה ידי אל הנבאים החזים שוא והקסמים כוב בסוד עמי לא יהיו ובכתב בית יישראל לא יכתבו ואל ארמת יישראל לא יבוא וידעתם כי אני אדני יהוה: 11 יען ובעין הטעו את עמי לא אמר שלום ואין שלום והוא בנה חין ונחם טחים אטו תפל: 12 אל טחי תפל ויפל היה נשם שוטף ואתנה אبني אלגビיש תפלנה ורוח סערות תבקע: 13 והנה נפל הקיר הלא יאמר אליכם איה הטיח אשר טחטם: 14 לען כה אמר אדני יהוה ובקעתי רוח סערות בחמותי וגשם שטף באפי יהוה ואبني אלגビיש בחמה לכללה: 15 והרסתי את הקיר אשר טחטם תפל וונגעתיו אל הארץ וננלה יסדו ונפלה וכליות בתוכה וידעתם כי אני יהוה: 16 וכליותי את חמתי בקור ובתחים אותו תפל ואמר לכם אין הקיר ואני הטחים אותו: נבאי ישראל הנבאים אל ירושם והחומר לה חזון שלם ואין שלם נאם אדני יהוה: 17 ואתה בן אדם שים פניך אל בנות ענק המותנאות מלבהן והנבא עליהם: 18 ואמרת כה אמר אדני יהוה هو למחפרות כסחות על כל אצילי ידי ועשה המספחות על ראש כל קומה לצדדים נפשות הנפשות תצדדנה לעמי ונפשות לבנה תחיה: 19 ותחללה את עמי בשערי שערים ובפתחותי לחם להמויות נפשות אשר לא תמותנה ולהיות נפשות אשר לא תחיה בכוכבים לעמי שמי כוב: 20 לען כה אמר אדני יהוה הנני אל כסותינו אשר אני מצדדות שם את הנפשות מהה ללחם והשלחתה בה רעב והכרתי ממנה אדם

14 ויבוא אליו אנשים מזקни ישראל וישבו לפני: 1 ויהי דבר יהוה אליו לאמր: 2 בן האנשים האלה העלו גלוליהם על לבם ומכשול עולם נתנו נכח פניהם האדרש אדרש להם: 3 לען דבר אותם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה איש מבית ישראל אשר יעלה את גלולי אל לבו ומכשול עונו ישים נכח פניו ובא אל הנביא אני יהוה נעניתי לו בה ברב גלולי: 5 ולמען חפש את בית ישראל בכלם אשר נרו מעלי בנוליהם כלם: 6 לען אמר אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה שובי והשיבו מעל גלוליהם ומעל כל תועבתיכם השיבו פניכם: 7 כי איש איש מבית ישראל ומהגר אשר גור בישראל יונזר מאחריו וועל גלולי אל לבו ומכשול עונו ישים נכח פניו ובא אל הנביא לדרש לו כי אני יהוה נעננה לו כי: 8 ונתתי פני באיש ההוא והשمتיהו לאות ולמשלים והכרתו מתווך עמי וידעתם כי אני יהוה: 9 והנביא כי יפתח ודבר דבר והשמדתו מתווך עמי ישראל: 10 ונשאו עולם כעון הדרש כעון הנביא יהוה: 11 ולמען לא יתענו עוד בית ישראל מאחריו ולא יטמאו עוד בכל פשעיהם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים נאם אדני יהוה: 12 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 13 בן אדם ארץ כי החטא לי למעל מעלה נטתי ידי עליה ושברתי לה מטה לחם והשלחתה בה רעב והכרתי ממנה אדם

יבוהה בשומי את פני בהם: 8 ונתתי את הארץ שסמה
יען מעלו מעל נאם אדני יהוה:

16 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 2 בן אדם הודיע
את ירושלם את תועתיה: 3 ואמרת כה אמר אדני
יהוה לירושלים מכרתיך ומולדתיך מארץ הכנען
אביך האמר ואمرك חתית: 4 ומולדותיך ביום הולדת
אתך לא כרת שרך ובכמים לא רחצתו למשעי והמלח
לא המלחת והחתל לא חתלה: 5 לא חסה עליך עין
לעשה לך אחת מלאה לחמלת עלייך ותשליך אל
פני השדה בגעל נפשך ביום הלידת אתך: 6 וاعבר
عليיך ואראך מתבוססת בדמיך ואמר לך בדמיך חי
ואמר לך בדמיך חי: 7 רביבה צמח השדה נתיך
ותרבו ותנדרלו ותבא כי עdry שדים נכנו ושערך
צמח ואת ערם ועריה: 8 ואעבר עלייך ואראך והנה
עתק עת דדים ואפרש כנפי עלייך ואכסה ערותך
ואשבע לך ואבוא בברית אתך נאם אדני יהוה ותהי
לי: 9 וארחצך במים ואשטף דמיך מעלייך ואסקך
בשםך: 10 ואלבישך רקמה ואגע לך תהש ואחבקש
בשש ואסקך משי: 11 ואעדך עdry ואתנה צמידים
על ידיך ורבדך על גרוןך: 12 ואתן נום על אף
ענילים על אזינך ועתרת תפארת בראשך: 13 ותעדוי
זהב וכסף ומלבושךSSI ומשי ודקמה סלת ודבש
ושמן אכלתו ותיפוי במאד מאד ותצלחי למלוכה:
14 ויצא לך שם בנויים ביפיך כי כליל הוא בהדרי
אשר שמתה עלייך נאם אדני יהוה: 15 ותבטחך ביפיך
ותזונך על שמק ותשפכי את תזונתיך על כל עובר לו
יהי: 16 ותקחיו מבנדיך ותעשיך לך במוות טלאות ותזונך
עליהם לא באות ולא יהיה: 17 ותקחיו כל תפארתך
מוחבי ומכספי אשר נתתי לך ותעשיך לך צלמי וכבר
ותזני בהם: 18 ותקחיו את בנדי רקמתך ותכסים ושמני
וקטרתי נתתי לפניהם: 19 ולהמוני אשר נתתי לך
סלת ושמן ודבש האכלתו ונתתיו לפניהם ליריח
ובהמה: 20 ויהיו שלשת האנשים האלה בתוכה נח
דנאל ואיוב המה בצדקה ינצל נפשם נאם אדני
יהוה: 21 לו חיה רעה עבירה בארץ ושבלה והיתה
שםמה מבלי עובר מפני החיה: 22 שלשת האנשים
האללה בתוכה חי אני נאם אדני יהוה אם בנים ואמ
בנות יצילו מה לבדם ינצלו והארץ תהיה שסמה:
23 או חרב אביה על הארץ היה ואמרתי הרבה תעביר
בארץ ותברתו ממנה אדם ובהמה: 24 ושלשת האנשים
האללה בתוכה חי אני נאם אדני יהוה לא יצילו בנים
ובנות כי הם לבדם ינצלו: 25 או דבר אשלח אל
הארץ היה ושפכתי חמותי עלייה בדם להכricht ממנה
אדם ובהמה: 26 ונח דנאל ואיוב בתוכה חי אני נאם
אדני יהוה אם בן בת יצילו מה בצדקה ינצלו
נפשם: 27 כי אמר אדני יהוה אף כי ארבעת
שפטי הרעים הרבה ורעות וחיה רעה ודבר שלחתי אל
ירושלים להכricht ממנה אדם ובהמה: 28 והנה נורתה
בכה פלטה המוצאים בנים ובנות הנם יוצאים אליהם
וראיותם את דרכם ואת עליילותם ונחמות על הרעה
אשר הבאתו על ירושלים את כל אשר הבאתו עליה:
29 ונחמו אתם כי תראו את דרכם ואת עליילותם
וירעתם כי לא חנם עשית את כל אשר עשית בה
נאם אדני יהוה:

15 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 2 בן אדם מה יהיה
ען הנפן מכל עץ הזמורה אשר היה בעצי העיר:
3 הייח ממן עץ לעשות למלאה אם יקחו ממן יחד
لتלוות עלייו כל כליה: 4 הנה לאש נתן לאכללה את
שוו קצחותו אכללה האש ותוכו נהר הייח למלאה:
5 הנה בהיותו תמים לא יעשה למלאה אף כי אש
אכלתהו ויחר ונעשה עוד למלאה: 6 לכן כי אמר
אדני יהוה כאשר עץ הנפן בעץ העיר אשר נתתי
לאש לאכללה כן נתתי את ישבי ירושלים: 7 ונתתי את
פני בהם מה אש יצאו והאש תאכלם וידעתם כי אני

ניחח ויהי נאם אדני יהוה: ²⁰ ותתקחי את בנייך ואת
 בנותיך אשר ילדת לי ותזבחים להם לאכול המעת
 אוותך באבן ובתקוק בחרכותם: ²¹ ושרפו בתיק
 באש ועשו בר שפטים לעני נשים רבות והשבתויך
 מזונה ונום אהנן לא חתני עוד: ²² ותגנחותי חמתיך בך
 וסורה קנאתי ממך וشكטויך ולא אכעס עוד: ²³ יען
 אשר לא זכרתי את ימי נעריך ותרנגו לי בכל אלה
 ונם אני הא דרך בראש נתתי נאם אדני יהוה ולא
 עשתית את חומרה על כל תועבתיך: ²⁴ הנה כל המשל
 עליך ימשל לאמר כאהמה בטה: ²⁵ בת אמרך את
 געלת אישת לבניה ואחותך אהותך את אשר געלת
 אנשיהון ובניהם אמרנו חתית ואביכן אמריו: ²⁶ ואחותך
 הנדולה שמורון הוא ובנותיה היושבת על שמואלך
 ואחותך הקטנה ממך היושבת מימינך סdem ובנותיה:
 ולא בדרכיה הילכת ובתועבותיה עשתיתו כמעט כמעט
 קט ותשחתיה מהן בכל דרכיך: ²⁸ חי אני נאם אדני
 יהוה אם עשתה סdem אהותך היא ובנותיה כאשר
 עשית את ובנותיך: ²⁹ הנה זה היה עון סdem אהותך
 נאון שבעת לחם ושלות השקט היה לה ולבנותיה
 ויד עני ואביכן לא החזיקה: ³⁰ ותגבינה ותעשינה
 תועבה לפני ואסיר אתה כאשר ראיتي: ³¹ ושמורון
 כחציו חמאתיך לא חטא ותרבי את תועבותיך מהנה
 ותצדקי את אהותך בכל תועבתיך אשר עשיתו: ³² נם
 את שאי כלמוך אשר פללה לאחותך בחמאתיך
 אשר התעבטה מהן תזכרנה ממך נם את בושי ושאי
 כלמוך בצדקהך אהיותך: ³³ ושבתו את שבותהן
 את שבית סdem ובנותיה ואת שבית שמרון ובנותיה
 תועבותיך וכדרמי בניך אשר נתה להם: ³⁴ לכן הני
 מקבץ את כל מהביך אשר ערבת עליהם ואת כל
 אשר אהבת על כל אשר שנאת וקצתו אתם עליך
 מסביב וגליתי ערוץ אליהם וראו את כל ערותך:
 ושפתחיך משפט נאפות ושפכת דם ונתהיך דם
 חמה וקנאה: ³⁵ ונתתי אותך בידם והרסו נבר ונתכו
 רמתיך והפשטו אותך בנדיך ולקחו כל תפארתך

טמא ואל אשנה נדה לא יקרב: 7 וויש לא יונה חבלתו דרכיכם לא יתכן: 26 בשוב צדיק מצדתו ועשה עול ומות עליהם בעולו אשר עשה ימות: 27 ובשוב רשע מרשותו אשר עשה ויושב מכל פשעו אשר עשה חי היה יחייה: 28 ויראה ויושב מכל פשעו אשר עשה חי היה לא ימות: 29 ואמרו בית ישראל לא יתכן דרכיך אדני הדרכי לא יתכן בית ישראל הלא דרכיכם לא יתכן: 30 لكن איש כדרכיו אשפט אתכם בית ישראל נאם אדני היה שוכנו והшибו מכל פשעיכם ולא יהיה לכם למכשול עון: 31 השליך מעליכם את כל פשעיכם אשר פשעתם בהם ועשוי לכם לב חדש ורוח חדשה ולמה תמתו בית ישראל: 32 כי לא אחפץ במוות המת נאם אדני יהוה והшибו וחיו:

19 אתה שא קינה אל נשיי ישראל: 2 ואמרתה מה אמרך לביא בין ארויות רבעה בתוך כפרים רבתה נוריה: 3 ותעל אחד מגיריה כפיר היה וילמד לטרף טרפף אדם אבל: 4 וישמעו אליו נזירים בשחתם נתפס ויבאשו בחחים אל ארץ מצרים: 5 ותרא כי נוחלה אבראה תהוקה ותקח אחד מגיריה כפיר שמתה: 6 ויתהלה בתוך ארויות כפיר היה וילמד לטרף טרפף אדם אבל: 7 וידעו אלמנתו ועריהם החרב ותשם ארץ ומלאה מקול שאנטו: 8 ויתנו עלייו נזירים סביב מדינות ויפרשו עלייו רשות בשחתם נתפש: 9 ויתנהו בסוגר בחחים ויבאשו אל מלך בבל יבאהו במצדות למען לא ישמע קולו עוד אל הרי ישראל: 10 אמרך כנפנך ברמק על מים שתוליה פריה וענפה היתה ממים רבים: 11 ויהיו לה מטהה עז אל שבטי משלים ותגבה קומתו על בין עבותים וירא בגביהו ברב דלייתו: 12 ותתחש בחמה לא רצ' השלכה ורוח הקדים הוביש פריה התפרקן ויבש מטה עוז אש אלתאותו: 13 ועתה שתוליה במדבר הארץ ציה וצמא: 14 ותצא אש ממטה ובחתאתו אשר חטא בס ימות: 15 ואמרתם לא יתכן

חוב ישיב גולה לא גולח לחמו לרעב יתון וערם יcosa בגין: 8 בנשך לא יתון ותربות לא יקח מעול ישיב ידו משפט אמרת עשה בין איש לאיש: 9 בחקוטי הילך ממשפט שמר לעשות אמרת צדיק הוא היה והוא נאם אדני יהוה: 10 והוליד בן פריע שפקدم ועשה אח אחד מאלה: 11 והוא את כל אלה לא עשה כי גם אל ההרים אכל ואת אשת רעהו טמא: 12 עני ובין הונה גולות נול חבל לא ישיב ואל הגולולים נשא עינוי תועבה עשה: 13 בנשך נתן ותربות לקח וחוי לא יהיה את כל התועבות האלה עשה מוות ימות דמי בו יהיה: 14 ותנה הוליד בן וירא את כל חטאתי אביו אשר עשה וירא ולא יעשה כהן: 15 על ההרים לא אכל ועינוי לא נשא אל גולוי בית ישראל את אשת רעהו לא טמא: 16 ואיש לא הונה חבל לא חבל גולה לא נול חמו לרעב נתן וערום כסח בגין: 17 מעני השיב ידו נשך ותربות לא לך משפט עשה בחקוטי הילך הוא לא ימות בעון אביו יהוה: 18 אבוי כי עשך עשך נול Ach ואשר לא טוב עשה בתוך עמיו והנה מת בעונו: 19 ואמרתם מודע לא נשא הבן בעון האב והבן משפט וצדקה עשה את כל חקוטי שמר ויעשה אתם היה יהוה: 20 הנפש החטא דיא תמות בן לא ישא בעון האב ואב לא ישא בעון הבן צדקה הצדי עלייו תהיה ורשעת רשות עליו תהיה: 21 והרשע כי ישוב מכל חטאיהם אשר עשה ושמר את כל חקוטי ועשה משפט וצדקה היה יהוה לא ימות: 22 כל פשעיו אשר עשה לא יזכיר לו בצדתו אשר עשה יהוה: 23 החפץ אחפץ מוות רשות נאם אדני יהוה הלוא בשובו מדרכיו ויהוה: 24 ובשוב צדיק מצדתו ועשה על כל התועבות אשר עשה הרשות עשה וחוי כל צדקה אשר עשה לא תוכנה במעול אשר מעל ובחתאתו אשר חטא בס ימות: 25 ואמרתם לא יתכן

בדיה פריה אכליה ולא היה בה מטה עז שבט למשול
קינה היא ותהי לקינה:

20

ויהי בשנה השביעית בחמשי בעשור לחדר
באו אנשים מוקני ישראל לדרש את יהוה וישבו לפני:
2 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 3 בן אדם דבר את זקנינו
ישראל ואמרת אלהם כה אמר אדני יהוה הldresh
אתם באים חוי אני אם אדרש לכם נאם אדני
יהוה: 4 התחשפט אתם התשפטות בן אדם את תועבת
אביהם הוריהם: 5 ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה
ביום בחרבי בישראל ואשה ידי לורע בית יעקב ואודע
לهم בארץ מצרים ואשה ידי להם לאמר אני יהוה
אליהם: 6 ביום ההוא נשאתי ידי להם להוציאם
מארץ מצרים אל ארץ אשר תרתוי להם זبت חלב
ודבש צבי היא לכל הארץות: 7 ואמר אלהם איש
שוקציו עיניו השליכו ובגלוילי מצרים אל תטמאו אני
יהוה אליהם: 8 וימרו כי ולא אבו לשמע אליו איש
את שוקציו עיניהם לא השליכו ואת גלוילי מצרים לא
עזבו ואמר לשפק חמוטי עליהם כללות אפי בהם
בחוך ארץ מצרים: 9 ואעש למן שמי לבلتוי החל
לענין הגוים אשר המה בחוכם אשר נודעתי אליהם
לעניהם להוציאם מארץ מצרים: 10 ואוציאם מארץ
מצרים ואבאם אל המדבר: 11 ונתן להם את חוקתי
ואת משפטיו הודיעתי אותם אשר יעשה אותם האדם וחוי
בhem: 12 וגם את שבתו נתנו להם להווות לאות ביני
ובנייהם לדעת כי אני יהוה מקדש: 13 וימרו כי בית
ישראל במדבר בחוקתי לא הלאו ואת משפטיו מסעו
אשר יעשה אתם האדם והוא בהם ואת שבתו החלו
14 מארך ואמר לשפק חמוטי עליהם כל ענין הגוים אשר
הוא יעשה למן שמי לבلتוי החל לענין הגוים אשר
הוציאים לעניהם: 15 וגם נשאתי ידי להם במדבר
לבلتוי הביא אותם אל הארץ אשר נתן זבת חלב
ודבש צבי היא לכל הארץות: 16 יען במשפטיו מסעו

לא תהיה אשר אתם אמרים נהיה כנום כמשפחות הארץות לשרת עץ ואבן: ³³ חי אני נאם אדני יהוה אם לא ביד חזקה ובורוע נטויה ובחמה שפוכה אמלוך עליכם: ³⁴ והווצתי אתכם מן העמים וקכתי אתכם מן הארץות אשר נפוצתם במ ביד חזקה ובורוע נטויה ובחמה שפוכה: ³⁵ והבאתי אתכם אל מדבר העמים ונשפטתי אתכם שם פנים אל פנים: ³⁶ כאשר נשפטתי את אבותיכם במדבר ארץ מצרים כן אשפט אתכם נאם אדני יהוה: ³⁷ והעברתי אתכם תחת השפט והבאתי אתכם בມסורת הבריות: ³⁸ וברוטי מכם המורדים והפושעים כי מארץ מגוריהם יצאו אתם ועל ארמת ישראל לא יבוא וידעתם כי אני יהוה: ³⁹ ואתם בית ישראל כל כי אמר אדני יהוה איש גלוilio לכו עבדו ואחר אם איןכם שמעים אליו ואת שם קדשי לא תחללו עוד במתנותיכם ובגלויליכם: ⁴⁰ כי בהר קדרשי בהר מרים ישראל נאם אדני יהוה שם יעבドני כל בית ישראל כל הארץ בשם הארץ ושם אדרוש את תרומותיכם ואת ראשית משאותיכם בכל קדשיכם: ⁴¹ בריח ניחת הארץ אתכם בהוציאי אתכם מן העמים וקכתי אתכם כלה בארץ שם ארצם נפצעם בסם ונקדרתי בכם לעיני הגויים: ⁴² וידעתם כי אני יהוה בהbayי אתכם אל ארמת ישראל אל הארץ אשר נשאתי את ידי לחתה אותה לאבותיכם: ⁴³ זכרתם שם את דרכיכם ואת כל עלילותיכם אשר נטמאם בסם ונקטם בפניכם בכל רעותיכם אשר עשיתם: ⁴⁴ וידעתם כי אני יהוה בעשויות אתכם למען שמי לא כדריכם הרים וכעלילותיכם הנשחות בית ישראל נאם אדני יהוה: ⁴⁵ ויהי דבר יהוה אליו אמר: ⁴⁶ בן אדם שם פnick דרך תימנה והטף אל דרום והנба אל עיר השדה נגב: ⁴⁷ ואמרת ליער הנגב שמע דבר יהוה כה אמר אדני יהוה הנני מצית בר אש ואכלת בר כל עץ לך וכל עץ יבש לא תכבָה

להבת שלhabת ונצרבו בה כל פנים מנגב צפון: ⁴⁸ וראו כלبشر כי אני יהוה בערתו לא תכבָה: ⁴⁹ ואמר אהה אדני יהוה המה אמרים לי הלא ממשלים הוא:

21 ויהי דבר יהוה אליו אמר: ² בן אדם שם פnick אל ירושלם והטף אל מקדשים והנба אל ארמות ישראל: ³ ואמרת לאדמות ישראל כי אמר יהוה הנני אליך והווצתי חרב מטהורה והכרתי ממך צדיק ורשע: ⁴ יען אשר הכרתי ממך צדיק ורשע לכן תצא חרב מטהורה אל כלبشر מנגב צפון: ⁵ וידעו כלبشر כי אני יהוה הווצאי חרב מטהורה לא תשוב עוד: ⁶ ואתה בן אדם האגה בשברון מותנים ובמדרונות הנהו לעינויים: ⁷ והיה כי יאמרו אליך על מה אתהナンח ואמרת אל שמועה כי באה ונמס כל לב ורפו כל ידים וכחתה כל רוח וכל ברכיהם תלכנה מים הנה באה ונהייתה נאם אדני יהוה: ⁸ ויהי דבר יהוה אליך לאמר: ⁹ בן הנבאו ואמרת כי אמר אדני אמר חרב הירב הוהה והם מרוטה: ¹⁰ למען טבח שבת בני מסאת כל עץ: ¹¹ בויתן אתה למרטה להחפש בcpf היא הוהה חרב והיא מרטה לחתה אותה ביד הורן: ¹² זעק והילל בן אדם כי היא היהת בעמי היא בכל נשייאי ישראל מגורי אל חרב היו את עמי לכן ספק אל ירך: ¹³ כי בחן ומה אם נם שבת מסאת לא יהיה נאם אדני יהוה: ¹⁴ ואתה בן הנבאו והך כף אל כף ותכפל חרב שלישתה חרב חללים היא חרב חלל הנגיד החרדה להם: ¹⁵ למען למנוג לב ותרבה המכשלים על כל שעריהם נתתי אבחת חרב אח עשויה לברך מעטה לטבח: ¹⁶ התאחד היוני השמי השמי אנה פnick מדות: ¹⁷ וגם אני אכה כפי אל כפי והניחתי חמתי אני יהוה דברת: ¹⁸ ויהי דבר יהוה אליו לאמר: ¹⁹ ואתה בן אדם שם לך

שנים דרכיהם לבוא חרב מלך בכל מארץ אחד יצאו על כן נתתיק חרפה לנוים וקלסה לכל הארץות: 5 והקרבות והרחוקות ממן יתכלסו בך טמאת השם רבת המהומה: 6 הנה נשיאי ישראל איש לזרעו היו בך למען שפך דם: 7 אב ואם הקלו בך לנער עשו בעסק בתוכך יתום ואלמנה הנו בך: 8 קדרשי בית ואת שבתתי חללה: 9 אגשי רכילה היו בך למען שפך ראה בככד: 10 בימינו היה הקסם ירושלים לשום קרим לפתח פה ברצח להרים קול בתרועה לשום קרим על שעריהם לשפך סללה לבנות דיק: 11 והיה להם כסום שהוא בעיניהם שבעי שבאותם והוא מזכיר עון להתחפש: 12 וכך אמר אדני יהוה יען הזכרם עונכם בהנגולות פשעיםם להראות חטאותיכם בכל עליותיכם יען הזכרם בcpf התחפש: 13 ואתה חיל רשות נושא ישראל אשר בא יומו בעון קץ: 14 היעמד כה אמר אדני יהוה הסיר המזנפת והרים העטרה זאת לא זאת הפללה הנבה והנבה השפיל: 15 עזה עזה אשינה גם זאת לא היה עד בא אשר לו המשפט נתתיו: 16 ואתה בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה אל בני עמון ואל הרים ואמרת כל חרב חרב פתוחה לטבח מרודטה להכיל לעון ברק: בחוזות לך שוא בקסם לך כוב לחת אותך אל צוארי 17 ויהי דבר יהוה בך לעני נוים וידעת כי אני יהוה: 18 ובין דבר יהוה לך נחשת ובדיל וברזל ועופרת בתוך כור סנים כספי היה: 19 וכך אמר אדני יהוה יען היות כלכם לسنין לך הנני קבוץ אתכם אל תוך ירושלים: 20 קבצת כספי ונחשת וברזל ועופרת ובדיל אל תוך כור לפחת עלייך אש להנתיך כן אקבץ באפי ובחמותי והנחותי והתכתי אתם: 21 וכונתי אתכם ונפחתי עליכם באש עברתי ונתיך ביד אנשים בערים חרשי משחוות: 22 לאש תהייה לאכללה דרך ייה בתוך הארץ לא תוכרי כי אני יהוה דברת:

22 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 1 ואתה בן אדם התשפט התשפט את עיר הדרמים והודעתה את כל תועבותיה: 2 ואמרת כה אמר אדני יהוה עיר שפכת דם בתוכה לבוא עתה ועתה נלולים עליה לטמאה: 3 בדמרק אשר שפכת אשמת ובגלויך אש עשית טמאות ותקריבי ימיך ותבוא עד שנוטיך

אליהם כshedimah: ¹⁷ וויבאו אליה בני כל למשכב דדים ויטמאו אותה בתוננותם ותטמא גם ותקע נפשם מהם: ¹⁸ ותגלו תזונותיה ותגלו את עדותה ותקע נפשי מעלה כאשר נקעה נפשי מעל אהותה: ¹⁹ ותרבה את תזונותיה לזכר את ימי נעוריה אשר זנחה בארץ מצרים: ²⁰ ותענבה על פלנשיהם אשר בשם חמורים בשרם וזרמת סוסים זרמותם: ²¹ ותפקידי את זמותנויריך בעשות ממצרים דרכך למען שדי נעוריך: ²² לבן אהיליבנה כה אמר אדני יהוה הנני מעיר את מהביך עלייך את אשר נקעה נפשך מהם והבאים עלייך מסביב: ²³ בני בבבל וכל כבדים פקור וושא וקווע כל בני אשור אותם בחורי חמד פחות וסננים כלם שלשים וקרואים רכבי סוסים כלם: ²⁴ ובאו עלייך הצען רכב ונגלל ובקהל עמים צנה ומגן וקובע ישמו עלייך סביב ונתתי לפניהם משפט ושפטוך במשפטיהם: ²⁵ ונתתי קנאתי בר ועשו אותו בחרמה אף ואוניך יסירו ואחריתך בחרב חפול המה בניך ובנוווך יקחו ואחריתך האכל באש: ²⁶ והפשטויך את בגדיך ולקחו כלוי חפארתך: ²⁷ ווהשטי זמתך ממך ואת זנתך מארץ מצרים ולא תשאי עיניך אליהם ומצרים לא תוכרי עוד: ²⁸ כי כה אמר אדני יהוה הנני נתנק ביד אשר שנאת ביד אשר נקעה נפשך מהם: ²⁹ ועשו אותו בשנאה ולקחו כל גיעיך ועזובך ערמים ועריה ונגלה ערotta זוניניך זמתך והזונתיך: ³⁰ עשה אלה לך בזנותך אחריו נוים על אשר נטמאת בגוליהם: ³¹ בדרך אהותך הלכת ונתהי כספה בידך: ³² כה אמר אדני יהוה כוס אהותך תשתי העמקה והרחבה תהיה לצחק וללעג מרבה להכיל: ³³ שכрон ויונון תמלאי כוס שמה ושםמה כוס אהותך שמרdon: ³⁴ ושתיות אותה ומיצית ואת חרשיה תנרגמי ושידיך נתנק כי אני דברתני נאם אדני יהוה: ³⁵ לבן כה אמר אדני יהוה יען שכחת אותה ותשליך אותה לשפך דם לאבד נפשות למן בצע בצע: ²⁸ ובניאיה מהו להם תפלו חיים שוא וקסמיים להם כוב אמרים כה אמר אדני יהוה ויהוה לא דבר: ²⁹ עם הארץ עשקו עشك ונולו גול וענין ואבון הוננו ואת הנגר עשקו בלא משפט: ³⁰ ואבקש מהם איש נדר נדר ועמד בפרץ לפני بعد הארץ לבaltı שחתה ולא מצאתי: ³¹ ואשפך עליהם זעמי באש עברתי כליתים דרכם בראשם נתני נאם אדני יהוה:

23 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: ² בן אדם שתים נשים בנות אם אחת היו: ³ ותונינה במצרים בנעוריהן זנו שמה מעכו שדייהן ושם עשו דרי בתוליהן: ⁴ ושמותן אהלה הגדולה ואהיליבנה אהותה ותהיינה לי ותלדנה בנים ובנות ושמותן שמרון אהלה וירושלם אהיליבנה: ⁵ ותzon אהלה הגדולה ותענגב על מאהביבה אל אשר קרוביים: ⁶لبשי תכלת פחות וסננים בחורי חמד כלם פרשים רכבי סוסים: ⁷ ותתן תזונותיה עליהם מבחר בני אשור כלם ובכל אשר ענבה בכל גוליהם שכבו בנעוריה והמה עשו דרי בתוליה ושפכו תוננותם עליה: ⁸ ואת תזונותיה מצרים לא עזבה כי אתה נטמאה: ⁹ וכן נתתיה ביד מאהביבה ביד בני נוי אשר ענבה עליהם: ¹⁰ המה גלו ערוותה בניה ובנותיה לקחו ענבה עליהם: ¹¹ והתרא אהיליבנה ותשתח ענבתה ממנה ואת תזונותיה מזונני אהותה: ¹² אל בני אשור ענבה פחות וסננים קרביים לבשי מכלול פרשים רכבי סוסים בחורי חמד כלם: ¹³ וארא כי נטמאה דרך אחד לשתייהן: ¹⁴ ותוסף אל תזונותיה ותרא אנשי מוחקה על הקיר צלמי כבדים חוקים בששר: ¹⁵ חנורי איזור במתניהם סרווחי טבולים בראשיהם מראה שלשים כלם דמות בני בבבל כבדים ארץ מולדתם: ¹⁶ ותענגב עליהם לمرאה עיניה ותשלח מלאכים

בתוכה: 6 לכן כה אמר אדני יהוה אוי עיר הרים סיר יהוה אלְ בָן אָדָם הַתְשִׁפּוֹת אֶת אֲהָלָה וְאֶת אֲהַלְבָה
 אשר חלאתה בה וחלאתה לא יצאה ממנה לנטחיה והגדר להן את תועבותיהן: 7 כי רמה גלויהן נאפו ונם את בניהם אשר ילדו לי העבירו על רמה לאכלה: 8 עוד זאת עשו לי טמאו את מקדשי גלויהם ויבאו אל מקדשי ביום ההוא לחהלו והנה נתנו את דמה על צחיח סלע שמהו לא שפכתו על הארץ לכוסות עלייו עפר: 9 להעתה חמה לנו נקם ביום ההוא ואת שבתו חיללו: 10 ובשחתם את בניהם נטמי את דמה על צחיח סלע לבתו הכסות: 11 לכן כה אמר אדני יהוה אוי עיר הרים גם אני אנדייל מהדרה: 12 הרבה העצים הדרק האש החם הבשר והרകח המركכח והעצמות יחרו: 13 וזה עמידה על נחליה רקח למען חם וחרה נחשתה ונתכה בתוכה טמאותה חם חלאטה: 14 תנאים הלאת ולא תצא טמאותה רבת חלאטה באש חלאטה: 15 בטמאך ומה ממנה רבת חלאטה באש חלאטה: 16 בין אשה זונה בן אדמן הנני לך מנק את מהמד עיניך במנפה לא אפרע ולא אchos ולא אנחנו כדריכך וכעלילותיך שפטוך נאם אדני יהוה: 17 ויהי דבר יהוה אליו אמר: אל אשה זונה בן או אל אהלה ואל אהלייה אשת הזומה: 18 ואנשי צדיקם הנה ישפטו אותן משפט נאפות ומשפט שפכות דם כי נאפת הנה ודם בידיהם: 19 כי אמר אדני יהוה העלה עליהם קгал ונתן לאחסן לזועה ולבו: 20 ורגמו עליהם אבן קгал וברא אותם בחרכותם בניהם ובנותיהם יחרנו ובתייה באש ישרפו: 21 והשhti זמה מן הארץ ונוסרו כל הנשים ולא העשינה כומתכנה: 22 ונרגנו זמתכנה עליהם וחטאנו גלויליכן תשאינה וידעתם כי אני אדני יהוה:

24 ויהי דבר יהוה אליו בשנה התשיעית בחדר העשרי בעשור לחדר לאמר: 2 בין אדם כתוב לך את שם היום את עצם היום זהה סמך מלך בכל אל ירושלים בעצם היום הזה: 3 ומשל אל בית המרי משל ואמרה אליהם כי אמר אדני יהוה שפט הסיר שפת ונמץק בו מים: 4 אסף נתחיה אלה כל נתח טוב ירך וכתר מבחר עצמים מלא: 5 מבחר הצאן לקוח ונם דור העצים תחתיה רתча רתча נם בשלו עצמיה

ביום קחתי מכם את מעוז משוש הפארתם את מהם
עיניהם ואת נושא נפשם בינויים ובנותיהם: ²⁶ ביום
והאבדתי את שאריות חוף הים: ¹⁷ ועשיתי בהם נקמות
נדלות בתוכחות חמה וידעו כי אני יהוה בתהיתם
ההוא יבוא הפליט אליך להשעות אוניות: ²⁷ ביום
נקמתי בהם:

והיית להם למופת וידעו כי אני יהוה:

26

ויהי בעשתי עשרה שנה באחד לחדר היה
דבר יהוה אליו לאמր: ² בן אדם יען אשר אמרה צר
על ירושלם האח נשברה דלתות העמים נסבה אליו
אםלאה החרבבה: ³ לכן כה אמר אדני יהוה הנני עליך
צץ והעליתך עליך נזום רבים כהעלותם הים לנויכו:
ושחתו חמות צץ והרסו מגדריה וסתוריה עפרה ממנה
ונתני אותה לצחיה סלע: ⁵ משטח חרים תהיה
בתוך הים כי אני דברתו נאם אדני יהוה והיתה לבזו
לנוים: ⁶ ובונוחיה אשר בשדה בחרב תהרונה וידעו
כי אני יהוה: ⁷ כי כה אמר אדני יהוה הנני מביא אל
צץ נבוכדראצץ מלך בכל מצפון מלך מלכים בסוס
וכרכב ובפרשימים וקהל עם רב: ⁸ בנזתיק בשדה
בחרב יהרגנו ונתנו לך דיק ושפך לך סלה והקים
עליך צנה: ⁹ ומוחי קבלו יתן בחמותיך ומגדרתיך
יתץ בחרבויות: ¹⁰ משפטת סוסיו יכסך אבקם מוקול
פרש גולגול ורכב תרעשה חומותיך בכאו בשעריך
מכובאי עיר מבקעה: ¹¹ בפרשוט סוסיו ירמס את כל
הערים מעריו מקצהו צבי ארץ על בני עמו ונתתיה
מעון וקריתמה: ¹² לבני קדם על בני עמו ונתתיה
למורשה למען לא תזוכר בני עמו בנוים: ¹³ ובמוاب
עשה שפטים וידעו כי אני יהוה: ¹⁴ כה אמר אדני
יהוה יען עשות אדום נקם לבית יהודת ויאשמו
אשר ונקמו בהם: ¹⁵ לכן כה אמר אדני יהוה ונתתי
ידי על אדום והכרתי ממנה אדם ובמה ונתתיה
חרבה מתימן ורדנה בחרב יפלו: ¹⁴ ונתתי את נקמתי
באדום ביד עמי ישראל ועשנו באדום כאפי וכחמי
VIDRU את נקמות נאם אדני יהוה: ¹⁵ כה אמר אדני
נשייא הים וחשירו את מעיליהם ואת בנדי רקמתם
יהוה יען עשות פלשתים בנקמה וינקמו נקם בשאט
בנפש למשחות איבת עולם: ¹⁶ לכן כה אמר אדני
ושממו לך: ¹⁷ ונשאו לך קינה ואמרו לך איד

25 יהי דבר יהוה אליו לאמר: ² בן אדם שם
פניך אל בני עמו והנба עליהם: ³ ואמרת לבני
עמו שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה יען
אמרך האח אל מקדשי כי נחל ואל ארמת ישראל
כى נשמה ואל בית יהודה כי הלויכו בנולה: ⁴ לכן
הני נתגך לבני קדם למורשה וישבו טירוחיהם בך
ונתנו בך משכנייהם המה יאללו פריך ומה ישטו
חלבך: ⁵ ונתתי את רכה לוה ומלים ואת בני עמו
למרבץ צאן וידעתם כי אני יהוה: ⁶ כי כה אמר
אדני יהוה יען מהאך יד וركעך ברגנול ותשמה בכל
שאתק בנפש אל ארמת ישראל: ⁷ לכן הנני נטוי
את ידי לך ונתתיק לבן לנוים והכרתיך מן העמים
והאבדתיך מן הארץ אשמידך וידעת כי אני יהוה:
עליך צנה: ⁸ משפעת סוסיו יכסך אבקם מוקול
יתץ בחרבויות: ⁹ משטח חרים תהיה כל
הגוים בית יהודה: ¹⁰ לכן הנני פתח את כתף מואב
מהערים מעריו מקצהו צבי ארץ על בני עמו ונתתיה
מעון וקריתמה: ¹¹ לבני קדם על בני עמו ונתתיה
למורשה למען לא תזוכר בני עמו בנוים: ¹² ובמוаб
עשה שפטים וידעו כי אני יהוה: ¹³ כה אמר אדני
יהוה יען עשות אדום נקם לבית יהודת ויאשמו
אשר ונקמו בהם: ¹⁴ לכן כה אמר אדני יהוה ונתתי
ידי על אדום והכרתי ממנה אדם ובמה ונתתיה
חרבה מתימן ורדנה בחרב יפלו: ¹⁴ ונתתי את נקמתי
באדום ביד עמי ישראל ועשנו באדום כאפי וכחמי
VIDRU את נקמות נאם אדני יהוה: ¹⁵ כה אמר אדני
נשייא הים וחשירו את מעיליהם ואת בנדי רקמתם
יהוה יען עשות פלשתים בנקמה וינקמו נקם בשאט
בנפש למשחות איבת עולם: ¹⁶ לכן כה אמר אדני

אברהת נושבת מימים העיר ההללה אשר הייתה חוכה בים היא וישראל אשר נתנו חותם לכל יושביה: ¹⁷ יהודה וארץ ישראל חמה רכליך בחתי מניה ונגע וدبש ושםן וצרי נתנו מערך: ¹⁸ דמשק סחרתך בים מצאך: ¹⁹ כי כה אמר אדני יהוה בתמי אתך עתה יחרדו האין יום מפליך ונבהלו האים אשר עיר נחרבת כערים אשר לא נשבו בהעלות עליך את תחום וכסוך המים הרבים: ²⁰ והורדתיך את יורדי בור אל עם עולם והושבתיך בארץ תחתיות חרבנות מעולם את יורדי בור למען לא תשבי ונתני צבי בארץ חיים: ²¹ בלהות אתך ואינך ותבקש ולא תמצאי עוד לעולם נאם אדני יהוה:

27 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: ² ואותה בן אדם שא על צר קינה: ³ ואמרת לוצר הישבתי על מבויתם רכלת העמים אל איים רבים כה אמר אדני יהוה צור את אמרת אני כלילת יפי: ⁴ בלב ימים נובילך בניך כלו יפיק: ⁵ ברושים משניר בנו לך את כל לחותים ארזו מלכונן לקחו לעשות תרנן عليك: ⁶ אלונים מבשן עשו מושטיך קרשך עשו שנ בת אשרים מאוי כתים: ⁷ שש ברקמה מצרים היה מפרש להיות לך לנס תכלת וארגמן מאוי אליה היה מכסך: ⁸ ישבי צידון ואירוד היו שטים לך חכמיך צור היו לך מה חבליך: ⁹ זקנינו גבל וחכמיה היו לך מהזיקי בדך כל אניות הים ומלהיהם היו לך לערב מערך: ¹⁰ פרס ולוד ופוטה היו בחילך אנשי מלחמתך מן נפש מספדר מор: ¹¹ ונשאו אליך בנייהם קינה וקוננו עליך מי צור כדרמה בתוך חיים: ¹² ב策את עזובנייך מימים השבעת עמים רבים ברב הוניך וממערביך העשרה מלכי ארץ: ¹³ עת נשברת מימים בעמוקי מים מעריך וכל קhalbך בתוכך נפלו: ¹⁴ כל ישבי הארץ שמו عليك וממליכיהם שערו שער רעמו פנים: ¹⁵ סחרים בעמים שרקו عليك בלהות היה ואינך עד עולם:

וירדעו כי אני יהוה בעשותי בה שפטים ונקדשתי בה:
 23 ושלחתי בה דבר ודם בחוץותיה ונפלל חלל
 בתוכה בחרב עליה מסביב וירדעו כי אני יהוה:²⁴ ולא
 יהיה עוד לבית ישראל סלון ממאיר וקוז מבא מבכל
 סביבתם האשאים אותם וירדעו כי אני אדרני יהוה:
 25 כה אמר אדרני יהוה בקכזי את בית ישראל מן
 העמים אשר נפצטו בהם ונקדשתי בהם לעיני הגויים וישבו
 על אדמותם אשר נתתי לעברי ליעקב:²⁶ וישבו עליהם
 לבטח ובנו בתים ונטעו כרמים וישבו לבטח בעשותי
 שפטים בכל האשאים אתם מסביבותיהם וירדעו כי אני
 יהוה אליהם:

29 בשנה העשרית בעשרי שנים עשר לחידש
 היה דבר יהוה אליו לאמր: 2 בן אדם שם פניך
 על פרעה מלך מצרים והנביא עליו ועל מצרים
 כליה: 3 דבר ואמרת כה אמר אדרני יהוה הנני עלייך
 פרעה מלך מצרים התנים הנдол הרכז בתוך יאריו
 אשר אמר לי יארו ואני עשרתני: 4 ונתתי חיים
 בלחייך והרבكتו דנת יאריך בקששתיך והעליתיך
 מתחיך יאריך ואת כל דנת יאריך בקששתיך תדרבק:
 5 נטשתיך המדברה אותך ואת כל דנת יאריך על פני
 השדה תפול לא חאפס ולא תקbez לחות הארץ ולעופ
 השמים נתיך לאכללה: 6 וידעו כל ישבוי מצרים
 כי אני יהוה יعن היותם משענת קנה לבית ישראל:
 7 בתהפשם בר בכפק תרוין ובקעת להם כל כתף
 ובחשען עלייך תשבר והעמדת להם כל מתנים:
 8 לכן כה אמר אדרני יהוה הנני מביא עלייך הרבה
 והכרתי מפרק אדם ובמה:⁹ וזהיתה ארץ מצרים
 לשממה וחרבה וירדעו כי אני יהוה יعن אמר יאר לוי
 ואני עשרתי:¹⁰ לכן הנני עלייך ועל יאריך נתתי את
 ארץ מצרים לחרבות הרבה שמה מגandal סונה ועד
 נבול כוש:¹¹ לא תעבר בה רג'ל אדם ורג'ל בהמה
 לא תעבר בה ולא תשב ארבעים שנה:¹² ונתתי את

לגונד צר כה אמר אדרני יהוה יعن נגה לבך ותאמר
 אל אני מושב אלהים ישבתי בלב ימים אתה אדם
 ולא אל והתנו לבךقلب אליהם:¹³ הנה חכם אתה
 מדגאל כל סתום לא עמוך:¹⁴ בחכמתך ובתבונתך
 עשית לך חיל ותעש זהב וככסף באוצרותיך:¹⁵ ברכב
 חכמתך ברכלתך הרביה חילך ויגבה לבבך בחילך:
 6 לכן כה אמר אדרני יהוה יعن תתק את לבךقلب
 אלהים:⁷ לכן הנני מביא עלייך זרים עריצי גויים
 והריקו חרבותם על פי חכמתך וחללו יפעת:
 8 לשחת יורודוק ומה מה ממותו חלל בלב ימים:⁹ האמר
 תאמר אלהים אני לפני הגנד אתה אדם ולא אל
 ביד מחלליך:¹⁰ מותי ערלים תמות ביד זרים כי
 אני דברתני נאם אדרני יהוה:¹¹ ויהי דבר יהוה אליו
 לאמר:¹² בן אדם שא קינה על מלך צור ואמרת לו
 כה אמר אדרני יהוה אתה חותם תכנית מלא חכמה
 וככליל יפי:¹³ بعدן גן אלהים הייתה כל אבן יקרה
 מסכתך אדם פטה ויהלם תרשיש שם וישפה ספר
 נפק וברכת ווחב מלאכת הפיך ונקייך בך ביום
 הבראך כונו:¹⁴ את כרוב ממשח הסוכך ונתיך
 בהר קדש אלהים הייתה בתוך אבני אש התהלהכת:
 15 תמים אתה בדרכיך מיום הבראך עד נמצא עלתה
 בך:¹⁶ ברכבתך מלוי תוכך חמס ותחטא ואחלליך
 מהר אלהים ואבדך כרוב הסוכך מתחיך אבני אש:
 17 נגה לך ביפיך שחחת חכמתך על יפעתך על
 ארץ השלכתייך לעול רכלתך חללה מקדשיך ואוציא
 18 מרבי עונייך בעול רכלתך חללה מקדשיך ואוציא
 אש מהוקך היא אכלתך ואנגך לאפר על הארץ לעיני
 כל ראייך:¹⁹ כל יודעך בעימים שממו עלייך בלהות
 היהית ואני עד עולם:²⁰ ויהי דבר יהוה אליו לאמר:
 21 בן אדם שם פניך אל צידון והנבא עלייה:²² ואמרת
 כי אמר אדרני יהוה הנני עלייך צידון וכברתו בתוכך

ארץ מצרים מלפני בזים להחריד את כוש בטח והויה ערims מהרבות תהין שמה ארבעים שנה והפצתי את מצרים בנויים וזריטים בארץות: ¹³ כי כה אמר אדני יהוה והשכתי את המון מצרים ביד נובודראצ'ר מלך בבל: ¹⁴ והוא ועמו אותו ערי צי נויים מוכאים לשחת הארץ והריקו הרבות על מצרים ומלאו את הארץ חלל: ¹⁵ ונתתי יארים חרבנה ומכרתי את הארץ ביד רעים והשכתי ארץ ומלאה ביד זרים אני יהוה דברתי: ¹⁶ כי אמר אדני יהוה והאבדתי גלוילים והשכתי אלילים מנך ונשיא מארך מצרים לא יהיה עוד ונתתי יראה בארץ מצרים: ¹⁷ והשכתי את פטרוס ונתתי אש בצען ועשיתו שפטים בנא: ¹⁸ ושפכתי חמתיו על סין מעוז מצרים והכrichtי את המון נא: ¹⁹ ונתתי אש במצרים חול תחיל סין ונא תהיה להבקע ונפה אש במצרים חול תחיל סין ונא תהיה להבקע ונפה צרי יומם: ²⁰ בחורי און ופי בסת בחרב יפלו והנה בשבי תלכנה: ²¹ ובתחפנחס חשק היום בשבiri שם את מנות מצרים ונשבת בה נאון עזה היא ענן יסנה ובכוניה בשבי תלכנה: ²² ועשיתו שפטים למצרים וידעו כי אני יהוה: ²³ וכי באחת עשרה שנה בראשון ששבעה לחדש היה דבר יהוה אליו לאמור: ²⁴ בן אדם את זרוע פרעה מלך מצרים שברתי והנה לא חבשה לחת רפאות לשום חתול לחבשה לחזקה לתחש בחרב: ²⁵ וכי אמר אדני יהוה הנני אל פרעה מלך מצרים ושברתי את זרועתו את החזקה ואת הנשברת והפלתי את החרב מידו: ²⁶ והפכתי את את מצרים בנויים ודריהם בארץות: ²⁷ וחזקתי את זרועות מלך בבל ונתתי את חרביו בידו ושברתי את זרועות פרעה ונאך נאות חלל לפני: ²⁸ והחזקתי את יהוה בתתי חרבci ביד מלך בבל ונטה אותה אל ארץ מצרים: ²⁹ והפכתי את מצרים בנויים ודריהם אותם בארץות וידעו כי אני יהוה: ³⁰

ארץ מצרים שמהה בתוך ארצות נשמות ועריה בתוך ערims מהרבות תהין שמה ארבעים שנה והפצתי את מצרים בנויים וזריטים בארץות: ¹³ כי כה אמר אדני יהוה מקץ ארבעים שנה אקbez את מצרים מן העמים אשר נפכו שמה: ¹⁴ ושבתי את שבות מצרים והשכתי אותם ארץ פתרוס על ארץ מכורתם והיו שם מלוכה שפלת: ¹⁵ מן הממלכות תהיה שפלת ולא תתנסה עוד על הגוים והמעטחים לבלי רדות בניים: ¹⁶ ולא יהיה עוד לבית ישראל למבחן מוכיר עון בפנותם אחריהם וידעו כי אני אדני יהוה: ¹⁷ ויהי בעשרים ושבע שנה בראשון באחד לחיש היה דבר יהוה אליו לאמור: ¹⁸ בן אדם נובודראצ'ר מלך בבל העביר את חילו עבדה נדלה אל צר כל ראש מקרח וכל כתף מרוטה ושכר לא היה לו ולחליו מצר על העבדה אשר עבד עלייה: ¹⁹ לכן כי אמר אדני יהוה הנני נתן לנובודראצ'ר מלך בבל את ארץ מצרים ונשא המנה ושלל שללה וכזו זהה שכר לחילו: ²⁰ פעלתו אשר עבד בה נתנו לו את ארץ מצרים אשר עשו לי נאם אדני יהוה: ²¹ ביום ההוא אצמיה קרון לבית ישראל ולך אתןفتحון פה בתוכם וידעו כי אני יהוה:

30 יהו דבר יהוה אליו לאמור: ² בן אדם הנבא ואמרתה כי אמר אדני יהוה היללו הה ליום: ³ כי קרוב יום וקרוב יום ליהוה יום ענן עת גויים יהוה: ⁴ ובאה חרב למצרים והייתה חלחה בכוש בנפל חיל במצרים ולקחו המונה ונחרטו יסודתיה: ⁵ כוש ופוט ולוד וכל הערב וכוב ובני ארץ הברית אתם בחרב יפלו: ⁶ כי אמר יהוה ונפלו סמכי מצרים וירד גאון עזה ממנדל סונה בחרב יפלו בה נאם אדני יהוה: ⁷ ונשמו בתוך ארצות נשמות ועריו בתוך ערמים נהרבות תהינה: ⁸ וידעו כי אני יהוה בתתי אש למצרים ונשברו כל עזירה: ⁹ ביום ההוא יצאו

¹⁷ גם הם אתו יירדו שאלת אל חללי חרב וורעו ישבו בצלו בתחום נויים: (Sheol h7585) ¹⁸ אל מי דמיה כהה בכבוד ובגדר בעצי עدن והורדת את עצי ערדן אל ארץ תחתית בתחום ערלים תשכבות את חללי חרב הוא פרעה וכל המונה נאם אדני יהוה:

32 ויהי בשתי עשרה שנה בשני עשר חדש באחד לחודש היה דבר יהוה אליו לאמר: ² בן אדם שאקינה על פרעה מלך מצרים ואמרת אליו כפירות נויים נדרניות ואתה כתנים ביוםיהם ותנה בנחרותיך ותדלחה מים ברגליך ותרפס נהרותם: ³ כה אמר אדני יהוה ופרשתי עלייך את רשותי בקהל עמים רבבים והעליך בחרמי: ⁴ ונטהטויך בארץ על פניהם השדה אטיליך והשכותו עלייך כל עוף השמים והשבעתו מפרק חית כל הארץ: ⁵ וננתתי את ברשותך על ההרים ומלאתי הנאות רמותך: ⁶ והשקייתו ארץ צפתך מפרק אל ההרים ואפקים יملאוון ממק: ⁷ וכסיטי בכבודך שמיים והקדשתי את ככוביהם שם שבען אכסנו וירח לא יארד אורו: ⁸ כל מאורי אור בשמיים אקררים עלייך וננתתי חשך על ארצך נאם אדני יהוה: ⁹ ווהכעשתי לב עמים רבבים בהבאי שברך בנויים על ארצות אשר לא יידעתם: ¹⁰ והشمאות עלייך עמים רבבים ומכליהם ישערו עליך שער בעופפי חרביו על פניהם וחרדו לרגעים איש לנפשו ביום מפלתך: ¹¹ כי כה אמר אדני יהוה חרב מלך בכל תבואך: ¹² בחורבות נבורים אפilih המונך עריצי נויים כלם ושדרו את גאון מצרים ונשמד כל המונה: ¹³ והאבדתי את כל בהנמה מעלה מים רבבים ולא תדליהם רגלי אדם עוד ופרשיות בהמה לא תדליהם: ¹⁴ או אשקייע מימייהם ונחרותם כשםן אוליך נאם אדני יהוה: ¹⁵ בתתית את ארץ מצרים שמנה ונשמה ארץ מלאה בהכחות אתה כל יושבי בה וידעו כי אני יהוה: ¹⁶ קינה היא וקוננו בנות הנויים תקוננה אותה על מצרים ועל כל

יהיה דבר יהוה אליו לאמר: ² בן אדם אמר אל פרעה מלך מצרים ואל המונו אל מי דמיה בנדלק: ³ הנה אשור ארצו לבנון ופה ענק וחרש מצל וגבה קומה ובין עבותיהם היתה צמרתתו: ⁴ מים גדריו תהום רמתהו את נהרותיה חלק סביבות מטהה ואת تعالתייה שלחה אל כל עצי השדה: ⁵ על כן נבהא קמו מכל עצי השדה ותרכינה סרעפתיו ותארכנה פארתו ממים רבבים בשלחו: ⁶ בסעפתיו קנוו כל עוף השמים ותחת פארתו ילדו כל חיית השדה ובצלו ישבו כל נויים רבבים: ⁷ וויף בנדלו בארכ דלוותיו כי היה שרשו אל מים רבבים: ⁸ ארים לא עמדו במנוחה בגין אליהם ברושים לא דמו אל סעפתיו וערמנים לא היו כפארתו כל עץ בגין אליהם לא דמה אליו ביפוי בגין האלים: ¹⁰ לכן כה אמר אדני יהוה יען אשר נכתה בקומה ויתן צמרתתו אל בין עבותיהם ודם לבבו בגבשו: ¹¹ וואגהנו ביד איל נויים עשו יעשה לו כרשעו גרשתו: ¹² ויכרתו זרים עריצי נויים ויטשוו אל ההרים ובכל נאות נפלו דלוותיו ותשברנה פארתו בכל אפיקי הארץ וירדו מצלו כל עמי הארץ ויטשוו: ¹³ על מפלתו ישבנו כל עוף השמים ואל פארתו היו כל חיית השדה: ¹⁴ למען אשר לא יגבהו בקומו כל עצי מים ולא יתנו את צמרתם אל בין עבותיהם ולא יעמדו אליהם בגביהם כל שתי מים כי כלם נתנו למota אל ארץ תחתית בתחום בני אדם אל יורדי בור: ¹⁵ כה אמר אדני יהוה ביום רדתו שאללה האבלתי כסתי עלייו את תהום ואמנע נהרותיה ויכלאו מים רבים ואקרדר עליו לבנון וכל עצי השדה עליו עלפה: (Sheol h7585) ¹⁶ מוקול מפלתו הרשתתו נויים בהורדי אתו שאללה את יורדי בור וייחמו בארץ תחתית כל עצי ערדן מבחר וטוב לבנון כל שני מים: (Sheol h7585)

נתתי את חתיתו בארץ חיים והשכב בתוך ערלים את
 חללי חרב פרעה וכל המונה נאם אדני יהוה:
33 ויהי דבר יהוה אליו לאמור: ² בן אדם דבר אל
 בני עמק ואמרת אליהם ארץ כי אביא עליה חרב
 ולקחו עם הארץ איש אחד מקציהם ונתנו אותו להם
 לצפה: ³ וראה את החרב באה על הארץ ותקע
 בשופר והזהיר את העם: ⁴ ושמע השמע את קול
 השופר ולא נזהר ותבוא חרב ותקחחו דמו בראשו
 יהוה: ⁵ את קול השופר שמע ולא נזהר דמו בו יהוה
 והוא נזהר נפשו מلت: ⁶ והצפה כי יראה את החרב
 באה ולא תקע בשופר והעם לא נזהר ותבוא חרב
 ותקח מהם נפש הוא בעונו נלקח ורמו מיד הצפה
 אדרש: ⁷ ואתה בן אדם צפה נתחיך לבית ישראל
 ושמעת מפי דבר והזהרתם אתם מנמי: ⁸ ובאמרי לרשע
 רשות מותות ולא דברת להזhor רשות מדרכו הוא בעונו
 רשות מדרכו לשוב ממנה ולא שב מדרכו הוא בעונו
 ממות ואתה נפשך הצלת: ¹⁰ ואתה בן אדם אמר אל
 בית ישראל כן אמרתם לאמר כי פשעינו וחטאינו
 علينا ובם אנחנו ננקים ואיך נזהה: ¹¹ אמר אליהם
 כי אני נאם אדני יהוה אם אחפץ במוות הרשות כי אם
 בשוב רשות מדרכו וחיה שובו שבו מדרכיכם הרעים
 ולמה תמותו בית ישראל: ¹² ואתה בן אדם אמר אל
 בני עמק צדקה הצדיק לא תצלינו ביום פשעו ורשות
 הרשות לא יכשל בה ביום שבו מרשעו וצדיק לא
 יוכל לחזות בה ביום חטאתו: ¹³ ובאמרי לצדיק היה
 יהוה והוא בטח על צדקתו ועשה על כל צדקתו לא
 תזכורנה ובועלו אשר עשה בו ימות: ¹⁴ ובאמרי לרשע
 מות מותה ושב מהחתאותו ועשה משפט וצדקה: ¹⁵ חבל
 ישיב רשות נולדה ישלם בחקוקת החיים הlek לבלי
 עשות על חייו יהיה לא ימות: ¹⁶ כל חטאתו אשר
 חטא לא תוכרנה לו משפט וצדקה עשה חייו יהיה:
 המונה תקוננה אותה נאם אדני יהוה: ¹⁷ ויהי בשתי
 עשרה שנה חמישה عشر לחדר היה דבר יהוה אליו
 לאמור: ¹⁸ בן אדם נהה על המון מצרים והורדתו
 אותה ובנות גנים אדרם אל ארץ תחתית את יорדי
 בור: ¹⁹ ממי נעתמת רדה והשכבה את ערלים: ²⁰ בתוך
 חללי חרב יפלו חרב נתגה משכו אותה וכל המונה:
²¹ ידברו לו אליו גברים מתחוק שאל את עזריו ירדנו
 שכבו הערלים חללי חרב: ²² Sheol h7585 שם אשר
 וכל קהלה סביבותיו קברתו כולם חללים הנפלים
 בחרב: ²³ אשר נתנו קברתו בירכתי בור ויהי קהלה
 סביבות קברתו כולם חללים נפלים בחרב אשר
 נתנו חתית הארץ: ²⁴ שם עילם וכל המונה
 סביבות קברתו כולם חללים הנפלים בחרב אשר
 ירדנו ערלים אל ארץ תחתית אשר נתנו חתיתם הארץ
 חיים ויישאו כלמתם את יורדי בור: ²⁵ בתוך חללים
 נתנו משכב לה בכל המונה סביבותיו קברתו כולם
 ערלים חללי חרב כי נתן חתיתם הארץ חיים ויישאו
 כלמתם את יורדי בור בתוך חללים נתן: ²⁶ שם משך
 תבל וכל המונה סביבותיו קברותיה כולם ערלים
 מחללי חרב כי נתנו חתיתם הארץ: ²⁷ ולא
 ישכבו את גברים נפלים מערלים אשר ירדנו שאל
 בכלי מלחמתם ויתנו את חרבותם תחת ראשיהם
 ותהי עונתם על עצמותם כי חתית גברים הארץ
 חיים: ²⁸ Sheol h7585 ואתה בתוך ערלים תשבר והשכבי
 את חללי חרב: ²⁹ שמה אדורם מלכיה וכל נשiaeיה
 אשר נתנו נבורתם את חללי חרב מה את ערלים
 ישכבו ואת ירדי בור: ³⁰ שמה נסיכי צפון כולם וככל
 צדני אשר ירדנו את חללים בחתיתם נבורתם בושם
 ישכבו ערלים את חללי חרב ויישאו כלמתם את
 יורדוי בור: ³¹ אותם יראה פרעה ונחם על כל המונה
 חללי חרב פרעה וכל חילו נאם אדני יהוה: ³² כי

34 ויהי דבר יהוה אליו אמר: ² בן האם הנבא על רועי ישראל הנבא ואמרת אליהם לרעם כה בהם: ¹⁹ אמר אדני יהוה רعي ישראל אשר היו רעים עליהם הוא ייחיה: ²⁰ ואמרתם לא יתכן דרך העשיה שבער מרשעתו ועשה משפט וצדקה אשר הם חלוא הצאן ידרעו הרעים: ³ את החלב תאכלו ואיש בדרכיו אשפט אתכם בית ישראל: ²¹ וידיו בשדי עשרה שנה בעשרי בחמשה לחדרש לנלוותנו בא אליו ⁴ את הנחלות לא חזקתם ואת החוללה לא רפאתם והפליט מירושלם לאמור הכתה העיר: ²² ויד יהוה היה אלהי בערב לפני בו הפליט ויפתח את פי עד האבדת לא בקשם ובחזקת רדייתם אתם ובפרק: ⁵ בוא אליו בברך ויפתח פיו ולא נאלמתי עוד: ²³ ויהי ותפוצינה מבלי רעה ותהיינה לאכלה לכל חיות השדה ותפוצינה: ⁶ ישנו צאני בכל ההרים ועל כל דבר יהוה אליו אמר: ²⁴ בן ישבי החרבות נבעה רמה ועל כל פנוי הארץ נפצו צאני ואין דורך האלה על ארמות ישראל אמרים לאמר אחד היה אברם ויירש את הארץ ואנחנו ריבים לנו נתנה הארץ ⁷ חי ואין מבקש: ²⁵ ולכן רעים שמעו את דבר יהוה: ⁸ חי אני נאם אדני יהוה אם לא יען היה צאני לבו ותהיינה למורשה: ²⁶ לכן אמר אלהם כה אמר אדני יהוה על צאני לאכלה לכל חית השדה מאין רעה ולא דרכו הדם תאכלו ועינכם תשאו אל גלוליכם ודם תשפכו והארץ תירשו: ²⁷ עמדתם על חרבכם עשיתן חועבה ואיש את אשת רעהו טמאתם והארץ תירשו: ²⁸ כה הנה אל הרעים ודרשתי את צאני מידם והשבתו התامر אלהם כה אמר אדני יהוה כי אין אם לא אשר מראות צאן ולא ידרעו עוד הרעים אותם והצלהי צאני נחיזו לאכלה ולא תהיז לדם לאכלה: ²⁹ כי כה אמר אדני ונחתת את הארץ שמנה ומשמה ונשבת נאון עזה ושמננו הרי ישראל מאין עובר: ³⁰ וידעו כי אני יהוה רעה עדרו ביום היותו בתוכך צאננו נפרשות כן אברך בתי את הארץ שמנה ומשמה על כל תועבתם אשר עשו: ³¹ אתה בן בני עמק הנדרבים בר אצל הקירות ובפתחי הבתים ודבר חרד את אחד איש את מן הארץ והבאותם אל ארמותם ורעותם אל הרי ישראל באפיקים ובכל מושבי הארץ: ³² במרעה יהודה: ³³ זיויראו אליך מבואם וישבו לפני עמי טוב ארעה אתם ובהריו מרים ישראל יהודה נוהם שם תרכזנה בונה טוב ומרעה שמן תרעינה אל הריו ישראל: ³⁴ אני ארעה צאני ואני ארכיבים נאם אדני יהוה: ³⁵ את האברת אבקש ואת הנרתת אשיב ולבשברת אוחבש ואת החוללה אחזק ואת השמנה ואת החזקה אשמיד ארענה במשפט: ³⁶ ואתנה צאני מה אמר אדני יהוה הנני שפט בין שה לשא לאילים היה בתוכם:

ולעתודים: 18 המעת מכם המרעדת הטוב תרשו ויתר מרעיכם תרמסו ברגליכם ומשקע מים תשטו ואת הנוגרים ברגליכם תרפושו: 19 וצאנז מרמס רגלאים תרעינה ומפארש רגלאים תשtinyה: 20 לכן כה אמר אדני יהוה אליהם הני זיין ושפטו בין שהבריה ובין שה רזה: 21 יען בצד ובכתרת תחרפו ובקרניכם תנחנו כל הנחלות עד אשר הפיצוות אונתנה אל החוצה: 22 והושעתו לצאנו ולא תהינה עוד לבו ושפטו בין שה לשזה: 23 והקמות עלייהם רעה אחד ורעה אתה את עברי דוד הוא ירעה אתכם והוא יהיה להן לרעה: 24 ואני יהוה אהיה להם לאלהים ועברי דוד נשיא בתוכם אמי יהוה דברתי: 25 וכרכתי להם ברית שלום והשבתי חיה רעה מן הארץ וישבו במדבר לבטה וישנו בערים: 26 וננתתי אותם וסביבות נבעתי ברכה יהוה: והורדתי הגשם בעתו גשמי ברכה יהיו: 27 וננתן עץ השדה את פריו והארץ תתן יבולחה והיו על ארמותם לבטה וידעו כי אני יהוה בשברי את מנותם עלם והצללים מיד העבדים בהם: 28 ולא יהיו עוד בו לגנים וחית הארץ לא תאכלם וישבו לבטה ואין מחיריד: 29 והקמתי להם מטע לשם ולא יהיו עוד אספֵרָעַב בארץ ולא ישאו עוד כלמת הנויים: 30 וידעו כי אני יהוה אלהיהם אתם והמה עמי בית ישראל אם אדרני יהוה: 31 וואtan צאנז מריעתי אדם אתם אני אליהיכם נאם אדרני יהוה:

36 ואותה בן אדם הנבא אל הר היישראאל ואמרה הר היישראאל שמעו דבר יהוה: 2 כה אמר אדרני יהוה עין אמר האובי עליכם האח ובמotaות עולם למורשה היהתה לנו: 3 לכן הנבא ואמרתה כה אמר אדרני יהוה עין ביען שמotaות שאף אחכם מסביב להיוותכם מורשה לשארית הגוים ותעלו על שפת לשון ודברת עם: 4 לכן הר היישראאל שמעו דבר אדרני יהוה כה אמר אדרני יהוה להרים ולגבウות לאפיקום ולגאוות ולחרבות השמוות ולערבים הנזובות אשר היו לבז וללעג לשארית הגוים אשר מסביב: 5 לכן כה אמר אדרני יהוה אם לא באשכנאי דברתי על שאրית הגוים ועל אדום ככלא אשר נתנו את ארצי להם למורשה בשמחה כל לבב בשאט נפש למען מנדרשה לבז: 6 לכן הנבא על אדרמת ישראאל ואמרתה להרים ולגבウות לאפיקום ולגאוות כה אמר אדרני יהוה הני בקנאתי ובחמתוי דברתי יען כלמת נויים נשאתם: 7 לכן כה אמר אדרני ירדפק אם לא דם שנאת ודם ירדפק: 7 וננתתי את יהוה אני נשאתי את ידי אם לא הגוים אשר לכם מסביב

35 ויהי דבר יהוה אליו אמר: 2 בן אדם שם פניך על הר שער והנבא עליו: 3 ואמרתה לו כה אמר אדרני יהוה הני אליך הר שער ונטתי ידי עליך ונחתיך שמחה ושמחה: 4 עיריך חרבאה אשים ואת שמחה תהיה וירעת כי אנו יהוה: 5 יען היהת לך איבת עולם ותגר את בני ישראאל על ידי חרב בעת أيام בעת עון קץ: 6 לכן חי אני נאם אדרני יהוה כי לדם אעשך ודם ירדפק אם לא דם שנאת ודם ירדפק: 7 וננתתי את

ונתתי לכם לבبشر: 27 ואת רוחך אתן בקרבכם ועריכם תשאו לעמי ישראל כי קרכו לבודא: 29 כי הנה אליכם ופניהם אליכם ונעדרתם ונורעתם: 30 והרביהו עליכם אדים כל בית ישראל כללה ונשבו הערים והחרבות הבניה: 31 וזהרביהו עליכם אדים ובמה ררכבו ופררו והושבתי אתכם כקדמותיכם והיטבתי מראותיכם יידעתם כי אני יהוה: 32 והולכת עלייכם אדם את עמי ישראל וירושק והיות להם לנחלה ולא תוסף עוד לשכלים: 33 כה אמר אדני יהוה יען אמרים לכם אכלת אדים אתי ומשלחת גויך הייתה: 34 אכן אדם לא האכיל עוד גויך לא תכשייל עוד נאם אדני יהוה: 35 ולא אשמע אליך עוד כלמת הגויים וחרפת עמים לא תשיי עוד גויך לא תכשייל עוד נאם אדני יהוה: 36 וזה דבר יהוה אליו לאמר: 37 בן אדם בית ישראל ישבים על ארמותם והטמאו אותה בדרכם ובעלילותם כתמאת הנדה היהת דרכם לפניו: 38 ואשפיך חמתי עליהם על הדם אשר שפכו על הארץ ובגוליהם טמאוד: 39 ואפיך אתם בנויים ויירוב בארץות כדריכם וכעלילותם שפטתיהם: 40 ויבוא אל הנויים אשר בא שם ויחיללו את שם קדשי אמר להם עם יהוה אלה ומארציו יצאו: 41 ואחמל על שם קדשי צאן אדים וידעו כי אני יהוה:

37 היה עלי יד יהוה וווצאיו ברוח יהוה וניתני בתוך הבקעה והוא מלאה עצמות: 2 זה עברוני עליהם סביר סביב ונהנה רבotta מאד על פני הבקעה והנה יבשות מאד: 3 ויאמר אליו בן אדם התהינה העצמות האלה ואמר אדני יהוה אתה ידעת: 4 ויאמר אליו הנבא על העצמות האלה ואמרת אליהם העצמות היבשות שמעו דבר יהוה: 5 כה אמר אדני יהוה לעצמות האלה מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל נוליכם אחר אתכם: 6 ונתתי לכם נדים והעלתי עליכם בשר וקרמי עלייכם עור ונתתי לכם רוח וחייתם יידעתם כי

המה כלמתם ישאו: 8 ואתם הרי ישראל ענפכם תנתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל כי קרכו לבודא: 9 כי הנה אליכם ופניהם אליכם ונעדרתם ונורעתם: 10 והרביהו עליכם אדים כל בית ישראל כללה ונשבו הערים והחרבות הבניה: 11 וזהרביהו עליכם אדים ובמה ררכבו ופררו והושבתי אתכם כקדמותיכם והיטבתי מראותיכם יידעתם כי אני יהוה: 12 והולכת עלייכם אדם את עמי ישראל וירושק והיות להם לנחלה ולא תוסף עוד לשכלים: 13 כה אמר אדני יהוה יען אמרים לכם אכלת אדים אתי ומשלחת גויך הייתה: 14 אכן אדם לא האכיל עוד גויך לא תכשייל עוד נאם אדני יהוה: 15 ולא אשמע אליך עוד כלמת הגויים וחרפת עמים לא תשיי עוד גויך לא תכשייל עוד נאם אדני יהוה: 16 וזה דבר יהוה אליו לאמר: 17 בן אדם בית ישראל ישבים על ארמותם והטמאו אותה בדרכם ובעלילותם כתמאת הנדה היהת דרכם לפניו: 18 ואשפיך חמתי עליהם על הדם אשר שפכו על הארץ ובגוליהם טמאוד: 19 ואפיך אתם בנויים ויירוב בארץות כדריכם וכעלילותם שפטתיהם: 20 ויבוא אל הנויים אשר בא שם ויחיללו את שם קדשי אמר להם עם יהוה אלה ומארציו יצאו: 21 ואחמל על שם קדשי אשר חללו בו בית ישראל בנויים אשר באו שם:

22 אכן אמר לבית ישראל כה אמר אדני יהוה לא למוניכם אני עשה בבית ישראל כי אם לשם קדשי אשר חללתם בנויים אשר באתם שם: 23 וקידשתי את שמי הנadol המחלל בנויים אשר חללו בהם תוכם וידעו לענייהם: 24 ולכךתי אתכם מן הנויים וקצתו אתכם מכל הארץות והבאות אתכם אל ארמותם: 25 וזרקתי עליהם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל נוליכם אחר אתכם: 26 ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי את לב האבן מבשרכם

אני יהוה: 7 וניבאתי כאשר צויתו ויהי קול כהנבא
 עוד בגוליהם ובשׂוֹצִים ובלְפָעִים והושעתי
 אתם מכל מושבתיהם אשר חטא בם וטהרתי אותם
 והיו לי לעם ואני אהי להם לאלהים: 24 ועבורי דוד
 מלך עליהם ורעה אחד יהיה לכלם ובמשפט יילכו
 וחקתי ישמדו ועשו אותם: 25 וישבו על הארץ אשר
 נתתי לעבורי ליעקב אשר ישבו בה אבותיכם וישבו
 עלייה המה ובניהם ובני בניהם עד עולם ודור עבורי
 נשיא להם לעולם: 26 וכרכתי להם ברית שלום ברית
 עולם יהיה אתם ונתקדים והרבירתי אותם ונחתת את
 מקדשי בתוכם לעולם: 27 והיה משכני עליהם והייתי
 להם לאלהים ומה ידו לילם: 28 וידעו הגויים כי
 אני יהוה מקדש את ישראל בהיות מקדשי בתוכם
 לעולם:

38 ויהי דבר יהוה אליו לאמր: 2 בן אדם שים
 פניך אל גונג ארץ המגונג נשיא ראש משך ותבל והנבא
 עליו: 3 ואמרתה כה אמר אדני יהוה הנני אליך גונג
 נשיא ראש משך ותבל: 4 ושובבתיך ונחתת חותם
 בלחיזך והוציאתי אותך ואת כל חילך סוסים ופרשים
 לבשי מכליל כלם קhalb רב צנה ומגן תפשיחרבות
 כלם: 5 פרס כוש ופוט אתם כלם מנן וכובע: 6 גמר
 וכל אנפיה בית תוגרמיה ירכתי צפון ואת כל אנפיו
 עמים רבים אתך: 7 הכן והכן לך אתה וכל קhalbך
 הנkehlim עליך והיית להם למשמר: 8 מימים רבים
 תפקד באחרית השנים תבוא אל ארץ משובצת מחרב
 מכבצת מעמים רבים על הריו ישראל אשר היו
 לחרבת תמיד והוא מעמים הוציאה וישבו לבטח
 כלם: 9 וועלית כשהה תבוא כענן לבשות הארץ תהיה
 אתה וכל אנפיך ועמים רבים אותך: 10 כה אמר אדני
 יהוה והיה ביום ההוא יעלו דברים על לבך וחשבת
 מחשבת רעה: 11 ואמרתה אלה על ארץ פרוזות אבואה
 השקטים ישבי לבטה כלם ישבים באין חומה ובbris
 ודלתים אין להם: 12 לשלל שלל ולבי בו להשיב ירד

ונהנה עליהם גרים ובשר עליה ויקرم עליהם עור
 מלמעלה ורוח אין בהם: 9 ויאמר אליו הנבא אל
 הרוח הנבא בן אדם ואמרת אל הרוח כה אמר אדני
 יהוה מארבע רוחות באי הרוח ופחו בהרגונים האלה
 ויהיו: 10 והניבאתי כאשר צויתו ותבוא בהם הרוח ויהיו
 ויעמדו על רגליהם חיל נдол מאד מאד: 11 ויאמר
 אליו בן אדם העצמות האלה כל בית ישראל המה
 הנה אמרים יבשו עצמותינו ואברדה תקותנו נורנו לנו:
 12 לכן הנבא ואמרתה אליהם כה אמר אדני יהוה הנה
 אני פתח את קברותיכם והעליתו אתכם מכבורותיכם
 עמי והבאתי אתכם אל ארמת ישראל: 13 וידעתם
 כי אני יהוה בפתחי את קברותיכם ובהעלותי אתכם
 מכבורותיכם עמי: 14 ונחתת רוחי בכם וחייתם והנחתת
 אתכם על אדמותיכם וירעתם כי אני יהוה דברת
 ושיתתי נאם יהוה: 15 ויהי דבר יהוה אליו לאמր:
 16 אתה בן אדם קח לך עז אחד וכחוב עליו ליהודה
 ولבני ישראל חבירו ולאחר עז אחד וכחוב עליו לירושלים
 עז אפרים וכל בית ישראל חבירו: 17 וקרב אתם אחד
 אל אחד לך לעז אחד והוא לאחדרים בידך: 18 וככאשר
 יאמרו לך בני עמד לאמր הלא תניד לנו מה אלה
 לך: 19 דבר אלהם כה אמר אדני יהוה הנה אני לך
 את עז יוסף אשר ביד אפרים ושבטי ישראל חבירו
 ונחתת אותם עליו את עז יהודה ועשיהם לעז אחד
 והוא אחד בידי: 20 והיו העצים אשר חכתב עליהם
 בידך לענייהם: 21 ודברך אליום כה אמר אדני יהוה
 הנה אני לך את בני ישראל מבין הגויים אשר הילכו
 שם וקבעתי אתכם מסביב והבאתי אתכם אל ארמתם:
 22 ועשיתו אתכם לגווי אחד בארץ בהרי ישראל ומלך
 אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיה עוד לשני גויים
 ולא יהיה עוד לשתי ממלכות עוד: 23 ולא יטמא

על חרבנות נושבת ואל עם מסוף מנוים עשה מקנה נתתיק לאכליה: 5 על פני השדה תפל כי אני דברת נאם אדני יהוה: 6 ושלחתו אש במונובישבי האיים לבטח וידעו כי אני יהוה: 7 ואת שם קדשי אודיע בחוךעמי ישראל ולא אהל את שם קדשי עוז וידעו הנויים כי אני יהוה קדוש בישראל: 8 הנה בא והנottaה נאם אדני יהוה הוא היום אשר דברת: 9 ויצאו ישבו ערי ישראל ובעירו והשיקו בנשך ומגנן ונצנה בקשת וכחצים ובמקל ייד וברמה ובעירו בהם אש שבע שנים: 10 ולא ישאו עצים מן השדה ולא יחטבו מן העירדים כי בנשך יבערו אש ושללו את שליליהם ובזזו את בזיהם נאם אדני יהוה: 11 והיה ביום ההוא אתן לנונג מקום שם קבר בישראל ני העברים קדמתם חיים וחסמתם היא את העברים וקבעו שם את נונג ואת כל המונה וקבעו ניא המון נונג: 12 וקבעו בית ישראל למן טהר את הארץ שבעה חדשים: 13 וקבעו כל עם הארץ והיה להם לשם יום הכבדי נאם אדני יהוה: 14 ואנשי תמיד יבדילו עברים בארץ מקברים את העברים את הנודרים על פני הארץ לטהרה מקצת שבעה חדשים ויחקרו: 15 ובערו העברים בארץ וראה עצם אדם ובנה אצל ציון עד קברו אותו המקברים אל ניא המון נונג: 16 וכן שם עיר המונה וטהרו הארץ: 17 ואותה בן אדם כה אמר אדני יהוה אמר לצפור כל כנף ולכל חית השדה הקבצוו ובאו האספו מסביב על זבוזי אשר אני זבח לכם זבח גדריל על הריו ישראל ואכלתם בשער ושותיהם דם: 18 בשער גבורים האכלו ודם נשאי הארץ תשטו אילם כרים ועתודים פרים מריאי בשן כלם: 19 ואכלתם חלב לשבעה ושתיותם דם לשכرون מזבחיך אשר זבחתי לכם: 20 ושבעתם על שלחני סוס ורכב גיבור וכל איש מלחה נאם אדני יהוה: 21 ונתחזק את כבודך בניום וראו כל הנויים את משפטיך אשר עשית ואת ידי אשר שמתי בהם: 22 וידעו בית ישראל כי אני יהוה אלהים מן היום ההוא והלאה:

39 ואתה בן תנבא על נונג אמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך נונג נושא ראש משך ותבל: 2 ושבתיך ושאתיך והעליתיך מירכתי צפון והבאותך על הריו ישראל: 3 והכיתוי קשתך מיד שמואלך וחץיך מיד ימיך אפי: 4 על הריו ישראל תפל אתה וכל אפיק ועמים אשר אתה לעיט צפור כל כנף וחתה השדה

23 וידעו הנויים כי בעונם גלו בית ישראל על אשר מעלו כי ואستر פני מלהם ואתם ביד צരיהם ויפלו בחרב כלם: 24 כטמאתם וככפשיעתם עשיתם אתם ואستر פני מלהם: 25 לכן כי אמר אדני יהוה עתה אשיב את שבית יעקב ורchromתי כל בית ישראל וקנאי לשם קדשי: 26 ונשׁו את כל מלחמתם ואת כל מלחם אשר מעלו כי בשבתם על אדרמתם לבטהח ואין מהריד: 27 בשובבי אוthem מן העמים וקבצתי אתם מארצות איביהם ונקדרתי בהם לעני הנויים רבים: 28 וידעו כי אני יהוה אלהים בהגלוותיהם אתם אל הנויים וכנסתים על אדרמתם ולאותיר עוד מהם שם: 29 ולא אסתור עוד פני מלהם אשר שפכתי את רוחי על בית ישראל נאם אדני יהוה:

40 בעשרים וחמש שנה לגולותנו בראש השנה בעשור לחדש בארכע עשרה שנה אחר אשר הכתה העיר בעצם היום היהת עלי יד יהוה ויבא אליו שמה: 2 במראות אלהים הביאני אל ארץ ישראל ויניחני אל הר נבה מאד ועליו מבנה עיר מנגב: 3 ויביא אוטי שמה ותגה איש מראהו כמראה נחתה ותחליל פשתים בידו וקנה המדה והוא עמד בשער: 4 וידבר אליו האיש בן אדם ראה בעיןיך ובאזוריך שמע ושים לבך לכל אשר אני מראה אותך כי למען הראותה הבאתה הנה הנד את כל אשר אתה ראה לבית ישראל: 5 והנה חומה מוחזק לבית סביב סביב וביד האיש קנה המדה שש אמות באמה וטפח וימד את רחוב הבניין קנה אחד וקומה קנה אחד: 6 ויבוא אל שער אשר פניו דרך הקדרימה ווועל במלתו וימד את סף השער קנה אחד רחוב ואת סף אחד קנה אחד רחוב: 7 והתא קנה אחד ארך וקנה אחד רחוב ובין התאים חמיש אמות וסף השער מאצל אלום השער מהבait קנה אחד: 8 וימד את אלם השער מהבait מהבait קנה אחד: 9 וימד את אלם השער שמנה אמות ואילו

בשער הדרים וימד את השער הדרים כמדות האלה:⁴⁷ ווימד את החצר ארך אמה אמה ורחב מאה מרבעת והמזבח לפני הבית:⁴⁸ ויבאני אל אלם הבית וימד אל אלם חמש אמות מפה וחמש אמות מפה ורחב השער שלש אמות מפו ושלש אמות מפו:⁴⁹ ארך האלים עשרים אמה ורחב עשריו עשרה אמה ובמעלות אשר יעלו אליו ועמדים אל האילים אחד מפה ואחד מפה:

41 ויבאני אל ההיכל וימד את האילים שש אמות רחוב מפו ושת אמות רחוב מפו רחוב האהله:² ורחב הפתח עשר אמות וכתפות הפתח חמש אמות מפו וחמש אמות מפו וימד ארכו ארבעים אמה ורחב עשרים אמה:³ ובא לפניה וימד איל הפתח שתיים אמות והפתח שיש אמות ורחב הפתח שבע אמות:⁴ וימד את ארכו עשרים אמה ורחב עשרים אמה אל פניהם היכל ויאמר אליו זה קדרש הקדרשים:⁵ וימד קיר הבית שיש אמות ורחב הצלע ארבע אמות סביב סביב לבית סביב:⁶ והצלעות צלע אל צלע שלוש ושלשים פעמים ובאות בקיר אשר לבית לצלעות סביב סביב להיות אחוזים ולא יהיו אחוזים בקיר הבית:⁷ ורחבנה ונסבה למלחה למלחה לצלעות כי מוסף הבית למלחה סביב סביב לבית על כן רחוב לבית למלחה וכן התתונה יعلا על העליונה רחוב לבית למלחה וכן התתונה יعلا על העליונה לתיכון:⁸ וראיתי לבית נגה סביב סביב מיסודות הצלעות ملي הקנה שיש אמות אצילה:⁹ רחוב הקיר אשר לצלע אל החוץ חמש אמות ואשר מנה בית צלעות אשר לבית:¹⁰ ובין הלשכות רחוב עשרים אמה סביב לבית סביב סביב: ופתח הצלע למנח פתח אחד דרך הצפון ופתח אחד לדרום ורחב מקום המנה חמש אמות סביב סביב:¹¹ והבנין אשר אל פניהם הנורה פאת דרך הים רחוב שבעים אמה וקורן הבניין חמש אמות רחוב סביב סביב וארכו תשעים

בשער הדרים וימד את השער הדרים כמדות האלה:²⁹ ותאו ואילו ואלמו כמדות האלה וחלונות לו ולאלמו סביב סביב חמישים אמה ארך ורחב עשרים וחמש אמות:³⁰ ואלמות סביב סביב ארך חמש ועשרים אמה ורחב חמיש אמות:³¹ ואלמו אל החצר החזונה ותמרים אל אילו ומעלות שמונה מעלו:³² ויבאני אל החצר הפנימי דרך הקדרים וימד את השער כמדות האלה:³³ ותאו ואילו ואלמו כמדות האלה וחלונות לו ולאלמו

סביב סביב ארך חמישים אמה ורחב חמש ועשרים אמה:³⁴ ואלמו לחצר החזונה ותמרים אל אילו מפו ומפו ושםנה מעלו:³⁵ ויבאני אל שער הצפון ומדוד כמדות האלה:³⁶ תא או אילו ואלמו וחלונות לו סביב סביב ארך חמישים אמה ורחב חמש ועשרים אמה:³⁷ וαιילו לחצר החזונה ותמרים אל אילו מפו ומפו ושםנה מעלו:³⁸ ולשכה ופתחה באילים השערים שם ידיחו את העלה:³⁹ ובאלם השער שניים שלחנות מפו ושנים שלחנות מפה לשחות אליהם העוללה והחתאת והאשם:⁴⁰ ואל הבקף מהוזה לעולה לפתח השער הצפונה שניים שלחנות ואל הכתף האחורה אשר לאלם השער שניים שלחנות:⁴¹ ארבעה שלחנות מפה וארבעה שלחנות מפה לכתף השער שמונה שלחנות אליהם ישחטו:⁴² וארבעה שלחנות לעוללה אבני נזות ארך אמה אחת וחצי ורחב אמה אחת וחצי ונבה אמה אחת אליהם וינויו את הכלים אשר ישחטו את העוללה במ והזבח:⁴³ והשפטים טפח אחד מוכנים בבית סביב סביב ואל שלחנותبشر הקרבן:⁴⁴ ומהוזה לשער הפנימי לשכוט שרים בחצר הפנימי אשר אל כתף שער הצפון ופניהם דרך הדרום אחד אל כתף שער הקדרים פנוי דרך הצפון:⁴⁵ וידבר אליו זה הלשכה אשר פניה דרך הדרום לכחנים שמרי משמרת הבית:⁴⁶ והלשכה אשר פניה דרך הצפון לכתנים שמרי משמרת המזבח המה בני

אמנה: 13 ומדר את הבית ארך מאה ומאה והגורה מהתחנות ומהתקנות מהארץ: 7 ונדר אשר לחוץ לעמota הלשכות דרך החצר החצונה אל פni הלשכות ארכו חמשים אמה: 8 כי ארך הלשכות אשר לחצר החצונה חמשים אמה והינה על פni ההיכל מאה אמה: 9 ומתחתה לשכות האלה המבווא מהקדמים בכאו להנה מהחצר החצונה: 10 ברחב גדר החצר דרך הקדים אל פni הנורה ואל פni הבניין לשכות: 11 ודרך לפניהם כמראת הלשכות אשר דרך הצפון כארכן כן רחוב וככל מוצאייהן וממשפתייהן וכפתחיהן: 12 וכפתחי הלשכות אשר דרך הדרום פתח בראש דרך דרך בפני הגדרת הגינה דרך הקדים בבואה: 13 ויאמר אליו לשכות הצפון לשכות הדרום אשר אל פni הנורה הנה לשכות הקדש אשר יאכלו שם הכהנים אשר קרובים ליהוה קדשי הקדשים שם יניחו קדשי הקדשים והמנחה והחתאת והאשם כי המקום קדש: 14 בבאים הכהנים ולא יצאו מהקדש אל החצר החיצונה ושם יניחו בנידיהם אשר ישדרתו בהן כי קדש הנה ילבשו בגדים אחרים וקרבו אל אשר לעם: 15 וכלה את מדרות הבית הפנימי והוציאני דרך השער אשר פניו דרך הקדים ומדרתו סביב סביב: 16 מדר רוח הקדים בקנה המדה חמיש מאות קנים בקנה המדה סביב: 17 מדר רוח הצפון חמיש מאות קנים בקנה המדה סביב: 18 את רוח הדרום מדר חמיש מאות קנים בקנה המדה: 19 סביב אל רוח הים מדר חמיש מאות קנים בקנה המדה: 20 לאربع רוחות מדרדו חומה לו סביב סביב ארך חמיש מאות ורחב חמיש מאות להבדיל בין הקדש לחיל:

43 וילכני אל השער שער אשר פנה דרך הקדים: 2 והינה כבוד אלהי ישראל בא מדרך הקדים וקלו קול מים רבים והארץ האירה מכבדו: 3 וכمراה מהנה מהתחנות ומהתקנות בינוי: 6 כי משלשות

הנה ואין להן עמודים כעמודי החצרות על כן נ אצל והבניה וקירותיה ארך מאה אמה: 14 ורחוב פni הבית והגורה לקדים מאה אמה: 15 ומדר ארך הבניין אל פni הגורה אשר על אהריה ואתוקיה מפו ומפו מאה אמה והיכיל הפנימי ואלמי החצר: 16 הספרים והחלונים האטמות והאתיקים סביב לשיטם גנד הספר שחויף עז סביב סביב והארץ עד החלונות והחלונות מכסות: 17 על מעל הפתח ועד הבית הפנימי ולהזען ואל כל הקיר סביב סביב בפנימי וביחסון מדורות: 18 ועשוי קרוביים ותמריים ותمرة בין קרוב לכרכוב ושנים פנים לכרכוב: 19 ובפני אדם אל התמרה מפו ופני כפר אל התמרה מפו עשוי אל כל הבית סביב סביב: 20 מהארץ עד מעל הפתח הכרוביים והתמריים שעושים וקיר ההיכל: 21 ההיכל מזוות רבעה ופני הקדש המראה כمراה: 22 המזבח עז שלוש אמות נבה וארכו שטים אמות ומקצתו לו וארכו וקירותיו עז וידבר אליו זה השלחן אשר לפניו יהוה: 23 ושתיים דלתות להיכל ולקדש: 24 ושתיים דלתות לדלתות שתים מוסבות דלתות שתים לדלת אחת ושתי דלתות לאחרת: 25 ועשה אליהן אל דלתות ההיכל הכרוביים ותמריים כאשר עושים לקירות ועב עז אל פni האלים מהחוץ: 26 וחולונים אטמות ותמריים מפו ומפו אל כתפות האלים וצלעות הבית והעבים:

42 ויוצאי אל החצר החיצונה הדריך דרך הצפון ויבאנו אל הלשכה אשר גנד הנורה ואשר גנד הבניין אל הצפון: 2 אל פni ארך אמות המאה פתח הצפון והרחוב חמיש אמות: 3 גנד העשירים אשר לחצר הפנימי וגנד רצפה אשר לחצר החיצונה אתיק אל פni אתיק בשלשים: 4 ולפנו הלשכות מהלך עשר אמות רחוב אל הפנימית דרך אמה אחת ופתחיהם לצפון: 5 והלשכות העלות קצריות כי יכולו אתיקים מהנה מהתחנות ומהתקנות בינוי: 6 כי משלשות

ונתתה אל הכהנים הלוים אשר הם מזועע צדוק
הקרבים אליו נאם אדרני יהוה לשרתני פר בן בקר
לחטאתי: ²⁰ ולקחת מדםו ונתתה על ארבע קרנתיו
ואל ארבע בנות העוזרה ואל הגבול סביב וחטא
אותו וכפרתתו: ²¹ ולקחת את הפר החטא ושרפו
במפקד הבית מחוץ למקדש: ²² וביום השני תקריב
שער עזים חמימים לחטא וחתאו את המזבח כאשר
חטאנו בפר: ²³ בכלותך מחתא תקריב פר בן בקר
תמים ואיל מנצאן תמים: ²⁴ והקרבתם לפני יהוה
והשליכו הכהנים עליהם מליח והעלו אותם על
לייה: ²⁵ שבעת ימים תעשה שער החטא ליום ופר
בן בקר ואיל מן הצאן תמים יעשו: ²⁶ שבעת ימים
יכפרו את המזבח וטהרו אותו ומלאו ידו: ²⁷ ויכלו את
הימים והיה ביום השמיני ולהלאה יעשו הכהנים על
המזבח את עלותיכם ואת שלמיכם ורצאתו אתם
נאם אדרני יהוה:

44 וישבarti דרך שער המקדש החיצון הפנה
קדרים והוא סגור: ² ויאמר אליו יהוה השער הזה
סגור יהיה לא יפתח ואיש לא יבא בו כי יהוה אלהי
ישראל בא בו וזהו סגור: ³ את הנשיא נשיא הוא
ישב בו לאכול לחם לפני יהוה מדרך אלם השער
יבוא ומדרכו יצא: ⁴ ויביאני דרך שער הצפון אל
פני הבית וארא והנה מלא כבוד יהוה את בית יהוה
ואפל אל פנוי: ⁵ ויאמר אליו יהוה בן אדם שם לך
וראה בעיןיך ובאוניך שמע את כל אשר אני מדבר
אתך לכל חקוק בית יהוה ולכל תורה ושותם לך
למבוא הבית בכל מוצאי המקדש: ⁶ ואמרת אל מררי
אל בית ישראל כי אמר אדרני יהוה רב לכם מכל
חוובותיכם בית ישראל: ⁷ בהבאים בני נכר ערלי
לב וערליبشر להיות ליהות במקדשי לחללו את בית
בחקריבכם את לחמי חלב ודם ויפרו את ברית
אל כל תועבותיכם: ⁸ ולא שמרתם משמרת קדשי

את העיר ומראות כמורה אשר ראוי אל נהר כבר
ואפל אל פנוי: ⁴ וכבוד יהוה בא אל הבית דרך שער
אשר פניו דרך הקרים: ⁵ ותשאני רוח ותביעני אל
החצר הפנימית והנה מלא כבוד יהוה הבית: ⁶ ואשמע
מדבר אליו מהבית ואיש יהוה עמד אצליו: ⁷ ויאמר
אליו בן אדם את מקום כסאי ואת מקום כפות רגלי
אשר אשכנ שבטוך בני ישראל לעולם ולא יטמאו
עד בית ישראל שם קדשי הנה ומלכיהם בזונות
ובפנרי מלכיהם במותם: ⁸ בחתם סוף את ספרי
וזוותם אצל מזוחתי וחקיר בין וביניהם וטמאו את
שם קדשי בתועבותם אשר עשו ואכלתם באפי:
⁹ עתה ירחקו את זנותם ובפנרי מלכיהם ממני ושכנתו
בתוכם לעולם: ¹⁰ אתה בן אדם הנד את בית ישראל
את הבית ויכלמו מעוניותיהם ומדדו את תכניתם: ¹¹ וואם
נכלהו מכל אשר עשו צורת הבית ותוכנותו ומוצאיו
ומובאיו וכל צורתו ואת כל חקתו וכל צורתו וככל
תורתו הודיעו אותם וכותב לעונייהם וישמרו את כל
צורתו ואת כל חקתו ועשו אותם: ¹² זאת תורה הבית
על ראש ההר כל גבלו סביב סביב סביב קדשים תנוה
ואת תורה הבית: ¹³ ואלה מדות המזבח במסות אמה
אמה וטפח וחיק האמה ואמה רחב ונבולה אל שפה
סביב זורת האחד וזה נב המזבח: ¹⁴ ומוחיק הארץ
עד העוזרה התחתונה שתום אמות ורחב אמה אחת
ומהעוזרה הקטנה עד העוזרה הנдолה ארבע אמות
ורחוב האמה: ¹⁵ וההר אל ארבע אמות ומהאריאל
ולמעלה הקרים ארבע: ¹⁶ והאריאל ארבעת רבעיו:
ארך בשתיים עשרה רחוב אל ארבעת רבעיו:
¹⁷ והעוזרה ארבע עשרה ארך באربع עשרה רחוב
אל ארבעת רבעיה והגובל סביב אותה חצי האמה
וחיק לה אמה סביב ומעלהו פנות קדמים: ¹⁸ ויאמר
אליו בן אדם כי אמר אדרני יהוה אלה ה庫ת המזבח
ביום העשטו להעלות עליו עולה ולזרק עליו דם:

והשימון לשמרי משמורת במקדשי לכם: 9 כה אמר אדני יהוה כל בן נכר ערל לב וערל בשר לא יבוא אל מקדשי לכל בן נכר אשר בתוך בני ישראל: 10 כי אם הלוים אשר רחקו מעלי תהוות ישראל אשר תען מעלי אחרי גולגוליהם ונשאו עונם: וזהו במקדשי משרותים פקדות אל שערי הבית ושרותים את הבית הנה ישחטו את העלה ואת הזבח עם והמה יעמדו לפנייהם לשרתם: 11 יען אשר ישרתו אותם לפני נולגוליהם והוא לבית ישראל למ-colsל עון על כן נשאות ידי עליהם נאם אדני יהוה ונשאו עונם: 12 ולא יגשו אליו לכהן לי ולשת על כל קדשי אל קדשי הקדשים ונשאו כל מהם ותוועבותם אשר עשו: 13 וננתתי אוטם שמרי משמרת הבית לכל עבדתו ולכל אשר יעשה:

אכלו הכהנים:

45 ובהפליכם את הארץ בנחלה תרימו תרומה ליהוה קדש מן הארץ חמשה ועשרים אלף ארך ורחב עשרה אלף קדש הוא בכל גבולה סביב: 2 יהוה מוזה אל הקדש חמיש מאות בחמש מאות מרבע סביב וחמשים אמה מגersh לו סביב: 3 וממן המדה הזאת תמוד ארך חמיש ועשרים אלף ורחב עשרה אלפיים ובו יהוה המקדש קדשים: 4 קדש מן הארץ הוא לכהנים משרתיו המקדש יהיה הקربים לשרת את יהוה והוא להם מקום לבתים ומקדש למקדש: 5 וחמשה ועשרים אלף ארך ושרת אלפיים רחב יהוה ללוים משרתיו הבית להם לאחוזה עשרים לשכת: 6 ואחוזה העיר תננו חמישת אלפיים רחב וארך חמישה יהוה: 7 ולנישיא מוזה ומזה לתרומות הקדש לכל בית ישראל ועשרים אלף לעמות תרומות הקדש ואל פנוי אחזות העיר מפאת ים ימה ומפעת קדרמה קדרמה וארך לעמות אחד החלקים מגובל ים אל גבול קדרמה: 8 לארץ יהוה לו לאחוזה בישראל ולא יוננו עוד נשיאי את עמי והארץ יתנו לבית ישראל לשבטיהם: 9 כה אמר

בו: 10 והכהנים הלוים בני צדוק אשר שמרו את משמרת מקדשי תהוות בני ישראל מעלי הנה יקרבו אליו לשרתני ועמדו לפני להקריב לי חלב ודם ונאם אדני יהוה: 11 הנה יבא אל מקדשי ומה יקרבו אל שלחני לשרתני ושמרו את משמרתי: 12 וזהה בכוואם אל שערי החצר הפנימית בנדי פשתים ילבשו ולא עללה עליהם צמר בשרתם בשעריו החצר הפנימית וביתה: 13 פאני פשתים יהיו על ראשם ומכנסי פשתים יהיו על מתניותם לא יחנרו ביע: 14 ובצאתם אל החצר החיצונית אל החצר החיצונית אל העם יפשו את בנידיהם אשר הנה משרותם בס ותנייחו אותם בלשכת הקדש וללבשו בנדים אחרים ולא יקרשו את העם בגדיהם: 15 וראשם לא יגלוחו ופרע לא ישלו כסום יכسوו את ראשיהם: 21 ווין לא ישתו כל כהן בכוואם אל החצר הפנימית: 22 ואלמנה וגירושה לא יקחו להם לנשיותם כי אם בתולת מזורע בית ישראל והאלמנה אשר תהיה אלמנה מכחן יקחו: 23 ואת עמי יורו בין קדש לח' ובין טמא לטהור יודע: 24 ועל ריב הנה יעמדו לשפט במשפט ומשפטו ואת

אדני יהוה רב لكم נשי אי ישראלי חמס וشد הסירו
הפנה קדמים יהיה סגור שיתימי המשה וביום השבעת
אדרני יהוה: ¹⁰ מאוני צדק ואיפת צדק ובת צדק יהי
לכם: ¹¹ האיפה והבת תכנן אחר יהיה לשאת מעשר
החمر הבת ועשירת החמר האיפה אל החמר יהיה
מתכנתו: ¹² והשקל עשרים נרה עשרים שקלים חמשה
ועשרים שקלים עשרה וחמשה שקל המנה יהיה לכם:
¹³ זאת התרומה אשר תרימו שישת האיפה מהחמר
החטים ושיתם האיפה מהחמר השעריהם: ¹⁴ וחק
השמן הבת השמן מעשר הבת מן הכר עשרה הבתים
חמר כי עשרה הבתים חמר: קושה אחת מן הצאן מן
המאטיהם ממושקה ישראל למנה ולעלולה ולשלמים
לכפר עליהם נאם אדרני יהוה: ¹⁵ כל העם הארץ
יהיו אל התרומה זו זאת לנשיא בישראל: ¹⁶ ועל
הנשיא יהיה העולות והמנה והנסך בחנים ובחדשים
ובשבתו בכל מועד בית ישראל הוא יעשה את
החתאת ואת המנה ואת העולה ואת השלמים לכפר
בעד בית ישראל: ¹⁷ כה אמר אדרני יהוה בראשון
באחד לחדר תקח פר בן בקר תמים וחתאת את
ובצאתם יצאו: ¹⁸ וכחנים ובמועדים תהיה המנה
איפה לפר ואיפה לאיל ולכבשים מחת ידו ושםן היין
המקדש: ¹⁹ ולקח הכהן מדם החטא ונתן אל מזוזת
הבית ואל ארבע פנות העורה למזבח ועל מזוזת שער
החצר הפנימית: ²⁰ וכן תעשה בשבועה בחדר מסיש
שנה ומפתוי וכפרתם את הבית: ²¹ בראשון בארכעה
עשר יום לחדר יהיה لكم הפסח חג שבעות ימים
מצאות יأكل: ²² ועשה הנשיא ביום ההוא בעדו ובעד
כל עם הארץ פר חטא: ²³ ושבעת ימי החג יעשה
עליה ליהוה שבעת פרים ושבעת אילים תמים ליום
שבעת הימים וחתאת שער עזים ליום: ²⁴ ומנחה
איפה לפר ואיפה לאיל יעשה ושםן היין לאיפה:
²⁵ שביעי בחמשה עשר יום לחדר בשוגג עשה כאלה
שבעת הימים כחתאת כעלה וכמנחה וכשן:

כה אמר אדרני יהוה שער החצר הפנימית
יפתח וביום החדש יפתח: ² ובא הנשיא דרך אלום
השער מחוץ ועמד על מזוזת השער ועשה הכהנים
את עלתו ואת שלמיו והשתחו על מפתן השער
ויצא והשער לא יסגר עד הערב: ³ והשתחו עם
הארץ פתח השער ההוא בשבתו ובחדשים לפני
יהוה: ⁴ והעליה אשר יקרב הנשיא ליהוה ביום השבעת
ששה כבשים תמים ואיל תמים: ⁵ ומנחה איפה
לאיל ולכבשים מנהה מחת ידו ושםן היין לאיפה:
⁶ וביום החדש פר בן בקר תמים ושתת כבשים ואיל
תמים יהיו: ⁷ ואיפה לפר ואיפה לאיל יעשה מנהה
ולכבשים כאשר תשיג ידו ושםן היין לאיפה: ⁸ ובבוא
הנשיא דרך אלום השער יבוא וברכו יצא: ⁹ ובבוא
עם הארץ לפניו יהוה במועדים הבא דרך שער צפון
להשתחו יצא דרך שער נגב והבא דרך שער צפון
צוא דרך שער צפונה לא ישוב דרך השער אשר
באו בו כי נכחו יצאו: ¹⁰ וזה נשיא בתוכם בבאים יבוא
ובצאתם יצאו: ¹¹ וכחנים ובמועדים תהיה המנה
איפה לפר ואיפה לאיל ולכבשים מחת ידו ושםן היין
לאיפה: ¹² וכי יעשה הנשיא נדבה עליה או שלמי
נדבה ליהוה ופתח לו את השער הפנה קדמים ועשה
את עלתו ואת שלמיו כאשר יעשה ביום השבעת יצוא
ויסגר את השער אחריו צאתו: ¹³ וככבש בן שני תמים
העשה עליה ליום ליהוה בבקר בבקר העשה אתו:
¹⁴ ומנחה העשה עליו בבקר בבקר ששית האיפה
ושמן שלישי היין לרס את הסלת מנהה ליהוה
חקות עולם תמיד: ¹⁵ ועשו את הכבש ואת המנה
ואת השמן בבקר בבקר עלות תמיד: ¹⁶ כה אמר
אדני יהוה כי יתן הנשיא מנהה לאיש מבני נחלתו
הייא לבניו תהיה אחותם היא בנחלה: ⁷ וכי יתן מתנה
מנחלתו לאחד מעבדיו והיתה לו עד שנת הדרור

ושבת לנשيا אך נחלתו בניו להם תהיה: ¹⁸ ולא יקח הנשיא מנהלת העם להונמת מהזחות מהזחות ינחל את בניו למען אשר לא יפצץ עמי איש מהזחות: ¹⁹ ויביאני מבוא אשר על כתף השער אל הלשכות הקדש אל הכהנים הפנות צפונה והנה שם מקום בירכתיהם: ²⁰ ויאמר אליו זה המקום אשר יבשלו שם הכהנים את האשם ואת החטא אשר יאפו את המנחה לבלו היוציא אל החצר החיצונה לקדש את העם: ²¹ ויויצוiani אל החצר החיצונה וייעברני אל ארבעת מקצתוי החצר והנה חצר במקצע החצר חצר במקצע החצר: ²² באביבת מקצתוות החצר חצרות קטרות ארבעים ארך ושלשים רוחב מרה אהת לאربعעתם מהקצתוות: ²³ וטור סביב בהם סביב לאربعעתם ובשולות עשוי מתחת הטירות סביב: ²⁴ ויאמר אליו אלה בית המבשלים אשר יבשלו שם משרתי הבית את זבח העם:

47

ישبني אל פתח הבית והנה מים יצאים מתחת מפתח הבית קדרימה כי פנו הבית קדרים והמים ירדים מתחת מכתף הבית הימנית מנגב למובח: ויויצוiani דרך שער צפונה ויסכני דרך חוץ אל שער החוץ דרך הפונה קדרים והנה מים מפלים מן הכתף הימנית: ³ בצתה איש קדרים וקו בידו וימד אלף באמה ויעברני ביום מי אפסים: ⁴ וימד אלף ויעברני במים מרים וימד אלף ויעברני מי מתנים: ⁵ וימד אלף נחל אשר לא אוכל לعبر כי גאו המים מי שחו נחל אשר לא עבר: ⁶ ויאמר אליו הראית בן אדם וילכני ושבני שפת הנהל: ⁷ בשובני והנה אל שפת הנהל עץ רב מאד מזה ומזה: ⁸ ויאמר אליו המים האלה יצאים אל הניליה הקדרמונה וירדו על הערבה והוא דימה אל הדמה המוצאים ונראוי המים: ⁹ והיה כל נשחיה אשר ישrix אל כל אשר יבוא שם נחלים יהיה והיה הדרגה רבה מאד כי באו שם

48 ואלה שמות השבטים מקצת צפונה אל יד דרך חתלן לבוא חמת חצר עין נבול دمشق צפונה אל יד חמת והוא לו פאת קדרים הים דן אחד: ² ועל נבול דן מפתח קדרים עד פאת ימה אשר אחד: ³ ועל

נובל מפאת קדימה ועד פאת ימה נפתלי אחד: העיר: ¹⁹ והעבדר העיר יעבדוهو מכל שבטי ישראל: ²⁰ כל התמורה חמשה ועשרים אלף בחמשה ועשרים אלף רבעיות תרימו את תרומות הקדרש אל אחדות העיר: ²¹ והנותר לנשיא מזה ומזה לתרומות הקדרש ולאחדות העיר אלף פני חמשה ועשרים אלף תרומות הקדרש עיל נובל גובל מנסחה מפאת קדרמה עד פאת ימה מנסה אחד: ²² וועל גובל ראובן מפאת אפרים אחדים אחד: ²³ וועל גובל אפרים מפאת קדמים ועד פאת ימה ראובן אחד: ²⁴ וועל גובל ראובן מפאת קדמים עד פאת ימה יהודה אחד: ²⁵ וועל גובל יהודה מפאת קדמים עד פאת ימה תחיה התרומה אשר תרימו נובל קדימה וימה על פני חמשה ועשרים אלף על נובל קדימה וימה לעממת חלקיים לנשיא והיתה תרומות הקדרש חמשה ועשרים אלף רחוב וארכך כאחד החלקים ומאות קדרימה עד פאת ימה והיה המקדש בתוכו: ²⁶ וועל גובל יהודה מפאת קדמים אלף רחוב וארך כאחד החלקים חמשה ועשרים אלף רחוב וארכך תחיה התרומה נובל בניםמן לנשיא יהיה: ²⁷ ויתר השבטים מפאת נובל בנימן קרדרמה עד פאת ימה בנימן אחד: ²⁸ וועל גובל בנימן מפאת קדרימה שעיל גובל בנימן אחד בניםמן מפאת קדרימה עד פאת ימה יששכר אחד: ²⁹ וועל גובל יששכר מפאת קדרימה עד פאת ימה זבולון אחד: ³⁰ וועל גובל נד אל מפאת קדרמה עד פאת ימה זבולון נד אחד: ³¹ וועל גובל נד אל פאת נגב תימנה והיה נד גובל הלויים: ³² וועל גובל מיריבת קדרש נחלה על הים הגדול: נובל מתחמר מי מיריבת קדרש נחלה על השבט ישראל ואלה מחלקות נאם אדרני יהוה: ³³ ואלה תוכאת העיר מפאת צפון חמיש מאות וארבעת אלפיים אחד: ³⁴ וועל פאת קדרימה חמיש מאות וארבעת אלפיים צפונה שער ראובן אחד שער יהודה אחד שער לוי ואלה מחלקות נאם אדרני יהוה: ³⁵ ואלה תוכאת צפונה שער ראובן אחד שער יהודה אחד שער לוי על פני חמיש ועשרים אלף חל הוא לעיר למושב ולמנרגש והיתה העיר בתוכה: ³⁶ ואלה מדותיה פאת צפוני חמיש מאות וארבעת אלפיים ופה את נגב צפוני חמיש מאות וארבעת אלפיים ומפאת קדרים חמיש חמיש מאות וארבעת אלפיים ומפאת קדרים חמיש מאות וארבעת אלפיים ופה את ימה חמיש מאות וארבעת אלפיים אלפים: ³⁷ והיה מנרגש לעיר צפונה חמישים ומאהים ונגב חמישים ומאותים וקדימה חמישים ומאותים וימה חמישים ומאותים: ³⁸ והנותר בארכך לעממת תרומות הקדרש עשרה אלפיים קדרימה ושרה עשרה אלפיים ימה והיה לעממת תרומות הקדרש והיתה תבואתה ללחם לעברי

ואמרה אלכה ואשובה אל איש הראשון כי טוב לי או מעתה: ⁸ והיא לא ידעה כי אני נתתי לה הדגן והтирוש והיצחר וכסף הריביתו לה וזהב עשו לבעל: ⁹ לכן אשוב ולקחתי רגני בעתו ותירושי במועדו והצלה צמרי ופשתי לכוסות את ערותה: ¹⁰ ועתה אגלה את נבלחתה לעני מהאהבה ואיש לא יצילנה מידי: ¹¹ וזה שבתי כל משואה חנה חדשה ושבתה וכל מועדה: ¹² והשמתי גפונה ואתantha אשר אמרה אתנה מהה ל' אשר נתנו לי מהאהבי ושמרתים ליער ואכלתם חיות השדה: ¹³ ופקרתי עליה את ימי הבעלים אשר הקטיר להם ותעד נומה וחליתה ותלך אחריו מהאהבה וatoi שכחה נאם יהוה: ¹⁴ לכן הנה אני מפתחה והלכתייה המדבר ודברתי על לבה: ¹⁵ ונתתי לה את כרמיה שם ואת עמק עכור לפתח תקווה וענוה שמה כימי נועריה וכיוום עלהה מארץ מצרים: ¹⁶ והיה ביום ההוא נאם יהוה תקראי איש ולא תקראי לי עוד בעלי: ¹⁷ והסרתי את שמות הבעלים מפיה ולא יוכרו עוד בשם: ¹⁸ ובחרתי להם ברית ביום ההוא עם חיות השדה ועם עופ השמיים ורמש האדמה וקשת וחרב ומלחמה אשבור מן הארץ והשכבותים לכתה: ¹⁹ ואראשיך לי לעולם ואראשיך לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים: ²⁰ ואראשיך לי באמונה וידעת את יהוה: ²¹ והיה ביום ההוא אענה נאם יהוה ענה את השמיים והם יענו את הארץ: ²² והארץ הענה את הרגן ואת התירוש ואת היצחר והם יענו את ירושאל: ²³ וזרעתייה לי בארץ ורחתמי את לא רחמה ואמרתי לא עמי עמי אתה והוא יאמר אלדי:

3 ויאמר יהוה אליו עוד לך אהב אשה אהבת רע ומנאפת אהבת יהוה את בני ישראל והם פנים אל אלהים אחרים ואהבי אישיש עניים: ² וארכה לי בחמשה עשר כסף וחמר שעריים ולתק שעריים: ³ ואמר אליה ימים רבים תשבי לי לא תזנו ולא תהפי

1 דבר יהוה אשר היה אל הושע בן בארי ביום עזיה ווותםacho יחזקיה מלכי יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל: ² תחלת דבר יהוה בהושע ויאמר יהוה אל הושע לך לך אשתணנים וילדיו גנונים כי זינה תזהה הארץ מאחרי יהוה: צוילך ויקח את נמר בת דבלים ותהר ותולד לו בן: ⁴ ויאמר יהוה אליו קרא שמו יירעאל כי עוד מעט ופקרתי ישראל: ⁵ וזה ביום ההוא ושברתי את קשת ישראל בעמק ירושאל: ⁶ ותהר עוד ותולד בת ויאמר לו קרא שמה לא רחמה כי לא אוסיף עוד אرحم את בית ישראל כי נשא אשא להם: ⁷ ואת בית יהודה ארחים והושעתיים ביהוה אלהיהם ולא אושעים בקשת ובחרב ובמלחמה בסוסים ובפרשים: ⁸ ותגמל את לא רחמה ותהר ותולד בן: ⁹ ויאמר קרא שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואני לא אהיה לכם: ¹⁰ והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר לא ימד ולא יספר והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמור להם בני אל חי: ¹¹ ונבקצו בני יהודה ובני ישראל יחדו ושמו להם ראש אחד ועלו מן הארץ כי נдол יום ירושאל:

2 אמרו לאחיכם עמי לאחותיכם רחמה: ² ריבו באמכם ריבבו כי היא לא אשתי ואני לא אישת ותסר גונינה מפניה ונאפניה מבין שדייה: ³ פן אפשיטנה ערמה והצניתה כiom הולדה ושותיה כמדבר ושתה הארץ ציה והמתיה בצמא: ⁴ ואת בניה לא ארחים כי בני זוננים מהה: ⁵ כי זונתך אמת הבישה הורותם כי אמרה אלכה אחורי מהאהבי נתני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמי ושקוי: ⁶ لكن תגנו שך את דרכך בסירים ונדרתיך את גדרה ונתיבותיה לא תמצא: ⁷ ורדפה את מהאהבה ולא תשיג אתם ובקשתם ולא תמצא

לאיש וגם אני אליך: 4 כי ימים רבים ישבו בני ישראל אין מלך ואין שר ואין זבח ואין מצבה ואין אפוד ותרפים: 5 אחר ישבו בני ישראל ובקשו את יהוה אלהיהם ואת דודיך מלכם ופחדו אל יהוה ואל טובו באחרית הימים:

5 שמעו זאת הכהנים והקשיבו בית ישראל ובית המלך האזינו כי לכם המשפט כי פח היהת למצופה ורשות פרושה על תבור: 2 ושהתה שיטים העמיקו ואני מוסר לכלם: 3 אני ידעת אפרים וישראל לא נכח ממני כי עתה הזונית אפרים נתמם ישראל: 4 לא יתנו מעלהיהם לשוב אל אלהיהם כי רוח נונאים בקרכם ואת יהוה לא יידעו: 5 ונעה גאון ישראל בפניו ויישRAL ואפרים יכשלו בעונם כשל נם יהודה עם: 6 בצאנם ובכרכם ילכו לבקש את יהוה ולא ימצאו חלץ מהם: 7 ביהוה בנדו כי בני זרים ילדו עתה יאלם חדש את חלקיהם: 8 תקעו שופר בנכעה חצירה ברמה הריעו בית און אחידך בניין: 9 אפרים לשמה תהיה ביום תוכחה בשבטי ישראל הודיע נאמנה: 10 היו שדי יהודה כמסני נבול עליהם אשוף כמו עברתי: 11 עשוק אפרים רצוץ משפט כי הויאל הלך אחידי צו: 12 וואני כען לאפרים וכרכב לבית יהודה: 13 וירא אפרים את חלייו ויהודה את מזרו וילך אפרים אל אשור וישלח אל מלך ירב והוא לא יוכל לרפא לכם ולא יגעה מכם מזור: 14 כי אנכי כshall לאפרים וככפир לבית יהודה אני אני אטרף ואלך אש ואין מציל: 15 אלך אשובה אל מקומי עד אשר יאשמו ובקשו פניו בצר להם ישחרני:

6 לכו ונשובה אל יהוה כי הוא טرف וירפאננו יך ויחבשו: 2 ייחנו מימים ביום השלישי יקמננו ונחיה לפניינו: 3 ונדרעה נרדפה לדעת את יהוה כשרר נכון מצאו ויבוא נשם לנו כמלוקש יורה ארץ: 4 מה עשה לך אפרים מה עשה לך יהודה וחסדים Cunningham בקר וכטול משככים הלך: 5 על כן חצבתי בנכאים הרותים אמר פי ומשפטיך אור יצא: 6 כי חסד חפצתי ולא זבח ורעת אלהים מעלות: 7 והמה כарам עברו ברית שם בנדו בי: 8 גלעד קריית פعلى און עקבה מדם: 9 וכחci איש גדורדים חבר כהנים דרך

4 שמע דבר יהוה בני ישראל כי ריב ליהוה עם יושבי הארץ כי אין אמרת ואין חסר ואין דעת אלהים בארץ: 2 אלה וכח ורצת וגנב וגאנפ פרצוי ורמים בדים נגע: 3 על כן חabal הארץ ואמלל כל יושב בה בחית השדה ובუף השמים גם רגוי הים יאספו: 4 אך איש אל ירב ואל יוכח איש עמוק כמרבי כהן: 5 וכשלת היום וכשל נם נביא עמוק לילה ודמיות אמק: 6 נדרמו עמי מבלי הדעת כי אתה הדעת מאסת ואמאסך מכחן לי ותשכח תורה אלהיך אשכח בניך גם אני: 7 כרבעם כן חטאנו לי כבודם בקהלן אמר: 8 חטאנו עמי יאכלו ואל עונם ישאו נפשו: 9 והיה עם ככחן ופקדתי עליו דרכיו ומעללו אשיב לו: 10 ואכלו ולא ישבעו ההנו ולא פראטו כי אה יהוה עבו לשמר: 11 צנות ויין ותירוש יקח לב: 12 עמי בעצו ישאל ומכלו יגיד לו כי רוח זונאים התעה ויזנו מתחאת אלהיהם: 13 על ראשיה החרום יזבחו ועל הנבעות יקטרו תחת אלון ולבנה ואלה כי טוב צלה על כן תזינה בנותיכם וכלהותיכם תנאהנה: 14 לא אפקוד על בנותיכם כי תזינה ועל כלותיכם כי תנאהנה כי הם עם הונאות יפרדו ועם הקדשות יזבחו ועם לא יבין ילבט: 15 אם זהה אתה ישראל אל יאשם יהודה ואל תבאו הגולגול ואל תעלו בית און ואל תשבעו יהודה: 16 כי כפירה סררה סדר ישראל עתה ירעם יהוה ככבש מרחב: 17 חברו עצבים אפרים הנה לו: 18 סדר שבאמ הזונה הונeo אהבו הבו קלו מנגניה: 19 צדר רוח אותה בכנפה ויבשו מזבחותם:

ירצחו שכמה כי זמה עשו: ¹⁰ בביהת ישראל ראיינו רוח ירו וסופה קמה אין לו צמה כל' עשה קמה אולי עשה זרים יבלעהו: ⁸ נבלע ישראל עתה היו בנויים ככלי אין חפץ בו: ⁹ כי המה עלו אשר בראשם בודד לו אפרים התנו אהבים: ¹⁰ גם כי יתנו בנויים עתה אקבצם ויחלו מעט ממשא מלך שרים: ¹¹ כי הרבה אפרים מזבחת לחטא היו לו מזבחות לחטא: ¹² אכתוב לו רבו תורה כמו זו נחשבו: ¹³ זבח הבהבי יזבחו בשר ויאכלו יהוה לא רצם עתיה זיכר עונם ויפקד חטאותם המה מצרים ישובו: ¹⁴ וישכח ישראל את עשו ויבן היכלות יהודה הרבה ערים בצרות ושלחות אש בעריו ואכלו אותה ארמנתיה:

9 אל תשמה ישראל אל ניל כעמים כי גנית מעל אלהיך אהבת אתנן על כל גנותך דnen: ² גנון ויקב לא ירעם ותירוש יכחש בה: ³ לא ישבו בארץ יהוה ושב אפרים מצדים ובאשר טמא יאכלו: ⁴ לא יסכו ליהוה יין ולא יערבו לו זבחיהם כלחים אונום להם כל אכליו יטמאו כי לחם לנפשם לא יבוא בית יהוה: ⁵ מה תעשו ליום موعد וליום חנ' יהוה: ⁶ כי הנה החלו משד מצדים הקבצם מפ' תקברם מהמד לכפסם קמוש יירשם חוח באלהיהם: ⁷ באו ימי הפקה באו ימי השלם יידעו ישראל אויל הנביה משגע איש הרוח על רב עונך ורבה משטמה: ⁸ צפה אפרים עם אלהי נביה פח יקווש על כל דרכיו משטמה בבית אלהיו: ⁹ העמיקו שהתו כימי הנגעה זיכור עונם יפקוד חטאותם: ¹⁰ כענבים במדבר מצאיו

ישראל ככורה בתאה בראשותה ראייתך אבותיכם המה באו בעל פעור ויינזרו לבשת יהו שוקצים כאחים: ¹¹ אפרים כעוף יתעופף כבודם מלדה ומבטן ומתרון: ¹² כי אם יגדלו את בניהם ושבותיהם מארם כי גומ אויהם בשורי מותם: ¹³ אפרים כאשר ראיינו לוצר שתוליה בונה ואפרים להוציא אל הורן

ירצחו שכמה כי זמה עשו: ¹⁰ בביהת ישראל ראיינו שעירירה שם זנות לאפרים נטמא ישראל: ¹¹ גם יהודה שתקציר לך בשובי שבות עמי:

7 כרפאי לישראל ונלה עון אפרים ורעות שמרון כי פעל שקר ונגב יבוא פשת גדור בחוץ: ¹² ובכל' אמרו ללבכם כל רעתם זכרות עתה סבבם מעלהם ננד פני היהו: ³ ברעתם ישמחו מלך ובכחשיהם שרים: ⁴ כלם מנאים כמו תנור בערה מאפה ישבות מער molosh בזק עד חמוץ: ⁵ ביום מלכנו החלו שרים חמת מיין משך ידו את לנצח: ⁶ כי קרבו כתנור לכם בארכם כל הלהה ישן אפהם בקר הוא בער כאש להבה: ⁷ כלם יחמו כתנור ואכלו את שפטיהם כל מלכיהם נפלו אין קרא בהם אל': ⁸ אפרים בעמים הוא יתבולל אפרים היה ענה בעלי הפהה: ⁹ ואכלו זרים כהו והוא לא ידע גם שיבח ורקה בו והוא לא ידע: ¹⁰ וענה גאון ישראל בפניו ולא שבו אל יהוה אלהיהם ולא בקשׁהו בכל זאת: ¹¹ ויהי אפרים כיוינה פותה אין לב מצרים קראו אשור הלא: ¹² כאשר ילכו אפרוש עליהם רשות כעוף השמיים אורדים איסרים כשמע לעתיהם: ¹³ אוו להם כי נדרו מני שד להם כי פשעו בי ואנכי אפדם והמה דברו עלי כובים: ¹⁴ ולא זעקו אליו בלבם כי ייללו על משכבותם על דגן ותירוש יתגוררו יסورو בי: ¹⁵ ואני יסרתי חזקיי זרועתם ואלי יחשבו רע: ¹⁶ ישובו לא על הדיו כקשת רמייה יפלו בחרב שריהם מזעם לשונם זענעם הארץ מצרים:

8 אל חך ספר כנשר על בית יהוה יען עברו בריתוי ועל תורה פשעו: ² לי זעקן אלהי ידעןך ישראל: ³ ז nich ישראל טוב איביך ירדפו: ⁴ הם המליכו ולא מני השירו ולא ידעתוי בספר זהבם עשו להם עצבים למען ייכרת: ⁵ ז nich עגל שמרון חרחה אפי בם עד מתי לא יוכלו נקי: ⁶ כי מישראל והוא חרש עשו

בנוי: ¹⁴ תן להם יהוה מה תנתן תן להם רחם משביל
ושדים צמוקים: ¹⁵ כל רעתם בגנגל כי שם שנותיהם
על רע מעלהיהם מביתו או אר逝ם לא אוסף אהבתם כל
שריהם סדרים: ¹⁶ הכה אפרים שרשים ישב פרי בליך
יעשון נם כי ילדון והמתה מחמדרי בטנם: ¹⁷ ימאסם
אליה כי לא שמעו לו ויהיו נדדים בנויים:

10 גפן בוקק ישראל פרי ישוה לו כרב לפורי
הרבה לモבחות כתוב לארצו הייטיבו מצבות: ² חלק
לבם עתה יאשמו הוא יערף מזבחות יشدד מצבות:
³ כי עתה יאמרו אין מלך לנו כי לא יראנו את יהוה
והמלך מה יעשה לנו: ⁴ דברו דברים אלה שא כרתת
ברית ופרח בראש משפט על תלמי שדי: ⁵ לעגלוות
ביה און יונרו שכן שמרון כי אבל עליו עמו וכמריו
עליו יינלו על כבודו כי גלה ממןנו: ⁶ גם אותו לאשר
יובל מנהה למלך ירב בשנה אפרים יכח ויבוש
ישראל מעצתו: ⁷ נדמה שמרון מלכה קקצף על פני
מים: ⁸ ונשמדו במות און חטא ישראל קוין ורדדר

11 כי נער ישראל ואהבו וממצרים קראתי
לבני: ² קראו להם כן הלו מפניהם לבעלים זיבחו
ולפסלים יקטרון: ³ ואנכי תרגלתי לאפרים קחם על
ורעותיו ולא ידעו כי רפאתיהם: ⁴ בחבל אדם אמשכם
בעבותות אהבה ואהיה להם כMRIמי על על לחייהם
ואט אליו אוכיל: ⁵ לא ישוב אל ארץ מצרים ואשור
הוא מלכו כי מאנו לשוב: ⁶ וחלה חרב בעריו וכלהה
בדיו ואכליה ממעצחותיהם: ⁷ ועמי תלואים למשובתי
ואל על יקראותו יחד לא ירומים: ⁸ איך אנתך אפרים
אמנוך ישראל איך אנתך כארמה אשימך כצבאים
נהפק עלי לבי יחד נכמרו נחומי: ⁹ לא עשה חרון
אפי לא אשוב לשחת אפרים כי אל אני ולא איש
בקרכך קדוש ולא אבוא בעיר: ¹⁰ אחריו יהוה ילכו
כאריה ישאג כי הוא ישאג ויחרדו בניים מים: ¹¹ יחרדו
צפור ממצרים וכיונה מארץ אשור והושבתים על
בתיהם נאם יהוה: ¹² שבבני בכח אפרים ובמרמה
בית ישראל ויהודה עד רד עם אל עם קדושים נאמן:

12 אפרים רעה רוח ורדף קדמים כל היום כוב
ושד ורבה וברית עם אשר יכרתו ושמן למצרים
ויבל: ² וריב ליהוה עם יהודה ולפקד על יעקב
בדרכיו כמעללו ישב לו: ³ בכתן יעקב את אחיו
ובאנו שרה את אלהים: ⁴ יושר אל מלאק ויכל בכיה
ויתחנן לו בית אל ימצאו ושם ידבר עמנו: ⁵ ויהוה
אליה הצבאות יהוה זכרו: ⁶ ואתה באלהיך תשוב
חסד ומשפט שמר珂 וקוה אל אלהיך תמיד: ⁷ כגען
בידך מאוני מרמה לעסק אהב: ⁸ ויאמר אפרים אך
עשרה מצאתי און לי כל גינוי לא ימצא לי עון אשר
חטא: ⁹ ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים עד אושיבך
באחים כימי מועד: ¹⁰ ודברתיך על הנבאים ואני
חוון הריבית ובירד הנבאים אדרמה: ¹¹ אם גלעד און
אך שוא היו בגנגל שורים ובחו נם מזבחותם נגליים
על תלמי שדי: ¹² ויבראח יעקב שדה ארם וייעבד

על טוב צוארה ארכיב אפרים יחרוש יהודה יشدד
לו יעקב: ¹³ זרעו לכם לצדקה קצרו לפי חסד נירו
לכם: ¹⁴ חרשתם רשות עולתה קזרתם אכלתם פריו
כח כי בטחת בדרכך ברב גבוריך: ¹⁵ ווקאם שאון
בעמק וכל מבצריך יושד כשר שלמן בית ארבל
בימים מלכונה אם על בניים רטשה: ¹⁶ ככה עשה לכם
בבית אל מפני רעת רעתכם בשחר נדמה נדמה מלך
ישראל:

ישראל באשה ובאה שמר : ¹³ ובנבי אַהֲרֹן הָלֶה יְהוָה יִנּוֹתָיו וַיְהִי כָּיוֹת הָרוֹד וַיָּרֵיחַ לוֹ כָּלְבָנָן : ⁷ יִשְׁבוּ יִשְׁבֵי בָּצָלָו יְחֻווּ דָגָן וַיִּפְרֹחַ כָּנָפָן זָכְרוּ כַּיּוֹן לְבָנָן : ⁸ אֲפָרִים מַה לִי עוֹד לְעַצְבִּים אַנְיָעַנְתִּי וְאַשְׁוֹרָנוּ אַנְיָכְבָּרֶשׁ רַעֲנָן מַמְנִי פְּרִיךְ נִמְצָא : ⁹ מֵי חַכְם וַיְבָנֵן אֶלְהָנָבָן וַיַּדְעֵם כִּי יִשְׂרָאֵם דָּרְכֵי יְהוָה וְצָדְקָם יַלְכְּבוּ בָם וְפְשָׁעָם יַכְשְׁלוּ בָם :

אֲמָרִים זֶבְחֵי אָדָם עֲנֵלִים יִשְׁקוּן : ³ לְכָن יְהֹוָה כְּעָנָן בְּקָר וְכַטְלָמְשָׁכִים הַלְּךָ כִּמֵּץ יִסְעַר מִנְרָן וְכַעַשְׁן מַאֲרָבָה : ⁴ וְאַנְכִּי יְהֹוָה אֱלֹהִיךְ מַאֲרִיךְ מִצְרָיִם וְאֱלֹהִים זָוְתִּי לֹא תְּדֻעַ וְמוֹשִׁיעַ אֵין בְּלָתִי : ⁵ אַנְיָי דִּעְתוֹךְ בְּמִדְבָּר בָּאָרֶץ תְּלָאָבָות : ⁶ כְּמַרְדִּיעָתֶם וְיִשְׁבָּעוּ שָׁבָעוּ וְרַם לְבָם עַל כָּן שְׁכָחָנוּ : ⁷ וְאַהֲרֹן לְהָם כָּמוֹ שָׁחֵל כְּנָמָר עַל דָּרֶךְ אֲשָׁוֹר : ⁸ אֲפָנָשָׁם כָּדָב שְׁכּוֹל אַקְרָעָ סְנוּר לְבָם וְאַכְלָם שֵׁם כְּלַבְיאָה חִיתְהַשְּׁדָה תְּבַקְעָם : ⁹ שְׁחַתְךָ יִשְׂרָאֵל כִּי בְּעֹזֶךָ : ¹⁰ אַהֲרֹן מֶלֶךְ אָפָ�וָא וְיִוְשִׁיעַךָ בְּכָל עֲרִיךְ וְשְׁפְטִיךְ אֲשֶׁר אָמְרָתָת תְּנָהָ לֵי מֶלֶךְ וְשָׁרִים : ¹¹ אַתָּנָ לְךָ מֶלֶךְ בְּאָפִי וְאַקְחֵ בְּעֶבֶרְתִּי : ¹² צְרוּר עָוָן אֲפָרִים צְפֹנָה חָטָאתָוָה : ¹³ תְּבָלֵי יוֹלְדָה יִבָּאוּ לוֹ הָוָא בָּן לֹא חַכְם כִּי עַת לֹא יִעַמֵּד בְּמִשְׁבָּר בְּנָיָם : ¹⁴ מִיד שָׁאֹול אֲפָדָם מִמוֹת אָנָלָם אָהוּ דְבָרִיךְ מִוָּת אָהוּ קְטָבָךְ שָׁאֹול נָחָם יִסְתַּר מַעֲנִי : ¹⁵ h7585 (sheol) כִּי הוּא בֵּין אֲחִים יִפְרִיא יִבְאָ קְדִים רֹוח יְהֹוָה מִמִּדְבָּר עַלְהָ יִבּוֹשׁ מִקּוֹרָו וַיַּחֲרֵב מַעֲנִיו הָוָא יִשְׁסָה אָוֹצָר כָּל כָּלִי חִמְדָה : ¹⁶ חָאָשָׁם שְׁמָרוֹן כִּי מִרְתָּה בְּאֱלֹהִיה בְּחַרְבָּ יִפְלֹו עַלְלִיָּם יִרְטְשֵׁי וְתְּרִיוֹתֵיו יִבְקָעוּ :

14 שׁוֹבֵה יִשְׂרָאֵל עַד יְהֹוָה אֱלֹהִיךְ כִּי כְשַׁלְתָּה בְּעֻנְךָ : ² קָחוּ עַמְּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל יְהֹוָה אָמְרוּ אֶלְיוֹן כָּל תְּשָׁא עָוָן וְקָחַ טָוב וְנִשְׁלָמָה פְּרִים שְׁפָתִינוּ : ³ אֲשֹׁור לֹא יַוְשִׁעֵנוּ עַל סָוס לֹא נִרְכֵב וְלֹא נִאמֵּר עוֹד אֱלֹהִינוּ לְמַעֲשָׂה יִדְינוּ אֲשֶׁר בָּךְ יִרְחָם יִתּוּ : ⁴ אֲרָפָא מְשׁוֹבְתָּם אֲהָבָם נִדְבָּה כִּי שָׁב אֲפִי מִמְּנָנוּ : ⁵ אֲהִיה כְּטַל לִשְׂרָאֵל יִפְרָח כְּשׁוֹשָׁנָה וְיִךְ שְׁרָשֵׁיו כָּלְבָנָן : ⁶ יַלְכֵו

2 תקעו שופר בציוון והריעו בהר קדרשי ירנו כל

ישבי הארץ כי בא יום יהוה כי קרוב: 2 יום חשך ואפלה יום ענן וערפל כשרח פרש על ההרים עם רב ועצום כמו מהו לא נהיה מן העולם ואחריו לא יוסף עד שני דור ודור: 3 לפניו אכלת אש ואחריו תלחת להבה כן עדן הארץ לפניו ואחריו מדבר שטמה ונום פליטה לא הייתה לו: 4 כמראה סוסים מראהו וכפרשים כן ירצוון: 5 כקהל מרכבות על ראשי הרים יركדן כקהל להב אש אכלת קש עם עצום ערוק מלחה: 6 מפני יהילו עמים כל פנים קבצו פארור: 7 כנגורוים ירצוון כאנשי מלחה יעלו חומה ואיש ברכיו ילכו ולא ישבתו ארחותם: 8 ואיש אחיו לא ידחקו נבר במסלתו ילכו ובعد השלח יפלו לא יבצעו: 9 בעיר ישקו בחומה ירצהון בתיהם יעלו بعد החלוים יבואו כנוג: 10 לפניו רגונה ארץ רעשה שם שמש וירח קדרו וכוכבים אספו נוגם: 11 ויהוה נתן קולו לפני יהילו כי رب מאד מנהתו כי עצום עשה דברו כי גודל יום יהוה ונורא מאד ומיאילני: 12 ונום עתה נאם יהוה שבו עדי בכל לבבכם ובצום ובכפי ובמספר: 13 וקרעו לבבכם ואל בנדים ושובו אל יהוה אלהיכם כי חנון ורחום הוא ארך אפים ורב חסר ונחם על הרעה: 14 מי יודע ישב ונחם והשair אחריו ברכה מנהה ונסך ליהוה אלהיכם: 15 תקעו שופר בציוון קדשו צום קראו עצרה: 16 אספו עם קדשו קהל קבצו יקניהם אספו עלולים וינקי שדים יצא חתן מחדרו וכלה מהפתה: 17 בין האולם ולמזבח יבכו הכהנים משותי יהוה ויאמרו חוסה יהוה על עמק ואל תנתן נחלהך לרפה למשלם גם נום למה יאמרו בעמיהם איה אלהיהם: 18 וויקנא יהוה לארצו ויחמֶל על עמו: 19 וויען יהוה ויאמר לעמו הני שלח לכם את הדרן והתרוש והיזכר ושבעתם אותו ולא אתן אתכם עוד חרפה בניום: 20 ואת הצפוני ארוחיק

1 דבר יהוה אשר היה אל יואל בן פתואל: 2 שמעו זאת הוקנים והזונינו כל יושבי הארץ ההיותה ואת בימיכם ואם בימי אבותיכם: 3 עליה לבנייכם ספרו ובניכם לבניהם ובניהם לדoor אחר: 4 יתר הנום אכל הארץ ויתר הארץ אכל הילק ויתר הילק אכל החסיל: 5 הקייצו שכורים ובכו והיללו כל שני יין עצום ואין מספר שני שני אריה ומתלוות לביא לו: 7 שם נפני לשמה ותאנתי לקצפה חשף חופה והשליך הלבינו שריגיה: 8 אליו כבתוכה חנרת שק על בעל נועריה: 9 הכרת מנהה ונסך מבית יהוה אבל הכהנים משרתי יהוה: 10 שדר שדה אבלה אדמתה כי שדר דן הוביש תירוש אמלל יצחר: 11 הבישו אקרים הייללו כרמים על חטה ועל שערכה כי אבל קציר שדה: 12 הנגן הובישה והתאנה אמללה רמנון נם תמר ותפוח כל עצי השדה יבשו כי הביש שנון מן בני אדם: 13 חנרו וسفדו הכהנים הייללו משרתי מזבח באו לנו בשקים משרתי אלהי כי נמנע מבית אלהיכם מנהה ונסך: 14 קדשו צום קראו עצרה אספו זקנים כל ישב הארץ בית יהוה אלהיכם וזעקו אל יהוה: 15 אהה ליום כי קרוב יום יהוה וכshed משדי יבו: 16 הללו ננד עניינו אכל נכרת מבית אלהינו שמחה וניל: 17 עבשו פרדות תחת מגפתיהם נשמו אצרות נהרסו מגירות כי הביש דן: 18 מהナンחה בהמה נבכו עדרי בקר כי אין מרעה להם נם עדרי הצאן נאשמו: 19 אליך יהוה אקריא כי אש אכלת נאות מדבר ולהבה להטה כל עצי השדה: 20 נם בהמות שדה תערוג אליך כי יבשו אפיק מים ואש אכלת נאות המדבר:

מעליכם והדרתינו אל אرض ציה ושםמה את פניו אל
 הים הכספי וספו אל היום האחרון ועלה באשו ותעל
 צחנתו כי הנגיד לעשות: ²¹ אל תיראי ארמה גiley
 ושםחו כי הנגיד יהוה לעשות: ²² אל תיראו בהמות
 שדי כי ידשו נאות מדבר כי עז נשא פריו תאננה ונפנ
 נתנו חילם: ²³ ובכני ציון נילו ושםחו ביהוה אלהיכם
 כי נתן לכם את המורה לצדקה ויוריד לכם גשם
 מורה ומלקוש בראשון: ²⁴ ושלמתי לכם את השנים
 היקבים תירוש ויצחר: ²⁵ ושלמתי לכם את הילוד
 אשר אכל הארבה הילק והחסיל והנום חיל הגדול
 אשר שלחתי בכם: ²⁶ ואכלתם אכול ושבוע ולהלתם
 את שם יהוה אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא ולא
 יבשו עמי לעולם: ²⁷ וידעתם כי בקרוב ישראל אני ואני
 יהוה אלהיכם ואין עוד ולא יבשו עמי לעולם: ²⁸ והיה
 אחרי כן אשפוך את רוחי על כלبشر ונבאו בנוכם
 ובנותיכם זקניכם חלמות יחלמן בחוריכם חזנות
 יראו: ²⁹ וכן על העבדים ועל השפחות ביום ההמה
 אשפוך את רוחי: ³⁰ ונחתי מופתים בשמיים ובארץ
 דם ואש ותימרות עשן: ³¹ המשמש יהפק לחץ והירה
 לדם לפני בוא ים יהוה הגדול והנורא: ³² והיה כל
 אשר יקרא בשם יהוה ימלט כי בהר ציון ובירושלם
 תהיה פליטה כאשר אמר יהוה ובשידדים אשר יהוה
 קרא:

3

3 כי הנה ביום ההמה ובעתה היא אשר אשוב
 את שבות יהודה וירושלם: ² וקצתו את כל הגנים
 והורדתים אל עמק יהושפט ונשפטו עם שם על
 עמי ונחaltı ישראל אשר פזרו בנויים ואת ארצי
 חילקו: ³ ואל עמי ידו גורל ויתנו הילד בזונה והילד
 מכרו ביבין וישטו: ⁴ וכן מה אתם לי צר וצדון
 וכל גלויות פלשת הנמול אתם משלמים עלי ואם
 נמלים אתם עלי קל מהרה אשיב נמלים בראשכם:
⁵ אשר כספי וזהבי לקחתם ומוחמד הטעבים הבאתם

שכן בציון:

מרקבה וכל שירה אהרגן עמו אמר יהוה: **4** כה אמר יהוה על שלשה פשעי יהודה ועל ארבעה לא אשכנו על מאסם את תורה יהוה וחייב לא לשמור ויתעוט כוביהם אשר הלכו אבותם אחריהם: **5** ושלחתי אש ביהודה ואכלת ארמנות ירושלים: **6** כה אמר יהוה על שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשכנו על מכרם בכיסף צדיק ואביון בעבור נעלם: **7** והשאפים על עפר ארץ בראש דלים ודרך ענום יטו ואיש ואביו ילכו אל הנערה למן חלآل את שם קדרשי: **8** ועל בנדים חבלים יטו אצל כל מזבח ויין ענושים ישטו בית אלהיהם: **9** ואנכי השמדתי את האמרי מפניהם אשר כנבה אריזום נבחו וחסן הוא כאלונים ואשמיד פריו ממעל ושרשו מתחת: **10** ואנכי העלייתי אתכם מארץ מצרים ואולך אתכם במדבר ארבעים שנה לרשעת הארץ האין זאת בני ישראל נאם ומבחורייכם לנזרים האף אין זה נאות יונה על הנביים צויתם יהוה: **11** ותשקו את הנוראים יין ועל הנביים צויתם לאמר לא נגباו: **12** הנה אנכי מעיך תחתיכם כאשר תעיק הענלה המלאה לה עמר: **13** ואבד מנוס מקל וחוזק לא יאמץ כהו ונבור לא ימלט נפשו: **14** ותפש הקשת לא יעמוד وكل ברגליו לא ימלט ורכב הסוס לא ימלט נפשו: **15** ואמץ לבו בגבורים ערומים ינוס ביום ההוא נאם יהוה:

3 שמעו את הדבר הזה אשר דבר יהוה עליויכם בני ישראל על כל המשפה אשר העלייתי מארץ מצרים לאמר: **2** רاك אתכם ירעטי מכל משפחות האדמה על כן אפקד עליכם את כל עונתיכם: **3** והלכו שנים יחדו בלבתי אם נועדו: **4** הייאג אריה בעיר וטרף אין לו היתן כפיר קולו ממענתו בלתיו אם לכיד: **5** החפל צפור על פח הארץ ומוקש אין לה היילה מה מן הארמה ולכוד לא ילכוד: **6** אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו אם תהיה רעה בעיר ויהוה לא עשה:

1 דברי עמוס אשר היה בתקופה מתקוע אשר חזה על ישראל ביום עזיה מלך יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל שתים לפני הrush: **2** ויאמר יהוה מציוון ישאג ומירושלם יתן קולו ואכלתו נאות הרעים ייבש ראש הכרמל: **3** כה אמר יהוה על שלשה פשעי دمشق ועל ארבעה לא אשכנו על דושם בחרצות הבROL את הגלעד: **4** ושלחתי אש בבוחן חזאל ואכלת ארמנות בן הדר: **5** ושברתי בריח دمشق והכרתי יושב מבקעת און ותומך שבט מבית עדן גנו עם ארם קיריה אמר יהוה: **6** כה אמר יהוה על שלשה פשעי עזה ועל ארבעה לא אשכנו על הנגולות נלאה להסניר לאדום: **7** ושלחתי אש בחומת עזה ואכלת ארמנתיה: **8** והכרתי יושב מאשדור ותומך שבט מאשקלון והшибוט ידי על עקרון ואבדו שרarity פלשטים אמר אדני יהוה: **9** כה אמר יהוה על שלשה פשעי צר ועל ארבעה לא אשכנו על הסנירים נלאה שלמה לאדום ולא זכרו ברית אחיהם: **10** ושלחתי אש בחומת צר ואכלת ארמנות: **11** כה אמר יהוה על שלשה פשעי אדום ועל ארבעה לא אשכנו על דרכו בחרב אחיו ושחת רחמייו ויטרפ לעד אף ועברתו שמרה נצח: **12** ושלחתי אש בתימן ואכלת ארמנות בצרה: **13** כה אמר יהוה על שלשה פשעי בני עמון והרחיב את נבולם: **14** והצתי אש בחומת רבה ואכלת ארמנותה בתروعה ביום מלחמה בסער ביום סופה: **15** והלך מלכם בנולה הוא ושריו יתדו אמר יהוה:

2 כה אמר יהוה על שלשה פשעי מואב ועל ארבעה לא אשכנו על שרפוי עצמות מלך אדום לשיד: **2** ושלחתי אש במואב ואכלת ארמנות הקריות ומת בשאון מואב בתروعה בקול שופר: **3** והכרתי שופט

7 כי לא יעשה אדני יהוה דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו הנבאים: 8 אריה שאג מי לא יירא אדני יהוה וכרמיכם ותאנים וויתיכם יאלל הנזם ולא שבתם דבר מי לא ינבא: 9 השמיעו על ארמנות באשדור עדני נאם יהוה: 10 שלחתי בכם דבר בדרך מצרים והונתי בחרב בחוריכם עם שבי סוסיכם ואעלת באש מהניכם ובאפקם ולא שבתם עדני נאם יהוה: 11 הפכתי בכם כמה הפכת אליהם את סדר ואת עمراה ותהיינו כבוד מצל משפטה ולא שבתם עדני נאם יהוה: 12 לכן כה עשה לך ישראל עקב כי זאת עשה לך הכוון לקראת אליהיך ישראל: 13 כי הנה יוצר הרים וברא רוח ומendir לאדם מה שהוו עשה שחר עיפה ודרך על במתו ארץ יהוה אלהי צבאות שמוי:

5 5 שמעו את הדבר הזה אשר אנכי נשא עליהם קינה בית ישראל: 2 נפללה לא תוסיף קום בתולתה ישראל נטשה על ארמותה אין מקומה: 3 כי אמר אדני יהוה הייר העיר היצאת אל' תשאיר מאה והויזאת מאה תשאיר עשרה לבתי ישראל: 4 כי אמר יהוה לבתי ישראל דרשוני וחיו: 5 ואל תדרשו בית אל והגנגל לא תבוא ובאר שבע לא תעברו כי הגלגל נלה גילה ובית אל יהיה לאון: 6 דרשו את יהוה וחיו פן יצלח כאש בית יוסף ואכללה ואין מכבה לבתי אל: 7 וההפכים לעלונה משפט וצדקה לארץ הניחו: 8 עשה כימה וכסיל והפך לבקר צלמות ויום ליליה החשיך הקורא למי הים וישפכם על פניהם הארץ יהוה שמוי: 9 המבליג שדר על עז ושדר על מבצר יבוא: 10 שנאו מעשראתיכם: 5 וקטר מהמצ תזרה וקראו נדבות השמיעו כי כן אהבתם בני ישראל נאם אדני יהוה: 6 וגם אני נתתי לכם נקיון שנים בכל ערכיכם וחסר על דל ומשאות בר תקחו ממנה בתוי נזיות בניהם ולא חשבו בס כרמי חמד נטעתם ולא תשתו את ימים: 12 כי ידעת רבים פשעיםם ועצמים חטאיהם צרכי צדיק לקחי כפרوابוינום בשער הטו: 13 לכן המשיכיל בעת ההיא ידים כי עת רעה היא: 14 דרשו טוב ואל עלייה תיבש: 8 וננוו שתים שלוש ערים אל עיר אחת כאשר אמרתם: 15 שנאו רע ואהבו טוב והציגו בשער לשנות מים ולא ישבעו ולא שבתם עדני נאם יהוה:

7 כי לא יעשה אדני יהוה דבר כי אם גלה סודו אל ערד ארמנות בארץ מצרים ואמרו האספו על הרי שמרון וראו מהומת רבות בתוכה ועשוקים בקרבה: 10 ולא ידעו עשות נכח נאם יהוה האוצרים חמס ושד בארמנותיהם: 11 לכן כה אמר אדני יהוה צר וסביב הארץ והורד ממך עזק ונבזו ארמנותיך: 12 כי אמר יהוה כאשר יציל הרעה מפי הארץ שדי כרעם או בDAL און כן ינצלו בני ישראל היישבים בשמרון בפתח מטה וברძשך ערש: 13 שמעו והודיעו בבית יעקב נאם אדני יהוה אלהי הצבאות: 14 כי ביום פקדי פשעי ישראל עלייו ופקדתי על מזבחות בית אל וננדענו קרנות המזבח ונפלל לארץ: 15 והכיתי בית החרף על בית הקיין ואבדו בתוי השן וספו בתים רבים נאם יהוה:

4 4 שמעו הדבר הזה פרות הבשן אשר בהר שמרון העשקות דלים הרצחות אבויונים האמרה לאדניהם הביאה ונשתה: 2 נשבע אדני יהוה בקדשו כי הנה ימים באים עליהם ונשא אתכם בצדקה ואחריתכן בסדרות דוגנה: 3 ופרציהם תצאנה אשה ננדחה והשלכתנה ההרmonoה נאם יהוה: 4 באו בית אל ופשעו הגלגל הרבו לפשע והביאו לבקר זבחיכם לשלתם ימים מעשראתיכם: 5 וקטר מהמצ תזרה וקראו נדבות השמיעו כי כן אהבתם בני ישראל נאם אדני יהוה: 6 וגם אני נתתי לכם נקיון שנים בכל ערכיכם וחסר לחם בכל מקומותיכם ולא שבתם עדני נאם יהוה: 7 וגם אני מנעתי מכם את הנשם בעוד שלשה חדרים ל凱ץיר והמטרתי על עיר אחת ועל עיר אחת לא אמריך חלקה אחת תמטר וחלקה אשר לא תטמיט רע למען תחיו וייה כן יהוה אלהי צבאות אהבתם לעליה תיבש: 8 וננוו שתים שלוש ערים אל עיר אחת לשנות מים ולא ישבעו ולא שבתם עדני נאם יהוה:

משפט أولי יהנן יהוה אלהי צבאות שארית יוסף: כי לא להזכיר בשם יהוה: נכי הנה יהוה מצוחה והכח
 16 לבן כה אמר יהוה אלהי צבאות אדני בכל רחבות
 הבית הנגדל רסיטים והבית הקטן בקעום: ¹² הדירצון
 מספֶר ובל' חוצות יאמרו הו ה' וקרוא אכר אל אבל
 בסלע סוטים אם יחרוש בבקרים כי הפכתם לראש
 משפט ופרי צדקה ללענה: ¹³ השמחים לא לדבר
 האמריים הלויא בחזקנו לתקנו לנו קרנים: ¹⁴ כי הני
 מקיים עליכם בית ישראל נאם יהוה אלהי הצבאות נוי
 מקים זה לכם יהוה הוא חישך ולא אור: ¹⁵ כאשר
 ינוס איש מפני הארץ ופנעו הרוב ובא הבית וסמרק ידו
 ולחצו אתכם מלבואה חמת עד נחל הערבה:

7 כה הראני אדני יהוה והנה יוצר נבי בתחלה
 עלות הלקש והנה לקש אחר נזיו המלך: ² וזה אם
 כליה לאכול את עשב הארץ ואמר אדני יהוה סלה
 נא מי יקום יעקב כי קטן הוא: ³ נחם יהוה על זאת
 לא תהיה אמר יהוה: ⁴ כה הראני אדני יהוה והנה
 קרא לרבי באש אדני יהוה ותأكل את תחום רבה
 ואכליה את החלק: ⁵ ואמר אדני יהוה חדרל נא מי
 יקום יעקב כי קטן הוא: ⁶ נחם יהוה על זאת נם היא
 לא תהיה אמר אדני יהוה: ⁷ כה הראני יהוה והנה אדני
 נצב על חומת אנך ובידיו אנך: ⁸ ויאמר יהוה אליו מה
 אתה ראה עמוס ואמר אנך ויאמר אדני הני שם אנך

בקרב עמי ישראל לא אוסיף עוד עברו לו: ⁹ ונשמו
 במוות ישחק ומקדשי ישראל יחרבו וקמתו על בית
 ירבעם בחרב: ¹⁰ וישלח אמציה כהן בית אל אל
 ירבעם מלך ישראל לאמר קשר עליך עמוס בקרב
 בית ישראל לא תוכל הארץ להכיל את כל דבריו:
 ע כי אמר עמוס בחרב ימות ירבעם וישראל גלה
 גילה מעלה אדרתו: ¹² ויאמר אמציה אל עמוס זהה לך
 ברוח לך אל ארץ יהודה ואכל שם לחם ושם תנבא:
 ז' ובוית אל לא הוסיף עוד להנבא כי מקרש מלך הוא
 ובית מלוכה הוא: ¹⁴ ויען עמוס ויאמר אל אמציה לא
 נביא אנסי ולא בן נביא אנסי כי בוקר אנסי ובולס
 שקמים: ¹⁵ ויקחני יהוה מאחרי הצאן ויאמר אל יהוה
 לך הנבא אל עמי ישראל: ¹⁶ ועתה שמע דבר יהוה
 אתה אמר לא הנבא על ישראל ולא תטיף על בית

על הקייר ונשכו הנחש: ²⁰ הלא חישך יום יהוה ולא
 אור ואפל ולא נגה לו: ²¹ שנאתו מאסתינו חניכם ולא
 אריך בעצרתיכם: ²² כי אם תعلו לי עלות ומנהתיכם
 לא ארצה ושלם מריאיכם לא אביכ: ²³ הscr מעלי
 המון שריך וומרת נבליך לא אשמע: ²⁴ ויגל כמים
 משפט וצדקה כנהל איתן: ²⁵ הזובחים ומנהה הנשחט
 לי במדבר ארבעים שנה בית ישראל: ²⁶ ונשאתם את
 סכות מלככם ואת כיוון צלמייכם כוכב אליהם אמר
 עשיתם להם: ²⁷ והגנויות אתכם מטהלה לdrmash אמר
 יהוה אלהי צבאות שמך:

6 הוי השאננים בציון והבטחים בהר שמרון
 נקיי ראשית הגנים ובאו להם בבית יהראל: ² עברו
 כליה וראו ולכו משם חמת רבה ורדדו נת פלשתים
 הטובים מן הממלכות האלה אם רב נבולם מגבלכם:
 3 המנדים ליום רע ותגינון שבת חמס: ⁴ השכבים על
 מותות שנ וסדרים על ערשותם ואכלים כרים מצאן
 וענלים מתוק מרבך: ⁵ הפרטים על פי הנבל כדוד
 השבו להם כלוי שיר: ⁶ השתים במזרקי יין וראשית
 שניםים ימשחו ולא נחלו על שבר יוסף: ⁷ לבן עטה
 גלו בראש גלים וסר מרוח סרווחים: ⁸ נשבע אדני
 יהוה בנפשו נאם יהוה אלהי צבאות מתאב אני איה
 נאון יעקב וארמנתו שננתנו והסנרטו עיר ומלאה:
 9 וזה אם יותרו עשרה אנשים בבית אחד ומות:
¹⁰ ונשאו דודו ומספרו להוציא עצמים מן הבית ואמר
 לאשר בירכתי הבית העוד ענק ואמר אף ואמר ה'

ישחק: ¹⁷ לכן כה אמר יהוה אשתק בעיר תונה ובניך ובונתיך בהרב יפלו ואדמתך בחבל חבלק ואתה על אדמתה טמאת המות וישראל גלה גלה מעל אדמתו:

8 כה הראני אדני יהוה והנה כלוב קיז: ² ויאמר מה אתה ראה עמוס ואמר כלוב קיז ויאמר יהוה אל- בא הץ אל עמי ישראל לא אוסף עוד עברו לו: ³ והיללו שירות היכל ביום החוא נאם אדני יהוה רב הפניר בכל מקום השליך חס: ⁴ שמעו זאת השאים אביוון ולשבית עני הארץ: ⁵ לאמר מתיי עבר החדש ונשבריה שבר והשבת ונפתחה בר להקטין איפה ולהגדיל שקל ולעלות מאוני מרמה: ⁶ לKENOT בכסף דלים ואביוון בעבר נעלים ומפל בר נשבר: ⁷ נשבע יהוה בנאון יעקב אם אשכח לנצח כל מעשיהם: ⁸ העל זאת לא תרנו הארץ ואבל כל יושב בה ועלתה כאר כלת וננרש ונסקה כיור מצרים: ⁹ והיה ביום ההוא נאם אדני יהוה והבאתי המשמש בצדדים והחשתתי לארץ ביום אור: ¹⁰ והפכתי חניםם לאבל וכל שורכים לקין והעליתו על כל מתנים شك ועל כל ראש קרחה ושמותיה כאבל יחיד ואחריתה כיים מר: ¹¹ הנה ימים באים נאם יהוה ונגש חורש בקצר ודרך ענבים ממשך הזורע והטיפו החרטים עסיס וכל הנבעות תתמונהנה: ¹² ושבתי את שבות עמי ישראל ובנו ערים נשמות וישבו ונטעו כרמים ושתו את יינם ועשו גנות ואכלו את פריהם: ¹³ ונטעתים על אדמתם ולא ינתשו עוד מעל אדמתם אשר נתתי להם אמר יהוה אלהיך:

הנה נשבעים באשיות שמרון ואמרו חי אלהיך דן וחי דרך באך שבע ונפלו ולא יקומו עוד:

9 ראייתי את אדני נצב על המזבח ויאמר הר' הכהptron וירעשו הספים ובצעם בראש כלם ואחריהם בחרב אהgan לא יניס להם נס ולא ימלט להם פליט: ² אם יחתרו בשאול מושם ידי תקחם ואם יעליו השמיים שם אורדים: ³ ואם יחצאו בראש הכרמל שם אחפש ולקחתים ואם יסתהו מננד עני בקרקע

אשר כנענים עד צרפת וגולת ירושלים אשר בספרד
ירשו את ערי הנגב: ²¹ ועלו מושעים בהר ציון לשפט
את הר עשו והיתה ליהוה המלוכה:

1 חווין עבדיה כה אמר אדני יהוה לאדם שמוועה
שמענו מאית יהוה יציר בינוים שלח קומו ונקומה עליה
למלחהה: ² הנה קטן נתיך בנויים בווי אתה מאדר:
³ זודן לבך השיאך שכני בחנוו סלע מרום שבתו אמר
בלבו מי יורדי הארץ: ⁴ אם הגביה כנסר ואם בין
כוכבים שם קנד משם אורייך נאם יהוה: ⁵ אם גנבים
באו לך אם שורדי לילה איך נדmittה הלויא גנבו
דים אם בצרים באו לך הלויא ישairo עללות: ⁶ איך
נחפשו עשו נבעו מצפנוי: ⁷ עד הנוביל שלוחך כל
אנשי בריתך השיאוך יכלו לך אנשי שלמד לחמק
ישימו מזור תחתיך אין תבונה בו: ⁸ הלויא ביום ההוא
נאם יהוה והאבדתי חכמים מאדם ותבונה מהר עשו:
⁹ וחתו נבוריך תימן למן יכרת איש מהר עשו מקטל:
¹⁰ ממחמס אחיך יעקב חכסך בושה ונכרת לעולם:
¹¹ ביום עמדך מננד ביום שבות זרים חילו ונכרים
באו שערו ועל ירושלים ידו גורל נם אתה כאחד
מהם: ¹² ואל תרא ביום אחיך ביום נכרו ואל תשמה
לבני יהודה ביום אבדם ואל תנגדל פיך ביום צרה:
¹³ אל תבוא בשער עמי ביום אדם אל תרא גם אתה
ברעתו ביום אידך ואל תשלחנה בחילו ביום אידך:
¹⁴ ואל תעמד על הפרק להכricht את פלטיו ואל
תסגר שרידיו ביום צרה: ¹⁵ כי קרוב יום יהוה על כל
הנוים כאשר עשית יעשה לך נמלך ישות בראשך:
¹⁶ כי כאשר שתיתם על הר קדשי ישתו כל הנויים
תמיד ושטו ולעו והיו כלוא היו: ¹⁷ ובהר ציון תהיה
פליטה והיה קדרש וירשו בית יעקב את מורשיהם:
¹⁸ והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו
לקש ודלקו בהם ואכלום ולא יהיה שריד לבית עשו
כי יהוה דבר: ¹⁹ וירשו הנגב את הר עשו והשללה
את פלשתים וירשו את שדה אפרים ואת שדה שמרון
ובנימן את הגלעד: ²⁰ וגולת החל הוה לבני ישראל

ויתפלל יונה אל יהוה אלהיו ממען הדנה:
 2 ויאמר קראתי מצרה לי אל יהוה ויענני מבטן שאל
 שועתי שמעת קויל':³ sheol h7585) 3 ותשלייכני מצולה
 בלבב ימים ונחר יסבبني כל משבריך ונליך עלי
 עברו: 4 ואני אמרתי נגנשתי מנדר עיניך אך אוסף
 להבitem אל היכלךך: 5 אפנוי מים עד נפש תחום
 יסבبني סוף חbos לראשי: 6 לקבצי הרים ירדתי
 הארץ ברוחיה בעדי לולם ותעל משחת חי יהוה
 אליה: 7 בהתחטף עלי נפשי את יהוה זכרתי ותבא
 אליך חפתמי אל היכלךך: 8 משמרים הבלי שוא
 חסדים יעבו: 9 ואני בקול תודה אובה לך אשר
 נדרתי אשלמה ישועתה ליהוה: 10 ויאמר יהוה לדג
 יוקא את יונה אל היבשה:

3 ויהי דבר יהוה אל יונה שנית לאמר: 2 קום לך
 אל נינהה העיר הנדרלה וקרא אליה את הקראה אשר
 Anci דבר אליך: 3 ויקם יונה וילך אל נינהה בדבר
 יהוה ונינהה הייתה עיר גודלה לאלהים מהלך שלשת
 ימים: 4 ויחיל יונה לבוא בעיר מהלך יום אחד ויקרא
 ויאמר עוד ארבעים יום ונינהה נהפכת: 5 ויאמינו אנשי
 יונה באלהים ויקראו צום וילבשו שקים מנדלים ועד
 קטנים: 6 ויגע הדבר אל מלך נינהה ויקם מכסאו ויעבר
 אדרתו מעליו ויכס שק ישב על האפר: 7 זיועך ויאמר
 בנינה מטעם המלך גודלו לאמר האדם והבהמה
 הבקר והצאן אל יטعمו מאומה אל ירעו ומים אל
 ישתו: 8 וויתכסו שקים האדם והבהמה ויקראו אל
 אלהים בחזקה וישבו איש מדרך הרעה וממן החמס
 אשר בכפיהם: 9 מי יודע ישוב ונחם האלהים ושב
 מהرون אפו ולא נאבד: 10 וירא האלהים את מעשיהם
 כי שבו מרכם הרעה ונחם האלהים על הרעה אשר
 דבר לעשות להם ולא עשה:

1 ויהי דבר יהוה אל יונה בן אמיתי לאמר: 2 קום
 לך אל נינהה העיר הנדרלה וקרא עליה כי עלתה
 רעתם לפני: 3 ויקם יונה לברא תרשisha מלפני
 יהוה וירד יפו וימצא אניה באה תרשיש ויתן שורה
 וירד בה לבוא עמם תרשisha מלפני יהוה: 4 ויהוה
 השיל רוח הנדרלה אל הים ויהי סער נдол בים והאניה
 להשבה להשבר: 5 ויראו המלחים ויזעקו איש אל
 אלהיו ויטלו את הכלים אשר באניה אל הים להקל
 מעלהם ויונה ירד אל ירכתי הספינה וישכב וירדם:
 6 ויקרב אליו רב החבל ויאמר לו מה לך נרדם קום
 קרא אל אלהיך אלי יתשתח האלהים לנו ולא נאבד:
 7 ויאמרו איש אל רעהו לכט ונטילה נורלות ונדהה
 בשלמי הרעה זואת לנו ויפלו נורלות ויפל הנורל
 על יונה: 8 ויאמרו אליו הנירה נא לנו באשר למי
 הרעה זואת לנו מה מלاكتך ומה אין תבוא מה ארץך
 וαι מזה עם אתה: 9 ויאמר אליהם עבריי Anci ואת
 יהוה אלהי השם אמי ירא אשר עשה את הים ואת
 היבשה: 10 ויראו האנשים ירא גדרה ויאמרו אליו
 מה זאת עשית כי ידעו האנשים כי מלפני יהוה הוא
 ברח כי הניד להם: 11 ויאמרו אליו מה נעשה לך
 ושתק הים מעלינו כי הים הולך וסער: 12 ויאמר
 אליהם שאוני והטילני אל הים מעלייכם
 כי יודע אני כי בשלি הסער הנדרל זהה עליכם:
 13 ויהתרו האנשים להסביר אל היבשה ולא יכולו כי
 הים הולך וסער עליהם: 14 ויקראו אל יהוה ויאמרו
 ana יהוה אל נא נאבדה בנפש האיש הזה ואל תנתן
 עליינו רם נקייא כי אתה יהוה כאשר חפצת עשית:
 15 וישאו את יונה ויטלהו אל הים ויעמד הים מזעפו:
 16 ויראו האנשים ירא גדרה את יהוה ויזבחו זבח
 ליהוה וירדו נדרים: 17 וימן יהוה דג נдол לבלע את
 יונה ויהי יונה במעין הגד שלשה ימים ושלשה לילות:

4 וירע אל יונה רעה גדולה ויהר לו: 2 ויתפלל אל

יהוה ויאמר אנה יהוה הלא זה דבריך עד היום עלי

אדמתי על כן קדמתי לברך תרשישת כי ידעתי כי

אתה אל חנון ורחום ארך אפים ורב הסדר ונחם על

הרעה: 3 ועתה יהוה קח נא את נפשי ממי כי טוב

מוותי מהי: 4 ויאמר יהוה ההיטב חרה לך: 5 וויצא

יונה מן העיר וישב מקדם לעיר ויישן לו שם סכה

וישב תחתיה בצל עדר אשר יראה מה יהיה בעיר:

6 וימן יהוה אלהים קיקיון ויעל מעל ליוונה להיות צל

על ראשו להציל לו מרעתו וישמח יונה על הקיקיון

שמחה גדולה: 7 וימן אלהים מולעת בעלת השחר

למחרת ותק את הקיקיון ויבש: 8 ויהי כורח המשש

וימן אלהים רוח קדים חרישות ותק המשש על ראש

יונה ויהעלוּפֶׁ וישאל את נפשו למota ויאמר טוב מוות

מהי: 9 ויאמר אלהים אל יונה ההיטב חרה לך על

הkickיון ויאמר היטב חרה לי עד מות: 10 ויאמר יהוה

אתה חסת על הקיקיון אשר לא עמלת בו ולא גndlתו

שבן לילה היה ובן לילה אבד: 11 ואנו לא אחוס על

NINGO העיר הנדוליה אשר יש בה הרבה משתים עשרה

רבו אדם אשר לא ידע בין ימיינו לשמאלו וכמהה

רבה:

אשר לא תמישו מכם צוארתייכם ולא תלכו רומה
כי עת רעה היא: 4 בימים ההוא ישא עליכם משל
ונחה נתי נהייה אמר שדור נשדנו חלק עמי יmir איך
מייש לי לשובך שדינו ייחלק: 5 לכן לא יהיה לך
משליך חבל בגורל בקהל יהוה: 6 אל תטפו ישיפון
לא יטפו לאלה לא יסן כלמות: 7 האמור בית יעקב
הקצר רוח יהוה אם אלה מעלייו הלוא דברי ייטיבו
עם הישר חולך: 8 ואתמול עמי לאיוב יקומו ממול
שלמה אדר תשפטון מעברים בטח שובי מלחמה:
נשי עמי תגרשון מבית תענינה מעל עלייה תקחו
הדרי לעולם: 10 קומו ולבו כי לא זאת המנוחה
בעבור טמאה תחבל ותחל נמרץ: 11 לו איש הלק
רוח ושרker כוב אטף לך לין ולשבד והיה מטיף העם
זהז: 12 אסף אסף יעקב כלך קבץ אקבץ שאירית
ישראל ייחד אשימנו עצאן בצרה כעדת בחור הדברו
תהיינה מארם: 13 עליה הפרץ לפניהם פרצו ויעברו
שער ויצאו בו ויעבר מלכם לפניהם יהוה בראשם:

3 ואמר שמעו נא ראשינו יעקב וקציני בית ישראל
הלוא לכם לדעת את המשפט: 2 שניי טוב ואהבי
רעה נולי ערום מעליהם ושארם מעל עצמותם:
3 ואשר אכלו שאר עמי ועורם מעלהם הפשיטו ואת
עצמותיהם פצחו ופרשו כאשר בסיר וככבר בתוך
קלחת: 4 או יזעקו אל יהוה ולא יענה אותם ויסתר
פניהם מהם בעת ההיא כאשר הרעו מעלייהם: 5 כה
אמר יהוה על הנביים המתיעים את עמי הנשיכים
בשניהם וקראו שלום ואשר לא יתן על פיהם וקרשו
עליו מלחה: 6 לכן לילה לכם מוחון וחשכה لكم
מקסם ובאה המשמש על הנביאים וקרדר עליהם היום:
ובבשו החזום וחפרו הקסמים ועטו על שפם כלם כי
אין מענה אלהים: 8 ואולם אגמי מלאתי כה את רוח
יהוה ומשפט ונכורה להניד ליעקב פשעו ולישראל
חטאתו: 9 שמעו נא זאת ראשינו בית יעקב וקציני בית

1 דבר יהוה אשר היה אל מיכה המרטוי ביום
יומם אחיו יחזקיה מלכי יהודה אשר חזה על שמרון
וירושלים: 2 שמעו עמים כלם הקשיבי ארץ ומלאה
והיה אדרני יהוה בהם עד אדרני מהיכל קדרשו: 3 כי
הנה יהוה יצא ממקומו וירד ודרך על במותי ארץ
וונמסו ההרים תחתיו והעמקים יתבקעו כדורונג מפני
האש כמו מגנים במורד: 5 בפשע יעקב כל זאת
ובחטאות בית ישראל מי פשע יעקב הלוא שמרון ומי
במאות יהודה הלוא ירושלים: 6 ושמותי שמרון לעז
השדה למטעי כרם והגנרותי לנו אבניה ויסדייה אנלה:
7 וכל פסיליה יכתו וכל אתניתה ישרפו באש וכל
עצביה אשים מהם כי מאתנן זונה קבצתה ועד אטנן
זונה ישובו: 8 על זאת אספהה ואיללה איללה שליל
וערום עשה מספד כתנים ואבל לבנות ענה: 9 כי
אנושה מכותה כי באה עד יהודה נגע עד שער עמי
עד ירושלים: 10 בנת אל תנידנו בכו אל תבכו בבית
לעפרה עפר התפלשתי: 11 עברי לכם יושבת שפיר
עריה בשת לא יצאה יושבת צאנן מספד בית האצל
יקח מכם עמדתו: 12 כי חלה לטוב יושבת מרות כי
ירד רע מאית יהוה לשער ירושלים: 13 רתם המרכבה
לרכש יושבת לכישראשית היא לבת ציון כי
בר נמצאו פשעי ישראל: 14 לכן תתני שלוחים על
מורשת נתת בתוי אכזוב לאכזוב למלכי ישראל: 15 עד
הירש אבי לך יושבת מרשה עד עדלם יבוא כבוד
ישראל: 16 קרחו ונוי על בני תענוןך הרחבי קרחתק
כנשך כי נלו מנק:

2 هو חשי און ופעלי רע על משכבותם באור
הבקר יעשה כי יש לאאל ידים: 2 וחמדו שרות וגוזלו
ובתים ונשאו ועשקו נבר וביתו ואיש ונחלתו: 3 לכן
כה אמר יהוה חני חשב על המשפחה זו זאת רעה

ישראל המתשבים משפט ואת כל הישרה יעקו: 5 עתה תתגדי בת גדור מטור שם עליינו בשבט יכו על הלוית את שפט ישראל: 2 ואתה בית לחם אפרהה צעיר להיות באלפי יהודה מוך לי יצא להיות מושל בישראל ומוצאתיו מקדם מימי עולם: 3 לכן יתנס עד עת يولדה ילדה ויתר אחיו ישובו על בני ישראל: 4 ועמד ורעה בעו יהוה בגאון שם יהוה אלהיו וישבו כי עתה יגדל עד אפסי ארץ: 5 והיה זה שלום אשר כי יבוא בארץנו וכי ידרך בארכנטינו והקמנו עליו שבעה רעים ושמנה נסיכי אדם: 6 ורעו את ארץ שבעה רעים ואת ארץ נמרד בפתחיה והציל מאשורasher בחרב ואת ארץ נמרד בפתחיה והציל מאשור כי יבוא בארץנו וכי ידרך בנבולנו: 7 והיה שאירית יעקב בקרב עמים רבים כטול מאת יהוה כרביבים עלי שב אשר לא יקוה לאיש ולא ייחל לבני אדם: 8 והיה שאירית יעקב בנים בקרב עמים רבים כאריה בבהמות יער ככפיר בעדרי צאן אשר אם עבר ורמס וטרף ואין מציל: 9 תרם ירך על ציריך וככל אייביך יכרתו: 10 והיה ביום ההוא נאם יהוה והכרתי סוטיך מקרבך והאבדתי מרכבתיך: 11 והכרתי כ舍פם מידך ארץ והרסתי כל מבציך: 12 והכרתי פסיליך ומצבוחיך ומוננים לא יהיו לך: 13 והכרתי פסיליך ומצבוחיך מקרבך ולא השתווה עוד למעשה ידיםיך: 14 וננתשתי אשיריך מקרבך והשמדתי עיריך: 15 ועשיתי באך ובחמה נקם את הגנים אשר לא שמו:

6 שמעו את אשר יהוה אמר קום ריב את ההרים ותשמענה הנבעות קולך: 2 שמעו הרים את ריב יהוה והאגנים מסדי ארץ כי ריב ליהוה עם עמו עם ישראל יתוכח: 3 עמי מה עשית לך ומה הלא תיך ענה بي: 4 כי העלתייך מארץ מצרים ומכיתה עבדים פרתייך ואשלח לנפיק את משה אהרן ומרים: 5 עמי זכר נא מה עז בלק מלך מוואב ומה ענה אותו בלעם בן בעור מן השטים עד הגלgal למען דעת צדקות יהוה: 6 בנה אקדמי יהוה אף לאלהי מרום האקדמי

10 בנה ציון בדים וירושלם בעולה: 11 בראשיה בשחד ישפטו וכהניה במחירותיו ונכיניה בכסף יקסמו ועל יהוה ישענו לאמר הלויה יהוה בקרבנו לא תבוא עליינו רעה: 12 לכן בגוללם ציון שדה תחרש וירושלם עין תהיה והר הבית לבמות עיר:

4 והיה באחרית הימים יהוה הר בית יהוה נכון בראש ההרים ונשא הוא מגבעות ונחרו עליו עמים: 2 והלכו גויים רבים ואמרו לכט וועל אל הר יהוה ואל בית אלהי יעקב ויורנו מדרכו ונלכה בארכתו כי מציון יצא תורה ודבר יהוה מירושלים: 3 וشفט בין עמים רבים והוכיח לנויים עצמים עד רחוק וכתחנו חרבתייהם לאחים וחניתיהם למזרחה לא ישאו גוי אל גוי חרב ולא ילמדון עוד מלחמה: 4 וישבו איש תחת גבנו ותחת התאנו ואין מהריך כי פי יהוה צבאות דבר: 5 כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם יהוה אלהינו לעולם ועד: 6 ביום ההוא נאם יהוה אספה הצלעה והגדחה אקבזה ואשר הרעתי: 7 ושמתי את הצלעה לשארית והנהלה לנו עזום וממלך יהוה עליהם בהר ציון מעלה ועד עולם: 8 אתה מנעל עד עפל בת ציון עדיך אתה ובאה הממשלת הראשנה ממלכת לבת ירושלים: 9 עתה למה תריעי רע המלך אין לך אם יועצת אבד כי החזיקך חיל כiolדה: 10 חוליו וגחו בת ציון כiolדה כי עתה תצא מקריה ושכנת בשדה ובאת עד בבל שם תנצלי שם יגאלך יהוה מכה אייביך: 11 ועתה נאספו עליך גויים רבים האמירים תחנוף ותחז בציון עצתו כי קבצם כעמי נהנה: 12 קומי ודושי בת ציון כי קרנק אשים ברזול ופרסתיק אשים נחושה והדקות עמים רבים והחרמתך ליהוה בצעם וחילם לאדון כל הארץ:

בועלות בענלים בני שנה: 7 הירצתה יתוהה באלפי אילים ברכבות נחלי שמן האtan בכורי פשי פרי בטני חטא נפשי: 8 הגיד לך אדם מה טוב ומה יתוהה דורך מפרק כי אם עשוות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם אלהיך: 9 קול יהוה לעיר יקרא ותושיה וראה שמק שמעו מטה ומוייעדה: 10 עוד האש בית רשות רשות רשות ואיפת רוזן זעומה: 11 האזנה במאנני רשות ובכיס אبني מרמה: 12 אשר עשיריה מלאו חמס וישראל דברו שקר ולשונם רימה בפייהם: 13 ונם אני החליטי הכותך השם על חטאך: 14 אתה תאכל ולא תשבע וישחך בקרבך ותסנו ולא תפליט ואשר תפלט לחרב אתן: 15 אתה תזרע ולא תקצור אתה תדריך זית ולא תסוק שמן ותירוש ולא תשתה יין: 16 ווישתמר חוקות עמרי וכל מעשה בית אהאב ותלכו במעצומם למען תהי אתה לשמה וישראל לשקרה לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם:

וחרפת עמי תשאו:

7 אללי לי כי היהתי כאספי קיז' בעללה בצייר אין אשכול לאכול בכורה אותה נפשי: 2 אבד חסיד מן הארץ וישר באדם אין כלם לדמים יארבו איש את אחיו יצדדו חרם: 3 על הרע כפים להויטיב השר שאל והשפט בשלום והגンドול דבר הות נפשו הוא ויעבתהו: 4 טובם כחרק ישר מסוסכה יום מצפיך פקרתך באה עטה תהיה מבוכתם: 5 אל האמינו ברע אל התבתו באלו' משכבה חיקך שמר פתחו פיך: 6 כי בן מנבל אב בת קמה באמה כליה בחמתה איבי איש אנשי ביתו: 7 ואני ביהוה אצפה אויחילה לאלהי ישע יسمعני אלהי: 8 אל תשמחי איבתי לי כי נפלתי קמותי כי אשב בחשך יהוה אור לי: 9 עצף יהוה אשא כי חטאתי לו עד אשר יריב ריבוי ועשה משפטו יוציאני לאור אראה בצדקהו: 10 ותרא איבתי ותקסה בושה האמרה אליו או יהוה אלהיך עני תרانيا בה עטה תהיה למרמס כתיט חוצות:

יונים מתപפה על לבבָהן: 8 וניינה כברכת מים מימי
היא ומהנה נסים עמדו עמדו ואין מפנה: 9 בזו סוף בזו
זוהב ואין קצחה לתכונה כבר מכל כל' חמדה: 10 בוקה
ומבוקה ומבלקה ולב נמס ופק ברכים וחלחה בכל
מחנים ופני כלם קבצו פארור: 11 איה מעון ארויות
ומרעה הוא לכפרים אשר הילך אריה לביא שם
נור אריה ואין מהריד: 12 אריה טרפ' בדי גרותיו
ומחנק ללבאותיו וימלא טרפ' חרי' ומענתיו טרפה:
13 הנהו אליך נאם יהוה צבאות והבערתי בעשן רכבה
וכפירותך תאכל חרב והכרתי מארץ טרפך ולא ישמע
עוד קול מלאכה:

3 הוי עיר דמיים כליה כחש פרק מלאה לא ימיש
טרף: 2 קול שוט וקול רعش אופן וסוס דהר ומכבבה
מרקודה: 3 פרש מעלה ולהב חרב וברק חנית ורב
חלל וכבד פנור ואין קצחה לנויה ייכללו בנוייהם: 4 מרבי
גנווי זונה טובת חן בעלת כשבים המכרת גנוים בזונניה
וממשפחות בכשפייה: 5 הנהו אליך נאם יהוה צבאות
ונגליות שוליך על פניך והראותינו מעדך וממלכות
קלוניך: 6 והשלכתו עליך שקצים ונבלתיך ושמתייך
כראי: 7 והיה כל ראייך ידוד ממק ואמר שדרה נוניה
מי ימוד לה מאין אבקש מנהמים לך: 8 התיטבי מנא
אמון הישה ביארים מים סביב לה אשר חיל'ם מים
חוותה: 9 כוש עצמה ומצרים ואין קצחה פוט ולובים
היי בעורתך: 10 גם היא לנלה הלכה בשבי נס עליליה
ירטשו בראש כל חוצות ועל נכדיה ידו נורל וכל
נדוליה רתקו בזוקים: 11 גם את תשכרי תהני נעלמה
נס את תבקשי מעוז מאובי: 12 כל מבציך האנים עם
בכורים אם גנוועו ונפלו על פי אוכל: 13 הנה ענק נשים
בקרכך לאיביך פתחו נפתחו שעריך ארץךأكلתא אש
בריחיך: 14 מי מצור שאבי לך חזקי ממציריך בא
בטיט ורמשי בחמר החזוקי מלבן: 15 שם תאכלך אש
תכרייך חרב תאכלך כיילך התכבד כיילך התכבדי

1 משא נינה ספר חזון נהום האלקשי: 2 אל קנווא
ונקם יהוה נקם יהוה ובועל חמה נקם יהוה לצרכי
ונוטר הוא לאיביו: 3 יהוה אריך אפים ונдол כה
ונקה לא נקה יהוה בסופה ובשערה דרכו יענן אבק
הגלו: 4 נוער בים ייבשחו וכל הנחרות החריב
אמלל בשן וכרמל ופראח לבנון אמלל: 5 הרומים רעשה
מננו והגבעות התמננו והשא הארץ מפנינו ותבל וכל
ישבי בה: 6 לפניו זעמו מי יעמודומי יקום בחרון אף
חמתו נתכח כאש והצרים נתכו ממןנו: 7 טוב יהוה
למעו ביום צרה וידע חסיב בו: 8 ובשטוף עבר כליה
עשה מקומה ואיביו ירדף חסיך: 9 מה תהשbon אל
יהוה כליה הוא עשה לא תקום פעים צרה: 10 כי
עד סירים סבכים וככסבאים סבואיים אכלו כקש ישב
מלא: 11 ממק יצא חשב על יהוה רעה יעץ ביעלע:
12 כה אמר יהוה אם שלמים וכן רבים וכן גנו ועבר
ונעתק לא ענק עוד: 13 ועתה אשר מטהו מעליך
ומוסרטיך אנטק: 14 וצוה عليك יהוה לא יזרע משマー
עד מבית אלהיך אכricht פסל ומסכה אשים קברך
כי קלות: 15 הנה על ההרים גלי מבשר משמייע
שלום חני יהודה חניך שלמי נדריך כי לא יוסף עוד
לעbor בך בלעל כליה ונכרת:

2 עלה מפייך על פניך נצור מצרה צפה דרך חזק
מוחנים אמץ כה מאה: 2 כי שב יהוה את נאון יעקב
כנאון ישראל כי בקיקום בקיקום זומריהם שחתו: 3 מנן
גבריהו מארם אנשי חיל מתעלם באש פלדות הרכבת
בימים הכנינו והברושים הרעלו: 4 בחוצות יתחוללו
הרכב ישתקשוו ברוחבות מראיהם כלפדים כברקים
ירוצצו: 5 יוצר אדרינו ייכשלו בהלכותם ימהרו
חוותה והכן הסכך: 6 שעריו הנחרות נפתחו וההיכל
נמוג: 7 והצב גלתה העלתה ואמהותיה מנתגותם בקהל

כארבה: ¹⁶ הרביה רכליך מכוכבי השמיים ילק פשט
ויעף: ¹⁷ מנזריך כארבה וטפסריך כנוב נבי החרונים
בנדירות ביום קרה שמש זרחה ונודר ולא נודע מקומו
אימ: ¹⁸ נמו רעד מלך אשור ישכנו אדריך נפשו
עמך על ההרים ואין מקבץ: ¹⁹ אין כהה לשברך
נחלת מכתך כל שמי שמעך תקעו כפ' עליך כי על
מי לא עברה רעתך תמיד:

כִּי הַיִן בָּוֶגֶד גָּבֵר יְהִיר וְלֹא יְנוּה אֲשֶׁר הַרְחִיב כְּשָׂאָל נְפָשָׁו וְהָוָא כְּמוֹת וְלֹא יְשַׁבַּע וְיַאֲסֵף אַלְיוֹ כָּל הַגְּנוּם וַיַּקְבִּץ אַלְיוֹ כָּל הַעֲמִים: ⁶ Sheol h7585 הַלְוָא אֱלֹהָ כָּלָם עַלְיוֹ מְשֻׁלָּשָׁו וּמְלִצָּה חִדּוֹת לְוַיָּאמֶר הָוָי הַמְּרַבָּה לֹא לֹו עַד מָתוֹ וּמְכַבֵּיד עַלְיוֹ עַבְטִיט: ⁷ הַלְוָא פָּתָע יְקוּמוּ נְשָׁכִיךְ וַיַּקְצְּוּ מַזְעִזֵּיךְ וְהִיָּית לְמִשְׁסּוֹת לִמְנוֹ: ⁸ כִּי אַתָּה שְׁלוֹת גְּנוּם רַבִּים יְשָׁלֹךְ כָּל יִתְּר עַמִּים מְדֻמֵּי אָדָם וְחַמֵּס אָרֶץ קָרִיה וְכָל יִשְׁבֵּי בָּה: ⁹ הָוָי בָּצָע בָּצָע לְבִתְּחוֹ לְשׁוֹם בָּמְרוּם קָנוּ לְהַנְצִיל מְקָרֶב רָע: ¹⁰ יְעַצֵּת בְּשַׁת לְבִיתְךָ קָצּוֹת עַמִּים רַבִּים וְחַוטָּא נְפָשָׁךְ: ¹¹ כִּי אַבְן מִקּוֹר תְּחַיעַק וּכְפִיס מַעַז יְעַנְּהָ: ¹² הָוָי בְּנָה עִיר בְּדִמִּים וּכְוֹנוֹן קָרִיה בְּעַולָּה: ¹³ הַלְוָא תְּהַנֵּה מְאַת יְהָוָה צְבָאֹות וַיְיִנְעוּ עַמִּים בְּדִי אָשׁ וְלְאָמִים בְּדִי רִיק יְעַפוּ: ¹⁴ כִּי תִּמְלָא הָאָרֶץ לְדֹעַת אֶת כְּבוֹד יְהָוָה וַיַּאֲסֵף כְּמִים יְכַסְוּ עַל יְמִים: ¹⁵ הָוָי מִשְׁקָה רְעָהוּ מִסְפָּה חַמְתָּךְ וְאַף שְׁכָר לְמַעַן הַבַּיִת עַל מַעֲרִיהָ: ¹⁶ שְׁבָעַת קָלְוָן מְכַבּוֹד שְׁתָה גָּמָה אַתָּה וְהַעֲרֵל תְּסֻוב עַלְיךָ כָּסֵם יְמִין יְהָוָה וְקִיקָלָן עַל כְּבוֹדְךָ: ¹⁷ כִּי חַמֵּס לְבִנְוֹן יְסַד וְשַׁד בְּהַמּוֹת יְהָוָה מְדֻמֵּי אָדָם וְחַמֵּס אָרֶץ קָרִיה וְכָל יְשַׁבֵּי בָּה: ¹⁸ מָה הַוּעֵל פְּסָל כִּי פְּסָל יְצַרְוּ מִסְכָּה וּמָוֶרֶה שְׁקָר כִּי בְּטָח יְצַרְוּ יְלִיעֵי לְעֹשֹׂת אֲלִילִים וְהָוָא יְוָרָה שְׁנִים תְּהַפֵּשׂ זָהָב וְכַסְף וְכָל רֹוח אֵין אלְמִים: ¹⁹ הָוָי אָמֶר לְעֵז הַקִּיצָה עֹרִי לְאַבְן דּוֹמָם הוּא יְוָרָה תְּהַנֵּה הָוָא תְּפַשׂ זָהָב וְכַסְף וְכָל רֹוח אֵין בְּקָרְבוֹ: ²⁰ וַיְהִי בְּהַיכֵּל קְדוּשָׁו הָס מִפְנֵי כָּל הָאָרֶץ:

3 תְּפָלָה לְחֲקֹוק הַנְּבִיא עַל שְׁנִינּוֹת: ² יְהָוָה שְׁמֻעָתִי שְׁמַעְךָ יְרָאֵת יְהָוָה פָּעֵל בְּקָרְבָּנִים חִיָּיו בְּקָרְבָּנִים תְּוֹדֵע בְּרָנוֹ רָחֵם תּוֹכוֹ: ³ אֱלֹהָה מַתִּימָן יְבָא וְקָדוּשָׁ מַהְרָה פָּאָרֶן סָלָה כָּסָה שְׁמוֹם הַדּוֹר וְתַהֲלָתוֹ מַלְאָה הָאָרֶץ: ⁴ וּגְנָה אָאוֹר תְּהִיה קְרָנִים מִידָּוֹ לוֹ וְשָׁם חֲבִיּוֹ עֹזָה: ⁵ לְפָנָיו יְלָךְ דָּבָר וַיַּצָּא רְשָׁף לְדָנְלִיו: ⁶ עַמְּד וַיִּמְדַּר אָרֶץ רָאָה וַיִּתְּרָגָם וַיַּחֲפֹצְצָה הַרְרִי עַד שְׁחוּגְבָּעוֹת עַולְם הַלְּלִיכּוֹת עַולְם לוֹ: ⁷ תְּהַת אָונֵרָאָתִי

1 המשא אשר חזוה חֲקֹוק הנְּבִיא: ² עד אֲנָה יְהָוָה שְׁוֹתִי וְלֹא תְּשִׁמְעָ אָזַעַךְ חַמָּס וְלֹא תְּשִׁיעָ: ³ לְמִה תְּרָאֵי אָוֹן וְעַמְלָתְּבִיט וְשָׁד וְחַמָּס לְגַנְדִּי וְיְהִוָּה רִיב וְמַדְוָן יְשָׁא: ⁴ עַל כֵּן תְּפֹגֵן תּוֹרָה וְלֹא יֵצֵא לְנַצָּח מִשְׁפָּט כִּי רְשָׁע מִכְתָּיר אֶת הַצְּדִיק עַל כֵּן יֵצֵא מִשְׁפָּט מַעַל: ⁵ דָּרָאוּ בְּנָוֹם וְהַבִּיטוּ וְהַתְּמַהּוּ תְּמָהּוּ כִּי פָעֵל עַרְבָּל בְּיִמְיכָם לְאַחֲמִינוּ כִּי סִפְרָ: ⁶ כִּי הַנִּי מִקְים עַרְבָּל וְפָשָׁו פְּרָשָׁו וְפָרָשָׁו מַרְחֹק יְבָא יְעַפוּ כְּנֶשֶׁר חַש לְאָכָל: ⁹ כָּלָה לְחַמָּס יְבָא מִגְּנַת פְּנִיהם קְדִימָה וַיַּאֲסֵף כְּחָול שְׁבִי: ¹⁰ וְהָוָא בְּמַלְכִים יְתַקְּלָס וְרוֹזְנִים מִשְׁחָק לְוַהֲוָל מְלָכִיר יְשַׁחַק עַפְר וְוַילְכָה: ¹¹ אוֹ חַלְפָר רֹוח וַיַּעֲבֵר וְאַשְׁם זָו כְּחֹו לְאָלָהוּ: ¹² הַלְוָא אַתָּה מִקְדָּם יְהָוָה אֶלְהִי קְדָשִׁי לְאַנְמוֹת יְהָוָה לְמִשְׁפָּט שְׁמַתוֹ וְצֹור לְהַכְּוִיחָה יְסַדְתָו: ¹³ טָהָור עַנְיוּנִים מְרָאֹת רָע וְהַבִּיט אַל עַמְל לְאַתְּכָל לְמִהְהָתָבָט בְּגָדִים תְּהִרְישׁ בְּבָלָע רְשָׁע צְדִיק מִמְנוֹ: ¹⁴ וְתַעֲשֵׂה אָדָם כְּדִינִי הַיִם כְּרָמָשׁ לְאַמְלָל בָוּ: ¹⁵ כָּלָה בְּחַחָה הַעַלה גִּרְהָוּ בְּחַרְמוֹ וְיַאֲסִפָּהוּ בְּמַמְרָתוֹ עַל כֵּן יִשְׁמָח וַיּוֹלֵ: ¹⁶ עַל כֵּן יִזְבַּח לְחַרְמוֹ וַיַּקְטֵר לְמַמְרָתוֹ כִּי בְּהַמָּה שְׁמָן חָלְקוּ וְמַאֲכָלוּ בְּרָאָה: ¹⁷ הַעַל כֵּן יְרִיק חַרְמוֹ וְתִמְדֵיד להַרְגָּנוּמִים לְאַיְמָול:

2 עַל מִשְׁמָרָתִי אַעֲמָדָה וְאַתִּיצְבָּה עַל מַצּוֹּר וְאַצְפָּה לְרֹאֹת מָה יִדְבֶּר בַּי וְמָה אֲשִׁיבָה עַל תּוֹכְחָתִי: ² וַיְעַנְּנִי יְהָוָה וַיֹּאמֶר כְּתֻובָה חַזְוֹן וּבְאָרֶל עַל הַלְּחָזָה לְמַעַן וְרוֹיזָ קְוֹרָא בָוּ: ³ כִּי עַד חַזְוֹן לְמוֹעֵד וַיַּפְחֵד לְקַצְּעָן וְלֹא יַכֹּבֵ אָם יִתְהַמֵּה חַחָה לוֹ כִּי בָא יְבָא לְאַיָּחָר: ⁴ הַנָּה עֲפָלָה לְאַיְשָׁרָה נְפָשָׁו בּוֹצְדִּיק בְּאַמְנוֹתָיו יְהָוָה: ⁵ וְאַ

אהלְי כוֹשׁן יָרֵנוּן יְרִיעֹות אֶרְץ מִדֵּין : 8 הַבְנָהִים חֲרָה
יוֹהָה אֶם בְנָהִים אָפָךְ אֶם בַּיִם עַבְרָתָךְ כִּי תְرַכֵּ
עַל סְוִיסָק מְרַכְבָּתִיךְ יִשְׁוֹעָה : 9 עָרִיה תְעוֹדָה קַשְׁתָךְ
שְׁבֻעוֹת מְטוֹת אָמֵר סָלָה נְהָרוֹת תְּבָקָע אֶרְץ : 10 רָאָךְ
יְחִילָוּ הָרִים זָרָם מִים עַבְרָנָתְן תְהָוָם קוֹלָוּ רָוָם יְדִיחָוּ
נְשָׂא : 11 שְׁמַשׁ יְרָחָ עַמְדָז וְבָלָה לְאוֹר חַצִּיקָיְהָלָכוּ
לְגָנָה בְּרָק חַנִּיתָךְ : 12 בְּזָועַם תַּצְעַד אֶרְץ בְּאָפְתָה דְרָוֹשָׁ
גְּנוּם : 13 יִצְאָת לְיִשְׁעָה עַמְקָה לְיִשְׁעָה אֶת מְשִׁיחָךְ מְחַצָּתָ
רָאֵשׁ מְבִית רְשָׁעָה עֲרוֹתָה יִסּוּד עַד צֹואָר סָלָה : 14 נְקַבָּתָ
בְּמַטְיוֹ רָאֵשׁ פְּרוֹזָו יִסְעָרוּ לְחַפִּיצָנִי עַל יִצְחָם כְּמוֹ לְאַכְלָ
עַנִּי בְּמַסְתָּרָה : 15 דְּרַכְתָּ בִּים סְוִיסָק חָמָר מִים רְבִיבָם :
16 שְׁמַעְתִּי וְתַרְגִּנוּ בְּטָנִי לְקָול צָלָלָו שְׁפָטוּ יְבוֹא רַקְבָּ
בְּעַצְמָיו וְתַחַתִּי אָרְנוּ אֲשֶׁר אָנוּחָ לִיּוֹם צָרָה לְעָלוֹת לְעַם
יְנוּדָנוּ : 17 כִּי תָאָנָה לֹא תִפְרַח וְאַיִן יְבּוֹל בְּנִפְנִים כְּחַשָּׁ
מְעַשָּׁה זִית וְשְׁדָמוֹת לֹא עֲשָׂה אַכְלָ נֹזֶר מִמְכָלָה צָאן
וְאַיִן בְּקָר בְּרַפְתִּים : 18 וְאַיִן בִּיהוֹה אַעֲלָזָה אֲגִילָה
בְּאַלְהָי יְשֻׁעָי : 19 יְהָוָה אֱדָנִי חִילִי וְשָׁם רְגָלִי כָּאֵלָות
וְעַל בְּמוֹרִי יְדַרְכִּנִי לְמַנְצָחָה בְּנִינָותִי :

להצילים ביום עברת יהוה ובאש קנאתו תאכל כל הארץ כי כליה אך נבילה יעשה את כל ישבי הארץ:

2 התקושו וקשו הני לא נסף: **2** בטרם לדה חוק מין עבר יום בטרם לא יבוא עליכם חרון אף יהוה בטרם לא יבוא עליכם יום אף יהוה: **3** בקשו את יהוה כל ענו הארץ אשר משפטו פועלו בקש צדק בקש עונה אולי תסתרו ביום אף יהוה: **4** כי עזה עזובה תהיה ואשקלון לשנמה אשדור בצדדים יגרשוה ועקרון תוקר: **5** היו ישבו חבל הים גוי כרתים דבר יהוה עליכם לנען ארץ פלשתים והאבדות אין מאיין יושב: **6** והיותה חבל הים נוטה כרת רעים ונדרותean: **7** והיה חבל לשארית בית יהודה עליהם ירעון בכתו אשקלון בערב ירבעון כי יפקדם יהוה אלהיהם שב שבותם: **8** שמעתי חרפת מואב וגדרפי בני עמו אשר חרפו את עמי וונדרלו על גבולם: **9** لكن כי אני נאם יהוה צבאות אלהי ישראל כי מואב כסdem תהיה ובני עמו כעمرה ממשך חרול ומכרה מלחה ושמהה עד עולם שאירית עמי יבוזם יותר נוי נחלומם: **10** זאת להם תחת נאום כי חרפו וונדרלו על עם יהוה צבאות: **11** נורא יהוה עליהם כי רזה את כל אלהי הארץ וישתחוו לו איש מקומו כל איז הגוים: **12** גם אתם כושים חללי חרבי המה: **13** ווית ידו על צפון ויאבר את אשור וישם את נינו להשמה ציה כדבר: **14** ורבעו בתוכה עדרים כל חיתו גוי גם קאת נם קפדי בכפרתיה ילינו קול ישורר בחילון חרב בסוף כי ארזה ערעה: **15** זאת העיר העליוה היושבת לבטה האמורה בלבה אני ואפסי עוד איך דותה לשמה מרבע לחייה כל עובר עליה יש רק יניע ידו:

3 היו מראה וננאללה העיר הונגה: **2** לא שמעה בקול לא לקחה מוסר ביהוה לא בטחה אל אלהיה לא קרבה: **3** שרייה בקרבה ארויות שאנים שפתחה זאבי ערבי לא גרמו לבקר: **4** נביאיה פחוזים אנשי בננות

1 דבר יהוה אשר היה אל צפניה בן כושי בן נדליה בן אמריה בן חזקה בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה: **2** אסף אסף כל מעל פני האדמה נאם יהוה: **3** אסף אדם ובמה אסף עופ השמים ודני הים והמכשלות את הרשעים והכרתי את האדם מעל פני האדמה נאם יהוה: **4** גונתי יידי על יהודה ועל כל יושבי ירושלים והכרתי את האדם שאר הבעל את שם המכרים עם הכהנים: **5** ואת המשתחים על הנגות לצבא השמים ואת המשתחים הנשבעים ליהוה והנסבעים במלכם: **6** ואת הנסוגים מאחרי יהוה ואשר לא בקש את יהוה ולא דרשוה: **7** חס מפני אדני יהוה כי קרוב יום כי חכין יהוה זבח הקדש קראיו: **8** והיה ביום זבח יהוה ופקדתו על השרים ועל בני המלך ועל כל הלבשים מלבושים נורי: **9** ופקדתו על כל הדולג על המפתח ביום ההוא הממלאים בית אדריהם חמס ומרמה: **10** והיה ביום ההוא נאם יהוה קול צעקה משער הדנים ויללה מן המשנה ושרב גדורל מהגבעות: **11** היללו ישבי המכתש כי נדמה כל עם לנען נכרתו כל נתלי כסף: **12** והיה בעת היא אחפש את ירושלים בנות ופקדתו על האנשים הקפאים על שמരיהם האמורים כלבכם לא יטיב יהוה ולא ירע: **13** והיה חילם למשה ובחיהם לשמה ובנו בתיים ולא ישבו ונטעו כרמים ולא ישתו את יינם: **14** קרוב יום יהוה הנדול קרוב ומהר מادر קול ים יהוה מר צרה שם גבור: **15** יום על הערים הבצרות ועל הפנות הנבות: **16** והצרתי לאדם והלכו כערומים כי ליהוה חטא ושפק דם כעפר ולחם נגilibים: **18** גם כספם נם זהבם לא יכול

כהניה חללו קדש חמסו תורה: 5 יהוה צדיק בקרבה לא יעשה עולה בבקר בבקר משפטו יתן לאור לא נעדר ולא יודע על בתש: 6 הכהני נוים נשמו פנוthem החרבתי חוצותם מבל' עבר נצדעו ערים מבל' איש מאין יושב: 7 אמרתיך אך תיראי אותו תקח מוסר ולא יכרת מעונה כל אשר פקדתי עליה אכן השכימו השחיתו כל עליילותיהם: 8 لكن חכו לי נאם יהוה ליום קומי לעדר כי משפטו לאסף נוים לקבציו מלכחות לשפק עליהם עצמי כל חרון אפי כי באש קנאתי תאכל כל הארץ: 9 כי או אהפק אל עמים שפה ברורה לקרוא כלם בשם יהוה לעבדו שכם אחד: 10 מעבר לנهرיו כוש עתרי בת פוצץ יובלון מנהתי: 11 ביום ההוא לא תבושי מכל עלייתיך אשר פשעת بي כי או אסיר מקרבך עליי נאותך ולא תוספי לנבהה עוד בהר קדשי: 12 והשארתי בקרבך עם עני ודל וחסו בשם יהוה: 13 שאדרית ישראל לא יעשו עולה ולא ידברו כזוב ולא ימצא בפיהם לשון תרמית כי מה ידרשו ורבצו ואין מחריד: 14 רני בת ציון הרישו ישראל שמהו ועלוי בכל לב בת ירושלם: 15 הסיר יהוה משפטיך פנה איבך מלך ישראל יהוה בקרבך לא תיראי רע עוד: 16 ביום ההוא יאמר לירושלים אל תיראי ציון אל ירפו ידיך: 17 יהוה אלהיך בקרבך נבור יושע ישיש עלייך בשמחה יחריש באחתתו יניל עליך ברנה: 18 נוגי ממועד אספתוי ממך היי משאת עלייה חרפה: 19 הנני עשה את כל מעניך בעת ההיא והושעת את הצלעה והנדחה אקבץ ושמתיים לתחלה ולשם בכל הארץ בתש: 20 בעת ההיא אביא אתכם ובעת קבציכם כי אתן אתכם לשם ולתחלה בכל עמי הארץ בשובי את שבוטיכם לעיניכם אמר יהוה:

2 בשביעי בעשרים ואחד לחדרש היה דבר יהוה

ביד חנוי הנביא לאמר : 2 אמר נא אל זרבבל בן שלתיאל פחת יהודה ואל יהושע בן יהוצדק הכהן הנדול ואל שארית העם לאמר : 3 מי בכם הנשאר אשר ראה את הבית הזה בכבודו הראשון ומזה אתם ראים אותו עתה הלייא כמוו אין בעיניכם : 4 ועתה חיק זרבבל נאם יהוה וחוק יהושע בן יהוצדק הכהן הנדול וחוק כל עם הארץ נאם יהוה ועשו כי אני אתכם נאם יהוה צבאות : 5 את הדבר אשר כרתי אתכם בצחכם מצרים ורוחני עמדת בתוככם אל תיראו : 6 כי כה אמר יהוה צבאות עוד אתה מעת היא ואני מרעיש את השמים ואת הארץ ואת הים ואת החರבה : 7 והרעשתי את כל הגנים ובאו חמדת כל הגנים ומלאתי את הבית הזה כבוד אמר יהוה צבאות : 8 לי הכסףولي הזהב נאם יהוה צבאות : 9 נдол יהוה כבוד הבית הזה האחרון מן האחרון אמר יהוה צבאות ובמקום הזה אתן שלום נאם יהוה צבאות : 10 בעשרים וארבעה לתשיעי בשנות שתים לדריוש היה דבר יהוה אל חנוי הנביא לאמר : 11 כי אמר יהוה צבאות שאל נא את הכהנים תורה לאמר : 12 חן ישא איש בשער קדרש בכנען בנדרו ונגע בכנפו אל הל�ם ואל הנזיד ואל הין ואל שמן ואל כל מאכל היידיש ויענו הכהנים ויאמר לא : 13 ויאמר חנוי אם יגע טמא נפש בכל אלה היטמא ויענו הכהנים ויאמר לו יטמא : 14 ויען חנוי ויאמר כןatum הזה וכן בן הגוי הזה לפני נאם יהוה וכן כל מעשה ידיהם ואשר יקריבו שם טמא הוא : 15 ועתה שימו נא לבבכם מן היום הזה ומעליה מתרם שום אבן אל אבן בהיכל יהוה : 16 מהיותם בא אל ערמת עשרים והיתה עשרה בא אל היקב לחשוף חמשים פורה והותה עשרים : 17 החייב אתכם בשדפון ובירקון ובברך את כל מעשה ידיםם ואין אתכם אליו נאם יהוה : 18 שימו נא לבבכם מן

1 בשתה שתים לדריוש המלך בחדרש הששי ביום אחד לחדרש היה דבר יהוה ביד חנוי הנביא אל זרבבל בן שלתיאל פחת יהודה ואל יהושע בן יהוצדק הכהן הנדול לאמר : 2 כה אמר יהוה צבאות לאמר העם הזה אמרו לא עת בא עת בית יהוה להבנות : 3 ויהיו דבר יהוה ביד חנוי הנביא לאמר : 4 העת לכם אתם לשבת בתיכם ספונים והבית הזה חרב : 5 ועתה כה אמר יהוה צבאות שימו לבבכם על דרכיכם : 6 וזרעתם הרבה והבא מעת אכול ואין לשבעה שתו ואין לשכלה לבוש ואין להם לו והמשתכר משתכר אל צדרו נקוב : 7 כה אמר יהוה צבאות שימו לבבכם על דרכיכם : 8 עלו ההר והבאתם עץ ובני הבית וארצה בו ואכבד אמר יהוה : 9 פנה אל הרבה והנה למעט והבאתם הבית ונפחתי בו יען מה נאם יהוה צבאות יען ביתך אשר הוא חרב ואתם רצים איש לביתו : 10 על כן עליכם כלאו שמיים מTEL והארץ כלאה יבולה : 11 ואקרו חרב על הארץ ועל ההרים ועל הדגן ועל התירוש ועל היצחר ועל אשר תוציא ארדמה ועל האדם ועל הבהמה ועל כל גנייע כפים : 12 ויישמע זרבבל בן שלתיאל וייהושע בן יהוצדק הכהן הנדול וכל שארית העם בקול יהוה אלהיהם ועל דברי חנוי הנביא כאשר שלחו יהוה אלהיהם ויראו העם מפני יהוה : 13 ויאמר חנוי מלאך יהוה במלאות יהוה לעם לאמר אני אתכם נאם יהוה : 14 ויער יהוה את רוח זרבבל בן שלתיאל פחת יהודה ואת רוח יהושע בן יהוצדק הכהן הנדול ואת רוח כל שארית העם ויבאו ויעשו מלאכה בבית יהוה צבאות אלהיהם : 15 ביום עשרים וארבעה לחדרש בששי בשתה שתים לדריוש המלך :

היום הזה ומעלה מיום עשרים וארבעה לתשיעי למן
היום אשר יסד היכל יהוה שמו לבככם : 19 העוד
הזרע במגורה ועד הגפן והחתנה והרמון ועז הזית
לא נשא מן היום הזה אברך : 20 ויהי דבר יהוה שנית
אל חני בעשרים וארבעה לחדרש לאמר : 21 אמר אל
ורבבל פחת יהודה לאמר אנו מרעים את השמיים
ואת הארץ : 22 והפכתי כסא מלכות והשמדתי חוק
מלכות הנויים והפכתי מרכבה ורכבייה וירדו סוסים
ורכבייהם איש בחרב אחיו : 23 ביום ההוא נאם יהוה
צבאות אקחך ורבבל בן שאלתיאל עבדי נאם יהוה
ושמתויך כחרום כי בך בחרטוי נאם יהוה צבאות :

אמר יהוה צבאות עוד תפיזינה ערי מטופ ונחם יהוה
עוד את ציון ובחר עוד בירושלם: ¹⁸ וואשא את עני
וארה והנה ארבע קرنות: ¹⁹ ואמר אל המלך הדבר
בי מה אלה ויאמר אליו אלה הקرنות אשר זרו את
יהודת את ירושאל וירושלם: ²⁰ ויראני יהוה ארבעה
חרשים: ²¹ ואמר מה אלה באים לעשות ויאמר לא אמר
אללה הקرنות אשר זרו את יהודה כפי איש לא נשא
ראשו ויבאו אלה להחריד אתכם לידות את קرنות
הנויים הנשאים קרן אל ארץ יהודה לזרותה:

2 וואשא עני וארה והנה איש ובידו חבל מדה:
2 ואמר אתה אהה הילך ויאמיר אליו למד את ירושלם
לראות כמה רחבה וכמה ארכה: ³ והנה המלך
הרבר בי יציא ומלאך אחר יצא לקראותו: ⁴ ויאמר אליו
רץ דבר אל הנער הלו' לאמיר פרוזות תשב ירושלם
מרב אדם ובמה בתוכה: ⁵ וואני אהיה לך נאם יהוה
חוות אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה: ⁶ הווי הו
ונסו מארץ צפון נאם יהוה כי ארבע רוחות השמים
פרשו אתכם נאם יהוה: ⁷ הווי ציון המלטי יושבת
בת בבל: ⁸ כי כה אמר יהוה צבאות אחר כבוד
שלחני אל הנויים השללים אתכם כי הנגע בהם נגע
בככת עינו: ⁹ כי הני מניף את ידי עליהם והוא שלל
לעבדיהם וידעתם כי יהוה צבאות שלחני: ¹⁰ רני
ושמחי בת ציון כי הני בא ושכنتי בתוכך נאם יהוה:
� ונלו נוים רבים אל יהוה ביום ההוא והיו לי לעם
ושכنتי בתוכך וידעת כי יהוה צבאות שלחני אליו:
� ונחל יהוה את יהודה חלקו על אדמת הקדרש ובחור
עוד בירושלם: ¹³ הס כל בשער מפני יהוה כי נעור
משמעות קדשו:

3 ויראני את יהושע הכהן הנдол עמד לפני מלך
יהוה והשtan עמד על ימינו לשטנו: ² ויאמר יהוה אל
השtan יגער יהוה בך השtan ויגער יהוה בך הבהיר
צבאות וקוה ניתה על ירושלם:

1 בחדר השmani בשתה שרים לדריש היה דבר
יהוה אל זכריה בן ברכיה בן עדו הנביא לאמר:
2 קצף יהוה על אבותיכם קצף: ³ ואמרת אלהם כה
אמר יהוה צבאות שבו אליו נאם יהוה צבאות ואשוב
אליכם אמר יהוה צבאות: ⁴ אל ההו כאבזיכם אשר
קרו אליהם הנביאים הראשונים לאמיר כה אמר יהוה
צבאות שבו נא מדריכיכם הרעים ומעליכים הרעים
ולא שמו ולא הקשיבו אליו נאם יהוה: ⁵ אבותיכם
אהה הם והנביאים הללו יחו: ⁶ אך דבריו וחקיו אשר
צוויתו את עבדיו הנביאים הללו השינו אבותיכם וישבו
ויאמרו כאשר ומס יהוה צבאות לעשות לנו כדריכינו
וממעלינו כן עשה אנתנו: ⁷ ביום עשרים וארבעה
לעשתי עשר חדש הוא חדש שבת בשנה שתים לדריש
היה דבר יהוה אל זכריה בן ברכיה בן עדוא הנביא
לאמר: ⁸ ראייתי הלילה והנה איש רכב על סוס אדם
והוא עמד בין הדרסים אשר במצלה ואחריו סוסים
אדמים שركים ولבנים: ⁹ ואמר מה אלה אדני ויאמר
אללה המלך הדבר כי אני אראך מה מהה אלה:
10 ויען האיש העמד בין הדרסים ויאמר אלה אשר
שליח יהוה להתהלך בארץ: ¹¹ ויענו את מלך יהוה
העמד בין הדרסים ויאמר התהלךנו בארץ והנה
כל הארץ ישבת ושקחת: ¹² ויען מלך יהוה ויאמר
יהוה צבאות עד מתי אתה לא תرحم את ירושלם ואת
עיר יהודה אשר זעמתה זה שביעים שנה: ¹³ ויען יהוה
את המלך הדבר כי דברים טובים דברים נחמים:
14 ויאמר אליו המלך הדבר כי קרא לאמר כה אמר
יהוה צבאות קנאתי לירושלים ולציון קנאה נדולה:
15 וקצף גדוול אני קצף על הנויים השאננים אשר אני
קצפתי מעט ומה עזרו לרעה: ¹⁶ لكن כה אמר יהוה
שבתי לירושלים ברחמים ביתוי יבנה בה נאם יהוה
צבאות וקוה ניתה על ירושלם: ¹⁷ עוד קרא לאמר כה

בירושלם הלווא זה אדר מצל מנאש: ז ויהושע היה לבש בגדים צואים ועמד לפני המלך: 4 ויען ויאמר אל העמדים לפני לאמיר הסירו הבגדים הצאים מעליו ויאמר אליו ראה העברתי מעליך ענק והלבש אתך מחלצות: 5 ואמר ישמו צניף טהור על ראשו וישמו הצניף הטהור על ראשו וילבשוו בגדים ומלאך יהוה עמד: 6 ויעד מלאך יהוה ביהושע לאמיר: 7 כה אמר יהוה צבאות אם בדרכי תלך ואם את משמרתי תשمر ומם אתה תדרין את ביתוי ונום תשמר את חצרי ונתי לך מהלכים בין העמדים האלה: 8 שמע נא יהושע הכהן הנadol אתה ורעדיך היישבים לפניו כי אנשי מופת המה כי הנה מביא את עבדיו צמה: 9 כי הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע על אבן אחת שבעה שנים הנה מפתח פתחה נאם יהוה צבאות ומשתי את עון הארץ ההיא ביום אחד: 10 ביום ההוא נאם יהוה צבאות תקראו איש לרעהו אל תחת גפן ואל תחת תננה:

4 ישב המלאך הדבר כי ויעירני כאיש אשר יעור משנתו: 2 ויאמר אליו מה אתה ראה ויאמר ראיינו והנה מנורת זהב כללה גוללה על ראשה ושבעה נרתיה עליה שבעה ושבעה מוצקות לנרות אשר על הראש: 3 ושנים זיתים עליה אחד מימין הנלה ואחד על שמאליה: 4 וואען ואמר אל המלאך הדבר כי לא אמר מה אלה אדרני: 5 ויען המלאך הדבר כי ויאמר אל הלווא ידעת מה מהה אלה ואמר לא אדרני: 6 ויען ויאמר אליו לאמיר זה דבר יהוה אל זרבבל לאמיר לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחו אמר יהוה צבאות: 7 מי אתה הר הנדרל לפני זרבבל למשיר והוציא את האבן הרואה תשאות חן לה: 8 ויהי דבר יהוה אליו לאמיר: 9 יידי זרבבל יסדו הבית הזה יודיו תבצענה וידעת כי יהוה צבאות שלתני אלכם: 10 כי מי בו לום קטנות ושםחו וראו את האבן הבודיל ביד זרבבל שבעה אלה עני יהוה המה משוטטים בכל

6 ואשב ואsha עני ואראה והנה ארבע מרכבות יצאות מבין שני הרים ותחרים הרי נחשת: 2 במרכבה הראשה סוסים אדרמים ובמרכבה השנייה סוסים שחרים: 3 ובמרכבה השלישית סוסים לבנים ובמרכבה הרביעית סוסים ברדים אמצים: 4 וואען ואמר אל המלאך הדבר כי מה אלה אדרני: 5 ויען המלאך ויאמר אליו אלה ארבע רחות השמים יוצאות על מכנהה:

מהתיצב על אדון כל הארץ : 6 אשר בה הסוסים השחרים יצאים אל ארץ צפון והלבנים יצאו אל אחרים והברדים יצאו אל ארץ התימן : 7 והאמצים יצא ויבקשו לכת להתהלך בארץ ויאמר לנו התהלך בארץ ותתהלךנה בארץ : 8 ויעק אתו יידבר אליו לאמר ראה הוייזאים אל ארץ צפון הניחו את רוחו בארץ צפון : 9 ויהי דבר יהוה אליו לאמר : 10 לך מאת הנולה מחלדי ומאת טוביה ומאת ידועה ובאת אתה ביום ההוא ובאת בית אישיה בן צפניה אשר בא מבעל : 11 ולקחת כסף וזהב ועשית עטרות ושמתי בראש יהושע בן יהוץדק הכהן הנдол : 12 ואמרה אליו לאמר כה אמר יהוה צבאות לאמר הנה איש צמח שמו ומתחתיו צמח ובנה את היכל יהוה : 13 וזהו יבנה את היכל יהוה והוא ישא הוד וישב ומשל על כסאו והיה כהן על כסאו ועצת שלום תהיה בין שניים : 14 והעטרת תהיה לחלם ולטובי ולדרעה ולחן בן צפניה לזכרון בהיכל יהוה : 15 ורוחקים יבא ובני בהיכל יהוה וידעתם כי יהוה צבאות שלחני אליכם והיה אם שמעו תשמעון בקול יהוה אלהיכם :

8 יהי דבר יהוה צבאות לאמר : 1 כה אמר יהוה צבאות קנאתי לציון קנא נדולה וחמה נדלה קנאתי לה : 2 כה אמר יהוה שבתי אל ציון ושכنتי בתוך ירושלים ונקראה ירושלים עיר האמת והר יהוה צבאות הר הקדש : 3 כה אמר יהוה צבאות עד ישבו זקנים וזקנות ברחבות ירושלים ואיש משענתו בידו מרבי ימים : 4 ורחבות העיר יملאו ילדים וילדים משחיקם ברכבתיה : 5 כה אמר יהוה צבאות כי יפלא בעני שארית העם הזה בימים ההם גם בעני יפלא נאם יהוה צבאות : 6 כה אמר יהוה צבאות הננימושיע את עמי מארץ מורה ומדין מבוא המשמש : 7 וhabati אתם ושכנו בתוך ירושלים והוא לי לעם ואני אהיה להם לאלהים באמת ובצדקה : 8 כה אמר יהוה צבאות תחזקנה ידיכם השמיעם בימים האלה את הדברים האלה מפני הנביאים אשר ביום יסד בית יהוה צבאות לאמר : 9 אמר אל כל עם הארץ ואל הכהנים לאמר כי צמתם וספוד בחמש ובסבע וזה שבעים שנה הרים צמתני אני : 10 כי לפני הימים ההם תשטו הלוא איהם האכלים ואתם השטים : 11 הלוא את הדברים אשר קרא יהוה ביד הנביאים הראשונים להיות ירושלים ישבת ושלוה ועריה סביבתיה והנגב והשפלה ישב : 12 כי זרע השלום הנפן תתן פריה והארץ תתן את יבולה והשימים יתנו תלם

7 יהי בשנת ארבע לדריווש המלך היה דבר יהוה אל זכריה בארכבה לחדר התשעי בכסלו : 1 וישלח בית אל שר אצזר ורנס מלך ואנשיו לחולות את פני יהוה : 2 לאמר אל הכהנים אשר לבית יהוה צבאות ואל הנביאים לאמר האבכה בחרש החמשי הנזר כאשר עשיתו זה כמה שנים : 3 יהי דבר יהוה צבאות אללי לאמר : 4 אמר אל כל עם הארץ ואל הכהנים לאמר כי צמתם וספוד בחמש ובסבע וזה שבעים שנה הרים צמתני אני : 5 וכי תאכלו וכי חשתו הלוא איהם האכלים ואתם השטים : 6 הלוא את הדברים אשר קרא יהוה ביד הנביאים הראשונים להיות ירושלים ישבת ושלוה ועריה סביבתיה והנגב והשפלה ישב : 7 כי זרע השלום הנפן תנתן פריה והארץ תנתן את יבולה והשימים יתנו תלם

והיה אלף ביהודה ועקרון כיבוסי: 8 והנתי לביתי מצבה מעבר ומשבולה עבר עליהם עד נשכית ראיتي עני: 9 נيلي מادر בת ציון הרישី בית ירושלם הנה מלך יבוא לך צדיק ונושא הוא עני ורכב על חמור ועל עיר בן אנתנות: 10 והכרתי רכב מאפרים וסוס מירושלים וכרכחה קשת מלחמה ודבר שלום לנויים ומשלו מים עד ים ומנהר עד אפסי ארץ: 11 גם את ברם בריתך שלחתי אסיריך מבור אין מים בו: 12 שובו לבודרין אסורי התקווה גם היום מגיד משנה אשיב לך: 13 כי דרכתי לי יהודה קשת מלאתי אפרים ועוררתי בניך ציון על בניך יון ושמתייך כחרב גבור: 14 והוא עלייהם יראה ויוצא כברק חציו ואדרני יהוה בשופר תקע והליך בסערות תימן: 15 יהוה צבאות יין עליהם ואכלו וככשו אبني קלע ושתו המו כמו יין ומלאו כمزורך כזיות מזבחה: 16 והושיעם יהוה אלהים ביום החוא צאן עמו כי אبني ניר מותנסות על אדמתה: 17 כי מה טובו ומה יפוי דן בחורים וזרוש יונבב בתולות:

10 שאל מיהוה מטר בעת מלkos יהוה עשה חיווים ומטר נשם יתן להם לאיש עשב בשדה: 2 כי התרפים דברו און ותקוסמים חזו שקר וחלומות השוא ידברו הבל ינחמן על כן נטעו כמו צאן ענו כי אין רעה: 3 על הרעים חריה אפי ועל העתודים אפקוד כי פקד יהוה צבאות את עדרו את בית יהודה ושם אותם כסוס הודו במלחמה: 4 ממננו פנה ממנה יתד ממנה קשת מלחמה ממנה יצא כל גונש כי אין כנברים בסיס בטיש חוצות במלחמה ונלחמו כי יהוה עם והבישו רכבי סוסים: 6 וגברתי את בית יהודה ואת בית יוסף אושיע והושבותים כי רחמתים והיו כאשר לא זנוחים כי אני יהוה אלהיהם ואענם: 7 והיו כנbor אפרים ושםם לבם כמו יין ובניהם יראו דמיו מפיו וشكציו מבין שניו ונשאר גם הוא לאלהינו ושםחו ייגל לכם ביהוה: 8 אשרקה להם ואקצת כי

�הנהלתי את שאירית העם הזה את כל אלה: 13 וזה היה כאשר היותם קלה בנים בית יהודה ובית ישראל כן אושיע אתכם והייתה ברכה אל תיראו תחזקנה ידיכם: 14 כי כה אמר יהוה צבאות כאשר זממתי להרע לכם בהקציף אבתיכם או כי אמר יהוה צבאות ולא נחמת: 15 כן שבתי זממתי ביום האלה להויב את ירושלם ואת בית יהודה אל תיראו: 16 אלה הדברים אשר העשו דברו אמת איש את רעהו אמת משפט שלום שפטו בשעריכם: 17 ואיש את רעה רעהו אל תהשבו בלבבכם ושבעת שקר אל אהבו כי את כל אלה אשר שנאתו נאם יהוה: 18 וויהי דבר יהוה צבאות אליו לאמור: 19 כי אמר יהוה צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה בבית יהורה לשון ולשםחה ולמעדים טובים והאמת והשלום אהבו: 20 כי אמר יהוה צבאות עד אשר יבא עמים וישבי ערים רבות: 21 וההלך ישבי אחת אל אחת לאמר נלכה הילך לחלוות את פני יהוה ולבקש את יהוה צבאות אלכה גם אני: 22 ובאו עמים רבים ונגים עצומים לבקש את יהוה צבאות בירושלם ולהלוות את פני יהוה: 23 כי אמר יהוה צבאות ביום ההמה אשר יחזקן עשרה אנשים מכל לשנות הגוים והחזקון בכנס איש יהודי לאמר נלכה עמכם כי שמענו אלהים עמכם:

9 משא דבר יהוה בארץ חרדך ודמשק מנהתו כי ליהוה עין אדם וכל שבט ישראל: 2 ונם חמת תנבל בה צר וצידון כי חכמה מאד: 3 ותבן צר מצור לה והצבר כסף כעפר וחוץ כתיטת חוצות: 4 תהנה אדרני ירושנה והכח בים חיללה והיא באש תאכל: 5 תרא אשקלון ותירא וועה ותהייל מادر ועקרון כי הביש מבטה ואבד מלך מעוזה ואשקלון לא תשב: 6 ווישם מזור באשדוד והכרתי גאון פלשתים: 7 והסרתי דמיו מפיו וشكציו מבין שניו ונשאר גם הוא לאלהינו

פדיותים ורבו כמו רבבו: ⁹ ואזרעם בעמים ובמרחקים יזכרוני וחיו את בנייהם ושבו: ¹⁰ והшибותים מארץ מצרים ומאשר אקbezם ואל ארץ גלעד ولבנון אבאים ולא ימצא להם: ¹¹ ועבר ביום צרה והכה ביום גלים והבישו כל מצולות יאר והורד גאון אשר ושבט מצרים יסור: ¹² ונברתים ביהוה ובשמו יתהלך נאם יהוה:

12 משא דבר יהוה על ירושאל נאם יהוה נתה שמיים

ויסד ארץ וייצר רוח אדם בקרבו: ² הנה אני שם את

ירושלם ספ רעל לכל העמים סביב ונם על יהודת

יהודה במוצר עלי ירושלם: ³ וזה ביום ההוא אשים

את ירושלם אבן מעמסה לכל העמים כל עמיסיה

שרוט ישטרו ונאספו עליה כל נוי הארץ: ⁴ ביום

הירדן נאם יהוהacha כל סוס בתמונן ורכבו בשגעון

ועל בית יהודת אפקח את עוני וכל סוס העמיםacha

בעורון: ⁵ ואמרו אלפי יהודת בכלם אמזה לי ישבי

ירושלם ביהוה צבאות אלהיהם: ⁶ ביום ההוא אשים

את אלפי יהודת ככior אש בעצים וככלפיד אש בעמיר

ואכלו על ימין ועל שמאל את כל העמים סביב

ושבה ירושלם עוד תחתיה בירושלם: ⁷ ווהשיע יהודה

את אהלי יהודת בראשנה למען לא תנדר תפארת

בבית דודיך ותפארת ישיב ירושלם על יהודה: ⁸ ביום

ההוא יגין יהוה بعد יושב ירושלם ותיה הנכשל בהם

ביום ההוא כדודיך ובית דודיך כאלהים כמלך יהוה

לפניהם: ⁹ וזה ביום ההוא אבקש להשמיד את

כל הגוים הבאים על ירושלם: ¹⁰ ושפכתי על בית

דודיך ועל ישב ירושלם רוח חן ותחנונים והבטחו

אליה אשר דקרו וספדו עליו כמספר על היהוד

שהרי ואם לא חדרו ושקלו את שכי שלשים כסף:

יהוה הוא: ¹² ואמר אליהם אם טוב בעיניכם הכו

המספר בירושלם כמספר הדר רמן בבקעת מנדורן:

12 וספרה הארץ משפחות משפחות בלבד משפחת בית נתן בלבד

ונשים בלבד: ¹³ משפחת בית לוי בלבד ונשים בלבד

15 ואמר יהוה אליו עוד קח לך כל רעה אオリ: ¹⁶ כי

פדיותים ורבו כמו רבבו: ⁹ ואזרעם בעמים ובמרחקים יזכרוני וחיו את בנייהם ושבו: ¹⁰ והшибותים מארץ מצרים ומאשר אקbezם ואל ארץ גלעד ולבנון אבאים ולא ימצא להם: ¹¹ ועבר ביום צרה והכה ביום גלים והבישו כל מצולות יאר והורד גאון אשר ושבט מצרים יסור: ¹² ונברתים ביהוה ובשמו יתהלך נאם יהוה:

11 פחה לבנון דליתיך ותאכל אש באrizיך: ² הילל

ברוש כי נפל ארזו אשר אדרום שדרדו הילילו אלוני

בשן כי ירד יער הבצור: ³ קול יללת הרעים כי

שדרה אדרתם קול שאגט כפירים כי שדר נאון

4 כה אמר יהוה אלהי רעה את צאן התרנה:

5 אשר קיון יהרנן ולא יאשמו ומכוירין יאמר ברוך

יהוה ואשר ורעהם לא יחמול עליהם: ⁶ כי לא

אחמול עוד על ישבי הארץ נאם יהוה והנה אני

מציא את האדם איש ביד רעהו וביד מלכו וכתחנו

את הארץ ולא אצייל מידם: ⁷ וארעה את צאן התרנה

לכנ עני הצאן ואקח לי שני מקלות לאחד קראתי נעם

ולאחד קראתי חבלים וארעה את הצאן: ⁸ ואחד

את שלשת הרעים בירח אחד ותקצר נשפי בהם ונם

נפשם בחלה بي: ⁹ ואמר לא אדרעה אתכם תأكلנהasha את

תמותה והנחותה תכחד והנשאותה תאכלנהasha את

בשר רעותה: ¹⁰ ואקח את מקלי את נעם ואנדע אותו

להפир את בריתך אשר כרתו את כל העמים: ¹¹ ותופר

ביום ההוא יידעו כן עני הצאן השמרין את כי דבר

יהוה הוא: ¹² ואמר אליהם אם טוב בעיניכם הכו

שכרי ואם לא חדרו ושקלו את שכי שלשים כסף:

13 ויאמר יהוה אליו השליך אל היוצר אדר היקר

אשר יקרתי מעלייהם ואקחה שלשים כסף ואשליך

אתו בית יהוה אל היוצר: ¹⁴ ואנדע את מקלי השני את

החבלים להפר את האחוות בין יהודה ובין ישראל: ¹⁵ כי

משפחת השמיי לבר ונסיהם בלבד : 14 כל המשפחות הנשארות משפחת לבר ונסיהם בלבד :

13 ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית דוד ולישבי ירושם לחטאת ולנדה : 2 והוא ביום ההוא נאם יהוה צבאות אכזרית את שמות העצבים מן הארץ ולא יזכיר עוד וنم את הנביים ואת רוח הטעמה עבריר מן הארץ : 3 והוא כי ינבא איש עוד ואמרו אליו אביו ואמו ילדיו לא תהיה כי שקר דברת בשם יהוה ודרקרדו אביהו ואמו ילדיו בהנbao : 4 והוא ביום ההוא יבשו הנביאים איש מחוינו בהנbao וילבשו אדרת שער למען כח : 5 ואמר לא נביא אני איש עבר ארמה אנכי כי אדם הKENNI מנועורי : 6 ואמר אליו מה המכות האלה בין ידיך ואמר אשר היכתי בית מאהבי : 7 חרב עורי על רעוי ועל גבר עמיטוי נאם יהוה צבאות לך את הרעה ותפוצין הצאן והשבתי יידי על הצעדים : 8 והוא בכל הארץ נאם יהוה פין שנים בה יכרתו יגעו והשלשית יותר בה : יהוה פין שלושת השלשות באש וצרכפתים צרכף את הכסף ובchanתים כבחן את הזהב הוא יקרא בשמי ואני עננה אותו אמרתי עמי הוא והוא יאמר יהוה אלהי :

14 הנה יום בא ליהוה וחלק שליך בקרבד : 2 ואספה את כל הגויים אל ירושם למלחמה ונכלדה העיר ונשסו התבחים והנשים תשגלה ויצא חזץ העיר בוגלה ויתר העם לא יכרת מן העיר : 3 ויצא יהוה ונלחם בגויים ההם ביום הלחמו ביום קרב : 4 ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזוטם אשר על פני ירושם מקרם ונבקע הר הזוטם מחציו מורהה וימה ניא גודלה מאד ומש חזץ ההר צפונה וחציו נגב : 5 ונסתם ניא הרוי כי יניע ני הרים אל אצל ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש ביום עזיה מלך יהודה ובא יהוה אלהי כל קדשים עמק : 6 והוא ביום ההוא לא יהוה אור יקרות יקפאון : 7 והוא יום אחד הוא יודע ליהוה לא יום ולא צבאות ביום ההוא :

יְהוָה צֹבָא וְשַׁלְחָתוֹ בְּכֶם אֶת הַמִּארָה וְאֲרוֹתֵי אֶת
בְּרִכּוֹתֶיכֶם וְגַם אֲרוֹתֵיהֶй כִּי אַינְכֶם שְׁמִים עַל לְבֵב:
3 הַנִּנִּי גַּעַר לְכֶם אֶת הַזָּרוּעַ וּזְרוּתֵי פְּרָשׁ עַל פְּנֵיכֶם פְּרָשׁ
חַנְיכֶם וְנִשְׁאָתֶיכֶם אֱלֹיו: 4 וַיַּדְעָתֶם כִּי שַׁלְחָתוֹ אֲלֵיכֶם
אֶת הַמִּצְוָה הַזֹּאת לְהִיוֹת בְּרִיטֵי אֶת לְיִוָּי אֶמְרֵי יְהוָה
צְבָאוֹת: 5 בְּרִיטֵי הַיּוֹתָה אֶתְנוֹ הַחַיִם וְהַשְׁלוּם וְאֶתְנוֹ לְוַ
מוֹרָא וַיְירָאֵי וּמִפְנֵי שְׁמֵי נַחַת הַוָּא: 6 תּוֹרָת אֶמְתָה הוֹתָה
בְּפִיהוּ וְעוֹלָה לֹא נִמְצָא בְּשְׁפָחָיו בְּשְׁלֹום וּבְמִישָׁר
הַלְּקָטָי וּרְבִים הַשִּׁבְעָם: 7 כִּי שְׁפָטֵי כֹּהֵן יִשְׁמְרוּ
דֻּעַת וּתּוֹרָה יִבְקְשׁוּ מִפְּנֵיכֶם כִּי מֶלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת
הָוָא: 8 וְאַתָּם סְרִתְמָן מִן הַדָּרֶךְ הַכְּשָׁלָתָם רַבִּים בְּתּוֹרָה
שְׁחַתָּם בְּרִית הַלְּוִי אֶמְרֵי יְהוָה צְבָאוֹת: 9 וְנוּם אַנְתָּה
אַחֲכֶם נִכְזָים וּשְׁפָלִים לְכָל הָעָם כַּפֵּי אֲשֶׁר אַינְכֶם
שְׁמָרִים אֶת דָּרְכֵי וּנְשָׂאים פְּנֵים בְּתּוֹרָה: 10 הַלְּוָא אָב
אֶחָד לְכָלֵנוּ הַלְּוָא אֶל אֶחָד בְּרָאנוּ מַדּוֹעַ נְבָנֶד אִיש
בָּאָחִיו לְחַלֵּל בְּרִית אַבְתָּנוּ: 11 בְּנַהֲהָיָה יְהוָה וְתוֹעֲבָה
נִעְשָׂתָה בְּיִשְׂרָאֵל וּבְירוּשָׁלָם כִּי חַלֵּל יְהוָה קָדְשֵׁי יְהוָה
אֲשֶׁר אָהָב וּבְעֵיל בַּת אֶל נֶכֶר: 12 יִכְרֹת יְהוָה לְאִיש
אֲשֶׁר יִשְׁעַנְהָה עַד וְעַנְהָה מְאַהֲלֵי יִעְקָב וּמְנוּשָׁ מְנַחָה לְיְהוָה
צְבָאוֹת: 13 וְזֹאת שְׁנִית תְּعַשׂ כְּסֹות דְּמֻעה אֶת מִזְבֵּחַ
יְהוָה בְּכִי וְאַנְקָה מֵאַיִן עוֹד בְּנוֹת אֶל המְנַחָה וּלְקַחַת
רָצְוֹן מִידְכָּם: 14 וְאַמְرָתָם עַל מָה עַל כִּי יְהוָה הָעִיר
בִּינְךָ וּבֵין אֲשֶׁת נְעוּרִיךְ אֲשֶׁר אַתָּה בְּגַדְתָּה בָהּ וְהִיא
חַבְרָתָךְ וְאֲשֶׁת בְּרִיטָךְ: 15 וְלֹא אֶחָד עַשְׁה וְשָׁאֵר רָוח
לוֹ וְמוֹהָה אֶחָד מַבְקֵשׁ וְדֹעַ אֶלְהִים וּנְשִׁמְרָתָם בְּרוֹחָכֶם
וּבְאֲשֶׁת נְעוּרִיךְ אֶל יִבְנֶד: 16 כִּי שְׁנָא שְׁלָחָ אֶמְרֵי יְהוָה
אֶלְהִי יִשְׂרָאֵל וּכְסָה חַמֵּס עַל לְבוֹשָׁו אֶמְרֵי יְהוָה צְבָאוֹת
וּנְשִׁמְרָתָם בְּרוֹחָכֶם וְלֹא תְבִנְדוּ: 17 הַגּוֹנָתָם יְהוָה
בְּדִבְרֵיכֶם וְאַמְרָתָם בְּמַה הָנוּגָנוּ בְּאַמְרָכֶם כֹּל עַשָּׂה
רָע טוֹב בְּעֵינֵי יְהוָה וּבָהֶם הַוָּא חָפֵץ אוֹ אֲיהָ אֶלְהִי

המשפט:

1 וְעַתָּה אֲלֵיכֶם הַמִּצְוָה הַזֹּאת הַכְּהָנִים: 2 אִם לֹא
אַתֶּם אָמֵר יְהוָה וְאַמְרָתֶם בְּמַה אָהָבָתָנוּ הַלְּוָא אֲחָשָׁ
לְיעַקְבָּ נִאֵם יְהוָה וְאַהֲבָתָא יִעְקָב: 3 וְאַתָּה עָשָׂו שְׁנָאָתִי
וְאֲשֶׁר אָתָה רְרוּי שְׁמָמָה וְאַתָּה נְחַלְתָּה לְתִנְטוֹת מְדָבָר: 4 כִּי
הָאָמֵר אֲרוֹם רְשָׁנָנוּ וְנִשְׁוֹבֵן וְנוּבָנָה חֶרְבּוֹת כִּי אָמֵר
יְהוָה צְבָאוֹת הַמָּה יִבְנֶנוּ וְאֵינוֹ אֲהָרֹן וְקַרְאֵו לְהָם נְבוּל
רְשָׁעָה וְהָעָם אֲשֶׁר זָעַם יְהוָה עַד עַולְם: 5 וְעַיְנִיכֶם
תְּרָאֵנָה וְאַתָּם תְּאַמְרָו יִנְדָל יְהוָה מַעַל לְנְבוּל יִשְׂרָאֵל:
6 בְּן יִכְבֹּד אָב וּבְעֵד אַדְנִיוּ וְאָב אֲבָנִיהָ כְּבָדָיו וְאָם
אֲדֹנִים אֲנִיה מַוְרָא אוֹ אֶמְרֵי יְהוָה צְבָאוֹת לְכֶם הַכְּהָנִים
בְּזַוְּשִׁי וְאַמְרָתָם בְּמַה בּוֹנִינוּ אֶת שְׁמֵךְ: 7 מְגִנְשִׁים עַל
מוֹבָחֵי לְחָם מְגָנֵל וְאַמְרָתָם בְּמַה נְגָלֵן בְּאַמְרָכָם
שְׁלֹחָן יְהוָה נְבוֹזָה הַוָּא: 8 וְכִי תְגַשְּׁוּ עֹור לְזָבֵחָ אֵין רָע
וְכִי תְגַשְּׁוּ פֶּסֶח וְחַלָּה אֵין רָע הַקְרִיבָה נָא לְפַחַת
הַיּוֹרֶצֶךְ אוֹ הַיּוֹשָׁא פְּנֵיךְ אֶמְרֵי יְהוָה צְבָאוֹת: 9 וְעַתָּה
חַלְוָא פְּנֵי אֶל וַיְחַנְנוּ מִידְכָּם הַיּוֹתָה זֹאת הַיּוֹשָׁא מִכֶּם
פְּנֵים אֶמְרֵי יְהוָה צְבָאוֹת: 10 מַיְ נִם בְּכֶם וַיְסַרְרֵ דְלָתִים
וְלֹא תָאִירוּ מוֹבָחֵי תְּנֵם אֵין לִי חָפֵץ בְּכֶם אֶמְרֵי יְהוָה
צְבָאוֹת וְמְנַחָה לְאֶרְצָה מִידְכָּם: 11 כִּי מִזְוֹרָח שְׁמֵשָׁ
וְעַד מְבוֹאָנוּ גָדוֹל שְׁמֵי בְּנָיוּם וּבְכָל מָקוֹם מַקְטֵר מְגַשֵּׁ
לְשַׁמֵּי וְמְנַחָה טְהָרָה כִּי גָדוֹל שְׁמֵי בְּנָיוּם אֶמְרֵי יְהוָה
צְבָאוֹת: 12 וְאַתָּם מַחְלָלִים אֶתְנוּ בְּאַמְרָכָם שְׁלֹחָן אַדְנִי
מְגָנֵל הָוָא וַיְנִיבוּ נְבוֹזָה אַכְלוּ: 13 וְאַמְרָתָם תְּנֵה מַתְלָא
וְהַפְתָּחָם אֶתְנוּ אֶמְרֵי יְהוָה צְבָאוֹת וְהַבָּאָתָם נְזֹול וְאֶת
הַפֶּסֶח וְאֶת הַחֹלוֹה וְהַבָּאָתָם אֶת המְנַחָה הָרָצָה אֶתְנוּ
מִידְכָּם אֶמְרֵי יְהוָה: 14 וְאַרְדּוֹר נְזֹול וַיְשַׁבֵּעַ דְּרָדוֹר זְכָר
וְנְדֹר זָבֵחָ מְשַׁחְתָּה לְאַדְנִי כִּי מֶלֶךְ גָדוֹל אֲנִי אֶמְרֵי יְהוָה
צְבָאוֹת וְשַׁמֵּי נְרוֹא בְּנוּיָם:

2 וְעַתָּה אֲלֵיכֶם הַמִּצְוָה הַזֹּאת הַכְּהָנִים: 2 אִם לֹא
תְשִׁמְעוּ וְאָם לֹא תְשִׁמְעוּ עַל לְבֵב לְזַהַת כְּבָד לְשַׁמֵּי אֶמְרֵי

הנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאם
יבוא אל היכלו האדרון אשר אתם מבקשים ומלאך
הרנית אשר אתם חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות:
2 ומי מככל את יום בוואומי העמד בהראותיו כי
הוּא קאש מצרכ' וכבריות מכביסים: 3 וישב מצרכ'
ומטהר כסף וטהר את בני לוי וזקק אתם כזהב וככסף
והיו ליהוה מגישי מנחה בצדקה: 4 וערבה ליהוה
מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמניות:
5 וקרבתני אליכם למשפט והייתי עד ממהר במכשפים
ובמנאפים ובנשבעים לשקר ובעשקי שכיר שכיר
אלמנה ויתום ומתי גור ולא יראוני אמר יהוה צבאות:
6 כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני יעקב לא כליתם:
7 ולמיimi אבותיכם סדרתם מחקוי ולא שמרתם שוכנו
אליהם ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם במא
נשוב: 8 היקבע אדם אלהים כי אתם קביעים אליו
ואמרתם במה קבענו המושר והתרומה: 9 במארה
אתם נארים ואתי אתכם קביעים הני כלו: 10 הביאו
את כל המושר אל בית האוצר וידיו טרפ' בבריז
ובחנוני נא בזאת אמר יהוה צבאות אם לא אפתח
לכם את ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד
בלי די: 11 ונגערתי לכם באכל ולא ישחת לכם את
פרי הארץ ולא תשכל לכם הנפן בשדה אמר יהוה
צבאות: 12 ואשרו אתם כל הגויים כי תהיו אתם ארץ
חפש אמר יהוה צבאות: 13 חזוק עלי דבריכם אמר
יהוה ואמרתם מה נדברנו עליך: 14 אמרתם שוא
עבד אלהים ומה בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו
קדרנית מפני יהוה צבאות: 15 ועתה אנחנו מאשרים
וזדים גם נבנו עשי רשותה גם בחנו אלהים וימלטו:
16 אז נדברו יראי יהוה איש את רעהו ויקשב יהוה
וישמע ויקتاب ספר זכרון לפניו לראי יהוה ולהשבי
שמו: 17 וזה לו אמר יהוה צבאות ליום אשר אני עשה
סגהה וحملתי עליהם כאשר יחמל איש על בנו העבר

תהיילים

איש עד מה כבודי לכלמה האהבו ריק תבקש כוב סלה: 3 ודע כי הפליה יהוה חסיד לו יהוה ישב בקראי אליו: 4 רגנו ואל תהטאו אמרו לבבכם על משככם ודמו סלה: 5 זבחו זבח צדק ובטהו אל יהוה: 6 רבים אמרים מי יראנו טוב נסה עליינו אור פניך יהוה: 7 נתחה שמחה בלבך מעת דגש ותירשם רבבו: 8 בשולם יחדו אשכבה ואישן כי אתה יהוה בלבד לבטח תושיבני:

5 למנצח אל הנחלות מזמור לדוד אמריו האזינה יהוה בינה הגני: 2 הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי כי אליך אטפלל: 3 יהוה בקר תשמע קולי בקר אעדך לך ואצפה: 4 כי לא אל חפש רשות אתה לא גרכ רע: 5 לא תיזבבו הוללים לנוג עוני שנותך כל פעלי און: 6 תאבר דבריו כוב איש דמים ומרמה יתעב יהוה: 7 ואני ברב חסוך אבוא ביתך אשתחווה אל היכל קדש ביראתך: 8 יהוה נחני בצדקהך למען שוררי הושר לפני דרכך: 9 כי אין בפיו נכונה קרבם הות קבר פתוח גורונם לשונם יחולקון: 10 האשים אליהם יפלו מעוצותיהם ברב فعلיהם הריחמו כי מרוי בך: 11 וישמחו כל חוסי בך לעולם ירנו ותסך עליהם ויעלצוו בך אהבי שマー: 12 כי אתה תברך צדיק יהוה צננה רצון תעטרנו:

6 למנצח בנגינות על השמיינית מזמור לדוד יהוה אל באפק תוכחני ואל בחמותך תיסרני: 2 חני יהוה כי אם לאני רפאני יהוה כי נבהלו עצמי: 3 ונפשי נבהלה מאד ואת יהוה עד מתי: 4 שובה יהוה חלצת נפשי הושענו למען חסיך: 5 כי אין במו זכרך בשאול מי יודה לך: 6 יגעתי באנחתך אשחה בכל לילה מטתי בדמי ערש אמסה: 7 עששה מכעס עני עתקה בכל צורדי: 8 סורו ממוני כל פעלי און כי שמע יהוה קול בכii: 9 שמע יהוה תחנתה יהוה

1 אשרי איש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרכ חטאיהם לא עמד ובמושב לצים לא ישב: 2 כי אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה: 3 וזה עין שתול על פלני מום אשר פריו יון בעתו ועלתו לא יבול וכל אשר יעשה צליח: 4 לא כן הרשעים כי אם כמו אשר תדרפנו רוח: 5 על כן לא יקמו רשעים במשפט והתאים בערת צדיקים: 6 כי יודע יהוה דרך צדיקים ודרך רשעים תאבר:

2 למה רגשו נוים ולא מים יהנו ריק: 2 יתיצבו מלכי ארץ ורוננים נסדו יחד על יהוה ועל מישיחו: 3 ננטקה את מוסרותיהם ונשליכת ממנה עבתיהם: 4 יושב בשמי ישחק אדני ילען לנו: 5 או ידבר אלימו באפו ובחרונו יבחלמו: 6 ואני נסכתו מלכי על ציון הר קדשי: 7 אספירה אל חוק יהוה אמר אל בני אתה אני היום ילדהיך: 8 שאל ממוני ואתנה נוים נחלתק ואחזהך אפסי ארץ: 9 תרעם בשפט ברול כלכלי ויצר תנפצט: 10 ועתה מלכים השכilio הוסרו שפטו ארץ: 11 עבדו את יהוה ביראה ונילו ברעדה: 12 נשקו בר פן יאנפ' ותאברדו דרך כי יברר כמעט אף אשרי כל חוסי בו:

3 מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו יהוה מה רבו צרי רכבים קמים עלי: 2 רבים אמרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה: 3 אתה יהוה מנן בעדי כבודי ומרים ראש: 4 קולי אל יהוה אקריא וייענני מהר קדשו סלה: 5 אני שכבותי ואישנה הקיצותי כי יהוה יסמנני: 6 לא אירא מרובבות עם אשר סביבתו עלי: 7 קומה יהוה הושענו אלהי כי הכית את כל איבי לחוי שני רשעים שברת: 8 ליהוה היושעה על עמק ברכתך סלה:

4 למנצח בנגינות מזמור לדוד בקראי עני אלהי צדקי בצד הרחבה לי חני ושמע תפלה: 2 בני

הפלתי יכח: 10 יבשו ויבחלו מادر כל איבי ישבו יבשו
מנען: 7 שניון לדוד אשר שר ליהוה על דברי כוש

ץדק: 5 גנערת גויים אברת רשות שם מהיות לעולם
ויעד: 6 האויב תמו חרבות לנצח וערום נתשת אבד
זכרם המה: 7 ויהוה לעולם ישב כונן למשפט כסאו:
8 והוא ישפט תבל בצדיק ידין לאמים במישרים: 9 ויהי
יהוה משגב לך משגב לעותות בצרה: 10 ויבטהו ברק
ירדי שמק כי לא עזבת דרשיך יהוה: 11 זמור ליהוה
ישב ציון הגידו בעימים עליותיו: 12 כי דרש דמים
אותם זכר לא שכח צעקה עניים: 13 חנני יהוה ראה
עני מושנאי מרומנו משעריו מות: 14 למען אספраה כל
תחלתיך בשעריך בת ציון אנילה בישועך: 15 טבעו
נויים בשחתה עשו בראשתו זו טמןנו נלכדה רגלה: 16 נודע
יהוה משפט עשה בפועל כפיו נוקש רשות הנזון סלה:
17 ישובו רשותים לשאולה כל נויים שכחיהם אליהם: Sheol
הנץחים: 18 כי לא לנצח ישכח אביוון תקות ענווים האבד
ולעד: 19 קומה יהוה אל יען אונוש ישפטו נויים על פניך:
20 שיתה יהוה מורה להם ידעו גויים אונוש המה סלה:

10 למה יהוה תעמד ברחוק תעלים לעותות
בצרה: 2 בנאות רשות ידלק עני יתרשו במזומות זו
חשבו: 3 כי הلال רשות על התאות נפשו ובצע ברק
נאץ יהוה: 4 רשות כנבה אפו בל ידרש אין אליהם
כל מזומותיו: 5 ייחילו דרכו בכל עת מרום משפטיך
מנndo כל צורריו יפיה בהם: 6 אמר בלבו בל אמות
לדר ודר אשר לא ברע: 7 אלה פיהו מלא ומרמות
ותך תחת לשונו عمل ואון: 8 ישב במארך החצרים
במסתרים יהרג נקי עינוי לחילכה יצפנו: 9 יארב
במסטר כאריה בסכה יארב לחטוף עני יחטף עני
בmeshco בראשתו: 10 ודכה ישח ונפל בעצמו חלכאים:
11 זמור בלבו שכח אל הסתיר פניו בל ראה לנצח:
12 קומה יהוה אל נשא ידרך אל תשכח עניים: 13 על מה
נאץ רשות אלהים אמר בלבו לא תדרש: 14 ראתה כי

ازומרה שמק עליון: 3 בשוב איבי אחר יכשלו ויאבדו
מן עניין: 4 כי עשית משפטיך ודני ישבת לכסא שופט
ץדק: 5 גנערת גויים אברת רשות שם מהיות לעולם
ויעד: 6 האויב תמו חרבות לנצח וערום נתשת אבד
זכרם המה: 7 ויהוה לעולם ישב כונן למשפט כסאו:
8 והוא ישפט תבל בצדיק ידין לאמים במישרים: 9 ויהי
יהוה משגב לך משגב לעותות בצרה: 10 ויבטהו ברק
ירדי שמק כי לא עזבת דרשיך יהוה: 11 זמור ליהוה
ישב ציון הגידו בעימים עליותיו: 12 כי דרש דמים
אותם זכר לא שכח צעקה עניים: 13 חנני יהוה ראה
עני מושנאי מרומנו משעריו מות: 14 למען אספраה כל
תחלתיך בשעריך בת ציון אנילה בישועך: 15 טבעו
נויים בשחתה עשו בראשתו זו טמןנו נלכדה רגלה: 16 נודע
יהוה משפט עשה בפועל כפיו נוקש רשות הנזון סלה:
17 ישובו רשותים לשאולה כל נויים שכחיהם אליהם: Sheol
הנץחים: 18 כי לא לנצח ישכח אביוון תקות ענווים האבד
ולעד: 19 קומה יהוה אל יען אונוש ישפטו נויים על פניך:
20 שיתה יהוה מורה להם ידעו גויים אונוש המה סלה:
10 למתנץח על הנזות מזמור לדוד יהוה אדניינו מה
אדיר שמק בכל הארץ אשר תננה הודך על השמיים:
2 מפי עולמים וונקים יסדה עז למן צורריך להשבית
איביך ומתקנים: 3 כי אדראה שמייך מעשי אצבעתיך ירחה
וכוכבים אשר כוננתה: 4 מה אונש כי חוכרנו ובן אדם
כי תפקדנו: 5 ותחסרוו מעט מאלהים וכבוד והדר
תעטררו: 6 תמשילחו במעשייך ידיך כל שתה תחת
רגליך: 7 צנה ואלפים כלם וגם בהמות שדי: 8 צפור
שמיים ודני הים עבר ארחות ימים: 9 יהוה אדניינו מה
אדיר שמק בכל הארץ:

9 למתנץח עלמות לבן מזמור לדוד אורה יהוה בכל
לבוי אספראה כל נפלאותיך: 2 אשמהה ואעלצה בך

- אתה עמל וכעס התביט לחת בידך עליך יעוז חלכה יתום אתה היה עזיר: ¹⁵ שבר זרוע רשות ורע תדרוש כי נמל עלי:
- 14** **למנצח לדוד אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו התעיבו עלילה אין עשה טוב:** ² יהוה משמי השקייף על בני אדם לראות היש משכיל דרש את אליהם: ³ חכל סר ייחדו נאלחו אין עשה טוב אין נם אחד: ⁴ הלא ידעו כל פועל און אכלי עמי אכלו לחם יהוה לא קראו: ⁵ שם פחדו פחד כי אלהים ברור צדיק: ⁶ עצת עני תבישו כי יהוה מהסחו: ⁷ מי יתן מצוין ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו גיל יעקב ישמה ישראל:
- 15** **מוזמור לדוד יהוה מי יגור באהלך מי ישכן בהר קדרש:** ² הולך תמים ופועל צדק ודבר אמת לבבבו: ³ לא רגל על לשנו לא עשה לרעה רעה וחרפה לא נשא על קרבו: ⁴ נבזה בעניינו נמאם ואת ירא יהוה יכבר נשבע להרעד ולא ימר: ⁵ כספו לא נתן בנשך ושחר על נקי לא לך עשה אלה לא ימוט לבולם:
- 16** **מכתם לדוד שمرני אל כי חסיתי בך:** ² אמרת לי יהוה אדני אתה טובי בל עלייך: ³ לקדושים אשר בארץ המה ואדרי כלה חפצי בהם: ⁴ ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיך נסכים מדם ובבל אשא את שמותם על שפטיו: ⁵ יהוה מנת חלקי וכוסי אתה תומיך נורליך: ⁶ חבלים נפלו לי בגעמים אף נחלת ספרה עלי: ⁷ אברך את יהוה אשר יענци אף לילות יסורי כליותיו: ⁸ שווייה יהוה לנדי תמיד כי מימי ני בל אמות: ⁹ لكن שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטה: ¹⁰ כי לא תעוז נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שתת: (¹⁰ sheol h7585) ¹¹ תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נعمות בימינך נצח:
- בחסדך בטחתי יגֵל לבי בישועתך: ⁶ אישירה ליהוה רשו בלב תמציא: ¹⁶ יהוה מלך עולם ועד אבדנו גויים מארכזו: ¹⁷ תאות ענויים שמעת יהוה תכין לבם תקשיב אונך: ¹⁸ לשפט יתום ודרך ביל יוסף עוד לעזרן אונש מן הארץ:
- 11** **למנצח לדוד ביהוה חסיתי איך תאמרו לנפשו נודו הרכם צפור:** ² כי הננה הרשעים ידרכו קשת כוננו חצם על יתר ליראות במו אפילו לישרי לב: ³ כי השתות יהרסון צדיק מה פעל: ⁴ יהוה בהיכל קדרשו יהוה בשמיים כסאו עינוי יהוו עפעריו יבחנו בני אדם:
- ⁵ יהוה צדיק יבחן ורשות ואהבת חמס שנאה נפשו: ⁶ ימטר על רשעים פחים אש וגפרית ורוח זלעפות מתן כוסם: ⁷ כי צדיק יהוה צדקות אהבת ישר יהוו פניו:
- 12** **למנצח על השמיינית מזמור לדוד הוושעה יהוה כי נמר חסיד כי פסו אמוניים מבני אדם:** ² שוא ידרבו איש רעהו שפת חלקות בלב ולב ידרבו: ³ יכרת יהוה כל שפת חלקות לשון מדברת נדלות:
- ⁴ אשר אמרו לשננו נביר שפתינו אנחנו מי אדון לנו: ⁵ משד ענויים מאנקת אבינוים עתה אקום יאמר יהוה אשית בישע יפיח לו: ⁶ אמרות יהוה אמרות טהרות כסף צרוף בעיליל לארץ מזוק שבעתים: ⁷ אתה יהוה תשمرם תצרכנו מן הדור זולעולם: ⁸ סביב רשותיהם יתחלכו כרם זלוט לבני אדם:
- 13** **למנצח מזמור לדוד עד أنها יהוה תשחני נצח עד أنها תסתיר את פניך ממנה:** ² עד أنها אשית עצות נפשי יונן בלבבי יומם עד أنها ירום איבכי עלי: ³ הביטה עוני יהוה אלהי הארץ עני פן אישן המות: ⁴ פן יאמר איבci יכולתו צרכי יגולו כי אמות: ⁵ ואני

ונחלֵי אָשׁ: ¹⁴ וַיִּשְׁלַח חָצִיו וַיִּפְצֹם וּבְرִקּוּם רַב וְיַהֲמָם: ¹⁵ וַיַּרְא אֱפֻקִי מִים וְגֹלֶן מָסוְדֹת תָּבֵל מַגְעָרָת יְהוָה מִנְשָׂמָת רוח אָפָךְ: ¹⁶ יְשַׁלָּח מִמְרוּם יְקַחַנִי יִמְשְׁנִי מִמְּמָיִם רַבִּים: ¹⁷ יִצְלַנִי מַאֲבִי עַזׂ וְמַשְׁנָאִי כִּי אִמְצֹו מִמְּנִי: ¹⁸ יִקְדְמַנִי בַּיּוֹם אִידִי וַיְהִי יְהוָה לְמַשְׁעָנִי לֵי: ¹⁹ וַיַּוְצַא אַנְיָקִי לִמְרַחְבָ יְהַלְצָנִי כִּי חָפֵץ בֵי: ²⁰ יִגְמַלְנִי יְהוָה כַּצְדִיקִי כִּי כָבֵר יְדִי יִשְׁבֵלֵי: ²¹ כִּי שְׁמַרְתִי דְרֵכִי יְהוָה וְלֹא רְשָׁעָתִי מַאֲלָהִי: ²² כִּי כָל מִשְׁפְטוֹ לְנַגְדִי וְתַקְתוּ לֹא אָסִיר מִנִי: ²³ וְאַחֲרֵי תְמִים עָמוֹ וְאַשְׁתְּמֵר מִעוֹנוֹ: ²⁴ וְיִשְׁבֵ יְהוָה לִי כַצְדִיקִי כִּבֵר יְדִי לְנַגְדֵעַנְיוֹ: ²⁵ עַם חָסִיד הַתְחִסְדָ עַם נַבְרַת הַמִים תַהֲמָם: ²⁶ עַם נַבְרַת הַתְהִרְרָה וְעַם הַתְחִטְפָלָה: ²⁷ כִּי אַתָּה עַם עַנִי תְוֹשֵׁעַ וְעַנִים רְמוֹת הַשְׁפִילָה: ²⁸ כִּי אַתָּה תְאִיר נָרִי יְהוָה אֱלֹהִי גִנְיהָ חַשְׁכִי: ²⁹ כִּי בָךְ אָרֶץ גְדוֹד וּבָאֱלֹהִי אַדְלָגָשָׁוָר: ³⁰ הַאֲלָתִים דָרְכוּ אִמְרָתִי יְהוָה צְרוֹפָה מִנְן הַוָא לְכָל הַחִסִים בּוּ: ³¹ כִּי מַיְ אֱלֹהָה מַבְלָעָדִי יְהוָה וְמַיְ צָרוֹ זָלוֹת אֱלֹהֵינוּ: ³² הַאֲלָתִ המְאוֹרָנִי חַיל וְיַתֵּן תְמִים דָרְכֵי: ³³ מִשְׁׁוֹה רְגָלִי כְאַילָות וְעַל בְּמַתִּיחָוּ יְמִינָדִי: ³⁴ מַלְמָד יְדִי לְמַלְחָמָה וְנִחְתָה קַשְׁת נְחֹשָׁה זְרוּעָתִי: ³⁵ וְתַתֵּן לִי מִן יְשָׁעָךְ וְיִמְינָךְ תְּסֻדְנִי וְעַנוֹתָךְ תְּרַבְנִי: ³⁶ תְּרַחְיבָ צַעְדִתְךָ תְחִתִי וְלֹא מַעְדוּ קְרָסְלִי: ³⁷ אַרְדוֹף אָוִבִי וְאַשְׁגָמִן וְלֹא אַשְׁׁוֹב עַד כְּלָוָתָם: ³⁸ אַמְחַצֵם וְלֹא יַכְלֵוּ קָום יַפְלוּ תְחַת רְגָלִי: ³⁹ וְתַאֲוֹרָנִי חַול לְמַלְחָמָה חֲכַרְיעָקְמִי תְחִתִי: ⁴⁰ וְאַיְבִי נִתְתַהָה לִי עַרְף וְמַשְׁנָאִי אַצְמִיתָם: ⁴¹ יִשְׁוּעוּ אַיְן מַושְׁיעַ עַל יְהוָה וְלֹא עַנָּם: ⁴² וְאַשְׁחַקְמָעַל פְנֵי רוח כְּטִיט חֹצֹות אֲרִיקִים: ⁴³ תְּפָלְטָנִי מַרְיָבִי עַם תְשִׁימָנִי לְרָאשׁ גּוֹיִם עַם לְאִדְעָתִי יְבָדּוֹנִי: ⁴⁴ לְשָׁמְעָ אָזְן יִשְׁמַעוּ לִי בְנֵי נַכְרִי יְכָחְשׂוּ לֵי: ⁴⁵ בְנֵי נַכְרִי יִבְלוּ וְיִהְרָגוּ מַמְסְגָרוֹתֵיכֶם: ⁴⁶ תְּהִי יְהוָה וּבְרוּךְ צַוְרִי וּרוּם אֱלֹהָה יִשְׁעֵי: ⁴⁷ הַאֲלָתִ הנֹתֵן נְקָמוֹת לִי וְיִדְבֵר עַמִּים תְחִתִי: ⁴⁸ מַפְלָטִי מַאֲבִי אֲפָמִן קָמִי תְּרוּמָנִי מַאֲשִׁ חַמֵּס תְּצִילָנִי: ⁴⁹ עַל כֵן אִזְדָק בְנָוִים יְהוָה וְלִשְׁמָךְ וְנַחֲלֵי אָשׁ: ⁵⁰ וַיַּרְעֵם בְשָׁמִים יְהוָה וְעַלְיוֹן יַתֵּן קָלוּ בָרֶךָ הַפְלָה לְדוֹד שְׁמַעָה יְהוָה צְדָקָה הַקְשִׁיבָה רַנְתִי הַזְוִינה תְּפָלָתִי בְלֹא שְׁפִתי מְרַמָּה: ⁵¹ מַלְפְנִיךְ מִשְׁפְטִי יִצְא עַנְיִיךְ תְּחִזְנִה מִשְׁרִים: ⁵² בְּחַנְתָה לְבִי פְקַתְתָה לִילָה צְרַפְתָנִי בְלֹת תְמִצָא זָמְתִי בְלֹעֵב פִי: ⁵³ לְפָעָלוֹת אֲדָם בְּדָבָר שְׁפַתִיךְ אֲנִי שְׁמַרְתִי אֲרָחוֹת פְרִיזִיךְ אֲשֶׁרְיָ בְמַעְגָלוֹתִיךְ בְלֹנְמוֹטוֹ פָעֵמי: ⁵⁴ אֲנִי קְרָאתִיךְ כִי תַעֲנִי אֶל הַט אָזְנִיךְ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי: ⁵⁵ הַפְלָה חֲסִידִיךְ מוֹשִׁיעִים חָסִים מִמְתָקוּמִים בִּימָנִיךְ: ⁵⁶ שְׁמַרְנִי כָאִישׁוֹן בְתַעֲנִי בְצֵל כְּנָפֵיךְ הַסְטִירִנִי: ⁵⁷ מִפְנֵי רְשָׁעִים זָוְדָנוֹ אַיְבִי בְנֶפֶשׁ יִקְפּוּ עָלֵי: ⁵⁸ חַלְבָמוֹ סְגָרוֹ פִימָוֹ דְבָרוֹ בְגָנוֹת: ⁵⁹ אֲשֶׁרְנִינוּ עַתָּה סְבָבּוֹנִי עַנְיוֹנִים יִשְׁוֹתָו לְנַטָות בָאָרֶץ: ⁶⁰ דְמִינָנוּ כָאֲרִיה יִכְסּוֹף לְטָרוֹפָה וּכְכִפְרִיהָוּ פְלָטה בְמִסְתָרִים: ⁶¹ קְומָה יְהוָה קְרָדָמָה פְנִיו הַכְּרִיעָהוּ פְלָטה נְפָשִׁי מַרְשָׁע חֲרָבָךְ: ⁶² מִמְתָהִים יְדִיךְ יִהְוָה מִמְתָהִים מַחְלָד חַלְקָם בְחִיּוֹם וּצְפִינָק תְמַלָא בְטָנָם יִשְׁבָעוּ בְנִים וְהַנִּיחָוּ יִתְרָם לְעוּלְלִיהָם: ⁶³ אֲנִי בְצְדָקָה פְנִיךְ אֲשַׁבָּה בְהַקִּיעָ תְמָנוֹתָךְ:

18 לְמַנְצָח לְעַבְדֵי יְהוָה לְדוֹד אֲשֶׁר דָבַר לִיהְוָה אֶת דָבְרי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְיּוֹם הַצִּיל יְהוָה אֶתְוֹ מִכְפָּלָא אַיְבוּ וּמִיד שָׁאָל וַיֹּאמֶר אֲרַחְמָךְ יְהֹוָה חֹזְקִי: ² יְהֹוָה סְלָעִי וּמַצְוָדִיתִי וּמַפְלָטִי אֲלִי צָרוֹי אֲחַשָּׁה בּוּ מִנְנִי וּקְרָנוּ: ³ יִשְׁעֵי מִשְׁגָבִי: ⁴ מִהְלָל אַקְרָא יְהֹוָה וּמִן אַיְבִי אוּשָׁעָ: ⁵ חַבְלָי אֲפִפְנִי חַבְלִי מוֹת וּנְחָלִי בְלַעַל יְבָעָתָנוּ: ⁶ בְצָרָ שָׁאָל סְבָבּוֹנִי קְדָמָנוּ מַוקְשִׁי מוֹת: (⁷ h7585) ⁶ בְצָרָ לִי אַקְרָא יְהֹוָה וְאֶל אֱלֹהִי אֲשֹׁוע מִהְיִכְלָוּ קְולָי וּשְׁוֹעֲטִי לְפָנָיו תְבֹא בְאֹזְנוֹ: ⁸ וְתַגְעַשׂ וְתַרְעַשׂ הָרָץ וּמוֹסְדִי הָרִים יִרְגֹּנוּ וּוַיְתַגְעַשׂ כִּי חָרָה לוּ: ⁹ עַלְהָעָשָׁן בְאָפָו וְאַשְׁמִפְיו חָאָלְגָנְחָלִים בְעָרוֹ מִמְנָנוּ: ¹⁰ וַיַּתְשִׁמְעָ וַיַּרְדֵבְלָתְהָתָה רְגָלָיו: ¹¹ וַיַּרְכַּבְכָל כְּרֻובָ וְיַעֲפָרָבָל תְהִלָּתָה רְגָלָיו: ¹² וַיִּשְׁתַחַשְׁךְ סְתָרוֹ סְבִיבָתוֹ סְכָתוֹ וַיַּדְאָל עַלְכִנְפִּי רָוחָה: ¹³ מִנְהָה נְגָדו עַבְיוּ עַבְרוּ בָרֶךָ וְנַחֲלֵי אָשׁ: ¹⁴ וַיַּרְעֵם בְשָׁמִים יְהֹוָה וְעַלְיוֹן יַתֵּן קָלוּ בָרֶךָ

ازמרה: 50 מגדל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו
לדור ולדורעו עד עולם:

ארך ימים עולם ועד: 5 גודול כבודו בישועתך ה' והדר תשוח עליו: 6 כי תשיתחו ברוכות לעד תחרדו בשמה את פניך: 7 כי המליך בטח ביהוה ובחסד עליון כל ימות: 8 תמצא ידך לכל איביך ימינך תמצא שאיך: 9 תשיתחו כתהנו אש לעת פניך יהוה באפו יבלעם והאכלם אש: 10 פרימו מארץ האבד וזרעם מבני אדם: 11 כי נטו עליך רעה החשו מומחה כל יוכלו: 12 כי תשיתחו שכם במיתריך תכונן על פניהם: 13 רומה יהוה בעזק נשירה ונומרה נבורתך:

22 למנצח על איליה השחר מזמור לדוד אליו אליו למה עזבתני רוחך מיושעתי דברי שאנתי: 2 אלהי אקריא יומם ולא תענה וליליה ולא דמייה לי: 3 ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: 4 בך בטחו אבותינו בטחו ותפלטמו: 5 אליך זעקנו ונמלטו לך בטחו ולא בושו: 6 ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם: 7 כל ראי ילענו לי יפטירו בשפה ינייעו ראש: 8 נל אל יהוה יפלטו יצילהו כי חפץ בו: 9 כי אתה נהגי מבטן מבטיחיו על שדיامي: 10 עליך השכלתי מרחם מבטן אמר אלי אתה: 11 אל תרחק מנני כי צרה קרובה כי אין עוזר: 12 סבבוני פרים רבים אבידי בשון תתרונו: 13 בצו עלי פיהם אריה טרפ ושאנ: 14 כמוں נשפכתי והתפרדו כל עצמותי היה לבני כדונג נמס בתוך מעי: 15 יבש כחרש כחוי ולשוני מרדבק עדת מרעים הקיפוני כארי ידי ורגלי: 17 אסperf כל עצמותי מהמה יביטו יראו בי: 18 ייחלקו בגדי להם ועל לבושי יפללו גורל: 19 ואתה יהוה אל תרחק אילוחיו לעזרתי חושה: 20 הצללה מהרב נפשי מיד כלב ייחידתי: 21 הושיעני מפני אריה ומרקני רומים עניתני: 22 אספраה שמק לאחוי בתוך קהל אהלהך: 23 יראי יהוה הלווהו כל זרע יעקב כבודו וגورو

תשית לראשו עטרת פז: 4 חיים שאל מפק נתהה לו
למנצח מזמור לדוד השם מספרים כבוד אל
ומעשה ידיו מניד הרקיע: 2 يوم ליום יביע אמר וליליה
לليلיה יתוה דעת: 3 אין אמר ואיין דברים בלי נשמע
קולם: 4 בכל הארץ יצא קום ובקצתה תבל מליהם
לשמש שם אהל בהם: 5 והוא כחתן יצא מהפתו ישיש
כנbor לרוץ ארח: 6 מקצת השם מוצאו ותקופתו
על קצחותם ואין נסתה מחמתו: 7 תורה יהוה תמיימה
משיבת נפש עדות יהוה נאמנה מוחיקת פתיה: 8 פקדוי
יהוה ישרים משמחו לב מצות יהוה ברה מאירת
עינים: 9 יראת יהוה תורה עומדת לעד משפט
יהוה אמרת צדקון יהדו: 10 הנחמים מזוהב ומפי רב
ומתוקים מדבש ונפה צופים: 11 נם עברך נזהר בהם
בשמרים עקב רב: 12 שניאות מי יבין מנשתרות נקיי:
13 נם מוזדים חשק עברך אל ימשלו כי או איתם ונקיי
משמעות רב: 14 יהיו לרצון אמר פי והנין לבי לפניך
יהוה צורי וגAli:

20 למנצח מזמור לדוד יענד יהוה ביום צרה
ישגבך שם אלהי יעקב: 2 ישלח עורך מקדש ומציון
יסעדך: 3 יזכור כל מנהתק וועלתק ידשנה סלה:
4 יתן לך לבבך וככל עצך ימלא: 5 נרננה בישועתך
ובשם אלהינו נרגל מלא יהוה כל משאלויך: 6 עתה
ירדתי כי הושיע יהוה משיחו יענחו ממשמי קדשו
בגבורות ישע ימינו: 7 אלה ברכך ואלה בסוסים
ואנחנו בשם יהוה אלהינו נוכיר: 8 הימה כרענו ונפלנו
ואנחנו קמננו ונתעודה: 9 יהוה הושיעה המלך יעננו
ביום קראנו:

21 למנצח מזמור לדוד יהוה בעזק ישmach מלך
ובישועתך מה ניגל מאר: 2 תאות לבו נתהה לו וארשת
שפתיו כל מנטעת סלה: 3 כי תקדמננו ברוכות טוב

ממנו כל צדע ישראל: ²⁴ כי לא בזוה ולא שקע ענות עני ולא הסתיר פניו ממנה ובשועו אליו שמע: ²⁵ מאתק תהלתי בקהל رب נדריו אשלם ננד יראיו: ²⁶ יאכלו ענויים וישבעו יהללו יהוה דרשו יחי לבבכם לעד: ²⁷ זיכרו וישבו אל יהוה כל אפסי ארץ יושתחו לפניך כל משפחות נויים: ²⁸ כי ליהוה המלוכה ושל בניו: ²⁹ יאכלו וישתחו כל דשנו ארץ לפניו יכרעו כל יורדי עפר ונפשו לא חייה: ³⁰ זרע יעקב ניספר לאدني לדור: ³¹ ייבאו וינדרו צדקהו לעם נולד כי עשה:

23 מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר: ² בנאות דשא ירביצני על מי מנוחות יהלני: ³ נפשי ישוב נחני במעלי צדק למען שמו: ⁴ נם כי אלך בניא צלמות לא אירה רע כי אתה עמרי שבתק ומשענתך מהה ינחמני: ⁵ תערך לפניו שלחן ננד צררי דשנת בשמן ראשינו כסוי רוחה: ⁶ אך טוב וחסיד ירדפוני כלימי חייו ושבתי בבית יהוה לארכ' ימים:

26 לדוד שפטני יהוה כי אני בתמי הלבתי וביהות בטחתי לא אمعد: ² בחנני יהוה ונסני צרופה כלויותי ולבי: ³ כי חסדך לננד עני ותתהלך באמתק: ⁴ לא שבתי עם מתי שוא ועם נעלמים לא אבוא: ⁵ שנאי קהיל מרעים ועם רשיים לא אשכ: ⁶ ארחץ בנקיון כפי ואסבבה את מזבחך יהוה: ⁷ לשמע בקהל תורה ולספר כל נפלאותיך: ⁸ יהוה אהבתני מעון ביריך ומקום משכן כבודך: ⁹ אל תאסף עם חטאיהם נפשי ועם אנשי דמים חי: ¹⁰ אשר בידיהם זמה וימינם מלאה שחר: ¹¹ וואני בתמי אלך פרני וחנני: ¹² רגلي עדמה במישור מקהלים אברך יהוה:

27 לדוד יהוה אורי וישעி מי אירה יהוה מעוז חי מני אפחד: ² בקרב עלי מרעים לאכל אתبشرיך צרי ואיבוי לי המה כשלו ונפלו: ³ אם תחנה על מחנה לא יירא לבוי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בותה:

24 לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלאה הצלב וшибו בה: ² כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה: ³ מי יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו: ⁴ נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לנשא לנפשו ולא נשבע למראה: ⁵ ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהיו ישעו: ⁶ זה דור דרשי מבקשי פניך יעקב סלה: ⁷ שאו שעריהם ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד: ⁸ מי זה מלך הכבוד יהוה עוזו ונבוד יהוה נבוד מלחה: ⁹ שאו שעריהם ראשיכם וושאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד: ¹⁰ מי זה מלך הכבוד סלה: יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

25 לדוד אליך יהוה נפשי אשא: ² אלהי בך בטחתי אל אבושה אל יעלצו איבוי לי: ³ נם כל קויך לא יבשו הבוגדים ריקם: ⁴ דרךך יהוה הודיעני ארחחותיך למדני: ⁵ הדריכני באמתק ולמדני כי אתה

- 4 את ארץ הלבנון: וירקדים כמו עגל לבנון ושרין יהוה כל ימי חי לחוות בنعم יהוה ולברך בהיכלו: כמו בן ראמים: קול יהוה חצב להבות אש: 8 קול יהוה ייחיל מדבר ייחיל יהוה מדבר קדש: 9 קול יהוה החול אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אמר כבוד: 10 יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם: ט יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום:
- 30** מזמור Shir חנכה הבית לדוד ארכומך יהוה כי דליתני ולא שמחת אבי לי: 2 יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני: 3 יהוה העלית מן שאול נפשי חיתני מירידי בור: 4 זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו: 5 כי רגע באפו חיים ברכינו בערב ילין בכוי ולברך רנה: 6 ואני אמרתי בשלי בלב אמותם לעולם: 7 יהוה ברצונך העמדתך להררי עז הסחרת פניך היהתי נבהל: 8 אליך יהוה אקרא ואל אדני אתחנן: 9 מה בצע בדמי ברදתי אל שחת היודך עפר היינדר אמרתך: 10 שמע יהוה ותנני יהוה עוז לי: 11 הפקת מספדי למחול לי פתחת שקי ותארני שמחה: 12 למען יוזמך כבוד ולא יdim יהוה אלהי לעולם אודך:
- 31** למנצח מזמור לדוד בך יהוה חסיתך אל אבושה לעולם בצדקהך פלטני: 2 הטה אליו אונך מהרחה הצילני היה לי לצור מעוז לבית מצורות להושיענו: 3 כי סלעיו ומצודתו אתה ולמן שמק תנחני ותנהלני: 4 תוכיאני מרותה זו טמננו לי כי אתה מעוזו: 5 בידך אפקוד רוחך פריתה אותה יהוה אל אמת: 6 שנאתך השמריים הבלוי שוא ואני אל יהוה בಥתי: 7 אנילה ואשמה בחסדרך אשר ראית את עני ידעת בצרות נפשי: 8 ולא הסגנרטני ביד אויב העמדת במרחב רגלי: 9 חנני יהוה כי צר לי עשה בкус עני נפשי ובטני: 10 כי כלו ביןון חי ושותי באנחה כשל בעוני חי ועצמי עשוש: ט מכל צרכי הייתי תרפא ולשכני מאד ופחד למידעי ראי בחוץ
- את ארצי הלבנון: 6 וירקדים כמו עגל לבנון ושרין יהוה כל ימי חי לחוות בنعم יהוה ולברך בהיכלו: 5 כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתירני בסתר אהלו בצור ורומני: 6 עתה ורום ראש עלי איבי סביבות ואובחה באלהל זבחו תרועה אשורה ואומרה ליהוה: 7 שמע יהוה קולי אקרא וחנני ונני: 8 לך אמר לבוי בקשׁו פנִי את פנֵיךְ יהוה אבקשׁ: 9 אל תסתיר פנֵיךְ מمنו אל תט באפּ עבדך עורתִי הייתה אל משני ואל תעובי אני ישע: 10 כי אבי ואמי יעוזני ויהוה יאספני: 11 הורני יהוה דרכך ונחני באראח מישור למען שוררי: 12 אל התנני בנפש צרי כי קומו כי עדי שקר וופח חמס: 13 לולא האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ חיים: 14 קווה אל יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל יהוה:
- 28** לדוד אליך יהוה אקרא צורי אל תחרש מمنו פן תחש מהני ונמשליך עם יורדי בור: 2 שמע קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל דברך קדש: 3 אל תמשכנו עם רשעים עם פעליהם און דברי שלום עם רעהם ורעה בלבכם: 4 חן להם כפעלים וככרע מעלהיהם כמעשה ידיםם תן להם השם גמולם להם: 5 כי לא יכינו אל فعلת יהוה ואל מעשה ידיו יחרסם ולא יבנם: 6 ברוך יהוה כי שמע קול תחנוני: יהוה עז ומגנו בו בטח לבי ונווצרתי ויעלו לבי ומשורי אהודנו: 8 יהוה עז לנו ומעוז ישותות מישחו הוא: 9 הוושעה את עמק וברך את נחלך ורעם ונשאם עד העולם:
- 29** מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד ועז: 2 הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת קדש: 3 קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים יהוה על מים רבים: 4 קול יהוה בכח קול יהוה בהדר: 5 קול יהוה שבר ארים וישראל יהוה

נדדו מمنי: ¹² נשכחתי כמו מלב היותי ככלאי אבד: שיר חדש היטיבו לנו בתרועה: ⁴ כי ישר דבר יהוה
וכל מעשהו באמונה: ⁵ אהב צדקה ומשפט חסיד יהוה
מלאת הארץ: ⁶ בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו
כל צבאים: ⁷ כנס ננד מי הים נתן באוצרות תהומות:
⁸ ייראו מיהוה כל הארץ ממנה יגورو כל ישבי תבל:
⁹ כי הוא אמר והוא צוה ויעמד: ¹⁰ יהוה הפיר
עצת גויים הנייא מחשבות עמיים: ¹¹ עצת יהוה לעולם
תעמד מחשבות לבו לדר ודר: ¹² אשרי הגוי אשר
יהוה אלהו העם בחור לנחלה לו: ¹³ משימים הבית
יהוה ראה את כל בני האדם: ¹⁴ ממכוון שבתו השנה
אל כל ישבי הארץ: ¹⁵ הוציא יהוד לבם המבין אל
כל מעשיהם: ¹⁶ אין המלך נושא ברוב חיל גבור לא
ניצל ברב כח: ¹⁷ שקר הסוס להשועה וברב חילו לא
ימלט: ¹⁸ הנה עין יהוה אל יראיו למיחלים לחסרו:
¹⁹ להציל ממות נפשם ולהחיותם ברגע: ²⁰ נפשנו
חכתה ליהוה עזרנו ומגנו הוא: ²¹ כי בו ישmach לבנו
כי בשם קדשו בטהנו: ²² יהי חסוך יהוה עלינו כאשר
יחלנו לך:

34 לדוד בשנותו את טumo לפני אבימלך ויגרשו
וילך אברכה את יהוה בכל עת תמיד תהלה בפי:
² ביהוה תתהלך נפשי ישמעו ענווים וישמחו: ³ גדלו
לייהוה אתי ונរוממה שמו ייחדו: ⁴ דרשתית את יהוה
וענני ומכל מגורי הצלני: ⁵ הביטו אליו ונחרטו
ופניהם אל יחפרו: ⁶ זה עני קרא ויהוה שמע ומכל
צרכתיו הושיעו: ⁷ חנה מלאך יהוה סביב לירαιו
ויחלצם: ⁸ טעמו וראו כי טוב יהוה אשרי הנגר יהסה
בו: ⁹ יראו את יהוה קדשו כי אין מהסור לירαιו:
¹⁰ כפירים רשות ורעות ודרשי יהוה לא יחסרו כל טוב:
¹¹ לכלו בנים שמעו לייראת יהוה אל מדים: ¹² מו האיש
חփץ חיים אהב ימים לראות טוב: ¹³ נצץ לשונך
מרע ושפתיך מדבר מרמה: ¹⁴ סור מרע ועשה טוב
בקש שלום ורדפהו: ¹⁵ עני יהוה אל צדיקים ואזניו

13 כי שמעתי דברת רבים מגור מסביב בהסדים יחד
על לחת נפשי זומו: ¹⁴ ואני עליך בטחתי יהוה
אמרתי אלהי אתה: ¹⁵ בידך עתתי הצלני מיד אויב
ומרדפי: ¹⁶ האירה פניך על עבדך הוישעני בחסרך:
¹⁷ יהוה אל אבושה כי קראתיך יבשו רשותים ידמו
לשאול: ¹⁸ תאלמנה שפטיך שקר הדברים
על צדיק עתק בנואה ובבו: ¹⁹ מה רב טובך אשר צפנת
ליראיך فعلת להחסים בך ננד בני אדם: ²⁰ הסתירם
בסתר פניך מרכסי איש הצפנום בסכה מריב לשנות:
²¹ ברוך יהוה כי הפליא הסדו לי בעיר מצור: ²² ואני
אמרתי בחפו נגרוזתי מננד ענייך אכן שמעת קול
תחנוןינו בשועי אליך: ²³ אהבו את יהוה כל חסידי
אמוניים נצץ יהוה ומשלם על יתר עשה נואה: ²⁴ חזק
ויאמץ לבבכם כל המיחלים ליהוה:

32 לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה:
2 אשרי אדם לא ייחסב יהוה לו עון ואין ברוחתו רמייה:
3 כי החרשתי בלו עצמי בשגוחי כל היום: ⁴ כי יומם
ולילה תכבד עלי ידרך נהפק לשדי בחרבני קיז
סללה: ⁵ חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתוי אמרתי אודה
על פשעי ליהוה ואתה נשאת עון חטאתי סלה: ⁶ על
זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצאך רק לשטר
ימים רבים אליו לא יגעו: ⁷ אתה סתר לי מצר
תצרכני רני פלט תסובבni סלה: ⁸ אשכילך ואורך
בדרכך זו תלך איעצה עלייך עני: ⁹ אל תהיו כסוס
כفرد אין הבין במוגג ורסן עדיו לבלום כל קרב
אליך: ¹⁰ רבים מכואבים לרשע והבוחה ביהוה חסד
יסובבנו: ¹¹ שמחו ביהוה ונילו צדיקים והרנינו כל
ישראל:

33 רנו צדיקים ביהוה לישראל נואה תהלה:
2 הדרו ליהוה בכנוור בנבל עשור זמור לו: ³ שירו לו

אל שועתם: ¹⁶ פני יהוה בעשי רע להכrichtה מארץ זכרם: ¹⁷ צעקו ויהוה שמע ומכל צורותם הצלם: בשת וכלה המנדילים על: ¹⁸ ירנו וישמהו הפצוי: קרוב יהוה לנשברי לב ואת דכאו רוח יושיע: רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה: ¹⁹ שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה: ²⁰ תמותת רשע רעה ושנאי צדיק יאשמו: ²¹ פודה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו כל החסמים בו:

35 לדוד ריביה יהוה את יריבי לחם את לחמי: ² החזק מגן וצנה וקומה בעורתהי: ³ והرك חנית וסגר לקראת רדפי אמר לנפשי ישעת אני: ⁴ יבשו ויכלמו מבקשי נפשי יסנו אחריו ויחפרו חשביו רעתה: ⁵ כי היין על דרך לא טוב רע לא ימא: ⁶ יהוה בהשימים חסדר אמוןתק עד שחקים: ⁷ צדקהך כהררי אל משפטך תחום רבה אדם ובכמה תשיע יהוה: ⁸ מה יקר חסדר אלהים ובני אדם בצל נפיך יהסיוון: ⁹ כי עמק ירionario מדשן ביתה ונחל עדנויך תשקם: ¹⁰ משך חסדר לידיעך מקור חיים באורך נראאה אור: ¹¹ תבואהו שואה ויד צדקהך לישרי לב: ¹² אל תבואי רגל נאהו ויד רשותים אל תנדי: ¹³ שם נפלו פעלי און דחו ולא יכלו קום:

37 לדוד אל תתחר במרעים אל תקנא בעשי עולה: ² כי כחציר מהרה ימלו וכירק דשא יבולן: ³ בטח ביהוה ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה: ⁴ והתענג על יהוה ויתן לך מshallת לך: ⁵ גול על יהוה דרכך ובטה עלייו והוא יעשה: ⁶ ווהוציא כאור צדקהך ומשפטך כזהרים: ⁷ דום ליהוה והתחוללו אל תתחר במצליה דרכו באיש עשה מזמות: ⁸ הרף מאף ועזב חמה אל תתחר אך להרע: ⁹ כי מרעים יברתוון וקי יהוה המה יירשו ארץ: ¹⁰ ועוד מעט ואין רשות וה התבוננה על מקומו ואינו: ¹¹ ווענווים יירשו ארץ רשות וה התבוננה על רב שלום: ¹² זומם רשות לצדיק וחрак עליו שניו: ¹³ אדני ישחק לו כי ראה כי יבא יומו: ¹⁴ חרב פתחו רשותים ודרכו קשתם להפיל עני ואיבוں לטבוח ישידי דרך: ¹⁵ חרבם תבא בלבם וקשותם תשברנה: ¹⁶ טוב מעט לצדיק מהמן רשותים רכבים:

כ' זרעות רשעים תשברנה וסומך צדיקים יהוה: נם הם אין אתה: ג' אהבי ורعي מנגד נני יעמדו וקרובי מרחק עמדו: 12 וונקשו מבקשי נשפי ודרשי רעמי דברו הווות ומרמות כל היום יהנו: 13 ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפהח פיו: 14 ואהו כאיש אשר לא שמע ואין בפי תוכחות: 15 כי לך יהוה והחולתי אתה הענה אדני אלהי: 16 כי אמרתי פן ישמחו לי במוט רגלי עלי הנדילו: 17 כי אני לצלע נכוון ומכאבי נendi תמיד: 18 כי עוני אנדר אדגן מהטהתי: 19 ואיבי חיים עצמו ורבו שנאי שקר: 20 ומשלמי רעה תחת טוביה ישטנו תחת רדופי טוב: 21 אל העזני יהוה אלהי אל תרחק מני: 22 חושה לעוזרתי אדני השועתי:

39 למנצח לדייתון מזמור לדוד אמרתי אשמרה דרכיו מהטוא בלשוני אשמרה לפני מהסום بعد רשע לנדי: 2 נאלמתי דומה החשיתי מטופ וכאבי נ��ר: 3 חם לביק בקרבי בהגני תבער אש דברתי בלשוני: 4 והודיעני יהוה קצוי ומהת ימי מה היא אדעה מה חדל אני: 5 הנה טבחות נתחה ימי וחלדי Cain ננדך אך כל הבל כל אדם נצב סלה: 6 אך בצלם יתהלך איש אך הבל יהמינו יצבר ולא ידע מי אספם: 7 ועתה מה קויותי אדני תוחלתי לך היא: 8 מכל פשעי היצלני חרפת נבל אל השימני: 9 נאלמתי לא אפתח פי כי אתה עשית: 10 הסר מעלי נגע מתרת ידק אני כלתי: ג' בתוכחות על עון יסרת איש ותמס כעש חמоро אך הבל כל אדם סלה: 12 שמעה תפלתי יהוה ושועתי האונה אל דמעתי אל תחרש כי נר Anci עמק תושב כל אבותי: 13 השע מני ואבלינה בטרם אלך ואני:

40 למנצח לדוד מזמור קוה קויתי יהוה ויט אליו וישמע שועתי: 2 ויעלני מבור שאון מטיט היון ויקם על סלע רגלי כון אשרי: 3 וויתן בפי שיר חדש תחלה לאלהינו ויראו רביהם ויראו ויבתו ביהווה: 4 מנק לא נסתירה: 5 לבוי סחרחר עזני כחי ואור עני

17 כי זרעות רשעים תשברנה וסומך צדיקים יהוה: 18 יודע יהוה ימי תמים ונחלתם לעולם תהיה: 19 לא יבשו בעת רעה ובימי רעבן ישבעו: 20 כי רשעים יאבדו ואיביו יהוה כיקר כרים כלו בעשן כלו: 21 להוה רשבו ולא ישלם וצדיק חון ונตอน: 22 כי מברכו יירשו ארץ ומכללו יכרתו: 23 מיהוה מצעדני נבר כוננו ודרך יחפי: 24 כי יפל לא יוטל כי יהוה סומך ידו: 25 נער היהתי נס זקנתי ולא ראיתי צדיק נעוב וזרעו מבקש לחם: 26 כל היום חון ומולוה וזרעו לברכה: 27 סור מרע ועשה טוב ושכן לעולם: 28 כי יהוה אהב משפט ולא ישב את חסידייו לעולם נשמרו וזרע רשעים נכרת: 29 צדיקים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה: 30 כי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט: 31 תורה אלהיו בלבו לא תمعد אשריו: 32 צופה רשות לצדיק ומבקש להמתו: 33 יהוה לא יעזנו בידיו ולא ירשענו בהשפטו: 34 קוה אל יהוה ושמר דרכו וירומך לרשות ארץ בהכרת רשעים תראה: 35 ראייתך רשות ערייך ומתחורה כארוח רענן: 36 וייעבר והנה איננו ואבקשו ולא נמצא: 37 שמר תם וראהisher כי אחרית לאיש שלום: 38 ופשעים נשמדו יהדו אחריות רשעים נכרת: 39 ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: 40 ויעוזרם יהוה ויפלטם יפלטם מרשעים ווישעם כי חסנו בו:

38 מזמור לדוד להזכיר יהוה אל בקצף תוכיחני ובחמתך תיסרנו: 2 כי חzik נחתו כי ותנתת עלי ידק: 3 אין מתח בשערי מפני זעם אין שלום בעצמי מפני חטאתי: 4 כי עונתי עברו ראשיכם כאבדו ממנני: 5 הבאישו נמקו חבורתי מפני אולתי: 6 גנויות שחתת עד מאך כל היום קדר הלכתי: 7 כי כסלי מלאו נקללה ואני מתח בכשריו: 8 נפוגתי ונרכתי עד מאך שאנתי מנהמת לבי: 9 אדני ננדך כל תאומי ואנחתוי מנק לא נסתירה: 10 לבוי סחרחר עזני כחי ואור עני

תמכת כי והציבני לפניך לעולם: **כ** ברוך יהוה אלהי
ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

42 למנצח משכיל לבני קרח כאיל תערן על
אפיקי מים כן נפשי תערן אליך אללהים: **ב** צמאה
נפשי לאלהים לאל חי מתי אבואה ואראה פני אלהים:
ג היהתה לי דמעתי לחם יומם ולילה באמר אליו כל
היום איה אלהיך: **ד** אלה אוכרה ואשפכה עלי נפשי כי
עבר בסך אדרם עד בית אלהים בקול רנה ותודה
המון חוננו: **ה** מה תשתחח נפשי ותהמי עלי הווחילו
לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: **ו** אלהי עלי נפשי
תשתחח על כן אocrך מארץ ירדן וחרמנום מהר
מצער: **ז** תהום אל תהום קורא לccoli צנוריך כל
משבריך ונליק עלי עברו: **ח** יומם יצוה יהוה חסדו
ובليلת שירה עמי תפלה לאל חי: **ט** אומරתך לאל
סלעי למה שכחתי למה קדר אלק בלחץ אויב:
י ברצח עצמותי הרפוני צוררי באמרם אליו כל
היום איה אלהיך: **יא** מה תשתחח נפשי ומה תהמי
על הווחילו לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי:
43 שפטני אלהים וריבבה ריבבי מנוי לא חסיד
מאיש מרמה ועולה הפלתני: **כ** כי אתה אלהי מעוז
למה גנחתני למה קדר אתה תלך בלחץ אויב: **ג** שלח
אורך ואמתך מה ינחוני יבאוני אל הר קדרך ואל
meshcnothik: **ד** ואבואה אל מזבח אלהים אל אל שמחה
נيلي ואודך בכדור אלהים אלהי: **ה** מה תשתחח
נפשי ומה תהמי עלי הווחילו לאלהים כי עוד אודנו
ישועת פני ואלהי:

44 למנצח לבני קרח משכיל אלהים באנינו
שמענו אבותינו ספרו לנו פועל פעלת בימיהם בימי
קדם: **ב** אתה ירך גוים הורשת ותטעם תרע לאמים
ותשלהם: **ג** כי לא בחרכם ירשו ארץ זורעם לא
חוישה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך כי רציתם:

4 אשרי הנבר אשר שם יהוה מבטו ולא פנה אל
הרבבים ושטי כוב: **ה** רבות עשית אתה יהוה אלהי
נفالאיך ומחבתיך אלינו אין ערך אלק אגדה
ואדרבה עצמו מספר: **ו** זבח ומנחה לא חפצת אונים
כricht ליעלה וחטא לא שאלת: **ז** או אמרתך הנה
באתי במלגת ספר כחוב עלי: **ח** לעשות רצונך אלק
חפצתי ותורתך בתוק מעי: **ט** בשורתך צדק בקהל רב
הנה שפטך לא אכלא יהוה אתה ידעת: **י** צדקך
לא כסיתי בתוק לבי אמוןך ותשועתך אמרתך לא
תחרתי חסדר ואמתך לקהיל רב: **יא** אתה יהוה לא
תכלא רחמייך ממנה חסדר ואמתך תמיד צרוני
יכ אפפו עלי רעות עד אין מספר השינוי עונתי
ולא יכולתי לראות עצמו משערות ראשיו ולבי עזוני:
יג רצתה יהוה להצילני יהוה לעזרתי חושה: **יג** יבשו
ויחפרו יחד מבקשי נפשי לספורה יסנו אחריו וככלמו
חפצי רעה: **יג** יישמו על עקב בשתם האמורים לי
האה האה: **יג** ייששו וישמחו בך כל מבקשי יאמרו
תמיד נידל יהוה אהבי תשועתך: **יג** וגאני עני ובאיון
אדני יחשב לי עזרתי ומפלטי אתה אלהי אל תאחר:

41 למנצח מזמור לדוד אשרי משכיל אל דל ביום
רעעה ימלטהו יהוה: **ב** יהוה ישמרתו ויהיו יאשר
בארץ ואל תתנהו בנפש איביו: **ג** יהוה יסעדנו על
ערש דווי כל משכבו הפקת בחליו: **ד** אני אמרתך יהוה
הנני רפאה נפשי כי חטאתי לך: **ה** אויבי יאמרו רע לי
מתי ימות ואבד שמו: **ו** ואם בא לדראות שוא ידבר לבו
יקבץ און לו יצא לחוץ ידרבר: **ז** יחד עלי יתלהשו
כל שנאי עלי יחשבו רעה לי: **ח** דבר בלויל צוק בו
ואשר שכב לא יוסף לךום: **ט** גם איש שלומי אשר
בטחתי בו אוכל לחמי הנדייל עלי עקב: **יא** ואתה
יהוה חנוי והקימני ואשלמה להם: **יא** בזאת ידעת
כי חפצת כי כי לא ירע איבי עלי: **יג** ואני בחתמי

והתינו אונך ושבחי עמק ובית אביך : טו ויתוא המלך י' פיך כי הוא אדריך והשתחוו לו : ז' ובות צר במנחה פניך יהלו עשרי עם : ז' כל כבודה בת מלך פנימה ממשבצאות זהב לבושה : י' לרקומות תובל למילך בתולות אחרת רעהותיה מובאות לך : י' תובלנה בשמחת נoil תבאניה בהיכל מלך : י' תחת אבטיח יהיו בניך תשיטמו לשרים בכל הארץ : י' אוכירה שמרק בכל דרך ודרך על כן עמים יהודך לעלם ועד :

46 למנצח לבני קרח עלعلمות שיר אלהים לנו מהסה ועו' ערזה בצרות נמצא מאר : ז' על כן לא נירה בהמיר ארץ ובמושת הרים לבב ימים : ז' יהמו יחרמו מימי ירעשו הרים בנאותו סלה : י' נהר פלני ישמהועיר אלהים קדש משכנו עליון : ז' אלהים בקרבה בכל תמות יערזה אלהים לפנות בקר : י' המנו גוים מטו מלכיות נתן בקהלו תמונה ארץ : ז' יהוה צבאות עמו משגב לנו אלהי יעקב סלה : י' לכל חזו מפעלות יהוה אשר שם שמות בארץ : י' משכית מלחמות עד קכח הארץ קשת ישבך וקצץ חנית עגנות ישרף באש : י' הרפו ודרעו כי ארכי אלהים ארים בנויים אром בארץ : ט' יהוה צבאות עמו משגב לנו אלהי יעקב

סלה:

47 למנצח לבני קרח מזמור כל העמים תקשע כף הריעו לאלהום בקהל רנה : ז' כי יהוה עליון נורא מלך נורול על כל הארץ : ז' ידיבר עמים תחתינו ולאמים תחת רגលינו : י' יבחר לנו את נחלתנו את ננון יעקב אשר אהב סלה : ז' עללה אלהים בתרוועה יהוה בקהל שופר : ז' זמרו או אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו : ז' כי מלך כל הארץ אלהים זמרו משכיל : י' מלך אלהים על גוים אלהים ישב על כסא קדרשו : י' נדרבי עמים נאפסו עם אלהי אברהם כי לאלהים מנוי ארץ מאר נעללה:

4 אתה הוא מלכי אלהים צוה ישותות יעקב : ז' בך צרינו ננה בשםך נבוס קמננו : י' כי לא בקשתי אבטחה וחרבתי לא תושיעני : ז' כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות : י' באלהים הילנו כל היום ושםך לעולם נודה סלה : י' אף זנחת והכלימנו ולא יצא בצדאותינו : י' תשיבנו אחרור מני צר ומשנאינו שסו למו : ט' התננו בצדאן מאכל ובנויים זוריתנו : י' תמכר עמק בלבד להון ולא רבית במחירותם : י' תשימנו חרפה לשכינוי לעג וקלס לסייעותינו : י' תשימנו משל בנויים מונד ראש בכל אלים : י' כל היום כלמתי נגיד וברשת פני כסתני : י' מקול מחרף ומנדף מפני אויב ומתנקם : י' כל זאת באתנו ולא שכחנו ולא שקרנו בבריתך : י' לא נסוג אחורה לבנו וחתת אשדינו מני ארכך : י' כי דיכיתנו במקום תנים ותחס עליינו בצלמות : י' אם שכחנו שם ואלהינו ונפרש כפינו לאל זר : י' הלא אלהים יחקר זאת כי הוא ידע הצלמות לב : י' כי עלייך הרגנו כל היום נשבענו בצדאן טבחה : י' ערזה למה תישן אדרני הקיצה אל תונה לנצה : י' למה בניך הסתיר תשכח עניינו ולהצנו : י' כי שחה לעפר נשנו דבקה לארץ בטנו : י' קומה עוזרתה לנו ופדרנו למען חסדך :

45 למנצח על שנים לבני קרח משכיל שיר יידית רחש לבי דבר טוב אמר אני מעשי למלך לשוני עט סופר מהיר : ז' יפייפות מבני אדם הוזק חן בשפטותיך על כן ברוך אלהים לעולם : ז' חגור חרבך על ירך גבור הודך והדרך : י' וזהדרך צלה רכב על דבר אמת וענוה צדק ותורך נוראות ימיןך : ז' חצייך שנויים עמים תחתיך יפלו בלב אויבי המלך : י' כסאך אלהים עולם ועד שבט מיישר שבט מלכותך : ז' אהבתך צדק ותשנא רשות על כן משחק אלהים אלהיך שמן שwon מהבריך : י' מר ואהלו קציאות כל בנדתיך מן היכלי שנ מני שמחוק : י' בנות מלכים ביקרותיך נצבה של לימינך בכתרם אופיר : י' שמעי בת וראי

תישיב לך: ¹⁹ תבוא עד דור אבותיו עד נצח לא יראו או: ²⁰ אדם ביקר ולא בין נמשל ככבודות נדמו:

50 מזמור לאסף אל אלהים יהוה דבר ויקרא ארץ מוזרחה שם עד מבאו: ² מצין מכלל יפי אלהים הופיע: ³ יבא אלהינו ואל יחרש אש לפני האבל וסביבו נשערה מאד: ⁴ יקרא אל השמים מעל ואל הארץ לדין עמו: ⁵ אספו לי חסידי כרתי בריתי עלי זבח: ⁶ ווינידו שמיים צדקו כי אלהים שפט הוא סלה: ⁷ שמעה עמי ואדרבה ישראל ואעידה ברך אלהים אלהיך אנחנו: ⁸ לא על זבחיך אוכיהך וועלתיך לנגיד תמיד: ⁹ לא אקח מביתך פר ממכלאתיך עתודים: ¹⁰ כי לי כל חיותו יער בהמות בהררי אלף: ¹¹ ידעת כי עופ הרם וויז שדי עמד: ¹² אם ארעב לא אמר לך כי לי תבל ומלאה: ¹³ האוכל בשר אבירים ודם עתודים אשתח: ¹⁴ זבח לאלהים תורה ושם לעליון נדריך: ¹⁵ וקרני ביום צרה אחילץך ותכבדני: ¹⁶ ולרשע אמר אלהים מה לך לספר حقך ותשא בריתי עלי פיך: ¹⁷ אתה שנאתה מוסר ותשליך דברי אחריך: ¹⁸ אם ראיית נגב ותרץ עמו עם מנפים חלקך: ¹⁹ פיך שלחת ברעה ולשונך הצמוד מרמה: ²⁰ תשב באחד תדבר בבן אמךתן דפי: ²¹ אלה עשיתה והחרשתי דמית היהת אהוה כמוך אוכיהך ואערכה לענייך: ²² ביןנו נא זאת שכחוי אלה פן אשרפ ואין מציל: ²³ זבח תורה יכבדני ושם דרך ארנו בישע אלהים:

51 למנצח מזמור לדוד בבוא אליו נתן הנביא כאשר בא אל בת שבע חנני אלהים כחסך כרב רחמייך מהה פשעי: ² הרבה כבשמי מעוני ומהטהתי טהרני: ³ כי פשעי אני אדע וחטאתי נגיד תמיד: ⁴ לך לבדך חטאתי והרע בענייך עשית למן הצדקה בדברך תוכה בשפטך: ⁵ הן בעוון חולתי ובחתא יחותני אמי: ⁶ הן אמת הפעצ בתחות ובסתם חכמה והודיעני: ⁷ תחתטני באזוב ואתחר תכבשי ונשלג

שיר מזמור לבני קרח גדויל יהוה ומלהל מאד בעיר אלהינו הר קדשו: ² יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון ירכתי צפון קריית מלך רב: ³ אלהים בארמנותיה נודע למשגב: ⁴ כי הנה המלכים נועדו עברו ייחדו: ⁵ המה ראו כן תמהתו נבהלו נחפזו: ⁶ רעדת אחותם שם חיל קוילדה: ⁷ ברוח קדים תשבר אניות תריש: ⁸ כאשר שמענו כן ראיינו בעיר יהוה צבאות בעיר אלהינו אלהים יכונה עד עולם סלה: ⁹ דמיינו אלהים חסך בקרוב היכל: ¹⁰ כשםך אלהים כן תחלתק על קצוי ארץ צדק מלאה ימינו: ¹¹ ישמח הר ציון תגלנה בנות יהודה למגע משפטיך: ¹² סבו ציון והקיפה ספרו מדליה: ¹³ שייתו לבכם לחילה פנסנו ארמנותיה למן הספרו לדור אחרון: ¹⁴ כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא ינהנו על מות:

49 למנצח לבני קרח מזמור שמעו זאת כל העמים האזינו כל ישבי חלד: ² גם בני אדם נם בני איש יחיד עשיר ואביו: ³ פי ידבר חכמתו והגותה לבוי תבונות: ⁴ אתה למשל אונו אפתח בכנור חזית: ⁵ למהaira בימי רע עון עקיבי יסובי: ⁶ הבתחים על חילם וברב עשרם יתחללו: ⁷ אח לא פדה יפדה איש לא יתן לאליהם כפרו: ⁸ ויקיר פרידון נפשם וחדל לעולם: ⁹ ויחיו עוד לנצח לא יראה השחתה: ¹⁰ כי ראה חכמים ימותו יחד כסיל ובער יאבדו ועוזבו לאחרים חילם: ¹¹ קרבים בתיהם לעולם משכנתם לדר ודר קראו בשמותם עלי אדמות: ¹² ואדם ביקר בלב לין נמשל ככבודות נדמו: ¹³ זה דרכם כסל למו ואחריהם בפיקיהם ירצו סלה: ¹⁴>Ctsan לשאול שתו מות ירעם וירדו בס ישרים לבקר וצרים לבבות שאול מזבל לו: (Sheol 15) אך אלהים יפדה נפשי מיד שאול כי יקחני סלה: ¹⁶ אל תירא כי ישר איש כי ירבה כבוד ביתה: ¹⁷ כי לא במותו יקח הכל לא ירד אחריו כבודו: ¹⁸ כי נפשו בחיו יברך וירוך כי

אלבין: 8 המשמעני שsoon ושמחה תגלנה עצמות דכית: 9 הסתר פניך מהטהר וכל עונתי מהה: 10 לב תהור בראלי אלהים ורוח נכוון חדש בקרבי: 11 אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תכח ממנ: 12 השיבה לי ששון ישעך ורוח נדריבת הסמכני: 13 אל מדה פשעים דרכיך וחטאיהם אליך ישבו: 14 הצלני מדמים אלהים אלהי תשועתי תרנן לשוני צדקך: 15 אדני שפתוי תפחה וכי יגיד תהלהך: 16 כי לא תחפץ זבח ואנתה עליה לא תרצה: 17 זבחו אלהים רוח נשברה לב נשבר ונרכה אלהים לא תבוזה: 18 הייטה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלים: 19 אז תחפץ זבחו צדק עולה וככליל אז יעלו על מובחן פרים:

52 למנצח משכיל לדוד בבואה דואג האדמי אריד בשיחיו ואהימה: 3 מקהל אויב מפני עקמת רשות ויגד לשאול ויאמר לו בא דוד אל בית אחימלך מה כי ימיטו עלי און ובאף ישתטמוני: 4 לבי יהיל בקרבי ואimotoות מות נפלו עלי: 5 וראה ורעד יבא כי ותכסני פלצותו: 6 ואמר מי יתן לי אבר כיוונה אעופה ואשכנה: 7 הנה ארליך נרד אלין במדבר סלה: 8 אחישת מפלט לי מרוח סעה מסער: 9 בלו' אדני פלג לשונם כי ראייתי חמס וריב בעיר: 10 יום ולילה יסובבנה על חומתיה ואון ועמל בקרבה: 11 הווות בקרבה ולא ימייש מרחבה תך ומרמה: 12 כי לא אויב יחרפני ואשה לא מאשנאי עלי הנדריל ואסתה ממנה: 13 ואתה אנוש כערכי אלופי ומודיע: 14 אשר ייחדו נמתיק סוד בבית אלהים נהלך ברגנס: 15 ישימות עליינו ירדנו שאול חיים כי רעות במגורות בקרbam: (Sheol h7585)

16 אני אל אלהים אקרה ויהוה יושעuni: 17 ערב ובקר וצחרים אשיכחה ואהמה ווישמע קולי: 18 פדה בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדיו: 19 ישמע על ריענס וישב קדם סלה אשר אין חליפות למור ולא יראו אלהים: 20 שלח ידיו בשלמיyo חלל בריתו: 21 חלקו מהמתה פיו וקרב לבו רכו דבריו משמן ומה פתחות: 22 השלך על יהוה יהבך והוא יכלכלך

לא יתון לעולם מוט לצדיק: ²³ וואתה אליהם מכתם
לבאר שהה אנשי דמים ומרמה לא יחציו ימיהם ואני
אבתח בך:

56 למנצח על יונת אלם רחיקם לדוד מכתם
באחו אותו פלשתים בנת חנני אלהים כי שאפני אנווש
כל היום להם ילחצני: ² שאפו שורדי כל היום כי
רבים לחים לי מרום: ³ יום אירא אני אליך אבטח:
⁴ באלהים אהיל דברו באלהים בטחתי לא אירא
מה יעשהبشر לוי: ⁵ כל היום דברי יעכבי עלי כל
מחשבתם לרע: ⁶ יגورو יצפינו מהה עקב יישמרו
כאשר קו נפשי: ⁷ על און פלט למם באף עמים הורד
אליהם: ⁸ נדי ספרטה אתה שימה דמעתי בנאך
הלא בספרתק: ⁹ או ישבו אויביו אחר ביום אקראי זה
יעדתי כי אלהים לי: ¹⁰ באלהים אהיל דבר ביהוה
אהיל דבר: ¹¹ באלהים בטחתי לא אירא מה יעשה
אדם לי: ¹² עלי אלהים נדריך אשLEM תודת לך: ¹³ כי
הצלת נפשי ממות הלא רגלי מדחוי להתהלך לפני
אליהם באור החיים:

59 למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלחה
שאלול וישמרו את הבית להמיתו הצלני מאיביו אלהי
ממתקוממי תשגבני: ² הצלני מפעלי און ומאנשי
דמים הושענין: ³ כי הנה ארבו לפשוי ינורו עלי עזים
לא פשעי ולא חטאתי יהוה: ⁴ בליך עון ירוצון וכוננו
עורה לקרأتي וראה: ⁵ וואתה יהוה אלהים צבאות
אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל
בגדי און סלה: ⁶ יושבו לערב יהמו ככלב ויסובבו
עיר: ⁷ הנה יביעון בפייהם חרבות בשפטותיהם כי
מי שמע: ⁸ וואתה יהוה תשחק למם תלעג לכל גוים:
⁹ עוז אליך אשמרה כי אלהים משגב: ¹⁰ אלהי חסדו
יקדמוני אלהים יראני בשדרי: ¹¹ על תחרנים פן ישכחו
עמי הניעמו בחילך והוורידמו מגננו אדרני: ¹² חטאתי
פיהם דבר שפתחימו וילכדו בנאנם ומאללה ומכחש
יספרו: ¹³ ככלה בחמהה כללה ואינמו וידעו כי אלהים
משל בעקב לאפסי הארץ סלה: ¹⁴ ווישבו לערב
יהמו ככלב ויסובבו עיר: ¹⁵ הנה ינוען לאכל אם לא
שבעו ויליננו: ¹⁶ ואני אשיר עז וארנן לבקר חסדר

57 למנצח אל תשחת לדוד מכתם בברחו מפני
שאלול במערה חנני אלהים חנני כי בך חסיה נפש
ובצל כנפיך אחסה עד יعبر הוות: ² אקרא לאלהים
עליזון לאל גמר עלי: ³ ישלה משמותים ווישענין حرף
שאפי סלה ישלה אלהים חסדו ואמתה: ⁴ נפשי בתוך
לבאמ אשכבה להטיים בני אדם שניהם חנית וחצים
ולשונם חרב חדה: ⁵ רומה על השמיים אלהים על כל
הארץ כבודך: ⁶ רשות הכנינו לפעמי כפף נפשי כרו
לפני שיחה נפלו בתוכה סלה: ⁷ נכוון לבי אלהים
נכון לבי אשירה ואומרה: ⁸ עורה כבודי עורה הנבל
וכנור אשירה שחר: ⁹ אודך בעמים אדרני איזמרך בל
אמים: ¹⁰ כי נדל עד שמיים חסדר ועד שחקים אמתך:
ונרומה על שמיים אלהים על כל הארץ כבודך:

סלה: אָךְ לְאֱלֹהִים דָּמֵי נֶפֶשׁ כַּי מִמְּנָנוּ תָּקוֹתִי: 6 אָךְ הֽוּא צָרוּי וַיְשׁוּעָתִי מִשְׁגַּבִּי לֹא אָמוֹת: 7 עַל אֱלֹהִים יִשְׁעָה
וּכְבוֹדִי צָרָعִזִּי מִחְסִי בְּאֱלֹהִים: 8 בְּטֻחוּ בָּו בְּכָל עַת
עַם שְׁפָכוּ לְפָנָיו לְבָבָם אֱלֹהִים מִחְסָה לְנוּ סָלה: 9 אָךְ
הַבָּל בְּנֵי אָדָם כֹּזֶב בְּנֵי אִישׁ בְּמַאוֹנִים עַל עֲלוֹת הַמִּתְּהָלָן
מִהְבָּל יִהְדָּה: 10 אָל תִּבְטְּחוּ בַּעֲשָׂק וּבְנוּגָל אֶל תַּהְבָּלָן
חִיל כִּי יִנְבַּא אֶל תְּשִׁירָתוֹ לְבָב: 11 אָחָת דָּבָר אֱלֹהִים
שְׁתִים זֹו שְׁמָעָתִי כִּי עַז לְאֱלֹהִים: 12 וּלְךָ אָדָני חָסֵד כִּי
אתה תְּשִׁלֵּם לְאִישׁ כְּמַעַשְׁוֹה:

63 מִזְמּוֹר לְדָוד בְּהִיּוֹתוֹ בְּמִדְבָּר יְהוּדָה אֱלֹהִים
אָלֵי אֶתְּחַדְּרֵךְ צָמָה לְךָ נֶפֶשׁ כַּמָּה לְךָ בְּשָׁרֵי
בָּאָרֶץ צִיה וַעֲיף בְּלִי מִים: 2 כִּن בְּקָדְשׁ חַווֹּתִיךְ לְרָאֹת
עֵזֶק וּכְבוֹדֶךְ: 3 כִּי טֹב חַסְדֶךְ מְחִים שְׁפָטִי יִשְׁבָּחָנֶךְ:
4 כִּנ אַבְרָכָךְ בְּחֵי בְשָׁמָךְ אֲשָׁא כְּפִי: 5 כְּמוֹ חַלְבָּךְ וְדִשְׁן
הַשְׁבָּעָנֶשׁ וְשְׁפָטִי רְנָנוֹת יְהָלָל פִּי: 6 אָם זְכַרְתָּךְ
עַל יְצֹוּעַ בְּאִשְׁמָרוֹת אַהֲגָה בְּךָ: 7 כִּי הִיְתָה עֹזָתָה לִי
וּבְצָלְכָלָנֶךְ: 8 דְּבָקָה נֶפֶשׁ אַחֲרִיךְ בַּי תִּמְכַה
יְמִינֶךָ: 9 וְהַמָּה לְשֹׁואה יִבְקְשׁוּ נֶפֶשׁ יִבָּאוּ בְּתְּחִთּוֹת
הָאָרֶץ: 10 יִגְּרָהוּ עַל יְדֵי חֶרְבָּנָת שְׁעָלִים יִהְיוּ:
וְהַמֶּלֶךְ יִשְׁמַח בְּאֱלֹהִים יִתְהַלֵּל כָּל הַנְּשָׁבָע בָּו כִּי
יסְכָר פִּי דּוֹבְרִי שָׁקָר:

64 לְמַנְצָחָ מִזְמּוֹר לְדָוד שְׁמָעָ אֱלֹהִים קָולִי בְּשִׁיחִי
מִפְּחָד אֹוֵב חַצְרָהִי: 2 תְּסִתְּרֵנִי מָסֹד מָרוּעִים מְרֻנָּשָׁת
פָּעָלִי אָוֹן: 3 אֲשֶׁר שְׁנַנוּ כְּחַרְבָּב לְשׁוֹנָם דָּרְכוֹ חַצְם
דָּבָר מָר: 4 לִירּוֹת בְּמִسְתְּרִים חָם פְּתָאָם יִרְחָוּ וְלֹא
יִרְאָו: 5 יִחְזֹקוּ לִמּוֹ דָּבָר רָע יִסְפְּרוּ לְטָמֹן מַוקְשִׁים
אָמְרוּ מַיְירָא לָמוֹ: 6 יִחְפְּשׂוּ עַלְתָּת תְּמָנוּ חַפְשׁ מַחְפָּשׁ
וּכְרָב אִישׁ וּלְבָב עַמְקָה: 7 וַיָּרֶם אֱלֹהִים חַץ פְּתָאָם הִי
מְכוֹתָם: 8 וַיְכִשְׁלֹוחַ עַלְיָמוֹ לְשׁוֹנָם יִתְנַדְּדוּ כָּל רְאָה
בָּם: 9 וַיִּירְאָו כָּל אָדָם וַיִּנְדֹּו פָּעָל אֱלֹהִים וְמַעַשְׁוֹה

כִּי הִיְתָה מְשַׁבֵּג לִי וְמַנוֹּס בַּיּוֹם צָר לִי: 17 עַזְיָ אַלְיכָ
אוֹמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגַּבִּי אֶלְהִי חֶסְדִּי:

60 לְמַנְצָחָ עַל שָׁוֹשָׁן עֲדוֹת מְכַתֵּם לְדָוד לְלִמְדָה
בְּהַצְוֹתָה אֶת אָדָם נְהָרִים וְאֶת אָדָם צָוָה וַיָּשֶׁב יוֹאָב
וַיַּךְ אֶת אָדָם בְּנֵיא מֶלֶח שְׁנִים עַשֶּׂר אֶלְף אֱלֹהִים
זַנְחָתָנוּ פְּרַצְתָּנוּ אֶנְפָתָה תְּשֻׁבָּב לְנוּ: 2 הַרְאֹתָה עַמְקָה קַשָּׁה
פְּצָמָתָה רְפָה שְׁבָרִיה כִּי מַתָּה: 3 הַרְאֹתָה עַמְקָה קַשָּׁה
הַשְׁקִירָנוּ יִין תְּרֻעָלה: 4 נַתְּתָה לִירְאִיךְ נֵס לְהַתְּנוּסָס
מִפְּנֵי קַשְׁט סָלה: 5 לְמַעַן יִחְלַצְוּן יִדְידִיךְ הַוּשִׁיעָה
יְמִינֶךָ וְעַנְנוּ: 6 אֱלֹהִים דָּבָר בְּקָרְשׁוּ אַעֲלָה אַחֲלָקָה
שְׁכָם וּמַעַקְסָכוֹת אָמְדָה: 7 לִי גַּלְעֵד וְלִי מְנַשָּׁה וְאַפְרִים
מַעוֹז רַאֲשִׁי יְהוּדָה מַחְקָקִי: 8 מוֹאָב סִיר רַחֲצִי עַל
אֲדָם אַשְׁלִיךְ נַעַלְיָ עַלְיָ פְּלִשְׁת הַתְּרֻעָה: 9 מַיְיָבְלִינוּ
עיר מַצּוֹּר מַיְיָנָה עַד אֲדָרָום: 10 הָלָא אֶתְּחַדְּרֵךְ
זַנְחָתָנוּ וְלֹא תָצָא אֱלֹהִים בְּצָבָאותָנוּ: 11 הַבָּה לְנוּ
עֹזֶת מַצְרָה וְשָׂוא תְּשֻׁוָּת אֲדָם: 12 בְּאֱלֹהִים נַעֲשָׂה חִיל
וְהָוָא יִבּוּס צְרִינוּ:

61 לְמַנְצָחָ עַל נְגִינָת לְדָוד שְׁמַעָה אֱלֹהִים רַנְתִּי
הַקְשִׁיבָה תְּפִלָּתִי: 2 מַקְצָה הָאָרֶץ אַלְיכָ אַקְרָא בְּעַטְפָּה
לְבִי בְּצָרָ יְרוּם מַמְנִי תְּנַחֲנִי: 3 כִּי הִיְתָה מַחְסָה לִי
מַגְדָּל עַז מִפְּנֵי אוֹוֵב: 4 אַגְּוָרָה בְּאַהֲלָךְ עַולְמִים אַחֲסָה
בְּסִתְרֵ כְּנוֹפִיךְ סָלה: 5 כִּי אֶתְּחַדְּרֵךְ אֱלֹהִים שְׁמַעָת לְנַדְרִי
נַתְּתָה יִרְאִי שְׁמָךְ: 6 יִמְיָם עַל יְמִי מֶלֶךְ תּוֹסִיף
שְׁנוֹתִיו כָּמוֹ דָּר וְדָר: 7 יִשְׁבָּעָוּלָם לְפָנֵי אֱלֹהִים חָסָר
וְאֶמְתָּה מַן יִנְצְּרָהוּ: 8 כִּנ אַוְמָרָה שְׁמָךְ לְעַד לְשָׁלְמִי נַדְרִי
יּוֹם יוֹם:

62 לְמַנְצָחָ עַל יִדְוָתָן מִזְמּוֹר לְדָוד אָךְ אֶל אֱלֹהִים
דָּוּמִיה נֶפֶשׁ מִמְּנָנוּ יִשְׁוּעָתִי: 2 אָךְ הוּא צָרוּי וַיְשׁוּעָתִי
מִשְׁגַּבִּי לֹא אָמוֹת רַבָּה: 3 עַד אֲנָה תְּהַותָּה עַל אִישׁ
תְּרַצְּחוּ כָּלְכָלְמָכָר נְטוּיָה נְדָר הַרְחָווִיה: 4 אָךְ מַשְׁאָתָה
יַעֲצֹו לְהַדִּיחָה יַרְצֹו כֹּזֶב בְּפִיו יִבְרָכּוּ וּבְקִרְבָּם יִקְלָלּוּ

השכilio: 10 ישmach צדיק ביהוה והשה בו וויתהלו כל
ישראל לב:

שמעו ואספירה כל יראי אלהים אשר עשה לנפשי:
17 אליו פי קראתי ורומם תחת לשוני: 18 און אם ראיית
בלבי לא ישמע אדרני: 19 אכן שמע אלהים הקשיב
בקול חפלתי: 20 ברוך אלהים אשר לא הסיר חפלתי
וחסרו מatoi:

67 למנצח בנינה מזמור שיר אלהים יהנו וברכנו
אר פניו אתנו סלה: 2 לדעת הארץ דרך בכל נום
ישועתך: 3 יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם:
4 ישמחו וירכנו לאמים כי תשפט עמים מישור ולאמים
בארץ תנחם סלה: 5 יודוך עמים אלהים יודוך עמים
כלם: 6 ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו:
7 יברכנו אלהים וייראו אותו כל אפסי ארץ:

68 למנצח לדוד מזמור שיר יקום אלהים יפיצו
אויביו וינסו משנאיו פניו: 2 כהנדף עשן תנדרף
כהמס דונגן מפני אש יאבדו רשיים מפני אלהים:
3צדיקים ישמחו יעלו לפניה אלהים ויששו בשמהה:
4 שירו לאלהים זמרו שמנו סלו לרכב בערבות ביתה

שמו ועלזו לפניו: 5 אבי יתומים ודין אלמנות אלהים
במעון קדרשו: 6 אלהיםמושיב יהידים ביתה מוציא
אסורים בכישורתך סורדים שכנו צחיחה: 7 אלהים
בצאתך לפני עמק בצדך בישימון סלה: 8 ארץ
רעשה אף שמים נטה מפני אלהים זה סני מפני
אללהים אליו ישראל: 9 גשם נדבות תנוף אלהים
נהלחך ונלאה אתה כוננתה: 10 חיתך ישבו בה תכין
בטובתך לעני אלהים: 11 אדרני יtan אמר המبشرות
צבא רב: 12 מלכי צבאות ידרון ידרון וגנות בית
חילך שלל: 13 אם תשכובן בין שפתים נמי יונה
נחפה בכסף ואברותיה בירקך חרוץ: 14 בפרש שדי
מלכים בה תשלג בצלמון: 15 הר אלהים הר בשן הר
נכנים הר בשן: 16 למזה תרצדון הרים נבננים ההר
חמד אלהים לשכחו אף יהוה ישכן לנצח: 17 רכב
אללהים רבתים אלף שנאן אדרני במ סני בקדש:

65 למנצח מזמור לדוד שיר לך דמיה תהלה
אללהים בציון לך ישלם נדר: 2 שמע חפלת עדיך
כלبشر יבוא: 3 דברי עונת נברעו מני פשעינו אתה
חכפרם: 4 אשרי תבהיר ותקרב ישכן חצריך נשבעה
בטוב ביתה קדרש היכליך: 5 נוראות בצדך העננו
אללה ישענו מבטח כל קצוי ארץ וים רחיקום: 6 מכין
הרים בכחו נאור בנכורה: 7 משכבה שאון ימים שאון
גלאים והמן לאמים: 8 וויראו ישבי קצוטה מאותיך
mozachi בקר וערב תרנין: 9 פקדת הארץ ותשקה
רבת העשרה פלן אלהים מלא מים תכין דגון כי כן
תכינה: 10 תלמידה רוחה נחת גרדיה ברכיבים תמננה
צמחה תברך: 11 עטרת שנת טבחך ומعلنיך ירעופן
דשן: 12 ירעפו נאות מדבר וניל נבות תחרנה:
13 לבשו כרים הצאן ועמקיים יעתפו בר יתרועעו אף
ישרו:

66 למנצח שיר מזמור הריעו לאלהים כל הארץ:
2 זמרו כבוד שמו שמו כבוד תהלו: 3 אמרו לאלהים
מה נורא מעשיך ברב עז ייחשו לך איביך: 4 כל
הארץ ישתחוו לך ויזמרו לך זמרו שマー סלה: 5 לכוכו
וראו מפעלות אלהים נורא עליליה על בני אדם:
6 הפק ים ליבשה נהר עברו ברגל שם נשמהה בו:
7 משל נבורותיהם עולם עניינו בגניםatzפינה הסוררים
אל ירימו למו סלה: 8 ברכו עמים אלהינו והשמיעו
קול תהלו: 9 השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט
רגלנו: 10 כי בחנתנו אלהים צרפתנו צדרף כסף:
11 הבאתנו במצוודה שמתועה במתניינו: 12 הרכבה
אנוש לרשותנו באנו באש ובמים ותוציאנו לרווחה:
13 אבוא ביתה בעולות אשLEM לך נדרי: 14 אשר פצו
שפתי ודבר פי בצר לי: 15 עלות מהם עלה לך עם
קטרת אילים עשה בקר עם עתודים סלה: 16 לכוכו

18 עליה למרום שבית שבי לקחת מותנו באדם ואף
ישבי שער ונגינותו שותי שכר : 13 ואני תפלתי לך
סוררים לשכון יה אלהם : 19 ברוך אדני יום יומם
והוה עת רצון אליהם ברכך חסדך עני באמות ישעך :
20 האל לנו אל למושעות
14 הצלני מטיט ואל אטבעה אנטלה משנאי וממעמקי
וליהוה אדני למותות תוצאות : 21 אך אלהים ימחז ראש
מים : 25 אל התשפתי שבלת מים ואל תבלענו מצולה
איביו קדרך שער מתחלה באשמי : 22 אמר אדני
ואל התאטר עלי באדר פיה : 26 עני יהוה כי טוב חסך
לבם לשון כלביך מאיביהם מנהו : 24 דאו הליכותיך
כרב רחמייך פנה אליו : 27 ואל חסתר פניו מעברך
מכשן אשיך אשיך ממצלות ים : 23 למען תמחץ גנקל
כדי צר לי מהר עני : 28 קרביה אל נפשי גאלת למן
אליהם חילכות אליל מלכי בקרש : 25 קדמו שרים
איבי פדני : 19 אתה ידעת הרפתוי ובשתי וככלתי
אחר ננים בחוק עמלות תופפות : 26 במקהלה ברכו
נדך כל צורדי : 20 חרפאה שברה לבוי ואנושה ואקווה
אליהם יהוה מקור ישראל : 27 שם בנימן צעיר רדם
לנוד ואין ולמנחים ולא מצאת : 21 ויתנו בברותינו
נידך כל צורדי : 22 יהי שלחנם לפניהם
ראש ולצמא יש��ני תמן : 23 תחשכה עיניהם מראות
לפוח ולשלומים למועד : 24 שפק עליהם זעםך וחרון
ומתניתם תמיד המעד : 25 תהיו טירתם נשמה באלהיהם אל יהי
אפק ישנים : 26 כי אתה אשר הכית רדף ואל מכאב חליך
ישב : 26 כי אתה אשר הכית רדף ואל מכאב חליך
יספרו : 27 תנה עון על עונם ואל יבוא בצדקהך :
28 ימחו מספר חיים ועם צדיקים אל יכתבו : 29 ואני
ען וכואב ישותך אליהם תשנבי : 30 אהללה שם
אליהם בשיר ואגדלו בתורה : 31 ותויטב ליהוה משור
פר מקרן מפריס : 32 ראו ענויים ישמחו דרשי אלהים
ויחי לבבכם : 33 כי שמע אל אבויים יהוה ואת אסירו
לא זהה : 34 יהללווה שמים הארץ ימים וכל רמשם
אליהם יושיע ציון ויינה ערי יהודה וישבו שם
35 וירושה : 36 וזרע עבדיו ינהלה ואהבי שמו ישבנו
בנה :
70 למנצח לדוד להזכיר אלהים להצלני יהוה
לעורתי הושה : 2 יבשו ויחפרו מבקשי נפשי סגו אחר
ויכלמו חפציך רעה : 3 ישבו על עקב בשתם האמרם
האח האח : 4 יישעו וישמחו בר כל מבקשיך ויאמרו
תמיד ינדל אלהים אהבי ישותך : 5 ואני עני ואבוי
אליהם חושה לי עורי ומפלטי אתה יהוה אל תאחר :
אליהם עלי : 10 ואבכח בצוות נפשי ותהי לחרפות לי :
11 ואתנה לבוש שק ואהוי להם למשל : 12 ישיחו בי

ישבי שער ונגינותו שותי שכר : 13 ואני תפלתי לך
לנו האל ישועתנו סלה : 20 האל לנו אל למושעות
וליהוה אדני למותות תוצאות : 21 אך אלהים ימחז ראש
איביו קדרך שער מתחלה באשמי : 22 אמר אדני
מכשן אשיך אשיך ממצלות ים : 23 למען תמחץ גנקל
בדם לשון כלביך מאיביהם מנהו : 24 דאו הליכותיך
אליהם חילכות אליל מלכי בקרש : 25 קדמו שרים
איבי פדני : 19 אתה ידעת הרפתוי ובשתי וככלתי
אחר ננים בחוק עמלות תופפות : 26 במקהלה ברכו
שדי יהודה רגמתם שדי זבלון שדי נפתלי : 28 צוה
אליהיך עזק עוזה אלהים זו פעלת לנו : 29 מהיכלך
על ירושלים לך יובילו מלכים שי : 30 גנער חית קנה
עדת אבירים בענלי עמיים מתרפס ברצוי כספי בור
עמים קרובות יחפזו : 31 יאתיו חשמנים מני מצרים
גוש תריין ידיו לאלהים : 32 ממילכות הארץ שירדו
לאלהים זמרו אדני סלה : 33 לרביב בשמי שמי קדם
הן יzion בקהלו קולעו : 34 חנו עז לאלהים על ישראל
גנותו ועזו בשחקים : 35 גורא אלהים ממקדשים אל
ישראל הוא נתן עז ועתצמות לעם ברוך אלהים :

69 למנצח על שושנים לדוד הושיעני אלהים כי
באו מים עד נפש : 2 טבעתי בין מצולה ואני מעמד
באתוי במעמקי מים ושבלת שטפתי : 3 גונתי בקראי
נהר גנוןינו כלו עני מיחל לאלהי : 4 רבבו משורות
ראשי שנאי חنم עצמו מצמיהו איבי שקר אשר לא
גולתו או אשיב : 5 אלהים אתה ידעת לאלתי ואשמות
מך לא נכחדו : 6 אל יבשו כי קויך אדני יהוה צבאות
אל יכלמו כי מבקשיך אלהי ישראל : 7 כי עליך נשأتي
חרפה כסתה כלמה פנו : 8 מזור היהתי לאחי וככרי
לבני אמי : 9 כי קנתה ביתך אכלתני וחרפות חורףיך
נפלו עלי : 10 ואבכח בצוות נפשי ותהי לחרפות לי :
11 ואתנה לבוש שק ואהוי להם למשל : 12 ישיחו בי

ירח: 8 ווירד מים עד ים ומנהר עד אפסי ארץ: 9 לפניו יכרעו ציים ואביו עפר ילחכו: 10 מלכי תרשיש ואים מנהה ישבו מלכי שבא וסבא אשר יקריבו: 11 וישתחוו לו כל מלכים כל גוים יעבדוהו: 12 כי יציל אבינו משוע ונען ואין עוז לו: 13 יהס על דל ואבינו ונפשות אבינו יושיע: 14 מותוק ומהמס יגאל נפשם וייקר דם בעניינו: 15 ויחיו ויתן לו מזוהב שבא בר בארץ בראש הרים ירעש כלבנון פריו וייציצו מעיר כעשב הארץ: 16 יהיו שמו לעולם לפני שם יניןשמו ויתברכו בו כל גוים יאשרו: 18 ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו: 19 ובברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן: 20 כללו תפלות דוד בן ישע:

73 מזמור לאסף אך טוב לישראל אלהים לבריבב: 2 ואני כמעט נתוי רגלי Cain שפכה אשורי: 3 כי קנאתי בחוללים שלום רשעים אראה: 4 כי אין חרצבות למותם ובריא אלום: 5 בעמל אנוש אינמו עם אדם לא יגנוו: 6 לכן ענקתמו נואה יעטף שיט חמס למו: 7 יצא מהלב עינמו עברו משכיות לבב: 8 ימיקו וידברו ברע עشك ממורים ידברו: 9 שתו בשמיים פיהם ולשונם תהלך בארץ: 10 לכן ישיב עמו הלם ומילא ימכו למו: 11 ואמרו איכה ידע אל ויש דעה בעליון: 12 הנה אלה רשעים ושלוי עולם השנו חיל: 13 אך ריק זכיתו לבבי ואראחן בנקoon כפי: 14 ואהדי גנווע כל היום ותוכחות לבקרים:

15 אם אמרתי אספרה כמו הנה דור בניך בנדתי: 16 ואחשבה לדעת זאת عمل היא בעניין: 17 עד אבוא אל מקדשי אל אבינה לאחריהם: 18 אך בחלוקת תשיות למו הפלתם למשאות: 19 איך היו לשמה כרניע ספו תמו מן בלחות: 20 כחלום מהקיזן אדני בעיר ורוזיפ ארץ: 7 יפרח בימי צדיק ורב שלום עד בל' צלמים תבזה: 21 כי יתחמצ לבבי וכליותי אשთונן:

71 בך יהוה חסity אל אbowה לעולם: 2 בצדקהך תצלילנו ותפללנו הטה אליו אונך והושענין: 3 היה לי לצור מעון לבוא תמיד צוית להושענין כי סלעי ומצדדי אתה: 4 אלהי פלטנו מיד רשות מכה מעול וחומץ: 5 כי אתה תקוטרי אדרני יהוה מבתחים מנעוורי: 6 עלייך נסמכתי מבטן ממעי אמי אתה גוזי בך תהלהי תמיד: 7 כמושת הייתה לרבים אתה מהשי עוז: 8 ימלא פי תהלהך כל היום תפארתך: 9 אל השליכני לעת זקנה ככלות כחוי אל התזובני: 10 כי אמרו אויבי לי ושמרי נשפי נועציו יחדו: 11 לאמר אלהים עזבו רדפו והפשחו כי אין מציל: 12 אלהים אל תרחק ממנה אלהי לעזרתך היישה: 13 יבשו יכלו שני נשפי יעטו חרפיה וככלמה מבקשי רעתך: 14 ואני תמיד איחל והוספה על כל תהלהך: 15 פי יספר הצדקהך כל היום תשועתך כי לא ידעת ספרות: 16 אבוא בוגרות אדרני יהוה אוכר צדקהך לבך: 17 אלהים למדתני מנעוורי ועד הנה אני נפלאותיך: 18 וגם עד זקנה ושיבה אלהים אל העזובני עד אנייד וזועך לדוח לכל יבוא גבורתך: 19 וצדקהך אלהים עד מרום אשר עשית נדלות אלהים מי מכוך: 20 אשר הראיתנו צרות רבות ורעות השוב תחניינו ומתהמות הארץ תשוב העליין: 21 תרב נדלתי ותשכ תנחמוני: 22 גם אני אודך בכל נבל אמרתך אלהי אומרה לך בכור קדוש ישראל: 23 תרננה שפתוי כי אומרה לך נפשי אשר פדיית: 24 גם לשוני כל היום תהגה צדקהך כי בשו כי חפרו מבקשי רעתך:

72 לשלהה אלהים משפטיך למלך תן וצדקהך לבן מלך: 2 ידין עמק בצדק ועניך במשפט: 3 ישאו הרים שלום עם נגבאות בצדקה: 4 ישפט עוני עם יושיע לבני אבינו וירדא עושק: 5 ייראך עם שם שלפני ירח דור דורות: 6 ירד כמטר על נז כרכיבים ורוזיפ ארץ: 7 יפרח בימי צדיק ורב שלום עד בל' צלמים תבזה: 21 כי יתחמצ לבבי וכליותי אשתונן:

22 ואני בעיר ולא אדרע בהמות היבטי עמק: 23 ואני תמיד עמק אחות ביר ימיינ: 24 בעצח תנהני ואחר כבוד תקחני: 25 מי לי בשם ועמך לא חפצתי באץ: 26 כליה שארוי ולכבי צור לבבי וחלקו אלהים לעולם: 27 כי הנה רחיקין יאבדו הצמתה כל זונה מנק: 28 ואני קרבת אלהים לי טוב שתו באדני יהוה מהשי בספר כל מלאכותיך:

74 משכיל לאסף למה אלהים זנחה לנצח יעשן אפק בצאן מרעיתך: 2 זכר עדתך קנית קדם נאלת שבת נחלתק הר ציון זה שכנת בו: 3 הרימה פעםיך למשאות נצח כל הרע אויב בקדש: 4 שאנו צריך בקרב מוערךשמו אותם אותות: 5 יודע כambilא למללה בסבך עז קרדמות: 6 ועת פתוחה יהוד בכשיל וכילפת יהלמון: 7 שלחו באש מקדש לארכ' חללו משכן שמק: 8 אמרו בכלם נינים יהוד שרפו כל מועדי אל הארץ: 9 אותן תני לא ראיינו אין עוד נבייא ולא אהנו ידע עד מה: 10 עד מתי אלהים יחרף צר נאץ אויב שמק לנצח: 11 למלה תשיב ידק וימינך מקרב חוקך כליה: 12 ואלהים מלכי מקדם פעל ישועה בקרב הארץ: 13 אתה פורהת בעזק ים שבת רashi תנינים על המים: 14 אתה רצצת ראש לוייתן תנתנו מאכלל לעם לציים: 15 אתה בקעת מעין ונחל אתה הובשת נהרות איתן: 16 לך יום אף לך לילה אתה הכננות מאור ושם: 17 אתה הצבת כל נבולות ארץ קיז וחרכ' אתה יצרתם: 18 זכר זאת אויב חרף יהוה ועם נבל נאצ'ו שמק: 19 אל תתן לחית נשח תורך היה ענייך אל תשכח לנצח: 20 הבט לברית כי מלאו מחשי הארץ נאות חמס: 21 אל ישב דך נכלם עני ובאיון יהללו שמק: 22 קומה אלהים ריבבה ריבך וכבר חרפהך מנין נבל כל היום: 23 אל תשכח קול צריך שאון קמיך עלה תמיד:

75 למנצח אל תשחת מזמור לאסף Shir הדרינו לך אלהים הדרינו וקרוב שמק ספרו נפלאותך: 2 כי אכח מועד אני מישרים אשפט: 3 נמנים ארץ וכל ישבה אנכי הכנתי עמודיה סלה: 4 אמרתי להוללים אל תהלו ולרשעים אל תרימו קרן: 5 אל תרימו למרום קרנכם תדברו בצוואר עתק: 6 כי לא ממושג וממערב ולא מדבר הרים: 7 כי אלהים שפט זה ישפי וזה ירים: 8 כי כוס ביד יהוה ויין חמץ מלא מסך וינר מווה אך שמריה ימכו ישתו כל רשי ארץ: 9 ואני אניד לעלם אומרה לאלהי יעקב: 10 וכל קרני רשיים אניד עתרומגה קרנות צדיק:

76 למנצח בנגנית מזמור לאסף Shir נודע ביהודה אלהים בישראל נдолל שמו: 2 ויהיו בשלם סכו ומעונתו בציון: 3 שמה שבר רשמי קשת מגן וחרב ומלחה מה סלה: 4 נאדור אתה אדריך מההרדי טראף: 5 אשтолלו אבירי לב נמו שנותם ולא מצאו כל אנשי חיל ידיהם: 6 מגערתך אלהי יעקב נרדם ורכב וסוס: 7 אתה נורא אתה והמי יעד לפניך מאו אפק: 8 משמי השמעת דין ארץ וראה ושקתה: 9 בקום למשפט אלהים להושיע כל עני הארץ סלה: 10 כי חמת אדם תודך שאירית חמתה תחגר: 11 ונדרו ושלמו ליהוה אלהיכם כל סביבו יובילו שי למורה: 12 יבצר רוח נגידים נורא למלכי הארץ:

77 למנצח על ייחון לאסף מזמור קולי אל אלהים ואצעקה קולי אל אלהים והאוין אליו: 2 ביום צרכי אדני דרשתך ידי ללה נגרה ולא תפוג מאניה הנחט נפשי: 3 אזכרה אלהים ואהמיה אשיהה ותתעטף רוחך סלה: 4 אחות שמרות עני נפעמתי ולא אדבר: 5 חשבתי ימים מקדם שנות עולם: 6 אזכרה נגנית בי לילה עם לבבי אשיהה ויחפש רוחך: 7 הלוילים יונח אדני ולא יסיף לדוצאות עוד: 8 דאספ לנצח חסדו

הכה צור ויובנו מים ונחלים ישטפו הנם לחים יוכל התה
אם יכין שאר לעמו: ²¹ לבן שמע יהוה ויתעבר ואש
נסקה ביעקב וגם אף עלה בישראל: ²² כי לא האמיןו
באליהם ולא בטחו בישועתו: ²³ ויצו שחקים ממעל
ודלתי שמיים פתח: ²⁴ וימטר עליהם עלייהם מן לאכל ורدن
שמיים נתן להם: ²⁵ לחים אבירים אכל איש צידה שלח
להם לשבע: ²⁶ יסע קדרים בשמיים ווינהג בעוז תימן:
²⁷ וימטר עליהם כעפר שאר וכחול ימים עוף כנף:
²⁸ ויפל בקרב מהנה סביב למשכנותינו: ²⁹ ויאכלו
וישבעו מאר ותאותם יבא להם: ³⁰ לא זרו מותאותם
עוד אכלם בפייהם: ³¹ ואף אלהים עלה בהם ויהרג
במשמニアם ובחרוי ישראל הכריע: ³² בכל זאת חטאו
עוד ולא האמיןו בנפלאותיו: ³³ ויכל בהבל ימיהם
ושנותם בבהלה: ³⁴ אם הרגום ודרשו והבו ושהרו
אל: ³⁵ ויזכרו כי אלהים צורם ואל עליון נאלם:
³⁶ ויפתחו בפיהם ובולשותם יכובו לו: ³⁷ וללבם לא
נכון עמו ולא נאמנו בבריתו: ³⁸ והוא רחום יכפר
עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיד כל
חמתו: ³⁹ ויזכר כיبشر המה רוח הולך ולא ישוב:
⁴⁰ כמה ימרוחה במדבר יציבוותו בישימון: ⁴¹ וישבו
וינסו אל וקדוש ישראל התו: ⁴² לא זכרו את ידו
יום אשר פדם מני צר: ⁴³ אשר שם במצרים אותן אתו
ומופתו בשירה צען: ⁴⁴ ויהפוך לדם יאריהם ונוליהם
בל ישתוין: ⁴⁵ ישלח בהם ערב ויאכלם וצפרדע
ותשחיתם: ⁴⁶ ויתן לחסיל יבולם ווינעם לאrabba:
⁴⁷ יירג בברד גפנם ושקמותם בחנמל: ⁴⁸ ויסגר לברד
בעירים ומקניהם לרשפים: ⁴⁹ ישלח בהם חרוץ אפו
עברה וזעם וצراה משלחת מלאכי רעים: ⁵⁰ יפלס
נתיב לאפו לאחשך ממות נפשם וחיתם לדבר הסניר:
⁵¹ וויך כל בכור למצרים ראשית אונים באחלי חם:
⁵² ויסע צאן עמו ווינהג כעדר במדבר:
לבטח ולא פחרדו ואת אויביהם כסעה חיים: ⁵⁴ ויביאם
גמר אמר לדרכך ודר: ⁹ השכח חנוטה אל אם קפץ באף
רחמייו סלה: ¹⁰ ואמר חלוותיו הוא שנות ימיין עליון:
¹¹ אזכיר מעלייה כי אוכרה מקדם פלאך: ¹² והניתי
בכל בעל ובעל לוחתך אשיה: ¹³ אלהים בקדש
דרך מי אל נдол כל אלהים: ¹⁴ אתה האל עשה פלא
הודעת בעמים עזך: ¹⁵ נאלת בדורע עמק בני יעקב
ויסוף סלה: ¹⁶ ראויך מים אלהים ראויך מים ייחלו אף
ירנו תהומות: ¹⁷ זרמו מים עבות קול נתנו שחקים אף
חציציך יתהלך: ¹⁸ קול רעמק בNELNG האIRO ברקים
תבל רגזה ותרעש הארץ: ¹⁹ בימים דרך ושביליך
בימים רבים ועקבותיך לא נדע: ²⁰ נחיתת צאן עמק
ביד משה ואהרן:

78 משביל לאסף האזינה עמי תורתך השו אונכם
לאמרי פי: ² אפתחה במשל פי אביעה חידות מני
קדם: ³ אשר שמענו ונודעם ואבותינו ספרו לנו: ⁴ לא
נכחד מבניהם לדור אחרון מספרים תהליכי יהוה
ועוזזו ונפלאותיו אשר עשה: ⁵ ויקם עדות ביעקב
ותורה שם בישראל אשר צוה את אבותינו להודיעם
לבניהם: ⁶ למען ידעו דור אחרון בנם יולדך יקמו
ויספרו לבניהם: ⁷ וישימו אלהים כסלים ולא ישכחו
מעלי אל ומצותיו ניצרו: ⁸ ולא יהיה כאבותם דור
סורר ומהרה דור לא הchein לבו ולא נאמנה את אל
רווח: ⁹ בני אפרים נושא רומי קשת הפקו ביום קרבי:
¹⁰ לא שמרו ברית אלהים ובתורתו מאנו לכלכת:
¹¹ וישכחו עלילותיו ונפלאותיו אשר הראם: ¹² גנד
אבותם עשה פלא בארץ מצרים שדה צען: ¹³ בקע
ים ויעברים ויצב מים כמו נד: ¹⁴ ווינחם בענן יומם
וכל הלילה באור אש: ¹⁵ יבקע צרים במדבר וישק
כתהמות הרבה: ¹⁶ ווינצא נזולים מסלע ווירד כנהרות
מים: ¹⁷ וויסיפו עוד לחטא לו למורת עליון בציה:
¹⁸ וינסו אל כלכם לשאל אכל לנפשם: ¹⁹ וידברו
באלוהים אמרו היוכל אל לערך שלחן במדבר: ²⁰ הן

אל נבול קדשו היר זה קנטה ימיינו:⁵⁵ ווינגרש מפניהם גוים ויפלים בחבל נחלה וישכן באלהלים שבטי לדר ודר נספר תhalbך:

80 למנצח אל שנים עדות לאסף מזמור רעה: שראל האונה נהג כצאן יוסף ישב הכרובים הופיעה:¹ לפניו אפרים ובנימן ומנסה עוררה את גבורתך ולכה לישעתה לנו:² אלהים השיבנו והאר פניך ונושעה:³ יהוה אלהים צבאות עד מתי עשנת בתפלת עמק:⁴ האכלתם לחם דמעה ותשקמו בדמעות עמק:⁵ תשיםנו מדורן לשכניינו ואיבינו ילענו לנו:⁶ שליש: תשיםנו מדורן לשכניינו ואיבינו ילענו לנו:⁷ אלהים צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה:⁸ גפן פניה לפניה ממצרים תסיע תגרש גוים ותטעה:⁹ פניה לפניה ותשרש שרשיה ותמלא ארץ:¹⁰ כסו הרים צלה ונעפה ארזי:¹¹ התשלחה קצירה עד ים ואל נהר יונקוטיה:¹² למה פרצת גדריה ואורה כל עברי דרך:¹³ יכרסמנה חזיר מעיר ויזו שדי ירענה:¹⁴ אלהים צבאות שוב נא הבט משימים וראה ופקד נפן זאת:¹⁵ וכנה אשר נתעה ימינך ועל בן אמצתה לך:¹⁶ שרפיה באש כסואה מנערת פניך יאבדו:¹⁷ תהי ירד על איש ימינך על בן אדם אמצת לך:¹⁸ ולא נסוג ממרק החינו ובשמד נקרוא:¹⁹ יהוה אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה:

81 למנצח על המהית לאסף הרינו לאלהים שעונו הרינו לאלהי יעקב:¹ שאו זמרה ותנו תפ כנור נעים עם נבל:² תקוו בחדר שופר בכסה ליום חנו:³ כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב:⁴ עדות ביהסףשמו בצאתו על ארץ מצרים שפת לא ידעתו אשמע:⁵ ההיסטוריה מסבל שכמו כפי מדור העברנה:⁶ בצורה קראת ואחלץ ענק בסתר רעם אבחנך על מי מריבה סלה:⁷ שמע עמי ואידעה בר ישראל אם תשמע לי:⁸ לא יהוה בר אל זר ולא תשתחווה לאל נכר:⁹ אגצי יהוה אלהיך המעלך מארץ מצרים הרחוב פיך ואמלאהו:¹⁰ וולא שמע עמי

ישראל:¹¹ ווינסו ויבנרו את אלהים עליון ועדותיו לא שמרו:¹² ווינסו ויבנרו כאבותם נהפכו כקשת רמייה:¹³ יוכישו בימות ובפסיליהם يكنיאו:¹⁴ אלהים ויחעבρ וומאס מאר בישראל:¹⁵ וויטש משכן שלו אהל שכן באדם:¹⁶ וויתן לשבי עוז ותפארתו ביד צר:¹⁷ ווינגד להרב עמו ובנהלו התעבר:¹⁸ בחורי או אלה אש ובתולתו לא הוללו:¹⁹ כהניו בחרב נפלו ואלמנתו לא תביבינה:²⁰ וויקץ כיישן ארני כנבוד מתרנן מيون:²¹ וויך צריו אחר הרפת עולם נתן לו:²² ווימאס באهل יוסף ובשבט אפרים לא בחר:²³ וויבחר את שבט יהודה את הרכזון אשר אהב:²⁴ וויבן כמו רמיום מקדשו הארץ יסדה לעולם:²⁵ וויבחר בדור עבריו ויקחחו ממכלאת צאן:²⁶ מאחר עלות הביאו לרעות בייעקב עמו ובישראל נחלתו:²⁷ ווירעם כחם לבבו וכתבונות כפי ינחים:

79 מזמור לאסף אלהים באו גוים בנחלתק טמא את היכל קדרש שמו את ירושלים לעיים:¹ נתנו את נבלת עבריך מאכל לעוף השמים בשר חסידיך לחיתו ארץ:² שפכו דם כמים סביבות ירושלים ואין קובר:³ היהינו חרפה לשכניינו לעג וקלס ללבבותינו:⁴ עד מה יהוה תאנף לנצח תבער כמו אש קנאתק:⁵ שפרק חמתק אל הגוים אשר לא ידועך ועל מלכות אשר בשמד לא קראו:⁶ כי אכל את יעקב ואת נודה השמו:⁷ אל תוצר לנו עונת ראשונים מהר יקרמוני רחמייך כי דלונו מאד:⁸ עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שマー והצילנו וככפר על חטאינו למען שמן:⁹ למה יאמרו הגוים איה אלהיהם יודע בנוים לעיניינו נקמתם דם עבדיך השוףך:¹⁰ תבוא לפניך אנקת אסир כנדל ורועך הותר בני תמותה:¹¹ והשכניינו שבעתים אל חיקם חרפתם אשר חרוף

84 למונצח על הגנית לבני קרח מזמור מה ידידות משכנתויך יהוה צבאות: ² נכספה וגם כלתה נשפי לחצרות יהוה לבי ובשרי ירננו אל אל חי: ³ גם צפוף מצאה בית ודרור קן לה אשר שתה אפרהיה את מזבחותיך יהוה צבאות מלכי ואלהי: ⁴ אשריו יושבי ביתך עוד יהלוך סלה: ⁵ אשרי אדם עוז לו בך מסילות בלבכם: ⁶ עברי בעמק היבוא מעין ישיתויהם נטרכות יעתה מורה: ⁷ ילכו מהיל אל חיל יראה אל אלהים בציון: ⁸ יהוה אלהים צבאות אלהים והבט פני מישיך: ¹⁰ כי טוב יום בחצריך מאלף בחזרתי הסתופף בבית אלהי מדור באהלי רשות: ¹¹ כי שמש וממן יהוה אלהים חן וכבוד יתן יהוה לא ימנע טוב להלכים בתמים: ¹² יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך:

85 למונצח לבני קרח מזמור רציות יהוה ארץ שבת שבות יעקב: ² נשאת עון עמוק כסית כל חטאיהם סלה: ³ אספה כל עברתך השיבות מהרון אפק: ⁴ שובנו אלהי ישענו והפר כעסך עמו: ⁵ הלוועלים תנוף בנו תמשך אפק לדוד ודר: ⁶ הלא אתה תשוב תחינו ועמך ישמחו בך: ⁷ הראנו יהוה חסיך וישבך תנת לנו: ⁸ אשמעה מה ידבר האל יהוה כי ידבר שלום אל עמו ואל חסידיו ואל ישבו לכסללה: ⁹ אך קרוב ליראיו ישעו לשכן כבוד בארץנו: ¹⁰ חסיך ואמתה נפנשו צדק ושלום נשקו: ¹¹ אמת הארץ תצמה וצדק משימים נשקה: ¹² גם יהוה יתן הטוב וארצנו תנת יובליה: ¹³ צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמו:

86 תפלה לדוד הטה יהוה אונך עני ואביו אני: ² שמרת נפשי כי חסיד אני הוועש עבדך אתה אלהי הבוטח אליך: ³ חנני אדני כי אליך אקרה כל היום: ⁴ שמח נפש עבדך כי אליך אדרני נפש אשא:

לקולי וישראל לא אבה לי: ¹² ואשלחו בשירותם לבם ילכו במועצתויהם: ¹³ לו עמי שמע לי ישראל בדרכי יהלכו: ¹⁴ כמעט אויביהם אכנייע ועל צריהם אשיב ידי: ¹⁵ משנאיך יהוה יכחשו לו ויהו עתם לעולם: ¹⁶ ויאכילהו מחלב חטה ומוצר דבש אשבייך:

82 מזמור לאסף אלהים נצב בעדרת אל בקרב אלהים ישפט: ² עד מתי תשפטו עול ופני רשעים תשאו סלה: ³ שפטו דל ויתום עני ורש הצדיקו: ⁴ פלטו דל ואביו מיד רשעים הצללו: ⁵ לא ידעו ולא יבינו בחשכה יתהלך ימוטו כל מוסדי ארץ: ⁶ אני אמרתוי אלהים אתם ובני עליון כלכם: ⁷ אכןadam תמותון וכאחד השרים תפלו: ⁸ קומה אלהים שפתח הארץ כי אתה תנחל בכל הרים:

83 שיר מזמור לאסף אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל: ² כי הנה אויביך יהמינו ומשנאייך נשאו ראש: ³ על עמק יערימו סוד ויתיעצו על צפונייך: ⁴ אמרו לך ונכחידם מגוי ולא זכר שם ישראל עוד: ⁵ כי נועצנו לב יחדו עלייך ברית יכרתו: ⁶ אהלי אדם וישמעאים מואב והגרים: ⁷ גבל ועמון ועמלק פלשת עם ישבי צור: ⁸ גם אשור נולה עם היו זרוע לבני לוט סלה: ⁹ עשה להם כמדין כסיסרא כיבין בנחל קייזון: ¹⁰ נשמדו בעין דאר היה רמן לאדרמה: ¹¹ שיתמו נדריכמו כערב וכזאב וכזבח וכצלמנע כל נסיכמו: ¹² אשר אמרו נירשה לנו את נאות אלהים: ¹³ אלהי שיתמו כנגלן קחש לפני רוח: ¹⁴ כאשר תבער יער וכלהבה תלחט הרים: ¹⁵ כן תרדפס בסערך ובסופתך תבהלם: ¹⁶ מלא פניהם קלון ויבקשו שמק יהוה: ¹⁷ יבשו ויבהלו עדי עד ויחפרו ויאבדו: ¹⁸ וידעו כי אתה שמק יהוה לבך עליון על כל הארץ:

כִּי אַתָּה אֱדֹנִי טוֹב וְסָלֶח וְרַב חֵסֶד לְכָל קָרְאֵיךְ: 6 האזינה יהוה תפלתי והקשיבת בקול החנוןתי:
 10 הַלְמָתִים חָשָׁה פֶּלֶא אֶם רְפָאִים יְקֻמוּ יוֹדוֹךְ סָלה:
 11 הַיּוֹסֵף בְּקַבֵּר חַסְדָּךְ אִמְונָתְךָ בְּאַבְדּוֹן: 12 היודע
 בְּחַשֵּׁךְ פֶּלֶא וְצַדְקָתְךָ בָּאָרֶץ נְשִׁיהָ: 13 ואני אליך
 יְהוָה שֹׁועֵתִי וּבְבַקֵּר תִּפְלְתִּי תְּקִדְמִךְ: 14 לממה יהוה
 תָּזִהֵן נְפָשִׁי תִּסְתִּיר פְּנֵיךְ מִמְנִי: 15 עני אני וגוע מנער
 נְשָׂאֵת אֲמִיךְ אֲפֹנוֹהָ: 16 עלי עֲבָרוּ חֲרוֹנִיךְ בְּעוֹתִיךְ
 צְמָתוֹתְנוּ: 17 סְבוּנוּ כִּמִּים כָּל הַיּוֹם הַקִּיפוּ עַל יְהָדָה:
18 הרחקת מִמְנִי אַהֲבָה וּרְעֵבָה מִידָּעִי מִחְשָׁךְ:

89 מִשְׁכֵּל לְאַיִתְנָה אֲזֹרְחוֹ חַסְדֵּי יְהוָה עַולָּם
 אֲשִׁירָה לְדָרְךְ וְדָר אֲוֹדֵעַ אִמְונָתְךָ בְּפִי: 2 כי אמרתי
 עַולָּם חַסְדֵּי יְבָנָה שְׁמִים תְּכַן אִמְונָתְךָ בָּהֶם: 3 כָּרְתִּי
 בְּרִית לְבָחֵרִי נְשָׁבָעָתִי לְדוֹד עֲבָדִי: 4 עד עַולָּם אָכִין
 זְרַעַךְ וּבְנִוְתִּי לְדָרְךְ וְדָרָךְ סְסָאֵךְ סָלה: 5 וַיּוֹדוּ שְׁמִים
 פֶּלֶא יְהוָה אֲרֵף אִמְונָתְךָ בְּקַהְלָתְךָ דִּשְׁמִים: 6 כי מי בשחק
Sheol h7585) 14 אלהים זדים קמו עלי ועדת ערי צים
 יָעַרְךְ לְיְהוָה יִדְמָה לְיְהוָה בְּבָנָיו אֶלְים: 7 אל נְעָרָץ
 בְּסָוד קְרָשִׁים רַבָּה וּנוֹרָא עַל כָּל סְבִיבוֹן: 8 יְהוָה
בקשו נשוי ולא שמוך לנדרם: 15 ואתה אדני אל רחום
 אֱלֹהֵי צָבָאות מִי כָּמוֹקְחַסִּין יְהָה וְאִמְונָתְךָ סְבִיבוֹתִיךְ: 9 עַתָּה מְוֹשֵׁל בְּנָאוֹת הַיּוֹם בְּשָׂאוֹ גָּלוֹי אַתָּה תִּשְׁבַּחַם:
וְחַדְרֵי אֲרָבָה שְׁעָרֵי צִיּוֹן מִכְלֵל מִשְׁכּוֹנָות יַעֲקֹב: 10 יְהוָה
וְחַדְרֵי עִיר הָאֱלֹהִים סָלה: 11 אָזְכִּיר רַחֲבָה וּבְכָל
לִדְעֵי הַנָּהָר פְּלַשְׁת וְצָור עַם כּוֹשׁ זָהָר שָׁם: 12 וְלִצְיוֹן
יָאמֵר אָשׁ וְאִשׁ יָלֵד בָּה וְהָוָא יִכְנַהֵן עַלְיוֹן: 13 יְהוָה
יִסְפֶּר בְּכַתּוֹב עַמִּים זֶה יָלֵד שָׁם סָלה: 14 וּשְׁרִים
כְּחַלְלִים כָּל מְעֵנִי בָּךְ:
Sheol h7585) 15 בְּמִתְּמִימָה חָפְשֵׁי כָּמוֹחֲלִילִים שְׁכִבִּים
כָּנְבָר אִין אִיל: 16 אָזְכִּיר בְּתַלְמִידִים עַם יְוֹרְדִי בָּור הַיּוֹתִי
לְעָנוֹת מִשְׁכֵּל לְהַמִּן אֲזֹרְחוֹ יְהוָה אֱלֹהֵי יְשֻׁוּתִי וְ
צָעַקְתִּי בְּלִילָה נְגָדָךְ: 17 תְּבֹא לְפָנֵיךְ תִּפְלְתִּי הַתָּהָ
אָזְנָךְ לְרָנָתִי: 18 כִּי שְׁבָעָה בְּרַעֲוֹתָנִי וְחֵי לְשָׁאָול
הַגְּנוּעָו: 19 נְחַשְּׁבָתִי עַם יְוֹרְדִי בָּור הַיּוֹתִי
כָּבָר אֲשֶׁר לֹא זְכָרָה עוֹד וְהָמָה מִידָּךְ נְגָוָו: 20 שְׁתִּינִי
כָּבָר תְּהִתָּיו בְּמַחְשָׁכִים בְּמַצְלָות: 21 עַלְיִ סְמָכָה
חַמְתָּךְ וְכָל מִשְׁבָּרִיךְ עֲנִיתָ סָלה: 22 הַרְחָקָתָ מִידָּעִי
מִמְנִי שְׁתִּינִי תּוֹעֲבוֹת לְמַנוּ כָּלָא וְלֹא אַצָּא: 23 עַנִּי דָּאָבָה

24 ואמונהו וחסדי עמו ובשמי תרומת קרנו: ²⁵ ושמתי
ביס ידו ובנהרות ימיינו: ²⁶ הוא יקראני אבי אתה אלוי
וכחמתך נבהלנו: ⁸ שת עונתינו לננדך עלמנון למאור
פניך: ⁹ כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו
הנה: ¹⁰ ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בנכורת
שמנונים שנה ורחלם עמל ואון כי נז חיש ונעה: ¹¹ מי
ירודע עז אפק וכיראתק עברתך: ¹² למנות ימינו כן
הודע ונבא לבב חכמה: ¹³ שובה יהוה עד מתי והנהם
על עבריך: ¹⁴ שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה
בכל ימינו: ¹⁵ שמנחנו כימות עניתנו שנות ראיינו רעה:
¹⁶ יראה אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם: ¹⁷ ויהי
نعم אדני אלהינו עליינו ומעשה ידינו כוננה עליינו
ומעשה ידינו כוננה:

91 ישב בסתר עלין בצל שדי יתלן: ² אמר
לי יהוה מהCSI ומצודתי אלהי אבטח בו: ³ כי הוא
צ'ילך מפח יקוש מרבר הווות: ⁴ באברתו יסך לך
ותחת כנפיו תהססה צנה וסחרה אמותו: ⁵ לא תירא
מפחך לילה מחץ יעופ יומם: ⁶ מדבר באפל יהלך
מקטב ישוד צהרים: ⁷ ייפל מצדך אלף ורבעה מימינך
אליך לא יגש: ⁸ רק בעיניך תביט ושלמת רשותים
תראה: ⁹ כי אתה יהוה מהCSI עליון שמות מעונך:
¹⁰ לא תאננה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך: ¹¹ כי
מלאכיו יצוחה לך לשמרך בכל דרכיך: ¹² על כפים
ישאונך פן תנף באבן רגליך: ¹³ על שחל ופטן תדריך
תרמס כפיר ותגין: ¹⁴ כי בי חشك ואפלתו אשגבחו כי
ירדעשמי: ¹⁵ יקראני ואענחו עמו אני בצרה אחלהצחו
ואכברהך: ¹⁶ ארך ימים אשבעהך ואראהו בישועתי:

92 מזמור Shir ליום השבת טוב להדות לי יהוה
ולזומר לשמדך עליון: ² להגיא בבקר חסדך ואמונהך
בלילות: ³ עלי שעשור ועלי נבל עלי הגינוי בכנור:
⁴ כי שמחתני יהוה בפועל במעשה ידיך ארנן: ⁵ מה
נדלו מעשיך יהוה מארען עמוקך מוחשבייך: ⁶ איש בעיר
זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יהלך: ⁶ בבקר

יציע וחלף לערב ימולל ויבש: ⁷ כי כלינו באפק
וכחמתך נבהלנו: ⁸ שת עונתינו לננדך עלמנון למאור
פניך: ⁹ כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו
הנה: ¹⁰ ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בנכורת
שמנונים שנה ורחלם עמל ואון כי נז חיש ונעה: ¹¹ מי
ירודע עז אפק וכיראתק עברתך: ¹² למנות ימינו כן
הודע ונבא לבב חכמה: ¹³ שובה יהוה עד מתי והנהם
על עבריך: ¹⁴ שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה
בכל ימינו: ¹⁵ שמנחנו כימות עניתנו שנות ראיינו רעה:
¹⁶ יראה אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם: ¹⁷ ויהי
نعم אדני אלהינו עליינו ומעשה ידינו כוננה עליינו
ומעשה ידינו כוננה:

בשחק נאמן סלה: ³⁸ ואתה נזהת ותתמא התהברת עם
משיחך: ³⁹ נארתה ברית עברך חלلت לארץ נרו:
פרצת כל גדרתו שנות מבצורי מוחתה: ⁴⁰ שההו
כל עברי דרך היה חרפה לשכניו: ⁴¹ הרימות ימין
צראו השמחת כל אויביו: ⁴² אף תשיב צור חרבו ולא
הקיימו במלחמה: ⁴³ השבת מטהריו וכסאו לארץ
מגורה: ⁴⁴ הקדחת ימי עולםיו העטית עליון בושה
סללה: ⁴⁵ עד מה יהוה תסתור לנצח תבער כמו אש
חמתך: ⁴⁶ זכר אני מה חלד על מה שוא בראת כל
בני אדם: ⁴⁷ מיר נבר יהוה ולא יראה מות ימלט نفسه
מיד שאול סלה: ⁴⁸ מיר נבר יהוה ולא יראה מות ימלט نفسه
ארני נשבעת לדוד באמונתך: ⁴⁹ זכר ארני חרפת
עבדיך שאתי בחיקו כל רכבים עמיים: ⁵⁰ אשר חרפוי
אויביך יהוה אשר חרפוי עקבות משיחך: ⁵¹ ברוך
יהוה לעולם אמן ואמן:

90 תפלה למשה איש האלים אדני ממען אתה
היית לנו בדרך ודרך: ² בטרם הרים ילדו ותחולל
ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה אל: ³ תשב אנווש
עד דכא ותאמר שבו בני אדם: ⁴ כי אלף שנים
בעיניך כיים אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה:
⁵ זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יהלך: ⁶ בבקר

לא ידע וכסיל לא יבין את זה: 7 בפרה רשעים כמו
עשה ויציו כל פעלי און להshedim עדי עד: 8 ואתה
מרום לעלם יהוה: 9 כי הנה איביך יהוה כי הנה
איביך יאבדו יתפזרו כל פעלי און: 10 ותרם כראים
קרני בלתי בשמן רענן: 11 וחתבט עני בשורי בקמים
על מרעים תשמענה אוני: 12 צדיק כתמר יפרח
כארו לבנון ישגה: 13 שתולים בבית יהוה בחצרות
אליהינו פריחו: 14 עוד יוכון בשיבה דשנים ורעננים
יהיו: 15 להגידי כי ישר יהוה צורי ולא עלתה בו:

93 יהוה מלך גאות ללבש יהוה עז התאזור אף
תכוון תבל כל תמוות: 2 נכוון כסאך מאו מעולם אתה:
3 נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם ישאו נהרות
דכימ: 4 מקלות מים רבים אדריכים משבריהם אדריך
במרום יהוה: 5 עדתיך נאמנו מאד לביתך נאה קדש
יהוה לאך ימים:

94 אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע: 2 הנסא שפט
הארץ השב גמול על נאים: 3 עד מתי רשעים יהוה עד
מתי רשעים יعلו: 4 יביעו ידברו עתק יתאמרו כל
פעלי און: 5 עמק יהוה ידכוו ונחלתו יענו: 6 אלמנה
ונר יהרגנו ויתומם ירצחו: 7 ויאמרו לא יראה יה ולא
יבין אלהי יעקב: 8 בינו בערים בעם וכיסילים מתי
תשכילד: 9 הנטע און הלא ישמע אם יציר עין הלא
יביט: 10 היסר גוים הלא יוכיה המלמד אדם דעת:
11 יהוה ירע מחשבות אדם כי המה הבל: 12 אשריו
הגבר אשר תיסרנו יה ומורתך תלמדנו: 13 להשקיות
לו מימי רע עד יכרה לדשע שחת: 14 כי לא יטש יהוה
עמו ונחלתו לא יעכ: 15 כי עד צדק ישוב משפט
ואחריו כל ישרי לב: 16 מי יקום לי עם מרעים מי
יתיזבב לי עם פעלי און: 17 לולי יהוה עורתה לי
כמעט שכנה דומה נפשי: 18 אם אמרתוי מטה רגלי
חסוך יהוה יסעדני: 19 ברב שרעפי בקרבי תנומיך
ישענשו נפשי: 20 הויחברך כסא הווות יוצר عمل על-

95 לכונרנה ליהוה נרעה לזרע ישענו: 2 נקדמה
פניו בתודה בזמורות נריע לו: 3 כי אל נдол יהוה
ומליך נдол על כל אלהים: 4 אשר בידו מחקרי ארץ
ותועפות הרים לו: 5 אשר לו הום והוא עשה וישבת
ידיו יצרו: 6 באו נשתחווה ונכרעה נברכה לפניה יהוה
עשנו: 7 כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו
היום אם בקהלו תשמעו: 8 אל תקשׁו לבעכם כמוריבה
יום מסה במדבר: 9 אשר נסנו אבותיכם בחנוון נם
ראו פعلى: 10 ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם חמי¹
לבבם והם לא ידעו דרכיו: 11 אשר נשבעתי באפי
אם יבואן אל מנוחתי:

96 שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל הארץ:
2 שירו ליהוה ברכו שמו בשרו מיום ליום ישועתו:
3 ספרו בנים כבודו בכל העמים נפלאותיו: 4 כי
נדול יהוה ומhalb מאד נורא הוא על כל אלהים:
5 כי כל אלהי העמים אלילים והוא שמיים עשה:
6 הווד והדר לפניו עז ותפארת במקדשו: 7 הבו ליהוה
משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועו: 8 הבו ליהוה
כבוד שמו שאו מנחה ובאו לחצdroתו: 9 השתחוו
ליהוה בהדרת קדרש חילו מפניו כל הארץ: 10 אמרו
יביט: 11 יהוה ירע מחשבות אדם כי המה הבל: 12 אשריו
בגנים יהוה מלך אף תכוון תבל כל תמוות ידין עימים
במושרים: 13 ישבו השמיים ותגל הארץ ירעם הום
ומלאו: 14 יעלז שדי וכל אשר בו או ירננו כל עצי
יער: 15 לפניו יהוה כי בא כי בא לשפט הארץ ישפט
תבל בצדוק ועמים באמונותו:

97 יהוה מלך תgal הארץ ישמחו אים רבים:
2 ענן וערפל סביביו צדק ומשפט מכון כסאו: 3 אש
לפניו תכל ותלהת סביב צרייו: 4 האירו ברקיו תבל
ישענשו נפשי: 20 הויחברך כסא הווות יוצר عمل על-

- 100** מזמור לתודה הריעו ליהוה כל הארץ:
 מלפני אדרון כל הארץ: 6 הגינו השמיים צדקו וראו
 כל העמים כבודו: 7 יבשו כל עבדי פסל המתתלים
 באלים השתחו לו כל אללים: 8 שמעה ותשמה
 ציון ותגלנה בנות יהודה למען משפטיך יהוה: 9 כי
 אתה יהוה עליון על כל הארץ מאד נעלית על כל
 אללים: 10 אהבי יהוה שנאו רע שמר נפשות חסידייו
 מיר רשותים יצילם: 11 אור זרע לצדיק ולישרוי לב
 טהרה: 12 שמחו צדיקים ביהוה והודו לזכר קדשו:
- 101** לדוד מזמור חסד ומשפט אשירה לך יהוה
 אומרת: 2 אשכילה בדרך תמים מתי תבוא אליו
 אתהך בתרם לבבי בקרב ביתך: 3 לא אשית לננד
 עיני דבר בליעל עשה סטים שנאתי לא ידבר بي:
 4 לבב עקש יסור מני רע לא אדע: 5 מלושני בסתר
 רעהו אותו אצמיות גבה עיניהם ורחב לבב אותו לא
 אוכל: 6 עינו בונמי ארץ לשבה עמדיה הלך בדרך
 תמים הוא ישרתני: 7 לא יש בקרב ביתך עשה רמיה
 דבר שקרים לא יכון לננד עינו: 8 לבקרים אצמיות
 כל רשי ארצך להכרית מעיר יהוה כל פעלי און:
- 102** הפללה לעני כי יעטף ולפניך יהוה ישפּ שיחו
 יהוה שמעה תפלתי ושועתי אליך תבוא: 2 אל הסתר
 פניך מمنי ביום צר לי הטה אליו אזעך ביום אקרא
 מהר עני: 3 כי כלו בעשן ימי ועצמותי כמו קר נחרו:
 4 הוכחה כעשב ויבש לביו כי שכחתי מאכל לחמי:
 5 מוקל אנטחי דבקה עצמי לבשריו: 6 דמייתי לך את
 מדבר הייחודי ככוכ חרבות: 7 שקדתי ואהייה כצפור
 בודד על גג: 8 כל היום חרפוني אויבי מהוללי בי
 נשבעו: 9 כי אפר כלחם אכלתי וشكוי בבכי מסכתיה:
 10 מפוני עמוק וקצפק כי נשאתי ותשלייכני: 11 ימי
 צצל נטו ואני כעשב איבש: 12 ואתה יהוה לעולם
 תשב וocrך לדר ודר: 13 אתה תקים תרחת ציון
 כי עת לchnה כי בא מועד: 14 כי רצוי עבדיך את
 אבניתה ואת עפרה יתנו: 15 ויריאו גויים את שם יהוה
 וכל מלכי הארץ את כבודך: 16 כי בונה יהוה ציון
 נראה בכבודך: 17 פנה אל תפלת העරער ולא בזה
- ראתה ותחל הארץ: 6 הרים כדונג נמסו לפני יהוה
 מלפני אדרון כל הארץ: 6 הגינו השמיים צדקו וראו
 כל העמים כבודו: 7 יבשו כל עבדי פסל המתתלים
 באלים השתחו לו כל אללים: 8 שמעה ותשמה
 ציון ותגלנה בנות יהודה למען משפטיך יהוה: 9 כי
 אתה יהוה עליון על כל הארץ מאד נעלית על כל
 אללים: 10 אהבי יהוה שנאו רע שמר נפשות חסידייו
 מיר רשותים יצילם: 11 אור זרע לצדיק ולישרוי לב
 טהרה: 12 שמחו צדיקים ביהוה והודו לזכר קדשו:
- 98** מזמור שריו ליהוה שיר חדש כי נפלאות
 עשה הושיעה לו ימינו וורעו קדשו: 2 הודיע יהוה
 ישועתו לעני הניגנו גלה צדקהתו: 3 זכר חסדו ואמוןתו
 ליבת ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו:
 4 הריעו ליהוה כל הארץ פצחו ורנו וזרמו: 5 זמרו
 ליהוה בכדור בכדור וקול זמרה: 6 בחצרות וקול
 שופר הריעו לפני המלך יהוה: 7 יורם הים ומלאו
 תבל וישבי בה: 8 נהרות ימינו כף יחד הרים ירנו:
 9 לפניו יהוה כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק
 ועמים במישרים:
- 99** יהוה מלך ירנו עמים ישב כרובים תנוט
 הארץ: 2 יהוה בציון נדול ורם הוא על כל העמים:
 3 יודו שחק נדול ונורא קדוש הו: 4 ווע מלך משפט
 אהב אתה כוננת מושרים משפט וצדקה ביעקב אתה
 עשית: 5 רומנו יהוה אלהינו והשתחוו להדר רגליו
 קדוש הו: 6 משה ואהרן בכתנו ושמואל בקראי
 שמו קראים אל יהוה והוא יען: 7 בעמוד ענן ידבר
 אליהם שמרו עדתיו וחק נתן להם: 8 יהוה אלהינו
 אתה עניתם אל נשא היהת להם ונתקם על עליותם:
 9 רומנו יהוה אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש
 יהוה אלהינו:

104

ברכי נפשי את יהוה אלהי נדלה מארח הור והדר לבשת: 2 עטה אור כשלמה נוטה שמיים כירעה: 3 המקורה במים עליותיו השם עבים רכובו המהלך על כנפי רוח: 4 עשה מלאכיו רוחות משרתו אש להט: 5 יסיד ארץ על מוכנאה בל תמות עולם ועד: 6 תחום כלבוש כסיתו על הרום יעמדו מים: 7 מן נערתך ינוסון מן קול רעמק ייחפוון: 8 יעלו הרום וירדו בקעות אל מקום זה יסדה להם: 9 נבול שמת בל יעברון כל ישובון לכוסות הארץ: 10 המשלח מעינים בנחלים בין הרום יהלכוון: 11 ישקו כל חיותו שדי שברופאים צמאם: 12 עליהם עופר השמומים ישכון מבין עפאים יתנו קול: 13 משקה הרום מעליותיו מפרי מעשיך תשבע הארץ: 14 מצמיהח חציר לבהמה ושב לעבדת האדם להוציא לחם מן הארץ: 15 ווין שמח לבב אנווש להצחיל פנים משמן ולהם לבב אנווש יסעד: 16 ישבעו עצי יהוה אדרוי לבנון אשר נתע: 17 אשר שם צפרים יקנו חסידה ברושים ביתה: 18 הרום הגבאים ליעלים סלעים מהסה לשפניהם: 19 עשה ירחה למועדים שימוש ידע מבואו: 20 תשת חשק ויהי לילה בו תרמש כל חיתו יעד: 21 הכהפירים שניים לטרפ ולבקש מאל אכלם: 22 תורה השמש אספון ואל מעונתם ירבצoon: 23 יצא אדם לפعلו ולבדרתו עדי ערבות: 24 מה רבו מעשיך יהוה כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנייך: 25 וזה היום גдол ורחב ידים שם רמוש ואין מספר חיות קטנות עם נדלות: 26 שם אניות יהלכוון לויתן זה יצרת לשחק בו: 27 כלם אליך ישברון تحت אכלם בעתו: 28 תנת להם ילקטוון חפתה ידק ישבעון טוב: 29 תסתיר פניך יבחלוון תסף רוחם יגועון ואל עפרם ישובון: 30 תשלח רוחך יבראוון ותחדש פנו אדמה: 31 יהיו כבוד יהוה לעולם ישמה יהוה במעשייו: 32 המבivist לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו: 33 אשירה ליהוה

את הפלתם: 18 תכתיב זאת לדוד אחרון ועם נברא הילל יה: 19 כי השkop ממרום קדשו יהוה ממשימים אל ארץ הביט: 20 לשמע אנקת אסיר לפתח בני תמותה: 21 לספר בציון שם יהוה ותהלתו בירושלם: 22 בהקבץ עמים יהדו וממלכות לעבד את יהוה: 23 ענה בדרךך כחו קוצר ימי: 24 אמר אליו אל תעלני בחציכיימי בדור דורים שנותיך: 25 לפנים הארץ יסדה ומעשה ידריך שמים: 26 הנה יאבדו ואתה תעמד וככלם כבנד יבלו כלבוש תחליפם ויחלפו: 27 ואתה הוא ושנותיך לא יתמו: 28 בני עבדיך ישכנו וורעם לפניך יכון:

103

لدוד ברכי נפשי את יהוה וכל קרבתי את שם קדשו: 2 ברכי נפשי את יהוה וכל השכחו כל נמוליו: 3 הסלה לכל עונכי הרפה לכל תחלאייכי: 4 הנואל משחת היוכי המעתרכי חסד ורחמים: 5 המשביע בטוב עדיך תהדרש כנסר נערוכיכי: 6 עשה צדקות יהוה ומשפטים לכל שעוקים: 7 יודיע דרכיו למשה לבני ישראל עליותיו: 8 רחום וחנן יהוה ארך אפים ורב חסד: 9 לא לנצח יריד ולא לעולם יטור: 10 לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונתינו גמל עליינו: 11 כי כנבה שמים על הארץ גבר חסדו על יראיון: 12 כרחק מורה ממערב הרהיק ממנו את פשעינו: 13 כרחם אב על בניהם רחם יהוה על יראיון: 14 כי הוא ידע יצרכנו זכור כי עפר אנחנו: 15 אנווש כחציר ימייו כציז השדה כן יציז: 16 כי רוח עברה בו ואינו ולא יכירנו עוד מקוםנו: 17 ויחסיד יהוה מעולם ועד עולם על יראיון וצדקתו לבני בניהם: 18 לשמרי בrichtו ולזורי פקדיו לעשותם: 19 יהוה בשמיים הchein כסאו וממלכותו בכל משללה: 20 ברכו יהוה מלאכיו נבריי כה עשי דבריו לשמע בקהל דבריו: 21 ברכו יהוה כל צבאו משרתו עשי רצונו: 22 ברכו יהוה כל מעשיו בכל מקומות ממשלו ברכי נפשי את יהוה:

בחיי אומה לאלהי בעודו: ³⁴ יערב עליו שיחי אני
ושמה ביהוה: ³⁵ יתמו חתאים מן הארץ ורשעים עוד
אין ברכי נפשי את יהוה הלויה:

105 הדרו ליהוה קראו בשם הודיעו בעמים
עלילתו: ² שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו:
זההלו בשם קדשו ישמח לב מבקש יהוה: ⁴ דרכו
יהוה ועו בקשו פניו תמיד: ⁵ זכרו נפלאותיו אשר עשה
מפתח ומשפט פיו: ⁶ זרע אברהם עבדו בני יעקב
בחוריו: ⁷ הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו:

106 זכר לעולם בירתו דבר צוה לאלף דור: ⁹ אשר
כרת את אברהם ושבועתו לישחק: ¹⁰ ועמידה ליעקב
לחק לישראל ברית עולם: ¹¹ לא אמר לך את ארץ
כנען חבל נחלהכם: ¹² בהיותם מתי מספר כמעט
ונרים בה: ¹³ יוויתהלו מני אל גוי מממלכה אל עם

אחר: ¹⁴ לא הניח אדם לעסקם וויכח עליהם מלכים:
¹⁵ אל תנעו במשיחו ולنبيי אל תרעו: ¹⁶ ויקרא רעב
על הארץ כל מטה לחם שבר: ¹⁷ שלח לפניהם איש
לעבד נמכר יוסף: ¹⁸ ענו בכל גלilio בROL באה
נפשו: ¹⁹ עד עת בא דבריו אמרת יהוה צרפתחו:

²⁰ שלח מלך ויתורהו משל עמים ויפתחו: ²¹ שמו
אדון לbijתו ומשל בכל קניינו: ²² לאסר שריון בנפשו
זוקני יחכם: ²³ ויבא ישראל מצרים ויעקב נר בארץ
חם: ²⁴ ויפר את עמו מאיד ויעצמו מצריו: ²⁵ הפק
לבם לשנא עמו להתנצל בעבדיו: ²⁶ שלח משה עבדו
בארץ חם: ²⁷ שלח חשק ויחשך ולא מרדו את דבריו:

²⁸ הפק את מינוים לדם וימת את דגיהם: ³⁰ שרץ
ארצם צפראדים בחרדי מלכיהם: ³¹ אמר ויבא ערב
כנים בכל נבולם: ³² נתן נשמייהם ברד אש להבות
בארצם: ³³ ויך גפנם ותאנתם וישראל עז נבולם:

³⁴ אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר: ³⁵ ויאכל כל
שב בארצם ויאכל פרי אדמתם: ³⁶ ויך כל בכור

בארכэм ראשית לכל אונם: ³⁷ וויצוים בכסף וזהב
ואין בשכתיו כושל: ³⁸ שמה מצרים בצתם כי נפל
פחרם עליהם: ³⁹ פרש ענן למסך ואש להoir לילה:
שאל ויבא שלו ולחתם שמיים ישביעם: ⁴¹ פחה צור
ויזבו מים הלכו בציות נהר: ⁴² כי זכר את דבר
קדשו את אברהם עבדו: ⁴³ וויצא עמו בשושן ברנה
את בחורייו: ⁴⁴ ויתן להם ארצוות גוים וعمل לאמים
ירשו: ⁴⁵ בעבר ישרמו חוקיו ותורתיו ינצרו הלויה
יה:

הלויה הדרו ליהוה כי טוב כי לעולם
חסדו: ² מי ימלל נברות יהוה ישמע כל תהלה:
אשרי שמרי משפט עשה צדקה בכל עת: ⁴ זכרני
יהוה ברצון עמוק פקדני ביושעך: ⁵ לראות בטיבת
בחוריך לשמה בשמה נזיך להתהלך עם נחלתך:
חטאנו עם אבותינו העוני הרשענו: ⁷ אבותינו
במצרים ימדו על ים סוף: ⁸ ווישיעם למען שמו
חסידך וימרו על ים סוף: ⁹ ויגער בים סוף ויחרב וויליכם
להודיע את נברותה: ¹⁰ ויוישיעם מיד שונא ויואלים מיד
בתהומות כמדבר: ¹¹ ויוישיעם מיד שונא ויואלים מיד
אויב: ¹² ויכסו מים צרים אחד מהם לא נותר:
ויאמינו בדבריו ישרו תהלה: ¹³ מהרו שכחו
מעשי לא חכו לעצתו: ¹⁴ ויתאו תואה במדבר
וינסו אל בישימון: ¹⁵ ויתן להם שאלתם וישלח רוזן
בנפשם: ¹⁶ ויקנאו למשה במתנה לאחרן קדוש יהוה:
תפתח ארץ ותבלע דתן ותכס על עדת אבירם:
ותבער אש בעתרם להבה תהלה רשעים: ¹⁹ יעשו
עגל בחרב ווישחו למסכה: ²⁰ וימירו את כבודם
בחבנית שור אכל עשב: ²¹ שכחו אל מושיעם עשה
נדלות במצרים: ²² נפלוות בארץ חם נראות על
ים סוף: ²³ ויאמר להשמידם לזרע משה בחוריו עמד
בפרץ לפניו להшиб חמתו מהשחית: ²⁴ וימאסו בארץ
חמדה לא האמינו לדבריו: ²⁵ וירגנו באחדיהם לא

שמעו בקול יהוה: 26 ווישא ידו להם להפיל אותם במדבר: 27 ולהפיל זרעם בנויים ולזרותם בארכות: 28 ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחיו מתים: 29 ויכעיסו במעלהם ותפרץ בהם מגפה: 30 וויעמד פינחס ויפל תחצץ המגפה: 31 ותחשב לו לצדקה לדרכו ודר ערד עולם: 32 ויקציפו על מי מריבה וירע למשה בעבורם: 33 כי המרו את רוחו ויבטה בשפטיו: 34 לא השמידו את העמים אשר אמר יהוה להם: 35 וויתערכו בניים וילמדו מעשיהם: 36 וויעברו את עצביהם והיה להם למקש: 37 ויזבחו את בנייהם ואת בנותיהם לשדים: 38 וישפכו דם נקי דם בנייהם ובנותיהם אשר זבחו לעצבי כנען ותתנף הארץ בדים: 39 וויטמא במעשיהם ווינו במעלייהם: 40 וויחר אף יהוה בעמו ויתעב את נחלתו: 41 וויתנס ביד גויים וימשלו בהם שנאים: 42 ווילחצום אויביהם ויכנעו תחת ידם: 43 פעמים רבות יצילים והמה ימרו בעצתם וימכו בעונם: 44 ווירא בצר להם בשמי את רנתם: 45 וויזכר אל מהוו חפצם: 31 ווישמו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: 32 ווירמנוהו בקהל עם ובמושב קנים והללווה: 33 ישם נהרות למדבר ומוצאי מים לצמאן: 34 ארץ פרי למלחה מרעת ישבי בה: 35 ישם מדבר לאגם מים ואرض ציה למצאי מים: 36 ווישוב שם רעים ויכוננו עיר מושב: 37 ווירדעו שדות ווישטו כרמים וויעשו פרי התבואה: 38 ווירכם וירבו מאד ובהמתם לא מעית: 39 ווימעטו ווישחו מעדך רעה ווינו: 40 שפק בו על נדיבים וויתעם בתהו לא דרך: 41 ווישגב אביוון מעוני ווישם צaan משפחות: 42 יראו ישראלים ווישמו וכל עולקה קופצה פיה: 43 מי חכם ווישمر אלה וויתבוננו חסדי יהוה:

108 שיר מזמור לדוד נכון לבי אליהם אשירה ואומרה אף כבודי: 2 עורה הנבל ובנור עיריה شهر: 3 אודך בעמים יהוה ואומרך כל אמים: 4 כי נдол מעל שמיים חסיך ועד שחקיים אמתך: 5 רוממה על

107 **הרו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו:**
2 **יאמרו נאoli יהוה אשר נאלם מיד צר:** 3 **ומארכות קבצם ממזרחה וממערב מצפון ומים:** 4 **תעו במדבר בישימון דרך עיר מושב לא מצאו:** 5 **רעים נם צמאים נפשם בהם התעטף:** 6 **ויצעקו אל יהוה בצר להם ממזקוטיהם יצילים:** 7 **וירדריכם בדרך ישירה לכלת אל עיר מושב:** 8 **וירדו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם:** 9 **כי השבע נפש שקקה ונפש רעבה מלא טוב:** 10 **ישבי חשק וצלמות אסורי עני וברול:** 11 **כי המרו אמריו אל ועצת עליון נאצו:** 12 **ויכנע**

שמות אליהם ועל כל הארץ כבודך : 6 למן יחלצון ידיך הושיעה ימוך וענני : 7 אלהים דבר בקדשו עלזה אהלקה שכם ועמק סכות אמדר : 8 לי גלעד לי מנשה ואפרים מעוז ראשיו יהודה מהקקי : 9 מואב סיר רחצי על אדום אשלי נעל עלי פלשת אתרעה : 10 מי יבלני עיר מבצר מי נהני עד אדום : 11 הלא להושיע משפטינו :

110 לדוד מזמור נאם יהוה לאדני שב לימי עד אישת איביך הדם לרגליך : 2 מטה עז ישלח יהוה מצוין רדה בקרב איביך : 3 עמק נדבת ביום חילך בהדרי קדש מרחם משרח לך טל ילדייך : 4 נשבע יהוה ולא ינחים אתה כהן לעולם על דברתו מלכי צדק : 5 אדני על ימינו מבחן ביום אפו מלכים : 6 ידין בנים מלא גוויות מבחן ראש על ארץ רבה : 7 מנהל בדרך ישתה על כן ירים ראש :

111 הללו יה אודה יהוה בכל לבב בסוד ישרים ועדת : 2 גדים מעשי יהוה דרושים לכל חפצייהם : 3 הווד והדר פועלו וצדקו עמדת לעד : 4 זכר עשה לנפלאתיו חנון ורחום יהוה : 5 טרפף נתן ליראיו זיכר לעולם בריתו : 6 כח מעשיו הניד לעמו לחת להם נחלת גוים : 7 מעשי ידיו אמת ומשפט נאמנים כל נחנן ליתמייו : 8 סמכים לעד לעולם עשים באמת וישר פקדיו : 9 פרדות שלח לעמו צוחה לעולם בריתו קדוש ונורא שמו : 10 ראשית חכמה יראת יהוה שכל טוב לכל עשייהם תחולתו עמדת לעד :

112 הללו יה אשרי איש ירא את יהוה במצוותו חפץ מאד : 2 גיבור הארץ יהיה זרעו דור ישרים יברך : 3 חון ועשר בכיתו וצדקו עמדת לעד : 4 זרח בחשך אור לישרים חנון ורחום וצדיק : 5 טוב איש חונן ומלה יכלכל דבוריו במשפט : 6 כי לעולם לא מוט לזכור עולם יהיה צדיק : 7 משמוועה רעה לא ירא נכוון לבו בטח ביהוה : 8 סמוד לבו לא יידא עד

שםם אליהם ועל כל הארץ כבודך : 6 למן יחלצון ידיך הושעה ימוך וענני : 7 אלהים דבר בקדשו עלזה אהלקה שכם ועמק סכות אמדר : 8 לי גלעד לי מנשה ואפרים מעוז ראשיו יהודה מהקקי : 9 מואב סיר רחצי על אדום אשלי נעל עלי פלשת אתרעה : 10 מי יבלני עיר מבצר מי נהני עד אדום : 11 הלא אלהים זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאותינו : 12 הבה לנו עורת מצר וושא תשועת אדים : 13 באלהים נעשה חיל והוא יbos צרינו :

109 למנצח לדוד מזמור אלהי תהליyi אל תחרש : 2 כי פירשׁ ופי מרמה עלי פתחו דברו אתי לשון שקר : 3 ודברי שנאה סבוני וילחמוני חנמ : 4 תחת אהבתך ישתננו וαι הפלחה : 5 יושימו עלי רעה תחת טובה ושנאה תחת אהבתך : 6 הפקר עלי רשותן יעמד על ימינו : 7 בהשפטו יצא רשות ותפלתו תהיה לחתאה : 8 יהיו ימיו מעטים פקדתו יכח אחר : 9 יהיו בניו יתומים ואשתו אלמנה : 10 ונגע ינוועו בניו ושאל לו ודרשו מהרבותיהם : 11 ינקש נושא לכל אשר לו ויבזו זרים יניעו : 12 אל יהי לו משך חסד ואלי יהי חונן ליתמייו : 13 יהי אחריתו להכרית בדור אחר ימח שםם : 14 יזכיר עון אבותיו אל יהוה וחטא אמו אל תמה : 15 יהי ננד יהוה תמיד ויכרת מארץ וכרכ : 16 יען אשר לא זכר עשות חסד וירדרף איש עני ואבינו ונכחא לבב למותה : 17 ויאח הקלה ותבוואה ולא חפץ בברכה ותרחק ממנה : 18 וילבש קללה כמדוי ותבא כמים בקרבו וכשמן עצמותיו : 19 תהיה לו כבנד עיטה ולמזה תמיד יchnerה : 20 זאת פעלת שטני מאת יהוה והדברים רע על נפשי : 21 ואתה יהוה אדני עשהarti למן שמק כי טוב חסך הצלני : 22 עני ואבינו אנכי ולבי חלל בקרבי : 23 כצל נתנותו נהלך נערתו כארבה : 24 ברכיו כשלו מוצם ובשרי כחש משמן : 25 ואני הייתי חרפה להם יראוני

אשר יראה בצדיו: 9 פזר נתן לאביווים צדקהתו עמדת
הארץ נתן לבני אדם: 17 לא המתים יהללו יה וילא
כל ירדי דומה: 18 ואנתנו נברך יה מעתה ועד עולם
ההלו יה:

116 אהבת כי ישמע יהוה את קולי תחנוני:
2 כי הטה אנו לוי ובימי אקרא: 3 אפפני חבל מות
ומצרי שאל מצאוני צרה וינוון נמצא: (h7585 Sheol)
4 ובשם יהוה אקרא אנה יהוה מלטה נפשי: 5 חנוון
יהוה וצדיק ואלהינו מרחם: 6 שמר פתאים יהוה
דלותיו ולוי יהושיע: 7 שובי נפשי למנוחיכי כי יהוה
נמל עלייכי: 8 כי חלצת נפשי ממות את עניין מן
דמעה את רגליך מדהי: 9 אתה לך לפני יהוה בארץות
החיים: 10 האמנתוי כי אדבר אני עניתי מאד: 11 אני
אמרתי בחפות כל האדם כוב: 12 מה אשיב ליהוה
כל תנמולותיו עלי: 13 כוס ישועות איש ואבשם יהוה
אקרא: 14 נדרי ליהוה אשלים ננדח נא לכל עמו:
15 יקר בעני יהוה המותה לחסידייו: 16 אנה יהוה
כי אני עבדך אני עבדך בן אמרתך פתחת למוסרי:
17 לך אזובה זבח תוריה ובשם יהוה אקרא: 18 נדרי
לייהוה אשלים ננדח נא לכל עמו: 19 בחצרות בית
יהוה בתוככי וירושלם ההלו יה:

117 ההלו את יהוה כל גוים שבחוותו כל האמים:
2 כי נבר עליינו חסדו ואמת יהוה לעולם ההלו יה:

118 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: 2 יאמר
נא ישראל כי לעולם חסדו: 3 יאמרו נא בית אהרן
כי לעולם חסדו: 4 יאמרו נא יראי יהוה כי לעולם
חסדו: 5 מן המצר קראתי יה ענני במרחבי יה: 6 יהוה
לי לא אירא מה יעשה לי אדם: 7 יהוה לי בעורי ואני
אראה בשנאי: 8 טוב לחסוט ביהוה מבטח באדם:
9 טוב לחסוט ביהוה מבטח בנדריבים: 10 כל גוים
סבירוני בשם יהוה כי אמילים: 11 סבירוני סביבוני
בשם יהוה כי אמילים: 12 סבירוני כדבוריהם דעתכו כאש

עלך קרנו תרום בכבוד: 10 רשות יראה וכעס שני
יחרך ונמס תאوت רשעים תאבד:

113 ההלו יה ההלו עבדי יהוה ההלו את שם
יהוה: 2 יהיו שם יהוה מברך מעתה ועד עולם:
3 מזורה שמש עד מבוא מחהל שם יהוה: 4 רם על
כל גוים יהוה על השמיים כבודו: 5 מי כי יהוה אלהינו
המנביה לשבת: 6 המשפלי לראות בשם וברץ:
7 מקימי מעפר דל מאשפת ידים אביוון: 8 להושבי
עם נדייבים עם נדייבי עמו: 9 מושיבי עקרה הבית אם
הבנים שמחה ההלו יה:

114 ביצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז:
2 הייתה יהודה לקדשו ישראל משלוחיו: 3 חיים ראה
וינס הירדן ישב לאחר: 4 ההרים רקרו כאילים
גבאות לבני צאן: 5 מה לך היום כי תנוט הירדן תשבע
לאחור: 6 ההרים תרכדו כאילים נבעות לבני צאן:
7 מלפני אדון חולין ארץ מלפני אלה יעקב: 8 ההפה
הצור אם מים חלמייש למעינו מים:

115 לא לנו יהוה לא לנו כי לשמק דין כבוד
על חסוך על אמרתך: 2 למה יאמרו הגוים איה נא
אליהויהם: 3 ואלהינו בשם כל אשר חפץ עשה:
4 עצビיהם כסוף וזהב מעשה ידי אדם: 5 פה להם ולא
ידברו עיניהם להם ולא יראו: 6 אוזניים להם ולא ישמעו
אף להם ולא יריחו: 7 יריהם ולא ימיושן רגלייהם
ולא יהלכו לא יהנו בגרונם: 8 כמושם יהיו עשייהם
כל אשר בטח בהם: 9 ישראל בטח ביהוה עוזם
ומגנם הוא: 10 בית אהרן בטחו ביהוה עוזם ומגנם הוא:
11 יהוה זכרנו יברך את בית ישראל יברך את
בית אהרן: 12 יברך יראי יהוה הקטנים עם הנדרבים:
13 יסף יהוה עליכם עליכם ועל בניםכם: 14 ברוכים
אתם ליהוה עשה שמיים וארץ: 15 השמיים שמיים ליהוה

קוצים בשם יהוה כי אמילים: ¹³ דחיה דחויתני לנפל
ויהוה עדרני: ¹⁴ עזיו וומרת יה ויה לישועה: ¹⁵ קול
בי נדברו עבדך ישיח בחיקך: ²⁴ גם עדתיך שעשי
אנשי עצתי: ²⁵ דבקה לעperf נפשי חני כדברך:
²⁶ דרכי ספרתי ותענני למدني חוקך: ²⁷ דרך פקידיך
הబיני ואשיתה בנפלאותיך: ²⁸ דרפה נפשי מתונה
קומיי כדברך: ²⁹ דרך שקר הסר ממוני ותורתק חני;
קומיי כדברך: ³⁰ דרך אמונה בחרתי משפטיך שייתי: ³¹ דבקתי
בעדרותיך יהוה אל תבישני: ³² דרך מצותיך ארוץ
כי תרחיב לביך: ³³ הורני יהוה דרך חוקיך ואצRNAה
עקב: ³⁴ הביבני ואצRNAה תורהך ואשمرנה בכל לב:
הושעה נא أنا יהוה הצלילה נא: ²⁶ ברוך הבא בשם
יהוה ברכונם מבית יהוה: ²⁷ אל יהוה ויאר לנו
אסרו חן בעבותים עד קרנות המזבח: ²⁸ אליו אתה
ואודך אלהי אדורומך: ²⁹ הורו ליהוה כי טוב כי
לעולם חסדו:

119

1. אשרי תמיימן דרך ההלכים בתורת יהוה:
2. אשרי נצרי עדתו בכל לב ידרשוهو: **3.** אף לא
פעלו עליה בדרכיו הלו: **4.** אתה צויתה פקידיך
לשמר מאד: **5.** אחלי יכנו דרכי לשמר חוקיך: **6.** או
לא אבוש בחבity אל כל מצותיך: **7.** אודך בישר
לבב בלמודי משפטי צדקך: **8.** את חוקיך אשמר
אל תעבוני עד מאד: **9.** بما יזכה נער את ארחו
לשמר כדברך: **10.** בכל לביו דרשתך אל השני
מצותיך: **11.** בלבבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא
לך: **12.** ברוך אתה יהוה למدني חוקיך: **13.** בשפטוי
ספרתי כל משפטי פיך: **14.** בדרך עדותיך אשחתה
כל כל ההן: **15.** בפקידי אשיתה ואביתה אהרתיך:
16. בחיקתיך אשתחשע לא אשכח דברך: **17.** גמל על
עבדך אהיה ואשמרה דברך: **18.** גל עני ואביתה
נפלאות מתרתק: **19.** גורacci בארך אל תסתה ממוני
מצותיך: **20.** גרסה נפשי להאה אל משפטיך בכל
עת: **21.** גערת זדים ארוורים השנים מצותיך: **22.** גל

62 חצאות ליליה אקים להודות לך על משפטיך צדקך: שיחה לי: 100 מזקנים אתבונן כי פקדיך נצrichtי:
 63 חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקדיך:
 64 חסך יהוה מלאה הארץ חיקיך למדני: 65 טוב עשית עם עבדך יהוה דברך: 66 טוב טעם ודעת
 65 מה נמלצטו 101 מכל ארחה רע כלأتي רגלי למען אשמר דברך:
 66 מה נמלצטו 102 משפטיך לא סרתי כי אתה הורתני: 103 מה נמלצטו
 67 טרם עננה אני שנגן למדני כי במצוותיך האמנתי: 68 טוב אתה ומטיב למדני
 68 עתה אמרתך שמרתי: 69 טוב אתה ומטיב למדני
 69 טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב א策 פקידיך: 70 טפש כחלהם לכם אני תורהך שעשיתי:
 70 טוב לי כי ענוני למען אלמד חיקיך: 71 טוב לי
 71 תורה פיך מאלפי זהב וככסף: 72 ידיך עשוינו וכוכנו
 הבינוי ואלמדה מצותיך: 73 יראיך יראני וישמהו
 כי לדברך יחלתי: 74 ידעתך יהוה כי צדק משפטיך
 ואמונה עניתני: 75 יהי נא חסך לנחמני כאמרתך
 לעברך: 76 יבאנני רחמייך ואחיה כי תורהך שעשוי:
 77 יבשו זדים כי שקר עותוני אני אישיה בפקודיך:
 78 ישבו לי יראיך וידעעו עדתיך: 79 יהי לבני תמים
 בחיקיך למען לא אבוש: 80 כלתה לתשועתך נפשי
 לדברך יחלתי: 81 כלו עני לאמרתך לאמר מורי
 תנחמוני: 82 כי היהתי כנادر בקיוטור חיקיך לא שכחתי:
 83 כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדרפי משפט: 84 כrho
 לדברך יחלתי: 85 כל מזותיך לי זדים שיחות אשר לא כתורתך: 86 כל מזותיך
 ואמונה שקר רדפני עוזני: 87 כמעט כלוני בארץ ואני
 לא עזבי פקידיך: 88 כחסך חני ואשمرة עדות
 פיך: 89 לעולם יהוה דברך נצב בשמיים: 90 לדרכך
 ודר אמןתק כוננת ארץ וחעםך: 91 למשפטיך עמדו
 היום כי הכל עבדיך: 92 לולי תורהך שעשוי או
 אבדתי בעני: 93 לעולם לא אשכח פקדיך כי גם
 חייתני: 94 לך אני הוישענו כי פקדיך דרישתי: 95 לוי
 קוו רשיים לאבדני עדתיך אתבונן: 96 לכל תכללה
 ראויין קץ רחבה מצותיך מאד: 97 מה אהבתוי תורהך
 כל היום היא שיחתי: 98 מאיברי תחכמוני מצותיך כי
 לעולם היא לי: 99 מכל מלמדיו השכלי כי עדתיך

- ואמונה מארד : 139 צמותני קנאתי כי שכחו דבריך צרי :
 צרופה אמרתך מאר ועבדך אהבה : 140 צעריר אנסי
 ונבוה פקידך לא שכחתי : 141 צדקתך צדק לעולם
 ותורתך אמת : 142 צר ומצוק מצאנו מצותיך שעשי :
 צדק עדותיך לעולם הבינוי ואחיה : 143 קראתי
 בכל לב עני יהוה חקיך אצרא : 144 קראתיך הושענו
 ואשمرة עדתיך : 145 קדמומי בנשף ואשועה לדבריך
 יחלתי : 146 קדמו עני אשמרות לשיח באמרתך :
 קולו שמעה כחסדך יהוה כמשפטך חוני : 147 קרבו
 רדף זמה מתורתך רחקו : 148 קרוב אתה יהוה וכל
 מצותיך אמת : 149 קדם ירדעתי מעדתיך כי לעולם
 יסתרם : 150 ראה עני וחלצני כי תורהך לא שכחתי :
 ריביה ריבי ונאלני לאמרתך חוני : 151 רחוק
 מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו : 152 רחמייך
 רבים יהוה כמשפטך חוני : 153 רבים רדף וצריו
 מעודתיך לא נטתי : 154 ראייתי בנדים ואתקותטה
 אשר אמרתך לא שמרו : 155 ראה כי פקידך אהבתו
 יהוה כחסדך חוני : 156 ראש דברך אמת ולעולם
 כל משפט צדקך : 157 שרים רדפוני חنم ומדבריך
 פחד לבבי : 158 שש אנכי על אלמרתך כמושא של רב:
 שקר שנאתי ואתעה תורהך אהבתו : 159 שבע
 ביום הלחתיך על משפטיך צדקך : 160 שלום رب
 להובי תורהך ואין למו מכשול : 161 שברתו לישועתך
 יהוה ומצוותיך עשותי : 162 שמרה נפשי עדתיך ואהבתם
 מארד : 163 שמרתי פקידיך ועדתיך כי כל דרכיו גנדך :
 תקרב רנתי לפניו יהוה כדרך הבינוי : 164 תבוא
 תחנתי לפניו אמרתך הצלני : 165 תבענה שפטוי
 תהלה כי תלמדני חקיך : 166 תען לשוני אמרתך כי
 כל מצותיך צדק : 167 תהי ידק לעזוני כי פקידיך
 בחרתיכי : 168 תאบทוי לישועתך יהוה ותורתך שעשי :
 תחי נפשי ותહלך ומשפטיך יעוזני : 169 תעיתוי
 כשהיא אבד בקש עברך כי מצותיך לא שכחתי :
- 120** שיר המעלות אל יהוה בצדתה לי קראתי
 ויענני : 1 יהוה הצילה נשפי משפה שקר מלשון רמייה :
 2 מה יתן לך ומה יסיף לך לשון רמייה : 3 חצי גבור
 שנונים עם נחלי רתמים : 4 אויה לי כי נהתי משך
 שכני עם אלהי קדר : 5 רבת שכנה לה נשפי עם
 שונא שלום : 6 אני שלום וכי אדבר המה למלחמה :
121 שיד למעלות אשא עני אל ההרים מאין יבא
 עזריו : 2 עזריו מעם יהוה עשה שםים וארץ : 3 אל יtan
 למומ רגליך אל יnom שמרך : 4 הנה לא ינום ולא יישן
 שומר ישראל : 5 יהוה שמרך יהוה חלק על יד ימינך :
 6 יומם המשמש לא יכחה וירח בליליה : 7 יהוה ישמך
 מכל רע ישמר את נפשך : 8 יהוה ישמך צאך ובואך
 מעה ועד עולם :
- 122** שיד המעלות לדוד שמחתי באמרים לי בית
 יהוה נבלך : 2 עמדות היין רגליו בשעריך ירושלים :
 3 ירושלים הבנויה כעיר שחברה לה יחדו : 4 שם עלו
 שבטים שבטי יהה עדות לישראל להדות לשם יהוה :
 5 כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד :
 6 שאלהו שלום ירושלים ישליו אהביך : 7 יהו שלום
 בחילך שלוחה באրמנותיך : 8 למען אחי ורعي אדברה
 נא שלום בך : 9 למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב
 לך :
- 123** שיר המעלות אליך נשאתי את עני היしかし
 בשמיים : 2 הנה כענוי עבדים אל יד אדוניהם כענוי
 שפחה אל יד נברתה בן עינינו אל יהוה אלהינו עד
 שיחנו : 3 חננו יהוה חננו כי רב שבענו בו : 4 רבת
 שבעה לה נפשנו הלוען השאננים הבוי לנαιונים :
- 124** שיר המעלות לדוד לו לי יהוה שהיה לנו
 אמר נא ישראל : 2 לו לי יהוה שהיה לנו בקום עליינו
 אדם : 3 אווי חיים בלעונו בחירות אפס בנו : 4 אווי
 הימים שטפונו נחליה עבר על נפשנו : 5 אווי עבר על

- 129** שיר המעלות רבת צרכוני מנעורי יאמר נא
ישראל: 2 רבת צרכוני מנעורי נם לא יכולו ל': 3 על
גביו חרשו חרים הארכו למענותם: 4 יהוה צדיק
קצין עבותה רשעים: 5 יבשו ויסנו אחר כל שני ציון:
6 יהיו כחץיר גנות שקדמת שלפ' ייבש: 7 שלא מלא
כפו קוצר וחצנו מעמר: 8 ולא אמרו העברים ברכות
יהוה אליכם ברכנו אתכם בשם יהוה:
- 130** שיר המעלות ממעמיקים קראתיך יהוה:
2 אדרני שמעה בקול תהיינה אזני קשבות לקול
תחנוני: 3 אם ענות תשمر יה אדרני מי יעדמך: 4 כי
עמך הסליחה למען תורה: 5 קויטי יהוה קותה נפש
ולדברו הוחלתי: 6 נפשי לאדרני משמרים לבקר
שמרים לבקר: 7 יהל ישראל אל יהוה כי עם יהוה
החסד והרבה עמו פרדות: 8 והוא יפדה את ישראל
מכל עונתו:
- 131** שיר המעלות לדוד יהוה לא נגה לבוי ולא
רמו עני ולא הлечתי בגדלות ובגפלאות ממני: 2 אם
לא שוויתי ודומתי נפשי כנמל עלי אמו כנמל עלי
נפשי: 3 יהל ישראל אל יהוה מעחה ועד עולם:
- 132** שיר המעלות זכר יהוה לדוד את כל ענותו:
2 אשר נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב: 3 אם אבא
באהל ביתך אם עלה על ערש יצועי: 4 אם אתן
שנת לעני לעפעפי תנומה: 5 עד אמצע מקום ליהוה
משכנות ל아버지 יעקב: 6 הנה שמענותה באפרטה
מצאנוה בשדי יער: 7 נבואה למשכנותיו נשתחווה
להדרם רגליי: 8 קומה יהוה למנוחתך אתה וארון
יעזך: 9 כהניך ילבשו צדק וחסידיך ירננו: 10 בעבור
דוד עבדך אל תשב פני מישיך: 11 ונשבע יהוה לדוד
אמת לא ישוב ממנה מפְרִי בטנק אשית לכסא לך:
12 אם ישמרו בניך בריתך وعدתך זו אלמדם נם בניות
עדיך עד ישבו לכסא לך: 13 כי בחר יהוה בציון אורה
למושב לו: 14 זאת מנוחתך עדי עד פה אשב כי אותה:
- נפשו המים הזידוניים: 6 בברוך יהוה שלא נתנו טרכ
לשניהם: 7 נפשו כצפור נמלטה מפה יוקשים הפח
נשבר ואנהנו נמלטנו: 8 עוזנו בשם יהוה עשה שמי
וארע:
- 125** שיר המעלות הבתחים ביהוה כהר ציון לא
ימוט לעולם ישב: 2 ירושלים הרים סביב לה ויהוה
סביב לעמו מעחה ועד עולם: 3 כי לא ינוח שבט
הרע על גורל הצדיקים למען לא ישלחו הצדיקים
בעולתה ידיהם: 4 היטיבה יהוה לטוביים ולישראלים
בלבותם: 5 וחתמים עקלקלותם يولיכם יהוה את
פעלי האון שלום על ישראל:
- 126** שיר המעלות בשוב יהוה את שיבת ציון
הינו כחלמים: 2 או מלא שחוק פינו ולשונו רנה או
יאמרו בנויים הנדריל יהוה לעשות עם אלה: 3 הגדייל
יהוה לעשות עמנו ההינו שמחים: 4 שובה יהוה את
שבותנו כאפיקים בנגב: 5 הזרעים בדמעה ברנה
יקצרו: 6 החלק ילך ובכח נשא משך הזרע בא יבו
ברנה נשא אלמתיו:
- 127** שיר המעלות לשלהמה אם יהוה לא יבנה
בית שוא عملו בוני בו אם יהוה לא ישמר עיר שוא
שקד שומר: 2 שוא לכם משכימי קום מהחרי שבת
אכליהם העצים כן יתן ליידידו שנא: 3 הנה נחלת
יהוה בניהם שכר פרי הבטן: 4 כחצים ביד גבור בן
בני הנערדים: 5 אשרי הנגר אשר מלא את אשפטו
מהם לא יבשו כי ידברו את אויביהם בשער:
- 128** שיר המעלות אשרי כל ירא יהוה ההלך
בררכיו: 2 גיע כפיך כי האכל אשריך וטוב לך:
3 אשתק כנפנ פריה בירכתך ביתך בניך כשתלי זוחים
סביב לשלהنك: 4 הנה כי בן יברך נבר ירא יהוה:
5 יברך יהוה מציון וראה בטוב ירושלים כל ימי
חייך: 6 ווראה בניהם לבני שלום על ישראל:

¹⁵ צידה ברך אברך אכינוי אשבייע לחם: ¹⁶ וכנהיה אלביש יש וחסידיה רנן ירננו: ¹⁷ שם אצמיה קרן לדוד ערכתי נר למשיחי: ¹⁸ אויביו אלביש בשת עליין יצין נרו:

136 הודי ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: ² הודי לאלהי האלים כי לעולם חסדו: ³ הודי לאני האדנים כי לעולם חסדו: ⁴ לעשה נפלאות נדלות לבדו כי לעולם חסדו: ⁵ לעשה השמים בתבונה כי לעולם חסדו: ⁶ לרקע הארץ על המים כי לעולם חסדו: ⁷ לעשה אורים נדרים כי לעולם חסדו: ⁸ את המשם לממשלת ביום כי לעולם חסדו: ⁹ את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו: ¹⁰ למכה מצרים בבכורותם כי לעולם חסדו: ¹¹ בויזיא ישראל מתחום כי לעולם חסדו: ¹² ביד חזקה ובורוע נתואה כי לעולם חסדו: ¹³ לנזרם סוף לנוראים כי לעולם חסדו: ¹⁴ והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו: ¹⁵ ונגע פרעה וחילו ביום סוף כי לעולם חסדו: ¹⁶ למוליך עמו במדבר כי לעולם חסדו: ¹⁷ למכה מלכים גדים כי לעולם חסדו: ¹⁸ ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו: ¹⁹ לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו: ²⁰ ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו: ²¹ נתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו: ²² נחלה ליישראל עבדו כי לעולם חסדו: ²³ שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו: ²⁴ ויפרנקנו מצרינו כי לעולם חסדו: ²⁵ נתן לחם לכלבשר כי לעולם חסדו: ²⁶ הודי לאל השמיים כי לעולם חסדו:

137 על נהרות בכלל שם ישבענו גם בכינו בוכרנו את ציון: ² על ערבים בתוכה תליינו כנרותינו: ³ כי שם שאלונו שוביינו דברי שיר ותולינו שמה שירנו לנו משיר ציון: ⁴ איך נשיר את שיר יהוה על אדמת נכר: ⁵ אם אשכח ירושלם תשכח ימיini: ⁶ תדבק לשוני להכי אם לא אזכור אם לא עלה את ירושלם על ראש שמחתי: ⁷ זכר יהוה לבני אדום את יום ירושלם האמורים ערו עד הייסוד בה: ⁸ בת כלל ירנן ברכו את יהוה: ²⁰ בית הלווי ברכו את יהוה

השודורה אשר שילם לך את גמולך שנמלת לנו: בדרכך עולם:

140 למנצח מזמור לדוד חלצני יהוה מادرם רע

מאמץ חמסים הנצרי: 2 אשר חשבו רעות בלב כל ים
ינורו מלחות: 3 שננו לשונם כמו נחש חמת עכשוב
תחת שפטיהם סלה: 4 שמרני יהוה מידי רשות מאיש
חמסים הנצרי אשר חשבו לרחות פעמי: 5 טמןנו נאים
פחלי ווחבלים פרשו רשות ליד מעגל מקשים שתו לי
סלה: 6 אמרתי ליהוה אליו אתה האזינה יהוה קול
תחנוני: 7 יהוה אדני עוז ישועתי סכתה בראשי ביום
נסק: 8 אל תתן יהוה מאוי רשות זמנו אל תפק ירומו
סלה: 9 ראש מסבי عمل שפטיהם יכסומו: 10 ימיטו
עליהם נחלים באש יפלם ב מהמותם ב ליקומו: 11 איש
לשון בל יכוון בארץ איש חמס רע יצודנו למדחתם:
12 ידעת כי עשה יהוה דין עני משפט אכינוי: 13 אך
צדיקים יודו לשנק ישבו ישרים את פניך:

141 מזמור לדוד יהוה קראתיך חושה לי האזינה קוליכך: 2 תכוון הפלתי קתרת לפניך משאת כפי מנהת ערבות: 3 שיתה יהוה שמרה לפני נצחה על دل שפתוי: 4 אל חט לבך לדבר רע להתעלל עלילות ברשע את אישים פעלי און ובאלחים במנעמים: 5 יהלמוני צדיק חסד יוכיחני מן דראש אלני ראש כי עוד והפלתי ברעותיהם: 6 נשמטו בידי סלע שפטיהם ושמעו אמריך כי נעמו: 7 כמו פלח ובקע בארץ נפzero עצמינו לפני שאלה: 8 כי אליך יהוה אדני עני בכח חסיתך אל תער נפשך: 9 שמרני מידי פח יקשו לו ומקשות פועל און: 10 יפלו במכמריו רשותם יחד אנכי עד עברות:

142 משכיל לדוד בהיותו במערה הפלת קולי אל יהוה אזעך קולי אל יהוה אתנן: 2 אשפיך לפני שיחוי צרתי לפני אnid: 3 בהתעטף עליו רוחו ואותה שנאתים לאויבים הדו לי: 23 חקרני אל ודע לבבי

אשר שיאחו ונפץ את עליליך אל הסלע:

138 לדוד אורך בכל לבני גנד אלהים אומרך:
2 אשתחווה אל היכל קדרך ואודה את שמק על חסדר
ועל אמרך כי הנדלת על כל שמק אמרתך: 3 ביום
קראי ותענני תרבהני בנפשי עז: 4 יודוך יהוה כל
מלכי ארץ כי שמעו אמריך פיך: 5 וישראל בדריכי יהוה
כי נдол כבוד יהוה: 6 כי רם יהוה ושפלו יראה ונבה
מרחק יידע: 7 אם אלך בקרב צרה תחני על אף
אבי תשלח ידק ותשענני ימינך: 8 יהוה יגמר בעדי
יהוה חסדר לעולם מעשי יידך אל תרכ:

139 למנצח לדוד מזמור יהוה חקרתני ותדע:
2 אתה ידעת שבתי וקומי נתה לרעוי מרוחך: 3 אරחו
ורבעי זורת וכל דרכי הסכנתה: 4 כי אין מלא בלשוני
הן יהוה ידעת כליה: 5 אחריך וקדם צרתני ותשת
על כפה: 6 פלאיה דעת ממי נשבה לא אוכל
לה: 7 أنها אלך מרוחך ואני מנינך אברך: 8 אם
אסק שמי שם אתה ואציעעה שאלה הנך: (Sheol h7585) 9 גם שם יידך
תנחני ותאחזני ימינך: 10 גם חשק לא יחשיך ממך ולילה
אור בעדני: 11 גם חשק לא יחשיך ממך ולילה כיים
יאיר כחשכה כאורה: 12 כי אתה קנית קלתו הסכני
בכטן אני: 13 אודך על כי נוראות נפלותי נפלאים
מעשיך ונפשי ידעת מאד: 14 לא נכח עצמי ממך
אשר עשיתו בסתר רקמתי בתקתיות ארץ: 15 גלמי
ראו ענייך ועל ספרך כלם יכתבו ימים יצרו ולא אחד
בهم: 16 ולי מה יקרו רעיך אל מה עצמו ראשיהם:
17 אספרם מחולין ירבון הקיצתי וудוי עמק: 18 אם
תקטל אלה רשות ואנשי דמים סרוו מני: 19 אשר
יאמרך למזמה נשא לשוא עריד: 20 הלווא משנאניך
יהוה אשנא ובתקוממייךatakottem: 21 הלווא שנהה
שנאתים לאויבים הדו לי: 22 חכלית שנהה

ירעת נתיבתי בארא וז אהלך טמנו פח לי: 4 הביט ימין וראה ואין לי מכיר אבר מנוס מנני אין דורש לנפשי: 5 זעקי אליך יהוה אמרתי אתה מהשי חלקי הארץ חיים: 6 הקשiba אל רנתי כי דלותי מאד היצילני מרדפי כי אמכו מנני: 7 הוציאה ממנסר נשפי להודות את שמק כי יכתרו צדיקים כי תגמל עלי:

העם שככה לו אשרי העם שיחוה אלהיו:

145 תהלה לדוד ארומך אלהי המלך ואברכה שמק לעולם ועד: 2 בכל יום אברך ואהלה שמק לעולם ועד: 3 גדויל יהוה ומהלך מאד ולגדרתו אין חקר: 4 דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו: 5 הדר כבוד הורך ודבורי נפלאותיך אשיהה: 6 ועווזו נוראתיק יאמרו גנדולטיך אספRNA: 7 זכר רב טובך יכיעו וצדקהך ירנוו: 8 חנון ורחום יהוה ארך אפים ונדל חסר: 9 טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשו: 10 יודוק יהוה לכל מעשיך וחסידיך יברכווכ: 11 כבוד מלכותך יאמרו גברותך ידברו: 12 להודיע לבני האדם גברותיו וכבוד הדר מלכותו: 13 מלכותך מלכות כל עליים וממשלתך בכל דור ודור: 14 סומך יהוה לכל הנפלים וזוקף לכל החכופים: 15 עניי כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו: 16 פוחח את ייך ומשביע לכל חי רצון: 17 צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשו: 18 קרוב יהוה לכל קראו לכל אשר יקרהו באמת: 19 רצון יראי עשה ואת שועתם ישמע ווישיעם: 20 שומר יהוה את כל אהבו ואת כל הרשעים ישמיד: 21 תהלה יהוה ידבר פי יברך כלبشر שם קדשו לעולם ועד:

146 הלו יה הלי נפשי את יהוה: 2 אהלה יהוה בחיי אומרה לאלהי בעודי: 3 אל תבטחו בנייבים בבן אדם שאין לו תשועה: 4 יצא רוח ישב לאדרמו ביום ההוא אבדו עשתנותיו: 5 אשרי שאלו יעקב בעזרו שברו על יהוה אלהיו: 6 עשה שםם הארץ את חיים ואת כל אשר בם השמר אמת לעולם: 7 כצני והיצילני מיר בני נכר אשר פיהם

143 מזמור לדוד יהוה שמע הפלחי האזינה אל תחוני באמנתך ענני בצדקהך: 2 ואל תבו במשפט את עבדך כי לא יצדק לפניו כל חי: 3 כי רדף אויב נפשך לאرض חיותי השובני במחשיים כתמי עולם: 4 ותתעטף עלי רוחו בחוכי ישתומים לבי: 5 זכרתי ימים מקדם הניתן בכל פועל במעשה ידיך אשוחה: 6 פרשתי ידי אליך נפשי הארץ עיפה לך סלה: 7 מהר ענני יהוה כלתיה רוחוי אל תסתיר פניך מפני ונמשתוי עם ירדי בור: 8 המשמענו בברך חסדר כי בך בטחתי הודיעני דרך זו אליך כי אליך נשאתי נפשי: 9 היצילני מאבי יהוה אליך כסתי: 10 למدني לעשות רצונך כי אתה אלהי רוחך טובת תנחני בארץ מישור: 11 למען שמק יהוה תחני בצדקהך תוציא מצחה נפשי: 12 ובחסדך תצמיה איבי והאבת כל צרכי נפשי כי אני עבדך:

144 לדוד ברוך יהוה צורי המלמד ידי לקרב אכבעותי למלחמה: 2 חסדי ומצורתי משגבני ומפלטי לי מנני ובו חסיתוי הרודד עמי תחתוי: 3 יהוה מה אדם ותדעחו בן אנוש ותחשבחו: 4 אדם להבל דמה ימיו כצל עobar: 5 יהוה הטע שמייך ותרד נגע בהרים ויעשו: 6 ברוק ברק ותפיצם שלח חzik ותחמס: 7 שלח ידיך ממרום פצני והיצילני מימים רבים מיד בני נכר: 8 אשר פיהם דבר שוא וימנים ימין שקר: 9 אלהים שיר חדש אשורה לך בנבל עשור אומרה לך: 10 הגנות תשועה למלכים הפותча את דוד עבדו מהרב רעה: 11 פצני והיצילני מיר בני נכר אשר פיהם

7 עשה משפט לעשוקים נתן לחם לרעבים יהוה מתיר
אסורים: 8 יהוה פקח עורות יהוה וקף כופפים יהוה
אהב צדיקים: 9 יהוה שמר את גרים יתום ואלמנה
יעודר ודרך רשעים יעתה: 10 מלך יהוה לעלום
אליהיך ציון לדרכך ודרכך הalleluya:

עם קרבו הalleluya:

149 הalleluya יה שיריו ליהוה שיר חדש תהלו
בקהל חסידים: 2 ישmach ישראל בעשו בני ציון נילו
במלכם: 3 יהללו יהו שמו במוחול בתף וככור יומרו לו:
4 כי רוצחה יהוה בעמו פEAR ענוים ביושעה: 5 יעלו
חסידים בכבוד ירנו על משכבותם: 6 רוממות אל
בגרכם וחרב פיפויות בידם: 7 לעשות נקמה בנויים
וחוכחה בל אמיים: 8 לאסר מלכיהם בזיקום וככידיהם
בככלי ברול: 9 לעשות בהם משפט כתוב הדר הוּא
לכל חסידייו הalleluya:

150 הalleluya יה הalleluya אל בקדשו הalleluya
ברקיע עוז: 2 הalleluya בנורתיו הalleluya כרב נדלוי:
3 הalleluya בתקע שופר הalleluya בנבל וככור: 4 הalleluya
בתף ומחול הalleluya במנים ועוגב: 5 הalleluya בצלצלי
שמע הalleluya בצלצלי תרועה: 6 כל הנשמה תהלל
יה הalleluya:

7 עשה משפט לעשוקים נתן לחם לרעבים יהוה מתיר
כנף: 8 מלכי ארץ וכל לאומים שרים וכל שפט ארץ:
9 בחורים ונום בתולות זקנים עם נעריהם: 10 יהללו את
שם יהוה כי נשגב שמו לבדו הדרו על ארץ ושמי:
11 וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידייו לבני ישראל

147

הalleluya כי טוב ומרה אלהינו כי נעים נאה
תהלה: 2 בונה ירושלם יהוה נדחי ישראל יכנס:
3 הרפא לשבורי לב ומחייב לעצבותם: 4 מונגה מספר
לכוכבים לכלם שמות יקרא: 5 גדור אדונינו ורב כה
لتבונתו אין מספר: 6 מעודד ענוים יהוה משפיף
רשעים עדין ארץ: 7 ענו ליהוה בתורה ומרו לאלהינו
בככור: 8 המכסה שמים בעבים המכין לארץ מטר
המצמיח הרים חציר: 9 נותן להמה להמה לבני
ערב אשר יקרו: 10 לא בנכורת הסוס יחפץ לא
בשוקי האיש ירצה: 11 רוצחה יהוה את יראייו את
המייחלים לחסדו: 12 שבחי ירושלם את יהוה הalleluya
אליהיך ציון: 13 כי חזק בריחו שעריך בריך בניך
בקרכך: 14 השם נבליך שלום חלב חיים ישבעיך:
15 השליח אמרתו ארץ עד מהרה ירוץ דברו: 16 הנתן
שלג כצמר כפור כאפר יפזר: 17 משליך קרחו כפתים
לפני קרתנו מי יעדמך: 18 ישלח דברו ליעקב חוקו ומשפטיו
רווח יוולו מים: 19 מניד דברו ליעקב חוקו ומשפטיו
ליישראל: 20 לא עשה כן לכל נוי ומשפטים בכל ידועם
הalleluya:

148

הalleluya את יהוה מן השמים
הalleluya במרומיים: 2 הalleluya כל מלאכיו הalleluya
כל צבאו: 3 הalleluya שם וירח הalleluya כל כוכבי
אור: 4 הalleluya שמי השמים והימים אשר מעל השמים:
5 יהללו את שם יהוה כי הוא צוה ונבראו: 6 ויעמידם
לעד לעולם חוק נתן ולא יעבור: 7 הalleluya את יהוה מן
הארץ תנינים וכל תהומות: 8 אש וברד שלג וקיטור
רוח סערה עשה דברו: 9 ההרים וכל נבעות עץ

חרב ואמלטה רק אני לבודי להגידי לך : ¹⁸ עד זה
מדובר וזה בא ויאמר בנים ובנותיך אכלים ושתים
יין בביתם הבכורו : ¹⁹ והנה רוח נדוללה באה
מעבר המדבר וינוּ בא רבע בנות הבית ויפל על
הנערם יימתו ואמלטה רק אני לבודי להגידי לך :
²⁰ ויקם איוב ויקרע את מעלו וינוּ את ראשו ויפל
ארציה ווישתחו : ²¹ ויאמר ערם יצתי מבטן אמי וערם
אשוב שמה והוא נתן וייתה לך יהי שם יהוה מברך :
²² בכל זאת לא חטא איוב ולא נתן חפלה לאלהים :

2 יהי היום ויבאו בני האלים להחיצב על יהוה
ויבוא נם השטן בתוכם להחיצב על יהוה : ² ויאמר
יהוה אל השטן اي מזה תבא ויען השטן את יהוה
ויאמר משט הארץ ומהתהלך בה : ³ ויאמר יהוה
אל השטן השמת לבך אל עבדיו איוב כי אין כמך
באץ איש תם וישר ירא אלהים וסר מרע ועדרנו
מחזוק בתמתו ותשיטני בו לבלו חنم : ⁴ ויען השטן
את יהוה ויאמר עור בעד עור וכל אשר לאיש יתן
بعد נפשו : ⁵ אולם שלח נא יידך וגע אל עצמו ואל
בשרו אם לא אל פניך יברך : ⁶ ויאמר יהוה אל
השטן הנה בידך אך את נפשו שמר : ⁷ ויצא השטן
מאת פניהם יהוה ויך את איוב בשחין רע מכף רגלו עד
קדקרו : ⁸ ווקח לו חרש להתגרד בו והוא ישב בטור
האפר : ⁹ ותאמר לו אשתו ערך מחזוק בתמתק ברך
אליהם ומות : ¹⁰ ויאמר אליה לדבר אחת הנבלות
תדברי גם את הטוב נקבל מאת האלים ואת הרע
לא נקבל בכלל זאת לא חטא איוב בשפטיו : ¹¹ וישמעו
שלשת רעי איוב את כל הרעה הזאת הבאה עליו
ויבאו איש ממקוםו אליו התיימו ובלדר השוחח צופר
הנעמתי ווידעו ייחדו לבוא לנוד לו ולנהמו : ¹² ווישאו
את עיניהם מרותק ולא היכירתו ושיאו קולם ויבכו
ויקרעו איש מעלו ויזורך עפר על ראשיהם השמיימה :

1 איש היה בארץ עז איוב שמו והוא איש ההוא
תם וישר וירא אלהים וסר מרע : ² ווילדו לו שבעה
בניים ושלוש בנותו : ³ יהי מקנהו שבעת אלף צאן
ושלשה אלף גמלים וחמש מאות צמד בקר וחמש
מאות אהנות ועבדה רבה מאד יהי איש ההוא נדול
מכל בני קדם : ⁴ והלכו בניו ועשו משתה בית איש
ומו ושלחו וקראו לששת אהותיהם לאכל ולשתות
עמהם : ⁵ יהי כי הקיפו ימי המשתה וישלח איוב
ויקדרם והשכימים בבקר והעללה עלות מספר כלם
כי אמר איוב אולי חטאנו בני וברכו אלהים כלככם
ככה יעשה איוב כל הימים : ⁶ יהי היום ויבאו בני
האלים להחיצב על יהוה ויבוא נם השטן בתוכם :
⁷ ויאמר יהוה אל השטן מאיון תבא וייען השטן את
יהוה ויאמר משוט הארץ ומהתהלך בה : ⁸ ויאמר
יהוה אל השטן השמת לבך על עבדי איוב כי אין
כמך באץ איש תם וישר ירא אלהים וסר מרע :
⁹ ויען השטן את יהוה ויאמר החنم ירא איוב אלהים :
¹⁰ הלא את שכת בעדו ובعد ביתה ובعد כל אשר
לו מסבב מעשה ידיו ברכות ומקנהו פרץ בארץ :
¹¹ וואולם שלח נא יידך וגע בכל אשר לו אם לא על
פוק יברך : ¹² ויאמר יהוה אל השטן הנה כל אשר
לו בידך רך אליו אל תשלח יידך ויצא השטן מעם
פני יהוה : ¹³ יהי היום ובינוי ובנותיו אכלים ושתים יין
בביתם הבכורו : ¹⁴ ומלאך בא אל איוב ויאמר
הבקר הי חרשות והאתנות רעות על ידיהם : ¹⁵ ותפל
שבא ותקחם ואת הנערם הכו לפি חרב ואמלטה רק
אני לבודי להגידי לך : ¹⁶ עוד זה מדובר זה בא ויאמר
ash אלהים נפללה מן השמיים ותבער בצדן ובנערם
וთאכלם ואמלטה רק אני לבודי להגידי לך : ¹⁷ עוד
זה מדובר זה בא ויאמר כשרדים שמו שלשה ראשיים
ויפשטו על הנמלים ויקחום ואת הנערם הכו לפि

13 וישבו אותו לאرض שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר כי ראו כי גndl הכאב מאד:

3 אחרי כן פתח איווב את פיה ויקלף את יומו:
 2 ויען איווב ויאמר: 3 'אבד יום אולד בו והלילה אמר הרה נבר: 4 היום ההוא יהיה חשק אל ידרשו אלה ממעל ועל עליו עננה יבעהתו כמריריו יום: 6 הלילה ההוא תשכן עליו עננה יבעהתו כמריריו יום: 7 הלילה ההוא יקחחו אף אל יחד בימי שנה במספר ירחים אל יבא: 8 הנה הלילה ההוא יהיה נלמד אל תבא רננה בו: 9 יקחחו אරרי יום העתודים ערד לויתן: 10 ייחשכו כוכבי נשבו יקו לאור ואין ואיל יראה בעופפי شهر:
 11 כי לא סנד דלאתי בטנו ויסטר عمل מעניין: 12 למה לא מרham אמות מבטן יצאתו ואנווע: 13 מהדוע קדרמוני יתרם בס ימוות ולא בחכמה:

5 קראנא הייש עונך ולא מי מקדשים תפנה: 2 כי לאויל יהרג כעש ופתח תמיות קנאה: 3 אני ראייטי אויל משריש ואקוב נודה פתאמ: 4 ירחקו בניו מישע וירכאו בשער ואין מציל: 5 אשר קצירו רעב יאלל ואל מצנים יקחחו ושאף צמים חילם: 6 כי לא יצא מעperf און ומארמה לא יצמח עמל: 7 כי אדם לעמל ולילד ובני רשות גיבוחו עוף: 8 אולם אני אדרש אל אל ואל אלהים אישים דברתי: 9 עשה נדלות ואין חקר נפלאות עד אין מספר: 10 הנתן מטר על פנ הארץ ושלה מים על פנ החזות: 11 לשום שלפים למרום וקדרים שנבו ישע: 12 מperf מהשבות ערומים ולא העשינה ידרהם תושיה: 13 לכד חכמים בערמם ועצת נפתלים נמהרה: 14 יומם יפנשו חשק וככליה ימששו בצחרים: 15 יושע מהרב מפיהם ומיד חזק אבינו: 16 ותחוי לדל תקופה ועלתה קפיצה פיה: 17 הנה אשרי אנוש יוכחנו אלהו ומוסר שדי אל המאס: 18 כי הוא יכאיב ויחבש ימחץ וידו תרפינה: 19 בשש צרות צילך ובשבע לא יגע בך רע: 20 ברעב פרך ממות ובמלחמה מידי חרב: 21 בשוט לשון תחבא ולא תירא

ברכים ומה שדים כי איןך: 13 כי עתה שכבות ואש��ות ישנתו או ינוח לי: 14 עם מלכים ויעצי ארץ הבניםחרבות למם: 15 או עם שרים זהב להם הממלאים בתיהם כסף: 16 או כנפל טמון לא אהיה כעללים לא ראו אור: 17 שם רשיים חදלו רנו ושם ינוחו יניעי כה: 18 יחד אסירים שאנו לא שמעו קויל נחש: 19 קטן ונдол שם הוא ועבד הפשי מאדנו: 20 למה יתן לעמל אור וחיים למורי נפש: 21 המחכים למות ואיננו ויחפרחו ממטמוןיהם: 22 השמחים אל ניל ישישו כי ימצאו קבר: 23 לגבר אשר דרכו נסתירה ויסך אלהו בעדו: 24 כי לפני חממי אנתתי תא ויתכו כמים שאגanti: 25 כי פחד פחדתי ויאתניasher גירתוי יבא לי: 26 לא שלוחתי ולא שקמתי ולא נהתי ויבא רנו:

4 ויען אליפזו התימני ויאמר: 2 הנה דבר אלק' תלה ועצר במלין מי יכול: 3 הנה יסרת רבבים וידים רפota חזוק: 4 כושל יקימון מליך וברכים כרעות תאמץ: 5 כי עתה תבוא אלק' ותלה תנע עדיך ותבהל: 6 הלא יראתך כסלתך תקוטך ותמ דרכיך: 7 זכר נא מי הוא נקי אבד ואיפה ישדים נכחדו: 8 כאשר

7 הָלָא צְבָא לְאָנוֹשׁ עַל אָרֶץ וּכְיִם שְׁכִיר יְמִיוֹ: 2 כְּעָבֵד יִשָּׂאֵף צָל וּכְשִׁכְרֵר יְקֻוה פָּעָלוֹ: 3 כֵּן הַנְּחַתִּי לִי יִרְחֵי שֹׂאָו וְלִילּוֹת עַמְלֵמָנוֹ לֵי: 4 אֲם שְׁכִבְתִּי וְאָמָרְתִּי מַתִּי אֲקוֹם וּמוֹדֵד עַרְבָּו וּשְׁבָעָתִי נְהָרִים עַדְיִנְשָׁף: 5 לְבָשׁ בְּשָׂרֵר רַמָּה וְנוֹשֵׁחַ עַפְרֵר עַוְרֵר רַגְעֵר וּמְאָסָס: 6 יִמְקַלֵּן מִנִּי אָרְגֵן וּוְיכְלוּ בְּאָפָס תְּקוֹהָ: 7 זָכֵר כִּי רֹוח חַי לְאָתָשׁ עַיִן לְדָרָות טּוֹב: 8 לְאָתְשָׁוְרִנִּי עַיִן רָאִי עַיִינִיךְ בַּי וְאַיִינִי: 9 כָּלָה עַנְןָ וְיַלְדָן יְוָרֵד שָׁאָול לְאָעַלְהָ: Sheol: 10 לְאָיְשָׁוּב עַד לְבִיטָו וְלֹא יְכִירֵנוּ עוֹד מְקָמוֹ: 11 גַּם אֲנִי לֹא אָחַשׁ פִּי אֲדָבָרָה בְּצַר רֹוחִי אֲשִׁיחָה בְּמֶרֶךְ נְפָשִׁי: 12 הַיּוֹם אֲנִי אֶמְתַּינְן כִּי תְּשִׁים עַלְיִ מְשָׁמָר: 13 כִּי אֲמָרָתִי תְּנַהֲמִינִי עַרְשִׁי יִשָּׂא בְּשִׁיחֵי מִשְׁכְּבֵי: 14 וְתַחֲנַנִּי בְּחַלְמּוֹת וּמְחוֹזִינּוֹת תְּבַעַתְנִי: 15 וְתַבְחַר מְחַנֵּק נְפָשִׁי מִוּתָּמָעָצָמוֹתִי: 16 מְאָסָתוֹ לֹא לְעַלְמָ אֲחִיה חַדֵּל מִמְנִי כִּי הַבְּלִימִי: 17 מַה אָנוֹשׁ כִּי תְּגַדֵּלְנוּ וְכִי תְּשִׁתְחַטֵּא אַלְיוֹ לְבָךְ: 18 וְתַפְקִדְנוּ לְבָקָרִים לְרַגְעִים תְּבַחַנְנוּ: 19 כַּמָּה לֹא תְשַׁהַהָּמָנִי לְאַתְּרֵפְנִי עַד בְּלֵעִי דָּקִי: 20 חַטָּאתִי מַה אָפָעַל לְךָ נְצֵר דָּאוּמָן לִמְפַנֵּעַ לְךָ וְאֲחִיה עַלְיִ לְמַשָּׁא: 21 וְמַה לֹּא תְשִׁאַפְשֵׁעַ וְתַעֲבֵיר אֶת עַוְנִי כִּי עַתָּה לְעַפְרֵר אַשְׁכֵב וְשַׁחַרְתִּי וְאַיִינִי:

8 וַיַּעַן בְּלַדְדַּ הַשּׁוֹחֵי וַיֹּאמֶר: 2 עַד אֵן תִּמְלָל אֱלֹהִים וְרוֹחַ כְּבִיר אֲמָרֵי פִּיךְ: 3 הָאֵל יְעוֹתָה מִשְׁפָט וְאֵם שְׁדֵי יְעוֹתָה צְדָקָךְ: 4 אִם בְּנֵיךְ חַטָּאוּ לָוּ וְיִשְׁלַחַם בְּיַד פְּשָׁעָם: 5 אִם אַתָּה תְּשַׁחַר אֶל אֶל וְאֶל שְׁדֵי תְּבַחַנָּן: 6 אִם זֶךְ רַוֵּשָׁר אַתָּה כִּי עַתָּה יְעִיר עַלְיךָ וְשַׁלֵּם נוֹתָן צְדָקָךְ: 7 וְהַיָּה רַאשְׁיתְךָ מִצְעָר וְאַחֲרִיתְךָ יִשְׁגַּה מָאָר: 8 כִּי שָׁאָלָנָא לְדָרְךָ רִישׁוֹן וְכָנָן לְחַקְרָא אֶבֶותָם: 9 כִּי תִּמְוֹלֶן אֶחָנוּ וְלֹא נְדַע כִּי צָל יְמִינוּ עַלְיִ אָרֶץ: 10 הָלָא הָם וּרְוֹךְ יִאמְרוּ לְךָ וּמִלְבָם יִצְאֵוּ מְלִים: 11 הַיָּנָה נְמָא בְּלָא בְּצָה יִשְׁגַּה אֶחָוּ בְּלִי מִים: 12 עָדָנוּ אֶבֶוּ לְאַיְקָטָף וּלְפָנוּ כָּל חַצִּיר יִבְשֶׁ: 13 כֵּן אַרְחֹות כָּל שְׁכָחִי אֶל וְתַקְוֹת חַנְפָּה תָּאָבֶד: 14 אֲשֶׁר יִקּוֹט כְּסָלוֹ וּבֵית עַכְבִּישׁ

מִשְׁדֵּכְיִי יְבוֹא: 22 לְשָׁד וּלְכָפֵן תְּשַׁחַק וּמְחַתּ הָרָץ
אֶל חִירָא: 23 כֵּי עַם אֲבֹנִי הָשָׁדָה בְּרִיתְךָ וְחוֹתֵת הָשָׁדָה
הַשְּׁלָמָה לְךָ: 24 וַיַּדְעַת כִּי שְׁלֹום אַהֲלָךְ וּפְקַדְתָּ נָוקְבָּשׁ
וְלֹא תַחְתָּא: 25 וַיַּדְעַת כִּי רַב זְרַעַךְ וְצַאצְאֵךְ כְּעֵשֶׂב
הָרָץ: 26 תְּבוֹא בְּכָלָח אֶל קָבֵר כְּעָלוֹת גְּדוּשָׁ בְּעִתָּה:
27 הַנָּהָז אֶת קְרָנוֹה כֵּן הַיָּא שְׁמַעְנָה וְאַתָּה דַעַת:

6 וַיַּעַן אַיּוֹב וַיֹּאמֶר: 2 לוֹ שָׁקוֹל יִשְׁكֵל כְּעֵשֶׂב וְהַוּתִי
בְּמַאֲזִינִים יִשְׂאֵל יְחִיד: 3 כִּי עַתָּה מַחְוֵל יִמְיָם יִכְבֹּד עַל
כֵּן דְּבָרֵי לְעֹוֹז: 4 כִּי חַצֵּי שְׁדֵי עַמְדֵי אֲשֶׁר חִמְתָּם שְׁתָה
רוֹחִי בְּעוֹזִי אֱלֹהָה יְעַרְכּוּנִי: 5 הַיְנַחֵק פָּרָא עַל דִּשְׁא
אָם יִגְעַה שָׂוֹר עַל בְּלִילָוֹ: 6 הַיְאַכֵּל תְּפֵלָל מַבְלִי מִלְחָמָה
אָם יִשְׁטַע בְּרִירָה חֲלָמוֹת: 7 מְאָנָה לְנָנוּעָ נְפָשִׁ הַמָּה
כָּדוֹי לְחַמֵּי: 8 מַיְתַּחַן הַבּוֹא שָׁאלָתִי וְתַקְוּתִי יִתְהַן אֱלֹהָה:
9 וַיַּאֲלֵל אֱלֹהָה וַיְדַכְּאֵנִי יִתְהַרְדֵּן יְדוֹ וַיַּכְעַזְבֵּנִי: 10 וְתַהְיֵי עוֹד
נְחַמְתִּי וְאַסְלָדָה בְּחִילָה לֹא יִחְמֹל כִּי לֹא כְּחַדְתִּי
אֲמָרֵי קָדוֹשׁ: 11 מַה כָּחֵי כִּי אַיְחֵל וּמַה קָּצֵי כִּי אַאֲרִיךְ
נְפָשִׁי: 12 אִם כֵּה אֲבָנִים כָּחֵי אִם בְּשָׁרֵי נְחֹשָׁן: 13 הָאָם
אִין עַזְרָתִי בַּי וְתַשְׁהַהָּמָנִי: 14 לְמָס מַרְעָה
חַסְדָּךְ וְיִרְאָתָה שְׁדֵי יְעֹזָבָה: 15 אֲחִי בְּגַדּוֹ כְּמוֹ נְחָל אַכְפָּיק
נְחָלִים יְעַבְּרוּ: 16 הַקְּדָרִים מִנִּי קָרָח עַל יְלִימָו יְתַעַלְמָם
שְׁלָגָן: 17 בַּעַת יִזְרְבוּ נְצָמָתוֹ בְּחָמוֹן נְדַעְכּוּ מְמֻקּוּםָם:
18 יְלַפְּטוּ אַרְחֹות דְּרָכָם יַעֲלוּ בְּתָהָוּ וַיַּאֲבָדוּ: 19 הַבִּיטָוּ
אַרְחֹות תְּמָא הַלִּילִיכָת שְׁבָא קָוּ לְמוֹ: 20 בְּשׁוּ כִּי בְּתָה
בָּאוּ עַדְיָה וַיְהִפְרֹרוּ: 21 כִּי עַתָּה הִיּוּתָם לֹא תְּרָא אוֹתָת
וְתִּירְאָו: 22 הַכִּי אֲמָרָתִי הַבּוֹלִי וְיִמְכְּחָם שְׁחָרוּ בְּעִדִּי
וּמְלָטוֹנִי מִיד צָר וּמִיד עַרְצִים תְּפָרוֹנִי: 24 הַוּרָוִנִי
וְאַנְיָ אַחֲרִישׁ וְמַה שְׁנִוִּיתִי הַבִּינוֹ לֵי: 25 מַה נְמַרְצָו אֲמָרֵי
יְשָׁר וְמַה יוֹכִיחַ הַוְכָה מִכָּמָם: 26 הַלְּהֹכֶחֶל מְלִים תְּחַשְּׁבוּ
וְלֹרֹוחַ אֲמָרֵי נָשָׁ: 27 אָפָעַל יְתּוּמָ תְּפִילָוּ וְתִכְרֹרוּ עַל
רִיעָם: 28 וְעַתָּה הַוְאַיְלוּ פָנוּ בַּי וְעַל פְּנִיכָם אִם אַכְזָבָה:
29 שְׁבָוּ נָא אֶל תְּהִוָּה עַלְהָ וְשְׁבִי עַד צְדִקָּתָה:
30 הַיּוֹשְׁבָן עַלְהָ אָמַחְיָ אֶל יִבְין הָוּות:

מבטחו: ¹⁵ יישען על ביתו ולא יעדיף יהוק בו ולא יקום: ¹⁶ רחਬ הוא לפני שמש ועל גנתו ינקתו תצא: ¹⁷ על גל שרווי ישבכו בית אבני יחזוה: ¹⁸ אם יבלענו ממקומו וכחש בו לא ראיתיך: ¹⁹ הנה הוא משוש דרכו ומעפר אחר יצמחו: ²⁰ הנה אל לא ימאם שם ולא יהוק ביד מרעים: ²¹ עד ימלה שחוק פיך ושפטיך תרואה: ²² שנאיך ילבשו בשת ואهل רשיים איינו:

10 נקתה נשפי בחמיי אعزבה עלי שיחי אדרבה
במר נשפי: ² אמר אל אלה אל תרשענו הודיעני
על מה תריבני: ³ הטוב לך כי תעתק כי תמאס יניע
כפיך ועל עצת רשותם הופעתה: ⁴ העוניبشر לך אם
בראות אנווש תראה: ⁵ הכהימי אנווש ימיך אם שנוויך
כמי נבר: ⁶ כי תבקש לעוני ולחתאתך תדרוש: ⁷ על
דעתך כי לא ארשע ואני מידך מציל: ⁸ ידיך עצובני
וישענו יחר סביב ותבלענו: ⁹ זכר נא כי כחמר
עשיתני ואל עפר תשיבני: ¹⁰ הלא כחלב תתיכני
וכנבנה תקפיاني: ¹¹ עור ובשר תלבישני ובעצמות
ונגידים תסכךני: ¹² חיים וחסד עשית עמוני ופרקתך
שומרה רוחוי: ¹³ ואלה צפנת בלברך ידעתך כי זאת
עמק: ¹⁴ אם חטאתי ושמרתני ומעוני לא תנקני: ¹⁵ אם
רשעתך אלילי וצדקה לא אשא ראש שבע קלון
וראה עני: ¹⁶ ווינה כshall תצדוני ותשב תתפלא بي:
תחדש עדיך נdry ותרב כעשך עמידר חליפות וצבא
עמי: ¹⁸ ולמה מרחם הצעתני אגוע ועין לא תראני:
כאשר לא הייתה אהיה מבטן לcker אובל: ²⁰ הלא
מעט ימי יהדל ישית ממי ואבלגה מעט: ²¹ בטרם
אלך ולא אשוב אל ארץ חוך וצלמות: ²² ארץ עפתה
כמו אפל צלמות ולא סדרים ותפע כמו אפל:

11 ייְעַן צָפֵר הנֻמְתִּי וַיֹּאמֶר: ² הרב דברים לא
יענה ואיש שפטיהם יצדיק: ³ בדיך מתים יחרישו
ותלעג איזן מכלם: ⁴ ותאמר זיך לך כי ובר היה
בעיניך: ⁵ ואולם מי יתן אלה דבר ויפתח שפטיהם
עמק: ⁶ ויגד לך תעלומות חכמה כי כפלים לתושיה
ודע כי ישנה לך אלה מעונך: ⁷ החקירה אלה תרחתצי
איוב

במו שלג והוכחותי בבר כפי: ³¹ או בשחת התבכלני
וקום: ¹⁶ רחוב הוא לפני שמש ועל גנתו ינקתו תצא:
¹⁷ על גל שרווי ישבכו בית אבני יחזוה: ¹⁸ אם יבלענו
ממקומו וכחש בו לא ראיתיך: ¹⁹ הנה הוא משוש דרכו
ומעפר אחר יצמחו: ²⁰ הנה אל לא ימאם שם ולא יהוק
ביד מרעים: ²¹ עד ימלה שחוק פיך ושפטיך תרואה:
²² שנאיך ילבשו בשת ואهل רשיים איינו:

9 וייען איוב ויאמר: ² אמנים ידעתך כי כן ומה
rechtך אנווש עם אל: ³ אם יחפץ לריב עמו לא יענו
אחד מני אלף: ⁴ חכם לבב ואמץ כה מי הקשה אליו
וישלם: ⁵ הטעמיך הרים ולא ידעו אשר הפכם באפו:
⁶ המרוני ארץ ממקומה ועמדויה יתפלצון: ⁷ האמר
לחרס ולא יורה ובعد כוכבים ייחם: ⁸ נתה שמים
לבדו ודורך על במתיהם: ⁹ עשה עש כסיל וכימה
וחדריו תמן: ¹⁰ עשה נדלות עד אין חקר ונפלאות עד
אין מספר: ¹¹ הנה י עבר עלי ולא אראה ויחלף ולא
אבין לו: ¹² הנה יתקוף מי ישבנו מי יאמר אליו מה
תעשה: ¹³ אלה לא ישיב אפו תחטו שחחו עורי רחוב:
¹⁴ אף כי אני אענו אבחרה דברי עמו: ¹⁵ אשר אם
צדקה לא ענה למשפט איathan: ¹⁶ אם קראתי ויענני
לא אמיין כי איזין קולי: ¹⁷ אשר בשערה ישופני
וחרבה פצעי הנם: ¹⁸ לא יתנני השב רוחוי כי ישבעני
מרדרים: ¹⁹ אם לכח אמץ הנה ואם למשפט מי
יועידני: ²⁰ אם אצדק פיך ירשענני הם אני ויעקשמי:
²¹ חם אני לא עד נפשי אמאס חי: ²² אחת היא על
כן אמרתיתם ורשע הוא מכליה: ²³ אם שוט ימיה
ਪתאמ למסת נקים ילעג: ²⁴ ארץ נתנה ביד רשות פני
שפיטה יכסה אם לא אפוא מי הוא: ²⁵ וומי קללו מני רץ
ברחו לא ראו טוביה: ²⁶ חלפו עם אניות אבה כנסר
יטוש עלי אלל: ²⁷ אם אמרי אשכח שהיו אזובה פני
ואבלינה: ²⁸ וגרתוי כל עצבתי ידעתך כי לא תנקני:
²⁹ אני אדרש למה זה הבל איינע: ³⁰ אם התרחצתי

אם עד תכליות שדי תמצא: 8 נבחי שמיים מה תפעל עמקה משאול מה חדע: 9 ארכה מארץ Sheol h7585) מדה ורחהבה מני ים: 10 אם יחלף ויסניר ויק힐 ומוי ישיבנו: 11 כי הוא יידע מתי שוא וירא און ולא יתבונן: 12 ואיש נבווב ילubb ועיר פרא אדם يولד: 13 אם אתה חכינות לבך ופרשת אליו כפק: 14 אם אין בידך הרחיקחו ואל תשכן באלהליך עללה: 15 כי או תשא פניך ממום והיית מצק ולא תירא: 16 כי אתה עמל תשבח כמים עבררו תוכר: 17 ומצהרים יקום חلد תעפה כבקר תהיה: 18 ובטעת כי יש תקווה וחפרת לבטה השכבר: 19 ורוצצת ואין מהריד וחלו פניך רבים: 20 וענין רשותם תכלינה ומנוס אבד מנהם ותקותם מפח נפש:

13 **הן כל** ראתה עני שמעה אוני ותבן לה:
2 כעדתכם ידעתי גם אני לא נפל אגמי מכם: 3 אולם אני אל שדי אדרבר והוכח אל אל אחפי: 4 ואולם אתם טפלי שקר רפואי אלל כלכם: 5 מי יתן החרש תחרישון ותהי לכם ללחכמה: 6 שמעו נא הוכחתי ורבות שפטוי הקשיבו: 7 הלאל לדברו עללה וללו דבררו רמיה: 8 הפניו תשאון אם לאל תריבון: 9 הטוב כי יחקר אתכם אם כהטל בנוש תחתלו בו: 10 הוכח יוכיח אתכם אם בסתר פנים תשאון: 11 הלא שאתו תבעת אתכם ופחדו יפל עלייכם: 12 זכרניכם משלוי אפר לנבי חמר גביביכם: 13 החורישו ממני ואדרברה אני וייעבר עלי מה: 14 על מהasha בשרי בשני ונפשי אישים בכפי: 15 הן יקטלני לא איחל אך דרכיכ אל פניו אוכיה: 16 גם הוא לי לישועה כי לא לפניו חנפ יבוא: 17 שמעו שמווע מלתי ואחותי באזוניכם: 18 הנה נא ערכתי משפט ידעתי כי אני אצדך: 19 מי הוא יריב עמדוי כי עתה אחריש ואנווע: 20 אך שתים אל תעש עמדוי אז מפניך לא אסתה: 21 כפק מעלי הרחק ואמתך אל תבעתני: 22 וקדרא ואני אענה או אדרבר והשיבני: 23 כמה לי עונות וחטאות פשי וחתאי הדיעני: 24 למה פניך תסثير ותחשבני לאובי לך: 25 העלה נדף תערוץ ואת קש יבש תרדף: 26 כי תכתב על מorderות ותורישני עונות נועורי: 27 ותשם בסדר רגלי ותשמור כל ארחותי על שרש רגלי תתחקה: 28 והוא כרכב יבללה כבנד אכלו עש:

14 **אדם ילוד** אשה קצ'ר ימים ושבע רגנו: 2 כצין צא וימל ויברה כצל ולא יעמוד: 3 אף על זה פקחת על נדיבים ומזה אפיקים רפה: 22 מגלה עמקות מני

עינך ואתי תביא במשפט עמק: 4 מי יתן מהור מטה מא כמים עליה: 7 אהוך שמע לי וזה חזיתי ואספירה: לא אחד: 5 אם חרצוים ימיו מספר חדשו אתך חוקי 18 אשר חכמים יגידו ולא כחדו מאבותם: 19 ללם עשית ולא יעבור: 6 שעה מעליו ויחדל עד ירצה לכשיך יומו: 7 כי יש לעז תקוה אם יכרת וועד יחליף פחרדים באנוינו בשלום שודר יבונו: 22 לא יאמין שב ימות גנוו: 9 מריה מים יפרח ועשה קציר כמו נתע: 10 גבר ימות ויחלש ויגוע אדם ואיזו: 11 אולו מים מנויים ונתר יהרב ויבש: 12 ואיש שכב ולא יקום עד בלתי שמים לא יקיצו ולא יערו משתם: 13 מי יתן בשאל צפנני חסיתרני עד שוב אפק תשית לי חוק והזכירנו: 14 אם ימות נבר הוייה כל מי Sheol h7585) צבאי אישל עד בוא חליפתי: 15 התקרא ואנכי ענק התפקחו כמלך עתיד לכידור: 25 כי נתה אל אל ירו ואל שדי יתגנבר: 26 יוריין אליו בצוואר בעבי נבי מגנינו: 27 כי כסא פניו בחלבו ויעש פימה עלי ססל: 28 וישכוון ערבים נכהרות בתים לא ישבו למו אשר התעתדו לנגלים: 29 לא יעשר ולא יקום חילו ולא ישטה לארץ מנלים: 30 לא יסוד מני חזק ינקטו תיבש של הסבת ויסור ברוח פיו: 31 אל יאמן בשו נתעה כי שוא תהיה תמורתו: 32 بلا ומו תמלא וכפתו לא רעננה: 33 ייחמס כגען בסרו וישליך כוית נצתו: 34 כי עדת חנף נלמוד ואש אכלה אהלי שדר: 35 הרה עמל וילד און ובטנם תכין מרמה:

16 ויען איוב ויאמר:

2 שמעתי כאלה רבות מנהמי عمل כלכם: 3 הquiz לדבורי רוח או מה יMRIץ כי הענה: 4 גם אני ככם אדרבה לו יש נפשכם תחת נשפי אחיבירה עלייכם במלים ואניעעה עליכם במeo ראשיו: 5 אמאצכם במeo פוי וויניד שפטוי חזק: 6 אם אדרבה לא יחשך כאבי ואחדלה מה מני יהלך: 7 אך עתה הלאני השמות כל עדתי: 8 ותקמטעני לעד היה ויקם כי כחשבי בפני עינה: 9 אפות טרכ ווישטמנין חרק עלי בשינוי צרי ילטוש עינוי לי: 10 פערדו עלי בפיהם בחרפה הכו לחוי יחד עלי יתמלאון: 11 יסנירני אל אל עויל ועל ידי רשותים ירמונו: 12 שלו התייט עמק: 13 מה יקחך לך ומה ירוזמן עיניך: 14 מה תшиб אל אל רוחך והצאת מפרק מלון: 15 מה אוש כי יזכה וכי יצדך ילוד אשה: 16 חן בקדשו לא יאמין ושמיים לא זכו בעינויו: 17 אף כי נתעב ונאלח איש שתה הארץ מורתה: 18 יפרצני פרץ על פני פרץ ירץ עלי

עינך ואתי תביא במשפט עמק: 4 מי יתן מהור מטה מא כמים עליה: 7 אהוך שמע לי וזה חזיתי ואספירה: לא אחד: 5 אם חרצוים ימיו מספר חדשו אתך חוקי 18 אשר חכמים יגידו ולא כחדו מאבותם: 19 ללם עשית ולא יעבור: 6 שעה מעליו ויחדל עד ירצה לכשיך יומו: 7 כי יש לעז תקוה אם יכרת וועד יחליף פחרדים באנוינו בשלום שודר יבונו: 22 לא יאמין שב ימות גנוו: 9 מריה מים יפרח ועשה קציר כמו נתע: 10 גבר ימות ויחלש ויגוע אדם ואיזו: 11 אולו מים מנויים ונתר יהרב ויבש: 12 ואיש שכב ולא יקום עד בלתי שמים לא יקיצו ולא יערו משתם: 13 מי יתן בשאל צפנני חסיתרני עד שוב אפק תשית לי חוק והזכירנו: 14 אם ימות נבר הוייה כל מי Sheol h7585) צבאי אישל עד בוא חליפתי: 15 התקרא ואנכי ענק התפקחו כמלך עתיד לכידור: 25 כי נתה אל אל ירו ואל שדי יתגנבר: 26 יוריין אליו בצוואר בעבי נבי מגנינו: 27 כי כסא פניו בחלבו ויעש פימה עלי ססל: 28 וישכוון ערבים נכהרות בתים לא ישבו למו אשר התעתדו לנגלים: 29 לא יעשר ולא יקום חילו ולא ישטה לארץ מנלים: 30 לא יסוד מני חזק ינקטו תיבש של הסבת ויסור ברוח פיו: 31 אל יאמן בשו נתעה כי שוא תהיה תמורתו: 32 بلا ומו תמלא וכפתו לא רעננה: 33 ייחמס כגען בסרו וישליך כוית נצתו: 34 כי עדת חנף נלמוד ואש אכלה אהלי שדר: 35 הרה עמל וילד און ובטנם תכין מרמה:

למו: 22 אך בשרו עליו יcab וונפשו עליו חabal:

15 ויען אליפוי החימני ויאמר: 2 החכם יענה דעת רוח ווימלא קדים בטנו: 3 הוכח בדבר לא יסכוון ומלים לא יוועלם: 4 אף אתה תפריראה ותגרען שיחה לפני אל: 5 כי יאלף עונך פיך ותבחר לשון ערומים: 6 ירישעך פיך ולא אני ושפתייך עינו לך: 7 הראישון אדם תולד ולפניך נבעות חוללות: 8 הבסוד אלהו התשמעו ותגרען אליך חכמה: 9 מה ידעת ולא נדע תבין ולא עמנו הוא: 10 גם שב גם יישיש בנו כביר מאביך ימים: 11 המעת ממך תנחות אל ודבר לאט עמק: 12 מה יקחך לך ומה ירוזמן עיניך: 13 כי תשיב אל אל רוחך והצאת מפרק מלון: 14 מה אוש כי יזכה וכי יצדך ילוד אשה: 15 חן בקדשו לא יאמין ושמיים לא זכו בעינויו: 16 אף כי נתעב ונאלח איש שתה

כנbor : 15 שך תפרתי עלי גלדי ועלאתי בעפר קרני : 15 תשכן באהלו
 16 פני חמרמלה מנין בכוי ועל עפערן צלמות : 17 על
 לא חמס בכפי ותפלתי זכה : 18 ארץ אל תכסי דמי
 ואל יהו מקום לועקתי : 19 נם עתה הנה בשמים עדי
 ושחרדי במרומים : 20 מליצי רעני אל אלה דרפה עני
 21 ויווכח לנבר עם אלה ובן אדם לרעהו : 22 כי שנות
 משכנות עול זה מקום לא ידע אל :

לכם מפני חרב כי חמה עונთ חרב למען תרעון
שדין:

20

ויען צפר הנעמתי ויאמר: **2** לכון שעפי ישובני
ובעבור חושי ביו: **3** מוסר כלמי אשמע ורוחה מבנית
יענני: **4** הוזאת ידעת מני עד מני שים אדם עלי ארי:
5 כי רנטת רשותם מקרוב ושמחה חנפ' עdry רגע: **6** אם
עללה לשמים شيئا' וראשו לעב יניע: **7** כנלו לנצח
יאבד ראיו יאמרו איו: **8** כחלום יעוף ולא ימצאוهو
וירד כחזון לילה: **9** עין שופתו ולא תוסיף ולא עוד
תשורנו מוקמו: **10** בניו ירצו דלים וידיו תשנה אונו:
11 עצמותיו מלאו עלמו ועמו על עperf תשכוב: **12** אם
תמותיק בפיו רעה ייחידנה תחת לשונו: **13** יהמל
עליה ולא יעובנה וימנענה בחוך חכו: **14** לחמו במעיו
נהפק מרורת פתנים בקרבו: **15** חיל בלע ויקאנו
מבטנו יורשנו אל: **16** ראש פתנים יינק תחרנהו לשון
אפהה: **17** אל ירא בפלנות נהרי נחלי דבש וחמאה:
18 משיב יגע ולא יבלע בחיל המורתו ולא יעלס: **19** כי
רצין עזב דלים בית גול ולא יבנהו: **20** כי לא ידע של
ביבטנו בחמודו לא ימלט: **21** אין שריד לאכלו על כן
לא יהיל טבו: **22** במלאות שפקו יצר לו כל יד عمل
תובאנו: **23** היה למלא בטנו ישלח בחו רחון אפו יימטר
עלימו בלחומו: **24** יברח מנשך ברזל תחלפו קשת
נחושה: **25** שלף ויצא מגונה וברך ממרדו יהלק עליו
אמים: **26** כל חזק טמון לצפוני תאכלחו אש לא נפה
ירעד שריד באחדו: **27** יגלו שמים עונו וארץ מתוקומה
לו: **28** גיל יוביל ביתו גדרות ביום אפו: **29** זה חלק
אדם רשות מאלהיהם ונחלת אמרו מאל:

הבל ותשובייכם נשאר מעל:

22

ויען אליפו התרמוני ויאמר: **2** הלא ייסכן גבר
כי ייסכן עלימו משליל: **3** החפש לשדי כי הצדקה
בצע כי תחם דרכיך: **4** המיראתק ייכיחkB יבוא עמק
במשפט: **5** הלא רעהך הרבה ואין קץ לעונתיך: **6** כי
תחבל אהיך חמס ובגדי ערומים תפשיט: **7** לא מים
עף תשקה ומרעב תמנע להם: **8** ואיש זרוע לו הארץ
ונושא פנים ישב בה: **9** אלמנות שלחת ריקם וזרעות
איוב

21

ויען איוב ויאמר: **2** שמעו שמעו מלתי ותהי זאת
הנחותיכם: **3** שאוני ואגבי אדרב ואחר דברי תלעיגן:
4 האגבי לאדם שייחיו ואם מדוע לא תקצר רוחיו: **5** פנו
אלי והשמו יד על פה: **6** ואם זכרתי ונבהליך
ואחزو בשורי פלצאות: **7** מדוע רשותם יהיו עתקו נם

יתמים ידכא: ¹⁰ על כן סביבותיך פחים ויבחלהך פחד
ਪਹਾਮ: ¹¹ اوਹ ਚੱਖ ਲਾ ਤਰਾਹ ਅਥਵਾ ਮਿਮ ਤੱਕੜ:

24 מדוע משדי לנא נצפנו עתים וידעו לא חזו
מיו: ² נבלות ישינו עד גולו וירעו: ³ חמור יתומים
ינהנו ייחבלו שור אלמנה: ⁴ יטו אבויונים מדרך יהוד
חבא עניי ארץ: ⁵ הэн פראים במדבר יצאו בערלים
משחריו לטרף ערבה לו לחם לנערם: ⁶ בשדה
בלילו יקצירו וכרם רשע ילקשו: ⁷ ערום ילינו מבלי
לבוש ואין כסות בקריה: ⁸ מזרם הרים ירטבו ומבלוי
מחסה חבקו צור: ⁹ גיגלו משד יתום ועל עני ייחבלו:
¹⁰ ערום הלאכו בלילה לביש ורבעים נשאו עמר: ¹¹ בין
שורותם יצחירו יקבים דרכו ויצמאו: ¹² מעיר מותים
נאקו ונפש חללים תשוע ואלה לא ישים תפללה:
¹³ מהה היו במרדי אור לא הכירו דרכיו ולא ישבו
בנתיבותיו: ¹⁴ לאור יקום רוצח יקטל עני ואביו
ובليلת יהי כנגב: ¹⁵ ועין נאף שמרה נשף לאמר לא
תשורני עין וستر פנים ישים: ¹⁶ חתר בחשך בתים
וימם חתמו למו לא ידעו אור: ¹⁷ כי יחו בקר למו
צלמות כי יכיר בלהות צלמות: ¹⁸ קל הוא על פני
מים תקלל חלקתם בארץ לא יפנה דרך כרמיים:
¹⁹ ציה נם חם גיגלו מימי שלג שאל חטא (*Sheol h7585*)
²⁰ ישבחו רחם מתקו רמה עוד לא יזכר ותשבר בעז
עליה: ²¹ רעה עקרה לא תלך ואלמנה לא ייטיב:
²² ומשך אבירים בכחו יקום ולא יאמין בחוין: ²³ יתן
לו לבטה ויעשן ועיניו על דרכיהם: ²⁴ רומו מעט
ואינו והמכו כל יקפzion וכראש שבלה ימלו: ²⁵ ואם
לא אפו מי יוציאו ישם לאל מלאי:
25 ויען בילדך השהי ויאמר: ² המשל ופחד עמו
עשה שלום במורמוני: ³ הייש מספק לנדרדי ועל מי
לא יקום אורהו: ⁴ומה יצדיק אונוש עם אל ומה יזכה
ילוד אשא: ⁵ הэн עד ירוח ולאiahיל וכוכבים לא זכו
בעיני: ⁶ אף כי אונוש רמה ובן אדם תולעה:

יתמים ידכא: ¹⁰ על כן סביבותיך פחים ויבחלהך פחד
ਪਹਾਮ: ¹¹ اوਹ ਚੱਖ ਲਾ ਤਰਾਹ ਅਥਵਾ ਮਿਮ ਤੱਕੜ:

הלא אלה נבה שמיים וראה ראש כוכבים כי רמו: ¹²
ואמרת מה יידע אל הבعد ערפל ישפט: ¹³ עבבים
סתר לו ולא יראה והווים שמיים יתહלך: ¹⁴ הארכ עולם
תשמר אשר דרכו מתי און: ¹⁵ אשר קמטו ולא עת נהר
ויצק יסודם: ¹⁶ האמורים לאל سور ממנו ומה יפעל
שרדי למם: ¹⁷ והוא מלא בתיהם טוב ועצת רשעים
רחקה מנין: ¹⁸ יראו צדיקים וישמחו ונקי לעג למם:
¹⁹ אם לא נכח קימנו ויתרם אכללה אש: ²⁰ הסכן נא
עמו ושלם בהם תבואך טובאה: ²¹ קה נא נפי תורה
ושים אמריו בלבבך: ²² אם תשוב עד שרדי תבנה
תרחיק עליה מאהלהך: ²³ ושית על עפר בצר ובצורך
נחלים אופיר: ²⁴ והיה שרדי בצריך וכסף תועפות
לך: ²⁵ כי או על שרדי תהענג ותשא אל אלה פניך:
²⁶ תעטיר אלו יושמעך ונדריך תשלם: ²⁷ ותגוזר אומר
ויקם לך ועל דרכיך נגה אור: ²⁸ כי השפילו ותאמר
גונה ושה עינים יושע: ²⁹ ימלט אי נקי ונמלט בבר
כפיך:

23 ויען איוב ויאמר: ² נם היום מרוי שחי ידי
כבד על אנחתיו: ³ מי יtan ידעתו ואמצאהו אבואה עד
תכונותו: ⁴ אערכה לפניו משפט ופי אמלא תוכחות:
⁵ אדרעה מלים יענני ואבינה מה יאמר לי: ⁶ הברב כה
יריב עמדיא לא אך הוא ישם כי: ⁷ שם ישר נוכח עמו
ואפלטה לנצה משפט: ⁸ הэн קדם אהלהך ואינו ואחור
ולא אbin לו: ⁹ שמאול בעשתו ולא אחים יעטף ימין
ולא אראה: ¹⁰ כי ידעך דרך עמדיא בthanui כוהב אצצא:
¹¹ באשרו אזהה רגלי דרכו שמרתי ולא את: ¹² מצות
שפתיו ולא אמש מהקי צפוני אמרוי פיו: ¹³ וההוא
באחד ומוי ישיבנו ונפשנו אותה וייש: ¹⁴ כי ישלים
חקוי וכחנה רבות עמו: ¹⁵ על כן מפניו אבחל אתבון

ברוח יברח: 23 ישפְק עליינו כפימו וישرك עליו
ממקמו:

28 כי יש לכסף מוצא ומקום לזיהב יזוק: 2 ברזל
מעפר יקח ואבן יזוק נחשוה: 3 קץ שם לחשך ולכל
הכלית הוא חוקר אבן אפל וצלמות: 4 פרץ נחל מעם
ניר הנשכחים מני רגל דלו מאנוש נעו: 5 ארץ ממנה
צ'א לחם ותחתיה נהפק כמו אש: 6 מקום ספריר אבניה
ועפרת זהב לו: 7 נתיב לא ידעו עיט ולא שופתו עין
אייה: 8 לא הדריכהו בני שחץ לא עדת עליו שחלה:
9 בחלמייש שליח ידו הפך משרש הרים: 10 בצורות
ארדים בקע וככל יקר ראתה ענו: 11 מבכי נהרות חבש
ותעלמה יצא אור: 12 והחכמה מאין תמצא ואי זה
מקום בינה: 13 לא ידע אונש ערכה ולא תמצא בארץ
החיים: 14 תחתום אמר לא כי הייא וים אמר אין עמדוי:
15 לא יתנן סגור תחתיה ולא ישקל כסף מהירה: 16 לא
תסללה בכתם אופיר בשיהם יקר וספריר: 17 לא יעדכנו
זהב וזכוכית ותמורתה kali פז: 18 ראמות ונביש לא
יוכר ומשך חכמה מפניהם: 19 לא יעדכנו פתרת כוש
בכתם טהור לא תסללה: 20 והחכמה מאין תבוא ואי
זה מקום בינה: 21 ונעלמה מעינו כל חי ומעור השמים
נסתרה: 22 אבדון ומות אמרו באזינו שמענו שמעה:
23 אלהים הבין דרכה והוא ידע את מקומה: 24 כי הוא
לקצחות הארץ יביש תחת כל השמים ויראה: 25 לעשות
לروح משקל ומים תכן במדה: 26 בעשתו למטרחק
ודרך לחיזי קלות: 27 או ראה ויספרה היכינה וגם
חקירה: 28 ויאמר לאדם הן יראת אדני הוא חכמה
וסור מרע בינה:

29 ויסוף איוב שעת משלו ויאמר: 2 מי יתנני כירחי
קדם כימי אלה ישמרני: 3 בHALO נרו עלי ראש לאורו
אלך חשך: 4 כאשר היהתי ביום חרפתי בסוד אלה
על אלהלי: 5 ב עוד שדי עמד סייבות גער: 6 ברחץ
הלייני בחמה וצורך יזוק עמד פלגי שמן: 7 בצתתי

וירע לא עז: 3 מה יעצת ללא כח הוועטה
זרועה: 4 את מי הנגדת מלין ונשמה מי יצאה ממק':
5 הרפאים יהוללו מתחת מים ושכניהם: 6 ערום
שאלול ננדו ואין כסות לאבדון: 7 נטה צפון
Sheol h7585(על תהו תלה ארץ על בלוי מה: 8 צדר מים בעבי
ולא נבקע ענן תחתם: 9 מאחו פני כסה פרשו עלי
עננו: 10 חוקן על פנו מים עד תכלית אור עם חשך:
11 עמודי שמים ירופפו ויתהמו מונערתו: 12 בכחו רגע
הימים ובתוכנתו מחייב רהב: 13 בrhoחו שמים שפהה
חללה ידו נשח ברייה: 14 הנה אלה קצחות דרכו וממה
שמיין דבר נשמע בו ורעם נבורתו מי יתבונן:

27 ויסוף איוב שעת משלו ויאמר: 2 חי אל הסיר
משפטיו ושדי המרד נפשיו: 3 כי כל עוד נשמה כי רוח
אלוה באפי: 4 אם תדרבנה שפתוי עולחה ולשוני אם
יינה רמייה: 5 חילילה לי אם אצדיק אתכם עד אנוע
לא אסיר תמתוי ממוני: 6 בצדקי החזקתי ולא ארפפה
לא יחרף לבבי מימי: 7 יהיו כרשע איבוי ומתוקוממי
כעול: 8 כי מה תקות חנפי כי בצע כי ישל אלה
נפשו: 9 הצעקהו ישמע אל כי חבאו עלי צרה: 10 אם
על שדי יתענג יקרא אלה בכל עת: 11 אורה אתכם
ביד אל אשר עם שדי לא אחד: 12 הנה אתם כלכם
חויתם ולמה זה הבל תhalbלו: 13 זה חלק אדם רשע
עם אל ונחלת ערי צים משדי יקחו: 14 אם ירבו בניו
למו הרב וצאנצאו לא ישבעו להם: 15 שרידו במות
יקברו ואלמנתו לא תביבינה: 16 אם יצבר כעperf כספ
וכח מר יכין מלובש: 17 יכין וצדיק ילبس וכסף נקי
יחלק: 18 בנה כעש ביתו וככסה עשה נצר: 19 עשר
ישכב ולא יאסף עינוי פכח ואני: 20 תשיגנו כמים
בלחות ליליה גנטבו סופה: 21 ישאהו קדרים וילך
וישערתו ממקמו: 22 וישליך עליו ולא יתحمل מידי

שער עלי קרת ברחוב אכין מושבי: 8 ראוני נערדים ונחבא ווישים כמו עמדו: 9 שרים עצרו במלים וכף כפי כתנתך יאזורנו: 10 הרכני לחמר ואחמשל כעפר ואפר: 20 אשוע אליך ולא תענני עמדתי ותתבנן بي: 21 תהפק לאכזר לי בעצם ירך תשטמננו: 22 החשאני אל רוח תרכיבני ותמנני תשוה: 23 כי ידעת מות השיבני ובית מועד לכל חוי: 24 אך לא בעי ישלה ייד אם בפידו להן שוע: 25 אם לא בכחתי לקשה يوم ענמה נפשי לאכינו: 26 כי טוב קויתו וובה רע ואיחלה לאור ויבא אפל: 27 מעי רתחו ולא דמו קדרני ימי עני: 28 קדר הילכתי ללא חמה קמתי בקהל אשוע: 29 אח היהתי לתנים ורעד לבנות יענה: 30 עורי شهر מעלי עצמי חרחה מנירrab: 31 ויהי לאבל לנרי ענבי לקול בכיכם:

31 ברית כרתי לעני ומה אתהNONן על בתוכלה: 2 ומה חלק אלה ממעל ונחלת שדי ממרמים: 3 הלא איד לעול ונכר לפועל און: 4 הלא הוא יראה דרכי וכל צעדי יספר: 5 אם הילכתי עם שוא ותחש על מרמה רגלי: 6 יישקלני במאנוי צדק וידע אלה התמי: 7 אם תטה אשדי מני הדרך ואחר עני הילך לבי ובכפי דבק מאום: 8 אורעה ואחר יאלל ובצאי ישרשו: 9 אם נפתח לבי על אשה ועל פתח רעי ארבתיו: 10 תחתן לאחר אשתי ועליה יכרען אחרין: 11 כי הוא זמה והוא עון פלילים: 12 כי אש הדיא עד אבדון תאכל ובכל תבואי תשרש: 13 אם אמאס משפט עברי ואמתי ברבים עמוני: 14 ומה עשה כי יקום אל וכי יפרק מה אשיבנו: 15 הלא בבטן עשי שעשו ויכננו ברחם אחד: 16 אם אמנע מהפץ דלים וענוי אלמנה אכלה: 17 ואכל פתוי לברדי ולא אכל יתום ממנה: 18 כי מנערדי גדלני כאב ומבטןامي אנתנה: 19 אם אראה אובד מבלי לבוש ואין כסות לאכינו: 20 אם לא ברכוני חלצו ומנו כבשי ותחמס: 21 אם הניפות עלי יתום ידי כי אראה בשער עוזתי:

שער עלי קרת ברחוב אכין מושבי: 8 ראוני נערדים ונחבא ווישים כמו עמדו: 9 שרים עצרו במלים וכף כפי כתנתך יאזורנו: 10 הרכני לחמר ואחמשל כעפר ואפר: 20 אשוע אליך ולא תענני עמדתי ותתבנן بي: 21 תהפק לאכזר לי בעצם ירך תשטמננו: 22 החשאני אל רוח תרכיבני ותמנני תשוה: 23 כי ידעת מות השיבני ובית מועד לכל חוי: 24 אך לא בעי ישלה ייד עלי תבא ולב אלמנה ארנן: 14 צדק לבשתי וילבשני כמעיל וצניף משפטו: 15 עניינים הימי לעור ורנלים לפסה אני: 16 אב אנכי לאבינוים ורב לא ידעתך אחקרדו: 17 ואשבהה מתעלות על ומשני אשליך טרפ: 18 ואמר עם קני אנוע וכחול ארבה ימים: 19 שרש פהזה אליו מום וטל ילין בקצורי: 20 כבודי חדש עמדרי וקשתו בידי תחליף: 21 לי שמעו ויהלו וידמו למו עצתי: 22 אחורי דברי לא ישנו ועליהם הטע מלתוי: 23 ויחלו כמטר לי ופיהם פערו למלךוש: 24 אשחק אליהם לא יאמינו ואור פני לא יפלילון: 25 אbehך דרכם ואשב ראש ואשכון כמלך בנדוד כאשר אבלים ינחים:

30 ועתה שחקו עלי צעריהם ממוני לימים אשר מסתוי אבותם לשית עם כלבי צאנוי: 2 נס כח יידיהם למה לי לעליימו אבר כלח: 3 בחסר ובכפן גלמוד הערקע ציה אמש שואה ומשאה: 4 הקטפים מלוח עלי שיח ושרש רתמים לחםם: 5 מן נו יגרשו יריעו עליהם כנגב: 6 בערוץ נחלים לשכן חרי עפר וכפם: 7 בין שיחים ינתקו תחת חרול יספהו: 8 בני נבל נם בני בלי שם נכאו מן הארץ: 9 ועתה ננינתם הימי ואדי להם למלה: 10 תעבעוני רחקו מני ומפני לא השכו רק: 11 כי יתרו פתח ויענני ורסן מפניהם שלחו: 12 על ימינו פרחח יקומו רגלי שלחו ויסלו עלי ארחות אידם: 13 נתנסו נתיבתי להוטי יעלו לא עוז למו: 14 כפרץ רחוב יאתיו תחת שאה התגללו: 15 ההפק עלי בלחות תרדף קרוח נדבתי וכעב עברה ישתעי: 16 ועתה עלי תשתקף נפשיiahזוני ימי עני: 17 לילה עצמי נקר

כחפי משכמתה הפלול ואזרען מוקנה תשבר : 23 כי אין לאיוב מוכיח עונת אמריו מכם : 13 פן תאמרו מצאו חכמה אל יידפנו לאיש : 14 ולא ערך אל מילן ובאמיריכם לא אשיבנו : 15 חתו לא ענו עוד העתיקו מהם מלם : 16 והוחלתי כי לא ידררו כי עמדו לא ענו עוד : 17 עננה אף אני חלקוי אחותה דעוי אף אני : 18 כי מלחוי מלם הציקותני רוח בטנו : 19 הנה בטני כין לא יפתח כאבות חדשים יבקע : 20 אדרבה וירוח לי אפתח שפט ואענה : 21 אל נא איש פני איש ואל אדם לא אכנה : 22 כי לא ידעתו אכנה כמעט ישאני עשנו : **33** ואולם שמע נא איוב ملي וכל דברי האזינה : 2 הנה נא פחתתי פי דברה לשוני בחci : 3 ישר לבי אמרו ודרעת שפטו ברור מללו : 4 רוח אל עשתני ונשمات שדי תחני : 5 אם תוכל השיבני ערחה לפני התיצבה : 6 הן אני כפיך לאל מוחמר קרצתי נם אני : 7 הנה אמרתי לא תעתקך ואכפי עליך לא יכבר : 8 אך אמרת באזני וקול מלין אשמע : 9 זך אני בלי פשע חרף אנכי ולא עון לי : 10 הנה תנאות עלי ימצא יחשבני לאיוב לי : 11 ישם בסדר רגeli ישמר כל ארחותי : 12 הן זאת לא צדקה עניך כי ירבה אלה מאנוש : 13 מודיעו אליו ריבותיו כל דבריו לא עינה : 14 כי באחת ידבר אל ובשתים לא ישורהה : 15 בחלום חווין לילה בנפל תרדמה על אנשים בתנותם עלי משכבר : 16 או יגלה אזן אנשים ובמסרם יחתם : 17 להסידר אדם מעשה ונונה מגבר יכסה : 18 ייחסך נפשו מני שחת וחיתו מעבר בשלה : 19 והווחח במקאוב על משכבר וריב עצמוני אתן : 20 וזהמתו היו ללחם ונפשו מאכל תאוה : 21 בשרו מרاري ושפי עצמותיו לא ראו : 22 ותקרב לשחת נפשו וחיתו לממתים : 23 אם יש עליון מלאך מליז אחד מני אלף להניד לאדם ישרו : 24 ויתנונו ויאמר פרעהו מרדת שחת מצatoi כפר : 25 רטפש בשרו מנער ישוב לימי עולםיו : 26 יעדת אל אלה וירצתהו וירא פנו התבונתיכם עד תחקرون מלין : 27 ועדיכם אתבונן והנה לאיוב :

32 וישבתו שלשת האנשים האלה מענות את איוב כי הוא צדיק בעינו : 2 וייחר אף אליהו בן ברכאל הבווי משפחת רם באיוב חרחה אפו על צרכו נפשו מלאחים : 3 וובלשת רעיו חרחה אפו על אשר לא מצאו מענה וירשעו את איוב : 4 ואליהו חכה את איוב בדברים כי זקנים המה ממננו לימים : 5 וירא אליהו כי אין מענה בפי שלשת האנשים וייחר אפו : 6 וייען אליהו בן ברכאל הבווי ויאמר צעיר אני לימים ואחם יששים על בן זהלתי וארא מחות דעתם אתכם : 7 אמרתוי ימים ידברו ורב שנים יודיעו חכמה : 8 אכן רוח היא באנוש ונשמה שדי תכבים : 9 לא רבם יחכמו וזקנים יבינו משפט : 10 ולכן אמרתי שמעה לי אהוה דעוי אף אני : 11 הן הוחלתי לדבריכם איזן עד בתרוועה וישב לאנוש צדקתו : 27 ישר על אנשים עד תחקרון מלין : 27 ועדיכם אתבונן והנה לאיוב :

ישקטומי ומי ירשע וויסתר פנים וממי ישורנו ועל גוי ועל אדם ייחד: ³⁰ מלך אדם חנפ' ממקשי עם: ³¹ כי אל אל האמר נשאתי לא אחבל: ³² בלבudi אחזת אתה הרני אם על פעלתי לא אסוף: ³³ המעמך ישלמנה כי מסת כי אתה תבהיר ולא אני ומה ידעת דבר: ³⁴ אנשי לבב יאמרו לי ונבר חכם שמע לי: ³⁵ איוב לא בדעת ידבר ודבריו לא בהשכיל: ³⁶ אבי יבחן איוב עד נצח על תשבה באנשי און: ³⁷ כי ישיף על חטאתו פשע בינו יספיק וירב אמריוلال:

35 ויען אלהו ויאמר: ² הזאת חשבת למשפט אמרת צרכי מאל: ³ כי אמר מה יסקן לך מה עיל מהחטאתי: ⁴ אני אשיבך מלין ואת ריעיך ענק: ⁵ הבט שמים וראה ושור שחקים נבחו מוק: ⁶ אם חטאתי מה הפעל בו ורבו פשעיך מה תעשה לו: ⁷ אם צדקת מה תנת לו או מה מידך יקח: ⁸ לאיש ממוק רשות ולבן רבים: ⁹ מרוב שעוקים יזעיקו יושעו מזרוע אדם צדקתו: ¹⁰ ואל אמר איה אלה עשו נתן זמות בלילה: ¹¹ מלפנו מבהמות ארץ ומעופ השמיים יחכמוני: ¹² שם עצקן ולא ענה מפני נאון רעים: ¹³ אך שוא לא ישמע אל ושדי לא שורנה: ¹⁴ אף כי אמר לא תשורנו דין לפניו ותחולל לו: ¹⁵ ועתה כי אין פקד אפו ולא ידע בפש מדא: ¹⁶ ואיוב הבל יפיצה פיהו בבל רעת מלין יכבר:

36 ויסփ אלהו ויאמר: ² כתר לי זעיר ואחוך כי עוד לא אלה מלדים: ³ אישא דען למרחוק ולפעלי אתן צדק: ⁴ כי אמنم לא שקר מלוי תמים דעתך ענק: ⁵ הון אל כביר ולא ימאס כביר כה לב: ⁶ לא יהיה רשע ומשפט עניים יתן: ⁷ לא יגרע מצדק עניינו ואת מלכים לכסא וישראל לנצח ויגבחו: ⁸ ואם אסורים בזוקים ילכdon בחבל עני: ⁹ וינדר להם פעלם ופשעיהם כי יתגבורו: ¹⁰ ויגל אוזם למוסר ויאמר כי ישבען להביא עליו עצקה דל וצעקה עניים ישמע: ²⁹ והוא

ונפי מעבר בשחת וחוטי באור תרא: ²⁹ הון כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם גבר: ³⁰ להшиб נפשו מני שחחת לאור באור החיים: ³¹ הקשబ איוב שמע ליה החרש ואנכי אדרב: ³² אם יש מלין השיבני דבר כי חפטתי צדקך: ³³ אם אין אתה שמע לי החרש ואאלפק חכמה:

34

ויען אלהו ויאמר: ² שמעו חכמים מלויידעים האזינו לי: ³ כי און מלין תבחן וחך יטעם לאכל: ⁴ משפט נבחרה לנו נדרעה בינו מה טוב: ⁵ כי אמר איוב צדקתי ואל הסיר משפטיו: ⁶ על משפטו אכוב אנות חצבי בלי פשע: ⁷ מי גבר כאיוב ישחה לעגומים: ⁸ ואראח לחברה עם פעלי און ולרכת עם אושם רשות: ⁹ כי אמר לא יסקן גבר ברצחו עם אלהים: ¹⁰ لكن אנשי לבב שמעו לי חלה לאל מרושׁ ושדי מעול: ¹¹ כי פעל אדם ישלם לו וכארח איש ימצאונו: ¹² אף אממנ אל לא ירישׁ ושדי לא יעות משפט: ¹³ מי פקר עליו ארצתה וממי שם תבל כליה: ¹⁴ אם ישים אליו לבו רוחו ונשחתו אליו יאסף: ¹⁵ יגוע כלبشر יחד ואדם על עperf ישוב: ¹⁶ ואם בינה שמעה זאת האזינה לקהל מלוי: ¹⁷ האה שונא משפט יחבות ואם צדיק כביר תרשיע: ¹⁸ האמר למלך בליעל רשות אל נדיבים: ¹⁹ אשר לא נשא פני שרים ולא נכר שוע לפני דל כי מעשה ידיו כולם: ²⁰ רגע ימתו וחצאות לילה גנשו עם ייעברו ויסירו אביר לא ביד: ²¹ כי עינוי על דרכיו איש וכל צעדיו יראה: ²² אין חשך ואין צלמות להסתה שם פעלי און: ²³ כי לא על איש ישם עוד להליך אל אל במשפט: ²⁴ ירע כבירים לא חקר ויעדם אחרים תחתם: ²⁵ لكن יכיר מעבדיהם והפה לילה וידיכאו: ²⁶ תחת רשותם ספקם במקומות ראים: ²⁷ אשר על כן סרו מ踔ירו וכל דרכיו לא ההשכילו:

ימצא ה': 14 האזינה זאת איווב עמד והתבונן נפלאות
אל: 15 התרדע בשום אלה עלייהם והופיע אויר עננו:
16 התרדע על מפלשי עב מפלאות תמים דעתם: 17 אשר
בגדריך חמים בהשקט ארץ מדרום: 18 תרקע עמו
לשחקים חזקים כראוי מוצק: 19 והודיענו מה נאמר
לו לא נערך מפני חשך: 20 היספר לו כי אדבר אם
אמר איש כי יבלע: 21 ועתה לא ראו אוור בהיר הוא
בשחקים ורוח עברה ותתарам: 22 מצפון זהב אתה
על אלהו נורא הוד: 23 שדי לא מצאנחו שניא כה
ומשפט ורב צדקה לא יענה: 24 לכן יראו אותו אנשים
לא יראה כל חכמי לב:

38 ויען יהוה את איווב מן הסערה ויאמר: 2 מי
זה מהשיך עצה במלין בל' דעת: 3 אוז נא נבר
חלציך ואשאלהך והודיעני: 4 איפה הייתה ביסדי ארץ
הנד אם ידעת בינה: 5 מי שם ממדיה כי תרע או מי
נטה עלייה קו: 6 על מה אדרניה הטענו או מי ירדה אבן
פנתה: 7 ברון ייחד כוכבי בקר ויריעו כל בני אללים:
8 ויסך בדלותים ים בגינויו מרחם י'צא: 9 בשומי ענן
לבשו וערפל חתלו: 10 ואשבר עליו חקי ואשים
בריח ודלותים: 11 ואמר עד פה תבוא ולא תסיף
ופא ישית בנאון גליך: 12 המימיך צוית בקר ידעתה
شهر מקמו: 13 לאחן בכנפות הארץ וינערו רשעים
מןנה: 14 תתחפק כחמר חותם ויתיצבו כמו לבוש:
15 וימנע מרשעים אורם וזרוע רמה תשבר: 16 הבאת
עד נבכי ים ובחקיר תחום התהלהכת: 17 הנגלו לך
שער מות ושערי צלמות תראה: 18 התבוננת עד
רחבי ארץ הנדר אם ידעת כליה: 19 اي זה הדרך ישכן
אור וחשך اي זה מקמו: 20 כי תקחנו אל גבלו וכי
חכין נהיות ביתו: 21 ידעת כי או תולד ומספר ימיך
במוחך: 22 הבאת אל אוצרות שלג ואוצרות ברד תראה:
23 אשר חשבתי לעת צר ליום קרב ומלחמה: 24 اي
זה הדרך יחלק אור יפץ קדים עלי ארץ: 25 מי פלן

מן: 26 אם ישמעו ויעבדו יכלו ימיהם בטוב ושניהם
בנעימים: 27 ואם לא ישמעו בשלח יעמדו ויגעו בכל
דעת: 28 וחנפי לב ישימו אף לא ישעו כי אסרם:
14 תחתה בעניר נפשם וחitem בקדשים: 25 ייחלץ עני
בעניו ויגל בלחץ אונם: 26 ואף הסייעת מפי צר רחוב
לא מוצק תחתיה ונחת שלחן מלא דשן: 27 וודין רשות
מלאת דין ומשפט יתמכו: 28 כי חנה פן יסתרך בספק
ורוב כפר אל יטך: 29 היעדך שועך לא באצר וכל
מאמציך כה: 20 אל תשאף היליה לעולות עמים תחתם:
21 השמר אל תפן אל און כי על זה בחורת מעני: 22 הן
אל ישגב בכחו מי כמנחו מורה: 23 מי פקר עליו
דרךו ומוי אמר פעולה עולה: 24 זכר כי תשניא פועל
אשר שרדו אנשים: 25 כל אדם חזו בו אנוש יבית
מרחוק: 26 הן אל שני ואנדע מספר שניו ולא חקר:
27 כי ינרע נתפי מים יזקו מטר לאדו: 28 אשר יזלו
שחקים ירעפו עלי אדים רב: 29 אף אם יבון מפרש
על תשאות סכתו: 30 הן פרש עליו אורו ושרשי הים
כסה: 31 כי אם ידין עמים יתן אכל למכביר: 32 על
כפים כסה אור ויצו עליה במפנייע: 33 יגיד עליו רעו
מקנה אף על עולה:

37 אף לזוית יחרד לבי ויתר ממוקמו: 2 שמעו
שמעו ברנו קלו והנה מפיו יצא: 3 תחת כל השמים
ישרדו ואورو על כנפות הארץ: 4 אחריו ישאג קול
ירעם בקול נאנו ולא יעקבם כי ישמע קולו: 5 ירעם
אל בקולו נפלאות עשה נדלות ולא נדע: 6 כי לשلن
יאמר הואר און ונשם מטר וגשם מטרות עזוו: 7 ביד
כל אדם יחתום לדעת כל אנשי מעשהו: 8 ותבא היה
במו ארבע ובמעונתיה תשכן: 9 מן החדר תבוא סופה
וממזורים קרה: 10 מנשמה אל יתן קרה ורחב מים
במושק: 26 אף ברוי ישrich עב יפיין ענן אורו: 12 והוא
מסבות מתהפק בתהבולתו לפעלים כל אשר יצום על
פני תבל ארצה: 13 אם לשבט אם לארציו אם לחסר

כארבה הוד נחרו אימה: ²¹ ייחפרו בעמק וישש בכח הארץ לא איש מדבר לא אדם בו: ²² להשביע שאה יצא לקראת נשך: ²² ישחק לפחד ולא חית ולא ישוב מפניהם הרבה: ²³ עליון תרנה אשפה להב חניתות וכידון: ²⁴ בראש ורגנו יגמא ארץ ולא יאמין כי קול שופר: ²⁵ ברי שפר יאמיר האח ומורחוק ייריח מלחמה רעם שרים ותרועה: ²⁶ המבינתך יאבר נין יפרש כנפו לתימן: ²⁷ אם על פיך יגיביה נשר וכיירים קנו: ²⁸ סלע ישכן ויתלנן על שנ סלע ומצדורה: ²⁹ משם חפר אכל למורחוק עניינו יביתו: ³⁰ ואפרחו יעלעו דם ובאשר חללים שם הוא:

40 ³¹ והען יהוה את איוב ויאמר: ² הרבה עם שדי יסור מוכיח אלה יעננה: ³ ויען איוב את יהוה ויאמר: ⁴ הן קלתי מה אשיבך ידי שמתי למו פי: ⁵ אחת דברתך ולא ענה ושתיים ולא אוסיף: ⁶ ויען יהוה את איוב מן סערה והוא אמר: ⁷ אזור נא ננבר חלציך אשאלך והודיעני: ⁸ האף תפר משפטיך תרשענו למען תצדך: ⁹ ואם זרוע כלך ובכלל כמהו תרעם: ¹⁰ עדשה נא אונן ונבה והוד והדר תלבש: ¹¹ הפץ עברות אף וראה כל נאה והשפילה: ¹² ראה כל נאה הבניודה והדר רשותם תחתם: ¹³ טמןם בעדר יחד פניות חבש בטמון: ¹⁴ וגם אני אודך כי תושע לך ימינך: ¹⁵ הנה נא בהמות אשר עשיתי עמק חציר כבקר יאכל: ¹⁶ הנה נא כחו במותני ואני בשירידי בטנו: ¹⁷ יחפש זנבו כמו ארז נידי פחרדו ישרנו: ¹⁸ עצמוני אפיקני נחשוה גרמי כמטיל ברזל: ¹⁹ הוא ראשית דרכיו אל העשו ינש חרבו: ²⁰ כי בול הרומים ישאו לו וכל חית השדה ישחקו שם: ²¹ תחת צאלים ישכב בסתר קנה ובצתה: ²² יסכו צאלים צללו יסבוחו ערבי נחל: ²³ הן יעשק נהר לא יחפו יבטה כי יניהם ירדן אל פיהו: ²⁴ בעינויינו במקומות ינקב אַף:

לשפתה تعالלה ודרך לחיזיו קלות: ²⁶ להמתיר על הארץ לא איש מדבר לא אדם בו: ²⁷ להשביע שאה ומשאה ולהצמיה מצא דשא: ²⁸ הייש למטר אב או מי הוליד אגלי טל: ²⁹ מבטן מי יצא הקרח וכפר שמים מי ילדו: ³⁰ כאבן מים יתחבאו ופני תהום יתכלרו: ³¹ התקשר מדענותם כימה או משכחות כסיל הפתחה: ³² התציגו מזרות בעתו ועייש על בניה תנחים: ³³ הידעת חוקות שמים אם תשים משטו בארץ: ³⁴ התרדים לעב קולך ושפעת מים תכסך: ³⁵ התשלח ברקדים וילכו ויאמרו לך הננו: ³⁶ מי שתבטחות חכמה או מי נתן לשכוי בינה: ³⁷ מי יספר שהקדים בחכמה ובבל שמים מי ישכיב: ³⁸ בצקת עפר למוץך ורבנים ידבקו: ³⁹ התצורך לבבאי טרף וחית כפירים תמלא: ⁴⁰ כי ישחו במענותם ישבו בסכה למו ארבע: ⁴¹ מי יכין לערב צידיו כי ילדו אל אל ישועו יתעו לבלי אכל:

39 ⁴² הידעת עת לדת יعلיל סלע חלל אילות תשمر: ² חספר ירחים תמלאניה וידעת עת לדתנה: ³ חכרענה ילדיין תפלחהם חבלייהם תשלהנה: ⁴ ייחלמו בנייהם ריבבו בבר יצאו ולא שבו למו: ⁵ מי שלח פרא חפשי ומסדרות ערדן מי פתח: ⁶ אשר שמותי ערבה בירתו ומשכנתויו מלחה: ⁷ ישחק להמון קרייה תשאות נונש לא ישםע: ⁸ יותר הרומים מರעהו ואחר כל יירוק יירוש: ⁹ היאבה רים עבדך אם יליין על אבוסך: ¹⁰ התקשר רים בתלים עבתזו אם יشدד עמקים אחריך: ¹¹ התבטה בו כי רב כחו ותועב אליו גניעך: ¹² התאמין בו כי ישוב זרעך ונרנק יאסף: ¹³ כנף רגננים נעלסה אם אבראה חסידה ונצתה: ¹⁴ כי תעוזב לארץ בציה ועל עפר תנחים: ¹⁵ ותשכח כי רגל תזרעה וחית השדה תדושה: ¹⁶ הקשיה בונה לא לה לירק גונעה בל פחד: ¹⁷ כי נשא אלה חכמה ולא חלק לה בבינה: ¹⁸ כתעת במרום תמריא החשך לסוס ולרכבו: ¹⁹ התתן לסוס גבורה התלביש צוארו רעמה: ²⁰ התרעישנו

המשך לוויתן בהכחہ ובחייב התשקייע לשנו: 4 שמע נא ואנכי אדרבר אשאלך והודיעני: 5 לשמע און
 2 התשים אגמון באפו ובוחה תקוב לחוי: 3 הירבה
 אליך תחנונים אם ידרבר אלקיך רכות: 4 היכרת
 ברית עמק תקחנו לעבר עולם: 5 התשחק בו צפוף
 עperf ואפר: 7 ויהי אחר דבר יהוה את הדברים האלה
 אל איוב ויאמר יהוה אל אליפו התימני חרחה אףיך בך
 ובשני רעיך כי לא דברתם אליו נוכנה כעבדי איוב:
 8 ועתה קחו לכם שבעה פרים ושבעה אילים ולכו
 8 שים עליו כףיך זכר מלחמה אל תוסף: 9 הן תחלתו
 נזובה הגם אל מראו יטל: 10 לא אכזר כי יעורנו
 יתפלל עליכם כי אם פניו אשה לבלו עשות עמכם
 נבליה כי לא דברתם אליו נוכנה כעבדי איוב: 9 וילכו
 ומי הוא לפני תיצב: 11 מי הקדרינוי ואשלם תחת כל
 השמים לי הוא: 12 לא אחריש בדיו ודבר נברות
 וחין ערבי: 13 מונגה פנו לבושו בכפל رسנו מי יבוא:
 14 דלתי פניו מי פתח סביבות שניו אימה: 15 גאות
 10 ויהוה שב את שבית איוב בהתפללו بعد רעהו
 ויסף יהוה את כל אשר לאיוב למשנה: 11 ויבאו אליו
 רוח לא יבוא ביניהם: 17 איש באחיהו ידבקו יתלבדו
 כל אחיו וכל אחיתו וכל ידיעו לפנים ויאכלו עמו
 ולא יתפרדוו: 18 עטישתו תהל אור ועיניו כעפעפי
 לחם בביתה וינדו לו וינהמו אותו על כל הרעה אשר
 הביא יהוה עליו ויתנתנו לו איש קשיטה אחת ואיש נזם
 זהב אחד: 12 ויהוה ברך את אחריות איוב מראשו
 ויהיו לו ארבעה עשר אלף צאן וששת אלפיים נמלים
 אלף צמד בקר ואלף אתונות: 13 ויהיו לו שבונה
 בנים ושלוש בנות: 14 ויקרא שם האחת ימימה ושם
 השנית קציעה ושם השלישית קרן החוף: 15 ולא נמצא
 הרבה kali תקום חנית מסע ושריה: 27 יחשב לתבן
 נשים יפות כבנות איוב בכל הארץ ויתן להם אביהם
 נחלה בתוכך אחיהם: 16 ויחי איוב אחריו זאת מאה
 וארבעים שנה וירא את בנו ואת בני בנו ארבעה
 דורות: 20 יומת איוב זקן ושביע ימים:
 מלך על כל בני שazzן:

ויען איוב את יהוה ויאמר: 2 ידעת כי כל
 תוכל ולא יבצר ממק מזומה: 3 מי זה מעלים עצה בליך
 דעתה לכון הנדרתי ולא אבון נפלאות ממני ולא אדע:

1 מashi שלמה בן דוד מלך ישראל: 2 לדעת חכמה ומוסר להבין אמרי בינה: 3 לקחת מוסר השכל צדיק ומשפט ומישרים: 4 לחת לפתחים ערמה לנער דעת וזומה: 5 ישמע חכם וווסף לך נבון תחбелות יקנה: 6 להבין משל ומליצה דברי חכמים וחידתם: 7 יראת יהוה ראשית דעת חכמה ומוסר איילים בו: 8 שמע בני מוסר אביך ואל התש תורה אמרך: 9 כי לווית חן הם לראשיך וענקים לגרנרטיך: 10 בני אם יפתח חטאיהם אל תבא: 11 אם יאמרו לך אתנו נארבה לדם נצפנה לנו כי חם: 12 נבלעם כשאל חיים ותמים כיורדי בור (Sheol h7585): 13 כל הון יקר נמצא מלא בחינו שלל: 14 גורלך תפיל בחוכנו כס אחד יהיה לכלנו: 15 בני אל תלך בדרך אמת מנע רגליך מנתיבותם: 16 כי רגליך לרע ירצו וימחרו לשפק דם: 17 כי חنم מזורה הרשת בעני כל בעל כנף: 18 והם לדם יארבו יצפנו לנפשתם: 19 כן ארחות כל בצע את נשע בעלייך: 20 חכמו בחוץ תרנה ברוחבות תתן קולה: 21 בראש המיות תקרה בפתחי שערים בעיר אמריה תאמיר: 22 עד מותם פתים אהבו פתי ולצים לצון חמדו להם וכסילים ישנוו דעת: 23 תשובו לחוכחה הנה אביה لكم רוחוי אודיעה דברי אתכם: 24 יען קראי ותמאנו נתית ידי ואין מקשיב: 25 ותפרעו כל עצחי ותוכחוי לא אביהם: 26 נם אני באידכם אשחק אלעג בבא פרדרם: 27 בבא כשאווה פרדרם ואידכם סטופה אתה בבא עלייכם צרה וצוקה: 28 או יקראנני ולא עננה ישחרני ולא ימצאנני: 29 תחת כי שנאו דעת ויראת יהוה לא בחרו: 30 לא ابو לעצתי נאטו כל תוכחתי: 31 ויאכלו מפרי דרכם וממעצתייהם ישבעו: 32 כי משובת פתים תחרגנו ושלות כסילים תאבידם: 33 ושמע לי יישכן בטח ושאנן מופחד רעה:

2 בני אם תקה אמרוי ומצוותי הצפןatak: 2 להකשב להכמלה אונך תהה לך לבך לתבונה: 3 כי אם לבינה תקרה לתבונה תתן קולך: 4 אם תבקשה ככסף וכמטמוןיהם תחפשנה: 5 אז תבין יראת יהוה ודרעת אלהים תמצא: 6 כי יהוה יתן חכמה מפני דעת ותבונה: 7 וצפן לישראל תושיה מן להלכי תם: 8 לנצר ארחות משפט ודרך חסידיו ישמר: 9 אז תבין צדק ומשפט ומישרים כל מענל טוב: 10 כי התבוא חכמה בלבך ודרעת לנשיך ינעט: 11 מזומה תשمر עליך תבונה תנצרכה: 12 להצילך מדרך רע מאיש מדבר ההפכות: 13 העוזבים ארחות ישך לлечת בדרכיו חשך: 14 המשמנים לעשות רע גינלו בתהיפות רע: 15 אשר ארחותיהם עקשנים ונלווהם במענווותם: להצילך מאשה זורה מנכירה אמריה החליקה: 16 העזובת אלוף נועריה ואת ברית אלהיה שכחה: 17 כי שחאה מות ביתה ואל רפאים מענליה: 18 כל באיה לא ישובון ולא ישינו ארחות חיים: 20 למען תלך בדרך טובים וארחות צדיקים תשמר: 21 כי שרים ישכנו ארץ ותמים יותרו בה: 22 ודרושים הארץ יכרתו ובוגדים יסחו ממנה:

3 בני תורה אל תשכח ומצוותי יציר לך: 2 כי ארך ימים וشنנות חיים ושלום יוסיפו לך: 3 חסד ואמות אל יעוזך קשרם על גראנרטיך כתובם על לוח לך: 4 ומצא חן ושכל טוב בעני אלהים ואדם: 5 בטח אל יהוה בכל לך ואל בינתך אל תשען: 6 בכל דרכיך דעתו והוא ישר ארחותיך: 7 אל תהי חכם בענייך ירא את יהוה וסור מרע: 8 רפאות תהיל לשרך וشكוי לעצמותיך: 9 כבד את יהוה מהונך ומראשית כל הבואתך: 10 וימלאו אסמייך שבע ותירוש יקביך יפרצטו: 11 מוסר יהוה בני אל תמאס ואל תקץ בתוכחתו: 12 כי את אשר יאהב יהוה יוכיה וכואב את בן ירצה: 13 אשרי אדם מצא חכמה ואדם

יפיק התבונה: 14 כי טוב סחרה מஸחר כסף ומחרוז
taboataha: 15 יקירה היא מפניהם וכל חפציך לא ישו
אל עברך בו שטה מעלי ועbor: 16 כי לא ישנו אם
לא ירעו ונגולה שנותם אם לא יכשלו: 17 כי לחמו
לחם רשות ויין חמסים ישתו: 18 ואלה צדיקים כאור
ננה הולך ואור עד נכון היום: 19 דרך רשותם כאפלה
לא ידעו במה יכשלו: 20 בני לדברי הקשיבה לאמורי
הט אונך: 21 אל יליזו מענייך שמרם בתוך לבך:
22 כי חיים הם למצאים ולכל בשרו מרפא: 23 מכל
שמר נצץ לך כי ממננו תוכאות חיים: 24 הסר ממק
עקשות פה ולוות שפטים הרחק ממק: 25 ענייך לנכח
יבטו ועפכיך יישרו ננדך: 26 פלס מעגל גנלב
וכל דרכיך יכנו: 27 אל תט ימין ושמואל הסר גנלב
מרע:

5 בני לחכמוני הקשיבה לתוכוני הט אונך:
2 לשמר מזומות ודעת שפטיך נצزو: 3 כי נפת התפנה
שפטוי זורה וחלק משמן חכה: 4 ואחריתה מריה כלענה
חרה כחרב פיות: 5 רגילה ירדות מות שאול צעדיה
ויתמכו: 6 ארח חיים פן תפלס נוע מעגלתיה
לא תרע: 7 ועתה בנימ שמעו לי ואל תסورو מאמרי
פ: 8 הרחק מעלה דרכך ואל תקרב אל פתח ביתה:
9 פן תנתן לאחרים הורך ושנתיך לאכזרי: 10 פן ישבעו
זרים כחך ועצביך בבית נCKERI: 11 ונחמת באחריתך
בכלות בשרך ושארך: 12 ואמרתה איך שנאתי מוסר
ותוכחת נאץ לבי: 13 ולא שמעתי בקול מורי ולמלמדיו
לא הטויתי אוני: 14 כמעט הייתה בכל רע בתוך קгал
ועדה: 15 שתה מים מבורך ונולדים מותך בארכך:
16 יפוצץ מעניתיך חוצה ברוחבות פלני מים: 17 יהיו
לך לברך ואין לזרום אתך: 18 יהיו מוקרכ ברוך
ושמח מאשת נערך: 19 אילית אהבים ויעלה חן דרייה
חמנך: 20 שמע בוי וקח אמריו וירבו לך שנות חיים:
21 בדרך חכמה הרתיך הדרכתיך במעגלי ישך:
22 בלבך לא יציר צעדך ואם תרווץ לא תכשל:
13 החזק במוסר אל תרף נצחה כי היא חייך: 14 בארכך
דרך איש וכל מעגלתינו מפלס: 22 עוננותינו ילכדנו

רשעים אל תבא ואל תאשר בדרך רעים: 15 פרעהו
ביה: 16 ארך ימים ביוםיה בשMAILAH עשר וכבוד:
17 דרךך נעם וכל נתיבותיה שלם: 18 עץ
חיים היא למחזיקים בה ותמכיה מאשר: 19 יהוה
בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה: 20 בדעתו
תהומות נבקעו ושחקים ירעפו טל: 21 בני אל יליזו
מענייך נצץ תהה ומזומה: 22 ויהיו חיים לנפשך וחן
לגרנרטיך: 23 או תליך לבטה דרכך רגליך לא תגנו:
24 אם תשכב לא חפהך ושכבת וערבה שנטך: 25 אל
תירא מפחד התחם ומשאת רשותם כי תבא: 26 כי
יהוה יהיה בכלך ושמור רגליך מלך: 27 אל תמנע
טוב מבعليו בהיות לאל יידיך לעשות: 28 אל תאמר
לדריך לך ושוב ומחר אתן ויש אתך: 29 אל תחרש
על רעך רעה והוא יושב לבטה אתך: 30 אל תרוב
עם אדם חنم אם לא גמלך רעה: 31 אל תקנא באיש
חמס ואל תבחר בכל דרכיו: 32 כי תועבת יהוה נלו
את ישרים סודו: 33 מאורת יהוה בבית רשות ונוה
צדיקים יברך: 34 אם לצלים הוא יליין ולענינים יתן
חן: 35 כבוד חכמים ייחלו וכסילים מרים קלון:

4 שמעו בנימ מוסר אב והקשיבו לדעת בינה:
2 כי לך טוב נתתי לכם תורתי אל תעוזו: 3 כי בן
היהתי לאביך ויחייד לפנמי אמי: 4 ווירני ואמר לי
יתמך דברי לך לשמור מצותיו ויהיה: 5 קנה חכמה
קנה בינה אל תשכח ואל תט מאמרי פ: 6 אל תעובה
ותשمرך אהבה ותוצרך: 7 ראשית חכמה קנה חכמה
ובכל קנייך קנה בינה: 8 סלולה ותרומך תכבדך
כי תחבקנה: 9 תנתן לראשך ליוית חן עטרת תפארת
חמנך: 10 שמע בוי וקח אמריו וירבו לך שנות חיים:
11 בדרך חכמה הרתיך הדרכתיך במעגלי ישך:
12 בלבך לא יציר צעדך ואם תרווץ לא תכשל:
13 החזק במוסר אל תרף נצחה כי היא חייך: 14 בארכך
דרך איש וכל מעגלתינו מפלס: 22 עוננותינו ילכדנו

את הרשע ובחכלי חטאו יתמקדש: 23 והוא ימות באין לא תמהה: 34 כי קנאה חמת נבר ולא ייחמול ביום נקם: 35 לא ישא פניו כל כפר ולא יאה כי תרבה מוסר וברב אולתו ישנה:

שחר:

7 בני שמר אמריו ומוצווי הצפן אתה: 2 שמר מצוות וחיה ותורתך כאישון ענייך: 3 קשרם על אצבעתיך כתובם על לוח לך: 4 אמר לחכמתה אהתי את ומדעת לבינה תקרא: 5 לשمرך מאשה זורה מנכדריה אמריה החקיקה: 6 כי בחלון ביתו بعد אשנבי נשקפת: 7 וארא בפתחאים אבינה בכנים נער חסר לך: 8 עבר בשוק אצל פנה ודרך ביתה יצעד: 9 בנשף בערב יום באישון לילה ואפללה: 10 וננה אשה לקראותו שית זונה ונצרת לך: 11 המיה הייא וסדרת בভיתה לא ישכנו רגליה: 12 פעעם בחוץ פעעם ברחבות ואצל כל פנה הארץ: 13 והחזקה בו ונשקה לו העזה פניה והתאמיר לו: 14 זבחיו שלמים עלי היום שלמטי נדרי: 15 על כן יצאתו לקראותך לשחר פניך ואמצאך: 16 מרבדים רבדתי ערש חטבות אטמן מצרים: 17 נפתמי משכבי מר אהלים וקמנון: 18 לך נרוה דדים עד הבקר נתעלסה באהבים: 19 כי אין האיש בভיתו הילך בדרך מרחוק: 20 צורור הכספה לך בידיו ליום הכסא יבא ביתה: 21 הטעתו ברב לקחה בחלק שפתיה תדרינו: 22 הולך אחריה פתחם כשור אל טבח יבוּ וכעכס אל מוסר אויל: 23 עד יפלח חז כבדו כמהר צפור אל פח ולא ידע כי בנפשו הוא: 24 ועתה בנים שמעו לי והקשיבו לאמרי פי: 25 אל ישת אל דרכיה לך אל התע בנחוכותיה: 26 כי רבם חללים הפליה ועצמים כל הרניתה: 27 דרכי שאל ביתה ירדות אל חדרי מות: (Sheol h7585)

8 הלא חכמתה תקרא ותבונתה תתן קוללה: 2 בראש מדורומים עלי דרך בית נתיבות נצבה: 3 ליד שעריהם לפיקרת מבוּא פתחם תרנה: 4 אליכם אישים אקרים וקולוי אל בני אדם: 5 הביבנו פתחאים ערמה וכיסילים

6 בני אם ערבת לרעך תקעת לזר כפיק: 2 נוקשת באמורי פיך נלכדה באמורי פיך: 3 עשה זאת אפוא בני והנצל כי באת בכף רעך לך התרפס ורחה רעה: 4 אל תתן שנה לענייך ותונמה לעפעפי: 5 הנצל צבוי מיד וכצפור מיד יקוש: 6 לך אל נמלה עצל ראה דרכיה וחכם: 7 אשר אין לה קצין שטר ומשל: 8 תכין בקץ ללחמה אנרגה בקציר מאכליה: 9 עד מות עצל תשכב מותי תקום משנתך: 10 מעט שנות מעט תנומות מעט חבק ידים לשכב: 11 וובא כמהלך רשאך ומחסרך כאיש מנן: 12 אדם בלייל איש און הולך עקשות פה: 13 קרייז בעינוי מל ברגלו מרה באצבעתינו: 14 תהफכות בלבו חרש רע בכל עת מדנים ישלה: 15 על כן פתאם יבוּ אידיו פטע ישבר ואין מרפא: 16 שש הנה שנא יהוה ושבע תועבות נפשו: 17 עינים רמות לשון שקר וידים שפכו דם נקי: 18 לב חרש מחשבות און רגילים ממחרות לרוין לרעה: 19 יפיח כובים עד שקר ומשלח מדנים בין אחיהם: 20 נצץ בני מצות אביך ואל חטש תורה אמרך: 21 קשרם על לבך תמיד עד נגררתך: 22 בהתהלך תנחה אתך בשכבר תשמר עלייך והקיצות הוּא תשיחך: 23 כי נר מצואה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר: 24 לשמרך מاست רע מחלוקת לשון נכריה: 25 אל תחמוד יפיה בלבך ואל תחקך בעפעפה: 26 כי بعد אש זונה עד ככר לחם ואשת איש נשפוך תקרה תצד: 27 היהתה איש אש בחיקו ובגדיו לא תשרבנה: 28 אם יהלך איש על הנהלים ורגליו לא תכוננה: 29 כן הבא אל אש רעה לא ינקה כל הנגע בה: 30 לא יבוזו לנגב כי יגנוב למלא נפשו כי ירعب: 31 ונמצא ישלם שבעתים את כל הון ביתו יתן: 32 נאף אש חסר לך משחית נפשו הוא יעשנה: 33 גגע וקלון ימצא וחרפהו

הבינו לב: 6 שמעו כי נגידים אדרבר ומפתח שפתי מישרים: 7 כי אמרת יתגה חמי ותוועבה שפתית רשות: 8 בצדך כל אמר פי אין בהם נפתל ועקב: 9 כלם נכחים לנבון וישראלים למצאי דעת: 10 קחו מוסרי ואל כסף ורעת מהרוץ נבחר: 11 כי טובה חכמה מפניהם וכל ה facets לא ישוו בה: 12 אני חכמה שכני ערמה ודרעת מזומות מצא: 13 יידרא יהוה שנאת רע גאה ונאות דרך רע ופי תהफכות שנאותי: 14 לי עצה ותושיה אני בינה לי נבויה: 15 כי מלכים ימלכו וரוזנים יחקקו צדקה: 16 כי שרים ישרו ונדרבים כל שפתי צדק: 17 אני אהביה אהב ומשחררי ימצאани: 18 עשר כבוד אוית הון עתק וצדקה: 19 טוב פרי מהרוץ ומפו ותבאותי מסוף נבחר: 20 בארכח צדקה אהליך קריאה: (Sheol h7585)

10 משלו שלמה בן חכם ישמה אב ובןCSI תונת אמו: 2 לא ויעילו אוצרות רשות וצדקה תצליל ממות: 3 לא ירעיב יהוה נפש צדיק והות רשותם יתדרף: 4 ראש עשה כף רמיה ויד חרוצים תשער: 5 אנגר בקיזן בן משכילד נרדם בקציר בן מביש: 6 ברוכות לרראש צדיק ופי רשותים יכסה תמס: 7 זכר צדיק לברכה ושם רשותים יركב: 8 חכם לב יקח מצות ואoil שפטים ילבט: 9 הולך בתם ילק' בטח ומעקש דרכיו יודע: 10 קריין יתן עצבת ואoil שפטים לבלט: 11 מקור חיים פי צדיק ופי רשותים יכסה חמס: 12 שנאה תעורר מרדנים ועל כל פשעים תכסה אהבה: 13 בשפתינו נבול תמצוא חכמה ושבט לנו חסר לב: 14 חכמים יצפנו דעת ופי אויל מחתה קרבבה: 15 הון שעיר קריית עוז מחתת דלים רישם: 16 פעלת צדיק לחיים תבאות רשות לחתאת: 17 ארכח לחיים שומר מוסר ועווב תוכחה מתעה: 18 מכסה שנאה שפתי שקר ומוצא דברה הואCSI: 19 ברב דברים לא יחדל פשע וחשך שפטוי משכילד: 20 כסף נבחר לשון ערתה תקרה על נפי מרמי קרת: 21 שפט צדיק ירעו רביכים צדיק לב רשותים כמעט: 22 שפט צדיק ירעו רביכים

בתוכ נתיבות משפט: 21 להנחייל אהבי יש ואצרתיהם אמלא: 22 יהוה קני רראשית דרכו קדם מפעליו מאז: 23 מעולם נסhti מראש מקדרמי ארץ: 24 באין תהמות חוללותי באין מעינות נכבד מים: 25 בטרם הרים הטבעו לפני גבעות חוללותי: 26 עד לא עשה ארץ וחוץות וראש עפרות תבל: 27 בהcheinו שמים שם אני בחוקו הוגן על פני ההום: 28 באמצז שחקים ממועל בעזו עניות ההום: 29 בשומו לים חקו ומים לא יעברו פיו בחוקו מוסדי ארץ: 30 ואהיה אצל אמון ואהיה שעשאים יום יום משחיקת לפניו בכל עת: 31 משחיקת בתבל ארכזו ושעשעי את בני אדם: 32 ועתה בנימ שמעו לי ואשרדי דרכוי ישמרו: 33 שמעו מוסר וחכמו ואל תפרע: 34 אשרדי אדם שמע לי לשקר על דלהתי יום יום לשרמר מזות פתחי: 35 כי מצאי מצאי חיים ויפק רצון מיהווה: 36 וחטא הרמס נפשו כל משנאי אהבו מות:

9 חכימות בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה: 2 טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שלחנה: 3 שלחה ערתה תקרה על נפי מרמי קרת: 4 מי פתי יסר הנה

עוד וחושך מישר אך למחוסור : 25 נפש ברכיה תדרשן ומרהנה נם הוא יורה: 26 מנע בר יקבהו לאום וברכיה לראש משביר : 27 שחר טוב יבקש רצון ודרש רעה הובאנו: 28 בוטח בעשרו הוא יפל וכעלה צדיקים יפרחו: 29 עוכר ביתו ינהל רוח ועבד אויל להחן לב: 30 פרי צדיק עץ חיים ולקח נפשות חכם: 31 הן צדיק בארץ ישלם אף כי רשות וחוטא:

12 אהב מוסר אהב דעתה ושנא תוכחת בעיר: 2 טוב פיק רצון מיהוה ואיש מזומות ורשיע: 3 לא יכון אדם ברשות ורשש צדיקים כל ימות: 4 אשת חיל עטרת בעליה וכרכב עצמותיו מבישה: 5 מהשבות צדיקים משפט תחבלות רשותם מרמה: 6 דברי רשותם ארבע דם ופי ישרים יצילם: 7 הפוך רשותם ואיהם וכיה צדיקים יעדמ: 8 לפוי שכלו יהלל איש ונעה לב יהיה לבוזו: 9 טוב נקלה ועבד לו ממתכבד וחסר לחם: 10 יודע צדיק נפש בהמותו ורחמי רשותם אכזרי: 11 עבר אדמתו ישבע לחם ומרדף ריקום חסר לב: 12 חמד רשות מצד רעים ורשש צדיקים יונן: 13 בפשע שפתיים מוקש רע ויצא מצarra צדיק: 14 מפרי פי איש ישבע טוב ונמול ידי אדם ישב לו: 15 דרך אויל בעינויו ושמע לעצת חכם: 16 אויל ביום יודע בעסו וכסה קלון ערום: 17 יפהה אמונה יניד צדק ועד לשקרים מרמה: 18 יש בוטחה כמדרונות חרב ולשון חכמים מרפא: 19 שפת אמת תכוון לעד ועד ארנעה לשון שקר: 20 מרמהقلب חרשי רע ולייצרי שלום שמחה: 21 לא יאנה לצדיק כל און ורשותם מלאו רע: 22 הועבתה יהוה שפטו שקר ועשוי אמונה רצונו: 23 אדם ערום כסעה דעת ולב כסילים יקרא אולטה: 24 יד הרוצים תמשל ורמיה תהיה למס: 25 דאנה בכל איש ישנה ודבר טוב ישמהנה: 26 יתר מרעהו צדיק ודרך רשותם תחתם: 27 לא יחרך רמיה צידו

ואoilים בחסר לב ימותו: 22 ברכת יהוה היא העשיר ולא יוסף עצב עמה: 23 כשחוק לכיסיל עשות זמה וחכמה לאיש תבונה: 24 מגורת רשות היא התבוננו והאות צדיקים יתו: 25 בעבר סופה ואין רשות וצדיק יסוד עולם: 26 כחמצ לשלנים וכעשן לעניינים כן העצל לשלהיו: 27 יראת יהוה תוסיף ימים ושנות רשותם תקצרנה: 28 תוחלת צדיקים שמחה ותקות רשותם תאבד: 29 מעו לתם דרך יהוה ומהתא לפועל און: 30 צדיק לעולם כל ימות ורשותם לא ישכנו ארין: 31 כי צדיק ינוב חכמה ולשון תהיפות תכרת: 32 שפט צדיק ידען רצון וכי רשותם תהיפות:

11 מאוני מרמה תועבת יהוה ואבן שלמה רצונו: 2 באazon ויבא קלון ואת צנוועים חכמה: 3 תמת ישרים תנחם וסלף בוגדים ושדים: 4 לא יועל ההון ביום עברה וצדקה תציל ממota: 5 צדקה ישרים חצילים דרכו וברשותו יפל רשות: 6 צדקה ישרים חצילים ובחות בנדרים ילכדו: 7 במוות אדם רשות האבד תקופה ותוחלת אונים אבדה: 8 צדיק מצarra נחלץ ויבא רשות תחתיו: 9 בפה תנף ישחת רעהו ובכابر רשותם יהלצו: 10 בטוב צדיקים חעלץ קירה ובכابر רשותם רינה: 11 בברכת ישרים תרום קרת ובפי רשותם תארס: 12 בו לרעהו חסר לב ואיש התבוננות יחריש: 13 הולך רכיב מגלה סוד ונאמן רוח מכסה דבר: 14 באין תחבלות יפל עם ותשועה ברב יווץ: 15 רע ירוע כי ערבי זר ושנא תקעים בוטח: 16 אשת חן תתמרק כבוד ועריצים יתמכו עשר: 17 גמל נפשו איש חסר צדקה שכבר אמת: 18 רשות עשה פעלת שקר וזרע וכבר שארו אכזרי: 19 כן צדקה לחיים ומרדף רעה למותו: 20 הועבתה יהוה עקש לב ורצונו חמימי דרך: 21 יד ליד לא ינקה רע וזרע צדיקים נמלט: 22 נזם זהב אף חזיר אשה יפה וסדרת טעם: 23 התאות צדיקים אך טוב תקות רשותם עברה: 24 יש מפוזר ונוסף

והון אדם יקר חרוין: ²⁸ באראח צדקה חיים ודרך
נתקבה אל מות:

13 בן חכם מוסר אב ולץ לא שמע גערה: ² מפְּרִי
פי איש יאכל טוב ונפש בנדים חמס: ³ נצַר פָּיו שָׁמֶר
נפשו פשך שפתיו מתחת לה: ⁴ מתחאה ואין נפשו עצל
ונפש חרצים תדרשן: ⁵ דבר שקר ישנא צדיק ורשע
יבאиш ויחפיר: ⁶ צדקה תוצרתם דרך רשותה תסלף
חטאთ: ⁷ יש מתעשר ואין כל מתרוש והון רב:
⁸ כפר נפש איש עשרו ורש לא שמע גערה: ⁹ אודר
צדיקים ישמח ונדר רשותים ידרך: ¹⁰ רק בזדון יתן
מצחה ואת נועצים חכמה: ¹¹ ההן מהבל נימעט וקbez
על יד יתרה: ¹² תוחלת ממשכה מחללה לב וען
חיים תאהה באה: ¹³ בו לדבר יהבל לו וורא מצואה
הוא ישלם: ¹⁴ תורה חכם מקור חיים לסור ממוקשי
מוות: ¹⁵ שכל טוב ינתן חן ודרכך בנדים איתן: ¹⁶ כל
ערום יעשה בדעתה וכסיל יפרש אלות: ¹⁷ מלאך רשות
יפל ברע וציר אמונה מרפא: ¹⁸ ריש וקלון פורע
מוסר ושומר תוכחת יכבד: ¹⁹ תאהה נהייה תערב
לנפש ותועבת כסילים סור מרע: ²⁰ הלויך את חכמים
וחכם ורעה כסילים יורע: ²¹ חטאיהם הרדף רעה ואת
צדיקים ישלים טוב: ²² טוב ינהיל בני בניים וצפונ
לצדיק חיל חוטא: ²³ רב אכל ניר ראשיהם ויש נספה
בלא משפט: ²⁴ חושך שבטו שונא בנו ואהבו שחרו
מוסר: ²⁵ צדיק אכל לשבע נפשו ובطن רשותם תחסר:

14 חכמת נשים בנתה ביתה ואולה בידיה
תהרסנו: ² הולך בישרו ירא יהוה ונלויך דרכיו בוזהו:
³ בפי אויל חטף נאה ושבתי חכמים תשמורם: ⁴ באין
אלפים אבוס בר ורב תכואות בכח שור: ⁵ עד אמוןיהם
לא יכוב ויפח כובדים עד שקר: ⁶ בקש לעצם ויאן
ודעת לנבון נקל: ⁷ לך מנדר לאיש כסיל ובבל ידעת
שפתי דעת: ⁸ חכמת ערום הבין דרכו ואולה כסילים
מרמה: ⁹ אולמים ילין אשם ובין ישרים רצון: ¹⁰ לב

לייהוה מעשחו כל אبني כייס: ¹² תועבה מלכים עושות רשות כי בצדקה יכון כסא: ¹³ רצון מלכים שפתוי צדק ודבר ישרים יהאב: ¹⁴ חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה: ¹⁵ באור פנוי מלך חיים ורצוינו כעב מלוקש: ¹⁶ קנה חכמה מה טוב מהרוון וקנות לבנה נבחר מכסף: ¹⁷ מסלה ישרים سور מרע שמר בינה נבחר מכסף: ¹⁸ לפניו שבר גאון ולפניהם כשלון נבה נפשו נוצר דרכו: ¹⁹ טוב שפל רוח את ענים מחלוקת שלל את רוח: ²⁰ טוב משכיל על דבר ימצא טוב ובוטח ביהוה נאים: ²¹ ללחם לב יקרא לבון ומתק שפטים יסיף אשורי: ²² מקור חיים שכל בעלייו ומוסר אורלים אולות: ²³ לך: ²⁴ מושב ישביל פיהו ועל שפטיו יסיף לך: ²⁵ צוף לב חכם ישביל פיהו ועל שפטיו יסיף לך: ²⁶ נפש דבש אמריוنعم מתווך לנפש ומרפא לעצם: ²⁷ איש בלבעל רך ישר לפניו איש ואחריותה דרכיו מות: ²⁸ נפש קרה רעה ועל שפטיו כאש צרבת: ²⁹ איש תהफכות שלח מדון ונרגן מפריד אלוף: ³⁰ עצה עניין לחשב רעהו והוליכו בדרכך לא טוב: ³¹ עצה עניין לחשב תהफכות קרע שפטיו כליה רעה: ³² עטרת תפארת שיבתך בדרכך צדקה תמצא: ³³ טוב ארך אפים מגבור ומשל ברוחו מלך עיר: ³⁴ בחיק יוטל את הנורל ומיהוה כל משפטו:

17 טוב פת חרבה ושלוחה בה מבית מלא זבחו ריב: ² עבד משכיל ימשל בבן מביש ובתווך אחיהם ייחלק נחליה: ³ מצרכ לכסף וכור לזהב ובחון לבות יהוה: ⁴ מרווח מקשיב על שפט און שקר מזון על לשון הות: ⁵ לעג לרש חרפ עשו מה לאיד לא ינקה: ⁶ עטרת זקנים בני בניים ותפארת בניים אבותם: ⁷ לא נואה לבל שפה יתר אף כי לנדריב שפה שקר: ⁸ אבן מרע: ⁹ ברכות יהוה דרכך איש שם אויביו ישלם אותו: ¹⁰ טוב מעט בצדקה מרוב תבאות بلا משפט: ¹¹ לבן אדם ייחס דרכו וייהוה יכין צעריו: ¹² קסם על שפטו מלך במשפט לא ימעל פיו: ¹³ פלס ומאוני משפט

יאחוב: ¹⁴ מוסר רע לעזוב ארוח שונא תוכחת ימות: ¹⁵ שאלול ואבדון ננד יהוה אף כי לבות בני אדם: (Sheol h7585) ¹⁶ לא יהאב לי הוכח לו אל חכמים לא ילק' לב שהח יטב פנים ובעצצת לב רוח נכחאה: ¹⁷ כל נבון יבקש דעתו ופני כסילים ירעה אולת: ¹⁸ טוב מעתימי עני רעים וטוב לב משתה תמיד: ¹⁹ טוב מעת ביראת יהוה מאוצר רב ומהומה בו: ²⁰ טוב ארחת יرك ואהבה שם משדור אבוס ושנאה בו: ²¹ איש חמה יגרה מדון וארך אפים יشكיט ריב: ²² דרך עצל המשכת תדק וארח ישרים סללה: ²³ בן חכם ישמה אב וכסיל אדם בווה אמו: ²⁴ אולת שמחה להסר לב ואיש התבונה יישר לכת: ²⁵ הperf מחשבות באין סוד וברב יועצים תקום: ²⁶ שמחה לאיש בمعנה פי ודבר בעתו מה טוב: ²⁷ ארוח חיים למעלה למשכיל ודבר בעתו מה טוב משאול מטה: (Sheol h7585) ²⁸ בית נאים ישח למען سور משאול מטה: ²⁹ ארוח חיים למעלה למשכיל יהוה ויצב נבול אלמנה: ³⁰ תועבת יהוה מחשבות רע וטהרים אמרוنعم: ³¹ עכר ביהו בוצע בצע ושותנא מתנת יהוה: ³² לב צדיק יהגה לעונות ופי רשותם יביע רעות: ³³ רחוק יהוה מרשעים ותפלת צדיקים ישמע: ³⁴ מאור עניים ישמח לב שמעה טובה תדרשן עצם: ³⁵ אז שמעת תוכחת חיים בקרב חכמים תלין: ³⁶ פורע מוסר מואס נפשו ושותנע תוכחת קונה לב:

33 יראת יהוה מוסר חכמה ולפניהם כבוד עונה:

16 לאדם מערבי לב ומיהוה מענה לשון: ² כל דרכי איש זך בעינוי ותכן רוחות יהוה: ³ גל אל יהוה מעיך ויכנו מהשบทיך: ⁴ כל פעול יהוה למענה וنم רשע ליום רעה: ⁵ תועבת יהוה כל נבה לב יד ליד לא ינקה: ⁶ בחסדר ואמת יכפר עון וביראת יהוה سور מרע: ⁷ ברכות יהוה דרכך איש שם אויביו ישלם אותו: ⁸ טוב מעט בצדקה מרוב תבאות بلا משפט: ⁹ לבן אדם ייחס דרכו וייהוה יכין צעריו: ¹⁰ קסם על שפטו מלך במשפט לא ימעל פיו: ¹¹ פלס ומאוני משפט

יבקש רע ומלאך אכזרי ישלה בו: ¹² פנוש דבר שכול באיש וכל כסיל באלהתו: ¹³ משב רעה תחת טובה לבין עצומים יפריד: ¹⁴ אח נפש מקרית עז ומורנום כביריה ארמן: ²⁰ מפידי פי איש תשבע בטנו תבאות שפטיו ישבע: ²¹ מות וחיים ביד לשון ואהבה יאלל פריה: ²² מצאasha מצא טוב ויפק רצון מיהוה: ²³ תחנוןים ידבר רשות ועשיר יענה עוזות: ²⁴ איש רעים להתרעע ויש אהב דבק מאח:

19 טוב רוש הולך בתמו מעקש שפטיו והוא כסיל: ² גם بلا דעת נשפ לא טוב ואץ ברגלים חוטא: ³ אוולת אדם תסלף דרכו ועל יהוה יזעף לבו: ⁴ הון יסיף רעים רבבים ודיל מרעהו יفرد: ⁵ עד שקרים לא ינקה וויפיח כובים לא ימלט: ⁶ רבבים יחלו פני וריב וכל הרע לאיש מתן: ⁷ כל איש רשותהו אף כי מרעהו רחקו ממנה מרדף אמירים לא המה: ⁸ קנה לב אהב נפשו שמר תבונה למצא טוב: ⁹ עד שקרים לא ינקה וויפיח כובים יאביד: ¹⁰ לא נאה לכיסיל העונג אף כי לעבר משל בשרים: ¹¹ שכל אדם הארייך אף ותפארתו עבר על פשע: ¹² נחם ככפיר זעף מלך וכטול על עשב רצונו: ¹³ הות לאביו בן כסיל ודרוף טרד מדיני אשה: ¹⁴ בית והון נחלת אבות ומיהוה אשה משכלה: ¹⁵ עצלה תפיל תרדמה ונפש רמייה הרעב: ¹⁶ שמר מצוחה שמר נפשו בזזה דרכיו יומת: ¹⁷ מלואה יהוה חונן דל וגמלו ישלם לו: ¹⁸ יסר בנך כי יש תקווה ואל המיתו אל השא נפשך: ¹⁹ גnell חמה מוקש נפשו: ²⁰ רשם צחיל ווד תוסף: ²¹ ריבות מחשבות מוסר למן תחכם באחריתך: ²² תחאות אדם חסדו בלבד איש ועצית יהוה היא מקום: ²³ יראת יהוה לחים ושבע ילין וטוב רוש מאיש כוב: ²⁴ טמן עצל ידו בצלחת נם אל פיהו בלבד יפקד רע: ²⁵ לץ תכח ופטיערים והוכיח לנבון לא ישיבנה: ²⁶ משדר אב יבריה אם בן מביש ומהפיך: ²⁷ חרבל בני לשמע מוסר לשנות מאמרי דעת: ²⁸ עד

יבקש רע ומלאך אכזרי ישלה בו: ¹² פנוש דבר שכול לא תמייש רעה מביתו: ¹⁴ פוטר מים ראשית מדורן ולפני התגלו הריב נתוש: ¹⁵ מצדיק רשות ומרשיע צדיק תועבת יהוה נם שנייהם: ¹⁶ למה זה מהחיר ביד כסיל לקנות חכמה ולב אין: ¹⁷ בכל עת אהב הרע ואח לצרה יולד: ¹⁸ אדם חסר לב תוקע כף ערבי ערבה לפניו רעהו: ¹⁹ אהב פשע אהב מצה מנביה פתחו מבקש שבר: ²⁰ עקש לב לא ימצא טוב ונחפה בלשונו יפול ברעה: ²¹ ילד כסיל לתונה לו ולא ישמה אבי נבל: ²² לב שמח ייטב גהה ורוח נכהה תיבש נרמס: ²³ שחד מחקיך רשות יקח להטוט ארחות משפט: ²⁴ את פני מבין חכמה ועינוי כסיל בקצת ארץ: ²⁵ כעס לאביו בן כסיל וממר לילדהתו: ²⁶ גם ענושצדיק לא טוב להכותות נדיבים על ישראל: ²⁷ חזוך אמריו יודע דעת וקר רוח איש התבונה: ²⁸ גם אויל מהריש חכם יחשב אתם שפטיו נבול:

18 להוא יבקש נפרד בכל תושיה يتגלו: ² לא יחפי כסיל בתבונה כי אם בחתגולות לבו: ³ בבו רשות בא נם בו עם קלון חרפה: ⁴ מים עמקים דבריו פי איש נחל נבע מקור חכמה: ⁵ שאת פני רשות לא טוב להטוט צדיק במשפט: ⁶ שפטוי כסיל יבוא בריב ופיו למחלמות יקרה: ⁷ פי כסיל מחתה לו ושפטיו מוקש נפשו: ⁸ דבריו נרגע כמתלהמים והם ירדוו חרדי בטן: ⁹ גם מתרפה במלאתו אח הוא לבעל משחית: ¹⁰ מגדל עז שם יהוה בו ירוץ צדיק ונשגב: ¹¹ הון עשיר קריות עזו וכחומה נשגהה במשכיתו: ¹² לפני שבר יגבה לב איש ולפני כבוד ענווה: ¹³ משב דבר בתרם ישמע אוולת היא לו וככלמה: ¹⁴ רוח איש יכלבל מחלחו ורוח נכהה מי ישאה: ¹⁵ לב נבול יקנה דעת ואון חכמים תבקש דעת: ¹⁶ מנתן אדם ירחיב לו ולפני גדים ינחנו: ¹⁷ צדיק הראשו

בליעל לילץ משפט ופי רשעים יבלע און: ²⁹ נכונו
לlezim שפטים ומהלמות לנו כסילים:

ורחוב לב נר רשיים חטא: 5 מהשבות חרוץ אך
למושת וככל אין אך למחסור: 6 פועל אוצרות בלשון
שקר הכל גדר מבקשי מות: 7 שד רשיים יגורם כי
מאנו לעשות משפט: 8 הפהפיך דרכ איש זור וזר ישרא
פעלו: 9 טוב לשבת על פנת נג מאשת מדונין ובית
חבר: 10 נפש רשותה רע לא ייחן בעינוי רעהו:
� בענש לין ייחכם פתי ובהשכיל לחכם יקח דעת:
11 משכילה צדיק לבית רשות מסלה רשיים לרעה:
13 אתם אוננו מזעקה דל גם הוא יקר ואלא עינה: 14 מתן
בסתור יכפה אף ושחר בחק חמה עזה: 15 שמחה
לצדיק עשות משפט ומוחחה לפועל און: 16 אדם הוועה
מדרך השכל בקהל רפואיינו: 17 איש מחשוך אהב
שמעה אהב יין ושמן לא יישיר: 18 כפר לצדיק רשות
ותחת ישרים בוגר: 19 טוב שבת הארץ מדבר מאשת
מדונין וכעס: 20 אוצער נחמד ושמן בונה חכם וכסיל
אדם יבלענו: 21 רדף צדקה וחסד ימצא חיים צדקיה
וכבוד: 22 עיר נברים עליה חכם ויריד עז מבטחה:
23 שמר פיו ולשונו שמר מצרות נפשו: 24 זוד יהיד לך
שמו עושה בעברת זדון: 25 תאות עצל תמייתנו כי
מאנו ידיו לעשות: 26 כל היום התאהה תאוה הצדיק
יתן ולא ייחסך: 27 זוכה רשיים תועבה אף כי בזומה
יביאנו: 28 עד כובים יאבד ואיש שומע לנצח ידבר:
29 העז איש רשות בפניו וישראל הוא יכין דרכיו: 30 אין
חכמה ואין תבונה ואין עצה לננד יהוה: 31 סוס מוכן
ליום מלחה וליהוה התשועה:

22 נבחר שם מעשר רב מכסף ומזהב חן טוב:
2 עשיר ורש נפנסו עשה כלם יהוה: 3 ערום ראה
רעה ויסטר ופתויים עברו ונענשו: 4 עקב ענוה יראת
יהוה עשר וכבוד וחיקם: 5 צוום פחים בדרך עקש
שומר נפשו ירחק מהם: 6 חנק לנעד על פי דרכו
نم כי יזקין לא יסור ממנה: 7 עשיר בראשים ימשול
ועבר לוה לאיש מלוה: 8 זורע עולה יקצור און ושבט

20 לין הין הינה שבר וכל שנה בו לא ייחכם:
2 נהם ככפר אימה מלך מתעברי חוטא נפשו: 3 כבוד
לאיש שבת מריב וכל אויל יהגלו: 4 מחרף עצל לא
יחרש ישאל בקצר ואין: 5 מים עמקים עצה בלב איש
ואיש התבונה ידלנה: 6 رب אדם יקר איש חסדו ואיש
אמוניהם מי ימצא: 7 מותהלה בתמו צדיק אשרי בניו
אחריו: 8 מלך יושב על כסא דין מורה בעינוי כל
רע: 9 מי אמר זכויות לבי טהרתי מחתאתה: 10 אבן
aban איפה ואיפה תועבת יהוה נם שנייהם: 11 גם
במעלינו יהגלו נער אם זך ואם ישר פועל: 12 אזן
שמעת ועין ראה יהוה עשה נם שנייהם: 13 אל תאהב
שנה פון תורש פחק עניין שבעלם: 14 רע רע יאמר
הקונה ואול לו או יתחלל: 15 יש זחב ורב פנויים
וכלי יקר שפטיו דעת: 16 לך בגנו כי ערבי זר ובעד
נכרים חבלחו: 17 ערבי לאיש להם שקר ואחר ימלא
פיהו חצי: 18 מחשבות בעצה תוכן ובתחבולות עשה
מלחמה: 19 גוללה סוד הולך רכילה ולפתה שפטיו לא
התערב: 20 מקהל אביו ואמו ידעך נרו באישון חשך:
21 נחלה מחלת בראשנה ואחריתה לא תברך: 22 אל
האמר אשלה רעה קווה ליהוה וישע לך: 23 תועבת
יהוה אבן ואבן ומאונוי מרמה לא טוב: 24 מיהוה
מצערדי נבר ואדם מה יבין דרכו: 25 מוקש אדם ילו
קדש ואחר נדרים לבקר: 26 מורה רשיים מלך חכם
וישב עליהם אופן: 27 נר יהוה נשמת אדם חפש כל
חרדי בטן: 28 חסד ואמת יצרו מלך וסעד בחסר
כסאו: 29 תפארת בחורים כחם והדר זקנים שיבת:
30 חברות פצע תמריך ברע ומכוות חרדי בטן:

21 פלוני מים לב מלך ביד יהוה על כל אשר יחפץ
יטנו: 2 כל דרך איש ישר בעינויו ותקן לבות יהוה:
3 עשה צדקה ומשפט נבחר ליהוה מזבח: 4 רום עיניהם

ברתו יכלה: 9 טוב עין הוא יברך כי נתן מלחמו לדרל: 10 גרש לך ויצא מדון וישבת דון וקלון: 11 אהב טהור לב חן שפטיו רעה מלך: 12 עני יהוה נצרו דעת ויסוף דברי בנד: 13 אמר עצל ארי בחוץ בתוך רחבות ארץך: 14 שוחה עמקה פי זרות זעם יהוה יפול שם: 15 אולת קשורה בלב נער שבט מוסר ירחקינה ממנה: 16 עשק דל להרבות לו נתן לעשר אך למחסור: 17 הט אונך ושמע דברי חכמים ולבך תשיות לדעתך: 18 כי נעים כי השמרם בבטנך יכנו יחרו על שפטיך: 19 להיות ביהוה מבטחך הודעתיך היום אף אתה: 20 הלא כתבתי לך שלשים במנצחות ורעת: 21 להודיעך קשת אמרית להשיב אמרים צהוב על שפטיך: 22 אל תנול דל כי דל הוא ואל תדכא אמרת לשליחיך: 23 כי יהוה יריב ריבם וקבע את קבעיהם עני בשער: 24 אל תתרע את בעל אף ואת איש חמוט לא נפש: 25 פן חאלף ארחתו ולקחת מוקש לנפשך: 26 אל תהיו בתקשי כף בערבים משאות: 27 אם אין לך לשלים למה יקח משבבך מתחזיך: 28 אל חסן גובל עולם אשר עשו אבותיך: 29 חוות איש מהיר במלאתכו לפניו מלכים יתיצב כל תיצב לפני חסכים:

אקיין אוטיפ אבקשו עוד:

24 אל תקנא באנשי רעה ולא תטהו להיות אתם: 1 כי שיד יהנה לכם ועמל שפטיהם הדברנה: 2 בחכמה יבנה בית ובתבונה יתכוון: 3 ובדרך חדרים י מלאו כל הון יקר ונעים: 5 גבר חכם בעו ואיש דעת מאmix כח: 6 כי בתחלבות העשה לך מלחמה ותשועה ברב יוזע: 7 ראמות לאויל חכמתו בשער לא יפתח פיהו: 8 מחשב להרעד לו בעל מזומות יקראו: 9 זמת אולת חמאת ותועתה לאדם לך: 10 התרפה ביום צרה צר כחכה: 11 הצל ל夸חים למות ומיטים להרגן אם תחשוך: 12 כי תאמר הן לא ידענו והלא תכן לבות הוא יריב את ריבם אתך: 12 הביבאה למוסר לך ואונך לאמרי דעת: 13 אל תמנע מנער מוסר כי תכוו

13 אבל בני דבש כי טוב ונפתח מתחוק על חך : 14 כן במשכיות כסף דבר דבר על אפניו : 12 נזם זהב וחלי דעה חכמה לנפשך אם מצאת ויש אחרית ותקותך לא תכרתת : 15 אל הארץ רשות לנו צדיק אל תשדר קציר ציר נאמן לשלחו ונפש ארניו ישיב : 14 נשיאים רבכו : 16 כי שבע יפול צדיק וקם ורשעים יכשלו ברעה : 17 בנפל אויביך אל תשחט וככשלו אל יגאל אפיקים יפתח קצין ולשון רכה תשבר גרים : 16 דברך מצאת אבל דיך פן תשבענו והקאותו : 17 החק רגלה מבית רעך פן ישבעך ושנאך : 18 מפץ וחרב וחץ שננו איש ענה ברעהו עד שקר : 19 שנ רעה ורוגל מועדת מבטה בוגד ביום צרה : 20 מועדה בנד ביום קרה חמוץ על נתר ושר בשרים על לב רע : 21 אם רעב שנאך האכלתו לחם ואם צמא השקהו מים : 22 כי נחלים אתה חתה על ראשיו ויהוה ישלם לך : 23 רוח צפון החולל נשם ופניהם נזעים לשון סתר : 24 טוב שבת על פנת נג מأشת מודנים ובית חבר : 25 מים קרים על נפש עיפה ושמועה טובה הארץ מרחק : 26 מעין נרפש ומקור משחת צדיק מט לפני רשות : 27 אבל דבר הרכות לא טוב וחקר כבודם כבוד : 28 עיד פרוצחה אין חומה איש אשר אין מעזר לרוחו :

26 כשלג בקיז' וכמטר בקצריך כן לא נואה לכיסיל כבוד : 2 כצפור לנוד כדרור לעוף כן קללה חنم לא תבא : 3 שוט לסוס מותג לחמור ושבט לנו כסילים : 4 אל ענן כסיל כאלותו פן התשו לו נם אתה : 5 ענה כסיל כאלותו פן יהיה חכם בעינויו : 6 מקצתה רגלים חמס שתה שלח דברים ביד כסיל : 7 דלוין שקים מפסח וממשל בפי כסילים : 8 כצדורו ابن במרגמה כן נו吞 לכסיל כבוד : 9 חזוח עליה ביד שכור וממשל בפי כסילים : 10 רב מהollow כל ושכר כסיל ושכר עברים : 11 ככלב שב על קאו כסיל שונה באולתו : 12 ראיית איש חכם בעינויו תקופה לכסיל ממנה : 13 אמר עצל של בדרך ארי בין הרחבות : 14 הדלת תסוב על צירה ועצל על מטהו : 15 טמן עצל ידו בצלחת נלאה להשיבה אל פיו : 16 חכם עצל בעינוי משבעה מшибבי

13 אבל בני דבש כי טוב ונפתח מתחוק על חך : 14 כן במשכיות כסף דבר דבר על אפניו : 12 נזם זהב וחלי דעה חכמה לנפשך אם מצאת ויש אחרית ותקותך לא תכרתת : 15 אל הארץ רשות לנו צדיק אל תשדר קציר ציר נאמן לשלחו ונפש ארניו ישיב : 14 נשיאים רבכו : 16 כי שבע יפול צדיק וקם ורשעים יכשלו ברעה : 17 בנפל אויביך אל תשחט וככשלו אל יגאל אפיקים יפתח קצין ולשון רכה תשבר גרים : 16 דברך מצאת אבל דיך פן תשבענו והקאותו : 17 החק רגלה מבית רעך פן ישבעך ושנאך : 18 מפץ וחרב וחץ שננו איש ענה ברעהו עד שקר : 19 שנ רעה ורוגל מועדת מבטה בוגד ביום צרה : 20 מועדה בנד ביום קרה חמוץ על נתר ושר בשרים על לב רע : 21 אם רעב שנאך האכלתו לחם ואם צמא השקהו מים : 22 כי נחלים אתה יק簿ו עמים יויעמו לאמים : 25 ולמוכחים נעם ועליהם תבוא ברכת טוב : 26 שפתים יشك מшиб דברים נכים : 27 הכן בחוץ מלacaktır ועתדה בשדה לך אחר ובנית ביתך : 28 אל תאמור כאשר עשה לי ברעך והפטית בשפטיך : 29 אל תאמור כאשר עשה לי כן עשה לו אשיב לאיש כפלו : 30 על שדה איש עצל עברתי ועל כרם אדם חסר לך : 31 וונגה עלה כלו קמשנים כסו פניו חරלים ונדר אבניו נהרסה : 32 ואזה אגci אישת לבי ראיית ל��תי מוסר : 33 מעט שנוט מעת תנומות מעט חבק ידים לשכב : 34 ובא מותה לך רישך ומהסרך כאיש מגן :

25 נם אלה משלי שלמה אשר העתיקו אנשי חזקה מלך יהודה : 2 כבד אלהים הסתר דבר וכבד מלכים חקר דבר : 3 שמיים לרים הארץ לעמך ולב מלכים אין חקר : 4 הגנו סיגים מכסף ויצא לצרף כל' : 5 הגנו רשע לפני מלך ויכון בצדך כסאי : 6 אל תהדר לפני מלך ובמקום גדים אל תעמד : 7 כי טוב אמר לך עללה הנה מהשפילך לפני נדיב אשר ראו עיניך : 8 אל יצא לרבות מהר פן מה תעשה באחריתה בהכלים אתך רעך : 9 ריבך ריב את רעך וסוד אחר אל תלג : 10 פן יחסך שמע ודברתך לא תשוב : 11 תפוח זהב

טעם: ¹⁷ מחזיק באוני כלב עבר מתעבר על ריב לא ²² אם הכתוש את האoil במכתש בתוך הריפות בעלי לו: ¹⁸ כמתלהלה הירה זקים חצים ומota: ¹⁹ כן איש לא תסוד מעליו אולתו: ²³ ידע תען צאנך שית לברך לעדרים: ²⁴ כי לא לעולם חسن ואם נור לדור רמה את רעהו ואמר הלא משחק אני: ²⁰ באפס עצים תכבה אש ובאיין נרנן ישתק מדון: ²¹ פחים לנחלים עצים לאש ואיש מודנים לחחרח ריב: ²² דבריו נרנן כמתלהמים והם ירדנו חדרי בטן: ²³ כסף סינים מצפה על חרש שפטים דלקים ולב רע: ²⁴ בשפטו נזכר שונא ובקרבו ישית מרמה: ²⁵ כי יהנן קולו אל תאמן בו כי שבע תועבות בלבי: ²⁶ תכסה שנאה המשאון תגליה רעתו בקהל: ²⁷ כרה שחת בה יפל ונלך אבוי אלו תשוב: ²⁸ לשון שקר ישנא דרכיו ופה חלק יעשה מורה:

28 נסו ואין רדף רשות וצדיקים ככפיר יבטה: ¹ בפשע ארץ רבבים שריה ובאדם מבין ידע כן יאריך: ² גבר רשות ועשוק דלים מטר סחף ואין להם: ³ עזבי תורה יהללו רשות ושמורי תורה יתגרו בהם: ⁵ אנשי רע לא יבינו משפט ומקש יהוה יבינו כל: ⁶ טוב רשות הולך בתומו מעקש דרכיהם והוא עשר: ⁷ נוצר תורה בן מבין ורעה זוללים יכלים אביו: ⁸ מרבה הוננו בנשך וברתביה לחונן דלים יקצתנו: ⁹ מסיר אונו משמע תורה נם תפלו תועבה: ¹⁰ משנה ישרים בדרך רע בשחוותו הוא יפול ותמיימים ינהלו טוב: ¹¹ חכם בעניינו איש עשיר ודיל מבין יחקרנו: ¹² בועל צדיקים רבה תפארת ובគומ רשותם יחשפ אדם: ¹³ מכסה פשעו לא יצליח ומורה ועוז ירחה: ¹⁴ אשרי אדם מפחד תميد ומקשה לבו יפול ברעה: ¹⁵ ארי נהם ורב שוקק משל רשע על עם דל: ¹⁶ גניד חסר הבונות ורב מעשיות שנייה בצע יאריך ימים: ¹⁷ אדם שעש בדם נפש עד בור ינוס אל יתמכנו בו: ¹⁸ הולך הימים יושע ונעקש דרכיהם יפול באחת: ¹⁹ עבד אדמתו ישבע להם ומרדרך רקיום ישבע ריש: ²⁰ איש אמונה רב ברכות ואין להעשיר לא ינקה: ²¹ הכר פנים לא טוב ועל פת להם יפשע נבר: ²² נגהלה להונ איש רע עין ולא ידע כי חסר יבאו: ²³ מוכיחה אדם אחריו חן ימצא ממחליק לשון: ²⁴ גווול אביו ואמו ואמר אין פשע חבר הוא לאיש משחית: ²⁵ רחב נפש יגירה מדון ובוטח על יהוה ידשן: ²⁶ בוטח בלבו הוא כסיל והולך בחכמה הוא ימלט: ²⁷ נתן לרשות אין מהסור ²¹ מזרף לכיסף וכור לזיהב ואיש לפי מהללו: ^{shoel}

27 אל תתהלך ביום מחר כי לא תדע מה יlid יום: ¹ יהלוך זר ולא פיך נקרי ואל שפטיך: ³ כבד אבן ונשל החול וכעס אויל כבד משניהם: ⁴ אכזריות חמה ושטרף אףומי יעד לפני קנאה: ⁵ טוביה חוקחת מנגלה מהאהבה מסתרת: ⁶ נאמנים פצעי אהוב ונערחות נשיקות שונא: ⁷ נפש שבעה תבוס נפת ונפש רעבה כל מר מתוק: ⁸ צפפור נודדת מן קנה כן איש נודד מקומו: ⁹ שמן וקטרת ישמה לב ומתק רעהו מעצת נפש: ¹⁰ רעך ורעה אביך אל תעוז ובית אחיך אל תבוא ביום אידך טוב שכן קרוב מאח רחוק: ¹¹ חכם בני ושם לבוי ואשיבה חרפתי דבר: ¹² ערום ראה רעה נסתה פתאים עברו נגענו: ¹³ קח בנדו כי ערבות ורבעד נכrichtה חבלחו: ¹⁴ מברך רעהו בקהל גדול בבקר השכבים קללה תהשך לו: ¹⁵ דלף טורד ביום סגריר ואשת מודנים נשתוה: ¹⁶ צפניה צפן רוח ושםין ימינו יקרא: ¹⁷ ברזיל בברזיל יחיד ואיש יחיד פני רעהו: ¹⁸ נצਰ תאנה יאלל פריה ושמיר ארניין יכבד: ¹⁹ כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם: ²⁰ שאל ואבדה לא תשבענה וענין האדם לא תשבענה: ²¹ שאל

ומעלים עניינו רב מארות: 28 בקומ רשעים יסתה אדם ובabadim יירבו צדיקים:

29 איש תוכחות מקשה ערך פתע ישבר ואין מרפא: 2 ברבות צדיקים ישמה העם ובמשל רשע יאנח עם: 3 איש אהב חכמה ישמה אביו ורעה זונות יאבד הון: 4 מלך במשפט יעמיד ארץ ואיש תרומות יהרסנה: 5 גבר מהליך על רעה רשות פורש על פעמו: 6 בפשע איש רע מוקש וצדיק ירוון ושם: 7 יידע צדיק דין דלים רשע לא בין דעת: 8 אנשי לצון יפיקו קרייה וחכמים ישבו אף: 9 איש חכם נשפט את איש איל ורגנו ושחק ואין נחת: 10 אנשי דמים ישנאו הם וישראלים יבקשו נפשו: 11 כל רוחו יציא כסיל וחכם באחור ישבחנה: 12 משל מקшиб על דבר שקר כל משרותיו רשעים: 13 רשות ואיש חכמים נפנשו מאיר עני שניהם יהוה: 14 מלך שופט באמת דלים כסאו לעדר יכוון: 15 שבת ותוכחת יתן חכמה ונער משלה מביש אמו: 16 ברבות רשעים הרבה פשע ואידעתם לנטש: 17 יסר בנק וייניח ויתן צדיקים במפלחים יראו: 18 באין חזון יפרע עם ושמך תורה מדין כהן לא יוסר עבד כי בין ואין מענה: 19 בדברים לא יוסר עבד כי בין ואין מענה: 20 מפנק חזות איש אץ בדבריו תקווה לכיסיל ממן: 21 מנער עבדו ואחריתו יהיה מנון: 22 איש אף יגרה מדון ובעל חמה רב פשע: 23 גאות אדם תשפילנו לא עצום יושמו בסלע ביתם: 24 מלך אין לארבה יצא חוץ כלו: 25 שמויות בידים התפש והוא בהיכלי מלך: 26 שלשה המה מיטיבי צעד וארבעה מיטיבי לכת: 27 ליש גבור בבהמה ולא ישוב מפיו כל: 28 זורזר מותנים או תיש מלך אלקום עמו: 29 אם נבלת בהתנסא ואם זמות יד לפה: 30 כי מין חלב יוציא חמאה ומין אף יוציא דם ומין אפים יוציא רב:

דברי לМОאַל מלך משא אשר יסרתו אמו:
² מה בריה ומה בר בטני ומה בר נדרי: ³ אל תתן
 לנשים חילך ודריכך למוחות מלכין: ⁴ אל למלכים
 לМОאַל למלכים שתו יין ולרוזנים או שבר: ⁵ פָּנָ
 ישחה וישכח מחקק וישנה דין כל בני עני: ⁶ תננו שבר
 לאובד ויין למורי נפש: ⁷ ישחה וישכח רישו ועמלו לא
 יזכיר עוד: ⁸ פתח פיך לאלים אל דין כל בני חלוּפָה:
⁹ פתח פיך שפט צדק ודין עני ואביוון: ¹⁰ אשת חיל מי
 ימצאה ורחק מפניהם מכרה: ¹¹ בפתח בה לב בעלה
 ושלל לא יחסר: ¹² גמלתחו טוב ולא רע כל ימי חייה:
¹³ דרשא צמר ופשטים ותעש בחפץ כפה: ¹⁴ הדינה
 ancaiot סוחר ממורחך תביא להחמה: ¹⁵ ותקם בעוד
 לילה ותמן טרפ לביתה וחק לנערתיה: ¹⁶ זמנה שדה
 ותקחאו מפרי כפה נשע כרם: ¹⁷ חגרה בעוז מותניה
 ותאמץ זרעתה: ¹⁸ טעמה כי טוב סחרה לא יכבה
 בליל נרה: ¹⁹ ידיה שלחה בכישור וכפה תמכו פָּלָךְ:
²⁰ כפה פרשה לעני וידיה שלחה לאביוון: ²¹ לא תירא
 לביתה משלג כי כל בירתה לבש שנים: ²² מרבדים
 עשתה להSSH וארגמן לבושה: ²³ נודע בשערדים
 בעלה בשבתו עם זקני ארץ: ²⁴ סדין עשתה ותמכר
 וחגור נתנה לכנעני: ²⁵ עז והדר לבושה ותשחק ליום
 אחרון: ²⁶ כפה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה:
²⁷ צופיה הליכות ביתה ולחם עצלות לא האכל:
²⁸ קמו בינוי ויאשרוה בעלה ויהללה: ²⁹ ריבות בנות
 עשו חיל ואת עליות על כלנה: ³⁰ שקר החן והבל
 היופי אשה יראת יהוה היא תחתלל: ³¹ חנו לה מפרי
 ידיה ויהלולה בשערדים מעשיה:

עד באה בית לחם ויהי כבאה בית לחם ותhem כל העיר עליהן ותאמרנה זו זאת נעמי:²⁰ ותאמר אליהן אל תקראנא לי נעמי קראן לי מרא כי המר שדי לי מאד:²¹ אני מלאה הלהתי וריקם השיבנו יהוה למה תקראנא לי נעמי יהוה ענה ביו ושדי הרע לי:²² ותשב נעמי ורות המואביה כתה עמה השבה משדי מואב והמה באו בית לחם בתקלת קציר שערים:

2 ולנעמי מידע לאישה איש נבור חיל ממופחת אלימלך ושמו בעז:² ותאמיר רות המואביה אל נעמי אלכה נא השרה ואלקטה בשלבים אחר אשר אמץ אן בעיניו ותאמיר לה וכי בת:³ ותולך ותבו ותלקט בשדה אחריו הקצרים ויקר מקרה חלקת השרה לביע אשר ממופחת אלימלך:⁴ וונה בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים יהוה עמכם ויאמרו לו יברך יהוה:⁵ ויאמר בעז לנערו הנצוב על הקוצרים למי תונערה זו זאת:⁶ וויען הנער הנצוב על הקוצרים ויאמר נערה מואביה היא השבה עם נעמי מושדה מואב:⁷ ותאמיר אלקטה נא ואספתו בעמרים אחריו הקוצרים ותבו ואלך נא רות הלוא שמעת בתי אל תלכי ללקט בשדה אחר גומ לא תעבוריו מזו וכה תדרבקין עם נערתיה:⁸ ענייך בשדה אשר יקצرون והלכת אחריהן הלוא צויתי את הנערים לבתוי נגע וצמת והלכת אל הכלים ושתית מאשר ישאכון הנערים:¹⁰ ותפל על פניה ותשתחוו הארץ ותאמיר אליו מדורע מצאתך חן בעיניך להכירני ואנכי נכירה:¹¹ וויען בעז ויאמר לה הנד הגד לי כל אשר עשית את חמותך אחריו מות אישך ותעובי אביך ואמך וארץ מולדתך ותלכי אל عم אשר לא ידעת תמול שלשות:¹² ישלם יהוה פועלך ותהי משברתק שלמה מעם יהוה אלהי ישראל אשר באת לחסות תהה כנפיו:¹³ ותאמיר אמץ אן בעיניך אדרני כי נחמנני וכי דברת על לב שפחתך

1 ויהי ביום שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש מבית לחם יהודה לנור בשדי מואב הוא ואשתו ושני בניו:² ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו מחלון וכליון אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו שדי מואב ויהיו שם:³ וימת אלימלך איש נעמי ותשאר היא ושני בנייה:⁴ וירושאו להם נשים מאכיות שם האחת ערפה ושם השנית רות ותשאר שם כעשר שנים:⁵ ווימותו נם שניהם מחלון וכליון ותשאר האשה משני ילדיה ומאייה:⁶ ותקם היא וכלהיה ותשב משדי מואב כי שמעה בשדה מואב כי פקד יהוה את עמו לחתה להם לחם:⁷ וותצא מן המקום אשר היהת שמה ושתי כלתיה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל ארץ יהודה:⁸ ותאמיר נעמי לשתי כלתיה לכנה שבנה אשה לבית אמה יעשה יהוה עמכם חסר כאשר עשיהם עם המתים ועמדיו:⁹ יתן יהוה לכם ומצאן מנוחה אשה בית איש ותשך להן ותשאנה קולן ותבכינה:¹⁰ ותאמירנה לה כי אתה נשוב לעמק:¹¹ ותאמיר נעמי שבנה בנותי למא תלכנה עמי העוד לי בנים במני והיו לכם לאנשים:¹² שבנה בנותי לך כי זקנתי מהוות לאיש כי אמרתי יש לי תקווה נם הייתה הלילה לאיש ונום ילדה נום:¹³ הלהן תשברנה עד אשר יגדלו הלהן תעננה לבתוי היהות לאיש אל בנותי כי מר לי מאד מכם כי יצאה ביב יד יהוה:¹⁴ ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשך ערפה לחמותה ורות דבקה בה:¹⁵ ותאמיר הנה שבה יבמתק אל עמה ואל אלהיה שובי אחרי יבמתק:¹⁶ ותאמיר רות אל תפנעי כי לעזך לשוב מאחריך כי אל אשר תלכי אלך ובאשר תלני אלון עמק עמי ואלהיך אלק:¹⁷ באשר תמוות אמות ושם אקרבר כה יעשה יהוה לי וכה יסיף כי המות יפריד בין ובעינך:¹⁸ ותרא כי מתאמצת היא לכלת אתה ותחדל לדבר אליה:¹⁹ ותלכנה שתיהם

ואנכי לא אהיה כאחת שפחתיך : 14 ויאמר לה בזו לעת האכל נשי הלם ואכלת מן הלחם וטבלת פתח בחמצז ותשב מצד הקוצרים ויצבת לה קליל ותאכל ותשבע ותתר : 15 ותקם ללקט ויוציא בזו את נעריו לאמר גם בין העמירים תלקט ולא חכליימה : 16 וכן של חשלו לה מן הצבאים ועוזבים ולקתה ולא תגעו רה : 17 ותלקט בשדה עד הערב ותחבט את אשר לcketה ויהי כאיפה שערים : 18 ותשא ותבוא העיר ותרא חמוטה את אשר לcketה ותוציא ותתן לה את אשר חמוטה משבעה : 19 ותאמיר לה חמוטה איפה לcketה היום ana עשתה עמו ותאמיר שם האיש אשר עשית עמו אשר עשתה עמו ותאמיר שם האיש אשר עשית עמו עליה ויבא העיר : 20 ותבוא אל חמוטה ותאמיר מי את בתיה ותנד לה את כל אשר עשה לה האיש : 21 ותאמיר רות לה נעמי קרוב לנו האיש מנאלנו הוא : 22 ותאמיר רות המואביה גם כי אמר אליו הנערים אשר ליתרבין עד אם כלו את כל הקציר אשר ל : 23 ותאמיר נעמי אל רות כלחה טוב בתו כי צאי עם נערותיו ולא יפנו בך בשדה אחר : 24 ותדבק בנערות בעו ללקט עד כלות קציר השערים וקציר החטים ותשב את חמוטה :

3 ותאמיר לה נעמי חמוטה בתיה הלא אבקש לך מנוח אשר ייטב לך : 2 ועתה הלא בעו מדעתנו אשר היה לאחינו לאל מלך מכרה נעמי השבה משדה מואב : 3 ואני אמרתי אנלה אונך לאמר קנה ננד הישבים ורחצת וסכת ושםת שמלה עלייך וירדתי הגןן ליאודעך לאיש עד כלתו לאכל ולשתות : 4 ויהי אל תרדע לאיש עד כלתו לאכל ולשתות בשכובו וודעת את המקום אשר ישכב שם ובאת גנית מרגלתיו ושכבותיו והוא ינד לך את אשר תשען : 5 ותאמיר אלה כל אשר אמר לי עשה : 6 ותרד הגןן ותעש ככל אשר צורתה חמוטה : 7 ויאכל בעו וישת וויטב לבו ויבא לשכב בקיצה הערמה ותבא בלט לא אוכל לנאל : 7 זו זאת לפנים כי ישראל על הנאלה ועל התמורה לקים כל דבר שלפ' איש נעל ונתן ותגמל מרגלתיו ותשכוב : 8 ויהי בחצי הלילה ויחרד

לדרעה זואת התעודה בישראל: 8 ויאמר הנאל לבעז
קנה לך וישלח נעליו: 9 ויאמר בעז לזקנים וכל העם
עדים אתם היום כי קניתי את כל אשר לא לימליך
ואת כל אשר לכליון ומחלון מיד נעמי: 10 וגם את
רות המאביה אשת מחלון קניתי לי לאשה להקים
שם המת על נחלתו ולא יכרצה שם המת מעם אחיו
ומשער מקומו עדים אתם היום: 11 ויאמרו כל העם
אשר בשער והזקנים עדים יתן יהוה את האשה הבאה
אל ביתך כרחל וכלהה אשר בנו שתיהם את בית
ישראל ועשה חיל באפרטה וקרא שם בכית לחם:
12 ויהיו ביתך כבית פרץ אשר ילדה תמר ליהודה מן
הזרע אשר יתן יהוה לך מן הנערה הזאת: 13 ויקח
בעז את רות ותהי לו לאשה ויבא אליה ויתן יהוה
לה הרionario ותלד בן: 14 ותאמRNAה הנשים אל נעמי
ברוך יהוה אשר לא השבiouת לך נאל היום ויקרא
שמו בישראל: 15 והיה לך למשיב נפש ולכלכל את
шибתך כי כלתך אשר אהבתך ילדתו אשר היא טובה
לך משבעה בניים: 16 ותקח נעמי את הילד ותשתחוו
בחיקה ותהי לו לאמנת: 17 ותקראנה לו השכנות
שם לאמור ילד בן לנעמי ותקראנה שמו עובד הוא
אבי ישע אביך דוד: 18 ואלה תולדות פרץ פרץ הוליד
את חצרון: 19 וחצרון הוליד את רם ורם הוליד את
עמנידב: 20 ועמנידב הוליד את נחשות ונחשון הוליד
את שלמה: 21 ושלמון הוליד את בעז ובכעוז הוליד את
עובד: 22 ועובד הוליד את ישע ישע הוליד את דוד:

שיר השירים

החרכים: ¹⁰ ענה דודי ואמר לי קומי לך רעמי יפה ולכי לך: ¹¹ כי הנה הסתו עבר הגשם חלף הלא לך: ¹² הנצנים נראו בארץ עת הזומר הגיע וקול התור נשמע בארץנו: ¹³ התאהנה חנטה פניה והגפנים סמדר נתנו ריח קומי לך רעמי יפה ולכי לך: ¹⁴ יונתי בחגוני הסלע בסתר המדרינה הראיינו את מרائك המשמעני את קולך כי קולך ערב ומרائك נואה: ¹⁵ אחזו לנו שועלים שעולים קטנים מוחבלים כרמים וככרמים סמדר: ¹⁶ דודוי לי ואני לו הערעה בששנים: ¹⁷ עד שיפוח היום ונסו הצללים סב דמה לך דודי לצבי או לעפר האילים על הריו בהר:

3 על משבci בלילה בקשתי את אהבה נפשי בקשתי ולא מצאתו: ² אקומה נא ואסובבה בעיר בשוקים וברחבות אבקשה את אהבה נפשי בקשתי ולא מצאתו: ³ מצאוני השمرם הסביבים בעיר את אהבה נפשי ראותם: ⁴ כמעט שעברתי מהם עד שמצאתו את אהבה נפשי אחזתו ולא ארפנו עד שהביאתי אל בית amo ואל חדר הורתי: ⁵ השבעתי אתכם בנות ירושלם בצדאות או באילות השדה אם עיריו ואם תעוררו את אהבה עד שתחפץ: ⁶ מי זאת עלה מן המדבר כתימרות עשן מקטרת מורה לבונה מכל אבקת רוכל: ⁷ הנה מטהו שלשלמה ששים נברים סביב לה מנברי ישראל: ⁸ כלם אחוי הרב מלמדיו מללחמה איש חרבו על ירכו מפחד בלילהות: ⁹ אפריוון עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון: ¹⁰ עמודיו עשה כסף רפידתו זהב מרכבו ארגמן תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלם: ¹¹ צאיינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעתה לאמו ביום חתנתו וביום שמחת לובו:

4 הנך יפה רעמי הנך יפה ענייך יונים מבעד לצמתך שערך בעדר העזים שנלו מהר גלעד:

1 שיר השירים אשר לשלמה: ² ישני מושיקות פיהו כי טובים דידיך מיין: ³ לריח שמניך טובים מן תורק שמק על כן עלמות אהבוך: ⁴ משכני אחיך נרוצה הביאני המליך חדריו גnilה ונשמה בר נוכירה דידיך מיין מישרים אהבוך: ⁵ שחורה אני ונואה בנות ירושלם כאהלי קדר כיריעות שלמה: ⁶ אל תראני שאני שחחררת שזופתני המשמש בניامي נהרו כי שמני נטהה את הכרמים כרמי של לא נטרתי: ⁷ הגדה לי שאהבה נפשי איך תרעעה איך תרביץ בצהרים שלמה אהיה כעטיה על עדורי חבריך: ⁸ אם לא תדע לך היפה בנשים צאי לך בעקביו הצאן ורעי את גדייך על משכנות הרעים: ⁹ לסתוי ברכבי פרעה דמייך רעמי: ¹⁰ נאו לחיך בתרים צוארך בחזרותם: ¹¹ תורי זהב נעשה לך עם נקדות הכסף: ¹² עד שהמלך מבסכו נרדי נתן ריחו: ¹³ צרור המר דודוי לי בין שדי לילין: ¹⁴ אשכל הכפר דודוי לי בכרכי עין גדי: ¹⁵ הנך יפה רעמי הנך יפה ענייך יונים: ¹⁶ הנך יפה דודאי אף נעים אף ערשו רעננה: ¹⁷ קורות בתיינו ארזים רוחנו בrootים:

2 אני חבלת השרון שושנת העמקים: ² כשותנה בין החוחמים כן רעמי בין הבנות: ³ כתפותה בעצי היער כן דודי בין הבנים בצלו חמדיות ישבתי ופראי מזוק להכבי: ⁴ הביאני אל בית היין זגלו עלי אהבה: ⁵ סמכוני באשיות רפדוני בתהווים כי חולת אהבה אני: ⁶ שמללו תחת לדרכי וימינו תחבקני: ⁷ השבעתי אתכם בנות ירושלם בצדאות או באילות השדה אם תעיריו ואם תעוררו את אהבה עד שתחפץ: ⁸ קול דודי הנה זה בא מdalג על ההרים מקפץ על הנבעות: ⁹ רומה דודי לצבי או לעפר האילים הנה זה עומד אחר כתלנו משניהם מן החלניות מציז מן

הכווי פצעוני נשאו את דודו מעליהם שמרי החמותו:
8 השבעתי אתכם בנות ירושלים אם תמצאו את דודך
מה תנידרו לו שחולת אהבה אני: 9 מה דודך מדור
היפה בנשים מה דודך מדור שכחה השבעתנו:
10 דודיך צח ואדרום דגול מרובה: 11 ראשו כהם פז
קוצותיו תלתלים שחורות כעורב: 12 עיניו כיונים על
אפיקי מים רחצאות בחלב ישבות על מלאת: 13 לחיו
כערוגות הבשם מגדלות מракחים שפותחו שושנים
נטפות מור עבר: 14 ידיו נילז' זהב מלאים בתריש
מעיו עשתן מעלהת ספריים: 15 שוקיו עמודי שיש
מוסדים על אדרני פז מראהו לבנון בחור הארץ:
16 חכו ממתקים וככלו ממהדרים זה דודי וזה רשי בנות
ירושלים:

6 **אנה הלא** דודך היפה בנשים **ана פנה** דודך
ונבקשו עמק: 2 דודי ירד לננו לערגונות הבשם
לروعות בנים וללקט>Showנים: 3 אני לדודי ודודי
לי הרעה בשושנים: 4 יפה את רעמי תתרצה נאה
בירושלם אימה כנדגולות: 5 הסבי עינייך מגנדי שהם
הרהיinci שערך עדך העזים שנלשו מן הנלעד:
6 **שניך** עדך הרחלים שעלו מן הרחצה שכלם
מחמיות ושלחה אין בהם: 7 כפלח הרמן רקתק
מבعد לצמוך: 8 ששים מה מלכות ושמנים פילגשים
ועלמות אין מספר: 9 אחת היא יונתי תמתי אחת
היא לאימה ברה היא לילדהה ראה בנות ואשרודה
מלכות ופילגשים ויהללה: 10 מי זאת הנשקפה
כמו שחר יפה כלבנה ברה כחמה אימה כנדגולות:
11 אל גנת אגוז ירדתי לראות באבי הנהל לראות
הפרחה והגן הנצוץ הרמנים: 12 לא ידעתי נפשי שמתני
מרכבות עמי נדיב: 13 שובי שובי השולמית שובי
шибוי ונזהה בך מה תחזו בשולמית כמחלת המהנים:

2 **שניך** עדך הקצובות שעלו מן הרחצה שכלם
מחמיות ושלחה אין בהם: 3 כחוט השני שפתחיך
ומדבריך נואה כפלח הרמן רקתק מבعد לצמוך:
4 כמנדל דודיך צוארך בניו לחלפיות אלף המן
תליו עליו כל שלטי הגברים: 5 שני שדייך כ שני
עפרים תאומי צביה הרועים בשושנים: 6 עד שיפוח
היום ונסו הצללים אלך לי אל הר המור ואל גבעת
הלבונה: 7 כלך יפה רעמי ומום אין לך: 8 אתי
מלבנון כלה אתי מלבנון תבואי תשורי מראש אמנה
מראש שניר וחרמון מעמינות ארויות מהררי נמרים:
9 לבבוחנו אחתי כלה לבבוחנו באחד מעיניך באחד
ענק מצורני: 10 מה יפו דודיך אחתי כלה מה טבו
דריך מין וריה שמניך מכל בשמיים: 11 נפת הטפנה
שפוחתיך כלה דבשוחלב תחת לשונך וריה שלמתיך
כרייח לבנון: 12 גן נעול אחתי כלה גל נעול מעין
חתום: 13 שליחיך פרדס רמנים עם פרי מגדים
כפרים עם נרדים: 14 נרד וכרכם קנה וקנמון עם
כל עצי לבונה מר ואהלוות עם כל ראשי בשמיים:
15 מעין גנים באר מים חיים ונולמים מן לבנון: 16 עורי
צפון ובואי תימן הפיחו נני يول בשמייו יבא דודי לננו
ויאכל פרי מגדיו:

5 **באתי** לנני אחתי כלה אריתי מורי עם בשמי
אכלתי יעריך עם דבשי שתיתוי ייני עם חלביכי אכלו
רעים שתו ושכדו דודים: 2 אני ישנה ולבי ער קוֹל
דודיך דופק פתחי לי אחתי רעמי יונתי תמתי שרاسي
نمלאTEL קוצותי رسיס לילה: 3 פשטי את כתני
aiccca אלבשנה רחצתי את גגלי aicca אתנפם:
4 דודי שלח ידו מן החר ומיי המו עליו: 5 קמתי
אני לפחה לדודי ירדני נטהפו מור ואצבעה מור עבר
על כפות המנעל: 6 פתחתי אני לדודי ודודי חמק
عبر נפשי יצאה בדרכו בקשתיו ולא מצאתהו
קראתינו ולא עננו: 7 מצאנו השמורים הסבבים בעיר

7 מה יפו פעםיך בגעלים בה נדיב המוקי ירכיך
כמו חלאים מעשה ידי אמן: 2 שרדך אגן הסחר אל
יחסר המזג בטנק ערמת חטים סונה בשושנים: 3 שני
שדריך כ שני עפרים תמי צביה: 4 צוארך כמנדל השן
עניך ברכות בחשבון על שער בת רבים אפק כמנדל
הלבנון צופה פני דמשק: 5 ראש עלייך ככרמל
ודלת ראשכָא ארגמן מלך אסור ברהטם: 6 מה יפיה
ומה נעמת אהבה בתענוונים: 7 זאת קומתק דמתה
لتמך ושידיך לאשכלות: 8 אמרתך עלה בתמך אהוה
בסנסני ויהיו נא שדריך כאשכלות הנפן וריח אפק
כתפוחים: 9 וחך כיין הטוב הולך לדורי למשדים
דובב שפטוי ישנים: 10 אני לדודי ועלי תשוקתו:
11 לכיה דודי נצא השדה נלינה בכפרים: 12 נשכימה
לכרמים נראה אם פרחה הנפן פתח הסמדר הנצז
הרמנונים שם אתן את דרי לך: 13 ההודאים נתנו ריח
על פתחינו כל מגדים חדשים נם ישנים דורי צפנתי
לך:

8 מי יתנק כאח לי יונק שדיامي אמצאך בחוץ
אשקר נם לא יבווז לי: 2 אנחנו אביך אל בית אמי
تلמדני אשקר מיין הרקח מעסים רמי: 3 שמאלו
תחת ראשי וימינו תחבקני: 4 השבעתי אתכם בנוט
ירושלים מה עירו ומה תעדרו את האהבה עד
שתחפץ: 5 מי זאת עלה מן המדבר מתרפקת על
דורה תחת התפוח עוררתיך שמה חבלתך אנדך שמה
חבלה ילדתך: 6 שימני כחותם על לבך כחותם על
זרעך כי עזה כמו אהבה קשה כשאול קנהה רשביה
רשפי אש שלחה תיה: 7 מים רבים לא
יכולו לכבות את האהבה ונחרות לא ישפוה אם יתן
איש את כל הון ביתו באהבה בו יבווז לו: 8 אהות
לנו קטנה ושדים אין לה מוה נעשה לאחנתנו ביום
שידבר בה: 9 אם חומה היא נבנה עליה טירת כסף
ואם דלת היא נצור עליה לוח ארצו: 10 אני חומה ושדי

קָהָלָת

אראה איז זה טוב לבני האדם אשר יעשה תחת השם
מספר ימי חיים: 4 הגדרתי מעשי בניו ל' בתים
נטעתי ל' כרמים: 5 עשתי ל' גנות ופרדסים ונטעתי
בhem עץ כל פרי: 6 עשית ל' ברכות מים להשקות
מהם יער צומח עצים: 7 קניתי עבדים ושפחות ובני
בית היה ל' גם מקנה בקר וצאן הרבה היה ל' מכל
שהיו לפני בירושלים: 8 נסתה ל' גם כסף זהב
ו Sanglaת מלכים והמדינות עשו ל' שרים ושרות
ותענות בני האדם שדה ושורות: 9 הגדרתי והוספתי
מכל שהיה לפני בירושלים אף חכמתי עמדה ל':
10 וכל אשר שאל עני לא אצלו מהם לא מנעתי את
לבבי מכל שמה כי לבי שמח מכל עמל זוה היה
חלקי מכל עמל: 11 ובפני אני בכל מעשי שעשו
ידי ובعمل שעמלתי לעשות והנה הכל הבעל ורעות
רוח ואין יתרון תחת השימוש: 12 ובפני אני לראות
חכמה והוללות וסכלות כי מה האדם שיבוא אחריו
המלך את אשר כבר עשו: 13 וראיתי אני שיש
יתרון לחכימה מן הסכלות כי תרונן האור מן החשך:
14 החכם ענייבו בראשו והכיסיל בחשך הולך וידעת
נס אני שמקירה אחד יקרה את כלם: 15 ואמרתי אני
בלבי כמקירה הכספי נם אני יקרני ולמה חכמתי אני
או יותר ודברתי בלבי שם וזה הכל: 16 כי אין זכרון
לחכם עם הכספי לעולם בשכבר הימים הבאים
הכל נשכח ואיך ימות החכם עם הכספי: 17 ושנأتي
את החיים כי רע עלי המעשה שנעשה תחת השימוש
כי הכל הבעל ורעות רוח: 18 ושנأتي אני את כל
עמל שאני عمل תחת השימוש שאנחנו לאדם שיהיה
אחריו: 19 ומיו יודע החכם יהיה או סכל וישלט בכל
עמל שעמלאתי ושהכמתי תחת השימוש נם זה הכל:

20 וסבירותי אני לאש את לבי על כל העמל שעמלתי
תחת השימוש: 21 כי יש אדם שעמלו בחכמה וברדעת
ובכשרון ולאדם שלא עמל בו יתנו חלקו נם זה הכל

1 דברי קהילת בן דור מלך בירושלים: 2 הבעל
הbulים אמר קהילת הבעל הbulים הכל הבעל: 3 מה
יתרונו לאדם בכל עמלו שייעמל תחת השימוש: 4 דור
הלהך ודור בא והארץ לעולם עמדת: 5 וורה השמש
ובא השימוש ואל מקומו שואף זורת הוא שם: 6 הולך
אל דרום וסובב אל צפון סובב סבב הולך הרוח
ועל סביבתו שב הרוח: 7 כל הנחלים הלכים אל
הום והם איננו מלא אל מקום שהנהלים הלכים שם
הם שבים ללכת: 8 כל הדברים גנים לא יוכל איש
לדבר לא תשבע עין לראות ולא תملא אזן משמע:
9 מה שהיה הוא שיחיה ומה שנעשה הוא שיעשה ואין
כל חדש תחת השימוש: 10 יש דבר שיאמר ראה זה
חדש הוא כבר היה לעלמיים אשר היה מלפניו: 11 אין
זכרון לראשים וגמ לאחרנים שיחיו לא יהיה להם
זכרון עם שיחיו לאחרנה: 12 אני קהילת הוויטוי מלך
על ישראל בירושלים: 13 ונשתי את לבי לדרכו ולתורה
בחכמה על כל אשר נעשה תחת השימוש הוא עניין
רענתן אלהים לבני האדם לענות בו: 14 ראיתי את
כל המעשים שנעשו תחת השימוש והנה הכל הבעל
vreoutes רוח: 15 מועות לא יוכל לתקן וחסרון לא
יכול להמנות: 16 דברחי או עם לבי לאמר או הנה
הגדרתי והוספתי חכמה על כל אשר היה לפני עלי
ירושלים ולבי ראה הרבה חכמה ורעת: 17 ואתנה
לבי לדעת חכמה ורעת הוללות וסכלות ידעת שן
זה הוא רעיון רוח: 18 כי ברב חכמה רב כעס וויסיף
דעת יוסף מכוב:

2 אמרתי אני בלבי לכہ נא אנסכה בשמה וראה
בטוב והנה נם הוא הבעל: 2 לשוחק אמרתי מהollow
ולשםחה מה זה עשה: 3 תרתוי בלבי למשוך בין
את בשדי ולבי נתג בחכמה ולאחו בסכלות עד אשר

ורעה רבה: 22 כי מה הוא לאדם בכל عملו וברעיוון לבו שהוא عمل תחת השם: 23 כי כל ימי מכבים בני האדם ומקרה אחד מהם וכן מותה ורוח אחד לכל ומותר האדם מן הבבמה אין כי הכל הבל: 24 כי הולך אל מקום אחד הכל היה מן העפר והכל שב אל העפר: 25 מי יודע רוח בני האדם העלה היא למעלה ורוח הבבמה היורדת היא למטה הארץ: 26 וראיתי כי אין טוב מאשר ישמה האדם במשיו כי הוא חלקו כי מיליאנו לראות במא שיריה אחריו:

רות:

3 לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים: 2 עת ללדת ועת למות עת לטעת ועת לעקור נטווע: 3 עת להרונג ועת לרפואה עת לפרקין ועת לבנות: 4 עת לבכחות ועת לשחוק עת ספוד ועת רקווד: 5 עת להשליך אבני ועת כניסה אבני עת לחובק ועת לרחיק מוחבק: 6 עת לבקש ועת לאבד עת לשמור ועת להשליך: 7 עת לקרוע ועת לתפור עת לחשות ועת לדבר: 8 עת לאחוב ועת לשנא עת מלחמה ועת שלום: 9 מה יתרון העושה באשר הוא عمل: 10 רואיתי את העניין אשר נתן אליהם לבני האדם לענות בו: 11 את הכל עשה יפה בעתו נם את העלם נתן בלבם מבלי אשר לא ימצא האדם את המעשה אשר עשה האלים מראש ועד סוף: 12 יידעתי כי אין טוב בם כי אם לשם ולעשות טוב בחיו: 13 וגם כל האדם שיאכל ושתה וראה טוב בכל عملו מחת אליהם היא: 14 יידעתי כי כל אשר יעשה האלים הוא יהיה לעולם עליון אין להוסיף וממנו אין לנרע והאלים עשה שיראו מלפניו: 15 מה שהייתה כבר הוא ואשר להיות כבר היה והאלים יבקש את נרדף: 16 ועוד רואיתי תחת המשפט שמה הרשות ומקום הצדקה שמה הרשות: 17 אמרתי אני בלבבי את הצדיק ואת הרשות ישבט האלים כי עת לכל חפץ ועל כל המעשה שם: 18 אמרתי אני בלבבי על דברת בני האדם לברם

נִמְהָדָרִים לֹא יִשְׁמַחוּ בּוֹ כִּי גַם זֶה הַבֵּל וּרְעֵיָן
וְלַשְׂאָתָה אֲתָה חָלָקוּ וְלַשְׂמֹחָה בְּעַמְלָיו זֶה מַתָּה אֲלָהִים הָיאָ:

20 כִּי לֹא הַרְבָּה יִזְכֶּר אֶת יְמֵי חִיוּוֹ כִּי הָאֱלֹהִים מַעֲנָה

בְּשִׁמְחַת לְבוֹ:

6 יְשִׁרְעָה אֲשֶׁר רָאִיתִי תְּחִתַּת הַשְׁמֶשׁ וּרְבָה הָיאָ
עַל הָאָדָם: 2 אֲישׁ אֲשֶׁר יִתְנַזֵּן לוֹ הָאֱלֹהִים עַשְׁר וּנְכִסִּים
וּכְבוּד וְאַינְנוּ חָסֵר לְנַפְשׁוֹ מְכֻלָּשׁ אֲשֶׁר יִתְהֹאֶה וְלֹא
יִשְׁלַׁטְנוּ הָאֱלֹהִים לְאַכְלָל מִמְנוּ כִּי אִישׁ נְכָרִי יִאַכְלָנוּ זֶה
הַבֵּל וְחַלְיִ רְעֵה הוּא: 3 אִם יוֹלֵד אִישׁ מֵאָה וָשְׁנִים רַבּוֹת
יִחְיָה וּרְבָה שִׁיחָיו יְמֵי שְׁנִיוֹ וּנְפַשּׁוֹ לֹא תִשְׁבַּע מִן הַטוּבָה
וּנְמִן קְבּוֹרָה לֹא תִּהְיֶה לְיָדָם אָמְרָתִי טֹב מִמְנוּ הַנְּפָלָל: 4 כִּי
בְּהַבֵּל בְּאַוְחַשׁ יַלְדָה וּבְחַשֵּׁךְ שְׁמוֹ יִכְהַהֵה: 5 נִמְשָׁמֶשׁ
לֹא תִשְׁלַׁמָּה: 6 אֶל תַּהַן אֶת פִּיךְ לְחַטְיאָת בְּשַׁرְךָ וְאֶל
תָּאמַר לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי שְׁגָנָה הִיא לִמְהִיקְצָפָן הָאֱלֹהִים
עַל קָולֶךְ וְחַבֵּל אֶת מַעַשְׁתֶּךָ: 7 כִּי בְּרַבּ חַלְמֹות
וּבְבִלְמָדָה וּבְדִבְרִים הַרְבָּה כִּי אֶת הָאֱלֹהִים יַרְאָ: 8 אִם
עַשְׁקָר שְׁגָנָה וְגַזְלָה וְצִדְקָה תְּרַא בְּמִדְינָה אֶל תִּתְהַמֵּה
עַל הַחֲפִץ כִּי גַּבְהָה מַעַל גַּבְהָה שְׁמָר וּגַּבְהָים עַלְיהֶם:
9 וַיַּתְהַרְאֵן אֶרְץ בְּכָל הַיָּא מֶלֶךְ לְשָׁדָה נְעָבָד: 10 אֶהָבָה
וּרְעוֹת רֹוח: 11 מִתְהַרְאֵן כָּבֵר נִקְרָא שְׁמוֹ וּנוֹדוּעָ אֲשֶׁר
הָוא אֶדְם וְלֹא וָכָל לְדִין עַם שְׁחַקְוּפָן מִמְנוּ: 12 כִּי שָׁ
דִבְרִים הַרְבָּה מְרַבִּים הַבֵּל מִהִתְרַעֵל אֶלְדָם: 13 כִּי
מַיְוָדָע מִתְהַבֵּב לְאַדְם בְּחוּם מִסְפָּר יְמֵי חִיוּ הַבֵּל
וּוַיַּעַשׂ כַּצְלָ אֲשֶׁר מַיְגִּיד לְאַדְם מִתְהַבֵּב אֶתְרִיוֹ תְּחִתַּ
הַשְׁמֶשׁ:

7 טֹב שֵׁם מִשְׁמָנָן טֹב וְיָום הַמוֹת מִיּוֹם הַוּלָדָו: 2 טֹוב
לְלִכְתָּא בֵּית אֶבֶל מִלְכָתָא לְבֵית מִשְׁתָּה בְּאֲשֶׁר הָוָא
סּוֹף כָּל הָאָדָם וְהַחִי יִתְנַזֵּן אֶל לְבָוָה: 3 טֹוב כָּעַס מִשְׁחָק
כִּי בְּרַע פְּנִים יִתְבַּלֵּב: 4 לְבָחָכְמִים בְּבֵית אֶבֶל וְלַבָּ
כְּסִילִים בְּבֵית שְׁמָחָה: 5 טֹוב לְשִׁמְעָעָנְתָה חַכְמָה מִאִישׁ
שְׁמַעַר שְׁרָכִים: 6 כִּי כְּקֹול הַסִּירִים תְּחִת הַסִּירִים כִּן
שְׁחָק הַכְּסִילִים וְגַם זֶה הַבֵּל: 7 כִּי העַשְׁק יְהֹולֵל חַכְמָה
וַיַּאֲבֹד אֶת לְבָמְתָה: 8 טֹוב אֶחָדָרִת דָבָר מִרְאִשְׁתוֹ
טֹוב אֶרְךְ רֹוח מִגְבָּה רֹוח: 9 אֶל תִּהְבַּל בְּרוֹחַק לְכַעַס
כִּי כָעַס בְּחִיק כְּסִילִים יְנוּה: 10 אֶל תֹּאמֶר מִתְהַבֵּב

5 שְׁמָר רְגַלִּיךְ כָּאֵשׁ תַּלְךְ אֶל בֵּית הָאֱלֹהִים וּקְרוּב
לְשִׁמְעָתָה הַכְּסִילִים זְכָה כִּי אַיִם יוֹדְעָם לְעַשְׂתָה
רְעֵה: 2 אֶל תִּהְבַּל עַל פִּיךְ וְלַבְךְ אֶל יִמְהִיר לְהַזְכִּיא
דָבָר לְפָנֵי הָאֱלֹהִים כִּי הָאֱלֹהִים בְּשִׁמְיָם וְאַתָּה עַל
הָאָרֶץ עַל כָּן יִהְיֶה דִבְרֵיךְ מַעֲטִים: 3 כִּי בְּאַחֲלָמָם
בְּרַב עַנִּין וּקְוֹל כְּסִיל בְּרַב דִבְרִים: 4 כָּאֵשׁ תַּדְרֵ
נְדָר לְאֱלֹהִים אֶל תָּהָרֵר לְשִׁלְמוֹ כִּי אֵין חֲפִץ בְּכְסִילִים
אֲתָא אֶשְׁר תַּדְרֵר שְׁלָמָם: 5 טֹוב אֲשֶׁר לֹא תִּדְרֵר מִשְׁתְּדָרוֹ
וְלֹא תִשְׁלַׁמָּה: 6 אֶל תַּהַן אֶת פִּיךְ לְחַטְיאָת בְּשַׁרְךָ וְאֶל
תָּאמַר לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי שְׁגָנָה הִיא לִמְהִיקְצָפָן הָאֱלֹהִים
עַל קָולֶךְ וְחַבֵּל אֶת מַעַשְׁתֶּךָ: 7 כִּי בְּרַבּ חַלְמֹות
וּבְבִלְמָדָה וּבְדִבְרִים הַרְבָּה כִּי אֶת הָאֱלֹהִים יַרְאָ: 8 אִם
עַשְׁקָר שְׁגָנָה וְגַזְלָה וְצִדְקָה תְּרַא בְּמִדְינָה אֶל תִּתְהַמֵּה
עַל הַחֲפִץ כִּי גַּבְהָה מַעַל גַּבְהָה שְׁמָר וּגַּבְהָים עַלְיהֶם:
9 וַיַּתְהַרְאֵן אֶרְץ בְּכָל הַיָּא מֶלֶךְ לְשָׁדָה נְעָבָד: 10 אֶהָבָה
וּרְעוֹת רֹוח: 11 מִתְהַרְאֵן כָּבֵר נִקְרָא שְׁמוֹ וּנוֹדוּעָ אֲשֶׁר
הָוא אֶדְם וְלֹא וָכָל לְדִין עַם שְׁחַקְוּפָן מִמְנוּ: 12 כִּי שָׁ
דִבְרִים הַרְבָּה מְרַבִּים הַבֵּל מִהִתְרַעֵל אֶלְדָם: 13 כִּי
מַיְוָדָע מִתְהַבֵּב לְאַדְם בְּחוּם מִסְפָּר יְמֵי חִיוּ הַבֵּל
וּוַיַּעַשׂ כַּצְלָ אֲשֶׁר מַיְגִּיד לְאַדְם מִתְהַבֵּב אֶתְרִיוֹ תְּחִתַּ
הַשְׁמֶשׁ:

שהימים הראשונים היו טובים מאללה כי לא מוכנעה שאלת על זה: ⁵ נטובה חכמה עם נחלה יותר לראי מצוה לא ידע דבר רע ועת ומשפט ידוע לב חכם: ⁶ כי לכל חפץ יש עת ומשפט כי רעת האדם הרבה המשמש: ¹² כי איננו ידע מה שהיה כי כאשר היה מי עליון: ⁷ כי איננו ידע מה שהיה כי כאשר היה מי ג nied לו: ⁸ אין אדם שלו בروح לכלוא את הרוח ואין שלטון ביום המוות ואין משלהת במלחמה ולא ימלט רשות את בעליון: ⁹ את כל זה ראוי ונתן את לבי לכל מעשה אשר נעשה תחת השימוש עת אשר שלט האדם באדם לרעל לו: ¹⁰ ובכן ראוי רשותם קברים ובאו וממקום קדוש יהלכו וייתכחוו בעיר אשר כן עשו גם זה הבעל: ¹¹ אשר אין נעשה פתנים מעשה הרעה מהרה כלן מלא לב בני האדם בהם לעשות רע: ¹² אשר חטא עשה רע מאות ומאריך לו כי גם יודע אני אשר יהיה טוב לרائي האלים אשר ייראו מ לפני: ¹³ וטוב לא יהיה לרשות ולא יאריך ימיםuntil אשר איננו ירא לפני האלים: ¹⁴ יש הבעל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים אשר מניעו אחרים: ²³ כל זה נסוי בחכמה אמרתי אחים והוא רחוקה מני: ²⁴ רחוק מה שהיא עמוק ועמק טוב ולא יחתא: ²¹ נם לכל הדברים אשר ידברו אל תtan לבך אשר לא תשמע את עבדך מקהלך: ²² כי נם פעמים רבות ידע לך אשר נם את קללה והיא רחוקה מני: ²⁴ סבוטי אני ולבי לדעת ולתוור ובקש מי ימצאו: ²⁵ חכמה וחשבון ולדעת רשות כסל וחסכות הוללות: ²⁶ ומוצא אני מר ממות את האשה אשר היא מצודים נתוי את לבי לדעת חכמה ולראות את העני אשר נעשה על הארץ כי נם ביום ובלילה שנה בעינוי איננו ראה: ²⁷ ו/oratio את כל מעשה האלים כי לא יכול האדם לממצא את המעשה אשר נעשה תחת השימוש בשל אשר יعمل האדם לבקש ולא ימצא גם אם יאמר אלה לא מצאי: ²⁹ לבך זה מצאי אשר עשה האלים את האדם ישר ומה בקשו חשבנות רביהם:

8 מי כהחכם מי יודע בראש דבר חכמה אדם תאיר פניו ועו פניו ישנא: ² אני פי מלך שמור ועל דברת שבועת אליהם: ³ אל תהה לפני תلد אל אהבה נם שנאה אין יודע האדם הכל לפניהם: ² חכל העמד בדבר רע כי כל אשר יחפץ יעשה: ⁴ באשר

10 זוכי מות יבאиш ביביע שמן רוקח יקר מוחכמה המכבוד סכלות מעט: 2 לב חכם לימיינו ולב כסיל לשמאלו: 3 וגם בדרך שהascal הלק לבו חסר ואמר לכל סכל הוא: 4 אם רוח המושל עלה עלייך מקומך אל תנח כי מרפא יניח החטים נדולים: 5 יש רעה ראוי תחת השמש כשנגה שיצא מ לפני השליט: 6 נתן הסכל במרומיים רבים ועשירים בשפל ישבו: 7 ראוי עבדים על סוסים ושרים הלכים בעברים על הארץ: 8 חפר גומץ בו יפול ופרק נדר ישכנו נחש: 9 מסיע אבניים יעצב בהם בוקע עצים יסכו בהם: 10 אם קהה הברזל והוא לא פנים קלקל וחילם יגבר ויתרונו הכספי חכמה: 11 אם ישך הנחש בלווא לחש ואין יתרון לבעל הלשון: 12 דבריו פי חכם חן אשר נתן לך תחת השמש כל ימי הבלק כי הוא חלק בחיים ובعملך אשר אתה עמל תחת השמש: 13 כל אשר תמצא ירד לעשות בכח עשה כי אין מעשה וחשובו ודעת וחכמה בשאול אלה הנקראים: 14 כל אשר תמצא ירע וראה תחת השמש כי לא לקלים המרוץ ולא לנכרים המלחמה ונם לא לחכמים להם ונם לא לנכדים עשר ונם לא לירודים חן כי עת ופגע יקרה את כלם: 15 כי נם לא ידע האדם את עתו כדנים שאחוזים במצודה רעה וכצפרים האחוות בפה כהן יוקשים בני האדם לעת רעה כשחפוף עליהם פהאמ: 16 גם זה ראוי חכמה תחת השמש גודלה היא אליו: 17 עיר קטנה ואנשים בה מעט ובא אליה מלך נדול וסביר אתה ובנה עלייה מצודים נדולים: 18 ומוצא בה איש מסכן חכם ומילט הוא את העיר בחכמו ואדם לא זכר את האיש המסכן ההוא: 19 ואמרתי אני טובח חכמה מגבורה וחכמת המסכן בזוויה ודבריו אינם נשמעים: 20 דברי חכמים בנחת נשמעים מזעקה מושל בסיסלים: 21 טובח חכמה מכל קרב וחוטא אחד יאבר טבה הרבהה:

11 שלח לחמק על פני המים כי ברב הימים תמצאו: 2 תן חלק לשבעה וגם לשמונה כי לא תדע מה יהיה רעה על הארץ: 3 אם יملאו העבים נשען על הארץ יריקו ואם יפול עץ בדורם ואם בצתפון מקום שייפול העץ שם יהוא: 4 שמר רוח לא יזרע וראה בעבים לא יקצרו: 5 כאשר איןך יודע מה דרך עצמים בבטן המלאה ככה לא תדע את מעשה האלים אשר יעשה את הכל: 6 בבקר זרע את זרעך ולטמא ולזבח ולאשר איןנו זבח כתוב כחטא הנשבע כאשר שבואה ירא: 3 זה רע בכל אשר נעשה תחת השמש כי מקרה אחד לכל גם לב בני האדם מלא רע והוללות בלבכם בחיותם ואחריו אל המתים: 4 כי מי אשר יבחר אל כל החיים יש בטחון כי לכלב חי הוא טוב מן האירה המת: 5 כי החיים יודעים שימושו והמתים אינם יודעים מאומה ואין עוד להם שכר כי נשכח זכרם: 6 גם אהבתם נם שנאתם נם קנאתם כבר אבדה והblk אין להם עוד לעולם בכל אשר נעשה תחת השמש: 7 לך אכל בשמחה לחמק ושתה בלב טוב יינך כי כבר רצחה האלים את מעשיך: 8 בכל עת יהיו בגדייך לבנים ושמן על ראשך אל ייחסר: 9 ראה חיים עם אשה אשר אהבתה כל ימי חי הblk אשר נתן לך תחת השמש כל ימי הבלק כי הוא חלק בחיים ובعملך אשר אתה עמל תחת השמש: 10 כל אשר תמצא ירד לעשות בכח עשה כי אין מעשה וחשובו ודעת וחכמה בשאול אלה הנקראים: Sheol h7585)

ולערב אל תנח ידרך כי איןך יודע אי זה יקשר הזה
או זה ואם שנייהם כאחד טובים: ⁷ ומתקן האור וטוב
לעיניהם לראות את המשם: ⁸ כי אם שנים הרבה יחייה
האדם בכלם ישם ויזכר את ימי החשד כי הרבה
יהיו כל שבא הベル: ⁹ שמה בחור בילדותך ויטיבך
לכך בימי בחורותך והלך בדרךך לך ובמראי
עניך ודעת כי על כל אלה יביאך האלים במשפט:
¹⁰ והסר כעס מלבק וה עבר רעה מבשרך כי הילדות
והשתנות הベル:

12 זכר את בוראיך בימי בחורתיך עד אשר
לא יבוא ימי הרעה והגינוו שנים אשר תאמר אין לי
בhem חפי: ² עד אשר לא תהשך השם והאור והירח
והכוכבים ושבו העבים אחר הגשם: ³ ביום שייענו
שמרי הבית והתעטו אנשי החיל ובטלו הטענות כי
מעטו וחסכו הראות בארכות: ⁴ ונסנו דלתים בשוק
בשפלה קול הטענה ויקום לקול הצפור וישחו כל
בנות השיר: ⁵ גם מנגנה יראו וחתחותם בדרך וינאצ
השקד ויסתבל הטעב ותפר האבינה כי הלך האדם
אל בית עולם וסבבו בשוק הספדים: ⁶ עד אשר
לא ירחק חבל הכסף ותרץ גלת הזוחב ותשבר כד
על המבוע ונרצן הנגלן אל הבוד: ⁷ ווישב העperf על
הארץ כשהיה והרוח תשוב אל האלים אשר נתנה:
⁸ הベル הבלים אמר הקוחלת הכל הベル: ⁹ וויתר שהיה
קוחלת חכם עוד למד דעת את העם ואוזן וחקיר תקון
משלים הרבה: ¹⁰ בקש קוחלת למצא דבריו חפץ
וכתוב ישך דברי אמת: ¹¹ בדברי חכמים כדרבונית
וכmeshmorot נטועים בעלי אספהו נתנו מרעה אחד:
¹² וויתר מהמה בני הזhor עשות ספרים הרבה אין קץ
ולהן הרבה יגעת בשער: ¹³ סוף דבר הכל נשמע את
האלים ירא ואת מצתו שמודר כי זה כל האדם:
¹⁴ כי אתה כל מעשה האלים יבא במשפט על כל
נעלם אם טוב ואם רע:

כי נבר אויב: ¹⁷ פרשה ציון בידיה אין מנחם לה צוה יהוה ליעקב סכיביו צratio היהת ירושלם לנדה בינויהם: ¹⁸ צדיק הוא יהוה כי פיהו מוריית שמעו נא כל עמים וראו מכאבי חולתי ובחורי הלו כשבוי: ¹⁹ קראתו למאהבי המה רמוני כהני זוקני בעיר גועז כי בקשׁו אכל למו וישבו את נפשם: ²⁰ ראה יהוה כי צר לי מעי חמרמרנו נהפק לבי בקרבי כי מרנו מוריית צר לי מעי חמרמרנו נהפק לבי בקרבי כי מרנו מוריית מהווں שכלה חרב בכיתות כמות: ²¹ שמעו כי נאנחה אני אין מנהם לי כל איבי שמעו רעהו שׁו כי אתה עשית הבאת יום קראת ויהיו כמוני: ²² תבא כל רעטה לפניך וועלל למו כאשר עלולת לי על כל פשעי כי רבות נאנחה ולבי דרי:

2 איכה עיב באפו אדרני את בת ציון השליך משימים ארץ תפארת ישראל ולא זכר הדם רגליו ביום אפו: ² בלוע אדרני לא חמל את כל נאות יעקב הרס בעברתו מבצרי בת יהודה הגיע לארץ חיל מלוכה ושריה: ³ נדע בחרי אף כל קrown ישראאל השיב אחר ימינו מפני אויב ויבער ביעקב כאש להבה אכללה סביב: ⁴ דרך קשתו כאובי נצב ימינו צר וירגן כל מהMRI עין באחל בת ציון שפךakash המתו: ⁵ היה אדרני כאובי בלוע ישראאל בלוע כל ארמנותיה שחט מבצרי וירב בבת יהודה תאניה ואניה: ⁶ ויחמס כנן שכו שחט מועדו שכיה יהוה בציון מועד ושבת וינאי בזעם אף מלך וכחן: ⁷ זנח אדרני מזבחו נאר מקדשו הסינר עברו דרך הביטו וראו אם יש מכאבו מכאבי אשר נתנו נתני שמה כל היום דוה: ¹⁴ נשקר על פשעי בידיו ישתרנו על עלו על צוארי הכספי בחוי נתני אדרני בידי לא אוכל קום: ¹⁵ סלה כל אבירי אדרני בקרבי קרא עלי מועד לשבר בחורי נתן דרך אדרני לבתולת בת יהודה: ¹⁶ על אלה אני בוכיה עני עני ירדנה מים כי רחוק ממי מנחם משיב נפשי היו בני שוממים בתולת ירושלם: ¹⁰ כלו בדמיות עני שוממים

1 איך ישבה בבד העיר רבתי עם היהת אלמנה רבתי בנוים שרתי מדינות היהת למס: ² בכו תבכה בלילה ודמעתך על היהת אין לה מנחם מכל אהבה כל רעה בנדו בה היו לה לאיבים: ³ גנלה יהודה מען ורב עבדה היא ישבה בנוים לא מצאה מנוח כל רדפה השינוי בין המצדדים: ⁴ דרכיו ציון אבלות מבלי אליו מועדר כל שעירה שוממין כהנעה נאנחים בתולתיה נונגות והיא מר לה: ⁵ היו צדקה לראש איביה שלו כי יהוה הונגה על רב פשעה עלולה הלכו שני לפניו צר: ⁶ ויצא מן בת ציון כל הדרה היו שריה כאילים לא מצאו מרעה וילכו بلا כח לפני רודף: ⁷ זכרה ירושלם ימי עניה ומרודיה כל מהMRI אשר היו מימי קדם בנפל עמה ביד צר ואין עוזר לה ראה צדים שחקן על משבהה: ⁸ חטא חטא ירושלם על כן לנידה היהת כל מכבדיה הזולות כי ראו ערותה נם היא נאנחה ותשב אחר: ⁹ טמאת בשוליה לא זכרה אחריתה ותרד פלאים אין מנחם לה ראה יהוה את עני כי הנגיד לאיב: ¹⁰ ידו פרש צר על כל מהMRI כי ראתה נוים באו מקדשה אשר צויתה לא יבוא בקהל לך: ¹¹ כל עמה נאנחים מבקשים להם נתנו מהMRIם באכל להшиб ונפש ראה יהוה והביטה כי הייתי זוללה: ¹² לווא אליכם כל עברו דרך הביטו וראו אם יש מכאבו מכאבי אשר עולל לי אשר הונגה יהוה ביום חرون אפו: ¹³ ממרום שלח אש בעצמותיו וירדנה פרש רשות לרגلى השיבני אחר נתני שמה כל היום דוה: ¹⁴ נשקר על פשעי בידיו ישתרנו על צוארי הכספי בחוי נתני אדרני בידי לא אוכל קום: ¹⁵ סלה כל אבירי אדרני בקרבי קרא עלי מועד לשבר בחורי נתן דרך אדרני לבתולת בת יהודה: ¹⁶ על אלה אני בוכיה עני עני ירדנה מים כי רחוק ממי מנחם משיב נפשי היו בני שוממים

נשפק לאرض כבדי על שבר בה עמי בעטף עולל
 ווינק ברחבות קרייה: ¹² דרך קשתו ויציבני כמטרא
 לחץ: ¹³ הbia בצלותי בני אשפטו: ¹⁴ היה שחק
 לכל עמי נניתם כל היום: ¹⁵ השבעוני במרורים
 הרונו לענה: ¹⁶ וינרס בחוץ שני הכהפישנו באפר:
 ותוונה משולם נפשי נשתי טובה: ¹⁸ ואמר אבד נצחוי
 ותולהתי מיהוה: ¹⁹ זכר עני ומרודיו לענה וראש:
 זכור תוכור ותשיח עלי נפשי: ²¹ זאת אשיב אל לביו
 על בן אוחיל: ²² חסדי יהוה כי לא תמננו כי לא כלו
 רחמייו: ²³ חדשם לבקרים רבבה אמןתק: ²⁴ חלקו
 יהוה אמרה נפשי על בן אוחיל לו: ²⁵ טוב יהוה
 لكו לנפש תדרשו: ²⁶ טוב ויחיל ודומם לתשועת
 יהוה: ²⁷ טוב לנבר כי ישע על בנעוריו: ²⁸ ישב
 בדר וידם כי נטול עלייו: ²⁹ יתן בעפר פיהו אולי
 יש תקוה: ³⁰ יתן למכוון לחוי ישבע בחרפה: ³¹ כי
 לא יונח לעולם אדני: ³² כי אם הונגה ורham כרב
 חסדו: ³³ כי לא ענה מלבו יונגה בני איש: ³⁴ לדכא
 תחת רגלו כל אסורי ארץ: ³⁵ להטאות משפט נבר ננד
 בני עליון: ³⁶ לאות אדם ביריבו אדני לא ראה: ³⁷ מי
 זה אמר ותהי אדני לא צוה: ³⁸ מפני עליון לא תצא
 הרעות והטווב: ³⁹ מה יתאונן אדם חי נבר על חטאו:
 נחפה דרכינו ונחקרה ונשובה עד יהוה: ⁴¹ נשא
 לבכנו אל כפים אל אל בשם: ⁴² נחנו פשענו ומרינו
 אתה לא סלחת: ⁴³ סכתה באף ותרדפנו הרנת לא
 חמלת: ⁴⁴ סכotta בענן לך מעבור תפללה: ⁴⁵ סחי
 ומואס תשמענו בקרבת העמים: ⁴⁶ פצז עליינו פיהם כל
 אייבינו: ⁴⁷ פחד ופתח היה לנו השatta והשבר: ⁴⁸ פלני
 מים תרד עני על שבר בת עמי: ⁴⁹ עני גנדה ולא
 תדרמה מאין הפנות: ⁵⁰ עד ישקייף וורא יהוה ממשמים:
 עני עוללה לנפשי מכל בנות עיריו: ⁵² צוד צדוני
 צפוף אייבי חنم: ⁵³ צמותו בבור חי וידו אבן כי:
 יהוה מבור תחותיות: ⁵⁵ קולי' שמעת אל תעלם אונך
 נשבך לא-ארץ כבדי על שבר בה עמי בעטף עולל
 ווינק ברחבות קרייה: ¹² לאמתם אמרו אלה דין ווין
 בהתעטוף כחלל ברחבות עיר בהשתף נפשם אל
 חיק אמרם: ¹³ מה אודרך מה אדמה לך הבה ירושלים
 מה אשוה לך ואנחמק בתולית בת ציון כי גודול כים
 שברך מי ירפא לך: ¹⁴ נבייך חזו לך שוא ותפל ולא
 גלו על עונך להшиб שביתך ויחזו לך מושאות שוא
 ומרוחים: ¹⁵ ספקו عليك כפים כל עברי דרך שרכו
 ונינו ראמש על בת ירושלים הזאת העיר שייאמרו
 כלילת יפי משוש לכל הארץ: ¹⁶ פצז عليك פיהם כל
 אויביך שרכו ויחר��ו שנ אמרו בלענו אך זה היום
 שקויניהו מצאנו ראיינו: ¹⁷ עשה יהוה אשר זם בצע
 אמרתו אשר צוה מימי קדם הרס ולא חמל וישמח
 عليك אויב הרם קרן צרייך: ¹⁸ צעק לכם אל אדני
 חומת בת ציון הורידי כנהל דמעה יומם ולילה אל
 תתני פונת לך אל תדרם בת עינך: ¹⁹ קומי רני בליל
 בראש אשمرות שפכי כמים לבך נכח פני אדני שא
 אלו כפיק על נפש עולמייך העוטפים ברעב בראש
 כל חוצות: ²⁰ ראה יהוה והビטה למיו עוללת כה אם
 תאכלנה נשים פרים עלי טחחים אם יחרג במקדש
 אדני כהן ונבייא: ²¹ שכבו לארץ חוצות נער וזוקן
 בתולתי ובחרורי נפלו בחרב הרנות ביום אף טבחת
 לא חמלת: ²² תקרא כיים מועד מנורי מסביב ולא
 היה ביום אף יהוה פליט ושריד אשר טפחתי ורבייתי
 אייבי כלם:

3 אני הנבר ראה עני בשבט עברתו: ² אותו נהג
 וילך חשק ולא אור: ³ אך כי ישב יהפק ידו כל
 הימים: ⁴ בלה בשורי ועוריו שבר עצמותיו: ⁵ בנה עלי
 ויקפ ראש ותלאה: ⁶ במחשיים הושיבנו כמת עולם:
 גדר בעדי ולא יצא הכביד נחשתי: ⁸ גם כי אזעך
 ואשוע שתם תפלתי: ⁹ גדר דרכי בנות נתיבתי עזה:
 דבר ארבע הוא לי אריה במסתרים: ¹⁰ דרך סorder

לروحתי לשועתי: ⁵⁷ קרבת ביום אקראך אמרת אל מלאו ימינו כי בא קצינו: ¹⁹ קלים היו רדפינו מנשרי תירא: ⁵⁸ רבת אדרני ריבי נשוי נאלת חי: ⁵⁹ ראייה יהוה עותתי שפטה משפטיו: ⁶⁰ ראייה כל נקמתם כל אפינו משיח יהוה נלבך בשחיתותם אשר אמרנו בצלו מהשכחים לי: ⁶¹ שמעת הרפהם יהוה כל מהשכחים עלי: ⁶² שפטוי קמי והגינויים עלי כל היום: ⁶³ שבתם וקימתם הביטה אני מנגניהם: ⁶⁴ תשיב להם גמול יהוה כמעשה ידיהם: ⁶⁵ תתן להם מגנת לב תאלהך על חטאיך:

5 זכר יהוה מה היה לנו הבית וראתה את חרטתנו:

2 נחלתו נהפה לזרים בתינו לנכרים: ³ יתומים היינו אין אב אהנו לאלמנות: ⁴ מימינו בכסק שתינו עצינו במחירות יבאו: ⁵ על צוארנו נרדפנו יגענו לא הונח לנו: ⁶ מצרים נתנו יד אשור לשבע לחם: ⁷ אבותינו חטא אינם אונחו עוניהם סבלנו: ⁸ עבדים משלו בני פרק אין מידם: ⁹ בנסחנו נביא לחמנו מפני חרב המדבר: ¹⁰ עורנו כתנו נכמרו נלעפות רעב: עון בת עמי מהחתאת סדם ההפהoca כמו רגע ולא חלו ונשים בציון ענו בתלה בעיר יהודה: ¹¹ שרים בידם נתלו פנוי זקנים לא נהדרו: ¹³ בחורים טחון נשאו ונערם בעץ כשלו: ¹⁴ זקנים משער שבתו בחורים מנגניהם: ¹⁵ שבתמושש לבנו נהפק לאבל מחלנו: ¹⁶ נפלעה עתרת ראשנו אוֹן לא לנו כי חטאינו: ¹⁷ על זה היה דורה לבנו על אלה חשבו עיניינו: ¹⁸ על הרכzion מתנותה שדי: ¹⁹ יודי נשים רחמניות בשלו ילדיין היו חללי חרב מחללי רעב שהם יזבו מתקדים לברות לנו בשבר בת עמי: ²⁰ ככל היהת את חמתו שפק חרzon אף ויצת אש בציון ותאכל יסודתיה: ²¹ לא האמינו מלכי ארץ וכל ישבי תבל כי יבא צר ואויב קדם: ²² כי אם מאס מסתנו קצת עליינו עד מאד:

לרכבת לשועתי: ⁵⁷ קרבת ביום אקראך אמרת אל יהוה עותתי שפטה משפטיו: ⁶⁰ ראייה כל נקמתם כל מהשכחים לי: ⁶¹ שמעת הרפהם יהוה כל מהשכחים עלי: ⁶² שפטוי קמי והגינויים עלי כל היום: ⁶³ שבתם וקימתם הביטה אני מנגניהם: ⁶⁴ תשיב להם גמול יהוה כמעשה ידיהם: ⁶⁵ תנתן להם מגנת לב תאלהך להם: ⁶⁶ תרדף באף והשמידם מתחתשמי יהוה:

4 איך יועם זהב ישנא הכתם הטוב התשפכונה אبني קדש בראש כל חוצות: ² בני ציון היקרים המסלאים בפי איכה נחשבו לנבלים חרש מעשה יורי יוצר: ³ גם תנין חלצו שד היניקו גוריהן בת עמי לאкор כי ענים במדבר: ⁴ דבק לשון יונק אל חכו בצמא עללים שאלו לחם פרש אין להם: ⁵ האכלים לمعدנים נשמו בחוצות האמנים על תולע חבקו אשפות: ⁶ ווינדל עון בת עמי מהחתאת סדם ההפהoca כמו רגע ולא חלו זוכו נזיריה משלג צחו מחלב אדרמו עצם בה ידים: ⁷ זוכו נזיריה משלג צחו מחלב אדרמו עצם מפנינים ספריר גורתם: ⁸ חشك משחרור תארם לא נקרו בחוצות צפרד עורם על עצם יבש היה בעץ: ⁹ טובים היו חללי חרב מחללי רעב שהם יזבו מתקדים מהתנותה שדי: ¹⁰ יודי נשים רחמניות בשלו ילדיין היו לבורות לנו בשבר בת עמי: ¹¹ ככל היהת את חמתו שפק חרzon אף ויצת אש בציון ותאכל יסודתיה: ¹² לא האמינו מלכי ארץ וכל ישבי תבל כי יבא צר ואויב בשערי ירושלם: ¹³ מהחתאת נביאיה עונות כהניה השפכים בקרבה דם צדיקים: ¹⁴ נעו עורם בחוצות נאלו בדם בליא יכולו יגעו בלבושים: ¹⁵ סורו טמא קראו למושרו סורו אל תנעו כי נצנו נם נעו אמרו בנוים לא יוסיפו לנו: ¹⁶ פנוי יהוה חלקם לא יוסיף להבitemם פנוי כהנים לא נשאו זקנים לא חננו: ¹⁷ עודינה תכלינה עיניינו אל עורתנו הבל בצפיתנו צפינו אל נוי לא יושע: ¹⁸ צדו צערינו מלכת ברחותינו קרב קצינו

העמים אשר בכל מדינות המלך אהשوروוש: ¹⁷ כי יצא דבר המלכה על כל הנשים להבזות בעלייה בעיניהן באמרם המלך אהשوروוש אמר להביא את ושתי המלכה לפניו ולא באה: ¹⁸ והיוום זהה תאמRNAה שרות פרס ומדרי אשר שמעו את דבר המלכה לכל שרי המלך וכדי בזין וקצף: ¹⁹ אם על המלך טוב יצא דבר מלכות מ לפניי ויכתב בדתו פרס ומדרי ולא יעבור אשר לא תבוא ושתי לפניו המלך אהשوروוש ומילוכותה יתן המלך לרשותה הטובה ממנה: ²⁰ ונשמע בתנמ המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי רביה היא וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן למגדור ולעד קטן: ²¹ וייתב הדבר בעני המלך והשרים ויעש המלך בדבר ממוון: ²² וישלח ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה ככתבה ואל עם עם כלשונו להיותם כל איש שר בביותו ומדבר כלשון עמו:

2 אחר הדברים האלה כשח חמת המלך אהשوروוש זכר את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר נגור עלייה: ² ויאמרנו נערי המלך משרתו יבקשו למלך נערות בתולות טבות מראה: ³ ויפקד המלך פקידים בכל מדינות מלכותו ויקבזו את כל נערה בתולה טובה מראה אל שושן הבירה אל בית הנשים אל יד הנה סריס המלך שמר הנשים ונთן תמורהה: ⁴ והנערכה אשר תיזבח בעני המלך תמלך תחת ושתי וייתב הדבר בעני המלך וייעש כן: ⁵ איש יהודי היה בשושן ימיini: ⁶ אשר הגלה מירושלים עם גללה אשר תגללה עם יכינה מלך יהודה אשר הגלה נבוכדנאצר מלך בבל: ⁷ ויהי אמן את הדרשה היא אסתר בת דדו כי אין לה אב ואם והנערכה יפת תאר וטובה מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת: ⁸ ויהי בהשמע דבר המלך ודתו ובתקבץ נערות רבות אל שושן הבירה אל יד הגי ותלקח אסתר אל בית המלך אל לבדו עצה ושתי המלכה כי על כל השרים ועל כל

זהם כשבת המלך אהשوروוש כל כסא מלכווע אשר בשושן הבירה: ³ בשת שלוש למלכווע ששה משתה לכל שריו ועבדיו חיל פרס ומדרי הפרטמים ושרי המדינות לפניו: ⁴ בהראתו את עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת נדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום: ⁵ ובמלואת הימים האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למגדל ועד קטן משתה שבעת ימים בחצר גת ביתן המלך: ⁶ חור כרפס ותכלת אהבו בחבלי בוץ וארגמן על גלילי כסף ועמדו ש מותה זהב וכסף על צפת בהט ושׂש ודר וסחרת: ⁷ והשקות בכללי זהב וככלים מכלים שונים ויין מלכות רכ ביד המלך: ⁸ והשתה כדת אין אנס כי כן יסד המלך על כל רב ביתו לעשות כרצון איש ואיש: ⁹ גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך אהשوروוש: ¹⁰ ביום השבעי כתוב לב המלך ביני אמר למוחומן בזאת חרבונא בתנת ואבנהה זתר וכרכס שבעת הסריסים המשרתים את פניו המלך אהשوروוש: ¹¹ להביא את ושתי המלכה לפניו המלך בכתר מלכות להראות העמים והשרים אתה פיה כי טובת מראה היא: ¹² ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים ויקצף המלך מאד וחמותו בערה בו: ¹³ ויאמר המלך לחכמים ידע העתים כי דבר המלך לפניו כל ידעי דת ודין: ¹⁴ ותקרב אליו כרשנא שתר אדרמתא תרשיש מרסנא ממוקן שבעת שר פרס ומדרי ראי פניו היישבים ראשונה במלכות: ¹⁵ כדת מה לעשות במלכה ושתי על אשר לא עשתה את מאמר המלך אהשوروוש ביד הסריסים: ¹⁶ ויאמר מומכן לפניו המלך והשרים לא על המלך לבדו עצה ושתי המלכה כי על כל השרים ועל כל

יר הנו שמר הנשים: ²² ויוודע הדבר למלך כי יונדר לאסתה המלכה ותאמר אסתה למלך בשם מלך: ²³ ויבקש הדבר וימצא ויתלו שניהם על עץ ויכתב בספר דבריו הימים לפני המלך:

3 אחר הדברים האלה נdal המלך אחשורוש את המן בן המידטא האגני ונשאהו וישם את כסאו מעל כל השרים אשר אותו: ²⁴ וכל עבדי המלך אשר בשער המלך כרעים ומשתחווים להמן כי כן צוה לו המלך ומרדי כי יכרע ולא ישתחווה: ²⁵ ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך למלך מודיע אתה עבר את מצות המלך: ²⁶ ויהיו באמרם אליו יום ויום ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות היעמדו דבריו מרדכי כי הגיד להם אשר הוא יהודי: ²⁷ וירא המן כי אין מרדכי כרע ומשתחווה לו וימלא המן חמה: ²⁸ ויבז בעיניו לשלח יד במרדי כי הגידו לו את עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את כל היהודים אשר בכל מלכות אחשורוש עם מרדכי: ²⁹ בחדר הראשון הוא חדש ניסן בשנת שטים עשרה למלך אחשורוש הפיל פור והוא תגורל לפני המן מיום ליום ונחדר לחדר שניים עשר והוא חדש אדר: ³⁰ ויאמר המן למלך אחשורוש ישנו עם אחד מפזר ומפרד בין העמים בכל מדינות מלכותך ורתויהם שנות מכל עם ואת דתך המלך אינם עושים ולמלך אין שוה לתניהם: ³¹ אם על המלך טוב יكتب לאבדם ווערתת אלף ככר כסף אשקלול על ידי עשי המלאכה להביא אל גנו המלך: ³² ויסר המלך את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן המידטא האגני צדר היהודים: ³³ ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות בו כתוב בעיניך: ³⁴ ויקראו ספרי המלך בחדר הראשון בשלושה עשר יום בו ויכתב ככל אשר צוה המן אל אחדרפני המלך ואל הפחות אשר על מדינה ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה

אסתר את עמה ואת מולדתתה כי מרדכי צוה עליה אשר לא תניד: ³⁵ ובכל יום ויום מרדכי מתהלך לפני הצל ביה הנשים לדעת את שלום אסתה ומה יעשה בה: ³⁶ ובhaniע תר נערה ונערה לבוא אל המלך אחשורוש מזמן היהות לה כרת הנשים שנים עשר חדש כי כן ימלאו ימי מרוקיון שהה חדשים בשמן המר וששה חדשים בכסמים ובתמרקוי הנשים: ³⁷ ובזה הנערה באה אל המלך את כל אשר אמר ניתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית המלך: ³⁸ בערב הייא באה ובבקר הייא שבاه אל בית הנשים שני אל יד שענגנו סריס המלך שמר הפלנסים לא תבוא עוד אל המלך כי אם חוץ בה המלך ונקרה בשם: ³⁹ ובhaniע תר אסתה בת אביחיל דד מרדכי אשר לקח לו לבת לבוא אל המלך לא בקשה דבר כי אם את אשר יאמר הגוי סריס המלך שמר הנשים ותהי אסתה נשאת חן בעני כל ראה: ⁴⁰ ותלקח אסתה אל המלך אחשורוש אל בית מלכותו בחדר העשורי הוא חדש טבת בשנת שבע למלכותו: ⁴¹ ויאhab המלך את אסתה מכל הנשים ותשא חן וחסד לפניו מכל הבהיר וישם כתר מלכות בראשה וימליכת תחת ותהי: ⁴² ויעש המלך משתה גודול לכל שדיו ועבדיו את משתה אסתה והנחה למדיונות עשה ויתן משאת כיד המלך: ⁴³ ובחקבן בתולות שניות ומרדי כי יש בשער המלך: ⁴⁴ אין אסתה מגנת מולדתתה ואת עמה כאשר צוה עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתה עשה כאשר הייתה באמנה אותו: ⁴⁵ ביום ההם ומרדי ישב בשער המלך קצף בנתן ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח יד במלך

עם ועם כלשונו בשם המלך אחשורש נכתב ונחתם בטבעת המלך:¹³ ונסלה ספרים ביד הרצים אל כל מדינות המלך להשמדת הרגן ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחדר שנים עשר הוא החדש אדר ושללים לבוז:¹⁴ פחשנין הכתיב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלויה לכל העמים להיות עדדים ליום הזה:¹⁵ הרצים יצאו בחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשותות והעיר שושן נובכה:

4 מרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי את בנדוי וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ווועק עקה גדרלה ומרה:² ויבוא עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק:³ ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך ודרתו מניע אבל נдол ליהודים וצום ובכינוס מספדר שק ואפר יצע לרבים:⁴ ותבואה נערות אסתר וסדריסיה ויינדו לה ותחלחל המלכה מأد ותשלח בנדים להלביש את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל:⁵ ותקרא אסתר להתק מסריסי המלך אשר העמיד לפניה ותצוחו על מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה:⁶ ויצא התק אל מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני שער המלך:⁷ וינדר לו מרדכי את כל אשר קראו ואת פרשת הכסף אשר אמר המן לשוקול על גנוו המלך בייהודים לאבדם:⁸ ואות פחשנין כתוב הדת אשר נתן בשושן להשמדים נתן לו להראות את אסתר ולהងיד לה ולצאות עליה לבוא אל המלך להתחנן לו ולבקש מלפניו על עמה:⁹ ויבואו התק לסתור את דברי מרדכי:¹⁰ ותאמר אסתר להתק ותצוחו אל מרדכי:¹¹ וכל עבדי המלך אסתר להתק ותצוחו אל מרדכי:¹² ועם מדינות המלך יודעים אשר כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל החצר הפנימית אשר לא יקרא אחת דתו להמית לבד מאשר יושיט לו המלך את שרביט הזהב והיה ואני לא נקראי לבוא אל המלך

מרדי כי עשה צווה עליו אסתר:

5 ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמדו בחצר בית המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב על כסא מלכוותו בבית המלוכה נכח פתח הבית:² ויהי כראות המלך את אסתר המלכה עמדת בחצר נשאה חן בעניינו ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט:³ ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשך עד חצי המלכות וינתן לך:⁴ ותאמר אסתר אם על המלך טוב יבוא המלך והמן היום אל המשתה אשר עשית לו:⁵ ויאמר המלך מהרו את המן לעשות את דבר אסתר ויבא המלך והמן אל המשתה אשר עשתה אסתר:⁶ ויאמר המלך לאסתר במשתה היין מה שאליך וינתן לך ומה בקשך עד חצי המלכות ותעש:⁷ ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי:⁸ אם מצאתי חן בעיני המלך ואמ על המלך טוב לחתת את שאלתי ולעשות את בקשתי יבוא המלך והמן אל המשתה אשר עשה להם ומחר עשה דבר המלך:⁹ וויצא המן ביום הוהא שמח וטוב לב וכבר המלך:¹⁰ וויצא המן ביום הוהא שמח וטוב לב וכראות המן את מרדכי בשער המלך ולא קם ולא צע ממנו וימלא המן על מרדכי חמה:¹¹ ויתפקיד המן שרביט הזהב והיה ואני לא נקראי לבוא אל המלך ויבוא אל ביתו וישלח ויבא את אהבו ואת זרש אשתו:

וְיַסֵּפֶר לְהָם הַמִּן אֲכַבֵּד עַשְׂרוֹ וְרַב בְּנֵיו וְאֲכַל
אֲשֶׁר נְדֻלּוּ הַמֶּלֶךְ וְאֲשֶׁר נְשָׂאוּ עַל הַשְׁרִים וְעַבְדִּי
הַמֶּלֶךְ: ¹² וַיֹּאמֶר הַמִּן אֲפִלְלָא הַבְּיאָה אֶسְתֵּר הַמֶּלֶךְ
עַם הַמֶּלֶךְ אֲלַמְּשָׁתָה אֲשֶׁר עָשָׂה כִּי אִם אָתוּ וְגַם
לִמְחֵר אֲנִי קָרוֹא לְהָעָם הַמֶּלֶךְ: ¹³ וּכְלָזֶה אֲנִינוּ שָׂה
לִי בְּכָל עַת אֲשֶׁר אַנְיָה אֲתָּה מְרַדְכִּי הַיְהוּדִי יוֹשֵׁב
בַּשְׁעַר הַמֶּלֶךְ: ¹⁴ וַיֹּאמֶר לוֹ זֶה אֲשֶׁר וְכָל אֲהָבֵי
עַשְׂעוֹ עִזְנָבָה חֲמִשִּׁים אֲמֹה וּבְבָקָר אָמַר לְמֶלֶךְ וַיַּתְלוּ
מְרַדְכִּים עַמּוֹ וּסְרִיסִים הַמֶּלֶךְ גְּנִיעָו וַיַּבְהֵלוּ לְהַבְיאָה
הַמִּן אֲלַמְּשָׁתָה אֲשֶׁר עָשָׂה אֶסְתֵּר:

הַמִּן אֲלַמְּשָׁתָה אֲשֶׁר עָשָׂה אֶסְתֵּר:

מֶלֶךְ וְיַקְהֵה הַמִּן אֲתָּה הַלְּבֹשׁ וְאֲתָּה סָסָס
וְיַלְבֵּשׁ אֲתָּה מְרַדְכִּי וְיַרְכִּיבֵהוּ בְּרַחְבֵּן הַעִיר וְיַקְרֵא:
לִפְנֵי כֹּה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בְּיָכוֹ: ¹²
וְיַשְׁבֵּן מְרַדְכִּי אֲלַעֲשֵׂר הַמֶּלֶךְ וְהַמִּן נְדַחֵף אֲלַבְּתוֹ
אֲבָל וְחוֹפְיוֹ רַאשׁ: ¹³ וַיֹּסֶף הַמִּן לְזֹרֶשׁ אֲשֶׁתוֹ וְלְכָל
אֲהָבֵי אֲתָּה כָּל אֲשֶׁר קָרָהוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ חַכְמָיו וּרְשָׁאָבָיו
אֲשֶׁתוֹ אָם מִזְרָע הַיְהוּדִים מְרַדְכִּי אֲשֶׁר הַחֲלוֹת לְנַפְלֵת
לְפָנָיו לֹא תָּכַל לוֹ כִּי נְפֹלֵת לְפָנָיו: ¹⁴ וּודָם
מְרַדְכִּים עַמּוֹ וּסְרִיסִים הַמֶּלֶךְ גְּנִיעָו וַיַּבְהֵלוּ לְהַבְיאָה
וַיַּטְבֵּל הַדָּבָר לְפָנֵי הַמִּן וַיַּעֲשֵׂה הַזֶּה:

7 וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהַמִּן לְשִׁתְוֹת עַם אֶסְתֵּר הַמֶּלֶךְ:
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר נִמְמָר בְּיוֹם הַשְׁנִי בְּמִשְׁתָּה הַיִּין
מָה שָׁאַלְתָּךְ אֶסְתֵּר הַמֶּלֶךְ וְתַגְתֵּן לְךָ וְמָה בְּקַשְׁתָּךְ עַד
חַצִּי הַמְּלֹכּוֹת וְתַעֲשֵׂה: ³ וְתַעֲנֵן אֶסְתֵּר הַמֶּלֶךְ וְתַאֲמֵר
אֶם מֵצָאֵת חֹן בְּעִינֵיךְ הַמֶּלֶךְ וְאֶם עַל הַמֶּלֶךְ טֹב תַּתְנוּן
לִי נְפָשִׁי בְּשָׁאַלְתִּי וְעַמִּי בְּבַקְשָׁתִי: ⁴ כִּי נִמְכַרְנוּ אַנְיָן
וְעַמִּי לְהַשְׁמִיד לְהַרְגוֹ וְלְאַבְדֵּן וְאַלְוֵן לְעַבְדִּים וּלְשָׁפֹחות
נִמְכַרְנוּ הַחֲרַשְׁתִּי כִּי אֵין הַצְּרָר שָׂוָה בְּנַוקְהַמֶּלֶךְ:
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אַחֲשֹׁורֶושׁ וַיֹּאמֶר לְאֶסְתֵּר הַמֶּלֶךְ
מַיְהֹוא זֶה וְאֵיזֶה הַוָּא אֲשֶׁר מַלְאָוֶל בָּבוֹ לְעַשְׂות כֹּן:
וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אֲישׁ צָרָר וְאוֹיֵב הַמִּן הַרְעָה הַזָּה וְהַמִּן
נְבָעַת מִלְּפָנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ: ⁷ וַיַּהַלְלֵךְ קָם בְּחַמְתוֹ
מִשְׁתָּה הַיִּין אֶל גִּנְתָּה הַבִּיתָן וְהַמִּן עַמְּדָה לְבַקֵּשׁ עַל
נְפּוֹשׁ מִאֶסְתֵּר הַמֶּלֶךְ כִּי רָאָה כִּי כְּלַתָּה אֶלְיוֹ הַרְעָה
מִתְּאַת הַמֶּלֶךְ: ⁸ וַיַּהַלְלֵךְ שֶׁבְּמִנְתָּה הַבִּיתָן אֶל בֵּית מִשְׁתָּה
הַיִּין וְהַמִּן נִפְלֵל עַל הַמִּתָּה אֲשֶׁר אֶסְתֵּר עַלְיהָ וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ הַגָּם לְכִבּוֹשׁ אֶת הַמֶּלֶךְ עַמִּי בְּבֵית הַדָּבָר יָצַא
מִפְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּפָנֵי הַמִּן חָפוֹ: ⁹ וַיֹּאמֶר חֲרַבּוֹנָה אֶחָד מִן
הַסְּרִיסִים לְבָנֵי הַמֶּלֶךְ גַּם הַנְּהָעֵץ אֲשֶׁר עָשָׂה הַמִּן
לְמְרַדְכִּי אֲשֶׁר דִּבֶּר טֹב עַל הַמֶּלֶךְ עַמְּדָה בְּבֵית הַמִּן
נִכְהַמְשִׁים אֲמֹה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ תַּלְהוּ עַלְיוֹ: ¹⁰ וַיַּתְלֵל
לְמְרַדְכִּי הַיְהוּדִי הַיֹּשֵׁב בַּשְׁעַר הַמֶּלֶךְ אֲלַמְּשָׁתָה

6 בְּלִילָה הַהְוָא נְדַדָּה שֵׁתָה הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לְהַבְיאָ
אֶת סְפִיר הַזְּכָרָנוֹת דְּבָרַי הַיִּם וְיַהְיֵה נְקָרָאים לְפָנֵי
הַמֶּלֶךְ: ² וַיַּמְצֵא כְּהֹבֵא אֲשֶׁר הַגִּיד מְרַדְכִּי עַל בְּנֵגָא
וְתַרְשֵׁשׁ שְׁנִי סְרִיסִי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמָרֵי הַסְּפִיר אֲשֶׁר בְּקָשׁו
לְשָׁלָח יִד בְּמֶלֶךְ אֲחַשְׁרוֹשׁ: ³ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה נְעַשֶּׂה
יִקְרֵב וְגַדְולֵה לְמְרַדְכִּי עַל זֶה וַיֹּאמְרוּ נְעַרְיָה הַמֶּלֶךְ
מִשְׁרָתוֹ לְאֲנַعַשְׂה עַמוֹּ דָבָר: ⁴ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַיְהֹא בְּחַצְרָה
וְהַמִּן בָּא לְחַצְרָה בַּתְּהַמֶּלֶךְ הַחִיצָׁנָה לְאָמֵר לְמֶלֶךְ
נְעַרְיָה הַמֶּלֶךְ אֶלְיוֹ הַנְּהָה הַמִּן עַמְּדָה בְּחַצְרָה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
יְבוֹא הַמִּן וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ מַה מְעַשָּׂה בְּאִישׁ
אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בְּיִקְרֵב וְיַהְיֵה הַמִּן בְּלָבָבוֹ לְמַיְהֹא
הַמֶּלֶךְ לְעַשְׂות יִקְרֵב יוֹתֵר מְמֻנִּי: ⁷ וַיֹּאמֶר הַמִּן אֶל
הַמֶּלֶךְ אֲישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בְּיִקְרֵב: ⁸ יְבִיאוּ לְבַשָּׁה
מִלְכּוֹת אֲשֶׁר לְבַשׁ בָּו הַמֶּלֶךְ וְסָסָס אֲשֶׁר רַכְבָּה עַלְיוֹ
הַמֶּלֶךְ וְאֲשֶׁר נִתְן כַּתְרַמְּלָכָה בְּרַאשָׁו: ⁹ וַיַּתְנוּן הַלְּבֹשׁ
וְהַסְּסָס עַל יָד אֲישׁ מִשְׁרֵי הַמֶּלֶךְ הַפְּרַתְמִים וְהַלְּבִישׁוֹ
אֲתָה אֲישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בְּיִקְרֵב וְחַרְכֵיבָהוּ עַל
הַסְּסָס בְּרַחְבֵּן הַעִיר וְקָרְאוּ לְפָנֵיו כִּי יַעֲשֵׂה לְאִישׁ
אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בְּיִקְרֵב: ¹⁰ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַמִּן מַה
קָח אֶת הַלְּבֹשׁ וְאֶת הַסְּסָס כַּאֲשֶׁר דִּבְרָת וַיַּעֲשֵׂה כֵּן
לְמְרַדְכִּי הַיְהוּדִי הַיֹּשֵׁב בַּשְׁעַר הַמֶּלֶךְ אֲלַמְּשָׁתָה

את המן על העז אשר הכנין למרדכי וחתמה המלך
שככה:

12 ביום אחד בכל מדינות המלך א'חשורש בשלושה
עشر לחדר שניים עשר הוא חרש אדר: 13 פתשן
הכתב להנתן רת בכל מדינה ומדינה גלו לכל
העמיים ולהיות היהודים עתודרים ליום זהה להנוקם
מאיביהם: 14 הרצים רכבי הרוך האחשתרנים יצאו
מבהלים ורחופים בדבר המלך והדרת נתנה בשושן
הבירה: 15 ומרדכי יצא לפני המלך בלבוש מלכות
חכלת וחור ועטרת זהב גודלה ותכרייך בוץ וארגמן
והעיר שושן צהלה ושמחה: 16 ליהודים הייתה אורה
ושמחה וששן ויקר: 17 ובכל מדינה ומדינה ובכל
עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודרתו מניע שמחה
וששן ליהודים משתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ
מתהדרים כי נפל פחד היהודים עליהם:

9 ובשנים עשר חדש הוא חרש אדר בשלושה
עشر יום בו אשר מניע דבר המלך ודרתו להעשה
ביום אשר שברו איבי היהודים לשולט בהם ונחפרק
הוא אשר ישלו יהודים מהה בשנאייהם: 2 נקהלו
היהודים בערים בכל מדינות המלך א'חשורש
לשלה יד במבקשי רעם ואיש לא עמד לפניהם
ונפל פחדם על כל העמיים: 3 וכל שר המדינות
והאשדרפנאים והפחות ועמי המלאכה אשר למלך
מנשאים את היהודים כי נפל פחד מרדכי עליהם: 4 כי
נדול מרדכי בבית המלך ושמו הולך בכל המדינות
כי איש מרדכי הולך וגדול: 5 והוא היהודי בכל
איביהם מכת חרב וחרג ואבדן ויעשן בשנאייהם
כרצונם: 6 ובשושן הבירה הרגנו היהודים ואבד
חמש מאות איש: 7 ואת פרשנדה ואת דלפון ואת
אספהה: 8 ואת פורחה ואת אדריא ואת ארידטה:
9 ואת פרמשטה ואת אדריסי ואת אדרדי ואת זיזטה:
10 עשרה בני המן בן המגדה צרר היהודים הרגנו
ובבזה לא שלחו או את ידם: 11 ביום ההוא בא מספר

את המן על העז אשר הכנין למרדכי וחתמה המלך
8 ביום ההוא נתן המלך א'חשורש לאסתר המלכה
את בית המן צרר היהודים ומרדכי בא לפני המלך
כי הנירה אסתה מה הוא אלה: 2 וויסר המלך את טבעתו
אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתה את
מרדכי על בית המן: 3 ותוסף אסתה ותדבר לפני
המלך ותפל לפני רגלו ותבך ותתחנן לו להעביר את
רעת המן האנני ואת מהשבותו אשר חשב על היהודים:
4 ווישט המלך לאסתה את שרבת הזוחב ותקם אסתה
וחעמד לפני המלך: 5 וותאמר אם על המלך טוב ואם
מצאי חן לפניי וכשר הדבר לפני המלך וטובה
אני בעניינו יכתב להסביר את הספרים מהשבת המן
בן המגדה האנני אשר כתב לאבד את היהודים
אשר בכל מדינות המלך: 6 כי אייכאה אוכל וראוי
ברעה אשר ימצא את עמי ואייכאה אוכל וראוי
באבדן מולדהתי: 7 ויאמר המלך א'חשורש לאסתה
המלכה ולמרדכי היהודי הנה בית המן נתתי לאסתה
ואתו תלו על העז על אשר שלח ידו ביודאים:
8 ואתם כתבו על היהודים כטווב בענייכם בשם המלך
וחתמו בטבעת המלך כי כתב אשר נכתב בשם המלך
ונחתום בטבעת המלך אין להסביר: 9 ויקראו ספרי
המלך בעת ההיא בחדר השלישי הוא חדש סיון
בשלשה ועשרים בו ויכתב ככל אשר צוה מרדכי אל
היהודים ואל האשדרפנאים והפחות ושרי המדינות
אשר מהדור ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה מדינה
ומדינה בכתבה ועם ועם קלשנו ואל היהודים בכתבם
וכלשונם: 10 ויכתב בשם המלך א'חשורש ויחתום
בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים בסוסים
רכבי הרוך האחשתרנים בני הרמיכים: 11 אשר
נתן המלך לייהודים אשר בכל עיר ועיר להקהל
ולעמד על נפשם להשמיד ולהרג ולאבד את כל

המלך אמר עם הספר ישב ממחשבתו הרעה אשר לשושן הבירה לפני המלך: ¹² ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה הרנו היהודים ואבד חמש מאות איש ואת עשרת בני המן בשאר מדינות המלך מה עשו ומה שאלתך ויתנו לך ומה בקשך עוד ותעש: ¹³ ותאמר אסתר אם על המלך טוב ינתן נם מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום ואת עשרת בני המן יתלו על העץ: ¹⁴ ויאמר המלך להעשות כן ותנתן דת בשושן ואת עשרת בני המן תלו: ¹⁵ ויקחלו היהודים אשר בשושן נם ביום ארבעה עשר לחדר אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובכזה לא שלחו את ידם: ¹⁶ ושאר היהודים אשר במדינות המלך נקhalו ועמד על נפשם ונוה מאיביהם והרגו בשניהם חמשה ושבעים אלף ובכזה לא שלחו את ידם: ¹⁷ ביום שלשה עשר לחדר אדר ונוח באربעה עשר בו ועשה אותו יום משתה ושמחה: ¹⁸ ויהודים אשר בשושן נקhalו בשלשה עשר בו וארבעה עשר בו ונוח בחמשה עשר בו ועשה אותו יום משתה ושמחה: ¹⁹ על כן היהודים הפרושים היישבים בעיר הפרוזות עשים אותו יום ארבעה עשר לחדר אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלוח מנות איש לרעהו: ²⁰ ויכתב מרדיי את הדברים האלה וישלח ספריהם אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש הקרובים והרחוקים: ²¹ לקים עליהם להיות עשים את אותו יום ארבעה עשר לחדר אדר ואת אותו יום חמישה עשר בו בכל שנה ונה: ²² כיימים אשר נחוו בהם היהודים מאובייביהם והחדר אשר נהפק להם מגון לשמחה ומשלוח מנות איש לרעהו ומנתנות לאבינוים: ²³ וקובל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתוב מרדיי אליהם: ²⁴ כי המן בן המרחתא האגני צרך כל היהודים חשב על היהודים לאברם והפיל פור הוא הנורל להם ולאברם: ²⁵ ובכזה לפני

10 יושם המלך אחשורש מס על הארץ ואיי הים: ² וכל מעשה תקפו גבורתו ופרשנה נדلت מרדיי אשר נדלו המלך הלווא הם כאחובים על ספר דברי הימים למלכי מדי ופרס: ³ כי מרדיי היהודי משנה למך אחשורוש וגדול ליהודים ורצוי לרב אחיו דרש טוב לעמו ודבר שלום לכל זרעו:

האללה ארבעתם נתן להם האללים מדע והשכל בכל ספר וחכמה ודניאל הבין בכל חזון וחלומות:
ולמקרה הימים אשר אמר המלך להבאים ויבאים שר הסריסים לפני נבדנצר: ¹⁹ וידבר אham המלך ולא נמצא מכלם כדןיאל חנניה מישאל ועוזריה ויעמדו לפני המלך: ²⁰ וכל דבר חכמה בינה אשר בקש מהם המלך וימצא עשר ידות על כל החרטמים האשפים אשר בכל מלכותו: ²¹ ויהי דניאל עד שנת אחת לכורש המלך:

2 ובשנת שתים למלכות נבדנצר חלם נבדנצר חלומות ותחפעם רוחו ושנותו נהיתה עליו: ² ויאמר המלך לקרא לחרטמים ולאשפים ולמכשפים ולכשדים להגיד למך חלמתי ויבאו ויעמדו לפני המלך: ³ ויאמר להם המלך חלום חלמתי ותחפעם רוחי לדעת את החלום: ⁴ וידברו הכהדים למך ארמיות מלכא לעלמיין חyi אמר חלמא לעבריך ושרא נחוא: ⁵ ענה מלכא ואמר לכשדים מלטה מי אודה הן לא היהודعني חלמא ופשרה הדמיון התהברון ובתוכון נולוי יתשמן: ⁶ והן חלמא ופשרה תחנון מתן ונובחה ויקר שניא תקבלון מן קדמי להן חלמא ופשרה החוני: ⁷ ענו תניניות ואמרים מלכא חלמא יאמר לעברוהי ופשרה נחואה: ⁸ ענה מלכא ואמר מן יציב ידע أنها די עדנא אנתון זבנין כל קבל די חזיתון די אודה מניא מלטה: ⁹ די הן חלמא לא היהודعني חדה היא דתacon ומלה כדרבה ושחויתה הזמנתו למאמר קדמי עד די עדנא ישטנא להן חלמא אמרו לי ואגדע די פשרה תחנוןינו: ¹⁰ ענו כשדים קדם מלכא ואמרים לא איתו איש על יבשתא די מלטה מלכא יכול להחויה כל קבל די כל מלך רב ושליט מלחה די מלכה שאלו יקירה ואחרן לא איתו די יהונה קדם פתנים ויין משתיהם נתן להם זרעים: ¹¹ והילדים מלכא להן אלהין די מדרחון עם בשרא לא איתודה:

1 בשת שלוש למלכות יהוקים מלך יהודה בא נבודנצר מלך בכל ירושלים ויצר עליה: ² ויתן אידי בו אט יהוקם מלך יהודה ומקצת כל בית האללים ויבאים ארץ שנער בית אלהיו ואת הכלים הבא ביה אוצר אלהיו: ³ ויאמר המלך לאשפני רב סריסיו להביא מבני ישראל ומזרע המלוכה ומנו הפרתמים: ⁴ ילדים אשר אין בהם כל מօם וטובי מראה ומשכילים בכל חכמה וידעו דעת ובני ספר ולשון כשרים: ⁵ וימן להם המלך דבר יום ביום מפת בן המלך ומثنיו ולגדרם שנים שלוש ומקצתם יעמדו לפני המלך: ⁶ ויהי בהם מבני יהודה דניאל חנניה מישאל ועוזריה: ⁷ וישם להם שר הסריסים שמות ושם לדניאל בלטשאצ'ר ולהנניה שדרך ולמישאל מישך ולעוזריה עבר ננו: ⁸ וישם דניאל על לבו אשר לא יתגאל בפתח המלך ובין משתיו ויבקש משר הסריסים אשר לא יתגאל: ⁹ ויתן האללים את דניאל לחסר ולרחמים לפני שר הסריסים: ¹⁰ ויאמר שר הסрисים לדניאל ירא אני את אידי המלך אשרמנה את מאכלכם ואת משתיכם אשר למה יראה את פוקם זעפים מן הילדים אשר כנילכם וחיבתם את ראשיו למלך: ¹¹ ויאמר דניאל אל המלצר אשרמנה שר הסיסים על דניאל חנניה מישאל ועוזריה: ¹² נס נא את עבדיך ימים עשרה ויתנו לנו מן הזרעים ונأكلה ומים ונשתה: ¹³ ויראו לפניך מראינו ומראה הילדים האכלים את פתבן המלך וכאשר תראה עשה עם עבדיך: ¹⁴ וישמע להם לדבר הזה וינסם ימים עשרה: ¹⁵ ומקצת ימים עשרה נראה מראיהם טוב ובריאי בשרמן כל הילדים האכלים את פתבן המלך: ¹⁶ ויהי המלצר נשא את פתנים ויין משתיהם נתן להם זרעים: ¹⁷ והילדים

ככל דנה מלכא בנס וקצף שניא ואמר להובדה הכל חכמי בבל: ²⁹ ודחתה נפקת וחכמיה מתקלין מלכא רעיניך על משכבר סלקו מה די להוא אחריו ובעו דניאל וחברויה להתקטלה: ³⁰ באדרין דניאל דנה גנלא רזיא הודעך מה די להוא: ³¹ ואנה לא התייב עטה וטעם לאירוע רב טביחא די מלכא דינפק בחכמה די איתי בי מן כל חיא רוזא דנה נלי לי להן לקטלה לחכמי בבל: ³² ענה ואמר לאירוע שליטא די מלכא על מה דתא מהחצפה מן קדם מלכא אדין מלטא הודע ארייך לדניאל: ³³ ענדיאל על ובעה הנדע: ³⁴ אנתה מלכא חזה הוית ואלו צלם חור שנייא צלמא דוכן רב וויה יתר קאם לקובלך ורואה דחיל: ³⁵ הוא צלמא ראהה די דחוב טב חרוווי ודרעהוי אדין דניאל לביתה אוול ולחנניה מישאל ועזריה מן מלכא די זמן ינתן לה ופשרה להחויה למילכא: ³⁶ אדין רזה נלי אדין פרזיל חברויה מלטא הודע: ³⁷ ורחמין למבוא מן קדם אלה שמיון רגלוויי מנהון די פרזיל ומנהון די חספ: ³⁸ חזה הוית עד די התנותרב אבן די לא בידין ונחת לצלמא על רגלוויי מנהון די פרזיל וחספ ואחדקת המון: ³⁹ באדרין דקו כחרה פרזילא חספא נחשא כספא ודרבא והווע כעור מן אדרי קיט ונשא המון רוחא וככל אחר לא השתחה להונ ואבנא די מהת לצלמא הוות לטור רב ומלהת רגלוויי מנהון די פרזיל וחספ ואחדקת המון: ⁴⁰ כל ארעה: ⁴¹ דנה חלמא ופשרה נאמר קדם מלכא: ⁴² אנתה מלכא מלך מלכיא די אלה שמיא מלכחותה חסנא ותקפא ויקרא יהב לך: ⁴³ ובכל די אדרין עמה שרא: ⁴⁴ לך אלה אבחתי מהודא ומשבח אתה די בינה: ⁴⁵ והוא רזה נלי אדין דניאל ברך אלה שמיון רזה נלי אדין דניאל ברך לה היא: ⁴⁶ ודווא מהשנא ענדיאן זומニア מעהדרה מלכין ומהתקים מלכין ירב החכמה לחכמיין ומנדיעא לידעו בינה: ⁴⁷ הוא גלא עמיקתא ומסתרתא ידע מה בחשוכא ונڌירא כבלחון אנטה יהבת לי וכען הודעתני די בעינה חכמה נבורתא יהבת לי כען הודעתני די בעינה מנך די מלטה מלכא הודעתנא: ⁴⁸ כל קבל דנה דניאל על על אירוע די מני מלכא להובדה לחכמי בבל אוול וכן אמר לה לחכמי בבל אל תהובד העלי קדם מלכא ופשרה למילכא אהויא: ⁴⁹ אדין ארייך בהתבהלה הנעל לדניאל קדם מלכא וכן אמר לה די השכחה גבר מן בני גלותא די יהוד די פשרה למילכא יהודע: ⁵⁰ ענה מלכא ואמר לדניאל די שמה בלטשאצער האיתיך כהיל להודעתני חלמא די חזות ופשרה: ⁵¹ ענה דניאל קדם מלכא ואמר רזה די מלכotta תהוה תקיפה ומהנה תהוה תבירה: ⁵² די חזות פרזילא ערבע כחספ טיא מחרעבן להונ בורע אנשה מלכא שאל לא חכמיין אשפין חרטמיין גוריין יכלין פרזילא ערבע כחספ טיא מחרעבן להונ בורע אנשה להחויה למילכא: ⁵³ ברם איתי אלה בשמייא גנלא רזיא ולא להונ דבקון דנה עט דנה הא כדי פרזילא לא והודע למילכא נבורנץ מה די להוא באחריות יומייא מתערב עם חספא: ⁵⁴ ובוימיהון די מלכיא אניין יקים

אליה שמייא מלכו די לעלמיין לא תתחבל ומלכotta זמגא קרבו גברין כshedאין ואכלו קרצ'יהון די יהודיא:
 9 ענו ואמרין לנוכדנץר מלכא מלכא לעלמיין חייו:
 10 אנטה מלכא שמת טעם די כל אנטה די ישמע כל
 קרנא משורקיותא קיתרס שבכא פסנתרין וסיפניה וככל
 זני זמרא יפל ויסנד לצלם דהבא: 11 ומן די לא
 יפל ויסנד יתרמא לנו אתונ נורא יקדתא: 12 איתי
 נברין יהודיאן די מנית יתהון על עבידת מדינה בבל
 שדרך מישך ועבדנו נבו נבריא אלך לא שם עלייך
 מלכא טעם לאלהיך לא פלחין ולצלם דהבא די
 הקימת לא סנדין: 13 באדין נוכדנץר ברנו וחמה
 אמר להויה לשדרך מישך ועבדנו באדין נבריא
 אלך הויה קדם מלכא: 14 ענה נוכדנץר ואמר להו
 הצדא שדרך מישך ועבדנו לאלהיך לא איתיicon
 פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא סנדין: 15 כען
 זה איתיicon עתידין די בעדנא די תשמעון קל קרנא
 משורקיותא קיתרס שבכא פסנתרין וסומפניה וככל
 זני זמרא תפלוון ותסנדון לצלמא די עבדת והן לא
 הסנדון בה שעטה תתרמן לנו אתונ נורא יקדתא
 ומן הוא אלה די ישובנכוון מן ידי: 16 ענו שדרך
 מישך ועבדנו ואמרין למלא נוכדנץר לא החשין
 אתנה על דנה פטגム להtabותך: 17 זה איתי אלהנא
 די אנתנא פלחין יכול לשיזובותנא מן אתונ נורא יקדתא
 ומן ירך מלכא ישוב: 18 והן לא יודיע להוא לך
 מלכא די לאלהיך לא איתנא פלחין ולצלם דהבא די
 הקימת לא סנדין: 19 באדין נוכדנץר התමיל חמוא
 זכלם אונפהוי אשטענו על שדרך מישך ועבדנו ענה
 ואמר למויא לאתונא חד שבעה על די חזה למויה:
 20 ולנברין גברי חיל די בחילה אמר לכפתה לשדרך
 מישך ועבדנו למרא מא לאתונ נורא יקדתא: 21 באדין
 גבריא אלך כפתו בסרבלייהון פטישיהון וכרבלההון
 ולבשויהון ורמיינו לנו אתונ נורא יקדתא: 22 כל קבל
 דנה מן די מלת מלכא מחצפה ואתונא אזה יתירה
 לעם אחרון לא תשתקן תדק ותשיפ כל אלון מלכותה
 והיא תקום לעלמייא: 23 כל קבל די חיית די מטורא
 אהנוורת אבן די לא בידין והדקת פרולא נחשא חספה
 כספה ודרהבא אלה רב הודע למלא מה די להוא
 אחריו דנה ויציב חלמא ומהימן פשרה: 24 באדין
 מלכא נוכדנץר נפל על אנפויה ולדניאל סנד ומנהה
 וניחחין אמר לנסהה לה: 25 ענה מלכא לדניאל ואמר
 מן קשת די אלחכון הו אלה אלהון ומרא מלכין
 גולה רזין די יכלת למגלא רזה דנה: 26 אדין מלכא
 לדניאל רבבי מותן רברבנן שניאן יהב לה והשלטה
 על כל מדינת בבל ורב סנין על כל חכמי בבל:
 27 ודניאל בעה מן מלכא ומני על עבידתא די מדינה
 בבבל לשדרך מישך ועבדנו ודןיאל בתרע מלכא:

3 נוכדנץר מלכא עבד צלם די דהbab Romaña אמין
 שתין פתיה אמין שת אקיימה בבקעת דורא במדינה
 בבבל: 2 נוכדנץר מלכא שלח למאנש לאחדרפניא
 סנניה ופחותא אדרנזריא נדרבRIA דתבריא הפתיא
 וכל שלטני מדינותא למוחא להחנכת צלמא די היקום
 נוכדנץר מלכא: 3 באדין מהחנשין אחדרפניא
 סנניה ופחותא אדרנזריא נדרבRIA דתבריא הפתיא
 וכל שלטני מדינותא להחנכת צלמא די היקום נוכדנץר
 מלכא וקאמין לכבול צלמא די היקום נוכדנץר:
 4 וכרכוזא קרא בחייב לכוון אמרין עממייא אמייא ולשניא:
 5 בעדנא די תשמעון קל קרנא משורקיותא קיתרס
 שבכא פסנתרין סומפניה וככל זני זמרא תפלוון ותסנדון
 לצלם דהבא די היקום נוכדנץר מלכא: 6 ומן די לא
 יפל ויסנד בה שעטה יתרמא לנו אתונ נורא יקדתא:
 7 כל קבל דנה בה זמא כדי שמעין כל עממייא קל
 קרנא משורקיותא קיתרס שבכא פסנתרין וככל זני
 זמרא נפלין כל עממייא אמייא ולשניא סנדין לצלם
 דהבא די היקום נוכדנץר מלכא: 8 כל קבל דנה בה

גבירא אלך די הסקו לשדרך מישך ועבד ננו קטל המון שביבא די נורא:²³ ובגבירא אלך תלתון שדרך מישך ועבד ננו נפלו לנו אthon נורא קידתא מכפתין:²⁴ אדין נבוכדנצר מלכא תורה וكم בהתחבלה ענה ואמר להדרוה הלא נברין תלתא רמיינא לנו נורא מכפתין ענן ואמרין למלכא יציבא מלכא:²⁵ ענה ואמר הא أنها חזה נברין ארבעה שרין מהלכין בנוא נורא וחבל לא איתוי בהון ורואה די רביעיא דמה לבך אלהן:²⁶ באדין קרב נבוכדנצר לתרע אthon נורא יקידתא ענה ואמר שדרך מישך ועבד ננו עבדוח די אלהא עלייא פקו ואתו באדין נפקין שדרך מישך ועבד ננו מנ נוא נורא:²⁷ ומתקונשין אחשרפניא סגניא ופחותה והדרבי מלכא חזין לנבריא אלך די לא שלט נורא בנשמהון ושער ראהHon לא התחרך וסרבליהון לא שננו וריך נור לא עדת בהון:²⁸ ענה נבוכדנצר ואמר בריך אלהון די שדרך מישך ועבד ננו די שלח מלאה וшибוב לעבדוח די התחרציו עלהו ומלהת מלכא שניו וייחבו גשמיון די לא יפלחון ולא ישנדון לכל אלה להן לאלהון:²⁹ ומנו שים טעם די כל עם אמה ולשן די יאמר שלח על אלהון די שדרך מישך ועבד ננו הדמין יח עבר וביתה נולי ישתחוה כל קבל די לא איתוי אלה אחרון די יכול להצלה כדנה:³⁰ באדין מלכא הצלח לשדרך מישך ועבד ננו במדינת בבל:

4 נבוכדנצר מלכא לכל עממי אמייא ולשניא די דארין בכל ארעה של מכון ישנא:² אתייא ותמהיא די עבר עמי אלהא עלייא ספר קדמי להחייה:³ אהודה כמה רברבין ותמהודו כמה תקיפין מלכותה מלבותם עולם ושלטנה עם דר ודר:⁴ أنها נבוכדנצר שלה הייתה בכירוי ורענן בהיכלי:⁵ חלם חיות ייחלני והרהרין על משכבי וחוזי ראשיב ייחלני:⁶ ומני ייומ מישת להושילד הרהיין לרבל חוריין לרבל בו השיר

4 נבוכדנצר מלכא לכל עממי אמיה ולשניה דרי
דאリン בכל ארעה של מקון ישנא: 2 אתיה ותמהיה דרי
עבר עמי אלהו עלייא שפר קדרמי להחוויה: 3 אהוהי
כמו רברבין ותמהוהי כמה תקיפין מלכotta מלכות
עלם ושלטנה עם דר ודדר: 4 أنها נבוכדנצר שללה
חוית בביתי ורענן בהיכלי: 5 חלם חוות וידחלני
והרחרין על משכבי וחזווי ראשיו יבהלני: 6 ומני
שים טעם להגעלה קדרמי לכל חכמיי בכל דרי פשר

ובענפודה ישכנן צפרי שמייא: 22 אנטה הוּא מלכא דיו רביות ותקפת ורכותך רבת ומטה לשמייא ושלטןך לסוף ארעה: 23 ודי חזה מלכא עיר וקדיש נחתמן שמייא ואמר נדו אילנא וחבלוהי ברם עקר שרשוהי בארא שבקו ובאסור די פרוזל ונח שברתא דרי ברא ובטול שמייא יצטבע עם חיות בראשיה עד בנווה יכל להשפהלה:

5 בלשאצ'ר מלכא עבד לחם רב לרברבנוהי אלף ולקבל אלף חמרא שתה: 2 בלשאצ'ר אמר בטעם חמרא להויה למני דהבא וכספא די הנפק נבווכדנץ' אבוחי מן היכלא די בירושלם וישתון בחון מלכא ורברבנוהי שגלהה ולחנתה: 3 באדרין היינו מאני דהבא די הנפקו מן היכלא די בית אלחא די בירושלם ואשתיו בחון מלכא ורברבנוהי שגלהה ולחנתה: 4 אשתיו חמרא ושבחו לאלהי דהבא וכספא נחשא פרוזלא עאָאָ ואָבָָבָָנָָא: 5 בה שעטה נפקו אצבען די יד אנש וכתחבן לקבל נברשתא על נירא די כתל היכלא די מלכא ומילכא חזה פס יידה די כתבה: 6 אדרין מלכא זיווה שנחו ורענייה יבחלונה וקטורי חרצתה משתרין וארכבתה דא לדא נקשן: 7 קרא מלכא בחיל להעללה לאשפיא כshedיאונג נוראי ענה מלכא ואמר לחכימי בבל די כל אנש די קירה כתבה דנה ופשרה יהונני ארנונו ילבש והמנוגא די דהבא על צוארה ותלווי במילכותא ישולט: 8 אדרין עלליין כל חכימי מלכא ולא כהlein כתבא למקרה ופשרה להודעה למילכא: 9 אדרין מלכא בלשאצ'ר שנייה מתחילה זיווה שנין עלהוי ורברבנוהי משתבשים: 10 מלכתא לקבל ملي מלכא ורברבנוהי לבית משטויא עללה ענת מלכה ואמרת מלכא לעלמיין חוי אל יבחלוק רעויניך זיויך אל ישגנו: 11 איתוי גבר במילכותך די רוח אלהין קדישין בה וביוםי אבוך נהירו ושכלהנו וחכמה כחכמתה אלהין השתכחתה בה ומילכא נבווכדנץ' אבוך רב הרטמיין אשפין כshedאיין גורין הקימה אבוך מלכא: 12 כל

לה מה עברת: 36 בה זמנא מנדי יותוב עלי וליקר מלכוות ותקפת ורכותך רבת ומטה לשמייא ושלטןך לסוף ארעה: 23 ודי חזה מלכא עיר וקדיש נחתמן שמייא ואמר נדו אילנא וחבלוהי ברם עקר שרשוהי בארא שבקו ובאסור די פרוזל ונח שברתא דרי בענפודה ישכנן צפרי שמייא: 24 דנה פשרא מלכא וגורה עליא היא די מטה על מראי מלכא: 25 וולד טרדין מן איש וא עם חיות בראשיה מדרך ושבה כתורין לך יטעמוון ומטל שמייא לך מצבעין ושבה עדניין יחלפון עלייך עד די תנדע די שליט עליא במלכות אנשא ולמן די יצבא יתרנה: 26 ודי אמרו למשבך עקר שרשוהי די אילנא מלכותך לך קימה מן די תנדע די שלטן שמייא: 27 להן מלכא מלכי ישפר עלייך וחתיך בצדקה פרך וועיתך במחן עניין תנהוא ארכה לשלאיך: 28 כלל מא על נבווכדנץ' מלכא: 29 לקצת יתרין תרי עשר על היכל מלכותא די בבל מהלך הוּה: 30 ענעה מלכא ואמר הלא דיא בבל רבתא די אנה בניטה לבית מלכו בתקף חסני ולייך הדרוי: 31 עוד מלטה בפם מלכא קל מן שמייא נפל לך אמרין נבווכדנץ' מלכא מלכותה ערתה מנך: 32 ומין אנשא לך טרדין עם חיות בראשיה מדרך עשבא כתורין לך יטעמוון ושבה עדניין יחלפון עלייך עד די תנדע די שליט עליא במלכות אנשא ולמן די יצבא יתרנה: 33 בה שעטה מלטה ספה על נבווכדנץ' ומין אנשא טריד ושבה כתורין יאלל ומטל שמייא נשמה יצטבע עד די שערכה כנסריין רבה וטפרוחי צפריין: 34 ולקצת יומיה אנה נבווכדנץ' עני לשמייא נטלה ומנדיע עלי יותוב ולעליא ברכת ולחי עלמא שבחת והדרת די שלטנה שלטן עלם ומילכותה עם דר ודרכ': 35 וכל דראי ארעה כליה חשבין וכמצבייה עבד בחיל שמייא ודראי ארעה ולא איתוי די ימיה בידיה ויאמר

קבל די רוח יתירה ומנדע ושכלגנו מפsher חלמין ²⁴ באידין מן קדרמוּהוּ שליח פסא די ירא וכחבה דנה ואחוית אחדין ומשרא קטרון השתחחת בה בדניאל רשים: ²⁵ ודנה כתבא די רשים מנא תקל ופרסינ: ²⁶ דנה פשר מלטא מנא מנה אלה מלכותך והשלמה: ²⁷ תקל תקילה במאזוניא והשתכח חסיר: ²⁸ פרס פריסת מלכותך וייחיבת למרי ופרס: ²⁹ באידין אמר בלשאצער וחלבישו לדניאל ארנוןא והמנונא די דהבא על צוארה והכרזו עלה די להוא שלט תלטא במילכותא: ³⁰ בה בלילא קטיל בלשאצער מלכא שדייא: ³¹ ודריוש מרייא קבל מלכotta כבר שני שתוין ותרתוין:

6 ספר קדם דריוש והקים על מלכotta לאחדרפניא מאה ועשרין די להון בכל מלכותא: ² ועלא מנהון סרכין תלהה די דניאל חד מנהון די להון אחדרפניא אלין יבין להון טעמא ומלא לא להוא נזק: ³ אידין דניאל דנה הו מתנצח על סרכיא ואחדרפניא כל קבל די רוח יתראה בה ומלא עשית להקמותה על כל מלכותא: ⁴ אידין סרכיא ואחדרפניא הו בעין עלה להשתכח לדניאל מצד מלכotta וכל עלה ושותיה לא יכלין להשתכח כל קבל די מהימן הוא וכל שלו ושותיה לא השתחחת עלהו: ⁵ אידין גבריא אליך אמרין די לא נהשכח לדניאל דנה כל עלה להן השchanה עלהי בדת אלה: ⁶ אידין סרכיא ואחדרפניא אלין הרגשו על מלכא וכן אמרין לה דריוש מלכא לעלמיין חיו: ⁷ אתייעטו כל סרכוי מלכotta סגניה ואחדרפניא הרבריא ופחותא לקימה קים מלכא ולתקפה אסר די כל די יבעה בעו מון כל אלה ואנט עד יומין תלתין להן מנך מלכא יתרמא לבב אריוותא: ⁸ כען מלכא תקים אסרא ותרשם כתבא די לא להשניה כרת מדי ופרס די לא תעדר: ⁹ כל קבל דנה מלכא דריוש ראש כחבא ואסרא: ¹⁰ ודניאל כדי ידע די רשים כתבא על לביתה וכוין פתיחן לה בעליתה ננד ירושלם

די מלכא שם שמה בלשאצער כען דניאל יתקרי ושרה יהוה: ¹¹ באידין דניאל העל קדם מלכא ענה מלכא ואמר לדניאל אתה הוא מני בני גלוות די יהוד די היה מלכא אבי מני יהוד: ¹⁴ ושמעת עלייך די רוח אלהין בר ונהיינו ושכלתנו וחכמה יתרה השתחחת בר: ¹⁵ וכען העלו קדרמי חכמייא אשפיא די כתבה דנה יקרון ושרה להודעתני ולא כהליין פשר מלטה להחיה: ¹⁶ ואנה שמעת עלייך די תוכל פשרין למפsher וקטרין למשרא כען הון תוכל כתבא למקרה ושרה להודעתני ארנוןא תלבש והמנונא די דהבא על צוארך ותלהה במלכotta תשلط: ¹⁷ באידין ענה דניאל ואמר קדם מלכא מתנתך לך להון ונובויתך לאחרן הב ברם כתבא אקרה מלכא ושרה אהודענה: ¹⁸ אתה מלכא אלה עלייא מלכotta ורבותא ויקרא והדרה יhab לנכדנץ אבוק: ¹⁹ וממן רבוთא די יהב לה כל עמייא אמייא ולשניא הו זעין וڌחלין מן קדרמוּהוּ די הו צבא הו אקטל ודי הו צבא הו מהא ודי הו צבא צבא מרימים ודי הו צבא הו מהשפיל: ²⁰ וכדי רם לבבה רוחה תקפת להודה הנחת מן כרסא מלכotta ויקרא העדיו מנה: ²¹ וממן בני אנשא טריד ולבבה עם חיותא שי ועם ערדים מדורה שעשבה כתורין ישעמנה ומטל שמייא נשמה יצטבע עד די יצבה יהקום עליה: ²² ואנה במלכות אנשא ולמן די יצבה יהקום עליה ברה בלשאצער לא השפלת לבבך כל קבל די כל דנה ידעת: ²³ ועל מרא שמייא התורמתה ולמאニア די ביתה הייטו קדרמייך ואנתה ורברבניך שנתקד ולהנתך חمرا שאהין בהון ולא להו כספא ודהבא נחשא פרולא ענא ואבננא די לא חזין ולא שמעין ולא ידעינו שבחת ולאלהה די נשטך בידה וכל ארותך לה לא הדרת:

זומני תלתה ביוםא הוא ברך על ברכותיו ומצלא די הימן באלהה:²⁴ ואמר מלכא והיתו גבריא אלך מודא קדם אלה כל קבל די הו אבד מן קדמת די אכלו קרצוי די דניאל ולגב אריותא רמו אונז בניהון ונשיהון ולא מטו לאערית נבא עד די שלטו בעא ומתקנן קדם אלה:²⁵ באדין דריש מלכא כתוב לכל עממי אמייא ולשנא די דארין בכל ארעה שלמכון ישנא:²⁶ מן קדרמי שים טעם די בכל שלטן מלכויות להון זעין ורחלין מן קדם אלה די דניאל די הו אלה היא וקיים לעלמיין ומלכותה די לא תחבל ולשלטנה עד סופה:²⁷ משיזב ומצל ועבד אתין ותמהין בשמייא ובארעה די שיזיב לדניאל מן ייד אריותא:²⁸ ודניאל דנה הצלחה במלכות דריש ובמלכות כורש פרסיא:

7 בשתה חדה לבלאשיך מלך בבבל דניאל חלם חזון וחזי ראהה על משכבה באדין חלמא כתוב ראש מלין אמר:² ענה דניאל ואמר חזזה היה עם ליליא וארו ארבע רוחי שמיא מנוחן לימה רבא:³ וארבע חיוון רברבן סלקן מן ימא שניין דאמן דא:⁴ קדרmittא כאריה וגפני די נשר לה חזזה היה עד די מריטו גפיה ונטילתמן ארעה ועל רגנון כאנש הקימת ולביב אש יחיב לה:⁵ וארו חזזה אחריו תנינה דמייה לדב ולשתר חד הקמתה ותלת עליין בפמה בין שנייה וכן אמרין לה קומי אכלוי בשר שנייא:⁶ באתר דנה חזזה היה וארו אחריו כנמר ולה גפין ארבע די עוף על גביה וארבעה ראשין לחזותה ושלטן יהיב לה:⁷ באתר דנה חזזה היה בחזוי ליליא וארו חזזה רביעיה דחילה ואמנתנו ותקיפא יתרואיתראושן די פרזול לה רברבן אכליה ומדקה ושארא ברגנליה רפסה והיא משניה מן כל חיotta די קדרmittה וקרניין עשר לה:⁸ משתכל היה בקרニア ואלו קרן אחריו זעירה סלקת בינייחון ותלת מן קרニア קדרmittא אתעקרו מן קדרmittה ואלו עניין כעינוי אנשא בקרנא דא ופם ממיל רברבן:⁹ חזזה היה עד די כרסון רמי ועתיק

די הימן תלתה ביוםא הוא ברך על ברכותיו ומצלא די אדרין גבריא אלך הרגשו והשכחו לדניאל קדם מלכא על אסר מלכא הלא אסר רשמת די כל איש די יבעה מן כל אלה ואנש עד יומין תלתין להן מנך מלכא יתרמא לנוב אריותא ענה מלכא ואמר יציבא מלחא כדת מדוי ופרש די לא תעדר:¹³ באדין ענו ואמרין קדם מלכא דידי ניאל די מן בני גלוותה די יהוד לא שם עלייך מלכא טעם ועל אסרה די רשמת זומני תלתה ביוםא בעהו:¹⁴ אדין מלכא כד מלחה שמע שניא באש עלהו ועל דניאל שם בל לשיבותה ועד מעלי' שימושו הוא משתדר להצלוותה:¹⁵ באדין גבריא אלך הרגשו על מלכא ואמרין למלכא דעת מלכא די דת למדי ופרש די כל אסר וקים די מלכא יחים לא להשניה:¹⁶ באדין מלכא אמר והיתו לדניאל ורמו לנבא די אריותא ענה מלכא ואמר לדניאל אליך די אתה פלח לה בתדריא הוא ישובך:¹⁷ והיתות אבן חדה ושםת על פם נבא והתמה מלכא בעזקתה ובעוזקת רברבנוהו די לא השנא צבו בדניאל:¹⁸ אדין אול מלכא להיכלה ובת טות ודרחון לא הנעל קדרמווי ושותה נרת עלהו:¹⁹ באדין מלכא בשפרפרא יקום בנגה ובחתבלה לבבא די אריותא אול:²⁰ וכמקרבה לנבא לדניאל בקהל עזיב זיך ענה מלכא ואמר לדניאל דניאל עבר אלה היא אליך די אתה פלח לה בתדריא היכל לשיזבותך מן אריותא:²¹ אדין דניאל עם מלכא מלכלא לעלמיין חי:²² אלה שלח מלכא וסגור פם אריותא ולא חבלוני כל קבל די קדרמווי זכו השתכחתי לי ואף קדרמיך מלכא חבוליה לא עבדה:²³ באדין מלכא שניא טאב עלהו ולדניאל אמר להנסקה מן נבא והסק דניאל מן נבא וככל חבל לא השתחכה בה

יומין יתב לבושה כתלג' חור ושרר ראה כעمر נקא
ברסיה שבכין די נור גלגולו די נור דלק: ¹⁰ נהר
די נור נגד ונפק מן קדמוני אלף אלפיים ישמשונה
ורבו רבון קדמוני יקומו דינא יתב ושלטנה
יזהuden להשמדה ולהובדה עד סופה: ²⁷ וממלכותה
ושלטנה ורבותה די מלכותות תחות כל שמייא היבת
לעם קדישי עליונין מלכותה מלכות עולם וכל שלטנייא
לה יפלחון וישראל: ²⁸ עד כה סופה די מלטה אנה
דניאל שנייא רועוני יבהלני וויאו ישנן על' ומלה
ויהיבת ליקחת אשא: ¹² ושאר חיותה העדרו שלטנהון
וארכא בחיין היהת להון עד זמן ועדן: ¹³ חזזה היהת
בחויו ליליא וארו עם עני שמייא כבר אنش אתה הויה
ועוד עתיק יומייא מטה וקדמוני הקרבוה: ¹⁴ וללה
הייב שלטן ויקר ומלו וכל עממייא אמייא ולשנא לא
יפלחון שלטנה שלטן עלם די לא יעדה וממלכותה
די לא תחבל: ¹⁵ אתכricht רוחיא אנה דניאל בנוא
נדנה וחוו ראייש יבהלני: ¹⁶ קרבת על חד מן קאמיא
ויציבא אבעאמנה על כל דנה ואמר לי ופשר מליא
יהודענני: ¹⁷ אלין חיותא רברבתא די אינן ארבע
ארבעה מלכין יקומו מן ארעה: ¹⁸ ויקבלון מלכותה
קדישי עליונין ויחסנון מלכותה עד עולם ועוד עולם
עלמא: ¹⁹ אידין צביה ליצבא על חיותא רביעיתא די
חות שניה מן כלחון דחילה ותירה שנייה די פרול
טפריה די נחש אכליה מדקה ושארא ברגליה רפסה:
²⁰ ועל קרניא עשר די בראשה ואחרדי די סלקת ונפלו
מן קדמיה תלת וקרנא דכנן ועינין לה וופס ממיל
רכבן וחזזה רב מן חברתה: ²¹ חזזה היהת וקרנא
דכנן עברה קרב עם קדישין וככליה להון: ²² עד די
אתה עתיק יומייא ודינא יהב לקדישי עליונין זומנא
משה וממלכותא החסנו קדישין: ²³ כן אמר חיותא
רביעיתא מלכו רביעיתא תהוא בארעא די תשנא מן
כל מלכותא ותאכל כל ארעה ותדורשנה ותדקנה:
²⁴ וקרניא עשרמנה מלכותה עשרה מלכין יקומו
ואחרון יקום אחריהו והוא ישנא מן קדמיא ותלה
מלכין יהשלל: ²⁵ ומליין哉 עלייא ימלל ולקדיש

8 בשנה שלוש למלכות בלאשצ'ר המליך חזון נראה
אל' אני דניאל אחריו הנראה אליו בתחילת: ² ואראה
בחזון ויהי בראשתי ואני בשושן הבירה אשר בעולם
המדינה ואראה בחזון ואני הייתי על אובל אליו:
ושאש עינו ואראה והנה אל' אחד עמד לפניו האבל
ולו קרנים והקרנים נבחות והאחת נבבה מן השניות
והגבחה עליה באחרונה: ⁴ ראייתי את האיל ממנהימה
צפונה ונבבה וכל חיות לא עמדו לפניו ואני מציל
מידו ועשה כרצנו והנדיל: ⁵ ואני הייתי מבין והנה
צפיר העזים באמן המערב על פניו כל הארץ ואין נונע
באץ וצפיר קרן חזות בין עינוי: ⁶ ויבא עד האיל
בעל הקרנים אשר ראייתי עמד לבני האבל יורץ אליו
בחמת כחו: ⁷ וראייתו מגיע אצל האיל ויתמרמר
אליו ויך את האיל וישבר את שתי קרניו ולא היה כה
באיל לעמוד לפניו וישליךו ארצתה וירמסתו ולא
היה מציל לאיל מידו: ⁸ וצפיר העזים הנגיד עמד
מאדר וכעצמו נשברה הקרן הגודלה ותעלנה חזות
ארבעת התחיה לארבעה רוחות השמים: ⁹ וממן האחת
מהם יצא קרן אחת מצעריה והונדל יותר אל הנגב
ואל המזרחה ואל הצבי: ¹⁰ ותונדל עד צבא השמי
ותפל ארצה מן הצבא וממן הכוכבים ותרמסם: ¹¹ וועד
שר הצבא הנגיד וממנו הרים התמיד והשלך מכון
מקדשו: ¹² וצבא תנגן על התמיד בפשע ותשליך
אמת ארצה ועתה והצלה: ¹³ ואשמעה אחד

קדוש מדבר ויאמר אחד קדוש לפלמוני המדבר עד מתי החזון התמוי והפצע שם תה וקדש וצבא מרמס: ¹⁴ ויאמר אליו עד ערב בקר אלףים ושלש מאות ונצדך קדש: ¹⁵ ויהי בראשי אני דניאל את החזון ואבקשษา בינה והנה עמד לנגידו כمرאה נבר: ¹⁶ ואשם קול אדם בין אולי ויקרא ויאמר גבריאל הבן להלו את המראה: ¹⁷ ויבא אצל עמרי ובבאו נבעתי ואפללה על פני ויאמר אליו הבן בן אדם כי לעת קץ החזון: ¹⁸ ובברבו עמי נרדמתי על פני ארצתה ויגע بي ויעמידני על עמרי: ¹⁹ ויאמר הנני מודיעיך את אשר היה באחריות הזעם כי למועד קץ: ²⁰ האליל אשר ראית בעל הקרים מלכי מדוי ופרש: ²¹ והצפיר השער מלך יון והקרן הנדרולה אשר בין עניינו הוא המלך הראשון: ²² והנשברת ותעמדנה ארבע תחתיה ארבע מלכויות מנו יעדנה ולא בכחו: ²³ ובאחריות מלכותם כח腾ם הפשעים יעד מלך עז פנים ומבין חידות: ²⁴ ועטם כחו ולא בכחו ונפלאות ישחות והצלחה ועשה והשיות עצומים ועם קדשים: ²⁵ ועל שכלו והצלחה מרמה בידו ובלבבו ינדיל יד ישבר: ²⁶ ומראה הערב והבקר אשר נאמר אמרתו הוא אתה סתום החזון כי לימים רבים: ²⁷ ואני דניאל נהיית ונחלתי ימים וואקום ואעשה את מלאכת המלך ואשתומם על המראה ואני מבין:

9 בשנת אחת לדריוש בן אחשורוש מזרע מדי אשר המלך על מלכות כשדים: ² בשנת אחת למלך אני דניאל בינו כי רימה הנביה למלאות לחרבות דבר יהוה אל רימה השם שעה: ³ ואתנה את פיו אל אני ירושלים שבעים שנה: ⁴ ואתנה את פיו אל אני אלהים לבקש תפלה ותחנונים בצום וشك ואפר: ⁴ ואחפלה ליהוה אלהי ואתודה ואמרה אני אדני האל הגדול והנורא שמר הברית והחסד לאהבי

עמרק :²⁰ ו עוד אני מדבר ומתפלל ומתחהה חטאתי
ונשאר بي כח והודי נהפק עלי למשחית ולא עצרתי
כח :²¹ וואשמע את קול דבריו וכשמי אט קול דבריו
 ואני היה נרדם על פני ובפני הארץ :²² והנה יד גנעה
בי ותני עלי ברכי וכופת ידי :²³ וויאמר אליו דניאל
איש חמדות הבן בדברים אשר אגדי דבר אלך ועמד
על עמדך כי עתה שלחתוי אליך ובברבו עמי את
הדבר הזה עמדתי מרעד :²⁴ וויאמר אליו אל תירא
דניאל כי מן היום הראשון אשר נתת את לך להבין
ולהתענות לפני אלהיך נשמעו דבריך ואני באתי
בדבריך :²⁵ ושר מלכות פרס עמד לנגיד עשרים
ואחד יום והנה מיכאל אחד השרים הראשנים בא
לעזרני ואני נותרתי שם אצל מלכי פרס :²⁶ ובאתי
להבין את אשר יקרה לעמך באחרית הימים כי
עוד חזון לימים :²⁷ והנה כדרמות בני אדם
נתנו פני הארץ ונאלמתי :²⁸ וויאמר אל תירא אלה
גע על שפט ואפתח פי ואדרבה ואמרה אל העמד
לנגיד אידי במראה נדפקו ציריך עלי ולא עצרתי כה:
²⁹ והיה יוכל עבר אידי וזה לדבר עם אידי זה ואני
מעתה לא יעמוד כי כח ונשמה לא נשarra بي :³⁰ ויסוף
וינגע בי כמראה אדם ויהוקני :³¹ וויאמר אל תירא איש
חמדות שלום לך חזק וחזק וכדברו עמי התחזקתי
ואמרה ידבר אידי כי חזקתי :³² וויאמר הידעת למה
באתי אלך ועתה אשוב להלחם עם שר פרס ואני
יצא והנה שר יון בא :³³ אבל אניד לך את הרשות
בכתב אמת ואני אחד מוחזק עמי על אלה כי אם
מיכאל שרכם :

11 ואני בשנת אחת לדריוש המדי עmedi למוחזק
ולמעוז לו :³⁴ ועתה אמת אניד לך הנה עוד שלשה
מלכים עמדים לפרס והרביעי ישיר עשר גנול מכל
וכחזקתו בעשרו יעיר הכל את מלכות יון :³⁵ ועמדו
מלך גבור ומשל ממשל רב ועשה כרצונו :³⁶ וכעמדו
חרדה גנלה נפללה עליהם ויברכו בהחכאה :³⁷ ואני

נשארתי לבדי ואראה את המראת הנדלה הזאת ולא
וחטאתי עמי ישראל ומפל תחנתי לפני יהוה אלהי על
הר קדש אלהי :³⁸ ו עוד אני מדבר בתפלת והאיש
גבrial אשר ראותי בחזון בתחילת מעף ביעף גנע
אלי כתעת מנוחת ערבות :³⁹ וויבן וידבר עמי ואמר דניאל
עתה יצאתו להשכילך בינה :⁴⁰ בתחילת תחנוןיך יצא
דבר ואני באתי להגיד כי חמדות אתה ובין בדבר
וחבן במראה :⁴¹ שבעים שבעים נחותך על עמק ועל
עיר קדרך לכלא הפשע ולהחטם חזוון ונביא ולממש קדש
ולהביא צדקعلوم ולחתם חזון ונביא ולממש קדש
קדשים :⁴² ותדע ותשכל מן מצא דבר להшиб ולבנות
ירושלם עד משיח נגיד שבעים שבעה ושבעים שנים
ושנים תשוב ונבנתה רחוב וחוץ ובצוק העתים :
ואחרי השבעים שנים ושנים יכרת משיח ואני לו
והעיר והkadש ישחית עם נגיד הבא וקצו בשטרפ ועד
קץ מלחמה נחרצת שמות :⁴³ והגביר ברית לרבים
שבוע אחד וחצי השבוע ישובית זבח ומנהה ועל כנף
ש��וצים מישם ועד כליה ונחרצתה תתק עלי שמן :

10 בשנה שלוש לכורש מלך פרס דבר גנלה
لدניאל אשר נקרא שמו בלטשאצ'ר ואמות הדבר
וצבא גנול ובין את הדבר ובינה לו במראה :² בימים
ההם אידי דניאל היה מתאבל שלשה שבעים ימים :
3 לחם חמדות לא אכלתי ובשר ויין לא בא אל פי
וסוך לא סכתי עד מלאת שלשת שבעים ימים :⁴ ובימים
עשרים וארבעה לחדרה הראשון ואני היה עלי יד
הגיה הנדול הוא חרקל :⁵ ואשא את עני וארא והנה
איש אחד לבוש בדים ומתנוו הגרים בכתם אופז :
6 וגינויו כתרשיש ופניו כמראה ברק ועינו כלפידי

ash זורעתיו ומרגנליהו כעין נחשת קלל וקול דבריו
בקול המון :⁷ וראיתי אידי דניאל לברא את המראת
והאנשים אשר היו עמי לא ראו את המראת אבל
חרדה גנלה נפללה עליהם ויברכו בהחכאה :⁸ ואני

תשריר מלכויותו ותחץ לאربע רוחות השמים ולא ברית: 23 וממן התחרבות אליו יעשה מורה ועלתה לאחרrhoתו ולא כמשלו אשר משל כי התנש מלכותו ועצם במעט גוי: 24 בשלה ובמשמי מדינה יבוא ועשה אשר לא עשו אבותיו ואבות אבותיו בזה וshall ורכוש להם יבזר וועל מבקרים יחשב מהשบทיו ונעד עת: 25 ויעיר כהו ולביבו על מלך הנגב בחיל נדול ומלך הנגב יתנרגה למלחמה בחיל נדול ועצום עד מארד ולא יעמוד כי ייחסבו עליו מוחשבות: 26 ואכליה פת בנו ישברותו וחילו ישטוף ונפלו חללים רבים: 27 ושניהם המלכים לבם למרע וועל שלחן אחד כזוב ידברו ולא תצליח כי עוד קץ למועד: 28 וישב ארציו ברכוש נדול ולביבו על ברית קדר ועשה ושב לארצו: 29 למועד ישוב ובא בנגב ולא תהיה בראשנה וכאחרנה: 30 ובאו בו ציים כתים ונכאה ושב וזעם על ברית קודש ועשה ושב וייבן על עזבי ברית קדר: 31 וזרעים ממננו יעדמו וחללו המקדש המעו והסירו התמיד וננתנו השקוון משומם: 32 ומרשישין ברית יחניף המון רב נתן ההמון בידיו: 33 ונשא ההמון ירום לבבו והפיל רכבות ולא יעוז: 34 ושב מלך הצפון והעמיד המון רב מן הראשון ולקץ העתים שניהם יבא בוא בוא ושטוף עבר ושב ויתנגו עד מעוז: 35 ויתמරמר מלך הנגב ויצא ונלחם עמו עם מלך הצפון והעמיד המון רב נתן ההמון בידיו: 36 ונשא ההמון ירום לבבו בחיל נדול וברכוש רב: 37 ובעתים הדם רבים יעמדו על מלך הנגב ובנו פריציו עמד ינסה להעמיד חזון ונכשלו: 38 ויבא מלך הצפון וישפיך סוללה ולכדר עיר מבצרות וזרעות הנגב לא יעדמו ועם מבחורי ואין כח לעמד: 39 ויעש הבא אליו כרצונו ואין עומד לפני ויעמד בארץ הצבוי וכלה בידיו: 40 וירשם פניו לבוא בתפקיד מלכותו וישראל עמו ועשה ובת הנשים יתן לו להשחיתה ולא תעמד ולא לו תהיה: 41 וישב פניו לאיים ולכדר רבים והשבית קצין חרפתו לו בלתי חרפתו ישיב לו: 42 וישב פניו למעוזי ארץנו ונכשל ונפל ולא ימצא: 43 ועמד על כנו מעביר נונש הדר מלכות ובאים אחדים ישבר ולא באפים ולא במלחמה: 44 ועמד על כנו נבזה ולא נתנו עליו הוד מלכות ובא בשלה והחיק מלכות במלחקות: 45 וזרעות השטף ישטפו מלפניו ישברו ונם נגיד ו עבר: 46 ובא הארץ הצבוי ורבות יכשלו אלה ימלטו

מידו אדרום ומואב וראשות בני עמון: ⁴² וישראל ידו בארכות וארץ מצרים לא תהיה לפליטה: ⁴³ ומשל במכמי הזהב והכסף ובכל חמדות מצרים ולבים וכשים במצעדיו: ⁴⁴ ושםות יבהלה ממורחה ומצפון ויצא בחמא נדלה להשמד ולחרים רבים: ⁴⁵ ויטע אהלי אפרנו בין ימים להר צבי קדש ובא עד קצנו ואין עוזר לו:

12 ובעת ההיא יעמוד מיכאל השר הנдол העמד על בני עמק והיתה עת צירה אשר לא נהייה מהווים נוי עד העת ההיא ובעת הדיא ימלט עמק כל הנמצא כתוב בספר: ² ורבים מישני ארמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראן עולם: ³ והמשכלים יהרו כזהר הרקיע ומצידי הרבים ככוכבים לעולם ועד: ⁴ אתה דניאל סתם הדברים וחתום הספר עד עת קץ ישטו רבים ותרבות הדעת: ⁵ וראיתי אני דניאל והנה שנים אחרים עמדו אחד הנה לשפתה היאר ואחד הנה לשפתה היאר: ⁶ ויאמר לאיש לבוש הבדים אשר מעלה למימי היאר עד מתי קץ הפלאות: ⁷ ואשמע את האיש לבוש הבדים אשר מעלה למימי היאר וירם מינו ושמאלו אל השמים וישבע בחוי העולם כי למועד מועדים וחצי וככלות נפץ יד עם קדר תשכינה כל אלה: ⁸ ואני שמעתי ולא אבין ואמרה אדרני מה אחרית אלה: ⁹ ויאמר לך דניאל כי סתמים וחתמים הדברים עד עת קץ: ¹⁰ יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשינו רשיים ולא יבינו כל רשיים והמשכלים יבינו: ¹¹ ומעת הוסר התמיד ולהת שקוין שם ימים אלף מאות ושלשים וחמשה: ¹² אשרי המהכה וגינע לימים אלף שלש מאות שלשים וחמשה: ¹³ ואתה לך לקץ ותנוח ותעמד לנරלך לקץ היוםין:

ושנים: 5 בני ארח שבע מאות חמשה ושבעים: 6 בני פחת מואב לבני ישוע יואב אלףים שמנה מאות ושנים עשר: 7 בני עילם אלף מאותם חמשים וארבעה: 8 בני תוא תשע מאות וארבעים וחמשה: 9 בני צי שבע מאות ושמים: 10 בני בני שׁ מאות ארבעים ושמנים: 11 בני בכוי שׁ מאות עשרים ושלשה: 12 בני עוזד אלף מאות עשרים ושמנים: 13 בני אדרניקם שׁ מאות שׁים מאותים עשרים ושמנים: 14 בני בני אלפיים חמשים ושלשה: 15 בני עדין ארבע מאות חמשים וארבעה: 16 בני אחר ליהוקה תשעים ושמנה: 17 בני בכוי שלש מאות עשרים ושלשה: 18 בני יורה מאה ושמנים עשר: 19 בני חם מאהים עשרים ושלשה: 20 בני גבר תשעים וחמשה: 21 בני בית לחם מאה עשרים ושלשה: 22 אנשי נטפה חמשים ושלשה: 23 אנשי ענתות מאה עשרים ושמנה: 24 בני עזומות ארבעים ושמנים: 25 בני קריית ערים כפירה ובארות שבע מאות וארבעים ושלשה: 26 בני הרמה ובכע שׁ מאות עשרים ואחד: 27 אנשי מקם מאה עשרים ושמנים: 28 אנשי בית אל והען מאהים עשרים ושלשה: 29 בני נבו חמשים ושמנים: 30 בני מגביש מאה חמשים ושלשה: 31 בני עילם אחר אלף מאהים חמשים וארבעה: 32 בני חرم שלש מאות ועשרים: 33 בני לד חדיד ואונו שבע מאות עשרים וחמשה: 34 בני ירחו שלש מאות ארבעים וחמשה: 35 בני סנהה שלשת אלפיים ושלשים: 36 הכהנים בני דודיה לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה: 37 בני אמר אלף חמשים ושמנים: 38 בני פשור אלף מאהים ארבעים ושלעה: 39 בני חرم אלף ושלעה עשר: 40 הלוים בני ישוע וקדמיאל לבני הودודה שבעים וארבעה: 41 המשדרים בני אסף מאה עשרים ושמנה: 42 בני השדרים בני שלום בני אמר בני תלמון בני עקוב בני חטיא לבני חכל מה ששים ותשעה: 43 הנתינים בני ציהא בני חושא לבני טבעות: 44 בני

1 ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר יהוה מפני רגמיה העיר יהוה את רוח כרש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו ונום במקתב לאמר: 2 כי אמר כרש מלך פרס כל מלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השם והוא פקד עלי ללבנות לו בית בירושלים אשר ביהודה: 3 מי בכם מכל עםיו יהי אלהיו עמו וועל לירושלים אשר ביהודה ויבן את בית יהוה אלהי ישראל הוא האלים אשר בירושלים: 4 וכל הנשאר מכל המקומות אשר הוא נר שם יنشא והו אנשי מקמו בכסף ובזהב וברכוש ובכלה עם הנדרה לבית האלים אשר בירושלים: 5 ויקומו ראשי האבות ליהודה ובנימן והכהנים ותלויים לכל העיר האלים את רוחו לעלות לבנות את בית יהוה אשר בירושלים: 6 וכל סביבתיהם חזקן בידיהם בכל כסף בזהב ברכוש ובכלה ובעמדנותם בלבד על כל התנדב: 7 והמלך כורש הוציא את כל בית יהוה אשר הוציא נובוכנזר מירושלים ויתנם בבבאת אל hydro: 8 וויצויהם כורש מלך פרס על יד מתרדת הנזבר ויספרם לשਬצ'ר הנשיא ליהודה: 9 ואלה מספרם אגרטלי זחב שלשים אגרטלי כסף אלף מחלפים תשעה ועשרים: 10 כפורי זחוב שלשים כפורי כסף משושים ארבע מאות ועשרה כלים אחרים אלף: 11 וכל כלים לזהב ולכסף חמשת אלפיים ארבע מאות הכל העלה שכברעם העלות הנולה מבבל לירושלים:

2 ואלה בני המדינה העולים משבוי הגולה אשר הגללה נובוכנזר מלך בכל ללבב וישבו לירושלים ויהודה איש לעירו: 2 אשר בא עם זרבבל ישוע נחמיה שריה רעליה מרדכי בלשן מספר בני רחום בענה מספר אנשי עם ישראל: 3 בני פרעש אלפיים מאה שבעים ושמנים: 4 בני שפטיה שלש מאות שבעים

3 וינגע החדרש השבעי ובני ישראל בערים ויאספו העם כאיש אחד אל ירושלם: 2 ווקם ישוע בן י匝דק ואחיו הכהנים זורבל בן שאלאה ואחיו וייבנו את מזבח אלהי ישראאל להעלוות עליו עלות ככחות בתורת משה איש האלהים: 3 ויכינו המזבח על מכונתו כי באימה עליהם מעמי הארץ ויעל עליו עלות ליהוה עלות לבקר ולערב: 4 ויעשו את חן הסכות כתוב ועלת יום ביום במספר כמשפט דבר יום ביום: 5 ואחריכן עלת תמיד ולחדים ולכל העלים מעתה והיכל יהוה המקדשים ולכל מתנדב נדבה ליהוה: 6 מיום אחד לחדר השבעי החלו להעלוות על ליהוה והיכל יהוה לא יסיד: 7 וויגנו כסף לחכמים ולחרשים ומאכל ומשתה ושמן לצדנים ולצדדים להביא עצי ארזים מן הלבנון אל ים יפו בראשון כורש מלך פרס עליהם: 8 ובשנה השנית לבואם אל בית האלהים לירושלים בחדר השני החלו זרבבל בן שאלאה וישוע בן י匝דק ושאר אחיהם הכהנים והלויים וכל הבאים מהשבוי ירושלים ויעמידו את הלויים מבן עשרים שנה ומעלה לנצח על מלאתה בית יהוה: 9 ויעמד ישוע בניו ואחיו קדרמיאל ובני בני יהודה כאחד לנצח על עשה המלאכה בבית האלהים בני חננד בניהם ואחיהם הלוים: 10 ויסדו הבנים משדרים ומשדרות מאותם: 11 סוסיהם שבע מאות שלשים ושהה פרדייהם מאותם ארבעים וחמשה: 12 גמליהם ארבע מאות שלשים וחמשה חמורים ששת אלפיים שבע מאות ועשרים: 13 ומראשי האבות בכואם לבית יהוה אשר בירושלם התנדבו לבית האלהים להעמידו על מכונו: 14 ככחם נתנו לאוצר המלאכה אשר ראו את הבית הראשוןabisדו זה הבית בעיניהם והב דרכמניהם שיש רבאות ואלף וכסף מנים חמשת אלפיים וכחנה כהנים מאה: 15 וישבו הכהנים והלוים בכאים בקהל גדול ורביים בתרוועה בשמהה להרים ומן העם והמשדרים והשוערים והנתינים בעיריהם קול: 16 ואין העם מכיריהם קול תרוועת השמהה לקהל וכל ישראל בעיריהם:

קורס בני סיהה בני פרdon: 17 בני לבנה בני חנבה בני יעקב: 18 בני חגב בני שמלי בני חנן: 19 בני גדל בני נחר בני ראה: 20 בני רצין בני נקורדא בני גוז: 21 בני עזא בני פסח בני בסי: 22 בני אסנה בני מעונים בני נפיסים: 23 בני בקבוק בני חקופא בני הרחוור: 24 בני בצלות בני מחדיא בני חרשא: 25 בני ברוקס בני סירה בני חמזה: 26 בני נציח בני חטיפא: 27 בני עבדי שלמה בני טפי בני הספרה בני פרודא: 28 בני יعلاה בני דרכון בני גדל: 29 בני שפטיה בני חטיל בני פכרת החכמים בני אמי: 30 כל הנתינים ובני עברי שלמה שלש מאות השעים ושנים: 31 ואלה בני דליה בני טוביה בני נקורדא שש מאות חמשים 32 ומבני הכהנים בני חביבה בני הקוץ בני ברולי אשר לקח מבנות ברזיל הגלעד אש ויקרא על שם: 33 אלה בקשו כתובם המתיחסים ולא נמצא ויגאל מן הבדיקה: 34 ויאמר הדרשאה להם אשר לא יאכלו מקדרם עד עמד כהן לאורים ולהתמים: 35 כל הקהיל כאחד ארבע רבעא אלף שלש מאות שנים: 36 מלבד עבדיהם ואמתתיהם אלה שבעת אלפיים שלש מאות שלשים ושבעה ולהם מושדרים ומשדרות מאותם: 37 סוסיהם שבע מאות שלשים ושהה פרדייהם מאותם ארבעים וחמשה: 38 גמליהם ארבע מאות שלשים וחמשה חמורים ששת אלפיים שבע מאות ועשרים: 39 ומראשי האבות בכואם לבית יהוה אשר בירושלם התנדבו לבית האלהים להעמידו על מכונו: 40 ככחם נתנו לאוצר המלאכה אשר ראו את הבית הראשוןabisדו זה הבית בעיניהם והב דרכמניהם שיש רבאות ואלף וכסף מנים חמשת אלפיים וכחנה כהנים מאה: 41 וישבו הכהנים והלוים בכאים בקהל גדול ורביים בתרוועה בשמהה להרים ומן העם והמשדרים והשוערים והנתינים בעיריהם קול תרוועת השמהה לקהל וכל ישראל בעיריהם:

בכ"ה העם כי העם מריעים תרואה נדולה והקהל נשמע
עד למרחוק:

4 וישמעו צרי יהודה ובנימן כי בני הנולדה בוניהם
היכל ליהוה אלהי ישראל: 2 יונשו אל זרכבל ואל
ראשי האבות ויאמרו להם נבנה עמכם כי ככם
נדרוש לאלהיכם ולא אנחנו זבחים מימי אסר חדן
מלך אשור המעללה אתנו פה: 3 ויאמר להם זרכבל
וישוע ושאר ראשיה האבות לישראל לא לכם ולנו
לבנות בית אלהינו כי אנחנו יהוד נבנה ליהוה אלהי
ישראל כאשר צונו המלך כורש מלך פרס: 4 ויהי עם
הארץ מרפאים ידי עם יהודה ומבלוז אותם לבנות:
5 וסקרים עליהם יויעצים להפר עצם כל ימי כורש
מלך פרס ועד מלכותה דריש מלך פרס: 6 ובמלכות
אחשורוש בתחלת מלכותו כתבו שטנה על ישבי
יהודה וירושלים: 7 ובימי ארתחששתא כתוב בשלים
мотרדת טבאל ושאר כנותו על ארתחששתא מלך
פרס וככתב הנשותון כתוב ארמיית ותרגם ארמיית:
8 רחום בעל טעם ושמי ספרא כתוב אנרה חדה
על ירושלים לאARTHASHESTA מלכא כנמא: 9 אדין
רחום בעל טעם ושמי ספרא ושאר כנותהון דיניא
ואפרסתחכיא טרפליא אפרסיא ארכוי בבלייא שונכיא
דרהוא עלמייא: 10 ושאר אמייא די גנלי אסנפר רבא

דריווש מלך פרס:

5 והתנבי חני נביאה זוכרייה בר עדוא נביαιא
על יהודיא די בייחוד ובירושלם בשם אלה ישראל
עליהם: 2 באדין קמו זרכבל בר שלתיאל וישוע בר
ויצדק ושראו למגנא בית אלהא די בירושלם ועמהון
نبيαιיא די אלהא מסעדין להונן: 3 בה זמא אהא
עליהם תנבי פחת עבר נהרה ושתר בזוני וכנותהון
וכן אמרין להם מן שם لكم טעם ביהא דנה לבנא
ואשרנא דנה לשכללה: 4 אדין כנמא אמרנא להם
מן אנון שמתת נבריא די דנה בנייא בניין: 5 ועין
אללהם הות על שבוי יהודיא ולא בטלו המו עד

ויקירא והותב המו בקריה די שמרין ושאר עבר נהרה
וכענת: 6 דנה פרשנן אנרטא די שלחו עליוה עלי
ארתחששתא מלכא עבדיךאנש עבר נהרה וכענת:
12 ידייע להוא למלאה די יהודיא די סלקו מן לוטך
עלנא אוזו לירושלם קריתא מחדתא ובאישתא בוני
ושורי אשכללו ואשייא ייחיטו: 13 כען ידייע להוא
למלךה די דן קריתא דך ת התבנה ושוריה ישתככלו
מנדא בלעו והלך לא ינתנון ואפתם מלכים תהונק:
14 כען כל קבל די מלך היכלא מלחנא וערות מלכא
לא אריך לנו למחוזא על דנה שלחנא והוועדנעא

טעמא לדריוש יהך ואידין יתיבון נשתונא על דנה: באחמתא בביבראדי במדוי מדינתה מגלה חורה וכן פדרשן אגרתא די שלח תני פחת עבר נהרה ושתר חביב בונה דכרונה: ³ בשנת חודה לкорש מלכא כורש מלכא שם טעם בית אלהא בירושלם ביתא מלכא: ⁴ מהנמא שלחו עלהו וכדנה כתיב בונה לדריוש מלכא שלמא כלא: ⁵ יודיע להוא למלכא די אומין שתין פתיה אמין שתין: ⁶ גנדכין די אבן גלל תלחה ונדבר די עז חדת ונפקתא מן בית מלכא תהייב: ⁷ ואף מאני בית אלהא די דהבה וכספה די נבוכדנצר הנפק מן היכלא די בירושלם והיבל לבבל יתביבון ויהך להיכלא די בירושלם לאתרה ותחת בית אלהא: ⁸ כען תני פחת עבר נהרה שתר בווני וכנוהון אפרסcia די עבר נהרה רחיקון היוון מן תמה: ⁹ שבקו לעמידת בית אלהא דך פחת יהודיא ולשבוי יהודיא בית אלהא דך יבנון על אתרה: ¹⁰ ומני שם טעם למא די תעבורון עם שבוי יהודיא אלך למבנה בית אלהא דך ומנסci מלכא די מדה עבר נהרה אספרנא נפקתא תחוא מתייבא לנבריא אלך די לא לבטלא: ¹¹ ומה החזן ובני תוריין וДЕרין ואמרין לעלון לאלה שמיא גאנטען מלח חמוץ ומשח כמאמר כהニア די בירושלם להוא מתייב להם יום די יומן לא שלו: ¹² די להוון מהקרבען ניזוחין לאלה שמיא כורש מלכא מן היכלא די בבבל כורש מלכא שם טעם חודה לכורש מלכא די בבל כורש מלכא שם טעם בית אלהא דנה לבנה: ¹³ ואף מאニア די בית אלהא די דהבה וכספה די נבוכדנצר הנפק מן היכלא די בירושלם והיבל המו להיכלא די בבבל הנפק המו כורש מלכא מן היכלא די בבבל ויהיבו לשਬצער שמה די פחה שמה: ¹⁴ ואמר לה אלה מאニア שא אויל אתה המו בהיכלא די בירושלם ובית אלהא יתבנה על אתרה: ¹⁵ אידין ששבצער דך אתה יהב אשיא די בית אלהא די בירושלם ומון אידין ועד כען מתבנה ולא שלם: ¹⁶ וכען הן על מלכא טב יתפרק בבית נזיא די מלכא תמה די בבבל הן איתוי די מן כורש מלכא שם טעם למבנה בית אלהא דך בירושלם ורעות מלכא על דנה ישלח עליינה:

6 באידין דריוש מלכא שם טעם ובקרו בבית ספריא די נזיא מהחטין תמה בבבל: ² והשתכח

ישראל: ¹² ארתחשסתא מלך מלכיא לעזרא כהנא גולתא חנכת בית אלה דנה בחודה: ¹⁷ והקרבו להנכת בית אלה דנה תורין מאה דרכין מאתין אמרין ארבע מה וצפירי עזון לחטיא על כל ישראל תרי עשר למןין שבטי ישראל: ¹⁸ והקימו כהנא בפלגתהן ולויא במחלחתהן על עבידת אלה די בירושלם ככתב ספר משה: ¹⁹ ויעשו בני הנולדה את הפסח בארכעה עשר לחודש הראשון: ²⁰ כי הטהרו הכהנים והלוים כאחד כלם טהורם וייחדו הפסח לכל בני הנולדה ולאחיהם הכהנים ולהם: ²¹ ויאכלו בני ישראל השבים מהנולדה וכל הנבדל מטמא נוי הארץ אליהם לדרש ליהוה אלהי ישראל: ²² ויעשו חן מצות שבעת ימים בשמחה כי שמחם יהוה והסב לב מלך אשר עליהם לחזק ידיהם במלאת בית האלים אלהי ישראל:

7 קדרם אלה ירושלם: ²⁰ ושאר חשות בית אלה די יפל לך למנתן נתן מן בית נזוי מלכא: ²¹ ומני אנה ארתחשסתא מלכא שם טעם לכל נזוריאד בעבר נהרה די כל די ישאלנוון עוזרא כהנה ספר דתא די אלה שמייא אספרנה יתעבד: ²² עד כספ ככרין מה ועד חנtinyן כרין מה ועד חמר בתין מה ועד בתין משח מה ומלח די לא כתוב: ²³ כל די מן טעם אלה שמייא יתעבד אדרודא לבית אלה שמייא די למה להוא צוף על מלכות מלכא ובנווה: ²⁴ ולכם מהודען די כל כהנא ולוייא זמרייא תרעיא נתיניא ופלחי בית אלה דנה מנירה בלוי והליך לא שליט למראם עליהם: ²⁵ ואנת עוזרא כחכמת אלהיך די בידך מני שפטין ודיןין די להונן דאנין לכל עמה די בעבר נהרה לכל ידעתי דתא די אלהיך ודי לא ידע תהודען: ²⁶ וכל די לא להוא עבד דתא די אלהיך ודתא די מלכא אספרנה דינה להוא מתעבד מנה הן למות הן לשrho הן לענש נכסין ולאסוריין: ²⁷ ברוך

ישראל בני ירושה כהנא ולוייא ושאר בני גולתא חנכת בית אלה דנה בחודה: ¹⁷ והקרבו להנכת בית אלה דנה תורין מאה דרכין מאתין אמרין ארבע מה וצפירי עזון לחטיא על כל ישראל תרי עשר למןין שבטי ישראל: ¹⁸ והקימו כהנא בפלגתהן ולויא במחלחתהן על עבידת אלה די בירושלם ככתב ספר משה: ¹⁹ ויעשו בני הנולדה את הפסח בארכעה עשר לחודש הראשון: ²⁰ כי הטהרו הכהנים והלוים כאחד כלם טהורם וייחדו הפסח לכל בני הנולדה ולאחיהם הכהנים ולהם: ²¹ ויאכלו בני ישראל השבים מהנולדה וכל הנבדל מטמא נוי הארץ אליהם לדרש ליהוה אלהי ישראל: ²² ויעשו חן מצות שבעת ימים בשמחה כי שמחם יהוה והסב לב מלך אשר עליהם לחזק ידיהם במלאת בית האלים אלהי ישראל:

ואתו יעשה מבני מERRי אהיו ובניהם עשרים : 20 ומן
הנתינים שנתן דויר והשרים לעבדת הלאים נתיניהם
מאיתים ועשרים כלם נקבעו בשמות : 21 ואקרא שם
צום על הנהר אהוא להעתנו לפני אלהינו לבקש
ממנו דרך ישירה לנו ולטפנו ולכל רכושו : 22 כי

בשתי לשאול מן המלך חיל ופרשים לעורנו מאובי
בדרכ כי אמרנו למלך לאמר יד אלהינו על כל
מבקשו לטובה ועוואפם על כל עזוביו: ²³ ונצומה
ונבקשה מאלהינו על זאת וייתר לנו: ²⁴ ואבדילה
משרי הכהנים שנים עשר לשרביה חשביה ועםם
מאחיהם עשרה: ²⁵ ואשקללה להם את הכסף ואת
זהוב ואת הכלים תרומות בית אלהינו החרימי המלך
ויעציו ושריו וככל ישראל הנמצאים: ²⁶ ואשקללה
על ידם כסף ככרים שש מאות וחמשים וכלי כסף
מאה לככרים זהב מאה ככר: ²⁷ וככפרי זהב עשרים
אלדרכנים אלף וכלי נחשת מצהב טובה שנים חמודת
זהוב: ²⁸ ואמרה אלהם אתם קדש ליהוה והכלים
קדש והכסף וזהב נדבה ליהוה אלהי אבותיכם:
שקרו ושמרו עד תשקלו לפני שרי הכהנים והלוויים
ושרי האבות לישראל בירושלם הלשכות בית יהוה:
וקבלו הכהנים והלוויים משקל הכסף וזהב והכלים
להביא לירושלם לבית אלהינו: ³¹ ונסעה מנהר
אהוא בשנים עשר לחדר הראשון לכלת ירושלם
ויד אלהינו היהת עליינו ויצילנו מך אויב ואורב
על הדרך: ³² ונבוא ירושלם ונשב שם ימים שלשה:
ובימים הרביעי נשקל הכסף וזהב והכלים בבית
אללהינו על יד מרמות בן אוריה הכהן ועמו אלעזר
בן פינחס ועםם יוובד בן ישוע ונעדיה בן בניו
חלויים: ³⁴ במספר משקל לכל וכתוב כל המשקל
בעת ההיא: ³⁵ הבאים מהשבוי בני הנולדה הקריבו
עלות לאלהי ישראל פרים שניים עשר על כל ישראל
אלים תשעים וששה כבשים שבעים ושבעה צפירי

יהוה אלהי אבותינו אשר נתן לנו כוונת מלך לפראר את בית יהוה אשר בירושלם : 28 ועליו הטה חסד לפני המלך ויעצמו ולכל שריו המליך הגברים ואני התחזקתי כדי יהוה אלהי עלי ואקבצתה מישראל ראשים לעלות עמי :

8 אלה ראשי אבותיהם והתייחסם לעליים עמי במלכות ארתחשטה המלך מכבב' : 2 מבני פינחס גרשם מבני אותמר דניאל מבני דויד חטוש : 3 מבני שכניה מבני פרעוש זכריה ועמו התייחס לזכרים מה וחמשים : 4 מבני פחת מואב אליהו עני בן זרחיה ועמו מאות הזכרים : 5 מבני שכניה בן יהזיאל ועמו שלש מאות הזכרים : 6 ומבני עדין עבד בן יונתן ועמו חמשים הזכרים : 7 ומבני עילם ישעה בן עתליה ועמו שבעים הזכרים : 8 ומבני שפטיה זבדיה בן מיכאל ועמו שמנים הזכרים : 9 מבני יוֹאָב עבדיה בן יהיאל ועמו מאתים ושמנה עשר הזכרים : 10 ומבני שלומית בן יוספה ועמו מאה וששים הזכרים : 11 ומבני בכיר זכריה בן בכיר ועמו עשרים ושמנה הזכרים : 12 ומבני עזגד יהנן בן הקטן ועמו מאה ועשרה הזכרים : 13 ומבני אדרניקם אחראים אלה שמותם אליפלט יעיאל ושמיעיה ועםם ששים הזכרים : 14 ומבני בניו עותי ובודע ועמו שבעים הזכרים : 15 ואקבצם אל הנهر הבא אל אהוא ונחנה שם ימים שלשה ואבינה בעם ובכחנים ומבני לוי לא מצאו שם : 16 ואשלחה לאלייזר לאריאל לשמעיה ולאלנתן וליריב ולאלנתן ולנטן ולכירה ולמשלם הראשונים וליוירוב ולאלנתן מבנים : 17 ואוצאה אותם על אדו בראש כספיא המקום ואשינה בפיהם דבריהם לדבר אל אדו אחיו הנתוונים בכספיא המקום להביא לנו משרותם לבית אלהינו : 18 ויביאו לנו כדי אלהינו הטובה עליינו איש שכבל מבני מחלתי בן לוי בן ישראל ושרביה ובגינו ואחיו שמנה עשר : 19 ואתה חשבה

שלם וטובתם עד עולם למען תחזקו ואכלתם את שטח הארץ והורשתם לבנייכם עד עולם:¹³ ואחרי כל הבא עליינו במעשינו הרעים ובאש灭נו הנדרלה כי אתה אלהינו החשב למטה מעוננו ונחתה לנו פליטה זו:¹⁴ הנשוב להפר מצותיך ולהתחנן בעמי החבוקת האלה הלוּא תאנך בנו עד כלה לאין שארית ופליטה:¹⁵ יהוה אלהי ישראל צדיק אתה כי נשארנו פליטה כהוים הוה לנו לפניו באש灭נו כי אין לעמודך לפניו על זאת:

10 וכחתפלל עוזרא וכהתודתו בכיה ומתנפְל לפני בית האלים נקבעו אליו מישראל קהיל רב מادر אנשים ונשים וילדים כי בכו העם הרבה בכיה:² ועין שכניה בן יחיאל מבני עילם ויאמר לעוזרא אנחנו מעלנו באלהינו ונשב נשים וכרכיות מעמי הארץ ועתה יש מקווה לישראל על זאת:³ ועתה נכרת ברית לאלהינו להוציאו כל נשים והנולד מהם בעתה אדני והחרדים במצוות אלהינו וכתרה יעשה:⁴ קום כי עלייך הדבר ואנחנו עמך חזק ועשה:⁵ ויקם עוזרא וישבעת את שדי הכהנים הליים וככל ישראל לעשות דבר זהה וושבעו:⁶ ויקם עוזרא מלפני בית האלים וילך אל לשכת יהוחנן בן אלישיב וילך שם לחם לא אכל ומים לא שתה כי מתאבל על מעל הגולאה:⁷ ויעבירו קול ביהודה וירושלם לכל בני הגולאה להקץ ירושלים:⁸ וככל אשר לא יבוא לשלשת הימים עצת השרים והזקנים יחרם כל רכשו והוא יבדל מקהל הגולאה:⁹ ויקבצו כל אנשי יהודה ובנימין וירושלם לשלשת הימים הוא חדש התשיעי בעשרים בחדרש וישבו כל העם ברוחם בית האלים מרעדיהם על הדבר ומהגשימים:¹⁰ ויקם עוזרא הכהן ויאמר אליהם אתם מעלהם ותשיבו נשים וכרכיות להוספה על אשמת ישראל:¹¹ ועתה תננו תודה ליהוה אלהי אבותיכם ועשו רצונו והבדלו מעמי הארץ וממן הנשים

חטא 너희 עשר הכל עללה ליהוה:¹² ויתנו את דתך המלך לאחדרפני המלך ופחוות עבר הנדר ונשוא את העם ואת בית האלים:

9 וככלות אלה גשו אליו השרים לאמר לא נבדלו העם ישראל והכהנים והלוים מעמי הארץ כחוותיהם לבניינו החתי הברי היבוסי העמני המאי הצרי והאמרי:² כי נשאו מבנותיהם להם ולבניהם והתערבו זרע הקדש בעמי הארץ ויד השרים והסננים היהה במעלה הזה ראשונה:³ וכשמי את הדבר הזה קרעתי את בנדי ומיעלי ואמרתה משער ראשי וזקני ואשבה מושומים:⁴ ואלי יאספו כל חרד בדברי אלהי ישראל על מעל הגולאה ואני ישב משומם עד למנהת הערב:⁵ ובמנחת הערב קמו מהעניות ובקדושים בנדי ומיעלי ואכרצה על ברכי ואפרשה כפי אל יהוה אלהי:⁶ ואמרה אלהי בשתי וככלמתי להרים אלהי פני אלקיך כי עונתינו רבו למלחה ראש ואש灭נו נדלה עד לשמיים:⁷ מימי אבותינו אנחנו באש灭נו נדלה עד היום הזה ובעונתינו נתנו אנחנו מלכינו כהנינו ביד מלכי הארץ בחרב בשבי ובכזה ובכשה פנים כהוים הזה:⁸ ועתה כמעט רגע היהת תחנה מאת יהוה אלהינו להשair לנו פליטה ולחת לנו יתד במקום קדשו להאריך עינינו אלהינו ולתנתנו מוחיה מעט בעבדתנו:⁹ כי עבדים אנחנו ובעבדתנו לא עזבנו אלהינו וטעלינו חסד לפניו מלכי פרס לחת לנו מוחיה לרים את בית אלהינו ולהעמיד את חרבתו ולחת לנו גדר ביהודה ובירושלם:¹⁰ ועתה מה נאמר אלהינו אחורי זאת כי עזבנו מצותיך:¹¹ אשר צוית ביד עבדיך הנכאים לאמר הארץ אשר אתם לרשתה ארץ נדה היא בנדת עמי הארץ כחוותיהם אשר מלואה מפה אל פה בטמאתם:¹² ועתה בנותיכם אל תנתנו לבניהם ובנותיהם אל תשאו לבנייכם ולא תדרשו

הנכריות: ¹² ויענו כל הקהל ויאמרו קול גדול כן ³⁷ מוגניה מוגני וייעשו: ³⁸ ובני ובני שמעי: ³⁹ ושלמיה ונtan וудיה: ⁴⁰ מכנדבי שיש שרוי: ⁴¹ עזראל ושלמיהו שמריה: ⁴² שלום אמריה יוסף: ⁴³ מבני נבו יעיאל מהתיה זבר ובינה ידו ויואל בניה: ⁴⁴ כל אלה נשאי נשים נכריות יש מהם נשים וישימו בניים:

דבריך עלינו לעשות: ¹³ אבל העם רב והעת נשמים ואין כח לעמוד בחוץ והמלך לא ליום אחד ולא לשנים כי הרבינו לפשע בדבר הזה: ¹⁴ יעמדו נא שרינו לכל הקהל וכל אשר בערינו ההשיב נשים נכריות בא לעתים מזמןיהם ועםם זקני עיר ועיר ושפטיה עד להшиб חרון אף אלהינו ממנו עד לדבר הזה: ¹⁵ אך יונתן בן עשהאל ויחזיה בן תקווה עמדו על זאת ומשלם ושבתי הלו עוזם: ¹⁶ ויעשו כן בני הנולה ויבדלו עזרא הכהן אנשים ראשיה האבות לבית אבותם וכולם בשמותיהם יישבו ביום אחד לחדר השורי לדרכו הרדבר: ¹⁷ ויכלו בכל אנשים ההשיבו נשים נכריות עד יום אחד לחדר הראשון: ¹⁸ וימצא מבני הכהנים אשר השיבו נשים נכריות מבני ישוע בן יוצדק ואחיו מעשיה ואלייעזר ויריב ונדרליה: ¹⁹ ויתנו ידים להוציאו נשיםיהם ואשםיהם איל צאן על אשמתם: ²⁰ ומבני אמר החנני זובדיה: ²¹ ומבני חרם מעשיה ואליה ושמעה ויהיאל ועיה: ²² ומבני פשchor אליעזני מעשיה ושמייאל נתגאל יזובר ואלעשה: ²³ ומן הלוים יובד ישמיעאל נתגאל יזובר ואלעשה: ²⁴ וממן המשרדים אלישיב וממן השערדים שלם וטלים ואורי: ²⁵ ומישראל מבני פרעוש דמיה ויזיה ומלכיה ומימן ואלעזר ומלכיה ובניה: ²⁶ ומבני עילם מותניה זכريا ויהיאל ועבדי וירמות ואליה: ²⁷ ומבני זתוא אליעזני אלישיב מותניה וירמות זובר ועיזיא: ²⁸ ומבני בכיה יהותנן חנניה זבי עתלי: ²⁹ ומבני בני משלם מלך ועדיה ישוב ושאל ירמות: ³⁰ ומבני פחת מואב עדנא וככל בניה מעשיה מותניה בצלאל ובנוו ומנשה: ³¹ ובבני חרם אליעזר ישוה מלכיה שמעיה שמעון: ³² ובמין מלוך שמריה: ³³ מבני חשם מותנה זבד אליפלט ורמי מנשה שמעי: ³⁴ מבני בני מערדי עמרם ואואל: ³⁵ בניה בריה כלוחו: ³⁶ זנניה מרמות אלישיב:

ירדו פניו אשר העיר בית קברות אבותי חרבה ושריריה
אכלו באש: ⁴ ויאמר למלך על מה זה אתה מבקש
ו�텰ל אל אלהי השמיים: ⁵ ויאמר למלך אם על
המלך טוב ואם ייטב עבדך לפניו אשר תשלהני
אל יהודת אל עיר קברות אבותי ואבנה: ⁶ ויאמר
לי המלך והשנלו יושבת אכלו עד מתי יהיה מהלך
ומתי תשוב וייטב לפני המלך יישלחני ואתנה לו ומן:
ויאמר למלך אם על המלך טוב אנרות יתנו לי על
פחוות עבר הנהר אשר יברורני עד אשר אבא אל
יהודת: ⁸ ואגרת אל אסף שמר הפרדס אשר למלך
אשר יתן לי עצים לקורות את שער הכירה אשר
לבית ולחומת העיר ולבית אשר אבא אליו ייתן לי
המלך כיד אלהי הטובה עלי: ⁹ ואבא אל פחוות
עבר הנהר ואתנה להם את אנרות המלך יישלח עמי
המלך שרי חיל ופרשימים: ¹⁰ וישמע סנבלת החרני
וטוביה העבר העמוני יירע להם רעה גדרה אשר
בא אדם לבקש טوبة לבני ישראל: ¹¹ ואבא אל
ירושלים ואדי שם ימים שלשה: ¹² ואוקום לילה אני
וأنשים מעט עמי ולא הגדרתי לאדם מה אלהי נתן
אל לבי לעשות לירושלים ובמהה אין עמי כי אם
הבהמה אשר אני רכב בה: ¹³ ואצאה בשער הגיא
לילה ואל פני עין התנין ואל שער האשפות ואדי שבר
בחומת ירושלם אשר הם פרוצים ושעריה אכלו
בаш: ¹⁴ ואעבר אל שער העין ואל ברכת המלך
אין מקום להבהמה לעבר תחתיו: ¹⁵ ואדי עלה בנחל
לילה ואדי שבר בחומה ואשוב ואבא בשער הגיא
ואשוב: ¹⁶ ווהסנים לא ידעו安娜 הלבתי ומה אני עשה
וליהודים ולכהנים ולחרדים ולסננים וליתר עשה
המלך יין לפני ואשא את היין ואתנה למלך ולא
היהתו רע לפני: ¹⁷ ויאמר אלהם אתם
ראים הרעה אשר אנחנו בה אשר ירושלם חרבה
ושעריה נצטו באש לכלו ונבנה את חומות ירושלם ולא
נהייה עוד חרפה: ¹⁸ ואניד להם את יד אלהי אשר

1 דברי נחמיה בן חכליה ויהי בהדרש כסלו שנה
עשרים ואני הייתה בשושן הבירה: ² ויבא חנני אחד
מажוי הווא ואנשי מיהודה ואשלאם על היהודים
הפליטה אשר נשארו מן השבי ועל ירושלים: ³ ויאמרו
לי הנשארים אשר נשארו מן השבי שם במדינה ברעה
נדלה ובחרפה וחומת ירושלים מפרצת ושעריה נצטו
בаш: ⁴ ויהי כשמי את הדברים האלה ישבתי ואבכה
וatablah yimim vahi zem v'mahpelal lifeni alohi hashmiyim:
ויאמר אני יהוה אלהי השמיים האל הנדול והנורא
שמר הברית וחסד לאחבי ולשמרי מצותיו: ⁶ תהי נא
אונך קשבת ועיניך פתוחות לשמע אל תפלת עבדך
אשר אנכי מהpelal lifeni hoiom yomom v'lela ul bni
ישראל עבדיך ומתחודה על חטאota בני ישראל אשר
חטאנו לך ואני ובית אבי החטאנו: ⁷ חבל חבלנו לך
ולא שמרנו את המצוות ואת החקים ואת המשפטים
אשר צוית משה עבדך: ⁸ זכר נא את הדבר אשר
צווית משה עבדך לאמר אתם תמעלו אני אפי'
אתכם בעמיהם: ⁹ ושבתם אליו ושמרתם מצותי ועשיתם
אתם אם יהוה נדחקם בקצה השמיים ממש אקצתם
והבאותים אל המקום אשר בחרתי לשכן אתשמי
שם: ¹⁰ והם עבדיך ועמך אשר פרית בכח הנדול
ובידך החזקה: ¹¹ ואני אדרני תהי נאאונך קשבת אל
תפלת עבדך ואל חפלת עבדיך החפצים ליראה את
שנק והצלילה נא לעבדך היום ותנהו לרוחמים לפני
האיש הזה ואני הייתה משקה למלך:

2 יהיו בהדרש ניסן שנת עשרים לארתחשסהה
המלך יין לפני ואשא את היין ואתנה למלך ולא
היהתו רע לפני: ² ויאמר למלך מדוע פניך רעים
ואתך אינך חולחה אין זה כי אם רע לך ואירא הרבה
מאך: ³ ויאמר למלך המלך לעולם יהיה מדורע לא

יבנו ויעמיד דלתתו מוגלו ובריחו:¹⁵ ואת שער העין החזק שלון בן כל חזה שר פלך המצפה הוא יבנו ויטלנו ויעמידו דלתתו מוגלו ובריחו ואת חומת ברכת השלח לנן המלך ועד המעלות היורדות מעיר רוד: ¹⁶ אחריו החזק נחמה בן עזוק שר חצי פלך בית צור עד גנד קבריו רוד ועד הברכה העשויה ועד בית הגברים: ¹⁷ אחריו החזק הלוים רחום בן בני על ידו החזק חשיבה שר חצי פלך קעילה לפלאו: ¹⁸ אחריו החזק אחים בו בין חנדר שר חצי פלך קעילה: ¹⁹ ויחזק על ידו עוז בן ישוע שר המצפה מודה שנייה מנגד על התשך המקצע: ²⁰ אחריו החרה החזק ברוך בן זבי מודה שנית מן המקצוע עד פתח בית אלישיב הכהן הנדול: ²¹ אחריו החזק מרימות בן אוריה בן הקוץ מודה שנית מפתחה בית אלישיב ועד תכליות בית אלישיב: ²² ואחריו החזק הכהנים אנשי הכהר: ²³ אחריו החזק בנימן והשוב ננד ביהם אחריו החזק עזריה בן מעשיה בן ענניה אצל ברונו: ²⁴ אחריו החזק בויו בן חנדר מודה שנית מבית עזריה עד המקצוע ועד הפנה: ²⁵ פלל העליון אשר לחצר המטרה אחריו פריה בן פרעה: ²⁶ והנתינום היו ישבים בעפל עד ננד שער המים למורה והמנדל היוצא: ²⁷ אחריו החזק התקעים מודה שנית מנגד המndl הנדול היוצא ועד חומה העפל: ²⁸ מעלה שער הסוסים החזק הכהנים איש לננד ביתו: ²⁹ אחריו החזק צדוק בן שכינה שמר שער המזרחה: ואחריו החזק שמעיה בן שלמיה ותנון בן צלף הששי ³⁰ אחריו החזק חנניה בן שלמיה ותנון בן צלף הששי מודה שני אחותיו החזק משלם בן ברכיה ננד נשכו: ³¹ אחריו החזק מלכיה בן הדרפאי עד בית הנתינום והרכלים ננד שער המפקד ועד עליית הפנה: ³² ובין עליית הפנה לשער הצאן החזק הדרפאים והרכלים: ³³ החזק מלכיה בן רכב שר פלך בית הכרם הוא

היא טובת עלי וופ דברי המלך אשר אמר לי ויאמרו נוקם ובניינו ויחזקו וידיהם לטובה: ¹⁹ וישמע סובלט החרני וטבה העבר העמוני ונשם הערבי וילענו לנו ויבזו עלינו ויאמרו מה הדבר הזה אשר אתם עושים העל המלך אתם מרדמים: ²⁰ ואшиб אותם דבר ואומר להם אלה השם הוא יציליכם לנו ואנתנו עבדיו נוקם ובניינו ולכם אין חלק וצדקה זכרון בירושלים: **3**

ויקם אלישיב הכהן הנדול ואחיו הכהנים ובנו את שער הczאן המה קדשו והעמידו דלתתו ועד מגדל המאה קדשו עד מגדל חנאל: ² ועל ידו בנו אנשי ירכחו ועל ידו בנה זכור בן אמר: ³ ואת שער הדנים בנו בני הסנאה המה קרווה ויעמידו דלתתו מוגלו ובריחו: ⁴ ועל ידם החזק מרימות בן אוריה בן הקוץ ועל ידם החזק משלם בן ברכיה בן משיזבאול ועל ידם החזק צדוק בן בענאה: ⁵ ועל ידם החזק התקועים ואדריהם לא הביאו צורם בעבדת אדריהם: ⁶ ואת שער הישנה החזק יודיעך בן פסח ומשלם בן בסודיה המה קרווה ויעמידו דלתתו מוגלו ובריחו: ⁷ ועל ידם החזק מלטיה הגבעני ויידון המרנתי אנשי גבעון והמצפה לכסאفتح עבר הנهر: ⁸ על ידו החזק עזיאל בן חראה צורפים ועל ידו החזק חנניה בן הרקחים ויעזבו ירושלם עד החומה הרחבה: ⁹ ועל ידם החזק רפהה בן חור שר חצי פלך ירושלם: ¹⁰ ועל ידם החזק ידריה בן חרומף וננד ביתו ועל ידו החזק חטווש בן חשבניה: ¹¹ מודה שנית החזק מלכיה בן חרם והשוב בן פחת מואב ואת מגדל התנורים: ¹² ועל ידו החזק שלום בן הלוחש שר חצי פלך ירושלם הוא ובנותיו: ¹³ את שער הגיא החזק חנון ושבוי זונה המה בנוחו ויעמידו דלתתו מוגלו ובריחו ואלף אמה בחומה עד שער השפות: ¹⁴ ואת שער האשפות החזק מלכיה בן רכב שר פלך בית הכרם הוא

ועמשים באחת ידו עשה במלאכה ואחת מוחזקת בשלחה: ¹⁸ והבונים איש חרבו אסורים על מותנו ובוניהם והתקע בשופר אצליו: ¹⁹ ואמר אל החרים ואל הסננים ואל יתר העם המלאכה הרבה ורחהבה ואנחנו נפרדים על החומה רוחקים איש מאחיו: ²⁰ במקום אשר נשמעו את קול השופר שמה תקbezו לנו אלהינו ללחם לנו: ²¹ ואנחנו עושים מלאכה וחצים מהווים ברוחמים מעלה השחר עד צאת הכוכבים: ²² נם בעת ההיא אמרתי לעם איש ונערו ילינו בתוך ירושלים והיו לנו הלילה משמר והיום מלאכה: ²³ ואין אני ואחו ונעריו ואנשי המשמר אשר אחריו אין אנחנו פשטים בנדינו איש שלחו המים:

5 ותהי עצקה העם ונשיהם נדולה אל אחיהם היהודים: ² ויש אשר אמרים בנינו ובנתינו אנחנו רבים ונכח דן ונכחלה ונזהה: ³ ויש אשר אמרים שדתוינו וכרכינו ובתינו אנחנו ערבים ונכח דן ברעב: ⁴ ויש אשר אמרים לוינו כסף לממדת המלך שדתוינו וכרכינו: ⁵ ועתה כבשר אחינו בשרכנו כבנים בניינו והנה אנחנו כבשים את בניינו ואת בתינו לעבדים יש מבנותינו נכבות ואין לאיל דין ושדתוינו וכרכינו לאחרים: ⁶ ויחר לי מאי כד אשר שמעתי את זעקתם ואת הדברים האלה: ⁷ וימליך לב עלי ואירבה את החרים ואת הסננים ואמרה להם משא איש באחיו אתם נשאים ואתן עליהם קhalb נדולה: ⁸ ואמרה להם אנחנו קניינו את אחינו היהודים הנמכרים לנו כדי בנו וגם אתם תמכרו את אחיכם ונמכרו לנו ויחרשו ולא מצאו דבר: ⁹ ויאמר לא טוב הדבר אשר אתם עשים הללו ביראת אלהינו תלכו מחרפת הנויים אויבינו: ¹⁰ ונגמ אני אחיו ונעריו נשים בהם כסף ורגן נזובה נא את המשא זהה: ¹¹ השיבו נא להם כהיום שדתויהם כרכיהם זיתיהם וכתייהם ומאת הכסף והדגן התירוש והיצחר אשר אתם נשים בהם: ¹² ויאמרו

והי כאשר שמע סובלט כי אנחנו בונים את החומה ויחר לו ויכעס הרבה וילעג על היהודים: ² ויאמר לפני אחיו וחייב שמרונו ויאמר מה היהודים האמללים שעשים הייעבו להם הייבחו היכלו ביום היחוי את האבניים מרמות העפר והמה שרופות: ³ וטוביה העמוני אצלו ויאמר נם אשר הם בונים אם יעלה שועל ופרץ חומת אבניהם: ⁴ שמע אלהינו כי היינו בויה והשב חרפתם אל ראש ותنم לבוה בארץ שביה: ⁵ ואל תכס על עונם וחטאתם מלפניך אל תמחה כי הצעיסו לנדר הבונים: ⁶ ונבנה את החומה ותקשר כל החומה עד חציה ויהי לב לעם לעשות: ⁷ ויהי כאשר שמע סובלט וטוביה והערבים והעמנים והארודים כי עלתה ארוכה לחומות ירושלים כי החלו הפרצחים להסתם ויחר להם מאי: ⁸ ויקשרו כלם יחדו לבוא להלחם בירושלם ולעשות לו תועה: ⁹ ונתפלל אל אלהינו ונעמיד משמר עליהם יום ולילה מפניהם: ¹⁰ ויאמר יהודה כשל כה הסבל והעפר הרבה ואנחנו לא נוכל לבנות בחומה: ¹¹ ויאמרו צרינו לא ידען ולא יראו עד אשר נבוא אל תוכם והרגנים והשבתו את המלאכה: ¹² ויהי כאשר באו היהודים היישבים אצלם ויאמרו לנו עשר פעמים מכל המקומות אשר תשובו עליינו: ¹³ ונאמיד מתחתיות למקומות מאחריו לחומה בצחחים ונאמיד את העם למשפחות עם הרכתייהם רמחיהם וקשתיהם: ¹⁴ וואר ואוקום ואמר אל החרים ואל הסננים ואל יתר העם אל תוראו מפנייהם את אידי הנגדל והנורא זכרו והלחמו על אחיכם בניםם ובנותיכם נשים ובתיכם: ¹⁵ ויהי כאשר שמעו אויבינו כי נודע לנו ויפר האלים את עצתם ונשוב כלנו אל החומה איש אל מלאכתו: ¹⁶ ויהי מן היום ההוא חצי נעריו עושים מלאכה וחצים מהווים והרוחמים המננים והקשחות והשרינים והשרים אחרי כל בית יהודה: ¹⁷ הבונים בחומה ותנשאים בסבל

ונшиб ומהם לא נבקש כן נעשה כאשר אתה אומר
וAKERAA את הכהנים ואשבעים לעשות דבר זה:
13 גם חצני נערתי ואמרה כהה ינער האלים את כל
האיש אשר לא יקיים את הדבר הזה מביתו ומינויו
וככה היה נער ורק ויאמרו כל הקהל Amen ויהללו
את יהוה ויעש העם דבר זה: **14** גם מיום אשר צוה
את היי לחיות פחם בארץ יהודה משנת עשרים ועד
שנה שלשים ושתיים לארתחשסתא המלך שנים שניים
עשרה אני ואיחי להם הפהה לא אלתו: **15** והפהה
הראשונים אשר לפני הכבירו על העם ויקחו מהם
בלחם ויוון אחר כספי שקלים ארבעים נם נעריהם
שלטו על העם ואני לא עשיתי כן מפני יראת אלהים:
16 וגם במלאת החומה הזאת החזקתי ושדה לא קניינו
וכל נערי קבוצים שם על המלאכה: **17** והיהודים
והסגנים מאה וחמשים איש והבאים אליו מן הנויים
אשר סביבתינו על שלתני: **18** ואשר היה נעשה ליום
אחד שור אחד צאן שיש ברdroות וצפרים נעשוו לי ובין
עשרים ימים בכל יין להרבה ועם זה לחם הפהה לא
בקשתי כי כבירה העבדה על העם הזה: **19** זכרה לי
אליה לטובה כל אשר עשו עלי העם הזה:

6 יהי אשר נשמע לסבכל וטובה ולנסים הערבי
וליתר איבינו כי בניין את החומה ולא נותר בה פרץ
نم עד העת היא דלהות לא העמדתי בשעריהם:
2 וישלח סבכל ונשם אליו לאמר לך וגועדה יחדיו
בכפירים בבקעת אונו והמה חשבים לעשות לי רעה:
3 ואשלחה עליהם מלכים לאמר מלאכה נדולה אני
עשה ולא אוכל לרדרת מה תשבת המלאכה כאשר
ארפה וירדתי אליכם: **4** וישלחו אליו דבר זה:
ארבע פעמים ואשיב אותם לדבר זהה: **5** וישלח אליו
סבכל דבר זהה פעם חמישית את נערו ואנרת
פתוחה בידו: **6** כתוב בה בנוי נשמע ונשמע אמר אתה
והיהודים חשבים למרוד על כן אתה בונה החומה

ואתה הוה להם למלך לדברים האלה: **7** וגם נביאים
העמדת לקרא עליך בירושלים לאמר מלך ביהודה
וועתה ישמע למלך לדברים האלה וועתה לך וגועצה
זהרו: **8** ואשלחה אליו לאמר לא נהיה לדברים האלה
אשר אתה אומר כי מלך אתה בודאים: **9** כי כלם
מיראים אותנו לאמר ירפא ידיהם מן המלאכה ולא
תעשה וועתה חוק את ידי: **10** ואני באתי בית שמעיה בן
דליה בן מיהיטבאל והוא עוצר ויאמרנו גוד אל בית
האללים אל תוך ההיכל ונסגרה דלתות ההיכל כי
באים להרנכ ולילה באים להרנכ: **11** ואמרה האיש
כמוני יברח ומוי כמו אשר בוא אל ההיכל והו לא
אבוא: **12** ואכירה והנה לא אלהים שלו כי הנבואה
דבר עלי וטובה וסבכל שכו: **13** למען שכור הו
למען יחרפוני: **14** זכרה אלהי לטובה ולסבכל
כמעשו אלה וגומ לנוגדים הנבואה וליתר הנבאים
אשר הו מיראים אותו: **15** ותשלם החומה בעשרים
וחמשה לאילול לחמשים ושנים יום: **16** ויהי כאשר
שמעו כל אויבינו ויראו כל הנוי אשר סביבתינו
ויפלו מאר בעיניהם וירדו כי מטה אלהינו נועתה
המלאכה הזאת: **17** גם ביוםיהם הם מרבים חרוי יהודים
ANGERתיהם הולכות על טובה ואשר לטובה באוט
אליהם: **18** כי רכבים ביהודה בעלי שבואה לו כי חתן
הוא לשכינה בן ארץ יהוחנן בנו לקח את בת משלם
בן ברכיה: **19** גם טובתי היו אמרים לפני ודברי היו
מושגאים לו אגרות שלח טובה לי אני:

7 יהי אשר בונה החומה ואעמיד הדלתות
ויפקרו השוערים והמשררים והלויים: **2** ואצווה את
חנני אחוי ואת חנניה שר הבירה על ירושלים כי
הוא כאיש אמות וירא את האלים רבים: **3** ויאמר
לهم לא יפתחו שעריו ירושלים עד חם השמש ועד
ההירודים חשבים למרוד על כן אתה בונה החומה

ישבי ירושלים איש במשמרתו ואיש גנד ביתו: 4 והעיר 37 בני לדר חדריד ואונו שבע מאות וארבעים אחד: בני רחבת ידים ונдолה והעם מעת בתוכה ואין בתים סנאה שלשת אלפיים תשע מאות ושלשים: 39 הכהנים בניוים: 5 ויתן אלהי אל לבי ואקצתה את החרים בניי אמר אלף חמישים ושנים: 41 בני פשchor אלף ואת הסננים ואת העם להתייחס ואמצא ספר היחס העולים בראשונה ואמצא כתוב בו: 6 אלה בני מלך בבבלי יישבו לירושלים וליהודה איש לעיר: 7 הבאים עם זרבבל ישוע נחמייה עזריה רעמיה נחמי מרדכי בלשון מספרת בגין נחום בענה מספר אנשי מדינה העולים משבי הגולה אשר הגללה נבוכדנצר עשר: 43 הלוים בני ישוע לקדמיאל לבני לודינה עם ישראל: 8 בני פרוש אלףים מאה ושבעים ושנים: 46 הנתינים בני צחא בני חשפא בני טבעות: 47 בני קירס בני סייע בני פרדונ: 48 בני לבנה בני הנגה בני שלמי: 49 בני חנן בני גDEL בני נחר: 50 בני ראה בני רצין בני נקדרא: 51 בני גוזם בני עזא בני פסה: 52 בני בסי בני מעוניים בני נפושים: 53 בני בקבוק אלף מאות חמישים וארבעה: 13 בני זתוא שמנה: 14 בני צוי שבע מאות ושמנה: 15 בני בנו שמאota ארבעים וחמשה: 16 בני בכבי בני חקופא בני חרחות: 17 בני עוזג אלףים שלש מאות ארבעים וחמשה: 18 בני אדריקם שש מאות ששים בני סופרת בני פרידא: 58 בני יעלא בני דרכון בני נDEL: 59 בני שפטיה בני חטיל בני פכרת הצבים בני נמיון: 60 כל הנתינים ובני עבדי שלמה שלש מאות תשעים ושנים: 61 ואלה העולים מתל מלח תל חזא כרוב אדרון ואמר ולא יכול להניד בית אבותם וורעם אם מישראל הם: 62 בני דליה בני טוביה בני נקודא שש מאות וארבעים ושנים: 63 ומון הכהנים בני חביה בני הקוץ בני ברזלי אשר לך מכנות ברזלי והגולדי איש ויקרא על שם: 64 אלה בקשו כתbam המתייחסים ולא נמצא יונאלן מן הכהנה: 65 ויאמר התרשתא להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים עד עמד הכהן לאורים ותומים: 66 כל הקהל כאחד ארבע רבוע אלףים שלש מאות ושמנה: 67 מלבד אנשי נבו אחר חמישים ושנים: 34 בני עילם אחר אלף מאות חמישים וארבעה: 35 בני חرم שלש מאות וארבעים: 36 בני ירחו שלש מאות ארבעים וחמשה: 38 בני

נחמיה הוא התרשתה ועזרו הכהן הספר והלויים
ונחמייה מושבם שבע מאות שלשים
וששה פרדייהם מאותים ארבעים וחמשה: ⁶⁸ גמלים
המבינים את העם לכל העם קדש הוא ליהוה
אליהם אל תחאלו ואל תבכו כי בוכים כל העם
כשטעם את דברי התורה: ⁶⁹ ויאמר להם לך אכלו
מאות ועשרים: ⁷⁰ ומקצת הראש האבות נתנו למלאה
התרשתא נתן לאוצר והב דרכמנים אלף מזקרים
חמשים כתנות כהנים שלשים וחמש מאות: ⁷¹ וומרashi
האבות נתנו לאוצר המלאכה והב דרכמנים שתרי
רבות וכסף מנים אלףים ומאותים: ⁷² ואשר נתנו
שארית העם זהב דרכמנים שתרי רבו וכסף מנים
אלפים וכנתן כהנים שישים ושבעה: ⁷³ וישבו הכהנים
והלויים והשוערים והמשדרים ומון העם והנתינם וכל
ישראל בעריהם ויגע החדרש השבעי ובני ישראל
בעריהם:

8 ויאספו כל העם כאיש אחד אל הרחוב אשר
לפני שער המים ויאמרו לעזרה הספר להביא את
ספר תורה משה אשר צוה יהוה את ישראל: ⁷⁴ ויביא
עזר הכהן את התורה לפני הקהל מאייש ועדasha
וכל מבין לשמע ביום אחד לחדרש השבעי: ⁷⁵ ויקרא
ובבבאו עלי' זית ועל עץ שמן ועלי' הדס ועלי' תמרים
ועל עץ עבת לעשת סכת ככתוב: ⁷⁶ ויצאו העם
ויביאו ויעשו להם סכות איש על גנו ובצחצידם
ובצחצרות בית האלים וברחוב שער המים וברחוב
שער אפרים: ⁷⁷ ויעשו כל הקהל השבים מן השבי
סקות וישבו בסכות כי לא עשו מימי ישוע בן נון כן
בני ישראל עד היום ההוא ותהי שמחה נדולה מאד:
⁷⁸ ויקרא בספר תורה האלים يوم ביום מן היום
הראשון עד היום האחרון ויעשו חג שבעת ימים וביום
השמיני עצרת כמשפט:

9 וביום עשרים וארבעה לחדרש הזה נאספו בני
ישראל בזום ובשים ואדמה עליהם: ⁷⁹ ויבדלו זרע
ישראל מכל בני נכר ויעמדו ויתודו על חטאיהם
ועונות אבותיהם: ⁸⁰ ויקומו על עמדם ויקראו בספר
תורת יהוה אלהיהם רבעית היום ורבעית מתודים
ומשתחים להיות אלהיהם: ⁸¹ ויקם על מעלה הלויים
ישוע ובני קדמיאל שבניה בני שרבה בני כני ויועקו
האלים מפרש ושם שכל ויבינו במקרא: ⁸² ויאמר

בכל גدول אל יהוה אלהיהם: ⁵ ויאמרו הלוים יושע להנחותם בהדרך ואת עמוד האש בלילה להאריך להם את הדרך אשר ילכו בה: ²⁰ ורוחך הטובה נתת לששכilm ומנק לא מנעת מפיהם ומהם נתת להם לצמאמ: ²¹ וארכבים שנה כלכלתם במדבר לא חסרו שלמותיהם לא בלו ורגליהם לא בצקו: ²² ותנתן להם מלכות ועמים ותחלקם לפאה וירשו את ארץ סיכון ואת ארץ מלך השבון ואת ארץ עוג מלך הבשן: ²³ ובניהם הרובית ככבי השמיים ותביאם אל הארץ וירשו את הארץ ותכנס לפניהם את ישבי הארץ הכננים והתנים בידם ואת מלכייהם ואת עמי הארץ לעשות בהם כרצונם: ²⁵ ויליכדו ערים בצרות ואדמה שמנה וירשו בתיהם מלאים כל טוב ברות החובים כרמים וויתים וען מאכל לרבי ואכלו וישבעו וישמענו ויתעדנו בטובך הנדרול: ²⁶ וימרו וימרדו ברך ושילכו את תורתך אחורי גnom ואת נבייך הרגו אשר העידו ביבשה ואת רדפיהם השלכת במצוותם אבן במים עזים: ²⁷ ובعمוד ענן הנוחות יומם ובעמדו אש לילה להאריך להם את הדרך אשר ילכו בה: ²⁸ ועל הר ביר משה עבדך: ²⁹ ולחם משמי נטה להם לרעבם רבות עתים: ³⁰ והעד בהם להשיכם אל תורתך והמה היזרו ולא שמעו למצוותיך ובמשפטיך הטעו בהם אשר יעשה אדם וחיה בהם ויתנו כתף סוררת וערוף הקשו ולא שמעו: ³¹ ותמשך עליהם שנים רבות ותעד בסברותך ביד נבייך ולא האזינו והתנים ביד עמי הארץ: ³² וברחמיך הרבים לא עשיתם כל הולא עזbatchם כי אל חנון ורחום אתה: ³³ ועתה אלהינו האל הנדרול הנבור והנורא שומר הברית והחסד אל עnal מסכה ויאמרו זה אלהיך אשר העלה מצרים והוא עשה נאות נדלות: ³⁴ ועתה ברחמיך הרבים לא ימעט לפניך את כל הצלאה אשר מצאתנו למלכנו בקהל גدول אל יהוה אלהיהם: ⁵ ויאמרו הלוים יושע וקדמיאל בני חשבניה שרביבה הודיה שבניה פתחיה קומו ברכו את יהוה אלהיכם מן העולם עד העולם ויברכו שם כבודך ומורומם על כל ברכה ותהלה: ⁶ אתה הוּא יהוה לברך את עשיית השמיים שמי השמיים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם אתה מחייב את כלם וצבאו השמיים לך אשר הוא יהוה האליהם אשר בחרת משתחווים: ⁷ אתה הוּא יהוה האליהם אשר בחרת באברם והוציאו מאור כshedim ושם אברם: ⁸ ומיצאת את לבבו נאמן לפניך וכרכות עמו הברית לחת את ארץ הכנעני החתו האמרי והפרזי והיבוסי והנרגשי להת לזרעו ותקם את דבריך כי צדיק אתה: ⁹ ותרא את עני אבותינו במצרים ואת עקם שמעת על ים סוף: ¹⁰ ותנתן את מופתים בפרעה ובכל עבדיו ובכל עם ארצוי כי ידעת כי היזרו עליהם ותעש לך שם כהיום הזה: ¹¹ והם בקעת לפניהם ויעברו בתוךם ייבשה ואת רדפיהם השלכת במצוותם אבן במים עזים: ¹² ובכבוד ענן הנוחות יומם ובעמדו אש לילה סני ירדת ודבר עמהם משמי ותנתן להם משפטים ישרים ותורות אמת חקיקים ומצוות טובים: ¹³ ואת שבת קדש הודיעת להם ומצוות וחקיקים ותורה צוית להם ביר משה עבדך: ¹⁴ ולחם משמי נתה להם לרעבם ומים מסלע הוצאה להם לצמאמ ותאמר להם לבוא לדשת את הארץ אשר נשאת את ידך לחת להם: ¹⁵ ותעניהם היזרו ויקשו את ערוף ולא שמעו וهم ואבותינו היזרו ויקשו את ערוף ולא זכרו נפלאתיך אל מצותיך: ¹⁶ וימאננו לשמוע ולא זכרו נפלאתיך אשר עשית עמם ויקשו את ערוף ויתנו ראש לשוב לעבדתם במרים ואתה אלה סליחות חנון וرحום ארך אפים ורב וחסד ולא עובחים: ¹⁷ אף כי עשו להם הארץ והנורא שומר העלה מצרים עnal מסכה ויאמרו זה אלהיך אשר העלה מצרים והוא עשה נאות נדלות: ¹⁸ אתה ברחמיך הרבים לא

אדיריהם ובאים באלה ובשבועה לлечת בתורת האלhim אשר נתנה ביד משה עבד האלhim ולשמור: ולבשנות את כל מצות יהוה אדניינו ומשפטיו וחקיו: ואשר לא נתן לבניינו לעמי הארץ ואת בניהם לא נקח לבניינו: ³⁰ ועמי הארץ המביאים את המקומות הרחבה והשמנה אשר נתה לפניהם לא עבדך ולא וכם במלכותם ובטובך הרב אשר נתה להם ובארץ וכל שבר ביום השבת למכור לא נקח מהם בשבת וביום קדש ונשא את השנה השביעית ומשא כל יד: והעמדנו עליינו מצות לתת עליינו שלשית הスキル בשנה לעברת בית אלהינו: ³³ ללחם המערכת ומנחת התמיד ולעלות החמיר השבותות החדרשים למועדים ולקדרשים ולחטאות לכפר על ישראל וכל מלאכת בית אלהינו: ³⁴ והגנולות הפלנו על קרבן העצים הכהנים הלוים והעם להביא לבית אלהינו לבית אבותינו לעתים מזומנים שנה בשנה לבער על מזבח יהוה אלהינו ככתוב בתורה: ³⁵ ולהביא את בכורי אדמתנו ובכורי כל פרי כל עץ שנה בשנה לבית יהוה: ³⁶ ואת בכורות בניינו ובהמתינו ככתוב בתורה ואת בכורי בקרינו וצאנינו להביא לבית אלהינו לכהנים המשרתים בבית אלהינו: ³⁷ ואת ראשית עריסתינו ותרומתינו ופרי כל עץ תירוש ויוצר נבייא לכהנים בן לשכות בית אלהינו ומעשר אדמתנו ללוים והם הלויים המעשרים בכל ערי עבדתנו: ³⁸ והוא הכהן בן אהרן עם הלוים בעשר הלוים והלוים יעלوا את מעשר המעשר לבית אלהינו אל הלשכות לבית האוצר: ³⁹ כי אל הלשכות יבואו בני ישראל ובני הארץ את תרומת הדשן התירוש והיזחר ושם כל המקדש והכהנים המשרתים והשוערים והמשרתים ולא נזוב את בית אלהינו:

11 וישבו שרי העם בירושלים ושאר העם הפילו נורלות להביא אחד מן העשרה לשבת בירושלים עיר הקדר ותשע הידות בערים: ² ויברכו העם לכל האנשים המתנדבים לשבת בירושלים: ³ ואלה ראשוניהם כל יודע מבין: ²⁹ מחזיקים על אחיהם

לשכנו ולכחינו ולنبيינו ולאבתיינו ולכל עמק מימי מלכי אשׁר עד היום הזה: ³³ ואתה צדיק על כל הבא עליינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו: ³⁴ ואת מלכינו שרינו כהנינו ואבתיינו לא עשו תורה ולא הקשיבו אל מצותיך ולעדותיך אשר העידת בהם: ³⁵ והם במלכותם ובטובך הרב אשר נתה להם ובארץ הרחבה והשמנה אשר נתה לפניהם לא עבדך ולא שבו ממעליהם הרעים: ³⁶ הנה אנחנו הימים עבדים והארץ אשר נתה לאבתיינו לאכל את פריה ואת טובה הנה אנחנו עבדים עליה: ³⁷ ותבו אתה מרבה למלכים אשר נתה עליינו בחטאותינו ועל גוינו משלים ובבהתנותנו כרצונם ובצרה נדולה אנחנו: ³⁸ ובכל זאת אנחנו כרתים אמנה וכתבים ועל החותם שרינו לויינו כהנינו:

10 ועל החותמים נחמייה התרשתא בן חכליה וצדקה: ² שרים עזריה ירמיה: ³ פשchor אמריה מלכיה: ⁴ חטוש שבניה מלוך: ⁵ חרם מרמות עברייה: ⁶ דניאל גנתון ברוך: ⁷ משלם אביה מימן: ⁸ מעוזיה בלני שמעיה אלה הכהנים: ⁹ והלוים וישוע בן אזינה בניו מבני חנדד קדמיאל: ¹⁰ ואחים שבניה הודיה קליטה פלאיה חנן: ¹¹ מיכא רחוב חביבה: ¹² זכור שרביה שבניה: ¹³ הודיה בני בניינו: ¹⁴ ראשי העם פרעוש פחת מואב עילם זושא בני: ¹⁵ בני עזגד בכבי: ¹⁶ אדרניה בני עדין: ¹⁷ אטר חזקה עוזר: ¹⁸ הודיה שם בצי: ¹⁹ חריף ענתות נובי: ²⁰ מנפייעש משלם חזיר: ²¹ משיזבאל צדיק יודע: ²² פלטיה חנן עניה: ²³ הושע חנניה חשוב: ²⁴ הלווש פלאח שובק: ²⁵ רחום חשבנה מעשיה: ²⁶ ואחיה חנן ענן: ²⁷ מלוך חרם בענה: ²⁸ ושאר העם הכהנים הלוים השוערים המשרתים הנתינום וככל הנבדל מעמי הארץ אל תורה האלhim נשיהם בנייהם ובניהם כל יודע מבין: ²⁹ מחזיקים על אחיהם נחמייה

המודינה אשר ישבו בירושלים ובערי יהודת ישבו איש אחזתו בערים ישראל הכהנים והלויים והנתינאים ובני עברי שלמה: 4 ובירושלם ישבו מבני יהודת מבני בניין מבני יהודת עתיה בן עזיה בן זכריה בן אמריה בן שפטיה בן מהללאל מבני פרץ: 5 וממשיה בן ברוך בן כל חזה בן חזיה בן עדיה בן יורייב בן זכריה בן השלני: 6 כל בני פרץ היישבים בירושלים ארבע מאות ששים ושמנה אנשי חיל: 7 ואלה בני בניין סלא בן משלם בן יעד בן פרידה בן קוליה בן מעשיה בן איתיאל בן ישעה: 8 ואחריו נבי סלי תשע מאות עשרים ושמנה: 9 ויואל בן זכריו פקיד עליהם ויהודת בן הסנואה על העיר משנה: 10 מן הכהנים ידעה בן יורייב יכין: 11 שרהה בן חלקיה בן משלם בן צדוק בן מריות בן אחיטוב נגד בית האלים: 12 ואחיהם שע הרמלה לבית שמנה מאות עשרים ושנים ועדיה בן ירחים בן פלליה בן אמציזן זכריה בן פשchor בן מלכיה: 13 ואחיהם ראשים לאבות מאות ארבעים ושנים ועמשי בן עוזיאל בן אחזיז בן משלמות בן אמר: 14 ואחיהם נבורי חיל מאה עשרים ושמנה פקיד עליהם זבריאל בן הנדרלים: 15 ומן הלויים שמעיה בן חשוב בן עזיריקם בן חשיבה בן בוני: 16 ושבתי ויובד על המלאכה החיצנה לבית האלים בראשי הלויים: 17 ומתניה בן מיכה בן זבדי בן אסף ראש התחלת יהודה לתפלת ובקבקיה משנה מאחיו ועבדא בן שמוש בן גלל בן יריתון: 18 כל הלויים בעיר הקדש מאותם שמנים וארבעה: 19 והשועדים עקוב טלמיון ואחיהם השמרים בשעריהם מה שבעים ושנים: 20 ושאר ישראל הכהנים הלויים בכל ערי יהודה איש בנחלתו: 21 והנתינאים ישבים בעפלו וציהא ונשפא על הנתינאים: 22 ופקיד הלויים בירושלים עז כי בני בן חשיבה בן מתניה בן מיכא מבני אסף המשררים לננד מלאכת בית האלים: 23 כי מצות

12 אלה הכהנים והלויים אשר עלו עם רכבל בן שאלתיאל וישוע שריה ירמיה עוזא: 2 אמריה מלוך חטוש: 3 שכניה רחם מרמתה: 4 עדוא גנתוי אביה: 5 מימיין מדיה בלהה: 6 שמעיה ויויריב ידעה: 7 סלו عمוק חלקיה ידעה אלה ראשי הכהנים ואחיהם בימי ישוע: 8 והלויים ישוע בניו קדמיאל שרביב יהודה מתניה על הידות הוא ואחיו: 9 ובקבוקה ענו אחיהם לננדם למשמרות: 10 ויישוע הוליד את יויקים ויוקים הוליד את אלישיב ואליشب את יודע: 11 ויודע הוליד את יונתן ויונתן הוליד את ידווע: 12 ובימייו יויקים היו כהנים ראשי האבות לשירה מריה לירמיה חנניה: 13 לעזרא משלם לאמריה והוחנן: 14 למלוכי יונתן לשכנית יוסף: 15 לחרם ערנא למריות חלקיה: 16 לעדייא זכריה לננתון משלם: 17 לאביה זכריה למנימין למועדיה פלשי: 18 לבלגה שמווע לשמעיה והונטן: 19 ולヨיריב מתני לדעה עז: 20 לסלוי קלוי לעמוק עבר: 21 לחלקיה חשיבה לידעיה נתנאאל: 22 הלויים בימי אלישיב יודע ויונתן יודע כתוכים ראשי אבות והכהנים על מלכות דריש הפרשטי:

בבנין לוי ראשי האבות כתובים על ספר דברי הימים ועד ימי יהונתן בן אלישיב:²⁴ וראשי הלים חשביה שרבה ויישע בן קדמיאל ואחיהם לנגדם להלל להודות במצוות דוד איש האלים משמר לעmeta משמר:²⁵ מתניה ובבקעה עבדיה משלם טלמון יעקב שמרם שוערים משמר באספי השערם:²⁶ אלה בימי יויקים בן ישוע בן י הצדקה ובימי נחמה הפתה ועורא הכהן הסופר:²⁷ ובבחנכת חומת ירושלם בקשו את הלים מכל מקוםתם להביאם לירושלים לעשת חנכה ושמחה וכבודות ובשיר מצחטיים נבלים ובככרות:²⁸ ויאספו בני המשדרים ומון הכהר סביבות ירושלם ומון חצרי נטפתו:²⁹ ומבית הגנול ומשדות גבע ועוזמות כי חצרים בנו להם המשדרים סביבות ירושלם:³⁰ ויטהרו הכהנים והלויים ויטהרו את העם ואת השערם ואת החומה:³¹ ואעללה את שרי יהודה מעל לחומה ואעמידה שtoi תורת גדרות ותתלהכת לימון מעל לחומה לשער האשפות:³² וילך אחריהם הושעיה וחצוי שרי יהודה:³³ ועובדיה עזרא ומשלם:³⁴ יהודה ובנימין ושמעה וירמיה:³⁵ ומבני הכהנים בחצרות זכירה בן יונתן בן שמעה בן מתניה בן מיכיה בן זכור בן אסף:³⁶ ואחיו שמעיה ועובדאל מלוי נלוי מעי נתגאל ויהודיה חנני בכלי Shir דוד איש האלים ועובד האסoper לפניהם:³⁷ ועל שער העין וננדם על מעלות עיר דוד במעלה לחומה מעל לבית דוד ועד שער המים מזורה:³⁸ והתודה השנית הולכת למואל ואני אחירה וחצוי העם מעל להחומה מעל למגדל התנורים ועד החומה הרחבה:³⁹ ומעל לשער אפרים ועל שער היינה ועל שער הדרנים ומגדל חננאלו ומגדל חמאה ועד שער הצאן ועמדו בשער המטרה:⁴⁰ ותעמדנה שtoi התודת בביות האלים ואני וחצוי הסוגנים עמי:⁴¹ והכהנים אליקים מעשה מנימין מיכיה אליעני זכירה חנניה

13 ביום ההוא נקרא בספר משה באזני העם ונמצא כתוב בו אשר לא יבוא עמני ומאבי בקהל האלים עד עולם:² כי לא קדרמו את בני ישראל בלחם ובמים ושכר עליו את בלעם לקלו ויהפוך אל הינו הקללה לברכה:³ ויהי כשםעם את התורה ויבדל כל ערב מישראל:⁴ ולפני מזה אלישיב הכהן נתון בלשכת בית אל הינו קרוב לטוביה:⁵ ויעש לו לשכה נדולה ושם היו לפנים נתנים את המנהה הלבונה והכלים ומעשר הרנן התיירוש והיצחר מצות הלויים והמשדרים והשערם ותרומות הכהנים:⁶ ובכלל זה לא היה כי בירושלם כי בשנת שלשים ושתיים לארתחשטה מלך בבל באתי אל המלך ולקץ ימים נשאלתי מן המלך:⁷ ואבוא לירושלים ואבינה ברעה אשר עשה אלישיב לטוביה לעשותות לו נשכה בחצריו בית האלים:⁸ וירע לוי מאיד ואשליכה את כל כל בית טוביה החוץ מן הלשכה:⁹ ואמרה ויטהרו הלשכות ואשכה שם כל בית האלים את המנהה והלבונה:¹⁰ ואדעתה

כיניות הלוים לא נתנה ויבrhoו איש לשדרgo הלוים והמשדרים עשי המלאכה: ²² ואריבה את הסגנים ואמרה מדוע נזוב בית האלים ואקצם ואעמדם על עמדם: ²³ וכל יהודה הביאו מעשר הדן והתרוש והיזחර לאוצרות: ²⁴ ואוצרה על אוצרות שלמיה הכהן וצדוק הכהן ופדייה מן הלוים ועל ידם חנן בן זכור בן מתניה כי נאמנים נחשבו ועליהם לחך לאחיהם: ²⁵ זכרה לי אלהי על זאת ואל תמה חסדי אשר עשית בביה ובעמך: ²⁶ ובימים ההם ראיינו על החמריים ואף יין ענבים ותאנים וכל משא ומביאים ירושלים ביום השבת ואעד ביום מכרם אליה לטובה:

²⁷ וזה צדוק ישבו בה מבאים דאג וכל מכר ציד: ²⁸ ומקרים בשבת לבני יהודה ובירושלם: ²⁹ ואריבה את חרוי יהודה ואמרה להם מה הדבר הרע זה אשר אתם עושים ומה כללים את יום השבת: ³⁰ הללו כה עשו אבותיכם ויבא אלהינו עליינו את כל הרעה הזאת ועל העיר הזאת ואתם מוסיפים חרון על ישראל וחלל את השבת: ³¹ ויהי כאשר צללו שעריו ירושלים לפני השבת ואמרה ויסגרו הדלתות ואמרה אשר לא יפתחום עד אחר השבת ומגערי העמדתי על השערים לא יבוא משא ביום השבת: ³² וילינו הרכלים ומקרי כל ממבר מחוץ לירושלים פעם ושתיים: ³³ ואעידה בהם ואמרה אליהם מדוע אתם לנימ ננד החומה אם תשנו יד אשלה בכם מן העת היא לא באו בשבת: ³⁴ ואמרה ללוים אשר יהיו מטהרים ובאים שמרים השערים לקדש את יום השבת נס זאת זכרה לי אלהי וחוסה עלי כרב חסך: ³⁵ גם ביום ההם ראיינו את היהודים השיבו נשים אשדוריות עמוניות מואביות: ³⁶ ובוניהם חצי מדבר אשדוריות ואין מקרים לדבר יהודית וכליון עם ועם: ³⁷ ואריב עם וקלם ואכה מהם אנשים ואמרתם ואשביים באלהים אם תנתנו

ουמלך: ³⁷ בני רעואל נחת זרחה שמה ומזה: ³⁸ ובני שער לוטן ושובל וצבעון וענה ודרישן ואצר ודרישן: ³⁹ ובני לוטן חרוי והומם ואחות לוטן תמנע: ⁴⁰ בני שובל עלין ומנתה ועיבל שפי ואונם ובני צבעוןiah וענה: ⁴¹ בני ענה דישון ובני דישון חמן ואשבן יותרן וכרכן: ⁴² בני אצר כלחן ועוזן יעקו בני דישון עוזן וארכן: ⁴³ ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל בלע בן בעור שם עירו דנבהה: ⁴⁴ וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן זרחה מבצרה: ⁴⁵ וימת יובב וימלך תחתיו חושם מארץ התינני: ⁴⁶ וימת חושם וימלך תחתיו הדר בן ברד המכח את מדין בשדה מואב שם עירעו עיתות: ⁴⁷ וימת הדר וימלך תחתיו שללה ממשרקה: ⁴⁸ וימת שללה וימלך תחתיו שאול מרחבות הנהר: ⁴⁹ וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבר: ⁵⁰ וימת בעל חנן וימלך תחתיו הדר שם עירעו פעי שם אשתו מהיטבאל בת מתרד בת מי זהב: ⁵¹ וימת הדר ויודה אלופי אדום אלוף המגע אלוף עלייה אלוף יתת: ⁵² אלוף אהיליבמה אלוף אלה אלוף פין: ⁵³ אלוף קנו אלוף תימן אלוף מכבץ: ⁵⁴ אלוף מנדייאל אלוף עירם אלה אלופי אדים:

2 אלה בני ישראל ראובן שמעון לוי יהודה יששכר זבולון: ² דן יוסף ובניהם נפתלי נד ואשר: ³ בני יהודה ער ואונן ושללה שלושה נולד לו מבת שוע הכנעניות ויהו עד בכור יהודה רע בעני יהוה וימיთהו: ⁴ ותמר כלתו ילדה לו את פרץ ואת זרחה כל בני יהודה חמשה: ⁵ בני פרץ הזרון וחמול: ⁶ ובני זרחה זמרי ואיתן והימן וככלל ודרע כלם חמשה: ⁷ ובני כרמי עכר עוכר ישראל אשר מעלה בחרים: ⁸ ובני איתן עזירה: ⁹ ובני הזרון אשר נולד לו את ירחה מאל ואת רם ואת קלובי: ¹⁰ ורם הוליד את עמניך ועמנידכ הוליד את נחשון נשיא בני יהודה: ¹¹ ונחשון הוליד

1 אדם שת אנוש: ² קין מהללאיל ירד: ³ חנוך מתושלח למד: ⁴ נח שם חם ויפת: ⁵ בני יפת גמר ומגונ ומדין ווין ותבל ומשק ותירס: ⁶ ובני גמר אשכנו ודיפת והונגרמה: ⁷ ובני יון אלישא ותרישה כתים ורודנים: ⁸ בני חם כוש ומצרים פוט וכנען: ⁹ ובני כוש סבא וחילחה וסבתא ורעמא וסבתכא ובני רעמא שבא ודרן: ¹⁰ וכOSH ילד את נמרוד הוא החל להיות נבור בארץ: ¹¹ ומצרים ילד את לודים ואת ענים ואת את הרים ואת נפתחים: ¹² ואת פתרסים ואת כסלים אשר יצאו שם פלשטים ואת כפדרים: ¹³ וכנען ילד את צידון בכרו ואת חת: ¹⁴ ואת היובטי ואת האמרי ואת הנרגשי: ¹⁵ ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני: ¹⁶ ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי: ¹⁷ בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארטם ועוז וחול וגנתר ומשך: ¹⁸ וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר: ¹⁹ ולעבר ילד שני בנם שם האחד פלגי בימי נפלנה הארץ שם אחיו יקタン: ²⁰ ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירחה: ²¹ ואת הדורות ואת אוזל ואת דקליה: ²² ואת עיבל ואת אבימאל ואת שבא: ²³ ואת אופיר ואת חילחה ואת יובב כל אלה בני יקタン: ²⁴ שם ארפכשד שלח: ²⁵ עבר פלוג רעו: ²⁶ שרוג נהיר תרח: ²⁷ אברהם הוא אברהם: ²⁸ בני אברהם יצחק וישמעאל: ²⁹ אלה תלדותם בכור ישמעאל נביות וקרדר ואדבאיל וմבשים: ³⁰ משמע ודומה משא חדד והימא: ³¹ יתר נפש וקדמה אלה הם בני ישמעאל: ³² ובני קטרה פילגש אברהם ילדה את זמרן ויקשן ומדין ומדין וישבק ושות ובני יקשן שבא ודרן: ³³ ובני מדין עיפה ועפר וחנוך ואבדיע ואלדעה כל אלה בני קטרה: ³⁴ וילוד אברהם את יצחק בני יצחק עשו וישראל: ³⁵ בני עשו אליפז רעואל ויעש ויעלם וקרח: ³⁶ בני אלוף תימן ואומר צפי וגעתם קנו ותמנע

את שלמה ושלמא הוליד את בעו: ⁴⁰ ואלעsha הlid את סמי וחלץ הlid את אלעה: ⁴⁰ ואלעsha הlid את סמי וסמי הlid את שלום: ⁴¹ ושלומ הlid את יקמיה ויקמיה הlid את אלישמע: ⁴² ובני כלב אחיו ירחמאן מישע בכרו הוא אבי זיך ובני מרשה אבי הברון: ⁴³ ובני חברון קrho ותפח וركם ושמע: ⁴⁴ ושמע הוליד את רחם אבי יركעם וركם הוליד את שמי: ⁴⁵ ובן עשה אל שלשה: ⁴⁶ ואביגיל ילדה את עמשא ואבי עמשא יתר הישמעאלי: ⁴⁷ וככלב בן חצרון הוליד עמשא אשה ואת יריעות ואלה בניה ישר ושוכב ואדרון: ⁴⁸ ותמת עזובה ויקח לו כלב את אפרת ותולד לו את חור: ⁴⁹ וחור הוליד את אורו ואורי הוליד את בצלאל: ⁵⁰ ואחר בא חצרון אל בת מכיר אבי נלעד והוא לckerה והוא בן ששים שנה ותולד לו את ובת כלב עצסה: ⁵⁰ אלה היו בני כלב בן חור בכור אפרתה שוכב אבי קריית יערום: ⁵¹ שלמה אבי בית לחם חרף אבי בית גדר: ⁵² ויהיו בניהם לשוכב אבי קריית יערום הראה חי המנהות: ⁵³ ומשפחות קריית יערום היתרוי והיפות והشمתי והמשדע מלאה יצאו הצרעתוי והאשתאלי: ⁵⁴ בני שלמה בית לחם ונטופתי עדרות בית יואב וחצי המנהתי הצרע: ⁵⁵ ומשפחות ספרים ישבו יעבץ תרעתים שמעתים שכותים המה והקינים הבאים מחמת אבי בית רכב:

3 אלה היו בני דוד אשר נולד לו בחברון הבכור אמרנן לאחינעם היזרעאלית שני דניאל לאביגיל הכרמלית: ² השלשי לאבשלום בן מעכה בת תלמי מלך נשור הרכיעי ארנינה בן חנית: ³ החמישי שפטיה לאביבט הששי יתרעם לעגלה אשתו: ⁴ ששה נולד לו בחברון ומלך שם שבע שנים ושה חדשים ושלשימים ושלוש שנה מלך בירושלים: ⁵ ואלה נולדו לו בירושלים שמעא ושובב ונתן ושלמה ארבעה לבת שוע בה עמיאל: ⁶ ויובה ואלישמע ואליפלט: ⁷ גונגה ונונג ויפיע: ⁸ ואלישמע ואליידע ואליפלט תשעה: ⁹ כל בני דוד מלבד בני פילנשימים ותמר אחותם: ¹⁰ ובן שלמה רחבעם אביה בןoso אסא בןנו יהושפט

את שלמא ושלמא הוליד את בעז: ¹¹ ובכע הוליד את עובד ועובד הוליד את ישי: ¹³ ואיש הוליד את בכרו את אליאב ואבינדרב השני ושמעה השלישי: ¹⁴ נתnal הרביעי רדי החמישי: ¹⁵ אכם החשי דודird השביעי: ¹⁶ ואחתיתיהם צרואה ואביגיל ובני צרואה אבשי וויאב עמשא יתר הישמעאלי: ¹⁸ וככלב בן חצרון הוליד את עזובה אשה ואת יריעות ואלה בניה ישר ושוכב ואדרון: ¹⁹ ותמת עזובה ויקח לו כלב את אפרת ותולד לו את חור: ²⁰ וחור הוליד את אורו ואורי הוליד את בצלאל: ²¹ ואחר בא חצרון אל בת מכיר אבי ערדים בארץ הנלעד: ²³ ויקח גשור ואדם את חות יאיר מאותם את קנת ואת בנתיה ששים עיר כל אלה בני מכיר אבי גלעד: ²⁴ ואחר מות חצרון בכלב אפרטה ואשת חצרון אביה ותולד לו את אשוחר אבי תקווע: ²⁵ ויהיו בני ירחמאן בכור חצרון הבכור רם ובונה וארן ואכם אחיה: ²⁶ ותהי אשה אחרת לירחמאן ושמה טורה היא אם אונם: ²⁷ ויהיו בני רם בכור ירחמאן מעז וימין ועקר: ²⁸ ויהיו בני אונם שמי וידע ובני שמי נדב ואבישור: ²⁹ ושם אששת אבישור אביה היל ותולד לו את אחנן ואת מולד: ³⁰ ובני נדב סלד ואפם וימת סלד לא בניהם: ³¹ ובני אפים ישע ובני ישע ששן ובני ששן אחלה: ³² ובני ידע אחיו שמי יתר ווינתן וימת יתר לא בניהם: ³³ ובני יונתן פלה וזוא אלה ולשען עבד מצרי ושמו ירחע: ³⁵ וויתן ששן את בתו לירחע עבדו לאשה ותולד לו את עתי: ³⁶ ועתה הlid את נתן וגנן הוליד את זבד: ³⁷ וזבד הוליד את אפלל ואפלל הוליד את עובד: ³⁸ ועובד הוליד את יהוא ויודה הוליד את עזריה: ³⁹ ועזריה הlid את חלי

בנו: ¹² יורם בנו אחיו יהו בנו יואש בנו: ¹³ אמציהו בנו עזיריה בנו יותם בנו: ¹⁴ אחוז בנו חוקיה בנו מנשה בנו: ¹⁵ אמון בנו אישיהו בנו: ¹⁶ ובני אישיהו הבכור יהונתן השני יהוקים השלישי צדקיהו הרבי שלום: ¹⁷ ובני יכינה ¹⁸ ובני יהוקים יכינה בנו צדקה בנו: ¹⁹ ובני יכינה אסר שאלתיאל בנו: ²⁰ ומילכרים ופריה ושנאנצ'ר יקמיה הושמע ונדרבה: ²¹ ובני פריה זרבבל ושמי' בן זרבבל משלם וחנניה ושלמות אחותם: ²² ובן חנניה ואהיל וברכיה וחסדייה יושב חסיד חמץ: ²³ ובן חנניה פלטיה וישעיה בני רפיה בני ארנן בני עבדיה בני שכניה: ²⁴ ובני שכניה שמעיה ובני שמעיה החטוש ונגאל ובריה ונעריה ושבט ששה: ²⁵ ובן נעריה אליעני וחזקה ועוזריים שלשה: ²⁶ ובני אליעני הודי יהו ואליישיב ופליה ועקוב ויוחנן ודליה וענני שבעה:

4
 בני יהודה פרץ הצرون וכרמי וחור ושובל: ²⁷ וראיה בן שובל הוליד את יהת ויהת הלייד את אחומי ואת להדר אלה משפחות הצלרטעתי: ²⁸ ואלה אבי עיטם יזרעאל וישראל וידבש שם אחותם הצלפלפני: ²⁹ ופנאלאי גדר וודר אבי חושה אלה בני חור בכור אפרתיה אבי בית לחתם: ³⁰ וללאשור אבי תקוע היינו שתי נשים חלאה ונערה: ³¹ ותללו נערה את אחום ואת חperf ואת תימני ואת האחשטי אלה בני נערה: ³² ובני הלאה צרת יצחר ואתנן: ³³ וקוץ הוליד את ענוב ואת הצלבנה ומשפחות אחרחל בן הרום: ³⁴ ויהיו יעבץ נכבך מאחיו ואמו קראה שמו יעבץ לאמר כי ילדתי בעצב: ³⁵ ויקרא יעבץ לאלה ישראל לאמר אם ברך תברכני והרבכית את נבולוי והיה ידק עמי ועשית מדעה לבלחתי עצבי ויבא אלהים את אשר שאל: ³⁶ וככלוב אחיו שוהה הוליד את מהיר הוא אבי אשthon: ³⁷ ואשתון הוליד את בית רפא ואת פסה ואת חנהה אבי עיר נשח אלה אנשי רכה: ³⁸ ובני קנו עתניאל ושריה ובני עתניאל חחת: ³⁹ ומעונתי

לצאנם: ⁴⁰ וימצאו מרעה שמן וטוב והארץ רחבה ידים ושקת ושלוחה כי מן חם הישבים שם לפניהם: ⁴¹ אלף ושבע מאות וששים יציא צבא: ¹⁹ ויעשו מלחמה עם הגנרים ויטור ונפיש ונודב: ²⁰ ויעזרו עליהם ויתנו בידם הגנרים וכל שעמם כי לאלהם זעקו במלחמה ונעתר להם כי בטחו בו: ²¹ וישבו מקניהם גמליהם חמשים אלף וצאן מאותם וחמשים אלף וחמורות אלפים ונפש אדם מאה אלף: ²² כי חללים רבים נפלו כי מהאליהם המלחמה וישבו תחתיהם עד הנלה: ²³ ובני חצי שבט מנשה ישבו הארץ מבשן עד בעל חרמון ושניר ותר חרמון הנה רבו: ²⁴ ואלה ראשיה בית אבותם ועפר וושע ואלייל ועריאל וירמיה והודיה ויחדיאל אנשים גבורי חיל אנשי שמות ראשיהם לבית אבותם: ²⁵ וימעלו באלהי אבותיהם ויוזנו אחרי אלהי עמי הארץ אשר השמיד אליהם מפניהם: ²⁶ ויער אלהי ישראל את רוח פול מלך אשור ואת רוח תלנת פלנסר מלך אשר ויגלם לראובני ולגדי ולהחי שבט מנשה ויבאים להחלחה וחברו והראונדר נזון עד היום הזה:

6 בני לוי נרשון קהת ומරרי: ² ובני קהת עמרם יצחר וחברון וועיאל: ³ ובני עמרם אהרן ומשה ומרים ובני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר: ⁴ אלעזר הוליד את פינחס פינחס הליד את אבישוע: ⁵ ואבישוע הוליד את בקי ובקי הוליד את עז: ⁶ ועוזי הוליד את זרחותה וזרחותה הוליד את מריות: ⁷ מריות הוליד את אמריה ואמריה הוליד את אחיטוב: ⁸ ואחיטוב הוליד את צדוק וצדוק הוליד את אחימען: ⁹ ואחימען הוליד את עזריה ועזריה הוליד את יהנן: ¹⁰ ויהודן הוליד את עזריה הוא אשר כהן בבית אשר בנה שלמה בירושלים: ¹¹ ווילד עזריה את אמריה ואמריה הוליד את אחיטוב: ¹² ואחיטוב הוליד את צדוק וצדוק הוליד את שלום: ¹³ ושלום הוליד את חלקיה וחלקיה הוליד את עזריה: ¹⁴ ועזריה הוליד את שריה ונדוי וחייב מלך ישראל: ¹⁵ בני רואבן ישבו שם עד היום הזה:

5 ובני רואבן בכור ישראל כי הוא הבכור ובחלו יוציא אביו נתנה בכרתו לבני יוסף בן ישראל ולא להתייחס לבכרה: ² כי יהודה גבר באחיו ולנגיד ממנה ופלוא חצرون וכרמי: ³ בני רואבן בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי: ⁴ בני יואל שמעיה בנו נוג בנו שמעי בנו: ⁵ מיכה בנו ראה בנו בעל בנו: ⁶ באראה בנו אשר הנלה תלנת פלנסר מלך אשר הוא נשיא לרואבני: ⁷ ואחיו למשפחתו בהתייחס לתולדותם הרראש ייעאל וזכריהו: ⁸ ובבעל בן עז בנו שמע בין יואל הוא יושב בערדע ועד נבו ובבעל מעון: ⁹ ולמזרחה ישב עד לבוא מדברה למנ הנהר פרת כי מקניהם רבבו בארץ גלעד: ¹⁰ ובימי שאול עשו מלחמה עם הגנרים ויפלו בידם וישבו באלהיהם על כל פניו מזרחה לגלעד: ¹¹ ובני נד לנגדם ישבו בארץ הבשן עד סלכה: ¹² יואל הרראש ושם המשנה יענין ושפט בכשון: ¹³ ואחיהם לבית אבותיהם מיכאל ובני אביהיל בן חורי בן ירוחם גלעד בן מיכאל בן ישיש בן ייחדו בן בוו: ¹⁵ אחיו בן עבדיאל בן גוני ראש לבית אבותם: ¹⁶ וישבו בגלעד בכשון ובכניתה ובכל מגרשי שרוון על תוצאותם: ¹⁷ כלם התיחסו בימי יותם מלך יהודה ובימי ירבעם מלך ישראל: ¹⁸ בני רואבן ונדי וחייב שבט מנשה מן בני חיל אנשים נשאי מן

ושרה הוליד את יהוזדק: ¹⁵ ויהוזדק הילך בהגנות יהוה את יהודה וירושלם ביד נבכדנאצ'ר: ¹⁶ בני לוי גרשם קחת ומරרי: ¹⁷ ואלה שמות בני גרשום לבני ושמי: ¹⁸ ובני קחת עמרם וצחיר ותברון ועזיאל: ¹⁹ בני מררי מחלי ומשי ואלה משפחות הלוי לאבותיהם: ²⁰ לגורשום לבני בנו יחת בנו זמה בנו: ²¹ יוах בנו עדו בנו זרח בנו יתاري בנו: ²² בני קחת עמינדרב בנו קרח בנו אסир בנו: ²³ אלקנה בנו ואביסף בנו ואסир בנו: ²⁴ תחת בנו אוריאל בנו עזיה בנו ושאול בנו: ²⁵ ובני אלקנה עמשי ואחים: ²⁶ אלקנה בנו אלקנה צופי בנו ונחת בנו: ²⁷ אליאב בנו ירחים בנו אלקנה בנו: ²⁸ ובני שמואל הבהיר ושני ואביה: ²⁹ מררי מחלי לבני בנו שמי בנו עזה בנו: ³⁰ שמעא בנו חניה בנו עשה בנו: ³¹ ואלה אשר העמיד דוד על ידי שיר בית יהוה מנוח הארון: ³² וזהו מושתטים לפניו משכן אהל מועד בשיר עד המטה מהחצי מטה חצי מנשה בגורל ערים עשר: בנות שלמה את בית יהוה בירושלים ויעמדו כמשפטם על עבדותם: ³³ ואלה העמדים ובניהם מבני הכהן הימן המשורר בן יואל בן שמואל: ³⁴ בן אלקנה בן ירחים בן אליאל בן תוח: ³⁵ בן ציף בן אלקנה בן מחת בן עמשי: ³⁶ בן אלקנה בן יואל בן עזריה בן צפניה: ³⁷ בן תחת בן אסир בן אביסף בן קרח: ³⁸ בן יצחר בן קחת בן לוי בן ישראל: ³⁹ ואחיו אסף העמד על ימינו אסף בן ברכיהו בן שמואל: ⁴⁰ בן מיכאל בן בעשיה בן מלכיה: ⁴¹ בן אANTI בן זרח בן עדיה: ⁴² בן איתן בן זמה בן שמי: ⁴³ בן יחת בן גרשם בן לוי: ⁴⁴ ובני מררי אחיהם על השמאול איתן בן קישי בן עבדי בן מלוך: ⁴⁵ בן חשביה בן אמץיה בן חלקיה: ⁴⁶ בן אמץיה בן בני בן שמר: ⁴⁷ בן מחלי בן מושי בן מררי בן לוי: ⁴⁸ ואחיהם הלוים נתונים לכל עבודת משכן בית האלים: ⁴⁹ ואהרן ובנוי מקטירים על מזבח העולה ועל מזבח הקטורת קחת הנוטרים: ⁵⁰ ולבני גרשום ממפחחה חי מטה אשר צוה משה עבר האלים: ⁵¹ ואלה בני אהרן אלעזר בןנו פינחס בןנו אבישוע בןנו: ⁵² בקי בני עז בני זרחיה בנו: ⁵³ צדוק בןנו אחימען בנו: ⁵⁴ ואלה מושבותם לטירותם בגבולם לבני אהרן למשפחחת הקתוי כי להם היה הנורל: ⁵⁵ ויתנו להם את חברון בארץ יהודה ואת מגרשיה סביבתייה: ⁵⁶ ואת שדה העיר ואת חצריה נתנו לכלב בן פנה: ⁵⁷ ולבני אהרן נתנו את ערי המקלט את חברון ואת לבנה ואת מגרשיה ואת יתיר ואת אשטעם ואת מגרשיה: ⁵⁸ ואת חילו ואת מגרשיה את דבר ואת מגרשיה: ⁵⁹ ואת עשן ואת מגרשיה ואת בית שם ואת מגרשיה: ⁶⁰ וממטה בנימן את נבע ואת מגרשיה ואת עלמת ואת מגרשיה ואת ענתות ואת מגרשיה כל ערים שלוש עשרה עיר במשפחותיהם: ⁶¹ ولבני קחת הנוטרים ממפחחת המטה מהחצי מטה חצי מנשה בגורל ערים עשר: ⁶² ולבני גרשום למשפחותם ממטה מטה יששכר וממטה אשר וממטה נפתלי וממטה מנשה בבשן ערים שלוש אשרה: ⁶³ לבני מררי למשפחותם ממטה ראנון וממטה נד וממטה זבולון בגורל ערים שתים עשרה: ⁶⁴ ויתנו בני ישראל ללוים את הערים ואת מגרשיהם: ⁶⁵ ויתנו בגורל ממטה בני יהודה וממטה בני שמעון וממטה בני בנימן את הערים האלה אשר יקראו אתם בשמות: ⁶⁶ וממשפחות בני קחת ויהי ערי נבולם ממטה אפרים: ⁶⁷ ויתנו להם את ערי המקלט את שכם ואת מגרשיה בהר אפרים ואת נור ואת מגרשיה: ⁶⁸ ואת יקุมם ואת מגרשיה ואת בית חרונון ואת מגרשיה: ⁶⁹ ואת אילון ואת מגרשיה ואת נת רמן ואת מגרשיה: ⁷⁰ וממחצית מטה מנשה את ענר ואת מגרשיה ואת בלעם ואת מגרשיה למשפחחת לבני נתוניהם לכל עבודת משכן בית האלים: ⁷¹ ואהרן ובנוי מקטירים על מזבח העולה ועל מזבח הקטורת קחת הנוטרים: ⁷² ולבני גרשום ממפחחת חי מטה

מנשה את גולן בבשן ואת מנדרשיה ואת עשתרות ואת מנדרשיה: ²¹ וכן מטה ישבך את קדר ואות מנדרשיה את דברת ואת מנדרשיה: ²² ואת ראמות ואת מנדרשיה ואת עטם ואת מנדרשיה: ²³ ומטה אשר את משל ואת מנדרשיה ואת עבדון ואת מנדרשיה: ²⁴ ואת חוקק ואת מנדרשיה ואת רחוב ואת מנדרשיה: ²⁵ ומטה נפתלי את קדר בגוליל ואת מנדרשיה ואת חמון ואת מנדרשיה את קדרים ואת מנדרשיה ואת מדרון ואת מנדרשיה מטה זבולון את מרנו ואת מנדרשיה את תבור ואת מנדרשיה: ²⁶ ומ עבר לירדן ירחו למורה הירדן מטה ראובן את בצר במדבר ואת מנדרשיה ואת יהצה ואת מנדרשיה: ²⁷ ואת קדרמות ואת מנדרשיה ואת מיפעת מטה אולם ברן אלה בני גלעד בן מכיר בן מנשה: ²⁸ ובני אולם שוכן פרש שם אחיו שרש ובנוי אולם ורכם: ²⁹ ואחיו אלם ברן אלה בני גלעד בן מכיר בן מנשה: ³⁰ ואחיו דמלכת ילדה את אישוד ואת אבעזר ואת מחללה: ³¹ ויהיו בני שמידע אחין ושכם ולקחי ואניעם: ³² ובני אפרים שוחלה וברד בנו ותחת בנו ואלעד בנו ותחת בנו: ³³ וזבד בנו ושותלה בנו ועזר ואלעד והרגnom אגשי נת הנולדים בארץ כי ירדו לקחת את מקניהם: ³⁴ ויתאבל אפרים אביהם ימים רבים ויבאו אחיו לנחמו: ³⁵ ויבא אל אשתו ותחר ותلد בן ויקרא את שמו ברעה כי ברעיה דיווה בביות: ³⁶ ובתו שארה ותבן את בית חורון התחתון ואת העליון ואת און שארה: ³⁷ ורפה בנו ורשף ותלח בנו ותחן בנו: ³⁸ לעדן בנו עמיהוד בנו אלישמע בנו: ³⁹ נון בנו יהושע בנו: ⁴⁰ ואחותם ומשבותם בית אל ובנתיה ולמזרח גערן ולמערב נור ובנתיה ושכם ובנתיה עד עיה ובנתיה: ⁴¹ ועל ידי בני מנשה בית שאן ובנתיה תענך ובנתיה מנדרו ובנתיה דור ובנתיה באלה ישבו בני יוסף בן ישראל: ⁴² בני אשר ימנה ווישׁו וברעה ושרח אחותם: ⁴³ ובני ברעה חבר ומלכיאל הוא אבי ברוזות: ⁴⁴ וחבר הוליד את יפלט ואת שומר ואת חותם ואת שועא אחותם: ⁴⁵ ובני יפלט פסך ובמהל עשות אלה בני יפלט: ⁴⁶ ובן שמר אחיו ורונה יחה וארם: ⁴⁷ ובן הלם אחיו צופח וימנע ושלש עמל: ⁴⁸ בני צופח סוח וחרנפר ושועל וברוי וירמה: ⁴⁹

7 ⁵⁰ ולבני יששכר תולע ופואה ישיב ושמرون ארבעה: ⁵¹ ובוני תולע עז ורפה ויריאל וייחמי ויבשם ושמואל ראשים לבית אבותם לחולע נבו רהי חיל לתלדותם מספרם בימי דוד עשרים ושנים אלף ושמאות: ⁵² ובוני עז יorrhיה ובני יorrhיה מיכאל ועבדיה וואל ישיה חמשה ראשים כלם: ⁵³ ועליהם לתלדותם לבית אבותם נドורי צבא מלכחה שלשים וששה אלף כי הרבו נשים ובנים: ⁵⁴ ואוחיהם לכל משפחות יששכר נבו רהי חילם שמונים ושבעה אלף התיחסם לכל: ⁵⁵ בנימין בלע ובכר ויריעאל שלשה: ⁵⁶ ובוני בלע אצבען ועדי ועוזיאל וירימות ועריזה חמשה ראשי בית אבות נבו רהי חילם והתיחסם עשרים ושנים אלף ושלשים וארכעה: ⁵⁷ ובוני בכר זמורה ויועש ואלייער ואליועני ועמרי וידמות ואביה וענתה ועלמת כל אלה בני בכיר: ⁵⁸ והתחיחסם לתלדותם ראשי בית אבותם נבו רהי חיל עשרים אלף ומאותים: ⁵⁹ ובוני ידייעאל בלהן ובני בלהן יعيش ובנימן ואהוד ובנענה וויתן ותריש ש

בצ'ר והוד ושם ואשלשה ויתרן ובארא: ³⁷ ובני יתרן פנה ופספה וארא: ³⁸ ובני עלא ארח וחניאל ורציא: ³⁹ כל אלה בני אשר ראי' בית האבות ברורים גבוריים ⁴⁰ חילים ראש' הנשיים והתיחסם בצבא במלחמה מספרם אנשים עשרים וששה אלף:

8 ובנימן הוליד את בעל' בכרו אשבל השען ואחרה הבשיש: ² נוחה הרביעי ורפא החמישי: ³ ויהיו בניהם לבלו אדר ונרא ואביהו: ⁴ ואבישוע ונעמן ואחות: ⁵ ונרא ושפופן וחורם: ⁶ ואלה בני אחד אלה הם ראש' אבות לירושבי גבע ויגלום אל מנוחת: ⁷ ונעמן ואחיה ונרא הוא הגולם והוליד את עזא ואת אחיה:

9 וושחררים הוליד בשדה מוואב מן שלחו אותם חושים ואת בעראנסיו: ⁸ ווילד מן חדש אשטו את יוכב ואת צביא ואת מישא ואת מלכים: ¹⁰ ואת יעוץ ואת שכיה ואת מרמה אלה בניו ראי' אבות: ¹¹ ומוחשים הוליד את אבישוב ואת אלפעל: ¹² ובני אלפעל עבר ומשעם ושמד הוא בנה את אונו ואת לד ובנתיה: ¹³ ווברעה את יושבי גת: ¹⁴ ואחיו שק וירמות: ¹⁵ זובדיה וערד ועדר: ¹⁶ ומיכאל יישפה ויוחא בני בריה: ¹⁷ זובדיה ומשלם וחיקוי וחבר: ¹⁸ וישראל זיוליה ויוכב בני אלפעל: ¹⁹ ויקים זכריו זובדי: ²⁰ ואלייען וצלחוי ואליאל: ²¹ זובדיה ובראה ושמורת בני שמעי: ²² ויישפן ועבר ואליאל: ²³ ועבדון זכריו וחנן: ²⁴ וחנניה ועילם ועתתיה: ²⁵ זיפידיה ופניאל בני שק: ²⁶ ושמשרי וחרדרה ועתליה: ²⁷ ויעדרה ואליה זכריו בני ירחם: ²⁸ אלה ראש' אבות לתולדותם ראש'ים אלה ישבו בירושלם: ²⁹ ובנבען ישבו אבי נבען שם אשטו מעכה: ³⁰ ובנו הבכור עבדון וצורך וקיש ובעל ננדב: ³¹ ונדרור ואחיו זכר: ³² ומקלות הוליד את שמאח ואף המה ננד' אחים ישבו בירושלם עם אחיהם: ³³ ונר הוליד את קיש וקיש הוליד את שאול ושאלול הוליד את יהונתן ואת מלכי שוע ואת אבינדר ואת אשבעל: ³⁴ ובן יהונתן מריב בעל' ומריב בעל' הוליד את מיכה: ³⁵ ובני מיכה פיתון מלך ותארע ואחו: ³⁶ ואחו הוליד את יהודה ויהודה הוליד את עלמת ואת עצמות ואת זמרי זומריו הוליד את מוצא: ³⁷ ומוצא הוליד את בנעא רפה בנו אלעsha בנו אצל בנו: ³⁸ ולאלל ששה בנים ואלה שמותם עורייקם בכרכו ויישמעאל וshedriaה ועדריה ותנן כל אלה בניו אצל: ³⁹ ובני עשך אחיו אלום בכרכו יعيش השני ואליפלט השלישי: ⁴⁰ וייהו בני אלום אנשים נברוי חיל דרכיו קשת ומרבים בנים ובני בנים מה וחמשים כל אלה מבני בנימן:

עם אחיהם: ³⁹ ונגר הוליד את קיש וקיש הוליד את שאל ושאל הוליד את יהונתן ואת מלכי שיע ואת אבינדר ואת אשבעל: ⁴⁰ ובן יהונתן מריב בעל ומרי בעל הוליד את מיכה: ⁴¹ ובני מיכה פיתון ומלך ותחרע: ⁴² ואחו הוליד את יערה ויערה הוליד את מלך עלםת ואת עזמות ואת זמרי זמרי הוליד את מוצא: ⁴³ ומוצא הוליד את בנעא וריפה בנו אלעשה בנו אצל בנו: ⁴⁴ ולאצל ששה בנים ואלה שמות עוריים בכרכו ושמעאל ו Shepard ו עבריה ו עבריה ו נתן אלה בנו אצל: ⁴⁵

10 ופלשתים נלחמו בישראל וניס איש ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים בהר גלבע: ² וירבקו פלשתים אחריו שאל ואחריו בנוו ויכו פלשתים את יונתן ואת אבינדר ואת מלכי שוע בני שאול: ³ ותחבר המלחמה על שאל וימצאהו המורדים בקש ויחל מן הירורים: ⁴ ויאמר שאל אל נשא כליו שלף חרבד ודקני בה פן יבוא העדרלים האלה והתעללו כי ולא אבה נשא כליו כי ירא מادر ויקח שאל את החרב ויפל עלייה: ⁵ וירא נשא כליו כי מטה שאל ויפל גם הוא על החרב יימת: ⁶ וימת שאל ושלשת בניו וככל ביתו ייחדו מתה: ⁷ ויראו כל איש ישראל אשר בעמק כי נסו וכי מתו שאל ובינוי ויעצבו עיריהם וינסו ויבאו פלשתים וישבו בהם: ⁸ ויהי ממחרת ויבאו פלשתים לפשط את החללים וימצאו את שאל ואת בניו נפלים בהר גלבע: ⁹ וויפשיטו וישאו את ראשו ואת כליו וישלחו בארץ פלשתים סביב לبشر את עצביהם ואת העם: ¹⁰ ווישימו את כליו בית אלハイם ואת נלנלו תקשו בית דגון: ¹¹ ווישמעו כל יביש גלעד את כל אשר עשו פלשתים לשאול: ¹² ויקומו כל איש חיל וישאו את גופת שאל ואת גופת בניו ויביאום יבישה ויקברו את עצמותיהם תחת האלה ביבש ויצומו שבעת ימים: ¹³ וימת שאל במעלו אשר מעלה ביהוה על דבר יהוה

בן שמעיה בן גלל בן יdotzon וברכיה בן אסא בן אלקנה היושב בחצר נטופתי: ¹⁷ והשערם שלום ועקב וטמן ואחימן ואחיהם שלום הראש: ¹⁸ ועד הנה בשער המלך מזרחה המה השערם למחנות בני לוי: ¹⁹ ושלום בן קוראן בן אביסף בן קרח ואחיו לבית אביו הקרים על מלאכת העבודה שMRI המבוא: הספים לאهل ואבותיהם על מהנה יהוה שמורי המבואה: ²⁰ ופינחס בן אלעזר נגיד היה עליהם לפנים יהוה עמו: ²¹ זכריה בן משלמיה שער פתח לאهل מועד:

22 כלם הברורים לשערם בספים מאתים ושנים עשר מהה בחצריהם התיחסם המה יסד דוד ושמואל הראה באמונות: ²³ והם ובניהם על השערם לבית יהוה לבית האהיל למשמרות: ²⁴ לארכע רוחות יהיו השערם מזרח ימה צפונה ונגביה: ²⁵ ואחיהם בחצריהם לבוא לשבעת הימים מעת אל עת אלה: ²⁶ כי באמונה המה ארבעת גברי השערם הם הליים והיו על הלשכות ועל האוצרות בית האלהים: ²⁷ וסבירות בית האלים ילינו כי עליהם משמרת והם על המפתח ולבקר לבקר: ²⁸ ומהם על כל היעבודה כי במספר יבאים ובמספר יוצאים: ²⁹ ומהם ממנין על הכלים ועל כל כל הקדש ועל הסלת והיין והשמן והלבונה והבשימים: ³⁰ ומן בני הכהנים רקחו המוקחת לבשימים: ³¹ ומתחיה מן הליים הוא הבכור שלם הקרחי באמונה על מעשה החבתים: ³² ומן בני הקרחי מון אהיהם על לחם המעדת להכין שבת שבת: ³³ ואלה המשרדים ראשי אבות לליום בלשכת פשירום כי יומם ולילה עליהם במלאה: ³⁴ אלה ראשי האבות לליום לתולדותם ראשי אלה ישבו בירושלים: ³⁵ ובגבעון ישבו אבי גבעון יעוזל ושם אשתו מעה: ³⁶ ובנו הבכור עבדון וצור וקיש ובעל נר ונרב: ³⁷ ונדור ואחיו זכריה ומקלות: ³⁸ ומקלה חוליד את שמאם ואף הם נגר אחים ישבו בירושלים

אשר בשער :¹⁸ ויבקעו השלשה במחנה פלשתים ויאבו מים מבור בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דוד ולא אבה רoid לשחותם וינסך אתם ליהוה:¹⁹ ויאמר חיללה לי מלאהי מעשות זאת הדם האנשים האלה אשתה בנפשותם כי בנפשותם הביאום ולא אבה לשחותם אלה עשו שלשת הגברים:²⁰ ואבשיachi יואב הוא היה ראש השלושה והוא עורך את חניתו על שלש מאות חיל ולא שם בשלושה:²¹ מן השלושה בשנים נכבד וייה להם לשר ועד השלושה לא בא:²² בניה בן יהודע בן איש חיל רב פעלים מן קבצאל הוא הכה את שני אריאל מואב והוא ירד והכה את הארי בתוכה בדור ביום השלג:²³ והוא הכה את האיש המצרי איש מדה חמץ באמה וביד המצרי חנית כמנור ארנים יירד אליו בשפט ויונול את החנית מיד המצרי ויהרגנו בחניתו:²⁴ אלה עשה בנינו בן יהודע ולו שם בשלשה הגברים:²⁵ מן השלושים הננו נכבד הוא ועל השלשה לא בא וישמו דוד על משמעו:²⁶ ונבורי החולמים עשה אלachi יואב אלחנן בן דודו מבית לחם:²⁷ שמוט ההרורי חילן הפלוני:²⁸ עירא בן עקש התקועיabicour הענתומי:²⁹ סבci החשתי עילי האחווי:³⁰ מהרי גנטפי חילד בן בענה הנטופתי:³¹ איתי בן ריבי מנבעת בני בנימן בניה הפרעתני:³² חורי מנהלי נש אbial הערבתי:³³ עצמות הבהירמי אליחבא השעלבני:³⁴ בני השם הנזוני יונתן בן שאה החררי:³⁵ אחיאם בן שכר החררי אליפל בן אור:³⁶ חperf המכרתי אחיה הפלוני:³⁷ חצרו הכרמלי נעריו בן אובי:³⁸ יואל אחיו נתן מבחר בן תגרי:³⁹ צלק העמוני נהרי הברתי נשא כלוי יואב בן צדריה:⁴⁰ עירא היתרי גרב היתרי:⁴¹ אוריה החתי זבד בן אחלי:⁴² עדינה בן שיזא הרואבני ראש לרואבני ועליו שלושים:⁴³ חנן בן מעכה ווישפט המתני:⁴⁴ עזיא העשתריו שמע ויעויאל

אשר לא שמר ונמ לسؤال באוב לדירוש:¹⁴ ולא דרש בהוה וימיתחו ויסב את המלווה לדוד בן ישו:
11 ויקבצו כל ישראל אל דוד חברונה לאמר הנה עצמן ובשרך אנחנו: 2 נס חמול נס שלשם נס בהיות שאול מלך אתה המוציא וה מביא את ישראל ויאמר יהוה אלהיך לך אתה תרעא את עמי את ישראל ואתה תהיה נגיד על עמי ישראל: 3 ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם דוד ברית בחברון לפני יהוה ווישחו את דוד למלך על ישראל כדבר יהוה ביד שמואל:⁴ וילך דוד וכל ישראל ירושלם היא יבוס ושם היבוס ישבי הארץ:⁵ ויאמרו ישבי יבוס לדוד לא תבוא הנה וילך דוד את מצחת ציון היא עיר דוד:⁶ ויאמר דוד בכל מכח יבוסי ישבו לדוד לא בראש ולשכ ויעל בראשונה יואב בן צרואה וייה לראש:⁷ ויבש דוד בצד עליון קראו לו עיר דוד:⁸ ויבן העיר מסביב מן המלויא ועד הסביב ויואב יהוה את שאר העיר:⁹ וילך דוד הлок ונדרל יהוה צבאות עמו:¹⁰ ואלה ראשי הגברים אשר לדוד המתחזקים עמו במלכותם עם כל ישראל להמליכו כדבר יהוה על ישראל:¹¹ ואלה מספר הגברים אשר לדוד ישבעם בן חכמוני ראש השלושים הוא עורך את חניתו על שלש מאות חיל בפעם אחת:¹² ואחריו אלעזר בן דודו האחווי הוא בשלשה הגברים:¹³ הוא היה עם דוד בפס דמים ווהפלשתים נאספו שם למלחמה ותהי חילכת השדה מלאה שעורים והעם נסו מפני פלשתים:¹⁴ וויתיצבו בתוכה חילקה ויצילה ויכו את פלשתים ווישע יהוה תשועה נדולה:¹⁵ וירדו שלושה מן השלושים ראש על הצר אל דוד אל מערת עדלים ומחנה פלשתים חנה בעמק רפאים:¹⁶ ודוד או במצודה ונציב פלשתים או בכית לחם:¹⁷ ויהתאו דוד ויאמר מי ישני מים מבור בית לחם

אדני שאל: ²⁰ בלבתו אל ציקלון נפלו עליו ממנשה עדנה ווובד יידיעאל ומיכאל ווובד אלהו וצלהי ראש האלפים אשר למנשה: ²¹ והמה עזרו עם דוד על הגדור כי גבורי חיל כלם והוא שרים בצבא: ²² כי לעת יום ביום יבוא על דוד לעוזרו עד למגננה נדול כמגננה אלהים: ²³ ואלה מספרי ראשי הלחין לצבא באו על דוד חברונה להסביר מלכות שאל אליו כפי יהוה: ²⁴ בני יהודה נשאי צנה ורמח ששת אלפיים ושמונה מאות חלוצי צבא: ²⁵ מן בני שמעון גבורי חיל לצבא שבעת אלפיים ומאה: ²⁶ מן בני הלו ארבעת אלפיים ושש מאות: ²⁷ ויהודע הנגיד לאהרן ועמו שלשת אלפיים ושבע מאות: ²⁸ וצדוק נער נבור חיל ובית אביו שרים עשרים ושנים: ²⁹ ומן בני בנימן אחיו שאל שלשת אלפיים ועד הנה מרביתם שמורים משמרת בית שאל: ³⁰ וכן בני אפרים עשרים אלף ושמונה מאות גבורי חיל אנשי שמות לבית אבותם: ³¹ ומהצטי מטה מנשה שמונה עשר אלף אשר נקבעו בשמות לבוא להמליך את דוד: ³² ומבני יששכר יודעי בינה לעתים לדעת מה יעשה ישראל ראשיהם מאותים וככל אחיהם על פיהם: ³³ מובלון יצאי צבא ערבי מלחמה בכל צלי מלחמה חמשים אלף ולעד בלآل לב וללב: ³⁴ ומונפתלי שרים אלף ועםם בצנה וחנית שלשים ושבעה אלף: ³⁵ וכן הדני ערבי מלחמה שרים ושמונה אלף ושש מאות: ³⁶ ומאשר יצאי צבא לעדר מלחמה ארבעים אלף: ³⁷ וממעבר לירדן מן הרואני והנדי והצוי שבט מנשה בכל צלי צבא מלחמה מה ווערים אלף: ³⁸ כל אלה אנשי מלחמה עדרי מערכת בלבב שלם באו חברונה להמליך את דוד על כל ישראל וגם כל שרית ישראל לב אחד להמלך את דוד: ³⁹ ויהיו שם עם דוד ימים שלושה אקלים ושותים כי הכנינו להם אחיהם: ⁴⁰ וגם קרובים אליהם עד יששכר זבולון ונפתלי מביאים בעצה שלחחו סרני פלשטים לאמור בראשינו יפול אל

בני חותם הערערי: ⁴⁵ ירידעאל בן שמרי יהח אחים התיצי: ⁴⁶ אליאל המחומים ויריביו וירושה בני אלעט וייתהה המואבי: ⁴⁷ אליאל ועובד ויישיאל המצביה: **12** אלה הבאים אל דוד לציילן עוד עזיר מפני שאל בן קיש והמה בגבוריים עורי המלחמה: ² נשקי קשת מימיינס ומשמאלים באבנים ובחצים בקשת מהי שאל מבניין: ³ הראש אחיעזר וויאש בני השמעה הנבעתי ויוואל ופלט בני עומות וברכה ויודה הענתתי: ⁴ וושמעיה הנבעוני נבור בשלשים ועל השלשים וירימה ויחזיאל וווחנן ווובד הנדרתי: ⁵ אלעוזו וירימות ובעליה ושורא וווער ווישבעם הקרחים: ⁶ אלקנה ווישחו ועזראל וווער ווישבעם הקרחים: ⁷ ווועאללה וובדיה בני ירחם מן הגדור: ⁸ ומן הגדי נבדלו אל דוד למצד מדברה גברי החיל אנשי צבא למלחמה ערבי צנה ורמח ופני אריה פניהם וכצבאים על ההרים למהר: ⁹ עוזר הראש עבדיה השני אליאב השלישי: ¹⁰ משמנה הרביעי ירימה החמשי: ¹¹ עתי הששי אליאל השבעי: ¹² יהונן השמיini אלזבד החשייע: ¹³ ירמיהו העשרי מככני עשתי עשר: ¹⁴ אלה מבני נד ראש הצבא אחד למאה הקטע והנדול לאף: ¹⁵ אלה הם אשר עברו את הירדן בחדרש הראשון והוא ממלא על כל נגידתו וביריחו את כל העמקים למורח ולמערב: ¹⁶ ויבאו מן בני בנימן ויודה עד למצד לדוד: ¹⁷ ויצא דוד לפניהם ויען ויאמר להם אם לשלום באתם אליו לעזרני היהה לי עליכם לבב ליחד ואם לרמותני לצרי ולא חמס בכפי ירא אלהי אבותינו וויכח: ¹⁸ ורוח לבשה את עמשי ראש השלושים לך דוד ועמך בן יש שלם שלום לך ושלום לעזרך כי עזרך אלהיך ויקבלם דוד וויתגנם בראשי הגדור: ¹⁹ וממנשה נפלו על דוד בכאו עם פלשתים על שאל למלחמה ולא עוזרם כי בעצה שלחחו סרני פלשטים לאמור בראשינו יפול אל

למעלה מלכותו בעבור עמו ישראל: 3 ויקח דוד
עוד נשים בירושלם וולד דוד עוד בנים ובנות:
4 ואלה שמות הילודים אשר היו לו בירושלם שמוע
ושובב נתן ושלמה: 5 ויבחר ואלישע ואלפלט:
6 ונגה ונגה ופייע: 7 ואליישמע ובעלידע ואליפלט:
8 ויושמו פלשתים כי גנשח דוד למלך על כל
ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דוד ויושם
דוד ויצא לפניהם: 9 ופלשתים באו ויפשטו בעמק
רפאים: 10 וישאל דוד באלhim לאמר האלהה על
פלשתים ונתחם בידייו ויאמר לו יהוה עליה וגנתה
בידך: 11 ויעלו בבעל פרצים ויכם שם דוד ויאמר
דוד פרץ האלהום את אובי בידי כפרץ מים על כן
קראו שם המקום ההוא בעל פרצים: 12 ויעבו שם
את אלהיהם ויאמר דוד וישראל באש: 13 ויסיפו עוד
פלשתים ויפשטו בעמק: 14 וישאל עוד דוד באלhim
ויאמר לו אלהים לא תעלה אחריהם הסב מעלייהם
ובאת להם ממול הבכאים: 15 ויהיו כשמוך את קול
הצדעה בראשי הבכאים או תצא במלחמה כי יציא
ההלים לפניו להכות את מנה פלשתים: 16 ויעש
דוד כאשר צווה האלהים ויכו את מנה פלשתים
מנבעון ועד נורה: 17 ויצא שם דוד בכל הארץ
ויהוה נתן את פחדו על כל הגנים:

15 ויעש לו בתים בעיר דוד ויכן מקום לארון
ההלים ויט לו אהל: 2 או אמר דוד לא לשאת את
ארון ההלים כי אם הלוים כי בסחר יהוה לשאת
את ארון יהוה ולשרתו עד עולם: 3 ויקhal דוד את כל
ישראל אל ירושלם להעלות את ארון יהוה אל מקומו
אשר הכנין לו: 4 ויאסף דוד את בני אהרן ואת הליים:
5 לבני קהת אוריאל השר ואחיו מאה ועשרים: 6 לבני
מררי עשו השר ואחיו מאהים ועשרים: 7 לבני
נרשום יואל השר ואחיו מאה ושלשים: 8 לבני אליצפן
שמעיה השר ואחיו מאתיים: 9 לבני חברון אליאל השר

לחם בחמורים ובגמלים ובפרדס ובקבר מאכל
כמה דבלים וצמוקים ויין ושמן ובקר וצאן לרבי כי
שמחה בישראל:

13 ויעץ דוד עם שרי האלפים והמאות לכל
נגיד: 2 ויאמר דוד לכל קהל ישראל אם עלייכם טוב
ומן יהוה אלהינו נפרצה נשלה על אחינו התשארים
בכל ארצות ישראל ועםם הכהנים והלוים בערי
מנדרשים ויקבצו אליו: 3 ונכח את ארון אלהינו
אלינו כי לא דרשנו בימי שאול: 4 ויאמרו כל הקהל
לעתות כן כי ישר הדבר בעניין כל העם: 5 ויקhal
דוד את כל ישראל מן שיחור מצרים ועד לבוא חמת
להביא את ארון האלהים מקרית עירם: 6 ויעל דוד
וכל ישראל בעלתה אל קריית ערים אשר ליהודה
להעלות משם את ארון האלהים יהוה יושב הכרובים
אשר נקרא שם: 7 וירכיבו את ארון האלהים על
ענלה חדשה מבית אבינדר ועזא ואחיו נהנים בענלה:
8 ודוד וכל ישראל משחכים לפני האלהים בכל
עו ובשירים ובכתרות ובנכילים ובתפקידים ובמצחיתים
ובחצצחות: 9 ויבאו עד נרן כידן וישלח עזא את
ידו לאחיו את הארון כי שמו הבקר: 10 ויהר אף
יהוה בעזא ויכחו על אשר שלח ידו על הארון יימת
שם לפני האלהים: 11 ויהר לדוד כי פרץ יהוה פרץ
בעזא ויקרא למקום ההוא פרץ עזא עד היום הזה:
12 וירא דוד את האלהים ביום ההוא לא אמר היה
אביא אליו את ארון האלהים: 13 ולא הסיר דוד
את הארון אליו אל עיר דוד ויתהו אל בית עבד
אדם הנתי: 14 וישב ארון האלהים עם בית עבד אדם
בביתו שלשה חדשים ויברך יהוה את בית עבד אדם
ואת כל אשר לו:

14 וישלח חירם מלך צר מלאכים אל דוד
ועצאי ארזים וחרשי קויר וחרשי עצים לבנות לו בית:
2 וידע דוד כי הכנינו יהוה למלך על ישראל כי נשאה

ואהיו שמות: 10 לבני עזיאל עמידרב השר ואחיו מהה ושנים עשר: 11 וויקרא דוד לצדוק ולאביהר הכהנים וללויים לאורייאל עשה ויואל שמעה ואלייאל ועמנידב: 12 ויאמר להם אתם ראש האבות ללוים התקדשו אתם ואחיכם והעליתם את ארון יהוה אלהי ישראאל אל הכהנות לו: 13 כי למבראהונה לא אתם פרץ יהוה אלהינו בנו כי לא דרשנו כמשפט: 14 וויתקדש הכהנים וחלוים להעלות את ארון יהוה אלהי ישראאל: 15 וישאו בני הלוים את ארון הלהים כאשר צוה משה בדבר יהוה בכתף במתות עליהם: 16 ויאמר דוד לשרוי הלוים להעמיד את אחיהם המשדרים בכלי שיר נבלים וככורות ומצלטיםashi את הימן בן יואל ומון אחיו אסף בן ברכיהו ומון בני מרדי אחיהם איתן בן קושיהו: 18 ועםם אחיהם אליאב ובניהם ויעזיאל ושמירמות ויחיאל וענין המשנים זכריהו בן ויעזיאל ושמירמות ויחיאל וענין אליאב ובניהם ומעשיהו ומתתיהו ואליפלחו ומקנינוו ועבד אדם ויעיאל השלעים: 19 והמשדרים הימן אסף ואיתן במצלטים נחתה להשמייע: 20 זכריה ועוזיאל ושמירמות ויחיאל וענין ואליאב ומעשיהו ובניהם נבלים עלعلمות: 21 ומתתיהו ואליפלחו ומקנינוו ועבד אדם ויעיאל ועוזיהו בככורות על השמונית לנצח: 22 וככניתו שר הלוים במשיא יסר במשא כי מבין הו: 23 וברכיה ואלקנה שעדרים לארון: 24 ושבניתו ויושפט ונתנאל ועמשי זכריהו ובניהם ואלייזר הכהנים מחצרים בחצירות לפני ארון: 25 ויהי דוד וזקן ישראאל ושרי אלפיים ההלכים להעלות את ארון בריות יהוה מן בית עבד אדם בשמה: 26 ויהי בעזר הלהים את הלוים נשאי ארון ברית יהוה ויזבחו שבעה פרים ושבעה אילים: 27 ודודיד מכרבב במעיל בוין וכל הלוים הנשאים את הארון

מיום אל יום ישועתו: ²⁴ ספרו בנוים את כבورو בכל העמים נפלאתו: ²⁵ כי גודל יהוה ומhalbן מאר ונורא לשbeta: ²⁶ כי לא ישבי בבית מון הום אשר העלית הוא על כל אלהים: ²⁷ הוד והדר לפניו עז וחדרה את ישראל עד היום הזה ואהיה מאהל אל אהל ויהוה שמיים עשה: ²⁸ הבו ליהוה משפחות עמיים הבו ליהוה במקמו: ²⁹ הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנהה ובאו כבוד ועז: ³⁰ הבו ליהוה השתחוו ליהוה בהדרת קדש: ³¹ חילו לפני הארץ אף תכון תבל בל חמות: ³² ישמהו השמיים כל הארץ ותגלו הארץ ויאמרו בגויים יהוה מלך: ³³ רעםם הים ומלוואו יעלץ השדה וכל אשר בו: ³⁴ או ירננו עצי העיר לפני יהוה כי בא לשפט את הארץ: ³⁵ הודה ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: ³⁶ ואמרו הוישענו אלהי ישענו וקצנו והצילנו מן הנזום להדרות לשם קדש להשתבח בתהלהך: ³⁷ ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ויאמרו כל העם אמן והלל ליהוה: ³⁸ ויעזב שם לפני ארון ברית יהוה לאסף ולאחיו לשרת לפני הארון תמיד לדבר יום ביום: ³⁹ ויעבד אדם ואחיהם ששים ושמונה ועבד אדם בן ידיותן וחסה לשעריהם: ⁴⁰ ואת צדוק הכהן והכינויים לפני מישכן יהוה בכמה אשר בנבעון: ⁴¹ להעלות עלות ליהוה על מזבח העלה תמיד לבקר ולערכ ולכל הכתוב בתורת יהוה אשר צוה על ישראל: ⁴² ועתהם הימן וידותון חצירות ומצלחים למשמעים אשר נקבעו בשמות להדרות ליהוה כי לעולם חסדו: ⁴³ וילכו כל כל ישראל ישב לפני יהוה והוא אמר מני אין יהוה אלהים וכי הבית כי היבאתני עד הולם: ⁴⁴ ותקtan זאת בעניך אליהם ותדבר על בית עבדך למרחוק וראתני כתור האדם המעלה יהוה אלהים: ⁴⁵ מה יוסיף עוד דוד ישב לפני יהוה ויאמר מני אין יהוה אלהים וכי יהוה בעבר עבדך וככלך עשית את כל הנדולה זאת להודיע את כל הגדלות: ⁴⁶ יהוה אין כמוך ואין אליהם זולתך בכל אשר שמענו באזינו: ⁴⁷ וממי כעמך ישראל גוי אחד בארץ אשר הלק האלים לפדות לו עם לשום לך שם נדלות ונראות לנרש מפני עמק

17 יהי כאשר ישב דוד בביתו ויאמר דוד אל נתן הנביה הנה אני ישב בבית הארים וארון ברית יהוה תחת ירידות: ² ויאמר נתן אל דוד כל אשר בלבך עשה כי האלים עמך: ³ ויהי בלילה ההוא ויהי דבר אלהים אל נתן לאמר: ⁴ לך ואמרת אל

אשר פדרית ממזרים נויים: ²² ותתן את עמק ישראל לך לעם עד עולם ואתה יהוה היה להם לאליהם: המלך שמוña עשר אלף: ²³ ווישם באדם נציבים ועתה יהוה הרבר אשר דברת על עברך ועל ביתו כי יאמן עד עולם ועשה כאשר דברת: ²⁴ ויאמן וינדל בכל אשר הlek: ²⁵ וימליך דוד על כל ישראל וכי יאמן עד עולם שפה מושפט וצדקה לכל עמו: ²⁶ ויוואב בן צריה על הצבאה ויהושפט בן אחילוד מזיכיר: ²⁷ וצדוק בן אחיטוב ואבימלך בן אביהטר כהנים ושושא סופר: ²⁸ ובניהם בין יהודיע על הכרתי והפלתי ובני דוד הראשונים ליד המלך:

19 ויהי אחרי כן וימת נחש מלך בני עמון וימליך בני תחתיו: ² ויאמר דוד אעשה חסד עם חננו בן

נחש כי עשה אבי עמי חסד ויישלח דוד מלכים לנחמו על אביו ויבאו עבדיו דוד אל ארץ בני עמון אל חננו להחמו: ³ ויאמרו שרוי בני עמון לחנון המכבד דוד את אביך בעיניך כי שלח לך מנהימים הללו בעבור לחקר ולהפק ולרדן הארץ בא עבדיו אלקיך: ⁴ ויהח חננו את עבדיו דוד ויגלחם ויכרת את מדויות הרכב ויתור ממנו מה רכב: ⁵ וילכו ונידנו לדוד בחצי עד המפשעה וישראל: ⁶ וילכו ונידנו לדוד על האנשים וישלחו لكمאותם כי היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירוחו עד אשר יצמה זקנכם ושבתם: ⁷ ויראו בני עמון כי התבאשו עם דוד וישלחו חננו ובני עמון אלף ככר כסף לשכר להם מן ארם נהרים ומן ארם מעכה ומזכובה רכב ופרשיות:

בכל אשר הlek: ⁸ ויקח דוד את שלטי הזהב אשר היו על עבדיו הדרוזר ויבאים ירושלים: ⁹ ומטבחת ומכוון ערי הדרוזר לקח דוד נחשת רבה מאד בה עשה שלמה את ים הנחשת ואת העמודים ואת כל עasz נאספו מעריהם ויבאו למלחה: ¹⁰ וישמע דוד וישלח את יואב ואת כל צבא הגבורים: ¹¹ ויצאו בני עמון מעה ויבחר מלחה פתח העיר והמלאכים אשר באו לבדים ושדה: ¹² ווירא יואב כי היתהפני המלחמה אליו בניהם ואחר ויבחר מכל בחור בישראל ויערך לקרבאת ארם: ¹³ ובאות יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערכו מכל הגנים מארם וממו庵 ו מבני עמון ומפלשטים לקרבאת בני עמון: ¹⁴ ויאמר אם תחוך מנני ארם והיית

אשר פדרית ממזרים נויים: ²² ותתן את עמק ישראל אלהים לארם יהוה צבאות אלהי ישראל שמא עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהי ישראל אלהים לישראל ובית דוד עבדך נכון לפניו: ²⁵ כי אתה אלהי גלית את אין עבדך לבנות לו בית על כן מצא עבדך להתפלל לפניו: ²⁶ ועתה יהוה אתה הוא אלהים ותדבר על עבדך הטובה הזאת: ²⁷ ועתה הואלת לברך את בית עבדך להיות לעולם לפניו כי אתה יהוה ברכת וمبرך לעולם:

18 ויהי אחרי כן ויך דוד את פלשתים ויכנעם ויהח את נת ובוניה מיד פלשטים: ² ויך את מו庵 ויהיו מו庵 עבדים לדוד נשאי מנהה: ³ ויך דוד את הדרוזר מלך צובה חמתה בלבתו להציב ידו בנהר פרת: ⁴ וילבד דוד ממנה אלף רכב ושבعة אלפיים פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את כל הרכב ויתור ממנו מה רכב: ⁵ ויבא ארם דרמשק לעוזר להדרוזר מלך צובה ויך דוד באדם עשרים ושנים אלף איש: ⁶ וישם דוד באדם דרמשק ויהו ארם לדוד עבדים נשאי מנהה ויושע יהוה לדוד ארם דרמשק נושא מנהה ויבא ארם דרמשק ויהו לדוד בכל אשר הlek: ⁷ ויקח דוד את שלטי הזהב אשר היו על עבדיו הדרוזר ויבאים ירושלים: ⁸ ומטבחת ומכוון ערי הדרוזר לקח דוד נחשת רבה מאד בה עשה שלמה את ים הנחשת ואת העמודים ואת כל עasz נאספו מעריהם ויבאו למלחה: ⁹ וישמע דוד את כל חיל הדרוזר תעוז מלך צובה: ¹⁰ וישליח את הדורות בנו אל המלך דוד לשאול לו לשлом ולברכו על אשר נלחם בהדרוזר ויכחו כי איש מלחמות תעוז היה הדרוזר וכל כל זהב וכסף נחשת: ¹¹ וכן אתם הקדיש המלך דוד ליהוה עם הכסף והזהב אשר נשא מכל הגנים מארם וממו庵 ו מבני עמון ומפלשטים

21 ויעמד שטן על ישראל ויסת את דוד למלנות את ישראל: ² ויאמר דוד אל יואב ואל שר העם לכט ספרו את ישראל מבאר שבע ועד דן והביאו אליו ואדעה את מספרם: ³ ויאמר יואב יוסף יהוה על עמו כמה פעמים הלא אדרני המלך כלם לאדרני לעבדים למה יבקש זאת אדרני למה יהיה לאשמה לישראל: ⁴ ודבר המלך חזק על יואב ויצא יואב ויתהלך בכל ישראל ובא ירושלם: ⁵ ויתן יואב את מספר מפקד העם אל דוד ויהי כל ישראל אלף אלפיים ומאה אלף איש שלף חרב ויהודה ארבע מאות אלףים ומאה אלף איש שלף חרב: ⁶ ולווי ובנימן לא פקד בתוכם כי נתבע דבר המלך את יואב: ⁷ וירע בעני האלהים על הדבר הזה ויר את ישראל: ⁸ ויאמר דוד אל האלהים חטאתי מאד אשר עשיתו את הדבר הזה ועתה העבר נא את עון עבדך כי נסכלתי מאד: ⁹ וידבר יהוה אל נד חזות דוד לאמור: ¹⁰ לך ורברת אל דוד לאמר כה אמר יהוה שלוש אני נתה عليك בחר לך אחת מהנה ועשה לך: ¹¹ ויבא נד אל דוד ויאמר לו כה אמר יהוה קבל לך: ¹² אם שלוש שנים רעב ואם שלשה חרדשים נספה מפני צדיק וחרב אויבך למשנת ואם שלשת ימים חרב יהוה ודבר באرض ומלאך יהוה משחית בכל גבול ישראל ועתה ראה מה אשיב את שלוחיו דבר: ¹³ ויאמר דוד אל נד צר לי מאד אפלה נא ביד יהוה כי רכבים רחמי מאד וביד אדם אל אלף: ¹⁴ ויתן יהוה דבר בישראל ויפל מישראל שבעים אלף איש: ¹⁵ וישלח האלים מלאך לירושלים לחשיתה וכחשיתה ראה יהוה יונחים על הרעה ויאמר למלאך המשחית רב עתה הרף ידק ומלאך יהוה עמד עם גרשן ארנן היבוסי: ¹⁶ וישא דוד את עניינו וירא את מלאך יהוה עמד בין הארץ ובין השמים וחרבו שלופה בידו נטויה על ירושלם ויפל דוד וחוקנים מכתים בשקים על ביד דוד וביד עבדיו:

לי להושאה ואם בני עמון יחזקו מפק והושעתי: ¹³ חזק ונתחזקה بعد עמנון ובعد ערי אלהינו ויוהה הטוב בעיני יעשה: ¹⁴ ויגש יואב והעם אשר עמו לפני ארם למלחמה וינוסו מפניו: ¹⁵ ובני עמון ראו כי נס ארם וינוסו גם הם מפני אבשי אחיו ויבאו העירה ויבא יואב ירושלם: ¹⁶ וירא ארם כי נגפו לפני ישראל וישלחו מלאים וויצו את ארם אשר מעבר הנהר ושופך שר צבא הדודער לפניהם: ¹⁷ וינד לדוד ויאסף את כל ישראל ויעבר הירדן ויבא אלהים ויערכ אלהים ויערכ דוד לקראת ארם מלחמה וילחמו עמו: ¹⁸ וינס ארם מלפני ישראל ויהרג דוד מארם שבעת אלפיים רכב וארבעים אלף איש רגלי ואת שופך שר הצבא המית: ¹⁹ ויראו עבדיו הדודער כי נגפו לפני ישראל וישלימו עם דוד ויעבדו ולא אבה ארם להושיע את בני עמון עוד:

20 ויהי לעת תשובה השנה לעת צאת המלכים ויינהו יואב את חיל הצבא וישחת את ארץ בני עמון ויבא ויצר את רבה ודוד ישב בירושלים ויך יואב את רבה וירסה: ² ויקח דוד את עתרת מלכים מעל ראשו וימצא משקל ככר זהב ובה אבן יקרה ותהי על ראש דוד ושלל העיר הוציאה הרבה מאד: ³ ואת העם אשר בה הוציאו וישר במגירה ובחരיצי הברזל ובמגירות ובן יעשה דוד לכל ערי בני עמון וישב דוד וכל העם ירושלם: ⁴ ויהי אחריכן ותעמד מליחמה בנור עם פלשתים או הכה סבci החשתי את ספי מילדי הראים ויכנעו: ⁵ ותהי עוד מלחמה את פלשתים ויך אלתנן בן יעור את לחמי אחוי נלית הנטי וען חניתו כמנור ארנים: ⁶ ותהי עוד מלחמה בנתה והוא איש מדה ואצבעתו שיש וSSH עשרים וארבע ונס בן נולד להרפאה: ⁷ ויחרף את ישראל ויכחו יהונתן בן שמוא אחיו דוד: ⁸ אל נולדו להרפאה בנתה ויפל ביד דוד וביד עבדיו:

פניהם : 17 ויאמר דוד אל האלוהים הלא אני אמרתי למןות בעם ואני הוא אשר חטאתי והרע הרעוטי ואלה הצאן מה עשו יהוה אלהי תחתי נא יך ביזבביה אבוי ובעמך לא למנפה : 18 ומלאך יהוה אמר אל נד לאמר לדוד כי עלה דוד לתקים מזבח ליהוה בגרן ארנן היבסי : 19 ויעל דוד בדבר נד אשר דבר בשם יהוה : 20 וישב ארנן וירא את המלאך וארבעת בניו עמו מתחבאים וארנן דש חמיטים : 21 ויבא דוד עד ארנן ויבט ארנן וירא את דוד ויוצא מן הגן ונשתחו לדוד אפיק ארצה : 22 ויאמר דוד אל ארנן תננה לי מקום הגן ונבנה בו מזבח ליהוה בכסף מלא הנגהו ליתצער המנפה מעל העם : 23 ויאמר ארנן אל דוד קח לך ויעש אדרני המלך הטוב בעיניו ראה נתתי הבקר לעלות והמורנים לעצים והחטים למנהנא אקנה בכסף מלא כי לא אשא אשר לך ליהוה והעלות עללה חנים : 25 ויתן דוד לארנן במקום שקלוי זהב משקל שש מאות : 26 ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים וירא אל יהוה ויענהו באש מן השמים אלנדנה : 27 ויאמר יהוה למלאך וישב חרבו הכל נתתי : 24 ובעת ההיא בראות דוד כי ענה יהוה אל נדנה : 28 ובעת ההיא בראות דוד כי ענה יהוה בגרן ארנן היבסי ויזבח שם : 29 ומשן יהוה אשר עשה משה במדבר ויזבח העולה בעת ההיא כבמה בנבעון : 30 ולא יכול דוד לכת לפניו לדרש אלהים כי נבעת מפני חרב הרבה מלאך יהוה :

22 ויאמר דוד זה הוא בית יהוה האלוהים וזה מזבח לעלה לישראל : 2 ויאמר דוד לכנס את הגרים אשר בארץ ישראל ויעמד חכמים לחצוב אבני גווית לבנות בית האלוהים : 3 וברזל לרבות מסמרים לדלתות השערים ולמחברות הכין דוד ונחשת לרבות אין משקל : 4 ועציו ארזים לאין מספר כי הביאו הצדנים והצרים עצו ארזים לדב לדוד : 5 ויאמר

23 ודוד זקן ושבע ימים ומלך את שלמה בנו על ישראל : 2 ויאסף את כל שרי ישראל והכהנים וכל קדרת האלוהים לבני הנבנה לשם יהוה :

והלויים: 3 ויספרו הלוים מבן שלשים שנה ומעלה ויהה מספרם לנגלותם לנברים שלשים ושמונה אלף: 4 מאלה לנצח על מלאת בית יהוה עשרים וארבעה אלף ושמתרים ושפטים ששת אלפיים: 5 וארכבהת אלפיים שעירים וארבעת אלפיים מהללים ליהוה בכלים אשר עשייתו להלל: 6 ויחלקם דוד מחיקות לבני לוי לגרשון קהת ומරרי: 7 לגרשוני לעדן ושמי: 8 בני לעדן הראש יחיאל זוזם ווואל שלשה: 9 בני שמי שלמות וחיאל והרן שלשה אלה ראשי האבות לעדן: 10 ובני שמי יהת זינה ויעוש וברעה אלה בני שמי ארבעה: 11 ויהי יהת הראש וזיהה השני ויוש וברעה לא הרבו בניהם ויהיו לבית אב לפקרה אחת: 12 בני קהת עמרם יצדר חבירון ועיאל ארבעה: 13 בני עמרם אהרן ומשה ויבדל אהרן להקדישו קדש קדשים הוא ובניו עד עולם להקטיר לפני יהוה לשרתו ולברך בשם ערד עולם: 14 ומשה איש האלים בניו יקראו על שבת הלוי: 15 בני משה גרשם ואליוער: 16 בני גרשום שבואל הראש: 17 ויהיו בני אליעזר רחבה הראש ולא היה לאליעזר בניהם כי היו שרי קדר ושרי האלים מבני אליעזר ובבני איתמר: 18 בני יצדר שלמיה אחרים ובני רחבה רבבו למעלה: 19 בני חבירון יריהו הראש אמריה השני הראש וישראל השני: 20 בני עיאל מיכה יחויאל השלישי ויקמעם הרביעי: 21 בני מררי מחלי ומשי בני הראש וישראל השני: 22 וימת אליעזר ולא היה לו בניהם מחלי אליעזר וקיש: 23 בני מושי מחלי כי אם בנותו וישאות בני קיש אהיהם: 24 אלה בני לוי לבית אבותיהם وعد וירמות שלשה: 25 אלה בני לוי לבית אבותם לשכניהו העשרי: 26 לא לישב עשתי עשר ליקים שניים עשר: 27 לא לחפה שלשה עשר לישב אב ארבעה עשר: 28 לא לבנה חמישה עשר לאמר ששה עשר: 29 לחזיר שבעה עשר להפצען שמונה עשר: 30 לפתחה תשעת עשר ליזוקאל העשרים: 31 ליכין אחד ועשרים לגמול שנים ועשרים: 32 לדליךו שלשה ועשרים

24 ולבני אהרן מחלוקתם בני אהרן נרב ואביהו אלעזר ואיתמר: 1 וימת נרב ואביהו לפני אביהם ובנים לא היו להם וכחנו אלעזר ואיתמר: 2 ויחלקם דוד וצורך מן בני איתמר ולפתקחתם בעבדתם: 3 וימצאו בני אלעזר ואחימלך מן בני אלעזר רבים לראשי הנברים מן בני איתמר ויחלקם לבני אלעזר ראשים לבית אבות ששה עשר ולבני איתמר לבית אבותם שמונה: 4 ויחלקם בגבורות אלה עם אלה כי היו שרי קדר ושרי האלים מבני אליעזר ובבני איתמר: 5 ויכתבם שמעיה בן נתנאל הסופר מן הלווי לפני המלך והשרים וצורך הכהן ואחימלך בן אביך וראשי האבות לכהנים וללויים בית אב אחדacho לאלעזר ואחוacho לאיתמר: 6 וויצא הגנורל הראשון ליהויריב לידעיה השני: 7 לחרם השלישי הראשון ליהויריב לידעיה השני: 8 לחרם השלישי לשעריהם הרביעי: 9 למילכיה החמישי למימן הששי: 10 להקוץ השבעי לאביה השמיני: 11 לישוע התשען לשכניהו העשרי: 12 לא לישב עשתי עשר ליקים שניים עשר: 13 לא לחפה שלשה עשר לישב אב ארבעה עשר: 14 לא לבנה חמישה עשר לאמר ששה עשר: 15 לחזיר שבעה עשר להפצען שמונה עשר: 16 לפתחה תשעת עשר ליזוקאל העשרים: 17 ליכין אחד ועשרים לגמול שנים ועשרים: 18 לדליךו שלשה ועשרים

משמרת לעתה קטון גדול מבין עם תלמיד : 9 ויצא
הגנול הראשון לאסף ליוסף גדרליךו השני הוא ואחיו
בניו שנים עשר : 10 השלישי זכור בניו ואחיו שנים
עשר : 11 הריביעי ליצרי בניו ואחיו שנים עשר :
12 החמישי נתניהו בניו ואחיו שנים עשר : 13 החשי
בקיוו בנו ואחיו שנים עשר : 14 השביעי ישראללה
בניו ואחיו שנים עשר : 15 המשני ישעיהו בניו ואחיו
שנים עשר : 16 התשיעי מתניהו בניו ואחיו שנים עשר :
17 העשורי שמעי בניו ואחיו שנים עשר : 18 עשתי עשר
ישראל בניו ואחיו שנים עשר : 19 השים עשר לחשבה
בניו ואחיו שנים עשר : 20 לשלשה עשר שוכאל בניו
אהיו שנים עשר : 21 לאربעה עשר מחתיחו בניו
אהיו שנים עשר : 22 לחמשה עשר לירמות בניו
אהיו שנים עשר : 23 לששה עשר לחנניהם בניו ואחיו
שנים עשר : 24 לשבעה עשר לישבקה בניו ואחיו
שנים עשר : 25 לשמונה עשר לחנני בניו ואחיו שנים
עשר : 26 לתשעה עשר למלותי בניו ואחיו שנים עשר :
לעשרים לאליתה בניו ואחיו שנים עשר : 28 לאחד
לעשרים להותיר בניו ואחיו שנים עשר : 29 לשנים
עשרים לנדרתוי בניו ואחיו שנים עשר : 30 לשלשה
עשרים למחזיותם בניו ואחיו שנים עשר : 31 לאربעה

26 למחلكות לשערם לקרחים משלמיוו בז
קראמן בני אסף: 2 ולמשלמייוו בניים זכריוו הבהיר
ידייעאל השני זבדיהו השלישי יתניאל הרבייעי:
3 עילם החמייש יהוחנן הששי אליהועני השבעיעי:
4 ולעבד אדם בנימ שמעיה הבהיר יהוזב השמי יואח
השלישי ושכר הרבייע פעלתי השמיינ כי ברכו
אליהם: 6 ולשמעה בנו נולד בנימ הממשלים לבית
אביהם כי גבורי חיל המה: 7 בני שמעיה עתני
רכראבל ועובד אלזבר אחינו בני חיל אלילו וסאמכיהו:

למעוזיוו או רבעה ועשרים : 19 אלה פקדתם לעבדתם
לבוא לבית יהוה כמשפטם ביד אהרן אביהם כאשר
צווה יהוה אלהי ישראל : 20 ولبني לוי הנוטרים לבני
עمرם שובאל לבני שובאל ייחדיהו : 21 לרחביתו
לבני רחביתו הראש ישיה : 22 ליצורי שלמות לבני
שלמות יחת : 23 ובני ירידיהו אמרידיהו השני יחויאל
השלישי יקמעם הריביעי : 24 בני עזיאל מיכה לבני
מיכה שמור : 25 אחיו מיכה ישיה לבני ישיה זכריהו :
26 בני מרדי מחלי ומושי בני יועיזיו בנו : 27 בני מרדי
ליועיזיו בנו ושם זוכור ועברי : 28 למחלי אלעזר
ולא היה לו בנים : 29 לקיש בני קיש ורHEMAל : 30 ובני
מושי מחלי ועדר וירימות אלה בני הלויים בבית
אבתיהם : 31 ויפילו גם הם גורלות לעמת אחיהם
בני אהרן לפני דוד המלך וצדוק ואחימלך וראשי
הקנים לכהנים וללוים אבות הראש לעמת אחיו
הקנים :

25 ויבדל דוד ושרי הצבא לעבדה לבני אסף
והימן וידותון הנכאים בכננות נבלים ובמצלחות
ויהיו מספרם אנשי מלאכה לעבדתם: 2 לבני אסף
זכור וויסוף ונתניה ואשר אלה בני אסף על יד אסף
הנבא על ידי המלך: 3 לידותון בני יdoton נדליתו
וצרי וישעיו חשביו ומתחתו ששה על ידי אביהם
ידותון בכנו רנבא על הדות והלל להוה: 4 להימן
בני הימן בקיוו מגניהם עזיאל שבואל וירימות חנניהם
חנני אל אתה נדלתי ורממתי עוז ישבקשה מלותי
חותיר מהזיות: 5 כל אלה בנים להימן חוזה המלך
בדברי האלים להרים קרן ויתן האלים להימן
בנים ארבעה עשר ובנות שלוש: 6 כל אלה על ידי
אביהם בשיר בית יהוה במצלחות נבלים וכננות
לעבדת בית האלים על ידי המלך אסף וידותון
והימן: 7 ויהיו מספרם עם אחיהם מלמדיו Shir ליהוה
כל המבו מאותם שחוננים ושמונת: 8 ויפלו גורלותו

8 כל אלה מבני עבד אדם המה ובניהם ואחיהם איש חיל בכח לעבדה ששים ושנים לעבד אדם: 9 ולמשל מיהו בניים ואחים בני חיל שמונה עשר: 10 ולחסה מון בני מררי בניים שMRI הראש כי לא היה בכור ויש מהו אביו לראש: טחלקחו השני טבלתו השלשי זכיריו הרביעי כל בניים ואחים לחסה שלשה עשר: 12 לאלה מחלקות השערים לדרכי הגברים לשמורות לעומת אחים לשרת בבית יהוה: 13 ויפלו גורלות קטן כגדול לבית אבותם לשער ושער: 14 וויפל הנורל מזרחה לשליות זוכריהו בנו יועץ בשכל הפיל גורלות ויצא גורלו צפונה: 15 לעבר אדם נגהה ולבנו בית האספים: 16 לשפים ולחסה מערב עם שער שלכת במסלה העולה משמר לעומת מזרח הלויים שש הצפונה ליום לעומת מטה: 17 למזרח הלויים שש הצפונה ליום ארבעה לנגהה ליום ארבעה ולאספים שנים שניים: 18 לפרבב למערב ארבעה למסלה שנים לפרבב: 19 אלה מחלקות השערים לבני הקרחי ולבני מרדי: 20 והלויים אהיה על אצרות בית האלדים ולאצרות הקדשים: 21 בני לעדן בני הנגרני לעדן ראשי האבות לעדן הנגרני יהיאלי: 22 בני יהיאלי זתם ויואל אהיו על אצרות בית יהוה: 23 לעמרמי ליצחורי לחברוני לעזיאלי: 24 ושבאל בן גרשום בן משה נגיד על האצרות: 25 ואחיו לאלייזור רחבייהו בנו ויישעו בנו וירם בנו וכורי בנו ושלמות בנו: 26 הוא שלמות ואחיו על כל אצרות הקדשים אשר הקדיש דוד מלך וראשי האבות לשרי אלפיים ומאות ושရי הצבא: 27 מן המלחמות ומן השלל הקדישו לחזק לביית יהוה: 28 וכל ההקדש שמאלא הראה ושאלן בן קיש ואבנור בן נר ויואב בן צרואה כל המקדיש על יד שלמות ואחיו: 29 ליצחורי כנניהו ובנו למלאתה החיזונה על ישראל לשטרים ולשפטים: 30 לחברוני חשיביו ואחיו בני חיל אלף ושבע מאות על פקדת

ישראל מעבר לירדן מערבה לכל מלאכת יהוה ולעבדה המלך: 31 לחברוני יוריה הראש לחברוני להלדתו לאבות בשנות הארבעים למלכות דוד ונדרשו יומצא בהם נBOR חיל ביעיר נלע: 32 ואחיו בני חיל אלפיים ושבע מאות ראשיה האבות וifikridם דוד המלך על הרואבני והגדי וחצי שבט המנשי לכל דבר האלים ודבר המלך:

27 ובני ישראל למספרם ראשי האבות ושרי אלפיים ומאות ושתרייהם המשרתים את המלך לכל דבר המחלקות הבאה והיצאת חדש בחדר בכל חדש השנה המחלקה האחת עשרים וארבעה אלף: 2 על המחלקה הראשונה לחדר הראשון ישבעם בן זבריאל ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף: 3 מן בני פרץ הראש לכל שרי הצבאות לחדר הראשון: 4 ועל מחלקת החדר השני דודי האחות ומחלקו ומקומות הנגיד ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף: 5 שר הצבא השלישי לחדר השלישי בניהו בן יהודע הכהן ראש ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף: 6 הוא בניהו נBOR בשלשים ועל השלשים ומחלקו עמידר בנו: 7 הרביעי לחדר הרביעי עשה אל אחיו יואב וזבירה בנו אחורי ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף: 8 החמישי לחדר החמישי השර שמהות היורח ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף: 9 הששי לחדר הששי עירא בן עקש התקועי ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף: 10 השביעי לחדר השביעי חלץ הפלוני מן בני אפרים ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף: 11 השמיני לחדר השמיני סבכי החמשי לזרחי ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף: 12 התשיעי לחדר התשיעי אביעזר הענתוי לבנימני ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף: 13 העשרי לחדר העשרי מהרי הנוטפת לזרחי ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף: 14 עשתי עשר לעשתי עשר

ושרי המאות ושרי כל רכוש ומקנה למלך ולבני עם החרש בניה הפרעה מון בני אפרים ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף: ¹⁵ הנסים עשר לשנים עשר החרש חלדי הנטותי לעתניאל ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף: ¹⁶ ועל שבטי ישראל לראוני נגיד אליעזר בן זכריו למשעוני שפטיהם בן מעכה: ¹⁷ ללווי השביה בן קמואל לאחנן צדוק: ¹⁸ ליהודה אלהו מא希 דוד ליששכר עמרי בן מיכאל: ¹⁹ לזבולון לבני אפרים הוועש בן עוזיהו לחציו שבת מנשה יואל ישמעיה בן עבדיהו לנפתלי ירימות בן עוריאל: ²⁰ בחר לנגיד ובביה יהודה בית אבי ובבנוי אבי בירחון יעשיאל בן אבנור: ²¹ לדן עוזראל בן ירחים לבניון אלה שבי שבט ישראל: ²² לדן עוזראל בן ירחים לבניון יונתן בן עזרא: ²³ ולא נשא דוד מספרם למכבון עשרים שנה ולמטה כי אמר יהוה להרבות את ישראל ככוכבי השמים: ²⁴ זיאוב בן צדוקה החל לעלה המספר במספר דברי הימים למלך דוד: ²⁵ ועל אצרות המלך עומות בן עדיאל ועל האצרות בשדה בערים ובכפרים ובמנדריות יהונתן בן עיזיהו: ²⁶ ועל עשי מלאכת השדה לעבדת הארץ עורי בן כלב: ²⁷ ועל הכרמים שמעי הרמותי ועל שכרים לאצרות היין זבדי השפמי: ²⁸ ועל הויתם והשקמים אשר בשפלת בעל חנן הנדרי ועל אצרות השמן יועש: ²⁹ ועל הבקר הרכעים בשرون שטרוי השורוני ועל הרשמייל וועל האגוטי יהודיה המרנתו: ³⁰ וועל הצאן יזיז ההגרי כל אלה שרי הרכוש אשר למלך דוד: ³¹ ויהונתן דוד דוד יועץ איש מבין וסופר הווא ייחיאל בן חכמוני עם בני המלך: ³² ואחיהפל יועץ למלך וחושי הארכי רע המלך: ³³ ואחרי אחיתפל יהודע בן בניהו ואביהר ושר צבא למלך יואב:

28 ויקח דוד את כל שרי ישראל שרי השבטים ושרי המחלקות המשרתים את המלך ושרי האלפים

הכסף במשקל למגנורה ונדרתיה כעבודת מגנורה יוחיאל הנרשמי: ⁹ ווישמחו העם על התנדבם כי בלב שלם התנדבו ליהוה ונעם דוד מלך שמח שמחה נדולה: ¹⁰ ויברך דוד את יהוה לעני נטול הקהלה ויאמר דוד ברוך אתה יהוה הנדלה והגבורה מעולם ועד עולם: ¹¹ לך יהוה הנדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמיים ובארץ לך יהוה הממלכה והמנשא לכל בראש: ¹² והעשיר והכבוד מלפנייך ואתה מושל בכל ובירך כח וגבורת ובירך לנדרל ולחזק לכל: ¹³ ועתה אלהינו מודים אנחנו לך ומהללים לשם הפארתק: ¹⁴ וכי מי אניומי עמי כי נערך כח להתנדב כיota כי ממך הכל ומידך נתנו לך: ¹⁵ כי גרים אנחנו לפניו ותושבים ככל אבותינו צצ'ל ימינו על הארץ ואין מקוה: ¹⁶ יהוה אלהינו כל ההמון הזה אשר הכננו לבנות לך בית לשם קדרש מידך הרוא לך הכל: ¹⁷ וירעדתי אלהי כי אתה בחן לבב ומישרים תרצה אני בישר לבבי התנדבתו כל אלה ועתה עמק הנמצא בה דעתך בשמחה להתנדב לך: ¹⁸ יהוה אלהי אברם יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם לוצר מחותבות לבב עמק והכן לבבם אליך: ¹⁹ ולשלמה בני תן לבב שלם לשמור מצותיך עדותיך וחקיך ועשות הכל ולבנות הבירה אשר הכנוטי: ²⁰ ויאמר דוד לכל הקהיל ברכו נא את יהוה אלהיכם וירכו כל הקהיל ליהוה אלהי אבותיהם ויקדו וישתחוו ליהוה ולמלך: ²¹ ויזבחו ליהוה זבחים ויעלו עלות ליהוה למלך היום ההוא פרים אלף אילם אלף כבשים למחרת היום השם יתנדב למלך תחת ריבון דוד ריבון ונסכויהם זבחים לריבון לכל ישראל: ²² ויאכלו אלף כבשים זבחים לריבון לכל נסכויהם זבחים ושיתו לפני יהוה ביום ההוא בשמחה נדולה וימליך ריבון לשולמה בן דוד וימשחו ליהוה לנגיד ולצדוק לכהן: ²³ וישוב שלמה על כסא יהוה למלך תחת ריבון אביו יוצלח וישמעו אליו כל ישראל: ²⁴ וכל מנוראה: ¹⁶ ואת זהב משקל לשלהנות המערכת לשלהן ושלחן וכסף לשלהנות הכסף: ¹⁷ וזה מזולנות והמזורקות והקשות זהב טהור ולכפורי הזהב במשקל לכפורי וכפורי הכסף במשקל לכפורי וכפורי: ¹⁸ ולמזבח הקטרת זהב מזוקק במשקל וلتבנית המרכבה הכרבים זהב לפרשימים וכככים על ארון ברית יהוה: ¹⁹ חכל בכתב מיד יהוה עלי השכיל כל מלאכות התבנית: ²⁰ ויאמר דוד לשלהנה בנו חוק וא Miz' ועשה אל תירא ואל תהתק כי יהוה אלהים אלהי ענק לא ירפק ולא יעבק עד לכלות כל מלאכת עבודה בית יהוה: ²¹ והנה מחלקות הכהנים והלוים לכל עבודה בית האלים וענף בכל מלאכה לכל נדיב בחכמה לכל עבודה והשרים וכל העם לכל דבריך:

29 ויאמר דוד מלך לכל הקהיל שלמה בני אחד בחר בו אלהים נער ורך והמלאכה נדולה כי לא אדם הבירה כי ליהוה אלהים: ² וככל כי היכינו לבית אלהי הזהב והכסף לכיסף והנחה לנחתת הברזל לברזול והעצים לעצים אבני שם ומלאים אבני פוך ורकמה וכל אבן יקרה ואבני שיש לרבות: ³ וועוד ברצותי בבית אלהי יש לי סנלה זהב וכסף נתתי לבית אלהי למעלה מכל הכנוטי לבית המקדש: ⁴ שלשת אלפיים ככרי זהב מזוהב אופיר ושבעתה אלפיים ככר כסף מזוקק לטוח קירות התבאים: ⁵ זהב לזהב ולכסף ולכל מלאכה ביד חרשיהם ומוי מתנדב למלאות ידו היום ליהוה: ⁶ ויתנדבו שרי האבות ושרי שבטי ישראל ושרי אלפיים והמאות ולשרי מלאכת המלך: ⁷ ויתנו רבינו אלפיים ככרים וברזל מאה אלף ככרים:

השרים והנברים ו גם כל בני המלך דוד נגנו יד תחת שלמה המלך :²⁵ ווגדל יהוה את שלמה למעלה לעני כל ישראל ויתן עלייו הור מלכות אשר לא היה על כל מלך לפניו על ישראל :²⁶ ודוד בן ישע מלך על כל ישראל :²⁷ והימים אשר מלך על ישראל ארבעים שנה בחבירון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלוש :²⁸ וימת בשיבה טובה שבע ימים עשר וכבוד ומלך שלמה בנו תחתיו :²⁹ ודברי דוד המלך הראנים והאחרנים הנם כתובים על דברי שמואל הראה ועל דברי נתן הנביא ועל דברי נד החזה :³⁰ עם כל מלכותו גבורתו והעתים אשר עברו עלייו ועל ישראל ועל כל מלכות הארץ:

מקוא יקחו במחoir: **ז** ויעלו וויצו ממצרים מרכבה
בש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל מלכי
החתים וממלכי ארם בידם יוציאו:

2 ויאמר שלמה לבנות בית לשם יהוה ובית
למלךתו: **2** ומספר שלמה שבעים אלף איש סבל
ושמנונים אלף איש חצב בהר ומנתחים עליהם שלשה
אלפים ושש מאות: **3** וישלח שלמה אל חורם מלך
צר לאמר כאשר עשית עם דוד אביו ותשלח לו
ארזים לבנות לו בית לשבת בו: **4** הנה אני בונה
בית לשם יהוה אלהי להקריש לו להתקיר לפני
קטרת סמים ומערכת תמיד ועתות לבקר ולערב
לשבותות ולהדרים ולמועדי יהוה אלהינו לעולם זאת
על ישראל: **5** והביה אשר אני בונה גדול כי נדול
אלהינו מכל האלים: **6** ומיעצר כח לבנות לו בית
כי השמיים ושמי השמים לא יכלכלתו ומפני אני אשר
אבנה לו בית כי אם להתקיר לפני: **7** ועתה שלח
לי איש חכם לעשות בזהב ובכסף ובנחתת ובברזל
ובארנון וכרמייל ותכלת וידע לפתח פתחים עם
החכמים אשר עמי ביהודה ובירושלם אשר הכנין
דוד אביו: **8** ושלח לי עצי ארזום ברושים ואלומום
מהלבנון כי אני ידעת אשר עבריך יודעים לכנות
עצי לבנון והנה עברי עם עבריך: **9** ולהכנין לי עצים
לרב כי הביה אשר אני בונה נדול והפלא: **10** והנה
לחטבים לכתריו העצים נתתי חתים מכות לעבדיך
כרים עשרים אלף ושערים כרים עשרים אלף ויין
בתים עשרים אלף ושמן בתים עשרים אלף: **11** ויאמר
חרום מלך צר בכתב וישלח אל שלמה באhabit יהוה
את עמו נתך עליהם מלך: **12** ויאמר חרום ברוך
יהוה אלהי ישראל אשר עשה את השמיים ואת הארץ
אשר נתן לדוד המלך בן חכם יודע שכל ובינה אשר
יבנה בית ליהוה ובית למלכותו: **13** ועתה שלחתי
איש חכם יודע בינה לחורם אביו: **14** בן אשה מן

1 ויתחזק שלמה בן דוד על מלכותו ויהוה אלהיו
עמו וינדרחו למעלה: **2** ויאמר שלמה לכל ישראל
לשרי האלפים והמאות ולשפטים ולכל נשיא לכל
ישראל ראש האבות: **3** וילכו שלמה וכל הקהל עמו
לבמה אשר בנבעון כי שם היה האל מועד האלים
אשר עשה משה עבור יהוה במדבר: **4** אבל ארון
האלים העלה רoid מקרית יערם בהchein לו דוד
כי נתה לו אהל בירושלם: **5** וモזבח הנחתת אשר
עשה בצלאל בן אוריה בן חור שם לפני משכן יהוה
VIDRSHO שלמה והקהל: **6** ויעל שלמה שם על מזבח
הනחתת לפני יהוה אשר לאهل שלמה ויעל עליו עלות
אלף: **7** בלילה החוא נרא אליהם שלמה ויאמר
לו שאל מה אתן לך: **8** ויאמר שלמה לאלים אתה
עשה עם דוד אבוי חסד נדול והמלכתני תחתיו:
9 עתה יהוה אלהים יאמן דברך עם דוד אבוי כי
אתה המלכתני על עם רב כעפר הארץ: **10** עתה
חכמה ומדע תן לי ואצאה לפני העם הזה ואבואה
כי מי ישפט את עמק הזה הנדול: **11** ויאמר אליהם
שלמה יען אשר היה זה ואתם עם לבך ולא שאלת
עשר נכסים וכבוד ואת נפש שנאייך גומם רבים
לא שאלת ותשאל לך חכמה ומדע אשר השפט אותך
עמי אשר המלכתיך עליו: **12** החכמה והמדע נתנו
 לך ועשר נכסים וכבוד אתך לא יהיה כן: **13** ויבא
למלךים אשר לפניו ואחריך לא יהיה כן:
שלמה לבמה אשר בנבעון ירושלם מליפני אהל מועד
וימלך על ישראל: **14** וואסף שלמה רכב ופרשים ורווי
לו אלף וארבע מאות רכב ושתים עשר אלף פרשים
ויניחם בעיר הרכב עם המלך בירושלם: **15** ויתן
המלך את הכסף ואת הזהב בירושלם כאבניים ואת
הארזים נתן כקמיים אשר בשפלה לרוב: **16** ומויצא
הסוסים אשר לשולמה ממצרים ומקוא סחריו המלך

בנות דין ואכיו איש צרי יודע לעשות בזיהב ובכסף בנחתת בברזל באבניים ובעצים בארגמן בתכלת הآخر: ¹² ובכוף הכרוב האחד אמות חמש מגע לקיר הבית והכוף האחורה אמות חמש דבקה לכוף הכרוב אשר ניתן לו עם חכמייך וחכמי אדרוי אביך: ¹³ אחר: ¹⁴ כנפי הכרובים האלה פרשים אמות עשרים וهم מדדים על רגליים ופניהם לבית: ¹⁵ ויעש את הפרכת תכלת וארגמן וכרמל וbone ויעל עליון קרוביים: ¹⁶ ויעש לפני הבית עמודים שניים אמות שלשים וחמש ארך והצפת אשר על ראש העמודים ויעש ¹⁷ שרשות בדבריך ויתן על ראש העמודים רמוניים מהו ויתן בשרשנות: ¹⁸ ויקם את העמודים על פניו ההייל אחד מomin ואחד מהשMAIL ויקרא שם הימני יכין ושם השMAIL בעז:

4 ויעש מזבח נחשת עשרים אמה ארכו ועשרים

אמה רחבו ועשר אמות קומתו: ² ויעש את הים מוצק עשר באמה משפטו אל שפטו עגול סביב וחמש באמה קומתו וקו שלשים באמה יסב אותו סביב: ³ ודמיות בקרים תחת לו סביב סביב סובבים אותו עשר באמה מקיפים את הים סביב שניים טוריים הבקר יזכוקים במקצתו: ⁴ עומד על שנים עשר בקר שלשה פנים הראשונה אמות שים ורחב אמות עשרים: ⁴ וזהו שפונה ושלשה פניםימה ושלשה פנים גנבה ושלשה פנים מזרחה והם עליהם מלמעלה וכל אחריהם ביתה: ⁵ וועביו טפח ושפטו כמעשה שפת כס פרח שוננה מחזיק בתים שלשת אלפיים יכיל: ⁶ ויעש כיריים עשרה ויתן חמשה מימין וחמשה משMAIL לרחיצה בהם את מעשה העולה ידיוו בם והם לרחיצה לכתנים בו: ⁷ ויעש את מנרות הזוחב עשר כרובים על הקירות: ⁸ ויעש את בית קדרש הקדרים כמשפטם ויתן בהיכל חמש מימיין וחמש משMAIL: ⁸ ויעש שלוחות עשרה וינח בהיכל חמשה מימיין וחמשה משMAIL ויעש מזורי זוחב לכרמים שיש מאות: ⁹ ומשקל המסמרות לשקלים חמשים זוחב והעליות חפה זוחב: ¹⁰ ויעש בית קדרש וקדרים כרובים שניים מעשה הכהנים והערזה הגדולה ודלתות תלוזה ודלתותיהם צפה נחשת: ¹⁰ ואת הים נתן מכתף הימונית קדרה אמות עשרים כנף האחד לאמות חמש מגעת לקיר ממול גנבה: ¹¹ ויעש חורם את הסירות ואת הייעם

בנوتה בברזל באבניים ובעצים בארגמן בתכלת ובכוף ובכמיל ולפתח כל פתח ולהשכ卜 כל מחשבה אשר ינתן לך עם חכמייך וחכמי אדרוי אביך: ¹⁵ ועתה החטים והשערים המשמן והיין אשר אמר אדרוי ישלח לעבדיו: ¹⁶ ואנחנו נכרת עצים מן הלבנון כל צרכך ונביאם לך רפסdot על ים יפו אתה ועלה אתם ירושלם: ¹⁷ ויספר שלמה כל האנשים הנירים אשר בארץ ישראל אחריו הספר אשר ספרם דוד אביו ומיצאו מאה וחמשים אלף ושלשת אלפיים ושש מאות: ¹⁸ ויעש מהם שבעים אלף סבלושמנים אלף חצב בהר ושלשת אלפיים ושש מאות מנצחים להעביד את העם:

3 ויהל שלמה לבנות את בית יהוה בירושלים בהר המוריה אשר נראה לדוד אביהו אשר הcin במקום דוד בנו רנן היבוסי: ² ויהל לבנות מחדש השני בשני ארבע למלכותו: ³ ואלה הוסר שלמה לבנות את בית האלהים הארך אמות במדת הראשונה אמות שים ורחב אמות עשרים: ⁴ וזהו צפונה ושלשה פניםימה ושלשה פנים גנבה ושלשה פנים מזרחה והם עליהם מלמעלה וכל אחריהם ביתה: ⁵ ואת הבית הנדרול חפה עז בראשים ויחפה זוחב טוב ויעל עליון תמרים ושרשרות: ⁶ ויזוף את הבית אבן יקרה לתפארת זהוב וזהב פרויים: ⁷ ויחוף את הבית הקורות הספרים וקירותיו ודלתותיו זהב ופתח כיריים עלה הקירות: ⁸ ויעש את בית קדרש הקדרים ארכו על פניו רחוב הבית אמות שעשרים ורחבו אמות עשרים ויחפה זוחב לטברים שיש מאות: ⁹ ומשקל המסמרות לשקלים חמשים זוחב והעליות חפה זוחב: ¹⁰ ויעש בית קדרש וקדרים כרובים שניים מעשה הכהנים והערזה הגדולה ודלתות תלוזה ודלתותיהם צעצעים ויצפו אתם זוחב: ¹¹ וכנפי הכרובים ארכם אמות עשרים כנף האחד לאמות חמש מגעת לקיר

ואת המזורךות וכיכל חירם לעשות את המלְאָכָה אשר לא יספרו ולא ימנו מרבי: ז ויביאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית אל קדש הקרים אל תחת תנפי הקרים: ז ויהיו הקרים פרשים כנפים על מקום הארון ויכסו הקרים על הארון ועל בדיו מלמעלה: ט ויאריכו הבדים ויראו ראש הבדים מן הארון על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהי שם עד היום הזה: י אין בארון רק שני הלחות אשר נתן משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל בצאתם מצרים: י ויהי בצאת הכהנים מן הقدس כי כל הכהנים הנמצאים התקדשו אין לשומר למחוקות: י ז והלויים המשדרים לכלם לאסף להימן ליריחון ולבנייהם ולאיהם מלבושים בוין במצלחות ובנכליים וכוננות עמדים מזרח למזרח ועמהם כהנים למאה ועשרים מחרדיים בחצרות: י ז ויהי אחד למחזרים ולמשדרים להשמי קול אחד להלל ולחדות ליהוה וכחרים קול בחצרות ובמצלחות ובכלי השיר ובהלל ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו והבית מלא ענן בית יהוה: י ז ולא יכול הכהנים לעמוד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית האלהים:

6 או אמר שלמה יהוה אמר לשכון בערפל: ז ואני

בנית ביתך ובליך ומכוון לשבתך עולמים: ז ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהיל ישראל וכל קהל ישראל עomed: י ז אמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי ובידיו מלא לאמר: י ז מן היום אשר הוציאי את עמי מארץ מצרים לא בחורתי בעיר כל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ולא בחורתי באיש להיות נגיד על עמי ישראל: י ז ואבחן כל זקן ישראל ויאשו הלוים את הארון: ז ויעלו את בירושלם להיות שמי שם ואבחן בדוד לא להיות על עמי ישראל: ז ויהי עם לבב דוד אבי לבנות בית הארון ואת אהל מועד ואת כל כל הקדש אשר באهل העלו אתם הכהנים הללו: י ז והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו לפני הארון מובהם צאן ובקר יען אשר היה עם לבב לבנות בית לשמי הטיבות כי

אשר עשה למלך שלמה בבית האלים: י ז עמודים שנים והגלוות והכתרות על ראש העמודים שתים והשבכות שתים לכוסות את שתי גלות הכתרות אשר על ראש העמודים: י ז ואת הרמוניים ארבע מאות לשתי השבוכות שנים טורים רמוניים לשכבה אחת לכוסות את שתי גלות הכתרות אשר על פני העמודים: י ז ואת המכנות עשה ואת הכירות עשה על המכנות: י ז את הים אחד ואת הבקר שניים עשר תחתיו: י ז ואת הים אחד ואת הים ואת המזולנות ואת כל כליהם הסירות ואת הייעם ואת המזולנות ואת כל כליהם עשה חורם אביו למלך שלמה לבית יהוה נשחת מרוק: י ז בככר הירדן יצקם המלך בעבי האדמה בין סוכות ובין צרדהה: י ז ויעש שלמה כל הכלים האלה לרבות כדי לא נחקר משקל הנחתה: י ז ויעש שלמה את כל הכלים אשר בית האלים ואת מזבח הזהב ואת השלחנות ועליהם לחם הפנים: י ז ואת המנדות ונרתיהם לבערם כמשפט לפני הדבר זהב סנו: י ז והפרה והתרה והמלקדים זהב הוא מכלות זהב: י ז והሞרות והמזורךות והכפות והמחות זהב סנו ופתח הבית דלתותיו הפנימיות ל�建 הקרים ודלתיו הבית להיכל זהב:

5 ותשלם כל המלְאָכָה אשר עשה שלמה בבית יהוה ויבא שלמה את קדשי דוד אביו ואת הכסף ואת הזהב ואת כל הכלים נתן באוצרות בית האלים: י ז או יק힐 שלמה את זקני ישראל ואת כל ראשי המתוות נשאי האבות לבני ישראל אל ירושלם להעלות את אהרן אשר יק힐ו אל המלך כל איש ישראל בתן הוא החדש השבעי: י ז ויבאו כל זקן ישראל ויאשו הלוים את הארון: ז ויעלו את בירושלם להיות שמי שם ואבחן בדוד לא להיות על עמי ישראל: י ז ויהי עם לבב דוד אבי לבנות בית הארון ואת אהל מועד ואת כל כל הקדש אשר באهل העלו אתם הכהנים הללו: י ז והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו לפני הארון מובהם צאן ובקר

היה עם לבבך : 9 רק אתה לא תבנה הבית כי בנק
 הוויצו מחלץיך הוא יבנה הבית לשמי : 10 ויקם יהוה
 את דבריו אשר דבר ואקום תחת דודיך אביך ואשב על
 כסא ישראלי כאשר דבר יהוהوابנה הבית לשם יהוה
 אלהי ישראל : 11 וואשים שם את הארון אשר שם ברית
 יהוה אשר כרת עם בני ישראל : 12 וויעמד לפני מזבח
 יהוה נגיד כל קהיל ישראל ויפרש כפיו : 13 כי עשה
 שלמה כיור נחשת ויונחו בתוך העוריה חמיש אמות
 ארכו וחמש אמות רחבו ואמות שלוש קומתו ויעמד
 עליו ויברך על ברכיו נגיד כל קהיל ישראל ויפרש
 כפיו השמיימה : 14 ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוך
 אליהם בשמים ובארץ שמר הבירות והחסד לעבדיך
 ההלכים לפניך בכל לבם : 15 אשר שמרת לעבדך
 דודיך אבי את דברת לו ותדבר בפק ובידך
 מלאת כוֹם הזה : 16 ועתה יהוה אלהי ישראל שמר
 לעבדך דודיך אבי את דברת לו לאמר לא יכרת
 לך איש מלפני יושב על כסא ישראל רק אם ישמרו
 בנייך את דרכם ללבת בתורתו כאשר הלבת לפני :
 17 ועתה יהוה אלהי יאמן דברך אשר דברת
 לעבדך לדודיך : 18 כי האמנם ישב אליהם את האדם
 על הארץ הנה שמים ושמי השמים לא יכוליך אף כי
 תחנתו יהוה אליו לשמע אל הרינה ואל התפללה אשר
 עבדך מתפלל לפניך : 19 להיות ענייך פתחות אל
 הבית הזה יומם ולילך אל המקום אשר אמרת לשם
 שמקדש לשם של מקדש אל התפללה אשר יתפלל עבדך
 אל המקום הזה : 21 ושמעת אל תחנוני עבדך ועמד
 ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע
 ממוקם שבתקן מן השמים ושמעת וסלחת : 22 אם יחתא
 איש לרעהו ונsha בו אלה להאלתו ובא אלה לפני
 ואנפתם בם ונתתם לפני אויב ושבום שוביהם אל ארץ
 רוחקה או קרובה : 23 ואתה תשמע מן השמים ועשית
 ושפטת את עבדיך להשיב לרשות לחתת דרכו בראשו

ימים והחג שבעת ימים : 10 וביום עשרים ושלשה לחידש השביעי שלחה את העם לאלהיהם שמהים וטובי לב על הטובה אשר עשה יהוה לדוד ולשלמה ולישראל עמו : 11 וויכל שלמה את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל הבא על לב שלמה לעשות בבית יהוה ובכיתו הצלחה : 12 וירא יהוה אל שלמה בלילה ויאמר לו שמעתי את תפלتك ובחורתי במקום הזה לי לבית זהב : 13 חן אעוצר השמיים ולא יהיה מטר והן אצווה על חנוך לאכול הארץ ואם אשלח דבר בעמי : 14 ויכנע עמי אשר נקראשמי עליהם ויתפללו ויבקשו פניו וישבו מדרכיהם הרעים ואני אשמע מן השמיים ואסלח לחטאתם וארפה את ארצם : 15 עתה עני יהיו פתחות ואוני קשבות להפלת המקום הזה : 16 ועתה בחורתי והקדשתי את הבית הזה להיות שמי שם עד עולם והוא עני ולבי שם כל הימים : 17 ואתה אם תליך לפני כאשר הילך דודיך אביך ולעשות כל אשר צויתיך וחקי ומשפטיך תשמור : 18 והקיים את כסא מלכוות אשר ברת לדודיך אביך לא אמר לא יברת לך אישמושל בישראל : 19 ואם חשבונם אתם ויעבתם חקורי ומצותי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אליהם אחרים והשתחויתם להם : 20 ונתשטים מעלה ארמותי אשר נתתי להם ואת הבית הזה אשר הקדשתי לשמי אשליך מעלה פנוי ואתגנו למשל ולשיננה בכל העמים : 21 והביה הזה אשר היה ככה לארץ הזאת עליו ישם ואמר במא עשה יהוה ככה לארץ הזאת ולבית הזה : 22 ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהי אבותיהם אשר הוציאם מארץ מצרים ויזוקו באלהיהם אחרים ויסטחוו להם ויעבדום על כן הביא עליהם את כל הרעה הזאת :

8 ויהי מקץ עשרים שנה אשר בנה שלמה את בית יהוה ואת ביתו : 2 והערים אשר נתן חורם לשולמה בנה שלמה אתם ויושב שם את בני ישראל : 3 וילך

נשבו שם ושבו והתחננו אליו בארץ שבבים לאמר החטאנו העוניינו ורשונו : 38 ושבו אליו בכללם ובכל נפשם בארץ שבבים אשר שבו אתם והתפללו דרך ארצם אשר בניתו לשם : 39 וושמעת מני השמיים ממכוון שבתק אשר בניתו לשם : 40 עתה אלהי יהו נא ענייך את הפלתם ואת חנתוניהם ועשית משפטם וסלחת לעמך אשר חטא לך : 41 עתה אלהים לנוחך אתה וארון עזך כהניך קומה יהוה אלהים לנוחך אתה וארון עזך כהניך יהוה אלהים ילבשו תשועה וחסידיך ישמחו בטוב : 42 יהוה אלהים אל תשב פנוי משיחיך זכרה להסדר דוד עבדך :

7 וככלות שלמה להפלל והاشירדה מהশמים והאכל העלה והזבחים וכבוד יהוה מלא את הבית : 2 ולא יכלו הכהנים לבוא אל בית יהוה כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה : 3 וכל בני ישראל ראים ברדת האש וכבוד יהוה על הבית ויכרעו אףים ארצתה על הרצפה ווישתחוו והודות ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו : 4 והמלך שלמה את זבח הבקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית האלים המלך וככל העם : 6 והכהנים על לשמורות עמידים והלויים בכלו שיר יהוה אשר עשה דוד עידם והכהנים מ hatchrim גדרם וככל ישראל עמידים : 7 ויקdash שלמה את תוך החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה שם העלות ואת חלביו השלמים כי מזבח הנחשת אשר עשה שלמה לא יכול להכיל את העלה ואת המנחה ואת החלבים : 8 ויעש שלמה את החג בעת ההיא שבעת ימים וככל ישראל עמו קהיל גדול מאד מלבואה חמת עד נחל מצרים : 9 ויעשו ביום השמיני עצרת כי חנכת המזבח עשו שבעת

שלמה חמת צובה ויחזק עליה: 4 ויבן את תרמר במדבר וכל ערי המסתנות אשר בנה בחמת:

9 ומלכת שבא שמעה את שמע שלמה ותבוא לנסות את שלמה בחידות בירושלים בחיל כבד מאר ונמלים נשים בשם זהב לרַב ואבן יקירה ותבוא אל שלמה ותדבר עמו את כל אשר היה עם לבבה: 2 וnid לה שלמה את כל דבריה ולא נעלם דבר משלמה אשר חק לא הניד לה: 3 ותרא מלכת שבא את חכמת שלמה והביטה אשר בנה: 4 ומאל שלחנו ומושב עבדיו ומעמד משרתו ומלבושיםם ומשקייהם ומלבושיםם ועליתו אשר יעלה בית יהוה ולא היה עוד בה רוח: 5 ותאמר אל המלך אמת הדבר אשר שמעתי בארץיך על דבריך ועל חכמتك: 6 ולא האמנתי לדבריהם עד אשר באתי ותראניה עני והנה לא הנד לי חצי מרבית חכמתך יספה על השמואה אשר שמעתי: 7 אשרי אנשיך ואשרי עבדיך אלה העמידים לפניך תמיד ושמעים את חכמتك: 8 יהיו אלה אלקיך ברוך אשר חפץ לך מתחת כל כסאו למלך ליהוה אלהיך באהבת אלהיך את ישראל להעמידו לעולם ויתנק עליהם למלך לשעות משפט וצדקה: 9 וחתון למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשים לרַב מאר ואבן יקירה ולא היה כבשם ההוא אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה: 10 ונומ עברי חירם ועבדיו שלמה אשר הביאו והב מאופיר הביאו עצי אלגונים ואבן יקירה: 11 ויעש המלך את עצי האלגונים מסלות לבית יהוה ולבית המלך וכונרות ונבלים לשרים ולא נראה כהם לפני הארץ יהודה: 12 והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצאה אשר שאללה מלבד אשר הביאה אל המלך ותהפק ותלך לארצה היא ועבדיה: 13 ויהי משקל הזהב אשר בא לשולמה בשנה אחת שיש מאות וששים וש ככריו זהב: 14 בלבד מאנשי התרים והסחרים מבאים וכל מלכי ערב ופחות הארץ מבאים זהב

ויבן את בית חורון העליון ואת בית חורון התחתון ערי מצור חומות דלתים ובריה: 16 ואת בעלת ואת כל ערי המסתנות אשר היו לשולמה ואת כל ערי הרכב ואת ערי הפרשים ואת כל חشك שלמה אשר חק לבנות בירושלים ובלבנון ובכל ארץ מושלו: 7 כל העם הנותר מן החתי והאמרי והפרוי והחוי והיבוסי אשר לא מישראלῆ מה: 8 מן בניהם אשר נותרו אחריהם בארץ אשר לא כלום בני ישראל ויעלם שלמה למס עד היום הזה: 9 ומון בני ישראל אל אשר לא נתן שלמה לעבדים למלאתו כי המה אני מלחה נתר שולישיו ושדרי רכבו ופרשו: 10 ואלה שריו הגניבים אשר למלך שלמה חמשים ומאות הרדים בעם: 11 ואת בת פרעה העלה שלמה מעיר דוד לבית אשר בנה לה כי אמר לא תשא Ashe ל' בבית דוד מלך ישראל כי קדש המה אשר בא אליהם ארון יהוה: 12 או העלה שלמה עלות ליהוה על מזבח יהוה אשר בנה לפני האלים: 13 ובדבר יום ביום להעלות מצות משה לשבותות ולהחדרים ולמועדות שלוש פעמים בשנה בחג המצאות ובchan השבועות ובחג הסוכות: 14 ויעמד כמשפט דוד אביו את מחלות הכהנים על עבדיהם וחליהם על משמרותם להלל ולשרת נגיד הכהנים לדבר יום בינו וחשודים במחלוקתם לשער ושער כי כן מצות דוד איש האלהים: 15 ולא סרו מצות המלך על הכהנים והלוים לכל דבר ולאצרות: 16 ותכן כל מלצת שלמה עד היום מוסד בית יהוה ועד כלתו שלם בית יהוה: 17 או הלק שלמה לעציו נבר ואל אילות על שפת חיים בארץ אדום: 18 וישלח לו חורים ביד עברי אוניות ועבדים יודעי ים ויבאו עם עברי שלמה אופירה

10 וילך רחבעם שכמה כי שם באו כל ישראל להמלך אותו: ² ויהי כשמייר בעם בן נבט והוא במצרים אשר ברוח מפני שלמה המלך ישב ירעם וממצרים: ³ וישלחו ויקראו לו ויבא ירעם וכל המגנון האחת ויתנים המלך בבית עיר הלבנון: ⁴ אביך הקשה לישראל וידברו אל רחבעם לאמר: ⁵ אביך הקשה את עלנו ועתה הקל מעבדת אביך הקשה ומעלנו הכבד אשר נתן לנו ונעבך: ⁶ ויאמר אלהם עוד שלשת ימים ושובו אליו וילך העם: ⁷ ויעוץ המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים לפני שלמה אביך בהיותו חי לאמר איך אתם נועצים להшиб לעם הזה דבר: ⁸ וידברו אליו לאמר אם חוויה לטוב להעם הזה ורציהם וברתת אליהם דבריהם טובים והיו לך עבדים כל הימים: ⁹ ויעוזב את עצת הזקנים אשר יעצחו ויוציא את הילדיים אשר גדרו את העמדים לפניו: ¹⁰ ויאמר אלהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו אליו לאמר הקל מן העל אל אמר נתן אביך עליינו: ¹¹ וידברו אותו הילדיים אשר גדרו את אמר כה אמר לך אשר דברו אליו לאמר אביך הזכיר את עלנו ואתה הקל מעליינו כה אמר אלהם קטני עבה מטהני אבי: ¹² ועתה אבי העם שוטים ואני בעקרבים: ¹³ ויבא ירעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שוכו אליו ביום השלישי: ¹⁴ ויעונם המלך קשה ויוציא המלך רחבעם את עצת הזקנים: ¹⁵ וידבר אליהם עצת הילדיים לאמר אכביר את עלכם ואני אסיף עליו אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים: ¹⁶ ומען היקום יהוה את דברו אשר דבר ביד אחיה השלוני אל ירעם בן נבט: ¹⁷ וככל ישראל כי לא שמע שמע המלך אל העם כי היה נסבה מעם האלים למן היקום יהוה את דברו אשר דבר ביד אחיה המלך להם וישיבו העם את המלך לאמר מה לנו חלק בדוריך ולא נחלה בבן יש איש לאחלייך ישראל וכסף לשלה: ¹⁸ ויעש המלך שלמה ממאთים צנה זהב שhort שמש מאות זהב שהוחות יעללה על הצנה האחת: ¹⁹ ושלש מאות מננים זהב שהוחות שלש מאות זהב יעללה על המגן האחת ויתנים המלך בבית עיר הלבנון: ²⁰ ויעש המלך כסא שנ גודול ויצפחו זהב תהור: ²¹ ושש מעלות לכיסא וככש בזחב לכיסא מאחזים יידות מזה ומזה על מקום השבת ושנים ארויות עמדים אצל הידות: ²² ושנים עשר ארויות עמדים שם על שש המעלות מזה ומזה לא נשעה כן לכל מלוכה: ²³ וכל כל משקה המלך שלמה זהב וכל כל בית עיר הלבנון זהב סנוור אין בסוף נחשב בימיו שלמה למאומה: ²⁴ כי אניות למלך הלבנות תרשיש עם עבדיו חורם אתה לשלש שנים התבואה אניות תרשיש נשאות וזה וכסף שנחבים וקופים ותוכים: ²⁵ ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לשמש את חכמתו אשר הארץ מבקשים את פניו שלמה לשמש את חכמתו אשר נתן האלים בלבבו: ²⁶ והם מביאים איש מנהתו כל כסף וכל זהב ושלמות נשק ובשימים סוטים ופרדים דבר שנה שנייה: ²⁷ ויהי לשלה ארבעת אלפי פרשים ארויות סוטים ומכובות ושנים עשר אלף פרשים ויניחם בעיר הרכב עם המלך בירושלים: ²⁸ ויהי מושל בכל המלכים מן הנهر ועד ארץ פלשתים ועד נבול מצרים: ²⁹ ויתן המלך את הכסף בירושלם אכבים ואת הארץ נתן כ skimim אשר בשפלת לדב: ³⁰ ומוציאים סוטים ממזרים לשלה ומכל הארץות: ³¹ ושאר דבריו שלמה הראשים והאחרונים הלא הם כתובים על דברי נתן הנביא ועל נבות אהיה השילוני ובחוות יעדיו החוה על ירעם בן נבט: ³² וימלך שלמה בירושלים על כל ישראל ארבעים שנה: ³³ ושבב שלמה עם אחיו ויקברתו בעיר דוד אביו ומלך רחבעם בנו תחתיו:

מחלת בן ירימوت בן דוד אביהיל בת אליאב בן יש: ¹⁹ ותולד לו בנים את יוש ואת שמירה ואת זהם: ²⁰ ואחריה לקח את מעכה בת אבשלום ותולד לו את אביה ואת עתי ואת זיאו ואת שלמית: ²¹ ויאהב רחבעם את מעכה בת אבשלום מכל נשיו ופילגשו כי נשים שמונה עשרה נשא ופילגשים שים וילוד עשרים ושמנה בניים וששים בנות: ²² ויעמד לראש רחבעם את אביה בן מעכה לנגיד באחו כי להמליכו: ²³ ויבן ויפרץ מכל בניו לכל ארצות יהודה ובנימן לכל ערי המצרות ויתן להם המון לרוב וישאל המון נשים:

12 ויהי כהcin מלכות רחבעם וכחזקתו עזב את תורה יהוה וככל ישראל עמו: ² ויהי בשנה החמשית למלך רחבעם עליה שיק ממלך מצרים על ירושלים כי מעלו ביהוה: ³ באלף ומאותים רכב ובששים אלף פרשים ואין מספר לעם אשר בא עמו ממצרים לובים סכינים וכושים: ⁴ וילכד את ערי המצרות אשר ליהודה ויבא עד ירושלם: ⁵ ושמעה הנביא בא אל רחבעם ושריו יהודה אשר נאספו אל ירושלים מפני שיק ויאמר להם כה אמר יהוה אתם עזבתם אתני ואני עזבתי אתכם ביד שיק: ⁶ ויכנעו שר ישראל והמלך ויאמרו צדיק יהוה: ⁷ ובראות יהוה כי נכנעו היה דבר יהוה אל שמעיה לאמר נכנעו לא אשחתם ונתתי להם כמעט לפוליטה ולא תחק חמתי בירושלם ביד שיק: ⁸ כי היו לו לעבדים וידעו עובדי עבדות מלכות הארץ: ⁹ ויעל שיק מלך מצרים על ירושלים ויקח את אוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית המלך את הכל לך ויקח את מנוי הזהב אשר עשה שלמה: ¹⁰ ויעש המלך רחבעם תחתיהם פתח בית המלך: ¹¹ ויהיו מידי בוא המלך בית יהוה באו הרצים ונשואם והשכבים אל תא הרצים: ¹² ובכך נכו שבמננו אף יהוה ולא להשחית לכלכלה גם ביהודה היה ושלמה לשנים שלוש: ¹³ ויקח לו רחבעם אשה את

עתה ראה ביתך דוד וילך כל ישראל לאלהיו: ¹⁷ ובני ישראל הישבים בעיר יהודה וימליך עליהם רחבעם: ¹⁸ וישלח המלך רחבעם את הדרם אשר על המס וירגמו בו בני ישראל ابن ימת והמלך רחבעם התאמן לעלות במרכבה לנוס ירושלם: ¹⁹ ויפשטו ישראל בבית דוד עד היום הזה:

11 ויבא רחבעם ירושלם ויקhal את בית יהודה ובנימן מאה ושמונים אלף בחור עשה מלכחה להלחם עם ישראל להשיב את המלוכה לרחבעם: ² ויהי דבר יהוה אל שמעיו איש האלהים לאמר: ³ אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל ישראל ביהודה ובנימן לאמר: ⁴ כה אמר יהוה לא תעלן ולא תלחמו עם אחיכם שבו איש לביתו כי מאתי נהיה הדרב הוה וישמעו את דברי יהוה ושיבו מלכת אל ירבעם: ⁵ וישב רחבעם בירושלם ויבן ערים למצור ביהודה: ⁶ ויבן את בית לחם ואת עיטם ואת תקוע: ⁷ ואת בית צור ואת שוכו ואת עדלים: ⁸ ואת נת ואת מרשה ואת זיף: ⁹ ואת אדרורים ואת לכיש ואת עזקה: ¹⁰ ואת צרעה ואת אילון ואת חברון אשר ביהודה ובנימן ערי מצרות: ¹¹ ויהזק את המצרות בגין נגידים ואוצרות מאכל ושם וין: ¹² ובכל עיר ועיר צנות ורמחום ויזוקם להרבה מאד ויהו לו יהודה ובנימן: ¹³ והכהנים והלויים אשר בכל ישראל החיצבו עליו מכל גבולם: ¹⁴ כי עזבו הלוים את מנזריםיהם ואחותם וילכו ליהודה ולירושלים כי הוניהם ירבעם ובנוו מכחן ליהוה: ¹⁵ ויעמד לו כהנים לבמות ולשעריהם ולעוגלים אשר עשה: ¹⁶ ואחריהם מכל שבט ישראל הנתנים את לבכם לבקש את יהוה אלהי ישראל באו ירושלם לשובו ליהוה אלהי אבותיהם: ¹⁷ ויהזק את מלכות יהודה ויאמץ את רחבעם בן שלמה לשנים שלוש כי הלכו בדרך דוד ושלמה לשנים שלוש: ¹⁸ ויקח לו רחבעם אשה את

דברים טובים: ¹³ וויתחזק המלך רחבעם בירושלים
בערב כי שمرים אנהנו את משמרת יהוה אלהינו
ואתם עזבתם אותו: ¹⁴ והנה עמנו בראש האלים
וכהני וחצירות התרועה להריע עליכם בני ישראל
אל תלחמו עם יהוה אלהי אבותיכם כי לא חצילחו:
¹⁵ וירבעם הסב את המארב לבוא מאחריהם ויהיו
לפניהם יהודה והמארב מאחריהם: ¹⁶ ויפנו יהודה והנה
לחם המלחמה פנים ואחור ויצעקו ליהוה והכהנים
מחצירים בחצרות: ¹⁷ ויריעו איש יהודה ויהי
בהריע איש יהודה והאללים נnf את ירבעם וכל
ישראל לפני אביה ויהודיה: ¹⁸ וינסו בני ישראל
מן פני יהודה ויתנמ אללים בידם: ¹⁹ ויו כהם אביה
עמו מכיה רבבה ויפלו חללים מישראל המש מאות
אלף איש בחור: ²⁰ ויכנעו בני ישראל בעת ההיא
ויאמצו בני יהודה כי נשענו על יהוה אלהי אבותיהם:
²¹ וירדף אביה אחריו ירבעם וילכד ממנו ערבים את
בית אל ואת בנותיה ואת ישנה ואת בנותיה ואת עפרון
ובנזהה: ²² ולא עצר כה ירבעם עוד ביום אביהו
וינפחו יהודתו וימתה: ²³ וויתחזק אביהו וושא לו נשים
ארבע עשרה ווילד עשרים ושנים בנים ושמ שרה
בנות: ²⁴ ויתר דברי אביה ודרךיו ודבריו כתובים
במדרש הנביא עדו:

14 וישכב אביה עם אבתיו ויקברו אותו בעיר
דוד וימלך אסא בנו תחתיו ביוםיו שקטה הארץ עשר
שנתיים: ² וויש אסא הטוב והויש בעני יהוה אלהיו:
ויסיר את מזבחות הנכר והבמות ויטבר את המצתות
וינדע את האשרים: ⁴ ויאמר ליהודה לדרכו את יהוה
אלهي אבותיהם ולעשות התורה והמצווה: ⁵ ויסיר
מכל ערי יהודה את הבמות ואת החמנים ותשקט
המלך להפניו: ⁶ ויבן ערי מצורה ביהודה כי שקטה
הארץ ואין עמו מלחמה בשנים האלה כי גנית יהוה
לו: ⁷ ויאמר ליהודה נבנה את הערים האלה ונסב
בבקר ובערב וקטרת סמים ומערכת לחם על

השלוחן הטהור ומנורת הזוהר ונרתיה לבער בערב
וימלך כי בן ארבעים וacht שנה רחבעם במלכו
ושבע עשרה שנה מלך בירושלים העיר אשר בחר
יהוה לשמו את שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו
נעמה העמנית: ¹⁴ וויש הרע כי לא הcin לבו לדרכו
את יהוה: ¹⁵ ודברי רחבעם הראשונים והאחרונים
הלא הם כתובים בדברי שמעיה הנביא ועדו החזה
להתיחש ומלחמות רחבעם וירבעם כל הימים:
¹⁶ וישכב רחבעם עם אבתיו ויקבר בעיר דוד וימלך
אבייה בנו תחתיו:

13 בשנת שמונה עשרה למלך רחבעם וימלך אביה
על יהודה: ² שלוש שנים מלך בירושלים ושם אמו
מייכיה בת אודיאל מן נבעה ומלחמה הייתה בין אביה
ובין ירבעם: ³ ויאסר אביה את המלחמה בחיל גבורי
מלחמה ארבע מאות אלף איש בחור נבור חיל:
⁴ ויקם אביה מעל להר צמרים אשר בהר אפרים
ויאמר שמעוני ירבעם וככל ישראל: ⁵ הלא לכם לדעת
כי יהוה אלהי ישראל נתן מלוכה לדוד על ישראל
לעולם ולבניו ברית מלך: ⁶ ויקם ירבעם בן נבט
עבד שלמה בן דוד וימרד על אדניו: ⁷ ויקצטו
עליו אנשים רקים בני בליעל וויאמצו על רחבעם
בן שלמה ורחבעם היה נער ורק לבב ולא התחזק
לפניהם: ⁸ וועתה אתם אמרים להתחזק לפני מלכת
יהוה ביד בני דוד ואתם המון רב ועםכם עגלי זהב
כהני יהוה את בני אהרן והלויים ותעשו لكم כהנים
כעמי הארץ כל הבא למלא ידו בperf בן בקר
וילם שבעה והוה כהן ללא אלהים: ¹⁰ ואנחנו יהוה
אלהיינו ולא עזבנו וכהנים משרותים ליהוה בני אהרן
והלויים במלאתך: ¹¹ ומתקדים ליהוה עלות בכקר
ובבקר ובערב וקטרת סמים ומערכת לחם על

והנרים עמהם מאפרים ומנסה ומשמעון כי נפלו עליו כיד רשותו את יהוה אלהינו דרשוינו והוא לנו מסביב ירושלם בחדרש השלישי לשנת חמש עשרה למלכות אסא: ¹⁰ ויקבצו בקר שבע מאות וצאן שבעת אלפיים: ¹¹ ויבאו בברית מיהודה שלוש מאות אלף ומבניין נשאי מן ודרך קשת מאותים ושמוניות אלף כל אלה גבורי חיל: ¹² ויצא אליהם זרח הכושי בחיל אלףים ומרכבות שלש מאות ויבא עד מרשה: ¹³ ויצא אסא לפניו וייערכו מלוחמה בניא צפתה למרשה: ¹⁴ ויקרא אסא אל יהוה ליהוה בקהל נдол ובתורעה ובחצירות ובשפרות: ¹⁵ וישמחו כל יהודה על השבועה כי בכל לבבם עוזנו יהוה אלהינו כי עלה נשענו ובשםך באנו על ההמון הזה יהוה אלהינו אתה אל עזר עמק אנוש: ¹⁶ וינפ יהוה את הכושים לפני אסא ולפני יהודתינו להם מסביב: ¹⁷ ונם מעכה אם אסא המלך הסירה מגבירה אשר עשתה לאשרה מפלצת ויכרת אסא את מפלצתה וידק ויירף בנחל קדרון: ¹⁸ והבמות לא סרו מישראל רק לבב אסא היה שלם כל ימיו: ¹⁹ ויבא את קדשי אביו וקדשו בית האלים כסוף זהב וככלים: ²⁰ ומלחמה לא הייתה עד שנת שלשים וחמש למלכות אסא:

15 ¹ בשנת שלשים ושש למלכות אסא עלה בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את הרמה לבתי תה יוצא ובא לאסא מלך יהודה: ² ויצא אסא כסוף זהב ובניין יהוה עמוקם בהיותכם עמו ואם תדרשוינו ימצא לכם ואם תעוזבו ישב אתכם: ³ וימים רבים לישראל ללא אלהי אמת ולא כהן מורה וללא תורה: ⁴ וישב בצר לו על יהוה אלהי ישראל ובקשתו ימצא להם: ⁵ ובעתים ההם אין שלום ליוצאה ולבא כי מהותם רבות על כל יושבי הארץ: ⁶ וכתחנו גוי בניו ועיר העיר כי אלהים המם בכל צרה: ⁷ ואתם חזקו ואל ירפו ידיכם כי יש שכר לפעלתכם: ⁸ וכשמע אסא הדברים האלה והנbowה עד רה הנביא התחזק ויעבר השקווצים מכל ארץ יהודה ובניין ומן הערים מלאכתו: ⁹ ואסא מלך לkeh את כל יהודה וישאו את אبني הרמה ואת עזיה אשר בנה בעשא ויבן בהם אשר לכדר מהר אפרים ויחדש את מזבח יהוה אשר לפניו אולם יהוה: ¹⁰ ויקבץ את כל יהודה ובניין

אל אסא מלך יהודה ויאמר אליו בהשען על מלך ארם ולא נשענת על יהוה אליהך על כן נמלט חיל מלך ארם מידך : 8 הלא הכושים והלובים היו ללחיל לרבות לכוב ולפרושים להרבה מאד ובהשען על יהוה נתנים בידך : 9 כי יהוה עיניו משטחות בכל הארץ להתחזק עם לבכם שלם אליו נסכלת על זאת כי מעתה יש עמק מלחמות : 10 ויכעס אסא אל וירצין אסא מן העם בעת ההיא : 11 והנה דברי אסא הראשונים והאחרונים הנם כתובים על ספר המלכים ליהודה וישראל : 12 ויהלא אסא בשנת שלשים והשע למלכותו ברגנלו עד למעלה חלייו ונם בחלייו לא דרש את יהוה כי ברפאים : 13 וישכב אסא עם אבתו יומת בשנות ארבעים וחתה למלךו : 14 ויקברתו בקברתו אשר כרה לו בעיר דויד וישכיבתו במשכבה אשר מלא בשמיים וגינויים מרחוקים במרקחת מעשה ושדרפו לו שרפאה נדולה עד למאד :

17 וימלך יהושפט בנו תחתיו ויתחזק על ישראל : 1 ויתן חיל בכל ערי יהודה הבצריות ויתן נציבות בארץ יהודה ובערי אפרים אשר لقد אסא אביו : 2 ויהי יהוה עם יהושפט כי הילך בדרכיו דויד אביו הראשנים ולא דרש לבעליים : 3 כי לאלהי אביו דרש ובמצוותו הילך ולא כמעשה ישראל : 4 ויכן יהוה את הממלכה בידו ויתנו כל יהודה מנהה ליהושפט והוא לו עשר וכבוד לרבי : 5 ויגבה לבו ירושט אל מלך ישראל דרש נא ביום את דבר יהודה : 6 ויקבץ מלך ישראל את הנבאים ארבע מאות איש ויאמר אלהם הילך אל רמת גלעד למלחמה אם אחדל ויאמרו עליה ויתן האללים ביד המלך : 7 ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוז ונדרשה מאותו : 8 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש שעשה עלי לטובה כי כל ימיו לרעה הוא מיכחו בן אדוניה הליום ועםם אלישמע ויהורם הכהנים : 9 וילמדו ביהודה ועםם ספר תורה יהוה ויסבו בכל ימלא ויאמר יהושפט אל יאמר המלך כן : 8 ויקרא

מלך ירושלים אל סריס אחד ויאמר מהר מיכחו בן מלך: ²⁵ ויאמר מלך ירושלים קחו את מיכיחו והשיבו אל אמון שר העיר ואל יואש בן המלך: ²⁶ ואמרתם כה אמר המלך שמו זה בית הכלא והאכלתו לחם לחץ ומים לחץ עד שובי בשלום: ²⁷ ויאמר מיכיחו אם שוב השוב בשלום לא דבר יהוה כי ואמר שמעו עמים כלם: ²⁸ ויעל מלך ירושלים ויהושפט מלך יהודה אל רמת גלעד: ²⁹ ויאמר מלך ירושלים אל יהושפט התחשפ ובוא במלחמה אתה לבש בנדיך ויתחשפ מלך ירושאל ויבאו במלחמה: ³⁰ ומלך ארם צוחה את שרי הרכב אשר לו לאמר לא תלחמו את הקטן את הנדול כי אם את מלך ירושלים לברור: ³¹ ויהי בראות שרי הרכב את יהושפט ומה אמר מלך ירושלים והוא יוסבו עלייו להלחם ויזעק יהושפט יהוה עוזרו ויסitem אליהם ממננו: ³² ויהי בראות שרי הרכב כי לא יהיה מלך ירושלים וישבו מאחריו: ³³ ואיש משך בקש תחמו וירק את מלך ירושלים בין הרבקים ובין השرين ויאמר לרכב הפק ידיך והוציאתני מן המלחנה כי החוליות: ³⁴ ותעל המלחמה ביום ההוא ומלך ירושלים היה מעמיד במרכבה נכח ארם עד הערב וימת לעת בוא המשם:

19 ישב יהושפט מלך יהודה אל ביתו בשלום לירושלים: ² ויצא אל פניו יהוא בן חנני החזה ויואמר אל המלך יהושפט הילרשע לעזר ולשנאי יהוה תאהב ובזאת עלייך קצף מלפני יהוה: ³ אבל דברים טובים נמצאו ערך כי בערת האשדרות מן הארץ והכינוות לבעך לדרש האלים: ⁴ וישב יהושפט בירושלם וישב ויצא בעם מבאר שבע עד הר אפרים וישבם אל יהוה אלהי אבותיהם: ⁵ ויעמד שפטים בארץ בכל ערי יהודה הבצורות לעזר ועיר: ⁶ ויאמר אל השפטים ראו מה אתם עושים כי לא לאדם תשפטו כי ליהוה ועםכם בדבר המשפט: ⁷ ועתה יהו פחד יהוה עליכם שמרו ועשו כי אין עם יהוה אלהינו עולה ומשא

ימלא: ⁹ ומלך ירושלים ויהושפט מלך יהודה ישבים איש על כסאו מלבים נגידים וישראל נגן פתח שער שמרון וכל הנבאים מתנבאים לפניהם: ¹⁰ ויעש לו צדקהו בן לנעה קרני ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה תנגה את ארם עד כלותם: ¹¹ וכל הנבאים נבאים כן לאמר עליה רמת גלעד והצלח ונתן יהוה ביד המלך: ¹² וזה מלך אשר חלך לקרא למיכיחו דבר אליו לאמר הנה דברי הנבאים פה אחד טוב אל המלך ויהי נא דברך כאחד מהם ודברת טוב: ¹³ ויאמר מיכיחו כי יהוה כי את אשר יאמר אלהו אותו אדרב: ¹⁴ ויבא אל המלך ויאמר המלך אליו מיכה נלך אל רמת גלעד למלחמה אם אחדר ויאמר עליו והצלחו וינתנו בידכם: ¹⁵ ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משביעך אשר לא תדבר אליו רק אמרת בשם יהוה: ¹⁶ ויאמר ראיתי את כל ירושאל נפוצים על ההרים כצאן אשר אין להן רעה ויאמר יהוה לא אדרים לאלה ישבו איש לבתו בשלום: ¹⁷ ויאמר מלך ירושלים אל יהושפט הלא אמרתי לך לא יתנba עלי טוב כי אם לרע: ¹⁸ ויאמר לכן שמע דבר יהוה ראיתי את יהוה ישב על כסאו וכל צבא השמיים עמדים על ימינו ושמאלו: ¹⁹ ויאמר יהוה מי יפתח את אהאב מלך ירושלים ויעל וופל ברמות נלעד ויאמר זה אמר ככה וזה אמר ככה: ²⁰ ויצא הרוח ויעמוד לפני יהוה ויאמר אני אפהנו ויאמר יהוה אליו במה: ²¹ ויאמר אצא והייתי לרוח שקר בפי כל נביינו ויאמר תפחה ונם תוכל צא ועשה כן: ²² ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי נבייך אלה ויהוה דבר עלייך רעה: ²³ ויגש צדקהו בן לנעה ויק את מיכיחו על הלחוי ויאמר כי זה הדרך עבר רוח יהוה מأتي לדברך: ²⁴ ויאמר מיכיחו הנך ראה ביום ההוא אשר תבוא חזר בחר לבחנא:

פונים ומקה שחר: 8 ונום בירושלם העמיד יהושפט מן הלוים והכהנים ומראשי האבות לישראל למשפט יהוה ולריב וישבו ירושלם: 9 ויצו עליהם לאמר כי עשון ביראת יהוה באמונה ובלבב שלם: 10 וכל ריב אשר יבוא עליכם מאחיכם הישבים בעירם בין דם לדם בין תורה למצוה לחקם ולמשפטים והזהרתם אתם ולא יאשמו ליהוה והיה קצף עליכם ועל אחיכם כה תעשון ולא תחשמו: 11 וזהנה אמריהם כהן הראש עליהם לכל דבר יהוה זובדיהם בן ישמעאל הנגיד לבית יהודה לכל דבר המלך ושטרים הללו לפניכם חזקו ועשו ידו יהוה עם הטוב:

20 ויהי אחריכן באו בני מואב ובני עמון ועםם מהעמוניים על יהושפט למלחמה: 2 ויבאו וינידו ליהושפט לאמר בא עליך המון רב מעבר לים מארם והם בחצצון תמר היא עין נדי: 3 וירא ויתן יהושפט את פניו לדרוש ליהוה ויקרא צום על כל יהודה: 4 ויקבצו יהודה לבקש מיהוה נם מכל ערי יהודה בא לבקש את יהוה: 5 ויעמד יהושפט בקהל יהודה וירושלם בבית יהוה לפני החצר החדשה: 6 ויאמר יהוה אלהי אבותינו הלא אתה הוא אלהים בשםים אתה מושל בכל מלכות הגויים ובירך כח וגבורת ואין עמק להתיצב: 7 הלא אתה אלהינו הורשת את ישבי הארץ הזאת מלפני עמק ישראל ותתנה לזרע אברם אהבך לעולם: 8 וישבו בה ויבנו לך בה מקדש לשマーク לאמר: 9 אם תבוא עליינו רעה חרב שפט ודבר ורعب נעמרא לפני הבית הזה ולפניך כי שマーク בבית יהוה ונזעק אליך מצתרנו ותשמע ותושיע: 10 ועתה הנה בני עמון ומואב והר שער אשר לא נתהה לישראל לבוא בהם בבאם הארץ מצרים כי סרו מעלהם ולא השמידם: 11 וזהנה הם נמלים עליינו לבוא לנו נשנו מירשתך אשר חורשתנו: 12 אלהינו הלא תשפט בם כי אין בנו כח לפני המון רב

לו ניר ולבניו כל הימים: 8 בימיו פשע אדרום מתחתי יד יהודה וימליך עליהם מלך: 9 ויעבר יהורם עם שריו וכל הרכב עמו וייה קם לילה ויקט את אדרום הסוכב אליו ואת שרוי הרכב: 10 ויפשע אדרום מתחתי יד יהודה עד היום הזה או תפשע לבנה בעת ההיא מתחתי ידו כי עזב את יהוה אלהי אבותיו: וכן הוא עשה במות בהרי יהודה ויזון את ישבו ירושלים וירח את יהודה: 12 ויבא אליו מכתב מאליהו הנביא לאמר כה אמר יהוה אלהי דודיך אביך תחת אשר לא הלכת בדרכי יהושפט אביך ובדרך אסא מלך יהודה: 13 ותלך בדרך מלכי ישראל ותוננה את יהודה ואת ישבי ירושלים כהונות בית אחאב וגס את אחיך בית אביך הטובים ממלך הרנות: 14 הנה יהוה נגפה גדולה בעמק ובכנייך ובנשיך ובכל רכושך: 15 ואתה בחליים רבים במחללה מעיך עד יצאו מעיך מן החליל ימים על ימיים: 16 ויער יהוה על יהורם את רוח הפלשטים והערבים אשר על יד כושים: 17 ויעלו ביהודה ויבקעו והישבו את כל הרכוש הנמצא לבית המלך גם בניו ונשיו ולא נשאר לו בן כי אם יהואחו קטן בניו: 18 ואחרי כל זאת נגפו יהוה במעיו לחלי לאין מרפא: 19 ויהיו לימיים מיימים וכעת זאת הקץ לימיים שניים יצאו עמו שרפה כשרפת אבותיו: 20 בן שלשים וששים היה במלכו ושמונה שנים מלך ירושלים וילך ללא חמדה ויקברתו בעיר דוד ולא בקברות המלכים:

ושבו כל איש יהודה וירושלים יהושפט בראשם לשוב אל ירושלים בשמחה כי שמה יהוה מאובייהם: ויבאו ירושלים בנבלים ובכגרות ובছצירות אל בית יהוה: 29 ויהי פחד אליהם על כל מלכות הארץ בשם שם כי נלחם יהוה עם אוביי יהוה: 30 ותשקט מלכות יהושפט וינה לוא להיו מסביב: 31 וימלך יהושפט על יהודה בן שלשים וחמש שנה במלכו ושרים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו עזובה בת שלחי: 32 וילך בדרך אביו אסא ולא סר ממנה לעשות היישר בעיני יהוה: 33 אך הבמות לא סרו ועוד העם לא הכינו לבכם לאלהי אבותיהם: 34 יותר דבריו יהושפט הראשונים והאחרנים הנם כתובים בדבריו יהוא בן חנני אשר העלה על ספר מלכי ישראל: 35 ואחריכן אתחבר יהושפט מלך יהודה עם אחוזיה מלך ישראל הוא הרשיע לעשות: 36 ויתברחו עמו לעשות אניות ללבת תרשיש ויישעו אניות בעזיזנו גבר: 37 ויתגבה אלייעזר בן דודחו ממדשה על יהושפט לאמר כהתחברך עם אחוזיה פרץ יהוה את מעשיך וישברו אניות ולא עצרו ללבת אל תרשיש:

21 וישכב יהושפט עם אבותיו ויקבר עם אבותיו בעיר דוד ומלך יהורם בן תחתיו: 2 ولو אחיהם ויהושפט עזריה ויחיאל וזכריהו ועדריהו ומיכאל ושפתייה כל אלה בני יהושפט מלך ישראל: 3 ויתן להם אביהם מהנות רבות לבסוף ולזהב ולמנדרות עם ערי מצרות ביהודה ואת הממלכה נתן ליהורם כי

22 וימליךו יושבי ירושלם את אחזיוו בנו הקטן
תחתיו כי כל הראשנים הרוג הנדור הבא בערבים
למחנה וימליך אחזיוו בן יהורם מלך יהודה: 2 בן
בירושלים: 6 וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו
בית אהאב כי בת אהאב הייתה לו אשה ויושב הרע
בעני יהוה: 7 ולא אבה יהוה להשחית את בית דוד
ברדרכי בית אהאב כי אמו היהת יווצתו להרשי:
למען הברית אשר כרת לדוד וכאשר אמר לתה

4 וויש הרע בעני יהוה כביה אהאב כי מהה הי לו
 יעצים אחריו מות אביו למשחית לו: 5 גם בעצמת
 הלק וילך את יהודם בן אהאב מלך ישראל למלחמה
 על חזאל מלך ארם ברמות גלעד ויצו הרמים את
 יורם: 6 וישב להתרפא ביזרעאל כי המכימים אשר
 הכהן ברמה בהלחמו את חזאל מלך ארם ועזריהו
 בן יהודם מלך יהודה ירד לראות את יהודם בן
 אהאב ביזרעאל כי חלה הוא: 7 ומאלחים היה
 טובוסת אחיזתו לבוא אל יורם ובבא ציא עם יהודם
 אל יהוא בן נמי שחש יהוה להכricht את בית
 אהאב: 8 ויהי כהשפט יהוא עם בית אהאב וימצא
 את שרוי יהודה ובני אחיזו מושתטים לאחיזתו
 ויהרגנים: 9 ויבקש את אחיזו וילכדו והוא מתהבא
 בשמרון ויבאהו אל יהוא וימתחו ויקברחו כי אמרו
 בן יהושפט הוא אשר דרש את יהוה בכלל לבבו
 ואין בבית אחיזו לעצר כח לממלכה: 10 ועתליהו
 אם אחיזו ראתה כי מות בנה ותקם ותדבר את כל
 ורע הממלכה לבית יהודה: 11 ותתק יהושבעת בת
 המלך את יושב בן אחיזו ותגנב אותו מתחוק בני
 המלך המומתים ותתן אותו ואת מינקתו בחדר המתות
 וסתיריה יהושבעת בת המלך יהודם אשית יהודע
 הכהן כי היא הייתה אחות אחיזו מפני עתליהו ולא
 המיתתתו: 12 ויהי אתם בבית האלים מתהבא ש
 שנים ועתליה מלכת על הארץ:

23 ובשנה השבעית התקוק יהודע ויקח את
 שריה המאות לעזריהו בן ירחים ולישמעאל בן יהונתן
 ולעזריהו בן עובד ואת מעשיהו בן עדיהו ואת
 אלישפט בן זכריה עמו בברית: 2 ויסבו ביהודה
 ויקבצו את הלויים מכל ערי יהודה וראשי האבות
 לישראל ויבאו אל ירושלים: 3 ויכרת כל הקהיל בברית
 בבית האלים עם המלך ויאמר להם הנה בן המלך
 מלך כאשר דבר יהוה על בני דוד: 4 זה הדבר

אשר תעשו השלשית מכמ בא' השבת לכהנים וללוים לשערי הספים: 5 והשלשית בכיה המלך והשלשית בשער היסוד וכל העם בחצרות בית יהוה: 6 ואל יבוא בית יהוה כי אם הכהנים והמשרתים ללויים מהה יבוא כי קדר המשה וכל העם ישמרו משמרת יהוה: 7 ותקיפו הלויים את המלך סביב איש וכלייו בידו והבא אל הבית יומת והוא את המלך בבאו ובצאתו: 8 ויעשו הלויים וכל יהודה ככל אשר צוה יהודע הכהן ויקחו איש את אנשיו בא' השבת עם יצאי השבת כי לא פטר יהודע הכהן את המחלקות: 9 ויתן יהודע הכהן לשרי המאות את החנויות ואת המננות ואת השליטים אשר למלך דוד אשר בית האלים: 10 ויעמד את כל העם ואיש שלחו בידו מכתף הבית הרמנית עד כתף הבית השמאלית לモבחה ולבית על המלך סביב: 11 ויויציאו את בן המלך ויתנו לעליו את הנור ואת העדרות וימלכו אותו וימשתחוו יהודע ובניו ויאמרו יהי המלך: 12 ותשמע עתליהו את קול העם הרצים והמחללים את המלך ותבוIA אל העם בית יהוה: 13 ותרא והנה המלך עומד על עמודו מבבואה והשרים והחצרות על המלך וכל עם הארץ שמח ותווך בחצרות והמשורדים בכל השיר ומוריעים להלל ותקרע עתליהו את בנדיה ותאמר קשר קשר: 14 ויויצא יהודע הכהן ana שריה המאות פקדיו החיל ויאמר אלהם הוציאו אל מבית השדרות והבא אחריה ימות בחרב כי אמר הכהן לא תמיתה בית יהוה: 15 וישימו לה ידים ותבוIA מבוא שער הסוטים בית המלך וימיתהו שם: 16 ויכרת יהודע בריות בינו ובין כל העם ובין המלך להיות לעם ליהוה: 17 ויבאו כל העם בית הבעל ויתצהו ואת מזבחתו ואת צלמיו שברו ואת מתן כהן הבעל הרנו לפני המזבחות: 18 וישם יהודע פקרת בית יהוה בידי הכהנים הלויים אשר חלק דוד על בית יהוה

עשֵׂה המלָאכָה וְתַעֲלֵל אֶרְוֹכָה לְמִלְאָכָה בְּיָדָם וַיַּעֲמִידוּ
את בֵּית האֱלֹהִים עַל מְחֻנְתוֹ וַיִּמְצָהוּ:¹⁴ וככָל-ותם
הַבְּיאוּ לִפְנֵי המֶלֶךְ וַיַּהַוְידַע אֲתָה שָׁאֵר הַכְּסֵף וַיַּעֲשֵׂה
כָּלִים לְבֵית יהָוה כְּלֵי שְׁرָת וְהַעֲלוֹת וְכְפָות וְכְלֵי זְהָב
וְכְסֵף וַיְהִי מַעֲלִים עַל-וֹת בֵּית יהָוה תְּמִיד כְּלֵי יְמִינֵי
יְהָוִידָה:¹⁵ וַיַּזְכִּיר יְהָוִידָה וַיַּשְׁבַּע יְמִינֵי וַיִּמְתַּבֵּן מֵאָה
וְשָׁלְשִׁים שָׁנָה בְּמִזְוֹתוֹ:¹⁶ וַיַּקְרְבֵהוּ בָּעֵיר דָוִיד עַם
הַמְּלָכִים כִּי עָשָׂה טוֹבָה בִּשְׂרָאֵל וְעַם הָאֱלֹהִים וּבְכָתוּ:

וְאַחֲרֵי מוֹת יְהָוִידָה בָּאוּ שְׁרֵי יהָודָה וַיִּשְׁתַּחוּ לְמֶלֶךְ
אוֹ שְׁמַעַן המֶלֶךְ אֲלֵיכֶם:¹⁸ וַיַּעֲזֹב אֶת בֵּית יהָוה אֱלֹהִי
אֲבוֹתֵיכֶם וַיַּעֲבֹדוּ אֶת אֲשֶׁרֶת וְאֶת הַעֲצִים וְיְהִי
קָצֵף עַל יהָודָה וַיַּרְוְשָׁלָם בְּאַשְׁמָתָם זאת:¹⁹ וַיַּשְׁלַח
בָּהָם נְבָאים לְהַשִּׁיבָם אֶל יהָוה וַיַּעֲדֹר בָּם וְלֹא הָזִינוֹ:
וַיַּרְחַם אֱלֹהִים לְבָשָׂה אֶת צְרִירָה בֶן יְהָוִידָה הַכֹּהן
וַיַּעֲמֹד מַעַל לְעַם וַיֹּאמֶר לְהָם כִּי אָמַר אֱלֹהִים לִמְהָה
אַתֶּם עֲבָרִים אֶת מִצְוֹת יהָוה וְלֹא תַצְלִיחוּ כִּי עֲזַבְתֶּם
אֶת יהָוה וַיַּעֲזֹב אֶתְכֶם:²¹ וַיַּקְשְׁרוּ עַלְיוֹן וַיַּרְנְמֹהוּ אֶבֶן
בְּמִזְוֹת המֶלֶךְ בְּחַצֶּר בֵּית יהָודָה:²² וְלֹא וְכֵר יוֹאשָׁא
הַמֶּלֶךְ הַחֲסֵד אֲשֶׁר עָשָׂה יְהָוִידָה אָבִיו עָמוֹ וַיַּהַרְגֵן אֶת
בָּנוֹ וְכָמוֹתוֹ אָמַר יְרָא יהָוה וַיַּדְרֵשׁ:²³ וַיַּהַי לְתַקְפָּת
הַשָּׁנָה עַלְהָה עַלְיוֹן חִילָרִם וַיַּבְאָוּ אֶל יהָודָה וַיַּרְוְשָׁלָם
וַיִּשְׁחַטוּ אֶת כָּל שְׁרֵי הָעָם מִעֵם וְכָל שְׁלָלָם שְׁלָחוּ
לְמֶלֶךְ דְּרָמֶשֶׁק:²⁴ כִּי בְמַצֵּעַ אֲנָשִׁים בָּאוּ חִילָרִים
וַיַּהַוְנְטוּ בְיָדָם חִיל לְרַב מָאָר כִּי עָזֹבָו אֶת יהָוה אֱלֹהִי
אֲבוֹתֵיכֶם וְאַתָּה יוֹאשָׁא עָשָׂו שְׁפָטִים:²⁵ וּבְלִכְתָּם מִמְנָוּ כִּי
עָזֹבָו אֶתְכָּל מְחָלִים רַבִּים הַתְּקַשְׁרָוּ עַלְיוֹן עַבְדֵי בְּדִמי
בְּנֵי יְהָוִידָה הַכֹּהן וְיַהְרָגָו עַל מְתָתוֹ וַיַּמְתַּבֵּד וַיַּקְרְבֵהוּ
בָּעֵיר דָוִיד וְלֹא קִבְרְהוּ בְקָבְרוֹת הַמְּלָכִים:²⁶ וְאַלְהָה
הַמִּתְקַשְׁרִים עַלְיוֹן זֹבֵד בָּן שְׁמַעַת הַעֲמֹנִית וַיַּהַוְדֵבֶן
שְׁמִרְתִּתְהַמּוֹאַבִּית:²⁷ וַיַּבְנְיוּ וְרַב הַמְשָׁא עַלְיוֹן וַיִּסּוּד
בֵּית הָאֱלֹהִים הַנִּמְצָא עַל מִדְרָשׁ סְפִר הַמְּלָכִים
יִמְלַךְ אַמְצִיהוּ בָנו תְּחִתּוֹ:

לְהַעֲלוֹת עַלְוָת וְהַהְהָה כְּכֹתֵב בְּתּוֹרַת מֹשֶׁה בְּשֶׁמֶה
וּבְשִׁיר עַל יְדֵי דָוִיד:²⁹ וַיַּעֲמֹד הַשׁוּעֲרִים עַל שַׁעַר
בֵּית יהָוה וְלֹא יָבֹא טָמֵא לְכָל דָבָר:³⁰ וַיַּקְח אֶת שְׁרֵי
הַמְּאֹות וְאֶת הַאֲדִירִים וְאֶת הַמוֹשְׁלִים בְּעַם וְאֶת כָּל
עַם הָאָרֶץ וַיַּוְרֵד אֶת המֶלֶךְ מִבֵּית יהָוה וַיָּבֹא בְּתוֹךְ
שַׁעַר הַעֲלִyon בֵּית המֶלֶךְ וַיַּשְׁכַּב אֶת המֶלֶךְ עַל כְּסָא
הַמְּמִלָּכה:³¹ וַיַּשְׁמַחוּ כָל עַם הָאָרֶץ וְהַעֲיר שְׁקָטָה וְאַת
עַתְּלִיהוּ הַמִּיתָּה בְּחַרְבָּה:

24 בָּנָ שְׁבַע שָׁנִים יָאַש בְּמֶלֶכְוּ וְאַרְבָּעִים שָׁנָה מֶלֶךְ
בִּירוּשָׁלָם וְשָׁם אָמַנוּ צְבִיה מַבָּאֵר שְׁבָע:² וַיַּעֲשֵׂה יוֹאשָׁא
הַיְשָׁר בְּעַנְיֵי יהָוה כָּל יְמֵי יְהָוִידָה הַכֹּהן:³ וַיַּשְׁאַל
יְהָוִידָה נְשִׁים שְׁתִים וַיַּולְד בְּנִים וּבָנֹות:⁴ וַיַּהַי אַחֲרֵיכֶן
הִיה עַם לְבִי יוֹאשָׁא לְחַדְשָׂה אֶת בֵּית יהָוה:⁵ וַיַּקְבִּץ אֲתָה
הַכֹּהנים וְהַלּוּיִם וַיֹּאמֶר לָהֶם צָאו לְעִיר יהָודָה וּבְקָצְבָו
מִכְלִישָׁרָאֵל כָּסֶף לְחַזְקָה אֶת בֵּית אֱלֹהִים מִדְיָה שָׁנָה
בָשָׁנָה וְאַתֶּם תְּמַהְרְוּ לְדָבָר וְלֹא מַהְרְוּ הַלְּלִיּוֹם:⁶ וַיַּקְרֵא
הַמֶּלֶךְ לְיְהָוִידָה הַרְאֵש וַיֹּאמֶר לוֹ מַדְרֹעַ לְאַדְרֵש
עַל הַלְּוִיִּים לְהַבְיאָ מִיְּהָוִדָה וּמִוַּרְוְשָׁלָם אֲתָה מִשְׁאָת
מִשְׁה עָבֵד יהָוה וַיַּקְהֵל לִישָׁרָאֵל לְאַהֲל הַעֲדָות:⁷ כִּי
עַתְּלִיהוּ הַמְּרַשְׁעָת בְּנֵיהֶן פְּרָצָו אֶת בֵּית הָאֱלֹהִים גַּם כֵּל
קְדָשִׁי בֵּית יהָוה עָשָׂו לְבָעֵלִים:⁸ וַיֹּאמֶר המֶלֶךְ וַיַּעֲשֵׂה
אַרְון אֶחָד וַיִּתְהַנֵּהוּ בְשַׁעַר בֵּית יהָוה חֹזֶה:⁹ וַיַּתְנוּ קְול

בָּנָ עֲשָׂרִים וּחַמְשָׁ שָׁנָה מֶלֶךְ אֲמִצֵּיָהוּ וּעֶשֶׂרִים
וְחַשְׁעָנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלָם וּשְׁמָ אָמוֹן הַיְהוּדָן מִירוּשָׁלָם:
וַיַּעֲשֵׂה הַיְשָׁרָב בְּעַנִּי יְהוָה רַק לֹא בְּלִבְבָּשָׁלָם: 3 וַיַּהַ
כָּאֵשׁ חֹקָה הַמִּלְכָה עַלְיוֹ וַיַּהַגֵּן אֶת עֲבָדָיו הַמְכִים
אֶת הַמֶּלֶךְ אָבוֹ: 4 וְאֵת בְּנֵיהֶם לֹא הַמִּתְיָה כִּי כְּתֻובָ
בְּתֹורָה בְּסֶפֶר מֹשֶׁה אֲשֶׁר צָוָה יְהוָה לְאָמֵר לֹא יִמּוֹתָ
אָבוֹת עַל בְּנִים וּבְנִים לֹא יִמּוֹתָ עַל אָבוֹת כִּי אִישׁ
בְּחַטָּאוֹ יִמּוֹתָו: 5 וַיַּקְבִּץ אֲמִצֵּיָהוּ אֶת יְהוָה וּוּמִידָּם
לְבִתָּה אָבוֹת לְשָׂרֵי הַאֲלָפִים וּלְשָׂרֵי הַמְּאוֹת לְכָל יְהוָה
וּבְנִים וּוּפְקָרָם לִמְבַן עִשְׂרִים שָׁנָה וּמָעָלָה וּמִצָּאת
שָׁלְשָׁמָאוֹת אֱלָף בָּחוֹר יוֹצֵא צָבָא אָחוֹ רַמָּה וְצָנָה:
וַיַּשְׁכַּר מִישָׁרָל מֵאָה אֱלָף נְבוּר חִיל בְּמֵאָה כְּכָר
כֶּסֶף: 7 וְאִישׁ הַאֲלָהִים בָּא אָלָיו לְאָמֵר הַמֶּלֶךְ אֶל
יְבָא עַמְּךָ צָבָא יִשְׂרָאֵל כִּי אֵין יְהוָה עִם יִשְׂרָאֵל כָּל
בְּנֵי אֶפְרַיִם: 8 כִּי אִם בָּא אַתָּה עָשָׂה חֹק לְמַלחָמָה
יְכַשֵּׁילָךְ הַאֲלָהִים לְפָנֵי אוֹיבָךְ כִּי יִשְׁחַח בְּאֶלְהִים
לְעֹזֶר וּלְהַכְּשִׁילָה: 9 וַיֹּאמֶר אֲמִצֵּיָהוּ לְאִישׁ הַאֲלָהִים
וְמַה לְעֹשֶׂת לְמַאת הַכְּכָר אֲשֶׁר נִתְּן תַּחַת לְךָ יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר אִישׁ הַאֲלָהִים יְשַׁלֵּחַ לְיְהוָה לְהַרְחֵב מִזְבֵּחָה
וְיִבְדִּילָם אֲמִצֵּיָהוּ לְהַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר בָּא אָלוֹן מַאֲפָרִים
לְלַכְתָּה לְמִקְומָם וַיַּחַר אָפָם מֵאָד בִּיהוָה וַיַּשְׁבוּ
לְמִקְומָם בְּחָרֵי אָף: 10 וְאֲמִצֵּיָהוּ הַתְּחֻזָּק וַיַּנְגַּן אֶת עַמּוֹ
וַיַּלְךְ נִיא הַמֶּלֶךְ וַיַּךְ אֶת בְּנֵי שָׁעֵר עֶשֶׂר אֱלָפִים:
וַיַּעֲשֵׂת אֱלָפִים חִים שִׁבְעָה בְּנֵי יְהוָה וַיַּבְיאָם לִרְאָשָׁה
הַסְּלָעָ וּוְשָׁלִיכָם מִרְאַשְׁה הַסְּלָעָ וְכָלָם נְבָקָעִי: 11 וּבְנִי
הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר הַשִּׁיבָ אֲמִצֵּיָהוּ מֶלֶךְ עַמּוֹ לְמַלחָמָה
וַיַּפְשְׁטוּ בְּעַרְיוֹ יְהוָה מִשְׁמְרוֹן וְעַד בַּתְּחִוּרִון וַיַּכְּסַח
מֵהֶם שָׁלְשָׁת אֱלָפִים וַיַּבְזֹו בּוֹהַ רַבָּה: 12 וַיַּהַי אַחֲרֵי בָּא
אֲמִצֵּיָהוּ מִהְכוֹתָה אֲדוֹמִים וַיָּבֹא אֶת אֱלָהִי בְּנֵי שָׁעֵר
אֲבָתָיו בָּעִיר יְהוָה:

26 וַיַּקְחֵוּ כָל עַם יְהוָה אֶת עַזְיָהוּ וְהָוָא בָּן שָׁ
עֶשֶׁרָה שָׁנָה וַיִּמְלִיכֵוּ אֹתוֹ תְּחִת אָבוֹ אֲמִצֵּיָהוּ: 2 הָוָא
בָּנָה אֶת אַיִלּוֹת וַיִּשְׁכַּב לִיהוָה אֲחָרֵי שָׁכַב הַמֶּלֶךְ עַם

וּעֲמִידָם לֹא לְאֲלָהִים וּלְפָנָיהם יִשְׁתַּחַוו וְלָהֶם יִקְטַּרְבָּר:
וַיַּחַר אָף יְהוָה בְּאֲמִצֵּיָהוּ וַיַּשְׁלַח אָלָיו נְבָא וַיֹּאמֶר
לֹו לְמַה דָּרַשְׁתָ אֶת אֱלָהִי הָעָם אֲשֶׁר לֹא חִצְלָה אֶת

אבתו: 3 בן ששה עשרה שנה עזיוויל במלךו וחמשים והצערת זרחה במצחו לפני הכהנים בכית יהוה מעלה ירושלים: 4 ויעש היישר בעני יהוה ככל אשר עשה למצוות הקטרת: 20 ויפן אליו עזריו כהן הראש וכל הכהנים והנה הוא מצרע במצחו ובhalbתו משם ונום הווא נדחף לצאת כי גנעו יהוה: 21 ויהי עזיוויל מלך מצרע עד יומיו מותו וישב בית החפשות מצרע כי גנור מבית יהוה וייתם בנו על בית המלך שופט את עם הארץ: 22 ויתר דבריו עזיוויל הראשנים והאחרנים כתוב ישעיוויל בן אמוץ הנבי: 23 וישכב עזיוויל עם אבתו ויקברו אותו עם אבתו בשדה הקבורה אשר למלכים כי אמרו מצורע הוא וימלך יותם בנו תחתיו:

27 בן עשרים וחמש שנה יותם במלךו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושה בת צדוק: 2 ויעש היישר בעני יהוה ככל אשר עשה עזיוויל אביו רק לא בא אל היכל יהוה ועד העם משוחיתים: 3 הווא בנה את שער בית יהוה העליון ובחומת העפל בנה לרבות וערים בנה בהר יהודה ובחרשים בנה בירנית ומנדלים: 5 והוא נלחם עם מלך בני עמון ויחזק עליהם ויתנו לו בני עמון בשנה החיא מאה ככר כסף ועשרת אלפיים קרימ חטים ושעורים עשרה אלפיים זאת השיבו לו בני עמון ובשנה השנייה והשלישית: 6 ויתחזק יותם כי הכנין דרכיו לפני יהוה אלהיו: 7 יותר דבריו יותם וכל מלכתיו ודרךו הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה: 8 בן עשרים וחמש שנה היה במלךו ושש עשרה שנה מלך בירושלים: 9 וישכב יותם עם אבתו ויקברו אותו בעיר דוד וימלך אחיו בנו תחתיו:

28 בן עשרים שנה אחיו במלךו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה היישר בעני יהוה כדורי אביו: 2 וילך בדרכיו מלכי ישראל ונום מסכות עשה לבעלים: 3 והוא הקטיר בניא בן הגם ויבעיר את

עיזיוויל ובמלכו וחמשים ושיתם שנה מלך בירושלם ושם אמו יכילה מן המבון בראות האלהים ובימי דרכו את יהוה הצליחו האלהים: 6 ויצא וילחם בפלשתים ויפורץ את חומות נת ואת חומות יבנה ואת חומות אשדור ויבנה ערים באשדור ובפלשתים: 7 ויעורדו האלהים על פלשתים ועל העربים היישבים בגור בעל והמעוני: 8 ויתנו העמוניים מנהה לעזיוויל שמו עד לבוא מצרים כי החזיק עד למעלה: 9 ויבן עזיוויל מנדים בירושלם על שער הפנה ועל שער הניא ועל המקצוע ויהוקם: 10 ויבן מנדים במדבר ויחצב ברות רבים כי מקנה רב היה לו ובשפלה ובמישור אקרים וכרמים בהרים ובכרמל כי אהב ארמה היה: 11 ויהי לעזיוויל חיל שעשה מלכמת ווצאי צבא לנדר במספר פרדרתם ביד יעוז הסופר ומעשיהם השוטר על יד חננייה משרי המלך: 12 כל מספר ראשי האבות לנכורי חיל אלפיים ושש מאות: 13 ועל ידם חיל צבא שלש מאות אלף ושבעת אלפיים וחמש מאות עשויי מלחמה בכח חיל לעזיר למלך על האויב: 14 ויקנן להם עזיוויל לכל הצבא מננים ורמחים וכובעים ושרינות וקשתות ולאבני קלעים: 15 ויעש בירושלם חשבנות מחשבתם וחושב להיות על המנדלים ועל הפנות לירוא בחצים ובאבני נדלות ויצא שמו עד למרחוק כי הפליא להעוז עד כי חזק: 16 וכחזקתו נגה לבו עד להשחית על מזבח הקטרת: 17 ויבא אחוריו עזריו הכהן ועמו כהנים ליהוה שמונים בני חיל: 18 ויעמדו על עזיוויל המלך ויאמרו לו לא לך עזיוויל להקטיר ליהוה כי הכהנים בני אהרן המקדשים להקטיר זאת מן המקדש כי מעלת ולא לך לכבוד מיהוה אלהים: 19 ויזעף

ובנוי באש כתעבות הנזירים אשר היריש יהוה מפני בני ישראל: 4 וויזבח ויקטר בבמאות ועל הנבעות ותחת כל עץ רענן: 5 ויתנהו יהוה אלהיו ביר מלך ארם ויכבו וישבו ממנה שביה גדולה ויביאו דרמשק ונם ביד מלך ישראל נתן ויך בו מכח גדרלה: 6 ויחרג פךח בן רמליהו ביהודה מאה ועשרים אלף ביום אחד הכל בני חיל בעוצם את יהוה אלהי אבותם: 7 ויחרג זכריו נבור אפרים את משיחו בן המלך ואת עזיריקם נגיד הבית ואת אלקנה מונה המלך: 8 וישבו בני ישראל מאהיהם מאותם אלף נשים בנים ובנות ונם שלל רב בזו נם ויביאו את השלל לשמרון: 9 ושם היה נביא ליהוה עדד שמו ויצא לפני הצבא הבא לשמרון ויאמר להם הנה בחמת יהוה אלהי מזבחות בכל פנה בירושלים: 10 ובכל עיר ועיר ליהודה עשה במותם לקטר לאלהים אחרים ויכעס את יהוה אלהי אבותיו: 11 ויתר דבריו וכל דבריו הראשנים והאחרונים הנם כתובים על ספר מלכי יהודת וישראל: 12 וישכב אוחז עם אבותיו ויקברדו בעיר ירושלים כי לא הביאו לקבורי מלכי ישראל וימליך יהוקימו בנו תחתיו:

29 יהוקימו מלך בן עשרים וחמש שנה ועשרים ותשעה שנה מלך בירושלים שם אמר אביה בת זכריה: 1 וויש הריש בעני יהוה ככל אשר עשה דוד אביו: 2 הוא בשנה הראשונה למלךו בחדר הראeson פתח את דלתות בית יהוה ויהזקם: 3 ויבא את הכהנים ואת הלויים ויאספם לרוחב המזרחה: 4 ויאמר להם שמעוני אשתיים עתה התקדשו וקדשו את בית יהוה אלהי אבותיכם והוציאו את הנדה מן המקדש: 5 כי מעלו אבוחינו ועשו הרע בעני יהוה ויעובחו ויסבו פניהם ממשקן יהוה ויתנו ערף: 6 גם סגרו דלתות האולם ויכבו את הנרות וקתרת לא התקדרו ועליה לא העלו בקדש לאלהי ישראל: 7 ויהי קצף יהוה על

בני יהודת הנזירים אשר היריש יהוה מפני בני ישראל ועמישא בן חדייל על הבאים מן הצבא: 8 ויאמרו להם לא תביאו את השביה הנה כי לאשמה יהוה עליינו אתם אמרים להסיף על חטאינו ועל אשטינו כי רבה אשמה לנו וחרון אף על ישראל: 9 ויעזב החלוץ את השביה ואת הבזה לפני השרים וכל הקהיל: 10 ויקמו האנשים אשר נקבעו בשמותיהם ויחזקו בשביה וכל מערמיהם הלבישו מן השלל וילכשוו וינעלום ויאכלום וישקום ויסכום וינהלום בחמורים לכל כושל ויביאו ירחו עיר התמדרים אצל אחיםם וישבו שמרון: 11 בעת ההיא שלח המלך אוחז על מלכי אשור לעזרה לו: 12 ויעוד אדרומים באו ויכבו ביהודה וישבו שני: 13 ופלשתים פשטו עיר הפלטה

יהודיה וירושלים ויתנגם לזוועה לשמה ולשרקה כאשר אתם ראים בעיניכם: ⁹ והנה נפלו אבותינו בחרב ובנינו ובנותינו ונשינו בשבי על זאת: ¹⁰ עתה עם לבבי לכבודת ברית ליהוה אלהי ישראל ישב ממנה חרון אף: ¹¹ בני עתה אל תשל כי בכם בחר יהוה לעמד לפני לשratio ולהיות לו משרטים ומתקטרים: ¹² ויקמו הלוים מהת בן עמשי ויאל בן עורייו מן בני הקתתי ומן בני מרדי קיש בן עברי ועורייו בן הילאל ומן הנרגשני יואח בן זמה ועדרן בן יeah: ¹³ ומן בני אליצפן שמרי ויעיאל ומן בני אסף זכריהו ומהנידנו: ¹⁴ ומן בני דימון יהואל ושמי ומן בני יdoton ויאספו את אהיהם ויתקרשו ויובאו שמעיה ועזיאל: ¹⁵ ויאספו את אהיהם ויתקרשו ויובאו מצות המלך בדברי יהוה לטהר בית יהוה: ¹⁶ ויבאו הכהנים לפנימה בית יהוה לטהר ויוציאו את כל הטמאה אשר מצאו בהיכל יהוה לחצץ בית יהוה ויקבלו הלוים להוציא לנחל קדרון חוצה: ¹⁷ ויחללו באחד לחדר הראשון לקדש וביום שמונה לחדר בא לאולם יהוה ויקדשו את בית יהוה לימים שמונה וביום ששה עשר לחדר הראשון כלו: ¹⁸ ויבאו פנימה אל חזקיהו המלך ויאמרו טרנו את כל בית יהוה את מזבח העולה ואת כל כליו ואת שלוחן המערכת ואת כל כליו: ¹⁹ ואת כל הכלים אשר הוניח המלך אחו במלכותו במעלו הכנו והקדשנו והנמ לפני מזבח יהוה: ²⁰ וישכם חזקיהו המלך ויאסף את שריה העיר ויעל בית יהוה: ²¹ ויבאו פרים שבעה ואילים שבעה וככשים שבעה וצפירי עזים שבעה לחטאת על הממלכה ועל המקדש ועל יהודה ויאמר לבני אהרן הכהנים להעלות על מזבח יהוה: ²² וישחטו הבקר ויקבלו הכהנים את הדם וירקו המזבחה וישחטו האלים וירקו הדם המזבחה וישחטו הכלבים וירקו הדם המזבחה: ²³ וינישו את שעיריה החטאת לפני המלך והקהל ויסמכו ידיםם עליהם: ²⁴ וישחטו

הכהנים ויחטאו את דם המזבחה לכפר על כל הלוים עד כלה שישראל אמר המלך העולה והחטא: ²⁵ ויימדר את הלוים בית יהוה במצלטים בנבלים ובכנרות במצות דוד וגד חזה המלך ונתן הנבאי כי ביד יהוה המצוה ביד נביאו: ²⁶ ויימדר הלוים בכל דוד והכהנים בחצרות: ²⁷ ויאמר חזקיהו להעלות העולה להמזבח ובעת החל העולה החל שר יהוה והחצרות ועל ידי כלי דוד מלך ישראל: ²⁸ וכל הקהל משתחוים והשיר משורר והחצרות מהחצרים הצל עד לכלות העולה: ²⁹ וככלות להעלות כרעו המלך וכל הנמצאים אותו וישתחוו: ³⁰ ויאמר חזקיהו המלך והשרים ללוים להלל ליהוה בדברי דוד ואסף החזה ויהללו עד לשמה ויקדו וישתחוו: ³¹ ויען חזקיהו ויאמר עתה מלאתם ידכם ליהוה גשו והביאו זבחים ותודות לבית יהוה ויביאו הקהל זבחים ותודות וכל נדיב לב עלוות: ³² וזה מס' הלוים אשר הביאו הקהל בקר שבעים אילים מה כבשים מאותם לעלה ליהוה כל אלה: ³³ והקדשים בקר שיש מאות וצאן שלוש אלפיים: ³⁴ רק הכהנים היו למעט ולא יכולו להפשיט את כל העולות ויזקום אחים הלוים עד כלות המלאכה ועד יתקדשו הכהנים כי הלוים ישרי לבב להתקדש מהכהנים: ³⁵ וגם עלה לרב בחלב השלמים ובנכדים לעלה ותוכון עבדת בית יהוה: ³⁶ וישמה חזקיהו וכל העם על ההיכין האלים לעם כי בפהם היה הדבר:

30 וישלח חזקיהו על כל ישראל יהודה ונג אנדרות חב על אפרים ומנשה לבוא לבית יהוה בירושלים לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל: ² ויוועץ המלך ושורי וכל הקהל בירושלים לעשות הפסח בחדר השני: ³ כי לא יכולו לעשות בעת ההיא כי הכהנים לא התקדשו למדרי והעם לא נאספו לירושלים: ⁴ ווישר הדבר בעני המלך ובעני כל הקהל: ⁵ ויעמידו דבר

יהוה אל יחוּקוּתו וירפָא את העם : 21 ויעש בנו
 ישראל הנמצאים בירושלם את חן המצוות שבעת
 ימים בשמחה גדרולה ומהללים ליהוה יום ביום הלוים
 והכהנים בכל עז ליהוה : 22 וידבר יחוּקוּתו על כל
 כל הלוים המשכילים שכְל טוב ליהוה ויאכלו את
 המועד שבעת הימים מזבחים זבחי שלמים ומתודים
 ליהוה אלהי אבותיהם : 23 ויועצֵו כל הקהיל לעשות
 שבעת ימים אחרים ויעשו שבעת ימים שמחה : 24 כי
 יחוּקוּתו מלך יהודה הרים לקהיל אלף פרים ושבעט
 אלפיים צאן והשרים הרימו לקהיל פרים אלף וצאן
 עשרה אלפיים וותקדשו כהנים לרבים : 25 ויישמחו כל
 קהיל יהודה והכהנים והלוים וכל הקהיל הבאים
 מישראל והגרים הבאים מארץ ישראל והיוושבים
 ביהודה : 26 ותהי שמחה גדרולה בירושלם כי מימי
 שלמה בן דוד מלך ישראל לא כזאת בירושלם :
 ויקמו הכהנים הלוים ויברכו את העם וישמע בקולם
 ותבוא תפלחתם למען קדרשו לשמיים :

31 וככלות כל זאת יצאו כל ישראל הנמצאים
 לעיר יהודה וישברו הממצות וינדרעו האשרים וינתכו
 את חמותה ואת המזבחת מכל יהודה ובנימין ובכפרים
 ומנסה עד לכלה וישבו כל בני ישראל איש לאחיזתו
 לעיריהם : 2 ויעמד יחוּקוּתו את מחלקות הכהנים
 והלוים על מחלקותם איש כפי עבדתו לכהנים וללוים
 לעלה ולשלמים לשרת ולהדרות ולהלל בשערי
 מחנות יהוה : 3 ומנת המלך מן רכושו לעלות עלות
 הבקר והערב והעלות לשבותות ולהדרים ולמעדים
 ככתוב בתורת יהוה : 4 ויאמר לעם לישבי ירושלם
 تحت מנת הכהנים והלוים למען יחוּקוּ בתורת יהוה :
 5 וככפרץ הדבר הרבה בני ישראלראשית דון תירוש
 ויצוחר ורבס וככל תבאות שדה ומערש הכל לרבים
 הביאו : 6 ובני ישראל ויהודה היושבים בערי יהודה
 נם הם מעשר בקר וצאן ומעשר קדרשים המקדשים

להעbir קול בכל ישראל מבאר שבע ועד דן לבוא
 לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל בירושלם כי לא
 לרבע עשו כתוב : 6 וילכו הרצים באנדות מיד המלך
 ושריו בכל ישראל ויהודה וכמצוות המלך לאמר בני
 ישראל שבו אל יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל
 וישב אל הפליטה הנשארת לכם מקף מלכי אשרו :
 7 ואל תהיו כאבותיכם וכאחיםכם אשר מעלו ביהוה
 אלהי אבותיהם ויתגמ לשמה כאשר אתם ראים :
 8 עתה אל תקשׁו ערפכם כאבותיכם חנו יד ליהוה
 ובאו למקדשו אשר הקדיש לעולם ועבדו את יהוה
 אלהיכם וישב מכם חרמון אףו : 9 כי בשובכם על יהוה
 אלהיכם ובניכם לרחמים לפני שובייהם ולא יסיד פנים
 הזאת כי חנון ורחום יהוה אלהיכם ולא יסיד פנים
 מכם אם תשבו אליו : 10 ויהיו הרצים עברים מער
 לעיר בארץ אפרים ומנסה وعد זבלון ויהיו משחיקים
 עליהם ומלענים בהם : 11 אך אנשים מאשר ומנסה
 וモבלון ונכnu ויבאו לירושלים : 12 נם ביהודה היתה
 יד האלים להת להם לב אחד לעשות מצות המלך
 והשרים בדבר יהוה : 13 ויאספו ירושלם עם רב
 לעשות את חן המצוות בחדר השני קהיל לרבע מאד :
 14 ויקמו ויסירו את המזבחות אשר בירושלם ואת כל
 המקטרות הסירוש וישליך נחאל קדרון : 15 ווישחטו
 הפסח בארכעה עשר לחדר השני והכהנים והלוים
 נכלמו וותקדשו ויבאו עלות בית יהוה : 16 וויעמדו על
 עמדם כמשפטם בתורת משה איש האלים הכהנים
 וركים את הדם מיד הלוים : 17 כי רבתה בקהל אשר לא
 התקדשו ולהلوים על שחיתת הפסחים לכל לא טהור
 להקדיש ליהוה : 18 כי מרבית העם רבת מאפרים
 ומנסה ישכר וובלון לא הטהרנו כי אכלו את הפסח
 alla ככתוב כי הפלל יחוּקוּ עליהם عليهم לא אמר יהוה
 להקדיש ליהוה : 19 כי לבבו המכין לדרוש האלים
 יהוה אלהי אבותינו ולא כטהרת הקדש : 20 וישמע

32 אחרי הדברים והאמת האלה בא סנהדריב מלך השלishi החלו הערמות ליסוד ובחדש השבעי כלו: אשר ויבא ביהודה ויוזע על הערים הבצורות ויאמר לבקעם אליו: וירא יחזקיהו כי בא סנהדריב ופנוי למלחמה על ירושלם: ווועין עם שריו ונבריו לסתום את יהוה ואת עמו ישראל: ⁸ וידרש יחזקיהו על יובאו יחזקיהו והשרים ויראו את הערמות ויברכו את יהוה ואת עמו ישראל: ⁹ ויאמר אליו עזוריeo הכהנים והלוים על הערמות: ¹⁰ ויאמר אלהי יחזקיהו על הכהן הראש לבית צדוק ויאמר מה חל התרומה לביא בית יהוה אכול ושבוע והותר עד לרוב כי יהוה ברך את עמו והנותר את ההמן זהה: ¹¹ ויאמר יחזקיהו להכין לשכות בבית יהוה ויכינו: ¹² ויבאו את התרומה והמעשר והקדשים באמונה ועליהם נגיד כונניeo הלו ושמי eo אחיהו משנה: ¹³ ויהיאל ויעזוריeo ונחת ועשהאל וירימות ויזובד ואליאל ויסמכיeo ומחת ובינויeo פקידים מיד כונניeo ושמי eo אחיהו במפקד יחזקיהו המלך ויעזריהו נגיד בית האלהים: ¹⁴ וקורא בן יממה הלו השוער למורה על נדבות האלהים להת תרומות יהוה וקדשי הקרים: ¹⁵ ועל ידו עדן ומניין וישוע ושמי eo אמריהו ושכנוeo בערי הכהנים באמונה לחת לאחים במחלות כנדול רקתן: ¹⁶ מלבד התיחסם לזכרים מבן שלוש שנים ולמעלה לכל הבא לבית יהוה לדבר יום ביומו לעובדתם במשמרותם במחלותיהם: ¹⁷ ואת התיחס הכהנים לבית אבותיהם והלוים מבן עשרים שנה ולמעלה במשמרותיהם במחלותיהם: ¹⁸ ולחתייש בכל טעם נשים ובניהם ובנותיהם לכל קהל כי באמונתם יתקדרשו קדרש: ¹⁹ ולבני אהרן הכהנים בשדי מגרש עדריהם בכל עיר ועיר אנשים אשר נקבעו בשמות לחת מנות לכל זכר בכהנים ולכל התיחס כלוים: ²⁰ ויעש כוות יחזקיהו בכל יהודה ויעש הטוב והישר והאמת לפניו יהוה אלהיו: ²¹ ובכל מעשה אשר החל בעבודת בית האלהים ובתורה ובמצוה לדרש לאלהיו בכל לבבו עשה והצליח:

אמוץ הנביא על ספר מלכי יהודה וישראל :³³ וישכב יחזקיה עם אבתו ויקבריו במעלה קבריו בני דוד וכבוד עשו לו במותו כל יהודה וישבי ירושלים וימלך מנשה בנו תחתיו :

33 בן שתים עשרה שנה מנשה במלךו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלים :² ויעש הרע בעיני יהוה כתובות הגנים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל :³ וישב וייבן את הבמות אשר נתן יחזקיה אביו ויקם מזבחות לבعلים ויעש אשרות וישתחו לכל צבא השמים ויעבד אתם :⁴ ובנה מזבחות בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלים היה שמי לעולם :⁵ ויבן מזבחות לכל צבא השמים בשתי חצרות בית יהוה :⁶ והוא העביר אה בויו באש בון הום וענן ונחש וכף ועשה אוב וידעוני הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו :⁷ ויישם את פסל הסמל אשר עשה בבית האללים אשר אמר אלהים אל דוד ואל שלמה בנו בכית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אישם את שמי לעילום :⁸ ולא אוסיף להסיר את רגל ישראל מעל האדמה אשר העמדתי לאביכם רק אם ישמרו לעשות את כל אשר צויתם לכל התורה והחקים והמשפטים ביד משה :⁹ וויתע מנשה את יהודה וישבי ירושלים לעשות רעמן הגנים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל :¹⁰ וידבר יהוה אל מנשה ואל עמו ולא הקשיבו :¹¹ וויבא יהוה עליהם את שרי הצבאות אשר למלך אשר וילכדו את מנשה בחחיהם ויאסרוו בנחשתיהם וויליכו בבליה :¹² וכחצר לחה את בני יהוה אלהי ויכנע מאד מלפני אלהי אבתו :¹³ ויתפלל אליו ויתער לו ווישמע תחנותיו ווישביו ירושלים למלכו וידע מנשה כי יהוה הוא האללים :¹⁴ ואחרי כן בנה חומה חיצונה לעיר דוד מערבה לניחון בנחל ולובא בשער הדנים וסבב לעופל ויגביהה מאד ווישם שרי חיל בכל הערים

יצילו אחכם מידיו :¹⁶ ועוד דברו עבדיו על יהוה האללים ועל יחזקיהו עבדו :¹⁷ וספרים כתוב לחרף להוה אלהי ישראל ולאמר עליו לאמר אלהי גני הארץ אשר לא הצלו עם מידי כן לא יציל אלהי יחזקיהו עמו מידי :¹⁸ ויקראו בקהל נדול יהודית על עם ירושלים אשר על החומה ליראמ ולבהלים למען ילכדו את העיר :¹⁹ וידברו אל אלהי ירושלים בעל אלהי עמי הארץ מעשה ידי האדם :²⁰ ויתפלל יחזקיה המלך ושיערו בן אמוץ הנביא על זה ואהיו יזעקו השמים :²¹ וישלח יהוה מלאך ויחדר כל גבור חיל נגיד ושר במנהנה מלך אשר וישב בבשת פנים לארציו ויבא בית אלהיו ומיציאו מעיו שם הפילחו בחרב :²² ויוושע יהוה את יחזקיהו ואת ישבי ירושלים מיד שנחריב מלך יהודה וינשא לעני כל הגנים מאחריו ליחזקיהו מלך יהודה וינשא לעני כל הגנים מאחריו כן :²⁴ ביום הם חלה יחזקיהו עד למות ויתפלל אל יהוה ויאמר לו ומופת לנו לך :²⁵ ולא כנמל עלי השיב יחזקיהו כי נבה לבו ויהי עליו קצף ועל יהודה ירושלים ולא בא עליהם קצף יהוה ביום יחזקיהו :²⁷ ויהי ליחזקיהו עשר וכבוד הרבה מאד ואוצרות עשה לו לכסף ולזהב ולאבן יקרה ולבשימים ולמננים ולכל כל חמדה :²⁸ ומסכנותה לתבואת דגן ותירוש ויצחר ואירות לכל בהמה ובבמה ועדרים לאורות :²⁹ וערדים עשה לו ומקנה צאן ובקר לרבי כי נתן לך אליהם רוכש רב מאד :³⁰ והוא יחזקיהו סתם את מוצא מימי ניחון העלזין ויישרם למטה מערבה לעיר דוד ויצליח יחזקיהו בכל מעשהו :³¹ וכן נמליצי שרי בכל המשלחים עליו לדרש המופת אשר היה בארץ עזבו האללים לנסותו לדעת כל לבבבו :³² ויתר דברי יחזקיהו וחסדייו הנם כתובים בחוזן ישיעו בן

הכזרות ביהודה: 15 וויסר את אלهي הנכר ואת הסמל מבית יהוה וכל המזבחות אשר בנה בהר בית יהוה ובירושם וישך חוצה לעיר: 16 ויכן את מזבח יהוה ויזבח עליו זבח שלמים ותודה ויאמר ליהודה לעבד את יהוה אלהי ירושל: 17 אבל עוד העם זבחים בבמות רק ליהוה אלהיהם: 18 ויתר דבריו מנשה ותפלתו אל אלהיו ודבריו החווים המדברים אליו בשם יהוה אלהי ישראל הנם על דבריו מלכי ירושל: 19 ותפלתו והעתר לו וכל חטאתו ומעלתו ירושל ומקומות אשר בנה בהם במות והעמיד האשרים והפסלים לפניו הכנעו הנם כתובים על דבריו חזוי: 20 וישכב מנשה עם אבתו ויקברחו ביתו ומלך אמון בנו תחתיו: 21 בן עשרים ושתיים שנה אמון במלך ושתיים שנים מלך בירושלם: 22 ויעש הרע בעני יהוה כאשר עשה מנשה אביו וכל הפסלים אשר עשה מנשה אביו זבח אמון ויעבדם: 23 ולא נכנע מלפני יהוה כהכנע מנשה אביו כי הוא אמון הרבה אשמה: 24 ויקשרו עליו עבדיו וימיתחו בברית: 25 ויצו עם הארץ את כל הקשרים על המלך אמון ומלךו עם הארץ את אישיו בנו תחתיו:

34 בן שמונה שנים אישיו במלך ושלשים ואחת שנה מלך בירושלם: 2 ויעש היישר בעני יהוה וילך בדרך דוד אביו ולא סר ימין ושםאל: 3 ובשמונה שנים למלך והוא עודנו נער החל לדרוש לאלהי דוד אביו ובשתי שנים החר לטהר את יהודה וירושלם מן הבמות והאשרים והפסלים והמסכות: 4 וונחצטו לפניו את מזבחות הבعلים והחמנים אשר למעלה מעלייהם נדע והאשרים והפסלים והמסכות שבר והדק ויורק על פנו הקברים הובחים להם: 5 ועצמות כהנים שרף על מזבחותם וישראל את יהודה ואת ירושלם: 6 ובערי מנשה ואפרים ושמעון ועד נפתלי בהר בתיהם סביב: 7 וינטץ את המזבחות ואת

35 וַיַּעֲשֵׂה יְאֹשִׁיחוּ בִּירוּשָׁלָם פֶּסַח לִיהוָה וַיַּשְׁחַטוּ הַפֶּסַח בְּאַרְכָּבָה עַשֶּׂר לְחִדְשַׁ הַרְאָסוֹן: ² וַיַּעֲמֹד הַכֹּהֲנִים עַל מִשְׁמְרוֹתָם וַיַּחֲזֹקּוּ לְעִבּוּדַת בֵּית יְהוָה: ³ וַיֹּאמֶר לְלִוִּים המִבּוּנִים לְכָל יִשְׂרָאֵל הַקְדּוּשִׁים בִּירוּשָׁלָם בְּמִשְׁנָה וַיַּדְבֹּרוּ אֲלֵיהֶם כֹּיאָת: ²³ וַתֹּאמֶר להם כִּי אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָמַרְתָּם לְאִישׁ אֲשֶׁר שָׁלַח אֶתְכֶם אֵלָי: ²⁴ כַּה אָמַר יְהוָה הַנִּינִי מִבְּיַעַד רְעוֹת עַל הַמָּקוֹם הַזֶּה וַעֲלֵי יֹשְׁבֵיו אֶת כָּל הַאֲלוֹת הַכְּתוּבוֹת עַל הַסְּפָר אֲשֶׁר קָרָאוּ לִפְנֵי מֶלֶךְ יִהְוָה: ²⁵ תְּחַת אֲשֶׁר עֲזֹבֻנוּ וַיַּקְטוּרְוּ לְאֱלֹהִים אֶחָרִים לְמַעַן הַכְּעִיסָּנוּ בְּכָל מַעֲשֵׂי יִדְיָם וַתָּתַךְ חַמְתִּי בָּמָקוֹם הַזֶּה וְלֹא תַכְבֵּה: ²⁶ וְאֶל מֶלֶךְ יִהְוָה הַשְׁלָחָה אֶתְכֶם לְדֹרֶשׁ בַּיּוֹתָה כִּי אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ: ²⁷ יְעַן דָּךְ לְבָבְךָ וְתַכְנִعַ מִלְּפָנֵי אֱלֹהִים בְּשָׁמַעַךְ אֶת דְּבָרַיו עַל הַמָּקוֹם הַזֶּה וַעֲלֵי יֹשְׁבֵיו וְתַכְנִעַ לִפְנֵי וַתִּקְרַע אֶת בְּנִידִיךְ וַתַּבְךְ לִפְנֵי נִגְמָן אֲנִי שָׁמַעְתָּ נָאָם יְהוָה: ²⁸ הַנִּינִי אָסְפֵךְ אֶל אֶבְתִּיךְ וְנוֹאָסְפֵת אֶל קְבָרוֹזֶךְ בְּשָׁלוֹם וְלֹא תַרְאֵנָה עַינִיךְ בְּכָל הַרְעָה אֲשֶׁר אַנְיִמְבְּיָא עַל הַמָּקוֹם הַזֶּה וַעֲלֵי יֹשְׁבֵיו וַיַּשְׁבַּבְוּ אֶת הַמֶּלֶךְ דְּבָרָ: ²⁹ וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ וַיַּאֲסֵף אֶת כָּל זָקְנֵי יִהְוָה וַיַּעֲלֵל הַמֶּלֶךְ בֵּית יְהוָה וְכָל אִישׁ יִהְוָה וַיַּשְׁבַּי יְרוּשָׁלָם וַיַּעֲשֵׂה יְרֻשָּׁלָם וְהַכֹּנִים וְהַלּוּיוֹם וְכָל הָעָם מְגַדְּלָו וַיַּעֲרֹךְ קָטָן וַיַּקְרָא בָּאָנִיהם אֶת כָּל דְּבָרַי סְפָר הַבְּرִית הַנִּמְצָא בֵּית יְהוָה: ³⁰ וַיַּעֲמֹד הַמֶּלֶךְ עַל עַמְדוֹ וַיַּכְרֵת אֶת הַבְּרִית לִפְנֵי יְהוָה לְלַכְתָּא אֶחָרִי יְהוָה וַיִּשְׁמֹר אֶת הַבְּרִית וַיַּעֲשֵׂה יְהוָה לְכָל לְבָבוֹ וְכָל נֶפֶשׁ לְעַשֹּׂת מְצֹותָיו וְעַדותָיו וְחִקּוֹי בְּכָל לְבָבוֹ וְכָל אִישׁ יִהְוָה אֲשֶׁר דְּבָרַי הַבְּרִית הַכְּתוּבוֹם עַל הַסְּפָר הַזָּה: ³² וַיַּעֲמֹד אֶת כָּל הַנִּמְצָא בִּירוּשָׁלָם וּבְנִימָן וַיַּעֲשֵׂה יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלָם כְּבָרִית אֱלֹהִים אֱלֹהֵי אֶבְתִּיכָם: ³³ וַיַּסְרֵד יְאֹשִׁיחוּ אֶת כָּל הַחוּבּוֹת מִכָּל הָאָרֶצָות אֲשֶׂר לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֹד אֶת כָּל הַנִּמְצָא בִּישראל לְעַבְדָו אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל יְמֵיכֶם לְאֶחָרֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

יהוָה אֲחֵינוּ לְקַח נָנוּ וַיִּבְאֶהוּ מִצְרַיָּה: ⁵ בֶּן עֲשָׂרִים
 וְחַמֵשׁ שָׁנָה יְהוּקִים בָּמֶלֶכֶת עֶשֶׂר שָׁנָה מֶלֶךְ
 בִּירוּשָׁלָם וַיַּעֲשֵׂה הָרָע בְּעַנִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: ⁶ עַלְיוֹ עַלְהָ
 נְבוּכְדָנָאצָר מֶלֶךְ בָּבֶל וַיַּאֲסְרוּנוּ בְּנָחָתִים לְהַלְיכָה
 בְּכָלָה: ⁷ וְמִכְלֵי בֵּית יְהוָה הַכִּבְיָא נְבוּכְדָנָאצָר לְבָבֶל
 וַיַּתְּנֵם בְּהִיכְלָלוּ בְּבָבֶל: ⁸ וַיַּתְּרֵד דְּבָרֵי יְהוּקִים וַתַּעֲבֹתָיו
 אֲשֶׁר עָשָׂה וְהַנִּמְצָא עַלְיוֹ הַנְּגָם כְּתוּבִים עַל סְפִירָמֶלֶכֶת
 יִשְׂרָאֵל וְיְהוּדָה וְיַמְלֵךְ יְהוּכִין בֶּן תְּחִתִּוּ: ⁹ בֶּן שְׁמוֹנָה
 שָׁנִים יְהוּקִין בָּמֶלֶכֶת שְׁלַשָּׁה חֲדִישִׁים וַעֲשָׂרָה יְמִים
 מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלָם וַיַּעֲשֵׂה הָרָע בְּעַנִּי יְהוָה: ¹⁰ וַתַּחֲשֹׁבָת
 הַשָּׁנָה שְׁלַח הַמֶּלֶךְ נְבוּכְדָנָאצָר וַיַּאֲהַז בְּכָלָה עַם כָּלִי
 חֲמְדָת בֵּית יְהוָה וְיַמְלֵךְ אֶת צְדִיקָהוּ אֲחֵינוּ עַל יְהוּדָה
 וַיַּרְוְשָׁלָם: ¹¹ בֶּן עֲשָׂרִים וְאֶחָת שָׁנָה צְדִיקָהוּ בָמֶלֶכֶת
 וְאֶחָת עֲשָׂרָה שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלָם: ¹² וַיַּעֲשֵׂה הָרָע בְּעַנִּי
 יְהוָה אֲחֵינוּ לֹא נָכַנְעַמְפִנְיוּ רִמְמִיחָו הַנְּבִיא מִפְּיָהוָה:
¹³ וְגַם בָמֶלֶךְ נְבוּכְדָנָאצָר מַרְדָּאֵשׁ אֲשֶׁר הַשְׁבִּיעָו בְּאֶלְהִים
 וַיַּקְשֵׁא תְּעֻפָּו וַיִּאמְצֵא אֶת לְבָבוֹ מִשּׁוּב אֶל יְהוָה אֲחֵינוּ
 יִשְׂרָאֵל: ¹⁴ נָם כָּל שְׂרֵי הַכְּהָנִים וְהַעַם הַרְבּוּ לְמַעַל
 מַעַל כָּכָל תְּعָבּוֹת הָנוּמִים וַיִּטְמְאֵו אֶת בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר
 הַקְדִּישׁ בִּירוּשָׁלָם: ¹⁵ וַיַּשְׁלַח יְהוָה אֲלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם
 עַלְיהֶם בַּיָּד מְלָאכָיו הַשְׁכָם וְשְׁלוֹחָ כִּי חַמְל עַל עַמוּ
 וְעַל מְעוֹנוֹ: ¹⁶ וַיָּהִי מַלְעָבִים בְּמְלָאכֵי הָאֱלֹהִים וּבְזָוִים
 דְּבָרָיו וּמַתְעָטָעִים בְּנָבָאוּ עַד עֲלוֹת חִמְתָּה יְהוָה בְּעַמוּ
 עַד לְאַיִן מַרְפָּא: ¹⁷ וַיַּעַל עַלְיהֶם אֶת מֶלֶךְ כְּשָׁדִים
 וַיַּהַרְגֵּן בְּחוּרֵיכֶם בְּחֶרֶב בְּבֵית מִקְדָּשׁ וְלֹא חַמְל עַל
 בָּחוֹר וּבְתוֹלָה זָקֵן וַיַּשְׁחַט הַכְּלָל נָתַן בְּיַדוּ: ¹⁸ וְכָל כָּלִי
 בֵּית הָאֱלֹהִים הַגְּדָלִים וְהַקְּטָנִים וְאַצְרוֹת בֵּית יְהוָה
 וְאַצְרוֹת הַמֶּלֶךְ וְשְׁרוֹיו הַכָּל הַכִּבְיָא בְּכָל: ¹⁹ וַיַּשְׁרַפְוּ אֶת
 בֵּית הָאֱלֹהִים וַיִּנְתַּצְוּ אֶת חִוָּמָת יְרוּשָׁלָם וְכָל אַרְמָנוֹתָה
 שְׁרַפְוּ בָאָשׁ וְכָל כָּלִי מַחְמָדִיה לְהַשְׁחִית: ²⁰ וַיַּגֵּל
 הַשְּׁאָרִית מִן הַחֶרֶב אֶל בָּבֶל יְהוָה לוֹ וְלַבְנֵי לְעַבְדִּים
 עַד מֶלֶךְ מְלָכֹות פְּרָס: ²¹ לְמַלְאָות דְּבָר יְהוָה בְּפִי
 לְהָם: ²² וְתַכְoon כָּל עֲבוֹדָת יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא לְעַשָּׂת
 הַפְּסָח וְהַעֲלָוָת עַל מִזְבֵּחַ יְהוָה כִּמְצֹאת הַמֶּלֶךְ
 יְאָשִׁיחָו: ²³ וַיַּעֲשֵׂו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַנִּמְצָאים אֶת הַפְּסָח
 בַּעַת הַהִיא וְאֶת חָנָכָה שְׁבָעָת יְמִים: ²⁴ וְלֹא נָעֲשָׂה
 פְּסָח כְּמָהוּ בִּירוּשָׁלָם מִימֵי שְׁמֹאֵל הַנְּבִיא וְכָל מֶלֶכֶת
 יִשְׂרָאֵל לֹא עָשָׂו כְּפָסָח אֲשֶׁר עָשָׂה יְאָשִׁיחָו וְהַכָּנִים
 וְהַלְוִים וְכָל יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל הַנִּמְצָא וְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלָם:
²⁵ בַּשְׁמָנוֹנָה עֲשָׂרָה שָׁנָה לְמִלְכֹות יְאָשִׁיחָו נָעֲשָׂה הַפְּסָח
 הַזֹּה: ²⁶ אַחֲרֵי כָּל זֹאת אֲשֶׁר הַכִּינָה יְאָשִׁיחָו אֶת הַבַּיִת
 עַלְיהֶה נָכוֹן מֶלֶךְ מִצְרָיִם לְהַלְכָם בְּכַרְכְּמִישׁ עַל פְּרָת
 וַיֵּצֵא לְקַרְאָתוֹ יְאָשִׁיחָו: ²⁷ וַיַּוְשַׁלַּח אֶלְיוֹן מְלָאכִים לְאמֹר
 מַה לֵי וְלֹא מֶלֶךְ יְהוּדָה לֹא עַלְיָד אַתְּ הַיּוֹם כִּי אֶל
 בֵּית מְלָחָמָה וְאֶלְהִים אָמַר לְבַהֲלֵן חַדְל לְכָל מְאַלְהִים
 אֲשֶׁר עַמִּי וְאֶל יְשִׁיחִיתךְ: ²⁸ וְלֹא הָסֵב יְאָשִׁיחָו פְּנֵיו
 מִמְנוֹ כִּי לְהַלְכָם בְּיוֹתְחָפֵשׁ וְלֹא שָׁמַע אֶל דְּבָרֵי
 נְכוֹן מִפְּיָהוָה וְיַבְאָהוּ וְיַבְאָה לְהַלְכָם בְּבַקְעַת מַנְדוֹ: ²⁹ וַיַּרְא
 הָיְרִים לְמֶלֶךְ יְאָשִׁיחָו וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְעַבְדֵי הַעֲבִירָנוֹ
 כִּי חַחְלִיתִי מַאֲד: ³⁰ וַיַּעֲבִידְךָוּ עַבְדֵי הַמְּלָאכָה מִן דְּמָרְכָּבָה
 וַיַּרְכִּיבְךָוּ עַל רַכְבָּה מְשֻׁנָּה אֲשֶׁר לוּ וַיַּוְלִיכְךָוּ וַיַּרְשָׁלָם
 וַיִּמְתַּחֲלִבְךָוּ עַל יְאָשִׁיחָו: ³¹ וַיַּקְוֹנֵן יַרְמִימָה עַל יְאָשִׁיחָו
 וַיֹּאמְרוּ כָל הַשָּׁרִים וְהַשְׁרוֹתִים בְּקִינּוֹתֵיכֶם עַל יְאָשִׁיחָו
 עַל סְפִירָמֶלֶכֶת יִשְׂרָאֵל וְיְהוּדָה:
36 וַיָּקֹחׁ עַמְּךָ אֶת הָאָרֶץ אֲחֵינוּ בֶן יְאָשִׁיחָו בֶן יְאָשִׁיחָו וַיַּמְלִיכֵהוּ
 תְּחַת אָבִיו בִּירוּשָׁלָם: ² בֶן שְׁלַשׁ וְעֶשֶׂרֶת שָׁנָה יוֹאָחָז
 בִּמְלָכָה וְשְׁלַשָּׁה חֲדִשים מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלָם: ³ וַיִּסְרְרָה
 מֶלֶךְ מִצְרָיִם בִּירוּשָׁלָם וַיַּעֲנֵשׂ אֶת הָאָרֶץ מִאָה כָּכָר
 כֶּסֶף וְכֶכֶר זהב: ⁴ וַיַּמְלֵךְ מֶלֶךְ מִצְרָיִם אֶת אַלְקִים
 אֲחֵינוּ עַל יְהוּדָה וַיַּרְשֵׁלָם וַיַּסְבֵּט אֶת שְׁמוֹ יְהוּקִים וְאֶת

ירמייהו עד רצתה הארץ את שבתויה כל ימי השמה
שבטה למלאות שבעים שנה :²² ובשנתה אחת לכורש
מלך פרס לכלות דבר יהוה בפי ירמייהו העיר יהוה
את רוח כורש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו
ונם במכות לאמר :²³ כה אמר כורש מלך פרס כל
מלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והוא פקד
עלי לבנות לו בית בירושלים אשר ביהודה מי בכם
מכל עמו יהוה אלהיו עמו ויעל :

עדות חדשה

Gibon

H. PISAN.

ויאמר ישע אביכם סלח להם כי לא ידעו מה הם עשים ויחלקו במדיהם להם ויפילו גורל:
(ליקס 23:34)

אליו בחלים ויאמר יוסף בן דוד אל תירא מכנוס אליך את מרים אשתק כי אשר הרה בה מרוח הקדש הוּא:²¹ והיה ילדה בן וקראת את שמו ישוע כי הוא ושייע את עמו מעונותיהם:²² ותהי כל זאת למלאת את אשר דבר יהוה ביד הנביא לאמר:²³ הנה העלמה עמו:²⁴ ויקץ יוסף משנתו וייש כאשר צוהו מלאך יהוה ויקח אליו את אשתו:²⁵ ולא ידעה עד כי ילדה בן את בכורה ויקרא את שמו ישוע:

2 יהי כאשר נולד ישוע בבית לחם יהודה בימי הורדוס המלך ויבאו מגושים מארץ מורה ירושלים אמר:² איה מלך היהודים הנולד כי ראיינו את כוכבו במורה ונבא להשתנות לו:³ יהי כשהמע הורדוס המלך את דבריהם ויבחלו הוא וכל ירושלים עמו:⁴ ויקhal את כל ראשי הכהנים וסופרי העם וידרש מאמם לאמר איפה ولד המשיח:⁵ ויאמרו לו בבית לחם יהודה כי כן כתוב ביד הנביא:⁶ ואתה בית לחם ארץ יהודה איןך צעיר באלפי יהודיה כי ממק' יצא מושל אשר ירעא את עמי ישראל:⁷ אז קרא הורדוס למנושים בסתר ויחקר אם לדעת עת הראות הכוכב:⁸ ווישלחם בית לחם ויאמר לכון חקרו היטב על דבר הילד והיה כי תמצאו אותו והגדתם לי ואבא להשתנות לו גם אני:⁹ יהי כשהמע את דברי המלך וילכו והנה הכוכב אשר ראו במורה דרך לפניהם עד באו אל מקום אשר שם הילד ויעמד ממעל לו:¹⁰ ויראו את הכוכב וישמחו שמהה נדולה עד מאד:¹¹ ויבאו הביתה וימצאו את הילד עם מרים אמו ויפל על פניהם וישתחו לו וויפתחו את אוצרותם ויקריבו לו מנהה זהב ולבנה ומר:¹² ויצוו בחלים לבתיו שוב אל הורדוס וילכו בדרך אחר אל ארצם:¹³ הם הילכו ממש והנה מלאך יהוה נראה צדיק ולא אבה לחתה לבו ויאמר לבבו לשלהה בסתר:²⁰ הוא חשב כיואת והנה מלאך יהוה נראה אל יוסף בחלים לאמר קום קח את הילד ואת אמו

1 ספר תולדת ישוע המשיח בן דוד בן אברהם:
2 אברהם הוליד את יצחק ויצחק הוליד את יעקב ויעקב הוליד את יהודה ואת אחיו: 3 יהודה הוליד את פרץ ואת זרח מתמר ופרץ הוליד את חצרון וחצרון הוליד את רם: 4 רעם הוליד את עמנידב ועמנידב הוליד את נחשון ונחשון הוליד את שלמון: 5 ושלמון הוליד את בעז מרחב ובעו הוליד את עבד מרות ועובד הוליד את ישי: 6 וישי הוליד את דוד המלך ודוד המלך הוליד את שלמה מאשת אוריה: 7 ושלמה הוליד את רחבעם ורחבעם הוליד את אביה ואביה הוליד את אסא: 8 ואסא הוליד את יהושפט ויוחשפט הוליד את יורם ו יורם הוליד את עזיהו: 9 ועזיהו הוליד את יותם ויותם הוליד את אחוז ואחוז הוליד את יוחזיה:¹⁰ ויוחזיה הוליד את מנשה ומנסה הוליד את אמון ואמון הוליד את אישיהו: 11 ויישיהו הוליד את יכניה ואת אחיו לעת נלות בבל:
12 ואחרי גלותם בבל הוליד יכניה את שלחטיאל ושאלחטיאל הוליד את זרבבל:¹³ וזרbabel הוליד את אביהוד ואביהוד הוליד את אליקים ואליקים הוליד את עוזר:¹⁴ ועוזר הוליד את צדוק וצדוק הוליד את יכנין ויכין הוליד את אליהור:¹⁵ ואליהור הוליד את אלעד ואלעד הוליד את מותן ומותן הוליד את יעקב:¹⁶ ויעקב הוליד את יוסף בעל מרים אשר ממנו נולד ישוע הנקרא משיח:¹⁷ והנה כל הדורות מן אברהם עד דוד ארבעה עשר דורות וממן דוד עד נלות בבל ארבעה עשר דורות ומעט גלות בבל עד המשיח ארבעה עשר דורות:¹⁸ והלדת ישוע המשיח כה הייתה מרים אמו ארשה לヨוסף ובטרם יבא אליה נמצאת הרים אמו ארשה לヨוסף ובטרם יבא אליה צדיק ולא אבה לחתה לבו ויאמר לבבו לשלהה אל יוסוף בחלים לאמר קום קח את הילד ואת אמו מהתו

וברח לך מצרימה והיה שם עד אשר אמר אליך כי מן האבניים האלה יכול האלים להקים בנים לאברהם: ¹⁰ וכבר הושם הנזון על שרש העצים והנה כל עץ אשר איןנו עשה פרי טוב יגדע וישלח באש: ¹¹ הנה אני טוב אל אתכם במים לחשובה והבא אחרי חזק הוא ממני אשר איןני כדי לשאת נעליו והוא יטבל אתכם ברוח הקודש ובאש: ¹² אשר בידו המורה וורה את גרכו ואסף את דגנו אל אוצרך ואת המץ ישרפנו באש אשר לא תכבח: ¹³ ויבא ישוע מן הניליל הירדנה אל יהונן להטבל על ידו: ¹⁴ ויהונן חשך אותו לאמור אני צרייך להטבל על ירך אתה בא אליו: ¹⁵ ויען ישוע ויאמר אליו הינה לי כי כן נאה לנו למלא כל הצדקה וייחד לו: ¹⁶ ויהי כאשר נטבל בארץ מצרים: ¹⁷ ויאמר אליו קום קח את הילד ואת אמו ולך שוב אל ארץ ישראל כי מתו המבקשים את נפש הילד: ¹⁸ ויקם ויקח את הילד ואת אמו ויבא את כל הילדיים אשר בכית לחם ובכל גבולה מבן שנים ולבטה כפי העת אשר חקרה מפי המנושים: ¹⁹ ויהי אחרי מות הורודוס והנה מלך יהודה נראה בחלום אל יוסף קול ברמה נשמע נהיו ובכى תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחים כי אינם: ²⁰ ויהי אחרי מות הורודוס והנה מלך יהודה נראה בחלום אל יוסף קול קורא במדבר פנו דרך יהודה ישרו מסלותיו: ²¹ ויבא וישב בעיר אשר שמה נזכרת למלאת הדבר הנאמר על פי הנביאים כי נצרייך לא: ²² וכשמעו כי ארקלוס מלך ביהודה אמר צריך ישראל:

4 אז נשא הרוח את ישוע המדبرا למען ינסחו השטן: ¹ ויהי אחריו צומו ארבעים יום וארבעים לילה וירעב: ² ויגש אליו המנסה ויאמר אם בן האלים אתה אמר לאבניים האלה ותהיין להם: ³ ויען ויאמר הן כתוב לא על הלחם לבחוי היה האדם כי על כל מוצא פyi: ⁴ וישאחו השטן אל עיר המקדש ויעמידו על פנת בית המקדש: ⁵ ויאמר אליו אם בן האלים אתה התגנבל למיטה כי כתוב כי מלאכיו יצוה לך ועל כפים ישאנך פן תנפ' באבן רגליך: ⁶ ויאמר אליו ישוע ועוד כתוב לא תנסה את יהודה אלהיך: ⁷ ו يوسف השטן וישאחו אל הר גבה מאד ויראהו אתה כל מלכות תבל וכבודך: ⁸ ויאמר אליו את כל זאת לך אתנה אם תחק ותשתחוה לי: ⁹ ויאמר אליו ישוע סור ממוני השטן כי כתוב ליהוה אלהיך תשתחוה ואתו לבדו תעבר: ¹⁰ הנה יורייף ממניו השטן והנה נגשו אליו מלאכים וישראלתו: ¹¹ ויהי כשהמעו כי הסנירו את יהונן וילך לו

כי הורדוס צדה את הילד לאבדו: ¹² ויקם ויקח את הילד ואת אמו בלילה ויברחה מצרימה: ¹³ ויהי שם עד מות הורודוס למלאת את אשר דבר יהוה ביד הנביא לאמר מצרים קראתי לבני: ¹⁴ וירא הורודוס כי התלו בו המנושים ויקצף מאד וישלח ويمת את כל הילדיים אשר בכית לחם ובכל גבולה מבן שנים ולבטה כפי העת אשר חקרה מפי המנושים: ¹⁵ וימלא הדבר הנאמר בפי ירמיה הנביא לאמר: ¹⁶ קול ברמה נשמע נהיו ובכى תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחים כי אינם: ¹⁷ ויהי אחרי מות הורודוס והנה מלך יהודה נראה בחלום אל יוסף קול קורא במדבר פנו דרך יהודה ישרו מסלותיו: ¹⁸ ויאמר אל ארץ ישראל כי מתו המבקשים את אמו ולך שוב אל ארץ ישראל כי מתו המבקשים את נפש הילד: ¹⁹ ויקם ויקח את הילד ואת אמו ויבא ארץ ישראל: ²⁰ וכשמעו כי ארקלוס מלך ביהודה תחת הורודוס אביו ירא לлечת שמה ויצוח בחלום וילך לו אל ארצות הגליל: ²¹ ויבא וישב בעיר אשר שמה נזכרת למלאת הדבר הנאמר על פי הנביאים כי נצרייך לא:

3 ביום ההם בא יהונן המטביל ויהי קרא במדבר יהודה לאמר: ¹ שובו כי מלכوت השמים הנעה: ² הלא זה הוא אשר נבא עליו ישעיהו הנביא לאמר קול קורא במדבר פנו דרך יהודה ישרו מסלותיו: ³ וזה הוא יוחנן לbow שער גמלים ואזרע עוז במתנייו ומאללו חניכים ורבש העיר: ⁴ ויצאו אליו ישבי ירושלים וכל יהודה וכל ככר הירדן: ⁵ ויטבלו על ידו בירדן מתודים את חטאיהם: ⁶ ויהי כראותו רבים מן הפרושים והצדוקים נשים לטבילה זו ויאמר להם ילדי הצפונים מי השכיל אתכם להמלט מן הקצף הבא: ⁷ לכן עשו פרי הרاوي לתשובה: ⁸ ועל החשבו בכלכם לאמר אברהם הוא אבינו כי אני אמר לכם

ארץ הנילל: ¹³ ויעזב את נצורתו ויבא וישב בכפר נחום רע בעבוריו: ¹² שמהו ונילו כי שכרכם רב בשמיים אשר על שפת הים בגבול זבלון ונפתלי: ¹⁴ למלאת כי כן רדף את הנביים אשר היו לפניכם: ¹³ אתם מלך הארץ ואם המלך היה תפל במא ימלך חן לא הנאמר על פישעיו הנביא לאמר: ¹⁵ ארצת זבלון וארצה נפתלי דרכם עבר הירדן גליל הגנים: ¹⁶ העם החלכים בחשך ראו אוור גדויל וישבי הארץ צלמות אור ננה עליהם: ¹⁷ מן העת היא החליישו לקרא קרווא ואמור שובו כי הנעה מלכות השמיים: ¹⁸ ויהי בהתחלכו על יד ים הגליל וירא שני אנשים אחיהם את שמעון הנקרא פטרוס ואת אנדרי אחיו והמה משליכים מצודה ביום כי דיןנו היו: ¹⁹ ויאמר אליהם לכו אחריו ואשיכם לדני אנשים: ²⁰ ויעזבו מהרה את המכמרות וילכו אחריו: ²¹ ויהי ישוע כעברו יוד אחת או קוץ אחד מן התורה עד אשר יעשה הכל: ¹⁹ לכן מי אשר יפר אותה מן המצוות הקטנות האלה וכן ילמד את בני adam קטן הו נדול יקרה במלכות השמיים ואשר יעשה ולמד אותו הו נדול יקרה במלכות השמיים: ²⁰ כי אני אמר לכם אם לא תרבה צדקתכם מצדקה הסופרים והפוחרים לא תבוא אל מלכות השמיים: ²¹ שמעתם כי נאמר לך מונימ לא תרצה ואשר ירצה מהحب הוא לבית דין: ²² אבל אני אמר לכם כל אשר יקצף על אהיו חنم מהحب הוא לבית דין ואשר יאמר אל אהיו רקא מהحب הוא לסנהדרין ^(Geenna g1067) ואשר יאמור אתה הנבל מהحب לאש נחנמ:

5 ויהי כראותו את המון העם ויעל ההרה וישב שם וניגשו אליו תלמידיו: ² ויפתח את פיהו וילמד אותם לאמר: ³ אשר עני רוח כי להם מלכות השמיים: ⁴ אשר האבלים כי הם ינחמו: ⁵ אשר הענוי כי המה יירשו הארץ: ⁶ אשר הרעים והצמאים לצדקה כי הם ישבו: ⁷ אשר הרחמים כי הם ירחמו: ⁸ אשר ברי לבב כי הם יהוו את האלים: ⁹ אשר רדי שלום כי בני אלהים יקראו: ¹⁰ אשר הנרדפים על דבר הצדקה כי להם מלכות השמיים: ¹¹ אשריכם אם יחרפו וירדפו אתכם וידברו בשקר עליכם כל

6 השמרו לכם מעשות צדקהכם לפני בני אדם למען יראו אתכם ואם לא אין לכם שכר מאהבים שבשמי: ² לכן בעשותך צדקה אל תרייע לפניך בשופר כמעשה החנפים בבתי הכנסיות ובחברותם למען יהללו אותך האמשים אמן אמר אני לכם כי לcketו את שכרכם: ³ ואתה בעשותך צדקה אל תדע שמאלך את אשר עשה ימינך: ⁴ למען תהיה צדקהך בסתר ובאיך הראתה במסתרים הוא בנליו יגמלך: ⁵ וכי תחפכל אל תהיו בחנפים האהבים להחפכל בעמדם בבתי הכנסיות ואצל פנות השוקים למען יראו לבני אדם אמן אמר אני לכם כי לcketו את שכרכם: ⁶ ואתה כי תחפכל אל בוא בחרך וסנור דלתק בעדך והחפכל אל איביך אשר בסתר ובאיך הראתה במסתרים הוא בנליו יגמלך: ⁷ ובఈ הטעותם אל תפטעו נזויים החשבים כי בהרבות דבריהם ישמעו: ⁸ ואתם אל תדרמו להם כי יורע איביכם כל צרככם בטרם תשאלו ממנה: ⁹ לכן כה תחפכלו אבינו שבשמי יתקרש שםך: ¹⁰ התבא מלכוחך יעשה רצונך כמו בשםיכם כן בארץ: ¹¹ את לחם חקנו תן לנו היום: ¹² וסלח לנו את חבותינו כאשר סלחנו נם אנחנו לחיבינו: ¹³ ואל תביענו לידי נסיוון כי אם חלצנו מן הרע כי לך הממלכה והגבורה והתפארת לעולמי עולמיים אמן: ¹⁴ כי אם תסלחו לבני אדם את חטאיהם אביכם שבשמי יסלח נם לכם: ¹⁵ ואם לא תסלחו לבני אדם גם אביכם לא סלח לכם את חטאיהם: ¹⁶ וכי תצומו אל תהיו זעפים כחנפים המשנים את פניהם להראות צמים לבני אדם אמן אמר אני לכם כי לcketו את שכרכם: ¹⁷ ואתה כי תצום סוך את ראשך וממיטר על הצדיקים ונם על הרשעים: ¹⁸ כי אם ורץ את פניך: ¹⁹ למען לא תראה בצומך לבני אדם תהאבו את אהביכם מה הוא שכרכם הלא נם המכדים יעשוו זאת: ²⁰ ואם תשאלו לשלו אחיםכם בלבד מה יתרון لكم הלא נם המכדים יעשוו זאת: ²¹ לכן הי שלמים כאשר אביכם שבשמי שלם הוא:

יביט באשה לחמד אותה נאף נאפה בלבבו: ²⁹ ואמ תכשילד עין ימINK נקר אותה והשלך ממק כי טוב לך אשר יارد אחד מאבריך מרדת כל גוףך אל גיהנם: ³⁰ ואם ידרק הימנות חכשילד קוץ אותה והשלך ממק כי טוב לך אשר יارد אחד מאבריך מרדת כל גוףך אל גיהנם: ³¹ וגיאמר Geenna g1067(אשר יارد אחד מאבריך מרדת כל גוףך אל גיהנם: ³² ואבל אני אמר לכם המשלחה את אשתו בליך על דברך נזות עשה אתה נאפת והליך את הגירושה לו לאשה נאף הוא: ³³ עוד שמעתם כי נאמר לקדמוניים לא השבע לשקר ושלים ליהוה שבעותיך: ³⁴ אבל אני אמר לכם לא תשבעו כל שבועה לא בשמות כי כסא אלהים המה: ³⁵ ולא בארץ כי הדום הנליו היא ולא בירושלים כי היא קריית מלך רב: ³⁶ אף בראש אל חמבע כי אין ביכלהך להפוך שער אחד לבן או לשחריך יחי דברין הן לא והיוטר מלאה מן הרע הוא: ³⁷ שמעתם כי נאמר עין תחת עין שנתחשן: ³⁸ אבל אני אמר לכם אל תתקוממו לעדך המכיה אותך על הלווי הימונית המתה לו נם את האחורה: ואשר יחפץ לריב ענק ולקחת את כתנתך תן לו נם את חמיעיל: ⁴¹ וזהאנס אותך לлечת עמו דרך מיל לך את שנים: ⁴² הسؤال מאתך תן לו והבא ללו מנק אל תשב פניו: ⁴³ שמעתם כי נאמר ואהבת לרעך ושנא את איביך: ⁴⁴ אבל אני אמר לכם אהבו את איביכם ברכו את מקוליכם הושיבו לשנאייכם והחפכלו بعد מכאייכם ורדפייכם: ⁴⁵ למען תהייו בנים לאביכם שבשמי אשר הוא מזריח שמשו לרעים ולטוביים וממיטר על הצדיקים ונם על הרשעים: ⁴⁶ כי אם תהאבו את אהביכם מה הוא שכרכם הלא נם המכדים יעשוו זאת: ⁴⁷ ואם תשאלו לשלו אחיםכם בלבד מה אשר יאללם שם סס וركב וננים יחתרו שם וננו:

20 אבל תאצרו לכם אוצרות בשםים אשר סס וركב הקורה בעינך: 5 והחניף הסר בראשונה את הקורה מעינך ואחריו כן ראה תראה להסידר את הקסמ מעין בלא יכולם שם ונכבים לא ייחתרו שם ולא יגנובו: 21 כי במקום אשר אוצרכם בו שם יהיה גם לבככם: 22 נר הנוף הוא העין ואם עינך היא חמימה כל גופך יאור: 23 ואם עינך רעה כל גופך יחשך והנה אם יחשך האור אשר בקרברך מה רב החשך: 24 לא יוכל איש לעבד שני אדרנים כי אם ישנא את האחד ויאהב את الآخر או ידבק באחד ויובוה את الآخر לא תוכלו עבד את האלהים ואת הממון: 25 על כן אמר אני לכם אל תדראו לנפשכם מה תאכלו ומה תשתו ולנופכם מה תלבשו הלא הנפש היא יקרה מן המזון והגוף יקר מן המלבוש: 26 הביטו וראו את עוף השמיים אשר אין זרים ואינם קצרים ואיינם אספים לאסמים ובאים שבשמי מכך כל אתם הלא אתם נעליהם עליהם מiad: 27 ומוי זה מכם אשר בדאגתו יוכל להוסיף על קומתו אומה אחת: 28 וללבוש למה תדראו התבוננו נא אל שושני השדה הצמחות איןן עמלות ואין טות: 29 ואני אמר לכם כי גם שלמה בכל הדרכו לא היה לבוש כאחת מהנה: 30 ואם ככה מלביש האלהים את חזיר השדה אשר היום צמח ומחר ישליך לתוכו הגנוור אף כי אתם קטני האמונה: 31 لكن אל תדראו לומר מה נאכל ומה נשתה ומה נלבש: 32 כי את כל אלה מבקשים הגויים הלא ידע אביכם אשר בשםים כי אתם צרייכים לכל אלה: 33 אך בקש בראשונה את מלכות אלהים ואת צדקהו ונוסף לכם כל אלה: 34 لكن אל תדראו ליום מחר כי ביום מחר הוא יdead לעצמו ודיו ליום צratio:

7 אל חשפו למען לא תשפטו: 2 כי במשפט אשר אתם שפטים בו תשפטו ובمرة אשר אתם מדדים בה ימד לכם: 3 וולמה זה אתה ראה את הקסמ בעין אחיך ואת הקורה אשר בעינך לא תביט: 4 ואיך תאמר אל אחיך הניתה לי ואסירה את הקסמ מעינך והנה

יעשה אתם ידמה לאיש בעיר אשר בנה את ביתו על החול: ²⁷ וירד הנשס וישטפו הנהרות וישבו הרוחות סבלם: ²⁸ ויהי כראות ישוע המן עם רב סביבתו ויצו ל עבר שם אל עבר הים: ²⁹ ויגש אליו אחד הסופרים ויאמר אליו רבי אלכה אחריך אל כל אשר תלך: ³⁰ ויאמר אליו ישוע לשועלים יש חורי עפר ולעוף השמיים קנים ובן האדם אין לו מקום להניהם שם את ראשו: ³¹ ואחר מן התלמידים אמר אליו ארני הנicha לי בראשונה לлечת ולקבור את אבי: ³² ויאמר אליו ישוע לך אחרי והנה למוטים לקבר את מתייחסם: ³³ וירד אל האניה וירדו אותו תלמידיו: ³⁴ והנה סער גדול היה ביום ותכסה האניה בגלים והוא ישן: ³⁵ ויגשו אליו תלמידיו ויעירו אותו לאמר והשינו אדניו אבדנו: ³⁶ ויאמר אליהם קטני האמונה למה זה יראתם ויקם ויגער ברוחות ובמים ותהי דממה נדוללה: ³⁷ ויתמכו האנשים ויאמרו מי אף הוא אמר נס הרוחות והם לו ישמעון: ³⁸ ויהי כבאו אל עבר הים אל ארץ הנרגשים ויפגשוו שני אנשים אחוי שדים יצאים מבתי הקברות והמה רגונים מאד עד אשר לא יכול איש לעבר בדרך התחoa: ³⁹ והנה הם צעקים לאמור מה לנו ולך ישוע בן האלים הבאת הלם לענותנו بلا עתנו: ⁴⁰ ועדר חזירם רבים היה שם במרעה הרחוק מהם: ⁴¹ ויתחנו אליו השדים אמר אם תגرنשו שלחנו בעדר החזירים והנה אליהם לכו לכם ויצאו ויבאו בעדר החזירים והמוות השהuder כל עדר החזירים מן המורד על הים וימתו במים: ⁴³ וינסו הרעים ויבאו העירה וונגידו את הכל ואת אשר נעשה לאחוי השדים: ³⁴ והנה כל העיר יצאה לקראת ישוע וכראותם אותו ויבקשו ממנו לעבר מגובלים:

9 וירד באניה ויעבר ויבא אל עירו: ² והנה הם מביאים אליו איש נכח אברים והוא משכב על המטה ויהי כראות ישוע את אמונתם ויאמר אל נכח

דבר יעשה הנביא לאמר חלינו הוא נשא ומכתינו יפגעו בבית ההוא ויפל ותהי מפלתו נדוללה: ²⁸ ויהי יכולות ישוע לדבר את הדברים האלה וישתומם המן העם על תורתו: ²⁹ כי היה מלמד אותם כבעל נבורה ולא כסופרים:

8 וירד מן ההר וילך אחריו המן עם רב: ² והנה איש מצרע בא וישתחו לו ויאמר ארני אם תרצה תוכל לטהרני: ³ וישלח ישוע את ידו וונגע בו ויאמר חף אני טהר ומיד נרפא צערתו: ⁴ ויאמר אליו ישוע ראה פן חספר לאיש כי אם לך לך ותראה אל הכהן והקרב את הקרבן אשר צוה משה לעדות להם: ⁵ ויהי כבאו אל כפר נהום וויש אליו שר מהה אחד ויתחנן לו לאמר: ⁶ ארני הנה נערני נפל למשכב בכיתו והוא נכח אברים ומענה עד מאר: ⁷ ויאמר ישוע אליו אבא וארפאהו: ⁸ ויען שר המה ויאמר ארני נקלתי מבאך בצל קורתוי אך דבר נא רק דבר ונרפא נעריו: ⁹ כי אני איש נתון תחת השלטון ונש תחת ידי אנשי צבא ואמרתי לך לך ותליך ולזה באו ובא ולעבדיו עשה זאת ועשה: ¹⁰ וישמע ישוע יתמה ויאמר אל ההלכים אחרי אמרני אני לכם נם בישראל לא מצאתי אמונה נדוללה כזו: ¹¹ ואני אמר לכם רבים יבוא מזרחה וממערב ויסבו עם אברהם ויצחק ויעקב במלכות השמים: ¹² אבל בני המלכות הנמה יגרשו אל החשך החיצון שם תהיה היללה וחירוק הימים: ¹³ ויאמר ישוע על שר המה לך וכאונתקן יהיה לך וירפא נערו בשעה ההיא: ¹⁴ ויבא ישוע ביתה פטרוס וירא את חמותו נפלת למשכב כי אחותה הקדחת: ¹⁵ וינגע בידה ותרפה ממנה הקדחת ותקם ותשתרטם: ¹⁶ ויהי לעת ערבות יבאו אליו רבים אחוי שדים וינגרש את הרוחות בדרבר וירפא את כל החולים: ¹⁷ למלאת את אשר

האבירים חזק בני נסלו לכך חטאיך : 3 והנה אנשים 22 ויפן ישוע וירא אותה ויאמר חזקי בתוי אמוןתך מן הספרים אמרו בלבכם מדף הוא : 4 וירא ישוע הושעה לך ותווע האשה מן השעה ההיא : 23 ויבא ישוע אל בית השר וירא את המחללים בחילילים ואת העם ההומה ויאמר : 24 סורו מפה כי לא מטה הילדה אך ישנה היא וישחו לו : 25 ויהי אחריו גרש העם ויבא הביתה ויאחו בידיה ותקם הנערה : 26 ותצא השמואה הזota בכל הארץ היה : 27 ויעבר ישוע שם וילכו אחריו שני אנשים עורים והמה צעקם ואמרם חנוו בן דוד : 28 וככובאו הביתה גשו אליו העורים ויאמר אליהם ישוע המאמינים אתם כי יש לאל ידי לעשות זאת ויאמרו אליו כן אדניינו : 29 וונגע בעיניהם ויאמר יעשה לכם כאמונתכם : 30 ותפקחנה עיניהם ויגנער בהם ישוע ויאמר ראו פן יודע לאיש : 31 והמה בצתה השמיעו את שמו בכל הארץ היה : 32 והמה יצאו והנה הביאו אליו איש אלם אחוז שד : 33 וככאשר נרש השד וידבר האלים ויתמה המון האנשים ויאמרו אליהם לרפא כי אם החולמים : 34 ואתם צאו ולמדו מה הוא חסד חפצתי ולא זבח כי לא באתי לקרוא את הצדיקים כי אם החטאיהם להשובה : 35 ויגשו אליו תלמידיו ויהנן ויאמרו מדוע אנחנו והפרושים צמים הרבה ויסב ישוע בכל הערים והכפרים וילמד בכתי נסiotיהם ויבשר בשורת המלכות וירפא כל מחלת וכל מדרה בעם : 36 ובראותו את ההמנים נכמרו רחמייו עליהם כי הם מתעלפים ונדרחים כצאן אשר אין להם רעה : 37 או ידבר לתלמידיו ויאמר רב הקציר והפעלים מעטים : 38 لكن התהנו אל בעל הקציר לשלח פעלים לקצירו :

10 ויקרא אליו את שנים עשר תלמידיו ויתן להם שלטון על רוחות הטמאה לנרגש ולרפוא כל חלי וכל מדרה : 2 ואלה שמות שנים עשר השלייחים הראשונים שמעון הנקרא פטרוס ואנדרי אחיו יעקב בן זבדי ויהנן אחיו : 3 פילופוס ובר תלמי תומא ומתי המוכס יעקב בן חלפי ולבי המכנה תדי : 4 שמעון הקני ויהודיה איש קריות אשר נם מסר אותו : 5 אותן שנים

האבירים חזק בני נסלו לך חטאיך : 3 והנה אנשים מנה הספרים אמרו בלבכם מדף הוא : 4 וירא ישוע את מחשבתם ויאמר למה תהשבו רעה בלבכם : 5 כי מה הנקל האמר נסלו לך חטאיך אם אמר קום התהילך : 6 אך למען תדרען כי בן האדם יש לך השלטון בארץ לשלח חטאיהם ויאמר אל נכה האבירים קום שא את מטבח לך אל ביתך : 7 ויקם וילך את האללים אשר נתן שלטון כזה לבני אדם : 8 ויהי בעבר ישוע שם וירא איש ישב בבית המכס ושמו לבתו : 9 והמן העם כראותם ואת השותמו וישבזו מהו ויאמר אליו לכה אחרי ויקם וילך אחרי : 10 ויהי בהשכו בביתו והנה מוכסים וחטאיהם רבים באו ויסבו עם ישוע ותלמידיו : 11 ויראו הפרושים ויאמרו אל תלמידיו מדורע עם המוכסים וחטאיהם אכל רבכם : 12 וישמע זאת ישוע ויאמר אליהם החזקים אינם צריכים לרפא כי אם החולמים : 13 ואתם צאו ולמדו מה הוא חסד חפצתי ולא זבח כי לא באתי לקרוא את תלמידיו ויהנן ויאמרו מדוע אנחנו והפרושים צמים הרבה ויאמר אליהם ישוע הרבה ותלמידיך אינם צמים : 14 ויגשו אליו הנה ימים באים ולחק מהאת החתן ואו יצומו : 15 אין משים מטלית חדשה על שמלת אלה כהuptן מלאות מן השמלת ותרע הקריעת : 16 ואין נותנים יין חדש בנארות בלים פן יבקשו הנארות והיין ישפך והנארות יאבדו אבל נותנים את היין החדש בנארות חדשים ושניות יחודו ישרמו : 18 ויהי הוא מדבר אליהם את אלה והנה אחד השרים בא ווישתחו לו ויאמר עתה זה מהת בתاي בא נא ושים את ייך עליה ותחיה : 19 ויקם ישוע וילך אחרי הוא ותלמידיו : 20 והנה אשה זבת דם שתים עשרה שנה נשאה מאחריו ווינגע בציצת בנדו : 21 כי אמרה בלבה אך אם אנע בבודו אורשע :

ביתו: ²⁶ על כן לא תוראות כי אין דבר מכה אשר לא גילה ואין נעלם אשר לא יודע: ²⁷ את אשר אני אמר לכם בחשך דברו באור ואשר ילחש לאזנים המשמיעו על הננות: ²⁸ ואל תיראי מן ההרנים את הנוף ואת הנפש לא יוכלו להרגן אך תיראו את אשר יוכל לאבד גם את הנפש גם את הנוף ב涅הנום: (Geenna g1067)

²⁹ הלא תמכרנה שני צפירים באסר ואחת מהנה לא תפול ארצה מבלעדי אביכם: ³⁰ ואתם גם שערות ראשכם נמנות כלן: ³¹ לכן אל תיראו הנכם יקרים מצפירים רבות: ³² הנה כל אשר יודה بي לפני האדם אומרה בו גם אני לפני אבי שבשמים: ³³ ואשר יכחשי לפני האדם אכחש בו גם אני לפני אבי שבשמים: ³⁴ אל החשבו כי באתי להטיל שלום בארץ לא באתי להטיל שלום כי אם חרב: ³⁵ כי באתי להפריד איש מאביו ובת מאמה וכלה מחמותה: ³⁶ וアイבי איש אנשי ביתו: ³⁷ הדאוב את אביו ואת אמו יותר ממני איננו כדי לי: ³⁸ ואשר לא יקח את צלבו והלך אחריו איננו כדי לי: ³⁹ המצא את נפשו יארבנה והמאבד את נפשו למען הוא ימצאנה: ⁴⁰ המקבל אתכם אותיו הוא מקבל ולשוטים בכתבי כנסיותיהם: ¹⁸ ולפני משלים אתכם תובי או מעני לעדות להם ולגויים: ¹⁹ וכי ימסרו אתכם אל תדאנו איך ומה תדברו כי ינתן לכם בשעה ההיא את אשר תדברו: ²⁰ כי לא אתם הם המדברים כי רוח אביכם הוא המדבר בפייכם: ²¹ והיה אה ימסר את אחיו למותהواب ימסר את בנו וקמו בנים באבוחם וימתו אותם: ²² והיותם שנואים לכל אדם למען שמי והמחכה עד עת קץ הוא יושע: ²³ ואם ירדפו אתכם בעיר אחת נסעו לעיר אחרת כי אמר אני לכם לא תכלו לעבר ערי ישראל עד כי יבוא בן האדם: ²⁴ אין תלמיד עליה על רבו ו עבר על אדניו: ²⁵ דיו לתלמיד להיות כרבו ולעבד להווית כאדניו אם לבבב הבית קראו בעל זובב אף לאנשׁי

11 ויהי יכולות ישוע לזכות את שנים עשר תלמידיו וילך שם ללמד ולקרא בעריהם: ² ויהונן שמע בכיתה הסהר את מעשי המשיח ווישלח שנים מתלמידיו: ³ ויאמר אליו אתה הוא הבא אם נחכה לאחר: ⁴ ויען ישוע ויאמר להם לכו הנידו ליווחנן את אשר שמעתם וראיתם: ⁵ עוריהם ראים ופסחים מהתהלים מצערעים מטהריהם וחזרים שומעין ומתים קמים

ועניים מתחבריו יושעה הם : 26 הן אבי כי מן החכמים והנבוים גמליהם לעוללים : 26 הן אבי כי כן היה רצון לפניו : 27 הכל נמסר לי מائת אביו ואין מכיר את הבן בלתי האב ואין מכיר את האב בלתי הבן ואשר יחפץ הבן לגלותו לו : 28 לכו אליו כל העמלים והטהונים ואני אני להם : 29 קבלו עליהם את עלי ולמדו מני כי ענו ושפלו רוח אנכי ותמצאו מרנוע לנפשתיכם : 30 כי עלי נעים הוא وكل משאי :

12 בעה ההיא עבר ישוע בין הקמה ביום השבת ותלמידיו רעבו ויחלו לקטף מלילת ויאכלו : 2 ויראו הפרושים ויאמרו לו הנה תלמידיך שעשיהם את אשר אסור לעשות בשבת : 3 ויאמר אליהם הלא קראתם את אשר עשה דוד בהיותו רעב והוא והאנשים אשר אותו : 4 כי בא אל בית האללים ויאכל את לחם הפנים אשר איננו מתר לו ולא נאשו לאכלה רק לכחנים לבדים : 5 או הלא קראתם בתורה כי בשבות יחללו הכהנים את השבת במקדש ואני להם עון : 6 אבל אני אמר לכם כי ישפה נדול מן המקדש : 7 ולו ירעתם מה הוא חסד חפצתי ולא זבח לא הרשעתם את הנקים : 8 כי בן האדם הוא נם אדרון השבת : 9 ויעבר שם אל בית הכנסת : 10 והנה שם איש אשר ידו יבשה וישאלוהו לאמר המתר לרפא בשבת למען יימצא עליו שטנה : 11 ויאמר אליהם מי האיש בכם אשר לו כבש אחד ונפל בבור בשבת ולא יחזק בו ויעלנו : 12 ומה יקר אדם מן המכשך لكن מתר להויטיב בשבת : 13 ויאמר אל האשף פשט את ידך ויפשط אתה ותרפא ותשב כידו האחורה : 14 ויצא הפרושים ויתיעטו עליו לאבדו : 15 וידעו ישוע ויסר שם וילך אחריו המן עם רב וירפאים כלם : 16 וויצוו אתם בנערה שלא יגלו : 17 למלאת את אשר דבר יעשהו הנביא לאמר : 18 הן עברי בחורתו בו יזרדי רצחה נשוי נתני רוח עליו ומשפט לנויום יוציאה : 19 לא יצעק ולא ישא ולא ישמע בחוץ קולו : 20 קנה רצוץ לא ישbor ופשתה כהה

ביה : 7 מהה הלוכו להם וישוע החל לדבר אל המן העם על אדרות יוחנן ויאמר מה זה יצאתם המדبرا לראות הקנה אשר ינוע ברוחה : 8 ואם לא מה זה יצאתם לראות האיש לבוש בנדרי עדנים הנה הלבשים עדנים בכתוי המלכים המה : 9 ואם לא מה זה יצאתם לראות אם איש נביא הן אני אמר לכם כי גם נдол הוא מנבייא : 10 כי זה הוא אשר כתוב עליו הני שלח מלאכי לפניו ופנה רדך לפניו : 11 אם אמר אני לכם לאكم בילדוי איש נдол מוחנן המטביל אך הקטן במלכות השמים נдол הוא מבנו : 12 וממי יוחנן המטביל עד הנה מלכות השמים נתפשה בחזקה והמתזקקים יחתפו : 13 כי כל הנבאים והتورה עדי יוחנן נבאו : 14 ואם תרצו לקבל הנה הוא אליה העתוד לובוא : 15 מי אשר אונים לו לשמע ישמע : 16 ואל מי אדרמה את הדור הזה דומה הוא לילדיהם היושבים בשוקים וקראים לחבריהם לאמר : 17 חלנו לכם בחילילים ולא רקדם קונו لكم קינה ולא ספרתם : 18 כי בא יוחנן לא אכל ולא שתה ויאמרו שד בו : 19 ויבא בן האדם והוא אכל ושתה ויאמרו הנה איש זולל וסבא ואהבת מוכסים וחטאיהם ונצדקה החכמה מאת בניה : 20 אז החל לנער בערים אשר רב נבوروתו נעש בתוכן ולא שבו : 21 או לך כוריזון או לך בית צירה כי הנגורות אשר נעש בקרבען לו בצור ובצידון נעש הלא כבר שבו בשק ואפר : 22 אבל אני אמר לכם כי ביום הדין יקל לצור וצידון יותר מכם : 23 ואת כפר נחום המרוממה עד השמים עד שאול תורדי כי הנגורות אשר נעש בתוכך לו בסודם נעש כי עתה עמדה על תלה עד היום הזה : 24 אבל אני אמר לכם כי ביום הדין יקל (Hadēs g86) לארמת סדורם ממרק : 25 בעת ההיא ענה ישוע ואמר אורך אבי אדרון השמים והארץ כי הסתרת את אלה

לא יכבה עד יוציא לנצח משפט: 21 ולשםנו נוים יהלו: 22 אז הובא אליו איש עור ואלים אשר אהו שד בלב האדמה שלשה ימים ושלשה לילות: 23 נינהו יקומו במשפט עם הדור הזה וירושיעו כי הם תימן תקום במשפט עם הדור הזה ותרשענו כי הם שבו בקריאת יונה והנה פה גדול מינוה: 24 מלכת מקלט הארץ לשמע את חכמה שלמה והנה פה גדול משלמה: 25 והרוח הטמאה אחריו צאתה מן האדם תשטט במקומות ציה לבקש לה מנוחה ולא תמצאה: 26 והוא אמר אושבה אל ביתי אשר יצאתו שם ובאה והוא אמר אושה מפנה ומטהמא ומהדר: 27 ואחר תלך ולקחה אליה שבע רוחות אחרות רעה ממנה ובאו ושכנו שם והיתה אחראית האדם החוא רעה מראשיתו בן יהו נם לדoor הרע הזה: 28 עודנו מדבר אל המון העם והנה אמו ואחיו עמדו בחוץ מבקשים לדבר אותו: 29 ויגד אליו הנה אמד ואחיך עמדים בחוץ ומבקשים לדבר אתך: 30 ויען ויאמר אל האיש המגיד לו מי היא אמי וממי הם אחיכי: 31 ויט ידו על תלמידיו ויאמר הנה אמי ואחיכי: 32 כי כל אשר יעשה רצון אבי שבשמיים הוא אחי ואחותי ואני:

13 ויהי ביום ההוא ויצא ישוע מן הבית וישב על הים: 2 ויקחלו אליו המון עם רב וירד אל האניה וישב בה וכל העם עמדים על שפת הים: 3 וירב לדבר אליהם במשלים לאמר הנה הזרע יצא לזרע: 4 ובזרעו נפל מן הזרע על יד הדרך ויבא העוף ויאכלתו: 5 ויש אשר נפל על מקומות סלע אשר אין לו שם אדמה הרבה וימחר לצמיח כי לא היה לו עמק אדמה: 6 ויהי כורת המשם ויצרב וייבש כי לא היה לו שרש: 7 ויש אשר נפל בין הקצים ויעלו הקצים וימעכו: 8 ויש אשר נפל על האדמה הטובה ויתן פרי זה מהא שערים וזה שניים וזה שלשים: 9 מי אשר אונים לו לשמע ישמע: 10 ויגש אליו התלמידים ויאמרו למה זה במשלים תדבר אליהם: 11 ויען

הרג שלשה ימים ושלשה לילות כן יהיה בן האדם וירפאהו וידבר האלים וגם ראה: 12 ווישתוממו כל המון העם ויאמרו הכי זה הוא בן דוד: 13 והפרושים כשמעו זאת אמרו זה אינו מגרש את השדים כי אם על ידי בעל זובוב שר השדים: 14 ווישוע ידע את מחשבותם ויאמר אליהם כל מלוכה הנחלה על עצמן עצמה תחרב וכל עיר ובית הנחלקים על עצמן לא יוכנו: 15 והשתן אם יגרש את השתן נחלה על עצמו ואיככה תכוון ממלכתו: 16 ואם אני מגרש את השדים בבעל זובוב בניכם למי הם מגרשים אתם על כן הנה יחיו שפטיכם: 17 אך אם ברוח אליהם אני מגרש את השדים הנה הניעה אליהם מלכות האלים: 18 או איך יוכל איש לבוא לבית הגיבור ולנגול את כליו אם לא יאסר בראשונה את הגיבור ולאחר ישסה את ביתו: 19 כל אשר איננו ATI הוא לנגיד ואשר איננו מכנס אליו הוא מפוזר: 20 על כן אני אמר לכם כל חטא ונגדי יסלח לאדם אך גדוול הרוח לא יסלח לאדם: 21 וכל אשר ידבר דבר רפואי על בן האדם יסלח לו והmerciful את רוח הקדרש לא יסלח לו לא בעולם הזה ולא בעולם הבא: 22 וו-ח'א או עשו את העץ טוב ופריו טוב או עשו את העץ משחת ופריו משחת כי בפריונו נכר העץ: 23 ילדי הצפונים איכה הפה: 24 האיש הטוב מאוצר לבו הטוב מוציא את הטוב והאיש הרע מאוצר הרע מוציא רע: 25 ואני אמר לכם כל מלאה בטלה אשר ידברוبني האדם יתנו עליה חשבון ביום הדין: 26 כי מדבריך תצדק ומדבריך תחיב: 27 ויענו מן הסופרים והפרושים ויאמרו רבינו חפצנו לראות אותן מידך: 28 ויען ויאמר אלהם דור רע ומנאף מבקש לו אותן ואות לא ניתן לו בלתי אם אותן יונה הנביא: 29 כי כאשר היה יונה במע

יחד עד הקציר והיה בעת הקציר אמר לקובצים
ולהם לא נתן: ²² כי מי שיש לו נתן ינתן לו ויעדר
לקטו בראשונה את הזונין ואנוו את אנדרות לשרפם
ואת החטאיםasco לאותריו: ³¹ וישם לפניהם משל
בmeshlim אדרבר אליהם כי בראותם לא יראו ובשםם
לא ישמעו אף לא יבינו: ¹⁴ ותקים בהם נבואה ישיעתו
האמרת שמעו שמווע ואל תבינו וראו ואל תדרו:
¹⁵ כי השמן לב העם הזה ואזניו הכביד ועיניו השע
לען עד אשר יבוא עופ השמיים וקנוו בענפיו: ³³ וישא
עוד משלו ויאמר מלכות השמיים דומה לשאר אשר
לקחוו אשה ותטמנחו בשלש סאים קמץ עד כי יחמצ
כלו: ³⁴ כל זאת דבר ישוע במשלים אל המון העם
ובבלי משל לא דבר אליהם: ³⁵ למלאת את אשר
דבר הנביא לאמר אפתחה במשל פִי אכיפה חידות
ולשמע את אשר אתם שמעים ולא שמעו: ¹⁸ לבן
אתם שמעו נא את משל הזורע: ¹⁹ כל איש שמע את
דבר המלכות ולא יבינהו ובא הרע וחטף את הזורע
בלבבו הוא הנורע על יד הדרך: ²⁰ והנורע על הסלע
הוא השמע את הדבר וימחר ויקחנו בשמה: ²¹ אך
אין לו שרש תחתיו וرك לשעה יעדם ובהיות צרה
ורדיפה על אדוות הדבר מיד נכשל: ²² והנורע בין
הקביצים הוא השמע את הדבר ודןת העולם זהה
ומרמת העדר ימעכו את הדבר ופרי לא יהיה לו:
²³ והנורע על האדמה הטובה הוא השמע
את הדבר וمبין אותו אף יעשה פרי וננתן זה מהה
כל המכשולות ואת כל פעלי האון: ⁴² והשליכו אתם
אל תנור האש שם תהיה היללה וחרק השנים: ⁴³ אז
שערדים זה ששים וזה שלשים: ²⁴ וישם לפניהם משל
יזהרו הצדיקים כשמש במלכות אביהם מי אשר
זונים לו לשמע ישמעו: ⁴⁴ עוד דומה מלכות השמיים
טוב בשדהו: ²⁵ ויהי בנפל תרדמה על האנשים ויבא
לאוצר טמון בשדה אשר מצאו איש וטמנחו ובשמהתו
יאבו ויזרע זוני בתוכם החטאים וילך לו: ²⁶ וכאשר
פרח הדשא ויעש פרי ויראו נם הזונין: ²⁷ ויגשו עברי
בעל הבית ויאמרו אליו ארנינו הלא זרע טוב ורעה
בשדה ומאין לו הזונין: ²⁸ ויאמר להם איש איב עשה
טבות: ⁴⁶ וכאשר מצא מרנליה אחת יקרה מאר הילך
לו וימכר את כל אשר לו ויקן אתה: ⁴⁷ עוד דומה
מלכות השמיים למכירת אשר הורדה לים ומיניהם
ונלקת אתם: ²⁹ ויאמר לא פן בלקטכם את הזונין
שונים יאספו לתוכה: ⁴⁸ וכאשר נמלאה העלו אתה

ויקברוהו וילכו ויינדרו לישוע: ¹³ ויהי כשמו את זאת
ויסר שם באניה אל מקום הרבה לבודד וישמעו
המון העם וילכו אחריו ברגליהם מן הערים: ¹⁴ ויצא
ישוע וירא המון עם רב ויהמו מעיו עליהם וירפא
את החלשים אשר בהם: ¹⁵ ויהי לפנות ערב וניגש
אליו תלמידיו ויאמרו המקום חרב ונמ נטה היום
שלחה את המון העם וילכו אל הכהרים לקנות להם
אכל: ¹⁶ ויאמר אליהם אין לנו פה כי אם חמשת
לهم לאכל: ¹⁷ ויאמרו אליו אין לנו פה כי אם חמשת
ככרות לחם ושני דנים: ¹⁸ ויאמר הביאום אליו הלים:
¹⁹ ויצאו העם לשבעת על הדשה ויקח את חמשת
ככרות הלחם ואת שני הרגנים וישא עניינו השמיימה
ויברך ויפרס ויתן את הלחם לתלמידים והתלמידים
נתנו לעם: ²⁰ ויאכלו כלם וישבעו וישאו מן הפחותים
הנותרים שניים עשר סלים מלאים: ²¹ והאכלים היו
בחמשת אלף איש מלבד הנשים והתטף: ²² ויאין ישוע
בתלמידיו לרדת באניה לעבר לפניה אל עבר הים
עד אשר ישלח את העם: ²³ ואחריו שלחו את העם
עליה החרה בדר להתפלל ויהו ערב והוא לבדו
שם: ²⁴ והאניה הולכה בתוך הים וחתך מן הנגלים
כי הרוח לנדרה: ²⁵ ויהי באשמרת הרביעית ויבא
אליהם ישוע מתחלה על פני הים: ²⁶ והתלמידים
בראשם אותו מתחלה על פני הים נבהלו לאמר
מראה רוח הוא ויצעקו מפחד: ²⁷ וידבר ישוע בהתאם
אליהם חזקוי כי אני הוא אל תיראו: ²⁸ ויען פטרוס
ויאמר אליו אם אתה הוא אדני צוה נא כי אבא אליך
על המים: ²⁹ ויאמר בו וירד פטרוס מן האניה
ויתהלך על המים לבוא אל ישוע: ³⁰ ויהי כראתו את
הרוח כי חוקה היא וירא ויחל לשבוע ויצעק לאמר
אדני הושעני: ³¹ ווימחר ישוע לשלה את ידו ויחזק
בו ויאמר אליו קבן האמונה למה לך לך: ³² הם
על כל האניה והרוח שכבה: ³³ ואנשי האניה נגשו

אל שפת הים וישבו וילקטו את המנינים הטובים לתוכ
הכלים ואת המשחתים השליכו חוצה: ⁴⁹ כן יהיה
בקץ העולם יצאו המלאכים והבדילו את הרשעים
מתוך הצדיקים: ⁵⁰ והשליכום אל תונר האש
שם תהיה היללה והרכ השנים: ⁵¹ ויאמר אליהם
ישוע האתם הבינו את כל זאת ויאמרו אליו כן
אדנינו: ⁵² ויאמר אליהם על כן כל סופר המלמד
למלךות השמים דומה לאיש בעל הבית המוציא
מאוצרו חדשות וישנות: ⁵³ ויהי ככלות ישוע את
המשלים האלה ויעבר משם: ⁵⁴ ויבא לארצו וילמד
אתם בבית הכנסת עד כי השתומנו ויאמר מאין
לויה החכמה הזאת והגבורות: ⁵⁵ הלא זה הוא בן
החרש הלא אמרו שמה מרימים ואהייו יעקב וויסי ושמعون
ויהודה: ⁵⁶ ואחיותו הלא כלן אנחנו הן ומאיין איפוא לו
כל אלה: ⁵⁷ ויהי להם למכשול ויאמר ישוע אליהם
אין הנביא נקלה כי אם בארץו ובביתו: ⁵⁸ ולא עשה
שם נבורות רבות מפני חסר אמונה:

14 בעת ההיא שמע הורדוס שר רבע המדינה את
שמע ישוע: ² ויאמר אל געריו זה הוא יהנן המטביל
הוא קם מן המתים על כן הגבורות فعلות בו: ³ כי
הורדוס תפש את יהנן ויאסרוו וישממו בבית הסחר
בגולם הורדיה אשת פילופס אחיו: ⁴ כי יהנן אמר
אליו לא נكون היהת לך לאשה: ⁵ ויבקש המיתו אך
ירא את המון כי לנבייא חשבו אותו: ⁶ ויהי ביום
הולדת הורדוס ותרקד בת הורדיה בתוכם ותיטב
בעיני הורדוס: ⁷ וישבע לה ויאמר מה תשאל נפשך
וatan לך: ⁸ ואמה שמה את הדברים בפיו ותשאל
לאמר תנה לי פה בקערה את ראש יהנן המטביל:
ויעצב המלך אך בעבור השבועה והמסכים עמו
צוה לחתת לה: ¹⁰ וישלח וישא את ראש יהנן מעליו
בבית הסחר: ¹¹ ויביאו את ראשו בקערה ויתנו לנערה
ותביהו אל אמה: ¹² ויגשו תלמידיו וישאו את גינויו

וישתחו לו לאמר באמת בן אליהם אתה: ³⁴ ויעברו את הים ויבאו ארץ נסיר: ³⁵ ויכירו אתו אנשי המקום ההוא וישלחו אל כל סביבותיהם ויבאו אליו מענה מאד על ידי שד: ²³ והוא לא ענה אתה דבר וינשו תלמידיו ויבקשו ממנו לאמר שלחה כי צעקת היא אחרינו: ²⁴ ויען ויאמר לא שלחתי כי אם אל הצאן האבדות לבית ישראל: ²⁵ והיא באה ותשתחו לו לאמר אדני עוזני: ²⁶ ויען ויאמר לא טוב לקחת את לחם הבנים ולהשליכו לצערוי הכלבים: ²⁷ ותאמר כן אדני אפס כי נם צערוי הכלבים יאכלו מפזרורים הנפלים מעל לשchan אדניהם: ²⁸ ויען ישוע ויאמר אליה אשה גדרה אמוןך יהו לך כרצונך ותרפא בתה מן השעה ההיא: ²⁹ ויעבר ישוע שם ויבא אל ים הנילוס ויעל ההרה וישב שם: ³⁰ ויבאו אליו המון עם רב ועםם פסחים עורדים בראשים קטעים ורבבים מהמה ויפילום לרגלי ישוע וירפאים: ³¹ ויתהמו העם בראותם את האלים מדברים והקטעים ברים והפסחים מתחלכים והעורדים ראים וישבחו את אלהי רחמי על העם כי זה שלשת ימים עמדו עמדיו ואין להם מה לאכל ואיני אבה לשלחם רעבים פן תעלפו בדרך: ³² ויקרא ישוע אל תלמידיו ויאמר נכמרו ישראל: ³³ ויאמרו אליו התלמידים מאין לנו ר'יהם במדבר להשביע את ההמון הנדרול הזה: ³⁴ ויאמר ישוע אליהם כמה ככורות לחם לכם ויאמרו שביע ומעט דגנים קטנים: ³⁵ ויצו את המון העם לשbeta לארץ: ³⁶ ויקח את שבע ככורות הלחם ואת הדגנים ויברך ויפרס ויתן אל התלמידים והתלמידים נתנו לעם: ³⁷ ויאכלו כלם וישבעו וישאו מן הפחותים הנותרים שבעה דודים מלאים: ³⁸ והאכלים היו ארבעת אלף איש מלבד הנשים והתף: ³⁹ וישלח את העם וירד באניה ויבא אל גבול מגдалא:

16 וינשו הפרושים והצדוקים לנוטו וישאלו אותו להראותם אותן מן השמיים: ² ויען ויאמר להם יטמא את האדם: ²¹ ויצא ישוע משם ויסר אל גnilות המטמאים את האדם אבל אוכל בלי נטילת ידים לא

בנדו וכל הנוגעים נושאו:

15 אז באו אל ישוע הסופרים והפרושים אשר מירושלים: ² ויאמרו מדוע תלמידיך עברים את קבלת הוקנים כי אינם רחצים את ידים באולם שלהם: ³ ויען ויאמר אליהם מדוע גם אתם עברים את מצות אלהים בעבור קבלתכם: ⁴ כי אלהים צוה לאמר כבד את אביך ואת אמך ומכל אביו ולאמו מות יומות: ⁵ ואתם אמרם הדامر לאביו ולאמו קרבן כל מה שאתה נהנה לי אין עליו לכבד את אביו ואת אמו: ⁶ ותפררו את דבר האלים בעבור קבלתכם: ⁷ חנפים הייטב נבא עלייכם ישעיהו לאמר: ⁸ העם הזה נשבע בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו רחוק מני: ⁹ ותהי יראתם אני מצות אנשים מלמדים: ¹⁰ ויקרא אל העם ויאמר להם שמעו והבינו: ¹¹ לא הבא אל הפה יטמא את האדם כי אם היוצא מן הפה הוא מטמא את האדם: ¹² וינשו אליו תלמידיו ויאמרו הידעת כי הפרושים בשמעם את הדבר הזה נכשלו בו: ¹³ ויען ויאמר כל מטה אשר לא נטע אבי שבשים עקור יער: ¹⁴ הנהו אותם מנהלים עורדים מה לעורדים וכי יוליך עור את העור ונפלו שניהם בתוך הבור: ¹⁵ ויען פטרוס ויאמר אליו באר לנו את המשל הזה: ¹⁶ ויאמר ישוע עדנה נם אתם באין בינה: ¹⁷ העוד לא תשכלו כי כל הבא אל הפה יורד אל הכרש וישפך מושם למוצאות: ¹⁸ אבל היוצא מן הפה יוצא מן הלב והוא מטמא את האדם: ¹⁹ כי מן הלב יצאות מחשבות רע רציחות ואופים זנינים ננבאות עדויות שקר ונדרופים: ²⁰ אלה הם

تلמידיו שהוא צריך לлечת ירושלים ויענה הרבה בידי הוקנים והכהנים הגדולים והסופרים ויהרגן וביום השלישי קום יקום: ²² ויקחחו פטרוס ויחל לנער בו לאמר חס לך אדני אל יהיה לך כזאת: ²³ ויפן ויאמר לפטרוס סור מעלי השטן למכשול אתה לי כי אין לך לדברי אלהים כי אם לדברי בני אדם: ²⁴ ויאמר ישוע אל תלמידיו איש כי ייחפש לлечת אחריו יחש בנפשו ונשא את צלבו והלך אחריו: ²⁵ כי כל אשר ייחפש להושיע את נפשו תאבד נפשו ממנה וכל אשר תאבד לו נפשו למעני הוא ימצאה: ²⁶ כי מה וועל האדם כי יקנה את כל העולם ונפשו תשחת או מה יתן האדם פריו נפשו: ²⁷ כי עתיד בן האדם לבוא בכבוד אביו עם מלאכיו ואו ישלם לכל אישicum מעשה: ²⁸ אכן אמר אני לכם כי יש מן העמדים מה אשר לא יטעמו מות עד כי יראו את בן האדם בא במלכותו:

17 ומקץ ששת ימים לקח לו ישוע את פטרוס ואת יעקב ואת יהנן אחיו ויעלם בדרך על הר גבורה: ותשנה לעניהם ויהירו פניו כשם וبنדריו כאור הלבינו: ³ והנה נראו אליהם משה ואליהו מדברים אותו: ⁴ ווין פטרוס ויאמר אל ישוע אדני טוב הייתנו מה אם תחפש נעשה נא מה שלש סכות לך אחת ולמשה אחת ולא אליהו אחת: ⁵ עודנו מדבר ותנה ענן אור הצל עליהם והנה קול מתוך הענן אמר זה בני יදידי אשר רציתי בו אליו תשמעון: ⁶ ויהי כשמע התלמידים ויפלו על פניהם ויראו מאד: ⁷ ווין ישוע ויגע בהם ויאמר קומו ואל תירא: ⁸ וישאו עיניהם ולא ראו איש בלבתי את ישוע לבר: ⁹ וברדתם מן החר צוה ישוע אתם לאמר לא תנידו לאיש את דבר המראה עד אם קם בן האדם מעם המתים: ¹⁰ וישאלו התלמידים לאמר למה זה אמרים הסופרים כי אליהו בוא יבוא בראשונה: ¹¹ ווין ישוע ויאמר

בערב האמורו יום צח יהוה כי אדרמו השמיים: ¹² ובבק**תאמרו** הימים סער כי אדרמו והתקדרו השמיים הנפים אתם את פניהם ידעתם לבחן ואתות העתים לא תוכלו: ¹³ דור רע ומנאך בקש לו אותן ואתה לא נתן לו בלבתי אם אותן הנביא ויעוזם וילך לו: ¹⁴ וככowa התלמידים אל עבר הים שכחו לחתת אתכם להם: ¹⁵ ויאמר ישוע אליהם ראו והשמרו לכם משאר הפרושים והצדוקים: ¹⁶ ויחשבו בלבכם לאמר כי לא لكمנו אתנו לכם: ¹⁷ וידע ישוע ויאמר אליהם קטני האמונה מה תהשיבו בלבכם כי לא لكمנו אתכם لكم: ¹⁸ והעוד לא תשכilio ולא תיכרו את המשת ככירות הלחם לחמשת אלף איש וככמה סלים נשאות: ¹⁹ ואת שבע ככירות لكم לארכעת אלף איש וככמה דודים נשאות: ²⁰ איך לא תבינו כי לא על הלחם אמרתי אליכם השמרו לכם משאר הפרושים והצדוקים: ²¹ או הבינו כי לא אמר להשמר משאר הלחם כי אם מלמוד הפרושים והצדוקים: ²² ויהיו כבאו ישוע אל גלילות קיסרין של פילופס וישאל את תלמידיו לאמר מה אמרים האנשים עלי מי הוא בן האדם: ²³ ויאמרו יש אמרים יהנן המטביל הוא ואחרים אמרים אליו ויש אמרים ירמיהו או אחד מן הנביאים: ²⁴ ויאמר אליהם ואתם מה אמרו מי אני: ²⁵ ווין שמעון פטרוס ויאמר אתה הוא המשיח בן אליהם חיים: ²⁶ ווין ויאמר אליו אשrik שמעון בר יהונה כיبشر ודם לא נלה לך את זאת כי אם אבי בר יהונה כיبشر ודם לא נלה לך את זאת כי אם אבי شبשים: ²⁷ ואף אני אמר לך כי אתה פטרוס ועל הסלע הזה אבנה את קהילתך ושעריך שאל לא ניברו עליה: ²⁸ Hades g⁸⁶) ¹⁹ וatan לך את מפתחות מלכות השמיים וכל אשר תأسر על הארץ אסור יהיה בשם: ²⁰ או וכל אשר תثير על הארץ מתר יהוה בשם: ²¹ או צוה את התלמידים בוגרה לבתי הניד לאיש כי הוא ישוע המשיח: ²² מן העת ההיא החל ישוע להורות את

אליהם הנהו אליהם בא בראשונה והשיב את הכל:

18 בשהה היה נגשו התלמידים אל ישוע ויאמרו מי אפוא גדור מחבריו במלכות השמים: 2 ויקרא ישוע אליו ילד קטן ויימידחו בתוכם: 3 ויאמר Amen אמר אני לכם אם לא תשובו להיות ילדים לא תבואו אל מלכות השמים: 4 לכן כל המשפלי את עצמו כילד הזה הוא הנגדל במלכות השמים: 5 וכל אשר יקבל ילד אחד כזה בשמי אותו הוא מקבל: 6 וכל המכשיל את אחד מן הקטנים האלה המאמינים כי נוח לו שיתלה פלה רכב על צוארו וטבע במצולות ים: 7 אוו לעולם מפני המכשלים כי המכשלים צריכים לבוא אבל אוו לאיש ההוא אשר על ידו יבוא המכשול: 8 ואם תכשלך ירך או גלך קצץ אותה והשלך ממקט טוב לך לבוא לחיים פסח או קטע מהיות לך שני ידים או שני רגליים ותשלך אל אש עולם: (g166) 9 ואם עינך תכשליך נקר אותה והשלך ממקט טוב לך לבוא לחיים בעין אחת מהיות לך שני עינים ותשלך אל אש ניהנים: (Geenna g1067) 10 ראו פן תבו אחד הקטנים האלה כי אמר אני לכם כי מלאיכיהם ראים תמיד את פנוי אבי שבשמים: 11 כי בא בן האדם להושיע את האבד: 12 מה דעתכם כי יהיו לאיש מהא כבשים ותעה אחד מהם הלא יעוז את התשעים ותשעה על ההרים והלך לבקש את התעה: 13 וזה היה כאשר ימצאחו Amen אמר אני לכם כי ישmach עליו יותר מעלה התשעים ותשעה אשר לא תעוז: 14 כן איננו רצון מלפני אביכם שבשמים כי יאבד אחד מן הקטנים האלה: 15 וכוי יחתא לך אחיך לך והווחתאותו ביןיך ובינו לבדו ואם ישמע אליך קנית לך אחיך: 16 ואם לא ישמע קח עמק עוד אחד או שניים למען על פי שנים או שלשה עדים יקום כל דבר: 17 ואם לא ישמע אליהם הגד אל הקהל ואם לא ישמע נם אל הקהל והיה לך בני וכמויכס: 18 Amen אמר אני לכם כל אשר תאסרו על הארץ אסור יהיה בשםיכם וכל מהתו

12 אבל אמר אני לכם כי אליהו כבר בא ולא הিירדו ויישו בו כרצונם וכן בן adam יענה על ידם: 13 אז הבינו התלמידים כי על יוחנן המטביל דבר אליהם: 14 והוא כבואם אל המון העם ויגש אליו איש ויכרע על ברכיו לננדו: 15 ויאמר אדני רחם נא על בני כי מכח יריח הוא וחיליו רע כי פעמים רבות הוא נפל באש ופעמים רבות אל תוך המים: 16 ואביה אהו אל תלמידיך ולא יכלו לרפא לו: 17 וויען ישוע ויאמר הו דור בלתי מאמין ופתלタル עד מתי אהיה עםכם עד מתי אסבל אתכם הביאו אותו אליו הנה: 18 ויגער בו ישוע וייצא השד ממנה וירפא הנער מן השעה ההיא: 19 ווינו התלמידים אל ישוע והוא לבדו ויאמרו מודיע אנחנו לא יכלנו לגרשו: 20 ויאמר ישוע אליהם מפני אשר איןכם מאמינים כי אמן אמר אני לכם אם ישב לכם אמונה כנרגור החדרל ואמרתם אל ההר זה העתק מזה שמה ונעתק ממקומו ואין דבר אשר יבצר מכם: 21 אבל המין הזה לא יצא כי אם בתפללה ובצום: 22 ויהי בהתהלךם בארץ הגליל ויאמר אליהם ישוע עתיד בן האדם לה מסר בידי אנשים: 23 ויהרנו ובירום השלישי קום יקום ויתעצבו מאר: 24 והוא כבואם אל כפר נהום ויגשו אל פטרוס נבי מחזית השקל ויאמרו הלא יתן רבכם את מחזית השקלה: 25 ויאמר הן ובבאו הביתה קדם אותו ישוע לשאל מה דעתך שמעון מלכי הארץ ממי יקחו מכם ומס מאת בניהם או מאת הזרים: 26 ויאמר פטרוס אליו מאת הזרים ויאמר לו ישוע אם כן אפוא הבנים חפשים מה: 27 אך למען לא נהייה להם למכשול לך אל חיים והשלכת אל תוכו חכה ואת הדג הראשון אשר יעללה שאהו וכאשר תפחה את פיו תמצא בו אסתירא אותו קח לך וננתת להם בעדי ובעדך:

הפרושים לנוטתו לאמור היוכל איש לשלוח את אשתו על כל דבר: ⁴ ויען ויאמר אליהם הלא קראתם כי עשה בראשית זכר ונקבה עשה אתם: ⁵ ואמר על כן יעיב איש את אביו ואת אמו ורבק באשתו והיו שניהם לבשר אחד: ⁶ אם כן אין עוד דברים כי אם בשר אחד לכן את אשר חבר האלים אל פרידנו והאדם: ⁷ ויאמרו אלו ולמה זה צוה משה לחתת לה ספר כריתת ושלחה: ⁸ ויאמר אליהם בעבור קשי לבככם הניה لكم משה לשלוח את נשים כי מראש לא הייתה כרכה: ⁹ ואני אמר לכם המשלח את אשתו בלהי על דבר גנות ולקח לו אחרית נאף הוא והלך את הנירושה נאף הוא: ¹⁰ ויאמרו אלו התלמידים אם ככה הוא עניין איש ואשתו לא טוב לקחת אשה: ¹¹ ויאמר אליהם לא יוכל כל אדם לקבל את הדבר הזה כי אם אלה אשר נתן להם להבין: ¹² יש סדריסים אשר נולדו.cn מבטן אםם ויש סדריסים המסרסים על ידי אחד ויש סדריסים אשר סرسו את עצם למען מלכותם מי שוכל לקבל יקבל: ¹³ או י比亚ו אלו ילדים למען ישים עליהם את ידיו ויתפלל עליהם ויגערו בם התלמידים: ¹⁴ והוא ישוע אמר הניהו לילדיים ועל תמנועם מבוא אליו כי לאלה מלכות השמיים: ¹⁵ וישם את ידיו עליהם ויעבר משם: ¹⁶ והנה איש נש אליו ויאמר רבי הטוב اي זה הטוב אשר עשנו לךות חי עולמים: ¹⁷ ויאמר אליו מה תקראני טוב אין טוב כי אם אחד האלים ואם חפצך לבוא אל החיים שמר את המצוות: ¹⁸ ויאמר אליו מה הנה ויאמר רבי ישוע אלה חן לא תרצת לא תנאף לא תגנב לא תענה עד שקר: ¹⁹ כבוד את אביך ואת אמך ואהבת לרעך כמוך: ²⁰ ויאמר אלו הבוחר את כל אלה שמרת מנגורי ומה חסרתי עוד: ²¹ ויאמר ישוע אלו אם חפץ להיות שלם לך מכר את רכשך ותן לעניים והוא לך אוצר בשמיים ושוב הלם לך וילכו אחריו המון עם רב וירפאים שם: ³ ויגשו אליו

תתו על הארץ מתר יהוה בשמיים: ¹⁹ ויעוד אמר אני לכם שנים מכמ כי יועצז יהדו בארץ על כל דבר אשר ישלו היה להם מאות אבי שבשמיים: ²⁰ כי בכל מקום אשר שנים או שלשה נאספו בשם שמי אני בתוכם: ²¹ ויגש אליו פטרוס ויאמר לו אדני כמה פעמים יחתא לי אחיו וסלחתיו לו העד שבע פעמים: ²² ויאמר אלו ישוע לא אמר לך עד שבע פעמים כי אם עד שבעים ושבע: ²³ על כן דומה מלכות השמיים למלך בשר ודם אשר חפץ לעשות חשבון עם עבדיו: ²⁴ וכאשר החל לחשב הובא לפניו איש אשר חיב לו עשרה אלפיים ככריו בסף: ²⁵ ולא היה לו לשלם ויצו אדני למכר אותו ואת אשתו ואת בניו ואת כל אשר לו וכן ישלם: ²⁶ ויפל העבר ווישתחוו לו אמר אדני הארץ לי אפרק ואת כל אשלה לך: ²⁷ ויהמו רחמי אדוני העבר ההוא ויפטרחו ווישמט לו את החוב: ²⁸ ויצא העבר ההוא מלפניו וימצא אחד מחברי העברים והוא חיב לו מאה דינרים ויהוק בו ויחנקחו לאמר שלם את אשר אתה חיב לי: ²⁹ ויפל חבריו לפני רגליו ובקשתו ממנה לאמר הארץ לי אפרק ואשלמה לך הכל: ³⁰ והוא מאן וילך וישליך בו ויחנקחו לאמר שלם את אשר אתה חיב לי: ³¹ ובשער עדר כי ישלם לו את חובו: ³² וחבריו העברים ראו את הנעשה ויעצבו מאד ויבאו וינוידו לאדנייהם את כל אשר נעשה: ³³ ויקרא אליו אדני ויאמר לו אתה העבר הרע את כל החוב ההוא השמטה לך יען אשר בקשת מני: ³⁴ הלא היה לך נם אתה לرحم על העבר חברך אשר רחמתי אני عليك: ³⁵ ויקצף אנינוי ויסגר אותו למשירים עד כי ישלם את כל חובו: ³⁶ ככה יעשה לכם נם אבי שבשמיים אם לא חסלחו איש איש לאחיו בכל לבככם את חטאתם:

19 יהיו ככלות ישוע לדבר את הדברים האלה ויסע מן הגליל ויבא אל גבול יהודה בעבר הירדן:

לאחריו: 22 ויהי כשהשכרים בשעה אחת עשרה ויקחו איש דינר אחד: 23 וובבא הראשונים דמו בנפשם כי יקחו יותר ויקחו גם הם איש איש דינר אחד: 24 ויהי בחתם וילנו על בעל הבית לאמר: 25 אלה האחרונים לא עשו כי אם שעה אחת ואתה השוויתם אלינו אשר סבלנו את כבד היום ואת חמו: 26 ויען ויאמר אל אחד מהם רعي לא עשקתיך הלא שכיר דינר התנית עמי: 27 קח את שליך ולך ואני רצוני שת נס זהה האחרון כמו לך: 28 הלא אוכל לעשות בשלך רצוני האם תרע עיניך על אשר טוב אנחנו: 29 ככה יהיו האמנים הראשונים והראשונים יהיו האחרונים כי רביהם הם הקראים ומעתם הנבחרים: 30 ויהי כלות ישוע אליהם אמן אמר אני לכם אתם ההלכים אחרי בהתחדש הבבירה כאשר ישב בן adam על כסא כבודו תשבו נס אתם על שנים עשר כסאות לשפט אותן עשר שבטי ישראל: 31 וכל איש אשר עזב את ביתו ואת אחיו ואת שודתו למן השם הוא יקח מאה אשתו ובניו ואת אחוותיו ואת אביו ואת אמו ואת שעירים וחיו עולם יירש: 32 גיאנוניס ואולם רביהם מן הראשונים אשר ירו אחרונים ומן האחרונים יהיו ראשונים:

20 כי דומה מלכות השמים לאדם בעל בית אשר השכים לצאת בAKER לשכר פעלים לכרמו: 2 והתנה עם הפעלים שכיר דינר ליום ושלחם אל כרמו: 3 ויצא בשעה השלישי וירא אחרים עמדים בטלים בשוק: 4 ויאמר להם לכון נס אתם אל כרמי וכיישר אתן לכם וילכו: 5 ויצא נס בשעה הששית נס בתשיעית ויעש לדבר הזה: 6 ויצא בשעת עשтра ליום ומצא אחרים עמדים ויאמר אליהם למה אתם עמדיםפה בטלים כל היום: 7 ויאמרו לו כי לא שכיר אותנו איש ויאמר אליהם לכון נס אתם אל הכרם וכיישר יתן לכם: 8 ויהי בערב ויאמר בעל הכרם אל פקידיו קרא את הפעלים ושלם להם את שכרם החל באחרונים וכלה בראשונים: 9 ויבאו

לא בא למן ישרתותו כי אם לשרת ולחתת את נפשו כפר תחת ריבים: ²⁹ ויהיו כצאתם מיריחו וילך אחורי המון עם רב: ³⁰ והנה שני עורים ישבים על יד הדרק ושמעו כי ישוע עבר ויצעקו לאמר חננו נא אדניינו בן דוד: ³¹ ויגענער בם העם להשתוקם והם הרבו לצעק ויאמרו אוֹי אָדָנִינוּ חָנָנוּ נָא בֶן דָוד: ³² ויעמד ישוע וכמו כן אמר מה תחפצו ואעשה לכם: ³³ ויאמרו אליו אהנים עשה שתפקתנה עניינו: ³⁴ ורחמי ישוע נכמרו ויגע בעיניהם ופתחם החלו עיניהם לראות וילכו אחריו:

21 יהו כאשר קרבו לירושלים ובאו אל בית פני בהר הזיתים וישלח ישוע שניים מן התלמידים: ² ויאמר אליהם לכו אל הכפר אשר ממולכם שם התמצאו אthon אסורה ועיר עמה התרtro אתם והביאו אליו: ³ וכי יאמר איש אליכם דבר ואמרתם האדון צרייך להם וברגע ישלחם: ⁴ וכל זאת היהת למלאת הנאמר ביד הנביא אמר: ⁵ אמרו לבת ציון הנה מלך יבוא לך עני ורכב על חמור ועל עיר בן אתנות: ⁶ וילכו התלמידים ויעשו כאשר צוה אתם ישוע: ⁷ ויביאו את האthon ואת העיר וישימו עליהם את גנדיהם וירכיבוהו עליהם: ⁸ ורב המון פרשו את בנדיהם על הדרק ואחרים כרתו ענפי עצים וישטחים על הדריך: ⁹ והמן השם ההלכים לפני ואחריו קראו לאמר הווע נא לבן דוד ברוך הבא בשם יהוה הווע נא במרומיים: ¹⁰ ויהיו בבאו ירושלים ותهام כל העיר לאמר מי הוא זה: ¹¹ ויאמרו המני העם זה הוא הנביא ישוע מנצחת אשר בנليل: ¹² ויבא ישוע אל מקדש האלים ויגרש שם את כל המוכרים והקונים במקדש ויהפך את שלוחנות השלחנים ואת מושבות מכורי הינוים: ¹³ ויאמר אליהם חן כתוב כי ביתו בית תפלה יקרה ואחרם שמתם אותו למערת פריצים: ¹⁴ ויגשו אליו עורים ופסחים במקדש וירפאים: ¹⁵ ויהי

כראות הכהנים הנדרלים והסופרים את הנפלאות אשר עשה ואת הילדיים הצעקים במקdash ואמריהם הווע נא לבן דוד ויחר להם: ¹⁶ ויאמרו אלו השמע אהה את אשר אלה אמרים ויאמר ישוע אליום כן כי קרא לא קראתם מפני עוללים יוונקים יסתה עז: ¹⁷ ויעזם ויצא מהוו לעיר אל בית הינו וילן שם: ¹⁸ ובבקר שב אל העיר והוא רעב: ¹⁹ וירא התאננה אחת על הדריך ויקרב אליה ולא מצא בה מאומה מלבד העלבים ויאמר אליה מעתה לא יהיה מפרק פרי עד עולם ותיבש התאננה פהאמ: ²⁰ ויראו התלמידים ויתמכו לאמר איך יבשה התאננה פהאמ: ²¹ ויען ישוע ויאמר אליהם אמרני אמר אני לכם אם היהתם אמונה ואינכם מסתפקים לא לבך כמעשה התאננה הזאת תעשו כי גם באמורכם אל ההר הזה הנשא והעתק אל תוך הים היו תהוא: ²² וכן אל שאלה בתפליה ואתם מאמנים תקחוה: ²³ ויבא אל המקדש ויהיו בלמדו שם ויגשו אליו ראשי הכהנים ווקני העם ויאמרו בא זו רשות אתה עשה אלה ומי נתן לך הרשות הזאת: ²⁴ ויען ישוע ויאמר אליהם נס אני אשאלת אתכם דבר אחד אשר אם תנידו אותו לי נס אני אגיד לכם בא זו רשות אני עשה אלה: ²⁵ טבילה ויהנן מאיין היהת המן השמים אם מבני אדם ויחשבו לבבם לאמר: ²⁶ אם נאמר מון השמים יאמר אלינו מדרוע אפוא לא האמוןתם לו ואם נאמר מבני אדם יראים אנחנו את המון העם כי כלם חשבים את יהנן לנביא: ²⁷ ויענו אתה ישוע ויאמרו לא ידענו ויאמר אליהם נס אני לא אמר לכם בא זו רשות אני עשה אלה: ²⁸ אבל מה דעתכם איש היה ולו שני בניים ויגש אל הרាជון ויאמר בני לך היום ועבד בכרכמי: ²⁹ ויען ויאמר אני אבא ואחרי כן נחם וילך: ³⁰ ויגש אל השמי ידבר כזאת נס אליו ויען ויאמר הנני אדני ולא חלך: ³¹ מי משניהם עשה את רצון האב

ושורי ומריאי טבוחים והכל מוכן באו אל החתנה: ¹ והם לא שתו לכם לזאת וילכו להם זה אל שדהו זה אל מסחרו: ² והנשארים幡שו את עבדיו ויתעללו בשם ויהרנו: ³ ויקצף המלך וישלח צבאותיו ואבד את המריצחים ה הם ואת עירם שרכ' באש: ⁴ אז אמר אל עבדיו חן החתנה מוכנה והקרואים לא היו ראים נדר סביר לו ויחצב יקב וייבן מנדל בתוכו ויתנהו לה: ⁵ لكن לכונא אל ראש הדרכים וכל איש אשר תמצאו קראו אותו אל החתנה: ⁶ ויצאו העברים ה הם אל הדרכים ויאספו את כל אשר מצאו נם רעים נם טובים וימלאו בית החתנה מסכימים: ⁷ ויהי כבוא המלך לראות את המשבים וירא בהם איש ולא היה לבוש בגדי חתנה: ⁸ ויאמר אליו רעי איכה באת הנה ואין לך בגדי חתנה ויאלם: ⁹ ויאמר המלך למשרתים אשר ידיו ורגליו ונשאתם והשלכתם אותו אל החשך החיצון שם תהיה היללה וחرك השנים: ¹⁰ וילכו הפלושים הם הקרואים ומעתים הנבחרים: ¹¹ ויהי כרבים תלמידיהם עם ההורודסיים לאמר רבינו כי איש אמרת אתה תורה באמת את דרך אליהם ולא תנו לנו את דעתך הנכון לנו לחתת מס אל הקיסר אם לא: ¹² וישוע ידע את רשותם ויאמר החנפיהם מה תנסוני: ¹³ על כן אני אמר לכם כי תקח מכם מלכות הארון ותנתן לנו אשר יעשה את פריה: ¹⁴ והנפל על האבן ההיא ישבר ואשר תפל עליו תשתקחו: ¹⁵ ויהי כשהמע הכהנים הנורולים והפלושים את משליינו ויבינו כי עליהם דבר: ¹⁶ ויבקשו לחשוף אך ירא מפני המן העם כי לנביא חשבו:

22 ¹ ויען ישוע ויסף דבר במשלים אליהם אמר: ² דומה מלכות השמים למלך בשר ודם אשר עשה חתנה לבנו: ³ וישלח את עבדיו לקרוא הקרואים אל החתנה ולא ابو לביא: ⁴ ויסוף שלח עברים אחרים לאמר אמן אל הקרואים הנה ערכתי את סעודתי

וּמְנַדְּלִים אֶת צִיצִיתוֹתָם: ⁶ וְאֶחָבִים אֶת הַסְּבָת הַרָּאשׁ בְּסֻעֻודָה וְאֶת מֶשְׁבֵּי הַרָּאשׁ בְּכָתֵּי הַכְּנִסִּיּוֹת: ⁷ וְאֶת שְׁאֲלוֹת שְׁלֹוםָם בְּשָׂוקִים וְאֶת אֲשֶׁר יִקְרָאוּ לָהֶם בְּנֵי הָאָדָם רַבִּי רַבִּי: ⁸ אָולָם אַתֶּם אֶל תִּקְרָאוּ רַבִּי כִּי אֶחָד הוּא רַבִּיכֶם תִּקְרָאוּ אָבָּא לְאִישׁ מִכֶּם עַל הָאָדָמָה כִּי אֶחָד הוּא אָבָיכֶם אֲשֶׁר בְּשָׁמִים: ¹⁰ גַּם אֶל תִּקְרָאוּ מִנְהִגִּים כִּי אֶחָד הוּא מִנְהִגָּםִים הַמִּשְׁיחָה: ¹¹ וְהַגְּדוֹלָה בְּכֶם יְהוָה לְכֶם לְמִשְׁרָתָה: ¹² כָּל הַמְּרוּםָם אֶת עַצְמוֹ יִשְׁפֵּל וְהַמְּשֻׁפֵּל אֶת עַצְמוֹ יְרוּםָם: ¹³ אָזְקָ אָיו לְכֶם הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוֹשִׁים הַחֲנִפִּים כִּי סְנוּרִים אַתֶּם לְפָנֵי הָאָדָם אֶת מְלֹכוֹת הַשְׁמִים הַזָּן אַתֶּם לְאָתָּה וְאֶת הַבָּאִים לְאָתָּה וְלְבָוָא: ¹⁴ אָיו לְכֶם הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוֹשִׁים הַחֲנִפִּים כִּי בְּלָעִים אַתֶּם אֶת בְּתֵי הַאַלְמָנוֹת וְמַאֲרִיכִים בְּתַפְלָה לְמַרְאָה עֵין תַּחַת זֹאת מִשְׁפֵּט עַל יִתְר תְּקֹחוּ: ¹⁵ אָיו לְכֶם הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוֹשִׁים הַחֲנִפִּים כִּי סְוּבִּים אַתֶּם וּבִבְשָׁה לְמַעַן נִיר נֶר אֶחָד וְכִי יִתְנִיר תַּعֲשׂו אֶתְהוּ לְבִן גַּיְהַנְּם כְּפָלִים וּוֹתֶר מִכֶּם: ¹⁶ Geenna g1067 גַּן עַד אָיו לְכֶם מִנְהָלִים עָוֹרִים הַאֲמָרִים נְשַׁבֵּעַ בְּהִיכָּל אֵין זֹאת מָאוֹמָה וְהַנְּשַׁבֵּעַ בְּזַהֲבָה תְּהִיכָּל יִאָשֶׁם: ¹⁷ אַתֶּם הַכְּסִילִים וְהַעוֹרִים כִּי מִה הוּא הַגְּדוֹלָה אֵם הַזֹּהָב אוּ הַהִיכָּל הַמִּקְדֵּשׁ אֵת הַזֹּהָב: ¹⁸ וְאָמְרָתֶם הַנְּשַׁבֵּעַ בְּמִזְבֵּחַ אֵין מָאוֹמָה וְהַנְּשַׁבֵּעַ בְּקָרְבֵּן אֲשֶׁר עַלְיוֹ יִאָשֶׁם: ¹⁹ אַתֶּם הַכְּסִילִים וְהַעוֹרִים כִּי מִה הוּא הַגְּדוֹלָה אֵם הַקָּרְבֵּן אוּ הַמִּזְבֵּחַ הַמִּקְדֵּשׁ אֵת הַקָּרְבֵּן: ²⁰ לְכָן הַנְּשַׁבֵּעַ בְּמִזְבֵּחַ נְשַׁבֵּעַ בּוֹ וּבְכָל אֲשֶׁר עַלְיוֹ: ²¹ וְהַנְּשַׁבֵּעַ בְּהִיכָּל נְשַׁבֵּעַ בּוֹ וּבְשָׁוֹן בְּתוּכוֹ: ²² וְהַנְּשַׁבֵּעַ בְּשָׁמִים נְשַׁבֵּעַ בְּכָסָא אֱלֹהִים וּבִשְׁבַּע עַלְיוֹ: ²³ אָיו לְכֶם הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוֹשִׁים הַחֲנִפִּים כִּי מַעֲשָׂרִים אַתֶּם אֶת הַמְנַתָּא וְאֶת הַשְׁבָת וְאֶת הַכְּמַן וְתַנִּיחָו אֶת הַחִמּוֹרוֹת בְּתוֹרָה אֶת הַמִּשְׁפֵּט וְאֶת הַחַסְד וְאֶת הַאמְנוֹנה וְהַיָּה לְכֶם לְעֹשָׂת אֶת אֱלֹהָה וְלֹא לְהַנִּיחָה גַּם אֶת אֱלֹהָה: ²⁴ מִנְהָלִים עָוֹרִים הַמְּסֻנִּים אֶת הַיּוֹתֹשׁ וּבְלָעִים אֶת

כֵּן גַּם הַשְׁנִי וּכֵן גַּם הַשְׁלִישִׁי עַד הַשְׁבָעָה: ²⁷ וְאֶחָרִי כָּלָם מִתְהָה נִמְתָּה הַאֲשָׁה: ²⁸ וְעַתָּה בְּתַחַת הַמְתִים לְמַיִּם מִן הַשְׁבָעָה תַּהֲיוֹ לְאִשָּׁה כִּי לְכָלָם הִיְתָה: ²⁹ וַיַּעַן יְשֻׁועַ וְיֹאמֶר לָהֶם טָעִים אַתֶּם בְּאֶשְׁר אַיִלְעָם אֶת הַכְּתוּבִים וְגַם אֶת גְּבוּרַת הַאֲלֹהִים: ³⁰ כִּי בְּתַחַת הַמְתִים לֹא יִשְׁאָו נְשָׁרִים וְלֹא תַּנְשַׁאֲנָה כִּי אִם כְּמַלְאָכִי אֱלֹהִים בְּשָׁמִים יְהִיוּ: ³¹ וְעַל דָּבָר תַּחַזְקָתָה המְתוּם הַלָּא קְרָאתֶם אֶת הַנְּאָמָר לְכֶם מִפְּנֵי הַאֲלֹהִים לְאָמָר: ³² אַנְכִּי אֱלֹהִי אֶבְרָהָם וְאֱלֹהִי יִצְחָק וְאֱלֹהִי יַעֲקֹב וְהָוָא אַיִינָה אֱלֹהִי הַמְתִים כִּי אֱלֹהִי הַחַיִּים: ³³ וַיַּשְׁמַע הַמּוֹן הָעַם וַיִּשְׁתְּהַמְּמָנוּ עַל תּוֹרַתְךָ: ³⁴ וְהַפְּרוֹשִׁים כִּשְׁמָעָם כִּי סְכָרִים פִּי הַצְּרוּקִים וַיּוּדְעָוִי יִהְדוֹ: ³⁵ וְאֶחָד מִמְּהַבִּין בְּתוֹרָה שָׁאל אֶתְהוּ לְנַסְתָּחָו לְאָמָר: ³⁶ רַבִּי אֵזֶז מִצְחָה גְּדוּלָה הִיא בְּתוֹרָה: ³⁷ וַיֹּאמֶר יִשְׁוּעָא לְאִיו וְאֶהָּבָת אֶת יְהוָה אֱלֹהִיךְ בְּכָבֵךְ וּבְכָל נְפָשָׁךְ וּבְכָל מְדֻעָךְ: ³⁸ זֹאת הִיא אַמְצָה הַגְּדוּלָה וְהַרְאָשָׁונה: ³⁹ וְהַשְׁנִית רְוָמָה לְהָוָה וְאֶהָּבָת לְרַעַךְ כִּמּוֹךְ: ⁴⁰ בְּשַׁתִּי הַמְצֹות הָאַלְהָה כָּל הַתּוֹרָה תְּלִיהָ וְגַם הַנְּבִיאִים: ⁴¹ וַיַּהַי בְּהַקְהָל הַפְּרוֹשִׁים וַיִּשְׁאָלֶם יִשְׁוּעָא לְאָמָר: ⁴² מַה דַּעֲחָכָם עַל הַמִּשְׁיחָה בֶּן מַיְהָוָה וְיִאָמְרוּ אֶלְיוֹן בֶּן דָּוד: ⁴³ וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹן וְאֶלְיוֹן בֶּן דָּוד בֶּן בָּרוֹחַ אֶלְיוֹן בֶּן אֶדְוֹן בֶּן אֶדְוֹן אֶלְיוֹן וְאֶלְיוֹן קָרָא לְוּ דָוד בֶּן אֶדְוֹן בֶּן אֶדְוֹן: ⁴⁴ נָאָם יְהָוָה לְאָדָני שֶׁבְּלִימְנִיעַ עד אֲשֶׁר אִיבְּקָדְם לְרַגְנָלִיךְ: ⁴⁵ וְעַתָּה אֵם דָוד קָרָא לְוּ אֶדְוֹן אֶלְיוֹן הָוָא בֶּן: ⁴⁶ וְלֹא יָכַל אִישׁ לְעֹנוֹת אֶתְהוּ דָבָר וְלֹא עֲרַב עוֹד אִישׁ אֶתְהוּ בְּבוֹ מִן הַיּוֹם הַהְוָא לְשָׁאֵל אֶתְהוּ:

23 אָיו יִדְבֵּר יִשְׁוּעָא לְמַמְוֹן הָעַם וְאֶל תַּלְמִידָיו לְאָמָר: ² עַל כָּסָא מַשָּׁה יִשְׁבּוּ הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוֹשִׁים: ³ לְכָן כָּל אֲשֶׁר יִאָמְרוּ לְכֶם תְּשִׁמְרֹרוּ לְעֹשָׂות אֶקְמָעִים לְאֶתְהוּ שֶׁבְּלִימְנִיעַ כִּי אִמְרִים הַמְּשֻׁבְּצִים כִּי אִים עֲשִׂים: ⁴ כִּי אִסְרִים מִשְׁאָת כְּבָדִים וּמִעָּסִים עַל שְׁמֵם הַאֲנָשִׁים וְלֹא יָכְבוּ לְהַנִּיעָם אֶפְכָּבָעָם: ⁵ וּוּשְׁעִים אֶת כָּל מִעְשָׂיהם לְהַרְאָות בָּהֶם לְבָנֵי אָדָם כִּי מַרְחִיבִים אֶת תִּפְלִיָּם

ויאמרו אמר נא לנו מתי תהיה זאת ומה הוא אות בואך ואות קץ העולם: ⁴ רוען ישוע ויאמר להם ראו פן יתעה אתכם איש: ⁵ כי רבים יבואו בשם לאמיר אני הוא המשיח והתעו רבים: ⁶ ואתם עתידים לשמע מלhammadות ושממות מללחמה ראו פן תבהלו כי היו תהיה כל זאת אך עדן אין הקץ: ⁷ כי יקום גוי על גוי וממלכה על ממלכה והיה רעב ודבר ורעש הנה והנה: ⁸ וככל אלה רק ראשית החבלים: ⁹ או ימסרו אתכם לעני והמוito אתכם והייתה שנאים לכל הנוגים למען שמי: ¹⁰ ואז יכשלו רבים ומסרו איש את רעהו ושנאו איש את אחיו: ¹¹ ובגבי שקר רבים יקומו והתעו רבים: ¹² ומפני אשר ירבה הרשות הפוג אהבת רבים: ¹³ והמחכה עד עת קץ הוא יושע: ¹⁴ ותקרא בשורת המלכות הזאת בתבל כלה לעדות לכל הנוגים ואחר יבוא הקץ: ¹⁵ לכון כאשר תראו שקוין משם האמור על ידי דניאל הנביא עומד במקום קדש הקרה יבין: ¹⁶ או נס ינוסו אנשי יהודה מלבשו: ¹⁷ ואשר על הגן אל ירד לשאת דבר מביתו: ¹⁸ ואשר בשדה אל ישב הביתה לשאת את אל ההרים: ¹⁹ ואו ליhortות ולמינויות ביוםיהם המלכשו: ²⁰ אך הצללו אשר מנוסתכם לא תהיה בחרף ולא בשבת: ²¹ כי או תהיה צרה גדולה אשר כמוה לא נהיתה מראשית העולם עד עתה וכמויה לא תהיה עוד: ²² ולולא נקצרו הימים ההם לא יושע כלبشر אך למען הבחים יקצרו הימים ההם: ²³ וכי אמר אליכם איש בעת היא הנה פה המשיח או הנו שם אל האמינו: ²⁴ כי יקומו מישיחו שקר ונבאי שקר וייתנו אותן גדלות ומופתים למען התעות אף את הבחים אם יוכלו: ²⁵ הנה מראש הנדרתי לכם: ²⁶ לכון כי אמרו אליכם הנו במדבר אל חצאו הנו בחדרים אל האמינו: ²⁷ כי כברק היוצא מזרחה ומאריך עד מערב כן יהיה נם בואו של בן האדם: ²⁸ כי באשר החלל

הगמל: ²⁵ אויל לכם הסופרים והפרושים התנפחים כי מטהרים אתם פניהם הכוונה מהווים ותוכנ מלא גול ופריצות: ²⁶ פרוש עור טהר בראשונה את תוך הכוונה למען הטהר נס מהווים: ²⁷ אויל לכם הסופרים והפרושים החנפחים כי דמים אתם לקברים המשדים הנדרים נאים מהווים ותוכם מלא עצמות מותים וכל טמאה: ²⁸ ככה גם אתם מהווים נראים哉 כזריקים אל בני אדם ותוככם מלא חנפה ואון: ²⁹ אויל לכם הסופרים והפרושים החנפחים כי בונים אתם את קברי הנבאים ותיפנו את מצבות קברות הצדיקים: ³⁰ ואמרם אם היינו בימי אבותינו לא היהת ידנו עמהם לשפך דם הנבאים: ³¹ ובכן העידו על נשכם כי בנים אתם לרצחן הנבאים: ³² אף אתם מלאו ساع אבותיכם: ³³ נחשים אתם ליד הצלעונים איך תמלטו מדיין נינהם: ³⁴ Geenna g1067(לכון הנני שלח לכם נבאים וחכמים סופרים מהם תחרנו והצלבו מהם תכו בשוטים בbatis נסיותיכם ותרדפים מעיר לעיר: ³⁵ למען יבא עליכם כל דם נקי הנשפך הארץ מדם הכל הצדיק עד דם זכריה בן ברכיה אשר רצחם אותו בין ההיכל ולמזבח: ³⁶ אמר אני לכם בא יבא כל אלה על הדור הזה: ³⁷ ירושלים ירושלים החרנתה את הנבאים והסקלה את השלווחים אליה כמה פעמים רציתי לקבץ את בניך כתרנגולת המקבצת את אפרהיה תחת כנפה ולא אביתם: ³⁸ הנה ביהם יעוז לכם שם: ³⁹ כי אני אמר לכם ראה לא תראו מעתה עד אשר תאמרו ברוך הבא בשם יהוה:

24 ויצא ישוע מן המקדש ללכת לדרכו וינשא תלמידיו להראתו את בניין המקדש: ² רוען ישוע ויאמר אליהם הראים את כל אלה אמר אני לכם לא תשאר פה ابن על ابن אשר לא תתרפרק: ³ וישב על הר הזיתים וינשא אלו התלמידים לבdom

שם יקbezו הנשרים: ²⁹ ומיד אחריו צרת הימים ההם תהשך המשם והירח לא יניא אורה והכוכבים יפלו מן השמיים:

25 או תדמה מלכות השמיים לעשר עמלות אשר לcketו את נרותיהם ותצאה לקראת החתן: ² חמיש מהן היו חכמוות וחמש כסילות: ³ הכסילות לcketו את הנרות ולא לcketו עמהן שמן: ⁴ והחכמוות לcketו שמן בכליהן ואת נרותיהם: ⁵ וככאשר בשש החתן לבוא ווגמינה כלן ותרדמנה: ⁶ ויהי בחצות הלילה ותהי צוחה הנה החתן צאיינה לקראותו: ⁷ או התעדרכו כל העמלות ההן ותיטבנה את נרותיהם: ⁸ ותאמRNAה הכסילות אל החכמוות תנאה לנו משמונן כי ייכבו נרוותינו: ⁹ ותענינה החכמוות לאמר לא כן פן יחסר לנו ולכנן כי אם לכנה אל המוכרים וקוניה לכן: ¹⁰ ויהי בעת לכתן לקנות ויבוא החתן והנכונות ללכט באו אותו אל החתנה ותסגר הדלת: ¹¹ ואחריו כן באו נם שאר העמלות ותאמRNAה אדניינו אדניינו פתח לנו: ¹² ויען ויאמר אמן אמר אני לכן לא ידעתי אתה: ¹³ לכן שקדו כי איןכם יודעים את היום ואת השעה אשר יבא בהן האדם: ¹⁴ כי כמו איש נסע למרחוק אשר קרא אל עבדיו ומסר להם את רכושו: ¹⁵ ויתן לזה חמיש כקרים ולוזה שתיים ולזה אחת לכל איש ואיש כפי ערכו וימחר ויסע משם: ¹⁶ וילך האיש הלך חמיש כקרים ויסחר בהן וייש לו חמיש כקרים אחריות: ¹⁷ וכן הלקח שתים נם הוא הרוחה שתים אחריות: ¹⁸ אך לכה האחת החלך ויחפר באדרמה ריטמן את כסף אדניינו: ¹⁹ ואחריו ימים רבים בא אדניינו וויתר חמיש כקרים אחריות לאמר אדני חמיש הקרים ויבא חמיש כקרים אחריות לאמר אדני חמיש כקרים מסרת לי הנה חמיש כקרים אחריות חמיש הקרים יבננו אשר הפקידו אדניינו על בני ביתו העבר הנאמן ותבונן אשר הפקידו אדניינו על לחת להם את אכלם בעתו: ²⁰ אשרי העבר אשר אדניינו בכוואו ומצאהו עשה כן: ²¹ אמן אמר אני לכם כי יפקידו על כל אשר לו: ²² ואם העבר הרע יאמר כלבו בשש אדרני לבוא: ²³ ויהל להוכיח את חבריו ואכל ושתה עם הסובאים: ²⁴ בווא יבוא אדרני העבר והוא בא ביום לא יצפה ובשעה לא ידע: ²⁵ ווישוף אותו

שם יקbezו הנשרים: ²⁹ ומיד אחריו צרת הימים ההם יראה בשמיים וספדו כל משפחות הארץ וראו את בן האדם בא עם ענני השמיים בגבורה וכבוד רב: ³¹ ווישלה את מלאכיו בקהל שופר גдол ויקbezו את בחורייו מארבע הרוחות למקצת השמיים ועד קצה השמיים: ³² לממדנו נא את משל התאניה כאשר יرتبط ענפה ופרחו עליה יעדתם כי קרוב הקץ: ³³ וכן גם אתם בראשותכם את כל אלה דעו כי קרוב הוא לפתח: ³⁴ אמן אמר אני לכם כי לא עבר הדור הזה עד אשר יהיו כל אלה: ³⁵ השמיים והארץ עברו ודברי לא יברון: ³⁶ אך היום ההוא והשעה הhay אין איש יודע אתה נם לא מלאכי השמיים בלתי אבי לבדו: ³⁷ וכי מי נח כן יהיה נם בווא של בן האדם: ³⁸ כי כאשר בימי המבול היו אכלים ושתים נשאים נשים וננתנים אתן לאנגשים עד היום אשר בא נח אל התבה: ³⁹ ולא ידע עד בווא המבול וישחה את כלם כן יהיה נם בווא של בן האדם: ⁴⁰ או יהיו שניים בשדה אחדIASף ואחד יעוז: ⁴¹ שתים טוחנות ברוחים אחת תאסף וחת תעוז: ⁴² לכן שקדו כי איןכם יודעים באוי זו שעיה יבא אדרניים: ⁴³ ואת זאת הבינו אשר לו ידע בעל הבית באוי זו אשמורה יבא הנגב כי עתה שקד ולא הניה לחתר את ביתו: ⁴⁴ לכן היו נוכנים נם אתם כי בשעה אשר לא תדמיו יבוא בן האדם: ⁴⁵ מי הוא אפוא העבר הנאמן ותבונן אשר הפקידו אדניינו על בני ביתו לחת להם את אכלם בעתו: ⁴⁶ אשרי העבר אשר אדניינו בכוואו ומצאהו עשה כן: ⁴⁷ אמן אמר אני לכם כי יפקידו על כל אשר לו: ⁴⁸ ואם העבר הרע יאמר כלבו בשש אדרני לבוא: ⁴⁹ ויהל להוכיח את חבריו ואכל ושתה עם הסובאים: ⁵⁰ בווא יבוא אדרני העבר והוא בא ביום לא יצפה ובשעה לא ידע: ⁵¹ ווישוף אותו

אדני ככרים מסרת לי הנה ככרים הרוחתי בהן: 23 והוא אמר אליו אדני היית היבר החוב והגאנמן
 אוטו: 43 גור היית ולא אספתם אוטו ערום ולא כסitem
 אוטו חולה ובשמר ולא בקרתם אוטו: 44 וענו נום
 הם ואמרו אדניינו מתי ראיינוך רעב או צמא או גור או
 ערום או חולה או בשמר ולא שרתווך: 45 או יענה
 אתם לא אמר אמן אמר אונ לכם מה שלא עשיהם לאחד
 מן הצערדים האלה נם לי לא עשיהם: 46 וילכו אלה
(αισηνιος g166)
 למעצבת עולם והצדיקים לחוי עולם:

26 ויהי ככלות ישוע לדבר את כל הדברים
 האלה ויאמר אל תלמידיו: 2 אתם יידעתם כי אחרי
 ומים יהיה הפשח ובן האדם ימסר להצלב: 3 ויקhalbו
 הכהנים הנודלים והסופרים ווקני העם אל חצר
 הכהן הנודל הנקרא קיפא: 4 ויעצטו יהודו להפשת
 את ישוע בערמה ולהמיתו: 5 ויאמרו אך לא בחן
 פן תהיה מהומה בעם: 6 ויהי בהיות ישוע בבית הני
 בכית שמעון המצרי: 7 ותקרב אליו איש ובידה פרך
 שמן יקר מאד ותצק על ראשו בחסבו על השלחן: 8
 ויראו התלמידים ויתרעו לאמור על מה האבוד
 הזה: 9 כי השמן הזה היה ראוי להמכר במחירות רב
 ולחתו לעניהם: 10 וידע ישוע ויאמר אליהם ומה תנו
 את האשאה הלא מעשה טוב עשתה עמדי: 11 כי עניהם
 תמיד עמכם ואני איני אתכם תמיד: 12 כי אשר
 שפכה את השמן זהה על גוףיו לחנט אותו עשתה זאת:
13 אמן אמר אונ لكم באשר תקרא הבשורה הזאת
 בכל העולם נם את אשר היא עשתה ספר לזכרון לה:
14 וילך אחד משנים העשר הנקרא יהודה איש קריות
 אל הראש הכהנים: 15 ויאמר מהתנו לי ואמסרנו
 בידכם וישקלו לו שלשים כסף: 16 ומן העת היה
 בקש תננה למסר אותו: 17 ויהי בראשון לתג המצאות
 ויונשו התלמידים אל ישוע לאמר באין זה מקום תהפץ
 כי נכין לך לאכל את הפשח: 18 ויאמר לכון העירה אל
 פלני אלמוני ואמרתם אליו כי אמר הרבה עתי קרובה
 מהתו

הייתו ולא האכלתם אותם צמא הייתי ולא השקיתם
 במזער נאמן היית ועל הרבה אפקיך בוא אל שמחת
 אדני: 24 ויגש נם הלקח את הכביר האחת ויאמר
 אדני ידעיך כי איש קשה אתה קוצר באשר לא זרעת
 וכנס מאשר לא פורתה: 25 ואירא ואלך ואטמן את
 ככרך באדמה ועתה הוא לך את אשר לך: 26 ויען
 אדני ויאמר אליו העבר הרע והעצל אתה ידעת כי
 קוצר אנכי באשר לא זרעתו וכנס מאשר לא פורתה:
27 لكن היה عليك לחת את כספי לשלהנים ואני בבואי
 הייתו לך את אשר לי בהרביה: 28 על כן שהוא ממננו
 את הכביר ותנו אל האיש אשר לו עשר הכבירים:
29 כי כל איש אשר יש לו ינתן לו ויעדרה והאיש
 אשר אין לו גם את אשר לו יקח ממננו: 30 ואת עבר
 הבלתי השליך אל החשך החיצון שם תהיה היללה
 וחרך השנים: 31 וזה היה כי יבוא בן האדם בכבודו
 וכל המלכים הקדשים עמו ישב על כסא כבודו:
32 ונasco לפניו כל הגוים והפריד ביןיהם כאשר
 יפריד הרעה את הכבשים מן העתודים: 33 והציב
 את הכבשים לימיינו ואת העתודים לשמאלו: 34 אז
 יאמר המלך אל הנצבים לימיינו בא ברוכי אבי ורשׁו
 את הממלכות המוכנה לכם למן היסוד העולם: 35 כי
 רעב הייתי ותأكلני צמא הייתי ותשקוני גור הייטו
 והאספני: 36 ערום ותכסוני חולה ותבקרוני במשמר
 הייטו ותבאו אליו: 37 וענו הצדיקים ואמרו אדניינו
 מתי ראיינוך רעב ונכלכלך או צמא ונשקה אותה:
38 ומתי ראיינוך גור ונאספה ערום ונכסך: 39 ווהמלך יענה
 ראיינוך חולה או במשמר ונבא אליו: 40 ווהמלך יענה
 ויאמר אליהם אמן אמר אונ لكم מה שעשיהם לאחד
 מהחו הצעירדים האלה לי עשיהם: 41 ואו יאמר נם אל
 הנצבים לשמאלו לכון מעלי אתם הארוורים אל
 עולם המוכנה לשטן ולמלך איו: 42 כי רעב

היא ובבביהך עשה את הפסח עם תלמידיך:¹⁹ ויעשו התלמידים כאשר צום ישוע וכינו את הפסח:²⁰ ויהו אל פטروس הנה לא היה ביכלחתם לשחק עמי שעה אתה:⁴¹ שקו והתפללו פן תבוא לידי נסינו הון הרוח היא חפצה והבהיר הוא רפה:⁴² ויסוף לילכת לו שניית ויתפלל לאמור אבי אם לא תוכל הocus הזה את עבר ממי מבלי שתותי אתה יהי כרצונך:⁴³ ויבא טוב לאיש ההוא אשר על ידו ימסר בן האדם וימצא נם בפעם הזאת ישנים כי עיניהם היו כבדות:⁴⁴ וינויהם ויסוף לילכת ויתפלל שלישית באמרתו עוד הפעם כדבר הזה:⁴⁵ ויבא אל התלמידים ויאמר אותו ויאמר רבי האני הוא ויאמר אליו אתה אמרת: אליהם נומו מעתה ונוחו הנה השעה קרובה ובן האדם נמסר לידי חטאיהם:⁴⁶ קומו ונלכה הנה הלה וקרב המסר אותו:⁴⁷ עודנו מדבר והנה בא יהודה את הocus ויברך ויתן להם לאמר שתו ממנה כלכם:²⁶ כי זה הוא דמי רם הברית החדשה הנשפק بعد רבים לסלילת חטאיהם:²⁹ ואני אמר לכם כי מעתה שתה לאשתה מתנותה הנפנ' הזה עד היום הזה אשר אשתה אותה עמכם חדשה במלכות אבי:³⁰ ויהו אחרי גמורים את ההלל ויצאו אל הר הזיתים:³¹ אז אמר אליהם ישוע עליהם כלכם חכשו כי בלילה הזה כי כתובacha את הרעה ותפוצין הצאן:³² ואחריו קומי אלך לפניכם הגליליה:³³ ויען פטרוס ויאמר לו נם כי יכשלו בר כלם אני לעולם לא אכשל:³⁴ ויאמר אילו ישוע שלח ידו וישלף חרבו ויק' את עבר הכהן הנדול ויקץ את אונו:⁵² והוא אמר אליו ישוע השב את חרבך אל העטרה כי כל אחוי חרב בהרב יאברו:⁵³ או היחשב לך כי לא יכולתי לשאל עתה מאתי אבי והוא יצווה לי יותר משנים עשר לנינותה של מלאכים:⁵⁴ ואיךה אפוא יملאו הכתובים כי בן היה תהיה:⁵⁵ בשעה ההיא אמר ישוע אל המון העם בעל פרץ יצאתם בחירות ובמקלות לתפשני ויום יום הינו ישוב ומלמד אצלם במקדש ולא החזקתם بي: והתפללתי:³⁷ ויהי אתה את פטרוס ואת שני בני זבריו ויחל להעצב ולמוגן:³⁸ ויאמר להם נפשי מרה לי עד מות עמדך פה ושקדרו עמי:³⁹ וילך מעט האלה הסופרים והזקנים:⁵⁸ ופטרוס הלהך אחריו מרחוק ויפל על פניו ויתפלל לאמור אבי אם יוכל להיות

שם וימסרדו אל פונטוס פילטוס הגמון: ז'ורא יהודה המסר אותו כי הרשעה ויונם וישב את שלשים הכסף אל הכהנים הגדולים והזקנים לאמר: 4 חטאתי כי דם נקי הסנרטוי והם אמרו מה לנו ולזאת אתה תראה: ווישליך את הכסף אל היכל וילך ויהנק: 6 ויקחו ראשי הכהנים את הכסף ויאמרו לא: נכוון לנו לתחתו אל ארון הקרבן כי מחר דמיים הוא: 8 על כן שם השדה ההוא שדה הדרם עד היום זה: אז מתמלא מה שנאמר ביד ירמיה הנביא ויקחו שלשים הכסף אשר יקר מעלה בני ישראל: 10 וירנו אתם אל לשדה הויוצר כאשר צוית יהוה: 11 ווישוע העם העד לפליטים יהודים ויננו ויאמרו איש מות הוא: 12 וירקו בפניהם יוכחו בגנוז ואחרים הכהן על הלחין: 13 ויאמר אליו פילטוס האניך שמע מכוחם מעדיהם מאי: 14 ולא ענהו אף דבר אחד ויתמה הגמון עד בך: 15 וממנהן הגמון היה לפטר לעם בכל חן אסир אחד את אשר יחפזו: 16 ובעת היה היה להם אסיר ידוע ושמו בר אבא: 17 וכי באשר נקחלו ויאמר לאמור לא ידעת מה את אמרת: 18 וויצא אל פתח אליהם פילטוס את מי תהפزو כי אפטר לכם את בר אבא או את ישוע הנקרא בשם משה: 19 כי ידע גם זה היה עם ישוע הנצרי: 20 וויסוף לכח וושבע אשר רק מקנהה מסרו אותו: 21 ויהי כשבתו על כסא הדרין ותשלה אליו אשתו לאמר אל יהי לך דבר עם הצדיק הזה כי בעבורו עניות הרבה היום בחולם: העמדים שם ויאמרו אל פטרוס אמרת כי נם אתה מהם כי גם לשונך מגלה אותך: 22 וויחל להחרים את נפשו ולהשבע לאמור לא ידעת את האיש ומיד קרא לשאל להם את בר אבא ולאבד את ישוע: 23 ויען התרנגול: 24 ויזכר פטרוס את דבר ישוע אשר אמר אליו לאמור בטרם יקרא התרנגול תכחש כי שלש פילטוס ומה עשה לישוע הנקרא בשם משיח ויענו כלם יצלב: 25 ויאמר הגמון מה אפוא הרעה אשר עשה וויספו עוד צעק לאמר יצלב: 26 ויהי כראות עוקני העם על ישוע להמיתו: 27 ויאסרו אותו ווילכחו עד לחצר הכהן הגדול ויבא פנימה וישב לו אצל המשרתים לראות את אחרית הדבר: 28 והכהנים הגדולים והספרים וכל הסנהדרין בקשעו עדות שקר בישוע להמיתו ולא מצאו: 29 ואף בעמד שם עדי שקר רבים לא מצאו ובאהרונה נשׂו שני עדי שקר: 30 ויאמרו זה אמר יש ביכולתי להרס את היכל האלים ולשוב לבנוותו בשלשת ימים: 31 ויקם הכהן הגדול ויאמר אליו האניך מшиб דבר על אשר ענו לך אלה: 32 ווישוע החריש ויען הכהן הגדול ויאמר לו משבעך אני באלים חיים שתאמר לנו אם אתה הו המשיח בן האלים: 33 ויאמר אליו ווישוע אתה אמרת ישב לימין הנבורה ובא עם עני השמים: 34 ויקרע הכהן הגדול את גניו ויאמר הוא נדף ומה לנו עוד לבקש עדים הנה עתה שמעתם את נדופו: 35 מה דעתכם ויענו ויאמרו איש מות הוא: 36 וירקו בפניהם יוכחו באגדות ואחרים הכהן על הלחין: 37 ויאמרו הנבא לנו המשיח מי הוא המכחה אותך: 38 ופטרוס יש מוחוץ לבית בחצר ותגש אליו שפה לאמר נם אתה היה עם ישוע בגליל: 39 וויכח בפניהם כלם ידוע ושמו בר אבא: 40 ויהי כאשר נקחלו ויאמר לאמור לא ידעת מה את אמרת: 41 וויצא אל פתח השער ותרא אותו אחרית ותאמר לאנשים אשר שם גם זה היה עם ישוע הנצרי: 42 וויסוף לכח וושבע לאמר לא ידעת את האיש: 43 וכמעט אחריו כן וינשא הדרון שם ויאמרו אל פטרוס אמרת כי נם אתה מהם כי גם לשונך מגלה אותך: 44 וויחל להחרים את נפשו ולהשבע לאמור לא ידעת את האיש ומיד קרא התרנגול: 45 ויזכר פטרוס את דבר ישוע אשר אמר אליו לאמור בטרם יקרא התרנגול תכחש כי שלש העם ויצא החיצה וימרר ברכיו:

פילטוס כי לא יועיל מאמונה ורבתה עוד המהודה
 ויקח מים וירחץ את ידיו לעיני העם ויאמר נקי אני
 מדם הצדיק הזה אתם תראו: ²⁵ ויענו כל העם ויאמרו
 דמו עלינו ועל בניינו: ²⁶ אז בטרם להם את בר אבא ואת
 ישוע הכה בshortים וימסר אותו לצלב: ²⁷ ויקח אוני
 הצלב אשר להגמון את ישוע ויביאו אל בית המשפט
 ויאספו עליו את כל הגדור: ²⁸ ויפשטו אותו את בגדיו
 ויעטפחו מעיל שני: ²⁹ וישראלו קצים ויעשו עטרה
 וישימו על ראשו וקנה בימינו ויכרעו לפניו ויתולצטו
 בו לאמר שלום לך מלך היהודים: ³⁰ וירקו בו ויקחו
 את הכהן ויקחו על ראשו: ³¹ ואחרי התליצזם בו
 הפשטו אותו את המעיל וילבישו את בגדיו וויליכו
 לצלב: ³² ויהי בזמנים וימצא איש קורני ושמו
 שמעון ויאנסו אותו לשאת לו את צלבו: ³³ ויבאו אל
 המקום המכונה גלגולתא הוא מקום נגלת: ³⁴ וויתנו לו
 לשות חמצ Mizug במדורה ויטעם ולא אבה לשות:
³⁵ ויהי כאשר צלבו אותו ויחלקו להם את בגדיו ונורל
 הפילו למלאת את אשר נאמר בפי הنبي יהלוק
 בנדי להם ועל לבושו יפללו גורל: ³⁶ וישבו שם
 ושמרו אותו: ³⁷ וישמו את דבר אשמותו כתוב ממעל
 בראשו זה הוא ישוע מלך היהודים: ³⁸ ויצלבו אותו
 שני פריצים אחד למיןו ואחד לשמאלו: ³⁹ והעברים
 נרפו אותו ויניעו את ראשם: ⁴⁰ ויאמרו אתה ההרס
 את היכיל ובנהו בשלשת ימים הוועש לנפשך ואם
 בן האלים אתה רדה מן הצלב: ⁴¹ וכן הלאינו גם
 ראשי הכהנים עם הסופרים והחוקנים לאמר: ⁴² את
 אחרים הושיע ולעצמו לא יוכל להוציאו אם מלך
 ישראל הוא ירד נעה מן הצלב ונאמין בו: ⁴³ בטה
 באלים עתה יפתחו אם חפץ בו כי אמר בן האלים
 אני: ⁴⁴ וכן הפריצים הנצלבים אותו חרפהו בדברים
 האלה: ⁴⁵ ומושא הששית היה החשך על כל הארץ עד
 השעה התשיעית: ⁴⁶ וכעת השעה התשיעית ויצעק

כדעתכם: ⁶⁶ וילכו ויסקרו את מבוא הקבר ויחתמו

אמן : g165(a)

את האבן ויעמידו עליו את המשמר:

28

ואחרי מוצאי השבת כשהאריך לאחד בשבת
באה מרימים המנדלית ומרימים האחרת לראות את
הकבר: ² והנה רעש גדול היה כי מלאך יהוה ירד
מן השמיים וונש וינל את האבן מן הפתח וישב עליה:
³ ויהי מראהו כברק ולובשו לבן כשלג: ⁴ ומפחו
נבהלו השמרים ויהיו כמתים: ⁵ ויען המלאך ויאמר
אל הנשים אתן אל תיראנן הן ידעתני כי את ישוע
הנצלב אתן מבקשות: ⁶ איננו פה כי קם כאשר
אמר באה ראיתנה את המקום אשר שכב שם האדון:
⁷ ומחרתן ללבת ואמרתן אל תלמידיו כי קם מן
המתים והנה הוא הולך לפניכם הגללה ושם תראתו
הנה אמרתי לך: ⁸ ותמהרנה לצאת ממקום הקבר ביראה
ובשמחה גדולה ותרצנה להגיד לתלמידיו: ⁹ והנה
הלכות להגיד לתלמידיו והנה ישוע נקרה אליו
ויאמר שלום לך ותגשנה ותאוזנה ברגליו ותשתחווין
לו: ¹⁰ ויאמר אליו ישוע אל תיראן לבנה והגדן
לאחיו וילכו הגלילה ושם יראוינו: ¹¹ ויהי בלבתך והנה
אנשים מן המשמר באו העירה וינידו לראשי הכהנים
את כל הנעשה: ¹² ויקחלו עם הוקנים ויתיעצו ויתנו
כסף לרבי אל אנשי הצבא לאמר: ¹³ אמרו כי באו
תלמידיו לילה ויגנבו אותו בהיותנו ישנים: ¹⁴ ואמ
ישמע הדבר לפני ההגמון אנחנו נPsiהו והויתם בלי
פחד: ¹⁵ ויקחו את הכסף ויעשו כאשר למדו ותצא
הশמואה זוֹאת בין היהודים עד היום הזה: ¹⁶ ועשתי
עشر התלמידים הלכו הגלילה אל ההר אשר צום
ישוע: ¹⁷ ויהי כראותם אותו וישתחוו לו ומקצתם
נהלכו בלבם: ¹⁸ וינש ישוע וידבר אליהם לאמור נתן
לי כל שלטן בשמי ובארץ: ¹⁹ לכו ויעשו לתלמידים
את כל הגויים וטבלתם אתם לשם האב והבן ורוח
הקדש: ²⁰ ולמדתם אתם לשמר את כל אשר צויתי

רוח טמאה בו ויצעק לאמר: ²⁴ אהה מה לנו ולך
ישוע הנצרי באת להאבירנו ידעת מי אתה קדוש
האלhim: ²⁵ ויגער בו ישוע לאמור האלם וצא ממוני:
ויסחבו רוח הטמאה ויצעק בקול גדוול ויצא ממוני:
²⁶ ויבחלו כלם ויאלו איש את רעהו לאמור מה זאת
²⁷ מה היא התורה החדשה אשר אף לרוחות הטמאה
בגבורה הוא מצוה והנה שמעות לו: ²⁸ ויצא שמעו
מהר בכל מקומות ארץ הניל: ²⁹ ויהי אחרי צאתם
 מבית הכנסת ויבאו ביתה שמעון ואנדרי המה ויעקב
 ויהנן עטם: ³⁰ וחומות שמעון שכבה אחות הקדחת
 וימחרו לדבר אליו עליה: ³¹ ווינש ואחו בידיה ויקומו
 ותרף ממנה הקדחת פתאם ותשורת אותם: ³² ויהי
 בערב כבאו המשמש ויביאו אליו את כל החולמים ואת
 אחוי השדים: ³³ וכל העיר נאSpo יחרו פתח הבית:
 שדים הרבה ולא נתן את השדים לדבר כי יעדתו:
 וישכם ממחרת בעוד לילה ויצא וילך אל מקום
 הרבה ויטפל שם: ³⁴ וירדפו אחויו שמעון והאנשים
 אשר אותו: ³⁵ וימצאהו ויאמרו אליו הנה כלם מבקשים
 אותך: ³⁶ ויאמר אליהם נערה מזה אל ערי הפרות
 קרבנות ואקראי נם שם כי בעבר זאת יצאי: ³⁷ ויהי
 קרא בכתו נסiotיהם בכל הניל וינרש את השדים:
 ויבוא אליו איש מצרע ויהנן אליו ויכרע על ברכיו
 ויאמר לו אם תרצה תוכל לטהרני: ³⁸ וירחם עליו
 וישלח את ידו ויגע בו ויאמר רצה אכפי טהר: ³⁹ עדנו
 מדבר והצערת סרה ממן ויתהר: ⁴⁰ ויגער בו וימחר
 להוציאו החוצה: ⁴¹ ויאמר אליו ראה אל תספר דבר
 לאיש כי אם לך הראה אל הכהן והקרב על טהרתק
 את אשר צוה משה לעודות להם: ⁴² אך הוא בצתתו
 החל לקרוא הרבה ולהשמע הדבר עד אשר לא יוכל
 לבוא עוד אל עיר בנלי כי אם היה ישב מוחץ לעיר
 במקומות הרבה ויבאו אליו מכל עברי:

1 ראשית בשורת ישוע המשיח בן האלים:
 2 כתוב בכתביהם הנסי שלח מלאכי לפניך ופנה
 דרך לפניך: ³ קול קורא במדבר פנו דרך יהוה
 ישרו מסלותיו: ⁴ ויהי יהנן טבל במדבר וקורא
 טבילה התשובה לסלילת החטאיהם: ⁵ ותצא אליו כל
 ארץ יהודה ובני ירושלים ויטבלו כלם על ידו בנهر
 הירדן מתודים את החטאיהם: ⁶ ויהנן לבוש שער
 גמלים ואוזר עור במתנייו ואכל חנבים ורבעה העיר:
 ⁷ ויקרא לאמר בו יבא אחרי החזק ממני אשר אני
 אתם לכרע ולהתיר את שרווק נעליו: ⁸ אני טבלתי
 כדי לכרע ולהתיר את שרווק נעליו: ⁹ ויהי טבלתי
 אתם במים והוא טבל אתכם ברוח הקודש: ¹⁰ ויהי
 ביוםיהם ויבא ישוע מנצחת אשר בניל ויטבל
 על ידי יהנן בירדן: ¹¹ ויהי אך עליה עלה מן המים
 וירא את השמים נבקעים והרוח כиона ירדת עליו:
 ¹² ויהי קול מן השמים אתה בני ידידי אשר רצתה
 נשוי בו: ¹³ ואחרי כן הוציאו הרוח המדברה: ¹⁴ ויהי
 שם במדבר ארבעים יום והשטי נסהו ויהי עם החיים
 והמלאכים שרותהו: ¹⁵ ואחרי אשר הסנו יהנן בא
 ישוע הניל ויקרא את בשורת מלכות האלים שבו
 לאמור: ¹⁶ מלאה העת והנעה מלכות האלים שבו
 והאמינו בבשורה: ¹⁷ ויהי בהתלבו על ים הוליל
 וירא את שמעון ואת אנדרי אחיו שמעון פרשים מצודה
 ביום כי דיןיהם היו: ¹⁸ ויאמר אליהם ישוע לכלו אחורי
 ושימכם לדיני אנשים: ¹⁹ ויהי עברו מעט ממש וירא את יעקב
 וילכו אחורי: ²⁰ ויהי באניה מתרח באניה מתקרים את
 בון זבדי ואת יהנן אחיו ונם המה באניה מתקנים את
 המכمرות: ²¹ ויקרא מהרה אליהם וילכו אחורי: ²² ויבאו
 אליהם באניה עם השכירים וילכו אחורי: ²³ ויאש
 אל כפר נחום וימחר לבוא בשבת לבית הכנסת
 וילמד: ²⁴ וישתוממו על תורה כי היה מלמדם כבעל
 נבורה ולא כספרים: ²⁵ ויאש היה בבית נסתם אשר

ויכלו בני החפה לצום בעור החתן עמהם כל ימי היה הוא בבית: 20 ויאספו רבים מהריה עד אפס מקום ולעמד אף מחוץ לפתח וידבר אליהם את הדבר: 21 ויבאו אליו אנשים נשאים איש נכה אברים וישאהו בארבעה: 22 ולא יכולו לנשא אליהם מפני העם ויסרו את הנג במקום אשר היה שם ויחתרו חתירה וווריון את המשכב אשר שכב עליה נכה האברים: 23 ויהי נראה ישוע את אמונהם ויאמר אל נכה האברים בני נסלו לך חטאיך: 24 ויהיו מן הסופרים ישבים שם וחשבים בכלם לאמור: 25 מה ידבר זה גורפים כאלה מי יכול לשלח חטאים בלתי האלים לבדו: 26 וידע ישוע ברוחו כי כהה חשבו בכלכם מודיעו החשבו כאלה בלבכם: 27 מה הנקל האمر אל נכה האברים נסלו לך חטאיך אם אמר קום שא את משכבר והתהלך: 28 אך למען תדען כי לבן האדם יש השלטן לשלח חטאים בארץ ויאמר אל נכה השב: 29 לך בן האדם אדון הוא גם לשבת:

3 ישב ויבאו אל בית הכנסת ושם איש אשר ירו יבשה: 2 ויתובנו בו אם ירפאנו בשבת למן מצאו עליו שטנה: 3 ויאמר אל האיש אשר יבשה ירו קום עמד בתוך: 4 ויאמר אליהם הנכו בשבת להיטיב או להרע להציל נפש או לאברה ויחרשו: 5 ויבט אליהם סביב בחמה ויתעצב על טמطمם לבכם ויאמר אל האיש פשט את ידך ויפשط ידו ותרפא ותשב לאחרת: 6 והפרושים יצאו מהריה ויתיעטו עליו עם החרודוסים לאבדו: 7 וישוע שר שם עם תלמידיו אל ים וילכו אחריו המון עם רב מן הנגיד ומהודה: 8 ומירושלים ומארום ומעבר הירדן ומסכבות צור וצידון המון רב אשר שמעו את כל אשר עשה ויבאו אליו: 9 ויאמר אל תלמידיו כי יכננו לו אניה קמנה מפני העם למן לא ילחצוהו: 10 כי רפא לרבים עד כי התנפלו עליו כל המנגעים לנגע

20 כי מקץ ימים בשובו אל כפר נחום וישמעו כי הוא בבית: 21 ויאספו רבים מהריה עד אפס מקום לעמד אף מחוץ לפתח וידבר אליהם את הדבר: 22 ויבאו אליו אנשים נשאים איש נכה אברים וישאהו בארבעה: 23 ולא יכולו לנשא אליהם מפני העם ויסרו את הנג במקום אשר היה שם ויחתרו חתירה וווריון את המשכב אשר שכב עליה נכה האברים: 24 ויהי נראה ישוע את אמונהם ויאמר אל נכה האברים בני נסלו לך חטאיך: 25 מה ידבר זה גורפים כאלה מי יכול לשלח חטאים בלתי האלים לבדו: 26 וידע ישוע ברוחו כי כהה חשבו בכלכם מודיעו החשבו כאלה בלבכם: 27 מה הנקל האمر אל נכה האברים נסלו לך חטאיך אם אמר קום שא את משכבר והתהלך: 28 אך למען תדען כי לבן האדם יש השלטן לשלח חטאים בארץ ויאמר אל נכה האברים: 29 לך בן האדם אדון הוא גם לשבת: 30 ויקם פתאם וישא את משכבר ויצא לעין ביחס: 31 ויקם פתאם וישא את משכבר ויצא לעין כלם עד כי השתמו כלם וישבחו את האלים לאמר מעולם לא ראיינו זאת: 32 ווישב לצתת אל יד הים ויבאו אליו כל העם וילמדו: 33 ויהי בעברו וירא את לוי בן חלפי ישב בבית המכס ויאמר אליו לכה אחורי ויקם וילך אחריו: 34 ויהי כאשר הסב בביתו ויסבו מוכסים וחטאים רבים עם ישוע ועם תלמידיו כי רבים היו הולכים אחריו: 35 והסופרים והפרושים רואו אותו אצלם המוכסים והחטאים ויאמרו אל תלמידיו כי רבים זה עם החטאים והמוכסים אכן רבעם: 36 וישמע ישוע ויאמר החזקים אינם צריכים לרפא כי אם החלים לא באתי לקרוא הצדיקים כי אם החטאים לחשובה: 37 ותלמידי יהנן והפרושים אכן צמים ויבאו ויאמרו אליו מודיע יהנן והפרושים היו צמים ויאמרו תלמידי יהנן ותלמידי הפרושים צמים ותלמידיך אינם צמים: 38 ויאמר אליהם ישוע איך

בו: נו והרוחות הטמאות כראותן אתו נפלו לפני
והצקנה לאמר אתה בן אלהים: 12 ווינגר בהן
מאד אשר לא תגלהנה אותו: 13 וויעל אל החר ויקרא
אל אשר הוא חפץ בם ויבאו אליו: 14 ווישם שנים עשר
איש למן יהיו אותו ולמן ישלחם לקרא: 15 והיה
לهم השלטון לרפא את התחלאים ולנרגש את השדים:
ויכנה את שמעון בשם פטרוס: 16 ואת יעקב בן
זבריא ואת יוחנן אחיו יעקב ויכנה אותם בשם בני רנווש
הוא בני רעם: 18 ואת אנדריא ואת פילופוס ואת בר
תלמי ואת מתי ואת תומא ואת יעקב בן חלפי ואת תדי
 ואת שמעון הקני: 19 ואת יהודה איש קריות אשר נם
מסרו: 20 ויבאו הביתה וישב המון העם להטאסר
עד כי לא יכלו אף לאכל לחם: 21 ווישמעו קרובוי
ויצאו להחיזק בו כי אמרו יצא מדעתו: 22 והסופרים
אשר ירדנו מירושלים אמרו כי בעל זבוב נכנס בו
על ידי שר השדים הוא מנרגש את השדים: 23 ויקרא
אותם אליו וידבר להם במשלים לאמר איך יכול
השtan לנרגש השtan: 24 ואם נחלק מלכחה על עצמה
לא יוכל לעמוד הממלכה ההיא: 25 ובית אם נחלק
על עצמו לא יוכל לעמוד הבית ההוא: 26 ואם השtan
יתקומו אל עצמו ונחלק לא יוכל לעמוד כי בא קציו:
אין איש אשר יוכל לבוא לבית הגיבור ולנגול את
כליו אם לא יاسر בראשונה את הגיבור ואחר ישסה
את ביתו: 28 אכן אמר אני לכם כי כל החטאים ישלחו
לבני אדם וכל הנורפים אשר יגדפו: 29 אך המגדפה
את רוח הקדש אין לו סליחה לעולם כי יאשם בעונו
לנצח: (g166, aiōnios g165) 30 כי דמה אמרו רוח טמאה
בו: 31 ויבאו אמו ואחיו ויעמדו מחוץ לבית וישלחו
אליו לקרא לו: 32 והמון העם ישבו סביביו ויאמרו
אליו הנה אמר לך אחיך בחוץ מבקשים אותך: 33 ויען
ויאמר אליהם מי הם אימי ואחיך: 34 ויבט סביב אל
על האדמה הטובה הם השמעים את הדבר ומקבלים

4 ישב אל הים ויחל ללמד ויקחלו אליו המון עם
רב עד אשר ירד לשבת באניה בים וככל העם עומד על
חוּף הים ביבשה: 2 וילמדם הרבה במשלים ויאמר
אליהם בלמדו אתם: 3 שמעו שמען הנה הזרע יצא
לזרע: 4 ויהי בזרעו ויפל מן הזרע על יד הדרך ויבא
עוף השמים ויאכלתו: 5 וויש אשר נפל על מקום הסלע
אשר אין לו שם אדמה הרבה וימחר לצמיח כי לא
היה לו עמוק אדמה: 6 ויהי כורך המשמש ויצרב וייבש
כי אין לו שרש: 7 וויש אשר נפל בין הקצים ויעלו
הकצים וימעכו ולא נתן פרי: 8 וויש אשר נפל על
האדמה הטובה ויתן פריعلا ונDEL ויעש זה שלשים
שערים וזה ששים וזה מהה: 9 ויאמר אליהם מי אשר
אונים לו לשמעו ישמעו: 10 ויהי בהיותו לבדו ויאכלו
האנשים אשר סביביו עם שניים העשר על המשל:
ויאמר אליהם لكم נתן לדעת סוד מלכות האלים
ואשר בחוץ להם הכל במשלים: 12 למען יראו ראו
ולא ידעו ושמעו שמען ולא יבינו פן ישוכנו ונשלח
לחטאתם: 13 ויאמר להם הנה לא ידעתם את המשל
זהה ואריך תבינו את המשלים כלם: 14 הזרע הוא
זרע את הדבר: 15 ואלה הם הנורעים על יד הדרך
אשר יזרע בהם הדבר וכשמעם אותו מיד בא השtan
וישא את הדבר הזרע בלבכם: 16 וכן הנורעים על
מקומות הסלע הם השמעים את הדבר ומהר בשמהה
יקחמו: 17 אך אין להם שרש בקרובם ורק לשעה
עמנור ואחר כן בהיות צרה ורדיפה על אדות הדבר
מהירה יכשלו: 18 והאחים הנורעים בין הקצים הם
השמעים את הדבר: 19 ודרנות העולם הזה ומרמת
העשר ותאות שאר הדברים באות וממעכוות את
הדבר ופרי לא יהיה לו: (g165) 20 ואלה המזרעים

אתו ועשיהם פרוי לשלשים שערדים ולששים ולמאות :
לו:
5 ויבאו אל עבר הים אל ארץ הגדרים : **ז** והוא יצא
 מן האניה והנה איש בא לקראותו מבין הקברים אשר
 רוח טמאה בו : **ט** ומושבו בקברים וגם בעבותים לא
 יכול איש לאסרו : **כ** כי פעמים הרבה אסרונו בכבלים
 ובעבותים וינתק את העבותים וישבר את הכלבים ואין
 איש יוכל לכובשו : **ד** ותמיד לילה ויום היה בהרים
 ובקרים צעק ופצע עצמו באבניים : **ו** ויהי כראותו
 את ישוע מרוחוק וירץ ויתחחו לו : **ז** ויצעק בקהל נдол
 ויאמר מה לי ולך יושע בן אל עליון אלהים אני
 משבעיך אשר לא תענני : **ח** כי הוא אמר אליו צא רוח
 טמא מן האדם הזה : **ט** ושאל אותו מה שמקlein ויען ואמר
 לנוון שמי כי רביב אנחנונו : **ט** ויתחנן אליו מאד לבתוי
 שלחם אל מחוץ לארץ : **ט** ועודר חזירם רביבם היה
 שם במרעה ההרים : **ט** ויתחנן לו כל השדים לאמר
 שלחנו אל החזירים ונבאה אל תוכם : **ט** וינה להם
 ויצאו רוחות הטמאה וייבאו בחזירים וישתער העדר
 מן המורד אל הים אלפיים במספר ויטבעו בהם :
ט וונוסו רעי החזירים וינוידו זאת בעיר ובשדות ויצאו
 לראות מה נתהה : **ט** ויבאו אל ישוע ויראו את אהזו
 השדים אשר הלינוון בו והוא יושב מלבש וטווב שלל
 ויראו : **ט** וויספרו להם הראשים את אשר נעשה לאחزو
 השדים ואת דבר החזירים : **ט** ויחלו להתחנן לו
 לסור מגובלייהם : **ט** ויהי ברדתו אל האניה התחנן
 אליו האיש אשר היה אהזו שדים לתחנו לשבח עמו :
ט וולא הניח לו כי אם אמר אליו שוב לביתך אל בני
 משפחتك והנד להם את הנגדות אשר עשה לך יהוה
 ויחנק : **ט** וילך לו ויחל לקרא בעשר הערים את
 הנגדות אשר עשה לו ישוע ויתמהו כלם : **ט** וישב
 שוע עבר באניה אל עבר הים ויקח אליו המון רב
 והוא על שפת הים : **ט** ודגנה בא אחד מראשי הכנסת

21 ויאמר אליהם ה כי יביאו הנר מען יושם תחת
 האיפה ותחת המטה ולא מען יעלחו על המנורה :
ט כי אין דבר סתום אשר לא גלה ולא נעלם דבר
 כי אם מען יבא לנווי : **ט** כל אשר אונים לו לשמע
 ישמע : **ט** ויאמר אליהם ראו מה אתם שמעם במדת
 אשר אתם מודדים בה ימד לכם ועוד יוסף לכם
 השמעים : **ט** כי מי שיש לו נתן נתן לו מי שאין
 לו גם את אשר יש לו יקח ממנו : **ט** ויאמר מלכות
 האלים היא כאשר ישליך איש זרע על הארץ :
ט ווישן וקם לילה ויום והזרע יצמח ונגדל והוא לא
 ידע : **ט** כי הארץ מלאה מוציאה פריה את הרשת
 ראשונה ואחריו את השבלת ואחריו כן את החטה
 המלאה בשבלת : **ט** וכאשר גמל הפרי ימהר לשלה
 את המגנול כי בשל הקציר : **ט** ויאמר אל מה נדמה את
 מלכות האלים ובאי זה משל נמשלנה : **ט** כנרג'ן
 של חרדל אשר יזרע בארץ והוא קטן מכל הזרעים
 אשר על הארץ : **ט** ואחריו הזרעו עלה ונגדל על
 כל הירקות ועשה ענפים גדולים עד אשר יוכל עוף
 השמים لكنן בצלו : **ט** ובמשלים רבים כאלה דבר
 אליהם את הדבר כפי אשר יוכל לשמע : **ט** ובבבלי
 משל לא דבר אליהם והוא בהיותו עם תלמידיו
 לברם יבادر להם את הכל : **ט** ויאמר אליהם ביום
 ההוא לפנות ערבית נערבה העבר : **ט** ויעוזבו את המון
 העם ויקחו אותו כאשר הוא באניה ונאמנו אחרות
 הלכו עמו : **ט** ותקם רוח סערה נдолה ווישטו הנלים
 אל תוך האניה עד אשר כמעט נמלאה : **ט** והוא ישן
 על הכסת באחרי האניה ויעירו אותו ויאמרו אליו
 רבי האינך דאג לנו כי נאבד : **ט** ויעור ויגער ברוח
 ויאמר אל הים הס ודם ותשך הרוח ותהי דממה
 נдолה : **ט** ויאמר אליהם למה ככה אתם חרדים איך
 אין לכם אמונה : **ט** ויראו יראה נдолה ויאמרו איש

6 ויצא שם ויבא אל ארצו וילכו אחריו תלמידיו: 23 ויתחנן אליו מאד לאמר בת הקטנה חלתה עד למות אנה בוא נא ושים יידיך עלייה למען תרפא ותחיה: 24 וילך אתו וילכו אחריו המון רב וידקהו: 25 ואשה הייתה זבת דם שתים עשרה שנה: 26 והוא סבלת הרבה תחת ידי רפאים רבים והוציאה את כל אשר לה ולא שהמעו והלא אחותיו אנתנופה ויהי להם למכשול: 27 ויאמר אליהם ישוע אין הנביא נקלה כי אם בארץ שמיישוע ותבוא בהמון העם מאחריו ותגע בבנדו: 28 כי אמרה רק אם אגע בבנדי אווש: 29 וויבש מקור דמיה בהתאם ותבן בברשה כי נרפא נגעה: 30 וברגע ידע ישוע בנפשו כי נבורה יצאה ממנה ויפן בתוכו העם ויאמר מי נגע בבנדי: 31 ויאמר אליו תלמידיו אתה ראה את ההמון דוחק אתך ואמרת מי נגע بي: 32 וויבט סביב לראות את אשר עשתה זאת: 33 ותוירא האשה ונגד לו את האמת כליה: 34 ויאמר אליה בת אמוןך השוויה לך לכלי שלום וחיה מגנעד: 35 עודנו מדובר והנה באים מבית ראש הכנסת לאמר בתק מהה למה תטריח עוד את המורה: 36 וכשמע ישוע את הדבר אשר דברו ויאמר אל ראש הכנסת אל תירא רק האמונה: 37 ולא הניח לאיש לכלת אותו בלתי אם לפטרוס וליעקב ולヨוחנן אחיו יעקב: 38 ויבא בית ראש הכנסת וירא המון הבכירים והמלחלים הרבה מה מהה לכהנו ותבכו הנערה לא 39 ובבאו אמר אליהם מה תהמו ותבכו הנערה לא מהה אך ישנה היא: 40 וישחקו לו והוא נרש את כלם ויקח את אבי הנערה ואת אמה ואת אשר אתו ויבא החדרה אשר שם שכבת הנערה: 41 וויאחז ביד הנערה ויאמר אליה טליתא קומי אשר פרשו הילדה אני אמר לך קומי נא: 42 ומיד כמה הילדה ותתהלך והיא כת שתים עשרה שנה וישמו שמה נדוללה: 43 וויזהר הורדוס את Achik איננה מתרת לך: 19 ותשטם אותו מאר שלא יודע הדבר לאיש ויאמר לחת לה ירא את יהנן בדעתו כי הוא איש צדיק וקדוש וינו לאכול:

בעדרו והרבה עשה בשם אליו ויאהב לשמע אותו: ³⁹ ויצו אותו לשבת כלם חברה
 21 חכירה לבירה על ירך החדש: ⁴⁰ וישבו להם שורות
 22 שעשה משתה לנדריו ולשרי האלפים ולראשי הניל: ⁴¹ ויקח את חמאת ככרות
 הלחם ואת שני הרגלים וישא עינוי השמימה ויברך
 23 ויפרס את הלחם ויתן לתלמידיו לשום לפניהם ואת
 שני הרגלים חלק לכלם: ⁴² ויאכלו כלם וישבעו:
 24 43 וישאו מן הפתותים מלא סלים שנים עשר וגם מן
 הרגלים: ⁴⁴ והאכלים מן הלחם היו כחמת אלפי איש:
 25 ואחריו כן האין בתלמידיו לרדרת אנית ולבור
 26 לפניו אל עבר הים אל בית צידה עד שלחו את העם:
 46 יהו אחר שלחו אתם ויעל ההר להתפלל: ⁴⁷ ערבות
 27 והאניה באה בזוק הים והוא לבדו ביבשה:
 וירא אותם מתעמלם בשוטם כי הרוח לנדרם ויהי
 28 כעת האשמרת הרבייה ויבא אליהם מתחלך על
 ראשיו: ⁴⁹ וילך ויכרת את ראשו בבית הסהר ויביאו
 בקערה ויתנדנו לנערה והנערה נתנה אותו אל אמה:
 29 וישמעו תלמידיו ויבאו וישאו את גינויו ויימוה
 בקביר: ⁵⁰ ויקהלו השליחים אל ישוע ונידנו לו את
 כל אשר עשו ואת אשר למדו: ³¹ ויאמר אליהם באו
 אתם לבדד אל מקום חרבה ונוחו מעט כי רבים היו
 32 הבאים והיצאים עד לאין עת להם לאכול: ⁵¹ וילכו
 שם באנית אל מקום חרבה בלבד: ³³ וההמון ראה
 אותם יצאים ויכירחו רבים וירוצו שמה ברגלייהם
 מכל הערים ויעברו אותם ויאספו אליו: ³⁴ ויצא יהוא
 המון עם רב ויהמו מעיו עליהם כי היו כצאן אשר אין
 להם רעה ויחל ללמד אותם דבריהם הרבה: ³⁵ יהו
 כאשר רפה היום לערוב ונישו אליו תלמידיו אמר
 הנה המקום חרב והיום רד מאד: ³⁶ שלח אותם
 37 וילכו אל החצרים והכפרים מסביב לקנותיהם
 לחם כי אין להם מה לאכל: ³⁸ ויען ויאמר אליהם תננו
 אתם להם לאכלה ויאמרו אליו הנלך לקנות לחם
 במאותים DINER וננתן להם לאכללה: ³⁹ ויאמר אליהם
 כמה ככרות לחם יש לכם לכו וראו וידעו ויאמרו

7

ויקהלו אליו הפרושים ומן הסופרים אשר
 בא מירושלים: ² ויהיו בראשותם מתלמידיו אכלים
 לחם בטמתה ידיםם بلا נטילה ויווכחו אתם: ³ כי
 הפרושים וכל היהודים לא יאכלו בלתי את רחציו
 את ידיום עד הפרק באחוז קבלת הוקנים: ⁴ וואת

הביתה לא אבה כי יודע לאיש ולא יכול להסתור:
 כי אשה אשר רוח טמאה נכנסה בבתת הקטנה
 שמעה את שמו ותבא ותפל לרגליו: ²⁶ והאשה
 ונינה הארץ מולדתה נגען אשר לשורייא ותבקש ממנו
 לנרש אර השד מבתה: ²⁷ ויאמר אליה ישוע הניחו
 לשבע בראשונה הבנים כי לא טוב לקחת לחם הבנים
 ולהשליכו לצערוי הכלבים: ²⁸ ותען ותאמר אליו בן
 אדרני אבל גם צערוי הכלבים יאכלו תחת השלחן
 מפרורי לחם הבנים: ²⁹ ויאמר אליה בNEL דברך
 זה לכى לך יצא השד מבתך: ³⁰ ותבא אל ביתה
 ותמצא את הילדה משכבת על חמתה והשד יצא
 ממנה: ³¹ וישב ויצא מגובל צור וצידון ויבא אליהם
 הנילן בחוך גובל עשר הערים: ³² ויביאו אליו איש
 אשר היה חרש ואלם ויתחנן לו לשום עליו את ידו:
 ויקח אותו לבדו מקרוב החמון וישם את אצבעותיו
 באזנו וירק וינגע על לשונו: ³⁴ ויבט השמיימה ויאנה
 ויאמר אליו אפתח ופירושו הפתחה: ³⁵ וברגע נפתחו
 אונו ויתך קשר לשונו ויתדבר בשפה ברורה: ³⁶ ויזהה
 אותם כי לא יספרו לאיש וכאשר יהירם כן ירבו
 להכריז: ³⁷ וישתוממו עד מאר ויאמרו את הכל עשה
 יפה גם החרשים הוא עשה לשמעים גם האלמים
 למדרבים:

8 ויהי בימים ההם בהקבץ עם רב ואין להם מה
 יאכלו ויקרא אל תלמידיו ויאמר אליהם: ² נכמרו
 רחמי על העם כי זה שלשת ימים עמדו עמדיו ואין להם
 לחם לאכל: ³ וזהה בשלחו אוthem רעבים לבתיהם
 ותעלפו בדרך כי יש מהם אשר באו מרחק: ⁴ ויענו
 אותו תלמידיו מאין יוכל איש להשביע את אלה פה
 במדבר לחם: ⁵ וישאל אותם כמה ככרות לחם יש
 לכם ויאמרו שבע: ⁶ ויצו את העם לשבת לארץ
 ויקח את שבע ככרות הלחם ויברך ויפרס ויתן אותם
 לתלמידיו לשום לפניהם וישימו לפני העם: ⁷ ויהי

אשר מן השוק אינםأكلים ללא טבילה והוד דברים
 אחרים רבים אשר קבלו לשمر כמו טבילה כסות
 וכדים וירות ומטות: ⁸ וישאלו אותו הפרושים
 והסופרים מדוע תלמידיך אינם נהנים על פי קבלת
 הוקנים כי אכלים לחם בלבד נטילת ידים: ⁹ ויען
 ויאמר אליהם היטיב נבא ישעיהו עליכם התנאים
 ככתוב העם הזה במשפטיו כבדוני ולכדו רחיק ממוני:
 ותחו יראתך אתי מצות אגשים מלמדים: ¹⁰ כי עובתם
 את מצות אליהם לאחן בקבלת בני אדם טבילות
 כדים וכוסות וכאהלה רבות אתם עשים: ¹¹ ויאמר אליהם
 מה יפה עשitem אשר בטליהם את מצות האלים
 כדי שתשמרו את קבלתכם: ¹² כי משה אמר כבד
 את אביך ואת אמך ומkill אביו ואמו מות יומת:
 ואתם אמרים איש כי יאמר לאביו ולאמו קרבן
 פרושו מתנה לאלים כל מה שאתה נתנה לי: ¹³ וולא
 תניחו לו לעשות עוד מאומה לאביו ולאמו: ¹⁴ ותפרק
 את דבר האלים על ידי קבלתכם אשר קבלתם
 והרבה כאלה אתם עשים: ¹⁵ ויקרא אל כל העם
 ויאמר אליהם שמעו אליו כלכם והבינו: ¹⁶ אין דבר
 מהווילם אשר יוכל לטמא אותו בכאו אל קרבו כי
 אם הדברים היוצאים ממנה המה יטמא את האדים:
 כל אשר אונים לו לשמע ישמע: ¹⁷ ויהי כאשר שב
 הביתה מן החמון וישאלו תלמידיו על דבר המשל:
 כי כל הבא את תוך האדם מוחוצה לו לאITEMANO: ¹⁸
 כי לא יבוא אל לבו כי אם אל כרצו ויצא לモזאות
 להבר כל אל: ¹⁹ ויאמר היצא מן האדם הוא מטה
 את האדם: ²⁰ כי מתח לב האדם יצאות המחשבות
 הרעות נאף זונה ורצח וונוב ואהבת בצע ורשעה
 ורמיה ווללות וצרות עין ונדוד וידון וסכלות: ²¹ כל
 הרעות האלה מקרב האדם הן יוצאות ומטמות אותן:
 ויקם שם וילך לו אל גבולות צור וצידון ובבואי

להם מעט דגמים קטנים ויברך ויאמר לשום לפניהם נם את אלה: 8 ויאכלו וישבעו וישאו מן הפחותים הנוטרים שבעת דודים: 9 והאכלים היו כארבעת אלף איש ושלחים: 10 אז ירד באניה עם תלמידיו ויבא אל גליות דלמונתה: 11 ויצאו הפרושים ויחלו להתוכח אותו וישאלו מעמו אותן השםיהם והם מנסים אותו: 12 ויאנח ברוחו ויאמר מה הדור הזה מבקש לו אותן אמר אני לכם אם ינתן אות לדור הזה: 13 ויעזוב אותם וירד באניה וישב ויעבר אל עבר הים: 14 ווישכחו לחתת אתכם להם ולא היה להם באניה בלתוי אם ככר להם אחת: 15 וויזהר אתם לאמר ראו השמורו לכם משאר הפרושים ומשאר הורדוס: 16 ווישבו ויאמרו איש אל רעהו על כי לחם אין אנתנו: 17 וידעת ישוע ויאמר להם מה תהשיבו על כי לחם אין לכם תזכרו: 18 כאשר פרsty את חמתה כקרות הלחם לחמתה אלפי איש כמה סלים מלאי פותחים נשאותם העוד לא תשכלו ולא תבינו ולא תשמעו ולא עיניהם لكم ולא תראו ואזנים لكم ולא תשמעו ולא כארשי פדרתו את חמתה כקרות הלחם ויאמרו אליו שנים עשר: 19 ובשבע לארכעת אלפי איש כמה דודים מלאי פחותים נשאותם ויאמרו אליו שבעה: 20 ויאמר אליהם איך לא תבינו: 22 ויבא אל בית צידה ויביאו אליו איש עור ויתחננו לו לנעת בו: 23 ויאחז ביד העור וויליכחו אל מחוץ לכפר וירק בעינויו וישם את ידיו עלייו וישאלחו לאמר הראה אתה דבר: 24 ויבט ויאמר אראה את בני האדם כי מתחלכים כאילנות אני ראה: 25 וויסוף לשום את ידו על עינויו ותפקתנה עינויו וירפא וירא הכל היטב עד למרחוק: 26 ווישלחו אל ביתו לאמר אל תבא בתוך הכפר ואל תדבר לאיש בכפר: 27 וויצא ישוע ותלמידיו לлечת אל כפרי קיסרין של פילופס ויהו בדרך וישאל את תלמידיו ויאמר אליהם מה אמרם עלי האנשים מי אני: 28 ויענו ויאמרו יוחנן המטביל

9 ויאמר אליהם אמרני אמר אני לכם כי יש מן העמדרים מה אשר לא יטומו מות עד כי יראו מלכות האלים באהה בנבורה: 2 ואחרי שתת ימים לתקה ישוע את פטרוס ואת יעקב ואת יהונתן ויעלם על הר נבה אותו בלבד וישתנה לענייהם: 3 ובנדיו נהיו מזהוריים לבנים מאד כשלג אשר לא יוכל כובס בארץ להלבין כמוותם: 4 וירא אליהם אליהם אליהם ומשה מדברים עם ישוע: 5 ויען פטרוס ויאמר אל ישוע רבינו טוב הייתנו מה נעשה נא שלש סכות לך אחת ולמשה אחת ולא לאליהו אחת: 6 כי לא ידע מה ידבר כי היו נဟלים: 7 ויהי ענן סוכך עליהם ויצא מן הענן קול אמר זה בני ידידי אליו שמעו: 8 והמה הביטו כה וככה בהתאם ולא ראו עוד איש בלתוי את

ישוע לברור אתכם: 9 וירדו מן ההר ויזהירם לבalto
 הניד לאיש אשר ראו עד כי יקום בן האדם מן
 ובצום: 10 ויצאו משם ויעברו בנילול ולא אבה להודיע
 לאיש: 11 כי היה מלמד את תלמידיו לאמר אליהם
 כי עתיד בן האדם להמסר בידי בני אדם ויהרנו
 ואחרי אשר נהרג יקומו ביום השלישי: 12 והם לא
 הבינו את הדבר וייראו לשאל אותו: 13 ויבא אל כפר
 נחום ובחיותו בכיתו וישאל אותם מה התוכחתם איש
 עם רעהו בדרך: 14 ויחרשו כי התחשקו בדרך מי
 הוא הנדול בהם: 15 וישב ויקרא אל שנים העשר
 ויאמר אליהם איש כי יחפץ להיות הראשון והוא יהיה
 האחרון לכלם ונישרת כלם: 16 ויקח ילד ויעמידו
 בתוכם ויחבקו ויאמר להם: 17 כל אשר יקבל בשמי
 ילד אחד כוה הוא מקבל אותו וכל אשר אותו יקבל
 אינו מקבל אותו כי אם את אשר שלחני: 18 ויען יהנן
 ויאמר אליו רבי ראיינו איש מנרש שדים בשםך ואני
 הולך אחרינו ונכלאנו עין אשר לא הלך אחרינו:
 19 ויאמר ישוע על חכלאחו כי אין איש עשה גבורה
 בשמי ויכול במהרה לדבר בו רעה: 20 כי כל אשר
 אינו גוננו הוא בעדרנו: 21 כי כל המשקה אתה כוס
 מים בשמי על אשר אתם למשיח אמן אמר אני לכם
 כי לא יאבך שכרו: 22 וכל המכשיל אחד הקטנים
 המאמינים כי טוב לו שיתלה פלח רכב על צוארו
 והשלך בים: 23 ואם ידרך תכשילד קצץ אתה טוב
 לך לבוא קטע לחיים מהיות לך שני ידים ותלך אל
 יהנם האש אשר לא תכבה: (Geenna g1067) 24 אשר
 שם תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה: 25 ואם רנליך
 תכשילד קצץ אתה טוב לך לבוא פsch לחיים מהיות
 לך שני רגלים ותשלך לניהם אל האש אשר לא
 תכבה: (Geenna g1067) 26 אשר שם תולעתם לא תמות
 ואשם לא תכבה: 27 ואם עיניך תכשילד עקר אתה
 טוב לך לבוא אל מלכות האללים בעין אחת מהיות
 לך שני עיניים ותשלך לניהם: (Geenna g1067) 28 אשר

הניד לאיש אשר ראו עד כי יקום בן האדם מן
 המותים: 10 וישמרו את הדבר לבכם וידרשו לדעת
 מה היא התקומה מן המתים: 11 וישאלו לאמר מה
 זה אמרים הסופרים כי אליהו בוא ראשונה:
 12 ויען ויאמר להם תננה אליהו בא בראשונה וישיב
 את הכל ומה כתוב על בן האדם הלא כי ענה הרבה
 וימאס: 13 אבל אמר אני לכם גם בא אליהו וגם עשו
 לו כרצונם כאשר כתוב עליו: 14 וכי כבאו אל
 התלמידים וירא עם רב סביבותם וסופרים מותחים
 אתם: 15 וכל העם רואותם אותו בן תמהו וירוצי אליו
 וישאלו לו לשולם: 16 וישראל את הסופרים מה אתם
 מותחים עליהם: 17 ויען אחד מן העם ויאמר רבינו
 הבאתי אלק את בני אשך רוח אלם בקרבו: 18 והיה
 בכל מקום אשר יאהזו הוא מרצין אותו וירד רידו
 וחרק את שני נפשו ואמר אל תלמידך לרשו
 ולא יכלו: 19 ויען ויאמר להם הו דור בלתי מאמין
 עד מתי איה עמכם עד מתי אסבל אתכם הביאו
 אותו לפניו: 20 ויביאו לפניו ויהי כאשר ראהו הרוח
 וירוצצנופתאם ויפל ארצה ויתגלו וירד רידו:
 21 וישאל את אבי כמה ימים הייתה לו זאת ויאמר
 מימי נעוריו: 22 ופעמים רבות הפיל אותו גם באש
 נמים להאבידו אך אם יכול רחם עליינו
 וערונו: 23 ויאמר אליו ישוע לאמר אם תוכל להאמין
 כל יכול המאמין: 24 ייתן אבי הילד את קלו ברכבי
 ויאמר אני מאמין עוד נא להסרון אמונה: 25 וירא
 ישוע את העם מתבקש אליו ויגער ברוח הטמא לאמר
 רוח אלם וחרש אני מצוק צא ממנה ואל חסף לבוא בו
 עוד: 26 ויצעק וירצין אותו מאר ויצא ויהי כמו שת
 אשר אמרו רביכם כי גוע: 27 ויהזק ישוע בידיו וינויעתו
 ויקם: 28 ויהי כאשר בא הביתה וישאלו תלמידיו
 בהיותם לבדים אותו מודיע אנחנו לא יכולנו לנרשו:

אשר לך ותונן לעניינים וכי אוצר בשמיים ובווא שא את הצלב ולק אחריו: ²² ויצר לו על הדבר הזה ויעצב וילך לו כי הון רב היה לו: ²³ ויבט ישוע סביב ויאמר אל תלמידיו כמה יקשה לבעל נכסים לבוא אל מלכות האללים: ²⁴ ויבחלו התלמידים על דבריו ויסוף ישוע ויען ויאמר להם בני מה קשה לבטחים על חילם לבוא אל מלכות האללים: ²⁵ נקל לנמל לעבר תחוד נקב המחת מבוא עשר אל מלכות האללים: ²⁶ וויסיפו עוד להשתומם ויאמרו איש אלם אחוי מי אףוא יכול להושע: ²⁷ וויבט בם ישוע ויאמר מבני אדם תפלא זאת אך לא מלאדים כי מלאדים לא יפלא כל דבר: ²⁸ ויען פטרוס ויאמר אליו הן אנחנו עזבנו את הכל ונולד אחריך: ²⁹ ויאמר ישוע אמר אני לכם כי אין איש אשר עזב את ביתו או את אחיו או את אחיותו או את אביו או את אמו או את אשתו או את בניו או את שודתו למען ולמען הבשורה: ³⁰ אשר לא יקח עתה בזמן זהה בכל הדריפות מאה פעמים כהמה בתים ואדרים ואחוות ואמותות ובנים ושורות ובועלם הבא חי עולמים: ³¹ aiōnios g166, aiōnios g165, aiōnios g166) ואולם רבים מן הראשונים היו אחרים והאחרונים ראשונים: ³² ויהי בדרך בעלותם ירושלים וישוע הולך לפנייהם והמה נבהלים ויראים בלבכם אחריו ויסוף לקחת אליו את שנים העשר ויחל להגינך להם את אשר יקרדו לאמור: ³³ הנה אנחנו עליים ירושלים ובן האדם ימסר לראשי הכהנים ולסופרים ירשישעו למותו וימסרו אותו לנוים: ³⁴ ויהתלו בו ויכחו בשוטים וירקו בפנינו וימיתתו ובוים השלישי קום יקום: ³⁵ ויקרבו אליו יעקב ויוחנן בני זבדי ויאמרו רבי אתה נפשנו כי תעשה לנו את אשר נשאל מך: ³⁶ ויאמר אליהם מה אתם כי עשה לכם: ³⁷ ויאמרו אליו תננה לנו לשבת אחד לימיינך ואחד לשמאך בכבודך: ³⁸ ויאמר אליהם ישוע לא ידעתם את אשר שאלתם היכל

שם תולעתם לא תמות ואשם לא תכבבה: ³⁹ כי כל איש באש ימלח וכל קרבן במלח ימלח: ⁴⁰ טוב המלח ואם המלח יהיה תפָל במה שתקנו אותו יהיו לכם מלחה בקררכם והוא שלום בינוים:

10 ויקם משם וילך אל גבול יהודה מעבר הירדן ויקחלו עוד אליו המון עם וילמדם כפעם בפעם: ² ויגשו אליו הפרושים וישאלו אם יוכל איש לשלה את אשתו והם מנסים אותו: ³ ויען ויאמר אליהם מה צוה אתכם משה: ⁴ ויאמרו משה התיר לכתוב ספר כריתת ולשלח: ⁵ ויען ישוע ויאמר אליהם בעבור קשי לבבכם כתוב לכם את המזויה זואות: ⁶ אבל מראשית הבריאה זכר ונקבה עשה אתם אללים: ⁷ על כן יעוז איש את אביו ואת אמו ודבק באשותו: ⁸ וזהו שניים לבשר אחד ואם כן אףוא אינם עוד שנים כי אם בשר אחד: ⁹ לכן את אשר חבר אלהים לא יפרידנו אדם: ¹⁰ ויהי בבית וישבו תלמידיו לשאל אותו על זאת: ¹¹ ויאמר אליהם המשלח את אשתו ולקח אותה נשאף הוא עלייה: ¹² ואשה כי תעוז אישת ולקחה איש אחר נאפת היא: ¹³ ויביאו אליו ילדים למען יגע בהם וונערו התלמידים במבאייהם: ¹⁴ וירא ישוע וכעס ויאמר אליהם הניחו לילדים לבוא אליו ועל תמנועם כי לאלה מלכות האללים: ¹⁵ אמן אמר אני לכם כל אשר לא יוכל את מלכות האללים הילד הוא לא יבא בה: ¹⁶ ויחבקם ויברכם בשומו את ידיו עליהם: ¹⁷ ויהי ב策תו בדרך והנה איש רץ אליו ויכרע לפניו וישאל אותו רבי הטוב מה עשה ואירש חי עולם: ¹⁸ ויאמר לו ישוע מדוע קראת לי טוב אין טוב בליך אחד האללים: ¹⁹ הנה ידעת את המזויה לא הנאף לא תרצה לא תנגב לא תענה עד שקר לא תשחק כבוד את אביך ואת אמך: ²⁰ ויען ויאמר אליו רבי את כל אלה שמרתנו נערוי: ²¹ ויבט בו ישוע ואיהבבו ויאמר אליו אתה חסרת לך מכר את כל

תוכלו לשותה את הocus אשר אני שתה ולהטבל בטבילה אשר אני נתבל בה:³⁹ ויאמר אליו נכל ויאמר אליהם ישוע את הocus אשר אני שתה תשטו ובטבילה אשר אני נתבל בה מתבלו:⁴⁰ אך שבת לימיין ולשמאלי אין בידי לחתה בלתי לאשר הוכן להם:⁴¹ ויהי כשמע זאת העשרה ויחלו לכעוס על יעקב ויוחנן:⁴² ויקרא להם ישוע ויאמר אליהם אתם ידעתם כי הנחשבים לשרי הגנים הם רדים בהם ונדרלים שליטים עליהם:⁴³ ואתם לא כן בינוים כי אם החפץ להיות נדול ביןיכם יהיה לכם למשרת: ווחפץ להיות בהם ראשון יהוד עבד לכל:⁴⁴ כי בן האדם אף הוא לא בא למען ישרתו כי אם לשרת וחתת את נפשו כפר חחת רבים:⁴⁵ ויבאו יריחו ויהי צאתו מיריחו הווא ותלמידיו והמן עם רב והנה ברטימי בן טימי איש עור ישב על יד הדרך לשאל נדבות:⁴⁶ ושמע כי הוא ישוע הנצרי ויחל לצעק ויאמר אנא בן דוד ישוע חנני:⁴⁷ ויגערו בו רבים להשתיקו וזהו הרבה לצעק בן דוד חנני:⁴⁸ ויעמד ישוע ויאמר קראו לו ויקראו לעור ויאמרו אליו חזק קום קרא לך:⁴⁹ וישליך את שמלוות מעליו ויקם ויבא אל ישוע:⁵⁰ ויען ישוע ויאמר אליו מה חפצת ואעשה לך ויאמר אליו העור רבוני כי אראה:⁵¹ ויאמר ישוע אליו לך לך אמונהך הושעה לך ופתחם ראה וילך אחריו ישוע בדרך:

11 ויהי כאשר קרבו לירושלים אל בית פni ובית הני בהר הזיתים וישלח שניים מתלמידיו:² ויאמר אליהם לך אל הכפר אשר ממולכם והוא כבכם שמה חמצאו עיר אסור אשר לא ישב עליו אדם אותו התירו והביאו:³ וכי יאמר אליכם איש למה העשו זאת ואמרתם האדון צדיק לו וברגע ישלחנו הנה:⁴ וילכו וימצאו העיר אסור אל השער בחוץ על אם הדריך ויתירוהו:⁵ ואנשים מן העמידים שם אמרו

לכל איש אשר בלבבכם עליו למען ישלח לכם אביכם שבשימים אף הוא את פשעיכם:²⁶ ואתם אם לא תסלחו אף אביכם שבשימים לא ישלח לכם את פשעיכם:²⁷ וישובו ובאו ירושלים והסופרים במקדש ויבאו אליו הכהנים הגדולים והסופרים והזקנים:²⁸ ויאמרו אליו באיז רשות אתה עשה אלה ומני נתן לך את הרשות הזאת לעשות את אלה:²⁹ ויאמר ישוע אליהם נם אני אשאלה אתכם דבר אחד ואתם השיבוני ואמר לכם באיז רשות אני עשה אלה:³⁰ טבילה ווחנן המן השמים הייתה אם מבני אדם השובוני:³¹ ויהשבו כה וכבה בקרבתם לאמור אם נאמר מן השמים יאמר מדויע אפוא לא האמנתם לו:³² או הנה אמר מבני אדם ויראו את העם כי כלם חשבו את יהונתן לנכיה באמת:³³ ויענו ויאמרו אל ישוע לא ידענו ויען ישוע ויאמר אליהם אם כן נם אני לא אמר לכם באיז רשות אני עשה אלה:

12 ויחל לדבר אליהם במשלים לאמור איש نطע כרם וייש נדר סביבתו ויחצב יקב ובין מגדל ויתנהו אל כרמים וילך למרחקים:² ולמועד שלח אל הכרמים עבר ללקחת מאת הכרמים מפרי הכרם:³ ויחזיקו בו ויכחו וישלחו ריקם:⁴ ויסוף לשלה אליהם עבר אחר ואטו סקלו באבנים ומהקו ראשו ושלחחו נכלם:⁵ ו يوسف ושלח אחר גרג ואטו הרגו וכן עשו ברבים אחרים מהם הכו ומהם הרבו:⁶ ויהיו לו עוד בן יחיד אשר אהבו ושלח נם אותו אליהם באחרנה לאמר מפני בני יגورو:⁷ והכרמים ההם אמרו איש אל רעהו הנה זה והוא היורש לכל ונחרנו לנו תהיה הירושה:⁸ ויחזיקו בו ויהרגו אותו וישלחו אל מחוץ הכרם:⁹ ועתה מה夷שה בעל הכרם יבוא ויאבד את הכרמים ההם ויתן את הכרם לאחרים:¹⁰ הלא קראתם את הכתוב הזה אבן מסוכי הבונים היהת לדרש פנה:¹¹ מאית יהוה הייתה זאת היא נפלאת

האלה לא השאר אבן על אבן אשר לא תתפרק: 3 וושׁוב על הָר הַזִּיתִים מִמּוֹלַע הַמִּקְדֵּשׁ וַיְשַׁאֲלֵהוּ פָּטְרוֹס וַיַּעֲקֹב וַיַּחֲנֹן וְאֶנְדָּרִי וְהֵם אָתוּ לְבַדָּם: 4 אָמַר נָא לְנוּ מַתְּיַהָה זֹאת וְמֵה הוּא הָאוֹת בַּבָּא הָעֵת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בָּה כָּל זֹאת: 5 וַיַּעֲנֵן אֲתָם יְשֻׁועַ וַיַּחֲלֹל לְדִבָּר רָאוּ פָנֵי יְתַעַתָּה אֲתָכֶם אִישׁ: 6 כִּי רְבִים יִבָּאוּ בְשָׁמֵי לְאמֹר אַנְיָה הוּא וַיַּתְעַטּוּ רְבִים: 7 וּבְשָׁמְעָכֶם מִלְחָמֹות וְשָׁמְעוֹת מִלְחָמָה אֶל תְּבָהּלוּ כִּי הָיוּ תְּהִיה זֹאת אֶיךָ לֹא זֹאת הָיָה הַקּוֹן: 8 כִּי יִקּוּם גַּוְעַל נָנוּ וּמִמְלָכָה עַל מִמְלָכָה וְהִיה רָעַשׁ כָּה וְכָה וְהִיה רָעַב וְמַהוּמָה: 9 אֶלְהָה רָאשַׁת הַחַבְלִים וְאֲתָם הַשְׁמְרוּ בְנֶפֶשְׁתֶּיכֶם כִּי יִמְסְרוּ אֲתָם לְסִנְהָדרִוִת וְהַכִּתְמָה בְבָתֵּי נְסִיּוֹת וּלְפָנֵי מְשָׁלִים וּמְלָכִים תּוּבָאוּ לְמַעַן לְעָדוֹת לְהָם: 10 וְהַבְשָׁוֶרֶת צָרִיכָה לְהַקְרָא בַּרְאָשָׁנוֹת לְכָל הַגּוֹיִם: 11 וְכָאֵשׁ יוֹלִיכוּ וְמַסְרוּ אֲתָם כָּל תְּדָאֵנוּ וְאֶל תַּחַשְׁבוּ מָה תַּדְבְּרוּ כִּי הָרָבָר אֲשֶׁר יִנְתַּן לְכֶם בְשָׁעָה הָיָה אָתוֹ דָבָרָיו יַעֲנֵן לֹא אֲתָם הַמְּדָבָרִים כִּי אָם רָוח אָתוֹ דָבָרָיו יַעֲנֵן לֹא אֲתָם הַמְּדָבָרִים כִּי אָם רָוח הַקְדֵשׁ: 12 וְאֵחָד יִמְסֶר אֶת אַחֲיוֹ לְמוֹת וְאֵבָת בְּנוֹ וּקְמוֹ בְנִים אֶבְכּוּתָם וְהַמִּתוּוּ אֲוֹתָם: 13 וְהִיִּתְמַשֵּׁךְ שְׁנָאוֹת לְכָל אָדָם לְמַעַן שְׁמֵי וְהַמְּחַכָּה עַד עַת קֶץ הָוּא יוֹשֵׁעַ: 14 וְכִי תְּرָא אֶת שָׁקוֹעַ מִשְׁמָם הַנְּאָמֵר בַּיּוֹם דָנֵיאֵל הַנּוֹבֵא עַמְּדָ בְּמִקְומָו אֲשֶׁר לֹא לְהַקְרָא יִבְין אוֹנוֹ יִנוֹסֵן אֱנֹשִׁי יְהוָה אֶל הַהָרִים: 15 וְאֶשְׁר עַל הַגָּנֶן אֶל יַרְדֵן הַבִּיתָה וְאֶל יְבָא פְנֵימָה לשְׁאַת דָבָר מִבְּתוֹ: 16 וְאֶשְׁר בְשָׁדָה אֶל יִשְׁבֵּב הַבִּיתָה לשְׁאַת מִלְבָשָׁוֹ: 17 וְאוֹי לְהַרְוֹת אֲשֶׁר הַזָּן רַבָּע אָסָר: 18 וְיִקְרָא אֶל תַּלְמִידָיו וַיֹּאמֶר אֶלְيָהֶם אָמַן אָנָי לְכֶם כִּי הַאֲלָמָנה הָעֲנִיהָ זוֹת תַּהֲנִיחַ יְהוָה מִכְלָנָתָים אֶל אָרְון הַאוֹצֵר: 19 כִּי הַיּוֹם הַהָם יְהוָה עַת צָרָה אֲשֶׁר לֹא נָהִיתָה כְּמוֹהוּ מִרְאַשְׁתַּת הַבְּרִיאָה אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים עַד עַתָּה וּכְמוֹהוּ לֹא תְּהִירֵנוּ עוֹד: 20 וְלֹא לֹא קָצַר יְהוָה אֶת הַיּוֹם הַהָם לֹא יְשֻׁעַ כָּל בָּשָׁר אֶיךָ לְמַעַן הַבְּחִירִים אֲשֶׁר בָּחר בָם קָצַר אֶת הַיּוֹם: 21 וְאֵז אָמַר אִישׁ אֶלְיָהֶם הַנָּהָרָה פָה הַמְּשִׁיחָה אָוֹן הַנָּהָר שֶׁ

אָלָיו הַרְאָשָׁנוֹת לְכָל הַמְּצֹוֹת הֵיא שֶׁמְעַן יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֶלְהָנוּ יְהוָה אֶחָד: 30 וְאֶהָבָת אֶת יְהוָה אֶלְהִיךָ בְּכָל לְבָכְרָה וּבְכָל נְפֶשׁ וּבְכָל מַדְעָךְ וּבְכָל מַאֲדָךְ זֶה הִיא הַמְּצֹוֹת הַרְאָשָׁנוֹת: 31 וְהַשְׁנִיתָה הַדְּרָמָה לְהֵיא וְאֶהָבָת לְרַעַךְ כְּמוֹךְ וְאֵין מְצֹוֹה גְּדוֹלָה מְאַלְהָה: 32 וַיֹּאמֶר אֶלְיָהוּ הַסּוֹפֵר אָמַן רְבִי יִפְהָה דְּבָרָת כִּי אֱלֹהִים אֶחָד הוּא וְאֵין עוֹד מְלָבָדוֹ: 33 וְלֹא הָבָה אֶתְכֶם בְּכָל לְבָכְרָה וּבְכָל מַדְעָךְ וּבְכָל נְפֶשׁ וּבְכָל מַאֲדָךְ זֶה הִיא כְּנֶפֶשׁ גְּדוֹלָה הֵיא מְכֹלָל עֲלוֹת וּבְחוּם: 34 וַיֹּרֶא יְשֻׁעַ כִּי עֲנָה בְּדָרְעָת וַיֹּאמֶר אֶלְיָהוּ לֹא רָחֹוק אַתָּה מְמַלְכֹת הָאֱלֹהִים וְאִישׁ לֹא עָרֵב עוֹד אֶת לְבָבוֹ לְשָׁאָל אֶתְכֶם שֶׁאָלָה: 35 וַיֹּעֶן יְשֻׁעַ בְּלִימֹדָיו בְמִקְדֵשׁ וַיֹּאמֶר אֶיךָ יִאָמֶר הַסּוֹפֵר כִּי הַמְּשִׁיחָה הָוּא בֶן דָוד: 36 וְהָוּא דָוד אָמַר בְּרוֹחַ הַקְרָשָׁנוֹת לְאָדָני שֶׁלִימְנִינָה בְּכָל הַגּוֹיִם הַדָּם לְרִגְלֵיךְ: 37 הַנָּהָר דָוד בְּעַצְמוֹ קָרָא לוּ אָדָון וְאֵיךְ הוּא בְנוּ וַיֹּאֶחֱבָה רֵב הָעֵם לְשִׁמְעָתוֹ: 38 וַיֹּאמֶר אֶלְיָהוּ בְלִימֹד אֶתְכֶם הַשְׁמְרוּ מִן הַסּוֹפֵרִים הַאֲהָבִים לְהַתְּהַלֵּךְ עַטּוֹפִי טְלִית וְאֶת שְׁאַלּוּמָם בְּשָׁוְקִים: 39 וְאֶת מַשְׁבֵּחַ הָרָשָׁב בְבָתֵּי נְסִיּוֹת וְאֶת מַסְבּוֹת הָרָשָׁב בְּסֻעְדוֹת: 40 הַכְּלָעִים אֲתָם בְּתֵי הַאֲלָמָנוֹת וּמְאַרְיכִים בְּתַחְפָּלה לְמַרְאָה עַיִנִים הַמָּה מִשְׁפְּט עַל יִתְר יְקֻחָה: 41 וַיֹּשַׁע יִשְׁבּוּ מִמּוֹלָא אָרוֹן הַאוֹצֵר וּוְהָוּא רָאֵה אֶת הָעֵם מִשְׁלִיכִים מִעוּתָה לְאָרוֹן הַאוֹצֵר וּמְעִירִים רְבִים נִתְנָנוּ מִתְּבָא אֶלְמָנָה עֲנִיה וְתִשְׁלָךְ שְׁתִי פְּרוּתָה הַרְבָּה: 42 וְתִשְׁבַּח אֶלְמָנָה עֲנִיה וְתִשְׁלַח אֶלְמָנָה עֲנִיה אֲשֶׁר הַזָּן רַבָּע אָסָר: 43 וַיֹּקְרָא אֶל תַּלְמִידָיו וַיֹּאמֶר אֶלְיָהֶם אָמַן אָנָי לְכֶם כִּי הַאֲלָמָנה הָעֲנִיהָ זוֹת אֲלֵיכֶם תַּהֲנִיחַ יְהוָה מִכְלָנָתָים אֶל אָרְון הַאוֹצֵר: 44 כִּי כָל נִתְנָנוּ מִהְעָדָף שְׁלָחָם וְהֵיא מִמְחַסְרָה נִתְנָה כָל אֲשֶׁר לֹה אָתָכְלָ רְכוּשָׁה:

13 וַיֹּהֵי בְּצָאתָו מִן הַמִּקְדֵשׁ וַיֹּאמֶר אֶלְיָהוּ אֶחָד מַתְּלִימִידָיו רְבִי רָאֵה מִתְּפִירָה אֲבָנִים וּהַבְּנִינָם הָאֱלֹהִים וּוְיַעֲשֵׂה אֶתְכָל הַרְאָתָה אֶתְכָל הַבְּנִינָם הָגְדוֹלִים

אל האמינו: 22 כי יקומו משייחי שקר ונבייאי שקר
 ונתנו אותן ומופתים להתחות אפ' את הכהיריים אם
 יוכלו: 23 ואתם ראו הנה מרראש הנדרתי לכם את כל:
 24 והיה בימים ההם אחריו הצרה היא תחשך השמש
 והירח לא נגיה אורו: 25 והכוכבים יפלו מן השמים
 וכחות השמים יתמוטטו: 26 ואז יראו את בן האדם
 בא בעננים בגבורה רבה ובכבוד: 27 ואז ישלח את
 מלאכיו ויקבץ את בחורייו מארבע הרוחות מקצה
 הארץ עד קצה השמים: 28 למדור נא את משל התהана
 כשירטב ענפה ופרח עליה ידעתם כי קרוב הקייז: 29
 כן אף אתם בראשכם כי הדו כל אלה דעו כי קרוב
 הוא לפתח: 30 Amen אמר אני לכם לא עבר הדור
 וזה עד אשר יהיה כל אלה: 31 השמים והארץ יעברו
 ודברי לא יעברון: 32 אך עת בוא היום הזה והשעה
 ההיא אין איש יודע אותה נס לא מלאכי השמים נס
 לא הבן מבלעדי האב: 33 ראו שקדרו והתפללו כי לא
 ידעתם מתי תהיה העת: 34 והיה איש הולך למרחק
 אשר עוז בת בזוז ויתן שלטן לעבדיו ולאיש איש את
 מלאכתו ונס את השוער צוה לשקד: 35 לבן שקדו
 כי לא ידעתם מתי יבוא בעל הבית אם לעת ערב
 או בחצות הלילה אם בעת קריית הגבר או בבוקר:
 36 פן יבוא פתאם ומצא אתכם ישנים: 37 ואת אשר
 אמרתוי לכם אמר אני לכל שקדו:
14 ויהי ימים לפני חג הפסח והמצות ויבקשו
 הכהנימ הנדרוליים והסופרים איך יתפשהו בערמה
 להמייטו: 2 ויאמרו אך לא בחת פן תהייה מהומה בעם:
 3 ויהי בחיוותו בבית הני בית שמעון המצרע ויסב
 אל השלחן ותבא אשה ובירה פך שמן נרד זך ויקר
 מادرעמים איש רעהו לאמר על מה היה אבוד
 השמן זהה: 5 כי ראי היה זה להמכר ביוטר משלש
 מאות דינר ולתתו לעוניים ויגערו בה: 6 ויאמר ישוע

אתם כלכם תכשלו כי בלילוה הוזה כי כתוב אכה את אונו: ⁴⁸ וויען ישוע ויאמר אליהם כמו על פרץ יצאתם עלי בחרכות ובמקלות לתפשני: ⁴⁹ ויום יום הדתינו אצלכם מלמד במרקש ולא החזקתם כי אבל למן מלאו הכתובים: ⁵⁰ ויעזבו אותו כלם וינסו: ⁵¹ וונגע אחד הלך אחריו מעתף בסדין לכטוט את ערתו ריאחו הנווערים: ⁵² והוא עזב את הסדין בידם וינס ערם מפניהם: ⁵³ וויליכו את ישוע אל הכהן הנדול ויקחלו אותו כל הכהנים הנדולים והוקנים והסופרים: ⁵⁴ ופטרוס הילך אחריו מרוחק עד לחציר הכהן הנדול פנימה וושב שם עם המשרתים ויתחמס ננד האור: ⁵⁵ וראשי הכהנים וכל הסנדים בקשעו עדות על ישוע להמיתו ולא מצאו: ⁵⁶ כי ריבים ענו בו עדות שקר אך העדויות לא היו שות: ⁵⁷ ויקומו אנשים ויענו בו עדות שקר לאמר: ⁵⁸ שמענו אותו אמר אני אהרס את ההיכל הזה מעשה יידי אדם ולשלשת ימים אבנה היכל אחר אשר איןנו מעשה יידי אדם: ⁵⁹ וגם בזאת יישאל את ישוע לאמר האינך משיב דבר מה זה אלה עדותם לא שותה: ⁶⁰ ויקם הכהן הנדול ויעמד בתוך וימצאים ישנים ויאמר אל פטרוס שמעון התישן הכי לא יכול לשקד שעיה אהת: ⁶¹ שקדו והתפללו פן תבוא לרדי נסיוון הן הרוח היא חפיצה והבשר רפה: ⁶² ו يوسف לסוד ויתפלל באמריו עוד הפעם בדברים ההמה: ⁴⁰ ווישב וימצאים שנית ישנים כי עיניהם היו כבדות ולא ידעו מה יענשו: ⁴¹ וויבא פעם שלישי ויאמר אליהם מעתה נומו ונוחו רב לי כי בא השעה הנה בן האדם נמסר בידי חטאיהם: ⁴² קומו ונלכה הנה המוסר אותו קרב: ⁴³ עדנו מדבר ויהודה בא מהם לרק בו ויהפו את פניו ויכחו באנרכ' ויאמרו דעתכם וירושעיהו כלם כי חיב מיתה הוא: ⁶⁵ וויחלו והוא אחד משנים העשר ועמו המון רב בחרכות ובמקלות מאות הכהנים הנדולים והסופרים והוקנים: ⁴⁴ ומה מוסר אותו נתן להם אות לאמר האיש אשר אשכחו זה הוא אותו תפשו והוליכו אל ימלט: ⁴⁵ הוא בא כי מתחכם הוא ותבט בו ותאמור גם אתה היה עם והוא נש אליו ויאמר רבבי רבבי יונשך לו: ⁴⁶ ווישלחו בו את ידיהם ויתפשהו: ⁴⁷ ואחד מן העמדים אצלו את אמרת ויצא החוצה אל האולם והתרnell קרא: שלפ' את חרבו ויך את עבר הכהן הנדול ויקצי את

69 ותראהו השפהה ותוספ ותאמר אל העמדים שם ארגנן ויישנו עטרה קצים ויעתרהו: ¹⁸ ויהלו לברכו לאמר שלום לך מלך היהודים: ¹⁹ ויכו על ראשו בקנה וירקו בו ויכרעו על ברכיהם וישתחוו לו: ²⁰ ואחריו החלו צצם בו הפשיטו אותו את הארגנן וילבשו את בגדיו וויצויהו לצלב אותו: ²¹ ויאנסו איש עבר אחד הבא מן השדה ושמו שמעון הקורני אבי אלכסנדרוס רופוס לשאת את צלבו: ²² ויביאו אליו מקום נלנחתא הוא מקום הגלגולת: ²³ ויתנו לו יין מזון במר והוא לא קובל: ²⁴ ויהי כאשר צלבו אותו ויחלקו בנדיו להם בהפלים עליהם גורל מה יקח איש איש: ²⁵ ותדי השעה השלישית ויצלבו: ²⁶ ומכתה דבר אשמו כחוב למעלה מלך היהודים: ²⁷ ויצלבו אותו שני פריצים אחד למיןו ואחד לשמאלו: ²⁸ וימלא הכתוב האמר ואת פשעים נמנה: ²⁹ והעברים נדפו אותו ונינעו רأسם לאמר האח אתה ההורס את ההיכל ובונה אותו בשלשת ימים: ³⁰ והושע את עצם ורדה מן הצלב: ³¹ וכן לענו לנו ראי הכהנים עם הסופרים באמרים איש אל רעהו את אחרים הושיע ואת עצמו לא יוכל להושיע: ³² המשיח מלך ישראל ירד נמן הצלב למען נראה ונאמין גם הנצלבים אתו חרבוהו: ³³ ובஹות השעה הששית היה חש על כל הארץ עד השעה התשיעית: ³⁴ ובשעה התשיעית ויצעק ישוע בקול נרול אליו אלהי למה שבקنتני אשר פרשו אליו אליו למה עזבתני: ³⁵ ומוקצת העמדים אצלו בשמעם את זאת אמריו תנאה אל אליו הוא קורא: ³⁶ וירץ אחד מהם וימלא ספוג חמץ וישם על קנה וישקהו ויאמר הניחו ונראה אם יבא אליו להורידו: ³⁷ וישוע נתן קול נדול ויפח את נפשו: ³⁸ ופרקת ההייל נקרעה לשנים קרעים מלמעלה למטה: ³⁹ וירא שר המאה העדר לנדרו כי בזעקו כן נפח את נפשו ויאמר אכן האיש הזה היה בן האלים: ⁴⁰ וגם נשים היו שם ראות מרוחק ובתוכן נם מרימים המגדליות ומרימים אמו כי זה הוא אחד מהם ויכחש פעמי שנית: ⁴¹ וכמעט אחריו כן גם העמדים שם אמרו אל פטרוס אמן אתה אחד מהם כי אף נלילי אתה ולשונך כלשונם: ⁴² ויהל להחרים את נפשו ולהשבע לאמר לא יעדתי את האיש הזה אשר אמרתם: ⁴³ והתרנגל קרא פעמי שנית זכר פטרוס את הדבר אשר אמר לו ישוע בטרם יקרא התרנגל בעמם תכחש כי שלש פעמים וישם אל לבו יביבך:

15 ושיכימו דראשי הכהנים עם הוקנים והסופרים וכל הסנהדרין בברק ויתיעזו ויאסרו את ישוע ויליכחו שם וימסרהו אל פילטוס: ² וישאל אותו פילטוס אתה מלך היהודים ויען ויאמר אליו אתה אמרת: ³ וראשי הכהנים הרבו לשטנו: ⁴ ו יוסף פילטוס ושאלתו לאמר האין מшиб דבר ראה כמה הם מעידים בך: ⁵ וישוע לא השיב עוד אף בדבר אחד ויתמה פילטוס: ⁶ ובכל חוג היה דרכו לפטר להם אסир אחד אשר יבקש: ⁷ ויהי איש הנקרה בשם בר אבא אסור עם המורדים אשר רצח רצח בתה המרד: ⁸ ויאש החמון את קולו ויהלו לבקש שיעשה להם כפעם בפעם: ⁹ ויען אתם פילטוס ויאמר התהפכו כי אפשר לכם אה מלך היהודים: ¹⁰ כי ידע אשר רק מקנהה מסרווה ראשי הכהנים: ¹¹ וראשי הכהנים הסיטו את החמון לבתי פטר להם כי אם בר אבא: ¹² ו יוסף פילטוס ויען ויאמר להם ומה אפוא חפצם ועשה לאשר אתם קראים מלך היהודים: ¹³ וויסיפו לצעק הצלב אותן: ¹⁴ ויאמר אליהם פילטוס מה אפוא עשה רעה והם הרבו עוד לצעק הצלב אותן: ¹⁵ וויאל פילטוס לעשותו כרצון העם ויפטר להם את בר אבא ואת ישוע הכה בשוטים וימסר אותן להצלב: ¹⁶ ויליכחו אנשי הצלב אל החצר הפנימית הוא בית המשפט ויעיקו את כל הגנדוד: ¹⁷ וילבשו

חו ונראה אליה לא האמיןו לה: 12 ואחרי כן נראה בדמותו אחרית לשנים מהם בהיות מתהלוכים בצדאת השדה: 13 והם הלבו וינוידו לאחרים וגם להם לא האמיןו: 14 ובآخرנה נראה לשת הuder בהיותם מסכימים וייחרף חסרון אמוןונם וקשי לבכם אשר לא האמיןו לראים אתו נעור מן המתים: 15 ויאמר אליהם לכוי אל כל העולם וקראו את הבשורה לכל הבריאה: 16 המאמין ונטבל הוא וישע ואשר לא יאמין יאשם: 17 ולאלה אותן אשר ילו אל המאמינים יגשו שדים בשמי ובלשנות חדשות ידברו: 18 נחשים ישאו בידיהם ואם ישתו סם המוות לא יזיקם על חוליהם יישמו את ידיהם וייטב להם: 19 וכייה אחרי אשר דבר אתם האדון וינשא השמיימה וישב לימין האלים: 20 והמה יצאו ויקראו בכל המקומות והאדון עוזם: 21 ויוחזק את הדבר באמצעות הבאות אחרי דברם אמן:

של יעקב הצעיר ושל יוסף ושל מרים: 41 אשר נם הלו
אחדריו ושרתתו בהיותו בגליל ואחרות רבות אשר
עללו אותו ירושלים: 42 ועת הערב הגועם ומפני אשר
ערב שבת היה הוא היום שלפני השבת: 43 ויבא יוסף
הרמתיי ויעץ נכבד אשר היה מהכח גם הוא למלכות
האלים ויתחזק ויבא אל פילטוס וישאל את נופת
ישוע: 44 ויתמה פילטוס על אשר הוא כבר מת ויקרה
אל שר המאה וישאליו הגוע כבר: 45 וידע מפני שר
המאה כי כן ויתן את נופתו מתנה לヨוסף: 46 ושהוא
קננה סדין ויורד אטו ויכרכו בסדין וישמחו בקרבר
חצוב בסלע ויגל אבן על פתח הקבר: 47 ומרים
המנדלית ומרים אם יוסף היה רואה את המקום אשר
הושם שם:

16

המגנוליות ומרים אם יעקב ושלימות סמים לבוא
ולסוק אותו בהם: 2 ובאחד בשבת בCKER השכם באו
אל הקבר כורוח השימוש: 3 ותאמרנה אשה אל אחותה
מי ייגל לנו את האבן מעל פתח הקבר: 4 ובהביביטן ראו
והנה נבללה האבן כי היהת גדרלה מאר: 5 ותבאנה
אל תוך הקבר ותיראינה בחור אחד ישב מימיין והוא
עטמה שללה לבונה והשתומנה: 6 ויאמר אליהן אל
התשומנה את ישוע הנצרי אתן מבקשות את הנצלב
הוא קם איננו פה הנה זה המקום אשר השכיבתו
בו: 7 אך לכנה ואמרתן אל תלמידיו ועל פטרוס
כי הולך הוא לפניכם הגלייה ושם תראו כי אשר
אמר לכם: 8 ותמהרנה לצאת ותברחנה מן הקבר
כי אחותן רעדה ותמהון ולא הגידו דבר לאיש כי
יראו: 9 note: The most reliable and earliest manuscripts do not

בשבת נראה בראשונה אל מרמים המגдалית אשר גרש ממנה שבעה שדים: ¹⁰ ותלך ותגד לאנשים אשר היו עמו והם מתחבלים ובכים: ¹¹ וכאשר שמעו כי

Note: The most reliable and earliest manuscripts do not contain any of the following.

22 ויהי בצאתו לא יכול לדבר אליהם וידעו כי מראה ראה בהיכל וירמו להם ועדנו נלם : 23 ויהי כאשר מלאו ימי עבדתו וילך לו אל ביתו : 24 ויהי אחריו הימים האלה ותהר אל לישבע אשתו ותתחבא חמשה חדשים ותאמר : 25 ככה עשה לי יהוה ביום פקדו אותו לאסף את חרפתי בתוך בני אדם : 26 ויהי בחדר הששי וישלח המלאך גבריאל מאת האלים נלילה אל עיר אשר שמה נזרת : 27 אל בתולה מארשה איש אשר שמו יוסף מבית דוד ושם הבתולה מרמים : 28 ויבא המלאך אליה החדרה ויאמר שלום לך אשת חן יהוה ענק ברוכאה את נשים : 29 והוא בראותה נבילה לדברו ותאמר לבבה מה היא הברכה הזאת : 30 ויאמר לה המלאך אל תיראי מרים כי מצאת חן לפני האלים : 31 וזה נך הרה וילדת בן וקראת את שמו ישוע : 32 והוא נדול יהוה ובן עליון יקרא יהוה אלהים יתן לו את כסא דוד אביו : 33 ועל בית יעקב מלך לעולם ועד ולמלכותו אין קץ : (א) 34 ויאמר מרים אל המלאך איך תהיה זאת ואני איני יודעת איש : 35 ויען המלאך ויאמר אליה רוח הקדש תבוא לך ונברת עליון תצל עליך על כן נם לקדוש הילד יקרא בן אלהים : 36 והנה אל לישבע קרובתך אשר קראו לה עקרה גם היא הרצה בן בוקנה וזה לה החדש הששי : 37 כי לא פלא מלאחים כל דבר : 38 ותאמר מרים הני שפחת יהוה יди לי כדברך ויצא מאותה המלאך : 39 ותקם מרים ביום הים ותמהר ללבת ההרה אל עיר יהודה : 40 ותבא בית זכריה ותברך את אל לישבע : 41 ויהי כשמי אל לישבע את ברכת מרים וירקד הילד במעיה ותملא אל לישבע רוח הקודש : 42 ותקרא בקול נדול ותאמר ברוכאה את נשים וברוך פרוי בטנד : 43 ומאין לי זאת אשר אם אדרני באה אליו : 44 כי קול ברכתך בא באוני והנה רקד בשמחה הילד במעי : 21 והעם היה מחה לזכירה ויתמכו כי אחר בהיכל :

1 אחרי אשר רבים הויאלו לחבר ספר המעשים אשר נאמנו בשלמות בתוכנו : 2 כאשר מסروم לנו הראים אתם בעיניהם מתחילה ואשר היו משרתו הדבר : 3 חשבתי לטוב נם אני החפש כל הדברים היטב מראשיתם לכתבם איליך בסדר תואפלום האדריך : 4 למען תדע קשת האמורים אשר חנכת בם : 5 כהן היה ביום הורודוס מלך יהודה זכריה שמו ממשמרת אביה ولو אשה מבנות אהרן ושם אל לישבע : 6 ושניהם היו צדיקים לפני האלים והלכיהם בכל מצות יהוה ובחקתו : 7 ולא היה להם ילד כי לפניו עקרה ושניהם באו ביום : 8 ויהי היום ויכהן אל לישבע עקרה ושניהם באו ביום : 9 וכמשפט עובdot הכהנים יצא גורלו להקטיר קתרת ויבא אל היכל יהוה : 10 וכל קהל העם היו מתפללים בחוץ בעת הקתרת : 11 וירא אליו מלאך יהוה עמד למים מזבח הקתרת : 12 ויבחלה זכריה בראותו אותו ואימה נפלה עליו : 13 ויאמר אליו המלאך אל תירא זכריה כי נשמעה תפלתך ואל לישבע אשתק תלך לך בן וקראת שמו יוחנן : 14 וזה לך לשמה גNIL ורבים ישמחו בהולדו : 15 כי נדול יהוה לפני יהוה ויין ו捨ר לא ישתה ורוח הקדש יملא בעודנו בכתן אמו : 16 ורבים מבני ישראל ישיב אל יהוה אלהיהם : 17 וזה יליך לפני ברוח אלהיו ובגבורתו להסביר את לב אבות על בניים ואת הסוררים לתבונת הצדיקים להעמידה ליהוה עם מתקן : 18 ויאמר זכריה אל המלאך بما אדע זאת כי אני זקנתי ואשתי באה ביום : 19 ויען המלאך ואלך אני גבריאל העומד לפני האלים ושלוח אגci לדבר אליו ולברך את זאת : 20 והנה תאלם ולא תוכל לדבר עד היום אשר תהיה זאת תחת כי לא האמונה בדברי אשר יملאו למועדם : 21 והעם היה מחה לזכירה ויתמכו כי אחר בהיכל :

45 ואשרי המאמינה כי המלא תמלא אשר דבר לה את דרכיו: **“לחת דעת היושעה לעמו בסליחת חטאיהם:** ⁴⁶ ברחמי חסד אלהינו אשר בהם פקדנו הננה ממרום: ⁴⁷ להאר לישבי חוך וצלמות ולהכין את רגלו נאל דרך השלום:

ברוח ויהי במדברות עד יום הראותו אל ישראל:

2 **ויהי בימים ההם ותצא דת מאת הקיסר אונוסטוס לספר את כל ישי�� תבל:** ⁴⁸ וזה המפקד היה הראשון בהיות קוריניוס שליט בסוריה: ⁴⁹ וילכו כלם להתקפקד איש לעירו: ⁵⁰ ויעל נם יוסף מן הגליל מעיר נצרת אל יהודה לעיר דוד והנקרה בית לחם כי היה מבית דוד וממשחתו: ⁵¹ להתקפקד עם מרומים המארשה לו והיא הרה: ⁵² ויהי בהיותם שם וימלאו ימיה ללדות: ⁵³ ותחל אֶת בְּנָהָה הַבָּכֹר וְתַחֲלִלָה וְתַשְׁכִּיבָהוּ בְּאֶבֶן כִּי לֹא הָיָה לָהֶם מָקוֹם בְּמָלוֹן:

8 **וּרוּעִים הָיִוּ בָּאָרֶץ הָיָה לְנִים בְּשָׂדֶה וְשִׁמְרִים אֶת מִשְׁמָרוֹת הַלִּילָה בְּעֵדָרָם:** ⁵⁴ והנה מלאך יהוה נצב עליהם וכבוד יהוה הופיע עליהם מסביב ויראו יראה נдолה: ⁵⁵ ויאמר אליהם המלאך אל תיראו כי הנו מبشر אתכם שמחה נдолלה אשר תהיה לכל העם: ⁵⁶ כי היום ילד לכם בעיר דוד מושיע אשר הוא המשיח האדון: ⁵⁷ וזה לכם האות תמצאון ילד מוחתל ומנוח באבוס: ⁵⁸ ויהי彷קדים אצל המלאך המזון צבא השמים והם משבחים את האלים ואמרים: ⁵⁹ כבוד ברמותם לאלהים ובארץ שלום בבני אדם רצונו: ⁶⁰ ויהי כאשר עלו מעלייהם המלאכים השמיימה ויאמרו הרעים איש אל רעהו נערבה נא עד בית לחם ונראה המעשה הזה אשר הודיע לנו יהוה: ⁶¹ וימחרו לבוא וימצאו את מרומים ואת יוסף ואת הילד שכב באבוס: ⁶² ויראו ושимиעו את הדבר הנאמר אליום על הגער הזה: ⁶³ וכל השמעים תמהו על הדברים אשר דברו אליהם הרעים: ⁶⁴ ומרומים שמרה את הדברים האלה ותחשבם בלבדה: ⁶⁵ וישבו הרעים מהללים ומשבחים את הילד נביא עליון תקרה כי לפניו יהוה תלך לפנות

מאות יהוה: ⁶⁶ ותאמר מרומים רוממה נשוי את יהוה: ⁶⁷ ותגלו רוחו באלהי ישע: ⁶⁸ אשר ראה בעני אמתו כי הנה מעתה כל הדרות יאשרנו כי גណות עשה לי שדי וקודש שמו: ⁶⁹ וחסדו לדור דורים על יratio: ⁷⁰ נבורות עשה בזרעו פזר נאים במזומות לבכם: ⁷¹ הרס נדיבים מכשאותיו וירם שפליים: ⁷² רעבים מלא טוב ועשירים שלח ריקם: ⁷³ תמרק בישראל עברו לזכר את רחמי: ⁷⁴ כאשר דבר אל אבותינו לאברהם ולזרעו עד עולם: ⁷⁵ (^{g165} ^{הא}) ותשב מרומים עמה כשלשה חדש ותשב לביתה: ⁷⁶ וימלאו נמי אלישבע לרדת ותلد בן: ⁷⁷ וישמעו שכניה וקרובייה כי הנגיד יהוה את חסדו עמה ווישמו אתה: ⁷⁸ ויהי ביום השמיני יבואו למול את הילד ויקראו אותו זכריה על שם אביו: ⁷⁹ ותען אמו ותאמר לא כי יותנן יקרא: ⁸⁰ ויאמר אליה אין איש במשחתק אשר נקרא בשם זה: ⁸¹ וירמו אז אביו לדעת מה השם אשר יחפש להקרה לו: ⁸² וישראל לוח ויכתב עליו לאמר יהונתן שמו ויתמחו כלם: ⁸³ ויפתח פיו ולשונו בהתאם וידבר יברך את האלים: ⁸⁴ ותחפל אימהה על כל שכניםיהם ויספר כל הדברים האלה בכל הארץ יהודה: ⁸⁵ וישימו כל השמעים אל לכם לאמר מה אפוא יהיה הילד הזה ויד יהוה היתה עמו: ⁸⁶ וימלא זכריה אביו רוח הקודש וינבא לאמר: ⁸⁷ ברוך יהוה אלהי ישראל כי פקד את עמו וישלח לו פרות: ⁸⁸ וירם לנו קרן ישועה בבית דוד עברו: ⁸⁹ כאשר דבר בפי נבאיינו הקדושים אשר מועלם: ⁹⁰ (^{g165} ^{הא}) ⁹¹ ישועה מאבינו ומיד כל שנאינו: ⁹² לעשות חסד עם אבותינו ולזכר את ברית קדשו: ⁹³ את השבועה אשר נשבע לאברהם אבינו: ⁹⁴ להצילנו מיד איבינו ויתתנו לעבדו בליך: ⁹⁵ בתמים ובצדקה לפני כל מי חיינו: ⁹⁶ אתה הילד נביא עליון תקרה כי לפניו יהוה תלך לפנות

ויתר ישוע הנער בירושלים ווסף ואמו לא ידעו: 44 ויחשבו כי עם חבל הארץ הוא וילכו בדרך ים ויבקשו בין הרים והמידעים: 45 ולא מצאהו וישבו ירושלים לבקשו: 46 ויהי אחריו שלשת ימים וימצאו במקדש ישב בתוכם המורים שמע אליהם ושאל אותם: 47 וכל השמעים אלו השתוממו על שכלו ועל תשובה: 48 ויהי כראותם אותו ויחרדו והאמר אליו אמו בני מודיע כה עשית לנו הנה איביך ואני בעצתך ללב בקשנו: 49 ויאמר אליהם למה זה בקשתם את הלא ידעתם כי עלי להיות באשר לאי: 50 והם לא הבינו את הדבר אשר דבר אליהם: ווירד אתם ויבא אל נצרת ויכנע להם ואמו שמרה בלבها את כל הדברים האלה: 51 וישוע הילך ונDEL בחכמה ומקומה ובחן עם אלהים ועם אנשים:

3 בשנת חמיש עשרה למלכות הקיסר טיבריוס בהיות פונטוס פילטוס הנמן ביהודה והורדוס שר רבע על הגליל ואחיו פיליפוס שר רביע על מדינota טור וטרכונה ולוסניס שר רביע על אבילין: 2 בימי הכהנים הגדולים חנן וקיפא היה דבר אלהים אל יוחנן בן זכريا במדבר: 3 ויבא אל ככר הירדן ויקרא טבילה התשובה לסלילת החטאיהם: 4 כתוב בספר דברי ישעיהו הנביא קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו מסלתו: 5 כל ניא נשא וככל הר גבעה ישפלו והוא העקב למשור וחרכים לבקעה: 6 וראו כלبشر את ישועת אלהים: 7 ויאמר אל המון העם הייצאים להטבל על ידו אתם ילדי הצפונים מי הורה אתכם להמלט מפני הקצף הבא: 8 לכן עשו פרי הרاوي לתשובה ועל תרמו בנפשכם לאמר אברהם הוא אבינו כי אני אמר לכם כי מן האבנים האלה יכל האלים להקים בהם לארם: 9 כבר הושם הגרזן על שרש העצים והנה כל עץ אשר אינו עשה פרי טוב ינדע והשלך באש: 10 וישראל המון

האללים על כל אשר שמעו וראו כפי אשר נאמר אליהם: 21 ויהי במלאת הנער שמנה ימים ומול ויקרא שמו ישוע כשם אשר קרא לו המלך בטרם הרה בבטן: 22 וימלאו ימי טהרה לפי תורה משה ויעלהו לירושלים להעמידו לפני יהוה: 23 כאשר כתוב בתורת יהוה כל זכר פטור רחם יקרא קדש ליהוה: 24 ולחתת קרבן כאמור בתורת יהוה שתי תרים או שני בני יונה: 25 והנה איש היה בירושלים ושמו שמעון והוא איש צדיק וחסיד מחה לנצח ישראל ורוח הקודש היה עליו: 26 ולו נגלה ברוח הקודש כי לא יראה מוות עד ראותו את משיח יהוה: 27 ובבא ברוח אל המקדש ויהי כאשר הובילו את הנער ישוע לעשות עליו כמשפט התורה: 28 ויקחיו על זרועתו יברך את האלים ויאמר: 29 עתה תפטר את עבדך בדברך אדני בשלום: 30 כי ראו עני את ישועתך: 31 אשר הכנוט לפניו כל העמים: 32 אוRL לגנות עני הנזום ותפארת ישראל עמוק: 33 ו יוסף ואמו שמעון על הדברים האמורים עליו: 34 ויברך אותם שמעון ויאמר אל מרים אמו הנה זה מוסד לנפילה ולהתקומה לרבים בישראל ולאות מריבה: 35 וגם בנפשך תחתך הרבה למען תגניה מחשבות לבב רבים: 36 ותהי שם הנה אשנה נבייה בת פנו אל משפט אשר והוא בא בימים וחיתה עם בעלہ שבע שנים אחריו בתוליה: 37 והיא אלמנה כארכע וশמנין שנה ולא משה מן המקדש ובצום ובחנונים עבדה את האלים לילה ויום: 38 ותקם בשעה ההיא ותנסה להדות ליהוה ותדבר עליו בגין כל המחייב לנאהה בירושלים: 39 ויכלו את הכל כפי תורה יהוה וישבו הגליל אל נצרת ערים: 40 ויגדל הנער ויהזק ברוח וימלא חכמה וחסד אלהים עמו: 41 ועליו הובילו ירושלים שנה בשנה לחג הפסח: 42 ויהי בהיותו בן שטים עשרה שנה ויעלה ירושלים כמשפט חתן: 43 וימלאו את הימים וישבו

העם לאמר מה אפוא נעשה: טו ויען ויאמר אליהם בן יעקב בן יצחק בן אברהם בן תרח בן נהור:
34 מי אשר לו כתנות שתים הוא ייחלך לאשר אין לו ממי
35 בן שרגון בן רעו בן פלון בן עבר בן שלח: 36 בן קינון
בן ארפסחר בן שם בן נח בן למלך: 37 בן מתושלח בן
חנוך בן יירד בן מהלאל בן קינון: 38 בן אנוש בן שת
בן אדם בן אלהים:

4 4 וישוע שב מן הירדן מלא רוח הקודש ויונחנו
הרוח המדבירה: 2 ווינסהו השטן ארבעים ימים ולא
אכל מאומה ביוםיהם ההם ואחריו אשר תמו וירעב:
3 ויאמר אליו השטן אם בן האלים אתה אמר אל
האבן הזאת ותהי ללחם: 4 ויען אליו ישוע הן כותוב כי
לא על הלחם לבדו יהוה האדם כי על כל מוצאי פפי
יהוה: 5 ויעלהו השטן על הר גבה ויראהו ברגע אחד
את כל מלכוות תבל: 6 ויאמר אליו השטן לך אתן
את כל הממלוכה הזאת ואת כבודך כי נסורה בידי
ונתניה לאשר אחפץ: 7 ועתה אם תשתחוה לפני הכל
יהיה לך: 8 ויען ישוע ויאמר אליו סור ממני השטן כי
כתוב ליהוה אלהיך תשתחוה ואתו תעבד: 9 ווביאהו
ירושלים וימידתו על פנת בית המקדש ויאמר אליו
אם בן האלים אתה התגנפל מזוה מטה: 10 כי כתוב
כי מלאכיו יצוה לך לשמרך: טו וכי על כפים ישאונך
פן תנוף באבן רגליך: 11 ויען ישוע ויאמר אליו נאמר
לא הנסה את יהוה אלהיך: 12 וכככלות השטן כל מסה
וירף ממנו עד עת: 13 וישוב ישוע בנברות הרוח אל
הנגיד ויצא שמו בכל הארץ: 14 וזה היה מלמד
בבתי כנסיותיהם ויהללווה כלם: 15 ויבא אל נצרת
אשר נדל שם וילך כמשפטו ביום השבת אל בית
הכנסת ויקם לקרא בתורה: 16 וויתן לו ספר ישעה
הנכיה ויפתח את הספר וימצא את המקום אשר היה
כתוב בו: 18 רוח אדרני עלי יען משחathi לבשר ענים:
19 שלחני לחבש לנשברי לב לקרוא לשבויים דרור
ולעוריהם פכח כוח לשלה רצוצים חפשים לקרוא שנה
רצון ליהוה: 20 ויהי כאשר נללו את הספר וישיבתו
אל תנבו יותר מחקרים: 21 ויאשלא להם אנשי הצבא
לאמר ואנחנו מה נשעה ויאמר אליהם איש אל תזועעו
אל תלשינו איש ויהי די לכם בשקרים: 22 ויהי כאשר
חכה העם וכלם חשבים בלבם לאמר אלו יוחנן
הוא המשיח: 23 ויען יוחנן ויאמר לכלם הנה אני טובל
אתכם במים אבל בוא יבוא החזק ממני אשר אני
כדי להתיר את שרוך נעליו הוא יטבל אתכם ברוח
הקדש וב האש: 24 אשר המורה בידיו להבר את גרכו
ויאסף את דגנו אל אוצרו ואת המץ ישרפנו באש אשר
לא תכבח: 25 וכן עוד דברים אחרים הרבה הרבה
זההיר את העם: 26 והורדוס שר רבע המדינה אשר
הוכח על ידו על אדות הורדינה אשת אחיו פילופוס
ועל אדות כל הרע אשר עשה הורדוס: 27 הוסיף על
כל אלה גם את ואת ויסנער את יוחנן במשמר: 28 ויהי
בהתבל כל העם ונם ישוע נתבל ומתרפל וויפתחו
הشمיים: 22 וירד עליו רוח הקדש בדמות נוף כיונה
ויהי קול מן השמים ויאמר אתהبني ידידי בך רצחה
נפשי: 23 והוא ישוע בהחלו היה בן שלשים שנה
ויחשבתו לבן יוסף בן עלי: 24 בן מחת בן לוי בן
מלכי בן נבי בן יוסף: 25 בן מחתה בן אמוץ בן נחום
בן חסליבן נני: 26 בן מחת בן מחתה בן שמעי בן
יוסף בן יהודה: 27 בן יוחנן בן רישא בן זרבבל בן
שאלתיאל בן גרי: 28 בן מלכי בן אידי בן קוסם בן
אלמדם בן ער: 29 בן יוסי בן אליעזר בן יורם בן
מתת בן לוי: 30 בן שמעון בן יהודה בן יוסף בן יונם
בן אליקים: 31 בן מליאן בן מינא בן מחתה בן נתן בן
דור: 32 בן ישע בן עובר בן בעז בן שלמון בן נחנון:
33 בן עמינדרב בן ארם בן חצירון בן פרץ בן יהודה:

אל החוץ וישב וענוי כל אשר בבית הכנסת נשאות אחר מותם:⁴¹ וגם שרים יצאו מרבים צעקים ואמרם אתה הוא המשיח בן האלים ונגרר בהם ולא נתנו לדבר כי ידעו אשר הוא המשיח:⁴² ויצא וילך לו כאור הבקר אל מקום חרבה והמון העם בקשו ויבאו עדריו ויפצרו בו לבלתי סור מהם:⁴³ ויאמר להם הן עלי לבשר נם לערים האחרות את בשורת מלכות האלים כי לאות שלחתו:⁴⁴ ויהי קורא בבתי הכנסת אשר בנילו:

5 ויהי כאשר נדחק המון העם לשמע את דבר האלים והוא עמד על יד ים גנישר:² וירא שתי אניות עמדות על יד הים והדיינים יצאו מהן וידיהם את המכמרות:³ וירד אל אחת מן האניות אשר היא לשמעון ובקש ממנו להובילו מעט מן היבשה אל הים וישב וילמד את העם מתוך האניה:⁴ ויכל לדבר יואמר אל שמעון הוליכה אל עמק הים והורידו את מכמרותיכם לצד:⁵ ויען שמעון ויאמר אליו מורה אוריד את המכمرة:⁶ ויעשו כן וילכדו דגנים הרבה כל הלילה יגענו ולא לכדנו מואה אך על פי דברך אויריד אל שמעון הוליכה אל עמק הים והורידו את מכמרותיכם:⁷ וינויפו יד אל חבירתם אשר מאר ותקרע מכמרתם:⁸ ויהי כראות שמעון פטרוסשתי האניות עד כי שקעו:⁹ ויהי כראות שמעון פטרוס את זאת ויפל לברכיו ישוע ויאמר אדני צא נא מעמי כי איש חוטא אני:¹⁰ כי שמה החזקה אותו ואת כל אשר ואית יוחנן בני זברוי אשר התחרבו עם שמעון ויאמר ישוע אל שמעון אל תירא מעתה צוד תצד אגושים:¹¹ ושוויליכו את האניות אל היבשה ויעזבו את הכל לילכו אחריו:¹² ויהי בהיותו באחת הערים והנה איש מלא צדקה וירא את ישוע ויפל על פניו ויתחנן אליו לאמר אדני אם תחפץ תוכל לטהרני:¹³ וישלח את ידו ויינע בו ויאמר חפץ אני טהר ופתחם סרה ממן הצדקה:¹⁴ ויעדר בו לבלתי ספר לאיש כי אם לך והראה אל

אליו:²¹ ויחיל ויאמר אליהם היום נתמלא הכתוב הזה באניכם:²² וכולם העידתו ותמהו על דבריו חן אשר יצא מפהיו ויאמרו הלא זה הוא בגין יוסף:²³ ויאמר אליהם חן תאמרו לי את המשל הזה רפא רפא את עצמך וככל אשר שמענו שנעשה בכפר נהום עשה לנו נם פה בעיר מולדתך:²⁴ ויאמר אמן אמן אני לכם כי אין נביא רצוי בארץ מולדתו:²⁵ ואמת אמי אמר לכם אלמנות רבות היו בישראל בימי אליהו בהעדር השמיים שלש שנים ושהם חדשים ורבע נדול היה בכל הארץ:²⁶ ולא נשלח אליו אל אחד מהנה זולתי צרפתה אשר לצדון אל אשא אלמנה:²⁷ ומצרעים רבים היו בישראל בימי אלישע הנביא ולא טהר אחד מהם זולתי נעמן הארמי:²⁸ וימלאו כל אשר בבית הכנסת חמה בשמעם את אלה:²⁹ ויקומו וידיהם אותו אל מוחץ לעיר ויביאו עד נב החר אשר נבנתה עירם עליו למען השליכו מטה:³⁰ אך הוא עבר בתוכם וילך לדרכו:³¹ וירד אל כפר נהום עיר הנגיד ולמדם בשבות:³² ווישתוממו על תורה כי עזום דברו:³³ ואיש היה בבית הכנסת ובו רוח שר טמא ויצעק בקול נדול לאמר:³⁴ אתה מה לנו ולך ישוע הנצרי באת להאבידנו ידעתיך מי אתה קדוש האלים:³⁵ ויגער בו ישוע לאמր האלים וצא ממנה ויפילחו השד בתוכם ויצא ממנה לא הרע לו:³⁶ ותחל אימה על כלם וידברו איש אל רעהו לאמר מה הדבר הזה כי בسلطן ובנברוה מצוה לרוחות הטמא והמה יצאים:³⁷ ושמעו הולך בכל מקומות הכהר: ויקם מבית הכנסת ויבא ביתה שמעון ותמות שמעון אחותה קרתת חזקה וישראלו בעודה:³⁸ וויתיצב עליה ויגער בקדחת ותרף ממנה ותקם מהריה ותשורת אתם: וכובא המשם הביאו אליו כל אשר להם חלים חלימים שונים וירפא אותם בשמו את ידיו על כל

הכהן והקרב קרבן על טהרתך כאשר צוה משה לעודת להם:¹⁵ וושמעו הולך הלך ונגדל ויקבצו עמו רב לשמעו ולהרפה בידיו מתחלאיהם:¹⁶ והוא סר אל המדברות ויתפלל:¹⁷ ויהי באחד הימים והוא מלמד וישבו שם פרושים ומורי התורה אשר בא מכל כפרי הגליל ומהוודה וירושלים וגבורת יהוה הייתה בו לרפואה:¹⁸ ונהנה אנשים נושאים איש במתה והוא נכח אברים ויבקשו להביאו הביתה ולשם לפניו:¹⁹ ולא מצאו דרכם להכניסו מרבית העם ויעלו הגננה יבקע את הנادرות והוא ישפך והנادرות יאבדו:²⁰ אך יתן היין החדש בנادرות חדשים ושניהם ייחדו ישרמו: יושע:²¹ ויראה את אמונהם ויאמר אליו בן אדם נסלו:

לך חטאיך: ²² ויהלו הסופרים והפרושים לחשב מהשבות לאמר מי הוא זה המדבר נדופים מי יוכל לסלח חטאיהם מבעלדי האלהים לבר: ²³ וידע ישוע את מהשבותם ויען ויאמר אליהם מה אתם חשבים בלבבכם: ²⁴ מה הוא הנקל האمر נסלו לך חטאיך אם אמר קום והתהלך: ²⁵ אך למען תדעון כי בן האדם יש לו השلطן בארץ לסלח חטאיהם ויאמר אל נכח האברים אמר אני אליך קום ושה אתה ערשך לך ביתך: ²⁶ וימחר ויקם לעיניהם וישא את משכבו וילך לו אל ביתו מhalb את האלהים וישא את משכבו וילך לו אל ביתו מhalb את האלהים:

6 ^{ויהי} בשבת השנית לספרית העمر עבר בין הקמה ויקטפו תלמידיו מלילה וויפרכו אתן בידיהם ויאכלו: ² ויש מן הפרושים אשר אמרו אליהם لما אתם עשים את אשר איננו מתר לעשות בשבת: ³ ויען ישוע ויאמר תין היין החדש בנادرות חדשים ושניהם ייחדו ישרמו: ⁴ ואשר שתה היין ישן איננו חפי עוד בין חדש כי אמר היין הוא נעים ממן:

ויהי בשבת השנית לספרית העمر עבר בין הקמה ויקטפו תלמידיו מלילה וויפרכו אתן בידיהם ויאכלו: ⁵ ויש מן הפרושים אשר אמרו אליהם لما אתם עשים את אשר איננו מתר לעשות בשבת: ⁶ ויען ישוע ויאמר תין היין החדש בנadrות חדשים ושניהם ייחדו ישרמו: ⁷ ואשר הדיו אותו: ⁸ כאשר בא אל בית האלהים ויקח הו ואשר הדיו אותו: ⁹ כאשר עשה רוד בהיותו רעב אליהם הלא קראתם את אשר עשה רוד בהיותו רעב הוא ואשר הדיו אותו: ¹⁰ כאשר בא אל בית האלהים ויקח את לחם הפנים ויאכלו ונמ נתן לאשר אותו את אשר לא נכוון לאכלו כי אם לכדנים לבודם: ¹¹ ויאמר אליהם בא אל בית הכנסת וילמוד ושם איש אשר יבשה ידו הימנית: ¹² ויארכו לו הסופרים והפרושים לראותם ירפא בשבת למען ימצאו עלייו שטנה: ¹³ והוא ידע את מהשבותם ויאמר אל האיש אשר ידו יבשה קום ועמדו בתוך ויקם ויעדם: ¹⁴ ויאמר אליהם ישוע אשלה אתכם דבר הנכוון בשבת להיטיב אם להרע להציג נפש אם לאבד: ¹⁵ וויבט סביב אל כלם ויאמר לאיש פשט את ידרך ויעש כן ותרפא ידו ותשב אחרת: ¹⁶ וזה מה נמלאו חמה ויוסדו יחד מה לעשות לישוע: ¹⁷ והוא בימים ההם יצא הדרה להחפלה ויעמד כל הלילה בחפלה לאלהים: ¹⁸ ובוחת הבקר אסף אליו

הכהן והקרב קרבן על טהרתך כאשר צוה משה לעודת להם:¹⁹ וושמעו הולך הלך ונגדל ויקבצו עמו רב לשמעו ולהרפה בידיו מתחלאיהם:²⁰ והוא סר אל המדברות ויתפלל:²¹ ויהי באחד הימים והוא מלמד וישבו שם פרושים ומורי התורה אשר בא מכל כפרי הגליל ומהוודה וירושלים וגבורת יהוה הייתה בו לרפואה:²² ונהנה אנשים נושאים איש במתה והוא נכח אברים ויבקשו להביאו הביתה ולשם לפניו:²³ ולא מצאו דרכם להכניסו מרבית העם ויעלו הגננה יבקע את הנادرות והוא ישפך והנادرות יאבדו:²⁴ אך יתן היין החדש בנadrות חדשים ושניהם ייחדו ישרמו: ²⁵ ויראה את אמונהם ויאמר אליו בן אדם נסלו:

לך חטאיך: ²⁶ ויהלו הסופרים והפרושים לחשב מהשבות לאמר מי הוא זה המדבר נדופים מי יוכל לסלח חטאיהם מבעלדי האלהים לבר: ²⁷ וידע ישוע את מהשבותם ויען ויאמר אליהם מה אתם חשבים בלבבכם: ²⁸ מה הוא הנקל האمر נסלו לך חטאיך אם אמר קום והתהלך: ²⁹ אך למען תדעון כי בן האדם יש לו השולטן בארץ לסלח חטאיהם ויאמר אל נכח האברים אמר אני אליך קום ושה אתה ערשך לך ביתך: ³⁰ וימחר ויקם לעיניהם וישא את משכבו וילך לו אל ביתו מhalb את האלהים וישא את משכבו וילך לו אל ביתו מhalb את האלהים:

ושמה החזקה את כלם ווירכו את האלהים וימלאו יראה ויאמר כי נפלאות ראיינו הימים: ³¹ ויהי אחריו כן ויצא וירה מוכס ושמו לוי יושב בבית המקדש ויאמר אליו לכה אחרי: ³² ויעזוב את הכל ויקם וילך אחריו: ³³ ויעש לו לוי משתה נדול בביתו ועם רב של מוכסים ואנשים אחרים היו מסכבים עמהם: ³⁴ וילוננו הסופרים אשר בהם והפרושים על תלמידיו ויאמרו למה אתם אכלים אליהם הבראים אינם צדיקים לרפאה כי אם החלים: ³⁵ לא באתי لكראן הצדיקים כי אם החטאיהם להתשובה: ³⁶ ויאמרו אליו הן תלמידי יהנן צמים

הו הסדרם נם החטאיהם מלויים את החטאיהם למען יושב להם בשוה:³⁵ אבל אהבו את איביכם והיטיבו והלו מבלתי תוחלת וייה שכרכם רב והיותם בני עליון כי טוב הוא נם לשכחי טובה ולרעים:³⁶ לכן היו רחמנים כאשר נם אביכם רחום הוא:³⁷ ואל תשפטו ולא תשפטו אל תחיבו ולא תחיבו נקו ותנקו:³⁸ תננו ותנתן לכם מדחה טובה דחוקה ונדרשה ומשפעה יתנו אל חיקכם כי במדחה אשר אתם מודדים בה ימוד לכם:³⁹ וישא משלו ויאמר אליהם הוויל עיר לנHAL את העור הלא יפלו שנייהם אל הפחת:⁴⁰ אין תלמיד נעלם על רבו ודידי לכל תלמיד שלם להיות כרבו:⁴¹ ולמה זה אתה ראה את הקסם אשר בעין אחיך ואת הקורה בעינך לא תביט:⁴² ואיך תאמר אל אחיך אחיה הנינה לי ואסורה את הקסם אשר בעינך ואיןך ראה את הקורה אשר בעינך החנפ' הסר בראשונה את הקורה מעינך ואחר ראה תראת להסיר את הקסם אשר בעין אחיך:⁴³ כי עז טוב איינו עשה פרי משבת וنم עז משחת איינו עשה פרי טוב:⁴⁴ כי כל עז נבר בפרי כי אין אספים תאים מן הקצחים אף אין בצדדים ענב מן הסנה:⁴⁵ האיש הטוב מאוצר לבבו הרע מפיק את הטוב והאיש הרע מאוצר לבבו הרע מפיק את הרע כי משפטת הלב ימלל פיהו:⁴⁶ ולמה זה אתם קראים לי אדרני ואני ואינכם עשים את אשר אני אמר:⁴⁷ כל הבא אליו ושותע את דבריו ועשה אתם אורה אתכם למי הוא דומה:⁴⁸ דומה הוא לאיש בנה בית אשר העמיק לחפר ויסדו על הסלע וככowa השטף פרץ הנהר בבית ההוא ולא יכול להניעו כי על הסלע יסודו:⁴⁹ ואשר שמע ולא עשה דומה לאיש אתם:³² ואם תאהבו את אהביכם מה הוא הסדרם יופל פתאמ ויגדל שבר הבית ההוא:

7 ויהי אחרי כלתו לדבר את כל דבריו באוני העם ויבא אל כפר נחום:² ועובד לאחד משרי המאות לטעם מה הוא הסדרם נם החטאיהם יעשו כן:³³ ואם תיטיביכם מה הוא הסדרם את אהביהם:³⁴ ואם תללו את האנשים אשר חוקו לקבל מהם מה

הלה למות והוא יקר לו מאר : 3 וישמע את שמע
 ענים : 22 ויען ישוע ויאמר להם לכיו והגנוו ליהנן את
 ישות וישלח אליו מוקני היהודים ושאל מאתו לבוא
 אשר ראותם ואשר שמעתם כי עורים ראים ופסחים
 מתחלכים ומctrעים מטהרין וחזרים שומעים ומתים
 קמים וננים מתבשרים : 23 ואשרי אשר לא יכשל בינו :
 24 ויהיו כאשר הלו כולם שלוחוי יהנן ויחל לדבר
 אל המון העם על אדרות יהנן ויאמר מה זה יצתה
 המדברה לראות הקנה אשר ינוע ברוח : 25 ואם לא
 מה זה יצתהם לראות האיש לבוש בנדי עדנים הנה
 המלבושים בנדי תפארת והמענים בחזרות המלכים
 הנה : 26 ועתה מה זה יצתהם לראות אם לראות
 איש נביא זה אני אמר לכם כי אף גדור הו מנביא:
 27 זה הו אשר כתוב עליו הנני שלח מלאכי לפניך
 ופנה דרך לפניך : 28 כי אמר אני לכם אין איש
 בילדויasha גדור מיוונן המתוביל אף התקן במלכות
 האלים גדור הו מננו : 29 וכל העם והמכסים
 כשמעם הצידקו את האלים ויטבלו בטבילה יהנן:
 30 אף הפרושים ובعلن התורה נאנו את עצת האלים
 על נפשם ולא נטבלו על ידו : 31 ויאמר הארון עתה
 אל מי ארדמה את אנשי הדור הזה ואל מי הם דמיים:
 32 דמיים הם לילדים הישבים בשוק וקראים זה אל
 זה ואמריהם חללו לכם בחילילים ולא רקדים קונו
 لكم קינה ולא בכitem : 33 כי בא יהנן המתוביל להם
 לא אכל ויין לא שתה ואמרתם שד בו : 34 ובא בן
 האדם והוא אכל ושתה ואמרתם הנה זול וסבא ורע
 למוכסים ולהטאים : 35 וatzidak החכמה על ידי כל
 בנייה : 36 וויבקש ממנו אחד מן הפרושים לאכל אותו
 לחם ויבא אל בית הפרוש ויסב : 37 והנה אשא אחת
 בעיר והוא חטא שמעה כי הוא מסב בבית הפרוש
 ותבא פך שמן המור : 38 ותעמד לרנגליו מachableיו
 יהנן המתוביל שלחנו אליו אמר אתה הוא הבא
 ותברך ותחל להרטיב את רנגליו בדמעות ותנגב אתן
 בשערות ראש ותשק את רנגליו ותמשח אתן בשמן:
 אם נחכה לאחר : 21 בעת היא רפא רבים מחהליים
 ומגעים ומרוחות רעות ולעורים רבים נתן ראות 39 וירא הפרוש קרא אליו ויאמר בלבו אלו היה זה

נביא כי עתה ידוע ידוע מי היא זאת ואי זו היא הננעה בו כי אשה חפתה היא: ⁴⁰ ויען ישוע ויאמר אליו שמעון דבר לאליך ויאמר רבי דבר: ⁴¹ שני חיבים היו לנשה אחד האחד חיב לו דינרים חמיש מאות והשני דינרים חמשים: ⁴² ויהי באשר לא השגה ידם לשלם ושפט את שניהם ועתה אמר נא מי משליכם ירבה לאהבה אתו: ⁴³ ויען שמעון ויאמר אחشب כי האיש התוא אשר הרבה להשטיות לו ויאמר אליו כן שפטת: ⁴⁴ ויפן אל האשה ויאמר אל שמעון הראית את האשה הזאת הנה באתי אל ביתך ומים על רגלי לא נתת והיא הרטיבה את רגלי בדממותו ותגנב בשערותיה: ⁴⁵ נשים לא נשתקני והיא מזא באתי לא חדרה מנשק את רגלי: ⁴⁶ בשםן לא משחת את ראשי והיא בשמן המור משחה את רגלי: ⁴⁷ לכן אני אמר לך נסלה לה חטאתי הרבות כי הרבה אהבה ואשר נסלה לו מעט הוא אהב מעט: ⁴⁸ ויאמר אליה נסלה לך חטאתיק: ⁴⁹ ויחלו המשבים עמו לאמיר בכלכם מי הוא זה אשר נם יסלח חטאיהם: ⁵⁰ ויאמר אל האשה אמוןתק הושיעה לך לכוי לשולם:

8 ויהי אחריו כן ויעבר מעיר אל עיר ומכפר אל כפר קורא וمبשר את מלכות האללים ושנים העשר אתו: ² ונשים אשר נרפאו מרוחות רעות ומחלאים מרים תנקרא מגדלית אשר גרשו ממנה שבעה שדים: ³ ויוחנה אשת כוזא סוכן הורדוס ושוננה ואחרות רבבות אשר שרתו מנסיכין: ⁴ ויהי בהתאסף המון עם רב אשר יצאו אליו מעיר ועיר וידבר במשל: ⁵ הזרע יצא לזרע את זרעו ובורעו נפל מן הזרע על יד הדרכ וירמס ועוף השמיים אכלו: ⁶ וויש אשר נפל על הצלע ויצמח וויבש כי לא היתה לו להחה: ⁷ וויש אשר נפל בתוך הקצחים ויצמחו הקצחים עמו וימעכו: ⁸ וויש אשר נפל על האדמה הטובה ויצמח ויעש פריו מאה שערים כזאת דבר ויזעק מי אשר אונים לו לשמע

וכלים כחשו ויאמר פטרוס והעמדים אצלו מורה המון
העם דחקים ולהחצים אתק' ואתה תאמר מי נגע بي:
46 ויאמר ישוע נגע בי אדם כי ידרעתו אשר יצאה ממני
נגורה: 47 ותרא האשה כי לא נסתרה ממנה ותחרד
לקראתו ותפל לפניו ותגnder באזני כל העם על מה
נעה בו ואיך נרפאفاتהם: 48 ויאמר אליה חזקי בתי
אמונתך הושיעה לך וכי לשלום: 49 עודנו מדבר
ואיש בא מבית רاش הכנסת ויאמר מטה בתק אל
תריר את המורה: 50 וישמעו ישוע ויען ויאמר לו אל
לאיש לבוא אותו בלהי אם לפטרוס וליעקב ולヨוחנן
ולאbei הילדה ולאמה: 52 וככלם בכדים וספרדים לה
ויאמר אל תבכו כי לא מטה אך ישנה היא: 53 וישחקו
עליו באשר ידעו כי מטה: 54 וההוא אכן בידיה ויקרא
לאמר הילדה קומי: 55 ותשב רוחה ותקים פתאום ויצו
לחת לה לאכול: 56 ווישתוממו אביה ואמה והוא צוח
אתם לבלי הניד לאיש את אשר נעשה:
9 ויקרא אל שנים העשר ויתן להם נגורה ושלtan
על כל השדים ולרפאים חלילים: 2 וישלחם לקרא את
מלכות האלים ולרפאים את החלילים: 3 ויאמר להם
אל תקחו מואהם לדרכם לא מותות ולא תרמילי ולא
לחם ולא כספ' ולא יהיה לאיש מכם شيء כהנות:
4 והביה אשר TABOBO BO שמו לבם ומשם צאו: 5 וכל
אשר לא יקבלו אתכם צאו מן העיר ההיא ונערו את
העפר מעל רגלייכם לעדות בהם: 6 וויצאו ויעברו
בכפרים מבשרים את הבשורה ומרפאים בכל מקום:
7 וישמע הורדוס שר הרכבע את כל אשר נעשה על ידו
ותפעם רוחו כי יש אשר אמרו יוחנן Km ממן המתים:
8 ויש שאמרו אליו נראה ואחרים אמרו נביא Km ממן
הקדמוניים: 9 ויאמר הורדוס הן אני נשאטו את ראש
ויחנן מעליו וממי אפוא הוא אשר אין שמע עליו כואת
ויבקש לראותו: 10 ווישבו בשליחים ויספרו לו את
העיר אשר שדים בו מימים רבים ובנד לא לבש
ובכית לא ישב כי אם בקרים: 28 וירא את ישוע ויפל
לפניו ויקרא בקול גדול מה לי ולך ישוע בן אל עליון
מבקש אני מך אשר לא תענני: 29 כי צוה את הרוח
הטמא לצאת מן האיש כי ימים רבים חפה אותו ונاسر
בזיקים ונשמר בככלים והיה בנתקו את המוסרות
ונדרח ביד השד אל המדברות: 30 ווישאל אותו ישוע
לאמר מה שמק' ויאמר לנווןשמי כי שדים רבים נכנסו
בו: 31 ויתחנן לו לבלי צוח אתם לרדת אל התהום:
32 (Abyssos g12) ויהי שם עדר חזיריים רבים על המרעה
בחד ויתחננו לו כי ניח להם לבוא אל חוכם וינה
ליהם: 33 ויצאו השדים מן האדם והוא ויבאו בחזיריים
וישתער העדר מן המורד אל הים ויטבע: 34 ווינוסו
הרעים כראותם את אשר נעשה ויגידו הדבר בעיר
ובכפרים: 35 ויצאו לדעת את אשר נעשה ויבאו אל
ישוע וימצאו שם את האדם אשר יצאו ממנו השדים
ישב לרגלי ישוע מלبس וטופ שכל ויראו: 36 וויספרו
לهم הראים איך נרפא אותו השדים: 37 וויבקש ממנה
כל המון חבל הנדריים לлечת מתם כי אימה נדולה
נפלה עליהם וירד אל האניה וישב: 38 וויבקש ממנה
האיש אשר יצאו ממנה השדים לשבת אותו וישלח אותו
ישוע באמרו: 39 שוב לביתך וספר הנדריות אשר עשה
לך האלים וילך לו וישמע בכל העיר את הנדריות
אשר עשה לו ישוע: 40 ויהי בשוב ישוע ויקבל אותו
העם כי כלם היו מוחכים לו: 41 והנה בא איש ושמו
יאיר והוא ראש בית הכנסת ויפל לרגלי ישוע ויתחנן
לו לבוא אותו אל ביתו: 42 כי בת יחידה כתשים עשרה
שנה היהת לו והיא נוטה למות והוא בלבתו שמה
וירדקהו המון העם: 43 ואשה זבת דם שתים עשרה
שנה אשר הוציאה כל קניתה לרפאים ואין איש יכול
לרפאתה: 44 היא קרבה מהאריו ותגע בציצת בנד
ווב דמה עמד פתאם: 45 ויאמר ישוע מי זה נגע بي

כל אשר עשו ויקחם אליו ויסר לבודד אל מקום חרב אשר לעיד הנקראה בית צירה: ²⁷ וזהו העם כאשר ידעו את זאת הילכו אחריו ויקבלם וידבר אליהם על מלכות האללים וירפא את הצריכים לרפואה: ²⁸ ויהי כשהשנה מראה פניו ולבשו הלבין והבריק: ²⁹ ויהי בחתפלו נשגנה מראה פניו ולבשו הלבין והבריק: ³⁰ והנה שני אנשים מדברים אותו והמה משה ואליהו: ³¹ אשר נרא בכבוד והגידו את אהוריתו אשר ימלאנה בירושלים: ³² ויהיו פטרוס ואשר אותו נרדמים ובתקיצם ראו את כבודו ואת שני האנשים העמדים עליו: ³³ ויהיו בהפרדים מננו ויאמר פטרוס אל ישוע מורה טוב הייתנו מה נעשה נא שלש סכות לך אחת ולמשה אחת ולאליהו אחת ולא ידע מה דבר: ³⁴ הוא מדבר כזאת והנה ענן סכך עליהם עניינו השמיימה ויברך עליהם ויפרס ויתן לתלמידיו לשום לפניו העם: ³⁵ ויצא קול מן הענן אמר זה וככואם בענן נבעתו: ³⁶ ובהתו הקול נשאר ישוע בני ידידי אליו תשמעון: ³⁷ ויהי ממחרת ברדתם מן החרב מכל אשר דאו: ³⁸ והנה איש אחד מן העם ויצא עם רב ל夸תו: ³⁹ והנה רוח אחד בו ופתאום הוא מצעק ותרוח מרוץך אותו בהוריד רירו ומנסה לסור ממנה ובسور ידכא אותו: ⁴⁰ ואבקษ מהתלמידיך לנרשו ולא יכלו: ⁴¹ ויען לך לאמר אנא רב כי פנה נא אלبني כי היחיד הוא לי: ⁴² והנה רוח אחד בו ופתאום הוא מצעק ותרוח מרוץך האללים אתה: ⁴³ ויצו אתם בנערה לבلتוי הניד לאיש את הדבר הזה: ⁴⁴ ויאמר מן הצרך הוא אשר בן האדם יענה הרבה וימאס מן הזקנים והכהנים הגודלים והסופרים ויהרגו ובום השלישי קום יקום: ⁴⁵ ואל כלם אמר איש כי יחפש לכלת אחרי יכחש בנפשו ויום יומם ישא את צלבו והלך אחריו: ⁴⁶ כי כל אשר יחפש להושיע את נפשו תאבד נפשו ממנה וכל אשר יאבד את נפשו למעני הוא יושענה: ⁴⁷ כי מה יועל האדם כי יקנה את כל העולם ואבד והשחית את נפשו: ⁴⁸ כי כל אשר היה אני ודרבי לו לחרפה הוא יהיה לחרפה לבן האדם כאשר יבא בכבודו את המאמר זהה ונעלם הוא מדעתם וייראו לשאל

אותו על המאמר זהה: ⁴⁶ ויעל על לבכם לחשב מי
 הוא הגדול בהם: ⁴⁷ וירא ישוע את מחשבתם לבם ויקח
 יلد ויימידתו אצלו: ⁴⁸ ויאמר אליהם כל אשר יקבל
 את הילד הזה לשמי אותו הוא מקבל וכל אשר קיבל
 אותו יהיה אוטו משלם כי הקטן בכלם
 הוא יהיה הנדרול: ⁴⁹ ויען יהנן ויאמר מורה ראיינו
 איש מגרש שדים בשםך ונכלא אותו יען איןנו הולך
 עמנו: ⁵⁰ ויאמר ישוע אליו אל חכלאו כי כל אשר
 איןנו גננו בעדנו הו: ⁵¹ ויהי מלאת ימי העלות
 והוא שם את פניו ללבת ירושלים: ⁵² וישלח מלכים
 לפניו וילכו ויבאו אל אחד מכפריו השמרונים להכין
 לו: ⁵³ ולא קבלחו על אשר היו פניו הלאים ירושלים:
 ויאמרו יעקב ויוחנן תלמידיו כראותם זאת לאמר
 אדניינו התרצה ונאמר כי תרד אש מן השמים והאכלם
 כאשר עשה נס אליו: ⁵⁵ ויפן ונגע ברם ויאמר הלא
 ירעתם בני רוח מי אתם: ⁵⁶ כי בן האדם לא בא
 לאבד נפשות אדם כי אם להושעים וילכו להם אל
 כפר אחר: ⁵⁷ ויהי בלחתם בדרך ויאמר אליו איש
 אדני אלכה אחריך אל כל אשר תלך: ⁵⁸ ויאמר אליו
 ישוע לשועלים יש חורי עפר ולעוף השמים קנים ובן
 האדם אין לו מקום להניח שם את ראשו: ⁵⁹ ואל איש
 אחר אמר לך אחרך וזהו אמר אדני תן לי ואלכה
 בראשונה לcker את אבי: ⁶⁰ ויאמר אליו ישוע הנה
 למתים לcker את מותיהם ואתה לך הודיע את מלכות
 האללים: ⁶¹ ויאמר עוד איש אחר אלכה אחריך אדני
 לך הניחה לי בראשונה להפטר מבני ביתך: ⁶² ויאמר
 ישוע כל השם את ידו על המחרשה ומבית אחורי לא
 יכולות האללים:

10 ואחריו כן הבדיל האדון עוד שבעים אחרים
 ושלחם לפני שנים שניים אל כל עיר ומקום אשר ביקש
 לבוא מהה: ² ויאמר להם הן הקציר רב והפעלים
 מעטים לכן התחנו אל אדון הקציר וישלח פעלים

היא מן הזכר ומרים בחרה לה החלק הטוב אשר
לא יקח ממנו:

11 ויהי הוא מתפלל במקום אחד ויאמר אליו
אחד מתלמידיו אחרי כלותו אדני למדנו להחפלל
כאשר למד נם יהנן את תלמידיו: ² ויאמר אליהם כי
תחפלו אמרו אבינו שבשים יתקדש שמי תבוא
מלכותך יעשה רצונך כמו בשםיכם כן בארץ: ³ את
לחם חקנו לנו יום: ⁴ וסלח לנו את חובתנו כי
סלחים נם אנחנו לכל החיב לנו ועל תביאנו לידי
נסيون כי אם הצלינו מן הרע: ⁵ ויאמר אליהם מי בכם
אשר יהיה לו אהב והלך ובא אליו בחוץ הלילה
ואמר אליו יידי הלווי שלשת ככורות לחם: ⁶ כי
אהבי בא אליו מן הדרך ואין לי דבר לשום לפניו:
וזהו מלפנים ענה ויאמר אל תונעני כי כבר נסגרה
הדלת וילדי שכבים עmedi במטה לא אוכל לקום
ולתת לך: ⁸ אני אמר לכם נם כי לא יקום تحت לך על
היותו אהבו יוקם בעבר עות פניו יותן לו ככל צרכו:
ווגם אני אמר לכם שאלו ואניתן לכם דרשו ותמצאו
דףו ויפתח לכם: ¹⁰ כי כל השאלה יקבל והדרש
נמצא ולדפק יפתח: ¹¹ ומיו בכם האב אשר ישאל
מןנו בנו לחם וננתן לו אבן ואם דג היתן לו נשח תחת
הדג: ¹² או כי ישאלנו ביצה היתן לו עקרב: ¹³ הנה
אתם הרעים ידעים تحت מתנות טובות לבנים אף כי
האב מן השמים יתן את רוח הקודש לשאים מאתו:
ויהי הימים יונרש שד והוא אלם ויהי אחריו צאת
הshed וידבר האלים ויתהמו העם: ¹⁵ ויש אשר אמרו
בבעל ובוב שר השדים הוא מגרש את השדים: ¹⁶ וויש
אשר נסחו וישאלו ממנו ממן מן השמים: ¹⁷ ויהו ידע
את מהשבותם ויאמר אליהם כל מלוכה הנהלתה
על עצמה תחרב ובית יפל על בית: ¹⁸ ווגם השטן
אם נחלק על עצמו איככה תוכן מלכתו כי אמרתם
שבבעל זובב מגרש אני את השדים: ¹⁹ ואם אני מגרש

בלתי הבן ואשר יחפש הבן לנלותו לו: ²⁰ וויפן אל
תלמידיו לבדם ויאמר אשר העינים הראות את אשר
אתם ראים: ²⁴ כי אני אמר לכם נבאים ומלכים רבים
הפכו לראות את אשר אתם ראים ולא ראו ולשמע את
אשר אתם שמעים ולא שמעו: ²⁵ והנה אחד מבני
התורה קם לנשותו ויאמר מורה מה עשה ואירש חי
עלום: ²⁶ (αισωνιος g166) ויאמר אליו מה כתוב בתורה
ואיך אתה קורא: ²⁷ וויען ויאמר ואהבת את יהוה
אליהיך בכל לבך ובכל נשך ובכל מادرך ובכל
מדוך ואת רעך כמיוק: ²⁸ ויאמר אליו כן השיבות
עשה זאת והיה: ²⁹ וההוא חפץ להצתק ויאמר אל
ישועומי והוא רע: ³⁰ וויען ישוע ויאמר איש אחד ירד
miroroshlim ליריחו ונפל בידי שדים והם הפשיטו
ונם פצעתו וייעזו אותו בין חיים למות וילכו להם:
ויקר המקרה כי ירד כהן אחד בדרך ההוא וירא
אתו ויעבר מעליו: ³² וכן נם איש לוי פגע במקום
וינש וירא אותו ויעבר מעליו: ³³ ואיש שומרוני הלק
בדרכו ויבא עליו וירא אותו ויהמו רחמוני: ³⁴ ווינש
אליו ויחבש את פצעיו ויסוכם בשמן ווין ויעלהו על
בהתו הוציא שני DINARIM ויתהן לבעל המלון ויאמר
כלכל אותו ואת אשר תוסף עוד להוציא עליו אני
בшибו אשלהנו לך: ³⁶ ועתה מי מאלה השלשה היה
בעיניך הרע לנפל בידי השדים: ³⁷ ויאמר העשה
עמו את החסד ויאמר אליו ישוע לך ועשה כן אתה:
ויהי בסעם ויבא אל כפר אחד ואשה אחת ושם
מרתה אספה אותו אל ביתה: ³⁹ וללה היהת אותה
ושמה מרדים אשר ישבה לרנגלי ישוע לשמע אל דברו:
ומורתא געה ברב שרותה ותגש ותאמר הלא חשים
על לבך אדני אשר אהובי עזבני לשרת לבדי אמר
נא אליה ותעורר לי: ⁴¹ וויען ישוע ויאמר לה מורתא
מרתה את דאנת ומבהלת על הרבה: ⁴² אבל אחת

את השדים בכעל זובב בניםם במי הם מנזרים אתם ויבקש ממנו פרוש אחד לאכל אותו להם ויבא הביתה על כן הנה יתנו שפטיכם :³⁸ ואמ באצבע אלהים מגרש אני את השדים הנה הגעה אליהם מלכות האלים :³⁹ בהיות הגבור שמר את חצרו והוא מזון והיה רכושו שלום :⁴⁰ ואם יבו עליו חזק ממוני ותקפו ישא ממנה את נשקו אשר בטח בו ואת מלךתו יהלך :⁴¹ כל אשר איןנו אליו הוא לנדי ואשר איןנו מסף אליו הוא מפוזר :⁴² הרוח הטמאה אחרי צאתה מן האדם תשוטט במקומות ציה לבקש לה מנוחה ולא תמצא או תאמר אשובה נא אל ביתו אשר יצאיו שם :⁴³ ובבואה המצא אותו מטהטו ומהדר :⁴⁴ ואחר תלך ולקחה שבע רוחות אחריות רעות ממנה ובאו שכנו שם והיתה אחרית האדם ההוא רעה מראשתו :⁴⁵ וייחי כדבריו את הדברים האלה ואשה אחת מן הנסתרים ובני האדם מתחלכים עליהם ולא ידעו :⁴⁶ העם נשאה את קולה והאמר אליו אשרי הבطن אשר נשאתק ושהדרים אשר ניקת :⁴⁷ וזה אמר אלף כי אישו רב ויחיל לדבר הדור הזה דור רע הוא אותן דואות מבקש ואות לא ניתן לו בלתי אם אותן יונה הנביא :⁴⁸ כי כאשר היה יונה לנינה לאות בן היה נם בן האדם לדור זה :⁴⁹ מלכת תימן תקום במשפט עם אנשי הדור הזה והרשיעה אותם כי באה מקומות הארץ לשמע את חכמתו שלמה והנה יש פה גדוול ושלמה :⁵⁰ אנשי נינה יקומו במשפט עם הדור הזה והרישעה כי הם שבו בקריאת יונה והנה יש פה גדוול זכריו אשר נהרג בין המזבח ולביתה דין אמר אני לכם מيونה :⁵¹ אין מלך נר אשר ישימחו בסתר או תחת האיפה כי אם על המנורה למען יראו בא הבית את אורו :⁵² נר הנוף הוא העין לכן בהיות עינך תמייה נס כל נופך יאור ובחיותה רעה וחשך נס נופך :⁵³ על כן השמר לך פן יחשך האור אשר בקרך :⁵⁴ והנה אם נופך כלו אור ואני בו כל דבר חשך או יאור כלו והוא כהאייר לך הנר בברך נגהו :⁵⁵ וייחי בדבריו מפיחו למען ימצאו עליו שטנה :

ויהי עד כה ועד כה בהחטאף רכבות עם עד הנפשי אכלְי שתי וישי: ²⁰ והאללים אמר לו אתה כי לחשו איש את רעהו ויחל לדבר אל תלמידיו הנסיך בצעם הלילה זהה ידרשו מפק את נפשך בראשונה השמרו לנפשתיכם משאור הפרושים שהוא חנפה: ²¹ וזה חלק האצר לו אשר לא יודע: ²² וכן אמר אל תלמידיו אצרות ולא יעיר בהם: ²³ והוא אמר לך נפשכם מה תאכלו לך נפשכם מה תלבשו: ²⁴ והנפש יקרה היא מן המזון והגוף יקר מן המלבוש: ²⁵ התבוננו אל העربים אשר איןם זרים ואין קדרים ונם אין להם מנורה ואוצר והאללים מכלכל אותם ומה מעלים אתם מן העוף: ²⁶ וממי זה מכם אשר בראנטו יוכל להוסיף אמה אחת על קומתו: ²⁷ ועתה הנה מעט מזער אין ביכלהם וליותר מה תדראנו: ²⁸ התבוננו אל השוונים הצמחות ואין טות ואין ארוגות ואני אמר לכם כי גם שלמה בכל הדרו לא היה לבוש כאחת מהנה: ²⁹ ואם ככה ילביש אלהים את חציר השדה אשר היום ישנו ומהר ישליך לתוך התנור אף כי אתם קטני האמונה: ³⁰ נם אתם אל תדרשו מה תאכלו ומה תשתו ועל תהלוכו בגנדות: ³¹ כי את כל אלה מבקשים גוי הארץوابיכם הוא יודע כי צרכיכם אתם לאלה: ³² אל בקשו את מלכות האלים ונוסף לכם כל אלה: ³³ אל תירא העדר הקטן כי רצח אביכם לחת לכם את המלכות: ³⁴ מכרו את רכושכם ותנו צדקה שעשו לכם כסיסים אשר לא יבלו ואוצר בשמיים אשר לא יגרע לעולם אשר גנב לא יקרב אליו וסס לא יאכלחו: ³⁵ כי במקום אשר אוזרכם בו שם יהיה נם לבבכם: ³⁶ מתניתם יהיו חנורים והנורות דלקים: ³⁷ ואתם היודמים לאנשים המוחכים לאדריהם מות ישוב מן החתנה וכאשר יבוא ודרפק יפתחו לו קרנע: ³⁸ אשרי העברים שהם אשר בכוא הארון ימצאים שקדמים אמן אמר אני לכם כי יתאור ווישיבם וילך לשורתם: ³⁹ ואמר את זאת עשה הרס את אסמי ובנה גדרולים מה עשה כי אין לי מקום לכינוס בו את תבאותי: ⁴⁰ ויאמר את אונסה שמה את כל יבולוי וטובי: ⁴¹ ואמר לנפשי נפשי יש לך עדות הרבה לשנים רבות וכן ימצא אשורי העברים הם: ⁴² וזאת דעו אשר כי לחשו איש את רעהו ויחל לדבר אל תלמידיו בראשונה השמרו לנפשתיכם משאור הפרושים שהוא חנפה: ⁴³ וכן דבר מכסה אשר לא נילה ואין נעלם ישמע ואת אשר לחשتم לאין בחדרים קרא יקרה על הננות: ⁴⁴ ואני אמר לכם יידי אל תיראו מן המימות את הנוף ואחריו ואת אין לאל ידם לעשות עוד דבר: ⁴⁵ אבל אורה אתכם את אשר תיראו יראו את אשר יש לו שלטן אחריו המייתו להשליך אל ניהונם הן אני אמר לכם אותו תיראו (Geenna g1067): ⁴⁶ הלא חמץ צפירים תמכרנה בשני אסרים ואין אותה מהן נשכח לפני האלים: ⁴⁷ ואתם נם שערות רашכם נמנות כלון לכם אל תיראו יקרתם מצפירים רבים: ⁴⁸ ואני אמר לכם כל אשר יודה כי לפניו האדם נם בן האדם יודה בו לפניו מלאכי אלהים: ⁴⁹ ואשר יכחשי כי לפניו האדם הוא יכחש לפניו מלאכי אלהים: ⁵⁰ וכל אשר ידבר דבר הרהה על בן האדם ישלח לו והמנדרת רוח הקדר לא יסלח לו: ⁵¹ וכאשר יבאו אתכם אל בית הכנסיות ולפני הרשות והשלטונות אל תדרנויך או בינה תצדרקו ומה תדברו: ⁵² כי רוח הקודש הוא יורה אתכם בשעה ההיא את הנכוון לדבר: ⁵³ והוא אמר אליו אחד מן העם רבבי אמר נא אל אחי ויחלך אטו את הירושה: ⁵⁴ והוא אמר אליו בן אדם מי שמניע עליהם לשפט ולמחלקל: ⁵⁵ והוא אמר אלהם ראו והשמרו לכם מבצע בצע כי חי האדם תלוי בהרבות נכסיו: ⁵⁶ וויש מאשלו והוא אמר אלהם לאמר שדה איש עשיר אחד עשה תבואה הרבה: ⁵⁷ ויחסב בלבבו לאמר מה עשה כי אין לי מקום לכינוס בו את תבאותי: ⁵⁸ והוא אמר את זאת עשה הרס את אסמי ובנה גדרולים מהם ואונסה שמה את כל יבולוי וטובי: ⁵⁹ והוא אמר לנפשי נפשי יש לך עדות הרבה לשנים רבות וכן ימצא אשורי העברים הם: ⁶⁰ וזאת דעו אשר

אם ידוע ידע בעל הבית באיזו שעה יבוא הנגבי עתה שקד שקד ולא ניתן לחתר את ביתו:⁴⁰ לכן גם אתם היו נוכנים כי בשעה אשר לא פללותם יבוא בן האדם:⁴¹ ויאמר פטרוס אדרניינו הלונו אתה אמר את המשל הזה אם גם לכל אדם:⁴² ויאמר האדון מי הוא אפוא הסכן הנאמן והנבען אשר יפקידתו האדון על עבדתו לחתת את ארחותם בעתו:⁴³ אשרי העבר התוא אשר בכא אדרני ימצאהו עשה כן:⁴⁴ אמרת אמר אני לכם כי על כל אשר יש לו יפקידתו:⁴⁵ והעבר התוא אם יאמר בלבו בשש אדרני לבוא והחל להכות את העברים ואת השפחות ולאכל ולשנות ולשבר:⁴⁶ בוא יבוא אדרני העבר ההורא ביום לא יצפה ובשעה לא יושם מכל האנשים היושבים בירושלים:⁴⁷ לא כי עליהם המגדל בשלח וימיהם החשבים אתם כי היו אשימים מכל האנשים היושבים בירושלים: לא כי אמר אני לכם אם לא תשובו תאבדו ככלם גם אתם:⁴⁸ והוא משלו ויאמר איש אחד היה לו תана נתועה בכרמו ויבא לבקש בה פרי ולא מצא:⁴⁹ ויאמר אל הכרם הנה זה שלוש שנים אני בא לבקש פרי בthanana זו ואיני מוצא נדע אותה למה זה תשחית את האדמה:⁵⁰ וויען ויאמר אליו אדרני הניחה אתה עוד השנה הזאת עד כי אעדך ושנתי דמן סביבותיה:⁵¹ אולי העשה פרי ואם לא בשנה הבא תנדענה:⁵² ויהיו הוא מלמד בשבת באחד מבתי הכנסת:⁵³ וזהנה איש טעונה רוח חלי כשםנה עשרה שנה ותהי כפופה ולא יכלת לקום קומה זקופה:⁵⁴ ויהי בראות אתה ישוע ויקרא אליה ויאמר לה האשה החלצ'י מהליך:⁵⁵ ווישם את ידיו עליה וכרגע קמה ותתעודה ותשבח את האלהים:⁵⁶ ויכעס ראש הכנסת על אשר רפא ישוע בשבת וויען ויאמר אל העם ששית ימים הם אשר תעשה בהם מלאכה لكن באלה באו והרפא ולא ביום השבת:⁵⁷ וויען האדון ויאמר אליו התנפ' איש איש מכמ' הלא יתיר בשבת את שורו או את חמרו מן האבוס וויליכו להש��תו:⁵⁸ וזאת אשר היה בא אברהם ואשר השטן אסורה זה שמנה עשרה שנה הלא תחר ממוסרותיה ביום השבת:⁵⁹ ויהי כאמור את ריבך בעידך בדרך השדרל להנצל ממנו פן יסחב

הדברים האלה נכללו כל מתקוממיו וישמה כל העם על כל הנפלאות הנעשות על ידו:¹⁸ ויאמר למה העת אשר תאמרו ברוך הבא בשם יהוה:

14. ויהי בבאו בשבת אל בית אחד מרנסי הזרים לאכל לחם והמה ארבים לו:

והנה איש אחד לפניו אשר נופר צבה ממים:¹⁹ וויען ישוע ויאמר אל בעלי התורה ואל הזרים לאמר המתר לרפא בשבת אם לא ויחרשו:²⁰ ויהזו בו וירפאהו וישלחו:

וויען ויאמר אליהם מי מכם אשר חמור או שורו יפול אל הבאר ולא ימהר להעלתו ביום השבת:²¹ ולא יכולו להשיב על זאת דבר:²² ווישא משלו אל הקרוואים בראותו איך בחרו להם להסב בראש ויאמר אליהם:²³ כי יקרה אתה איש אל החתנה אל תסב בראש פון קרא שמה איש נכבד מך:²⁴ ובא הקרא אתה ואתו אמר לך פנה מקום לזה ואו תקום בכלמה לקחת ואיך פנה אמר לך פנה מקום לזה ואו תקום בכלמה לקחת את המקום האחרון:²⁵ אבל כי תקראי לך והסב במקום האחרון למען יבא הקרא אתה ואיך פנה אמר לך פנה במקומות אחרים או סעודת ערב אל הקרא כי העשה סעודת צהרים או סעודת ערב אל הקרא לאחיך ולאחיך ולקרוביך ולשכנייך העשירים פון קרא לך נם מהה והוא לך לשלים:²⁶ אבל כי תעשה משתה קרא לעניים ולנסברים ולפסחים ולעורים:²⁷ ואשריך באשר אין להם לשלים לך כי ישלם לך בתחית הצדיקים:²⁸ וישמע זאת אחד מן המסייעים ויאמר אליו אשרי האכל לחם במלכות האלים:²⁹ ויהוא אמר אליו איש אחד עשה סעודת גדולה ויקרא לרבים:³⁰ ווישלח את עבדיו לעת הסעודה לאמר אל הקרוואים באו כי כבר מוכן הכל:³¹ וויהלו כלם פה אחד להתנצל ויאמר אליו הראשון שדה קנייטי ועל יצאת לדרכו אבקש מך נקי:³² ואחר אמר חמשת צמדי בקר קנייטי ואני הילך לבחון אותם אבקש

הדברים האלה נכללו כל מתקוממיו וישמה כל העם דומה מלכות האלים ואל מה אמשילנה:³³ רומה היא לנרגש של חרדל אשר לcko איש ושמהו בנו ויצמח ויהי לעז גדור ועוף השמיים יקנן בענפיו:³⁴ ויאמר עוד אל מה אדרמה את מלכות האלים:³⁵ דומה היא לשאר אשר לקחוasha וחתמנהו בשלש סאים כמה עד כי יחמצ כלו:³⁶ ויעבר בערים ובכפרים עברו ולמד וישם את דרכו לבוא ירושלים:³⁷ וישאלחו איש לאמר אדרינו המעת הם הנושעים:³⁸ ויאמר אליהם ההאמץ לבוא בפתח הצר כי אמר אני לכםربים יבקש לבוא ולא יוכלו:³⁹ והיה מיום אשר יקום בעל הבית וסנה את הדלת ותחלו לעמוד בחוץ ולרדוף על הדלת לאמר אדרינו אדרינו פתח לנו וענה ואמר אליכם איני יודע אתכם מאין אתם:⁴⁰ או תחולו לאמר אכלנו ושתינו לפנים וברחבותינו למדת:⁴¹ ויאמר אני אמר לכם איני יודע אתכם מאין אתם סודו מני כל פעלי האון:⁴² ושם תהיה דיללה וחרק השנים כאשר תראו את אברהם ויצחק וייעקב ואת כל הנביאים במלכות האלים ואתם מגזרים החוצה:⁴³ ויבאו מזרחה וממערב ומצפון ומדרומים ויסבו במלכות האלים:⁴⁴ והנה יש אחרונים אשר יהיו הראשונים וראשונים אשר יהיו אחרונים:⁴⁵ ביום ההוא נגשו מן הזרים ויאמרו אליו צא ולק מזה כי הורדים מבקש להגן:⁴⁶ ויאמר אליהם לבו אמרו אל השועל הזה הנו מנרש שדים ופעל רפואות היום ומחר ובשלישי אבא עד קציז:⁴⁷ אבל הילך לך היום ומהר ומחרתנו כי לא יתכן אשר יאבד נבייא מהוו לירושלים:⁴⁸ ירושלים ירושלים ההרנת את הנביאים והסקלה את הנשלחים אליה כמה פעמים חפצתי לקבץ את בניך כאשר תקוץ התרnellת את אפרוחיה תחת כנפה ואתם לא אביהם:⁴⁹ הנה ביתכם יעוז

מתק נקיי : 20 ואחר אמרasha לכתתי וב עברו זאת לא אוכל לבוא : 21 ויבא העבר ונגד את הדברים האלה לאני ויקנץ בעל הבית ויאמר לעברו מהר צא אל רחבות העיר ואל הווצותה והבא הנה את העניים ואת הנשברים ואת העורדים ואת הפסחים : 22 ויאמר העבר ארני כאשר צוית כן נעשה ויש עוד מקום : 23 ויאמר האדון אל העבר צא אל הדריכים ואל הנדרות ופצר בהם לבוא למען יملא ביתיו : 24 כי אני אמר לכם אין אחד מן האנשים הקרוים ההם אשר יטעם סעודתי : 25 והמן עם רב הילכים אותו יפן ואני אליהם : 26 איש כי יבוא אליו ולא ישנא את אבי ואת אמו ואת אשתו ואת בניו ואת אחיו ואת אחיתו ואף נם אתה נפשו לא יוכל להיות תלמידיו : 27 ואשר לא ישא את צלבו ובא אחריו לא יוכל להיות תלמידיו : 28 כי מי מכם החפץ לבנות מגדל הלא ישב בראשונה ויחשב את ההוצאות אם השג תשיג ידו להשלימו : 29 פן ישים את היסוד ולא יוכל לבנותו והיה כל הראים יקומו להלעיג לו לאמר : 30 כי זה האיש החל לבנות ולא יוכל לבנות : 31 או מי הוא המלך הקם להתגרות מלוחמה במילך אחר ולא ישב בראשונה ויתיעץ אם יוכל בעשרה אלפיים לערד לקראת הבא עליו בעשרים אלף : 32 ואם לא ושלח אליו מלאכים אל לבו ויאמר מה רבו שכיריו אבי ויש להם בתנו לשבע ואני אבד ברגע : 18 אקומה נא ואלכה אל אבי ואמר אליו אבי חטאתי לשמיים ולפניך : 19 ונקלתי מהקרה עוד בנק שימני כאשר שכיריך : 20 ויקם ויבא ויפל על צוארו וישקהו : 21 ויאמר אליו הבן אבי חטאתי לשמיים ולפניך ואני נקלתי מהקרה עוד בנק : 22 ויאמר האב אל עברי הוציאו את השמלת הטובה מכלן והלבישו ונתנו טבעת על ידו ונעלם ברגלו : 23 והביאו את עגל המרבך וטבחו אותו ונأكلה ונשמה :

כ"ז זה בני היה מות ויחי ואובד היה וימצא ויחלו לשמה: 25 ובנו הגדול היה בשדה ויחי כאשר בא ויקרב אל הבית וישמע קול זמורה ומחלות: 26 ויקרא אל אחד הנערים וישאל מה זאת: 27 ויאמר אליו כי בא אחיך ויטבח אביך את עגל המרבק על אשר הושב לו שלם: 28 ויהחר לו ולא אבה לבוא הביתה וכי אביו יידבר על לבו: 29 ויען ויאמר אל אביו הנה וזה שנים רבות אני עבר אתך ומימי לא עברתי את מצוקך ומימי לא נתת לי גדי למען אשיש עם רעך: 30 ויבא בנק זה אשר בלע את נחלהך עם הוננות ותובח לו את עגל המרבק: 31 ויאמר אליו בני אתה תמיד עמדני וכל אשר לי לך הוא: 32 אבל נכוון לשוש ולשם כי אחיך זה היה מות ויחי ואבד היה וימצא:

16 ויאמר גם אל תלמידיו איש עשיר היה ولو פקיד על ביתו וילשנהו אליו באמרים כי מפוזר הוא את קנייניך: 2 ויקרא אליו ויאמר מה זאת שמעתי عليك תן חשבון פקדתך כי לא תוכל להיות עוד פקיד: 3 ויאמר הפקיד בלבו מה עשה כי יקח אدني ממי את הפקדה לעדר לא אוכל ולשלל על הפתחים אני בוש: 4 ידעתי מה עשה למען יאשפנוי אל בחיתם בעת אוסר מפקדתי: 5 ויקרא אל כל איש אשר נשא בהם ארנינו וישאל את הראשון כמה אתה חיב לאדרני: 6 ויאמר מאת בתו שמן ויאמר אליו קח את שטרך ומהר שב וכתבת חמושים: 7 ואל אחר אמר כמה אתה חיב ויאמר מאת כר חטים ויאמר קח את שטרך וכתב חמינים: 8 ישבח האדון את פקיד העולה על אשר העדרים לשעות כי בני העולם הזה ערומים הם בדרך מבני הארץ: 9 וגם אני אמר לכם שעשו لكم אהבים בממון העולה למען בעת כלתו יאשפו אתכם אל משכנות עולם: 10 והנאמן במעט מזער מעול מזער נאמן גם בהרבה והמעול במעט מזער מעול גם בהרבה: 11 וכן אם בממון העולה לא הייתם

להם משה והנביאים אליהם ישמעו: **30** ויאמר לא כן אביכם אברהם אך אם י└ך אליהם אחד מן המתים או ישבו: **31** ויאמר אליו אם לא ישמעו אל משה ועל הנביאים נס כי קיום אחד מן המתים לא יאמין:

17 ויאמר אל תלמידיו אי אפשר שלא יבוא המכשלים אבל אויל איש אשר על ידו יבוא: **2** נונה לו שיתלה פלח רכב על צוארו וישליך אל הים מאשר יכשל את אחד מהקטנים שאלה: **3** המשמר לנפשوتיכם אם יחתא לך אחיך הוכח לו ואם ינחם סלח לו: **4** ואם יחתא לך שבע פעמים ביום ושב אליך שבע פעמים ביום ואמר נחמתי וסלחת לו: **5** ויאמרו השליחים אל האדון והוסף לנו אמונה: **6** ויאמר האדון לו היהת لكم אמונה כנורו החדרל אז אמרו אל התות זהה העקר והנטע בתוך הים וישמע לכם: **7** מי הוא זה מכם ולו עבר חרש או רעה אשר בבאו מני השדה יאמר אליו מהר נשא הנה והסב: **8** הלא יאמר אליו הכן לי ארוחת הערב וחניר מתניך ושורתני עד אם כליתי לאכל ולשתות ואחר תאכל ותשתה נם אתה: **9** הנהו תודה לעבד על עשותך את אשר צודנו אמרתי לך רtan: **10** ככה נס אתם אחורי עשהכם את כל אשׁר צויתם אמרו עבדים אין מועיל בהם אנחנו כי רק את המTEL עליינו לעשות עשינו: **11** ויהי בנסינו ירושלים והוא עבר בתוך שמרון והגليل: **12** וויבא אל כפר אחד ויפגעו עשרה אנשים מצדעים והם עמדים מרחוק: **13** וישאו את קולם לאמר ישוע מורה חננו: **14** וירא אותם ויאמר אליהם לכו ותראו אל הכהנים ויהיו בלבכם ויטהרו: **15** ואחד מהם בראתו כי נרפא וישוב וישבח את האלים בקול נдол: **16** ויפול על פניו לרנלו ווודה לו והוא היה שמרוני: **17** ויען ישוע ויאמר הלא העשרה טהרו והתשעה אליה הם: **18** האם לא נמצא אשר שב תחת כבוד לאלהים זולתי הנכרי זהה: **19** ויאמר אליו קום ולך אמוןך הושעה לך:

18 גם משל דבר אליהם להחפלו תמייד ולא להתרפות: **2** ויאמר שופט היה בעיר אחת אשר לא יראה את האלים ולא נשא פנים לאדם: **3** ואלמנה הייתה בעיר ההיא ותבא אליו לאמר דינה את דיני ממרבי: **4** וימאן מיום אל יום ואחריו כן אמר בנפשו: נס כי את האלים אינני ירא ולא אדם לא אשא פנים:

5 עשה את דין האלמנה הזאת על הונעה אני פן
 תבוא תמיד ותדכני במלים: 6 ויאמר האדון שמעו
 את אשר אמר דין העולה: 7 והאללים הלא הוא יעשה
 דין בחוריו הקרים אליו יומם ולילה נס כי יתמהמה
 להושיעם: 8 אני אמר לכם כי ישא את דין במדהה
 אך בן האדם בכאו הימצא אמונה בארץ: 9 וויסוף
 ויישא משלו אל אנשים בטחיהם בנפשם כי צדיקים מה
 ואחרים נזויים בעיניהם ויאמר: 10 שני אנשים על
 אל המקדש להתפלל האחד פרוש והאחד מוכס:
 11 ויתיצב הפרוש לבדו ויתפלל לאמר אלהים אודך
 כי אני כי אשר האדם הנוגלים והעשקים והנאים או
 נס מכם זה: 12 אני צם פעמים בשבוע אני מעשר
 את כל קניינו: 13 והמושcs היה עמד מרוחק ולא אבה
 אף לשאת את עינוי לשמים כי אם תופף על ליבו
 לאמר אלהים סלח לי החוטא: 14 אני אמר לכם כי
 ירד זה לבתו נצדק מזה כי כל המרים את נשנו
 ישפל ואשר ישפילה ירומים: 15 ויביאו אליו נס את
 הילדים למיין גען בהם ויראו התלמידים ונערו בהם
 16 ויקראתם ישוע אליו ויאמר הניחו לילדים לבוא
 אל ואל חמנועם כי לאלה מלכות האללים: 17 Amen
 אמר אני לכם כל אשר לא קיבל את מלכות האללים
 הילד הוא לא יבא בה: 18 וישראל קצין אחד אמר
 רב הטוב מה לי לעשות ואירש חי עולמים: 19 ויאמר
 אלהים ר' ג' 166 ואלו ישוע מדוע קראת לי טוב אין טוב
 בלתי אחד האללים: 20 את המצות אתה יודע לא
 תנאף לא תרצח לא תנגב לא תענה עד שקר כבד
 את אביך ואת אמך: 21 ויאמר את כל אלה שמרת
 מנעורי: 22 וישמע ישוע ויאמר עוד אחת חסרת מכבר
 את כל אשר לך וחלק לעניים יהיו לך אוצר בשמיים
 ובאו ולך אחריו: 23 והוא שמעו את זאת ויתעצב מאד
 כי עשר גדור היה לו: 24 וירא ישוע כי נעצב ויאמר
 כמה יקשה לבעלי נכסים לבוא אל מלכות האללים:

19 ויבוא ויעבר ביריחו: 1 והנה איש ושמו זכי
 בראש המוכסים והוא עשיר: 2 ויבקש לראות את
 ישוע מי הוא ולא יוכל מפני העם כי שפל קומה היה:
 3 ויקדם וירץ ויעל על שקמה לראותיו כי שם הדרך
 אשר עבר בה: 5 והוא בכאו אל המקום ההוא ויבט
 ישוע ויראהו ויאמר אליו זכי רד מהר כי צרייך
 אני לשבת היום בביותך: 6 וימחר וירד ויאספהו

בשם מה: ז' וילונו כל הראים לאמיר בא ללון בבית איש חוטא: 8 ויעמד צוי ויאמר אל האדון הנה אדני לדבר הדברים האלה ויעבר לפניים וועל ירושלים: 29 ויהי בקרבו אל בית פניו ובית הני בהר הנקרא הר הזיתים וישלח שנים מתלמידיו לאמר: 30 לכלו אל הכהר אשר מר מולנו והיה בוכאכם שמה תמצאו עיר אסור אשר לא ישב עליו אדם עד עתה התירחו אותו והבאיו: 31 וכי ישאל אתכם איש למה תתיירחו כה אמרו אליו יعن כי האדון צרייך לו: 32 וילכו השלוחים ומיצאו כאשר דבר אליהם: 33 וйтиירחו את העיר ויאמר אליהם בעליו למה זה אתם מתיירים את וישליך את בנדיהם על העיר וירכיבו עליו את ישוע העיר: 34 ויאמרו האדון צרייך לו: 35 ויביאו אל רחובם ויליכו את בנדיהם בעליו לארץ רחואה מלבדיו: 36 ובנסעו הציעו את בנדיהם על הדרך: 37 ויקרב אל מorder הר הזיתים ויחלו כל המונת תלמידים לשבח את האליהם בשמה ובכול גדוול על כל הגבורות אשר ראו לאמר: 38 ברוך המלך הבא בשם יהוה אשר בתוכם העם אמרו אליו רבינו גער בתלמידיך: 40 ויען ויאמר אני אמר לכם כי אם יחשו אלה חזעננה האבנים: 41 וכי כאשר קרב וירא את העיר ייבך עלייה לאמר: 42 לו ידעת אף את בעוד יומך זהה את דבר שלומך ועתה נעלם מענייך: 43 כי ימים באים עלייך ושפכו איביך סוללה סביביך והקיפו וצרכו عليك מכל עבריך: 44 וסחבו אותך ואת בניך בקרבך ולא ישארו לך ابن על ابن יעקב כי לא ידעת את עת פקדתך: 45 ויבא אל המקדש ויחל לגורש שם את המכרים ואת הקונים בו: 46 ויאמר אליהם הן כתוב במרבית: 24 ויאמר אל העמדים שם שאו ממננו את המנה ותנוו אל אשר לו עשרה המנים: 25 ויאמרו פריצים: 47 ויהי מלמד יום יום במקדש והכהנים אליו אדניינו יש לו עשרה מנים: 26 הן אני אמר לכם כי הנדולים והסופרים ונום ראשיהם מבקשים לאבדו: 48 ולא מצאו מה לעשות כי כל העם דבקו אחריו כל איש שיש לו ינתן לו ואשר אין לו יקח ממננו נם את אשר לו: 27 אבל את איבי ההם אשר לא חפצו مليי' לשמעו אותו:

ויהי היום והוא מלמד את העם במקדש וمبשר ויגשו הכהנים והסופרים עם הוקנים: 2 ויאמרו אליו 22 המתר לנו לחת מס אל הקיסר אם לא: 23 ויכר את נכליהם ויאמר להם: 24 מה תנסוני הראוני דינר של מי הצורה והמכתב אשר עלי ויענו ויאמרו של הקיסר: 25 ויאמר אליהם לכן תננו לקיסר את אשר לkusir ולאלחים את אשר לאלהים: 26 ולא יכלו לקיסר ומבני אדם: 27 והשניים מן הצדוקים הכהנים בתחית המתים לילכדו בדבר לפני העם ויתמהו על מענהו ויחרשו: 28 מורה משה כתוב לנו כי ימות אח Yoshelato לאמר: 29 והנה היה שבעה אחים והראשון ליה קח בעל אשה ובנים אין לו ולכח אחיו את אשתו והקים זרע לאחיו: 30 ויקחacha השני וימת נם הואacha ושמה ימת לא בניהם: 31 ויקחacha השלישי וככה עשו אף השבעה לא בניהם: 32 ובאחרונה מתה גם האשה ולא הניחו בניים וימתו: 33 והנה בתחית המתים למי מהם תהיה לאשה כי היתה אשה לשבעה: 34 ויען ישוע ויאמר אליהם בני העולם הזה ישאו נשים ותנשאה: 35 והחוכמים לניהול את העולם הבא ואת תחית המתים לא ישאו נשים ולא תנשאה: 36 כי לא יוכל עוד למות כי שיים הם למלכים ובני אלהים מה בהיותם בני התקומה: 37 וגם משה רמז בסנה כי יקומו המתים בקראו את יהוה אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב: 38 וזה אלהים אינו אלהי המתים כי אם אלהי החיים כי כלם חיים לו: 39 ויענו מן הסופרים רבינו יפה דברת: 40 ולא ערבו עוד את לבם לשאל אותו דבר: 41 ויאמר אליהם איך יאמרו על המשיח כי הוא בן דוד: 42 והוא דוד אמר בספר תהילים נאם יהוה לאదני שב לימיוני: 43 עד אשית אייביך הדם לרנגליך: 44 הנה דוד קרא לו אדרון ואייך הוא בןיו: 45 ויאמר אל תלמידיו באוני כל העם: 46 זההרו מן הסופרים החפצים להתחALK עטופי טלית ואהבים אותו בדבר להסנירו אל השראה ועל יד ההמנון: 21 וישאלו לאמיר רבינו כי נכוונה לדבר וتلמוד את שאלות שלום בשוקים ואת מושבי הראש בבתי

ויאמר נא לנו באזיו רשות אתה עשה את אלה או מי הוא הנתן לך את הרשות הזאת: 3 ויען ויאמר אליהם אף אני אשאלכם דבר ואמרו לי: 4 טבילת יוחנן המן השמיים היהת אם מבני אדם: 5 ויחשבו בלבם לאמר אם נאמר מן השמיים ואמר למה זה לא האמנתם לו: 6 ואם נאמר מבני אדם וסקלו כל העם בעמדם על דעתם כי יוחנןنبي היה: 7 ויענו לא ידענו מאיין: 8 ויאמר ישוע אליהם גם אני לא אמר לכם באזיו רשות אני עשה אלה: 9 ויחל לדבר אל העם את המثل הזה איש אחד נט כרם ויתן אותו אל الكرמים וילך בדרך מרחוק לימים רבים: 10 ולמועד שלח עבר אל הכרמים לחת לו מפרי הכרם והכרמים הכהן וישלחו ריקם: 11 יוסף שלח עבר אחר ויכונם אותו ויחרפהו וישלחו ריקם: 12 יוסף שלח שלח שלישי ונם אותו פצעו וונגרשו וידחפהו חוצה: 13 ויאמר בעל הכרם מה עשה אשלהה את בני את יידי כראותם אותו אויל יונדו מפניו: 14 וכראות אותו הכרמים נועצז יהדו לאמיר זה הוא היורש לכדו ונחרנהו ותהי לנו הירושה: 15 וינגרשו אותו אל מחוץ לכרם וויהרנו עתה מה עשה להם בעל הכרם: 16 יבוא ויאבד את הכרמים האלה ויתן את הכרם לאחרים והוא כשםם ויאמרו חלילה מהווים כזאת: 17 ויבט בהם ויאמר ומה הוא זה הכתוב ابن מאסו הבונים הייתה בראש פנה: 18 כל הנפל על האבן הhai ישבר ואת אשר תפלו עליו ויבקש הכהנים הנדולים והסופרים תשחקו: 19 ויבקש הכהנים היה ויראו מפני העם כי שלח בו את ידם בעת ההיא ויראו מפני העם כי ידעו אשר עליהם דבר את המثل הזה: 20 ויארבו לו וישלחו מארבים והם נדמו מצדיקים למען ילכדו

כל הכתוב: ²³ וואי להרות ולמニיקות בימים ההם כי תהיה צרה נדולה בארץ וקצף על העם זהה: ²⁴ ונפלו לפি חרב ותגלו אל כל הגנים וירושלים חרמס ברגלי נויים עד כי יملאו עתודה הנזירים: ²⁵ והיו אותן בשמש ובירח ובכוכבים ועל הארץ מצוקה גלים ומוכחה מהמית חיים ודרכיו: ²⁶ וימוננו בני האדם מאיימת ומהדרת הבאות על כל הארץ כי כחות השמים יתMOVטו: ²⁷ ואו יראו את בן האדם בא בענין בגבורה ובכבוד רב: ²⁸ וכאשר תחל להיות זאת התעדדרו וושאו ראשיכם כי קרובה נאלתכם לבוא: ²⁹ וירדר אליהם משלך רוא את התאהנה ואת כל העצים: ³⁰ כי תראו אתם מוצאים את פרחים הלא ירעתם כי קרב הקץ: ³¹ ככה אף אתם בבא אלה לענייכם דעו כי קרובה מלכות האללים: ³² אמן אמר אני לכם לא עבר הדור הזה עד כי יהיה הכל: ³³ השמים והארץ יעברו ודברי לא יעברון: ³⁴ רק השמרו לכם פן יכבד בכם בסבא ובשכرون ובבדאות המהיהوابא עליהם הימים והוא בראשם: ³⁵ כי כמו פה יבוא על כל היישבים על פניהם כל הארץ: ³⁶ לכן שקדרו בכל עת והתפללו למען תעזרו כח להמלט מכל העמידות האלה ולהתיצב לפני בן האדם: ³⁷ ויהי מלמד יומם במקדש ובכילה יצא בהר הנקריא הר הזיתים לילון: ³⁸ וכל העם השכימו לבוא אליו במקדש לשמע אותו: **22** ויקרב חג המצות הנקרא פסח: ² וזה הכהנים הנדולים והסופרים מבקשים איך יהרנהו כי יראו מפני העם: ³ והשתן נכנס ביהודה המכנה איש קריות והוא במספר שנים העשר: ⁴ ווילך וידבר עם ראשי הכהנים ושדי החיל איך ימסרנו אל ידים: ⁵ ווישמהו יראהו לחתה לו כסף: ⁶ ויבטהו אתם ויבקש תוענה למסרו אליהם שלא לעני ההמון: ⁷ ויבא יום המצות אשר זבח יזבח בו הפסח: ⁸ וירושח את פטרוס ואת יוחנן לאמור לכו והכינו לנו את הפסח ונأكلה: ⁹ והכנסיות ואת מסבות הראש בסעודות: ¹⁰ הבלתיים את בתיהם האלמנות ומאריכים תפלאם למראה עיניהם הנה משפט על יתר יקהו:

21 ויבט וירא את העשירים משליכים את נרכותם לארון האוצר: ² וירא גם אלמנה עניה נתנה בו שתי פרוטות: ³ וריאמר אמת אמר אני לכם כי האלמנה העניה הזאת נתנה יותר מכלם: ⁴ כי כל אלה התנדבו לאלהים מהערך שלהם והוא מחשרונה את כל רכושה נתנה: ⁵ ויהי באמרם על המקדש כי מהדר הוא באבניהם יפות ובמותנותו ויאמר: ⁶ את אשר אתם ראים הנה ימים באים ולא תשאר ابن על אבן אשר לא תתפרק: ⁷ וישאלחו לאמר רבוי מתי אפוא תהיה זאת ומה הוא האות לעת ההיותה: ⁸ ויאמר ראו פן תחטו כי ربיהם יבוא בשם לי אמר אני הוא והעת קרובה ואתם אל תלכו אחרים: ⁹ ובשמעכם מלחמות ומஹומות אל תחטו כי היו תהיה זאת לדאשנה אך עוד קץ למועד: ¹⁰ ויסוף דבר אליהם לאמר יקום נוי על נוי ומלךה על מלוכה: ¹¹ וזה רעש גדול כה וכח ורעב ודבר גום מורים ואות גדלות מן השמיים: ¹² ולפניהם אלה ישלהו בהם את ידיהם וורדפו וימשו אתם לבתי כנסיות ואל בתיהם כלאים ותוואו לפני מלכים ומשלימים למען שני: ¹³ והיותה זאת לכם לעודות: ¹⁴ על כן שיתו לבכם לבלידי ראנ במה חצטךיו: ¹⁵ כי אגci נתן לכם פה וחכמה אשר לא יוכל לעמוד לפני יורי ולדבר נרדה כל מתקוממים: ¹⁶ וגם תמסרו על יידי يولדים ואחים וקרוביים ורעים וימיתו מכם: ¹⁷ והיו יתם שניים לכל אדם למען שני: ¹⁸ אך לא יפל משערת ראשכם ארצה: ¹⁹ בתחולתכם קנו לכם את נפשיכם: ²⁰ וכאשר תראו מוחנות סובבים את ירושלים ידע תדעו כי קרב חרבנה: ²¹ או ינוסו אנשי יהודה אל ההרים ואשר הם בתוכה יצאו ואשר הם בפרוזות אל יבואו בה: ²² כי ימי נקם הנה למלאת

9 ויאמרו אליו באז שום תחפץ כי נכין אותו: 32 ואני התפלתי בעדרך אשר לא תכלה אמונתך
 10 ואתה כאשר תשוב חוק את אחיך: 33 והוא אמר אליו אדרני הנני נכוון ללבת אתך גם לבית האסורים
 אליו אדרני הנני נכוון ללבת אתך גם לבית האסורים נם למות: 34 והוא אמר אני אמר לך פטрос לא יקרה
 טמה: 11 ואמרתם אל בעל הבית כי אמר לך פטוס לא יאמר אלה המלון אשר אלה שם את הפסח עם תלמידיך
 והוא יראה אתכם עליה גדוולה מצעה שם תכינו: 12 והוא יראה אתכם עליה גדוולה מצעה שם תכינו:
 13 וילכו וימצאו כאשר דבר אליהם ויכינו את הפסח: בליך ותרמילי ונעלים החסריםם דבר ויאמרו לא
 14 ויהיו כאשר הנעה השעה ויסב הוא ושנים עשר השילוחים אותו: 15 והוא אמר אליהם אכן עתה אשר
 לו כיס ישאהו וכן גם את התרמילי ואשר אין לו הוא ימכר את בנרו ויקנה חרב: 37 כי אמר אני לכם אשר
 צריך עוד להתמלא בי הכהוב הזה ואת פשעים נמנה כי כל הכתוב עלי בא עד קציו: 38 והוא אמר אדרניינו
 17 ויקח את הocus ויברך והוא אמר קחו אתה וחלקו ביןיכם: 18 כי אמר אני לכם שתה לא אשחה מעטה
 מתנותה הגפן עד כי תבוא מלכות האלים: 19 ויקח את הלחם ויברך ויבצע ויתן להם לאמר זה גופי הננתן
 20 וביניהם: 21 כי אמר אני לכם שתה לא אשחה מעטה מתנותה הגפן עד כי תבוא מלכות האלים: 19 ויקח
 22 כי הן בן האדם החלק לו כפי אשר נהץ השלחן: 23 עליו אבל אויל איש ההוא אשר על ידו ימסר:
 24 והחלו לחקר איש רעהו מרי הוא וזה מהם אשר יעשה זאת: 24 וגם מריבה דותה בינויהם מי ייחסב
 מהתפלל ויבא אל התלמידים וימצאם ישנים מיגון: 25 והוא אמר אליהם מלי הנוים להיות הנדול בהם:
 26 והוא אמר אליהם מלי הנוים לא תבאו לידי נסיגון. עודנו מדבר והנה המן ואחד רדים בהם ושלטייהם יקרו עשי חסד: 26 ואתם לא
 27 כי מרי הוא הנדול אם המסב או המשרת הלא המסב כן כי הגודל בכם יהיה כצער והמשל יהיה כמשרת:
 ואני הנני בתוככם כמו המשרת: 28 ואתם הם העמדים עmedi עד עתה בנסigkeitו: 29 لكن אני מנהיל אתכם
 כאשר הנהילני אבי את המלכות: 30 למען תאכלו הימנית: 51 ויען ישוע ויאמר רב עתה הרפו ויגע באונו
 וירפאהו: 52 והוא אמר ישוע אל ראשי הכהנים ושרי את שנים عشر שבטי ישראל: 31 והוא אמר האדון שמעון
 שמעון הנה תבע אתכם השטן לזרוחכם כחטים:

יצאתם עלי בחרבות ובמקלות: ⁵³ ואהדי אצלכם יום
 יום בהיכל ולא שלחתם כי ייד ואלים זאת היא שעתכם
 דבר אשם באיש הזה: ⁵⁴ והם התאמזו לדבר מדריך
 הוא את העם בלמדו בכל יהודה החל מן הגליל ועד
 שלטן החשך: ⁵⁴ ויתפשו אותו יויליכחו ויביאו בית
 הכהן הגדול פטרוס הלק' אחריו מרחוק: ⁵⁵ ויהי כי
 עברו אש בתוך החצר ויישבו יהודו וישב נס פטרוס
 בתוכם: ⁵⁶ ותראהו השפהה ישוב גנד האור ותבט כו
 ותאמר נס זה היה עמו: ⁵⁷ ויכחש בו ויאמר אשה לא
 ידעתי: ⁵⁸ ואחרי מעט ראהו אדם אחר ויאמר נס
 אתה מהם ויאמר פטרוס לא אדם כי איןני: ⁵⁹ ואחרי
 שוע כי מימים רבים אזהה לראת אותו על כי שמע את
 ידעתינו: ⁶⁰ ואחרי מעט ראהו אדם אחר ויאמר נס
 עבר כשעה אחת קים איש אחר לאמר אמן נס זה
 היה עמו כי אף הוא גليلי: ⁶⁰ ויאמר פטרוס בן אדם
 לא ידעת מה אתה אמר והוא עದנו מדבר והתרכnal
 קרא: ⁶¹ ויפן האדון ויבט אל פטרוס ויזכר פטרוס את
 דבר האדון אשר דבר אליו כי בטרם יקרה התרנגול
 תכחש כי שלוש פעמים: ⁶² ויצא פטרוס החוצה וימר
 בבכי: ⁶³ והאנשים אשר אחזו את ישוע התעללו בו
 ויכחו: ⁶⁴ ויחפו את ראשו ויכחו על פניו וישאלדו
 לאמר הנבא מי הוא ההלם אויך: ⁶⁵ ועוד נודפים
 אחרים הרבו עליו: ⁶⁶ ובהתה הבקר נקחלו זקני העם
 והכהנים הגדולים והסופרים ויעלהו לפני הסנהדרין
 שליהם ויאמרו אתה הוא המשיח אמר לנו: ⁶⁷ ויאמר
 אליהם כי איןיך לכם לא תאמינו: ⁶⁸ וגם אם אשאל
 לא תשבו דבר ולא תשלחוני: ⁶⁹ אבל מעתה יהיה
 בן האדם ישב לימיון נברות האללים: ⁷⁰ ויאמרו
 כלם הכי אתה הוא בן האלים ויאמר אליהם אתם
 אמרתם כי אני הוא: ⁷¹ ויאמרו מה לנו עוד לבקש
 עדות הלא באנו שמעונה מפי:
23 ויקם כל קהלים יויליכחו אל פיטוס: ² ויחלו
 לדבר עליו שטנה לאמיר את זה מצאנו מסית את
 העם ומגע אותו מות מס אל הקיסר באמרו כי הוא
 מלך המשיח: ³ וישאלדו פיטוס לאמיר אתה הוא
 מלך היהודים ויען אותו ויאמר אתה אמרת: ⁴ ויאמר

לרצונם:²⁶ וכאשר הוליכו משם ויחזיקו באיש אחד הבא מן השדה ושמו שמעון איש קורני וישמו עליו את הצלב לשאת אחורי ישוע:²⁷ וילכו אחורי המון עם רב והמן נשים והנה ספרות ומקונות עליו:²⁸ ויפן ישוע ואמר אליהם בנות ירושלים אל תכינה עלי כי אם על נפשך בכינה ועל בנייכן:²⁹ כי תהה ומים באים ואמרו אשרי העקרות ואשרי המעים אשר לא ילדו והשדים אשר לא הינקו:³⁰ אז יחלו לאמר אל ההרים נפל עליון ואל הנבעות בסונו:³¹ כי אם יעשו כזאת בעץ חלח מה יעשה ביבש:³² וכן שנים אחרים אנשי בליעל מוצאים אותו למota:³³ ויהיו כאשר באו אל המקום הנקרה נלגלה ויצלבו אותו שם ואת אנשי הבלתי זה לימינו וזה לשמאלו:³⁴ ויאמר ישוע אבי סלח להם כי לא ידעו מה הם עושים ויחלקו בנדריו להם ויפלו גורל:³⁵ וזהעם עמד שם וראה וילענו לו השרים לאמר את אחרים הושיע יושע נא את נפשו אם הוא המשיח בחירות האלים:³⁶ ויהתלו בו אנשי הצבא ויגשו ויביאו לו חמץ:³⁷ ויאמרו אם אתה הוא מלך היהודים הושע את נפשך:³⁸ וכן מכתב היה ממלך לו בכתב יוני ורומי וערבי זה הוא מלך היהודים:³⁹ ואחד מאנשי הבלתי ה תלויים נדפו לאמר הלא אתה המשיח הושע את עצמך ואתנו:⁴⁰ ויען الآخر וניגר בו לאמר האין ירא את האלים בהיותך בעצם הענש הזה:⁴¹ והן אנחנו בו כמשפט כי לקחנו כפי מעשינו אבל זה לא עשה מזומה רע:⁴² ויאמר אל ישוע זכרני נא אדני בבאך במלכותך:⁴³ ויאמר אליו אמן אמר אני לך כי ביום תהי עמדין בנען:⁴⁴ ויהיו כשבה הששית והנה חשך על כל הארץ עד השעה התשיעית:⁴⁵ ויהשך המשם ותקרע פרכת ההיכל לשנים קרעים:⁴⁶ ויקרא ישוע בקהל נדול ויאמר אבי בידך אפקיד רוחיו ובאמרו זאת נפח נשוא:⁴⁷ וירא שר המאה את אשר נהיתה ויתן כבוד לאלים

24 ובאחד בשבת לפני עלות השחר באו אל הקבר ותביאינה את הסמים אשר הכינו ועמהן עוד אחרות: 2 וימצאו את האבן גוללה מן הקבר:³ ותבחנה פנימה ולא מצאו את גוית האדון ישוע:⁴ ויהי הנה נבוכה על הדבר הזה והנה שני אנשים עמדו עליהן ולבושיםם מזהירים:⁵ וויפל פחד עליהם ותקדנה אפים ארצתה ויאמרו אליהן מה תבקשנה את החי אצל המתים:⁶ איננו פה כיكم זכרנה את אשר דבר אלינו בעודם היותו בגוליל לאמר: כי צרייך בן האדם להمسר לידי אנשים חטאיהם ולהצלב ובים השלישי קום קיום:⁸ ותזכרנה את דבריו:⁹ ותשבנה מן הקבר ותגדנה את כל הדברים האלה לעשתי העשר ולכל الآחים:¹⁰ ומרים המנדלית ויוהנה ומרים אם יעקב והאחרות אשר עמהן הנה היו המדברות אל השליחים את הדברים האלה:¹¹ ויהיו דבריהם כדברי ריק בעיניהם ולא האמינו להן:¹² ופטרוס קם וירץ אל הקבר וישקף ולא ראה כי אם התכרייכים מנהיים שם וישב למקומו משתוום על הנהיה:¹³ והנה

שנים מהם היו הילכים בעם היום זה אל כפר נקודותיהם יחד: ³⁴ האמורים אכן קם האדון מן המתים והרחק מירושלים כששים ריס ושמו עמאוס: ¹⁴ והם ונראה אל שמעון: ³⁵ ויספרו גם הם את אשר נעשה להם בדרך ואיך היכירם בנצחית הלחתם: ³⁶ עודם מדברים בדברים האלה והוא ישוע עומד בתחום ויאמר אליהם שלום לכם: ³⁷ ומה חתו ונבעטו אתם: ³⁸ ועניהם נאחזו ולא כירחו: ³⁹ ויאמר אליהם מה המשמעות הדברים האלה אשר אתם נשאים וננתנים בהם ייחדו בדרך ובפנים זעפים: ⁴⁰ ויען האחד אשר שמו קלופס ויאמר אליו אתה לברך נר בירושלים ואינך יידע את הקורתה בה בימים אלה: ⁴¹ ויאמר אליהם ומה המשמעות יושע הנצרי אשר לו בשער עצמות כאשר אתם ראים שיש לך: ⁴² ואחרי אמרו את זאת הראה אתם את ידיו ואת רגליו: ⁴³ והם עוד לא האמינו משמה ותמה ויאמר אליהם הייש لكم פה דבר אכל: ⁴⁴ וויתנו לפניו חלק דג צלי ומעט צוף דברך: ⁴⁵ ויקח ויאכל לעניהם: ⁴⁶ ויאמר אליהם אלה הם הדברים אשר דברתי אליכם בעבר היווי ובנבאים ובתהלים: ⁴⁷ או פתח את לבכם להבין את כתובים: ⁴⁸ ויאמר אליהם כן כתוב וכן גמור אשר ענה המשיח ויקום מן המתים ביום השלישי: ⁴⁹ ואשר תקרא בשמו תשובה וסליחת החטאיהם בכל הגוים החל מירושלים: ⁵⁰ ואתם עדים בזאת: ⁵¹ והנני שולח عليיכם את הבטחת אבי ואתם שבו בעיר ירושלים עד כי תלבשו עוז ממרומים: ⁵² וויליכם מוחוץ לעיר עד בית היני וישא את ידיו ויברכם: ⁵³ ויהי בברכו אתם ויפרד מכם וינשא השמיימה: ⁵⁴ והם השתחו פניו חלק זו לדרכו: ⁵⁵ וופצרו בו לאמור ששה אנחנו כי עת ערב הגוע ונטה היום ויבא הביתה לשבת אתכם: ⁵⁶ ויהי כאשר הסב עמהם ויקח את הלחתם ויברך ויבצע וותן להם: ⁵⁷ ותפקחנה עניהם וכירחו והוא חמק עבר מעניהם: ⁵⁸ ויאמרו איש אל רעהו הלא היה בער לבכנו בקרבו אלינו בדרך ופתח לנו את הכתובים: ⁵⁹ ויקומו בשעה ההיא וישבו ירושלים וימצאו את עשתי העשר ואת אשר אתם

עומד אשר לא ידעתם אותו: 27 והוא הבא אחריו אשר היה לפני ואני נקלתי מהתיר שרוק נעליו: 28 זאת הייתה בבית עברה מעבר לירדן מקום אשר יוחנן מטביל שם: 29 ויהי ממהרת וירא יוחנן את ישוע באליו ויאמר הנה שהאללים הנשא חמתה העולם: 30 וזה הוא אשר אמרתי עליו אחורי בא איש אשר היה לפניו כי קדם לי היה: 31 ואני לא ידעתו כי אם בעבר גילה בישראל באתי אוי ליטבל במים: 32 ויעיד יוחנן ויאמר חוויתי הרוח כדמות יהוה ירדה משמים ותנה עלינו: 33 ואני לא ידעתו אולם השלח אותי ליטבל בימים והוא אמר אליו את אשר תראה הרוח ירדה וננה עליו הנה זה הוא אשר יטבל ברוח הקודש: 34 ואני ראייתו ואעידה כי זה הוא בן האללים: 35 ויהי ממהרת יוסף יוחנן ויעד וشنום מתלמידיו עמו: 36 ויבט אל ישוע והוא מתהלך ויאמר הנה שהאללים: 37 ובשני תלמידיו שמעו את דבריו וילכו אליו ישוע: 38 ובין שוע אחריו וירא אתם הילכים אחורי ויאמר אליהם מה תבקשו ויאמרו אליו רבינו פרושו מורי איפה תלין: 39 ויאמר אליהם באו וראו ויבאו ויראו את מקום מלונו ושיבו עמו ביום ההוא והעת כשעה העשירית: 40 ואחד מן השנים אשר שמעו מאות יוחנן ולהלכו אחורי הוא אנדריו אחיו שמעון פטרוס: 41 והוא פנס בראשונה את שמעון אחיו ויאמר אליו את המשיח מצאנו אשר תרגומו כריסוס: 42 וויליכחו אל ישוע ויהי כהבית אליו ישוע ויאמר שמעון בן יהוחה לך קרא כיפא אשר תרגומו פטרוס: 43 ויהי ממהרת וויאל אליו לך אחרי: הנגילה וימצא את פילפוס ויאמר אליו לך אחרי: 44 ופילפוס היה מבית צידה עיר אנדריו ופטרוס: 45 ויפגע פילפוס את נתנאאל ויאמר אליו מצאנו אותו אשר כתוב משה בספר התורה והנביאים את ישוע בן יוסף מנצרת: 46 ויאמר אליו נתנאאל המנצרת תצא לנו טוביה ויאמר אליו בא וראה: 47 וירא ישוע את נתנאאל

1 בראשית היה הדבר והדבר היה את האלהים ואלהים היה הדבר: 2 והוא היה בראשית אצל האלהים: 3 הכל נהיה על ידו ומבלעדיו לא נהיה כל אשר נהיה: 4 בו היו חיים והחמים היו אור בני האדים: 5 והאור בחשך זרח והחשך לא השינו: 6 ויהי איש שלוח מאת האלהים ושמו יוחנן: 7 והוא בא לעדות להעיר על האור למען יאמינו כלם על ידו: 8 והוא לא היה האור כי אם להעיר על האור: 9 האור האמתי המאיר לכל אדם היה בא אל העולם: 10 בעולם היה ועל ידו נהיה העולם והעולם לא הכירו: 11 והוא בא אל אשר לו ואשר מהה לו לא קיבלם אותו נתן זו למו להיות בנים לאלהים המאמינים בשם: 12 אשר לא מדם ולא מהפץ הבשר אף לא מהפץ נבר כי אם מאלהים נולדו: 14 והדבר נהיה בשר וישבן בתוכנו ונחזה תפארתו תפארת בן יחיד לאביו רב חסד ואמת: 15 ויהנן מעד עליו הבא אחורי היה לומר הנה זה הוא אשר אמרתי עליו הבא אחורי היה לפניו כי קדם לי היה: 16 וממלואו לקחנו כלנו חסד על חסד: 17 כי התורה נתנה ביד משה והחסד והאמת בא על ידי ישוע המשיח: 18 את האלהים לא ראה איש מעולם הבן היחיד אשר בחיק האב הוא הודיע: 19 וזאת היא עדות יוחנן בשליח היהודים מירושלים כהנים ולויים לשאל אותו מי אתה: 20 ויהוד ולא כחש וירדה לאמר אני איני המשיח: 21 וישראלו אותו מי אפוא אתה אתה אלהו ויאמר איני איני אתה הנביא ויען לא: 22 ויאמרו אליו מי זה אתה למען נשב לשלחינו דבר מה התאמר עלייך: 23 ויאמר אני קול קורא במדבר פנו דרך יהוה כאשר דבר ישביעו הנביא: 24 והמשלחים היו מן הפרוושים: 25 וישראלו אליו מדורע אפוא מטביל אתה אם איןך המשיח או אליה או הנביא: 26 ויען אתם יוחנן ויאמר אני מטביל במים ובחוכם

בָּא לְקַרְאָתוֹ וַיֹּאמֶר עַלְיוֹ הַנָּה בְּאָמוֹת בֶּן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
אֵין בְּרוּמִיה: ⁴⁶ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נָתַנְךָל מֵאֵין יַדְעָתְנוּ וַיַּעֲשֵׂנִי
יְשֻׁעָה וַיֹּאמֶר לוֹ בְּطֻרְם קָרָא לְךָ פְּלִפּוֹס בְּהִוּתְךָ תַּחַת
הַחֲנָה אֲנָכִי רַאֲתִיךְ: ⁴⁷ וַיַּעֲשֵׂנִי נָתַנְךָל וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים רַבִּי
אֲתָּה בָּן אֱלֹהִים אַתָּה הַוָּא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: ⁴⁸ וַיַּעֲשֵׂנִי יְשֻׁעָה
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים עַל אֶמְרֵי לְךָ כִּי תַּחַת הַחֲנָה רַאֲתִיךְ
הַאמְנָת הַנָּה נְדֻלוֹת מַאֲלָה תְּرָא: ⁴⁹ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
אָמֵן אֲנִי אָמַר לְכֶם מַעַתָּה תְּרָא הַשְׁמִים נְפָתְחִים
וּמְלָאֵיכֶם אֱלֹהִים עָלִים וַיַּרְדֵּם עַל בֶּן אֱלֹהִים:

2 **וּבַיּוֹם הַשְׁלִישִׁי** הִיְתָה חֲתָנָה בְּקִנְאָה אֲשֶׁר בְּגַלְיל
וְאֵם יְשֻׁעָה הִיְתָה שֵׁם: ² וַיַּשְׁוע וְתַלְמִידִיו הִיְוּ נִמְמָרִים
קְרוֹאִים אֶל הַחֲתָנָה: ³ וַיַּחֲסַר הַיּוֹן וְתַאֲמֵר אָם יְשֻׁעָה
אֱלֹהִי יְיַזְרֵר אֲלֵיכֶם: ⁴ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְשֻׁעָה מֵהִי וְלֹךְ
אֲשֶׁר עַתְּ עָדֵין לְאָבָה: ⁵ וַיֹּאמֶר אָמַר אֶל הַמְשְׁרָתִים
כָּל אֲשֶׁר יֹאמֶר לְכֶם תַּעֲשוּ: ⁶ וַיַּהַגֵּה שֶׁהָיָה כְּדֵי אַבָּן
עֲרוֹכוֹת שֶׁמֶן כְּמִשְׁפָט הַיְהוּדִים לְטַהֲרָתְם שְׁתִים או
שְׁלִשִּׁים יְכִיל כָּל אֶחָד: ⁷ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְשֻׁעָה
מַלְאָוֹ לְכֶם הַכְּדִים מִים וַיַּמְלָאוּם עַד לְמַעַלָּה: ⁸ וַיֹּאמֶר
שָׁאָבוּ נָא וְהַבְּיאוּ אֶל רַב הַמִּסְבָּה וְיַבְיאוּוּ: ⁹ וַיַּעֲטַעַם רַב
הַמִּסְבָּה אֶת הַמִּים אֲשֶׁר נַהֲפֹכוּ לַיְן וְלֹא יְדַע מַאֲنָן הוּא
וְאָולָם הַמְשְׁרָתִים אֲשֶׁר שָׁאָבוּ אֶת הַמִּים יַדְעַו וַיַּקְרָא
רַב הַמִּסְבָּה אֶל הַחֲתָנָה: ¹⁰ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְתִן
בְּרָאשׁוֹנָה אֶת הַיּוֹן הַטוֹּב וְכָאֵשׁ יַשְׁכְּרוּ יְתִן לְהָם אֶת
הַגְּרוּעָה וְאֶת צְפַנְתְּהִי הַיּוֹן הַטוֹּב עַד עַתָּה: ¹¹ זֶה
הַחֲנָה אֲשֶׁר עַתְּ עָדֵין הַבְּשָׂר בְּשָׂר הַגְּלִיל גְּלָלה
אֲתָּה כְּבָדוֹ וַיֹּאמֶנוּ בְּתוֹלְמִידִיו: ¹² וַיַּהַי אָחָר כֵּן וַיַּרְדֵּ
אַל כְּפָר נָחָם וְאָמַר וְאָחִיו וְתַלְמִידִיו וְלֹא אַרְכֵי מַיִם
שְׁבָתָם שֵׁם: ¹³ וַיַּקְרְבּוּ יְמִי חָנָן הַפְּסָח אֲשֶׁר לְיִהוּדִים
וַיַּעַל יְשֻׁעָה יְרוּשָׁלָם: ¹⁴ וַיַּמְצָא בַּמִּקְדָּשׁ מִכְרֵי בָּקָר
וְצָאן וּבְנִי יְוָנה וְאֶת מַחְלִיפִי כָּסֶף יְשִׁבָּם שֵׁם: ¹⁵ וַיַּחַק
חֲבָלִים וַיַּעֲבֹתָם לְשׁוֹט וַיַּגְּרַשׁ כָּלָם מִן הַמִּקְדָּשׁ וְאֶת
הַצָּאן וְאֶת הַבָּקָר וַיַּפְּרֹר אֶת מִעוֹת הַשְּׁלָחִים וַיַּהַפֵּךְ

3 **וַיַּהַי** אִישׁ אֶחָד בְּתוֹךְ הַפְּרֹוֹשִׁים וְשָׁמוֹ נִקְדִּימָנוּ
שֶׁר לְיִהוּדִים: ² וַיַּבְאֵל יְשֻׁעָה לִילָה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
רַבִּי יַדְעָנוּ כִּי אַתָּה מִוְרָה מִאֵת אֱלֹהִים בְּאָתָה כִּי לָא
יָכֹל אִישׁ לְעַשּׂוֹת הַתְּהוֹת אֲשֶׁר יַעֲשֵׂה בְּלֹתָיו אֶם
הַאֲלָהִים עָמוֹ: ³ וַיַּעֲשֵׂנִי יְשֻׁעָה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אָמֵן אֲנִי
אֶמְרֵךְ אֶל אֶסְמָלָא וְלֹא יָכֹל אִישׁ מִלְמָעָלָה לְאָזְנָה וַיַּכְלֵל
לְרָאָתָה אֶל אֶתְכָּלָהִים: ⁴ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נִקְדִּימָנוּ אֵיךְ יָלֵד
אַדְם וְהַוָּא זָקָן הַכִּי שׁוֹב אֶל בְּטַן אָמוֹ וַיַּלְדֵּד:
⁵ וַיַּעֲשֵׂנִי יְשֻׁעָה אָמֵן אֲנִי אָמַר לְךָ אֶסְמָלָא וְלֹא יָלֵד אִישׁ
מִן הַמִּים וְהַרוּחַ לְאָזְנָה וַיַּכְלֵל לְבָוא אֶל מִלְכֹות הַאֲלָהִים:
⁶ הַנּוֹלֵד מִן הַבָּשָׂר בְּשָׂר הַוָּא וַיַּנּוֹלֵד מִן הַרוּחַ רֹוח
הַוָּא: ⁷ אֶל תַּחַתָּה עַל אֶמְרֵי לְךָ כִּי עַלְיכֶם לְהַגְּלֵד
מִלְמָעָלָה: ⁸ הַרוּחַ בְּאָשָׁר יַחֲפֵץ שֵׁם הַוָּא נִשְׁבֵּר וְאֶת
תַּשְׁמַע אֶת קְולֵוֹ אֶיךָ לֹא תַּדְעַ מֵאֵין בָּא וְאֶתְהָ הַוָּא הַוָּלֵד
כִּן כִּל הַנּוֹלֵד מִן הַרוּחַ: ⁹ וַיַּעֲשֵׂנִי נִקְדִּימָנוּ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
אַיְכָה תַּהֲיוֹת כֹּאֲתָה: ¹⁰ וַיַּעֲשֵׂנִי יְשֻׁעָה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים רַבִּן
יִשְׂרָאֵל אַתָּה וְזֹאת לְאִידָתָה: ¹¹ אָמֵן אֲמֵן אֲנִי אָמַר לְךָ
כִּי אַתָּה אֲשֶׁר יַדְעָנוּ נְדָבָר וְאֶת אֲשֶׁר דָּרַיָנוּ נְעִיר וְאֶת

לא תקבלו עדותנו: ³³ אם אמרתוי אליכם דברי הארץ
ויאניכם מאמינים אך האמינו באמרי אליכם דברי
הسمים: ³⁴ וऐש לא עליה השמיימה בלתי אם אשר
ירד מן השמים בן האדם אשר הוא בשם: ³⁵ וכאשר
הגביה משה את הנחש במדבר בן צרייך בן האדם
לדגשא: ³⁶ למען לא יאבך כל המאמין בו כי אם יהיה
חיי עולמים: ³⁷ כי ככה אהב האלים את
כל המאמין בו כי אם יהיה חי עולמים: ³⁸ כי המאמין בו
העולם עד אשר נתן את בנו את יהודו למען לא יאבך
כל הימים בו כי אם יהיה חי עולמים: ³⁹ כי המאמין
באל הרים לא שלח את בנו אל העולם לדין את
העולם כי אם למען יושע בו העולם: ⁴⁰ כי המאמין בו
לא ידין ואשר לא יאמין בו כבר נדון כי לא האמין
בשם בן האלים היחיד: ⁴¹ וזה הוא הדין כי האור
בא אל העולם ובני האדם אהבו החשך מן האור כי
רעים מעשיהם: ⁴² כי כל فعل עולה ישנא את האור
ולא יבא לאור פן יוכחו מעשיו: ⁴³ אבל עשה האמת
יבא לאור למען גנוו מעשיו כי נעשה באלהום: ⁴⁴ וכי
אחרי הדברים האלה יבואו יושע ותלמידיו אל ארץ
יהוד ויגר שם עמם ויטבל: ⁴⁵ וגם יותנן היה טבל
בעינוי קרוב לשלם כי שמה מים לרבי ויבאו ויטבלו:
כי עוד לא נתן יהונן אל בית הסהר: ⁴⁶ וכי ריב
בין תלמידי יהונן ובין היהודים על דבר הטהרה:
ויבאו אל יהונן ויאמרו אליו רבי איש אשר היה
עמרק עבר הירדן ואשר העידת לו הנה טבל וכולם
באים אליו: ⁴⁷ וויען יהונן לא יוכל איש לחתת דבר
בלתי אם נתן לו מן השמים: ⁴⁸ ואתם עדי כי אמרתוי
אנכי איני המשיח רק שלוח אני לפניו: ⁴⁹ אשר לו
הכליה הוא החתן ורע החתן העמד ושמע אותו שמו
ישמה לכול החתן הנה שמחתי זאת עתה שלמה:
הוא ינדל הלוך ונndl ואני אחסר הלויך וחס/or:
הבא ממעל נעלחה על כל ואשר מארץ מארץ הוא
ומארץ ידבר הבא משמים נעלחה על כל: ⁵⁰ זאת אשר

ישכן עליו: (aiōnios g166, aiōnios g166)

4 ויהי כאשר נודע לאדון כי שמעו הפרושים
אשר ישוע העמיד והטביל תלמידים הרבה מיויתן:
2 ואולם ישוע הוא לא בטביל כי אם תלמידיו: ³ ויעזב
את ארץ יהודה וילך שנית הנילדה: ⁴ ויהי לו לעבר
בארץ שמרון: ⁵ ויבא לעיר מערבי שמרון ושם סוכר
היא ממול חלקת השדה אשר נתנה יעקב לבנו לוסף:
6 ושם באר יעקב ויושע היה עף מן הדרך וישב לו
על הבאר והעת כשעה הששית: ⁷ ותבאasha משמרון
לשאב מים ויאמר אליה ישוע תני נא לי לשותה: ⁸ כי
תלמידיו הלכו העירה לknوت אכל: ⁹ ותאמר אליו
הasha השמרונית הן יהודית אתה ואיככה תשאל ממנה
לשנות ואנכי האש שמרונית כי לא יתערבו היהודים
עם השמרונים: ¹⁰ וויען ישוע ויאמר אליה לו ידעת את
מוחת האלים וממי הוא אמר לך תני נא לי לשותה כי
עתה שאלת ממנה ונתן לך מים חיים: ¹¹ ותאמר אליו
הasha אדרני הן אין לך כדי לשאב בו והבאר עמוקה
ומאיין לך אפוא מים חיים: ¹² אתה גדול מיעקב
אבלינו אשר נתן לנו את הבאר הזאת וישת ממנה הוא
ובני ובעירו: ¹³ וויען ישוע ויאמר אליה כל השטה מן
הימים האלה ישב ויזכרא: ¹⁴ ואשר ישתה מן הימים
אשר אנכי נתן לו לא יצמא לעולם כי הימים אשר אתן
לו יהיו בקרבו למקור מים נבעים לחיה העולמים:
הנה לשאב: ¹⁵ ויאמר אלהו ישוע לכיו וקדאי לאיש

ושובי הלום: **כ** ותען האשה והאמור אין לי איש ויאמר אליה ישוע כן דברת אין לי אש: **18** כי בעלים המשא עמלו ואתם נכנסתם בעמלם: **39** ויאמינו בו שמרנים רבים מן העיר היהיא על דבר האשה אשר העידה אשר דברת: **19** והאמור אליו האשה אדני ראה אנכי כי נביא אתה: **20** אבותינו השתווה בהר הזה ואתם אמרים כי ירושלים היא המקומ הנכחר להשתחוות ימיים: **41** ו עוד רבים מהמה האמינו בו בעבור דבריו: **42** ויאמרו אל האשה מעתה לא בעבור מאמרך נאמין כי באוניינו שמענו ונדע כי אמנים וזה הוא המשיחמושיע העולם: **43** ויהי מקץ שני הימים ויצא משם לлечת הנילאה: **44** כי הוא ישוע העיר כי נביא בארץ מולדתו איננו נכבד: **45** ויהו הוא בארץ הניליאו ואספהו אנשים הניליאו כי רוא את כל אשר עשה בירושלים ביום החג כי נם הם עללו לחג את החג: **46** ויבא ישוע עוד הפעם אל קנה אשר בניליאו מקום שמו המים ליין ואיש היה מעבר המלך ובנו חלה בכפר נחום: **47** ויהי בשםינו כהאו יגיד לנו את כל: **26** ויאמר אליה ישוע אני הוא המדבר לך: **27** ויהו הוא מדבר ככה ותלמידיו בא וייתמהו על דבריו עם אשה אך לא אמר לו איש מה זה תשאל או מה תדבר עמה: **28** ותעזוב האשה את כדה ותליך העירה ותאמר אל האנשים: **29** באו וויתמהו על דברי עם אשר לך בנד בטרם ימות בני: **50** ויאמר אליו האיש אשר מעבר המלך אדני רדה נא כי והאיש האמין לדבר אשר דבר לך ישוע ולך: **51** ויהי ברדתו ויפגעו בו עבדיו ויבשרו אותו כי חי בנו: **52** וידרש מאתם את השעה אשר בה רוח לו ויאמרו אליו תמול בשעה השביעית עזבתו הקדחת: **53** וידע אביהו כי היהת השעה אשר דבר לו ישוע בנק חי ויאמן הוא וכל ביתו: **54** זה הוא האות השני אשר עשה ישוע בבא מיהודה לארץ הניליאו:

5 אחר הדברים האלה היה חן ליהודים ויעל ישוע ירושלים: **2** ובירושלים ברכיה קרובה לשער הצאן ושם בלשון עברית בית חסדא ולה חמישה אלמים: **3** שמה שכבו חולים ועורם ופסחים ויבשי כה לרבות מה מוחלים לתנועת המים: **4** כי מלאך

שליחתי אתכם לתקן את אשר לא עמלתם בו ואחרים אליו ישוע כן דברת אין לי אש: **18** כי בעלים המשא היו לך ואשר לך עתה איןנו בעלך לך אמרת הדבר כי נביא אתה: **20** אבותינו השתווה בהר הזה ואתם אמרים כי ירושלים היא המקומ הנכחר להשתחוות שמה: **21** ויאמר אליה ישוע אשר האמינו לי כי תבוא שעה אשר לא בהר הזה אף לא בירושלים תשתווה לאב: **22** אתם משתחווים אל אשר ידענו כי היושעה מן היהודים משתחווים אל אשר ידענו כי היושעה מן היהודים היא: **23** אולם תבוא שעה ועתה דיא אשר עבדי אל האממים ישתחוו לאב ברוח ובאמת כי משתחווים כאלה חפץ האב: **24** האלהים רוח הוא והמשחווים לו צרייכים להשתחוות ברוח ובאמת: **25** והאמור אליו האשיה ידעת כי יבא המשיח הנקרא כריסטוס הוא האשיה ישבת רוחו והמשחווים מה זה תשאל או מה תדבר עמה: **28** ותעזוב האשיה את כדה ותליך העירה ותאמר אל האנשים: **29** באו וויתמהו על דברי עם אשר לך בנד בטרם יבא וראו איש אשר הניד לי כי כל אשר עשית כי זה הוא המשיח: **30** ויצאו מן העיר ויבאו אליו: **31** טרם יבאו תלמידיו בקשׁו ממנו לאמרأكل נא אדני: **32** ויאמר אליהם יש לי אכל לאכל אשר אתם לא ידעתם: **33** ויאמרו התלמידים איש אל רעהו וכי הביא לו איש לאכל: **34** ויאמר אליהם ישוע מאכלוי הוא לעשות רצון שלחי ולחשלים מעשיהם: **35** הלא אתם תאמרו כי עוד ארבעה חדשים והקציר בא הנה אני אמר לכם שאו עיניכם וראו בשדות כי כבר הלבינו לךצריך: **36** והקוצר יכח שכרו ויאסף תבואה לחבי עולמים למען ישמכו יחדרו גם הזרע גם הקוצר: **(g166) aiōnios**

37 כי בזאת אמרת המshall כי זה זרע ואחר יקצר: **38** אני

ירד במוועדו אל הברכה וירעש את מימה והיה הירך
 ראשון אל תוכה אחריו התגעוו המים הוא נרפא מכל
 מחלה אשר דבקה בו: ²⁴ ואיש היה שם אשר חלה חליו
 זה שלשים ומשנה שנה: ²⁵ וירא אותו ישוע שכוב וידע
 כי ארכו לו ימי חליו ויאמר אליו התחפץ להרפא:
²⁶ ווין החולה אדני אין אישathy אשר ישילכני בהרעה
 הימים אל הברכה ובטרם באו וירד אחר לפני:
²⁷ ויאמר אליו ישוע קום שא את משכבר והתהלך:
 וכrangle שב האיש לאיתנו וישא את משכבו ויתהלך
 והיום ההוא יום שבת היה: ²⁸ ויאמרו היהודים אל
 האיש הנרפא שבת היום אסור לך לשאת את משכבר:
²⁹ ווין אמר האיש אשר חולימי הוא אמר אליו
 שהאת משכבר והתהלך: ³⁰ ושאלתו מי זה האיש
 אשר אמר לך שא את משכבר והתהלך: ³¹ והנרפא
 לא ידע מי הוא כי סר ישוע וילך בהיות המן רב
 במקום ההוא: ³² ויהי אחרי כן וימצאו ישוע בבית
 המקדש ויאמר אליו הנה נרפא לך אל תוסיף לחטא
 פני תהא לך רעה נדילה מזאת: ³³ וילך האיש
 וינגד ליהודים כי ישוע והוא שברובם רודף
 רדרפו היהודים את ישוע ויבקש המתו על כי עשה
 cosaת בשבת: ³⁴ ווין אמר ישוע אבי פעל עד עתה ונמ
 אנכי פועל: ³⁵ אז יוסיפו היהודים לבקש את נפשו כי
 מלבד אשר חלلة השבת עוד אמר כי אלהים
 הוא אביו וידמה לאלהים: ³⁶ ווין ישוע ויאמר אליו
 אמן אני אמר לכם לא יוכל הבן לעשות דבר
 מנפשו בalthי את אשר יראה את אביו עשה כי את אשר
 הבן ומראה אותו כל אשר יעשה ועוד מעשים נדלים
 מלאה יראהו למען תחתמו: ³⁷ כי האב אהב את
 היה את המותים כן גם הבן יהיה את אשר יחפץ:
 הנה באתי בשם אבי ולא קיבלתם אותו ואם יבא אחר
 בשם עצמו אותו תקבלו: ³⁸ איך תוכלם להאמין אתם
 למען יכבדו כלם את הבן כאשר יכבדו את האב:
 עליו: ³⁹ ואתם אינכם אביהם לבא אליו
 אינכם מאמינים לשולחו: ⁴⁰ ודרשו בכתביהם אשר
 חחשבו שיש לכם חייו עולמים בהם והמה המעדים
 עליכם ⁴¹ לא אקח כבוד בני אדם: ⁴² אכן
 ל להיות לכם חיים: ⁴³ כי אין אהבת אלהים בקרבכם:
 ידעתו אתם כי אין אהבת אלהים בקרבכם: ⁴⁴ אכן
 הנה באתי בשם אבי ולא קיבלתם אותו ואם יבא אחר
 בשם עצמו אותו תקבלו: ⁴⁵ איך תוכלם להאמין אתם
 למען יכבדו כלם את הבן כאשר יכבדו את האב:
 ג'ון

האללים היחיד לא תבקשו : 45 אל החשבוי כי אני
אתען עליכם לפני אבי משה והוא הטען עליכם אשר
לו תיחלו : 46 כי לו האמנתם למשה נם לי תאמינו כי
הוא כתב עלי : 47 ואם לכחביו איןכם מאמינים איך
לדברי תאמינו :

6 ויהי אחריו כן ויצא ישוע אל עבר ים הגליל
אשר לטיבריה : 2 וילכו אחריו המון עם רב כי ראו
אותהיו אשר עשה עם החולמים : 3 ויעל ישוע על ההר
וישב שם הוא ותלמידיו : 4 ומי הפסח חג היהודים
קרבו לבואו : 5 ווישוע את עיניו וירא עם רב בא
אליו ויאמר אל פילופוס מאי נקנה להם להם לאכל :
6 ואך למען נסות אותו פילופוס לחם מתחים דינור לא ימצא
יעשה : 7 ויען אותו פילופוס לחם מתחים דינור לא ימצא
לهم לקחת לו איש איש מעת : 8 ויאמר אליו אחד
מתלמידיו אנדרי אחיו שמעון פטרוס : 9 יש פה נער
אשר לו חמישה ככרות לחם שעירים ושני דנים אך אלה
מה מה להעם רב כזה : 10 ויאמר ישוע צו את העם
לשכת ארץ וירק דשא לרבע היה במקום ההוא וישבו
לארץ כחמשת אלף איש במספר : 11 ויקח ישוע את
ככרות הלחם ויברך ויתן לתלמידיו והתלמידים
אל המسبים וככה נם הדנים אותן נפשם : 12 ויהי
כאשר שבעו ויאמר אל תלמידיו אספו את פתחוי לחם
הנותרים למען לא יאביד מואמה : 13 ויאספו וימלאו
שנים עשר סלים בפתחוי חמש ככרות לחם השערדים
הזה אורחים לאכליהם : 14 ויהי כראות האנשים את האות
זהה אשר עשה ישוע ויאמרו הנה זה הוא באמת הנביא
הבא לעולם : 15 וידע ישוע כי יבוא ויופשחו להמלך
אותו וימלט עוד הפעם אל ההר הוא בלבדו : 16 ויהי
בערב וירבד תלמידיו אל הים ויבאו באניה ויעברו
אל עבר הים אל כפר נחום : 17 ויכס אתם החשך
וישוע לא בא אליהם : 18 ויסעד הים כי רוח נדולה
מושבת : 19 והם חתרו במשוטיהם בדרך עשרים וחמש

החזקה: 38 כי ירדתי מן השמיים לא לעשות רצוני כי
אם רצון שלחי: 39 וזה רצון האב שלחני כי כל
אשר נתן לי לא יאבד לי כי אם אקיינו ביום האחרון:
וזה רצון שלחי אשר כל הראה את הבן ומאמין
בו יהיו לו חיי עולמים ואני אקיינו ביום האחרון:
וילנו עליו היהודים על אמרו אני 41 (g166)
הוא הלוחם הירד מן השמיים: 42 ויאמרו הלא זה הוא
ישוע בן יוסף אשר אנחנו ידעים את אביו ואת אמו
ואיך יאמר מן השמיים באתי: 43 ויען ישוע ויאמר
אליהם אל תלינו איש אל רעהו: 44 לא יוכל איש
לובא אליו בלתי אם ימשכהו אבי אשר שלתני ואני
אקיינו ביום האחרון: 45 הלא כתוב בנבאים וכל
בניך למודי יהוה לנו כל אשר שמע מון האב ולמד
יבא אליו: 46 לא כאלו ראה איש את האב בלתי הבא
מאת האלים הוא ראה את האלים: 47 אמן אמן
אני אמר לכם המאמין בלו חיי עולמים: 48 (g166) (g166)
אנכי הוא לחם החיים: 49 אבותיכםأكلו את המן
במדבר וימחו: 50 זה הוא הלוחם הירד מן השמיים
למען יאכל איש ממנה ולא ימות: 51 אנכי הלוחם חי
הירד מן השמיים איש כי יאכל מן הלוחם הזה יהיה
לעולם והלחם אשר אתנו הוא בשרי אשר אני נתן
משנים העשר:

7 אחרי הדברים האלה הלק ישוע בארץ הגליל
הLOCK ועובד כי לא אבה להתחלק ביהודה על אשר
בקשו היהודים להרנו: 2 ויקרב חן היהודים הוא
חן הסוכות: 3 ויאמרו אליו אחיו קום ולך מזה ארצה
יהודה למען יראו נס תלמידיך את המעשים אשר
אתה עשה: 4 כי לא יעשה איש דבר בסתר והוא
חפץ להתרשם לכך אם אתה עשה כאלת הגליה אל
העולם: 5 כי אחיו גם הם לא האמינו בו: 6 ויאמר
אליהם ישוע עתי לא באה עד עתה ועתכם תמיד
ונכוна: 7 לא יוכל העולם לשנוא אתכם ואתי ישנא
באשר אני מעיד עליו כי רעים מעליו: 8 עלו אתם

بعد חיי העולם: 52 (g165) (g166) ויתוכחו היהודים איש
עם רעהו לאמר איך יכול זה להת לבנו את בשרו
לאכל: 53 ויאמר אליהם ישוע אמן אמן אני אמר לכם
אם לא תאכלו את בשר בן האדם ושתיותם את דמו
אין לכם חיים בקרבתם: 54 האכל את بشרי והשתה
את דמי יש לו חיי עולמים ואני אקיינו ביום האחרון:
כי בשורי באמת הוא מאכל ודמי באמת 55 (g166)
הוא משקה: 56 האכל את בשרי ושתה את דמי הוא
ילין כי ואני בו: 57 כאשר שלחני האב חי ואני
חי בandal אביכן האכל את נס הוא יהיה בנגלי:
זה הוא הלוחם הירד מן השמיים לא כאשר אכלו 58

להנ את ההן אני לא עלה אל החג הזה כי עת לא מלה עד עתה: ⁹ נזאת דבר ושב בניל: ¹⁰ ויהי כאשר עלו אחיו לרגל ויעל נם הוא לא בנלי כי אם כמסחר: ¹¹ והיהודים בקשנו בחג ויאמרו איה הוא: ¹² ותהי תלונה רבה על ארחותו בתוך העם אלה אמרו טוב הוא ואלה אמרו לא כי מתעה הוא את העם: ¹³ אך אין איש מדבר עליו בנלי מפני יראת היהודים: ¹⁴ ויהי בחציימי החג עליה ישוע אל המקדש וילמד: ¹⁵ ויתמהו היהודים ויאמרו איך ידע זה ספר והוא לא למד: ¹⁶ ויען אתם ישוע ויאמר לךו לא שלוי הוא כי אם לא אשר שלחני: ¹⁷ הדיש החפץ לעשות רצונו ידע לךו אם מאות אליהם הוא ואם מנפשי אדרבר: ¹⁸ המדבר מנפשי כבוד עצמו יבקש אבל המבוקש כבוד שלחו נאמן הוא ואין עולתה בו: ¹⁹ הלא משה נתן לכם את התורה ואין איש מכם שעשה התורה מודיע תבקשו להרני: ²⁰ ויען העם ויאמר שד בקרבך מי מבקש להרנכ: ²¹ ויען ישוע ויאמר להם פעלת אחת בעליך ובכלכם עליה חתמה: ²² משה נתן לכם חמילה אך לא ממשה היא כי אם מן האבות וביום השבת תמול כל זכר: ²³ ועתה אם ימול זכר בשבת למען אשר לא תופר תורה משה מה תקצפו עלי כי רפאתו איש כלו בשבת: ²⁴ אל תשפטו למראה עין כי אם משפט צדק שפטו: ²⁵ ויאמרו אנשים מישבי ירושלים הלא וזה הוא אשר בקשׁו להמית: ²⁶ והנה הוא דבר בנלי ולא יגידרו בו האף אמם ידעו ראשינו כי באמת זה הוא המשיח: ²⁷ אך זאת ידענו מאין הוא וכאשר יבוא המשיח לא ידע איש מי זה הוא: ²⁸ אז קרא ישוע במקדש וילמד לומר הן ידעתם אתוי אף ידעתם מאיין אני ומנפשי לא באתי אבן יש אמרות אשר שלחני ואתו לא ידעתם: ²⁹ ואני ידעתו כי מאתו אני והוא שלחני: ³⁰ ויבקשו לתפשו ואיש לא שלח בו ייד כי לא בא עתו: ³¹ ורביהם

וראה כי לא קם נביא מן הגליל:³⁵ וילכו איש איש
לביתו:

בבית האוצר במלדו במקדש ולא תפשו איש כי לא
בא עתו: ²¹ ו יוסף ישוע אומר אליהם אני הולך מזה
ותבקשו ובחטאכם תמותו אל אשר אני הולך שמה
אתם לא תוכלו לבוא: ²² ו אמרו היהודים הemat
ימית את נפשו כי אמר אל אשר אני הולך שמה אתם
לא תוכלו לבוא: ²³ ו אמר אליהם אתם הנכם מן
הטהרונים ואני מן העליונים אתם מן העולם הזה ואני
אני מן העולם הזה: ²⁴ لكن אמרתי אליכם כי תמותו
בחטאיכם כי אם לא תאמינו כי אני הוא בחטאיכם
תמותו: ²⁵ ו אמרו אליו מי זה אתה ויאמר אליהם
ישוע מה שמו מראש דברתי אליכם: ²⁶ רבות עמי^{165g}
לדבר ולשפט עליכם אכן שלחי נאמן הוא ואשר
שמעתי מitto אמי אני מדבר אל העולם: ²⁷ והם לא
התבוננו כי על האב אמר אליהם: ²⁸ אז אמר להם
ישוע בעת תנשאו את בן האדם וידעתם כי אני הוא
וכי איני עשה דבר מנפשי כי אם כאשר למני אבי
אללה אדרבר: ²⁹ ואשר שלח אליו הוא עמדי האב לא
עובני לבדך כי את חטוב בעניי אני עשה תמיד:
ויהי בדברו זאת ויאמין בו רביכם: ³¹ ויאמר ישוע
אל היהודים המאמינים בו אם תעמדו בדרכי באמות
תלמידיך אתם: ³² וידעתם את האמת והאמת תשימכם
לבני חורין: ³³ ויענו אותו זרע אברהם נחנו ומעולם
לא היינו לאייש לעבדים איכח תאמר בני חורין תהיו:
ויען אתם ישוע אמן אמן אני אמר לכם כל עשה חטא
עבד החטא הוא: ³⁵ וזה עברך לא ישבן בבית לעולם
הבן ישבן לעולם: ³⁶ (ויאן) לבן אם הבן יעשה
אתכם בני חורין חופשיים באמות תהיו: ³⁷ ידעתי כי
זרע אברהם אתם אבל אתם מבקשים להמיתני כי
דברי לא יכנן בתוככם: ³⁸ אני מדבר את אשר רأיתי
אצל אבי ואתם עשים את אשר רأיתם אצל אליכם:
ויענו ויאמרו אליו אבינו הו Abram ויאמר אליהם
ישוע אלו היוites בני אברהם כמעשי אברהם עשיתם:

בכית האוצר במלדו במקדש ולא תפשו איש כי לא
עוד אל המקדש וכל העם באו אליו וישב וילמדם:
ויביאו הסופרים והפרושיםasha לפניו אשר נתפשה
בשטוחה ויעמידוה בתוך: ⁴ ויאמרו אליו רבי האש
הזאות נתפשה כשתנמאה בנארפה: ⁵ ומשה צונו
בתורה לסקל נשים אלה ואתה מה תאמר: ⁶ ואך
לסות אתו דברו זהה למצא עליו שטנה וכף ישוע
למשה והוא באצבע על הקרקע: ⁷ ויהי כאשר הוסיפו
לשאל אותו וישא את עינויו ויאמר אליהם מי בכם זך
בלוי פשע הוא ראשונה ידה בה אבן: ⁸ ויכף שנית
למשה והוא על הקרקע: ⁹ ויהי כשהם וידם לכם
אתם ויצאו אחד אחד החוצה החל מן הוקנים ועד
האחרונים ויתר ישוע לברך והasha נצבה בתוך:
וישא ישוע את עינויו וירא כי אין איש בלתי האש
לברך ויאמר אליהasha איפה שטני כי הרשיך
אללה: ¹¹ ותאמר לא אדרני ויאמר לנו גם אני לא
איש: ¹² וידיעך לכى לדרך ואל תחטא עוד: ¹² ויאמר ישוע
וידבר אליהם אמר אני אור העולם כל הולך אחריו
לא יתרחק בחשכה כי אור החיים יהה לו: ¹³ ויאמרו
הפרושים על נשפק מעד אתה עדותך איננה נאמנה:
ויען ישוע ויאמר אליהם אף אם עדיד על נפשי
עדותי נאמנה יען כי ידעתו מאי באתי ואני אני הולך
ואתם לא ידעתם מאי באתי ואני אלך: ¹⁵ ואם אני אשפט
הבש祠 השפטו ואני לא אשפט איש: ¹⁶ ואם אני אשפט
משפטי אמת כי לא לברך הני כי אם אני והאב אשר
שלחני יעדני: ¹⁷ ונום בתורתכם כתוב כי עדות שני אנשים
נאמנה היא: ¹⁸ אני הוא המעד עלי ונום האב אשר
שלחני יעדני: ¹⁹ ויאמרו אליו אויך ויען ישוע
نمathi נס את אבי לא ידעתם אלוathy ידעתם כי
עתה נס את אבי ידעתם: ²⁰ כדברים האלה דבר

40 ועתה אתם מבקשים להמיתני איש דבר אליכם
בטרם היהת אברם אני הוא: ⁵⁹ או ירימו אכנים
לרגם אותו וישוע התעלם ויצא מן המקדש ויעבר
בתוכם עברו וחלוף:

9 ויהי בעברו וירא איש והוא עור מיום הולדו:
2 וישאלו אותו תלמידיו לאמר רבי מי הוא אשר חטא
זה אם ילדיו נולד עור: ³⁰ ויען ישוע לא זה חטא
ולא يولדייך אך למען גילו בו מעלי אל: ⁴ עלי לעשות
מעשי שלחו בעוד יומם יבוא הלילה אשר בו לא יוכל
איש לפועל: ⁵ בהיותו בעולם אור העולם אני: ⁶ ויהי
כדברו זאת וירק על הארץ ויושט טיט מן הרוק וימרה
את הטיט על עיני העור: ⁷ ויאמר אליו לך ורחץ
בברכת השלח פרושו שלוח וילך וירחץ ויבא ועינוי
ראות: ⁸ ויאמרו שכנו ואשר דואו אותך לפני עור
הוא הלא זה הוא היישוב ומושאל: ⁹ אלה אמרו כי
הוא זה ואלה אמרו אך דומה לו והוא אמר אני הוא:
10 ויאמרו אליו במה אפו נפקחו ענייך: ¹¹ ויען ויאמר
איש אשר נקרא שמו ישוע עשה טיט וימרה על עיני
יראך אליו לך ורחץ בברכת השלח ואליך וארחץ
ותארנה ענייך: ¹² ויאמרו אליו אויר ויאמר לא ידעת:
13 ויביאו את האיש אשר היה עור לפניים אל הפרושים:
14 והיו אמש עשה בו ישוע את הטיט ויפחק את עיניו
שבת היה: ¹⁵ וויסופו לשאל אותו גם הפרושים איך
נפקחו עניינו ויאמר אליהם טיט שם על עיני וארחץ
ותהני ראה: ¹⁶ ויאמרו מקצת הפרושים זה האיש לא
מאלהיים הוא כי לא ישמר את השבת ואחרים אמרו
אייה יכול איש חטא לעשות אותן כאלה ויהו ריב
ביניהם: ¹⁷ וויסופו ויאמרו אל העור מה תאמר אתה
עליו אשר פקח ענייך ויאמר נביא הוא: ¹⁸ ולא האמינו
היהודים עליו כי עור היה והוא עניינו עד אשר קראו
אל יולדי הנרפה: ¹⁹ וישאלו אותם לאמר זהה הוא
בנכם אשר אמרתם כי נולד עור ואייה הוא ראה
עתה: ²⁰ ויענו אתם يولדייך ויאמרו ידענו כי זה הוא

האמת אשר שמעתי מעם האלים אברם לא עשה
זו זאת: ⁴¹ את מעשי אביכם אתם עושים ויאמרו אליו
לא ילדי גנונים אנחנו יש לנו אב אחד הוא האלים:
42 ויאמר אליהם ישוע אלו אליהם הוא אביכם כי עתה
ההבתם את כי אני יצאתו ובאתו מאת האלים הן
לא מפני באתי אך הוא שלחני: ⁴³ מודע לא תבינו
לשוני יען לא תוכלון לשמע את דברי: ⁴⁴ אתם מן
אביכם השטן ולעשות את אותן אביכם חפצם הוא
רווח נש הרה מראש ובאמת לא עמד כי אמת אין בו
מדוי דברי כוב משול ידבר כי כוב הוא ואב הכב:
45 ואני יען דברי האמת לא האמינו לי: ⁴⁶ מי בכם על
עון יוכיחני ואם אמת דברתי מודע לא האמינו לי:
47 אשר מאת האלים הוא ישמע את דברי האלים
על כן אתם לא שמעתם כי איןכם מאת האלים:
48 אז יענו היהודים ויאמרו אליו הלא הבנו אשר
דברנו כי שמרוני אתה ושדרך: ⁴⁹ ויען ישוע שדר אין
ביך את אבי אני מכבד ואתם תבזבז: ⁵⁰ אכן לא
אבקש את כבודך יש אחד אשר יבקש וישפט: ⁵¹ אמן
אמן אני אמר לכם אם ישמר איש את דברי לא יראה
מות לנצח: ⁵² ויאמרו אליו היהודים עתה
ידענו כי שדרך הן אברם והנכאים מתו אתה
אמרת אם ישמר איש את דברי לא יטע מות לנצח:
53 ^(g) אתה גדור מאברם אבינו אשר מות נם
הנכאים מתו מה תעשה את עצמך: ⁵⁴ ויען ישוע אם
אני מכבר את נפשי כבודי מאין אבי הוא המכבר אני
אשר תאמרו עליו כי הוא אלוהים: ⁵⁵ ולא ידעתם
אתו ואני ידעתו ואם אמר לא ידעתו אתו אהיה כוב
כמהם אבל ידעתו ואת דברו שמרת: ⁵⁶ אברם
אביכם שיש לראות את יומי וירא וישמה: ⁵⁷ ויאמרו
אליהם היהודים הנה איןך בן חמשים שנה ואת אברם
ראית: ⁵⁸ ויאמר אליהם ישוע אכן אמן אני אמר לכם

בננו וכי נולד עור: 21 אבל איך הוא ראה עתה או מי פקה את עיניו אנחנו לא ידענו הלא בן דעתו הוא שאל את פיהו והוא יגיד מה היה לו: 22 כזאת דבריו יולדיו מיראתם את היהודים כי היהודים כבר נועצו לדרות את כל אשר יורה כי הוא המשיח: 23 על כן אמרו יולדיו בן דעתו שאלו את פיהו: 24 ויקראו שנית לאיש אשר היה עור ויאמרו אליו תן כבוד לאלהים אנחנו ידענו כי האיש הזה חטא הוא: 25 ויען ויאמר אם האיש חטא הוא אני ידע אתה יידעת כי עור הינו ועתה הנני ראה: 26 ויאמרו אליו עוד מה עשה לך אילכה פקה עניין: 27 ויען אתם כבר אמרתו לכם הלא שמעתם ומה لكم לשמע שנית התאבו נם אתם להיות תלמידיו: 28 ויחרפו אותו ויאמרו אתה תלמידו ואנחנו תלמידיו של משה: 29 אנחנו יודעים כי אל משה דבר האלים ואת זה לא ידענו מאיין הוא: 30 ויען האיש ויאמר אליהם זאת היא הפלא ופלא כי לא ידעתם מאיין הוא והוא פקה את עני: 31 וזהנה ידענו כי את החטאיהם לא ישמע אל כי אם תירא האלים ועשה רצונו אותו ישמע: 32 מעולם לא שמע כי פקה איש עני עור מרוחם: 33 (^{ט'ג}165) לולא היה זה מאית האלים לא היה יוכל לעשות מאומה: 34 ויען ויאמר אליו הן בחטאיהם נולדה כלך ואתה תלמדנו ויתדרשו אליו הן בחטאיהם נולדה כלך ואתה תלמדנו ויתדרשו החוצה: 35 וישמעו ישוע כי הרפחו החוצה ויפנסחו ויאמר אליו התאמין בבן האדם: 36 ויען ויאמר מי הוא זה אדרני למן אמינו בו: 37 ויאמר אליו ישוע הן דאיתו אתה והמדבר אליך הנה זה הוא: 38 ויאמר אני מאמין אדרני ויתחחו לו: 39 ויאמר ישוע אני לדין באתי לעולם הוה למן יראו העורים והראים יכו בעורון: 40 ואשר היו עמו מן הפרושים שמעו דבריו ויאמרו אליו הם אנחנו עורים: 41 ויאמר אליהם אם עוריהם היו הים לא היה בהם חטא ועתה כי אמרתם פקחים היו הים לא היה בהם חטא ועתה כי אמרתם פקחים אנחנו חטאיכם תעמך:

10 אמר לנו אני אמר לכם איש אשר לא יבוא דרך השער אל מכל הארץ כי אם יעלה בדרך אחר גנב ופראיין הוא: 2 ואשר יבוא דרך השער הוא רעה הארץ: 3 לו יפתח שמר הסף והצען את קלתו תשמענה והוא לצאנו בשם יקרא וויצוים: 4 ואחריו הוציאו את צאנו הוא יعبر לפניהן והצען הלכות אחריו כי יידעו את קלתו: 5 ואחריו זר לא תלכנה כי אם ינוס מפניו כי את קל הרים לא יידעו: 6 המשל הזה דבר ישוע באוניות והמה לא יידעו מה זה אשר אמר אליהם: 7 ו يوسف ישוע וידבר אליהם אמר לנו אני אמר לכם אני הוא דלת הארץ: 8 כל אשר באו לפני גנבים המה ופראיין והצען לא שמעו לקולם: 9 אנחנו הדלת איש כי יבוא כי יושע ובצאתו ובכובאו ימצא מרעה: 10 והנגב לא יבוא כי אם לנגב ולהרונג ולאבד ואני באתי לבעבר הbia להם חיים ומלא ספקם: 11 אנחנו הוא הרעה הטוב הרעה הטוב יתן את נפשו بعد הארץ: 12 והשכיר אשר לא רעה הוא והצען לא לו דינה בראותו כי בא הואב יעוז את הארץ ונס והואב יחתוף ויפיז את הארץ: 13 השכיר ינוס כי שכיר הוא ולא ידא לצען: 14 אני הרעה הטוב וידעת את אשר לי ונודעת לאשר לי: 15 כאשר האב ידענו ואני ידעת את האב ואת נפשי אתן بعد הארץ: 16 וצען אהרות יש לי אשר אין מן המכלה הזאת ועלי לנحال נם אתן ותשמענה קולי והיה עדך אחד ורעה אחד: 17 על כן אהב אני אובי כי את נפשי אתן למען אשוב ואקחה: 18 ואיש לא יקחנה מatoi כי אם אני מעצמי אהנה יש בידי לחתת אתה ובידי לשוב לךחה את המזווה הזאת לחתמי עם אבי: 19 ותהי מחלוקת נם בפעם הזאת בין היהודים על הדברים האלה: 20 ויאמרו רבים מהם שר בו ומשגע הוא למה תשמעו אליו: 21 ואחרים אמרו לא כאלה ידבר איש אחוי שר היוכל שר לפקה עני עורים: 22 יהוי חג

חנכת הבית בירושלים וסתורו היה: ²³ וויתהלך ישוע במקדש באולם של שלמה: ²⁴ וויסבו אותו היהודים ויאמרו אליו עד أنها תבלה את נפשנו את המשיח אתה הנידה לנו ברור: ²⁵ וויען אתם ישוע הן אמרתי אליכם ולא האמנתם כי המעשיהם אשר אני עשה בשם אבי הם יעדתו עלי: ²⁶ אבל אתם לא תאמינו יען לא מצאנו אתכם כאשר אמרתי לכם: ²⁷ צאנני תשמענה את קולי ואני ידעתין ואחרי תלכנה: ²⁸ ואני אתן לך חי עולמים ולא תאבדנה לנצח ואיש לא יחתך אתה מידי: (²⁹ האב אשר נתן לי נдол הוא על כל ואיש לא יחתך אתה מיד האב: ³⁰ אניوابי אחד אנחנו: ³¹ אז ירימו היהודים כפעם בפעם אבנים לסקלו: ³² וויען אתם ישוע מעשים טובים רבים הראיותיהם מאת אבי על אי זה מן המעשים ההם והמה חשבו כי על מנוחת השנה דבר: ³³ אז גלה תסקלני: ³⁴ וויענו היהודים אותו לאמור על מעשה טוב לא נסקל אך כי אם על נדרכך את אליהם ועל כי אדם אתה ותעשה את עצמך לאלהים: ³⁵ ואני אתם ישוע הלא כחוב בחורכם אני אמרתי אלהים אתם אליהם קרא שם אלהים לאלה שאחר היה דבר האלים הן קרא שם אלהים לאלה שאחר היה דבר האלים אליהם והכתוב לא יופר: ³⁶ ואיך תאמרו על אשר קדשו האב ושלחו לעולם מנדך אתה יען אמרתי בן אלהים אני: ³⁷ אם לא תעשה את מעשי אבי אל תאמינו לי: ³⁸ ואם עשיתו ולא תאמינו כי ביה האב ואני בו: ³⁹ אז ישובו למען תדרשו ותמלט מידם: ⁴⁰ וילך וישב אל עבר הירדן אל המקום אשר הטביל שם יהונתן בתקופה זו ישב שם: ⁴¹ ויבאו אליו ריבים ויאמרו הנה יהונתן לא עשה אותה אבל כל אשר דבר יוחנן על האיש הזה אמרת היה: ⁴² ויאמין בו רבים במקום ההוא:

11 ויהי איש חולה לעזר שמו מבית הינו כפר מרום ומרחאת אהותה: ² היה מרומים אשר משחה את האדון בשמן המר ותגניב את רגליו בשערותיה ועתה לעזר

התקומה והחיים המאמין כי יהיה נם כי ימות: ²⁶ וכל החיו אשר יאמין כי לא ימות לעולם התאמני זאת: ²⁷ ותאמר אליו כן אני האמנתי כי אתה

g165 g166 aiōnos aiōn

המשיח בן האלים הבא לעולם: ²⁸ ויהי אחר דברה הלזה עשה אותן הרבה: ⁴⁸ אם נניח לו לעשות כלם יאמינו בו ובאו הרומיים ולקחו נס את אדמתנו ונש עמנו: ⁴⁹ ואחד מהם קיפא שמו והוא כהן גדוֹל בשנה ההיא אמר אליהם הִנֵּה לֹא חָדַע מֵאָמָה: ⁵⁰ אף לא תחבוננו כי טוב לנו מות איש אחד בעד הגוי מאבד העם כלו: ⁵¹ וזאת לא דבר מלכו כי אם בהיותו כהן גדוֹל בשנה ההיא נבא כי ישוע ימות בעד העם: ⁵² ולא בעד העם בלבד כי אם לקבץ נס את בני אליהם המפוזרים והיו לאחדים: ⁵³ ויעוצו יהודו להמיתו מהיום ההוא והלאה: ⁵⁴ על כן לא התהלך ישוע עוד בתוך היהודים בנגלי כי אם סר משם לארץ הקרויה אל המדבר אל עיר עפרים וינר שם עם תלמידיו: ⁵⁵ ויקרבו ימי הפסח ליudeים ועם רב עלו מן הארץ ירושליםה לפני הפסח למן יטהרו: ⁵⁶ ויבקשו את ישוע ובעםם בבית המקדש נדברו לאמר מה תהשבו כי לא יבוא אל החן: ⁵⁷ והכהנים הנדולים והפרושים נורו נורה אשר אם ידע איש את מקומו יודיעו למן יתפשהו:

12 וששת ימים לפני חג הפסח בא ישוע לבית הני מקום לעזר אשר העיר אותו מעם המתים: ² ויישעו לו שם משתה בערב ומרתה משורתה ולעזר היה אחד מן המსכימים אותו: ³ ותקה מרבים מפרקת נרד זך ויקר מאד לטרא אותה משקלה ותשמה בה את רגלי ישוע ותגנב את רגליו בשערותיה והביה ימלא ריח המפרקת: ⁴ ויאמר אחד מתלמידיו הוא יהודה בן שמעון איש קריות העתיד למסרו: ⁵ מדרוע לא נמכרה המפרקת בשלש מאות דינר וננתן לעניים: ⁶ והוא לא דבר את זאת מחמלתו על העניים כי אם נגב היה וכיס הכסף אותו וישא כל אשר ישמו בו: ⁷ ויאמר ישוע הניחה לה ליום קבורתי צפנה זאת: ⁸ כי העניים תמיד הנה עמכם ואני אין תמיד עמכם: ⁹ וישמעו עם רב ביהודה כי שם הוא ויבאו לא בעבר

המשיח בן האלים הבא לעולם: ²⁸ ויהי אחר דברה זאת ותלך ותקרה למרים אחותה בסתר לאמר הנה המורה פה וקרא לך: ²⁹ היא שמעה ותמהר למקום ותבא אליו: ³⁰ וישוע טרם יבא אל הכהר כי עדנו עמד במקום אשר פגשו שם מרתא: ³¹ וזה יהודים אשר באו אל ביתה לנחמה כראותם את מרבים כי קמה בהתאם ותצא הלוּקו אחריה באמרם כי הילכה לה אל הקבר לבכות שמה: ³² ותבא מרבים אל המקום אשר ישוע עמד שם ותרא אותו ותפל לרנגלי ותאמר לו אドני אלו היהת פה כי אז לא מת אחיך: ³³ ויהי כראות ישוע אותה בכיה ונש היהודים אשר בא אתה בכיכים והזעם רוחו ויהי מרעד: ³⁴ ויאמר איפה שמתם אותו ויאמרו אלו אדני בא וראה: ³⁵ ויבך ישוע: ³⁶ ויאמרו היהודים הנה מה נדלה אהבתו אותו: ³⁷ ומקצתם אמרו הפקח עני העור הלא יכול לעשות שם זה לא ימות: ³⁸ ו יוסף עוד ישוע להזעם ברוחו ויבא אל הקבר והוא מערחה ואבן על מבואה: ³⁹ ויאמר ישוע שאו את האבן מעלה ויאמר אלו מרתא אהות המת אדני הנה כבר באש כי ארבעה ימים לו: ⁴⁰ ויאמר אלה ישוע הלא אמרתי לך כי אם תאמינו תחוי את כבוד האלים: ⁴¹ וישאו את האבן אשר המת הושם שם וישוע נשא את עינוי למרום ויאמר אודך אבי כי ענרגני: ⁴² ואני ידעת כי בכל עת תענני אולם בעבר העם הזה אשר סביבותי דברתי למן יאמינו בי כי אתה שלחתני: ⁴³ ויהי ככלותך לדבר ויקרא בקול נдол לעזר קום צא: ⁴⁴ ויצא המת וידיו ורגליו כרוכת בתכרייך ופיו לוטים בסודר ויאמר אליו יושע התירו אותו וילך לדרכו: ⁴⁵ ורבים מן היהודים אשר באו אל מרבים בראותם את אשר עשה ישוע האמיןבו בו: ⁴⁶ ומקצתם הלוּקו אל הפרושים ויגידו להם זאת אשר עשה ישוע: ⁴⁷ או יקהילו הכהנים הנדולים והפרושים את הסנהדרין ויאמרו מה נעשה כי האיש

ישות לבדו כי אם לראות נם את לעזר אשר העירו
 עם המתוים: ³⁰ ויען ישוע ויאמר לא למעני
 היה הקול הזה כי אם למענכם: ³¹ עתה משפט בא
 על העולם הזה עתה ישלך שר העולם הזה חוצה:
³² ואני בהנשא מעל הארץ אמשך כלם אליו: ³³ וזהו
 דבר לרמווי זה מות הוא עתיד למות: ³⁴ ויענו
 אותו העם ויאמרו הנה שמענו בתורה כי המשיח יכון
 לעולם ואיך אמרת כי בן האדם צריך להנשא וממי
 בן האדם הללו: ³⁵ (ס' 165g) ויאמר אליהם ישוע אך
 למצער היה האור עמכם התהלך בעוד لكم האור
 פן ישופכם חשק וההלק בחשך לא ידע أنها הוא
 הילך: ³⁶ בעוד لكم האור האמין באור למן תהיו
 בני האור את הדברים האלה דבר ישוע וילך לו
 ויסחר מפניהם: ³⁷ רבים אותן אשר עשה לעיניהם
 ובכל זאת לא האמין בו: ³⁸ למלאת דבר ישועיו
 הנבואה אשר אמר יהוה מי האמין לשמעתנו וזרוע
 יהוה על מו נגלהה: ³⁹ על כן לא יוכל להאמין כי
 עוד אמר ישועיו: ⁴⁰ השע עיניהם והשמין לבכם
 פן יראו בעיניהם ולבכם יבין ושבו ורפאתי להם:
⁴¹ כואת דבר ישועיו בראותו את תפארתו וינבא
 עליו: ⁴² אולם רבים אף מן השרים האמין בו אך
 בניגל הפרושים לא הוו למן אשר לא ינדו: ⁴³ כי
 אהבו כבוד אנשים יותר מכבוד האלים: ⁴⁴ ויקרא
 ישוע ויאמר המאמין כי לא כי הוא מאמין כי אם
 בשלה אני: ⁴⁵ והראה אני את אשר שלחני הוא ראה:
⁴⁶ אני באתי לאור אל העולם למן כל אשר יאמין
 כי לא ישב בחשך: ⁴⁷ והשמע את דבריו ולא ישמرم
 אני לא אשבט אותו כי לא באתי לשפט את העולם כי
 אם להושיע את העולם: ⁴⁸ ואיש אשר יבזני ולא יקח
 אמר כי יש אחד אשר ידין אותו הדבר אשר דברתי הוא
 ידין אותו ביום האחרון: ⁴⁹ כי אני לא מלבי בדברתי
 כי אם אבי השלח אתו הוא צוני את אשר אמר ואת
 קול מן השמים גם פארתי ונמס אוסף לפאר: ²⁹ והעם
 העמידים שמה כשםם אמרו רעם נשמע ואחרים
 אשר אדרב: ⁵⁰ ואני ידעתי כי מצותו חי עולם לכן

13

היותה למן בבואה תאמינו כי אני הוא: ²⁰ אכן אכן אני אמר לכם כי כל המקובל את אשר אשלחו אתי הוא מקבל והמקבל אתי הוא מקבל את שלתי: ²¹ ויהי ככלות ישוע לדבר הדברים האלה ויבהל ברוחו ויעד ויאמר אכן אכן אני אמר לכם כי אחד מכם ימסרני: ²² ויתראו תלמידיו ויתמכו איש אל רעהו לדעת על מי דבר: ²³ ואחד מתלמידיו מסב על חיק ישוע אשר ישוע אהבו: ²⁴ וירמו לו שמעון פטרוס לדרש מי הוא זה אשר דבר עליו: ²⁵ ויפל על לב ישוע ויאמר אליו אドני מי הוא: ²⁶ ויען ישוע תהה זה והוא אשר אטבלתו להתו לו ויטבל את פתו ויתן השם אל קרבו ויאמר אליו ישוע את אשר העשה עשה מהרה: ²⁸ וממן המסבים לא ידע איש על מה דבר הכספי תחת יד יהודה: ²⁹ והוא בקחו את פת הלחם מהר לצאת החוצה והייללה: ³⁰ וזהו בקחו את פת הלחם עתה נתפער בן האדם והאלחים נתפער בו: ³² אם האלחים נתפער בו נס האלחים הוא יפארחו בעצמו ובמהרה יפארחו: ³³ בני עוד מעט מזער אהיה עמכם אתם תבקשו כי וכאשר אמרתי אל היהודים כי אל אשר אני הולך לא תוכלו לבוא שמה כן אליכם אמר אני עתה: ³⁴ מצווה חדשה אני נתן לכם כי תאהבו איש את אחיו תאבחן: ³⁵ בזאת ידעו כלם כי תלמידי את אחיו תאבחן: ³⁶ ויאמר אליו פטרוס אתם להיות אהבה בינוים: ³⁷ ויאמר אליו פטרוס מדוע לא אוכל עתה ללבת אחריו אך אחריו כן תלך שמה לא תוכל עתה ללבת אחריו אך אחריו כן תלך אחריו: ³⁸ ויאמר אליו פטרוס מדוע לא אוכל עתה ללבת אחריך הן נפשי بعد נפשך אתן: ³⁹ ויען אותו

ולפני חן הפסח כ燒ע ישוע כי באה שעטו עבר מן העולם הזה אל אבי כי אשר אהב את בחריו אשר בעולם כן אהבם עד הקץ: ² ויהי אחרי החל הסודרה והשתן נתן לב יהודה בן שמעון איש קריות למיסרו: ³ וידע ישוע כי נתן אבי את הכל בידו וכי מלאחים בא ואל אליהם ישוב: ⁴ ויקם מעל השלחן ויפשط את בנדי ויקח מטפחתו ויחננה: ⁵ ואחר יצק במטפח את רגלו ויחל לרחץ את רגלי תלמידיו ולנגב מים בכיוור ויחל לרחץ את רגלי תלמידיו ויחננה במטפח את רגלו והוא אמר אליו אדני אתה תרחץ את רגלי: ⁷ ויען ישוע ויאמר אליו אדני ידע כתעת ואחריו כן תדע: ⁸ ויאמר אליו פטרוס לעולם לא תרחץ את רגלי ויען ישוע אם לא ארחץ אתך אין לך חלק עמי: ⁹ ויאמר אליו שמעון פטרוס אמר לך לא לבר את רגלי כי אם נאתי יידי ואת ראש: ¹⁰ ואמר אליו ישוע המרחץ אין לו לרחץ עוד כי אם את הרגליים כי כלו טהור הוא ואתם טהורם אך לא כלכם: ¹¹ וכי ידע מי ימסרו על כן אמר לא כלכם טהורם: ¹² ויהי אחרי אשר רחץ את רגליים וילבש את בנדי וישב להסביר ויאמר אליהם הידעתם מה הדבר אשר עשיתו לכם: ¹³ אתם קראים לי رب ואדון והויטבתם אשר דברתם כי אני הו: ¹⁴ לכן אם אני המורה והאדון רחצתי את רגליים נאם אתם חיבים לרחץ איש את רגלי אחיו: ¹⁵ כי מופת נתתי לכם למען תשעו נם אתם אשר עשיתו לכם: ¹⁶ אכן אכן אני אמר לכם כי העבר איננו נדול מאדנו והשלוח איננו נדול משלחו: ¹⁷ אם ידעתם זאת אשריכם אם כן תעשו: ¹⁸ לא על כלכם דברתי יודע אני את אשר בחרתי בהם אך למען ימלא הכתוב אוכל לחמי הנגיד עלי עקב: ¹⁹ מעטה אני אמר לכם בטרם

ישוע הכי תנתן נפשך بعد נפשי אמן אכן אני אמר לך
בטרם יקרה התרנגול תכחש כי שלוש פעמים:

14

אל יבהל לבבכם האמינו באלהים ובמי האמינו:
בבית אבי מעונות רכotta ואם לא כן הוא כי עתה
הנדתי לכם הני הילך להכין מקום לכם: 3 והיה כי
הלבתי והכינוי لكم מקום שוב אשוב ולקחתי אתכם
אליהם לעולם: 23 ויען ישוע ויאמר אליו איש כי
אהבוני ישמר את דבריו ואבי יאהב אותו ונבואה אליו
ונשים אצלו מעונתנו: 24 ואשר לא יאהבני הוא לא
ישמר את דבריו והדבר אשר שמעתם לא שלו הוא כי
אם של אבי אשר שלחני: 25 את אלה דברתוי אליכם
בעוד היוטי עמכם: 26 והפרקלייט תות הקדש אשר
ישלחנו אבי בשמו הוא למדכם את כל ויזכרכם את
כל אשר הנדרתי לכם: 27 שלום אנייך لكم את שלומי
אתן لكم לא כאשר יתן העולם אני נתן לכם אל
יבהלה לבבכם ואל יחת: 28 הלא שמעתם כי אמרתי
אליכם אלך לי ואשובה אליכם אם אהב התהובני
כי עתה תשמחו באמורי לכם כי הילך אני אל האב
כי אבי גודל ממוני: 29 ועתה הנה הנדרתי זאת لكم
בטרם הייתה למן בבואה האמינו: 30 לא ארבה עוד
אמורים עמכם כי יבוא שר העולם הזה וכי אין לו
מאומה: 31 אך למן ידע העולם כי את אבי אני אהב
וכאשר צוינו אבי כן אני עשה קומו ונלכה מזו:

15 א נכי הנקה האמתית ואבי הוא הכרם: 2 כל
שריגי כי אשר איננו עשה פרוייסירנו ואשר עשה פרוי
יטהרנו להרבות את פריו: 3 אתם כעת מטהריהם
בעבור דברי אשר דברתוי אליכם: 4 עמדו כי ואני
בכם כאשר השריג בלי עשה פרוי מאליו אם לא עמד
בגפונן גם אתם אם לא העמדו כי: 5 א נכי הנקה
ואתם השריגים העמד כי ואני בו הוא עשה פרוי לרבות
כי בלעדך לא תוכלון עשות מאומה: 6 איש אשר
לא עמד כי השלך כשריג החוץ וייבש וילקטום
וישליךם אל תוך האש והיה לבער: 7 והיה אם
העמדו כי ודברי יהו בכם ככל חפצכם תשאלו כי
אם אתם היה תהינו: 20 והיה ביום ההוא ידוע תדעו כי
אני האמינו כי א נכי הנקה האמתית ואבי הוא הכרם:

ויעשה לכם: 8 בזאת נכבד אביכם בעשותכם פרי לרבות
והיותם לוי לתלמידים: 9 כאשר אהבתני אביכם אהבתני
עמדיך:

16 את אלה דברתني אליכם למען לא תכשלו:
2 הנה יידרו אחכם ואף בהאה השעה אשר כל הרגן אתכם
ירדמה להקריב עבודת אלהים: 3 וכזאת יעשה לכם
יען גם את אבי נום ואתה לא יידעו: 4 אבל הנדרתי לכם
את אלה למען אשר בבא השעה תזכרים כי אני
אמרתי אליכם וכאללה לא אמרתי אליכם מראשי כי
הייתי עמכם: 5 ועתה הלאך אני אל שלחי ולא ישאלני
איש מכםagna תלו: 6 אך על דברי את אלה אליכם
מלא לבבכם עצבה: 7 ואולם האמת אין לכם כי
לכתי אכן טוב לכם כי אם לא לך לא יבא אליכם
הפרקניט ולא אשלהו אליכם: 8 והיה בבאו
וכייח את העולם על דבר החטא והצדקה והמשפט:
9 על החטא כי לא האמיןנו כי: 10 ועל הצדקה כי אכן
אל אבי ולא תוסיפו לזרות אתינו: 11 ועל המשפט כי
נדוןשר העולם זהה: 12 עוד רבות לי להניד לכם
אך לא תוכלון שאותה: 13 ורוח האמת בבא הוא
ידריך אתכם אל כל האמת כי לא ידבר מעצמו כי
אם אשר ישמע ידבר והאותות יגיד לכם: 14 והוא
יפארני כי משמי יקח ויגיד לכם: 15 כל אשר לאבי לי
הוא על כן אמרתי כי משמי יקח ויגיד לכם: 16 הן
מעט ולא תראוני ועוד מעט ותחזוני כי אני הלאך אל
אבי: 17 ומקצת תלמידיו נדברו איש אל אחיו לאמר
מה זה אמר אלינו הן מעט ולא תראוני ועוד מעט
ותחזוני ואמרו אני הלאך אל אבי: 18 ויאמרו מה זה
אשר אמר מעט לא ידענו מה דבר: 19 וידע ישוע
כי עם לבבם לשאל אותו ויאמר אליהם העל זאת
אתם דרישים ביןיכם כי אמרתי הן מעט ולא תראוני
ועוד מעט ותחזוני: 20 אמן אמן אני אמר לכם כי אתם
תבעו ותיללו והעולם ישמה הן אחותם תעצבו אכן
עצבכם יhapek לשwon: 21 האשה בלבדתה עצב לה כי

את מצותי תעמדו באהבתני: 10 אם תשמרו
את מצות אביכם ועמדת בי אהבתו: 11 את אלה דברתני
אליכם בעבר תהווה שמחתו בכם ותملא שמחתכם:
12 הנה ואת מצותי כי תאהובון איש את אחיו כאשר
אהבתיכם: 13 אין לאייש אהבה יתרה מהתו אתה نفس
بعد יידרו: 14 ואתם יידרי אתם אם תעשו את אשר
אני מצוחה אתכם: 15 לא אקרא לכם עוד עבדים כי
העבד איננו ידע את אשר יעשה אדניו כי אם אמרתי
ידידי אתכם כי כל אשר שמעית מאת אבי הודיעו
אתכם: 16 לא אתם בחורתם כי כי אני בחרתי
בכם והפקדתי אתכם ללבכת ולעשות פרי ופריכם
יקום והיה כל אשר תשאלו מאבי בשם יתן לכם:
17 את אלה אני מצוחה אתכם למען תאהובון איש את
הראשונה: 18 אם העולם שנא אתכם דעו כי אחי שנא
אחים: 19 אלו מן העולמים הייתם כי או אהב העולם
את אשר לו ווין כי איןכם מן העולם כי אם בחורת
אתכם מתוק העולם לכון העולם ישנא אתכם: 20 זכרו
את דברי אשר דברתני אליכם העבד איננו גדויל
מאדנו אם רדףו אתי נם אתכם ירדפו אם שמרו את
דברי נם את דברכם ישמרו: 21 אבל כל זאת יעשו
לכם בעבר שני כי לא יידעו את שלחו: 22 לולא
באתי ודברתני אליהם לא היה בהם חטא ועתה לא
יוכלון להחנצל על חטאיהם: 23 השנה אחי ישנא נם
את אבי: 24 לולא עשית בתוכם את המעשים אשר
איש זולתי לא עשה לא היה בהם חטא ועתה ראו
וישנא נם אחי נם את אבי: 25 אך למלאת דבר הכתוב
בחורתם שנה נם שנאנו: 26 ובבואה הפרקניט אשר
אשר חנו לכם מאת אבי רוח האמת היוצאת מאת אבי

באה עתה ואחרי ילדה את הילד לא תוכר עוד את עצבונה משמחה כי אדם נולד לעולם: 22 וגם אתם כעת תהעכבו אך אשוב אראה אתכם וSSH לכם ואין לך שמחכם מכם: 23 ובוים ההוא לא תשאלו דבר אמרן אמן אני אמר לכם כי כל אשר נתת ליה מאה אבי בשם יתנו לכם: 24 עד עתה לא שאלתם דבר בשם מי שאלול ותקחו למען תמלא שמחכם: 25 את בא אליך אבי הקדוש נזר בשמק את אשר נתם לי למען יהיו אחד כמנו: 26 בהיותם עמהם בעולם אני נצרטתי אתם בשמק את אשר נתתם לי שמרתי וללא במד מהם איש זולטי בן האבדון למלאת דבר הכתוב: 27 ועתה הנני בא אליך ולאלה אני מדבר בעולם למען תמלא להם שמחתי בקרכם: 28 אני נתת ליהם את דרכך והעולם שנא אתם יען כי לא מן העולם המה כאשר נם אני לא מן העולם אני: 29 ולא עתיר לך כי אם بعد תקחם מן העולם רק שחצרם מן הרע: 30 מן העולם איןנו כאשר נם אני אינו מן העולם: 31 קדש אותם באמתך דברך אמרת דוא: 32 כאשר אתה שלחת אתי אל העולם כן נם אני שלחתך אתם אל העולם: 33 והתקדשתי בעדרם למען יהיו נם הם מקדשים באמתך: 34 אולם לא בלבד בעדר אלה אני מעתיר לך כי אם נם بعد המאמינים כי על פי דברם: 35 למען יהיו כלם אחד כאשר אתה אבי כי אתה ואני בך והיו נם המה בנו כאשר למען יאמין העולם כי אתה שלחתני: 36 ואני נתת ליהם את הכבוד אשר נתת לי למען יהיו אחד כאשר אנחנו אחד דוחנו: 37 אני בחם ואתה כי למען יהיו משלימים לאחד ולמען ירע העולם כי אתה שלחתני ואהבתם אותם כאשר אהבתני: 38 אבי חפצתי כי גם הם אשר נתתם לי יהיו עמי באשר אהיה אני למען יהו את כבודיו אשר נתת לי כי אהבתני לפני מוסדות עולם: 39 אבי הצדיק הון העולם לא ידעך ואני ידעך ועלה חכירו כי אתה

אמרת ואת ישוע המשיח אשר שלחת: 40 אני פארך: 2 כאשר נתת לו השלטן על כלبشر למען יתן חמי עולמים לכל אשר נתת לו: 41 וалаם הם חמי העולמים לדעתך אדרך אשר אתה לבדך אל אמרת ואת ישוע המשיח אשר שלחת: 42 אני פארתיך בארץ כליתי בעלך אשר צויתנו לעשותה: ועתה פארני אתה אבי עמק בכבוד אשר היה לי עמק טרם הייתה העולם: 43 את שמק הורדתי לבני האדם אשר נתתם לי מותך העולם לך היה ולית נתת

זהה ויאמר אינני: ¹⁸ והעבדים והמשרתים בערו אש נחלים כי עת קר היהת ועמדו שם ותחמנם גם פטרוס עמד עמם ומתחמן: ¹⁹ וישאל הכהן הנדול את ישוע על תלמידיו ועל ל��יו: ²⁰ ויען אותו ישוע אני בנווי דברתו אל העולם ותמיד למדתי בבית הכנסת ובבית המקדש אשר כל היהודים נקhalim שמה ולא דברתי דבר בסתר: ²¹ וממה תשאל את שאל נא את השמעים מה שדברתי אליהם הם יודעים את אשר אמרתי: ²² ויהי בדברם הלה וירא אחד המשרתים העמד שמה את ישוע על הלחיו ויאמר הכואת הענה את הכהן הנדול: ²³ ויען אותו ישוע אם רעה דברתני תנעה עד כי רעה היא ואם טוב מדורע הסתרני: ²⁴ וישלחו חנן אסור בזוקים אל קיפא הכהן הנדול: ²⁵ ושמعون פטרוס עמד ומתחמן ויאמרו אליו הלא נם אתה מתלמידיו ויכחש ויאמר אינני: ²⁶ ויאמר איש מעבדי הכהן הנדול והוא מודיע לאשר קצץ פטרוס את אונו הלא ראייך עמו בתוך חנן: ²⁷ ו يوسف פטרוס לבחש ופהתם קרא התנגול: ²⁸ ווילכו את ישוע מבית קיפא אל בית המשפט ויהי בבקיר השכם והמה לא נכנסו אל בית המשפט למען אשר לא יטמא כי אם יأكلו את הפסח: ²⁹ ויצא פיטוס אליהם ויאמר על מה תאשימו את האיש הזה: ³⁰ ויענו ויאמרו אליו לו לא היה זה עשה רע כי עתה לא הסגרנהו אליך: ³¹ ויאמר אליהם פיטוס קחחו אתם עמכם עשו משפטם כتورתכם ויאמרו אליו היהודים אין לנו רשות להמית איש: ³² למלאת דבר ישוע אשר דבר לרמזו אי זה מות עתיד הוא למות: ³³ וויש פיטוס אל בית המשפט ויקרא אל ישוע ויאמר אליך אתה הוא מלך היהודים: ³⁴ ויען אותו ישוע המלך לדבר זאת או אחרים הנידו לך עלי: ³⁵ ויען פיטוס האף אני יהודי הלא עמך וראש הכהנים הסנירוך אליו מה עשית: ³⁶ ויען ישוע מלכויות אינה מן העולם הזה שלחתני: ²⁶ ואני הודיעים את שמק ואוסף להודיעם למען תהיה בם אהבה אשר אהבתני ואני אהיה בהם:

18 ויהי ככלות ישוע לדבר את הדברים האלה ויצא החוצה עם תלמידיו מעבר לנחל קדרון ושם נן ויבא בו הוא ותלמידיו: ² וכן יהודה מוסרו ידע את המקום כי פעמים רבות נועד שמה ישוע עם תלמידיו: ³ ויקח יהודה את הנדול ומשרתים מאת הכהנים הגדולים והפרושים ויבא שמה בונרות ובפלפידים ובכל נشك: ⁴ וישוע ידע את כל אשר יבא עליו ויצא ויאמר אליהם את מי תבקשו: ⁵ ויענו ויאמרו את ישוע הנצרי ויאמר אליהם ישוע אני הוא ונם יהודה מוסרו עמד אצלם: ⁶ ויהי בדבר ישוע אליהם אני הוא ויסנו אחריו ויפלו ארצתה: ⁷ ויסוף וישאל אותם את מי תבקשו ויאמרו את ישוע הנצרי: ⁸ ויען ישוע הלא אמרתי לכם אני הוא לכן אםathy תבקשו הנייחוلالה וילכו: ⁹ ולמלאת הדבר אשר אמר מלאה אשר נת לי לאבד לי אף אחד: ¹⁰ ולשמعون פטרוס חרב וישלפה ויק את עבר הכהן הנדול ויקצץ את אונו הומנית ושם העבר מלוכס: ¹¹ ויאמר ישוע אל פטרוס השב חרבך אל נרנה הכי לא אשתה את הocus אשר נתן לי אביו: ¹² אז תפשו הנדול ושר האלף ומשרתי היהודים את ישוע ויאסרו אותו: ¹³ וויליכו בראשונה אל חנן והוא חתן קיפא אשר שמש בכהנה נדולה בשנה ההיא: ¹⁴ הוא קיפא אשר יעוץ את היהודים כי טוב אשר איש אחד יאבד بعد כל העם: ¹⁵ ושמعون פטרוס ותלמידו אחר הלכו אחריו ישוע והתלמיד ההוא היה נודע לכהן הנדול ויבא עם ישוע לחצר הכהן הנדול: ¹⁶ ופטרוס עמד מחוץ לפתח ויצא התלמיד אחר המידע לכהן הנדול וידבר אל השערת ויבא את פטרוס פנימה: ¹⁷ ותאמר האמה השערת אל פטרוס הלא נם אתה מתלמידי האיש

אם היה ממלכתי מן העולם הזה כי אז נלחמו ל' משרותי לבתוי המסר ביד היהודים ועתה מלכתי איננה מפה: ³⁷ ויאמר אליו פיטוס אם כן אפוא מלך אהה ויען ישוע אתה אמרת כי מלך אני להו נולדה תולדתך באתי בעולם להעיר לאמת כל אשר הוא מן האמת ישבה בקהל: ³⁸ ויאמר אליו פיטוס מה היא האמת ואחריך דברו זאת יצא שנית אל היהודים ויאמר אליהם אני לא מצאתי בו כל עון: ³⁹ הן מנהג הווא בכם כי אשלח לכם איש אחד חפשי בפסח היש את נפשכם כי אשלח לכם את מלך היהודים: ⁴⁰ וויסיפו ויעקו לאמור לא את האיש הזה אלא את בר אבא ובר אבא היה מרצה:

19 אז לקח פיטוס את ישוע וייסרדו בשוטים: ² וירושנו אנשי הצבא עטרת קצים וישימו אותו על ראשו ויעטחו לובש ארגן: ³ ויאמרו שלום לך מלך היהודים ויכחו על הלחיה: ⁴ ויצא פיטוס עוד החוצה ויאמר אליהם הני מוציאו אותו אליכם למען תדעו כי לא מצאתי בו כל עון: ⁵ וישוע יצא החוץ ועליו עטרת הקצים ולובש הארגן ויאמר אליהם פיטוס נהגה האדם: ⁶ ויהי כאשר ראהו הכהנים הנדלים והמשרתים ויעקו לאמור הצלב הצלב ויאמר אליהם פיטוס קחחו אותו והצליבו כי אני לא מצאתי בו אשמה: ⁷ ויענו היהודים תורה יש לנו ועל פי תורתנו חובי מוות הוא כי עשה עצמו לבן אלהים: ⁸ ויהי כשמי אשמה: ⁹ פיטוס את הדבר הזה ויאסף לרא עוד: ¹⁰ ווישב ויבא אל בית המשפט ויאמר אל יושע מאין אתה ולא השיבו ישוע דבר: ¹¹ ויאמר אליו יושע פיטוס אליו לא תדבר הלא ידעת כי יש לאלי ידי לצלבך ויש לאלי ידי לשלוחך: ¹² ויען ישוע לא היה לך רשות עלי לו לא נתן לך מלמعلלה לבן עון המסנירarti אליך גדול מעונך: ¹³ או יבקש פיטוס לשלהו והיהודים צעקו ויאמרו אם תשלח את זה איןך אהב לקיסר כי כל

חמצ' ויטבלו ספוג בחמצ' ויישמו על אוזב ויקריבתו אל פיו: ³⁰ ויקח ישוע את החמצ' ויאמר כל הווית וירא את התכרכין מנהים: ⁷ והסודר אחר הריתה על ראשו איינה מנהת אצל התכרכין כי אם מקפלת לבדה במקומה: ⁸ ויבא שמה נס התלמיד הדר אחר אשר בא ראשונה אל הקבר וירא ויאמן: ⁹ כי לא הבינו עד עתה את הכתוב אשר קום יקום מעם המתים: ¹⁰ וישבו התלמידים וילכו אל ביתם: וזהרים עמדה בוכיה מחוץ לקבר ויהי בכוכחה ותשוף אל תוך הקבר: ¹² ותרא שני מלאכים ל��וי לבנים ישבים במקום אשר שמו שם את גופת ישוע אחד בראשותיו ואחד מרגלתיו: ¹³ ויאמרו אליה אשה למה תבכי והאמור אליהם כי נשוא מזה אדרני ולא ידעת איפה הניחתו: ¹⁴ ויהי בדרכה ואת תפן אחריה ותרא את כי הוא שמר בגן והאמור אליו אדרני אם אתה נשאת ישוע עמד ולא ידעת כי הוא ישוע: ¹⁵ ויאמר אליה שוע אשה למה תבכי את מי תבקש ודיה חשבה כי הוא נשוא גינה נא לאייפה הניחתו ולקחתיו שם: ¹⁶ ויאמר אליה ישוע מרים ותפן והאמור אליו רבוני הוא מורה: ¹⁷ ויאמר אליה ישוע אל תנעבי כי עוד לא עלייתי אל אבי אך לכני נא אל אחיו ואמרי אליהם אני עלה אל אבי ואביכם ועל אלהי ואלהיכם: ¹⁸ ותבא מרמים המנדליות ותספר אל התלמידים כי ראתה את האדון וכואת דבר אליה: ¹⁹ ויהי לעת רב בימים ההוא והוא אחד בשבת כאשר נסנו רלחות הבית אשר נקבעו שם התלמידים מיראת היהודים ויבא ישוע ויעמד בינויהם ויאמר אליהם שלום לכם: ²⁰ ובברכו זאת הראה אתם את ידיו ואת צדו וישמעו התלמידים בראותם את האדון: ²¹ ויסוף ישוע לדבר אליהם שלום לכם כאשר שליחathi את האב כן אנכי שליחכם: ²² ויהי בדברו זאת ויפח בהם ויאמר אליהם קחו לכם את רוח הקדרש: ²³ והיה כל תלחו את חטאתם ונשלח להם ואשר תאשימו יאשר השבת ההוא שאלו היהודים מן פילטוס לשבר את שוקיהם ולהוריד אותם: ³² ויבאו אנשי הצבא וישברו את שוקי הראשון והשני הנצלבים עמו: ³³ ויבאו אל ישוע ובראתם כי כבר מת לא שברו את שוקיו: ³⁴ אך אחד מאנשי הצבא דקר בהנית את צדו וכרכע יצא דם ומים: ³⁵ והראה זאת העיד ועדתו נאמנה והוא יודע כי האמת גינך למען גם אתם האמינו: ³⁶ כי כל זאת הייתה למלאת הכתוב ועצם לא תשברו בו: ³⁷ ועוד כתוב אחר אמר והביט אליו את אשר דקרו: ³⁸ ויהי אחרי כן בא יוסף הרומי והוא תלמיד ישוע אך בסתר מפני היהודים וישאל מאות פילטוס אשר יתנהו לשאת את גופת ישוע ווינהן לו פילטוס ויבא ווישא את גופת ישוע: ³⁹ ויבא גם נקדים אשר בא לפנים בלילה אל ישוע ויבא ערוב מחר ואהלוות כמאה ליטרין: ⁴⁰ ויקחו את גופת ישוע ויחתלה בתכרכין עם הבשימים כאשר נהנים היהודים לכביר את מותיהם: ⁴¹ ובמקום אשר נצלב שם היה נון ובנן קבר חדש אשר לא הושם בו איש עד עתה: ⁴² שם שמו את ישוע כי ערב שבת היה ליהודים והקבר קרובי:

20 ויהי באחד בשבת לפנות הבקר בעוד חש ותבא מרמים המנדליות אל הקבר ותרא את האבן מוסרה מעל הקבר: ² ותרץ ותבא אל שמעון פטרוס ואל התלמיד הדר אשר חشك בו ישוע והאמור אליהם הנה נשאו את האדון מכברו ולא ידענו איפה הניחתו: ³ ויצא פטרוס והתלמיד הדר אחר וילכו אל הקבר: ⁴ וירוצו שניהם יהדו וימחר התלמיד הדר לרוין ויעבר את פטרוס ויבא ראשונה אל הקבר: ⁵ וישקה אל תוכו וירא את התכרכין מנהים אך לא בא פנימה:

24 ותומא אחד משנים העשר הנקרא דידומוס לא היה בתוכם כבוי יישוע:²⁵ וינוידו לו התלמידים הנשארים ראה ראיינו את האדון ויאמר אליהם אם לא אראה בידיו את רשם המסמכות ואשים את אצבעתי במקום המשמרות ואשים את ידי בצד לו לא אאמין:²⁶ ויהי מכך שמנת ימים ותלמידיו שנית פניה ותומא עמהם ויבא יישוע והدلות מסננותיו ויעמד ביניהם ויאמר שלום לכם:²⁷ ואחר אמר אל תומא שלח אצבעך הנה וראה את יידי ושלח את ירך הנה ושים בצדיו ועל תהי חסר אמונה כי אם מאמין:²⁸ ויען תומא ויאמר אליו אדני ואלהו:²⁹ ויאמר אליו ישוע יען ראיית אתי האמента אשורי המאמינים ואני ראים: 30 והנה גם אחרות אחרים רבים עשה ישוע לעני תלמידיו אשר לא נכתבו בספר הזה:³¹ אך אלה כתבו למען האמינו כי יישוע הוא המשיח בן אלhim ולמען יהיו לכם המאמינים חי עולם בשמו:

21 יהי אחרי כן ויסוף ישוע הגולות אל תלמידיו על ים טבריה וכיה נגלה אליהם:² שמעון פטרוס ותומא הנקרא דידומוס וננתאל מקנה אשר בארץ הגליל ובני זבר ועד שנים אחרים מהתלמידיו ישבו יהרו: 3 ויאמר אליהם שמעון פטרוס הנני הlek לדין ואמרו אליו נם אנחנו נלך עמוק ויצאו וימהרו לרדת אל האניה ובכילה ההורא לא אחזו מאומה:⁴ הבקר או ר וישוע עמד על שפת הים ולא ידע התלמידים כי ישוע הוא:⁵ ויאמר אליהם ישוע בני היוש לכם אבל מאומה וירענו אותו אין:⁶ ויאמר להם השליכו המכמתה מימין لأنיה ותמצאו וישליכו ולא יכלו עוד למשך אתה מרבי הדרנים:⁷ ויאמר התלמיד ההורא אשר ישוע אהבו אל פטרוס זה הוא האדון ויהי כשמי שמעון פטרוס כי הוא האדון ויחנור את מתually כי עירום היה ויתנפל אל הים:⁸ והتلמידים הנשארים בא בספינה כי לא הרחיקו מן היבשה כי אם כמוatis

לא ימות וירושע לא אמר לו כי לא ימות אך אמר אם
חפצי כי ישאר עד באי מה זה לך :²⁴ זה הוא התלמיד
המעיד על אלה ואשר כתב כל זאת וידענו כי עドתו
נאמנה :²⁵ וויש עוד מעשים רבים אחרים אשר עשה
ירושע ואם יכתבו כלם לאחד אחד אחשבה כי גם
העולם כולו לא יוכל את הספרים אשר יכתבו אמן :

מְעַשֵּׁי הַשְׁלִיחִים

ישוע: ¹⁷ כי היה נמנה אנחנו זוכה בינוי השירות הזה:
¹⁸ והנה הוא אקנה לו שדה במחירות השעה ויפל על פניו ארצها ויבקע בתוך וישפכו כל מעיו: ¹⁹ וגם נודעה זאת לכל ישביו ירושלים ויקרא בשפטם לשדה החואן חקל דמא הוא שדה הדרם: ²⁰ כי כתוב בספר תהילים תהיו טירתו נשמה ואל יהו בה ישב ופקדתו יקח אחר: ²¹ ועל כן מן הצרך כי מן האנשים האלה אשר התהלוינו אנחנו כל ימי היות אדניינו ישוע יוצא ובא לפניו: ²² החול מטבחית יהונן עד יום הלקחו מאתנו כי אחד מהם יהיה לעד עמו על קומו מן המתוים: ²³ ויעמידו שנים את יוסף הנקרא בר שבא והוא מכנה יוסטוס ומתיה: ²⁴ ויתפללו ויאמרו אתה אדני הודיעך כל הלבבות הראה נא מן השנויים אל מקוםו: ²⁵ ויפילו גורלות ויפל הגורל על מותיה
ויספח אל עשתי עשר השלייחים:

2 וכיום מלאת שבעת השבועות ויחאספו כלם לב אחד: ² ויהי פתאמ Кол רעש מן השמיים כkol רוח סערה וימלא את כל הבית אשר ישבו בו: ³ ותראיינה אליהם לשנות נחلكות ומראיין כאש ותנוינה אחת אחת על כל אחד מהם: ⁴ וימלאו כלם רוח הקדרש ויחלו לדבר בלשנות אחרות כאשר נתנו הרוח להטיף: ⁵ ובירושלים שכנו יהודים אנשי חסד מכל נוי וגוי אשר תחת השמיים: ⁶ ויהי בהיות Kol הרעם ההוא ויקבצו עם רב ויהו נכבים כי איש איש שמעם אתם מדברים בשפת עמו: ⁷ וישתוממו וויתמהו ויאמרו איש אל רעהו הנה כל אלה המדברים הללו גלילים מהה: ⁸ ואיך אנחנו שמעים אתם איש כשפה הארץ מולדתנו: ⁹ פרתים ומודים ועילמים וישבי ארם נהרים יהודה וקופורקיה פנטוס ואסיה: ¹⁰ פרונייא ופומפוליא מצרים וחביל לוב אשר על יד קוורייני

1 הן המאמר הראשון תאופילוס עשיתיו על כל אשר החל ישוע לעשות וללמוד: ² עד היום אשר לקח למורים אחרי צותו ברוח הקדרש את השלייחים אשר בחדר בהם: ³ ואשר נם התיצב להם כי אחרי ענותו באחותה רבות בהראותו אליהם ארבעים יום וידבר על מלכות האללים: ⁴ ובאכלו לחם מהם כזה אתם לבתו סור מירושלים כי אם להוחיל להבטחת האב אשר שמעם ממוני: ⁵ כי יהונן הטביל במים ואתם תובלו ברוח הקדרש בקרוב אחרי הימים האלה: ⁶ ויהי כאשר נאספו יהדו וישאלו לאמר אדניינו המשיב אתה בעת הזאת את המלוכה לשראל: ⁷ ויאמר אליהם לא לכם לדעת העתים והזמנים אשר יעד האב בשלטנו: ⁸ אבל תקבלו נברורה בבואה עליכם רוח הקדרש והייתם עדי בירושלים ובכל יהודה ובשומרון ועד קצה הארץ: ⁹ ויהי כדברו ואתה העלה והם ראים וישאו ענן מננד עיניהם: ¹⁰ ויביטו אחרי השמיימה בעברו והנה שני אנשים לבושים בדים נצבים עליהם: ¹¹ ויאמרו אתם אנשי הגליל מה תעמדו פה ועיניכם השמיימה ישוע זה אשר لكم מאתכם השמיימה כן בוא יבוא כאשר ראיים אותו עליה השמיימה: ¹² וויפנו וילכו לירושלים דרך תחום שבת: ¹³ וויבאו העירה קרוב לירושלים דרך תחום שבת: ¹⁴ כל אלה היו ויעלו אל העליה אשר הוא ישבים בה פטרוס ויעקב ויוחנן ואנדרי פיליפוס ותומא בר תימי ומתי יעקב בן חלפי ושמعون הקנא ויהודה בן יעקב: ¹⁵ כל אלה היו שקדמים ייחדו לבב אחד להתפלל ולהתחנן ועםם הנשים ומרים אם ישוע וגם אחיו: ¹⁶ ובימים אלה קם פטרוס בתוכה תלמידים ומספר שמות הנקללים יחד כמו ושרים ויאמר: ¹⁷ אנשים אתם מן הצרך היה כי יملא הכתוב ההוא אשר דבר מקדם רוח הקדרש בפי דור על יהודה אשר היה מוביל את תשפי

והבאים מ羅מי נם יהודים נם גרים: ³¹ לכן כפי הבשר מפרי חלציו להושיבו על כסאו:

בחוותו מראש דבר על תקומה המשיח כי לא עזבה נפשו לשאול וגם בשרו לא ראה שחת: (Hadēs g86)

את ישוע זה הקים אלהים מן המתים ואנחנו כלנו עדיו: ³³ ועתה אחורי הנשוא בימין האלים לקח מאת האב את הבטחת רוח הקודש וישפך את אשר אתם ראים ושמעים: ³⁴ כי דוד לא עליה השמיימה והנה הוא אמר נאם יהוה לאדרני שב לימיינו: ³⁵ עד אשית איביך הדם לרגליך: ³⁶ לכן ידע נא בית ישראל כלו כי לאדון ולמשיח שמו האלים את ישוע זה אשר צלבתם: ³⁷ ויהיו כشمעם הטעצבו אל לבם ויאמרו אל פטרוס ואל שאר השליחים אנשים אחים מה עליינו לעשות: ³⁸ ויאמר פטרוס אליהם שובו מדריכיכם והטבלו כל איש מכם על שם ישוע המשיח לשליחת חטאיכם וקבלתם את מתנת רוח הקודש: ³⁹ כי לכם ההבטחה ולבניכם ולכל הרוחוקים לכל אשר קרא יהוה אלהינו: ⁴⁰ ועוד עוד בהם באמרים אחרים יהובה והוא יזהר את אמר המילטו נא מדור התהבות הרבה וויהר את דברו בשמה ויטבלו ובוים והוא: ⁴¹ ויקבלו את שלשת אלפי נפש: ⁴² ויהיו שקדמים על תורה השליחים ועל ההתחברות ועל בציית הלחם ועל התפללה: ⁴³ ותפל אלימה על כל נפש ומופתים רבים ואתונות נעשו על ידי השליחים בירושלים: ⁴⁴ וכל המאמינים התאחדו יחד ויהי להם הכל בשתפות: ⁴⁵ זאת אחותם ואת רכושים מכרו ויחלקו אתם לכלם לאיש אישידי מחסورو: ⁴⁶ יומם יום היו שקדמים במקדש לב אחד ויבצעו את הלחם בביתם בביתם: ⁴⁷ ויאכלו מזונם בנילה ובכתם לבב וישבחו את האלים וימצאו חן בעני כל העם והאדון הוסיף יום יום על העדה את הנושעים:

3 ³⁰ ופטרוס ויוחנן עלים יהדו אל המקדש לעת התפללה בשעה התשיעית: ² ואיש אחד פסח מבטן

גהנה אנחנו שמעים אותם מספרים בלשנותינו גדרות האלים: ¹² ווישתוממו כלם ויבהלו ויאמרו איש אל אחיו מה תהיה זאת: ¹³ ואחרים לענו ויאמרו כי מלא עיסים מה: ¹⁴ אז יעדף פרטוס ושתוי העשר עמו ישא את קולו וידבר אליהם אנשי יהודה ושבוי ירושלים כלכם זאת תודע לכם והזינו אל דברי: ¹⁵ כי אלה לא שכורים מהה כאשר חשבתם כי שעה שלישית ביום עתה: ¹⁶ אבל זה הוא האמור על ידי יואל הנביא: ¹⁷ וזה באחרית הימים נאם אלהים אשפך את רוחו על כלبشر ונבאו בנים ובנותם ובהוריכם חזינות יראו זוקניהם חלומות יהלמון: ¹⁸ ונם על עבדיו ועל שפחותי בימים ההם אשפך את רוחו ונבאו: ¹⁹ ונתתי מופתים בשם ממעל ואותות בארץ מתחתם דם ואש ותומרות עשן: ²⁰ המשמש יהפק לחשך והירח לדם לפניו בוא יום יהוה הגדול והטורא: ²¹ והיה כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט: ²² אנשי ישראל שמעו הדברים האלה ישוע הנצרי האיש אשר נאמין לכמאת האלים בנבורות ובמופתים ובאותות אשר האלים עשה על ידו בתוככם אשר ידעתם נם אתם: ²³ אותו הנמסר על פי עצת האלים הנחרצתה וידעתו מקום לחתם ובידי רשותם הוקעתם והרגתם אותו: ²⁴ והאללים הקימו מן המתים בהתר את חבלי המות באשר נמנע מן המות לעצר אותו: ²⁵ כי דוד אמר עלייו שיותי יהוה לנגיד תמיד כי מימיינו בכל אמות: ²⁶ לכן שמה לבי ויגל כבודיו אף בשרי ישכן לבטה: ²⁷ כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שתת: (Hadēs g86) ²⁸ תודיעני ארחות חיים שבע שמות את פניך: ²⁹ אנשים אחים הניחו לי ואדרבה באוני כלכם על דוד אבינו אשר נם נקבר וכבודתו אتنا היא עד היום הזה: ³⁰ והוא בהיותו נביא ומדעתו את השבועה אשר נשבע לו האלים להקים את המשיח

המשיח: 21 אשר צריך כי יקבלו השמים עד ימי
שוב כל הדברים לתקונם אשר דבר עליהם האלים
בפני נביאיו הקדושים מימי עולם: (ו' ו' א'ב) 22 הן משה
אמר אל אבותינו נביא יקים לכם יהוה אלהיכם מקרוב
אחיםכם כמו אליו השמעון ככל אשר ידבר אליכם:
23 והיה כל הנפש אשר לא תשמע אל הנביא ההוא
ונכרצה מעמיה: 24 וגם כל הנביאים משモאל ואשר
נבוא אחריו כלם הניתנו מראש את הימים האלה:
25 אתם בני הנביאים ובני הברית אשר כרת האלים
עם אבותינו באמרו אל אברהם ונברכו בזורך כל
משפחה הארץ: 26 لكم בראשונה העמיד האלים
את עבדו ישוע וישלחו לבך אתכם בשובכם כל
איש מרע יושע ועליכם:

4 וַיֹּהֵי בְּדָבָרִם אֶל הָעָם וַיָּקָרְמוּ עֲלֵיכֶם הַכֹּהֲנִים
וּנְגִידִים בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְהַצְדּוּקִים: 2 כִּי חֶרֶת לְהָם
עַל אֲשֶׁר לִמְדוֹ אֶת הָעָם וְהַגִּידוּ בִּישׁוּעָת תְּחִיָּה
הַמְתִים: 3 וַיִּשְׁלַחְוּ בָּהֶם אֶת יָדֵיכֶם וַיִּשְׁמֻמּוּ בְּמִשְׁמָר
עַד לִמְחרָת כִּי כָּבֵר בָּא הָעֵרֶב: 4 וּרְבִים מִהַּשְׁמֻעָה אֲתָה
הַדָּבָר הַאמְנִינוּ וַיְהִי מִסְפַּר הָאֱנָשִׁים כִּחְמָתֵשׁ אֲלָפִים:
5 וַיְהִי מִמְחֻרָת וַיַּקְהֵל שְׂרִירָם רַאשֵׁיכֶם וּזְקִינְיכֶם
וּסְופְרִיהָם יְרוֹשָׁלָם: 6 וַחֲנַן הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַקִּיפָּא
וַיּוֹתַחַן וַאֲלַכְּסַנְדְּרוֹס וְכֵל אֲשֶׁר מִמְשָׁפְחַת הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל:
7 וַיַּעֲמִידוּ אֶת בְּתוֹךְ וַיִּשְׁאַלּוּם בָּאֵי זֶה כְּחָ וּבָאֵי זֶה
שֶׁמֶן עֲשִׂיתָם זֹאת: 8 וַיִּמְלָא פְטָרוֹס רוח הַקְדָּשׁ וַיֹּאמֶר
אֲלֵיכֶם אֶתְתֶּן רַאשֵׁי הָעָם וּזְקִינִי יִשְׂרָאֵל: 9 אִם אֲנַחֲנוּ
נְחַקְרִים הַיּוֹם עַל הַטוֹּבה אֲשֶׁר עָשָׂינוּ לְאִישׁ חֹולָה
וַיִּשְׁאַלְתָּם בָּמָה זֶה נֹשָׁעֵן: 10 וַיַּדַּע לְכָלְכָל וּלְכָלְל עַם
יִשְׂרָאֵל כִּי בְּשֵׁם יְשׁׁוּעָה הַמְשִׁיחָה הַנְּצָרִי אֲשֶׁר צִלְבָּתָם
אוֹתוֹ וְאֲשֶׁר הָאֱלֹהִים הִקִּימוּ מִן הַמְתִים כִּי בְּשָׁמוֹ עַמְּדָה
זֶה לְפָנֵיכֶם בְּרִיאָ: 11 וְהַוָּא הַאֲבָן אֲשֶׁר מַאֲסִתָּם אֶתְכֶם
הַבּוֹנִים וְתַהֲיוּ לְרַאשֵׁ פָּנָה: 12 וְאַיִן הַיְשׁׁוּעָה בְּאַחֲרֵ וְאַיִן
תַּחַת הַשְׁמִים שֶׁמֶן אַחֲרֵ הַנְּתָן לְבָנֵי אָדָם אֲשֶׁר בָּוּ וּשְׁעָשָׁ:

אמו מובא שמה אשר יושיבתו يوم יום שער המקדש
הנקרא שער המהדר לשאל מוגנות מאת באי המקדש:
3 כיון כראותו את פטרוס ואת יוחנןabis באים אל המקדש
ויבקש לחתמת את צדקה: 4 וויסתכל בו פטרוס ונם
יוחנן ויאמר אליו הביטה אלנו: 5 ווישם פניו אליהם
בקותו לחתמת מאתם דבר: 6 ויאמר פטרוס כספ
זוהב אין לי אבל את אשר בידי אתנו לך בשם ישוע
המשיח הנצרי קום התהלך: 7 ויאחו ביד ימינו ויקם
אותו ויתחזקו פתאם רגלו וקרטלי: 8 ויקפץ ויתהלך
ויבא אותם אל המקדש מתהלך ומරך ומשבח את
האללים: 9 ויראהו כל העם מתהלך ומרך ומשבח את
האללים: 10 ויכירו אותו כי הוא אשר היה ישב
לשאלא צדקה בשער המקדש המהדר וימלאו שמה
ושםנון על הנעשה לו: 11 ויהי הוא מחזק בפטרוס
וביווחנן וירץ אליהם כל העם אל האולם הנקרא
אולם של שלמה וישראל: 12 וירא פטרוס ויען
ורי אמר אל העם אנשי ישראל מה אתם תמהים על
זאת ומה הסתכלו בנו כאלו אנחנו בכהנו ובחסידותנו
שמננו זאת זה מתהלך: 13 אלהי אברהם אלהי יצחק
ואלהי יעקב אלהי אבותינו הוא פאר את עבדו ישוע
אשר אתם מסרתם אותו וכחשתם בו בפני פילוטוס
כשהיה דין לפטרו: 14 אבל אתם כחשתם בקדושים
ובצדיק ובקשותם כי ייחן לכם איש רצח: 15 ואת שר
החיים הרוגתם אשר האלים הקימו מן המתים ואנחנו
עדיו: 16 ולמען אמונה שמו חזק שמו את האיש הזה
אשר אתם ראים ומכירים אותו והאמונה אשר לנו על
ידיו היא העלהה לו את הארוכה הזאת לעני כלכם:
17 ועתה אחוי יידע אני כי בבלדי דעת עשיהם גם אתם נס
ראשיכם: 18 וזה אלהים ככח מלא את אשר הנגיד מקדם
כפי כל נביינו כי ענה המשיח: 19 לכן הנחמו ושבו
וימחו חטאיכם: 20 למען אשר יבא ימי רוחה מלפני
יהוה וישלח את אשר בשרו لكم מוקדם את ישוע

¹³ וימלאו כלם רוח הקדש וירדברו את דבר האלhim בבטחון לבב: ³² וקהל המאמינים היה להם לב אחד ונפש אחת ואין איש מהם אומר על אשר בידו לי הוא כי הכל היה להם בשותפות: ³³ ובגבורה גדולה יעדיו השליחים על תקומת הארון ישוע וחסר גדור נمشך לכלם: ³⁴ כי לא היה בהם חסר דבר כי כל בעלי שדרות ובתיים מכרו אתם ויביאו את כסף מוחירים: ³⁵ וישימחו לרוגלי השליחים ויתן לכל איש ואיש די מהסרו: ³⁶ ויוסוף אשר כנוהו השליחים בשם בר נבא פרושו בן הנחמה איש לוי אשר נולד בארץ כתים: ³⁷ גם לו היה שדה ומכרתו ויבא את הכסף וישימחו לרוגלי השליחים:

5 **וְאִישׁ אֶחָד וּשְׁמוֹ חַנִּיה עַם אֲשֶׁר שְׂפִירָה מִכֶּר** את **אַחֲזֹתוֹ**: ² וַיָּקַח מִן הַמְּחֵיר וַיִּתְּרֹחַ וְאַשְׁתָּו יְדֻעָה **נִם הַיָּא וְחַלְקָה אֶחָד הַבִּיא וַיִּשְׁמַע לְרַגְלֵי** השליחים: ³ וַיֹּאמֶר פְּطֻרוֹס חַנִּיה לִמְהֵה זֶה מְלָא הַשְׁטָן אֶת לְבָבֶךָ לשקר ברוח הקדש ולחשטור ממחיר השדה: ⁴ הָלָא שְׁלֵךְ הַיָּה טְרִם הַמִּכְרָו וְגַם אַחֲרֵי נִמְכָר הַיָּה בִּידְךָ ולְמַה שָׁמְתָּ עַל לְבָבֶךָ הַדָּבָר הַזֶּה לֹא שְׁקָרְתָּ בְּבִנְיָה אָדָם כִּי אִם **בְּאֱלֹהִים**: ⁵ וּכְשָׁמַע חַנִּיה אֶת הַדָּבָרִים הָאֱלֹהִים נַפְלָה אֶרְצָה וַיְנוּעַ וְתַהְיָה יְרָאָה גְדוֹלָה עַל כָּל הַשְׁמְעוּמִים: ⁶ וַיָּקוּמוּ הַצְּעִירִים וַיָּסִפוּ אֲתָו וַיָּשָׁאָהוּ הַחֹזֶча וַיִּקְבְּרָהוּ: ⁷ וַיָּהִי כְּמַשְׁלֵש שָׁעֹות וְתַבָּא אֲשֶׁר וְהִיא לֹא יְדֻעָה אֶת הַנְּעֶשֶׂה: ⁸ וַיַּעֲזַב פְּטֻרוֹס וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶה אָמְרֵי לִי הַבְּמַחְיר הַזֶּה מִכְרָתָם אֶת הַשְׁדָה וְתֹאמֶר כֵּן בְּמַחְיר הַזֶּה: ⁹ וַיֹּאמֶר פְּטֻרוֹס אֶלְيָה לִמְהֵה זֶה נְעוֹדרתָם לְנִסּוֹת אֶת רוח יְהוָה הַנֶּה בְּפִתְחָה רַגְלֵי הַמִּקְבָּרִים אֶת אישׁ וְנִשְׁאָו אֶתְךָ הַחֹזֶча: ¹⁰ וַתִּפְלֶל פְּתַחְתָּם לְרַגְלֵי וַתְּנוּעַ וְהַבְּחֹורִים בָּאוּ וְהִנֵּה מְתָה וְיִשְׁאָה הַחֹזֶча וַיִּקְבְּרָה אֶצְלָ אִישָּׁה: ¹¹ וְתַהְיָה יְרָאָה גְדוֹלָה עַל כָּל הַקְּהָל וְעַל כָּל הַשְׁמְעוּמִים אֶת אֱלֹהָה: ¹² וַיַּעֲשֵׂו אֵת הַזֶּה:

¹³ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאוּ אֶת בֶּטְחָוֹן לְבַב שְׁלֵמָה וְיְוֹחָנָן וְהַבְּינוֹנִים הַדִּיּוֹתִים וְלֹא בָּעֵל חַכְמָה יוֹתְמָהוּ עַלְיָהֶם וַיַּכְרִוּם כִּי הַתְּהִלָּכוּ עִם יְשֻׁעָה: ¹⁴ וּבְרוֹאָתָם אֶת הַאִישׁ הַנְּרָפָא עַמְּדָ אַצְלָם לֹא מֵצָא לְדָבָר גְּנוּרָם דָּבָר: ¹⁵ וַיַּצְוֹא אֲתָם לְצֹאת חֹזֶча מִן הַסְּנָהָרִין וַיַּעֲצֹזְיוּ חִידָה: ¹⁶ וַיֹּאמְרוּ מָה נַעֲשֵׂה לְאַנְשִׁים הָאֱלֹהִים הַנָּהָא אֶת נְלוּיָה עַשְׂה עַל יְדֵיכֶם וְגַם מִפְרָסֵם לְכָל יְשִׁיבֵי יְרוּשָׁלָם וְלֹא נִכְלַל לְכָחֵש בָּו: ¹⁷ אֲךָ לְמַעַן לֹא יַרְבֵּה הַדָּבָר בָּעֵם וַיַּפְרַץ נְחוּרָה אֲתָם בְּגָעָרָה לְבַתְּחִי דָבָר עוֹד לְכָל אָדָם בָּשָׁם הוּא: ¹⁸ וַיַּקְרָא אֲתָם וַיַּצְוֹם אֲשֶׁר לֹא יְדָבְרוּ דָבָר וְלֹא יַלְמְדוּ בָשָׁם יְשֻׁעָה: ¹⁹ וַיַּעֲזַב פְּטֻרוֹס וְיְוֹחָנָן וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיכֶם הַנְּכֹוֹן הַוָּא לְפָנֵי הָאֱלֹהִים שְׁמַע לְכָם יִתְּרַחֵל מִשְׁמָע לְאֱלֹהִים שְׁפָטו אֲתָם: ²⁰ כִּי לֹא נִכְלַל אֶת הַדָּבָר בָּעֵם וַיַּוְסִּיף לְגַעַר מִפְנֵי הָעָם כִּי כְּלָם מַהְלָלִים אֲתָה הָאֱלֹהִים עַל הַנְּעֶשֶׂה: ²¹ כִּי בַּנְּאָרְבָּעִים שָׁנָה וּמַעַלְהָה הִיָּה הָאִישׁ הַהוּא אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַמְּדוּ אֶת הַרְפֹּואהָ הַזֹּאת: ²² וְאַחֲרֵי הַפְּטָרָם בָּאוּ אֶל אֲחֵיכֶם וַיַּסְפְּרוּ לְהָם אֲתָה אֲשֶׁר אָמְרוּ אֲלֵיכֶם זֹאת וַיַּשְׁאַל קָוְלָם בְּלֹב אֶחָד לְאֱלֹהִים וַיֹּאמְרוּ אַדְנִי אֲתָה הָאָל הַעֲשָׂה אֶת הַשְׁמִים וְאֶת הָאָרֶץ וְאֶת הַיּוֹם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם: ²³ אֲשֶׁר אָמְרָת בַּפִּי עַבְדָּךְ דָוָד לְמִהְנָשָׂוּ גְּנוּים וְלְאָמִים יְהָנוּ רִיק: ²⁴ וַיַּחֲזַב מַלְכֵי אֶרְץ וְרוֹזְנוֹם נְסָדוֹ יְחִיד עַל יְהוָה וְעַל מְשִׁיחָה: ²⁵ כִּי אָמַנְמָנָם נְסָדוֹ הַוְרָדוֹס וְפֶנְטוֹיָס פִּילְטוֹס עַם הַנוּוִים וְלְאָמִי יְשָׁרָאֵל עַל יְשֻׁעָה עַבְדָּךְ הַקָּדוֹש אֲשֶׁר מָשָׁחָ: ²⁶ לְעֹשָׂה אֲתָה יְדָךְ וְעַצְתָּךְ מִקְדָּם נֹרָה לְהִוּת: ²⁷ וְעַתָּה אֲדָנִי רָאָה אֶת גְּנַעַתָּם וְתַנְעַתָּם לְעַבְדֵךְ אֲתָה דָבָר בְּכָל בֶּטְחָוֹן לְכָם: ²⁸ בְּנַטְחָךְ אֲתָה יְדָךְ לְמִרְפָּא וְלַתָּתָא אֶתְוֹת וּמוֹפְתִּים בָשָׁם יְשֻׁעָה עַבְדָּךְ הַקָּדוֹש: ²⁹ וְיֹהִי כַּאֲשֶׁר הַתִּפְלַל וְיַגְעַן הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִיוֹ נְקַהְלִים שֶׁ

נאספו לב אחד באולם של שלמה: ³³ ומן האחרים אין איש אשר מלאו לבו לחולות עליהם אך הוקיר אתם העם: ³⁴ אבל נספחו עוד יתר מאמינים אל האדון אנים ונשים הרבה מאר: ³⁵ עד כי נשאו את החולים אל הרחבות וישרומים על מטבח ומשכבותה למען אשר ילך פטרוס ונפל אך צלו על אחד מהם: ³⁶ וגם המון עם הערים אשר מסביב נקבעו ירושלים מבאים את החולים ואת הנלחצים מרוחות טמאות וירפאו כלם: ³⁷ ויקם הכהן הגדול וכל אשר אהו והם אנשי כת הצדוקים וימלאו קנאה: ³⁸ וישלחו יד בשליחים וירגנו במושמר העיר: ³⁹ ויהי בלילה יפתח מלאך יהוה את דלתاي בית הכהן ויצוים לאמר: ⁴⁰ לכיו והתייצב במקדש ודברו אל העם את כל דברי החיים האלה: ⁴¹ וזה שמעם את זאת באו אל המקדש בהיות הבקר וילמדו שם ויבא הכהן בני ישראל וישלחו אל בית האסורים להביא אותם: ⁴² וילכו המשדרים ולא מצאים בבית הכהן וישבו וינידו לאמר: ⁴³ את בית האסורים מצאו סנוור ונסגר והוא אמר עמדים על הדלתות וכאשר פתחנו לא נמצאו בו אדם: ⁴⁴ ויהי כשמע הכהן ונניד המקדש וראשי הכהנים את הדברים האלה ויבהלו עליהם ויאמרו איך יפל הדבר הזה: ⁴⁵ ואיש אחד באוינד להם לאמר הנה האנשים אשר שמתם במושמר עמדים הם במקדש ומלמדים את העם: ⁴⁶ וילך שם הנגיד עם משרתו ויקחם אך לא בחזקה כי יראו מפני העם פן יסקלו: ⁴⁷ ויביאו אותם ויעמידום לפני הסנהדרין וישאלם הכהן הגדול לאמר: ⁴⁸ חלא צוה צוינו עליהם לבלתי למד בשם זהה והנה מלאתם את ירושלים תורהכם ותחפזו להביא עליינו את דמי האשף זהה: ⁴⁹ ויען פטרוס והשליחים ייאמרו הלא עליינו להקשיב בקהל אלהים מהקשב בקהל בני אדם: ⁵⁰ אלהי

6 בימים ההם כאשר רבו התלמידים הייתה תלונת הינוים על העבריים על אשר העלימו ענייהם מאלמנתויהם לבלי תחת להן יום יום את ארוחתן: ² ויקראו שנים העשר את המון התלמידים ויאמרו לא נואה לנו כי נזוב את דבר האלים ונשמש את השלחנות: ³ לכן אחוי ברו לכם שבעה אנשים מקרבכם אשר שם טוב להם ומלאים רוח הקדרש וחכמה ונפקודם על העניין הזה: ⁴ ואנחנו נשקד על

התפללה ועל שמו של הדרבר: וויתר הדרבר לפני כל
 ההמון ויבחרו את אספנוס איש מל' אמונה ורוח
 הקדרש ואת פילוס ואת פרוכורוס ואת ניקור ואת
 טימון ואת פרנס ואת ניקל' ג'אנטוכיא: 6 את
 אלה העמידו לפני השליחים ויתפללו ויסמכו את
 ידיהם עליהם: 7 ויהי דבר האלים הולך ונDEL
 וירב מספר התלמידים בירושלים עד מאר גם המון
 רב מן הכהנים נכנו אל האמונה: 8 ואספנוס מל'
 אמונה וגבורה וייש אתות ומופתים נודלים בקרוב
 העם: 9 ויקומו אנשים מבית הכנסת הנקרה על שם
 הליברטינים ושל קורינים ואלכסנדריים ומן בני
 קליליקיא ואסיה ויתוכחו עם אספנוס: 10 ולא יכולו
 עמד לנדר החכמה והרוח אשר דבר בו: 11 ויסתו
 בו אנשים אמרים שנענו אותו מדבר נודפים במשה
 ובאללים: 12 ויעוררו את העם ואת הוקנים והסופרים
 ויקומו עליו ויחטפו ויביאו לפני הסנהדרין:
 13 ויעמידו עדי שקר אשר אמרו האיש הזה אינו חדל
 מהشيخ דברים ננד מקום הקדש זהה וננד התורה:
 14 כי שמענהו אמר זה ישוע הנצרי יתץ את המקום הזה
 וישנה את החוקים אשר מסר לנו משה: 15 ויסתכלו בו
 כל היישבים בסנהדרין ויראו את פניו כפני מלאך
 אלהים:

7 ויאמר הכהן הנדרול האמת הוא אשר דברו: 2 ויען
 ויאמר אנשים אחיהם ואבות שמעו אליו הכבוד נרא
 אל אברהם אבינו בהוותו באדם נהרים לפני שבתו
 בחרון: 3 ויאמר אליו לך מארץ וממלשתך ובא
 אל הארץ אשר ארך: 4 ויצא מארץ כשרדים וישב
 בחרון ואחרי מות אבינו העביר אותו שם אל הארץ
 הזאת אשר אהם ישבים בה עתה: 5 ולא נתן לו נחלה
 בה אף לא מדרך כף רגל ויבטה לתחה לאחוזה לו
 ולזרעו אחריו ועוד לא היה לו בן: 6 ויאמר לו אלהים
 כי גור יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם

לאמור מי שמק לאייש שר ומשפט עליינו: ²⁸ הלהרני אתה אמר כאשר הרנת אהמל את המצרי: ²⁹ ויברכה משה על הדבר הזה וייה נור בארץ מדין ווילך שם שני בניים: ³⁰ ובמלאת ארבעים שנה נראה אליו מלאך יהוה במדבר הר סיני בלבת אש מתוק הסנה: ³¹ וירא משה ויתמה על המראה ובסרו לראות וייה קול יהוה אליו: ³² אגצי אלהי אבותיך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויחרד משה וירא מהביט: ³³ ויאמר אליו יהוה של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו ארמת קדרש הוא: ³⁴ ראה ראותו את ענו עמו אשר במצרים ואת נאקותם שמעתו וارد להצילים ועתה לך ואשלחך מצרים: ³⁵ הוא משה אשר כחשו בו לאמר מי שמק לשר ושפט אותו שלח האלים לשר ונガל ביד המלאך הנראה אליו בסנה: ³⁶ וזהו הוציאם ויעש אותן ומפתים הארץ מצרים ובם סוף ובמדבר ארבעים שנה: ³⁷ הוא משה אשר אמר אל בני ישראל נביא מקרב אחיכם כנוי קים לכם יהוה אלהיכם אליו תשמעו: ³⁸ הוא אשר היה בקהל במדבר עם המלאך הדבר אליו בהדר סיני ועם אבותינו ואשר קיבל דבריהם חיים להת לנו: ³⁹ הוא אשר אבותינו לא אבו לשמע לו כי אם מסכו אותו ולבכם פנה מצרים: ⁴⁰ ויאמרו אל אהרן עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו: ⁴¹ ויעש עגל ביוםיהם והזבח זבחים לאليل וישמחו במעשה ידיום: ⁴² וויפן מהם האלים ויתמן לעבד את צבא השמיים אשר כחוב בספר הנבאים הובחים ומנחה הנשתם לי במדבר ארבעים שנה בית ישראל: ⁴³ ונשאתם את סכת מלכם ואת כוכב אלחיכם רמן הצלמים אשר עשיתם להשתחות להם והגנילי תחכם מהלאה לבבל: ⁴⁴ משכן העדות היה לאבותינו במדבר כאשר צויה המדבר אל משה

דבר הוה ווישן:

8 ושאל נם הוא היה רצה בהרנותו ותהי ביום ההוא רדיפה גדולה על הקלה אשר בירושלים ויפצזו כלם בערי יהודה ושמരון בלבד מן השליחים: ² וישאו אנשים חסידים את אספנוס ויקבררו ויספרו לעליי מסדר גדול: ³ ושאל החריב את הקלה וישוטט בבתים ויסחב ממש אנשים ונשים ויסנירם לכלא:

והנפוצים עברו בארץ ויבשו את הדבר: ⁵ פילוס ²⁵ והמה אחריו אשר העידה ודברו את דבר יהוה שבו ירושלים ויבשו את הבשורה בכפרים רבים אשר לשרוננים: ²⁶ וידבר מלאך יהוה אל פילוס המון העם בלב אחד אל אמרי פילוס בשמעם ובראותם את האות אשה עשה: ⁷ כי רבים היו אהוו רוחות הטמאות והרוחות יצאו מהם צעקות בקהל גדול ורבים נכי אברים ופסחים וירפאו: ⁸ ותהי שמחה גדולה בעיר היה: ⁹ וואי שאחד ושמו שמעון היה מלפנים בעיר מכשף ומושמי את עם שמרון אמרו על נשופי גדול הוא: ¹⁰ ויקשיבו אליו מקניהם וזה הוא גבורת האלים הגדולה: ¹¹ ויקשיבו אליו על היותו מושמי אורם בכשייו ימים רבים: ¹² ויהי כאשר האמינו לפילוס בבשרו את מלכות האלים ואת שם ישוע המשיח ויטבלו אנשים ונשים: ¹³ ויאמן שמעון נם והוא ויטבל וידבק בפילוס וירא את האות והמפתים הגדלים אשר נעשו ויתהוו: ¹⁴ וישמעו השליחים אשר בירושלים כי קבלה שמרון את דבר האלים וישלחו אליהם את פטושים ואת יוחנן: ¹⁵ וירדו שם ויתפללו בעדים אשר יקבלו את רוח הקודש: ¹⁶ כי הרוח לא צלחה עד עתה על אחד מהם והם רק נטבלים בשם הארון ישוע: ¹⁷ ויסמכו את ידיהם עליהם ויקבלו את רוח הקודש: ¹⁸ ויהי בראות שמעון כי בסמיכות ידי השליחים נתן רוח הקודש ויבא לפניהם כסף: ¹⁹ ויאמר לנו נאם לי את היכלה זו אשר יקבל את רוח הקודש כל אשר אשים עליו את ידי: ²⁰ ויאמר אליו פטרוס בספר ידי אך לאבדון יען חשבת לקנות במחירות מתה האלים: ²¹ אין לך חלק ונורל בדבר זה כי לבבך איןנו ישר לפני האלים: ²² ועתה שוב מרעתק זאת והתחנן אל האלים אויל תסלח לך מזמת לבבך: ²³ כי ראה אני כי באתי לידי מרורת ראש וחרצבות לדמשק אל בתו הכנסיות למען אשר יאסר את אשר נמצא ישר לפני האלים: ²⁴ ועתה שוב מרעתק זאת יהוה לבתי בוא עלי דבר מכל אשר אמריתם:

9 שאול עודנו יפה ועם ורצח על תלמידי הארון ויבא אל הכהן הגדל: ² וישאל מאותו מכתבים לדמשק אל בתו הכנסיות למען אשר יאסר את אשר נמצא בדרך ההי אנשים או נשים ויבאים ירושלים:

3 ויהי הוא הלאך וקרב לדמשק והנה פתאם נגה עליון
 מוסכיב אור מן השמים: 4 ושאל היה הולך וחוק וויהם את
 ראיי הכהנים: 22 ושאל היה הולך וחוק וויהם את
 היהודים ישבו דמשק בהוכיחו כי זה הוא המשיח:
 23 ויהי כי ארכו לו שם הימים ווועצו היהודים יהדו
 להמיתו: 24 וידע לשאול ארבעם ומה שמרו את
 השערדים יומם ולילה למען ימיהו: 25 ויקחו אותו
 התלמידים ליליה ווירידיו בסל بعد החומה: 26 ויהי
 כבאו שאול ירושלים ויבקש להלות אל התלמידים
 ויראו כלם מפניו ולא האמינו כי תלמיד הו: 27 ויקח
 אותו בר נבא ווביאהו אל השליחים ויספר להם את
 אשר ראה בדרך את האדון וכי הוא דבר אליו ואיך
 בדמשק השמיע בבטהון את שם ישוע: 28 ויהי אתם
 יוצא ובא בירושלים: 29 ויקרא בבטהון בשם האדון
 ישוע וידבר ויתוכח נם עם היהודים היונים והם זממו
 להמיתו: 30 ויישמו האחים ווירידו אותו לקסריין
 ושלהחו אל טرسוס: 31 ויהי שלום לקהילות בכל
 מקומות יהודה והגליל ושמرون ותבנינה ותתכלנה
 ביראת האדון ותרבינה בנחתה רוח הקודש: 32 ויהי
 בסבב פטרוס בכל המקומות וירד נם אל הקדושים
 אשר ישבו בלבד: 33 וימצא שם איש בשם אניס והוא שכב
 על משכבו וזה שמנה שנים והוא נכח אברים: 34 ויאמר
 אליו פטרוס אניס רפהך ישוע המשיח קום הצע לך
 אתה ויקם פתאם: 35 ויראו אותו כל ישי לדר והשרון
 ויפנו אל האדון: 36 ותلمידה ביפוי ושם טביה
 הרגמו צביה והוא מלאה מעשים טובים וצדקה אשר
 עשתה: 37 ויהי ביום הHAM ותחללה ותמת וירחצנו אתה
 ושלהחו בעליה: 38 וולד קרובה היא ליפה וישמעו
 התלמידים כי פטרוס שם וישלהו אליו שני אנשים
 ויפצרו בו לבלו הצעל לעבר אליהם: 39 ויקם
 פטרוס וילך אתם וככאו העלהו אל העליה ותנסה
 אליו כל האלמנות בכוכיות ומראות לו את הכתנת ואת
 הבנדים אשר עשתה צביה בעודה עמהן: 40 ויויצא
 ויאמרו הללו זה הוא האבד בירושלים את קראי

השם הזה ולמען זאת בא הנה להבאים אסורים לפני
 ראיי הכהנים: 22 ושאל היה הולך וחוק וויהם את
 היהודים ישבו דמשק בהוכיחו כי זה הוא המשיח:
 23 ויהי כי ארכו לו שם הימים ווועצו היהודים יהדו
 להמיתו: 24 וידע לשאול ארבעם ומה שמרו את
 השערדים יומם ולילה למען ימיהו: 25 ויקחו אותו
 התלמידים ליליה ווירידיו בסל بعد החומה: 26 ויהי
 כבאו שאול ירושלים ויבקש להלות אל התלמידים
 ויראו כלם מפניו ולא האמינו כי תלמיד הו: 27 ויקח
 אותו בר נבא ווביאהו אל השליחים ויספר להם את
 אשר ראה בדרך את האדון וכי הוא דבר אליו ואיך
 בדמשק השמיע בבטהון את שם ישוע: 28 ויהי אתם
 יוצא ובא בירושלים: 29 ויקרא בבטהון בשם האדון
 ישוע וידבר ויתוכח נם עם היהודים היונים והם זממו
 להמיתו: 30 ויישמו האחים ווירידו אותו לקסריין
 ושלהחו אל טרסוס: 31 ויהי שלום לקהילות בכל
 מקומות יהודה והגליל ושמرون ותבנינה ותתכלנה
 ביראת האדון ותרבינה בנחתה רוח הקודש: 32 ויהי
 בסבב פטרוס בכל המקומות וירד נם אל הקדושים
 אשר ישבו בלבד: 33 וימצא שם איש בשם אניס והוא שכב
 על משכבו וזה שמנה שנים והוא נכח אברים: 34 ויאמר
 אליו פטרוס אניס רפהך ישוע המשיח קום הצע לך
 אתה ויקם פתאם: 35 ויראו אותו כל ישי לדר והשרון
 ויפנו אל האדון: 36 ותלמידה ביפוי ושם טביה
 הרגמו צביה והוא מלאה מעשים טובים וצדקה אשר
 עשתה: 37 ויהי ביום הHAM ותחללה ותמת וירחצנו אתה
 ושלהחו בעליה: 38 וולד קרובה היא ליפה וישמעו
 התלמידים כי פטרוס שם וישלהו אליו שני אנשים
 ויפצרו בו לבלו הצעל לעבר אליהם: 39 ויקם
 פטרוס וילך אותם וככאו העלהו אל העליה ותנסה
 אליו כל האלמנות בכוכיות ומראות לו את הכתנת ואת
 הבנדים אשר עשתה צביה בעודה עמהן: 40 ויויצא
 ויאמרו הללו זה הוא האבד בירושלים את קראי

רורף קשה לך לבט בדרבנות: 6 והוא חרד ונבעת
 ויאמר אדרני מה תחפץ ואעשה וייען האדון קום לך
 העירה ויאמר לך את אשר עלייך לעשות: 7 והאנשים
 אשר הילכו אותו עמדו נאלמים כי שמעו את הקול
 ואיש לא הביטו: 8 ויקם שאלן מן הארץ ובפתחו את
 עיניו לא ראה איש וויזוקו בידו וויליכו לדמשק:
 9 ויחשבו עיניו מראות שלשת ימים ולא אבל ולא
 שתה: 10 ותלמיד אחד היה בדמשק חנניה שמו ויאמר
 אליו האדון במחזה ויאמר חנניה אדרני: 11 ויאמר
 אליו האדון במחזה ויאמר חנניה אדרני:
 12 וירא במחזה והנה איש ושמו חנניה בא
 מתחפל: 13 החדרה ושם עליון את ידו למען ישב ויראה:
 14 ויען חנניה ויאמר אדרני שמעתי רבים מספרים על דאייש
 הוה כמה רעות עשה לקדושיך בירושלים: 15 וגם
 פה ראשון יש לו מאת ראש הכהנים לאסר את כל
 הקרים בשמק: 16 ויאמר אליו האדון לך כי כל
 חפץ הוא לך לשאת את שמי לפניו גוים וממלכים ולפני
 בני ישראל: 17 כי אני אראתו כמה יש לך לסלול למען
 שמי: 18 וילך חנניה ויבא הביתה וישם את ידיו עליון
 ויאמר שאלה אחוי האדון ישוע הנראה אליך בדרך
 אשר באת בה שלחני למען תשוב ותראה ותמלא רוח
 הקדש: 19 וכרגע נפל לו מען עיניו כמו קשטים וישראל
 פחאמ לראות ויקם ויטבל: 20 ויאכל לחם וויזק וישב
 שאלן ימים אחדים עם התלמידים אשר בדמשק:
 21 וימהר ויקרא בכתי הכנסיות את המשיח לאמר
 כי הוא בן האלדים: 22 וישתוממו כל השמעים
 ויאמרו הללו זה הוא אשר האבד בירושלים את קראי

פטרוס את כלם החוצה ויכרע על ברכיו ויתפלל שב והעללה השמיימה: ¹⁷ ויהי בהתפעם רוח פטרוס על המראה אשר ראה ותנה האנשים השלוחים מאת קרניליוں שאלו לבית שמעון ויעמדו על הפתח: ¹⁸ ויקראו ויידרשו היוש מהנorder שם שמעון המכנה פטרוס: ¹⁹ ופטרוס עודנו חשב עם לבבו על המראה והרוח אמר אליו הנה שלשה אנשים מבקשים אותך: ²⁰ לכן קום רד ולכה נא אתם ואל תתמהנה כי אני אליו מאת קרניליוں ויאמר אני האיש אשר אתם מבקשים למה זה באתם הנה: ²² ויאמרו קרניליוں שר נאה איש צדיק וירא אלהים ولو שם טוב בכל עם היהודים צוה על פי מלאך קדוש לך אל ביתו ולשמע דברים מפייך: ²³ ויקראתם אליו ויאספם הביתה וייחי ממחרת יצא פטרוס אותם ומקצת האחים אשר ביפו הלו עמו: ²⁴ ולמחרתו באו אל קסריין וקרניליוں ממחכה להם ועמו בני משפחתו וקורוביו ומידעיו הנקהלים אליו: ²⁵ ויהיו כבאו פטרוס יצא קרניליוں לקרהתו יופל לרגלו וישתחוו: ²⁶ ויקם אותו פטרוס ויאמר קום כי נם אני אנוש אני: ²⁷ וידבר אותו ויבא הביתה וימצא רביהם נאספים שמה: ²⁸ ויאמר אליהם אתם ידעתם כי אסור הוא לאיש יהודי להלות ולקרב אל נכרי ואתה תורה אלהים לבلتוי אמר חל או טמא על כל אדם: ²⁹ ובעבור זאת כאשר נקרהתי לא נמנעת מהליך ועתה אשאלכם מדוע קראתם לי: ³⁰ ויאמר קרניליוں זה ארבעה ימים הייתי צם עד השעה הזאת ובשעה התשיעית התפללו בחוץ ביתו ותנה איש נצב לפני בלבוש זהר: ³¹ ויאמר קרניליוں נשמעה חפה לך וצדוקותך היו לזכרון לפני האלים: ³² ועתה שלח אל יפו וקרא אליך את שמעון המכנה פטרוס מתרדור הוא בכית שמעון הבורסי על הים אשר בבאו ידבר לך: ³³ ואמהר ואשלח אליך אתה הייטב לעשה אשר באת אליו והנו לנו פה ויפן גלותה ויאמר טביה קומי ותפתח את עיניה ותרא את פטרוס ותתעדך: ⁴¹ ווישלח ידו ויקם אתה ויקרא את הקדושים ואת האלמנות ויעמד אתה חייה לפניהם: ⁴² ו יודע הדבר בכל יפו ויאמינו רביהם באדרון: ⁴³ ווואל לשכת ביפו ימים רבים עם בורדי אחד ושמו שמעון:

10 ואיש היה בקסריין ושמו קרניליוں שר מאה מן הגדור הנקרא האיטלקי: ² והוא חסיד וירא אליהם עם כל בני ביתו ועשה צדקות הרבה לעם מהפכל תmid לאלהים: ³ ומזה נרא אליו פנימה והתשיעת ליום וירא מלאך אלהים בא אליו פנימה ואמר קרניליוں: ⁴ ויבט אליו וירא ויאמר מה זה אדרני ויאמר אליו חפה לך וצדוקותך על זוכרון לפני האלים: ⁵ ועתה שלח לך אנשים אל יפו והבא אליך את שמעון המכנה פטרוס: ⁶ והוא מתגורר עם בורדי אחד שמעון שמו אשר ביתו על יד הים הוא יאמר לך אשר עלייך לעשות: ⁷ וילך לו המלאך הדבר אל קרניליוں ויקרא אל שניים מעבדי ביתו ואל איש מלחה אחד ירא אלהים מן העמדים תmid לפניו לשרתו: ⁸ ומספר להם את כל הדברים יישלחם אל יפו: ⁹ ויהי ממחרת והמה הלכים בדרך וקרבים לעיר ויעל פטרוס על הגג להתפלל כשעה הששיות: ¹⁰ והוא רעב ויחאו לטעם לחם וכחכינים לו נפלה תרדמה עליו: ¹¹ וירא את השמים נפתחים והנה כל ירד אליו כדרמות מטבחת בדנדוליה וירד באربع כנפותיו על הארץ: ¹² ובתוכו מכל בהמת הארץ ויהי רמש ועוף השמים: ¹³ ויהי קול אליו לאמר קום פטרוס זבח ואכל: ¹⁴ ויאמר פטרוס חלילה לי אדרני כי מעולם לא אכלתי כל פנול וטמא: ¹⁵ ויהי עוד קול אליו פעם שנייה לאמר את אשר טהר האלים אתה אל הטענו: ¹⁶ וכן היה שלש פעמים והכל

לפני האלים לשמע את כל אשר צוית מائת יהוה: ⁵ מתחפל היהתי בעיר יפו וארדם וארא מראתה והנה
 פטרוס את פיו ויאמר עתה ירעדתי באמת כי ³⁴ כל כדמות מטבחה בד גדרלה יורד מן השמיים ותוריד
 האלים איננו נשא פנים: ³⁵ כי אם בכל עם עם הירא
 בארכע כנופתיה ותבא עדרי: ⁶ וחסכלתי בה ואבין
 אותו ועשה צדק רצוי הוא לפני: ³⁶ וישלח את דבריו
 לבני ישראל ויבשר את השלום על ידי ישוע המשיח
 והוא אדון הכל: ³⁷ אתם ידעתם את הדבר הנעשה
 בכל יהודה החל מן הגליל אחריו הטבילה אשר
 קרא אותה יוחנן: ³⁸ את אשר משה האלים את ישוע
 הנצרי ברוח הקדש ובגבורה ויעבר בארץ עשה חסד
 ורפא את כל הנכבים תחת יד השטן כי האלים
 היה עמו: ³⁹ ואנחנו עדדים על כל אשר עשה בארץ
 היהודים ובירושלים ואשר הרגנו בחוקם את העדים
 העז: ⁴⁰ אותו הקים האלים ביום השלישי ויתנהו
 להראות בנגלי: ⁴¹ לא לכל העם כי אם לנו העדים
 אשר האלים בחר בהם מראש אשר אכלנו ושתינו
 את אחריו קומו מן המתים: ⁴² ויצו אנתנו להשמי
 שם ולהuid כי אותו שם האלים לשופט החיים
 והנמים: ⁴³ ועליו כל הנביאים מעידים כי קיבל
 סליית החטאיהם בשם כל המאמינים בו: ⁴⁴ עוד
 את דבר האדון אשר אמר יוחנן הטביל במים ואתם
 הטבלו ברוח הקודש: ¹⁷ ועתה אם מתנה אחת נתן
 האלים להם ולנו המאמינים באדון ישוע המשיח
 מי אני כי אעذر לאלים: ¹⁸ ויהי כשםם זאת
 ויחרשו ויהללו את האלים ויאמרו אכן ננים
 נתן האלים התשובה לחיה: ¹⁹ והנפוצים מפני
 הצראה אשר הייתה על אורת אספנות הלבו ובאו עד
 פינויו וקפרוס ואנטיקיה ולא דברו את הדבר כי
 אם אל היהודים לבדם: ²⁰ ויהי בתוכם אנשי קפروس
 וקורני אשר באו אל אנטיקיה וידברו גם אל היוונים
 ויבשוו אותם את האדון ישוע: ²¹ ותהי עמם יד
 יתווה ומספר רב האמינו וישבו אל האדון: ²² וישמע
 הדבר באוני הקהלה אשר בירושלים וישלחו את
 בר נבא אל אנטיקיה: ²³ ויבא שמה וישמח בראשתו

וילכו מהלך רחוב אחד והמלך סר מעליו פתאם:
 בלב נכוון: ²⁴ כי איש טוב היה ומלא רוח הקדש
 ויויהו בשובו אל דעתו ויאמר פטרוס עתה זה ידעת
 באמת כי האלים שלח את מלאכו ויפלטני מיד
 והורדוס מוכל מזותם עם היהודים: ²⁵ הוא חשב כואת
 הורדוס ומכל מזותם עם היהודים: ²⁶ והוא חשב כואת
 והוא בא עד בית מרים אם יוחנן המכנה מרkos אשר
 נקhalו שם רביהם והם מתפללים יחד: ²⁷ וירפק על
 דלת השער ותנסה נערה להקשיב ושם רודי: ²⁸ ותכר
 את קול פטרוס ומשמחתה לא פתחה לו אמ דלת
 השער ותרץ הביתה ותנד להם כי פטרוס עמד על
 השער: ²⁹ ויאמרו אליו משגעת את והיא מתאמצת
 כי כן הוא ויאמרו מלאכו הוא: ³⁰ ופטרוס הרבה
 לדפק ויפתחו ויראהו וישתומנו: ³¹ והוא רמז להם
 בידיו לחשות ויספר להם את אשר הוציאו האדון
 מן המשמר ויאמר הגידו את זאת לייעקב ולאחים
 ויצא וילך לו למקום אחר: ³² הבקר אור ומובכה
 לא קטנה הייתה בין אנשי הצבא על פטרוס מה היה
 לו: ³³ ויהי כאשר בקש אותו הורדוס ולא מצאו חקר
 את השמרים וציו להציאם למות וירד מיהודה אל
 קסرين וישב שם: ³⁴ ואיבה הייתה בין הורדוס ובין בני
 צור וצידון ויבאו אליו לבב אחד ויפתו את בלסטוס
 אשר על חדר המלך ויבקשו שלום יען לקחו מחיות
 ארצותם מארץ המלך: ³⁵ והוא ביום המועד וילבש
 הורדוס לבוש מלכות וישב על כסא המשפט ויטף
 אליהם אמרתו: ³⁶ ויריעו לו העם לאמר קול אלהים
 הוא ולא קול אדם: ³⁷ ויכחו מלאך יהוה פתאם עקב
 אשר לנין הכבד לאלהים ויאכלחו חולעים וינועו:
 ודבר אליהם הולך ורב: ³⁸ וישובו בר נבא ושאל
 מירושלים אחרי כלותם את השימוש ויקחו אותם את
 יוחנן המכנה מרוקס:

13 ³⁹ ואנשים נביים ומילדים היו באנטוכיה
 בקהל אשר בה בר נבא ושמעון הנקראנינר ולוקיאס
 הקורני ומנחם אשר נדל עם הורדוס שר הרבע

את חסר האלים ויזהר את כלם לדבקה באדון
 בלב נכוון: ⁴⁰ כי איש טוב היה ומלא רוח הקדש
 ואמונה ויאספו לאדון עם רב: ⁴¹ וילך בר נבא ממש
 אל טرسוס לבקש את שאל וימצא אותו ויביאהו אל
 אנטוכיה: ⁴² ויהיו ישבים יחד בקהל שנה תמיימה
 ומילדים עם רב או הוחל באנטוכיה לקרא את
 התלמידים בשם מישיחסים: ⁴³ ויהי ביוםיהם ההם ויבאו
 נביים מירושלים אל אנטוכיה: ⁴⁴ ויקם אחד מהם
 ושמו אגנובס וינדר על פי הרוח כי רעב גדור יבוא
 על כל ישבי תבל ויהי כן ביום קלודיו: ⁴⁵ ויויעצו
 התלמידים לשלח איש איש מאשר תשובתו ידו לעזרת
 האחים היישבים ביהودה: ⁴⁶ וכון גם עשו וישלחו אל
 הוקנים על ידי בר נבא ושאל:

12 בעת היא שלח המלך הורדוס את ידו להרע
 לאנשים מן הקהיל: ⁴⁷ וימת את יעקב אחיו יוחנן בחרב:
⁴⁸ וירא כי טוב הדבר בעני היהודים ווסף לתפש נם
 את פטרוס והדים ימי חן המצות: ⁴⁹ ויאחו אותו ויתנהו
 במשמר וימסרו לאربע מחלקות של ארבעה אנשי
 צבא לשמרו כי אמר להלוותו אחריו הפסח לפני
 העם: ⁵⁰ פטרוס היה עוצר במשמר והקהל העתרה
 בעדו בחזקה אל האלים: ⁵¹ ויהי בלילה ההוא אשר
 אמר הורדוס להביאו מחר לדין ויישן פטרוס בין
 שני אנשי צבא והוא אסור בשנים זקים ושמרי הפתחה
 שמרים את המשמר: ⁵² ויהנה מלאך יהוה נצב עליו
 ואור נה בחרדר ויספק על ירך פטרוס ויעירחו לאמר
 קום מהרה ויפלו מוסרותיו מעל ידיו: ⁵³ ויאמר אליו
 המלך חגר מתnik והגעל את רגליך ויעש בן ויאמר
 אליו עטה מעילך ולך אחריו: ⁵⁴ ויצא וילך אחריו
 ולא ידע אם אמת הוא הנעשה לו על ידי המלך
 כי מראת היה בעינויו: ⁵⁵ ויעברו דרך המשמרת
 הראשונה והשנייה ויבאו עד שער הברזל אשר יצא
 בו העירה ופתח השער לפניו מאלו ויצאו החוצה

ושאלות: 2 ויהיו בשרתם את יהוה ובצומם ויאמר רוח הקדש הבדילו לי את בר נבא ואת שאלול למלוכה אשר קראתיהם לה: 3 זיוצומו ויתפללו ויסמכו את יידיהם עליהם וישראל: 4 והמה המשלחים על ידי רוח הקדש ירדו אל סלוקיא ומשם באו באניה אל קפרוס: 5 ויבאו אל עיר סלמיס וונידו את דבר האלהים בכתו הכנסיות אשר ליהודים ויהו להם נם יוחנן למשרת: 6 ויעברו בכל הארץ עד פפוס וימצא איש מנוש אחד נביא שקר איש יהודה ושמו בר ישע: 7 אשר היה עם סרנויס פולוס שר המדינה איש נבון והוא קרא אליו את בר נבא ואת שאל ויתאו לשמע את דבר האלהים: 8 ויעמד לננדם אלימה המנוש כי זה תרנום שמו ויבקש להטוט את השר מן האמונה: 9 ושאלן הנקרה נם פולוס מלא רוח הקודש ויסתכל בו: 10 ויאמר אתה המלא כל מרמה וכל עולה בן בליעל ושונא כל צדק הלא תחדל לסלף את דרכי יהוה היישרים: 11 ועתה הנה יד יהוה ברך והיית עור ולא תראה את השם עד עת מועד ותפל עלייו בהתאם אפלה וחשכה ויפן הנה והנה ויבקש איש להוליכו בידו: 12 והשר כאשר ראה את המעשה האמין וייתומם על תורה האדון: 13 ויצאו פולוס והנשים אשר אותו מפפסו וירדו באניה ויבאו אל פרנו אשר בפמפוליא ויעזב אתם יוחנן ויבש ירושלים: 14 והמה נסעו מפרנו ויבאו אל אנטוכיא אשר בפיסידיא ויבאו אל בית הכנסת ביום השבת וישבו: 15 ויהיו אחר קריית התורה והנכאים וישלחו אליהם ראשי הכנסת לאמר אנשים אחים אם יש לכם דבר מוסר לעם דברו: 16 ויקם פולוס וינפ' ידו ויאמר אנשי ישראל ויראי אלהים שמעו: 17 אלהי העם הזה אלהי ישראל בחר באבותינו וירומם את העם בהיותם נרים בארץ מצרים ובבורע רמה הוציאם משם: 18 וישאתם ויכלכם במדבר כארבעים שנה: 19 וישמד שבעה נויים בארץ כנען

39 ובכל אשר לא יכולת להצדך בתורת משה כל המאמין יצדק על ידו: 40 לכן השמרו לכם פן יבוא עליים הנאמר בנבאים: 41 ראו בגדים והתמה ושמו כי فعل פעול אמייכם פועל אשר לא תאמינו כי יספר לכם: 42 ובצתה היהודים מבית הכנסת בקש מהם הגנים לדבר אליהם את הדברים האלה בשכת הבאה: 43 ורבים מן היהודים ומגורי הצדיק הלכו אחריו פולוס ובר נבא בהפרד הקהיל והמה דברו על לבם ויזירום לעמד בחסד האלילים: 44 ובשבת השנית נקהלת כמעט כל העיר לשמע את דבר יהוה: 45 וידו כראות היהודים את המון העם ומלאו קנאה ויכחישו את דברי פולוס הכחש וגדרפ: 46 או הנידו פולוס ובר נבא על פניהם לאמר בדין היה להשמי אתכם בראשונה את דבר האלילים ועתה אחרי אשר מסתם אותו ואינכם זכרים בעיניכם לחיה העולם לכון הננו פנים אל הגנים: 47 כי צון צוה עלינו האדון נתתיק לאור נויים להיות ישועתי עד קצה הארץ: 48 וישמחו הגנים כשמעם ויהללו את דבר יהוה ויאמינו כל אשר היה מוכנים לחיה עולם: 49 ויפרץ דבר יהוה בכל המקום: 50 אך היהודים הסיטו את הנשים החסידות והחשיבות ואת אצילי העיר ויעוררו רדיפה על פולוס ובר נבא וירשו מגבולם: 51 וזה מה נערו עליהם את העפר מעל גנליהם וילכו לאיקניון: 52 והتلמידים מלאו שמחה ורוח הקודש:

14 יהדי באיקניון ויבאו יהדו אל בית הכנסת היהודים יודברו שם עד כי המאמין המון רב מן היהודים ומין הינוים: 2 אך היהודים אשר לא תאמינו עוררו והכעיסו את נפשות הגנים על האחים: 3 וישבו שם ימים רבים וילמדו בבחוחנים ביהוה העמיד על דבר חסדו בשתו על ידם אותן ומופתים: 4 ויחלק המון העיר לחצי אלה נטו אחרי היהודים ולאה אחרי

בכל קהלה וקהילה ויתפללו יצומו ויפקידום ביד האדון אשר האמינו בו:²⁴ ויעברו בפיסדיא ויבאו אל פמנופוליא:²⁵ וישמעו את דבר יהוה בפרגוי וירדו אל אטלייא:²⁶ ומשם באו באניה אל אנטווכיא אשר נמסרו שם לחסד אליהם על המלאכה אשר מלאו אתה:²⁷ ובבאים שמה הקהילו את העדה וינידו את כל אשר עשה אתם האלים ואת אשר פתח לנוים פתח האמונה:²⁸ וישבו שם עם התלמידים ימים לא מעטים:

לאלהים מעולם כל מעשו:^{165) g(165)} ^{a)} ¹⁹ ועל כן אני דן שלא להזכיר על השבים מן הגויים לאלהים:²⁰ רק לכתחב אליהם אשר ירחקו מטהמת האלילים וממן הונאות ומבשר הנחנק וממן הדם:²¹ כי משה מדרת עולם יש לו מניידי בכל עיר ועיר ויקרא בבתי הכנסת מדי שבת בשבתו:²² וויטב בעני השילוחים והזקנים עם כל הקהיל לבחור מהם נשים ולשלוח אותם אל אנטווכיא עם סילא אנשי שם בין האחים: המכנה בר שבא ואת סילא אנשי שם בין האחים:²³ ויכתבו וישלחו על ידם לאמר אנחנו השילוחים והזקנים והאחים שאלים לשולם האחים אשר מן הגויים באנטווכיא ובסוריה ובקליליקיא:²⁴ יען וביען שמענו כי יצאו מהנתן מבלבלים אתכם ומקלקלים נפשותיכם בברברים באמרים לכם להמול ולשمر את התורה אשר לא צוינו אותן:²⁵ לכן טוב בעיני כלנו יחרו לבחור נשים לשלהם אליכם עם חביבינו בר נבא ופולוס:²⁶ אנשים אשר מסרו נפשם על שם אדנינו יושוע המשיח:²⁷ על כן שלחנו את יהודה ואת סילא אשר גם הנה ינידן זאת בפייהם:²⁸ כי טוב לפני רוח הקודש ולפנינו לבתי שום עליהם משא אחר בלבד מלאה הדברים הצריכים:²⁹ אשר תרחקו מזבחיו אלילים וממן הדם וمبשר הנחנק וממן הונאות אם מלאה תשמרו את נפשותיכם תיטיבו לשות ושלום לכם:

15 ^ואנשים ירדו מיהודה וילמדו את האחים לאמר אם לא תמול כרת משה לא תושען:² ויהיו על זאת ריב ומחלוקת לא קלה לפולוס ובר נבא עמהם ויגרו כי פולוס ובר נבא ואחריהם מהם יעלו ירושלים אל השילוחים והזקנים על ארונות השאלה הזאת:³ ותלווה אתם הקהילה ויעברו את פינוקיא ואת שמרון מספרים את תשובה הגויים וישמחו את כל האחים שמחה גדולה:⁴ ויהי כbam ירושלים ויקבלו אתם הקהילה והשילוחים והזקנים וינידן להם את אשר הגידיל האלים לעשות עמם:⁵ ויקומו אנשים מאמינים מכת הפרושים ויאמרו כי חוכה היא לمول אתם ולצחותם לשמר את תורה משה:⁶ וijkhalו השילוחים והזקנים לעין בדבר הזה:⁷ ויהי ברבות המחלוקת קם פטרוס ויאמר אליהם אנשים אתם ידעתם כי מימים ראשים כי בחר האלים מכלנו אשר ישמעו הגויים מפני דבר הבשורה ויאמינו:⁸ והאלהים ידע הלובבות העיר עליהם בתהו נם להם את רוח המקדש כאשר נתן לנו:⁹ ולא הבדיל בינויהם ובינויהם כי טהר את לבכם על ידי האמונה:¹⁰ ועתה מה תנסו את האלים לשום על צוاري התלמידים אשר נם אבותינו נם אנחנו לא יכולנו לשאת:¹¹ אבל בחסד ישוע המשיח אדנינו נאמין להושע כמוותם כמוני:¹² וויחרישו כל הקהיל וישמעו אל בר נבא ואל

30 וישלחו האנשים ויבאו אל אנטויוכיה ויקחלו את אל מקדוניא ועוזרנו: ¹⁰ וכראתו את המזהה מיד בקשו לлечת אל מקדוניא בהבינו כי האלים קראנו שמה לבשר אתם הבשורה: ¹¹ ונמצא מן טרוואס ונרד באניה ונבא דרכ' ישרה אל סמורתקיא ומחרת אל נפוליס: ¹² ומשם אל פיליפי ראשית ערי הפלך של מקדוניא והיא בת חורין ונשב בעיר הזאת ימים אחדים: ¹³ וביום השבת יצאו אל מחוץ לעיר אל יד הנهر אשר שם מקום תפללה כמנהם ונשב ונדרב אל הנשים הננהלות שמה: ¹⁴ ואשה יראת אליהם ושם להודיא מכרת ארמנן מעיר תיאטרא שמעה ופתחה יהוה את לבה להקשיב אל דברי פוליס: ¹⁵ וחתבל היא ובני ביתה ותבקש ממנו לאמר אם השבתם אתי נאמנה לאדון באנו אל ביתו ושבו בו ותפצר בנו: ¹⁶ ויהי בלבתנו למקום התפלה ותפנע בנו שפהה בעלת אוב אשר עשתה הון רב לאדניתה בקסמיה: ¹⁷ ותלך אחורי פוליס ואחרינו הילך וקרוא לאמר האנשים האלה עבדי אל עליון הנה המודיעים אנחנו ארוח הדשועה: ¹⁸ וכן עשתה ימים רבים וידע בעני פוליס הדבר הזה ויפן ויאמר אל הרוח אני מצוק בשם ישוע המשיח לצאת ממנה ויצא בשעה ההיא: ¹⁹ ויראו אדניתה כי אולה תחולת בצעם ויתפשו את פוליס ואת סילואיסחים אל הרחוב לפני זקי העיר: ²⁰ ויביאום אל השרים ויאמרו האנשים האלה עכרים את עירנו והם יהודים: ²¹ ומודיעים חקota אשר לא נכוון לנו לקבלם ולעתם כי רומיים אנחנו: ²² ויקם נם העם עליהם והשרים קרעו את גנדיהם מעלייהם ויצו להគותם בשותים: ²³ ויהי אחריו הכות אותם מכבה וישליךם במשמר ויצוו את שומר האסורים לשמרם היטב: ²⁴ והוא אשר צוה כן השליכם בחדר המשמר הפנימי וישם את רגליהם בסדר: ²⁵ ויהיಚזות היליה ויתפללו פוליס וסילואיזומו לאלהים והאסורים מקשיבים אליהם: ²⁶ ופתחם היה רעש העם ויתנו להם את האנרגיה: ³¹ ויקראו אתה ויישמו על הנחמה: ³² ויהודה וסילא אשר גם הם נבאים מהמו האחים בדברים רבים ויוחזקם: ³³ ויהיו שם ימים אחדים וישלחם האחים בשלום אל השליחים: ³⁴ וויתב בעני סילא לשכתם: ³⁵ ופולוס ובר נבא ישבו באנטויוכיה וילמדו ויבשרו את דבר יהוה הנהם ונם אחרים עם: ³⁶ ויהיו מקין ימים ויאמר פולוס אל בר נבא לך ונשובה ונפרקדה את אהינו בכל עיר ועיר אשר קראנו שם את דבר יהוה ונראה מה הנהם: ³⁷ ובר נבא יעץ לקחת אתם את יהנן המכנה מרkos: ³⁸ אך פולוס לא אבה לקחת אתם את האיש אשר סר מעלייהם בפמפיליא ולא הילך אתם במלאכם: ³⁹ ויהיו רגנו עד אשר נפרד אויש מאחיו ויהק בר נבא את מרkos ויסע באניה אל קפרוס: ⁴⁰ ופולוס בחר לו את סילא וימסרהו האחים אל חדר יהוה ויצא: ⁴¹ ויעבר בסוריה ובקיליקיה ויוחזק את הקהילות:

16 ויבא אל דרבי ולא לוסטרא והנה שם תלמיד אחד ושמו טימוטיוס והוא בן איש יהודית מאמנתوابיו יוני: ² ויהי לו שם טוב בין האחים אשר בלוסטרא ובאקיינון: ³ בו בחר פולוס אשר יצא אליו ויהק וימל' אותו בעבר היהודים אשר במקומות הנהם כי כלם ידעו את אביו כי יוני הוא: ⁴ ויהי בעברם בערים וימסרו להם לשמר את הפוקדים אשר נזרו השליחים והזקנים אשר בירושלים: ⁵ ותחזקנה הקהילות באמונה וירב מספן יום: ⁶ ויעברו בפרוגニア ובארץ גלטיא כי מנעם רוח הקדש מהשמי את הדר באסיה: ⁷ וככאמ אל מוסיא הואילו לлечת אל ביתוניא ולא נהיה להם הרוחה: ⁸ ויחלפו ממושיא וירדו אל טרוואס: ⁹ וחוזן נראה אל פולוס בלילה והנה איש מוקדון נצב והוא מבקש ממנו לאמר עבר

ndoל עד אשר צעו מוסדות בית הכלא וכרגע נפתחו כל הדלות ומוסרות כלם נתקו: 27 וושمر האסורים געור משנתו וייה כראתו את דלותות המשמר נפתחות מבטני השוק ויקבצו המון ויהמו את העיר ויסבו על יישלח הרבה ויבקש לאבד את עצמו בחשבו כי ברחו האסורים: 28 ויקרא פולוס בקהל גדו לאמר אל לא מצאו אותם שחבו את יISON ואנשים מן האחים בתשע לך מאומה רע כי פה אנחנו כלנו: 29 וישראל נרות וידלן פנימה והוא מרעד ויפל לרגלי פולוס בסילא: 30 וויצוים החוצה ויאמר אדרני מה עלי לעשות למען אושע: 31 ויאמרו האמן באדון ישוע המשיח ותשוע אתה וביתך: 32 וינגידו לו את דבר יהוה ולכל אשר בביתו: 33 ויקחם בלילה בשעה ההיא וירחץ את חבורתיהם וימחר להטבל הוא וכל אשר לו: ויעלם אל ביתו ושם שלחן לפניהם ויגל עם כל ביתו על היותו מאמין באלהים: 35 ובחית הבקר שלחו השרים את השוטרים לאמר שלח את האנשים הנהם: 36 ויגד שמר האסורים לפולוס את הדברים האלה לאמר שלחו השרים לפטר אתכם ועתה צאו ולכו בשלום: 37 ויאמר פולוס אליהם הכה הכוינו ננד כל העם بلا דין ומשפט ואנחנו אנשים רומיים ושיליכו אותנו במשמר ועתה נסתור יגשונו אל נא כי אם יבוא הנה וויצוינו: 38 וינגידו השטרים לשרים את הדברים האלה ויהיו כשמעם כי רומיים הם ויראו: ויבאו ויחלו פניהם וויצוים וישאלו מהם לצאת מן העיר: 40 ויצאו מן המשמר ויבאו אל בית LODIA ויראו את האחים ויהירום וילכו לדרך:

17 ויהי אחרי עברם באMPIPOLIS ובAPELIONA ויבאו אל תסלוניkey אשר שם בית הכנסת היהודים: 2 לפולוס נכנס אליהם כמשפטו ושלש שבתות דבר עמהם בדברי הכותבים: 3 פתוח והוכח להם כי צרך היה אשר יענה המשיח ויקום מן המתים וכי זה הוא המשיח ישוע אשר אני מגיד לכם: 4 ויאמינו מיקצתם ויסփחו על פולוס וסילא וגם יראי אלהים

החדשה אשר אתה משמע: ²⁰ כי דברים זרים אתה מביא באזינו והננו חפצים לדעת מה עננים: ²¹ כי האתניים כלם ונג הנכרים הגרים שם לא חשו לדבר אחר כי אם בספר או לשם חדש: ²² ויעמד פולוס בתוך ועד השפטים ויאמר אני אטינס הני ראה בכל כי יראילם אתם מaad: ²³ כי אני עבר ומתרבען אל עדות אלהיכם ואמצא מזבח אחד כתוב עליו לאל הנעלם ועתה את אשר עבדתם ואני ידעיםantu אני מגיד לכם: ²⁴ האל אשר עשה את העולם וכל אשר בו לא ישכן בהיכלות מעשה ידים כי הוא אדרון השמים והארץ: ²⁵ גם לא ישרתדו יידי בני אדם כאלו יצטרך לדבר כי הוא הנתן לכל חיים ונשמה וכל דבר: ²⁶ ויושב כל עמי בני אדם על כל פני הארץ מדם אחד ויצב מועדים קבועים ונובלות מושבים: ²⁷ למען יבקש את האלים أولי ימשחו וימצאו אף כי איןנו רחוק מכל אחד ממןנו: ²⁸ כי בו אנחנו חיים ומתנוועים וקיים כאשר נם מקצת משוררים אמרו אף יליידיו אנחנו: ²⁹ והנה בהיוונו לידי האלים לא נכוון לנו לחשב כי האלהות תדמה ליהב או לכסף או לבן מעשה חרש ומהשבת בני אדם: ³⁰ שכן עתה אחרי עבר אליהם על ימות הסכלות מצוה הוא את כל בני האדם בכל אפסי ארץ כי שוב ישובו: ³¹ יען אשר שת יום לשפט תבל בצדק על ידי איש אשר הפקידו ויתן עדות נאמנה לכלם בהקיימו אותו מן המותם: ³² וכאשר שמעו תחית מותים אלה הלויגו לו אלה אמרו על זאת נשמעך בעת אחרית: ³³ ובכן יצא פולוס מותכם: ³⁴ ומקצתם דבקו בו ויאמינו בהם דיונוסוס מן השפטים של אריפונוס ואשה אחת שמה דמיריס ועוד אחרים עמהם:

18 אחר כן סר פולוס מאתינים ויבא אל קורנתוס: ² וימצא יהודי נולד בפונטוס ומשו עקלס אשר בא מקרובמן איטליה הוא ואשתו פריסקלה מפני אשר

להאריך ימי שבתו אתם ולא אבה: 21 כי אם נפטר מהם באמרו מהיב אני לחג את החג הבא בירושלים ואחרי כן אשובה אליכם אם ירצה יהוה וילך לו בניה מן אפסוס: 22 ויבא אל קסרין ויעל וישאל לשולם הקלהה וירד אל אנטוכיא: 23 ווישב שם ימים אחדים וילך למסעיו ויעבר בארץ גלטיא ופרוניא ויחזק את כל התלמידים: 24 ואיש יהודי בא אל אפסוס ועיר מולדתו אלכסנדריא ושם אפולוס איש דברים ותקייף בכתביהם: 25 הוא היה מלמד דרך האדון והוא מדבר כחם רוחו ומלמד היטוב על אדרות ישוע ולא ידע כי אם טבילה יהנן לבדה: 26 והוא החל לקרוא בבית הכנסת בבטחון לבב וישמעו אליו עקלים ופריסקלה ויקחטו אליהם ויוסיפו להניד לו את דרך האלים באר היטוב: 27 ויהפץ לכלת לאכיה ויכתבו האחים אל התלמידים ויערכו אתם לקבלו ויבא שמה ויעזר הרבה את המאמינים על ידי החסד: 28 כי בחזקה התוכחה עם היהודים לפני כל העם ויראם מן המקראות כי ישוע הוא המשיח:

19
 ויהי בהיות אפולוס בקורנותוס ויעבר פולוס במדינות העליונות וירד אל אפסוס וימצא שם תלמידים: 2 ויאמר אליהם הקבלתם את רוח הקודש אחורי אשר האמנתם ויאמרו אליו אף לא שמענו כי ישנו רוח הקדרש: 3 ויאמר אליהם על מה אפוא הטבלתם ויאמרו על טבילה יהנן: 4 ויאמר פולוס יהנן הטביל בטבילה התשובה ואמר אל העם כי האמן יאמינו באשר יבוא אחורי והוא המשיח ישוע: 5 ויהי שמעם זה ויבאו להטביל בשם ישוע האדון: 6 ויסמך פולוס את ידיו עליהם ויבא עליהם רוח הקדש וימללו בלשנות ויתנהבו: 7 ויהיו כלם כשיום עשר איש: 8 ויבא אל בית הכנסת ויקרא שם בבטחון לבב וירדבר עמם שלשה חידשים ויט את לבם אל דברי מלכות האלים: 9 אך מקצתם הקשו את לבם

הרגשה הזאת: ⁴¹ ויהי כאשר כלה לדבר בדברים כבוד: ²⁶ ואתם ראים ושמעים אשר לא באפסוס להרבה כי גם כمعט באסיה כלה זה פולוס פטה והדיח המונע עם רב לאמר לא אלהים אלה הנעים בירדים:

20 ואחרי אשר שקתה המהומה קרא פולוס לתלמידים יוכרכם ויצא לлечת אל מקדוניא: ² ויעבר במדינות ההן ויזהר אתם בדברים רבים ויבא אל ארץ יון: צוישב שם שלשה חדשים ויהי באמרו לлечת אל סוריה ויארכו לו היהודים וינגר בלבבו לשוב דרך מקדוניא: ⁴ וילכו אותו עד לאסיה סופטרוס הברואי וממן התסלוניקים ארסטריכוס וסקונדוס וגינוס הדרבני וטימוטויוס וממן אסיא טוכיקוס וטרופימוס: ⁵ ואלה הלו לפנינו וווחלו לנו בתרואס: ⁶ ואנהנו יצאו מן פילפי אחריו ימי חג המצות ומקץ חמזה ימים באנו באניה אליהם אל טראומ ונשב שם שבעת לבצע הלחם וידבר אתם פולוס כי אמר לлечת בשם למחרת היום ויארך הדבר עד חצות הלילה: ⁸ וגנות רבים היו בעלייה אשר נאשפו שם: ⁹ ובוחר אחד שמו אבטוקוס ישב בחילון וירדם בהאריך פולוס את אמרתו ותגבר עליו שנתו ויפל מהמודור השלישי למטה וויאחו מטה: ¹⁰ וירד פולוס וונגד עליו ויחבקחו ויאמר אל תבהלו כי נשמותו בו: ¹¹ ואחר עלה ויבצע הלחם ויטעם וירב לשיח אתכם עד אור הבקר ויצא לлечת לדרכו: ¹² והם הביאו את הנער חי וינהמו עד מאד: ¹³ ואנתנו קדמננו לדחת באניה ונעבר אסופה למען נכח שם אנתנו את פולוס כי כן צוה והוא חשב בלבו לлечת שמה ברגלו: ¹⁴ וויפנס אנתנו באסוס ונכח אותו ונבא אל מושוליני: ¹⁵ וממש יצאו באניה ונפגע ממחרת אל מול כסוס וביום השלישי עברנו אל סמוס ונلن בטרוגוליון ולמחרתנו באנו אל מיליטוס: ¹⁶ כי פולוס אמר לעבר מעל פני אפסוס פן יצטרך להתחממה באסיה כי אין לבוא אם יוכל עד חן השבועות ירושלים: ¹⁷ ומAMILITOS שלח אל

לבודה כי גם כמעט באסיה כלה זה פולוס פטה והדיח המונע עם רב לאמר לא אלהים אלה הנעים בירדים: ²⁷ ועתה עוד מעט ולא בלבד חלקנו זה יהיה לבו כי אם גם היכל ארטמייס המלכת הגדרולה יחשב לאין ותכלת תפארתה אשר כל אסיה וכל יישבי תבל מכבדים אותה: ²⁸ ויהי כשםם את דבריו וימלאו חמה ויצעקו לאמר נדולה ארטמייס של האפסים: ²⁹ והתמלא כל העיר מבוכה ויסערו כלם ייחדו אל התאזרון ויחטפו אותם את גינוס ואת ארסטריכוס אנשים מקדוניים וחבריו פולוס במסעו: ³⁰ ויאל פולוס לבוא אל תוך העם ולא הניחו לו התלמידים: ³¹ וכן מקצת ראשי אסיא אשר היו אהבו שלחו אליו ויזהרו אותו אשר לא ימלאחו לבו לבוא אל התאזרון: ³² ויצעקו שם אלה בכיה ואלה בכיה כי מבוכה גדרולה היתה בקהל ורבים לא ידעו על מה זה נאשפו: ³³ וימשכו מתוך החמון את אלכסנדר והיהודים דחו אותו עד צאתו וינפ אלכסנדר את ידו ויבקש להצדק לפני העם: ³⁴ והמה כהכירים כי הוא יהודי נשאו כלם קול ויצעקו כשתיהם שועות לאמר נדולה ארטמייס של האפסים: ³⁵ ויהס סופר העיר את העם ויאמר אנשי אפסוס מי הוא האיש אשר לא ידע כי העיר אפסוס סכנה היא להיכל של ארטמייס המלכת הגדרולה ולצלמה היורדת מן השמיים: ³⁶ וויען אשר און לכחש בדברים האלה ראי לכם להיות שקטים ולא לעשות דבר נמהר: ³⁷ כי הbabתם את האנשים האלה אשר אינם גולי מקדש נם אנים מנדיי מלכתחם: ³⁸ לכן אם לדמטרוס ולחרשים אשר אותו דבר ריב עם איש הנה לנוימי בית דין ושרי המדרינה ויביאו אליהם את ריבם: ³⁹ ואם תבקשו דבר אחר שפט שפט בקהל כפי החק: ⁴⁰ כי הלא בסכנה אנחנו להתחביב במרד בעבור חיים זהה ודבר אין לנו לתת דין וחשבון על

החלשים ולזכור את דברי האדון ישוע כי הוא אמר טוב אשר תנתן משתחק: ³⁶ ואחריו דברו את הדברים האלה כרע על ברכו ויתפלל עם כלם: ³⁷ ויבכו כלם בכפי גודול ויפלו על צוארי פולוס ונשקו לו: ³⁸ וביתר התעצבו על הדבר אשר דבר כי לא יוסיפו עוד לראות פניו וילוחו אל האניה:

21 ויהי כאשר נפרדנו מהם ונרד באניה ונבוֹא דרך ישירה אל קוס ומחרת אל רודוס ומשם אל פטרה: ² שם מצאנו אניה עברת אל פינוקיא ונרד בה ונעבר: ³ ונראת פני קפרוס ונעבנה לשלאל ונעבר אל סוריה ונגע אל צור כי שמה יזכירו את מעמסת האניה: ⁴ ונמצא את התלמידים ונשב שם שבת ימים והם אמרו אל פולוס על פי הרוח לבתי עלות ירושלים: ⁵ ויהי אחרי מלאת לנו הימים אלה ונצא ללכת לדרכנו וילו אתו כלם עם נשיהם ועם טפם עד מחוון לעיר ונכרע על ברכינו על חוף הים נתפלל: ⁶ ונברך איש את רעהו ונעל אל האניה והמה שבו איש לביתו: ⁷ ואנו חנו כלינו את דרך הים ונרד מצור אל עכו ונשאל לשлом האחים ונשב אתם יומ אחד: ⁸ ומחרת נסעו פולוס ואשר אותו ונבא אל קסרין ונלך אל בית פילופוס המבשר אשר הוא אחד מהנבאות: ¹⁰ ויהי בהוותנו שם ימים רבים וירד נביא אחד מיהודה ושמו אנבוס: ¹¹ ויבא אצלנו ויקח את אוזר פולוס ויאסר בו את ידיו ואת רגליו ויאמר כה אמר רוח הקדרש ככה יאשר היהודים בירושלים: את האיש אשר לו האזרה זהה ויסנירחו בידי הגויים: ¹² ויהי כאשר שמענו את זאת ונבקש ממנו אנחנו ואנשי המקום אשר לא יעלה ירושלים: ¹³ ויען פולוס ויאמר מה לכם אשר תבכו ותשברו לבבי כי נכון אני לא לבד להאסר כי גם למות בירושלים על שם ישוע האדון: ¹⁴ ולא אבה שמע ונרכ ממנה לאמר רצון

אפסוס ויקרא את זקי הקהלה: ¹⁸ ויבאו אליו ויאמר להם אתם יודיעם איך היה עמכם בכל עת מן היום הראשון אשר דרכה רגلى באסיה: ¹⁹ אשר עבדתי את האדון בכל עונה ובב媚ות הרבה ובמוסות המצאות ATI בנכלי היהודים: ²⁰ איך לא כחדרו מכם כל דבר תועלת והגדתו لكم ולמדתי אתכם ברבים ובכל בית ובית: ²¹ ואudit ליהודים וליוונים את התשובה לאלוהים ואת האמונה באדניינו ישוע המשיח: ²² ועתה הנני אסיד הרוח לכת ירושלים ואני יודע מה יקרה שם: ²³ אפס כי רוח הקדרש מעד בכל עיר ושיר לאמר כי מוסרות וצרות נכונו לי: ²⁴ אבל לא אהוש לאחת מוגנה וגם נפשי לא יקרה בעני למען אשלים בשמה את מרוצתי ואת השירות אשר קיבלתי מਆת האדון ישוע להעיר על בשורת חסר אליהם: ²⁵ ועתה הנה ידע אני כי אתם כלכם אשר התהלה בקרבתם הלווק והשמעו את מלכות יהוה כי לא תוסיפו עוד ראות פנו: ²⁶ על כן מעד אני בכם היום הזה כי נקי אני מדים כלכם: ²⁷ כי לא כחדרו מהnid לך את עצת האלים כללה: ²⁸ לך שמרו את נשותיכם ואת כל העדר אשר הקים אתכם רוח הקדרש לפקידים בו לרעות את עדת האלים אשר קנה לו בדם נפשו: ²⁹ כי ידע אני אשר אחרי צאתו יבוא בחוככם יקומו אנשים דברי תהफות להחותו ³⁰ וגם מקרובכם יקומו אנשים דברי תהफות להחותו אחריהם את התלמידים: ³¹ על כן שקדו זכרו כי שלש שנים יומם ולילה לא חדלתי לדבר על כל אחד מכם בדמעות: ³² ועתה אחוי אני מסר אתכם לאלוהים ולדבר חסדו אשר לו היכולת לבנות אתכם ולהת לכם נחלה בקרב כל המקדשים: ³³ לא חמדתי כסף איש או זחבו או לבושו: ³⁴ ואתם ידעתם כי ידו אלה עברו بعد צרכי ובعد צרכי ההלכים ATI ³⁵ ובכל הראיות אתכם כי כן עליינו לעמל ולתפקיד את

יהוה יעשה: ¹⁵ ואחרי הימים האלה נשאנו את כלינו ונעל ירושלים: ¹⁶ וילכו אתנו נטילים מקרים אל מהוין למקדש וphetams סנוו הדלותות: ³¹ והמה מבקשים להמיתו והשמועה באה אל שר האלף של הנדור כי כל ירושלים נבוכה: ³² וימחר ויקח אותו אנשי צבא ושרי מאות וירץ אליהם וייחדלו מהכות את פולוס: שר האלף ואת אנשי הצבא ויחדלו מהכות את פולוס: ³³ ויגש שר האלף ויהזק בו ויצו לאסרו בנחותיים ושאל מי הוא זה ומה עשה: ³⁴ ויענו מן העם אלה בכח ואלה בכח ולא יכול לדעת מאומה אל נכון מרוב השאון ויצו להוציאו אל המצד: ³⁵ ויהי כבאו עד המעלות וישאוו אנשי הצבא מפני חמת העם: ³⁶ כי עם רב החלך אחריו והם צעקים ואמרם הסר אותו: ³⁷ וכאשר הקריב פולוס להאסק אל המצד אמר אל שר האלף התנicha לי לדבר אליך דבר ויאמר הדעת יונית: ³⁸ האם איןך המצרי אשר לפניו הימים האלה העיר מרוד והוציאה המדבירה ארבעת אלפיים אנשי דמים: ³⁹ ויאמר פולוס איש יהודה אני מטרסוס בון עיר קיליקיא אשר איננה בלי שם ועה אשלאה מatak הנינה לי לדבר אל העם: ⁴⁰ וינה לו ויעמד פולוס על המעלות הניף ידו אל העם ותהי דממה רבה וידבר בלשון עברית ויאמר:

22 אנשים אחים ואבות שמעו נא את דברי התנצלותי אליכם: ² ויהי כשמעם כי הוא מדבר אליהם בלשון עברית ויחסו עוד יותר: ³ ויאמר איש יהודה אני נולד בטرسוס אשר בקיליקיא ומגדל בעיר הזאת לרנגלי גמליאל ומלמד לפיר רדקוקו תורה אבותינו ואהוי מקנא לאלhim כמוכם כלכם היום: ⁴ ואדריך את הדרך הזאת עד מות ואהוי אסר ומסגיר לכל אנשים ונשים: ⁵ כאשר נם יעד עלי הכהן הנadol וכל בית הוקנים אשר מהם לקחתי מכתבים ואלך אל האחים לדמתק לאסר אף את הנמצאים שם להבאים ירושלים למען יוסרו: ⁶ ויהי אני

העיר וירץ העם ויקבץ ויאחזו את פולוס וימשכוו ויביאו אתנו ללון בבית איש כת ושמו מנsson והוא תלמיד ישן: ¹⁷ ויהי כבאו ירושלים ויקבלו אתנו האחים בשמחה: ¹⁸ ומחרת היום נכנס פולוס עמו אל יעקב ויבאו שם כל הזקנים: ¹⁹ וישאלם לשולם ויספר אחת את אשר עשה האלים לנוים בשנותו: ²⁰ וישמעו ויתהלו את האלים ויאמרו אליו הנה ראה אחינו כמה ריבות יהודים באו להאמין וכלים מקנאים לתורה: ²¹ והם שמעו עלייך שמועה כי תלמד את כל היהודים אשר בקרבת הגנים לסור ממשה אמרך כי אין עליהם מלול את בניהם וללכת בחוקות התורה: ²² ועתה מה לעשות הנה האسف יאסר המון העם כי ישמעו כי באת: ²³ לכן עשה זאת אפוא אשר נאמר אליך: ²⁴ הנה יש אתנו ארבעה אנשים אשר נרד עליהם אתה לך והטהר אותם ושלם ההוצאות בעדם למען אשר יגלו איהם ראמים וידעו כלים כי שמעות שוא שמעו עלייך וכי אתה עצמאי מתהלך בחוקות התורה: ²⁵ ועל דבר המתאמנים בניום כתבנו ונזרנו אשר לא יישמרו דבר מלאה רק להשמר מזבחו אלילים ומן הדם ומברך הנחנק ומן הונאות: ²⁶ ויהי פולוס את האנשים ויתהר אתם ומחרת בא אל המקדש וינד כי מלאו ימי טהרתם עד כי הקרב קרבן כל אחד מהם: ²⁷ ויהי כאשר קרבו שבעת הימים לכלותם והיהודים אשר מסאי קרבו שבעת הימים לכלותם והיהודים אשר מסאי דאו אותו במקדש ויעוררו את כל המון וישלחו בו את ידים: ²⁸ ויעצקו לאמר אנשי ישראל עוזרו וזה הוא האיש המלמד את כל אדם אשר בכל הארץ סרה על העם הזה ועל התורה ועל המקום הזה ונם הביא אל המקדש אנשים יונם ויחלל את המקום הקדוש הזה: ²⁹ כי היו ראים את טרופים האPsiי בעיר אתו ויחשבו כי פולוס הביא אותו אל המקדש: ³⁰ ותهام כל

העמד עליו האף רשותן לכם להוכיח איש רומי בלבד דין ומשפט: ²⁶ וילך שר המאה כשמו את הדבר הזה ויונד לשר האלף לאמיר ראה מה תעשה כי האיש הזה רומי הוא: ²⁷ ויבא שר האלף והוא אמר לוי הרומי אתה ויאמר הן: ²⁸ ויען שר האלף אני בכסף רב קניתי למשפט האזרחות הזאת ויאמר פולוס ואני אף נולדתי בה: ²⁹ אז הרכבו ממנה האנשים אשר באו לבקרו ונם שר האלף ירא בדעתו כי רומי הוא והוא אסר אותו: ³⁰ ומחרת בקש לדעת אל נון על מה שטנים אותו היהודים יותר מוסרתו ויצו להביא את ראש הכהנים ואת כל הסנהדרין וירוד את פולוס ויעמידו בתוכם:

23 ייבט פולוס אל הסנהדרין ויאמר אנשים אחיהם בכל תמת לבבי התהלהقي לפני אלהים עד היום הזה: ² ויצו לנו הכהן הגדול את העמידים עליו להוכיחו על פיו: ³ ויאמר אליו פולוס יככה אלהים והקיר המסיד האמן ישב אתה לדין אני ATI כתורה אתה מצוה להוכיחו שלא כתורה: ⁴ ויאמרו העמידים שם את הכהן הגדול לאלהים תחרף: ⁵ ויאמר פולוס אחוי לא ידעתי אשר הוא הכהן הגדול כי כתוב נשיא עמוק לא תאר: ⁶ ופולוס ידע כי מקצתם צדוקים ומקצתם פרושים ויצעק בתוך הסנהדרין ואנשים אחיהם פרוש בן פרוש אני ועל תקות המתים ותחיהם אני לדין: ⁷ ובדברו הדבר זה היה ריב בין הצדוקים ובין הפרושים ויחלך ההמון: ⁸ כי הצדוקים אמרים אין תחיה ואין מלאך ורוח והפרושים מודים בשניהם: ⁹ ותהי המלאה גדוולה ויקומו הסופרים אשר מכת הפרושים ויתוכחו לאמיר לא מצאנו דבר רע באיש הזה ואם רוח דבר אליו או מלאך אל נלחמה באלהים: ¹⁰ ווהריב הוליך וחזק ושר האלף דאג פן שישעו את פולוס ויצו את אנשי הצבא לרדת ולחתוף אותו מתוכם ולהזכירו אל המצד: ¹¹ ובבלילה ההוא

הלך וקרב לדמשק כת צהרים ופתחם גנה עלי מסביב אור גдол מן השמיים: ¹² ואפל ארזה ואשמע קול מדבר אליו שאל שאל למה תרדפני: ¹³ וואען אמר מי אתה אדני ויאמר אליו אני ישוע הנצרי אשר אתה רדפו: ¹⁴ והאנשים אשרarti ראו את האור ויראו ואת קול המדבר אליו לא שמו: ¹⁵ וואמר מה עשה אדני ויאמר אליו האדון קום לך אל دمشق שם אמר לך את כל אשר צוית לעשות: ¹⁶ ובאני לא יכולתי לראות מפני זהר האור ההוא והאנשים אשר ATI הוליכוני ביד ואבא לדמשק: ¹⁷ ואיש חסיד כפי התורה ושם חנניה אשר קנה לו שם טוב בקרבת כל היהודים היושבים שם: ¹⁸ ויבא אליו ויעמד ויאמר אליו שאל אחוי שוב ראה ובשעה היה נפקחו עני וראייתיה: ¹⁹ ויאמר אלהי אבותינו בחר לך לדעת את רצונו ולראות את הצדיק ולשמע קול מפיו: ²⁰ כי היו תהיה לו לעד אל כל בני האדם על כל אשר ראיית ושמעת: ²¹ ועתה למה תחתה קום והטבל והתרחץ מחתאתיך בקרך בשם: ²² וידי בשובי אל ירושלים ואתפלל במקדש ותהי עלי-ID יהוה: ²³ ואראו אותו מדבר אליו חושה צא במחרה מירושלים כי לא יקבלו את עדותך עלי: ²⁴ ואמיר הלא הם יודעים את אשר השלתי אל הכלא והליךתי בבתי הכנסת את המאמינים לך: ²⁵ ובחשוף דם אסתפנס עדר אף אני עמדתי שם חפץ בהרנתו ושומר את בנדי הגני: ²⁶ ויאמר אליו לך כי אני אל הגיים עד למרחוק אשלהך: ²⁷ וישמעו אליו עד הדבר הזה וישאו את קולם ויאמרו הסירו איש כוה מעל האדמה כי אני ראו כי יהיה: ²⁸ ויהי בהיותם צעקים ומשליכים את בנדיים מעלייהם וזרקים עפר השמיימה: ²⁹ ויצו שר האלף להוליכו אל המצד ויאמר לבדוק במלכות המען ידע מדוע מה כהה צעקים עלי: ³⁰ ויהי כאשר אסר להוכיחו ברצונות ויאמר אל שר המאה

אנשי הצבא ואפלוֹתָהו מתחום בשם עי רומי הוא:
 28 ובאשר חפצתי לדעת על מה שמננו אותו הורדתי אל הסנהדרין שלהם: 29 ואמצא כי שטנו עלי דברי שאלות דתם ולא על דבר אשר יהיה עליו חיב מיתה או מוסרות: 30 ועתה הנה הגד לי שהיהודים מתנצלים באיש הזה ואשלחו אליו מיד ונם את שניינו צויתי לבוא ולהגין שטנתם לפנייך ואתה שלום: 31 ויקחו אנשי הצבא את פולוס כאשר צו ויביאו לילה אל אנטפטריס: 32 ומחרת הניתן את הפרשים לлечת אותו ויישבו לצד: 33 והמה באו אל קסריון ויתנו את האגרת בידי החגנון ויעמידו לפניו נם את פולוס: 34 ויהי כקרא החגנון את האגרת ויאלא מאה זה מדינה הוא ויהי כשמו כי הוא מקיליקיא ויאמר: 35 אשמע את דבריך בכוונם שטנו הנה ויצו לשמרו בבית המשפט אשר להורדים:

24 וירד חנניה הכהן הגדול אחרי חמישית ימים ואטו חזקנים וטרטלים איש דבריהם ווידיעו את החגנון את דבר ריבם עם פולוס: 2 ויהי כאשר קראו לו ויחל טרטלים לשטנו ויאמר: 3 את אשר ישבנו על ידך בשלום רב ואשר נעשו תקנות רבות לעם הזה בהשנהך נקבל על כל פנים ובכל מקום בכל תורה פיליכס האדריך: 4 אך לבתיו לאותך הרבה הרבה מצאנו את האיש הזה כתוב ומגרא מדיניות בין כל היהודים על פני תבל והוא ראש התנצרים: 6 והוא נסה לחדל את המקדש ונפתח אותה ונחפץ לשפטו על פי תורהנו: 7 ויבא עליינו לסייע שר האלוף ברב כח ויחטפו מידינו: 8 ויצו את שטנו כי בוא יבא לנו לפניו ותהה כי תחקר אותו תוכל לדעת מפיו את כל הדברים האלה אשר אנחנו טוענים עליו: 9 וימלאו היהודים את דבריו לאמור כי כן הוא: 10 וירמו החגנון אל פולוס לדבר ויען ויאמר יען אשר ידעת

נצב עליו האדריך ויאמר חזק פולוס כי כאשר העידות לי בירושלים כן העד תעיד ברומי: 12 ויהי לפנות הבקר ויתחברו היהודים ויאסרו אסר על נפשם לאמר כי לא יאכלו ולא ישתו עד אם ירנו את פולוס: 13 ומספר הבאים באלה הזאת היה יותר מארבעים: 14 ויגשו לא ראשי הכהנים ואל חזקנים לאמר אסר אסreno על נשנו לבתיו טעם מאומה עד אם הרגנו את פולוס: 15 ועתה הודיעו אתם והסנהדרין את שר האלוף ווירידתו מחר אליו תחפזו לדרש הייטב את עניינו ואנחנו נכונים להמיתו בטרם יקרב אלכם: 16 וישמעו בן אחות פולוס את ארבע וילך ויבא אל המצד וינד לפולוס: 17 ויקרא פולוס לאחר משרי המאות ויאמר אליו הולך את הבוחר הזה אל שר האלוף כי דבר לו להודיעו: 18 ויקחוה וויליכו אל שר האלוף ויאמר פולוס האסיך קראני אליו ויבקש ממנו להובילו אליו את הבוחר הזה כי דרב לו להניד לך: 19 ויאחו שר האלוף בידו ויסר עמו לבדו ווישאלדו מה הוא וזה אשר לך להודיעני: 20 ויאמר כי נועזנו היהודים ייחדו לבקש מך כי מחר תוריד את פולוס לבתיו הסנהדרין ומהו כאלו חפצים לדעת הרות את עניינו: 21 אתה אל תשמע להם כי ארבעים לו מהם יותר מארבעים איש אשר אסרו אסר על נשנו לבתיו אכל ושתו בטרם ירנו והמה עתה עמדים ומחייבים להבטחתך: 22 וישלח שר האלוף את הבוחר ויצוותו לבתיו אמר לאיש כי גלה לו את הדבר הזה: 23 ויקרא לשני שרי מאות ויאמר החלצו מאתכם אנשי צבא מאותים לлечת לקסריון ופרשימים שבעים ומשכי קשת מאותים מן השעה השלישית בלילה: 24 ובכמויות יכינו להרכיב את פולוס למן הביאו שלם אל פיליכס החגנון: 25 ויכתב אגרת זהה תכנ דבריה: 26 קלודוס לסייע את פיליכס החגנון האדריך שלום: 27 את האיש הזה תפשו היהודים ויבקשו המיתו ואבא עם

הרבה וידבר עמו: ²⁷ ויהי מקץ שנותים ימים ויקם פרקיוס פסטוס תחת פיליכס ופיליכס חפץ להתרצות אל היהודים ויעזב את פולוס חבוש בבית האסורים: **25** ויבא פסטוס אל המדינה ויעל אחריו שלשת ימים מקסריין לירושלים: ² והכהן הנדול וראשי היהודים הודיעו את ריבם עם פולוס: ³ ויפצרו בו רישאלו ממננו לעשות חסד עמהם להביאו ירושלים והמה מותכלים אותו להמיתו בדרך: ⁴ ויען אותו פסטוס כי עצור פולוס בקסרין וכי גם הוא ישוב שם בקרוב: ⁵ ויאמר לבן ירדן את העצומים שבכם ואם יש מאום באיש זהה יענו בו: ⁶ ויושב בתוכם יותר מימים עשרה וירד אל קסרין ומחרת ישב על כסא המשפט ויצו להביא את פולוס: ⁷ והוא בא והיהודים אשר ירדן מירושלים סבבזו ויאשימו את פולוס באשומות רכבות וקשות אשר לא יכולו להוכיח: ⁸ והוא הצדך לאמר לא חטאתי במאומה לא לדת היהודים ולא למקדש ולא לקרים: ⁹ וופסטוס חפץ להתחפש עלות אל היהודים ויען את פולוס ויאמר התחפש עלות ירושלים להשפט על אלה לפני שמה: ¹⁰ ויאמר פולוס לפני כסא משפט הקיסר אני עומד ושם נכוון לי להשפט לא הרעת לי יהודים כאשר ידעת היטב נם אתה: ¹¹ אם הרעתו ויש כי דבר משפט מות באלחש נפשי ממות ואם אין כי מאומה מכל אשר הם ענים כי איש לא יוכל להסנירני אל ידם את הקיסר אני קורא לך: ¹² ויעוז פסטוס עם יועציו ויען אותו לאמר את הקיסר קראת אל הקיסר תלך: ¹³ ויהי אחרי ימים וירדו המלך אגרפס וברבינקה אל קסרין לשאל לשלום פסטוס: ¹⁴ ויהי כי ארכו להם הימים שם וספר פסטוס למלא את ריב פולוס לאמר יש מה איש אשר פיליכס הניו אסור: ¹⁵ וובהותו בירושלים דברו אליו ראשי הכהנים וזקניהם היהודים על אדרותיו ויבקשו ממי לחרץ משפטו: ¹⁶ וاعן אותם כי אין כי זה כמה שנים שופט אתה לעם הזהagini מצטרך בכל בטוח על עניינו: ¹¹ אתה תוכל לדעת אשר לא עברו יותר משנים עשר יום מעט עלותי ירושלים להשתחות: ¹² ולא במקדש מצאנו מתחום עם איש או מעורר מהומה בעם ולא בבתי הכנסיות ולא בעיר: ¹³ גם אין ביכולתם להוכיח עלי את אשר עתה הם שטנים אוטי: ¹⁴ אבל את זאת מודה אני לפניך כי בדרך ההיא אשר יקרהה בשם כת בה אני עבר את אלה אבותינו בהאמני בכל הכתוב בתורה ובנכאים: ¹⁵ ותקומי לאלהם אשר נם הם ייחכו לה זאת הוא כי עתודה להיות תהוו המתים לצדוקים ולרשעים: ¹⁶ ובזאת נם עמלתי להיות המתים לב לאלהם ולאדם תמיד: ¹⁷ ומקין שנים רבות באתי להביא נדבותעמי ולהקריב קרבן: ¹⁸ ואתי מטהר במקדש לא בהמון עם ולא ב מהומה וכן מצאנו אנשים יהודים מסיא: ¹⁹ אשר עליהם היה לעמד הנה לפניך ולענות בי אם היה להם דבר נגיד: ²⁰ או אלה ידברו נא מה מה מצאו בי על בעמדי לפני הסנהדרין: ²¹ בלתי אם הדבר אחד הטע הוא אשר קראתי בעמדי בתוכם כי על תהוו המתים אני נדון היום לפניכם: ²² ויהי כשמע פיליכס את הדרים האלה ויאחר את דינם לעת אחרת כי עני הדרך הזאת נודעו לו היטב ויאמר ברדת אליו לוסיאס שר האלף אשפט על דברכם: ²³ ויצו את שרג מהאה לשום אותו במשמר ולהת לו רוחה ולבלה מגע איש ממידעיו משרתת אותו ומבוא אליו: ²⁴ ואחריו ימים אחדים בא פיליכס עם אשתו דרושאלה והיא יהודה ישלח לקרא לפולוס וישמע אותו על דבר האמונה במשיח: ²⁵ ויהי כדברו על הצדק והפרישות ועל הדין העתיד לבוא ויחרד פיליכס ויען עתה זה לך ולכשאננה אשוב לקרא לך: ²⁶ והוא מкова כי פולוס יתן לו שחר למן יתרהו ובעבור זה קרא לו פעמי

מנהג הרומיים למן איש לאבד בטרם יעדג הנשtan
 לנכח שטנוו ונתן לו מקום להצתקן מן השtanה:
 וולכן כאשר באו הנה יחר חsty ולא התמהמהתי כי
 מהחרת הרים ישתחי על כסא המשפט ואצוה להביא
 את האיש: ¹⁸ ויעמדו עליו שטנוו ולא הביאו עלייך דבר
 רע מאשר היה חsty חדש אותו: ¹⁹ רק היו להם דבריו
 ריבת לנוו על עבודה אלהיהם ועל מת אחד ישוע
 שמו אשר אמר עליו פולוס כי הוא חי: ²⁰ ותכבד בעני
 השאלה הזאת ואמר החפש אתה לרכת ירושלים
 ולהשפט שם על אלה: ²¹ אבל פולוס שאל להניחו
 במשמר עד צאת משפטו מולפני אנטוסטוס ואצוה
 לשמרו עד אשר אשלה אותו אל הקיסר: ²² ויאמר
 אנרפס אל פסטוס נם אני חפש לשמע את האיש ויאמר
 מהר תשמנו: ²³ ויהי מהחרת כבוא אנרפס וברניקה
 בהוד גדול ויבאו אל אלם המשמעה המה ושדי האלף
 וננדי העיר ויצו פסטוס ויביאו את פולוס: ²⁴ ויאמר
 פסטוס אנרפס המלך וכל האנשים אשר אתם פה
 אנחנו נכם דאים את האיש אשר בעבורו פגע בי כל
 המון יהודים נם בירושלים נם מה ויצעק כי אין
 בדין שיחה עוד: ²⁵ ואני כאשר הכרתי כי לא עשה
 דבר לחיבבו מיתה והוא נם הוא קרא את אנטוסטוס
 לדינו יענchi לשלח אותו שמה: ²⁶ אך אין לכתב
 עלייך דבר נכון לאנני ובverb זאת הביאתי לפניכם
 וביתור לפניך המלך אנרפס למען יחקרי וידעת
 מה אתה: ²⁷ כי לא יתכן בעני לשלוח אסיך מבלי
 הודיע נם את עליית הדברים אשר שמו לו:

26 ויאמר אנרפס אל פולוס נתן לך לדבר بعد
 נשך או יצתק פולוס ויושט את ידו ויאמר: ² מאשר
 אני את נשיך המלך אנרפס כי לפניך אצתק היום
 על כל אשר שטניםarti היהודים: ³ כי אתה ידע
 היטב כל המנהיגים והשאלות אשר בין היהודים ועל
 כן אשלה מatkך לשמעarti כארך רוחך: ⁴ הנה

את דרכי מנעורי אשר התחלמתי בה מאז בתוך
 עמי ובירושלים ידעתי אותה כל היהודים: ⁵ כי
 מימים ראשונים ידעתי אם ירצה להעיר כי כפירוש
 התנהנתי על פי הכת המקפרת ביזהר בעבורתנו:
 ועתה אני עמד להשפט על תקota ההבטחה אשר
 הבטיחה האלהים את אבותינו: ⁷ ואשר שנים עשר
 שבטינו מיחלים להגעה לה בעבורם את יהוה תמיד
 יום ולילה על דבר התקואה הזאת אנרפס המלך
 שטנים אותו היהודים: ⁸ מדווע פלא בעיניכם כי
 האלהים יהיה מותים: ⁹ הן לפניי אני חשבתי צדקה
 לצדר את שם ישוע הנצרי עד מאר: ¹⁰ כאשר עשתי
 בירושלים וגם קדושים רבים אני הסנרטה לבתי
 כלאים בראשון אשר קיבלתי מאת הכהנים הגדוליים
 וכשנהרגנו הסכמתי: ¹¹ ובכל בתיה הכנסיות יסրאי
 אתם פעמים רבות ואגשותם לנדר ואתה חוללה בהם עד
 מאר וاردפס עד לערים אשר חוצה לארכ: ¹² ויהי
 בלבתי על זאת לדמשק בראשון הכהנים הגדוליים
 ובמצוחם: ¹³ וזהה אדרוי המליך בצדדים בדרך ראות
 אור צח מוזהר המשמש אשר משמי נגה עלי מסביב
 ועל ההלכיםatti: ¹⁴ וונפל לנו ארצתה ואשמע קויל
 מדבר אליו בלשון עברית לאמר שאל שאל למה
 תרדפני קשה לך לבעת בדרבנות: ¹⁵ ואמר מי אתה
 אדרני ויאמר אני ישוע אשר אתה רדף: ¹⁶ אבל קומ
 ועמד על גליק כי לבכור ואת נראית אליך לבחיר
 בר למשרת ולעד על אשר ראית ועל אשר אראך:
 בהצילי אותך מן העם ומן הגויים אשר אשלהך
 עתה אליהם: ¹⁸ לפנק את עיניהם למען ישובו מחשך
 לאור ומיד השtanן אל האלהים וימצאו באמונות כי
 את סליחת החטאיהם ואת הנטלה בתוך המקדשים:
 על כן המליך אנרפס לא המרתי את המראה אשר
 ראויים מן השמיים: ²⁰ כי אם קראתי ראשונה לישבי
 دمشق וירושלים ובכל ארץ יהודה ועם לנוים כי ינחו

וישבו אל האלים ויעשו מעשים ראויים לחשובה: 5 ונעבר את הים אשר לפני קיליקיא ופמפוליא ונכון
 ובגלל הדבר הזה חפשו את היהודים במקדש 21 אל מורה אשר בלויקא: 6 וימצא שם שר המאה
 ויבקש להמיתני: 22 והאללים היה בעזורי ועד היום
 זה עמר אני ומעד לפני קטן ונдол איננו מדבר
 דבר זולתי אשר דברו הנבאים ומה כי עתידות
 הנה להיות: 23 כי המשיח מענה הוא וכי ראשון הוא
 לקמים מן המתים להפין אור בעם ובנויים: 24 וכי
 הוא מצדק כזאת יוען פסטוס בקהל נдол לאמר
 הנה משוגע פולוס רב הלמוד הביאך לדידי שנען:
 25 ויאמר פולוס איננו משגע פסטוס האדריך כי אם
 דברי אמרת וטעם אבע: 26 כי המלך יודע את אלה
 ועל זאת נם בבטחון אני מדבר אליו יוען אשר לא
 אאמין כי נעלם ממנה דבר מן הדברים האלה כי לא
 בקרן זיהת נעשתה זאת: 27 המלך אנרפס המאמין אתה
 בנבאים ידעת כי מאמין אתה: 28 ויאמר אנרפס אל
 פולוס עוד מעט ופתהני להוות נצרי: 29 ויאמר פולוס
 אבקשה מלאחים אשר אם במעט ואם בהרבה לא
 אתה לבדך כי נם כל השמעים אוטו יהו כמוני זולתי
 המוסרות האלה: 30 וכי בדברו הדבר הזה יוקם
 המלך והגמון וברניקה והוישבים אתם: 31 ויסורו
 החדרה וידברו איש אל רעהו לאמר האיש הזה לא
 עשה דבר אשר היה עליו חיב מיתה או מוסרות:
 32 ויאמר אנרפס אל פסטוס האשף הזה יכול להפטר
 לו לא קרא את הקיסר לדינו:

27 וכאשר גנמר הדרין כי נעבר באניה אל איטליה
 מסרו את פולוס ומקצת אסירים אחרים אל שר
 המאה לנדור אגוסטוס ושמו يولוס: 2 ונדד אל אניה
 אדרמתית נכנים לבוא על פני חוף אסיה ונעבר
 הימה וייה איתנו ארטרכוס מוקדון מן חסלאוניקי:
 3 ומחרחתה הגענו אל צירון ווילוס עשה עם פולוס
 חסר וינה לו ללקת אל מידעיו להעור בידם: 4 וכן
 שם ונעבר בסביבות קפרוס כי הרוחות היו לננדנו:

אנשים לו שמעתם אליו ולא יצאתם מקריתני כיiao לא קרבנו הנקה במריכם: ²² ועתה אני אמר אליכם חזקו ואמצאו כי לא תאבד נפש מכם בלבתי הספינה לבדה: ²³ כי בלילה הנקה נצב עלי מלאך האלהים אשר לו אנסי ואשר אני עבר אתו: ²⁴ ויאמר אל תירא פולוס עלייך עוד לעמוד לפני הקיסר ועתה הנה נתן לך האלהים את כל ההלכים אתך באנניה: ²⁵ על כן אנשים חזקו ואמצאו כי מאמין אני לאלהים כי כן היה כאשר נאמר אליו: ²⁶ אך השליך נשלך אל אחד האיים: ²⁷ ויהיו כבוא ליל ארבעה עשר לטלטולנו בים אדריה בחצות הלילה וייחשבו המלחים כי

28 וכאשר נמלטנו נודע לנו כי שם האי מליטו: ² והנכרים לא המיעטו חסדם עמנו כי בערו אש ויאספו את כלנו אליהם מפני הנשам היורד ומפני החק: ³ ופולוס אסף לו ערמות קצים ושם על המוקד מן החם יצא אפה ואחזו בידיו: ⁴ ויראו הנקרים את התחיה תלואה על ידו ויאמרו איש אל רעהו אכן רצח האיש הזה אשר הנקמה לא הניחה לו לחיות אף כי נמלט מן חיים: ⁵ וזהו נעד את התחיה מעל ידו אל תוך האש ולא הרעה לו מאומה: ⁶ והם הוחילו אשר יצבה גונפו או אשר יפל מות פתאם וייחילו עד בוש והנה לא קrho כל אסון ויהפוך לבם ויאמרו כי אלהים הוא: ⁷ וב��ביבו המקום ההוא היו שורות אשר בראש אנשי האי ושמו פובליוס הוא הביא אגנו לבתו ויכלכל אגנו בטובו שלשת ימים: ⁸ ואבי פובליוס מוטל למשכב בקדחת ובמחלה המעימים ויבא אליו פולוס ויתפלל וישם עלייו את ידיו וירפאהו: ⁹ ואחרי המעשה הנקה באו גם החלים האחרים אשר באו יורפאו: ¹⁰ ויכברנו כבוד גדול ובכלהנו שם ספקו לנו די צרכנו: ¹¹ ואחרי שלשת חדשים עברנו שם באנניה אלכסנדריה אשר ישבה באי בימי הסתו ואות דגלת התחומים: ¹² ונבא אל סרקוס ונשב שם שלשת

קרבה להם יבשת: ²⁸ וירידו את האנק וימצא עמק הים עשרים קומה ויעברו מעט וויסיפו להוריד את האנק וימצא קומות חמיש עשרה: ²⁹ ויראו פן יפנעו בשני הسلح וישליך מעל אהורי האנניה ארבעה עוגנים אל הים ויכספו לאור היום: ³⁰ והמלחים בקשו לברח מן האנניה וירידו את העברה אל הים באמרים כי יש את נפשם לשלה עוגנים נס מראש האנניה: ³¹ ויאמר פולוס אל שר המאה ואל אנשי הצבא לאמר אם אלה לא ישבו אגנו באנניה לא תוכלם להושע: ³² ויקצטו אנשי הצבא את חבל הערבה אתם ליתונה לנפול: ³³ והבקר טרם יאור ופולוס מבקש מכם לטעם לחם לאמר היום יום ארבעה עשר אשר חכיתם צמים ולא טעםתם מאומה: ³⁴ על כן קרא אני אתכם לטעם לחם כי הוא למוחיכם כי איש איש מכם לא יפל משערת ראשו ארצה: ³⁵ והוא דבר את הדברים האלה והוא לך את הלחש ויודה לאלהים לפני כלם ויבצע ויחל לאכל: ³⁶ ויאמץ לב כלם ויטעמו אכל גם דמה: ³⁷ ואנחנו נלנש אשר באנניה מאתים ושבעים ושש: ³⁸ ויאכלו לשבעה ויקלו מעל האנניה ויטלו את הצדה אל הים: ³⁹ הבקר אור ולא הכירו את הארץ אבל ראו כمفץ וחוף לו

ימים : 13 ממש סבנו ונבא אל רגינו ובנשכ רוח דרומית אלהים והמה ישמעו : 29 ויהי בדברו זאת הלו מalto ביום המחרת באנו ביום השני אל פוטולי : 14 ושם הילודים ויתוכחו הרבה איש עם רעהו : 30 ופולוס ישב שנתיים ימים בביתו אשר שכר לו ויקבל את כל מצאנו אחיהם ויבקשו ממנו לשבת אתכם שבעת ימים ובכן הלבנו אל רומי : 25 וישמעו האחים את בונו ויצאו שם לקראנטו עד לשוק אפיאס ועד לששת החניות וירא אתם פולוס יודה לאלהים ויתחזק : 16 ואחר באנו אל רומי העביר שר המאה את האסירים אל שר הצבא ולפולוס הניחו לשבת לבדו עם איש הצבא השמר אותו : 27 ויהיו אחריו שלוש ימים ויקרא פולוס אליו את ראש היהודים ויקחלו אליו ויאמר אליהם אנשים אחיהם אף כי לא מעלו מעל בעמנו ובחוקות אבותינו אסרוני בירושלים וימסרוני לידי הרומיים : 18 והם אחרי קרכט אתי אמרו לפטרני כי לא נמצא כי משפט מות : 19 והיהודים קמו כי ואנס לקרא את הקיסר לדיני אך אין נפשי לשטון את עמי בדבר : 20 ובעבור זאת קראתי לכם לראותכם ולדבר עמכם כי בנל תקوت ישראל אסור אני בככל זהה : 21 ויאמרו אליו לא קבלנו על אדוריך אגרות הארץ יהודה ולא בא הנה אחד מן האחים אשר הניד או דבר עלייך דבר רע : 22 אמנם חפצים אנחנו לשמע את אשר בלבך כי נודע לנו אשר בכל מקום יריבו אל הכת הזאת : 23 וישימו לו יום موعد ויבאו אליו רבים אל מלנו ויעד בהם ויבאר את מלכות אלהים ויכוח להם ענני ישוע מתורת משה ומן הנביאים מבקר עד ערב : 24 ויש אשר שמעו אל דבריו ויש אשר לא האמיןו : 25 ויחלקו בעדתם ויסורו ללבת לדרכם בדבר פולוס הדבר האחד הזה היטב דבר רוח הקדרש לאבותינו בפי ישעיהו תנביא לאמר : 26 לך אמרת לעם הזה שמעו שמעו ואל תבינו וראו ראו ואל תדרו : 27 כי שנן לב העם הזה ואוני כבדו ואת עניינו השע פן יראה בעניינו ובאוניו ישמע וללבבו יבין ושב ורפאתיו : 28 לכן דעו כי לנוי נשלחה תשועת

אל-הַרְוָמִים

1

מעת נברא העולם תודע במעשים ותראה לבלתי
היota להם להנצלל: (g126g 21) יعن בדעתם את
האללים לא כבדחו כאלהים וגם לא הורו לו כי אם
הלכו אחרי ההבל במעוצותיהם ויחסך בהם הנבער:
22 ובאמרם חכמים אנחנו היו לכיסילים: (g126g 22) וימירו את
כבד האלים אשר איןנו נפסד בדמות צלם אדם
הנפסד צלם כל עוף והולך על ארבע ורמש האדמה:
24 על כן גם נתנו האלים לטמאה בתאות לבם לנבל
נוויתיהם איש את רעהו: (g126g 25) אשר המירו את האלים
בכוכ ויכבדו ויעבדו את הבריה תחת בראש המברך
לועלמים אמן: (g126g 26) בעבר זאת נתנו האלים
להאות בשזה כי נשיהם החליפו את התשmis' כדרך
בשלא כדרךן: (g126g 27) וכן גם הזקרים עזבו את תשmis'
האהה כדרך ויחמו זה בזה בתשוקתם ויעשו תועבה
זכר עם זכר ויקחו שכר מושבכם הראווי להם בעצם
ונופם: (g126g 28) וכאשר מסו להשיג האלים בדעת נתנם
האללים בידי דעה נמסה לעשות את אשר לא יתכן:
29 וירב בקרבים כל חמס ונוט ורשע בצע ואון וימלאו
קנאה ורzech ומריבה ומרמה ותחפנות: (g126g 30) הילוי רכילה
ומלשיניהם שנאי אללים וגאים וודים והוללים וחשי
און ואין שמעים בקהל אבותם: (g126g 31) נבערים מדעת
ובנדים אכזרים נטריו שנאה ולא רחמנים: (g126g 32) יודעים
המה את משפט אללים כי עשי אלה בני מותם ולא
לבך שייעשו את אלה כי נם רצתה נפשם בעשיהם:

2 **לכן אין לך** התנצלות אתה בן אדם הדין תהיה
מי שתהיה כי بما שתדרין את חברך תהייב את
נפשך באשר אתה הדין תעשה כמו שעשו: (g126g 2) וידענו כי
משפט אללים כפי האמת על עשי אלה: (g126g 3) ואותה בן
אדם הדין את אשר פעלן כאלה ועשה כמעשייהם
התחשב להמלט ממפט האלים: (g126g 4) או התבוו
לעתרת טבו ולחמלתו ולא רק רוחו ולא תחבונן
כי טובת האלים תדריך אתך לתשובה: (g126g 5) ובকשי

1 פולוס عبد ישוע המשיח מקרה להיות שליח
ונבדלلبשורת אללים: 2 אשר הבטיחה מלפנים
ביד נבייאו בכתב הקדש: 3 על דבר בנו הנולד
מורע דוד לפי הבשר: 4 אשר הוון לבן האלים
נבורה לפי רוח הקדשה בהיותו מבין המתים הוא
ישוע המשיח אדניינו: 5 אשר בידו קיבלנו חן ושליחות
להקים משמעת האמונה בכל הגנים למען שמו: 6 אשר
בתוכם הנקם גם אתם קרווי ישוע המשיח: 7 לכל
אשר ברומי יידידי אלהים וקרואים להיות קדושים
חסד ושלום لكم מאות האלים אבינו ואדניינו ישוע
המשיח: 8 בראשונה אודה לאלהי בישוע המשיח
על כלכם אשר ספר אמוןכם בכל העולם: 9 כי
האללים אשר אני עבר אותו ברוחו בبشורת בנו לעד
לי כי תמיד אני מזכיר אתכם: 10 בהעתורי בתפלותיו
בכל עת למען אשר רק הפעם אצלי ברצונו אלהים
לובוא אליכם: 11 כי נכסף נכספת לראותכם ולהחלק
לכם אי זו מטה רוח למען תחזקי: 12 והוא להתנחם
עםכם זה בזה באמונה אשר لكم גם לי: 13 ולא
אחד מכם אחוי כי פעמים רבות שמי עלי לבי לבוא
אליכם אך נמנע ממני עד הנה למען יצא פרוי גם
בכם כמו ביתר הנזירים: 14 מהיב אוכי ליווים וגם
ללויעים לחכמים וגם לפתאים: 15 לכן נרבני לבי
להשמע את הבשורה גם אתם אשר ברומי: 16 כי
אני בוש מבשורת המשיח באשר גבורה אלהים
היא לחשעת כל המאמין ליהודי בראשונה וכן גם
לוני: 17 כי תגלה בה צדקת אלהים מאמונה אל
אמונה ככתוב וצדיק באמונתו יתיה: 18 כי גלה
חרון אלהים מן השמיים על כל רשות בני אדם
ושולותם אשר יעצרו את האמת בעולה: 19 יعن אשר
דעת האלים גלויה בקרבים כי האלים הודיעם
אותה: 20 כי מהותו הנעלמה היא כחו הנצחי ואלהותו

לבבך הממן לשוב האכבר לך עברה אל יום עברת
האלחים ועת הנLIGHTות צדקת משפטו: 6 אשר ישלם
לאיש כמישהו: 7 למתלמידים בעשות הטוב ומבקשים
את הכבוד וההדר ואת אשר איןנו עבד יתן את חי
העולם: 8 ועל בני המרי ואשר לא
ישמעו לאמת כי אם לעולה שמעו חרון אף וחמה:
9 צרה ומצוקה על כל נפש אדם עשה הרע על היהודי
בראשונה וכן גם על היווני: 10 וכבוד והדר ושלום
לכל עשה הטוב לייהודי בראשונה וכן גם ליווני: בכי
אין משא פנים עם האלחים: 11 כי כל אלה אשר חטא
בלי תורה נם בבעלי תורה יאבדו ואשר חטא בתורה
نم על פי התורה ישפטו: 12 כי לא שמי תורת
צדיקים לפני האלחים כי אם עשי תורה הם יצדקו:
13 כי הגויים אשר אין להם תורה בעשותם crudbariy
התורה מאליהם נם באין תורה הם תורה לנפשם:
14 בחרואתם מעשה התורה כתוב על לבם וודעתם
מעידה בהם ומהשבותם בקרובם מחייבות זה את
את או נם מוכות: 15 ביום אשר ישפט האלחים את כל
תעלומות בני האדם ביד ישוע המשיח כפי בשורתו:
16 הן אתה נקרא בשם יהודי ונשענת על התורה
והתחללה באלהים: 17 וידעת הרاوي ובחיותך מלמד
בתורה תבין בין טוב לדע: 18 ובבטחת בנפשך להיות
مولיך העורים ואור להלכים בחשך: 19 מיסר לחסרו
לב ומורה הפתאים ויש לך צורתה המדעת והאמת
בתורה: 20 ואתה אשר תורה אחרים את נפשך לא
תורה אמרת לא תנגב והנק נגב: 21 אמרת לא תנאף
ואתה נאף תשקץ את האלילים ואתה גול אמת קדשו:
22 תתחלל בתורה ותנבל את האלחים בעברך את
התורה: 23 כי שם האלחים בגליכם מחולל בנויים
כאשר כתוב: 24 הן מיללה מועילה אם תשמר את
התורה אבל אם עבר אתה את התורה אז מיilterך
הייתה לך לערלה: 25 لكن אם ישמר העREL את משפטו

התורה הלא תהשב לו ערלו למליה: 26 והערל
מלדה המקים את התורה הלא הוא ידין אתך אשר
יש לך הכתב והAMILAH ועברת את התורה: 27 כי לא
הנרא מהו מחיין הוא היהודי ולא הנרא מהו בשר
היא מליה: 28 כי אם אשר בפנים הוא היהודי ומיללה
היא אשר בלב כפי הרוח ולא כפי הכתב אשר לא
מבנה אדם תhalbתו כי אם מיאת האלחים:
3 ועתה מה הוא יתרון היהודי ומה היא תועלת
הAMILAH: 2 הרבה מכל פנים בראשון כי הפקדו בידם
ברבי אלחים: 3 כי מה הוא אם מקצתם לא האמיןו
היבטול חסרון אמונה את האלחים: 4 חלילה
אבל יהי האל הוא הנאמן וכל חכם כותב למן
צדיק בדברך תזוכה בשפטך: 5 ואם עולתנו תרומם
את צדקה האלחים מה נאמר וכי יש עול באלהים
המשלח חרון אפו לפי דרך בני אדם אנכי מדבר:
6 חלילה שם כן איך ישפט האלחים את העולם:
7 כי אם על ידי כובי תרבה ותפרץ אמת האלחים
להתהלך למה זה אני אשפט עוד כחותא: 8 ולא נעשה
כדבר מהחרפינו ומקטצת מוציאות דברה עליינו לאמר הנה
אמרים נעשה הרע למען יצא הטוב אשר דינם יבא
עליהם בצדק: 9 ועתה מה הוא הייש לנו מעלה יתרה
לא במאומה כבר הוכחנו כי גם היהודים גם הינו
כלם הם תחת החטא: 10 ככתוב אין צדיק אין גם
אחד: 11 אין משכיל אין טוב אין גם אחד: 12 כבר פתוח
וחדרו נאלהו אין עשה טוב אין גם אחד: 13 כבר פתוח
ונרונם לשונם יחליקון חמת עכשוו תחת שפטינו:
14 אשר אלה פיהם מלא ומרות: 15 רגילדם ימהרו
לשפקدم: 16 שד ושבר במسلطות: 17 ודרך שלום
לא ידעו: 18 אין פחד אלהים לנגד עיניהם: 19 ואנחנו
ידענו כי כל מה שאומרה התורה מדברת אל אלה
אשר תחת התורה למען יסכר כל פה והוא כל העולם
מחיב לפני אלחים: 20 יعن אשר ממשי התורה לא

יצדק לפניו כלبشر כי על ידי התורה דעת החטא: ²¹ ועתה בבלוי תורה צדקה אלהים לאור יצאה אשר העידו עליה התורה והנביאים: ²² והיא צדקה אלהים באמונת ישוע המשיח אל כל ועל כל אשר האמינו בו כי אין הבדל: ²³ כי כלם חטאו וחסרו כבוד אלהים מהה: ²⁴ ונצדקו חנים בחסדו על ידי הסדרות אשר הייתה במשיח ישוע: ²⁵ אשר שמו האלים לפניינו לכפרת על ידי האמונה בדמו להראות את צדקהו אחרי אשר העביר את החטאיהם שנעשו לפנים בעת חמלה אלהים: ²⁶ להראות את צדקהו בעת זאת להיווט צדיק ומצדיק את בן אמונה ישוע: ²⁷ ועתהquia ההתהלך הלא נשבעה ועל ידי תורה מה העל ידי תורה המעשים לא כי על ידי תורה האמונה: ²⁸ לכן נחשב כי באמונה יצדק האדם בבלוי מעשי תורה: ²⁹ או האלים רק אלהי היהודים הלא נם אלהי הגויים אכן גם אלהי הגויים הוא: ³⁰ כי אחד האלים המצדיק את המולדים מותוק האמונה ואת הערלים על ידי האמונה: ³¹ ועתה המבטלים אנחנו את התורה על ידי האמונה חלילה אך מקימים אנחנו את התורה:

4 ועתה מה נאמר על אברהם אבינו מה זה השיג לפי הבשך: ² כי אם נצדק אברהם מותוק המעשים לו התהלה אך לא לפני האלים: ³ כי הכתוב מה הוא אמר והאמן אברהם ביהוה ויחשכה לו צדקה: ⁴ הנה הפעל לא יחשכ לו שכרו על פי החסד כי אם על פי החוב: ⁵ אבל לאשר אינו פעל כי אם מאמין במצדיק את הרשות אמונהתו תהשב לו לצדקה: ⁶ כאשר נס דוד מאשר את האדם אשר האלים יחשכ לו צדקה ללא מעשים בamaro: ⁷ אשריו נשוי פשעCSI חטאיה: ⁸ אשריו אדם לא יחשכ יהוה לו עון: ⁹ ועתה האשור הזה העל המילה הוא אם נס על הערלה הלא אמרנו כי לאברהם נחשכה אמונהתו לצדקה: ¹⁰ ואין נחשכה

בעבור פשעינו ונעור לעבור צדקה:

5 לכן אחרי נצדקו באמונה שלום לנו עם האלים באדרנו יושע המשיח: ² אשר בידיו מצאנו באמונה מבוא אל החסד הזה אשר אנחנו עמידים בו ונתהיל בתקות כבוד האלים: ³ ולא זאת בלבד כי אף

הפשע ובארשר רבה החטא עדף ממניו החסד :²¹ למען
כאשר מלך החטא במוות ככה ימלך נם החסד על ידי
הזכקה לחיי עולם בישוע המשיח אדניינו :²² *(maionos g 166)*

6 אם כן מה נאמר הנעמד בחטא למען יתרה החסד:
2 חליליה לנו כי מותנו לחטא ואיך גוסיף לחיות בו:
3 או האינכם ידעים כי כלנו הנطالبים למשיח ישוע
למותנו נתבלנו :⁴ לכן נקרנו אותו בטבילה למות
למען כאשר נעור המשיח מן המתים בכבוד האב כן
נזהליך גם אנחנו בחיים מחדשים :⁵ כי אם נדבקנו
ברדמותנו מותו אכן גם נהיה דבוקים לתחתו :⁶ באשר
ידיעם אנחנו כי נצלב אותו האדם היישן אשר בנו למען
 לבטל גוית החטא לבתוי היוטנו עוד עבדים לחטא:
7 כי אשר מות הוא נקה מן החטא :⁸ והנה אם מותנו
עם המשיח נאמין כי גם נחיה עמו :⁹ באשר ידענו
כי המשיח אחורי אשר נעור מן המתים לא ימות עוד
והמות לא ישפט בו עוד :¹⁰ כי אשר מות מות לחטא
פעם אחת ואשר חי הוא לאלהים : וו וכן גם אתם
חשבו אתכם מותים לחטא וחווים לאלהים למשיח ישוע
אדניינו :¹¹ אם כן אפוא אל תמלך החטא בתוכיכם
אשר ימות לנתקות אחריה בתאותיו :¹² גם אל הכנינו את
אבריכם להיות כל'י לעול לחטא אך תכינו את נפשכם
לאלהים כחחים מעם המתים ואבריכם כל'י צדקה
לאלהים כי החטא לא יוכל למשל עוד בכם יעתה
איןכם תחת ייד התורה כי אם תחת ייד החסד :¹³ ווועתא
מה הנחטא יעתן איננו תחת ייד התורה כי אם תחת ייד
החסד חליליה :¹⁴ הלא ידעתם כי לאשר תנתנו את
נפשכם להיות עבديו לסור למשמעתו הן עבדים אתם
לאשר תשמעו לו אם לחטא אליו מות אם למשמעת
אל'י צדקה :¹⁵ אבל תודת לאלהים כי היהם עבדי
החטא ואחר שמעתם בכל לבבכם אל תוכנות הלקחה
אשר נמסרתם לו :¹⁶ שהררתם מידי החטא לכן
השתעבדתם לצדקה :¹⁷ אבל בני אדם אני מדבר

נזהליך בצרות יעתן אשר ידענו כי הצרה מביאה לידי
סבלנות :¹⁸ והסבלנות לידי עמידה בנסיך והעמידה
בנסיך לידי תקווה :¹⁹ והתקווה היא לא תביש כי הוצק
בלבבנו אהבת אל על ידי רוח הקדש הנתן לנו:
6 כי המשיח בעורנו חלים מות בעתו بعد הרושים:
7 הן بعد הבדיקה יקשה לאיש למות אכן למות بعد
הטוב أولי ישאחו לבו :²⁰ אבל בזאת הודיע האלהים
את אהבתנו אלינו כי המשיח מת בעורנו בהיותנו עוד
חטאיהם :²¹ ווועתא אשר נזכרנו ברכמו מה מאידן שעש
בו מן הоказף :²² כי אם נרצינו לאלהים במוות בנו
בחיותנו איבים אף כי נשע עתה בחיוו אחורי אשר
נרצינו: וו ולא זאת בלבד כי גם מתחללים אנחנו
באלהים על ייד אדניינו ישוע המשיח אשר בנו עתה
קבלנו את הרצוי :²³ לכן כאשר על ידי אדם אחד בא
החטא לעולם ומותם בעקב החטא וכן עבר המות
על כל בני אדם מפני אשר כלם חטאו :²⁴ כי עד זמן
התורה היה החטא בעולם אך לא יחשב החטא בגין
תורה :²⁵ אולם המות מלך מדם עד משה גם על
אללה אשר לא חטא באדריאן עברת אדם הראשון אשר
הו דמות העתיד לבוא :²⁶ אך לא בדבר הפשע
דבר המתנה כי אם בפשע האחד מתו הרבה אמר
כי חסד אלהים ומנתנו עדפו ערוף לרבים בחסד
האדם האחד ישוע המשיח :²⁷ וו לא כמו על ידי חטא
אחד בין המתנה כי המשפט יצא מאהד לחיבך אבל
מונת החסד היא לזכות מפשעים רבים :²⁸ כי אם
בפשע האחד מלך המות על ידי האחד אף כי מקבל
עדף החסד ומונת הצדקה ימלכו בחים על ידי
האחד ישוע המשיח :²⁹ לכן כאשר בפשע אחד נאשמו
כל בני אדם ככה גם על ידי זכות אחת יוכו כל בני
אדם לחיים :³⁰ כי כאשר במרוי האדם האחד היו
הרבים לחטאיהם ככה גם על ידי משמעת האחד יהיו
הרבים לצדיקים :³¹ אבל התורה נכתה למען יתרה

מפני ריפויו בשרכם כי כאשר לפניהם הכננות את
אבריכם לעבודת החטא והרשות להרשע עתה
הכינו את אבריכם לעבודת הצדקה להתקדש:²⁰ כי
בעת היוחם עברי החטא חפשים היו מן הצדקה:
21 ומזה אפוא הפרי שהיה לכם או מן המעשים אשר
עתה תבשו מהם כי אחריהם המות:²² אכן עתה
בחיותכם משחררים מידי החטא ומשעבדים לאלהים
יש לכם פריכם לקדשה ואחריותו חי עולם:²³
166) כי שכר החטא הוא המות ומנתנת חסד אלהים
היא חי העולם במשיח ישוע אדניינו:^{g166})

7 או הלא ידעתם אחיו ולידיע תורה אני מדבר
כי התורה תשלט על האדם כל ימי חייו: 2 כי אשה
בעלת בעל קשורה היא באישה כפי התורה בחיו
ובמוות הבעל פטרורה היא מורת בעל: 3 ונהנה
אם תהיה לאיש אחר בחוי בעל נאפת יקרא לה
אבל אחרי מות בעל פטרורה היא מן התורה ואינה
נאפת בהיותה לאיש אחר: 4 לכן אחוי הוותם נם אתם
لتורה בנויות המשיח להוויכם לאחר אשר נער מן
המוות למען נשעה פרי לאלהים: 5 כי בעת היוננו
בבשר תשוקות החטא אשר החעוררו על ידי התורה
הייו פעולות באברינו לעשות פרי למות: 6 אבל עתה
נפטרנו מון התורה כי מהנו לאשר הינו אסורים בו
למען נعبد מעתה לפי התהדרות הרוח ולא לפי
ישן הכתב: 7 אם כן מה נאמר וכי התורה חטא
היא חילתה אלא לא ידעתו את החטא בלתי על ידי
התורה כי לא היה יודע החמוד לולי אמרה התורה
לא תחמד: 8 וימצא החטא סבה לו במצוה לעורר
בקרבי כל חמוד כי מבלעדי התורה החטא מת הוא:
9 ואני חייב מלפניהם ללא תורה וכאשר באה המצווה
והמוות: 3 כי מה שלא יכולת התורה לעשות הנהלתה
על יד הבשר עשה האלים בשלחו את בנו בתואר
בשער החטא ובכעד החטא וירשע את החטא בבשר:
4 למען ת מלא חקת התורה בנו המתהלים בלא
כבר כי אם לפי הרוח: 5 כי אשר מה לבשר בעניינו
היא נמצאה לי למות: 6 כי מצא החטא סבה במצוה
להתענות אני ויהרני על ידה: 7 ובכן התורה היא

עבר לזרות החטא:

8 על כן אין אשמה באלה אשר הם במשיח ישוע
המתהלים בלא כבר כי אם לפי הרוח: 2 כי תורה
רוח החיים במשיח ישוע שחררה את מורת החטא
והמוות: 3 כי מה שלא יכולת התורה לעשות הנהלתה
על יד הבשר עשה האלים בשלחו את בנו בתואר
בשער החטא ובכעד החטא וירשע את החטא בבשר:
4 למען ת מלא חקת התורה בנו המתהלים בלא
כבר כי אם לפי הרוח: 5 כי אשר מה לבשר בעניינו
היא נמצאה לי למות: 6 כי מצא החטא סבה במצוה
להתענות אני ויהרני על ידה: 7 ובכן התורה היא

ריאינדו נחכה לו בסבלנותו: ²⁶ וכן נם הרוח תמק והשלום: ⁷ יعن מהשנת הבשר רק שנות אליהם היא באשר לא תשעכבר ל תורה האלים ואף איננה יכולה: ⁸ ואשר המה בבשר לא יוכל להיות רצויים לאלים: ⁹ ואתם איןכם בשר כי אם ברוחם אמנים רוח האלים שכן בקרבכם כי מי שאין בו רוח המשיח איננו שלו: ¹⁰ ואם המשיח בקרבכם או הנוף מה הוא בדבר החטא והרות חיים הוא בדבר הצדקה: ¹¹ ואם ישכן בקרבכם רוח המעריך את ישועת מן המתים הוא אשר העיר את המשיח מן המתים נם את גוויותכם המותת יהיה על ידי רוחו השוכן בקרבכם: ¹² לכן אהי חיכים אנתנו לא לבשר לחיות לפי הבשר: ¹³ כי אם תחיו לפי הבשר מות המתון ואמ על ידי הרוח המתות את מעלי הבשר היהי ואם כל אשר רוח אליהם ינהג נבי אליהם תהיו: ¹⁴ כי כל קבלתם רוח עבדות לשוב לירא כי אם קבלתם רוח משפט בניים אשר בו קראים אנחנו אבא אבינו: ¹⁵ והרות הוה מעיד בrhoתנו כי בני אליהם אנחנו: ¹⁶ ובנים אנחנו נם ירשים נהיה וירוש אליהם וחברי המשיח בירושה אם אמנים נתענה אתו למען נאטו נכבד: ¹⁸ כי אהש באשר עניוי הזמן הזה איןם שוקלים כנגד הכבוד העתיק להגולות עליינו: ¹⁹ כי הבריה תעיר וענינה תלויות להגולות בני אליהם: ²⁰ וכי נכבהה הבריה להבל לא מרצתה כי אם למען הכבש אתה אליו תקוה: ²¹ אשר הבריה נם היא תשחרר מעבדות הכלין אל חרות כבוד בני האלים: ²² כי ידענו אשר הבריה כליה יחד תנאה ותחילה עד הנה: ²³ ולא זאת בלבד כי נם אנחנו אף אם יש לנו בכוריה הרוחナンח בנפשנו ונחכח למשפט הבנים פדותנו: ²⁴ כי נשענו בתקוה אך התקווה הנראה לעיניהם איננה תקוה כי איך ייחל איש לדבר אשר הוא ראה: ²⁵ אבל אם נקוה לאשר לא לעולמים אמר: ⁶ ג'165(^א) אבל לא كانوا נפל דבר

9 אמרת אני מדבר במשיח ולא אשקר ודעת מיידה לי ברוח הקדרש: ² כי גודל עצבוני ואין קץ לדאבון לבוי: ³ כי מי תין היות אני מחרם מן המשיח بعد אמי שאורי ובשרי: ⁴ אשר הם בני ישראל ויש להם משפט הבונים והכובוד והבריות ומתן התורה והעבודה וההבטחות: ⁵ וולهم האבות ואשר מהם יצא המשיח לפני בשרו אשר הוא אל על הכל מברך לעולמים אמר: ⁶ ג'165(^א) אבל לא كانوا נפל דבר

עשה בקרב הארץ: ²⁹ וכאשר אמר ישעיהו לפנים לולי יהוה צבאות הותיר לנו שריד כמעט כסדר היום לעמירה דמיינו: ³⁰ ועתה מה נאמר הגוים אשר לא רדפו אחרי הצדקה השינו את הצדקה היא הצדקה אשר מותק האמונה: ³¹ וישראל בקשו אחרי תורה הצדקה לTorah הצדקה לא הניע: ³² ועל מה יען אשר לא מאמונה דרשוה כי אם ממעשים כי התגנפו באבן נגע: ³³ ככתווב הנני יסיד בזכיון אבן נגע וצור מכשול וכל המאמין בו לא יבוש:

10 אחוי חפץ לבבי ותפלתי לאלהים بعد ישראל אשר יושעו: ² כי מעיד אני עליהם שיש להם קנהה לאלהים אך לא בדעת: ³ כי את צדקה אלהים לא דעו ויבקשו להקים את זיקתם ובעברו זאת לזרק את אלהים לא נכנעו: ⁴ כי המשיח סוף התורה לצדקה לכל המאמין בו: ⁵ כי משה כתוב על דבר הצדקה מתוך התורה אשר יעשה אתם האדם וחיו בהם: ⁶ והצדקה אשר מותק האמונה כה אמרת אל הוריד בלבך מי עלה השמיימה הלא זאת היא להעלות את המשיח: ⁷ או מי ירד לתחום זאת היא להעלות את המשיח מן המתים: ⁸ אבל מה היא אמרת קרוב אליו הדבר בפיק ובלבך הוא דבר האמונה אשר אנחנו מבשרים: ⁹ כי אם תודה בפיק אשר ישות הוא האדון ותאמין בלבך אשר אלהים העירו מן המתים או תושע: ¹⁰ כי בלבבו יאמין האדם והיתה לו לצדקה ובפיהו יודה והיתה לו לישועה: ¹¹ וכי הכתוב אמר כל המאמין בו לא יבוש: ¹² ואין הבדל בזה בין היהודי לינוי כי אדון אחד לכלם והוא עשיר לכל קראו: ¹³ כי כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט: ¹⁴ ועתה איך יקראו אל אשר לא האמין בו ואיך יאמינו באשר לא שמעו ואיך ישמעו בגין מגיד: ¹⁵ ואיך יגידו אם אין שלוחים ככתוב מה נאנו רגלי מבשר שלום מבשר טוב: ¹⁶ אך לא

אליהם ארצת כי לא כל אשר הם מישראל נם ישראל מה: ¹⁷ ולא על הווitem זרע אברהם כלם בניים הם כי ביצחק יקרא לך זרע: ¹⁸ כלומר לא בני البشر מהה בני האלהים כי אם בני הבטחה הם הנחשבים לזרע: ¹⁹ כי דבר הבטחה הוא מה שנאמר למועד אשוב ולשרה בן: ²⁰ ולא זאת בלבד כי כן היה נם ברבקה בהיותה הרה לאחד ליצחק אבינו: ²¹ כי בטרם ילדו בניה ועוד לא עשו טוב או רע למען תקום עצת האלהים כפי בחירותו לא מותק מעשים כי אם כרצון הקרה: ²² נאמר לה כי رب יעבד צער: ²³ ככתב ואהבת יעקב ואת עשו שנאתי: ²⁴ אם כן מה נאמר כי יש עול באלהים חיללה: ²⁵ כי למשה אמר וחנתי את אשר אהן ורחתמי את אשר ארחים: ²⁶ ועל כן אין הדבר לא ביד הרצה ולא ביד הרץ כי אם ביד האלהים המרחם: ²⁷ כי כן הכתוב אמר לפreiraה בעבור זאת העמודתיך בעבר הראתק את כחו ולמען ספרשמי בכל הארץ: ²⁸ וויצו מזה כי את אשר יחפץ יתנו ואת אשר יחפץ יקשה: ²⁹ וכי תאמ ארלי מודע יוכיה עוד ננד רצונו מי יתיצב: ³⁰ אמן בן אדם מי אתה אשר תריב את האלהים והוא אמר יציר ליצרו למה ככה עשיתני: ³¹ אם אין רשות ליצר על החמר לעשות מגלים אחד כל כי אחד לכבוד ואחד לקلون: ³² ומה אפוא אם האלהים החפץ להראות עמו ולהודיע נברותו נשא בכל ארך רוחו את כל הזעם הנכוונים לאבדון: ³³ להודיע גם את עשר כבורי על כל הchnina אשר יעדם לכבוד: ³⁴ והם אנחנו אשר קראם לא מן היהודים בלבד כי אף מן הגויים: ³⁵ כדברו בהושע אקרא לא עמי עמי וללא רחמה רחמה: ³⁶ והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי: ³⁷ וישעיהו צוח על ישראל כי אם יהיה מספר בני ישראל כחולם אשר ישוב בו כליוון חרוץ שוטף צדקה: ³⁸ כי כליה ונחרצת אידי

כלם שמעו לקול הבשורה כי ישעיהו אמר יהוה מי האמין לשמעתנו: ¹⁷ לבן האמונה באה מתחד השמואה את בשרי ולהושיע מקצתם: ¹⁸ כי אם נעליהם רצוי והشمואה על יידי דבר אלהים: ¹⁹ ואמר הci לא שמעו אמן בכל הארץ יצא קום ובקצתה תבל מליהם: ¹⁹ ואמר הci ישראל לא ידע הנה כבר משה אמר אני אקניאכם בלא עם בניו נבל אכעיסכם: ²⁰ וישעיהו מלאו לבו לאמר נמצאת לי לא בקשי נדרשתי ללו שאלו: ²¹ ועל ישראל הוא אמר פרשטיידי כל היום אל עם סורר ומורה:

11 ובכן אמר אני הci זנה האלים את עמו חלילה כי נם אנסי בין ישראל מזורע אברהם למטה לבניין: ² לא זנה האלים את עמו אשר ידעו מקדם או הלא תדע את אשר כתוב אמר באלהו כאשר קרא אל האלים על ישראל לאמר: ³ יהוה את נביאך הרנו ואת מזבחתיך הרסו ואותר אני לבדי ויבקש את נפשי: ⁴ אבל מה ענה אותו מענה האלים השארתי לי שבעת אלף איש אשר לא כרעו לבעל: ⁵ וכן נם בעת זו את נורתה שארית על פי בחירת החסד: ⁶ ואם היה זה עלי יידי החסד לא הייתה מתחם המעשים כי לולי כן החסד איןנו עוד חסד כי לולי ואם היה מתחם המעשים איןנו עוד חסד כי לולי כן המעשים ייחד להיות מעשה: ⁷ ועתה מה הוא את אשר בקש ישראל לא לשיג רק הנבחרים הם השינוי והנשאים השמינו לבבם: ⁸ כתוב נתן להם האלים רוח תרדמה עיניהם לא לדראות ואזנים לא לשמוע עד היום הזה: ⁹ ודדור הוא אמר יידי שלחנם לפחד ולרשע ולמוקש ולשלומים להם: ¹⁰ תחשנה עיניהם מראות ומרגיהם תמיד המעד: ¹¹ ובכן אני אמר הנכשלו למען יפלו חלילה אך בפשעים יצאה היושעה לנוים למען הקנאים: ¹² ואם פשעם עשר העולם וחסרון עשר הגוים מלאם על אחת כמה וכמה: ¹³ כי אליכם הגוים אני מדבר וכפי אשר שליח

מי תכן את רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו : 35 או מי הקדימו וישלם לו : 36 הלא הכל ממנו והכל בו והכל אליו אשר לו הכבוד לעולמים אמר : 165 g ai)

לכן אם רעב שנאך האכילתו להם ואם צמא השקחו מים כי נחלים אתה חתה על ראשו : 21 אל נא יכחש הרע כבוש אתה את הרע בטוב :

13 כל נשחכע למדلات הרשות כי אין רשות כי אם מאת האלים והרשות הנמצאות על יד אלהים נתנו : 2 לכן כל המתקומם לרשota מרד הוא בצווי האלים והמרדים ישאו את דין : 3 כי השליטים אינם לפחות למעשים הטובים כי אם להרעים ועל כן אם רצונך שלא תירא מן הרשות עשה הטוב והיה לך שבח ממנה : 4 כי משמשת אלהים היא לטוב לך אך אם הרע עשה ירא כי לא להנמ חגרת הרב היא כי משמשת אלהים היא נקמת בקצף מכל עשה הרע : 5 על כן עלנו להכנע לא לבב בעבור הקצף כי גם בעבור דעת חותנו : 6 כי זויא אף משלימים אתם את המס כי משרותי אלהים הימה השקדים על זויא : 7 לכן תנו לכל איש כחוותכם המס לאשר לו הנוס המכס לאשר לו המכס והמורא לאשר לו המורא והכבד לאשר לו הכבד : 8 ואל תהיו חיבים לאיש דבר זולתי אהבת איש את רעהו כי האהבת את חבריו קים את התורה : 9 כי מצות לא תנאף לא תרצה לא תמנבנה לא תענה עד שקר לא תחמד ועוד כאלה כלולות הנה במאמר הזה ואהבת לרעך כמוך : 10 האהבה לא תרע לרע על כן האהבה קיום התורה כליה : 11 וכזאת עשו מדעתכם את הזמן כי כבר הגעה השעה להקיזן מן השנה כי ישועתנו קרובה עתה מהווים אשר באנו להאמין : 12 הלילה חלף והיום קריב לנו נסירה נא את מעשי החשד ונלבשה את כל נשק האור : 13 ובכמו ביום נתהלך בצדניות לא בזוללות ובשברון ולא בבעלויות ועשויות זמה ולא במוריבה וקנאה : 14 כי אם לבשו את האדון ישוע המשיח ודאנו לבשרכם אך לא להגביר התאות :

אל-חרומיים

12 ועתה הנה מוזיר אחים אחים ברחמי אלהים אשר תשימו את גינוייכם קרבן חי וקדוש ונרצה לאלהים והיתה זאת עבודתכם השכלית : 2 ואל תשתו לעולם זהה כי אם התחלפו בהתחדרש דעתכם למען תבחן לדעת מה הוא רצון האלים הטוב והחמד והשלם : 3 כי על פי החסד הנתן לי אמר אני לכל איש ואיש מכם לבלוו רום לבבו למעלה מן הראו כי אם יהו צנווע במחשבותיו כפי מדרת האמונה אשר חלק לו האלים : 4 כי כאשר בנוף אחד יש לנו אברים הרבה ואני פעלת אחת לכל האברים : 5 כן אנחנו הבראים גוף אחד במשיח וכל אחד ואחד ממנו אבר לחברו הוא : 6 וויש לנו מותנות שונות כפי החסד הנתן לנו אם נבואה תהי כמי מדרת האמונה : 7 ואם לאיש שימוש יعمل בשימוש ואם מורה בהוראה : 8 ואם מוכיחה בתוכחה הנתנת יעשה בהם לבב והמניג בשקייה והगמל חסיד בסבר פנים יפות : 9 האהבה תהיה בלי הנפה שנאו את הרע ורבכו בטוב : 10 באהבת אחים הראו חבה יתרה ובכבד הקדימו איש את רעהו : 11 שקדו ועל עצלי התלהבו ברוח עברו את הארץ : 12 שמחו בתוחלת ברכו את רדריכם הקדושים רדריכי הכנסת ארחים : 14 ברכו את רדריכם ברכו ועל תקללו : 15 שמחו עם השמחים ובכו עם הבכירים : 16 לב אחד יידי לכלכם אל ההלבו בנדלות כי אם התהנו עם השפלים אל תהיו חכמים בעיניכם : 17 אל תשלמו לאיש רעה תחת רעה דרשו הטוב עניי כל אדם : 18 אם תוכלו ככל אשר תמצא ידיכם והוא בשולם עם כל אדם : 19 אל תנקמו נקם יידי כי אם תנו מקום לרני כי כתוב לי נקם ושלם אמר יהוה :

מאכל הן הכל טהור והוא אכלי רע לאדם אשר יאכלנו במכשל לבו: ²¹ טוב שלא תאכלبشر ולא תשתהין ולא תעשה דבר אשר יתגנף בו אחיך או יכשל או חלש: ²² יש לך אמונהதהו לך לברך לפני האלים אשרי מוי שלא ידין את נפשו בדבר אשר שרש בעיניו: ²³ ואשר לו ספק באכלו נאשם כי לא עשה ממונה וכל אשר נעשה מבלי אמונה חטא הוא:

15 ועלינו החזקים לשאת חלשות הכהלים ואל נבקש הנאת עצמנו: ² כי כל אחד ממנו יבקש הנאתם חברו לטוב לו ולמען יבנה: ³ כי נם המשיח לא בקש הנאת עצמו אלא כתוב חרבנות חורפיך נפל עליך: ⁴ כי כל אשר נכתב מלפנים למדנו נכתב למען היהתו לנו תקווה בסבלנות ובתנוחות הכתובים: ⁵ ואלהי הסבלנות והנהמה הוא יתן לכם להיות כלכם לב אחד על פי המשיח ישוע: ⁶ אשר תכבדו בנפש אחת ובפה אחד את האלים אבי אדניינו ישוע המשיח: ⁷ על כן תקבלו איש את אחיו כאשר גם המשיח קבל אותנו לכבוד האלים: ⁸ ואני אמר כי המשיח היה למשרת בני המילה למען אמתה ישוע המשיח היה לבני הנטהחות אשר לאבות: ⁹ והגויים האלים לקים את ההבטחות אשר לאבות: ¹⁰ ואומר הרניינו כן אודך בנויים ולשםך אומרה: ¹¹ ואומר הרניינו נוים עמו: ¹² ואומר הלווא את יהוה כל גויים שבחוותו כל האמים: ¹³ וישיעו אליו גויים יקו: ¹⁴ ואלהי התקווה הוא עמד לנו עמיים אליו גויים יקו: ¹⁵ ואלהי התקווה הוא מלא אתכם כל שמחה ושלום באמונה למען תעדך תקוטכם בגבורות רוח הקדש: ¹⁶ והנה אחוי מבטחה אני בכם כי נם אתם בעצמכם מלאי אהבת חסד מלאים כל דעת ותוכלו להוכיח איש את רעהו: ¹⁷ אך העוזי מעט בכתב אליכם הנה והנה כמיוצר אתכם על פי החסד הנחון לי מאי האלים: ¹⁸ להיותי משרות ישוע המשיח לגויים ולכהן בبشורת האלים למען

את החולשות ² יש מאמן כי נכון לאכל כל דבר והחולשות יאכל רק את הירק: ³ האכל אל יבו את אשר לא יכול ואשר לא יכול אל ידיין את האכל כי קיבל את האלים: ⁴ מי אתה כי תידין את עבר האחר הן לאדרנו הוא יקום או יפל אבל יוקם כי יכול האלים להקומו: ⁵ יש מבדיל בין יום ליום ויש אשר כל הימים שווים בעיניו וכי כל איש נכון בראותו: ⁶ השמר את היום לאדון שמר אותו ואשר איננו שמר את היום לאדון איננו שמר האכל לאדון הוא אכל כי מודה הוא לאלהים ואשר איננו אכל לאדון איננו אכל ומודה הוא לאלהים: ⁷ כי אין איש מאמין אשר יהיה לנפשו ואין איש אשר ימות לנפשו: ⁸ כי כאשר נהיה נהיה לאדון וכאשר נמות נמות לאדון لكن אם נהיה ואם נמות לאדון הנהנו: ⁹ כי לזאת מה המשיח ויקם וייחד למען יהיה אדון נם על המתים נם על החיים: ¹⁰ ואותה למה זה תدين את אחיך או אתה למזה חבוי לאחיך הלא כלנו עדודים לעמוד לפני כסא דין אלהים: ¹¹ כי כתוב חוי אני נאם יהוה כי לי חכרע כל ברך וכל לשון תורה לאלהים: ¹² הנה נא כל אחד ממנו על נשוי יתון חשבון לאלהים: ¹³ لكن אל נדין עוד איש את רעהו כי אם זה יהוי דינכם שלא יתן איש לפני אחוי מכשול או מוקש: ¹⁴ ידעתי ומבטח אני באדון ישוע כי אין דבר טמא בפני עצמו ורק טמא הוא למי שייחסבו לו לטמא: ¹⁵ ואם יעצב אחיך על דבר האכל אין מתהלך עוד בדרך האהבה אל נא תאבך באכלך את אשר בעדו מת המשיח: ¹⁶ لكن הזהרו פן יהיה טובכם לנדרופים: ¹⁷ כי מלכות האלים איננה אכילה ושתייה כי צדקה היא ושלום ושמחה ברוח הקדש: ¹⁸ והעבד באלה את המשיח רצוי הוא לאלהים ובחון לאנשים: ¹⁹ ועתה נרדפה דרך השלום ודרך הבנות יחד איש מרעהו: ²⁰ אל תחרוס את מעשה האלים על דבר

היה קרבן הנוי רצוי ומקדש ברוח הקדש: ¹⁷ על כן יש לי להתהלך במשיח יושע ננד האלוהים: ¹⁸ כי לא עשו פניו לדבר דבר זולתי אשר עשה המשיח בידיו למען הטהה אמר ובמעשה את לב הנויים לסור למשמעתו: ¹⁹ בגבורתאות ומופתים ובגבורת רוח אלוהים עד כי מלאתי מירושלים וסביבותיה ועד לאלאוריקון את בשורת המשיח: ²⁰ בהשתדרל להניד את הבשורה לא במקומות אשר שם כבר נקרא שם המשיח לבתי בנות על יסוד אחרים: ²¹ כי אם כתוב אשר לא ספר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו: ²² וזה הוא הדבר אשר נעצרתי בגללו פעמי ותמים מבוא אליכם: ²³ אבל כתעת אשר אין עוד מקום לי בגוללות האלה ונכسف נכספה לבא אליכם זה שנים רבות: ²⁴ אבואה אליכם בלכתי לאספמיא כי מקודה אני לדראותכם בעברית ואתם תשלחוני שמה ונשבעה מעט מכם בראשונה: ²⁵ אמנם עתה אלה והוא שלושה העמלות באדניינו שאלו לשולם פרסיס החביבי: ²⁶ שאלו לשולם בני ביתו של אריסטובלוס: ²⁷ שאלו לשולם הורדוניין קרובוי שאלו לשולם בני ביתו של נركיסוס אשר הם באדניינו: ²⁸ שאלו לשולם טרופינה וטרופסה העמלות באדניינו ולשלום אפליס הבחן במשיח הואילו לחת משאות נדבה לאבוני הקדושים אשר בירושלים: ²⁹ כי הואילו ואף מהיבים הם להם כי אם היה לנוים חלק בדברי הרוח אשר להם הלא עליהם לעוזר נם בדברי הנוף: ³⁰ לכן כשנמרתי את זאת והתמתי להם הפרי הזה או עברה דרך ארצכם לאספמיא: ³¹ וירודע אני כי בבאי אליכם אבואה במלוא ברכת בשורת המשיח: ³² ואני מעודר אתם אחוי באדניינו יושא המשיח ובאהבת הרוח להתאמץ אליו בהעתיך עידי אל האלוהים: ³³ למען אשר אנצל מהסורים בארץ יהודה ויערב על הקדושים שמושיים לשם ירושלים: ³⁴ ואשר אבואה אליכם במשחה ברצון אליהם ואנפש עמכם: ³⁵ ואלחי השלום עם כלכם Amen:

16 והנני מזכיר לכם לטוב את פובי אהותנו שהוא משמשת הקהלה אשר בקנברי: ² אשר תקבלוה

ישוע המשיח עמכם : 21 טימותיות חברי ולוקויס
ויסון וסוספטראוס קרווי שאלים לשולם : 22 אני
טרטיויס כותב האגדת זו את שאל לשולם באדרניינו :
23 ניוס המאהר אותה ואת כל הקהלה שאל לשולם
ארטוש סקן העיר וקורטוש אחינו שאלים לשולם :
24 חסד אדרניינו ישוע המשיח עם כלכם Amen : 25 ולאשר
יכל לחזק אתכם כבשורתי וכקריאת ישוע המשיח
כפי גלו依 הסדר אשר היה מכסה מימות עולם : (aiōnios)
26 (g166) ועתה נתפרנס ונדוע על ידי כתבי הנביאים
מצאות אלהי עולם לכל הגויים להביעם למשמעות
האמונה : (aiōnios g166) 27 לאלהים החכם לבחור לו
הכבד בישוע המשיח לעולמים Amen : (aiōn g165)

הראשונה אל-הקורנטיים

סכל האלים את חכמת העולם הזה: (g165) 21 כי אחרי אשר בחכמה האלים לא ידע העולם את האלים בחכמה היה רצון לפני להוציא בסכלות הקראית את המאמינים: 22 כי היהודים שלא ליהם אותן והינו מבקשים חכמה: 23 ואנחנו ממשמעים את המשיח הצלוב מכשול ליהודים וascalות ליוונים: 24 אבל למקרים הנה מיהודים הנה מיוונים את המשיח אשר הוא נבורת האלים וחכמה האלים: 25 יען כי סכלות האל חכמה היא אדם וחלשת האל חזקה היא אדם: 26 כי ראו נא אחוי את קריאתכם שלא רבים מה מה החכמים לפי הבשר לא רביהם השליטים ולא רביהם החרים: 27 כי אם בסכל שבולם בחר האל למען ביש את החכמים ובחלוש שבולם בחר האל למען ביש את החזק: 28 ובבדלה העולם בחר האל ובנמא ובאשר כאין למען בטל את אשר ישנו: 29 כדי שלא יתהלך לפני כלبشر: 30 וממנואתם במשיח ישוע אשר היה לנו לחכמה מאות האלים ולצדקה ולקדושים ולפדיון: 31 וזהו ככבוד המתהלך יתהלך ביהו:

2 גם אגבי באוי אליכם אחוי לא באתי בנאות הדבר והחכמה בהניידי לכם את עדות האלים: 2 כי לא שחתתי לרעת בתוככם דבר בלתי אם ישוע המשיח והוא הנצלב: 3 ואהי אצלכם בחילשה וביראה ובחללה הרבה: 4 ודבריו וקריאתי לא לפנות באמרי חכמה בני אדם כי אם בתוכחת הרוח והגבורה: 5 למען אשר לא תהיה אמונהכם בחכמה בני אדם כי אם בנבורת האלים: 6 אכן חכמה נדבר בין השלמים לא חכמה העולם הזה גם לא של שרי העולם הזה אשר יאבדו: (g165) 7 כי אם בסוד נדבר חכמה האלים הנסתירה אשר האלים יעדיה לכבודנו לפני עמי העולם: (g165) 8 אשר לא ידעה איש משראי העולם הזה כי לו ידועה לא צלבו את ארון הכהן:

1 פולוס המקרא להיות שליח ישוע המשיח ברצון האלים וסוסטניס אהינו: 2 אל קהילת האלים אשר בקורסנות אל המקדשים במשיח ישוע הקראוים להיות קדשים עם כל הקראים בשם אדניינו ישוע המשיח בכל מקום שלהם ושלנו: 3 חסד לכם ושלום מאות האלים אבינו ואדניינו ישוע המשיח: 4 אודה לאלהי בעבורכם בכל עת על חסד האלים נתן לכם במשיח ישוע: 5 אשר עשרתם בו בכל דבר ובכל דעת: 6 באשר עדות המשיח התקימה בכם: 7 עד כי לא חסרתם כל מותן החסד והונם מהכים להתגלות אדניינו ישוע המשיח: 8 אשר נם יקים אתכם עיר עת קץ להיות נקיים ביום אדניינו ישוע המשיח: 9 נאמין הוא האלים אשר על פיו נקראותם לחברת בנו ישוע המשיח אדניינו: 10 והנהנו מזהיר אתכם אחוי בשם אדניינו ישוע המשיח להיות כלכם פה אחד ולא תהיו מחלוקת בקרבכם כי אם תכוונו יחד לבב אחד וביצה אחת: 11 כי הגד לי עליים ביד בני בית כלואה כי יש מריבות ביןיכם: 12 וזהת אני אמר כי איש איש מכם זה אמר לפולוס זה לאפלויס זה לכיפא זה למשיח הנני: 13 חci חילך המשיח כי פולוס נצלב בערכם או לשם פולוס נטבלתם: 14 אודה לאלים שלא טבלו איש מכם כי אם את קרספס ואת ניסוס: 15 פן יאמרו כי לשמי טבלתי: 16 אך טבלתי נם את בני בית אספנס ומלבד אלה אני ידע אם טבלתי עוד איש אחר: 17 כי לא שלחני המשיח לטבול כי אם לבשר לא בחכמה דבריהם למען אשר לא יהיה לrisk צלב המשיח: 18 כי דבר הצלב סכלות הוא לאבדים אבל לנו הנושעים נבורת האלים הוא: 19 כי כן כתוב אבדר חכמה חכמים ובוים נבויים אסתיר: 20 היה חכם היה ספר היה דרש העולם הזה הלא

9 אלא כתוב אשר עין לא ראתה ואוזן לא שמעה ולא עליה עלה על לב אנוש את היסוד האלhim המשיח: 12 ואם יבנה הבונה על היסוד הזה והבאו כסף או אבניים יקרות או עץ או חציר או קש: 13 מעשה כל איש גילה כי היום הוא יברךו כי באש יראה ואת מה מעשה כל איש ואיש האש תבחןנו: 14 אם עמד מעשה איש אשר בנה עליו יקבל שכרו: 15 ואם ישראף מעשה יפסידנו והוא יושע אך כמו מצל משא: 16 הלא ידעתם כי היכל אלhim אתם ורוח אלhim שכן בקרבתכם: 17 ואיש אשר ישחית את היכל אלhim האלhim ישחית אותו כי היכל אלhim קדוש ואתם הנכム קדושים: 18 אל ירמה איש את עצמו והחשב את עצמו חכם בעולם הזה יהי לסלל למען ייחכם: 19 כי חכמה העולם הזה סכלות היא לפני המה נדונים בדרכך הרוח: 20 אבל האדם הרוחני ידין את היכל ואותו לא ידין איש: 21 כי מי תכן את רוח יהוה ומיו יודיענו ואנחנו הנה יש לנו רוח המשיח:

3 ואני לא יכולתי לדבר עמכםachi כעם רוחניים כי עודכם של הבשר וכמו בעליים במשיח: 2 חלב השקווי אתכם ולא מאכל כי או לא יכלתם גם עתה לא תוכלו עין היתכם עוד של הבשר: 3 כי כאשר קנאה ומריבה ומחלקים ביןיכם הלא של הבשר אתם ומתהלים לפידך בני אדם: 4 הן אמר האחד אני לפולוס והשני אני לאפולוס הלא של הבשר אתם: 5 מי אפוא פולוס וממי הוא אפולוס אך משרותם הם אשר על ידים באתם להאמין איש איש כמתנת האדון אשר נתן לו: 6 אני נטעתי ואפולוס השקה אבל האלhim הוא הצמיה: 7 על כן הנטע איננו מאמינה והמשקה איננו מאמינה כי אם האלhim המצמיה: 8 והנטע והמשקה כאחד מה ואיש איש יקבל את שכרו כפי עמלו: 9 כי עורי אל אנחנו ואתם שדה אלהים ובונין אלהים אתם: 10 ואני כפי חсад אלהים הנתן לי כבני חכם שתו יסוד ואחר בונה עליו אך ירא בידך אשר לא קיבלתו ואם קיבלתו למה תת hollow

האיש ההוא לשטן לאבדן הבשר למען יושע הרוח
ובלעדינו מלכתחם ולו מלכתחם למען נמלך אתכם נם
ביום האדון ישוע: ⁶ לא טוב התחליכם הלא ידעתם
כי מעט שאר מומץ את כל העסה: ⁷ בערו את השאור
הישן למען תהיו עשה חדרשה הלא לכם מצות אתם
כי נם לנו פשחנו הנובח בעדרנו והוא המשיח: ⁸ על כן
נזהג נא הונג לא בשאר ישן ולא בשאר הרע והרשע
כי אם במצות היישר והאמת: ⁹ כתบทוי לכם באגרת
שלא תחרבו עם הונים: ¹⁰ ואין דעתו בזאת על
הונים שבועלם זה או על בצעי גונולנים ועבדי
אלילים כי או יהיה לכם לנצח מן העולם: ¹¹ אך זאת
כתבתי לכם לבלי החרבר עם איש אשר אה קרא
והוא זונה או בצע או עבר אלילים או מנדרף או
סבא או גולן עם האיש אשר כזה נם לא תأكلו: ¹² כי
מה לי לשפט את אשר בחוץ הלא תשפטו את אשר
בבית: ¹³ ואשר בחוץ האלים ישפטם ואתם תבערו
את הרע מקרבכם:

6 היה בכם איש בריבו עם רעהו ייזד להביא
דבר דינו לפניו הרשעים ולא לפני הקדשים: ² הלא
ידעתם כי הקדשים ידינו את העולם ואם העולם ידונ
על ידכם האינכם ראויים לדין דין קטן: ³ הלא
ירעתם כי נדין את המלאכים אף כי דברי ממןנות:
ואתם כאשר יש לכם דין ממוןנות מושיבים אתם את
הנחשים לאין בקהל לשפטיכם: ⁵لبשתכם אמר
אני זאת cocci אין בכם חכם אחד שיוכל להוכיח
בין איש לאחיו: ⁶ כי אחיך עם אחיו זואת לפניו לא
zonot אשר בנוים לא ספר כמו שהיא זנות בנייכם ואך
זה למה לא תבחרו לסלב הונאה ולמה לא תבחרו
להיות שעשוקים: ⁸ אבל מוננים אתם ועשוקים אף את
אחיכם: ⁹ הלא ידעתם כי הרשעים לא יירשו את
מלכות האלים אל תחתו את נפשותיכם לא הונים
לא עבדי אלילים לא המנאפים ולא הקדשים ולא
אתם עם נבורות אדניינו ישוע המשיח: ¹⁰ לא הנביבים ולא בצע לא

8: חן כבר שבעתם כבר עשרתם
ובלעדינו מלכתחם ולו מלכתחם למען נמלך אתכם נם
אנחנו: ⁹ כי אחש שהאללים הציגו אותנו השליחים
שפלי השפליים כבני ממותה כי היינו לראו לעולם
נם למלאכים נם לבני אדם: ¹⁰ אנחנו סכלים למען
המשיח ואתם חכמים במשיח אנחנו חלשים ואתם
גבורים אתם נכבדים ואני נקלים: ¹¹ ועוד השעה
הואת הננו רעבים נם צמאים וערדים ומיכים באגרוף
ואין מנוח לנו: ¹² ווינוים אנחנו בעמל יידינו קללונו
ונברך חרפונו ונשבל: ¹³ גדרו אותנו ותנתן ונהי
כללי העולם ולסחי לכלם עד עתה: ¹⁴ ולא לביש
אתכם אני כת הדרבים האלה כי אם מוזהיר אתכם
במשיח אין לכם אבות רבים כי אני הולדתי אתכם
בישוע המשיח על ידי הבשורה: ¹⁵ על כן אני מבקש
מכם לילכת בעקבותי: ¹⁷ ובverbour זאת שלחתוי אליכם
את טימותיות בני האהוב והנאמן באדון והוא יזכיר
לכם את דרכי במשיח כאשר מלמד אני בכל מקום
בכל קהלה וקהילה: ¹⁸ חן יש מתנשאים כאלו לא
אבאו אליכם: ¹⁹ אבל בו אבאו אליכם בזמן קרוב
אם ירצה האדון ואדרעה לא את דבריו המתורמים כי
אם את נבורתם: ²⁰ כי מלכות האלים איננה בדבר
שפטים כי אם נבורה: ²¹ ומה תחפצו הבוא אבאו
אליכם בשפט או באהבה ובברוח עונה:

5 שמוועה נשמעת בארץ כי נמצאה זנות בנייכם ואך
zonot אשר בנוים לא ספר כמו שהיא זנות בנייכם ואך
אביו: ² ואתם עוד נבחי רוח תחת אשר היה לכם
להתאבל למן יוסר מקרבכם עשה המעשה הזה:
3 חן אני הרחוק מכם בונפי וקרוב ברוחך כבר דנתי
כלו היתי אצלכם על האיש אשר עשה דברך זה:
4 בשם אדניינו ישוע המשיח בהקהלתכם יחד ורוחו
אתם עם נבורות אדניינו ישוע המשיח: ⁵ למסר את

הסבירים ולא המנדרפים ולא הנזולנים כל אלה לא יירשו את מלכות האלוהים: ²⁰ וכolumbia l'פניהם היו מkeitzotchem אבל רחצתם אבל קדשתם אבל הצדקהם בשם האדון ישוע וברוחו אליהנו: ²¹ הכל הוא ברשותי אף לא כל דבר יועיל הכל הוא ברשותי אך לא ישעבدني דבר: ²² המאכל לכבר והכרש למאל ולהאלhim את זה ואת זה ילכה והגוף אל ידי לzonot כי אם לאדון והאדון לנוף: ²³ והאלhim העיר נם את אדניינו ועיר נם אתכם בגבורות: ²⁴ הלא ידעתם כי גופתיכם אכרי המשיח הנה וכי אכח את אברי המשיח ואעשה אתכם לאכרי זונה חלילה: ²⁵ או הלא ידעתם כי הדבק בזונה נוף אחד הוא עמה כי הכתוב אמר והוא שניים לבשר אחד: ²⁶ אבל הדבק באדון רוח אחד הוא עמו: ²⁷ נסעו מן הzonot כל חטא אשר יעשה אותו האדם מחוץ לנוף הוא והזונה חטא בעצמו: ²⁸ או הלא ידעתם כי גופכם הוא היכל רוח הקדש השכן בקררכם אשר קבלתם מאת האלhim וכי לא לעצמכם אתם: ²⁹ כי במחירות נקניהם על כן כבדו את האלhim בוגופכם ובברוחכם אשר לאלהים מהה:

7 ולעניהם מה שכתבתם אליו הנה טוב לאדם שלא יגע באשה: ² אך מפני הzonot תהיו לכל איש אשתו ויידי לכל אשה בעלה: ³ האיש יקיים חובת העונה לאשתו וכןמו כן האשה לבעלה: ⁴ האשה אינה שלטה על גופה כי אם בעלה וכמו כן נם האיש אינו שלט על גופו כי אם אשתו: ⁵ אל תמנעו את עצמכם זה מזה זולתי בהסכמה שניים על זמן קבוע להיות פנויים לחטענית ולהתפללה ותשובו ותתאחדו פן ינסח אתכם השטן בעבר פריצות יצרכם: ⁶ ואני אמר זאת בדרך עצה ולא בדרך מצוה: ⁷ כי מי יתן והיה כל אדם כמוך איש לכל איש מתנתו מאת האלhim וזה בכחה זהה בכחה: ⁸ ואל הפנויים ואל האלמנות אמר

נחשבה ואין הערלה נחשבה כי אם שמירת מצות האלhim: ²⁰ איש איש בשמורתו אשר נקרא בה שם יעמוד: ²¹ אם נקראת בהיותך עבד אל ירע בעיניך אלא אם תשיג ידך לצאת לחפשי בחור בזה: ²² כי הקרוא באדון בהיותו עבד משחרר הוא לאדון וככה נם הקרוא בהיותו חופשי עבד הוא למשיח: ²³ במהירות נקניתם אל תהיו עברי בני אדם: ²⁴ איש איש בשמורת אשר נקרא בה אחיו בזאת יעמוד לפני האלhim: ²⁵ ועל דבר הבתולות אין לי מצوها מאי האדון רק אודיע את עצמי אחרי אשר חנני האדון להיות נאמן: ²⁶ הני חשב כי טוב לאדם מפני הצרה הקרובה כי טוב לו להיות כמו שהוא: ²⁷ אם נקשרת באשה אל תבקש

להפטר ואם נפטרת אל תבקשasha: ²⁸ וגם כי תקה
אהש איניך חטא והבולה כי תהה לאיש איננה חטא
אחד: ⁵ וואך כי יש הנקראים אלהים אם בשםיהם אם
בארכן באשר יש אלהים רבים ואדרנים רבים: ⁶ אממן
לנו אך לא אחד האב אשר הכל ממננו ונחנו אליו
ואדרון אחד ישוע המשיח אשר הכל על ידו ונחנו
על ידו: ⁷ אך לא בכלם הדעת כי יש אשר בזכרם
עוד את האליל אכללים כובח האליל ובכן לכם
החולש יתנאל: ⁸ המאכל לא יקרב אתכם לאלהים
כי אם נאכל אין לנו יתרון ולא נאכל לא גנערע:
⁹ אבל הזהר פן יהיה אותו הרשyon שלכם למיכשל
החלשים: ¹⁰ כי האיש הראה אתך אשר לך הדעת
מסב ביתו אליילים הלא יעוז ברוחו החולש לאכל
מובחי אליילים: ¹¹ ויאבד על ידי דעתך אחיך החלש
אשר למענו מות המשיח: ¹² ואם ככה תהטאו לאחים
ותכאיבו את רוחם החולש למשיח אתם חטאיהם:
¹³ על כן אם מאכללי מיכשל את אחיך לא אכלبشر
לעולם למען לא אכשיל את אחיך: (¹⁶⁵ג' ²⁹ג' ³⁰ג' ³¹ג' ³²ג' ³³ג' ³⁴ג' ³⁵ג' ³⁶ג' ³⁷ג' ³⁸ג' ³⁹ג')

9 הלא שליח אני הלא חופשי אני הלאראי
את ישוע המשיח אדרניינו הלא אתם פعلى באדרניינו:
² ואם איני שליח לאחרים אך لكم אני שליח כי
חותם שליחותי אתם באדרניינו: ³ זואות התנצלותי כנד
הרים אוטי: ⁴ האין רשות בידינו לאכל ולשתות:
⁵ האין רשות בידינו להחוליך עמנו אחות לאשה כמו
גם השליךם האחרים וכמו אחיך האדרון וכמו כיפא:
⁶ אם לי בלבד ולבר נבא לא נתנה רשות להבטל
ממלאכה: ⁷ מי הלק לצבע במשכורת של עצמו מי
נטע כרם ולא יאכל את פריו מי רעה עדר ומhalb
העדר לא יאכל: ⁸ הקי לפי דרכו של אדם אני
מדבר כזאת הלא נמתורה אמרתך: ⁹ כי כתוב
בתורת משה לא תחסם שור בדישו הלשורים הושש
האלחים: ¹⁰ או אך למענו מדבר אכן למענו נכתיב
האלחים ידעו: ⁴ ועל דבר אכילת זבח האליילים
כי החרש יחרש אליו תקוה והדרש ידרש אליו תקווה

הנה ידעונו כי האליל אין בעולם ואין אלהים בלתי
אהש איניך חטא והבולה כי תהה לאיש איננה חטא
אך יבואם צרות בברעם והנני חס עליכם: ²⁹ וזאת
אני אמר אחיך כי השעה דחוקה למען מעתה יהיו
הנשואים כאלו אין להם נשים: ³⁰ והבכים כאינים
בכימ והشمחות כאינים שמחים והקונים כאלו אין קניין
בידם: ³¹ והנהנים מן העולם הזה כאלו אין להם
הנאה ממנה כי עבר יעבר חאר העולם הזה: ³² ואני
חפצתי שתהיו בלי דאנה מי שאין לו אשה דאג לאשר
לאדרון איך ייטב בעני האדרון: ³³ וממי שיש לו אשה
dag הוא לעניין העולם איך ייטב בעני האשאה: ³⁴ יש
הבדל בין אשא איש לבתולה כי האשאה אשר לא
היתה לאיש דאנת לאדרון ולהיות קדושה נם
בנופה גם ברוחה ובועלות בעל דאנת היא לעניין
העולם איך תיטב בעני בעלה: ³⁵ וזאת אני אמר
لتועלתכם ולא להשליך עליכם פח כי אם להנאה
טובה ולהוותכם נכונים תמיד לפני האדרון בגין מנע:
³⁶ וכי יחשב איש למעשה שלא כהן לבלתיו אם
תעביר פרקה ודבר חובה הוא או יעשה כאשר עם
לבבו איננו חוטא ישיאנה: ³⁷ וממי שהוא נכוון בלבו
ואיננו מכיר ויכול לעשותות כרצונו ויגמר זאת בלבו
לשמר את בחלתו טוב עשה: ³⁸ לבן המשיא אתה טוב
הוא עשה אשר איננו משיא עשה טוב ממנו: ³⁹ האשאה
קשורה לבעלה על פי התורה כל עת שהוא חי וכי מות
בעלה או מתרת היא להנסה למי שתרצה ובבלבד
שהתוהה באדרון: ⁴⁰ אבל אשריה יותר אם תעמד פניה
ואת דעתו ואחشب גם אני כי רוח אלהים כי:

8 ועל דבר זבח האליילים ידעונו שיש דעתה לכלנו
הדרת תנביה לב והאהבה היא הבונה: ² החשב
כי הוא ידע דבר מה עוד לא ידע מאומה כאשר
עליו לדעת אותו: ³ אבל אם יאהב איש את האלחים
האלחים ידעו: ⁴ ועל דבר אכילת זבח האליילים

לקחת חלקו בתקופה: ¹¹ אם זרענו בכם ענייני הרוח
הכי דבר נדול הוא אם נקצר מכם ענייני הבשר:

¹² ואם לאחרים נאלח בעצמי:
10 ולא אחד מכם אחוי אשר אבותינו היו כלם
תחת הענן וכולם עברו בתקופת הום: ² וכולם נטבלו
למשה בענן ובמים: ³ וכולם אכלם מאכל אחד רוחני
⁴ וכולם שתו משקה אחד רוחני כי שטו מן הצור הרוחני
ההילך עמהם והצורך ההוא היה המשיח: ⁵ אבל ברכם
לא רצתה האלים ופניריהם נפלו במדבר: ⁶ וכל
זאת היהת לנו לモופת לבתיו התאות לרעה כאשר
התאות גם המה: ⁷ ולא תהי עברי אלילים כאשר היו
מקצתם כמו שכחוב ושב העם לאכל ושתו ויקמו
לצחק: ⁸ ולא נהיה זנים כאשר יונקו מקצתם ויפלו
ביום אחד שלשה ועשרים אלף איש: ⁹ ולא נספה
את המשיח כאשר נסחוו מקצתם ויאבדו הנחשים:
¹⁰ גם לא חלינו כאשר חלינו מקצתם וימתו ביד
המשיחית: ¹¹ כל זאת מצאתם להיוות לモופת והכתיב
למוסר לנו אשר הינו נצב פון פול: ¹² עדין לא בא
¹³ لكن החשב שהוא נצב פון פול: ¹⁴ עדין לא בא
עליכם נסיוון אחר בתיו אם נסיוון בני אדם כי נאמן
הוא האלים אשר לא יניח לנצח אתכם למעלה
מייכתכם כי אם יתן עם הנסיוון גם תוצאתיו כדי
שתוכלו שאות: ¹⁵ על כן חביבינוoso מעבודת אלילים:
¹⁶ כמו אל נבונים מדבר אנכי ושפטו אתם את אשר
אמר: ¹⁷ כוס הברכה אשר אנחנו מברכים הלא היא
התחרבות דם המשיח והלחם אשר אנחנו בזמנים
הלא הוא התחרבות נוף המשיח: ¹⁸ כי לחם אחד הוא
לכן גם נוף אחד אנחנו הרבים באשר לכלהו חלק
בלחם האחד: ¹⁹ ראו את ישראל לפני הבשר הלא
אכלי הזוחמים חבירי המזבח המה: ²⁰ ועתה מה אמר
הייש מש באليل אם יש ממש בזוחי אלילים: ²¹ אלא
את אשר יזבחו הגויים לשדים הם זבחים ולא לאלהים
וזאי לא אהפץ היהתם חבירים לשדים: ²² לא תוכלו

אבל לא השתמשנו ברשות הזאת כי אם סבלנו את
הכל לבתיו שום מעזר לבשורת המשיח: ²³ הלא
ידעתם כי עברי עבדת הקדש אכלים מן הקדשים
ומשרתי המזבח לקחים חלקים במזבח: ²⁴ כן תקן
אדני נם הוא אשר יהיה המבשרים על הבשורה:
²⁵ ואני לא השתמשתי באחת מלאה וגם לא כתבתי
זאת למען יעשה לי כואת כי טוב לי המות מאשר ישם
איש את ההלתו לריק: ²⁶ אם אبشر את הבשורה
אין לי תהלה כי החובה מטלה עלי וואי אם לא
אبشر: ²⁷ כי אם ברצוני עשה כן יהיה לי שכר
ואם בעל כרחבי פקדת משמרתי הייא: ²⁸ ועתה מה
הוא שכרי הלא זה שאبشر בשורת המשיח بلا
מחיר לבתיו השתמש להנאת עצמי בראשון הנתן
לי בבשורה: ²⁹ כי בהווית חפשי מכל עשייתו עצמי
עבד לכל אדם למען אקנא את הרבים: ³⁰ ואהיו
יהודים כיהודי לknوت היהודים ואשר הם תחת
התורה הייתה להם כמו תחת התורה למען קנות
אותם אשר תחת התורה: ³¹ לאלה אשר בלי תורה
הייתי כבלי תורה אף כי איןני בלי תורה האלים
כי אם תחת תורה המשיח אני למען קנות אותם
אשר בלי תורה: ³² ולהלשים היהתי כחלש לknות
את החלשים הכל לכלם נהייתי למען בכל דרך
אושיע אחדים: ³³ ואת זאת אני עשה בעבר הבשורה
למען אקח חלקי בה נם אני: ³⁴ הלא ידעתם כי
רצוי המרוצה באסטדין רצים כלם ורק אחד מהם
ישיג את שבר הנצוח ככח רוץו למען תשינהו: ²⁵ וכל
העמד להאבק ינור מכל דבר מה לחתה כתר נסף
ואנחנו לחתה כתר אשר איןנו נסף: ²⁶ لكن הנני רץ
לא כמו בחשכה הני נלחם לא כהולם רוח: ²⁷ כי

אבל האשה היא כבוד האיש: ⁸ כי אין האיש מן האשה כי אם האשה מן האיש: ⁹ גם לא נברא האיש בעבר האשה כי אם האשה בעבר האיש: ¹⁰ על כן האשה חיבת להיות לה כפה על ראשה בעבר המלכים: ¹¹ אבל אין האיש בלא אשה ואין האשה בלא איש באדון: ¹² כי כאשר האשה מן האיש כן גם האיש על יدي האשה וככל זאת מלאהיהם: ¹³ שפטו נא בנסיבות הנואה לאשה להתפלל אל האלים בנוליו בראש: ¹⁴ או הלא גם הטבע עצמו לימד אתכם כי איש אשר יגדר פרע שער ראשו חרפה היא לו: ¹⁵ אבל האשה כי תנדל שערכה פאר הוא לה כי נתן לה השער לצניף: ¹⁶ ואם ייחס איש לעדר עליינו אין לנו מנהג כזה ולא לקהלות האלים: ¹⁷ והנה בצוות את זאת לא אוכל לשבח אתכם על אשר תקהלו יחד לא להוציאי כי אם לרעה: ¹⁸ כי בראשונה שמעתי שיש מחלוקת ביןיכם כאשר תועדו בקהל ומkickתו אני מאמין: ¹⁹ כי אף צדיקות כתות להיות ביןיכם למען יודעו הנאמנים בהם: ²⁰ ועתה כאשר תקהלו יחד אין זה לא כל סעודת האדון: ²¹ כי כל אחד מקרים לחתת סעודתו בעת האכילה זה ירעב וזה ישתרך: ²² האין לכם בתים לאכל ולשתות בהם או התבוח את קהל אליהם ותכלמו את אשר אין בידם מאומה מה אמר לכם העל זאת אשבח אתכם אייני משבח: ²³ כי כה קיבלתי אנסי מן האדון את אשר נם מסרתי לכם כי האדון יושע בליליה ההוא אשר נמסר בו לך את הלחים: ²⁴ ויברך ויבצע ויאמר קחו אכלו זה נופי הנבעץ בעדרכם עשו זאת לזכרוני: ²⁵ וכן גם את הкус אחר הסעודה ויאמר הкус הזאת היא הברית החדשה בדמי עשו זאת לזכרוני בכל עת שתשתו: ²⁶ כי בכל עת שתأكلו את הלחים הזה ותשתו את הкус הזאת הוכר תוכירו את מות אדניינו עד כי יבוא: ²⁷ لكن מי שיאכל מן הלחים הזה או ישתה מкус האדון לשנות יחד כוס אדניינו וגם כוס השרדים ולא תוכלו להתחבר אל שלחן אדניינו וגם אל שלחן השדים: ²² הנזע להקניא את אדניינו הכי חזקים אנחנו ממן: ²³ הכל בירושתי אבל אין הכל מועל הכל ברשותי אבל אין הכל בנה: ²⁴ איש איש אל יבקש את תועלת עצמו כי אם את תועלת רעה: ²⁵ כל הנמכר במקולין אותו האכלו ואל תחקרו מפני מכשול הלב: ²⁶ כי ליהוה הארץ ומלואה: ²⁷ ואם יקרה לכם אוכל תאכלו מכם אינם מאמינים ותרצוי לכלת אלו אוכל תאכלו מכל אשר ישימו לפניכם ואל תחקרו מפני מכשול הלב: ²⁸ ואיש כי יאמר אליכם זה הוא זבח אללים אל תאכלו בעבר המודיע ומפני מכשול הלב כי ליהוה הארץ ולמואה: ²⁹ והלב אשר אני אמר לא לבך כי אם לב רעך כי למה זה תשפט חרוטי על ידי לב الآخر: ³⁰ ואם אכל אני בתודה למה יהיה מנדף על הדבר אשר אני מודה עליו: ³¹ ולכן אם תאכלו או אם תשטו או כל אשר תעשו את הכל עשו לכבוד אליהם: ³² ועל חננו מכשול לא ליהודים ולא ליהודים ולא לקהלת אליהם: ³³ כאשר נם אנכי מבקש להיות רצוי לכל וכל ולא אבקש תועלת עצמי כי אם של הרבים למען יושעו:

11 לכז בעקבותי כאשר נם אני הlek בעקבות המשיח: ² ועל זאת אני משבח אתכם אליו כי זכרתם אתיכי בכל לשמור את הקובלות כאשר מסרתי לכם: ³ אך חפץ אני שתדענו כי ראש כל איש המשיח וראש האשה האיש וראש המשיח הוא האלים: ⁴ כל איש אשר יתפלל או יתנבא וראשו מכסה מבזה הוא את ראשו: ⁵ וכל אשה אשר תתפלל או תתנבא וראשה פרוע מבזה היא את ראה יען בזה היא כמו מונלה: ⁶ כי האשה אם לא תחסה נם תתגלח ואם בזון הוא לאשה להכסם או להתגלח תחסה: ⁷ וזה איש איננו חי לכסות את ראשו כי הוא צלם אלהים וככבודו

שלא כראוי יאשם לנוף אדרניינו ולדמו: ²⁸ יבחן האיש את נפשו ואז יאכל מן הלחם ושתה מן הכס: ²⁹ כי האכל והשתה שלא כראוי אכל ושתה דין לנפשו יען אשר לא הפללה את נוף הארון: ³⁰ בעבר זאת יש בכם חולמים וחלשים רבים והרבה ישנו המות: ³¹ כי אם נבחן את נפשנו לא נהייה נדונים: ³² וככאשר נדונ נoser על ידי הארון למן לא נחיב עם העולם: ³³ על כן אחוי בהקhalbם יחד לאכל תחכו איש אל רעהו: ³⁴ וכי ירעב איש יאכל בכיתו פון תקhalb לו לאשמה יותר הדבריםatakן בבא:

12 ובעניין הרוחניות אחוי לא אחד מכם דבר: ² הלא ידעתם כי בהיותכם גויים אחריו אלילים אלימים הובלתם כאשר נשכחים: ³ لكن אודיע אהכם כי אין איש דבר ברוח אליהם אשר יאמר ישוע חרם הוא ולא יכול איש לקרה לשוע ארון בלתי אם ברוח הקדש: ⁴ וشنנות הנה המתנות אבל הרוח אחד הוא: ⁵ ושננים מה המשושים והארון אחד הוא: ⁶ וشنנות הנה הפעולות והאללים הוא אחד הפעל את הכל בכל: ⁷ ולכל איש ואיש נתנה לו התגלות הרוח להוציאיל: ⁸ כי האחד נתן לו על ידי הרוח דבר החכמה ולאחר דבר הדעת כפי הרוח ההוא: ⁹ לאחר האמונה ברוח התוא ולآخر מתנות הרפאות ברוח ההוא: ¹⁰ ולאחר פועל נבורות ולאחר נבואה ולאחר להבחין בין הרוחות ולאחר מני לשנות ולאחר באור לשנות: ¹¹ וכן כל פעולה הרוח האחד ההוא המהלך לאיש איש כרצונו: ¹² כי כאשר הנוף הוא אחד ויש בו אברים הרבה וכל אבריו הנוף הוא אף כי רבים הם כלם נוף אחד כן גם המשיח: ¹³ כי ברוח אחד נתבלנו כלנו לנוף אחד אם יהודים אם יוונים אם עברים אם בני חורין וככלנו לרוח אחד השקינו: ¹⁴ כי גם הנוף לאابر אחד הוא כי אם רבים: ¹⁵ אם תאמר הרגל אני יד על כן אני מ הנוף בעבר זאת אינה מ הנוף:

16 ^וואם האמרו האzon איני עין על כן אני מ הנוף הבהיר זאת אינה מ הנוף: ¹⁷ אם הנוף כלו יהיה עין אינה השמע ואם כלו יהיה שמע אינה הריח: ¹⁸ ועתה האלהים שת את האברים כל אחד ואחד מהם בנוף: ¹⁹ כדי רצונו: ²⁰ ואלו היו כלם אמר אחד אינה הריח: ²¹ העין לא תנга רבים הם האברים והנוף אחד: ²² העין לא תוכל לדבר אל היד לא אמר לא אצטרך לך גם הראש לא יוכל לדבר אל הרגלים לא אמר לא אצטרך לך: ²³ כי להפוך אבר הנקה הנגראים רפים הם לנו לצורך ביותר: ²⁴ והngrאים לנו נקלים בנוף אתם נלביש יותר כבוד ואשר לבשת לנו המה כאלו ההגונים מقلם: ²⁵ כי ההגונים לנו אינם צדירים לזאת אבל האלהים מוג ככה את הנוף שנית כבוד יותר לברוע: ²⁶ למען לא תהיה מחלוקת בנוף כי אם ידאנו כל האברים יחד זה זהה: ²⁷ ואם יcab אבר אחד יcabוatto כל האברים ואם יcab אבר אחד ישmachוatto כל האברים: ²⁸ וממה שם האלים בקהל ראשון לשליחים חלקו: ²⁹ והכלם שליחים אם כלם נביים או כלם מלמדים ושניות לנביאים ושלישית למלמדים ויתן נבורות אף מותנות הרפאות וועזרים ומנהיגים ומוני לשנות: ³⁰ הכלם לשליחים אם כלם נביים או כלם מלמדים מדרבים בלשנות הכלם מפרש לשנות: ³¹ ואתם התאו המותנות המועילות ביותר ובכל זאת אראה אתכם דרך נעלת על כלנה:

13 אם בלשנות אנשים ומלאכים אדבר ואין כי האהבה היזי כנחתה מה או כצלצל תרוועה: ² וכי תהיה לי נבואה ואדע כל הסודות וכל הדעת וכי תהיה לי כל האמונה עד כי עתיק הרים ואין כי האהבה היזי כן: ³ ואם אחלק את כל הוני ואם אתן את נופי לשפה ואין כי האהבה כל זאת לא תועלני: ⁴ האהבה מארכת אף ועשה חסד האהבה לא תקנא

האהבה לא תחפкар ולא תתרום: ५ לא תשנה דבר תפלה ולא תבקש את אשר לה ולא תתמרמר ולא תהשך הרעה: ६ לא תשמה בעולה כי שמחתה עם האמת: ७ את כל חטא את כל האמין את כל תקווה ואת כל חטא: ८ אהבה לא תבל לעולם אך הנבאות הנה התבטלנה והלשנות תכלינה והדעת תבטל: ९ כי קצית הוא שידענו וקצתו הוא שנבאו: १० וככובא התמים או עבר ת עבר הקצת: ११ כאשר היו עולל כעולל דברתי כעולל הניתן כעולל חשבתי וכאשר היה לי לאיש הסירתי דבריו העולל: १२ כי כת מבייטים אנחנו במראה ובחדות ואז פנים אל פנים כת יודע אני קצתו ואז כאשר נודעתו אדע אף אני: १३ ועתה שלש אלה העמדנה האמונה והתקווה והאהבה והנדולה בהן היא האהבה:

14 רדפו אחרי האהבה והתאו מנתונות הרוח וביותר אשר תנבאו: १ כי המדבר בלשוןינו מדבר לאדם כי אם לאלהים כי אין איש אשר ישמעו רק ברוח הוא מדבר סודות: ३ והמתנבא הוא מדבר לבני אדם לבנותם וליסרתם ולנחמים: ४ המדבר בלשונו בונה את נפשו והמתנבא בונה את העדה: ५ וחפצתי כי תדברו כלכם בלשנות וביותר כי תנבאו כי נדול המתנבא מן המדבר בלשנות בלתי אם יפרש למען הבנה העדה: ६ ועתה אחוי כי אבא אליכם ואדרב בלשנות מה אוועל לכם אם לא אדרב אליכם בחזון או בדעת או בנבואה או בהוראה: ७ הלא נם הכלים הדוממים הנתנים קול הן חליל הן כנור אם לא ישמשו קלות אשר תוכל הآن להבחן איך יודע מה יזכיר ומה יגנן: ८ גם השופר אם יתן את קולו בלתי בדור מי ייחלץ למלחמה: ९ וכן אתם אם לא תוציאו בלשונכם דבר מפרש איך יודע האמור הלא חמיי כדברים לרוות: १० הן כמה מני לשנות יש בעולם ואין אחת מהן בלי קול: ११ וכן אם אני ידע

הישב שם או ירד הראשון: ³¹ כי תוכלו להתגנא כלכם זה אחר זה למען לימדו כלם וככלם יזהרו: לא הוקם כי עתה ריק שמוותנו ונם ריק אמונייכם: ³² וונם נמצא עדי שקר לאלהים יען אשר העידנו את האלהים כי הקים את המשיח אשר לא הקימו אם אמרת הוא שאהממים לא יקומו: ³³ כי אם המהמים לא יקומו נם המשיח לא קם: ³⁴ כי אם המהמים לא אמרה התורה: ³⁵ ואם חפצן ללמד דבר תשאלנה את בעלהן בבית כי חרפה היא לנשים לדבר בקהל: או המכמץ יצא דבר אליהם אם אליהם לבדכם הניע: ³⁶ כי יתרברך איש בלבבו להוות נבייא או איש הרוח בין יבין את אשר אני כתוב לכם כי מצות האדון הנה: ³⁷ וממי אשר לא יידע אל ידע: ³⁸ וכן אחוי השתדל לחתנבה ואל תכלאו מילדבר בלשנות: ³⁹ **40** הכל יעשה כהנן וכشورה:

15 ואני אחוי אודיעכם את הבשורה אשר בשרתי אתכם אשר נם קבלתם אתה ונם עמדתם בה: ² אשר נם תושעו בה אם תחזיקו בדבר אשר בשרתי אתכם אך אם לא לשוא האמנתם: ³ כי מסרתי לכם בראשונה את אשר נם קבלתי כי המשיח מת بعد החטאינו כפי הכתובים: ⁴ וכי נקרבר וכי הוקם ביום השלישי כפי הכתובים: ⁵ וכי נראה אל כיפא ואחריו אל שנים העשר: ⁶ ואחריו כן נראה ליותר ממחמש מאות אחים כאחד אשר רבם עודם בחיים ומתקצחים ישנו: ⁷ ואחריו כן נראה אל יעקב ואחריו אל כל השליחים: ⁸ ואחריו כלם נראה נם אליו כמו אל הנפל: ⁹ כי אני הצעיר בשליחים ואני כדי להקרא שליח באשר דרפהית את קהל האלים: ¹⁰ אבל בחסד אליהם היותי מה שהייתי וחסרו עלי לא היה לריק כי יותר מצלם עברתי ולא או כי אם חסד אליהם אשר עמדתי: ¹¹ והנה נם אני נם המה ככח משמעים וככח האמנתם: ¹² ואם הגדר הנדר כי הוקם המשיח מן המהמים אין יאמרו אנשים מכם כי אין תחיה למהמים: ¹³ אם אין

אמר זאת: 35 ואם יאמר איש איך יקומו המתומים ובאי זה נוף יבואו: 36 אתה הסכל הן מה שתזרע לא יהיה בלתי אם ימות: 37 ומה שתזרע איןך זרע את הנוף אשר יהיה כי אם כנרגר ערם של חטה או של אחד הזורעים: 38 והאללים יtan לו נוף כפי רצינו ולכל זרע וזרע את גנוו למיניו: 39 לא כל הבהיר באשר אחד הוא כי מין אחר הואبشر האדם ומין אחר בשר הבבמה ומין אחר בשר הדנה ומין אחר בשר העוף: 40 ויש נופות שבשמיים ונופות שבארץ אבל אחר הוא כבוד הנופות שבשמיים ונופות שבארץ אבל אחר הוא כבוד הנופות שבשמיים ואחר הוא כבוד הנופות שבארץ: 41 אחר הוא כבוד השמש ואחר הוא כבוד הירח ואחר הוא כבוד הכוכבים כי כוכב מכוכב נברל בכוכבו: 42 וכן נם בתחתיה המתים הן יזרע בכליןיו ויקום בלבד כלון: 43 יזרע בזווין ויקום בכבוד יזרע בחלה ויקום בנבורה: 44 יזרע נוף נשוי ויקום נוף רוחני יש נוף נשוי ויש נוף רוחני: 45 כן נם כתוב ויהי האדם הראשון לנפש היה אדם الآخرון לרוח מהיה: 46 אבל לא של הרוח היא הראשונה אלא של הנפש ואחריו כן של הרוח: 47 האדם הראשון מן האדמתה הוא של עפר והאדם השני הוא האדון מן השמיים: 48 וכמו אשר הוא מעפר ככה נם אשר הם מעפר וכמו אשר הוא מן השמיים מן השמיים: 49 וכאשר לבשנו דמות האדם אשר מעפר כן נלבש גם דמות האדם אשר מילא כתוב נטה עשה כמו אני: 11 על כן איש אל יbezatto אתקו אך שלחהו בשלום למן יבא אליו כיacha לו עם האחים: 12 ואפоловס האח הנה פצרתו בו לבוא אליכם עם האחים אך לא היה ברצונו לבוא עתה אמם בוא יבוא במצאו עת נכונה: 13 שקדו ועמדו באמונה התאששו והתחזקו: 14 וכל דבריכם יעשו באהבה: 15 ואבקשה מכם أخي הלא ידעתם את בית אספנסhos שהוא ראשית אכיא ויתנו את נפשם לשירות הקדרשים: 16 لكن הכנעו גם אתם מפני אנשים

ילבש אל מות: 15 וכשילבש מה שעטה לכלין אל כלין ומה שעטה למות ילבש אל מות או יהיה דבר כתוב בלע המות לנצח: 55 איה עקצף המתים איה שאל בצדקה: 56 עקי המתים הוא החטא וכח החטא היא התורה: 57 אבל תורות לאלהים אשר נתן לנו הנצחון על ידי אדניינו ישוע המשיח: 58 על כן אהיבי התכוונו בל תמותו והעדיפו בכל עת במעשה אדניינו ממדתכם כי לא לrisk עמלכם באדניינו:

16 ועל דבר קבוץ התרומות לעזרת הקדושים כאשר תקנתי لكمות אשר בנטיאן כן העשו גם אתם: 2 בכל אחד בשבת יניהם אצלו איש אש מכם ויאצער את אשר עליה בידו למען אשר בباقي לא יקבץ עוד: 3 ואנו בכאי את אשר חמצאו ואמינו עם אנרות אשלה אתכם להביא את נדבתכם לירושלים: 4 ואם שוה הטרח שם נאכוי אלך שםהatri ילכו: 5 ואני אבא אליכם אחורי עברי את מקדוניא כי את מקדוניא עברה: 6 ואולי אש בעכם ימים אחדים או כל מי הסתה למען אל אשר אלך שםה: 7 כי כתעת אין רצוני לראתכם אך בעברי כי אקווה לשbeta אצלם זמן מה אם ירצה יהוה: 8 אבל אש בעפסוס עד חן השבעות: 9 כי נפתח לי פתח נדול ובאפסוס ערך חן השבעות: 10 וכי יבוא אליכם ורב פעלים ורבים המתוקוממים: 11 וכי יבוא אליכם טימוטיס ראו נא שייה עמכם בלי פרח כי מלאכת יהוה הוא עשה כמו נם אני: 11 על כן איש אל יbezatto אותו אתקו אך שלחהו בשלום למן יבא אליו כיacha לו עם האחים: 12 ואפоловס האח הנה פצרתו בו לבוא אליכם עם האחים אך לא היה ברצונו לבוא עתה אמם בוא יבוא במצאו עת נכונה: 13 שקדו ועמדו באמונה התאששו והתחזקו: 14 וכל דבריכם יעשו באהבה: 15 ואבקשה מכם أخي הלא ידעתם את בית אספנסhos שהוא ראשית אכיא ויתנו את נפשם לשירות הקדרשים: 16 لكن הכנעו גם אתם מפני אנשים

כאלה ומפני כל אשר יעבד עמהם ויעמלו: ¹⁷ והנני
ש mach בביית אספנוס ופרטנותוס ואכיקוס כי המה
מלאו את אשר חסרתי אתכם: ¹⁸ ויניחו את רוחי
 ואת רוחכם על כן הכירו אנשים כאלה: ¹⁹ הקהלות
אשר באסיה שאלות לשולם עקלס ופריסקלא
ונם הקהלה אשר בבייהם מרבים לשאל לשולם
באדניינו: ²⁰ האחים כלם שאלים לשולם שאל
לשולם איש את רעהו בנשקה הקדושה: ²¹ שאלת
שלומכם בידך אני פולוס: ²² מי שלא יאהב את האדון
ישוע המשיח יחרם מזמן אתה: ²³ חסד ישוע המשיח
אדניינו יהי עמכם: ²⁴ ואהבתו את כלכם במשיח ישוע
אמן:

הַשְׁנִית אֶל־הַקּُרְבָּנִties

1

בעצתי אם אשר יעצתי לפִי הבשר יעכתי והוא אצל
פעם הן והפעם לא לא: ¹⁸ אכן נאמן האלים כי
דברנו אליכם לא היה הן ולא: ¹⁹ כי בן האלים ישוע
המשיח הנקרא בתוכם על ידינו על ידי ועל ידי
סלונים וטימותו הוא לא היה הן ולא כי היו היה בו
רק הן: ²⁰ כי כל הבתחות האלים כלן בו היה הן וכו'
היו אמן לכבוד האלים על ידינו: ²¹ והמכונן אותן
אתכם במשיח ואשר משתנו הוא האלים: ²² אשר
נסחמו ונארש נתנו לבנו את ערבון הרוח: ²³ ואני
את האלים אקרו להיות עד לנפשי כי בעבר היה
הס עליכם לא באתי עוד לקורנות: ²⁴ לא שמנשל
באמונהיכם כי אם עוזרים אנחנו לשמהיכם כי באמונה
באמתיכם:

עדותם:

2 ואני נמרתי בלבבי לבתי שוב עוד אליכם
בעצבת: ² כי אם אני עציבכם מי אפוא ישמחי
בלתי אם הנעצב על ידי: ³ זו זאת כתבתاي לכם פן יהיה
לי בבואי עצב מלאלה אשר היה לי לשמה עליהם
ובטה אני בכלכם כי שמחתי היא שמחת כלכם: ⁴ כי
הרבה צרת לבי ומצוקה כתבתוי לכם ובدماتה התרה
ולא להעציבכם רק למען חදעו האהבה התרה
אשר אהבתי אתכם: ⁵ ואם יש איש אשר העzieb
לא אתי העzieb אלא כלכם פן אפריז על המדה
העציב למקצת: ⁶ וורי לאיש כמהו התוכחה היהיא
אמת הרבים: ⁷ ועתה להפק תסלהו ונהמו כדי
שלא יתבלע האיש בנדל העצבון: ⁸ על כן אבקש
מכם לנמל עלי גמולת אהבה: ⁹ כי לעברז זאת
נס כתבתוי למען אדע את תמחכם אם בכל תשמעו:
ואיש אשר תסלהו לו אסלח לו גם אני כי נם אנכי
אם סלחתי דבר שלחת לו למענים בפני המשיח:
פען פון יונה אהנו השטן כי לא נעלמו מנתנו מזמותו:
ואני בכאי לטרואס על דבר בשורת המשיח אף כי
נפתח לי פתח באדניינו: ¹³ לא הייתה רוחה לרוח
תשלהוני אל ארץ יהודה: ¹⁷ ועתה הכני נמהר היינו

1 פолос שליח ישוע המשיח ברכzon אלהים
וטעימות אחים אל קהילת אלהים אשר בקורנותוס
עם כל הקדשים אשר באכיא: ² ברוך האלים
האלים אבינו ואדניינו ישוע המשיח: ³ ברוך האלים
ואבי אדניינו ישוע המשיח אב הרחמים ואלהי כל
הנחמה: ⁴ המנחים אותנו בכל לחצנו עד שנוכל לנחם
הגלחצים בכל לחץ בנחמה אשר אנחנו מנחמים
בזה מאת האלים: ⁵ כי כרב עוני המשיח בנו כן
תרבה נחמתנו על ידי המשיח: ⁶ והנה אם נלחץ הוא
לנוחתיכם ולישועתיכם אשר יראה כחה בסבלכם
הענויים אשר נסבל אتن נסחנו ואם נחHAM גם הוא
לנוחתיכם ולישועתיכם: ⁷ ותקומו בעדכם נינה היא
באשר ידענו כי כאשר חלק לכם בענויים כן גם חלק
לכם בנחמה: ⁸ כי לא נכח מכם אליו את צרתונו אשר
מצאתנו באסיה אשר כבדה علينا עד למאד וויתר
מכחנו עד כי נואהנו מן החיים: ⁹ ואנחנו לבבנו
חרצנו לנו את המות למען לא נהייה בטחיהם בנפשנו
כי אם באלים מהיה את המתים: ¹⁰ אשר הצלינו
ממות כוה וודנו מציל ولو אנחנו מוקים כי יוסף
להצלינו: ¹¹ בעורכם אנתנו בחפהתיכם למען יודו
רכבים בעדרנו על מתנה החסד שהיתה לנו על ידי
רבים: ¹² כי זאת היא תהלהתנו עדות לבנו אשר
בתם ויישר אלהים החהכלנו בעולם ובויתך אתם
ולא בחכמה הבשר כי אם בחסד אלהים: ¹³ כי לא
כתב לכם כי אם מה שאתם קראים או נם ידיעים:
14 ואкова כי כאשר ידעתם אנתנו למקצת אף חදעו עד
תכלית כי אנחנו תהלהתיכם כאשר נם אתם תהלהתנו
בימים אדניינו ישוע: ¹⁵ ובבטהון הזיה הפטחי לבוא
אליכם מראש למען תקבלו טוביה פעים: ¹⁶ וולעבר
בתוככם אל מקדונייא ולשוב ממקדונייא אליכם ואתם
תשלהוני אל ארץ יהודה: ¹⁷ ועתה הכני נמהר היינו

על אשר לא מצאתי שם את טיטוס אחיו ואני נפטרתי מהם ויצאתי לכת אל מקדוניה: ¹⁴ אבל תודות אלהים הנותן לנו בכל עת נצחון במשיח ומפץ על ידינו את ריח דעתו בכל מקום: ¹⁵ כי ריח ניחח המשיח אנחנו לאלהים גם בתחום הנושאים וגם בתחום האבדים: ¹⁶ לאלה ריח מות למות ולאלה ריח חיים לחיים ומי זה ראוי לכך: ¹⁷ כי אנחנו אנו כמו הרבה העשים סחורה בדבר האלהים כי אם מותך יש לבב ומאליהם לפני אליהם בדבר במשיח:

4 **עַל כֵן** בְהִוּתָן לְנֵו הַשְׁרֹתָה הַזֶּה כַּאֲשֶׁר חַנְנוּ לְאַנְחָת: ² כי אם מסנו בסתרי הבשת שלא להתהלך בערמה ולא לזייף את דבר האלהים אלא בהראות האמת נוכיר אתנו לטוב גנד דעת כל בני אדם לפני האלהים: ³ וגם כי נעלמה בשורתנו נעלמה הדיאמן האבדים: ⁴ אשר אלהי העולם הזה עור בהם את דעות הסורדים לבתי זור להם נגה בשורת כבוד המשיח אשר הוא צלם האלהים: ⁵ כי לא אתנו מכיריים אנחנו כי אם את המשיח ישוע לאמר הוא האדון ואנחנו עבדיכם למען ישוע: ⁶ כי האלהים אשר אמר ויפע אויר מחשך הוא הופיע בלבנו להפיז אור דעת כבוד האלהים אשר בפני המשיח: ⁷ אבל יש לנו האוצר הזה בכל חרש למען אשר תהיה גבורת הירחה לאלהים ולא מאננו: ⁸ נחלצים אנחנו בכל ולא נרכאים דאים ולא נואשים: ⁹ נרדפים ולא נתושים משיכים ולא אבדים: ¹⁰ ונשאים בכל עת מיות האדון ישוע בגיןינו למען יגלו נם חי ישוע בגיןינו: ¹¹ כי אנחנו החיים נמסרים תמיד למות בעבור ישוע למען יגלו נם חי ישוע בשרנו בשורתה: ¹² לכן בנו יאמץ המות ובכם החיים: ובஹوت לנו הרוח הווה של האמונה בדבר הכתוב האמנתי כי אדרבר גם אנחנו נאמין וכן כן נדבר: באשר ידענו כי המעיר את האדון ישוע עיר нам ¹⁴ אנחנו על יד ישוע ויימידנו עמכם: ¹⁵ כי כל זאת למעןכם למען אשר ירבה החסד על ידי רביהם ותפרץ התודה לכבוד האלהים: ¹⁶ ובבעור זאת לא נחת

3 הנחל עוד לשבח עצמנו האם נצרך כמקצת אנשים לאנורות אליכם או מכם המוכירות אתנו לשבח: ² אתם אגרתנו הכתובה לבבונו ונודעה ונקרה לכל אדם: ³ כי בירוע שאתם ארחת המשיח ערוכה על ידי שורתנו כתובה לא בדיו כי אם על לוחות אליהם ולא על לוחות אבן כי אם על לוחות ירעא לא נוכל אנחנו לדין דין מעצמנו כי יכלתנו מאת האלהים היא: ⁴ אשר הקשר אתנו למשרת ברית חדשה לא של האותיות אלא של הרוח כי באות ימיה והרוח יחיה: ⁵ ואמ שרות המות החרות באותיות על האבן נראה בכבוד עד שלא יכול בני ישראל להבטל: ⁶ כמה יגדיל כבוד שרות הרוח: ⁹ כי אם השרות אשר לחיב כבוד הוא כמה יעדף בכבוד השירות אשר לזכות: ¹⁰ כי אף הנכבד אנחנו נחשב לכבוד לעממת הכבוד הנעללה הזה: ¹¹ כי אם הדבר העמד להבטל יש לו כבוד הדבר הקים על אחת כמה וכמה: ¹² על כן ביהוות לנו תקוה כזאת פתוח פניו רב הוא: ¹³ ולא ממשה אשר נתן מסווה על פניו פן יביתו בני ישראל אל סוף העמד להבטל: ¹⁴ אבל נטמטמו דעותיהם כי עד היום הזה בקראים הברית היישנה נשאר ולא גלה המסורה ההוא אשר לא יוסר

ידענו את המשיח לפני הבשר מעתה לא נדענו עוד :
 וובכן מי שהוא במשיח ברירה חדשה והוא הישנו
 עברו והנה הכל נהיה מחדש :
 המרצה אנתו לעצמו על ידי ישוע המשיח ויתן לנו
 שירות הרצוי :
 יען אשר אליהם היה במשיח מרצה
 את העולם לעצמו ולא חשב להם את פשיעיהם וישם
 בנו את דבר הרצוי :
 וכך מלייצי המשיח אנחנו
 וכאלו האלים מוחור אתכם על ידנו נבקש מהם
 בעיד המשיח התרצוי נא אל האלים :
 לא ירע חטאתו עשו לחטאתו בעדרנו למען נהיה
 בו אנחנו לזכות אליהם :

6 **וְאַנֶּنּוּ כָּעֹזְרִים נָזִירָה אֲתֶכְם שְׁלָא תְּקַבֵּלוּ לְרִיק**
אֶת חֶסֶד אֱלֹהִים : **כִּי הוּא אָמֵר בַּעַת רֵצֵן עֲנִיטֹּיךְ**
וּבְיוֹם יִשּׂוּחָה עֹזְרִתְךָ הָנָה עַתָּה עַתָּה רֵצֵן הָנָה עַתָּה יּוֹם
יִשּׂוּחָה : **וְאַזְנֵנָה נְתָנִים מִכְשׂוֹל בְּמָאוֹמָה פִּנְיָה**
שְׁרוֹתָנוּ לְאַצָּה : **כִּי אִם נָרָא בְּכָל דָּבָר כְּמִשְׁרָתִי**
אֱלֹהִים בְּסִבְלָנוֹת רַבָּה בְּלָחֵץ וּבְצָרוֹת וּבְמִזְקּוֹת :
בְּמִכּוֹת וּבְמִסְרָרוֹת וּבְמִהוּמוֹת בְּתַלְאוֹת בְּשִׁקְרוֹdot
וּבְצָמוֹת : **בְּטָהֳרָה וּבְדֻרָת וּבְאַרְךָ רֹוח וּבְחִסְד**
וּבְרוֹחַ הַקָּדְשָׁה וּבְאַהֲבָה לֹא צְבִיעָה : **בְּדָבָר הַאמָּתָה**
וּבְגִבּוֹרָת אֱלֹהִים בְּכָלִי נְשָׁק הַצְּדָקָה מִימִין וּמִשְׁמָאל :
בְּכָבּוֹד וּבְקָלּוֹן בְּשֵׁם רֹעֵה וּבְשֵׁם טוֹב כְּמַתְּعִים וּבְכָל
זֹאת נְאַמְנִים : **כִּיאַנְמִידְעִים וּגְמִידְעִים כְּמוֹתִים**
וּהָנָנוּ חִים כְּמִיסְרִים וְלֹא מוֹתִים : **כְּנַעֲצִים וּבְכָל**
עַת שְׁמָחוֹם כְּרָשִׁים וּמַעֲשֵׂרִים רַבִּים כַּאֲשֶׁר אִין לְהַם
מַאוֹמָה וַיְשַׁלֵּחַ לְהַם כָּל : **וּפְנִיפְתָּוח לְכָם אֲנָשִׁי קָוָרְנוֹתָס**
וּרְחָבָבָן : **לֹא צָר מִקּוּמָם בְּנָוָא צָר הַמְּקוֹם**
בְּמַעְיכֶם : **וְהִיא זֹה גַּמְולִי כְּמוֹ אֶל בְּנֵים אֲנִci מְדָבֵר**
אֶם תַּרְחִיבֵי לְבָבֵיכֶם נִמְתָּח : **אֶל תַּהֲיוּ מַשְׁכִּיעַ עַל**
זֹר עַם חִסְרֵי אִמּוֹנָה כִּי זֹה שְׁתִּפְתָּח יְשַׁלְּצָדָקָה עַם
הָעוֹלָה וְאַיְזָה הַתְּחִבָּרוֹת לְאוֹר עַם הַחַשֵּׁךְ : **וְאַיְזָה**
הַסְּכָמָה לְמִשְׁיחָה עַם בְּלַיאָל אוֹ מָה חָלֵק הַמְּאַמְּנִים עַם

ואף אם יוכל בנו האדם החיצון הנה האדם הפנימי
 תחדר יום יום : **כִּי לְחִצְנוֹ אֲשֶׁר הוּא קָל וְאֶיךָ לְרָגֶעָה**
יִבְיאָלָנוּ כְּבוֹד עֲלֹמִים גְּדוֹלָה וּרְבָה עַד לִמְאָד : **aiaōnios(**
אֲשֶׁר לְאַנְבִּיט אֶל הַדְּבָרִים הַנְּרָאִים כִּי אִם אֶל
אֲשֶׁר אַנְמִים נְרָאִים כִּי הַנְּרָאִים לְשָׁעה הַמָּה וְאֲשֶׁר אַנְמִים
נְרָאִים הַם לְעוֹלָם : **(g166) aiaōnios(g166)**

5 **הַן יַדְעָנוּ כִּי בַּהֲרֵס בֵּית אֲهָלָנוּ אֲשֶׁר בָּאָרֶץ**
יִשְׁלַׁנוּ בְּנֵין מִתְּאֵלָהִים בֵּית אֲשֶׁר אִינָנוּ מַעֲשָׂה
יִדִּים וְהַוָּא לְעוֹלָם בְּשָׁמִים : **(g166) 2 aiaōnios(g166)** **כִּי גַם עַתָּה**
נְאַנְחִים וּנְכַסְפִּים אֲנַחֲנוּ לְהַתְּעַטֵּף בְּבִירָנוּ אֲשֶׁר מִן
הַשְּׁמִים : **3 בְּאֲשֶׁר אָחָרִי לְבִשְׁנָהוּ לְאַנְמִצָּא עַרְמִים :**

4 **כִּי גַם עַתָּה בָּאֲהָלָנוּ זֹה נָנָח מִפְנֵי הַכְּבָד וְלֹא חַפְצָנוּ**
לְהַתְּפַשֵּׁט כִּי אִם לְהַתְּעַטֵּף לְמַעַן יְבָלָע הַמוֹתָה עַל יְדֵי
הַחַיִים : **5 וְהַמְכִין אֲנַחֲנוּ לְזֹאת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר אָפָן**
נְתַן לְנוּ אֶת עֲרָבָן הָרוֹת : **6 לְכָן בְּטוֹחוֹם אֲנַחֲנוּ בְּכָל**
עַת וַיְדֻעָים כִּי כָל עַד שְׁמוֹשָׁבָנוּ בְּגַנְךָ רְחוּקִים אֲנַחֲנוּ
מִן הַאֲדֹון : **7 כִּי בְּאַמְוֹנָה נְתַחְלָקְל וְלֹא בְּרָאֹת עִニִּים :**
8 אִמְמָנָם בְּטוֹחוֹם אֲנַחֲנוּ וּנְבָרָה לְנוּ לְהַתְּרַחֵק מִן הַגּוֹרֵף
וְלֹהִיּוֹת קְרוּבִים אֶל הַאֲדֹון : **9 עַל כֵּן גַם נְשַׁתְּדַל אָמָן**
קְרוּבִים אִם רְחוּקִים לְהִווּת לוּ לְרֵצֶן : **10 כִּי כָל נָנוּ**
עֲתִידִים לְהִרְאֹת לְפָנֵי כֵּסָא דָין הַמִּשְׁיחָה לְמַעַן יִקְבֵּל
אִישׁ וְאִישׁ כַּפֵּי פָּעָל בְּחִיּוֹ גַּוְפָו אִם טוֹב וְאִם רָע :
11 וְעַתָּה יִעַן אֲשֶׁר יַדְעָנוּ יְרָאָת הַאֲדֹון נְדָבָר עַל לְבָנִי
אָדָם וְלֹאֱלֹהִים אֲנַחֲנוּ גְּלֹוּם וְאַקְוֹה כִּי גְּלֹוּם אֲנַחֲנוּ
גַם בְּמַדְעָם : **12 כִּי אַזְנֵנָה מִשְׁתְּחִווָּן שְׁנִית אֶלְיכָם**
אָקְנָתִים לְכָם סְבָה לְהַתְּפַאֲר בְּנָוָה לְנִגְדָּה הַמְּחַפְּאָרִים
בְּפָנִים וְלֹא בְּלִבָּב : **13 כִּי אִם השְׁכָלָנוּ לְכָם הַיּוֹתָה**
זֹאת וְאִם השְׁכָלָנוּ לְכָם הַיּוֹתָה : **14 כִּי אַהֲבָתָהּ הַמִּשְׁיחָה**
דְּחַקְתָּא אֲתָנוּ בְּהִוּתָנוּ לְכָם הַיּוֹתָה : **15 כִּי אַהֲבָתָהּ הַמִּשְׁיחָה**
כָּלָם כָּלָם : **16 וּבְעַד כָּלָם מַתְּלַמְּדָמָן לְאַיְזָה**
חַיִים עַד לְנַפְשָׁמָן כִּי אִם לְאַשְׁר מַתְּלַמְּדָמָן :
לְכָן מַעַתָּה אֲנַחֲנוּ לְאַנְדָע אִישׁ לְפִי הַבָּשָׂר וְגַם אִם

בעבור הנעלב רק למען תגלה בהם זריזותנו בעדכם לפני האלים: ¹³ ובבעור ואת נחמו בנהמתכם ועד שמחה יתרה היה לנו בשמחת טיטוס כי הונח רוחו על ידייכם: ¹⁴ כי במה שהתהלך לפנייכם לא נכלמתי כי כמו שדברנו הכל אליכם באמת כן גם תחולנו אל טיטוס הותה אמת: ¹⁵ ובכיוון מיעו המו לכם בוכרו את משמעותיכם ואת אשר קבלתם אותו ביראה ובחדרה: ¹⁶ לכן אני שמח כי בכל דבר יאמץ לבייכם:

8 והננו מודיעים אתכם אחי את חסד האלים הניתן בקהילות מקרדוניא: ² כי ברב נסיוں הלחץ רבתה שמחותם ושפלוות רישום העדיפה להראות עשר תחתם: ³ כי מעיד אנכי אשר לפי כחם ויתור מכחם התנדבו: ⁴ וויקשו ממוני ברב החנונים להיות חברינו בנימילות חסdem לעזרת הקדרים: ⁵ ולא כאשר הוחלנו כי אם את עצם נתנו בראשונה לאדון ונם לנו ברצון האלים: ⁶ עד כי בקשו מן טיטוס כאשר החל כן נם לנמור בהם את נימילות החסד הזאת: ⁷ אבל כאשר התרתם בכל באמונה וברבור ובבדעת ובכל זריזות ובאהבתכם אנתנו כן נם תותירנו בחסד הזה: ⁸ ואני אמר זאת בדרך צוויי כי אם לבחון על ידי זריזות אחרים נם את אמת אהבתכם: ⁹ כי ידעים אתם את חסד אדניינו ישוע המשיח כי בהיותו עשיר נעשה ראש בעבורכם למען תשערו על ידי רישו: ¹⁰ ואחותה את דעתך בדרכך זה כי זאת להועיל לכם אשר הקדומות כבר בשנה שעברה לא לעשותה בלבד כי נם לחפץ: ¹¹ וועתה נם השלימו את המעשה למען כאשר התנדבתם לעשות כן נם תגמרו כפי ייכלתכם: ¹² כי בהמצאתם לאיש רוח נדיבה רצiosa היא לפני מה שיש לו ולא לפני מה שאין לו: ¹³ כי לא למען תהיה רוחה לאחרים ולכם צוקה כי אם בשווי מלא יתרכם בעת זאת את מהසורם: ¹⁴ למען נם

שאינו מאמין: ¹⁶ וכי זה דבק יש להיכל אליהם עם האלים כי אתם היכל אליהם חיים כמו שאמר האלים ושכניتي והתחלכתי בתוכם והייתי להם לאלים והם יהיו לי לעם: ¹⁷ על כן צאו מתוכם והברנו נאם יהוה וטמא אל תנעו ואני אקבץ אתכם: ¹⁸ והייתה לכם לאב ואתם תהיו לי לבנים ולבנות נאם יהוה צבאות:

7 לכן חביבי בהיות לנו ההבטחות האלה נטהרה את עצמנו מכל טמאתבשר ורוח להשלים קדשנו ביראת האלים: ² תננו לנו מקום לבלבכם לא חמסנו איש לא חבלנו איש לא עשנו איש: ³ לא לחיב אתכם אני מדבר הלא הקרים לי אמר כי אתם לבבנוי יחד למות ויחד לחיות: ⁴ רב בטחו עליכם רבה תהלי בכם מלאתי נחמה שבעתם שמחותם בכל לחצנו: ⁵ כי נם בכבאיו אל מקרדוניא לא הייתה מרעה לבשנו רק נלחצנו בכל מחוץ מלחמות ומחדדים אימה: ⁶ אבל האלים המנחים את השפלים נחם אנתנו בבוא טיטוס: ⁷ ולא בבואו בלבד כי אם נם בנהמה אשר נחם בכם בתמידו לנו את תשוקתכם ואת אבלכם ואת קנאתכם לי ובכן הוסיף לשמה: ⁸ כי נם העצבתי אתכם באנרגיה אינני מתחרט נם כי התחרשתי לפני מזוה בראותי כי האנרגיה היה העזיבה אתכם ואף אם לשעה: ⁹ עתה אני שמח לא על אשר נעצבתם כי אם על אשר נעצבתם לחשוכה כי נעצבתם כרצון אליהם למען לא תשאנו נזק במאהoma על ידנו: ¹⁰ כי העצבת שהוא כרצון אליהם הפעיל השובה לישועה אשר איש לא יתחרת עליו אבל עצבת העולם פעלת את המות: ¹¹ כי ראו נא את אשר נעצבתם כרצון אליהם כמה הביא אתכם זה לידי זריזות נם להנצלות נם לרינו נם ליראה נם להשוקה נם לקנאה נם לנקמה ובכל הוכחתם כי נקיים אתם בדבר ההוא: ¹² לכן נם אם כתבתי לכם לא כתבתי בעבור העלב ולא

יתרם יהיה למלא מוחסרכם כדי להשוו: **15** ככזהב מצער ולא מאנס כי הנתן בלב שמה יאהבנו אלהים: **16** לא העדיף המרבה והமמעיט לא החסיר: **17** ותודות לאלהים הנתן נם בלב טיטוס לשקר עלייכם בשקייה כזאת: **18** כי שמע לבקשתו ובשקידתו היהה הלה אליכם מרצון נפשו: **19** ועמו ייחדו שלחנו האח אשר יצא שבחו בבשרה בכל הקהילות: **20** ומלבך זאת נבחר הוא מאות הקהילות לлечת אתנו להביא החסד הזה הנבי עלי ידינו לכבוד הארון ולא מאי לבבכם: **21** ונשמר בזאת שלא יוציא איש עליינו דבה רעה בשפעת המתנה הזאת הנבואה על ידינו: **22** כי משניהם אנחנו על הטוב לא לבני האדון בלבד כי נם לפני האדים: **23** ונשלח עמם את אחינו אשר בחנו את שקידתו פעמים רבות בדברים הרבה ועתה הוא שקד עוד יותר בנDEL בטחונו עלייכם: **24** אם לטיטוס הנה חברי הוא ועוזרי בכם ואם לאחינו הנה שלוחיו הקהילות הם ותפארת המשיח: **25** על כן הראו והוכיחו להם לפני הקהילות את אהבתכם ואת תהילתנו עלייכם:

על מוגנתו העצומה מספר:

10 ואני פולוס הנסי מזוהיר אתכם בענות המשיח וחמלתו אשר פנים בפנים שפל אני בתוככם וברחמי מתאמץ עלייכון: **2** ואתחננה שלא אצטרךabei להתחאמץ בבטחון ההוא אשר אהשכח להתגבר בו

נדן האנשים החשבים אתנו ממתלים לפיה הבשר: **3** כי בלחנתנו בבשר לא נלחם לפני הבשר: **4** כי כל מלחמותנו איים של הבשר כי אם חזוקים הם לאלהים להרס מבצרים: **5** באשר הרסים אנחנו תחבלות וכל מרום המתנשא נגד דעת האלים ושובים כל מזומה למשמעת המשיח: **6** ונוכנים לנעם נקמה מאת כל מרוי אם תשלם משמעתכם: **7** התשפטו לмерאה פנים איש כי יטח להיות למשיח ישוב וידין בלבבו כי כאשר הוא למשיח בן למשיח נם אנחנו: **8** וגם כי אתהلال יותר מעת על דבר הרשות אשר נתן לנו האדון לבונכם ולא לשחכם לא אבוש: **9** ולמן לא אראה כמאים אתכם על ידי האגרות: **10** כאשרם הן האגרות קשות הנה וחזקות אבל הגוף בהיותו לנדרנו נם יקצר בברכות: **11** וכל איש כאשר ידבנו לבו לא חלוש הוא וניבו נבזה: **12** וידענא האמר כזאת כי

9 אמנים אין צרך לכתוב אליכם על דבר השירות אשר לעורת הקודשים: **2** כי ירעתי את נדיבתכם אשר עליה אני מתחalive בכם לפני אנשי מקドונייא לאמר אכיה מזמנת היא משנה שעברה ותעד הקנאה היזמתה מכם ארת רוח רבם: **3** אבל שלחתו את האחים פן תהיה לריק תהילתנו עלייכם בדבר הזה ולמן תהיו מזומנים כאשר אמרתי: **4** פן בכווא אתי אנשים ממקרונייא ימצאו אתכם לא מזומנים ונבוש אנחנו ואני אמרתם בבטחון הזה אשר התהילנו בו: **5** על כן היה נכון בעני לבקש מן האחים כי יקרמו לлечת אליכם ויכינו את ברכתכם המועודה מלפנים למען תהיה מוכנת כען ברכחה ולא כען כילות: **6** כי הנה הורע בזמנים נם יקצר בזמנים והורע בברכות נם יקצר בברכות: **7** וכל איש כאשר ידבנו לבו לא

ונם אשמר: ¹⁰ באמתו של המשיח אשר כי מעיד אני בכם כי תהלתי זאת לא חכלא מני בגלילות אכיא: ¹¹ על מה זה העל אשר איןני אהב אתכם האלים יודע: ¹² אבל את אשר אני עשה אסיפה לעשוות לבתי תחת מקום למקשים עלייה למען במה שיתהללו בו ימצא דומים לנו: ¹³ כי אנשים כאלה שליחיו שקר הם פעלי רמיה מתחפשים לשלייחי המשיח: ¹⁴ ואנינו פלא הלא השטן נם הוא מתחפש למלאך האור: ¹⁵ לכן אין זה דבר גדרול אם גם משותיו יתחפשו למשרתי הצדק אשר אחריותם תהיה לפני מעלייהם: ¹⁶ ואשוב ואמר אל נא יחשבי איש לסכל ואם אין אף בסכל קבלוני למען אתה מל מעט נם אני: ¹⁷ את אשר אדבר לא לפני דרך הארון אני מדבר כי אם כמו בסכלות אז ואתהלל: ¹⁸ רבים מתחללים לפני הבשר לך אתהיל אף אני: ¹⁹ כי נשאים אתם ברצון את הסכלים בהיותכם חכמים: ²⁰ הלא תשאו אם יעבד אתכם איש אם יבעל אם ילבד אתכם אם יתנסה אם ייכה אתכם על פניכם: ²¹ להרפהנו אני אמר ואתה כאלו היינו רפים אבל בכל אשר ירבה איש להתהלך בסכלות אמר זאת ארבה נם אני: ²² עברים הם כן גם אני ישראליים הם כן גם אני זרע אברהם הם כן נם אני: ²³ משותיו המשיח הם כמתהול אמר אני יותר מהם יותר בינוות יותר למאד במכות יותר במוסדות ורב פעומים במצבות מות: ²⁴ חמיש עפעומים ספוגתי בידי יהודים ארבעים חסר אחת: ²⁵ שלוש עפעומים יסרתי בשוטים פעם אחת סקלתי ושלש עפעומים נשברה לי הספינה והאי במצולות ים לילה ויום: ²⁶ במסעות רבות בסכנות נהרות בסכנות שדרדים בסכנות מצד בני עמי בסכנות מצד הגויים סכנות בעיר סכנות במדבר סכנות ביום סכנות כתוק אחיו שקר: ²⁷ בעמל ובתלאה בשקיודות הרבה ברעב ובזמא בצומות הרבה בקר ובערים: ²⁸ מלבד שאר

כמו שאנתנו בדבר על ידי אנגורות בהיותנו רוחקים כן גם בפועל אנחנו בהיותנו קרובים: ²⁹ כי אל נעו פניו לכל אתנו עם האנשים המשבחים נפשם או לערך אתנו לאלה אכן נבערו מדעת המדרדים את נפשם בנפשם וערבים את נפשם לנפשם: ³⁰ ואנחנו לא נתנדל לבלי מדה כי אם כפי מדת הגבול אשר חלק לנו האלים לחק להגעה נם עדיכם: ³¹ כי LOL הנענו עדיכם לא נשתרע למעלה מעדכנו הלא כבר קדמוני נם אתכם בبشורת המשיח: ³² לא נתנדל לבלי מדה בגיןת אחרים אבליש לנו התקווה כי ברבות אמוןתכם נכבד בהם כפי גובלנו עד למעלה: ³³ כדי לבשר הבשורה נם להלאה מכם ולא להתהלך בימה שמוכן כבר בגבול אחרים: ³⁴ והמתהיל יתהלך ביהוה: ³⁵ כי לא המשבח נפשו משבח הוא כי אם אשר ישבחנו יהוה:

11 אחלי תשאו מעט אולחי ואף אמם תשאוני: ² כי מכאן אני לכם קנאת אלוהים כי ארשטי אתכם לאיש אחד להעמיד אתכם בתולה טהורה לפני המשיח: ³ אך ירא אני פן כאשר השיא הנחש בערמותו את כוחה כן תשטינה נס מוחשיותיכם מן התמיינות אשר עם המשיח: ⁴ כי אם יבא הבא והניד לכם ישוע אחר אשר לא הנדרנו או אם תקחו רוח אחר אשר לא לקחתם אותו או בשורה אחרת אשר לא קיבלתם אתה כי עתה היטב תשאנו: ⁵ אולם אתה שיב אשר אני נפל במאומה מהשליחים הנדולים כל כך: ⁶ ואף אם עבר אני בדור איני עבר בדעת כי אם בכל גגליינו אליכם בדברו איני עבר בדעת כי אם בכל גגליינו אליכם בפני כל אדם: ⁷ או החטא חטאתי בהשפלי את עצמי למען הגביהכם כיبشرתי אתכם ללא מחיר את בשורת האלים: ⁸ קהילות אחרות שלוטו בקחתי מהן שכר למען אשרחכם ובஹוטי עמכם ואחסר לא הלאתי אדם: ⁹ כי את מחסורי מלאו האחים בכאמ ממקדונית ובכל דבר נשמרתיו מהיות لكم למשא

האחרות אם לא הלאיתו אתכם סלהו נא לי את העולה
זו: ¹⁴ הנה מוכן לבוא אליכם פעם שלישית ולא
אליה אתכם כי לא אבקש את אשר לכם כי אם אתם
כי הבנים אינם חיבים לאוצר אוצרות לאבות כי אם
האבות לבנים: ¹⁵ אבל אני בכל חפץ לבבי אفور
ונם אفور بعد נפשותיכם אף אם תחת אהבתו لكم
ה יתרה אתם תמעיטו את אהבתכם אליו: ¹⁶ אך אם
כן הוא ואני לא הכבדתי עלייכם אולי כאיש ערום

במרמה לכרתי אתכם: ¹⁷ האך הונייתי אתכם ביד
אחד מלאה אשר שלחתי אליכם: ¹⁸ בקשתיו מן טיטוס
ושלחתי אותו את האח הכהן הונה אתכם טיטוס הלא
ברוח אחד התהלהנו הלא במעגל אחד: ¹⁹ התחשבו
עוד כי מתגצלים אנחנו אליכם לא כי לפני האלים
נדבר במשיח וכל זאת חביבי למן תבנו: ²⁰ כי
ירא אנכי פן בבא לא נמצא אתכם כאשר חפצתי
ואתם נם אתם לא תמצאו אתי כאשר חפצתם פן יהיה
בכם מצחה וקנאה ורנו ומריבות ודבה רעה ורכילות
ונאות ומובכה: ²¹ פן אשוב לבוא וישפלי אני
אצלכם ואתאבל על רביכם אשר חטאו כבר ולא שבו

מן הטמאה ומן הזנות ומן הזומה אשר עשו:

13 זאת הפעם השלישית אשר אבא אליכם על פי
שנים עדים או שלשה עדים יקום כל דבר: ² מקדם
אמרתי בהיותי אצלכם בפעם השנייה ומקדם אני אמר
וכתב עתה ברוחך מכם לאשר חטא לפני מזה ולכל
הנשאים כי בשובי לבוא לא אחוס: ³ ייען בקשכם
לבחן את המשיח המדבר בי אשר איננו חלש לכם כי
אם גבור הוא בתוככם: ⁴ כי אם גם נצלב בחלשה
אכן חי הוא בנכורת אלוהים ואם גם חלשים בו אנחנו
אכן נהיה עמו בנכורת אליהם לנצחם: ⁵ נסו נא
את נפשכם כי ישוע המשיח בכם אם לא כי נמאסים
אתם: ⁶ אבל אקויה כי תדרעו אשר אנחנו איננו נמאסים:

הדברים הבאים עלי יום יום והdagga לכל הקהילות:
²⁹ מי יהלש ואני לא אהלש מי יכשל ולא יברךنبي:
³⁰ אם יש להתהלך אתה לבל בחלשות: ³¹ האלים אבי
ישוע המשיח ארנינו המברך לעולם עולמים הוא
ידע כי לא אשקר: ³² בדמשק שמר הנצבר
של המלך ארטס את עיר הדמשקין ויבקש לחפשני:
³³ ובعد החלון הוריידו אתי בסל מעל החומה ואמלט
מידיו:

12 אמם להתהלך לא יוועל לי כי אבא למדראות
הארון וחזינותיו: ² ידעתי איש במשיח זה ארבע
עשרה שנה אם היה בוגר לא ידעתי או מוחץ לנוף לא
ידעתי האלים יודע והאיש הזהו לך עד לרקייע
השלישי: ³ וידעתי את האיש הזהו אם בוגר או מוחץ
לגוף לא ידעתי האלים יודע: ⁴ אשר העלה אל
הפרדס וישמע דברים נסתרים אשר נמנע מאיש
למללים: ⁵ על איש כמושׁו אתה לאך על עצמי לא
אתהלך זולתי בחלשות: ⁶ כי לו חפצתי להתהלך
לא יהיה סכל כי אמת אדרב אבל אתפק פן יחשבי
איש יותר ממה שיראה בי או שישמע ממני: ⁷ ולמן
אשר לא אתרומם ברב גדל החזונות נתן לי סלון

בבשדי מלך השטן להכתני באנרכו למן לא
אתרומות: ⁸ על זאת התחננתי שלש פעמים אל הארון
להסירו מני: ⁹ ויאמר אליו די לך חסדי כי בחלשה
תשלם גבורתי על כן שמח לבci להתהלך בחלשות
למן תשרה עלי גבורת המשיח: ¹⁰ לכן רצתה נפש
בחלשות ובחזרות ובכזרות וברדייפות ובמצוקות
بعد המשיח כי כאשר חלשתי אז גבור אני: ¹¹ סכל
היותי בהתחללי את הכרחותם אתי תה אשר היה
עליכם להזכירני לשבח כי לא נפל אנכי במאותה מן
השליחים הנודלים כל כך אף כי אין אני: ¹² הן
אתות השליח נעשה בקרבתם בכל סבלנות באתות
ובמופתים ובנבורות: ¹³ כי במה נגרעתם מן הקהילות

7 וואני מתחנן אל האללים אשר לא תעשו כל רע לא
למען נראה אנחנו נאמנים כי אם למען תעשו אתם את
הטוב ואנחנו נהיה כנמאים : 8 כי אין אנחנו יכולם
לעשות מאומה לנגד האמת כי אם بعد האמת : 9 כי
נשמעם אם חלשים אנחנו ואתם נבורים ועל זאת נס
נהפלל על אשר תוכנו : 10 ובverb זאת כתבתי את
אללה בהיותי ברחוק למען אשר לא יצאך בקרבי
אליכם לדבר אתכם משפטים לפני הרשות אשר
נתנה לי האדון לבנות ולא להרים : 11 ובכן אחי
שmeno והתכוינו הרגחמו וייה לכם לב אחד אהבו
השלום ואלדי אהבה והשלום ידי עמכם : 12 שאלו
לשלום איש את רעהו בנשיקה הקדושה הקדושים
כלם שאלים לשולם : 14 חסד האדון ישוע המשיח
ואהבת האללים והתחברות רוח הקודש עם כלכם

אמן :

אל-הַגְּלָטִים

1

וְאֶחָר מִן הַשְׁלִיחִים לֹא רָאִיתִי זָולֵת אֶת יַעֲקֹב אֲחֵי אַדְנִינוּ: ²⁰ וְאֶשְׁר אַנְיַי כְּתָב אֶלְכֶם הַנָּה גָּנְדָה אֱלֹהִים כִּי לֹא אֲכֹזֶב: ²¹ אַחֲרִי כֵּן בָּאתִי אֶל גְּלִילּוֹת סּוּרִיא וּקוּלִיקִיא: ²² אֶבְלָ קְהֻלוֹת יְהוּדָה אֲשֶׁר בְּמִשְׁיחָה הַנָּה לֹא יַדְעַו אֶת פְּנֵי: ²³ רַק זֹאת בְּלִבְדֵּ שְׁמָעוּ כִּי הָאִישׁ הַחֹוֹא אֲשֶׁר הִיָּה רַדְפֵּ אָתָנוּ מֵאוֹזֶעֶת הַוָּא מַבְשֵׂר אֶת הַאַמְוֹנוֹה אֲשֶׁר הַאֲבִידָה מַלְפְּנִים: ²⁴ וַיַּהַלְלוּ בַּיְּאָתָה אֱלֹהִים:

2 אַחֲרִי כֵּן מִקְּצָן אֶרְבָּע עֶשֶׂר שָׁהָה שְׁבָתוֹ וּעֶלְיוֹתִי לִירוּשָׁלָם עַם בְּרַ נְבָא וְאֶקְחָ אֲתִי נֶם אֶת טִיטּוֹס: ²⁵ וְאֶעֱלָל שְׁמָה עַל פִּי מְחוֹהָ וְאֶשְׁמָה לְפִנֵּיכֶם אֶת הַבְּשָׁרוֹה אֲשֶׁר קְרָאָתִי בְּנָוִים וּבְחִזּוֹד שְׁמִתְיָה לְפִנֵּי הַחַשּׁוֹבִים שְׁבָהָם פָּנֵן חַיָּה לְרַיִק מְרוֹצְתִי אֲשֶׁר אֲדוֹן אוֹ רַצְחוֹ: ²⁶ אֶבְלָ נֶם טִיטּוֹס אֲשֶׁר אַתִּי אֶפְּ כִּי יְנוּ הַוָּא לְאַכְרָחָה ²⁷ אֶבְלָ נֶם מִפְּנֵי אֲחִי הַשְּׁקָר הַנְּכָנִסִּים בְּסִתְרַ בְּתוּכָנוֹ לְהַמּוֹלָה: ²⁸ מִפְּנֵי אֲחִי הַשְּׁקָר הַנְּכָנִסִּים בְּסִתְרַ בְּתוּכָנוֹ אֲשֶׁר בָּאוּ לְרִגְלָל אֶת חָרוֹתֵנוּ אֲשֶׁר לָנוּ בְּיִשּׁוּעָה הַמִּשְׁיחָה לְמַעַן הַעֲבִידָנוּ: ²⁹ אֲשֶׁר לֹא סָרְנוּ לְמִשְׁמְעָתָם אֶפְּ לֹא שָׁהָ אֶחָת לְמַעַן אֲשֶׁר תַּעֲמִד בְּקַרְבֵּיכֶם אֶמְתָּה שֶׁל הַבְּשָׁרוֹה: ³⁰ וּמְאֹת הַנְּחַשְׁבִּים לְהִיּוֹת מָה יְהִי מַיְשִׁיחָו אַינְנִי חֹשֶׁשׁ לֹזָה כִּי אֱלֹהִים לֹא יְשָׁא בְּנֵי אִישׁ לִי לָא הַוִּיסְפּוּ הַחַשּׁוֹבִים מַאֲוֹמָה: ³¹ וַתָּהִי לְהַפְּקָד בְּרֹאָתָם כִּי הַפְּקָדָה לִי הַבְּשָׁרוֹה אֶל הָעָרָלִים כְּמוֹ שַׁהַפְּקָד כִּיפָּא אֶל הַמּוֹלִים: ³² כִּי הַפְּعָל בְּכִיפָּא לְשַׁלְחָוֹ אֶל הַמּוֹלִים הוּא פָּעֵל נֶם בַּי לְשַׁלְחָנִי אֶל הַגּוֹנוֹם: ³³ וּכְאֶשְׁר יִדְעַו יַעֲקֹב וּכִיפָּא וַיָּחֶנֶן הַנְּחַשְׁבִּים לְעִמּוֹדִים אֶת הַחִסְדָּה הַנְּתָן לִי נְתָנוּ לִי וְלִבְרָנְבָא אֶת יְד יִמְינָם וְנוֹאָתָ כִּי כָּל אֲנָהָנוּ לְגֻנוֹם וְהַמָּה לְמַוּלִים: ³⁴ רַק שְׁנוּכָר אֶת אַבְיוֹנוֹם אֲשֶׁר נֶם שְׁקָדְתִי לְעַשְׁוֹתָה: ³⁵ וּכְאֶשְׁר בָּא כִּיפָּא לְאַנְטִיכְיָא הַוּחָתִי אֶל פְּנֵיו דְּרָכוֹ מִפְּנֵי שְׁהִיה בָּו אֶשְׁם: ³⁶ כִּי לְפִנֵּי בָּא אֶנְשָׁים מֵאֶת יַעֲקֹב הַיָּה אֶכְל עַם הַגּוֹנוֹם יִחְדּוּ וּכְכָאָם הַיָּה מַתְרָחָק וּפּוֹרֶשׁ מֵהָם מִירָאָתוֹ אֶת בְּנֵי הַמִּילָה: ³⁷ וַיְכַחַשׁ עָמוֹ נֶם שָׁאָר הַיְהוּדִים עַד

1 פּוֹלָס הַשְׁלִיחָה לֹא מַבְנִי אֶרְדָם וְלֹא עַל יְדֵי בָנֵי אֶרְדָם כִּי אֶם עַל יְדֵי יְשֻׁעָה הַמִּשְׁיחָה וְאֶלְהִים הַאֲבָבָר הַעֲירָה מִן הַמִּתְיָמִים: ³⁸ וְכָל הַאֲחִים אֲשֶׁר עַמְּדִי אֶל הַקְּהָלָות אֲשֶׁר בְּגַלְּטִיא: ³⁹ חַסְדָּכֶם וְשְׁלָמָם מֵאֶת אֶלְהִים אֲבָנָנוּ וּמֵאֶת אַדְנִינוּ יְשֻׁעָה הַמִּשְׁיחָה: ⁴⁰ אֲשֶׁר נָתַן אֶת נְפָשׁוֹ בְּעֵד חַטָּאתֵינוּ לְחַלְצָנוּ מִן הַעוֹלָם הַרְעָה כְּרָצָנוּ אֶלְהִינוּ אֲבָנָנוּ ⁴¹ (gātōn) אֲשֶׁר לוֹ הַכְּבוֹד לְעַלְמֵי עַלְמִים אֲמָנָנוּ ⁴² (gātōn) תְּמָה אֲנָי כִּי סְרָתָם מַהְרָה מַאֲחָרִי הַקְּרָא אֲתָכֶם בְּחִסְדֵּ הַמִּשְׁיחָה אֶל בְּשָׂוְרָה זְרָה: ⁴³ וְהַיָּא אַיִנָה אַחֲרָתָךְ רַק שְׁשָׁ אַנְשִׁים הַעֲכָרִים אֲתָכֶם וְחַפְצִים לְהַפְּקָד אֶת בְּשָׂוְרָת הַמִּשְׁיחָה: ⁴⁴ אֶבְלָ נֶם אֲנָהָנוּ מוֹלָאָד מִן אֲשֶׁר בְּשָׂרְנוּ אֲתָכֶם חָרָם יְהִי: ⁴⁵ כְּמוֹ שָׁאָמְרָנוּ כָּבֵר כֵּן אֲשֶׁר בְּשָׂרְנוּ אֲתָכֶם חָרָם יְהִי: ⁴⁶ אֲמָר עַתָּה עוֹד הַפָּעָם אִישׁ כִּי יִשְׁרָא אֲתָכֶם בְּשָׂוְרָה מַבְלָעָדִי אֲזָה אֲנָכִי אֲלִי בְּנֵי אָדָם אֲמָם אֲלִי אֱלֹהִים אֲמָה הַמְבָקֵשׁ אֲנָכִי לְמַצְאָה חָן בְּעַנִּי בְּנֵי אָדָם לְמַצְאָה חָן בְּעַנִּי בְּנֵי אָדָם לְאֲהִיה עוֹד עֲבָד הַמִּשְׁיחָה: ⁴⁷ וְאֶבְלָ מוֹדִיע אֲנָי אֲתָכֶם אֲחָיו כִּי הַבְּשָׁרוֹה אֲשֶׁר בְּשָׂרְתִי לְאֶלְפִּי דָּרָךְ אָדָם הָא: ⁴⁸ כִּי נֶם אֲנָכִי לְאַקְבָּלָתִיהָ מַאֲדָם וְלֹא לְמַדְ�וִעָה אֲתָה כִּי אַחֲרֵי צְדָקָה אֲשֶׁר הַתְּהִלְכָה מַלְפְּנִים בֵּין הַיְהוּדִים וְאֶת אֲשֶׁר דָּרְפָּתִי עַל יִתְר אֶת עֲדָת אֱלֹהִים וְאֶבְרָתִיהָ: ⁴⁹ וְאֶהָּיו הַוּלָּךְ וְחוֹק בְּדָת הַיְהוּדִית עַל רְבִים מַבְנֵי נִילִי בְּעַמִּי בְּקַנְאָתִי הַגְּדוֹלָה לְקַבְּלָתִה אֶבְוֹתִי: ⁵⁰ אֲךָ כִּי אֲשֶׁר הִי הַדָּצָן הַאֲלֹהִים אֲשֶׁר הַבְּדִיל אֲתִי מַרְחָם אַמְּיִ וְיִקְרָא נִיְלָהָרָא אֲלִי הַמְבָקֵשׁ אֲלִי הַמְבָקֵשׁ בְּחִסְדָּו: ⁵¹ לְגַלְוָתִי בַּי אֶת בְּנֵי שָׁאָבְשָׁרְנוּ בְּנָוִים מִיד לְאַנוּצָּתִי עַם וְרַדְם: ⁵² גַּם לֹא עַלְיָהִי יְרוּשָׁלָם אֲלִי הַיְהוּדִים לְעַרְבָּה וּמִשְׁמָשָׁ שְׁבָתוֹ אֲלִי דְּמָשָׁק: ⁵³ אַחֲרִי כֵּן מִקְּצָן שְׁלַשׁ שָׁנִים עַלְיָהִי יְרוּשָׁלָם לְרָאֹות אֶת כִּיפָּא וְאֶשְׁבָּע עַמוֹּז חַמְשָׁה עַשְׁר יוֹם:

כיב בר נבא נם הוא נדח אחרי כחשים: ¹⁴ אכן בראשו
 את אשר לא ישרו לכת אמרתא של הבשורה אמרתא
 אל כי באפני כל אם אתה היהודי תנתנה כנכרי ולא
 כיהודי למה תבריה את הנויים להתנהג כיהודים:

¹⁵ הנה מזורע היהודים אנחנו ולא חטאיהם מן הנויים:
¹⁶ ומדעתנו כי לא יצדך אדם מתווך מעשי התורה
 כי אם באמונה ישוע המשיח גם אנחנו האמינו במשיח
 ישוע למען נצדך מאמונת המשיח ולא מעשי התורה
 כי ממעשי התורה לא יצדך כלبشر: ¹⁷ ואם בבקשנו
 להצדך במשיח נמצא גם אנחנו חטאיהם הנה המשיח
 משרת החטא הלייה: ¹⁸ כי אם אשוב ואבנה את
 מה שסתרתי אני עשה את עצמי פשע: ¹⁹ כי מתי אני
 לתורה על ידי התורה למען איה לאלהים: ²⁰ עם
 המשיח נצלבתי ואין עוד אנכי התי כי אם המשיח הוא
 חי בקרבי ואשר אני חי עתה בבשר אהיה באמונה בנו
 אלהים אשר אהבוי ויתן את נפשו בעדי: ²¹ לא אמאס
 את חסד האלים כי אלו תהיה על ידי התורה צדקה
 הנה חנם מטה המשיח:

3 אהה גלטים חסרי דעת מי התעה אתכם בכשפי
 משמע את האמת אחרי אשר ציר בתוככם ישוע
 המשיח הצלוב לננד עיניכם: ² זאת בלבד חפצתי
 ללמד מכם האם ממעשי התורה קבלתם את הרוח
 או משמעות האמונה: ³ ואתם סכלים כל כך אשר
 החלותם ברוח ועתה תכללו בבשר: ⁴ הכהות סבלתם
 לריק אם אמן אך לריק: ⁵ הנה המפיק לכם את
 הרוח ופועל בהם גבורות הכי ממעשי התורה הוא
 עשה אלה או משמעות האמונה: ⁶ כאשר האמין
 אברהם באלים ותחשב לו לצדקה: ⁷ דעו אף
 כי בני האמונה בני אברהם הם: ⁸ והמקרא בראשו
 מראש כי האלים יצדיק את הנויים מתווך האמונה
 קדם לבשר את אברהם לומר ונברכו בר כל הנויים:
⁹ על כן בני האמונה יתברכו עם אברהם המאמין:

האמן: ²⁶ כי כלכם בני אליהם אתם על ידי האמונה במשיח יושע: ²⁷ כי כלכם אשר נטבלתם למשיח לבשתם את המשיח: ²⁸ ואין עוד לא יהודי ולא יוני לא עבד ולא בן חורין לא זכר ולא נקבה כי אתם כלכם אחד במשיח יושע: ²⁹ ואם אתם למשיח הנכם ורע אברהם ונחליים כפי ההבטחה:

4 ואני אמר היורש כל עת הוותוקתן אין הבדל בין ובין העבד אף אם הוא אדון הכל: ² אלא הוא תחת ייד אמנים ופקידי הבית עד לזמן המועד לו מאת אביו: ³ ככה נם אנחנו בעודו קטעים הינו משעבדים ליסודות העולם: ⁴ ובמלאת העת שלח האלים את בנו אשר נולד מasha ונתן תחת יד התורה: ⁵ לפדות את אשר היו תחת יד התורה למען נקבל את משפט הבנים: ⁶ וויען כי בנים אתם שלח האלים בלבבכם את רוח בנו הקורא אבא אבינו: ⁷ لكن אין עוד עבד כי אם בן ואם בן אתה הנך גם יורש האלים על ידי המשיח: ⁸ הנה לפנים באין דעת אליהם היותם שעבדים את אשר בעצמותם אינם אללים: ⁹ ועתה אחרי ידעתם את האלים ויוטר אחריו שנודעתם לאלים איך תשבו אל היסודות הרפאים והדרלים

בני האמה אנחנו כי אם בני החפשיה:

5 ועתה עמדו נא בחירות אשר שהדר אתנו המשיח ואל השובו להלכד בעל העברות: ² הנה אני פולס אמר לכם כי אם תמולו לא יויעיל לכם המשיח: ³ ומעיד אני עוד הפעם בכל איש אשר ימול כי מחייב הוא לשמר את כל התורה: ⁴ גנוזתם מן המשיח אתם המצדיקים בתורה נפלתם מחשד: ⁵ כי אנחנו ברורה ניחל מתחם האמונה לתקות הצדקה: ⁶ כי במשיח איננה נשחתת לא המילה ולא העלה כי אם האמונה הפעלת באהבה: ⁷ היטבתם לרווח מי חזך אתכם משמע אל האמת: ⁸ הפתו זה איננו מأت קרוא אתכם: ⁹ מעט שאר מהמן הוא את כל העסה: ¹⁰ מבטח אני בכם באדון שלא תהיה רוח אחרת עמכם

ההם אשר תרצו להכנס להם מחדש: ¹⁰ ימים אתם שמרים וחדשים ומועדים ושנים: ¹¹ מתיירא אני פן לrisk עמלתי בהם: ¹² היו נא כמוני כי נם אני כМОוכ מתהנן אני לכם אחוי לא הרעתם לי מאומה: ¹³ אתם יעדתם אשר בחלשת בשרי בשרתי לכם את הבשורה לראשונה: ¹⁴ ואתם לא בזיתם את נסינו אשר נסיתו בבשרי ולא נעלתם אותו כי אם קבלתם אותו כמלך אליהם כמשיח יושע: ¹⁵ ועתה היא אשרכם כי מעיד אני עלייכם אשר אם יכולתם היהם עקררים את עינייכם להtan ל': ¹⁶ ועתה הנהו ליכם לאייב בדברי אמת אליכם: ¹⁷ אינם מקנאים לכם לטובה כי חפצם להפריד אתכם מעליינו למען תהיו מקנאים להם:

והעכבר אהכם ישא את עוננו יהיה מי שיחיה: ¹¹ וואני אחוי אם אכריז עוד המילה על מה אהיה נרדף הלא או מבטול מכשול הצלב: ¹² מי יתן ויכרתו המודחיהם אהכם: ¹³ כי אתם אחוי לחרות נקצרתם ובלבך שלא תהיות החירותiana ana לבשר אל לא שתעבדו איש את רעהו באהבה: ¹⁴ כי כל התורה כלולה במצבה אחת והיא ואהבת לרעך כמוך: ¹⁵ אבל אם תנשכו נדול המכtab אשר כתבתי אליכם בידי: ¹⁶ החפצים להתחדר בבשר מקרים אתם להמול רק למען תאכלו איש את אחיו ראו פן תכלו איש על ידי רעהו: ¹⁷ והנני אמר התהלך ברוח ולא תملאו את תאota הבשר: ¹⁸ כי הבשר מתאהה הפך מן הרוח והרווח הפך מן הבשר ושניהם מתקוממים זה זהה עד שלא תוכלו לעשות את אשר החפיצו: ¹⁹ ואם תנהנו על ידי הרוח או איןכם תחת התורה: ²⁰ ונגליים הם פועלם הבשר אשר הם נאוף גנות טמאה זומה: ²¹ UBODAH צדרות עין ושפיקות דמים ושרון אלילים וכسوف איבות ומצות וקנאה ורנו מריבות מחלקות וכחות: ²² ואננו ופרישות אין תורה לנגד עשי אלה: ²³ ואשר הם למשיח צלבו אתבשרם עם כל תשוקתי ווללות ודומיהן אשר אמר עליו כמו שאמרתי כי עשי אלה לא ינהלו מלכות האלדים: ²⁴ ופרי הרוח אהבה שמחה ושלום ארך רוח ונדיבות וחסד ואמונה: ²⁵ אם נהייה ברוח נתהלך גם ברוח: ²⁶ ולא נרדף אחריו כבוד שהוא להכweis איש את רעהו ולקנא איש את רעהו:

6 אחוי גם כי יתפשט איש מכם בעברת אהם אנשי הרוח תקימחו ברוח עונה והשמר לנפשך פן תבא לידי נסיכון נם אתה: ² שאו איש את משא רעהו בזאת תמלאו את תורה המשיח: ³ כי החשב את עצמו להיות מה ואינו מאומה את נפשו הוא מרמה: ⁴ אבל יבחן כל איש את מעשהו והוא לו לבדקו תהילה ולא לננד אחר: ⁵ כי כל איש את משאו ישא: ⁶ המלמד ברבב ייחלק מכל טובו למלמדתו: ⁷ אל תתעו

אל-האפסים

1

הנקרא בשם לא לבד בעולם זה כי אם גם בעולם הבא: ^{g165(a)} 22 ווישת כל תחת רגליו ויתן אותו לראש על הכל אל העדרה: ²³ אשר היא גופו מלאה הממלא את הכל בכלל.

2 נם אתהם המתים לפנים בפשעיכם וחטאיכם: ² אשר התחלכם בהם לפני דור העולם הזה ברצון שר ממשלת האיר והוא הרוח הפעל כתוב בבני המרי: ³ ^{g165(a)} 3 וגם אנחנו כלנו בתוכם הלכנו לפנים בתאות הבשר לעשות חפצינו בשרכנו ומהשבותינו ונחי אך בני רגנו בטבענו כאשר בני אדם: ⁴ אבל האלים המלא רחמים ברב אהבתו אשר אהב אותנו: ⁵ אחרי דיוותנו מותים בפשעים החינו עם המשיח בחסד יושע: ⁶ לעצמו עליינו במשיח יושע: ⁷ ^{g165(a)} 8 כי בחסד בטובתו עליינו במשיח יושע: ⁹ ^{g165(a)} 9 כי נשעתם על ידי האמונה ולא מידכם הייתה זאת כי מותת אליהם היא: ¹⁰ לא מtopic המעשימים שלא יהללו איש: ¹¹ כי פעל האלים אנחנו נבראים במשיח יושע למעשים טובים אשר הכין האלים מ الكرם למען נתהלך בהם: ¹² כי עלה זכרו כי אתם הגוים בקשר הנקראים ערלים בפי הנקראים בני המילה שהיא מעשה ידיים בבשר: ¹³ כי אתם בעת ההיא היותם בעלי משיח מזורים לעת ישראל ונכרים לבריותם ההבטחה בגין תקווה וב בגין לכם אליהם בעולם: ¹⁴ ועתה בישוע המשיח אתם הרחוקים מזא היותם קרובים בדם המשיח: ¹⁵ כי הוא שלומנו אשר עשה שניים לאחד והרס מהויצת הנדר: ¹⁶ בביטול האיבה בברשו את תורה המצוות בדורותיהם לברא בנפשו את השנים לאיש אחד חדש ויישם שלום: ¹⁷ וירצתה את שניהם בגין אחד הרחוקים על ידי צליבתו בהמיתו בנפשו את האיבה: ¹⁸ כי יבא ויבשר שלום لكم הרחוקים והקרוביים: ¹⁹ כי על ידו יש לשניינו ממעל לכל שרה ושלtan ונבורה וממשלה וכל

1 פולוס שליח ישוע המשיח ברצון אלהים אל הקדושים הנמצאים באפסוס ומאמינים במשיח ישוע: ² חסד לכם ושלום מאת האלים אבינו ואדניינו ישוע המשיח: ³ ברוך הוא האלים ואבי אדניינו ישוע המשיח אשר ברכנו בכל ברכת רוח במרומים במשיח: ⁴ כאשר בחר לנו בו לפני מוסדות TABLE להיות קדושים ותמיימים לפניו באבה: ⁵ יעדנו לו לבנים על ידי ישוע המשיח כחפץ רצונו: ⁶ לתהלה כבוד חסדו אשר נתן לנו בידידיו: ⁷ אשר בו לנו הדרים ברכמו וסילחת הפשעיםقرب חסדו: ⁸ אשר השפיעו علينا בכל חכמה והשכל: ⁹ והודיענו את סוד רצונו עצתו הייצה בו: ¹⁰ על דבר הנגנתו במלאת העתים לקבץ את הכל תחת המשיח הэн מה שבשים הэн מה שבארץ: ¹¹ אשר נם לקחנו בו נחלתנו אנחנו המייעדים לה מאו במחשבת פעל הכל עצת חפצנו: ¹² להיווגנו לתהלה כבודו אנחנו אשר יחלנו אל המשיח מזא: ¹³ ואשר נם נתועים בו אחרי שמעכם דבר האמת את בשורת ישותכם ואשר בו כשהאמנתם נם נחתתם ברוח ההבטחה רוח וקדש: ¹⁴ כי זה ערפון ירשנו לפדות לו עם סגולת להחלת כבודו: ¹⁵ בעבר זאת נם אני אחרי שמעי אמונתכם באדניינו ישוע והאהבה אשר אהבתם את כל הקדושים: ¹⁶ לא אחדר מהודות בעבורכם בהוציאי אתכם בתפלתי: ¹⁷ כי יתן לכם אלהי אדניינו ישוע המשיח אבי הכבוד את רוח החכמה והחוץ לדעתו: ¹⁸ וויאר עיני לבבכם למען תדרשו אי זו היא תוחלת קריאתו ואי זה הוא עשר כבוד נחלתו בקדושים: ¹⁹ וכי זה הוא יתרון נדלה נברחות בנו המאמינים כפי פעלת עצת כחו: ²⁰ אשר פעל במשיח בהעיר אותו מן המתים ויושבנו לימיינו במרומים: ²¹ ממעל לכל שרה ושלtan ונבורה וממשלה וכל

ובוא ברוח אחד אל אבינו: ¹⁹ לכן איןכם עוד גרים ותוsbים כי אתם בני עיר אחת עם הקדשים ובני בית אליהם: ²⁰ בנוים על יסוד השליחים והנבאים ויושע המשיח הוא אבן הפנה: ²¹ אשר חבר בו יחד הבניון כל עדי יגבה להיכל קדרש ליהוה: ²² ובו נבנים גם אתם להיות משכן אלהים ברוח:

ועלמים אמרן: ^(g165)

4 **לכן** אזהירכם אני האסור באדרון להתהלך כאשר אתה למשמרתכם אשר נקראתם לה: ² בכל נימיות וענוה ובארך רוח לשאת איש את רעהו באהבה: ³ ושקרו לשמר את אחידות הרוח באגדת השלום: ⁴ נוף אחד ורוח אחד כאשר גם נקראות בתקות שומרתכם האחת: ⁵ אדרון אחד אמונה אחת טבילה אחת: ⁶ אל ואב אחד לכל שהוא על כל ובכל ובתוך כלכם: ⁷ אבל לכל אחד ואחד ממנונת החסד כמדת מתנת המשיח: ⁸ על כן הוא אומר עלה למורים שבה שבי ויתן מתנות לאדם: ⁹ ועלה שאמור מה הוא אם לא שירד ירד מקדם לתחתיות ארץ: ¹⁰ הירד הוא אשר נם עללה למעלה מכל השמיים למען יملא את הכל: ¹¹ והוא נתן את אלה שליחים ואת אלה נביאים ואת אלה מבשרים ואת אלה רעים ומילדים: ¹² להשלים את הקדשים למעשה העבורה לבניין נוף המשיח: ¹³ עד כי נגעו כלנו לאחדות האמונה ורעת בן האלים כאיש אחד שלם לשועור קומת מלאה המשיח: ¹⁴ ולא נהייה עוד ילדים נגרשים וננדפים בכל רוח הלמוד בתרימות בני אדם ומקשות אשר שתו להתעות: ¹⁵ כי אם נדבר האמת באהבה וננדלה בכל דבר לו למשיח שהוא הראשון: ¹⁶ אשר ממננו כל הגוף בהוותו מרכיב ומדבק בכל חבר השמוש כפי מורת הפעלה המתונה לכל אבר ואבר ירבה ונידל להשלמת בניינו באהבה: ¹⁷ והנה זאת אני אמר ומיד באדרון כי מעתה לא תלכו עוד כיתר הנזירים ההליכים בהבלי שכלם: ¹⁸ חשי הדרעת ומזרים לחוי אלהים מפני אולתם אשר בהם להשיג עם כל הקדשים מה הוא הרחב והארך והעמק

3 בעבור זאת אני פולוס אסיר המשיח למענכם הנזים: ² כי אמנים שמעתם הנגנת חסד האלים אשר נתן לי אליכם: ³ כי בחזון גלה לי הסוד אשר למעלה כתבתו לכם בمعنى: ⁴ ובקראכם תוכלו להכיר בזאת את בניתי בסוד המשיח: ⁵ אשר בדורות הראשונים לא נודע לבני אדם כאשר גלה עתה לשילוחיו הקדשים ולנבאיו ברוח: ⁶ להיות הנזים הם בני ירשותנו וnof ואחרתו וחבריו הבתחו במשיח על ידי البشرה: ⁷ אשר הייתה לה למשרת במתנת חסד אלהים הנגנתה לי כפי פעולה נבורתו: ⁸ לי צער הצעיריים שבכל הקדשים נתן החסד הזה לבשר בנוי את עשר המשיח אשר לא יזכיר: ⁹ וולהיא עני כל מה היה הנגנת הסוד הנסתור מדרת עולם באלהים יוצר הכל על ידי ישוע המשיח: ¹⁰ למען אשר תודע עתה על ידי הערכה לשרים לשלייטים אשר במדרומים חכמת אלהים המפליאה דתיכיה: ¹¹ על פי עצת עלמים אשר יעץ במשיח ישוע אדניינו: ^(g165) אשר פתחון פניו ממנה וקרבתנו בבטחה על יד ¹² אשר פתחון פניו ממנה וקרבתנו בבטחה על יד אמרנו: ¹³ בעבור זאת אבקש שלא תחטו בצרותי למעןכם יען כי היא תפארתכם: ¹⁴ על כן אכרעה על ברכי לאבי אדניינו ישוע המשיח: ¹⁵ אשר נקרה כל שמו כל בית אבות שבשמי ושבארץ: ¹⁶ לתת לכם לפי עשר כבודו להתחזק בגבורה על ידי רוחו לאדם הפנימי: ¹⁷ שיישכן המשיח בלבבכם באמונה והיויתם משרשים ומייסדים באהבה: ¹⁸ למען תוכל להשיג עם כל הקדשים מה הוא הרחב והארך והעמק

כינט מהשכיל לבבם: ¹⁹ אשר השמינו ויתנו את נפשם לזומה לעשות כל טובה באהבת הבצע: ²⁰ ואתם לא כן למדתם את המשיח: ²¹ אם אמנים אותו שמעתם ובו למדתם כמי האמת בישוע: ²² אשר הסورو מדריכיכם הראניים ותפשתו את האדם הישן הנשחת בתאות התתרמים: ²³ ותתחרשו ברוח שככלכם: ²⁴ ותלבשו את האדם החדש הנברא כדמות אליהם בצדקה וקדשת האמת: ²⁵ על כן חסירו מכם את השקר ודרכו אמרות איש את רעהו כי אברים כלנו יחד איש לאיש: ²⁶ רנו ואל תחטאו אל השקע החמה על רנוכם: ²⁷ נם לא התנו מקום לשטן: ²⁸ מי שנגב אל יסף לנגב כי אם יingu ובידיו יעשה את הטוב למען יהיה לו לחת לאיש מהסור: ²⁹ כל דבר נוביל לא יצא מפיים כי אם הטוב והמוריאל לבנות לפי ה策ך למען יtan חן לשמיyo: ³⁰ ולא תעצבו את רוח הקדש של אליהם אשר נחטתם בו אל יום הנאלה: ³¹ כל מרירות וחמה ורנו וצקה ונדרוף תסירו מכם עם כל הרשעה: ³² והוא טובים איש אל רעהו ורhamנים וסלחים איש לאחיו כאשר סלח לכם האלים במשיח:

5 ^{לכן} לכון בדרך האלים כבניהם חביבים: ² והתחלכו באהבה כאשר נם המשיח אהב אותנו והקريب את נפשו עדנו לקרבן זובח לאלים לריח ניחוח: ³ אבל זנות וכל טמאה ואהבת בצע כל זיכר בינוים כאשר נואה לקרים: ⁴ נם לא נוביל פה ודברי סכלות ולעג אשר לא כהן כי אם קול תודה: ⁵ כי זאת ירע תדרעו כי כל זונה וטמא ואהבת בצע שהוא עבר אלילים אין לו חלק ונחלה במלכות המשיח והאלים: ⁶ אל ישיא איש אתכם בדברי ריק כי בנל אל החרון אליהם בא על בני המרי: ⁷ על כן אל יהיו חלקם עמהם: ⁸ כי מלפנים הייתם חזק ועתה הנקם אור באדניינו התחלכו נא כבני אור: ⁹ כי פרי הרוח כל מעשי חסד וצדקה ואמת: ¹⁰ ובחנו מה הוא רצוי

הנאמן באדניינו : 22 אשר לאות שלחתיו אליכם למען כבד את אביך ואת אמך ואת היא המצוה הראשונה תדעו את קורתנו ולמען נחם את לבכם : 23 השלום לאחים והאהבה עם האמונה מאת האלים האב ומאת הארון ישוע המשיח : 24 החסד עם כל האחים מיך על הארץ : 4 ואתם האבות אל תכעיסו את בנייכם אך גדרות במסור אדניינו ובטוכחותו : 5 שמעו עבדים אל אדנייכם לפि הבשר ביראה ורותת ובתם לבבכם כמו למשיח : 6 לא בעברת מראה העין כמקשי חן בני אדם כי אם כעבדי המשיח עשים רצין האלים בכל נפשם : 7 ועבדים בנפש חפצה את הארון ולא בני אדם : 8 וידעתם כי כל דבר טוב אשר עשה האדם ישלמננו לו אדניינו אם עבר הוא או בן חורין : 9 ואתם האדנים ככה העשו נם להם חדרלו מגערם וידעתם כי נם עליכם יש ארון בשמיים ואין לפניו מושא פנים : 10 סוף דבר אחי חוקו באדניינו ובעו נבורתו : 11 לבשו כל נשק אללים למען תוכלו עמד גנד נכלי השטן : 12 כי לא עםبشر ודם מהלחמותנו כי עם שרים ושליטים עם המשלים בחשכת העולם זהה עם הרוחות הרעות אשר במורומים : (165g ויאו)

על כן אהזו בכל נשק אללים למען תוכלו לkom ביום הרע ולמלא צבאים ולעמד : 14 עמדו נא חנורי מתנים באמת ומלבשים בשריון הצדק : 15 ורגלים מונעלות להיוותכם מוכנים לשורהת השלום : 16 ועל כל אלה תפשו את מן האמונה אשר תוכלו לכבודה בו את חצי הרשות הבעריות : 17 וקחו את כובע היושעה וחרב הרוח שהיא דבר האלים : 18 והתפללו תמיד בכל עת בתפלה ותחנונים ברוח וشكדו והתאמצו על זאת להעתיר תמיד עד כל הקדשים : 19 ונם בעדי למען ינתן לי הדבר בפתחיו פי להגיד בבטחון את סוד הבשורה אשר אני ציר לה במסורות : 20 למען דבר בה בבטחה כאשר מטל עלי לדבר : 21 ולמען אשר תדעו נם אתם את קרתי ואת מעשי הנה את הכל יודיע אתכם טויכיקוס האח החביב והמשרת

אל-הפיילפִים

1

והמות רוח ל': 22 אולם אם להיו בברור עוד יוסיף לי פרי עמלוי אין לי להניד במה אבהיר: 23 כי משוק אני מן השנים נפשי אותה להפרט ולהיות עם המשיח כי זה המבהיר: 24 אבל לעמד עוד בברור צריך יתר בעבורכם: 25 ואני בטח וידע כי אותר ואעמד עם כלכם יחד לאםץ אתכם ולהגדיל שמחת אמונתכם: 26 למען תרבה על ידי תלחחכם במשיח ישוע בשובי לבוא אליכם: 27 רק חתנהנו כראוי לבשורת המשיח למען אשמעו עליוים אם בבואי לראותכם אם בהווית רחוק כי קיימים אתם ברוח אחת ועורקים את נפש אחד להלهم بعد אמונה הבשורה: 28 ואניכם חרדים מאומה מפני המתוקוממים אשר זאת להם אוט לאבדם ולכם לישועתכם ומאת האלים היא: 29 כי נתן לכם بعد המשיח לא בלבד להאמין בו כי אם גם להעתנות בעדו: 30 כי גם לכם המלחמה אשר ראייתם כי ואשר עתה שמעים אתם עלי:

2 **לכן אם יש תוכחה במשיח אם תנחותות אהבתה אם התחרבות הרוח אם רחמים וחמלת:** 2 השלימו נא את שמחתי להיות לכם לב אחד ואהבה אחת ונפש אחת ורצון אחד: 3 ולא תעשו דבר בדרך מריבה או כבוד שיא כי אם בשלות רוח תהשבו איש את רעהו יותר מעצמו: 4 כל אחד ילידן לאשר לו לבדו כי אם גם לאשר לחברו: 5 כי הרוח ההיא אשר הייתה במשיח תהיה לכם בכם: 6 אשר אף כי היה בדמות האלים לא חשב לו לשלו הוותו שווה לאלים: 7 כי אם הפשיט את עצמו וילבש דמות עבר וידמה לבני אדם וימצא בחוכנותם בן אדם: 8 יושפל את נפשו ויכנע עד מות עד מיתה הצליבה: 9 על כן נס האלים הנביהו מادر ויתן לו שם נעללה על כל שם: 10 למען אשר בשם ישוע תכדר כל ברך אשר בשמיים ובארץ ומתחת הארץ: 11 וכל לשון תודה כי בנופי אם בחוי אם במותי: 21 כי המשיח הוא חי אדון הוא ישוע המשיח לכבוד אליהם האב: 12 לכן

1 פולוס וטימוטיאוס עבדי המשיח ישוע אל כל הקדושים במשיח ישוע אשר הם בפיילי עם הפקידים והশמשים: 2 חסד لكم ושלום מאת האלים אבינו ואדניינו ישוע המשיח: 3 אורה לאלהוי מדוי וכורי אתכם: 4 ותמיד בכל תפלווי אתנן בשמחהبعد כלכם: 5 על התהברותכם אל הבשורה למנין היום הראשון ועד הנה: 6 ובתחנוך כי המתחילה בכלכם המעשה הטוב נם יגמרכנו עד יום ישוע המשיח: 7 כאשר ראיו לי לחשב ככה על כלכם בעבר שאתי אתכם בלבבי במוסרי ובצדיק ובחזקוי את הבשורה באשר כלכם חברי בחסד: 8 כי האלים לי לעד אשר לכלכם נספהטי באהבת ישוע המשיח: 9 ועל זאת מתפלל אני כי תרבה ותנדל אהבתכם בהשכל ובכל דעת: 10 למען תבחן את המבחנות והיתם זכרים ובלוי מכשול עד יום המשיח: 11 מלאים פרי הצדקה על ידי ישוע המשיח לכבוד אליהם ותחלתו: 12 והנני מודיע אתכם אחי כי אשר מצאתי היה לך ליתרונו הבשורה: 13 עד אשר נגלי מוסרתו במשיח בכל שער המלך ולכל הנשאים: 14 ורב האחים באדניינו הוסיף אמץ במוסרתו והתזקוקו יותר בלבכם לדבר את הדבר kali phar: 15 הנה יש מגדים את המשיח מקנאה וריב ויש מגדים בכוונה טוביה: 16 אלה ממריבה מגדים את המשיח לא בלב טהור כי חשבים להוסיף צרה על מוסרי: 17 ואלה מאהבה באשר הם ידעים כי נתון אני לheckdik את הבשורה: 18 אך מה בכך הלא בכל אופן אם בעלייה או באמת ינד המשיח ואני אני שמח בזאת ונום אשמה: 19 כי יודע אני שתהייה לי זאת לישועה בתפלתכם ובעזרה רוח ישוע המשיח: 20 ואוחיל ואקווה שלא אבוש בכל דבר כי אם בטהון כאשר מאז בן נס עתה יתנדל המשיח בכל בטהון כאשר מאז בן נס עתה יתנדל המשיח בנופי אם בחוי אם במותי: 21 כי המשיח הוא חי אדון הוא ישוע המשיח לכבוד אליהם האב: 12 לכן

חבבי כאשר שמעתם לי בכל עת כן לא לבר בהיותו
 עמכם כי עוד יותר עתה אשר אני רוחך מכם תינעו
 בתשועת נפשותיכם ביראה וברעידה: ¹³ כי האלים
 הוא הפעל בכם גם להפין נם לפועל כפי רצונו: ¹⁴ עשו
 כל דבר ללא תלנות ובלא מזמות: ¹⁵ למען תהיו
 נקיים וטהורים בני אליהם לא מום בסבב דור
 עקש ופתה לתוך אשר תארו בינוים כמאורת בעולם:
¹⁶ מהזוקים בדבר חחיהם להתקלה לי ביום המשיח
 אשר לא להן רצוי ולא לריק ייעתי: ¹⁷ אבל אם
 גם אסק על זבח אמונהכם ועובדתך הנני שמח וגם
 שיש עם כלכם: ¹⁸ וככזה שנחוא אף אתם ושישו עמדוי:
¹⁹ וקוייתי בישוע אדניינו לשלח במנזרה אליכם את
 טימותיכם למען תנוח דעתם בהודע לי דבר מעמדכם:
²⁰ כי זולתו אין אתי איש כלבבי אשר בלב שלם
 יdagן לכם: ²¹ כי כלם את אשר להם ידרשו ולא
 את אשר לישוע המשיח: ²² ואוטו ידעתם כי בחון
 הוא אשר כבן העבר את אביו כן היה אתי בעבודת
 הבשורה: ²³ וזה אקווה לשלח אליכם מחר כאשר
 אראה מה יהיה לי: ²⁴ ובתחתי באדניינו אשר גם אנכי
 אבאו אליכם במנזרה: ²⁵ ואחשב מן הצרך לשלח
 אליכם את אפרודיטוס אהי ועורי וחברי בצבא והוא
 שליחכם ומשרתי בצרבי: ²⁶ יען הוותו נכסף לכלכם
 ונעצב מאד על אשר שמעתם כי חלה: ²⁷ אמן חלה
 חלה ונמַתָּה למות אבל האלים רחם עליי ולא
 עליי בלבד כי גם עלי רחם שלא יבוא עלי גזון על
 יגון: ²⁸ לכן מהרתו לשלחו אליכם למען תראתו
 ותשובו לשמהות גם ימעט יגוני: ²⁹ על כן קבלתנו
 באדניינו בכל שמחה והקירות אנשימים כמוهو: ³⁰ כי
 בעבר מעשה המשיח הניע עד מות ותקל נפשו בעינוי
 למען ימלא את אשר חסרתם בשרתכם אוות:

3 ובכן אדו שמהו באדניינו הן לכתוב ולשנות כואת
 אליכם עלי איננו לטרח ולכם הוא להזוז: ² הזוזו

אדניינו ישוע המשיח:] (Philippians 3:22) אשר היליף את גוף שפלותנו להוות דומה לגוף כבונו מידי אפפראודיטוס את כל אשר שלחטם זכה ערבי ורצוי לאלהים: ¹⁹ ואלהי הוא יملא את כל צרככם כעשר כבודו במשיח ישוע: ²⁰ ולאלhim אבינו הכבוד לעולמי עולם אמן: (αιόνιον αἰώνιον) ²¹ שאלו לשלום כל קדוש במשיח ישוע האחים אשר עמדיו שלמים לשולומכם: ²² כל הקדושים שאלים לשולומכם וביתר אלה אשר מבית הקיסר: ²³ חסד ישוע המשיח אדניינו עם כלכם אמן:

הכל ויש לי די והותר ואני נמלأتي ריח ניחח בקבלי כהילוף את גוף שפלותנו להוות דומה לגוף כבונו כפי זה יכולתו לבש הכל תחתיו:]

4 ועתה אחיו החביבים והחמוניים שמחתי ועטרת ראש עמדנו נא כן באדניינו חביבי: 2 את אהבותיה אני מזהיר ואת סונטיצי אני מזהיר להיות לך אחד באדניינו: 3 וזה חבריו הנצמד לי באמות אף מנק אני מבקש להיות לך לעוזר אשר יגע עmedi על הבשרה עם קלילים ועם שאר תמכיכי אשר שמותם יחד בספר החמים: 4 שמחו באדניינו בכל עת ועוד הפעם אמר אני שמחה: 5 ענotta רוחכם תודע לכל איש קרב הוא הארدن: 6 אל תדרנו כי אם בתפלה ובתחנונים עם תורה תודיעו בכל דבר את משאלותיכם לאלהינו: 7 ושלום אליהם הנשגב מכל שכלי ניצר את לבבכם ואת מהשבותיכם במשיח ישוע: 8 ובכן אחיו כל אשר הוא אמת ונכבד וישר וטהור ונעים ואשר שמעו טוב כל מעשה צדק כל מעשה שבך על אלה תשימו לבבכם: 9 אשר למדתם וקבלתם ושמעתם וראיתם בי את אלה תעשו ואלהי השלום יהיה עמכם: ¹⁰ ואני שמחתי מאר באדניינו כי עתה הפעם החלפתם כה להשניה עלי וגם משניותם היוites עד כה אך לא עלתה בידכם: ¹¹ וולא ממחסור לדבר כן כי למדתי להסתפק بما שיש לי: ¹² יידעתי לענות אף יידעתי להזכיר מהןך אני בכל עניין ואופן הן לשבע הן לרעב הן להותיר הן להסר: ¹³ בכל זאת אוכל בעורת המשיח הנוטן כה בקרבי: ¹⁴ אבל הייטבthem לעשות בהתחברכם אליו בצרתי: ¹⁵ וידעתם גם אתם פילפיים כי בראשית הבשרה צאתו ממקדוניא לא התחברה ל' אחת מן הקהילות בעסק משא ומתן כי אם אתם בלבד: ¹⁶ כי גם בחסלאוניKI שלחטם לי את צרכי פעם ושתיים: ¹⁷ לא שאבקש את המתן אך אבקש הפהרי אשר ירבה בחשבונכם: ¹⁸ ואני קיבלתי את

אל-הַקּוֹלֶסִים

1

פָּלוֹס שְׁלֵיחָ יִשְׂעָה מֶשֶׁיחָ בְּרֵצֶן אֱלֹהִים וְתִימּוֹתִוָּס אֲחִינוּ: 2 אל הַקְדִּשִּׁים וְהַאֲחִים הַנְּאַמְנִים בְּמֶשֶׁיחָ אֲשֶׁר הָם בְּקוֹלְשָׁא חָסֵד לְכֶם וְשָׁלוֹם מֵאתָ הַאֱלֹהִים אֲבִינוּ וְאַדְנִינוּ יִשְׂעָה מֶשֶׁיחָ: 3 נָורָה לְאֱלֹהִים אֲבִי אַדְנִינוּ יִשְׂעָה מֶשֶׁיחָ בְּכָל עַת אֲשֶׁר אַנְחָנוּ מַתְפִּלִּים בְּעַדְכֶם: 4 אֲחָרִי אֲשֶׁר שָׁמְעָנוּ אִמּוֹנָתְכֶם בְּמֶשֶׁיחָ יִשְׂעָה וְאַהֲבָתְכֶם אֶל כָּל הַקְדִּשִּׁים: 5 בְּעַבּוֹר הַתְּקוֹהָה הַצְּפֻוֹנָה לְכֶם בְּשָׁמִים וְנוֹדְעָתָם לְכֶם מִקְדָּם בְּדָבָר אִמּוֹת הַבְּשָׂוֶרֶת: 6 אֲשֶׁר בָּאָה אֲלֵיכֶם וְגַם לְכָל הָעוֹלָם וְתִפְרָה וְתִרְבָּה כְּמוֹ נִמְזָמָר בְּתוֹכְכֶם לִמְנַיְּם הַיּוֹם אֲשֶׁר שָׁמְעָתָם וְהַכְּרָתָם בְּאַמְתָּה אֶחָד אֱלֹהִים: 7 כְּאֲשֶׁר לִמְדָתָם מִן אֲפִיפָּרָס חַבְרָנוּ הַחֲכִיב אֲשֶׁר הוּא מִשְׁרָתָ נָמְן בְּעַדְכֶם לְמֶשֶׁיחָ: 8 וּוּהֹו נִמְזָמָר הַוּדִיעָ אַתָּנוּ אֲתָה אַבְתָּכֶם בְּרוֹחָ: 9 בְּעַבּוֹר זָתָ נִמְזָמָר לִמְנַיְּם אֲשֶׁר שָׁמְעָנוּה לְאַחֲלָנוּ לְהַתְפִּלָּל בְּעַדְכֶם וְלִבְקָשׁ שְׁתִמְלָאוּ דַעַת רְצֵן הָאֱלֹהִים בְּכָל חַכְמָה וְתִבְונָה רָוחָנִית: 10 לְהַתְהַלֵּךְ כְּטוּב בְּעֵינֵי הָאָדוֹן וְכָל רְצֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת פָּרִי בְּכָל מְעָשָׁה טוֹב וְלַרְבָּות בְּדָרְתָּא אֱלֹהִים: 11 לְהַתְחֹזֵק בְּכָל כָּחָ כְּנַבּוֹרָת כְּבוֹדוּ לְכָל סְכִלּוֹת וְאַרְךָ רֹוחָ עַם שְׁמָחָה: 12 וּוֹלַתָּת תּוֹדָה לְאַבְינָו הַעֲשָׂה אֲתָנוּ רְאוּיִם לְחַלְקָה נְחַלָּת הַקְדִּשִּׁים בָּאָורֶר: 13 אֲשֶׁר הָוּא חַלְצָנוּ מִמְמָשָׁלַת הַחַשָּׁךְ וְהַעֲבִירָנוּ לְמִלְכָוֹת בַּן אַהֲבָתוּ: 14 אֲשֶׁר יִשְׁלַׁחְ לְנוּ בּוֹ הַפְּדוּיוֹן בְּדָמוֹ סְלִיחָה הַחַטָּאים: 15 וּוּהֹו צָלָם הָאֱלֹהִים הַנּוֹלָם וּבְכּוֹרָ כָּל נְגָרָה וְכָל אֲשֶׁר אַנְנוּ נָרָא הָן כְּסָאות וּמִמְשָׁלוֹת הָן נְבָרָא: 16 כִּי בְּנוֹבָרָא כָּל אֲשֶׁר בְּשָׁמִים וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ כָּל שְׁרוֹרוֹת וּרְשִׁיות הַכָּל נְבָרָא עַל יְדֵי וּלְמַעַנהוּ: 17 וּוּהֹו לְבָנֵי הַכָּל וּהַכָּל קִים בּוֹ: 18 וּוּהֹו רָאשָׁ נָוֶת הַעֲדָה אֲשֶׁר וְאַשְׁמִיחָ בָּרָא תִּאְתִּי אֶת תְּכוֹנַתְכֶם וְאַמְּצִיא אִמּוֹנָתְכֶם בְּמֶשֶׁיחָ: 19 כִּי כָּן הִיא הַרְצָוָן לְשָׁכֵן בּוֹ אֶת כָּל הַמְלָואָן בְּכָל: 20 וְלַדְצָוָתָא לְעַצְמוֹ אֶת הַכָּל עַל יְדֵוּ בְּעַשְׂתוֹ שָׁלוֹם

בְּרוּם צָלָבוּ עַל יְדֵוּ הָן אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הָן אֲשֶׁר בְּשָׁמִים: 21 וְנִמְתָּמָם אֲשֶׁר הִיְתְּמַמָּם מִלְּפָנֵים מוֹדִירִים וְאַבִּים בְּנִתּוֹת לְבָבְכֶם אֲחָרִי הַמְעָשִׂים הַרְעִים: 22 עַתָּה רְצָחָ אַתָּכֶם בְּנוֹף בְּשָׁרוֹ עַל יְדֵי מוֹתוֹ לְהַעֲמִידָכֶם לְפָנֵיכֶם קְדִשִּׁים וּבְלִי מָום וּדְפִי: 23 אֲםַת תְּעִמְדוּ מִיסְדִּים וְנוֹכְנִים בְּאִמּוֹנָה וְלֹא תְזַעְוּ מִתְחַולָּת הַבְּשָׂוֶרֶת אֲשֶׁר שָׁמְעָתָם וְאֲשֶׁר נִשְׁמָעוּ לְכָל הַגְּבָרָא תְּחַת הַשָּׁמִים וְאַנְיִ פָּלוֹס הַיִּתְיִ: 24 עַתָּה הַנְּנוּ שָׁמָחָ בְּעַנוֹּויִ אֲשֶׁר אַנְי סְבָל לְמַעְנָכֶם וְאַמְלָאָ אַת הַחֲסָר בִּיסְרֵי הַמֶּשֶׁיחָ בְּבָשְׁרֵי בְּعַד גּוֹפוֹ הַיָּאָה הַעֲדָה: 25 אֲשֶׁר חִיְּתִי לְהַלְשָׂרָת כְּפִי פְּקָרָת אֲלֹהִים אֲשֶׁר נָתָנָה לִי עַלְיָכֶם לְמִלְאָתָא אֲתָה דְּבָר הָאֱלֹהִים: 26 אֲתָה הַסּוֹד אֲשֶׁר הָיָה נִסְתָּר מַעֲולִים וּמְדוֹרָ וּדְרוֹ וְעַתָּה נְגַלָּה לְקָדוֹשָׁיו: (א'165 g) 27 אֲשֶׁר רְצָחָ הָאֱלֹהִים לְהַדְרִים אֵיזֶה הָוּא עַשְׁר כְּבָוד הַסּוֹד הַחֲדָדָה בְּגָנוֹים וְהָוּא הַמֶּשֶׁיחָ אֲשֶׁר בְּכֶם אֲשֶׁר הוּא תָקוֹת הַכְּבוֹד: 28 וְאַוְתָּה מִשְׁמְיעִים אֲנָחָנוּ בְּחִוְיכָה נְכָל אִישׁ וּבְלִמְדָנוּ כָּל אִישׁ שְׁלָם בְּמֶשֶׁיחָ יִשְׁעָה: 29 וּבְזֹאת אֲךָ אַנְי עַמְלָ וְנַלְחָם כְּפִי פָּעָלָת כָּהוּ הַפְּעָלָ בִּי בְּגָנוֹרָה:

2 **הַנְּנוּ מִדְרִיעָ אַתָּכֶם נְדָל הַקְרָב אֲשֶׁר בְּקָרְבֵּי עַל אֲדֹתְיכֶם וְעַל אֲדֹתְאַנְשֵׁי לְוַדְקֵיא וְעַל כָּל אֲשֶׁר לֹא רָאוּ אֶת פְּנֵי בְּבָשָׂר: 2 לְמַעַן יְנַחֲמוּ לְבָוֹתָם וּנְקַשְׁרוּ יְחִידָה בְּאֶהָבָה וּלְכָל עַשְׁר דַעַת נְכוֹנָה לְהַשְׁכִּיל סָוד הָאֱלֹהִים אֲבִינוּ וְסָוד הַמֶּשֶׁיחָ: 3 אֲשֶׁר צְפָנוּם בְּכָל אֲצְרוֹת הַחַכְמָה וְהַדָּעָת: 4 וּזְאת אָמַר אַנְי לְכֶם לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא יְתַעַּה אַתָּכֶם אִישׁ בְּשְׁפָטֵי חֲלֹקָות: 5 כִּי גַם אֲםַם בְּכָשְׁרֵי אַנְי אַנְי רְחֹק מִכֶּם הַנְּהָה בְּרוֹחוֹ אַנְי אַצְלָכֶם וְאַשְׁמִיחָ בָּרָא תִּאְתִּי אֶת תְּכוֹנַתְכֶם וְאַמְּצִיא אִמּוֹנָתְכֶם בְּמֶשֶׁיחָ: 6 וְאַשְׁמִיחָ בָּרָא תִּאְתִּי אֶת תְּכוֹנַתְכֶם וְאַמְּצִיא אִמּוֹנָתְכֶם בְּמֶשֶׁיחָ: 7 מִשְׁרָשִׁים וּנוֹכְנִים בְּוּ וּקְיָמִים בְּאִמּוֹנָה כְּמַתְהָלָכוּ בָוּ: 8 הַוְהָרוּ פָנָ בְּכָל: 9 כִּי כָן הִיא הַרְצָוָן לְשָׁכֵן בּוֹ אֶת כָּל הַמְלָואָן: 10 וְלַדְצָוָתָא לְעַצְמוֹ אֶת הַכָּל עַל יְדֵוּ בְּפִילּוֹסְפִּיהִ וּבְמִדּוֹתָיו שָׁוָא**

לפי קבלת בני האדם ויסודות העולם ולא על פי המשיח: ⁹ כי בו בוגרו שכן כל מלא האלהות וכו' על בני חמי: ⁷ אשר נם את הלקוח בהם מפנים בחיותכם בתוכם: ⁸ אך עתה הסירו מכם כל אלה את הרנו את הкус את הרשע את הנדוף ואת דברי נבלה מפיכם: ⁹ ואל תשקרו איש בעמיהו כי פשטתם את האדם הדישן עם פועלותיו: ¹⁰ ולבשתם את האדם החדש המתחדש ברעטה צלם בראו: ¹¹ אשר אין שם יווני יהודאי אין מילה וערלה אין לעו וסקותי אין עבר ובן חורין כי המשיח הוא הכל ובכל: ¹² לכן אתם כבחרוי האלים הקדשים והחביבים לבשו המונ רחמים ונדיות ונימיות רוח ועינה וארך אפים: ¹³ ותשאו איש את רעהו ותסלו ביהו לכם ריב איש עם אליו כאשר המשיח שלוח לכם כן תשלחו נם אתם: ¹⁴ ועל כל אלה לבשו אהבה היא אנדרת השלמות: ¹⁵ ויישלט בכליכם שלום האלים אשר נקראתם לו בגין אחד ווחחו תורה: ¹⁶ דבר האדון ישכן בקריכם בשפע רב בכל חכמה ותלמודו ותוערכו את נפשכם רוח נאה על לא דבר נשכל בשדו: ¹⁷ ואינו אדו בראש אשר מחבר ממוני כל הנוף ומאהו בצריו מלאים המהlek בדברים אשר לא ראו עינוי ומלא ליסודה העולם למה תשתעבו לחקים כאלו עדכם חיים בעולם: ²¹ אל תהזו אל טעם אל תנע: ²² והם כלם לכליןו בתשימים לפי מצוות אנשים ולמורים: ²³ הנראים כעין חכמה בעובדיה מלב ובשלות רוח ובעינוי הנוף שלא כהן רק להשביע הבשר:

3 ¹ לכן אם קמתם עם המשיח בקשו את אשר למעלה אשר המשיח ישב שם לימיון האלים: ² את אשר למעלה יהנה לבכム לא את אשר בארץ: ³ כי מתם וחיכם צפויים עם המשיח באלים: ⁴ בעת הנלות המשיח אשר הוא חייכם גם אתם תנלו עמו בכבוד: ⁵ על כן תמותתו את אבריכם בארץ את הזנות והטמאה והזומה והתאות הרעות וננות אחריו הצע אשר היא ישא העול אשר עשה ואין שם משא פנים:

אתם האדנים הגו לעבריכם היישר והשוה וודיעו כי גם אתם יש לכם אדרון בשמיים:² התחמירו בתפלה ושקרו בה בתורה:³ והחפלו גם בעדנו למען יפתח לנו האלים את שער הדברו לחות את סוד המשיח אשר בעברינו אסור א נ כי:⁴ למען אשר אנלה אותו כמשפט עלי לחות:⁵ התהלו בחכמה עם אשר בחוץ והקירו את העת:⁶ דבריכם יהיו נעימים בכל עת וממלחים במלח למען תדרשו להшиб דבר לכל אדם:⁷ את כל הקורתו אוטי וידיעכם טוכיקום האח החביב והמשרת הנאמן ועבד עמיתי באדרון:⁸ אשר ליאת שלחתיו אליכם למען יידע את דבריכם ונחם את לבבכם:⁹ עם אוניסים דאה הנאמן והחביב אשר הוא מכם מהה יודיעו אתכם את כל דברינו פה:¹⁰ ארסטרכו השבוי עמי יחד שאל לשולםכם ומרקוס בן אחות בר נבא אשר צויתם עליו אום יבוآلיכם תקבלו:¹¹ ווישוע הנקריא יוסטוס אשר הם מן המולמים אלה לבדם מן העוזרים למלכות האלים היו לי לנחמה:¹² אפפרס אשר הוא מכם שאל לשולםכם משרת המשיח הנאבק בעדכם בתפלתו בכל עת למען תעמדו שלמים ומלאים דעת בכל רצון אליהם:¹³ כי מעיד אני עליו כי קנאה נדולה הוא מקנא לכם ולאנשי לדקיא ולאנשי הירפוליים:¹⁴ לוקס הרופא החביב ודרים שאלים לשולםכם:¹⁵ שאלו לשולם האחים אשר בלודקיא ולשלום נומפס והקהלת אשר בביתך:¹⁶ ואחרי קראם את האגרת הזאת לפניכם עשו שתקרו נם בקהל לודקים ואת אשר ללודקיא תקרו נם אתם:¹⁷ ואמרו אל ארכפו שית לבך לעובודה אשר קבלתה באדרון למען תמלאה:¹⁸ שאלת השלום מידי אני פולס זכרו את מוסרי החסד עמכם Amen:

1 סלוניים

לא למן בצע הצע האלים עד : 6 גם לא בקשו
מן האדם כבוד לא מכם ולא מאחרים אף כי היה
לנו מקום להחכבר כשליחי המשיח : 7 אבל הלאנו
לאט בחוכם באמנת מפנקת את בניה : 8 ובכחבנו
כך אתכם חפצנו להתקת לכם לא בלבד את בשורת
האלים כי גם את נפשתינו יعن כי היוותם חביבים
עלינו : 9 הלא תוכרו אхи את גניעתנו ואת תלאותנו אשר
היינו عملים לילה ויום לבaltı היה למשא לאיש
בברנו בקרבתם את בשורת האלים : 10 עדים אתם
ועד האלים כי בקדש ובצדקה ובתמים היינו עמכם
המאmins : 11 ואתם ידעתם כי CAB את בניו הזהרנו
את כל אחד מכם ודברנו על לבו : 12 ונעד לכם
ללכת כראוי לפני האלים הקורא אתכם למילכותו
ולכבודו : 13 בעבר זאת גם נודה תמיד לאלהים
כי אתם בקבלכם מתנו דבר שמוות האלים לא
קיבתם אותו כדבר בני אדם כי אם כמו שהוא באמות
בדבר האלים אשר הוא גם פועל בכם המאmins :
14 כי אתם אחים הלבתם בעקביו קהילות האלים אשר
באין יהודה במשיח ישוע כי סבלתם גם אתם כאלה
על ידי בני שבתכם כאשר סבלי נם המה על ידי
היהודים : 15 אשר אף המיתו את האדון ישוע ואת
נכאייהם ואותנו רדפו ואינם טובים בעיני האלים
ויאיבם לכל אדם : 16 המנעים אנחנו מרבר אל הגוים
כי יושעו למן אשר ימלאו את חטאיהם בכל עת
וישים החירות עד לכליה : 17 ואנחנו אחים אחרים אשר
שכלנו אתכם לזמן מעט בפנים ולא בלב השתרדענו
bijouter לראות פניכם בתשוקה רבה : 18 ועל כן חפצנו
לבוא אליכם אני פולוס פעם ושתיים והשtan עצרנו :
19 כי מי תקוננוומי שמחתנו ועטרת תפארתנו הלא נם
אתם לפניו אדניינו ישוע המשיח בבאו : 20 אמנים אתם
ובודנו ושמחתנו :

1 פולוס וסלוניוס וטימוטוס אל קהילת התסלאנים
באלים האב ובאדון ישוע המשיח חסיד לכם
ושלם מאת אלים אבינו ואדניינו ישוע המשיח :
2 נודה לאלים על כלם בכלל עת בהזוכר אתכם
בחפלותינו : 3 בזכרנו תמיד לפניו האלים אבינו את
פע אלמנתכם ווניעת אהבתכם וסבלנות תקותכם
לאדניינו ישוע המשיח : 4 כי ידענו אחים חביבי האלים
את אשר נבחרתם : 5 באשר בשורתנו לא הייתה לכם
בדבורה בלבד כי גם בגבורה וברוח הקדש ובבדעת
נאינה מוד כאשר ידעתם גם אתם את אשר היינו
בתוכם לمعنى : 6 ואתם היותם הלכים בעקבותינו
ובעקבות אדניינו בקבלכם את הדבר בתקע עני רב
עם חרדות רוח הקדש : 7 עד היותם מופת לכל
המאmins אשר במקדונית ובאכיה : 8 כי מאתכם
נשמע קול דבר יהוה לא בלבד במקדונית ואכיה כי
אם בכל מקום יצא אמוןכם באלים עד שאין
לו צורך לדבר דבר : 9 כי פיהם המספר מה היה
מבואנו אליוים ואיך פניהם מעבודת אלילים ושבתם
לאלים לעבר את אל Dio ואמתי : 10 וללחכות לבנו
מן השמים אשר העידו מן המתים לישוע מצילנו מן
החרון הבא :

2 כי אתם אחים הנכם ידעתם את מבואנו אליוים כי
לא היה ליריק : 2 אך אחרי אשר ענוו ולהרפות היינו
בפילפי כאשר ידעתם התחזקו באלהינו להניד גם
לכם את הבשורה בנטולים רבים : 3 כי תוחכחו
איןנה מותוק טעות ונם לא מותוק טמא ולא ברמיה :
4 כי אם כאשר נחשבנו נאמנים לאלים להפקיד
בידינו את הבשורה כן נדבר ולא כחפצים להיות
רצויים לבני אדם כי אם לאלים הבחן לבוחנו : 5 כי
מעולם לא דברנו בשפט חקלות כאשר ידעתם וגם

3 ועל כן לא יכולנו עוד להתaffleק ונוצע להו^תר לבדנו באתינס: 2 ונשלח את טימוחיות אחינו ומשרת האללים ועזרנו בبشرות המשיח לחזק ולהזהיר כי אם לקדשה: 3 על כן הבוזה זאת לא אנשים הוא אחכם על דבר אמוןתכם: 4 שלא ימוט איש במצוקות אלה כי יידעתם אף אתם כי לאות יעדנו: 4 הלא כבר אמרנו אליכם בהיותנו אצלכם כי עתידים אנחנו אלה להלץ כאשר גם היה ואתם יידעתם: 5 ובעבור כן לא יכולתי עוד להתaffleק ואשלח לדעת אמוןתכם כי אמרתי פנסה אתכם המנסה והיתה לריק יניעתנו: 6 ועתה כשוב אלינו טימוחיות מאתכם ויבשר לנו את בעמל ידיכם כאשר צוינו לכם: 12 למען תנהנו מה שורה אמוןתכם ואהבתכם ואת אשר אתם זכרים ארגנו לטו^בהה בכל עת ונכספים לראות אותנו כאשר נאנו נכספים לכם: 7 אז נחמנו עליכם א希י בכל צורתנו ולחצנו על ידי אמוןתכם: 8 כי עתה נהיה אם תעמדו אתם באדניינו: 9 כי מה נשיב לאלהים להודות לנו בעבורכם על כל השמחה אשר שמחנו עליהם לפני אלינו: 10 לילדה ויום מפליים אנחנו תחנתנו לראות את פניכם ולהשלים את מהסרי אמוןתכם: 11 והוא האללים אבינו ואדניינו ישוע המשיח ישר את דרכנו אליכם: 12 ואתכם ירבה וויתיר האדון לאהבה איש את רעהו ולאהבה כל אדם כאשר גם אנחנו אהבים אתכם: 13 ויכונן את לבבכם להיות תמים בקדשה לפניא אלינו אבינו בבואה ישוע המשיח אדניינו עם כל קדרשו:

5 ועל דבר העתים והזמנים אין צורך לכתוב אליכם א希י: 2 הלא אף אתם יידעתם היטב כי يوم יהוה כנגב בלילה כן בוא יבו: 3 כי בעת אמרם שלום ושלום יבא עליהם השבר פרהאט כחbillim על ההרחה ולא יוכל להמלט: 4 אבל אתם א希י איינכם בחשך שניין אתם היום כנגב: 5 אתם כלכם בני האור ובני היום לא בנו הלילה אנחנו ולא בנו החשך: 6 ולכן לנו רצון האללים היא קדשתכם אשר תתרחקו מן הנזונות: 4 וידע כל איש מכם לשמור את כליו בקדשה יקר: 5 ולא בתאות זמה כדרך הגוים אשר אינם ידעים האללים: 6 ולא יפרץ איש יוונה את א希י 8 ואנחנו בני היום ננזרה נא ונלבש את שרינו האמונה

והאהבה וככובע את תקות היישועה : 9 ייען אשר לא
יעדרנו האלהים לחרון כי אם לנחל את היישועה על
ידי אדנינו ישוע המשיח : 10 אשר מות בעידנו למען
אם נשקר ואם נישן היה נחיה עמו יהוד : 11 על כן
נחנו זהה את זה ובנו איש את אחיו כאשר גם עשיתם :
12 והנהנו מבקשים מכם אחוי להכיר את העמלים בכם
ואשר הם נצבים עלייכם באדון ומוכיחים אתכם :
13 אשר תנহנו בם כבוד עד למעלה באהבה למען
פעלתם וויהי שלום בינויכם : 14 והנהנו מזוהירים אתכם
אחוי הוכיחו את הסורדים אמצו את רבי הלבב תמכו
את החלשים והאריכו רוח אל כל אדם : 15 ווראו פן
ישלם איש לאיש רעה תחת רעה כי אם רדף בכל
עת את הטוב הן לאיש מכם הן לכל אדם : 16 היו
שמעחים בכל עת : 17 התמידו בתפלה : 18 הודו על
הכל כי זה רצון האלים אליכם במשיח ישוע : 19 את
הרוח לא תכבו : 20 את הנבואות לא תמאסו : 21 בחרנו
כל דבר ובطוב אחוזו : 22 התרחקו מכל הדומה לדע :
23 והוא אלהי השלום יקדש אתכם קדשה שלמה וכל
روحכם ונפשכם וגופכם ישמר תמיד בבוא אדנינו
ישוע המשיח : 24 נאמן הקורא אתכם אשר גם יעשה :
25 אחוי התפללו בעידנו : 26 שallow לשalom כל האחים
בನשיקה הקדשה : 27 הנסי משביעכם באדון שתקרה
האנרגת הזאת באוני כל האחים הקדשים : 28 חסד
ישוע המשיח אדנינו עמכם אמן :

2 סלוניים

ומראה את עצמו כי אלהים הוא: 5 הלא תזכיר כי בעוד היותי אתכם דברתי אלה אליכם: 6 ועתה ידעתם מה שימנעחו מלהגנותם בעתו: 7 כי סוד הרשע כבר החל לפעול רק שיוור מתוך המגע עד כה: 8 ואו יגלה הרשע אשר ימיתנו האדון ברוח שפתינו יושבთנו בחופעת ביאתו: 9 את אשר יבוא כחזקת השטן ברב כח ובאותות ובמופתיו שקר: 10 ובכל מרמת און באבדים תחת אשר לא קבלו את אהבת האמת להושע: 11 ובעבור זאת ישלח להם האלים מרווח שוא להאמין בשקר: 12 למען ידרונו כל אשר לא האמין באמת כי אם צו בעוליה: 13 אבל אנחנו חיבים להודות לאלים בכל עת בעורכם אהי חביבי האדון אשר האלים בחר בכם מראות לישועה בקדוש הרוח ובאמונת האמת: 14 לייאת קרא אתכם בברורתנו לנחלת כבוד אדניינו ישוע המשיח: 15 לכן אני עמדך והחזיקו בקבולות אשר למדתם אם בדברנו אם באגרתנו: 16 והוא אדניינו ¹⁶⁶ ישוע המשיח ואלהינו אבינו אשר אהב אותנו ויתן לנו בחסדו נחמת עולם ותקוה טובה: (^{gaiōnios}) 17 והוא ינחים את לבכם ויכונן אתכם בכל דבר ומעשה טוב:

3 עוד אחיך החפלו בעדנו אשר ירוץ לדבר יהוה ויכבד כמו גם בקרבכם: 2 ואשר ננצל מן האנשים התיעים והרעעים כי לא לכל אדם האמונה: 3 אבל נאמן הוא האדון אשר יחזק אתכם וישמרכם מן הרע: 4 ואנחנו בטוחים עליהם באגרתנו כי תשוענו גם תחסיפו לעשות את אשר נצווה: 5 וזה אדון הוואייר את לבכם לאحبת האלים ולסבלנות המשיח: 6 והננו מצוים אתכם בשם אדניינו ישוע המשיח אשר תברלו מכל Ach מעקש דרכיו ואננו מתחלק על פיו הקבלה אשר קיבל מأتנו: 7 הלא ידעתם אף אתם איך עליהם להתחלק כמו כי לא נהנו דרך מעות בתוככם: 8 נם

1 פולוס וסלוניוס וטימוטווס אל קהילת הৎסלאנוקים באלים אבינו ובאדניינו ישוע המשיח: 2 חסד לכם ושלום מאת אלהים אבינו ואדניינו ישוע המשיח: 3 חיכים אנחנו להודת בכל עת לאלים עלייכם אהי קראי כי אמוןתכם נדלה מאד ורבה אהבתם כלכם איש לרעהו: 4 עד כי נתהלך בהם אף אנחנו בקהלות אלהים על סבלנותם ועל אמוןתכם בכל הרידות ובכל הלוחץ אשר סבלתם: 5 לאות צדקת משפט אלהים למען חמצאו ראים למלכות האלים אשר בעוריה גם תענו: 6 באשר צדיק האלים לנמל להז ללחיצים: 7 ולכם הנלחיצים רוחה אנתנו יחד בהנלה האדון ישוע מן השמיים עם מלאכי עוז: 8 באש להבה להшиб נקם לאשר לא ידעו את האלים ולא שמעו לבשות אדניינו ישוע המשיח: 9 אשר ישאו משפט אבדן עולם מאת פנו האדון ומהדר נאנו: (^{aiaōnios}) ¹⁶⁶ 10 בבאו ביום ההוא להכבד בקדשו ולהתפלא בכל המאמינים כי האמנתם לעודתנו אליכם: 11 לכן גם נתפלל בעדכם בכל עת אשר יtan אתכם אלהינו בטוב וכל מעשה אמוןתכם: 12 למען יכבד בכם שם ישוע אדניינו ואתם תכבדו בו על פי חסד אלהינו ואדניינו ישוע המשיח:

2 והננו מבקשים מכם אהי על אדרות בית אדניינו ישוע המשיח ואסיפתנו אליו: 2 אשר לא תטרף דעתכם בהתאם ואשר לא תבהלו לא ברוח ולא בדיבור ולא באגרת כמו שלוחה מأتנו כאלו הנייע יום המשיח: 3 אל יתרה אתכם איש בשום אופן כי לא יבא בטרם יהיה בראשונה המרד ונגלה איש החטאה בן האבדון: 4 המתוקם והמתורם על כל הנקרא אל או עבודה עד כי נם ישב בחיל האלים כאלים

לא אכלנו لكم ללחם איש חنم כי בינוועה ותלאה ליליה
ויוםם היינו עמלים לבלתוי היהת לאיש מכם למשא:
ולא בעבור שאין לנו הרשות לזויא כי אם לחתת אתנו
לכם למופת ללכת בעקבותינו : 10 כי גם בהיותנו
אצלכם צוינו אתכם לאמור מי שלא ירצה לעבד
נنم אcolon לא יאכל : 11 כי שמענו שיש בכם אנשים
הנעיקשים את דרכיהם ואינם עבדים מאומה ומבליטם
ימיהם בהבליטם : 12 ואנשים כאלה נצווה אותם ונבקש
מהם באדרניינו ישוע המשיח לעבד בנחת למען יאכלו
את לחםם : 13 ואתם אחיך אל תלאו בעשות הטוב:
14 ואם לא ישמע איש אל דברנו באגרת הזאת אותו
תרשמו לכם ועל התערבו עמו למען יבוש : 15 אך לא
כאייב תהשיבו כי אם תוכיחתו כאח : 16 וזהו אדון
השלום הוא יתן לכם את השלום תמיד ובכל פנים:
17 יהי האדון עם כלכם : 18 שאלת השלום מידי אני
פולוס והיא האות בכל האגרות כן אני כהה :] (II
חסד ישוע המשיח אדרניינו עם
כלכם אמן :]

זו היא אני מצוק בני טימותeos כמי הנבאות הקדומות עליך שתלחם לפיהן המלחמה הטובה: ¹⁹ לאח�� באמונה וברוח הטובה אשר יש מאסים בה ותשבר אנית אמונהם: ²⁰ ומהם הומנויס ואלכסנדר אשר מסרתיהם לשטן למען יוסרו לבתני נרכ' עד:

2 עתה קرم כל דבר אבקשה מכמ' לשאת תפלות ותהנוגים ובקשות ותודות بعد כל בני אדם: ² بعد המלכים וכל השליטים למען נחיה חי השקט ובטה בכל חסידות וישראל: ³ כי כן טוב ורצוי בעיני אליהם מושיענו: ⁴ אשר חפצו שiouשו כל בני האדם וינוינו להכרת האמת: ⁵ כי אחד הוא האלים ואחד הוא העמד בין אללים ובין בני אדם הוא בן אדם המשיח ישוע: ⁶ אשר נתן את נפשו כפר بعد כל וואת העדות הבאה בעתה: ⁷ אשר אני הפקרתי לה לכרכו ולשליח אמת אני אמר במשיח ולא אשקר מורה הגנים באמונה ובאמת: ⁸ لكن רצוני שיתפללו האנשים בכל מקום וישאו ידיהם קדרש בלי כעס ומודון: ⁹ וכן נם הנשים תהיינה בתלבשת נאה עם בשת פנים וצניעות לא במחלפות הראש לא בזחב לא בפניינים ולא במלבושים יקרים: ¹⁰ אלא כמו שהוא הנון לנשים אשר בחורו להן יראת אללים במעשים טובים: ¹¹ האשה תלמד דום בכל הכנעה: ¹² ואני נתן רשות לאשה ללמד אף לא להחגשא על האיש אלא תרdom: ¹³ כי אדם נוצר בראשונה ואחריו חווה: ¹⁴ ואדם לא נפתח כי האשה שמעה לקול המשיא ותבא לידי עברה: ¹⁵ אבל תושע בילדתנה בנים אם תעמדנה באמונה ובאהבה ובקדשה עם הצניעות:

3 אמת הדבר איש כי יבקש לו פקירות הוא מתואה מעשה טוב: ² ופקיד העדה צריך להיות איש אשר אין בו דפי בעל אשה אחת משל ברוחו צנווע ונחמד לבירות מוכניס ארחים ומבחן למד ולא אהב יין ולא נוח להכחות ולא בצע רע: ³ כי אם דן לclf' זכות

1 פולוס שליח ישוע המשיח מצות האליםמושיענו והאדון ישוע המשיח תקוננו: ² אל טימותeos בנו האמתי באמונה חסד ורחמים ושלום מאת אליהם אבינו והמשיח ישוע אדניינו: ³ הנה בלבתי למקודנייא בקשתי מוך לשבת באפסוס למען זההיד מקצת אנשים שלאי ירו תורה זהה: ⁴ ולא ישמו לבם להנדות וללמודרי תולדות איזן קץ המבאים יותר לשאלות מלבדנות בית אללים באמונה: ⁵ כי תכלית המצוה היא האהבה בלב טהור וברוח טובה ובאמונה לא צבואה: ⁶ יש אשר תען ממנה ויפנו אחריו למודי תהו: ⁷ בחשכם להיות מודרי תורה ואינם מבינים מה הם אמרים ומה הם מחייבים: ⁸ אבל ידענו כי התורה טובה היא אם יתנהגה בה האדם כתורה: ⁹ בדרעתו ואת כיחק לא הושם בעבר הצדיק אלא בעבר הסורדים והמרדיים הרשעים והחטאיהם עשי' ומה ונבלת מכוי אב ומכי אם ומרצחים: ¹⁰ זונים ושכבים את זכר ונבני נש וזכרים ונשבעים לשקר וכל מעשה הפק מן הלך הברייא: ¹¹ כפי בשורת כבוד האל המברך אשר פרקה עלי: ¹² והנני מודה לישוע המשיח אדניינו המזרני חיל כי חשבני נאמן וישמני למשרת לו: ¹³athy אשר מלפניהם היהתי מונך ומרדף ומחרף אבל רחמתי כי עשיתני מבלי דעת באין אמונה: ¹⁴ ויינדל עלי במאד מאר חסד אדניינו עם האמונה והאהבה במשיח ישוע: ¹⁵ נאמן הדבר וראוי להתקבל על כל כי המשיח ישוע בא לעולם להושיע את החטאיהם אשר אני הנדול בהם: ¹⁶ ובעברו זאת רחמתי למען רוחו להיוות למופת לכל אשר יבוא להאמין בו לחמי עולם: ¹⁷ g1665 (איאסיאnos) ולמלך עולם מאללים הקים לעדר והנעלם מעין והחכם לבדו לו הכבוד וההדר לעולמי עולמיים אמן: ¹⁸ את המצוה

ולא בעל קטטה ולא אהב כסף : 4 ויהי מנהיג את ביחסותיו ומדרכך אח בניו למשמעותו בכל הירושה :
 חועל לכל דבר ויש לה הבטחת חי העולם הזה והעולם הבא : 5 נאמן הדבר הזה וראי על כל מהתקבל : 6 כי זואת אנחנו גם גאים גם נעלבים על אשר הוחלנו לאלהים חיים שהוא המושיע לכל האדם וביוורך למאניים : 7 את זאת תצוה ותלמוד :
 אל יבו איש את בחורוותיך אך היה מופת למאניים בדברם במעשה באחבה ברוח באמונה ובתורה :
 וזה שקדם לקרות ולהוכחה ולהורות עד כי אבא :
 ואל תקל בעיניך מוגנת החסר אשר בר' הנזינה לך בנוואה עם סמיכת ידי הוקנים : 15 לאלה השית לך וביהם היה למען תראה הצלחתך לכל : 16 שית לך לנפשך ולהוראה והחזק בזה כי בעשותך כן תושיע את נפשך ואת נפש השמעיים אליך :

5 אל תגער בזקן כי אם תזהרנו כאב לך ואת הצעריהם כאחים : 2 את הוקנות כאמות ואת הצערות כאחות ובכל טהרה : 3 כבד את האלמנות אשר באמות אלמנות הנה : 4 וכי היו לאלמנה בניים או בני בנים הם ולמדו לראשונה לעשות חסד עם ביתם ולשלם גמול לאבותם כי זה הוא טוב ורצוי לפני האלים : 5 אבל האלמנה באמות אשר נשארה יחידה שמה אלהים מבטהה ומתרדמת בתפלות וบทהנות לילה ויום :

6 אך המונגה מטה היא בחיה : 7 זו זאת תצוה למען תהיינה בלא דפי : 8 אבל מי שלא יפרנס את קרוביו וביותר את בני ביתו כפר באמונה והוא גרווע מאשר איןנו מאמיין : 9 אלמנה אל תבחן זולתי בת שם מניינן מאכל אשר ברם האלים שיأكلות בתודה המאמינים יודיע האמת : 10 כי כל בריאות האלים טובה היא ואין דבר משקץ אם יאכל בתודה : 5 כי יקדש בדבר אליהם ובכפלה : 6 אם תשים כזאת לפני אחיך משרות טוב תהיה לשישע המשיח מגדל בראבי האמונה ובליך הטוב אשר דבקת אחריו :
 איש : 11 ודין עליהן כי בגין האמונה הראשונה :
 אך התפרק מהגדות פסולות ובלות והרגל עצמן

ולא בעל קטטה ולא אהב כסף : 4 ויהי מנהיג את ביחסותיו ומדרכך אח בניו למשמעותו בכל הירושה :
 כי אם לא ידע איש להנaging את ביתו איך יוכל לדאג לעת אליהם : 6 ואל יהיו תלמיד הרש מען לא ירחב לבו ויפל בדין המשטין : 7 והוא גם צרייך לשם טוב בפי אלה אשר בחוץ פן יפל בחרפה ובמווקש המשטין : 8 וכן גם השימוש יהו ישרים ולא מחליקי לשון ולא אהבים סבא יין ולא נטמים אחריו בצע רע :
 כי אם ישמרו את סוד האמונה ברוח תורה : 10 וכן אלה יבחנו בראשונה ואחר כן ישמשו אם אין בהם דפי : 11 וככה הנשים מהיינה ישרות ולא מלשינות שלות ברוחן ונאמנות בכל : 12 השימוש יהו כל אחד בעל אשה אחת ומנהלים בטוב את בניהם ואת בתיהם : 13 כי השימוש היטיב יקנו לעצם מעלה טובה ובצחון רב באמונה המשיח ישוע : 14 זאת אני כתוב ואקווה לבא אליך במחרה : 15 וגם אחר הנגה תדע איך להנתנו בבית האלים שהוא עדת האלים חיים עמוד האמת ומכוונה : 16 ובודי גדול סוד החסידות אלהים נלה בבשר נזרק ברוח נראת למלאכים הגד בנויים נתקבל באמונה בעולם מעלה בכבוד :

4 אבל הרוח אמר בפרש כי באחרית הימים יהו אנשים אשר יסورو מן האמונה בפנותם אל הרוחות המטעות ואל תורה השדים : 2 דברי שקרים בחנפה ונכויים הם במידעת : 3 אסרים לקחת אשה ומנעים מנייני מאכל אשר ברם האלים שיأكلות בתודה המאמינים יודיע האמת : 4 כי כל בריאות האלים טובה היא ואין דבר משקץ אם יאכל בתודה : 5 כי יקדש בדבר אליהם ובכפלה : 6 אם תשים כזאת לפני אחיך משרות טוב תהיה לשישע המשיח מגדל בראבי האמונה ובליך הטוב אשר דבקת אחריו :
 אך התפרק מהגדות פסולות ובלות והרגל עצמן

¹³ ועוד בהיותן עצילות למדרו לשוטט מבית לבית מאומה כי אם חלה הוא בשאלות ומחלות מלים המבאים לידי קנאה ו מריבה ונורפים וחדר רע: ¹⁴ ו כוחו הבלתי של אנשים נשחתי דעת ומחרסרי אמת חדשות ומדברות את אשר לא יתכן: כי העזרות תהינה לאיש להלה בנים ולהנгин את בתיהן ולא תחת לאיבת תהנה להרף: כי יש מהן אשר כבר סרו אחריו השטן: בין אמונה או בת אמונה שיש להם אלמנות יעוזו אתן ולא תהינה למשא על הקהיל כדי שיוכל להספיק לאלה אשר הנה אלמנות באמות: הוקנים המיטיבים להקל ראים הם למשנה כבוד ובכבוד העמלים בדבר ובכבודה: כי הכתוב אמר לא תהנס שור בדרכו ועוד נאמר הפעל שהוא אמר לא תהנס שור בדרכו טנה על הוקן בליך אם על פי שכרכו: אל תקבל טנה על הוקן בליך אם על פי שנים או שלשה עדדים: את החטאים תוכיח בפני כל למען ייראו גם الآחרים: הנני מעיד לך ננד האלים ואדניינו ישוע המשיח וננד בחירות המלאכים אשר שמור תשריר את זאת בליך משפט נמהר ולא תעשה דבר במשא פנים: אל תהנו מהר בסמיכתך על אדם ולא תשתחף לחטאיהם אחרים שמור את זיך עליון בעבור בטנק ואשר פעמים רבות נפשך בטהרה: אל תרבה לשחות עוד מים כי אם קח מעט יין בעבור בטנק ואשר חטאיהם גלוות חלה אתה: יש בני אדם אשר חטאיהם גלוות ומקידימות לדין ויש מהם אשר הנה הלוות אחרים: וככה נם המעשים הטובים נלויים מהם ואשר אינם כן לא יוכל להסתדר:

6 כל אשר הם תחת על העבדות יחשבו את אדנייהם ראויים לכל כבוד למען לא יהלל שם האלים והלקת: וזה אשר אדנייהם בני אמונה אל יקהל אתם על היוטם אחיהם כי אם יעבדום ביותר בעבור כי מאמין ואהובם הם המשתדרלים לנמל הסדר את זאת תלמוד ותזכזה: 3 האיש אשר יורה תורה אחרת ולא יעדם בדברים הבריאים של אדניינו ישוע המשיח ובבלק החסידות: 4 נפשו עפלה ולא ידע

21 אשר יש מתרפאים בו ויהיו מן האמונה:] (1)
[החסד עמך אמן: (Timothy 6:22

רחמים מלפני יהוה ביום ההוא ורב שרותו אשר שרת

באפסוס אתה ידעת היטוב:

2 **לכן** בני התקוק בחסד אשר במשיח ישוע: 2 ואת אשר שמעת מمنוי בפני עדים רבים תפיקדנו בידי אנשים נאמנים אשר הם כשרים ללמד גם את الآחרים: 3 וסבל הרעות כאיש חיל בצבא מלחתה ישוע המשיח: 4 איש יצא לצבא לא יתעורר בעסקי החיים למען יהיה רצוי לשר הצבא: 5 וגם אם נאבק איש לא יכתר אם לא יאבק כמשפט: 6 האcer העבר הוא יاقل ראשונה מפרי האדמה: 7 בין באשר אני אמר כי האדון יתן לך חכמה בכל דבר: 8 זכור תזכור את ישוע המשיח הנundo מן המותם אשר הוא מזורע דוד כפי בשורתו: 9 אשר בעבורה אני נשא רעהות עד למוסרות כעשה על אבל דבר האלהים איננו נאסר: 10 ועל כן אסביר את כל למען הבחירה למען ישינו נם הנה את התשועה במשיח ישוע עם כבוד עולמיים: 11 *(αιῶνιος g166)* נאמין הדבר זה כי אם מתנו אותו נם והוא נחיה: 12 אם נסכל גם נמלך אותו ואם ננכר גם הוא ייכר אגנו: 13 אם לא נאמין הנה הוא קים באמונתו כי לכהש בעצמו לא יוכל. 14 זאת הזוכר להם והעד לפני האדון שלא לעשך בחלוקת מלאים אשר לא להועיל רק לעות דעת השמעים: 15 היה שקוד להחיזב נאמן לפני אליהם וכפעל אשר לא יבוש המחלוקת על נכון דבר האמת: 16 אבל תרחק מדברי הבל הפסולים כי יוסיפו הרבות רשות: 17 ושיחתם כרכב תאכל סביב אשר מהם הומנויס ופלייטוס: 18 אשר תעוז מן האמת אמרם כי תחיה המתים כבר יהודה ויבלבלו אמונה קצת אנשים: 19 אך איתן הוא יסוד האלהים וזה חותמו ירע יהוה את אשר לו ועוד יסור מעול כל הקורא את שם המשיח: 20 כי בית גדור לא כליז ובוכסף בלבד אלא גם של עז ושל חרש ומהם לכבוד ומהם לבזoon: 21 והנה אם טהר איש את נפשו מלאה יהוה

1 פולוס שליח ישוע המשיח ברצון האלים לפי הבטחת החיים אשר בישוע המשיח: 2 אל טימוטיאו בנו החביב חסר ורחמים ושלום מאת אלהים אבינו ומאת המשיח ישוע אדניינו: 3 מודה אני לאלהים אשר אני עבר אותו מימי אבותי ברוח תורה כי תמיד אזכיר בתפלותי לילה ווומם: 4 ונכספה לראותך בזכרית את רמעותיך למען אמלא שמה: 5 כי באתי לזכור את אמונהך בלחיו צבואה שכנה כבר בלואיס זקנתך ובאניקה אמך ומבטה אני כי תשכנ נם כך: 6 על כן אזכיר שתעורר את מנת האלים הנתונה לך בסミニת ידי: 7 כי האלים לא נתן לנו רוח אימה כי אם רוח נבורה אהבה ומוסר: 8 *(לכן אל חבוש לא מדות אדניינו ולא ממני איסירו כי אם תסכל הרעות נם אתה כמווני על הבשורה כפי זה האלים:* 9 אשר הוא הושעינו וקרנו בקריאת קדושה לא לפני מעשינו כי אם *לפי עצתו וחסדו* הנתן לנו במשיח ישוע לפני ימות עולם: 10 *(αιῶνιος g166)* ועתה נגלה בהראות מושיעינו ישוע המשיח אשר בטל את המות ויוציא לאור על ידי הבשורה את החיים ואת אשר איןנו עובר: 11 אשר הפקדתי להיות לה כרזות ושליח ומורה הגויים: 12 ובעבר זה אסביר כאלה ולא אבוש כי יודע אוכי במני האמנתי ומבטה אני כי היכלה לו לשמור את פקדוני עד היום ההוא: 13 החזק בתכונת הדברים הבריאים אשר שמעת מمنוי באמונה ובאהבה אשר במשיח ישוע: 14 שמר את הפקדון הטוב בעורת רוח הקדרש השכן בנו: 15 זאת אתה יודע כי פנו מני כל אשר באסיה ובתוכם פוגלאס והרמנוגיס: 16 ייתן האדון רחמים לבית אניסיפורוס כי פעמים רבות השיב את נפשי ולא בוש ממושרי: 17 כי אם בהיותו ברומי נגע לבקשנו עד כי מצאנו: 18 ייתן לנו האדון למצא

כלי לכבוד מקדש ומושיע לבעל הבית מוכן לכל
מעשה טוב:²² ברוח לך מתקומות הנערומים ורדף צדק
הארון לא יתקוטט אלא יהי נוח לכל ומפני למד
אמונה ואהבה ושלום עם כל הקראים אל יהוה בלב
טההור:²³ ותרחק מון השאלות התפלות באין מוסר
באשר תדע כי אך קטטה מולידות הנה:²⁴ ועובד
לכל מעשה טוב:

4 לכן אני מעד לך גנד האלהים וגנד אדניינו
שוע המשיח הבא לשפט את החיים ואת המתים
בחופעתו ובמלכוות:² הכרז את הדבר והתמוד בין
בעתו בין שלא בעתו הוכח ונער והזהר בכל ארך
רוח והוראה:³ כי בוא תבא העת אשר לא יכלו את
הלקח הבריא כי אם כאות נפשם יקבצו להם מורים
לשעשי אונים:⁴ ויטו אוניהם מן האמת ויפנו אל
ההנרות:⁵ אבל אתה היה ער בכל סבל הרעות ועשה
מלאת המבשר ומלא את שרותך:⁶ כי עתה זה אסק
נסך ועת פטירתי הגעה:⁷ המלחמה הטובה נלחמתי
את המורצת השלמתי את האמונה שמרת:⁸ ומעתה
שמור לי כתור הצדקה אשר ביום ההוא יתנוני לי
הארון השפט הצדיק ולא לי לבדי כי נם לכל אהבי
הופעתו:⁹ חושה לבוא אליו ב מהרה:¹⁰ כי דימס
עוזני באחבותו את העולם הזה וילך לו לתסלוניקי
וקריסקיס החלך לנגלטיא וטיטוס לדלמטיא:¹¹ (ו¹⁶⁵)
נו ולוקס הוא לבדו עמידי קח את מרkos והיביאו
אתך כי יוועל לי למאד לעבודה:¹² את טוכיקוס
שלחותיו לאפסוס:¹³ את המטפהה שהנחתו בטרואס
אצל קרפוס הביאו אתך בבוואר ואף את הספרים
ובפרט את המגילות של קלף:¹⁴ אלכסנדר חרש
הנחה שעה לי רעות רבות ישלם ליהודה כמעשו:¹⁵
ונם אתה השמר לך מمنו כי מרו מרה את דברינו:¹⁶
כלם עוזוני אל יחשב להם עון:¹⁷ אבל הארון
הוא עזרני וחזקני למען תשלם על ידי הבשורה
וישמעווה כל הגויים ואנצל מפי אריה:¹⁸ (ו¹⁷¹)

כלי לכבוד מקדש ומושיע לבעל הבית מוכן לכל
הארון לא יתקוטט אלא יהי נוח לכל ומפני למד
וסבלן:²⁵ ומיסר בנימיות רוח את המתננדים أول
יתן האלהים בלבכם לשוב להכרת האמת:²⁶ ויעירו
ממוןקי השטן אשר צדם בהם לרצינו:

3 זו זאת תדע כי באחריות הימים יבוא עתים
קשה:² כי יהיו האנשים אהבי עצם ואהבי בצע
והולמים ונאים ומגדפים וממרים באבוקם וכפויי
טובה ולא חסידים:³ חסרי אהבה ובונדרים ומלווים
זוללים ואקרים ושנאי טוב:⁴ ומסרים ופחזים
ונבחי רוח והלכים אחרי העוננים יותר מאחריו
האלים:⁵ ואשר דמיון חסידות להם ומכחשים
בכחה אתה סור מלאה:⁶ כי יש בהם הבאים בלאט
אל הבתים ושבים נשים טענות חטאיהם ונתחות בהאות
שנות:⁷ ה תלמידות תמיד ולעלם אין יכולות לבוא
ליידיעת האמת:⁸ כי כמו ניס וمبرיס אשר קמו
על משה כן גם אלה מתקוממים אל האמת אנשים
אשר נשחתה דעתם ונמאסים בראבר האמונה:⁹ אכן
לא יוסיפו להצלחה כי שנעונים גילה לכל כאשר
קרה גם את האנשים ההם:¹⁰ אבל אתה הלכת
אחרי בהוראה ובנהננה וברצון ובאמונה ובארך
הרוח ובאהבה ובסבלנות:¹¹ ובברדיפות ובענויים
אשר מצאנו באנטוכיא ובאקוניא ובולוסטריא ואלה
הרדייפות סבלתי ומכלן הצליני הארון:¹² וגם כל
החפשים לחיות חי חסידות במשיח ישוע מהירה דפו:¹³
וأنשים רעים וקסמים יוסיפו סרה מתחעים ונתעים:¹⁴
אבל אתה עמד במאה שלמדה והבטחת כי יודע
אתה מי הוא אשר למדת ממנו:¹⁵ ומגעוריך יידעת את

מכל מעשה רע ויושעני אל מלכותו שבשמים לו
הכבד לעולמי עולמים אמן :¹⁹ g165 (aiōn) שאל לשלום
פריסקה ועקלס ובית אניסיפורוס :²⁰ ארסטוס נשאר
בקורנותוס ואת טרופימוס הנחתי חוליה במלחוטס:
²¹ חושה לבוא לפניו הסתיו אובולוס ופודיס ולינוס
וקלודיה והאחים כלם שאלים לשלומך :²² אדנינו
ישוע המשיח יהיה עם רוחך החסד עמכם אמן :

1 פולוס עבר אליהם ושליח ישוע המשיח לפי אמונה בחירות אליהם ודעת האמת אשר לחסידות: **2** עלי תקות חי העולם אשר הבטיח לפני ימות עולם האל אשר לא יشكر (^{g166}aiōnios 3) גוללה במוועדו את דברו על ידי הקדאה המפקדרה בידי על פי מצות האלים מושיענו: **4** אל טיטוס בנו האמתי לפה אמונה אחת חסר ורחמים ושלאם מאת האלים אבינו ואדניינו ישוע המשיח מושיענו: **5** זו זאת עזתיך בקריטי למען תשלים את החסד ותשים זקנים בכל עיר ועיר כאשר צויתיך: **6** אם ימצא איש תם ובבעלasha אחת ריש לו בנימ מאמינים ואיין עליהם טענת פריצות ואינם סוררים: **7** כי פקיד העדה צריך להיות איש תם כסיכון לאלים לא עמד על דעתו ולא רגון ולא אהב יין ולא בעל אנרכ ולא נתה אחורי הatzע: **8** כי אם יהו מכנים ארדים ואהבת טוב וצניע וצדיק וקדוש וככש את יצרו: **9** ומחזיק בדבר הנאמן כפי ההורהה למען יהיה בכחו להזהיר בלקח הבריא ולחותיכ את המרכיבים: **10** כי יש הרבה מדברי הבעל ומתחע נפש ובפרט מן המולים: **11** אשר סкор יסכר פיהם ההפכים בתים כלם בהוראותם לדברים לא כנים עקב בצע: **12** וכבר אמר אחד מהם ונכאים אשר בחוקם בני קרייטי כובדים הם מעולם וחיות רעות וכרכשים עצלים: **13** והעדות הזאת אמת היא ובעברך כן תוכחים תוכחה קשה למען יהיו בראים באמונה: **14** ולא ישימו לב אל הנדרות היהודים ואל מצות האנשים הסרים מן האמת: **15** הן הכל טהור לטהורים אבל לניטמאים ולאינם מאמינים אין דבר טהור כי נטמאה גם דעתם גם רוחם: **16** אמרים מהה כי ידעו את האלים ובמעשיהם כופרים בו כי מתחבעים וממרים הם ולא יצלוו לכל מעשה טוב:

2 אתה דבר את הנאה ללקח הבריא: **2** שייהיו הוקנים משלים ברוחם ומוכדים ונכוונים ובראים באמונה ובאהבה ובstellenות: **3** וכן הוקנות תה הנהנתן כאשר נואה ל磕ש לא תהינה מלשנית ולא נכששות לשובא יין כי אם מלמדות טוב: **4** ומשירות את העזרות לאהבת את בעליהן ולאהבת את בניה: **5** ולהיות צנוונות וטהרות צופיות הליכות ביתן ושבות ונכונות לבעליהן למען לא יהלל דבר האלים: **6** ככה תזהיר גם את הבחרורים שייהיו צנוונים: **7** ובכל דבר היה אתה למופת במעשים טובים בהוראה צרופה ונחרדה: **8** ובדבר בריאות ומוסים אין בו למען יבוש המותקם ולא ימצא לדבר עליהם רע: **9** העבדים יכנעו לאדנים ויתרצו להם בכל דבר ולא ימרו את דבריהם: **10** ולא ימעלו מעלה כי אם יראו כל אמונה טובה למען יפארו בכל את לך אלהינו מושיענו: **11** כי הופיע חסר אליהם להושיע את כל בני האדם: **12** וליסר אתנו אשר נתעב הרשע ואותה העולם ונזהה בעולם זהה בצדקה ובצדקה ובחסידות: **13** (^{g165}aiōn) ונחכח לתקוה המאשרת ולהופעת כבוד אלהינו הנדרול ומושיענו ישוע המשיח: **14** אשר נתן את נפשו בעדנו לנאלנו מכל עול ולטהר לו עם סנהלה הזריז במעשים טובים: **15** את אלה תדבר וזהיר ותוכיח בכל חזקה ואיש אל יבו לך:

3 הזכר אתם להכנע ולשם לשרים ולשלטוניים ולהיות נכונים לכל מעשה טוב: **2** ולבלתי נרכף אדם ולחדל מריב ולהכריע לכף זכות ולהתנהג בכל עונה לפניו כל אדם: **3** כי גם אנחנו דמיינו מלפנים חסרי דעת וסוררים ותוועים ועבדים לתאות ולתשוקות שנוט ומחהלים בראשה וקנאה ושנואים ושנאים איש את אחיו: **4** אמנים כאשר גנלה נעם אליהם מושיענו ורחמנותו אל האדם: **5** אז לא בגלל מעשי ה策קה אשר עשינו הושיע אתנו כי אם מותך חסדו על ידי

טבילה התולדת השניה וחדוש רוח הקודש : 6 אשר שפך עליו למכביר על ידי ישוע המשיח מושענו : 7 למען נצדך בחסרו ונירש לפני התקווה את חיינו : 8 נאמן הוא הדבר ורצח אני כי העולמים : 9 אבל תרחק מן השאלות התפלות ומילמודי תולדות ומין הקטנות ומהלכות בענייני החקים כי אין בהן מועיל והבל הנה : 10 ואיש החולק על האמונה אם הוכח פעם ושתיים שטה מעליו : 11 ודע כי איש כזה איש תהפכות הוא וחטא בהרשיע את נפשו : 12 כאשר אשלח אליו את ארטמס או את טוכיקוס תמהר לבוא אליו לנkapليس כי גמרתי בלבבי לשבת שם בימי הדתיו : 13 השתרל ללוות על ררכם את זינס המלמד בתורה ואת אפולוס למען לא ייחסרו דבר : 14 וילמדו גם אנשי עדתנו לעשך במעשים טובים לעזר בכל מהסור פן יהיה בלי פרי : 15 כל אשר עמדוי שאלים לשולם שאל לשולם האחים אנחנו באמונה החסד עם כלכם אמן :

אֶל-פִּילִימֹן

במשיח ישוע : 24 ומרקוס וארטרכוס ודימס ולוקס עורי שללים לשלומך : 25 חסד ישוע המשיח אדניינו עם רוחכם אמן :

1 פולוס אסיר המשיח ישוע וטימותו האח אל פילימון החביב והעוזר אתנו : 2 ואל אפייה האהובה ואל ארכפים חבר מלחמותינו ואל הקלה אשר בכיתך : 3 חסד לכם ושלום מאת אלהים אבינו ואדניינו ישוע המשיח : 4 מודה אני לאלהי בכל עת בהזורי אתך בתפלותיו : 5 אחורי שמי אהבתך ואמונתך אשר בר לאדרינו ישוע ולכל הקורשים : 6 למען אשר האמן התהברות אמונתך בדעת כל טוב אשר בכם לשם המשיח : 7 כי שמחה גדולה ונמה ייש לנו באהבתך באשר הייתה רוחה למעי הקדושים אחוי על יידיך : 8 לכן אף כי יש לי בטחון רב במשיח לצותך את הראי לך הנה בחרתי למען האהבה להללו את פניך : 9 כאשר הנה אנכי פולוס איש ז肯 ועתה נם אסיר ישוע המשיח : 10 אבקשה ממך על בני אשר הולתו במוסרי על אניסים : 11 אשר מלפנים לא הועיל לך ועתה הוא להיעיל נם לך נם לי ושבתיו אליך : 12 ואתה קיבל נא אותו שהוא מעי : 13 הפצתי לעצך אותו אצל שירתני תחתיך במוסרתו הבשורה : 14 אבל בלי רצון לא אביו לעשות דבר למען לא תהיה טובתך באנס כי אם בנדבה : 15 כי אולי נפרד ממך לשעה בעבר אשר יהיה לך לעולם : (g166) *αισωνιος*

16 ועתה לא כעבד כי אם למעלה מעבר כאח אהוב שכן הוא לי ביותר ואף כי לך חן בכשר הן באדון : 17 והנה אם תהשבי לחابر לך תקבלנו כמוני : 18 ואם הרע לך ברבBAR או חייב הוא לך דבר חשבתו לי : 19 אני פולוס כתבתי בידי אני אשלם ולא אמר כי אתה חייב לי נם את מעי באדון : 20 כן אחוי אתה נא ממך באדון נהם נא את מעי באדון : 21 בבטהוני כי תשמע לי כתבתי לך ו יודע אני כי תעשה יותר ממה שאמרתי : 22 ועם זה נם תכין לי בית מלון כי אкова אשר אתה לכם על ידי תפלותיכם : 23 אפפרס האסורathy

אל-העברים

1

את העולם הבא אשר אנחנו מדברים עליו: **6** כי אם כאשר העיר האמר במקומ אחד מה אונש כי תוכרנו ובן אדם כי תפרקנו: **7** ותחררו מעט מalthim וכבוד והדר העטרכו ותמשילו במעשי ידיך: **8** כל שתה תהט רגלו הנה באשר שת כל תהתו לא השair דבר שלא שת תהתו עתה זה לא ראיינו עדין כי כל הושת תהתו: **9** אבל ישוע המחסר מעט מלאכיהם אותו ראיינו מעטר בכבוד והדר מפני ענותו עד מות למען אשר יטעם בחסד אלהים את המותبعد כלם: **10** כי נאה היה לו אשר הכל למענו והכל על ידו בהחטו בנים רבים לכבוד להשלים בענויים את שר ישועתם: **11** כי גם המקדש גם המקדשים כלם מאחד המה ועל כן לא בוש מקרא להם אחיהם: **12** באמרו אספירה שמרק לאיו בתוך קhalb האללק: **13** ועוד וקויו לוי עוד הנה אנכי והילדים אשר נתן לי יהוה: **14** ויען כי הילדים כלם ייחדו בשור ודם אף הוא לבשبشر ודם כמויהם למן אשר יבטל על ידי המות את אשר לו ממשלה המות דוא השטן: **15** ולהזכיר את אלה אשר מאימת המות היו נתנים לעבדות כל ימי חייהם: **16** כי אמן לא במלאכיהם החזיק כי אם בזרע אברהם החזוק: **17** על כן היה עליו להדרות לאוי בכל דבר למען אשר יהיה כהן גדול רחמן ונאמן בענוי אליהם לכפר על חטא העם: **18** כי באשר הוא בעצמו ענה ונחנסה יוכל לעוזר את המנסים:

3 **לכן** איי הקדושים חבריהם לкриאה של מעלה הביטו אל השליך וכון הודיעינו הנדול אל המשיח שוע: **2** אשר הוא נאמן לעשו כמו גם משה בכל ביתו: **3** כי כבוד גדול משה נחל זה כאשר בנה הבית חשוב יותר מן הבית: **4** כי כל בית יש לו בנה אבל בונה כל הוא אלהים: **5** והן משה נאמן בכל ביתו עבר לעדות העמדות להאמר: **6** אבל המשיח הוא הבן על ביתו ואנחנו ביתו אם נחזק בכתHon ובתחלת

1 האלהים אשר דבר מקדם פעים רבים ובפנים שנים אל אבותינו ביד הנכאים דבר אליו באחרית הימים האלה ביד בנו: **2** אשר נתנו לירוש כל וגמ עשה בידו את העולמות: **3** ג' 165 **3** והוא זהר כבודו וצלם ישתו ונושא כל בדבר נברותו ואחריו עשתו בנפשו טהרתו חטאינו ישב לימיון הנדרלה במרומים: **4** ויגדל מואד מן המלאכים כאשר השם אשר נחלו יקר הוא משליהם: **5** כי אל מי מן המלאכים אמר מעולם בני אתה אני היוםILDתיך ועוד אני אהיה לך לאב והוא יהיה לי לבן: **6** ובhabiao את הבכור שנית לעולם אמר עשה מלאכי רוחות משרתיו על המלאכים הוא אמר **7** ה' והן אש להט: **8** אך על הבן אמר כסאך אלהים עולם ועד שבט מישר שבט מלכותך: **9** ג' 165 **9** אהבת צדק ותשנא רשות על כן משחק אלהים אלהיך שמן ששון מהבריך: **10** ועוד אתה אדני לפנים הארץ יסדה ומעשה ידריך שמים: **11** כלבוש תחליפם ויחלפו אתה וכלם כבגד יבלו: **12** הוא ושנויות לא יתמו: **13** ואל מי מן המלאכים אמר מועלם שב לימיון עד אשיות איביך הדם לרנלייך: **14** הלא הם כלם רוחות השרת שלוחים לעורה بعد העתידים לרש את היושעה:

2 **לכן** אנחנו חביבים להיות להכין לבנו אל אשר שמענו פן ילו ויאבד ממנו: **2** כי אם הדבר הנאמר על ידי המלאכים היה קום וככל פשע ומררי נשא את ענשו כמשפט: **3** איך נמלט אנחנו אם לא נשים לב לתשועה נדולה אשר כזאת הנאמרה מתחלה בפי האדון ותקים לנו על ידי שמעיה: **4** וגם אלהים העיד עלייה באחות ובמופתים ובגבורות שנות ובכחץ מרווח קדשו כרצונו: **5** כי לא תחת יד המלאכים שת

התקווה ונרפנה עד הקיי': ולכן כאמור רוח הקודש היה אם בקהלו השמעו: 8 אל תקשו לבככם כמריבה ביום מסה במדבר: 9 אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם ראו פעליל ארבעים שנה: 10 לבן אקוט בדרך ואמר עם תען לבב הם והם לא ידעו דרכי: 11 אשר נשבעתי באפי אם יבואו אל מנוחתי: 12 ראו עתה אחיך פן יש באחד מכם לב רע וחסר אמונה לסוד מלאחים חיים: 13 אך הוכח תוכיחו איש את רעהו יום יום עד שיקרה לעני בעל דבריהם שלנו: 14 ועתה בהיות לנו כהן ראש נדול אשר עבר בשמיים הוא ישוע בן האלים נחזיקה בהודאותנו: 15 כי אין לנו כהן נדול אשר לא יוכל להצטער על חליינו כי אם המנחה בכל כמננו אך בלי חטא: 16 על כן נקרבה בבטחון אל כסא החסד לשאת רחמים ולמצוא חסד לעזרה בעתה:

5 כי כל כהן נדול הלקוח מתוק בני אדם מפקד הוא בעבר בני אדם בענני אלהים להקריב מנוח וזבח על החטאיהם: 2 והוא יכול לחתמל על השגויים והטעים בהיוותונם הוא ידוע חלי: 3 אשר על כן חיב להקריב על החטאיהם נם بعد העם נם بعد נפשו:

4 ואთ הנדרלה הזאת לא יקח איש לעצמו רק הקרווא לה מאת האלים כמו אחרן: 5 כן גם המשיח לא כבד את עצמו ליהיות כהן נדול כי אם האמר אליו בני אתה אני היום ילדריך: 6 כמו שאמר נם במקום אחר אתה כהן לעולם על דברתיו מלכי צדק: (g165) (saionios)

7 אשר בימי היותו בברית הקרבן תפלות ותחנונים בצעקה נדולה ובבדעות לפני מי שיכول להושיעו ממו ויעתר לו מפני יראתו: 8 ואף כי היה הבן למד מענותו לשמעו: 9 ואחריו אשר החלם היה מציא תשועת

עולם לככל שמעיו: (saionios g166) 10 והאללים קראלו כהן נדול על דברתיו מלכי צדק: 11 על זאת יש לנו לדבר הרבה וקשות לברך לכם במלין יען כי כבדו שנאמר היום אם בקהלו תשמעו אל תקשו לבככם:

8 כי אלו יחושע הניח להם לא היה מדבר אחריו זאת אוניכם: 12 כי תחת אשר היה ראוי לכם לפיק ארך

על יום אחר: 9 על נשארה עוד מנוחת שבת לעם

התקווה ונרפנה עד הקיי': ולכן כאמור רוח הקודש היה אם בקהלו השמעו: 8 אל תקשו לבככם כמריבה ביום מסה במדבר: 9 אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם ראו פעליל ארבעים שנה: 10 לבן אקוט בדרך ואמר עם תען לבב הם והם לא ידעו דרכי: 11 אשר נשבעתי באפי אם יבואו אל מנוחתי: 12 ראו עתה אחיך פן יש באחד מכם לב רע וחסר אמונה לסוד מלאחים חיים: 13 אך הוכח תוכיחו איש את רעהו יום יום עד שיקרה פשע: 14 כי נתחברנו למשיח אם נחזיק בראשית הבטהה ולא נרפנה עד הקיי: 15 כאשר נאמר היום אם בקהלו תשמעו אל תקשו לבככם כמריבה: 16 מי אפוא אלה אשר שמעו ויריבו הלא כל יצאי מצרדים ביד משה: 17 ובמי התקוטט ארבעים שנה הלא בחטאיהם אשר נפלו פנרים במדבר: 18 ולמי נשבע לבalto בא אל מנוחתו אם לא לסוררים: 19 ואנתנו ראים כי לא יכלו לבוא על אשר לא האמיןנו:

4 על כן נראה נא בהמצאה עוד ההבטחה לבוא אל מנוחתו פן יראה איש מכם מאחר שעמיו: 2 כי גם אלינו באה הבשרה כמו אליו אך לא הויעיל להם דבר השמואה מפני אשר לא התעורר באמונה לשמעים: 3 כי בא המונה אנחנו המאמינים כמו שאמר אשר נשבעתי באפי אם יבואו אל מנוחתי אף כי גנומו מעשי יהוה מעת הוסד העולם: 4 כי על היום השביעי אמר במקום אחד וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו: 5 ובמקום זה אמר עוד אם יבואו אל מנוחתי: 6 ויען כי יש עוד מקום לבוא אליה ואשר התבשרו בראשונה הנהה לא באו שם בעבר המרי: 7 لكن הוסיף לקבוע יום באמרו היום על ידי דוד מקץ ימים רבים כמו שנאמר היום אם בקהלו תשמעו אל תקשו לבככם:

8 כי אלו יחושע הניח להם לא היה מדבר אחריו זאת אוניכם: 12 כי תחת אשר היה ראוי לכם לפיק ארך

אתכם עקריו ראייתם דברי אלהים ונצרכתם לחלב ולא למאכל בריא: ¹³ כי כל אשר מאכלו חלבanno מבין בדבר צדק כי עודנו עולל: ¹⁴ אך לשלים המאכל הבהיר אשר על פי ההרניל יש להם חשש מנסים להבדיל בין טוב לרע:

מלך צדק: ([g165](#)) ([ai65](#))

7 כי זה מלכי צדק מלך שלם כהן לאל עליון אשר יצא לקריאת אברהם בשובו מהכות את המלכים ויברכו: ² ואשר חלק לו אברהם מעשר מכל שלו יפרש מלך הצדק ועוד מלך שלם הוא מלך השלום: ³ בайн אב בайн אם בайн יחש ולימי אין תחולת ולהיו אין סוף כי אם נדמה לבן האלים הוא עומד בכהנותו לנצח: ⁴ ראו עתה מה גודול הוא אשר גם אברהם אבינו נתן לו מעשר מראותו השלו: ⁵ הנה אברהם ליו אשר נחלי את הכהנה יש להם حق על אלה מבני ליו אשר נחלי את הכהנה תsha ברכה פ' התורה לקחת את המעשרות מן העם מן אחיהם אשר אף הם יצאי ירך אברהם: ⁶ ואשר איןנו מתייחס למושחתם הווא לך את המעשר מן אברהם ויברך את אשר היה לו ההבטחה: ⁷ וזה נכוון הדבר כי הקטן יברך על ידי הנadol ממן: ⁸ ופה בני אדם שימתו לchrom את המעשר אבל שם לך מי שהועדר עלייו כי הוא חי: ⁹ ויתכן לומר כי גם לוי הלקח את המעשרות היה מעשר בעשר אברהם: ¹⁰ כי עוד בירך האב היה בצאת מלכי צדק לקריאתו: ¹¹ ועל כן אלו הייתה שלמות על ידי הכהנת בני ליו אשר בה נתנה התורה לעם למה זה צרייך לקום עוד כהן אחר על דברתו מלכי צדק ולא יאמר על דברתי אחר: ¹² כי בהשתנות הכהנה מן הצרך שתשתנה נם התורה: ¹³ כי אשר מדבר בו כזאת הוא משפט אחר אשר רצתה אליהם את אברהם נשבע בנפשו יعن אשר אין גודול ממן להשבע בו: ¹⁴ וויאמר כי ברך אברהם והרבה ארבה אותך: ¹⁵ ויהי בהאריך נפשו השיג את ההבטחה: ¹⁶ בני האדם ישבעו בגודול מהם והשבעה להם קץ כל ערעור לקיים הדבר: ¹⁷ ועל כן כאשר לכל אלהים להראות ביותר את רישי ההבטחה כי לא דבר אליו דבר על הכהנה: ¹⁸ למען על

אל השלמות ולא נשוב לשיטת יסודי התשובה ממעשיו מות והאמונה באלהים: ² ותורת הטבויות וסמכות ידים ותחיות המתים והדין הנצחי: ³ ([g166](#)) ([ai66](#)) ⁴ כי אלה אשר נהגה עליהם האור וטعمו ממתנת השמים ונתן להם חלקם ברוח הקדש: ⁵ וטעמו את דבר אלהים הטוב וכחות העולם הבא וימעלו מעל: ⁶ ([g165](#)) ([ai65](#)) ⁶ גמינו מהתחדש עוד לתשובה כי צלבו להם מחדש את בן האלים ויתנו למשל: ⁷ כי הארץ השוותה את הנשם הורד עליה למכביר ומוציאה עשב טוב לעבדיה תשא ברכה מאת האלים: ⁸ ואשר תוכיא קוז ודדרר נמאסה היא וקורובה לארה וסופה להשרף: ⁹ אמנם ידריד מבטחים אנחנו בכם שבות מלאה וקרבות לישועה אף כי דברנו כוות: ¹⁰ כי האלים לא יעוט צדק לשכח את מעשיכם ואת עמל האבתכם אשר הראתם לשמו שרתם וודרכם משרותם את הקדשים: ¹¹ אבל חפצנו שכל אחד מכם גם יشكד שקד להחזיק בשלמות התקווה עד הקץ: ¹² שלא תעצלו כי אם תלכו בעקבות היורשים באמונה ואריך רוח את ההבטחות: ¹³ כי בהבטחה אליהם את אברהם נשבע בנפשו יعن אשר אין גודול ממן להשבע בו: ¹⁴ וויאמר כי ברך אברהם והרבה ארבה אותך: ¹⁵ ויהי בהאריך נפשו השיג את ההבטחה: ¹⁶ בני האדם ישבעו בגודול מהם והשבעה להם קץ כל ערעור לקיים הדבר: ¹⁷ ועל כן כאשר

לכללות את המשכן כי אמר אליו ראה ועשה הכל ב התבניתו אשר אתה מראה בהר : 6 ועתה הוא קיבל שירות מעלה כפי מעלה הברית הנעשה על ידו אשר הוקמה על הבטחות טבות ויתרות : 7 כי אלו היהת הראשונה ההיא תמיימה לא יבקש מקום לשניה : 8 כי כה אמר בהוכחה אתם תנוה ימים באים נאם יהוה וכרכתי את בית ישראל ואת בית יהודיה ברית חדשה : 9 לא כברית אשר כרכתי את אבותם ביום החזקוי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר הם הפכו את בריתך ואנכי בחלתי בהם נאם יהוה : 10 כי זאת הברית אשר אחרת את בית ישראל אחריו הימים בהם נאם יהוה נתני את תורה בקרבם ועל בהם אכתבה והייתי להם אלהים והמה יהיו לי לעם : 11 ולא ילמדו עוד כולם ידעו אותו למקטנם ועד נדולם : 12 כי אסלה לעונם ולהחטאיהם ולפשעיהם לא אוכר עוד : 13 הנה באמרו ברית חדשה ישן את הראשונה ומה שהוא נשן ומוקין קרוב הוא אל קצנו :

9 **הן היה גם לברית הראשונה משפטו העובודה ומקדש ארצי :** 2 כי הוקם המשכן החיצון אשר בו המנורה והשלוחן ומערכת הלוחם והוא נקרא קדרש : 3 ובבית לפdetת השנית המשכן הנקרא קדרש הקדרשים : 4 אשר לו מזבח הזהב לקטורת וארון הברית מצפה זהב כלו ובו צנצנת זהב אשר המן בתוכו ומטה אהרן אשר פרחה ולוחות הברית : 5 וממעל לו כרכבי הכבור הסככים על הכפרת לאנדבר בעת על כל אחד מהם בפרט : 6 ואחריו שהוכנו אלה ככה באו הכהנים תמיד אל המשכן החיצון לעבד שם את עבדותם : 7 ואל המשכן אשר לפנים ממנו בא שמה הכהן הנדול לבדו פעם אחת בשנה לא בכלי דם אשר יקריב בעד נפשו ובעד שננות העם : 8 ורוח הקדרש מודיע בזאת כי לא נגלה הדרך אל הקדרש כל הימים אשר המשכן

הוא אם יוקם על דמיון מלכי צדק כהן אחר : 16 אשר איןנו על פי حقתبشر ודם אלא על פי מה חיים בלבינו **נפסקים :** 17 כי העיר עליו אתה כהן לעולם על דברתך מלכי צדק : (g165) 18 בעבר כי המצווה הקדמת הוסרה בהיותה חלשה וקצרת יד מהועיל : 19 כי התורה לא השלימה דבר והנה נכנסה במקומה תקווה טוביה ממנה אשר נקרב על ידה לאלהים : 20 וככפי אשר לא הייתה זאת בלי שבועה : 21 כי מהה נתכחנו בלי שבועה וזה בשבועה על ידי האמר לו נשבע יהוה ולא ינחם אתה כהן לעולם על דברתך מלכי צדק : (g165) 22 גם הברית טוביה יותרה היא אשר ישוע ערבותה : 23 ושם נתכחנו רבים מפני אשר המות לא הניחם להותר בארץ : 24 אבל זה בעמדו לעולם יש לו כהנה אשר לא עבר ממנה : (g165) 25 אשר על כן יוכל גם להושיע בכל וכל את הנשים על ידו לאלהים כי חי הוא תמיד להפניע בעדים : 26 כי נואה לנו כהן כזה שהוא חסיד וחמים וטהור ונבדל מן החטאיהם ונשא מהשיטים : 27 אשר איןנו ציריך יומם ככהנים הנדולים ההם להקריב בראשונה על חטאינו ואחריו כן על חטא העם כי זאת עשה בפעם אחת בהקריבו את נפשו : 28 כי התורה העמידה לכהנים נדולים בני אדם חלשים אבל דבר השבועה הבאה אחרי התורה העמיד את הבן המשלם לעולם : (g165)

8 זה ראש הנאמרים כי יש לנו כהן גדול היושב לימין כסא הנבורה בשםים : 2 והוא משותה הקדרש והמשכן האמתי אשר כונו אדני ולא אדם : 3 כי כל כהן גדול הוא מפקד להקריב מנחות זובחים ועל כן ציריך שהיה גם ליה דבר להקריב : 4 והנה אלו היה בארץ לא היה כהן כי יש פה הכהנים המקריבים הקרבנות לפני התורה : 5 ומכתנים לדמותו וצל הדברים שבשמות כדבר יהוה אל משה בבאו

החינוך יש לו לעמוד: 9 והוא משל על העת ההווה אשר בא שנה לשנה אל הקדש בדם אחרים: 26 כי אם כן הוא לא היה לו לענות פעמים רבות מראשית העולם ועתה בקץ העתים נגלה בפעם אחת כדי לבטל את החטא בזבח נפשו: (gaios 165) 27 וכאשר נזוז על בני אדם פעם אחת המות ואחריו הדין: 28 כן הקרב המשיח פעם אחת למן שעת חטא רבים ופעם שניית יראה בלי חטא לישועה למחכים לו:

10 כי התורה בהיותה בה צל הטבות העתידות ולא מראה עצם הדברים אין ביכולתה להשלים את הקרים בקרבתותם אשר יקריבו תמיד מדי שנה בשנה: 2 כי לו לא זאת חදלו מהבאים באשר המקרים בהתרם פעם אחת לא היה בהם עוד רגש חטאיהם: 3 אבל יש שם הזכרת החטאיהם שנה בשנה: 4 כי דם הפרים והשעיריים לא יוכל להסידר חטאיהם: 5 וב吃过ור זאת אמר בבאו לעולם זבח ומנחה לא חפצת נוף כוננת לי: 6 עולה וחטא לא שאלת: 7 או אמרתי הנה באתי במגלה ספר כתוב עלי לעשות רצונך אלהי: 8 אחרי אמרו למעלה זבח ומנחה עולה וחטא לא חפצת ולא שאלת אשר יקריבו אתם על פי התורה: 9 או אמר הנה באתי לעשות רצונך אלהי מעביר בזה את הראשונה למן הקים את השניה: 10 וברצון זה מקדשים אנחנו על ידי הקרבת קרבן נוף ישוע המשיח בפעם אחת: 11 וכל כהן עמד יום יומת לשרת ומוסיף פעמים רבות להקרב את הקרים אשר לא יוכל לעולם להעביר חטאיהם: 12 אולם זה אחרי הקרביו זבח אחד על החטאיהם ישב עד עולם לימי הארץ: 13 ווחכה יחכה עד כי יושטו איבוי הדם לרגליו: 14 כי הוא בקרבן אחת השלים לנצח את המקדשים: 15 ו אף רוח הקדש מעיד לנו על זאת כי אחרי אמרו: 16 זאת הברית אשר אכרת אתם אחרי הימים שהם אמר יהוה נתני את תורה

החינוך יש לו לעמוד: 9 והוא משל על העת ההווה אשר בה מקרים מנוחות ובחים אשר לא יוכל להשלים את לבב העבר: 10 אך משפטינו הנוף הנה עם המאכלות והמשקים והטבויות השנות אשר הושמו עד עת התקון: 11 אבל המשיח בבא לחיות כהן גדול לטבות העתידות עבר בתוך המשכן המעליה בנדלה ושלמות אשר לא נעשה בידים כלומר אשר אינו בכלל הבריה הזאת: 12 גם לא בא בדם שעיריים ונגלים אלא בדם נפשו בא בפעם אחת אל הקדש פנימה וימצא גאלת עולם: (gaios 166) 13 כי אם דם הפרים והשעיריים ואפר הפרה אשר היה על הטמאים יקדשם לטהרת נופם: 14 אך כי דם המשיח אשר הקרב את עצמו לאלהים ברוח נצחי וכלי מומיטהר לבככם ממשי מות לעבד את אלהים חיים: 15 וב吃过ור זאת הוא נם סדר לברית חדשה למען אשר יירשו המקראיים את הבשחת נחלת עולם אחורי אשר מות לפדות מן הפשעים אשר נעשו תחת הברית הראשונה: (gaios 166) 16 כי במקום שיש דתיקי צריך לדעת מות מקומה: 17 כי רק במוות המת תוכן דתיקי ואנינה בתקפה בעוד מוקמה בחיים: 18 לכן נם הראשונה לא חנכה ללא דם: 19 כי ככלות משה להניד לכל העם את כל המצוות כתורה לך דם העגלים והשעיריים עם מים וזרע שני ואזוב ויוזק על הספר ועל כל העם: 20 ויאמר הנה דם הברית אשר צוה אלהים אליהם: 21 וכן זה מנ הדם על המשכן ועל כל כלי השרת: 22 וכמעט הכל יטהר בדם על פי התורה ואין כפירה בלי שפיכת דם: 23 וכך דמיוני הדברים שבשמות צריכים להטהר באלה והדברים שבשמות בעצם צריכים להטהר בזבחים טובים מלאה: 24 כי המשיח לא בא אל הקדש הנעשה בידים שהוא רק דמות האמור כי אם בא אל עצם השמים לראות עתה בעדנו את פניו האלוהים:

11 כי האמונה היא חסן הבטחון במקווה והוכחת דברים לא נראים: ² ובה נחלו האבות עדות: ³ באמונה נבין כי העולמות נעשו בربור האלים לעmun אשר יצא הנראה מן הנעלם: ⁴ g165 (איא) באמונה קרבן עליהם: ¹⁸ והנה באשר נסלו החטאיהם אין עוד הקדש בדם ישוע: ²⁰ דרך חדש והוא אשר חדש לנו בפרצת היא בשרו: ²¹ ובחוות לנו כהן גורל על בית אלהים: ²² נקרבה נא לבבב שלם ובאמונה חמימה מטהריהם בהיות לבבנו מרוח רעה ורוחץبشر במים טהורם: ²³ נחזקה בהודית התקווה בלנטוט כי נאמן המבטיה: ²⁴ ונתבוננה זה על זה לעורר אהנו לאחבה ולמעשים טובים: ²⁵ ואל נזוב את כנאיינו כמנגה קצרת אנשים כי אם נוכיה איש את אחיו ובויות בראתכם כי קרוב היום: ²⁶ כי אם נחטא בזדון אחרי אשר קיבלנו דעת האמת לא ישאר עוד זכה קרבן לכפר על החטא: ²⁷ כי אם בעותי הדין העתיד ואשכנאה אשר תאכל את הצדרים: ²⁸ הן איש כי יפר תורה משה מות ימות בעלי חמלת על פי שניםعدים או שלשה: ²⁹ מה תהשבו כמה יגדל העשן הרואין לרמס ברגלו את בן האלים ויחסב להל את דם הברית אשר הוא מקדש בו ומחרף את רוח החסד: ³⁰ כי ידענו את האמר ל' נקם ושלם ועוד כי ידין יהוה עמו: ³¹ מה נורא לנפל ביד אלהים חיים: ³² אבל זכרו נא את הימים הראשונים כי או אחרי ארו עיניכם נשאותם כבד ענויים רבים: ³³ פעם בהוויכם לראי בחרפה ותונה פעם בהשתף לאשר הגיע אליהם כוות: ³⁴ כי הצעטרתם על מוסרי זונלת רכושכם סבלתם בשמה מדעתכם בנפשכם שיש לכם בשם קניין טוב ממן וקיים לעד: ³⁵ לכן אל תשליכו את בטחונכם כי יש לו שבר רב: כי צדיקים אתם לשבנותם למען תעשו רצון אלהים ונשאותם את ההבטחה: ³⁷ כי עוד מעט רגע והבא יבא לא אחר: ³⁸ הצדיק באמונתו יחייה ואם יסן אחר לא רצחה נשפי בו: ³⁹ אמנם אנחנו אינו מן הננסונים אחר לאברם כי אם מן המתאימים להצלת הנפש:

כברם ועוזם בחסר ובעוצר רעה ויגון: ³⁸ אשר העולם לו כי ביצחק יקרה לך זרע: ¹⁹ ויוחשב בלבו כי יכול יוכל אלהים להחיות נם את המתים על כן נם השוב אליו להיות למשל: ²⁰ באמונה ברוך יצחק את יעקב ואת עשו יודבר על העתידות: ²¹ באמונה ברוך יעקב את שני בני יוסף לפני מותו וישתחו על יתרה:

12 לכן נם אנחנו אשר ענן עדים רב כזה סבב אהנו נשליכה ממננו כל טרח והחטא המקיף עליינו ונורצתה בתוחלתה את המרוצחה הערכוכה לפניו: ² וכן נבייטה אל ישוע ראש האמונה ומשלימה אשר بعد המשמחה השמורה לו סבל את הצלב ויבנו החרפה והוא שלמיין כסא האלים: ³ התבוננו אליו אשר נשא כלמת חטאים גroleה כזאה למען לא תיעפו ולא תונעו בנפשותיכם: ⁴ עדין לא עמדתם עד לדם במלחתכם עם החטא: ⁵ ותשכחו דבר הנחומיים המדבר אליכם כמו אל בנים לאמור מוסר יהוה בני אל תמאס ואל תקץ בתוכחותו: ⁶ כי את אשר יאהב יהוה יוכיח יכאב את בן רצחה: ⁷ אם סבלים אתם מוסר דעו כיocab עם בנייך מנהגון אליהם עמכם כי איה הבן אשר אביו לא ייסרנו: ⁸ אך אם תהיינו באין מוסר אשר היה מנת כלם או ממזוריים אתם ולא בנים: ⁹ ועוד אם אבותם בשרנו היו מיסורים אתם ונירא מהם אף כי נכנע לפני אבי הרוחות ונחיה: ¹⁰ כי הנה יсрנו כתוב בעינייהם לימים מעטים אבל זה להוציאו למען יהוה לנו חלק בקדשו: ¹¹ וככל מוסר בעת עברו עליינו איןנו שמחה בעינינו כי אם יגון אליהם באחריתו יתין פרי שלום לזכקה למלאדים בו: ¹² על כן חזק ידים רפות ובברכים כשלות: ¹³ ומעגל רגילים פלסו למען לא תהה הצלעה מן הדרך כי אם תרפא: ¹⁴ רדף את השלום עם כל אדם ואת הקדשה אשר בלעדיה לא יראה איש את האדון: ¹⁵ וזההרו פן יש בכם איש מהאחר מחסד אלהים פן יוניעכם שרש פרה לענה

יחידו הקريب המקובל את ההבטחות: ¹⁸ אשר נאמר לא היה כדי להם הם תעוז במדבר ובכרמים ובמערות ובנקיקי הארץ: ¹⁹ וכל אלה אף הייתה להם העדות בוגלו אליהם להחיות נם את המתים על כן נם השוב אליו להיות למשל: ²⁰ באמונה ברוך יצחק את יעקב ואת עשו יודבר על העתידות: ²¹ באמונה ברוך יעקב את שני בני יוסף לפני מותו וישתחו על ראש המשחה: ²² באמונה הזכיר יוסף בקרב קצוו את יציאת בני ישראל ויצו על ארdot עצמותיו: ²³ באמונה הצפינו את משה אבותתו שלשה ירחים אחריו הולדו קראתם את הילד כי טוב הוא ולא יראו את מצות המלך: ²⁴ באמונה מאן משה כאשר נדל להקרא בן לבת פרעה: ²⁵ וויחזר לסלב את עני עם אלהים מלחתען לשעה בתענוני החטא: ²⁶ בחשבו את חרפת המשיח לעשר גודל מאצרות מצרים כי הבית אל הגמול: ²⁷ באמונה עזב את ארץ מצרים ולא ירא מחנות המלך כי היה כראיה אשר איןנו נראיה ויתחיק: ²⁸ באמונה עשה את הפסח ונתרנת הדם למען אשר לא יגע המשחו בבכורייהם: ²⁹ באמונה עברו את ים סוף ביבשה אשר נסו מצרים נם המה לעבר בו ויטבעו: ³⁰ באמונה נפלו חומות יריחו אחריו הקיפו אותן שבעת ימים: ³¹ באמונה לא אבדה רחוב הונגה עם הסוררים כי אספה את המרגלים אל ביתה בשלום: ³² ומה אמר עוד הן תקצץ לי העת אם אספר מעשי נדרען וברק ומשwon ופתח ודדור ושמואל והנביים: ³³ אשר באמונה כבשו מלכות ופעלו צדק והשגו הבטחות וסקרו פי ארויות: ³⁴ וככוב גבורת האש ונמלטו מפני החרב והתחזקו מחלים ועשו חיל במלחמה והפליל מנהנות זרים: ³⁵ נשים לקחו מתחיה את מתיהן ואחריהם רטשו בענויים ולא אבו להងצל למען יזכו לתחיה טוביה ממנה: ³⁶ מהם נסו בתעלולים ובמכות ונם נמסרו לכלבל ומסנער: ³⁷ נסקלו באבני נסרו במגרה נבחנו ביסורים מתו לפי חרב וינו עטפי עורת

וישמאו בו רבים: ¹⁶ פן ימצא בכם זנה או חלל כעשו אשר בניויך אחד מכר את בכוורתו: ¹⁷ הלא ידעתם את מנהיגיכם אשר הנידו לכם את דבר האלוהים בינו לאחרית דרכם ולכז באמונתם: ⁸ ישוע המשיח נס המול גם היום הוא והוא ונם לעילמים: (^{g165} ^א)

⁹ אל תנווע בתורות שנות וזרות כי טוב לבונן לבנו בחסד ולא בעוני מאכל אשר לא חווילו למתהallocים בהם: ¹⁰ יש לנו מזבח אשר אין רשות לאכל מעליו משרתי המשכן: ¹¹ כי הבהמות אשר הובא דמן בקדשו לכפרת החטא על ידי הכהן הנדרול גויתיה נשרפו מהווין למחנה: ¹² בעבר זאת נס ישוע למען קדש בדומו את העם ענה מהווין לשער: ¹³ לכן נצאה נא אליו אל מהווין למחנה ונשא את חרפתו: ¹⁴ כי פה אין לנו עיר עמדת כי את העמידה אנחנו מבקשים: ¹⁵ לכן נקריב על ידו בכל עת זבח תודה לאלהים היא פרי שפטים המודעות לשמו: ¹⁶ ואל תשכחו לגמל חסד ולחת לאבוניהם כי זבחים כאלה יערבו לאלהים: ¹⁷ שמעו אל מנהיגיכם והכנוו מפניהם כי שקרים הם על נשחחים כתהדים לחת החשבון למען יעשוו זאת בשמחה ולא באנחה כי זאת לא להוציא לפניהם: ¹⁸ התפללו בעדנו כי ירענו אשר שלמה מחשבתנו ונחפץ ללקתך ישרה בכל: ¹⁹ ובחזקתך אבקש מכם לעשות זאת למען אושב אליכם במהרה: ²⁰ ואלדי השלום אשר בדם ברית עולם העלה מן המתים את רעה הצאן הנדרול את ישוע אדניינו: (^{g166} ^א) הוא ישליםכם בכל מעשה טוב לעשות רצונו בפועל בכם את הרצוי לפניו ביד ישוע המשיח אשר לו הכבود לעולמי עולמים אמן: (^{g165} ^א) ²² ואבקש מכםachi שאנו דבר התוכחה כי כתבתי אליכם בקצרה: ²³ וודעו כי טימוטיווס אוחינו יצא מבית האסורים והיה אם יבא ב מהרה אראה אותו את פניכם: ²⁴ שאלו לשולם כל מנהיגיכם ולשלומם כל הקדרים בני ארץ איטליה שלדים לשולומכם: ²⁵ החסדר עם כלכם אמן:

יְהוָה לֵי בַעֲזֹרִי לֹא אִירְאָ מָה יִعְשֶׂה לֵי אָדָם : 7 זָכַרְוּ כעשו אשר בנויך אחד מכר את בכוורתו: ¹⁷ הלא ידעתם כי נמאס אחרי כן כי אשר רצה לרשות את הברכה כי לא מצא מקום לתשובה אף בקש אותה בדמעות: ¹⁸ כי לא אתם אל הדר נשש ובעד באש ולא אל ענן אשר שמעו בקשו שלא יוסיף לדבר עמהם עוד: ²⁰ כי לא יכולו לשאת את אשר צו ואמ בהמה תנע בהר סקל תקסל או יירה תורה בחזים: ²¹ והمرאה היה נורא עד מאר ויאמר משה יגרתי וחדרתי: ²² כי אם אתם אל הדר ציון ואל עיר אלהים חיים אל ירושלים שבשמי: ²³ ואל עצרת רבבות המלאכים ועדת הבכורים הכתובים בשםיהם ואל אלהים שפט הכל ואל רוחות הצדיקים הנשלמים: ²⁴ ואל ישוע סرسר הבריות החדשה ואל דם ההזאה המיטיב דבר מדם הבלתי: ²⁵ לכן ראו פן תמאנו לשמע אל המדבר כי הן לא נמלטו המאנים לשמע אל המדבר עמהם בארץ אף אנחנו אם נמיין לשמע בקהל המדבר מן השמיים: ²⁶ אשר קולו הרעיון אז את הארץ ועתה זה הבטיח לאמור עוד אחת ואני מרuis לא לבד את הארץ כי נס את השמיים: ²⁷ וזה עוד אחת שאמר משמע חליפת הנרעשים אשר הם עושים למען יעמוד אשר איןנו רעיש: ²⁸ לכן אנחנו המקבלים מלכות אשר לא תמוש נבאה נא בתודה ונעבד בה את האלהים לרצון לו בצעירות וביראה: ²⁹ כי אלהינו אש אכלת הכא:

13 אהבת האחים תעמד: ² הכנסת אรหים אל תשכחו כי יש אשר הכנסו בה מלאכים ולא ידעו: ³ זכרו את האסורים כאלו אתם אסורים עמהם ואת הגלחצים באשר נס אתם בבר: ⁴ האישות תיקר בכל וערש יצועכם אל יחלל את הונים ואת המנאים ידין אלהים: ⁵ רחקו מהאהבת כסף ושםחו בחלוקתם כי הוא אמר לא ארך ולא אועזך: ⁶ על כן נבטח ונאמר

הרבך ולא עשו נמשל לאיש מבית את תאר הויתו במראה : 24 כי הבית אל מראתו וילך לו וברגע שכח מה תארו : 25 אבל המשקיף בתורה השלמה תורה החירות ומחזק באה אשר איננו שמע ושכח כי אם עשה בפועל אשרי האיש ההוא במעשהו : 26 איש מכם אם ירצה להיות עבד אלהים ואניו שם רסן ללשונו כי אם מתעה הוא את לבבו עבדתו אך לrisk תהיה : 27 ואת העורבה הטהורת והבראה לפני האלים אבינו לבקר את היהודים והאלמנות בלחצם ולשمر את עצמו נקי מחלאת העולם :

2 אחוי אל יהי משא פנים באמונתכם בישוע המשיח אדניינו אדרון הכבור : 2 כי אם יבוא איש לביתו נסתכם וטבחת זהב על ידיו והוא לבוש לבש מצלול וגם איש עני יבא שמה ובנדנו מטנה : 3 ופניהם אל הלבוש לבש מצלול ואמרתם לו שב לך הנה בטוב ולענין האמרו עמד שם או שב פה מתחת להדרם רגلى : 4 הלא בזאת נחלק לכם והנכם שפטים בעלי מחשבות רעות : 5 שמעו אחוי אהובי הלא בעניי העולם הזה בחור האלים לחיות עשירים באמונה וירושי המלכות אשר הבטיח לאחביו : 6 ואתם הכלמתם את העני הלא העשירים הם העשקים אתכם והם הסחבים אתכם אל בית דין : 7 הלא הם המגדפים את השם הטוב הנקרה עליהם : 8 הן בקימכם את המצווה המלוכה על כלן כפי הכתוב ואהבת לרעך כמוך טוביבו לעשות : 9 אולם אם תשאו פנים החטאו במעשיכם והתורה תוכיחכם כעברים אותה : 10 כי איש יקיים את כל התורה ונכשל בדבר אחד הוא אשם اسمם בכללם : 11 כי האמר לא תנאף גם הוא אמר לא תרצה ואם אין לך ידו כל איש מהיר לשמע קשה לדבר וקשה להיווננו כמו ראשית בכורי יצוריו : 12 על זאת אחוי אהובי ידיו כל איש מלהיר לשמע קשה לדבר וקשה לכעס : 20 כיicus אדם לא יפעל צדקתו אלהים : 21 לכן הסירו מעלייכם כל טנוף ותרבות רעה וקבלו בענוה את הדבר הנטווע בכם אשר יכול להוציא את נפשתיכם : 22 והיו עשי הדבר ולא שמעו בלבד לזרמות את נפשכם : 23 כי איש אשר רק שמע את

יעקב עבר אליהם ואדניינו ישוע המשיח שאל לשולם שנים עשר השבטים הנפוצים : 2 אך לשמחה חשבו לכם אוחז כאשר תבוא בנסiona שוניות : 3 בדעתם כי בחן אמוןיכם מביא לידי סבלנות : 4 והסבלנות שלמה תהיה בפועל להיווכם שלמים ותמיימים ולא תחסרו כל דבר : 5 ואיש מכם כי יחסר חכמה יבקש מאליהם הנוטן לכל בנדיבת ובאי נערה ונתנן לו : 6 רק יבקש באמונה ובכלי ספק כי בעל ספק דומה לגלי הים הסער והגנרש : 7 וזה איש ההוא אל ירצה בנפשו כי ישא דבר מאת יהוה : 8 איש אשר חלק לבו הפך הוא בכל דרכיו : 9 אבל האח השפל יתהלך ברוּמָתוֹ : 10 והעשיר יתהלך בשפלותו כי עבר כצץ החצר : 11 כי זורת המשמש בחמותו ויבש את החצר ויבל ציצו וחסד מראהו אבד כן יוביל העשיר בהליקותיו : 12 אשרי איש העמד בנסינו כי כאשר נבחן ישא עטרת החיים אשר הבטיח יהוה לאחביו : 13 אל יאמיר המנסה האלים נסני כי האלים איננו מנסה ברע והוא לא ינסה איש : 14 כי אם ינסה כל איש בתחוםו נושא אשר תסיתחו ותפתחו : 15 ואחרי כן הרתה התאות ותולד חטא והחטא כי נשלם יולד את המות : 16 אל תתעו אחוי אהובי : 17 כל מתנה טובה וכל מנהה שלמה תרד ממעל מאת אבי האורות אשר חלוף וכל צל שני אין עמו : 18 הוא בחפציו ילד אותו בדבר האמת להיווננו כמו ראשית בכורי יצוריו : 19 על זאת אחוי אהובי ידיו כל איש מהיר לשמע קשה לדבר וקשה להוציא את הדבר הנטווע בכם אשר יכול להוציא את נפשתיכם : 22 והיו עשי הדבר ולא שמעו בלבד לזרמות את נפשכם : 23 כי איש אשר רק שמע את

יאמר כי יש לו אמונה ומעשים אין בו הtopic האמונה להושיעו: ¹⁵ אח או אחות אם יהיו בערים ובחר לחים יומם: ¹⁶ ואיש מכם יאמר אליהם לכו לשлом והתחממו ושבעו ולא תנתנו להם רדי מהסור נופם מה תועל זאת: ¹⁷ ככה גם האמונה אם אין בה מעשים מטהה היא עצמה: ¹⁸ אך יאמר איש אתה יש לך אמונה ואני יש לך מעשים הראני נא את אמוןך מトーκ מעשיך ואני אריך מトーκ מעשי את אמוני: ¹⁹ אתה מאמין כי האלים אחד הוא הטיבות נם השדים מאמנים בו ורעדים: ²⁰ ואתה איש עבר התהפץ לדעת כי האמונה בבעלי מעשים מטהה היא: ²¹ אברהם אבינו הלא במשינו נצדק בהעלתו את יצחק בנו על המזבח: ²² הנה ראה כי היהת האמונה עורת למשינו ומトーκ המעשים השלמה האמונה: ²³ וימלא הכתוב האמר והאמן אברהם ביהוה ותחשב לו לזרקה ויקרא אהב יהוה: ²⁴ הנכם ראים כי במשינים יצדק האיש ולא באמונה בלבד: ²⁵ וכן גם רחוב הוונה הלא נצדקה במשינים באספה את המלכים אל ביתה והשלחים בדרך אחר: ²⁶ כי כאשר הגו בלי נשמה מת הוא גם האמונה בלי מעשים מטהה היא:

3 אחוי אל יהיו רבים מכם למוריים באשר ידעתם כי בזאת נכבד עליינו את הדין: ² כי כלנו מרבים להכשיל ואשר לא יכשל בדברו הוא איש תמיד וביכילתו לשום רסן גם לכל נופו: ³ הנה בפי הסוטים נשים את הרסן למען אשר ישמעו לנו וננהנו בו את כל גויהם: ⁴ הנה האניות אף כי גודלוּת הנה ורוחות קשות הידרומים נתג אנן משוט קטן אל כל אשר יחפש החבל כן גם הלשוןابر קטן היא וגדרות תדבר: ⁵ ראה מה גדול העיר ואש קרנה תבעירנו גם הלשון אש היא עולם מלא עללה: ⁶ כן הלשון נצבת בין אברהם המנאלת את כל הנוף ומלחת את נלגל הויתנו והוא להויטה באש ניהנים: ⁷ כי מין כל בהמה Geenna g1067)

יעקב

לאבל ושמחתכם ליגון: ¹⁰ הכנעו לפני יהוה והוא ירים אתכם: ¹¹ אחוי אל תחרפו איש את רעהו המחרף בידיו הדין: ¹² כי יצר לאיש בכם הוא יתפלל ואשר ייטב לבו הוא יזמר: ¹³ איש כי ייחלה בכם יקרא את זקנינו הקהלה ויתפללו בעדרו ויסוכחו שמן בשם יהוה: ¹⁴ ותפלת האמונה תושיע את החוליה ויודה קיימנו ואשר חטא יסלח לו: ¹⁵ התודו עונותיכם איש לפניו רעהו ויתפללו איש بعد רעהו למען תרפא כי נדול כל תפלת הצדיק הקרא אל אלהים בחזקה: ¹⁶ אליו אנו שאנוש היה לנו מטה ויתפלל תפלת שלא יהיה מטר ולא יהיה מטר בארץ שלש שנים וששה חדשים: ¹⁷ ווישב ויתפלל והשנים נתנו מטר והארץ הצמיחה את פריה: ¹⁸ אחוי כי יתעה איש בכם מן האמת ואיש אחר ישיבנו: ¹⁹ ידוע ידע כי המשיב את החוטא מעקות דרכו הוא יושיע את נפשו ממות ויכסה על המון פשעים:

5 **הוי העשורים בכו והיללו על הצרות אשר תבאגנה עליהם:** ² שערכם בלה ובגדיים אכלם עש: ³ זהבכם וככספכם כסתם חלאה והיותה חלאתם בכם לעדרות ואכלה כמו אש את בשרכם אצורתם לכם אוצרות בקץ הימים: ⁴ הנה שכר הפעלים אספי קציר שדרתיכם אשר עשકתם צעך עליהם וצעתה הקוצרים באה אני יהוה צבאות: ⁵ התחדרתם בארץ והתעננתם והשמנתם את לבכם כמו ליום טבחה: ⁶ הרשעתם והנטתם את הצדיק והוא נעה לא יפתח פיו: ⁷ לבן אחוי דמו והוחילו עד בוא האדון הנה האכਰ מהכח לטוב תבאות הארץ בהוחילו כי ירד עליה נשם יורה וממלوش: ⁸ כן הוחילו נם אתם ואמצאו לבכם כי קרוב האדון לבא: ⁹ אחוי אל תסתוננו איש על רעהו פן תשפטו הנה השופט עמד לפתח: ¹⁰ אחוי הנבאים אשר דברו בשם יהוה הם יהיו לכם לモפת העני והתחולת: ¹¹ הנה מאשרים אנחנו את הסבלים את סבלנות איזוב שמעתכם ואת אחרית האדון ראיות כי רחום ותנן יהוה: ¹² וראש דבר אחוי לא תשבעו לא בשמות ולא בארץ ולא בכל שבועה

הַרְאָשָׁוֹנָה לִפְطָרוֹס

נא ביראה בימי מגוריכם : 18 מודיעתכם כי לא בדבר נפסד בכיסף או בזחב נפריהם מדרך הבלכם אשר הנחלתם מאות אבותיכם : 19 כי אם בدم יקר של שה חיים ומום אין בו בדם המשיה : 20 הנודע מראש לפניה מוסדות תבל ונגלה באחרית הימים למענכם : 21 המאמינים על פי באליהם אשר הקים אותו מעם המתים ויתן לו כבוד למען היהו אמונהכם גם תקווה לאלהים : 22 וכן את נפשותיכם על ידי הרוח בשמעכם בקול האמת לאהבת אחיכם بلا חנפה ואהבתם איש את רעהו אהבה חזקה בלב טהור : 23 כנולדים מחדש לא מזרע נשחת כי אם מזרע לא ישחת במאמר אליהם החי והקיים לעולם : 24 g165(aiōn) כי כלبشر החיזיר וכל כבוד איש ציון השדה יבש החיזיר נבל ציון : 25 ודבר יהוה יקום לעולם וזה הוא הדבר אשרبشر לכם :

(aiōn g165)

2 עתה הסירו מכם כל רשות וכל מרמה וחנפהOKEN וקנאה וכל לשון רע : 2 וכעולים אשר מקרוב נולדו התאו לחלב השכלי והזוק למען תנדרו בו : 3 אם אמנם טעםם כי טוב האדון : 4 אשר נשתחם אליו אל אבן היה אשר מסתו בה בני האדם והוא נבחרה ויקרא לאלהים : 5 ובכניתם גם אתם כאבניהם היוות לבית רוחני לכהנת קדש להעלות זבחיו רוח לרצון לאלהים בישוע המשיה : 6 וזה הוא שאמר הכתוב הני יסיד בציון אבן פנה אבן בחן ויקרא והמאמין בה לא יבוש : 7 לכן לכם המאמינים היקר אבל לסתוריהם האבן אשר מסטו הבונים הייתה בראש פנה ולאבן נגע ולצורך מבחן : 8 והם נכשלו יען לא שמעו לדבריו וליאת נם נודעך : 9 ואתם הנכם זרע נבחר מלכת כהנים וגוי קדוש ועם סגלה למען תספרו תהלות הקורא אתכם מהשך אל אורו הנפלא : 10 אשר לפניהם לא עם היהם ועתה עם אלהים ואשר לפניהם לא רחמו ועתה מרוחמים : 11 אהובים אזהירכם לנרים ותושבים עתה הנטה בבעלי משא פנים כפי מעלה איש ואיש הenthalco

1 פטרוס שליח ישוע המשיח אל תושבי תפוצות פנטוס גלטיא קפודקיא אסיה וביתוניא : 2 הנבחרים מקדם כפidea אליהם האב בקדוש הרוח אל משמעת ישוע המשיח ואל הזית דמו חסר ושלום למוכביר יהיו להם : 3 ברוך האלים אבי אדרניין ישוע המשיח אשר כרב רחמייו שב והוליד אתנו לתקוה חייה בהקמת ישוע המשיח מעם המתים : 4 לנחלת אשר לא תשחת ולא תנאל ולא תבל הצפונה בשםיכם : 5 הנסתרים בעז קץ : 6 אשר בה תנילו אתם המתחכבים עתה מעט לפי הצורך במסת שנות : 7 מען המציא אמונהם עתה המזוקה יקרה הרבה מן הזוב האבר הצרוף באש לתהלה ולכבוד ולהפארת בהתגלות ישוע המשיה : 8 אשר אהבתם ולא ראים ואשר עתה האמיןבו בלא ראותם ובעצם תנילו בשמהה מפארה עצמה מספר : 9 בקחכם עקב אמונהכם תשועה לנפשיכם : 10 את התשועה אשר עליה חקרו ודרשו הנכאים הנבחרים על החסד השמור לכם : 11 בחקרים לדעת מתי ואיך תהיה העת אשר הודיעה רוח המשיח אשר בקרים בהnidro מראש את ענווי המשיח ואת הגדלות אשר אחריהם : 12 ונגלה להם כי לא לפונם כי אם לנו שרתו בדברים ההם אשר הנד لكم עתה על פי המבשרים אתכם ברוח הקדש השלווה משמים דבריהם אשר מלאכי אלהים חמדו להשקייף אל תוכם : 13 לכן חגרו מתני שככלם התעוררו וקווה לחסר אשר יבואכם בהתגלות ישוע המשיה : 14 כבני משמעת אל תהגהנו בהאות אשר התואיתם בעוד הייתם בבבלי דעת : 15 כי אם היו קדשים בכל דרכיכם כאשר קדוש הוא אשר קרא אתכם : 16 כי על כן כתוב והיותם קדשים כי קדוש אני : 17 ואם אב תקראו לאלהים השפט בבעלי משא פנים כפי מעלה איש ואיש הenthalco

הנזרו מתחאות הבשר המוגדרות בנפש : 12 והייטבו דרככם בנים למען יבטו אל מעשכם הטובים והיה תחת אשר חרפו אתם כפעלי און יכבדו את האלים ביום הפקדה : 13 והכנעו לכל פקדת אדם בכלל האדון אם למלך כראוי בראש : 14 אם למשלים כראוי לשלוחים מאתו לנקמת פעל און ולתהלת עשי טוב : 15 כי כן הוא חפץ אלהים אשר בעשותכם הטוב תסקרו את פי אולת האנשים אשר אין בם דעתה : 16 כחפים ולא כאלו היהת לכם החפשה למכסה הרעה כי אם כעבדי אלהים : 17 נהנו כבוד בכל איש אהבו את האחים יראו את אלהים כבדו את המלך : 18 העבדים הכנעו לפני אדוניכם בכל יראה לא לפני הטובים והענויים לבר כי אם נם לפני העשיים : 19 כי חסר הוא לאיש אם ישבע ממරדים ויענה חنم למען דעת האלים : 20 כי אם חטא תחטאו וסבלתם מכות אגוף מה תתחללו אך אם תענו וסבלתם בעשותכם הטוב חסד הוא מלפני אלהים : 21 כי לווא נקראות כי גם המשיח ענה בעוברכם והשאור لكم מופת לילכת בעקבותיו : 22 אשר חטא לא עשה ולא מרמה בפיו : 23 אשר שמע חרפתו ולא השיב נעה ולא גער כי אם מסר דינו לשפט צדק ואת חטאנו הוא נשא בנויתו על העז : 24 למען נחיה לצדקה מוחר שנפטרנו מן החטאים : 25 אשר בחברתו נרפא לכם כי הייתם צaan אבדות ועתה שבתם אל הרעה פקיד נפשיכם :

3 וכן אתן הנשים הכנעה לפני בעלייכן למען נם אם יש אשר אין שמעים לדבר יקנו באין אמר ודברים על ידי מישי הנשים : 2 בראותם כי תצענה לכת ביראה : 3 ופארכן אל יהו מבחוון במחלפות שעדר ועדי והב ולבישת מוחלצים : 4 כי אם האדם הצפוני פנימה ברוח ענווה והשקט אשר לא יכולת ויקר הוא בעני אלהים : 5 כי כן התקשטו לפנים נם

אשר עבר השמייה ויכנעו לפני המלכים והרשיות

והנברות:

4

ועתה כאשר ענה המשיח בעדרנו בבשר כן היו

נמ את מזינים במחשבה היה כי המענה בבשר
חרל מהטוא: ² למען אשר לא תחיו עוד לתאות בני
אדם כי אם לרצון אלהים כל ימי היכנס עוד בבשר:
5 את הזקנים אשר בקרבתם אזהיר אני עמיתם
הזקן ועד עינוי המשיח ונום חבר לכבוד העזיז
להגנות: ² רעו את עדת האלים אשר בידכם
והשינו עלייהם לא באגס כי אם בנדבה אף לא עקב
בצע כי אם בנפש חפזה: ³ גם לא כמתעמרם בנהלת
יהוה כי אם בהיותם מופת לצאן: ⁴ וזה בהגנות
שר הרעים תשאו עטרת הכבוד אשר לא תבל: ⁵ וכן
نم את הנערם הכנעו לפני הזקנים וחנרו כלכם
שפלוות רוח בהכנע איש לרעהו כי אליהם ליצים
ילין ולענוים יtan חן: ⁶ השפלו נפשם תחת יד
אללים החזקה למען ירומם אחכם בעתו: ⁷ השליכו
עליו כל יהבכם כי הוא יdag לכם: ⁸ התעדורו שקדו
כי מריבכם השטן משוטט כאריה שאג ומבקש את
אשר יבלע: ⁹ ועמדתם נגדו חזקים באמונה ודרו כי
ענוים כאלה באו נם על אחיכם אשר בעולם: ¹⁰ ואלה
כל החסד אשר קראנו לבכורו הנצחו במשיח ישוע
אחרי ענותכם מעט הוא ישלים ויזוק וינבר וייסד
אתכם: ¹¹ g166 jaiōnios ל' הכבוד והעוז לעולמי עולמים
אמן: ¹² g165 ἀδόνις ביד סלונוס האח הנאמן לכם כאשר
אתכם כתבתי אליכם בדברים מעטים להזהיר אתכם
ולהעיד כי חסד האלים זה אשר עמדתם בו
אמת הוא: ¹³ חברתכם אשר בבעל הנבחרה אתכם
ונורוקס בני שאלים לשולם: ¹⁴ שאלו לשולם איש
את רעהו בנסיון אהבה שלום לכלכם אשר במשיח
ישוע אמן:

השנית לפטרוס

1

הcoil הזה שמענו באזינו יצא מושגים בהיותנו עמו בהר הקדרש: ¹⁹ ועתה דבר הנבואה יותר קים אנתנו והטיבתם עשות אשר שם לבכם אליו כמו אל נר מאיר במקום אף עד כי יקבע אור היום וורה כוכב הנגה בלבכם: ²⁰ וזאת תדרעו ראשונה אשר כל נבואת המקרא אינה תלה בפתרון אדם מלבו: ²¹ כי מעולם לא יצא נבואה ברצון האדם כי אם ברוח הקדש אשר נשאם דברו אנשי אלהים הקדושים:

2 גם נביאו שקר היו בעם כאשר היו גם בהם מורי שקר אשר יכינוי כתות משיחיות ובכחם במשל אשר נbam יבאו על נפשם כלוין פחמים: ² ורבים ילכו אחרי תועבותם ובטעורם יtan דרך האמת לנורפים: ³ ובדרכי בdry יעשו אתכם למחסר להם למען בצע בצע אשר משפטם מעולם לא יתמהמה ושברם לא ינום: ⁴ כי לא חס אלהים על המלאכים אשר חטאו כי אם הורידם לodzi הרים ויסנירים בכבלי אף לשמרם למשפט: ⁵ ^{g5020} ^{Tartaro} וגם על דורות קדם לא חס וישמר רק את נה השמייניו קרא הצדק בחטאיהם את המבול על דור הרשעים: ⁶ ואות ערי סדום ועמורה הפך לאפר והאשימים ב מהפכה וישראלים למשל לאשר עתידים לעשות זמה: ⁷ ויציל את לוט הצדיק אשר הלאוהו אנשי בלויל הדם בדרך ומתחם: ⁸ כי הצדיק הזה בשבעתו בתוכם האידיב את נפשו הישרה يوم יום בראותו ובשמי מעשי רשותם: ⁹ כי יודע יהוה להציל את חסידייו מנסין ולהשיך את הרשעים ליום המשפט להשיב גמורים להם: ¹⁰ וביותר את ההלכים פנים ההלכים בשירותם לבם ולא יחרדו מחרף את השירות: ¹¹ אשר אף המלאכים הנדרלים מהם בעז וכח לא יגדרום לפני יהוה במשפטם: ¹² וזה מה כבמאות הסכלות הנולדות כחק טבעם לכלך ולשחת יאבדו באבוד נפשם יען חרפם את אשר לא הבינו

1 שמעון פטרוס עבר ישוע המשיח ושליחו אל אשר קיבל אמונה יקרה כשהלנו בצדקה אלהינו ומושיענו ישוע המשיח: ² חסיד ושלום יהו לכם למכבר בדעת האלהים וישוע אדניינו: ³ באשר נבורתו האלהית נתנה לנו את כל אשר לחיים ולהסידות על ידי קורא אנתנו בכבודו וחילו: ⁴ אשר בהם נתן לנו הבטחות נדלות מאד ויקרות למן תקחו על ידן חלק בטבע אלהים ב.hamلطכם מכלוין התאה זה אשר בעולם: ⁵ בעבר זאת השתרלו להעמיד באמונתכם את הצדקה ובצדקה את הדעת: ⁶ ובדת את הפרישות ובפרישות את הסבלנות ובסבלנות את החסידות: ⁷ ובחסידות את האהוה ובאהוה את האהבה: ⁸ כי אם אלה תמצאננה ותרכיבנה בכם לא תתנה אתכם להיות בטלים ובבלתי עשות פרוי לדעת קריאתכם ובחירותכם כי בעשותכם זאת כשול לא עור הוא קוצר הראות ושכח את מהרתתו מחתאתיו הראשונות: ¹⁰ לכן אחוי הוסיף והשתדרלו להזק את תכשלה: ¹¹ כי כן יפתח לפנייכם לרוחה המבויא אל מלכות עולם אשר לאדניינו ומושיענו ישוע המשיח: ¹² על כן לא אחדל להזיכריכם על אלה בכל עת נם כי ידעתם והתכוונתם באמצעות אשר היה לפניכם: ¹³ ואחשה כי נכון להזיכיר ולהעיר אתכם כל ימי חיוטי במשכן הזה: ¹⁴ באשר ידעת כי מהר יעתק משכני כאשר נם נלה לי אדניינו ישוע המשיח: ¹⁵ ואשתדל שיהיה לכם תמיד נם אחריו פטירתני זכרון הדברים האלה: ¹⁶ כי הודיעו אתכם נבורת אדניינו ישוע המשיח ובאו לא בלחתונו אחריו הנדנות מהכמות כי אם ראות היו עיניינו את נדלתו: ¹⁷ כי ללח מאת אלחים האב יקר וככבוד בבא אליו קול מתוך הדרת כבודו לאמר זה בני ידידי רצחה נפשי בו: ¹⁸ וזאת

המובל': 7 גם השמים והארץ אשר לפניו נצפו בדבריו והם שמורים לאש ליום הדין ואבר אנשי הרשע: 8 וזוatz האחת אל תעלם מכם אהובים כי יום אחד כאלף שנים בעיני יהוה ואלף שנים כיים ייחפש באבר איש כי אם בפנותם כלם לתשובה: 10 בא יבוא יום יהוה כungan בלילה או השמים בשאון יחלפו והיסודות יבערו והתמננו והארץ והמעשים אשר עליה ישרפו: 11 ועתה אם כל אלה ימונו מה מאד חיבים אתם להתהלך בקרשה ובחסידות: 12 ולחוכות לבא יום יהוה ולהחיש אתו אשר בגין השמים ימונו באש והיסודות יבערו ונמסו: 13 ואנחנו כפי הבטהחו מוחכים לשמים חדשים ולאرض חדשה אשר צדקה ילין שם: 14 על כן אהובים אשר לאלה חכיתם שקדו להמציא לפניו בשלום נקיים וכוכם מפצע: 15 ואთ ארך רוח אדניינו תהשבו לתשועה כאשר נם אחינו האהוב פולס כhab אליכם כפי החכמה הנוגנה לו: 16 וכן בכל אנדרותיו בדבריו שם על אלה ובhem יש דבריהם קשי ההבנה והבערים והפתאים יפהכו אתם כאשר נם ייעשו לכתביהם الآחרים לאברן נפשם: 17 ואתם אהובים אשר ידעתם זאת השמרו לנפשתיכם פן המשכו אחריו טעות אני בלייל ונפלתם ממעוזם: 18 ורבו בחסד ובදעת אדניינו ומושיענו ישוע המשיח אשר לו הכבוד גם הימים וגם ליום העילם אמרן:

(pg165)

וישאו גמול עולתם: 13 אשר עדנת יומם לענן ייחשבו מטנפים ומום במתחנקים במדוחו נפשם ואכלים ושתיים עמכם: 14 עיניהם להם מלאות נאים אשר לא תחדלות מהטהוא ואת נשוא הפתאים יצורדו ולב מלמד בצע להם בני המאה: 15 את הדרך היישר עזבו ויתעו וילכו בדרך בלם בן בעור אשר אהב שכיר העולה: 16 ותויה לו תוכחת על חטאתו כי הבהמה האלמת דבירה בקול אדם והעוצר באולה הקסם: 17 בארות בלי מי מהם עבטים נדים בסערה אשר שמר להם חשך אפלת לעולם: (18) כי בדברם בנאות דברי שוא יצודו בתאות הבשר על ידי זמתם את אשר ארך נמלטו מידיו ההלכים בדרך תעה: 19 חפשה יבטחו להם והם בעצםם עבדים לשחת כי האיש עבד לאשר נכבש ממנה: 20 כי אחרי המלטם מטמאת העולם בדעת אדניינו ומושיענו ישוע המשיח אם שבו והתבעו בתוכן ונכבשו אחריות תהיה רעה מראשתים: 21 טוב היה להם לא לדעת את דרך הזכקה מאשר ידעה וננסו אחר מן המזווה הקדושה המסורה להם: 22 ויקר להם כאשר יאמר משל האמת הכלב שב על קאו והחויר עליה מן הרחצה להתגלגל ברפש:

3 זאת היא האנרת השניה אשר אני כhab אליכם אהובים ובשתיין עיר בדרך הזכרה את תמת לבכם: 2 לזכור את הדברים הנאמרים מוקדם בידי הנביאים הקדושים ואת מצות אדניינו ומושיענו אשר נתנה בידנו השליחים: 3 וודעו זאת לכם ראשונה כי באחרית הימים יבוא לצים ההלכים אהורי התאות נשם ויתולצטו לאמור: 4 איה הבטהחת באו כי מאיו שכבו האבות הכל עמד כמו מראשית הבריאה: 5 ונסתר מהם באשר לא יאבו לדעת כי מוקדם קמו השמים והארץ בדבר אליהם מן המים ועל ידו המים: 6 ובמים אבדה תבל מאי כי נשטפה במי

הַרְאָשׁוֹנָה לִיוֹחֶן

1

כבר זורח: **9** האומר כי ישנו באור והוא שנא את אחיו עודנו בחשך: **10** האהב את אחיו יעמוד באור וממושל אין בו: **11** והשנא את אחיו בחשך הוא ובחשך ויתהלך ולא ידעagna הוא הלך כי החשך עור את עינוו: **12** הנהני כתוב אליויכם הבנים יען כי נשלחו לכם חטאיכם למען שמו: **13** כתוב אני אליכם האבות יען כי הכרתם אותו אשר הוא מראש כתוב אני אליכם הבחרים יען כי התגנברתם על הרע כתוב אני אליכם הילדיים יען כי הכרתם את האב: **14** כתบทוי אליויכם האבות יען כי הכרתם אותו אשר הוא מראש כתบทוי אליכם הבחרים יען כי חזקתם ודבר האלים שכן בקרבתם והתגנברתם על הרע: **15** אל תאבהו את החלד ואת דברי החלד אם יאהב איש את החלד אין בו אהבתה האב: **16** כי כל אשר בחילד תאות הבשר ותאות העינים ונאות הדzon איןנו מן אבינו כי אם מן החלד: **17** והחלד עבר עטם תאוטיו והעשה רצון אלהים יעדן לעדר: **18** ילדי הנה השעה האחרון באה וכאשר שמעתם כי יבא צר המשיח כן עתה רבו צרי המשיח ובזאת נדע כי הוא השעה האחרוןה: **19** מאתנו יצאו אך לא משלנו הוי כי אלו היו משלנו כי או הוי עמדים עמנו אבל למען יגולו כי לא כלם משלנו המה: **20** ואותם המשחה لكم מעת הקדוש וידעתם הכל: **21** לא כתบทוי אליכם יען כי לא יידעתם את האמת אך יען כי ידעתם אתה ואשר כל כובינו מן האמת: **22** מי הוא הוכיח אם לא המכחש בישוע לאמור כי איןנו המשיח זה הוא צר המשיח המכחש באב ובבן: **23** כל המכחש בגין נס האב אין לו: **24** ואותם יקום בכם אשר שמעתם מראש ואם יקום בבן ובאב: **25** וההבטחה אשר הבטיחנו היא חי עולמים: **26** זאת כתบทוי אליכם מפני המתיעים אתכם: **27** ואותם המשחה אשר קבלתם

את אשר היה מראש אשר שמענו ובעינינו ראיינו אשר הבטוו ואשר מששו ידינו על דבר החיים: **2** והחיים נגלו ונרא וمعدים אנחנו ומודיעים לכם את חי הульם אשר הוי עם האב ונגלו לנו: **3** את אשר ראיינו ושמענו נודיעה لكم למען תחברתו לנו נס אתם והתחברותנו היא עם האב ועם בנו ישוע המשיח: **4** ואת זאת אנחנו לכם למען תהיה שמחכם שלמה: **5** וזהת הוא השמועה אשר שמענו ממנו וננד لكم כי האלים אור הוא וכל חשך אין בו: **6** אם אמר כי יש לנו תחברות עמו ונתהלך בחשך הננו כובים ופעלנו איננה אמת: **7** אך אם באור נלך כאשר הוא באור הנה נתחברנו יחד ודם ישוע המשיח בנו יטהרנו מכל חטא: **8** אם אמר כי אין בנו חטא הננו מטעים את נשטינו והאמת אין בנו: **9** ואם נתודה את חטאינו נאמן הוא וצדיק לסלח לנו את חטאינו ולטהרנו מכל עון: **10** ואם אמר כי לא חטאנו לכוב נשימנו ודברו אין בנו:

2

בני הנהני כתוב אליכם את זאת לבתי תחטאנו ואם יחטא איש יש לנו מליץ לפני אבינו ישוע המשיח הצדיק: **2** והוא כפירה על חטאינו ולא על חטאינו בלבד כי גם על חטא כל הульם: **3** ובזאת נדע כי הכרנו אותו אם נשמר את מצותינו: **4** האמר הכרתו ואת מצוחזו לא ישמר כוב הוא והאמת אין בו: **5** אבל השמר את דבריו בו נשלה באמת אהבת אליהם ובזאת נדע כי בו אנחנו: **6** האמר כי בו יעדן עליו להתהלך בדרך אשר נס הוא הלך: **7**achi איןני כתוב לכם מצוה חדשה כי אם מצוה ישנה אשר הייתה לכם מראש והמצוה הדינה היא הדבר אשר שמעתם לכלם מראש והמצוה הדינה אני כתוב לכם אשר היה מראש: **8** ועוד מצוה חדשה אני כתוב לכם אשר היה האמי אמרת נס בו נס בכם כי החשך עבר והאור האמתי

מאותו עמדת בכם ולא תצטרכו לאיש אשר ילמדכם בעדר אחינו: ¹⁷ וואיש אשר לו נכסי העולם והוא ראה את אהיו חסר לחם וקפץ את רחמייו ממנהן איך תעמדו בו אהבת אליהם: ¹⁸ בני אל נא אהב במלין ובלשון כי אם בפועל ובאמת: ¹⁹ ובזאת נדעה כי מן האמת אנחנו ולפנינו נשקייט את לבותינו: ²⁰ כי אם לבבנו ירשיע אותנו האלים נשגב הוא מלביבנו וידע את כל:

אהובי אם לבבנו לא ידרשינו בטחון לנו באלהים: ²¹ וכל אשר נשאל מאותו נקבל כי נשמר את מצותינו ונעשה את הרצוי לפניו: ²² וזאת היא מצותו להאמין בשם בנו ישוע המשיח ולאהבה איש את רעהו כאשר צונו: ²³ והשמר את מצותיו יקום בו והוא בו ובזאת נדע כי הוא שכן בנו ברוח אשר נתן לנו:

4 אהובי אל האמינו לכל רוח כי אם בחנו הרוחות אם מאלהים מהה כי נבייא שקר ריבים יצאו לעולם: ²⁴ בזאת תכירו את רוח אלהים כל רוח המודה בישוע המשיח כי בא בבשר מאלהים הוא: ²⁵ וכל רוח אשר איןנו מודה בישוע האדון כי בא בבשר לא מאלהים והוא הווה רוח צר המשיח אשר שמעתם עליו כי בוא יבא ועתה הנה הוא בעולם: ²⁶ אתם הבנים הנכמים מאלהים ונזהם אתם כי איש בכם נדיל הוא מאשר בעולם: ²⁷ הנה מן העולם על כן מהעולם ידברו והעולם ישמע אליהם: ²⁸ ואנחנו מאלהים היודע את האלים ישמע אליוינו ואשר איןנו מאלהים לא ישמע אלינו בזאת נכיר את רוח האמת ואת רוח התועה: ²⁹ אהובי נאהב נא איש את רעהו כי אהבה מאלהים היא וכל אשר יאהב נולד מאלהים וידע את האלים כי האלים: ³⁰ ואשר איןנו אהב לא יידע את האלים כי האלים הוא אהבה: ³¹ בזאת נראה אהבת האלים לנו כי שלח האלים את בנו את יהידו לעולם למען נחיה על ידו: ³² בזאת היא אהבה לא שאנחנו אהבנו את האלים כי אם הוא אהב אותנו ושלח את בנו לכפרה על חטאינו: ³³ אהובי אם ככה אהב אנתנו

כי אם כאשר תלמד אתכם המשחה בכל דבר היא האמת ואינה כזוב וכאשר למדתם כן תעמדו בו: ³⁴ ועתה בונים עמדת בו למען יאמץ לבנו בהראות ולא נבוש מפניו בבואו: ³⁵ אם ידעתם כי צדיק הוא דעו כי כל עשה צדקה נולד מmeno:

3 ראו מה גנלה אהבת האב הנתוña לנו אשר נקרא בני האלים על כן העולם איןנו ידע אנתנו יعن כי אותו לא ידע: ³⁶ אהובי עתה בונים לאלהים אנחנו עוד לא נגלה מהנה נהיה איך ירענו כי בהגלותו נדמה לו כי נראהו כאשר הוא: ³⁷ וכל אשר לו תקופה כזאת יתהר את עצמו כאשר טהור נם הוא: ³⁸ כל העשה חטא גם פשע בתורה והחטא הוא פשע בתורה: ³⁹ וידעתם כי הוא גנלה לשאת את חטאינו ובו אין חטא: ⁴⁰ כל העמד בו לא יחטא כל החוטא לא ראתו נם לא ידע: ⁴¹ בני אל יתעה אתכם איש העשה צדקה צדיק הוא כאשר הוא צדיק: ⁴² והעשה חטא מן השטן הוא כי השטן חטא מראש לזאת גנלה בן האלים לא יחטא כי זרע פעולות השטן: ⁴³ כל הנולד מאלהים לא יחטא כי זרע בו יקים ולא יוכל להחטא כי מאלהים נולד: ⁴⁴ ונודע בזאת בני האלים ובני השטן כל איש אשר לא יעשה צדקה איןנו מאלהים וכן כל אשר לא יאהב את אהיו: ⁴⁵ כי זאת היא השמועה אשר שמעתם מראש לאהבה איש את רעהו: ⁴⁶ לא כיון אשר היה מן הרעם וממשיע את אהיו ומדוע הרגנו יعن כי מעשיו היו רעים וממשיע אהיו משעי צדק: ⁴⁷ אל תתמהו אחי אם ישנא אתכם העולם: ⁴⁸ אנחנו ידענו כי עברנו מן המות אל החיים על כי נאהב את אהינו איש אשר לא יאהב את אהיו ישאר במוות: ⁴⁹ כל השנא את אהיו רצח נפש הוא ידרעתם כי כל רצח נפש לא יתקימו בו חי עולמיים: ⁵⁰ בזאת הכרנו את אהבה כי הוא נתן את נפשו בעדנו גם אנחנו חיבים לחת את נפשינו (g166) ⁵¹ aiōnios

האללים נם אנחנו חיבים לאהבה איש את רעהו: 9 אם נקבל עדות 12 את האלים לא ראה איש מעולם ואם אהב איש בני אדם דנה עדות האלים גדרלה ממנה כי זאת היא עדות האלים אשר העיר על בנו: 10 המאמין בבן האלים יש לו העדות בנפשו ואשר לא יאמין לבן האלים לכוב שמה עין לא האמין בעדות אשר לא לאלים לכוב שמה עין לא האמין כי חי העיר האלים על בנו: 11 וזהת היא העדות כי חי עולמים נתן לנו האלים והחיים האלה בבנו המה: 12 אשר יש לו הבן יש לו החיים ואשר אין לו בן האלים אין לו חיים: 13 זאת כתבתי אליכם המאמינים בשם בן האלים למען תרעון שיש לכם חי עולם ולמען תאמינו בשם בן האלים: 14 וזה הוא בטחוננו אליו אשר אם נשאל דבר כפי רצונו ישמענו: 15 ומידעתנו כי ישמענו לכל אשר נשאל נדע נם זאת כי נשיג את המשאלות אשר שאלנו ממנו: 16 איש כי יראה את אחיו חוטא חטא את אשר לא למות שאל ישאל בעדו ויתן לו חיים לכל אשר חטא לא למות להמות הן יש חטא למות על זה לא אמר לשאל בעדו: 17 וכל מעשה שלא כמשפט חטא דיאו ויש חטא שלא למות: 18 ידענו כי כל הנולד מאת האלים לא יחטא כי אשר ילד מאת האלים ישמר את נפשו והדרע לא יגע בו: 19 ידענו כי מאלים אנחנו וכל העולם ברע הוא: 20 וידענו כי בא בן אלים ויתן לנו בינה לדעת את האמת ובאמת אנחנו בבנו ישוע המשיח וזה הוא האל האמתי וחוי העולם: 21 בני השמרנו לכממן האלים אמן:

המים והדם ושלשתם לאחת המה: 9 אם נקבל עדות את רעהו האלים יעמוד בקרבו ואהבתו נשלמה בנו: 13 בזאת נדע אשר בו נקום והוא בנו כי נתן לנו מרוחו: 14 ואנחנו חוזנו ונעדיה כי האב שלח את הבן מושיע העולם: 15 כל המודה כי ישוע הוא בן האלים האלים שכן בו והוא באלים: 16 ואנחנו ידענו ונאמנו באהבה אשר אלים אהב אותנו האלים הוא אהבה והעמד באהבה עמד באלים והאלים עמד בו: 17 ובזאת נשלמה בנו אהבה בהיות לנו בטחון ביום הדין כי מכחו לנו נם אנחנו בעולם הזה: 18 אין אימה באהבה כי אם אהבה השלמה תנרש את האימה כי באימה מעצבה ואשר באימה איננו שלם באהבה: 19 אנחנו אהבים אותו כי הוא קדם לאהבה אותנו: 20 כי יאמר איש אהב אני את האלים והוא שנא את אחיו כוב הוא כי אשר לאiah אהב את אחיו אשר הוא ראה איככה יוכל לאהבת האלים אשר איננו ראה אותו: 21 וזהת המצווה יש לנו מאות כי אהבת את האלים יאהב נם את אחיו:

5

כל המאמין כי ישוע הוא המשיח הנה זה הילד מאלים וכל האב את מולדיו יהב נם את הנולד מאות: 2 בזאת נדע כי נאהב את בני האלים באהבתנו את האלים ובשמרנו את מצותיו: 3 כי זאת אהבתם אליהם היה אשר שמר את מצותיו ומזכותיו אין כבדות: 4 כי כל הנולד מאת האלים מנצחה את העולם ואמונתנו הנצחון המנצח את העולם: 5 מי הוא זה המנצח את העולם אם לא המאמין בישוע שהוא בן האלים: 6 זה הוא אשר בא בימים ובגדים ישוע המשיח לא בימים בלבד כי אם בימים ובגדים והרוח הוא המעד כי הרוח הוא האמת: 7 כי שלשה המה המעדים בשםים האב הדרבר ורוח הקודש ושלשתם אחד המה: 8 ושלשה המה המעדים בארץ הרוח

השנית ליהנן

1 הזון אל הנבירה הבחירה ואל בניה אשר אני אהב אתכם באמות ולא אני לבדי כי אם גם כל ידעי האמת: ² למען האמות העמدة בקרבונו ונום תהיה עמו לעולם: ³ יהי עמכם חסד ורחמים שלום מאת האלים אבינו ומאת ארני יושע המשיח בן האב באמה ובאהבה: ⁴ שמחתי למאך כי מצאתי מבנייך מתחללים באמת מצוה אשר קבלנו מאת האב: ⁵ ועתה מבקש אני מוך הנבירה ולא ככתב אלך מצוה חדשה כי אם את אשר הייתה לנו מראש לאהבה איש את רעהו: ⁶ זו זאת היא אהבה אשר נתהלך במצוותיו זאת היא המצוה אשר שמעתם מראש להתהלך בה: ⁷ כי מתחים רבים באו לעולם אשר אינם מודים בישוע המשיח כי בא בבשר זה הוא המתעה וצר המשיח: ⁸ השמרו לכם פן תאביד ממנה פעולנו כי אם נכח משכורתנו שלמה: ⁹ כל העבר על תורה המשיח ואינו עומד בה אין לו אלהים והעמד בתורת המשיח יש לו גם האב גם הבן: ¹⁰ כל הבא אליום ולא יביא את התורה הזאת לא תאספו אותו הביתה ולא חשאלו לו לשולם: ¹¹ כי השאלה של שלומו הוא משתף במשיו הרעים: ¹² הרבה לי לכתב אליהם ולא חפצתי בוניר וכדי כי אקווה לבוא אליהם ולדבר מה אל פה למען תהיה שמחתנו שלמה: ¹³ בני אחותך הבחירה שללים לשולם Amen:

השליישית ליהנן

- 1** הוקן אל נוֹס החביב אשר אני אהב אותו באמת:
2 חביבי חפציו הוא כי ייטב לך בכל דבר ותחוק
כאשר טוב לך בנפשך: 3 כי שמחתי למאור כאשר באו
אחים ויעידו על אמתך אשר מתחלה באמת אתה:
4 אין לי שמחה נדולה מלשמע את אשר בני יתהלך
באמת: 5 חביבי באמונה כל מעשיך עם האחים ועם
הארחים: 6 אשר העידו על אהבתך בפני הקהל
ואף תוטיב לעשות בלוטך אתם כאשר יאלהה לפניו
אליהם: 7 כי בעבור שמו יצאו ולא ל凱חו מאומה
מן הנויים: 8 על כן חביבים אנחנו לקבלם למען
נהיה זורדים לאמת: 9 אני כhabתי אל הקהלה אך
דויטריפס המתאהה להיות עלייהם לראשינו מקבל
אתנו: 10 על כן בבאי אזכיר את מעשיו אשר הוא עשה
בספרינו עליינו דברים רעים ולא דיו שלא קיבל את
האחים כי נם ימנע את החפצים לקבלו וונרשם מותך
הקהלה: 11 חביבי אל תרדף הרעה כי אם הטוב
העשה טוב הוא מלאחים והעשה רע לא ראה את
האלחים: 12 על דימתרו העירו הכל ונעם האמת
עצמה ונם אנחנו מעודדים עליו וודעתם כי עדותנו דיא
נאמנה: 13 הרבה לי לכתב ולא חפצתי לכתב אליך
ברדיו ובקינה: 14 אבל אקווה לאותך במהרה ופה אל
פה נדבר:] (John 1:15) שלום לך הרעים שאלם
לשלומך שאל לשלום הרעים לאייש בשם:]

לאלה לאמר הנה יהוה בא ברכבת קדשו: ¹⁵ לעשות משפט בכלם ולהוכיח כל רשי אرض על כל מעשי רשעתם ועל כל הקשות אשר דברו עליו חטאיהם אנשי רשות: ¹⁶ אלה הם הרגנים והמתאוננים ההליכים אחרי תאותיהם אשר פיהם ידבר עתק הדרי פנים עקב שחר: ¹⁷ ואתם האחובים זכרו את הדברים הנאמרים מוקדם ביד שליחיו אדניינו ישוע המשיח: ברכbam אליכם לאמור הנה באחרית הימים יבוא ¹⁸ לזמן ההליכים אחרי תאות רשותם: ¹⁹ אלה הם הפרשים מן הצבור אנשים נפשיים ורוח אין בהם: ²⁰ ואתם האחובים הבנו באמונתכם הנעה על כל בקדשתה והחפלו ברוח הקודש: ²¹ ושמירתם את נפשותיכם באהבת אליהם וחכitem לרchromי אדניינו ישוע המשיח לחיה העולם: ²² (aiōnios g¹⁶⁶) והברילו את אלה והנהנו עמם ברחמים: ²³ ואת אלה תושיעו באימה וחלצתם אתם מתווך האש ונעלתם נם את הלבוש המנאל בחלאת הבשר: ²⁴ ולאשר יכול לשמרכם בבלי מכשול ולהעמיד אתכם בשwonן חמימות לפניו כבודו: ²⁵ לאליהם אשר לו לבחון החכמה המושיע אתנו לו הכבוד והגדלה והעו' והממשלה מעטה ולעולם עד אמן: ^(aiōnios g¹⁶⁵)

1 יהודה عبد ישוע המשיח ואחי יעקב אל המקרים אשר הם מקדשים באלהים האב ושמורים לישוע המשיח: 2 רחמים ושלום ואהבה יהו לכם למיכביר: 3 אהובי בהשתדרלי לכתב אליכם על דבר התשועה האחת לכלנו חובה היא בעני לזרעם במכתב אשר תלחמו לאמונה המסורה פעם אחת לקרים: 4 כי התננו לבוא מקצת אנשים הכתובים מאו למשפט זה אנשי רשות ההופכים את חסד אלהינו לזמה וכפרים באלהים המשל' היחיד ובאדניינו ישוע המשיח: 5 וויש את נפשי להזכיר אתכם את אשר כבר ידעתם כי הוועי יהוה את העם ממזרים ושמד אחרי כן את אשר לא האמין: ⁶ והמלאים אשר לא שמרו את משרותם כי אם עזבו את זבלם שמרם במוסרות עולם ובaphael למשפט היום הנдол: ^(aiōnios g¹²⁶) 7 כאשר סדום ועמורה והערים סביבותיהן אשר הנו כמושם וילכו אחוריبشر זר והוא כראוי כי נמסרו למוסר אש עולם: ^(aiōnios g¹⁶⁶) 8 וכן נם בעלי הצלמות אלה מתמאות את הבשר ואת הממשלה יגאזו ואת השרדות יחרפו: ⁹ ומיכאל שר המלאכים בהתחכו עם השטן וירב אותו על אדרות גוית משה לא מלאו לבו לחרץ משפט נדופים כי אם אמר יונת יהוה בר: ¹⁰ ואלה מגדים את אשר לא יידעו ובדברים אשר יבינו מהק טבעים ככחות הסכלות בחמה ישווו את נפשם: ¹¹ אווי להם כי בריך קון הילכו ויישתקעו בתועת בלעם לקבל שכר ובמרי קרח אבדו: ¹² הלא צורי מכשול המה בסעודתיכם של אהבה ובקלה ראש יאכלו וישתו עמכם ורעים את נפשם ענינים הם בבלי מים הנדרפים מפני רוח עצי חרב באין פרי אשר מתו פעמים ונעקרו: ¹³ משבוריים עזים אשר יגרשו בשחתם ככבים תעם אשר חשך אפלת צפון להם עדי עד: ^(aiōnios g¹⁶⁵) 14 וכן חנוך השביעי לאדם נבא

בגבורתו: ¹⁷ וכראתי אותו ואפל לרגליו כמו כי ישת עליך ימינו ויאמר אל תירא אני הראשון והאחרון והחי: ¹⁸ ואהיה מות והנני חי לעולמי עולם אמן ובידי מפחהות שאל ומות: (^{g86} Hadēs g165, ¹⁹ ai) ¹⁹ ועתה כתוב את אשר רأית ואשר נעשה עתה ואשר עתיד להיות להיות אחרי כן: ²⁰ את סוד שבעת הכוכבים אשר רأית בימיני ואת שבע מנורות הזהב שבעת הכוכבים הם מלאכי שבע הקהילות ושבע המנורות אשר רأית שבע קהילות הנה:

2 אל מלאך קהיל אפסוס כתוב כי אמר האחו בימינו שבעת הכוכבים המתהלך בתוך שבע מנורות הזהב: ² ידעתו את מעשיך ואת מלך ואת סבלך וכי לא תוכל שאת את הרשעים ותנסה את האמירים שליחים אנחנו ואינם ותמצאים כזובים: ³ וואת נשאת הרבה ויש לך סבלנות ולמעןשמי לא יעפת: ⁴ אך יש לי عليك כי עוזבת את האבותך הראשוןונה: ⁵ זכר אפוא כי מזה נפלת ושבה ועשה מעשיך הראשונים ואם לא הנסי בא עלייך מהר ונסהתי מנורתק ממוקמה הניקלסים אשר שנאותים גם אני: ⁶ מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר لكהילות המנץח את לו לאכל מעץ החיים אשר ברוך נון עדן לאלהים: ⁸ ואל מלאך קהיל זמירנא כתוב כי אמר הראשון והאחרון אשר מות ויחי: ⁹ ידעתו את מעשיך ואת צורתך ואת רישך ואולם עשיר אתה ואת גדורף האמירים יהודים אנחנו ואינם כי אם כניסה השטן: ¹⁰ אל תורא את אשר עלייך לשביל הנה עתיד המלשין להשליך מכם לבית המשמר למען תנסו והייתם בצרה עשרה ימים היה נאמן עד מות ואתנה לך עטרת החיים: ¹¹ מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר لكהילות המנץח לא נזק במות השני: ¹² ואל מלאך קהיל פרגמוס כתוב כי אמר אשר לו חרב פיפויות חרדה ובפניו כשם המשair

1 חoon ישוע המשיח אשר נתן לו האלים להראות את עבריו את אשר היה במהרה והוא הודיעו בשלחו ביד מלאכו לעבריו יוחנן: ² אשר העיד דבר האלים ועדות ישוע המשיח ואת כל אשר ראה: ³ אשרי הקורא ואשרי השמעים את דברי הנבואה ושמרדים את אשר כתוב בה כי קרובה העת: ⁴ יוחנן אל שבע הקהילות אשר באסיה חסר לכם ושלום מאת ההוה והיה ויבוא ומן שבעת הרוחות אשר לפני כסאו: ⁵ ומאת ישוע המשיח העד הנאמן ובכור מן המתים ועלין למלכי ארץ לו אשר אהב אתנו ובದמו נאלנו מהטאתיינו: ⁶ ויעש אתנו למלכים וכהנים לאלים אבוי הכבוד והעו לעולמי עולמים אמן: (^{g86} Hadēs g165, ¹⁹ ai) ⁷ הנה הוא בא עם העניים וראתה אותו כל עין נם אלה אשר דקרחו וספדו עליו כל משפחות הארץ כן יהיה אמן: ⁸ אני האלף ואני הトー ראש וסוף נאם יהוה אלהים ההוה והיה ויבוא אלהי צבאות: ⁹ אני יוחנן אחיכם ונם חבר לכם בלחץ ובמלכות ובஸבלנות למען ישוע המשיח היהתי בא אשר שמו פטמוס בעבר דבר האלים ובעברו עדות ישוע המשיח: ¹⁰ ואהיו ברוח ביום האדון ואשמע אחרי קול נורול קול שופר: ¹¹ ויאמר אנו האלף ואני הトー הראשון והאחרון ואת אשר אתה ראה כתוב אל ספר ושלחחו אל הקהילות אשר באסיה לאפסוס ולזמירנא ולפרגמוס ולהטיatrוא ולסרדיס ולפילדפייא ולולדקיא: ¹² ואפן לראות את הקול המדבר אליו יהיו בפנוי וארא שבע מנורות זהב: ¹³ ובתוך שבע המנרות דמותם בן אדם לבוש מעיל וחגור אוור זהב על לבו: ¹⁴ וראשו ושערו לבנים כצמר צהוב כשלג ועינוי כלבת אש: ¹⁵ ומרגלאתו כעין נחשת קלל כצראפות בכור וקולו קול מים רבים: ¹⁶ ויהיו לו ביד ימינו שבעה כוכבים ומפניו יוצאת חרב פיפויות חרדה ובפניו כשם המשair

3 ואל מלאך קהיל סרדייס כתוב כי אמר אשר לו שבע רוחות האלהים ושבעת הכוכבים ידעתني את מעשיך כי לך שם כאלו אתה חי והנך מת: ² שקד וחזק את השארית הקורובה למות כי לא מצאתי מעשיך שלמים לפני האלהים: ³ זכור את אשר קבלת ושמעת ושמרה זאת ושובבה ואם לא תשקר הדני בא עלייך כנגב ולא תדרע באיו זו שעה אבא עלייך: ⁴ יש לך גם בסרדייס שמות מעתים אשר לא נאלו את מלבושיםם וויתרלו ATI לבשי לבנים כי דראים הם לזואת: ⁵ המנצח ילبس בגדים לבנים ולא אמזה את שמו מספר החיים ואודה שמו לפני אבי ולפני מלאכיו: ⁶ מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהילות: ⁷ ואל מלאך קהיל פילדלפיה כתוב כי אמר הקדוש האמתי אשר בידו מפתח דוד הפתחה ואין סגר והסגר ואין פתח: ⁸ ידעתו את מעשיך הנה נתני לעפניך פתח נפתח אשר לא יוכל איש לסגור כי גבורות מעט לך ותשמר את דברי ולא כחשת בשמי: ⁹ הדני נתן אנשים מכנסיות השטן האמורים יהודים אנחנו ואינם כי כובים המה הנה עשה אשר יבוא להשתנות לעפניך וידעו כי אני אהבתיך: ¹⁰ יען שמרת דבר סבלנותי אשمرך גם אנכי משעת הנסיוון העתידה לבוא על תבל כליה לנסota את ישבי הארץ: ¹¹ הדני בא מהרה החזק באשר לך למען לא יקח איש את נורך: ¹² המנצח אתנו לעמוד בהיכל אלהי ולא יצא עוד החוצה וכתחתי עליו או את שם אלהי ואת שם עיר אלהי ירושלים החדשה היורדת משמי מעם אלהי ואת שמי החדש: ¹³ מי אשר און לו יسمع את אשר הרוח אמר لكהילות: ¹⁴ ואל מלאך קהיל לודקיא כתוב כי אמר האמן העד הנאמן והאמוטי ראשית בריית האלהים: ¹⁵ ידעתו את מעשיך כי לא קר ולא חם אתה מי יתן והיית קר או חם: ¹⁶ כי עתה פושר אתה ולא קר ולא חם על כן אקייאך מפי: ¹⁷ כי אמרת אך אתה מקומ שבתקדש אשר שם כסא השטן ותדק בשמי ולא שקרה באמוני נם בימי אנטיפס עדי הנאמן אשר נהרג אצלכם מקום מושב השטן: ¹⁸ אך מעת יש לי עלייך כי שם עמק אנשים דבקים בתורת בלעם אשר הורה את בלק לתת מכשול לפניו בני ישראל לאכל מזבחיו אלילים ולגנות: ¹⁹ כן נמצאו נם בך אנשים דבקים בתורת הניקולאים אשר שנאתי: ²⁰ שובה ואם לא כי עתה אבא עלייך מהרה ונלחמותי בסם בחרב פי: ²¹ מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהילות המנצח אכלינו מן המן הגנוו ונתתי לו אבן לבנה ועל האבן מפתח שם חדש אשר לא ידענו איש ולוטוי המקובל: ²² ואל מלאך קהיל תאטריא כתוב כי אמר בן האלהים אשר עיניו כלבת אש ומרגלו צו עין נשחת קלל: ²³ ידעתו את מעשיך ואהבתך ואמונהך ובעורתק וסבלך וכי מעשיך الآחרונים רביהם הם מן הראשונים: ²⁴ אך מעת יש לי עלייך כי תניח את האשה איזובל האמרת כי הוא נביאה ללמד ולהתעוטה את עברי לזנות ולאכל זבחי אלילים: ²⁵ ואני לה זמן לשוב והיא מאנה לשוב מהזוניה: ²⁶ ואני מפיל אתה על מטה ואת המנאים אתה בצרה נדולה אם לא ישבו מעשיהם: ²⁷ והרנתי במות את בניה וידעו כל הקהילות כי אני חקר כלויות ולב ונתתי לכם לכל איש כפרי מעלייו: ²⁸ אבל אמר אני לכם ולשאר הנמצאים בתיאטריא כל אשר אין להם הלכה ההוא ולא ידעו את עמקות השטן כאשר הם מתהלים לא בו עד כי אבואה: ²⁹ וזהנצח ושמור את מעשי עד עת קץ אתן לו שלtan על הגנוו: ³⁰ ורעם בשבט ברזיל כלי יוצר ינפיצו כאשר קבלתי נם אנכי מאת אבוי: ³¹ ונתתי לו כוכב השחר: ³² מי אשר און לו יسمع את אשר הרוח אמר لكהילות:

10 אז יפלו עשרים וארבעה הוקנים על פניהם לפני הייש על הכסא והשתחו לחי עולמי העולמים ושמו את עטרותיהם לפני הכסא לאמר: ¹⁶⁵(ו' חסן) וכן לך נאה אנדרינו לקחת כבוד והדר ועוז כי אתה בראת הכל והכל ברצונך היו נבראו:

5 וארא בימין הייש על הכסא ספר כתוב פנים ואחור וחתום בשבועת חתמו: ² וארא מלאך אביר קורא בקול נדול מי הוא הזוכה לפתח הספר ולהתיר את חותמו: ³ ולא יכול איש גם בשם נם בארץ נם מתחת לארץ לפתח את הספר או להביט אליו: ⁴وابך בכיו נדול על אשר לא נמצא איש זכה לפתח את הספר ולקרוא בו או להביט אליו: ⁵ ויאמר אליו אחד מן הוקנים אל תבהה הנה ונכח הארץ אשר הוא משפט יהודיה שרש דוד לפתח את הספר ולהתיר בשבועת חותמו: ⁶ וארא והנה בין הכסא וארבעה החיות ובין הוקנים שה עמד כמו טבוח ולש שביע קרנים ושבעה עיניים אשר הם שבעה רוחות האללים השלוחים אל כל הארץ: ⁷ ויבא ויקח את הספר מימיון הייש על הכסא: ⁸ ויהי בקחתו את הספר ויפלו לפני השה ארבע החיות ועתרים וארבעה הוקנים ואיש איש כנור בידיו וקערות זהב מלאת קרתרת אשר הנה הפלות הקדושים: ⁹ ווישרו שיר חדש לאמר לך נאה לקחת את הספר ולפתח את חותמו כי אתה נשחתת וכבדך קניתנו לאלהים מכל משפה ולשון וכל עם וגו': ¹⁰ ותעשה אתם מלכים וכחנים לאלהינו וימלכו על הארץ: ¹¹ וארא ואשמע קול מלאכים רבים סביב לכסא ולחיות ולזקנים מספרם רבבו רבעות ואלפי אלפיים: ¹² קראים בקול נדול נאה לשא הטבות לקחת עז ועשור וחכמה ונכורה והדר וכבוד וברכה: ¹³ וכן בריה אשר בשם נם ובארץ ומתחת לארץ ואשר על הים וכל אשר בהם את כלם שמעתי אמרים לאמר לייש על הכסא אשר הוא חי לעולמי עולמים: ¹⁶⁵(ו' חסן)

עשרתי מצאתי און לי ולא חסרתי כל ולא ידעת כי אמלל אהה ודוי עני ועור וערם: ¹⁸ אני איעצץ לפנות מאתי זהב צדוף באש מען תעשיר ובנדדים לבנים למען תחסה בהם ולא תראה בשת ערחות ולמשע עיניך קלוריית מען תראה: ¹⁹ אני את כל אשר אהב אוכחים ואיסרים לכון תשקד ותשוב. הנני עמד לפתח ודרפק והיה כי ישמע איש לקובי ופתח הפתח אבואה אליו לסעוד עמו והוא עמד: ²¹ המנצח אנתנו לשבתathi עלי כל כסאי כאשר נצחתי נם אגci ואשב את אבי על כסאו: ²² מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר לכהלות:

4 ויהי אחר הדברים האלה וארא והנה פתח נפתח בשמיים והקהל הראשון אשר שמעתו כkol שופר מדבר אליו אמר עלה הנה וארא את אשר היה היה אחורי כן: ² וכרגע היהיו ברוח והנה כסא נרא באבון ישפה ואדם וקשת סביב לכסא ומראה כעין ברקת: ⁴ וסביר לכסא ארבעה ועשרים כסאות ועל הcessות ראייתי את ארבעה ועשרים הוקנים ישבים והם לבשי בגדים לבנים ועתרות זהב בראשיהם: ⁵ וממן הכסא יוצאים בركים ודרומים וקולות ושבעה לפידי אש בערים לפני הכסא אשר הם שבעה רוחות האללים: ⁶ ולפני הכסא ים זוכיות כעין הקרח ובין הכסא וסביר לכסא ארבע חיות מלאות עיניים מלפניהם ומאחריהם: ⁷ ודמות הchia הראונה כאירה והchia השנית כשור ופני הchia השלישית כפני אדם ודמות הchia הרבייה כנשך מעופף: ⁸ ולכל אחת מאربع החיות שש כנפים מסביב ולפניה הנה מלאות עיניים ואין דמי להן יומם ולילה ואמרות קדוש קדוש יהוה אלהים צבאות היה והוא יוכאו: ⁹ ומדרי תה הchia כבוד והדר ותודה לייש על הכסא אשר הוא חי לעולמי עולמים: ¹⁶⁵(ו' חסן)

לעלמי עולמים:)¹⁴ וְאָמַרְנוּ אֶת־הַחַיִּים
הַתְּחָבֹא בְּמַעֲרוֹת וּבְסָלֻעִי הַהָרִים: ¹⁵ וַיֹּאמְרוּ אֶל־
הָרִים וְאֶל־הַסְּלָעִים נִפְלֹא עֲלֵינוּ וְכַסְנוּ מִפְנֵי הַיּוֹשֵׁב
עַל־הַכְּסָא וּמִפְנֵי חַמְתַּת־הַשָּׁה: ¹⁶ כִּי־בָא יּוֹם עֲבֹרָתוֹ
הַגָּדוֹלָה וְמִי יוּכַל לְהַזִּיבָב:

7 וַיֹּהְיֶה כִּי־רָאִיתִי אֶרְבָּעָה מְלָאכִים עַמְּדִים בְּאֶרְבָּעָה
כִּנְפוֹת הָאָרֶץ וַיַּעֲצְרוּ אֶת־אֶרְבָּעָה רוחות הָאָרֶץ לְמַעַן
לֹא־תִשְׁבַּר רוח לֹא־בָּאָרֶץ וְלֹא־בָּיִם וְלֹא־בְּכָל־עַז: ² וַיֹּאמֶר
מֶלֶךְ אֶחָד עַלְהָה מִמְּרָחָה שָׁמֶשׁ וּבִידָוָה חַתְמָתָה אֱלֹהִים
חַיִּים וַיַּקְרָא בְּקוּלָן גָּדוֹלָל אֶרְבָּעָה המְלָאכִים אֲשֶׁר
נִתְןָ לָהּם לְחַבֵּל הָאָרֶץ וְהַיּוֹם לְאָמָר: ³ אֶל־תִּחְבְּלוּ אֶת
הָאָרֶץ וְאֶת־הַיּוֹם וְאֶת־הַעַז עַד אֵם חַתְמָנוּ אֶת־עֲבָדֵי
אֱלֹהִינוּ עַל־מַצְחוֹתֵם: ⁴ וַיַּשְׁמַע מִסְפַּר הַחַטֹּוֹמִים מִמֶּה
אַלְפָיִם וְאַרְבָּעִים וְאֶרְבָּעִים אַלְפָיִם וְהַחַטֹּוֹמִים מִכֶּל־שְׁבָטִי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ⁵ לְשֶׁבֶט יְהוּדָה חַטֹּוֹמִים שְׁנִים עַשֶּׂר אַלְפָיִם
לְשֶׁבֶט דָּאוּבָן חַטֹּוֹמִים שְׁנִים עַשֶּׂר אַלְפָיִם לְשֶׁבֶט גָּדוֹלָה
חַטֹּוֹמִים שְׁנִים עַשֶּׂר אַלְפָיִם: ⁶ לְשֶׁבֶט אֲשֶׁר חַטֹּוֹמִים שְׁנִים
עַשֶּׂר אַלְפָיִם לְשֶׁבֶט נְפָתְּלִי חַטֹּוֹמִים שְׁנִים עַשֶּׂר אַלְפָיִם
לְשֶׁבֶט מְנַשָּׁה חַטֹּוֹמִים שְׁנִים עַשֶּׂר אַלְפָיִם: ⁷ לְשֶׁבֶט שְׁמְעוֹן
חַטֹּוֹמִים שְׁנִים עַשֶּׂר אַלְפָיִם לְשֶׁבֶט לוֹי חַטֹּוֹמִים שְׁנִים עַשֶּׂר
אַלְפָיִם לְשֶׁבֶט יְשָׁכֵר חַטֹּוֹמִים שְׁנִים עַשֶּׂר אַלְפָיִם: ⁸ לְשֶׁבֶט
זְבָלָן חַטֹּוֹמִים שְׁנִים עַשֶּׂר אַלְפָיִם לְשֶׁבֶט יוֹסֵף חַטֹּוֹמִים
שְׁנִים עַשֶּׂר אַלְפָיִם לְשֶׁבֶט בְּנֵימָן חַטֹּוֹמִים שְׁנִים עַשֶּׂר
אַלְפָיִם: ⁹ אֶחָדָיִם כִּי־רָאִיתִי וְתָנָה הַמּוֹן רַב אֲשֶׁר לֹא־יָכַל
אִישׁ לְמַנוֹתָה מִכֶּל הַגְּנוּים וְהַמְשִׁפְחוֹת וְהַעֲמִים וְהַלְשׁוֹנוֹת
וַיַּעֲמֹדוּ לִפְנֵי הַכְּסָא וְלִפְנֵי הַשָּׁה מִלְבָשִׁים שְׁמְלוֹת
לְבִנּוֹתָה וְכְפֹתָה תְּמִרִים בַּיּוֹדָיהם: ¹⁰ וַיַּקְרָאוּ בְּקוּלָן גָּדוֹלָה
לְאָמֶר הַיּוֹשָׁעָה לְאֱלֹהִינוּ הַיּוֹשֵׁב עַל־הַכְּסָא וְלֹשָׁה:
וְוּכָל־הַמְלָאכִים עַמְדוּ סְבִיבָה לְכָסָא וְסְבִיבָה לְזָקְנִים
וְלְאֶרְבָּעָה חַזִּוִּות וַיִּפְלֹא עַל־פְנֵיהם לִפְנֵי הַכְּסָא וְיִשְׁתַּחַוו
לְאֱלֹהִים: ¹¹ וַיֹּאמְרוּ אֶמְן הַבְּרָכָה וְהַכְּבוֹד וְהַחֲכָמָה
וְהַתְּוֹדָה וְהַהֶּדֶר וְהַכְּחָה וְהַעַז לְאֱלֹהִינוּ לְעֲלֹמִי עַולְמִים
וְאֵי הַנְּתָקוּ מִמְקֹומֵם: ¹² וּמַלְכֵי הָאָרֶץ וְהַרְזִינִים וְשָׁרִי

לְעֲלֹמִי עַולְמִים:)¹³ וְאָמַרְנוּ אֶת־הַחַיִּים
אַמְן וְעַשְׂרִים וְאֶרְבָּעָה זָקְנִים נִפְלֹא עַל־פְנֵיהם וַיִּשְׁתַּחַוו
לְחַיּוֹתִים עַולְמִים:

6 וְאָרָא כַּאֲשֶׁר פָּתַח הַשָּׁה אֶחָד מִן שְׁבָעָה הַחַתְמֹת
וְאַשְׁמַע אֶחָד מִן אֶרְבָּעָה חַזִּוִּית מִדְבָּרָת כְּקוּלָן גָּדוֹלָה
לְאָמֶר בָּא וְרָאָה: ² וְאַבִיט וְהַנָּה סָסָס לְבָנָן וְהַרְכָּב עַלְיוֹן
קַשְׁתַּי בִּידָוָה וְתָנָתֵן לוֹ עַטְרָה וַיֵּצֵא מַנְצָח וְלִמְעֵן יִנְצָח:
3 וְכִפְתַּחְתּוּ אֶת־הַחַזְקָה שְׁנִי וְאַשְׁמַע אֶת־הַחַזְקָה שְׁנִית
אָמְרָת בָּא וְרָאָה: ⁴ וַיֵּצֵא סָסָס שְׁנִי וְהַוָּא אֶדְם וְלַרְכָּב
עַלְיוֹן נִתְןָ לְשָׂאת אֶת־הַשְּׁלָוֹם מִן־הָאָרֶץ לִמְעֵן יִהְרָגוּ
אִישׁ אֶחָדָי וְתָנָתֵן לוֹ חַרְבָּ גָּדוֹלָה: ⁵ וְכִפְתַּחְתּוּ אֶת
הַחַזְקָה שְׁלִישִׁי וְאַשְׁמַע אֶת־הַחַזְקָה שְׁלִישִׁית אָמְרָת
בָּא וְרָאָה וְאַבִיט וְהַנָּה סָסָס שְׁחָר וְהַרְכָּב עַלְיוֹן מַזְוִינָם
בַּיּוֹם: ⁶ וְאַשְׁמַע אֶת־הַחַזְקָה טָמוֹת מִתּוֹךְ אֶרְבָּעָה קָבָב
וְאָמְרָת־הַחַזְקָה רְבִיעִית אָמְרָת בָּא וְרָאָה: ⁸ וְאָרָא
וְאַשְׁמַע אֶת־הַחַזְקָה רְבִיעִית אָמְרָת בָּא וְרָאָה
וְהַנָּה סָסָס יְרָקָךְ וְהַרְכָּב עַלְיוֹן שְׁמוֹ הַמוֹתָה וְשָׁאָל
יָוֹצָאת לְרָגְלָיו וַיִּתְנַתֵּן לָהּם שְׁלָטוֹן עַל־רְבִיעִית הָאָרֶץ
לְהַמִּית בְּחַרְבָּה וּבְרָעָב וּבְדָבָר וּבְחַזְקָה הָאָרֶץ: ^{Hadēs g86})
9 וְכִפְתַּחְתּוּ אֶת־הַחַזְקָה חַמִּישִׁית אָמְרָת־הַחַזְקָה
נְפּוּשָׁת הַטְבּוּחִים עַל־דְבָר הַאֱלֹהִים וְעַל־הַעֲדֹת אֲשֶׁר
הִיָּוֹתָה לָהּם: ¹⁰ וַיַּזְעַקוּ בְּקוּלָן גָּדוֹלָה וַיֹּאמְרוּ עַד מַתִּי
אָדָנִי הַקָּדוֹשׁ וְהַאֲמָתִי לֹא־תִשְׁפַּט וְלֹא־תִקְוֹם אֶת־דְמִינָה
מִשְׁבֵּי הָאָרֶץ: ¹¹ וַיָּוֹתֵן לְאִישׁ מִזְמָרָת שְׁמַלְתָה לְבִנּוֹת
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לְנוֹחָה עוֹד זָמָן מַעַט עַד מַלְאָתָה מִסְפַּר
הַעֲבָדִים חֶבְרִים וְאַחֲרֵים הַעֲתִידִים לְהַרְגֵן כְּמוֹהֶם:
12 וְאָרָא כִּפְתַּחְתּוּ אֶת־הַחַזְקָה שְׁשִׁית וְהַנָּה רַעַשׁ גָּדוֹלָה
וְיִקְרָד הַשְּׁמַשׁ כַּשְׁק שְׁעָר וְהַיְרָחָה נִהְפַּךְ לְדָם: ¹³ וְכִכְבָּי
וְלְאֶרְבָּעָה חַזִּוִּות וַיִּפְלֹא עַל־פְנֵיהם לִפְנֵי הַכְּסָא וְיִשְׁתַּחַוו
הַשְּׁמִים נִפְלֹא אֶרְצָה כִּי־תְּנוּעָה תָּאָנוּ בְּרוּחָה חַזְקָה
וְהַשְּׁלִיכָה פְנִיה: ¹⁴ וְהַשְּׁמִים מְשׁוֹ כְּסֶף נְגָלָל וְכָל־הָר
וְאֵי הַנְּתָקוּ מִמְקֹומֵם: ¹⁵ וּמַלְכֵי הָאָרֶץ וְהַרְזִינִים וְשָׁרִי

אמן : 13 ויען אחד מן הוקנים ויאמר אליו אלה המלבושים בגדיו לבן מי מהה ומماין באו : 14 ואמר אליו ארני אתה ידעת ויאמר אליו אלה הם הבאים מ从此ה הנורולה וכובשו את שלחם וילבינום בדם השה : 15 לכון הנם לפניו כסא האלהים ומשרתים אותו לתקע :

9 והמלך החמישי תקע בשופר וארא כוכב נפל מן השמיים לארץ וויתן לו מפתח באר התהום : (Abyssos g12) 2 ויפתח את באר התהום ויעל עשן מן הבאר כעשן (Abyssos g12) 3 ומון הקיטר יצא ארבה על הארץ וויתן להם שלטון שלטן עקרבי הארץ : 4 ויאמר אליהם אשר לא ישיחתו את עשב הארץ ולא כל יرك ולא כל עץ כי אם הוא אדם אשר אין להם חותם אלהים במצחותם : 5 ולא נתן להם להמיתם רק להכאייכם חמישה חדשים וכאכם ככאב איש אשר יכהו העקרב : 6 ובימים ההם יבקשו בני אדם את המות ולא ימצאו וישאלו את נפשם למות והמות יברך מהם : 7 ויהי מראה הארץ כדמות סוסים ערוכי מלחה וועל ראשיהם כתפרות כעין זהב ופניהם כפני אדם : 8 ושער להם כשער נשים ושניהם שנו אריה : 9 ושריניהם להם כשרני ברזל וקול לנפיהם כקול מרכבות סוסים רבים הרצים למלחמה : 10 וזונבות להם כזונבות עקרבים ועקבצים בזונבותם והשלטו לענות את בני הארץ חמישה חדשם : 11 וממלך הארץ הוא מלך עליהם ושמו אבדון בעברית והוא אפולוין בלשון יון : 12 הצודה האחת חלפה הילכה לה ונה באות אחריה עוד צורות שתיים : 13 והמלך השדי תקע בשופר ואשמע קול אחד מאربع קרנות מזבח הזהב אשר לפניו אליהם : 14 ויאמר למלך השדי אשר השופר בידו התר את ארבעה המלאכים שהם האסורים על הנהר הנורול נהר פרת : 15 ויתרו ארבעה המלאכים אשר היו נכונים לשעה וליום

ביהיכלו יומם ולילה והישב על הכסא יtan משכנו עליהם : 16 לא ירعبו עוד ולא יצמאו ולא יכש שם ושרב : 17 כי השה אשר בתוך הכסא הוא ירעם ועל מבועי מים חיים ינהלם ומזה אליהם כל דמעה מעיניהם :

8 וכפתחו החותם השבעי ותהי דממה בשמות כחזי שעה : 2 וארא את שבעת המלאכים אשר עמדו לפני האלים וייתנו להם שבעה שופרות : 3 ויבא מלך אחר ויגש אל המזבח ומחתת זהב בידו ונתן לו קטרת הרבה להתחה עם תפלה כל הקדרים על מזבח הזהב אשר לפני הכסא : 4 ויעל עשן הקטרת עם תפלות הקדרים מיד המלך לפני אלהים : 5 ויקח המלך את המחתה וימלאה אש מעל המזבח וישליך על הארץ ויהי קולות ורעמים וברקים ורעש : 6 ושבעה המלאכים החים אשר בידם שבעת השופרות התעדדו לתקע : 7 והמלך הראשון תקע בשופר ויהי ברד ואש בלולים בדם ותשLER ארצתה ותשרפ שלישית העץ וכל יرك עשב נשף : 8 והמלך השני אל תוך הים ותהי שלישית היום לדם : 9 ותמת שלישית כל נפש היה אשר ביום ושלישית האניות נשחתה : 10 והמלך השלישי השליishi תקע בשופר ויפל מן השמים כוכב נורול עבר כל פיד ויפל על שלישית הנהרות ועל מעינות המים : 11 ושם הכוכב נקרא לענה ותהי שלישית המים לענה ורבים מבני אדם מתו מן המים כי מרים היו : 12 והמלך הרביעי תקע בשופר ותכח שלישית השמש ושלישית הירח ושלישית הכוכבים

ולחדש ולשנה להמית שלישית בני האדם: ¹⁶ ויהי מספר צבאות הזרים שטי רבו ארכבות ואני שמעתי מספרם: ¹⁷ וכן רأיתי במראה את הסוסים ורכבייהם אשר שרינויהם עין אש והכלת ונפרית וראשי הסוסים בראשי ארויות ותצא מפיהם אש וקיטור ונפרית: ¹⁸ ותומת שלישית בני אדם בשלש האלה באש ובקיטור ובגפרית היצאות מפיהם: ¹⁹ כי כה הסוסים בפיים כי זנובות דומיים לנחשים ווש להם ראשיהם ובהם ישיחתו: ²⁰ ושאר בני אדם אשר לא נהרנו במגפות האלה בצלאות לא שבו ממעשי ידיהם מהשתחות עד לשדים ולעצבי זהב וכסף ונחשת ואבן ועץ אשר לא יראו ולא ישמעו ולא יהלכו: ²¹ ולא שבו מדרכם לרצח ולכשוף ולזנות ולנגב:

11 **וַיְנַתֵּן לִי קְנָה דָוָמָה לְמַטָּה וַיַּעֲמֹד הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר קָום וְמַד אֶת הַכִּיל יְהוָה וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת הַמִּשְׁתְּחוּם בּוֹ:** ² **וְאֶת הַחַצֵּר אֲשֶׁר לְפָנֶימה לְהַכִּיל הַשְּׂלָךְ חֹצֶה וְאֶל תְּמִדְנָה כִּי נָתַנָּה לְגָנּוּם וַיְרַמֵּס אֶת הָעִיר הַקְּרֻשָּׁה אֲרָבָים וְשָׁנִים חֲדִשים:** ³ **וְאֶתן לְשָׁנִי עָדִי וְנָבָא יָמִים הַזְוִיתִים וְשָׁתִי הַמְּנֻרוֹת הַעֲמָדִים לְפָנֵי אֱלֹהֵי הָאָרֶץ:** ⁴ **אֶלְהָה הַמְּשִׁנָּה וְמַאֲתִים וְשָׁמִים מַתְּכִיסִים בְּשָׁקִים:**

אֶלְהָה הַמְּשִׁנָּה וְמַאֲתִים וְשָׁמִים מַתְּכִיסִים בְּשָׁקִים:

וְוְלָהּמְשִׁנָּה וְלְעַצְר אֶת הַשְּׁמִים וְלֹא יְהִי מָטָר בִּימֵי נְבוֹאתָם וְיִשְׁלַׁטוּ עַל הַמִּים לְהַפְּכָם לְדָם וְעַל הָאָרֶץ לְהַכְתָּה בְּכָל נֶגֶע מִדְיִיחָפֹצָו: ⁷ **וְאַחֲרֵי הַשְּׁלִימָם עֲדוֹתָם הַחַיָּה הָעַלְהָ מִן הַתְּהוֹם תַּעֲשֶׂה עֲמָם מִלְחָמָה וְתוֹכֵל לְהָמָר וְהַרְגָּתָם:** ⁸ **וְהַרְגָּתָם g12 Abyssos** ברוחב העיר הנדולה התקראת כפי הרוח בשם סדום מצרים אשר שם נצלב נם אדנינו: ⁹ ורבבים מן העמים והמשפחות והלשונות והגנויים יראו את נבלתם ימיים זה לזה כי שני הנביאים האלה הכךיבו את ישיי הארץ: ¹⁰ **וְיִשְׁבֵי הָאָרֶץ יִשְׁמַחוּ עַלְהָמִים וַיַּעֲלֹזוּ וַיַּשְׁלַׁחוּ מְנוּתָה** זה לזה כי שני הנביאים האלה הכךיבו את ישיי הארץ: ¹¹ **וְיִהִי אֶחָרִי יָמִים שְׁלָשָׁה וְחַצֵּי וְתָבָא בָּהֶם רֹוחַ חיים מֵאֵת האָלָהִים וַיַּעֲמֹד עַל רְגִלָּהִים וְאַיִם נְרוֹלָה נְפָלָה עַל כָּל רְאוּהָם:** ¹² **וַיַּשְׁמַעוּ קָל נֶדֶל מִן הַשְּׁמִים מִדְבָּר אֲלֵיכֶם לְאמֹר עַל הַנֶּהָה וַיַּעֲלֹו בְּעֵנָה הַשְׁמִינָה וְשְׁנָאיָהָם רָאִים אֶתם:** ¹³ **וְבְשָׁעה הַהִיא הָיוּ רָעַשׁ נֶדֶל וְתָפֵל עֲשִׂירִית הָעִיר וְשְׁבָעָת אֶלְפִּים שְׁמוֹת בְּנֵי אָדָם נְהַרְנוּ בְּרַעַשׁ וְהַנְּשָׁאָרִים רַעַדָה אֲחֹזָם וַיַּתְנוּ כְּבוֹד לְאֱלֹהֵי הַשְׁמִים:** ¹⁴ **הַצְּרָה הַשְׁנִית חַלְפָה הַלְּכָה**

וְהַלְּכָה כְּבוֹד לְבַטְנָךְ אֶבֶל בְּפִיקְיָה מִתְּקוּן תְּקוּן וְנִשְׁלָמָם סָוד האָלָהִים כַּאֲשֶׁר בָּשָׁר אֶת עַבְדֵי הָעָם אֲלֵיכֶם: ⁸ **וְהַקּוֹל אֶל שְׁמֵי מִן הַשְׁמִים שְׁבָעָת הָרֻעָם וְאֶל לְאַמְרָה לְךָ וְהַמֶּלֶךְ יְדוֹ אֶל הַשְׁמִים:** ⁶ **וַיַּשְׁבַּע בְּחֵן עַל מִלְויָהוּ אֲשֶׁר בָּרָא אֶת הַשְׁמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּו כִּי לֹא יְהִי עוֹד זָמָן:** ⁷ **אֲךָ בְּיָמֵי קָול הַמֶּלֶךְ הַשְׁבִּיעִי בְּעַת עַמְדוֹן** (בג' 165) **לְתַקּוּן וְנִשְׁלָמָם סָוד האָלָהִים כַּאֲשֶׁר בָּשָׁר אֶת עַבְדֵי הָעָם אֲלֵיכֶם:** ⁸ **וְהַקּוֹל אֶל שְׁמֵי מִן הַשְׁמִים שְׁבָעָת הָרֻעָם וְאֶל לְאַמְרָה לְךָ וְקַח את הַסְּפָר הַקְּטָן הַפָּתָוח אֲשֶׁר בַּיָּד הַמֶּלֶךְ הַעֲמָד עַל הַיּוֹם וְעַל הָאָרֶץ:** ⁹ **וְאַבָּא אֶל הַמֶּלֶךְ וְאֶמְרָה לוֹ תַּהֲנֵה לִי אֶת הַסְּפָר וַיֹּאמֶר אֶל קָחָה וְאֶל אֲתָּה וְיִמְרֶר לְבַטְנָךְ אֶבֶל בְּפִיקְיָה מִתְּקוּן כְּדַבֵּשָׁ:**

לפני אלהינו יומם ולילה: **11** והם נצחו למען דם
השה ולמען דבר עדותם ולא אהבו את נפשם עד
למות: **12** רנו על זאת שמים ושכיניהם אווי לישבי ארץ
וים כי ירד אליהם המלשין בחמה גדולה מדעתו כי
קראה עתו: **13** ויהי כאשר ראה הרים כי הוטל ארצתה
וירף את האשה אשר ילדה את הזוכר: **14** וויתנו לאשה
שתי כנפי הנשר הגדול לעוף המדבירה אל מקומה
אשר תכלכל שם מועד מועדים וחצי מפני הנחש:
15 וישלח הנחש נהר מים מפיו אחריו האשה לשטפה
בנהר: **16** והעזר הארץ את האשה ותפתח הארץ
את פיה ותבלע את הנהר אשר שלח התניין מפיהו:
17 ויקצף התניין על האשה וילך לעשותות מלחמה עם
יתר זרעה השמראים פקורי אלהים ואשר להם עדות

לה והנה הצורה השלישית מהירה תבוא: ¹⁵ והמלך
השביעי תקע בשופר ויהי קלות נדולים בשמות
ויאמרו הנה מלכת העולם הייתה לאדניינו ולמשיחו
והוא מלך לעולם עולמיים: (^{g165 חטאת}) ¹⁶ ועשרים
וארבעה הזקנים הישבים לפני האלים על כסאותם
נפלו על פניהם ווישתחו לאלהים: ¹⁷ ויאמרו מודים
אנחנו לך יהוה אליהם צבאות הווה והיה ויבוא כי
לבשת עוז הנדול ותמלך: ¹⁸ והגנים קצפו ויבא קצף
ועת המתוים להשפט ולתת שכר לעבריך הנבאים
ולקדשים וליראי שמק למקטנם ועד נדולם ולהשווות
את משחיתך הארץ: ¹⁹ ויפתח היכל יהוה בשמות וירא
ארון בריתו בהיכל ויהי ברקים וקלות ורעמים ורעש
וברד כבד:

ישרא:

13 ואהו עמד על חול הים וארא חיה עלה מן הים
וליה שבעה ראשיים ועשר קרניהם ועל קרניהם עשרה
כתירים ועל ראשיה שם נדרפים: 2 והחיה אשרرأית
מראה כמנר ורגליה כרגלי דב ופיה כפי אריה ויתן
לה הרגין את כחו ואת כסאו ומושלך רב: 3 וארא והנה
אחד מראשיה כפצוע עד מוות ומכת מות אשר לו
נרפאה ותשטומו כל הארץ אחריה החיה: 4 וישתחוו
לתניין אשר נתן ממשלת לחייה וישתחוו לחייה ויאמרו
מי ידמה לחייה ומיו יכול להלחם אתה: 5 ווינתן לה פה
滿מל נדלות ונאצאות ושלטן נתן לה להלחם ארבעים
ושנים חדשים: 6 ותפתח את פיה לנאצה אל האלים
ותנאץ את שמו ואת משכנו ואת החנים בשמות: 7 ווינתן
לה לעשות מלחמה עם הקדשים ולנצחם ונתנת לה
מששלת על כל משפחה עם ולשון גוי: 8 וישתחוו
לה כל ישבי הארץ אשר לא נכתבו שמותם בספר
החיים אשר לשזה הטבוח מיום היסוד תבל: 9 כל אשר
ازן לו ישמע: 10 כל המוליך לשבי ילך בשבי וכל
ההרגן בחרב הרגן בחרב בזוז סבלנות ואמונה

12 ואות נдолלה נראית בשםames אשר המשמש לבושה והירח תחת רגליה ועל ראשה עטרת שנים עשר כוכבים : 2 והיא הרה ותווך בחכלה ותקש בילדתה : 3 ותרא אותן אחריתם בשםames והנה תניין נдол אָדָם כָּאַשׁ וְלֹו שְׁבָעָה רָאִים וְעֶשֶׂר קְרָנִים וְעַל רָאֵשו שְׁבָעָה כְּתָרִים : 4 וַיַּגְּבוּ סְחָבִים מִן הַשָּׁמִים שְׁלִישִׁית הַכּוֹכְבִים וַיַּשְׁלִיכֻם אֶרְצָה וַיַּחֲזִיבֵן הַתְּנוּן לְפָנֵי האשה הַחְלָה לְלִדְתָּה לְמַעַן בְּלֹעַ אֶת בָּנָה בְּלִדְתָּה : 5 וַתַּלְדֵּבָן זֶכֶר הַעֲתִיד לְדֹרְעָות כָּל הַגּוֹיִם בְּשֵׁבֶט בְּרוֹזֶל וַיַּלְקֹחַ בָּנָה אֶל הַאֱלֹהִים וְאֶל כָּסָאו : 6 וְהַאֲשָׁה בְּרַחַה הַמִּדְבָּרָה אֲשֶׁר שֵׁם הוֹכֵן לָה מָקוֹם מִתְּאַלְהִים לְמַעַן יַכְלִלוּה שֵׁם יְמִים אַלְפַּי וּמַאתִים וּשְׁשִׁים : 7 וְתַהֲיוּ מִלְחָמָה בְּשָׁמִים מִיכָּאֵל וּמִלְאָכִיו נְלַחֲמִים בְּתְּנוּן וְהַתְּנוּן נְלַחֲם וּמִלְאָכִיו : 8 וּלְאָהָרְחִיקוּ גּוֹם מִקְוּם לֹא נִמְצָא עוֹד בְּשָׁמִים : 9 וַיּוֹטַל הַתְּנוּן הַנְּדוּלָן הַנְּחַשָּׁה הַקְּדוֹמָנוּ אֲשֶׁר נִקְּרָא שְׁמוֹ מִלְשִׁין וְשָׁטָן הַמְּדִיחָה תְּבִלָּה כֹּה הַוּטָל אֲרָצָה וּמִלְאָכִיו עַמוֹּ הַוּטָלוֹ : 10 וְאַשְׁמַע קָול נְדוּל בְּשָׁמִים וַיֹּאמֶר עַתָּה בָּאָה יִשּׁוּעָת אֱלֹהִינוּ וְעוֹז וּמִלְכֹוּתוֹ וּמִמְשְׁלַת מִשְׁיחּוּ כִּי הַוּרֵד שׁוֹטֵן אֲחִינוּ העומד לשטנם

הקדושים: **ו** וארא היה אחרת עלה מן הארץ והבו לו כבוד
כי בא עת משפטו והשתחוו לעשה שמים ואדרן את
הים ומיענות המים: **ו** ומלאך אחר בא אחריו ויאמר
נפלה נפלה בבל העיר הנדוליה כי השתקה כל הגנים
מיין חמת תונתא: **ו** ומלאך שלישי בא אחרים ויאמר
בקול נדול כל אשר ישתחווה לפני החיים ולפני צלמה
ונשא את תורה על מצחו או על ידו: **ט** גם הוא שתה
ישטה מיין חמת אליהם יין בלתי מחול הנמסך בкус
עצמו ויענה באש וגפרית לפני המלאכים הקדושים
ולפני השה: **ט** ועשן ענוום יעללה לעולמי עד ולא
מצאו גנוחה יומם ולילה המשחוחים להיה ולצלמה
ואשר ישא אתתו שמה: (**g165** aiān) **ט** בזה סבלנות
הקדושים בזה השמורים את מצות האלדים ואת אמונה
ישוע: **ט** ואשמע קול מן השמים מדבר אליו כתוב
אשרי המתים אשר ימותו באדרן מעתה אמן כן
אמר הרוח למען ינחו מעמלם ומעשייהם הילך ילכו
אחריהם: **ט** וארא והנה ענן בהיר ועל הענן ישב
כדמות בן אדם ועל ראשו עטרה והב ובידו מגל
מלטש: **ט** ומלאך אחר יצא מן ההיכל ווועק בקול
נדול אל הישב על הענן לאמר שלח מגלן וקצר
כי בא העת לקצר כי יבש קציר הארץ: **ט** ווישלח
הישב בענן את מגלו בארץ והארץ נקצרה: **ט** ומלאך
אחר יצא מן ההיכל אשר בשםום ונם לו מגל מלטש
בידיו: **ט** ויצא מלאך אחר מן המזבח וממשלתו על
האש ויקרא קול נדול אל אשר בידו המגל המלטש
לאמר שלח מגלן המלטש ובצד את גפן הארץ כי
בשלו ענבייהם: **ט** ווינף המלאך את מגלו על הארץ
ויבוצר את אשכלת גפן הארץ וישליךם בנת חמת
אליהם הנדוליה: **ט** ותדרך הגנת מהוז לעיר ויצא דם
מן הגנת עד רסני הסוסים דרך אלף וש מאות ריס:

15 וארא אותה אחרת בשםום נדוליה ונפלאה שבעה
מלאכים הנשאים את שבע המכחות האחרנות כי בהן

הקדושים: **ו** וארא היה אחרת עלה מן הארץolla
קרנים כקרניisha ומדברת כתניין: **ט** והיא עשה כל
פקודי היהת הראשונה בפניה ומכיאה את הארץ
וישבה להשתחות ליהת הראשונה אשר נרפא מכת
מוות אשר לה: **ט** ונתנתן אותן נדלות וגם אש מן
השם תוריד ארצתה לעני בני אדם: **ט** וחתעה את
ישבי הארץ על ידי האותות אשר נתן לה לעשות בפניה
יהיה באמירה אל ישבי הארץ לעשות צלם לחייה
אשר הכרת מכת חרב ותחוי: **ט** וויתנתן לה לתר רוח
בצלם החיים למען דבר ידבר צלם החיים מוות יומתו:
כיו כל איש אמון משהחים לצלם החיים מוות יומתו:
ט ותעש כי כלם למקטן ועד נדול אם אבינו ואם עשיר
גם בני החרים גם העבדים יתו תועל די ימינם או
על מצחטם: **ט** וכי לא יוכל איש לKNOWN או למכר כי
אם בהיות עליו תועה היה אן שמה או מספר שמה:
ט בזה החכמה מי אשר לו תבונה יחשב מספר החיים
כיו מספר בן אדם הוא ומספרו שיש מאות וששים ושש:

14 וארא והנה שהעמד על הדר ציון ועמו מאה
אלף וארבעים וארבעה אלף הנשאים שם אבינו
כתוב על מצחטם: **ט** ואשמע קול מן השמים כkol
מים רבים וכkol רעם נדול ואשמע קול תפשי כנור
המנגנים בכנורותיהם: **ט** ווישרו כשיר חדש לפני
הכסה ולפני ארבע החיים ולפני הזוקנים ואין איש
אשר יכול ללמד את השיר זולתו מאת האלף וארבעים
ואربعת האלפים הם אשר נקנו מן הארץ: **ט** אלה
הם אשר לא נאלו בנשים כי בתולות המה אלה
הם ההלכים אחריו השה אל כל אשר ילך אלה נקנו
מתוך בני האדם לראשית בכורים לאלהים ולשה:
ט וחרמיה לא נמצאה בפיהם כי תמים מהה לפני
כסא האלוהים: **ט** וארא מלאך אחר מעופף במרום
הרקייע אשר היה לו בשורת עולם לבשר את ישבי
הארץ ואת כל גוי ונשפהה ולשון ועם: (**g166** aiānos)

כללה זעם אליהם: 2 וארא כים זוכיות בלול באש ואת המתנברים על החיים ועל צלמה ועל תורה ועל מספר את לשונם: 11 וינדרפו את אלהי השמיים ממכבים ושחנים ולא שבו ממעשייהם: 12 וישפּק השדי את קערתו על הנהר הנדול נהר פרת ווחרבו מימי למן תישר מסלה למלכים אשר מזורה שם: 13 וארא והנה מפני התנין ומפני החיים ומפני השקר יצאות שלוש רוחות טמאות דומות לצפרדעים: 14 כי רוחות השרדים הנה עשות אותן ויצאות אל מלכי ארץ ותבל כלה לאספס למלחמה היום ההוא הנדול יום אלהי הצבאות: 15 הנסי בא כנגב אשרי השקר ושמור את בנדיו למן לא ילך ערם וראו את עדות: 16 ויאסף אתם אל המקום הנקרא בעברית הדר מדון: 17 וישפּק המלאך השביעי את קערתו על הארץ ויצא קול נדול מהיכל השמיים מן הכסא ויאמר היה נחיתה: 18 כי היה קלות ורעמים וברקים ויהיו רעש גדול אשר לא היה כמוהו למן היה אדם על הארץ רעש כזה גדול עד מאר: 19 והעיר הנדוללה נחלקה לשלשה חלקים ותפלגה ערי הגוים ותוכר בבל הנדוללה לפני אלהים לחתה לה כס יין חממת אפו: 20 ווינס כל אי והחרים לא נמצאו: 21 וברד כבד ככדר ירד מן השמיים על בני האדם וינדרפו בני האדם את האלים על ארות מכת הברד כי כבדה מכתו מאר:

17 ויבא אחד מן שבעה המלאכים הנשאים שבע הקערות וידבר אליו לאמיר בא ואראך את משפט הזונה הנדוללה היושבת על מים רבים: 2 אשר זנו אתה מלכי הארץ וישכרו שני תבל מין תונותה: 3 ויוילכני ברוח המדברה וארא והנה אשה ישבח על חייה אדרמה כתולע מלאת שמות נורפים וליה שבעה ראשים ועשר קרנים: 4 והאשה לבושה ארוגמן ושוי והיא מכלה בזובח ואבן יקרה ופנינים ובידיה כס זהב באש: 9 ויצרכו בני אדם בחם גדול וינדרפו את אדם בתה לו הכבוד: 10 וישפּק החמיishi את קערתו כתוב שם סוד בבל הנדוללה אם הזנות ותועבות שבו תחת לו הכבוד:

הארדמה: 6 ווארה את האשה שכורה מדם הקדרשים
ומדם עdry ישוע ואשתום על המראה שמה נдолלה:
7 ויאמר אליו המלאך למה זה השטוממת אני אמר
לך את סוד האשה והחיה הנשאת אתה בעל שבעת
הראים ועשרה הקרנים: 8 החיים אשר ראותה היתה
ואינה ועתידה לעלות מן התהום וללכת לאבדון
וישבי הארץ אשר שם איןנו נכתב בספר החיים מיום
הוסד תבל ישותם בראתם את החיים אשר היתה
ואינה ותבוא (abyssos g12) 9 בזזה להבין לאשר לו
חכמה שבעת הראים שבעת הרים מה אשר האשה
ישבת עליהם: 10 ושבעה מלכים מהם חמשה מהם
נפלו והאחד ישנו והאחד עוד לא בא והוא כי יבוא
עמד יעד לעת מעט: 11 וזה החיים אשר היתה ואינה
הוא השני והוא מן השבעה וילך לאבדון: 12 ועשר
הקרנים אשר ראות עשרה מלכים הם אשר לא קבלו
מלכות עד הנה רק לשעה אחת ממשלה כמלכים
יקבלו עם החיים: 13 וולאלה עצה אחת ואת כחם ואת
ממשלים יתנו החיים: 14 ומה ילחמו בשעה והשה
יכול יוכל להם כי הוא אדני האדים וממלך המלכים
ועמו הקדושים והבחורים והאנמים: 15 ויאמר אלה
הימים בהם אשר ראות הוויה ישבת עליהם עמים
והמנים מהם נגויים ולשנות: 16 ועשר הקרנים אשר
ראית והחיה מהם ישנאו את הזונה ועשוה גלמודה
וערמה ואכלו את בשורה ואתה ישרפו באש: 17 כי
האלים נתן בלבם לעשota את עצתו ולעשות עצה
אחדות ולהת את ממשלם לחיה עד כי ישלמו דבריו
האלים: 18 וה气ה אשר ראות היא העיר הגודלה
אשר היא נברת ממלכות הארץ:

18 אחריו כן ראיתי מלאך אחר יורד מן השמיים
אשר לו שלtan נדול והארץ האירה מכבדו: 2 ויקרא
בקול עז לאמר נפלת נפלת בבל הגודלה ותהי נינה
שערם ומשמר לכל רוח טמא ומשמר לכל עוף טמא

העיר הנדולה אשר בה העשירו מהונה כל אשר להם אניות בים כי בשעה אחת החרבה: 20 רנו עליה השמים והשליחים הקדשים והנביאים כי שפט אליהם את משפטכם ממנה: 21 וישא מלאך נורא אבן גדרול כפלח רכב וישלכה אל תוך הים לאמר כהה חשלך במערצתך בבל העיר הנדולה ולא תמצא עוד: 22 וקול המנגנים בכבוד והמזמורים וממלחלים בחילונים ומהצרים בחצרות כל ישמע עוד בתוך וכל חרש וחשב כל ימצא לך עוד וקול רוחם בכל ישמע עוד בקרבך: 23 ואור נר לא יאיר לך עוד וקול החון וקול כללה לא ישמע לך עוד כי כנען היה נכבדי ארץ ובכשפרך תעוז כל הגויים: 24 ובזה נמצא דם הנביאים והקדושים וכל הרוני ארץ:

19 אחריו כן שמעתי קול גדרול כקול המון רב בשם האמירים הללויה הדשועה והכבד והעוז ליוה אלהנו: 2 כי אמת וישראל משפטינו כי שפט את הזונה הנדולה אשר השתייתה את הארץ בתזונתה וידרש מידת דם עברי: 3 ווישנו ויאמרו הללויה ועשה יעלה לעולמי עולמים: (א) 4 ועתדים וארבעה הוקנים וארכע ההיות נפלו על פניהם וישתחוו לאליהם היושב על הכסא ויאמרו Amen הללויה: 5 וקול יוצא מן הכסא ויאמר הלו את אלהינו כל עבدي ויראו הקטנים עם הנדולים: 6 ואשמעו כקול המון רב וכקהל מים רבים וכקהל רעים חזקים ויאמרו הללויה כי מלך אלהינו יהוה צבאות: 7 נשמהה ונגילה ונתנה לו הכאב כי בא חתנתה השה ואשתו התקדשה: 8 ויתן לה ללבש בוץ טהור וזכה כי הבוץ הוא צדקות הקדשים: 9 ויאמר אליו כתב אשר הקרואים אל משתה חתנתה השה ויאמר אליו אלה הדברים אמרת הם דברי אלהים: 10 ואפל לפני רגליו להשתחחות לו ויאמר אליו ראה אל תשעה זה עבד מנוק אני וחבר לך ולאחיך אשר להם עדות ישוע

20 וארא מלאך יורד מן השמים ובידו מפתח התהום וכבל גדול: (ג) 12 abyssos 2 ויתפש את התינן את הנחש הקדרמוני הוא המלשין והוא השטן ואסרו אלף שנים: 3 ווישליךו בתהום ויסגור בעדו ויחתם עליו למען לא יידיח עוד את הגויים עד כלות אלף שנים ואחריו כן יתר לזמן מצער: (ג) 12 abyssos 4 וארא כסאות וישבו עליהם והמשפט נתן בידים ונפשות ההרוגנים על עדות ישוע ועל דבר האלים אשר

לא השתחו לחייה ולצלמה ולא קבלו את תוה על
 מצחוטם ועל ידם ויקומו ויחיו וימלכו עם המשיח
 אלף שנים: וושאר המותים לא קמו לחיים עד כלות
 אלף השנים זאת היא התהיה הראשונה: 6 אשרי איש
 וקרוש הוא אשר חלקו לkom בתהיה הראשונה באלה
 לא ישולט המות השני כי אם יהיו כהנים לאלהים
 ולמשיחו וימלכו אותו אלף שנים: 7 ואחריו כלות אלף
 שנים יתר השטן מבית משמרו: 8 ויצא להדריך את
 הגויים בארכע כנופות הארץ את נוג ומגנו ולבצם
 למלחמה אשר מסperm כחול הים: 9 ויעלו על מרחביו
 ארץ ויסבו את מתחה הקדשים ואת העיר החביבה
 ותרד אש מאת האלהים מן השמים ונפרית אתם:
 10 והשטן אשר הדיח השליך באם אש ונפרית אשר
 שם נם התחיה ונביא השקך ויסרו יומם ולילה לעולמי
 עולמיים: 11 וארא כסא לבן
 גנדול ואת הישב עליו איש מפינוי נסוו ארץ ושמיים ולא
 נמצא לא את הימאות מקום: 12 וארא את המתים הקטנים עם
 הגדלים עמדים לפני הכסא וספרים נפתחים ופתח
 ספר אחר אשר הוא ספר החיים וישפטו המתים על
 פי הכתוב בספרים כמעשייהם: 13 ויתן הים את מתיו
 והמות והשאול נתנו את מתיהם וישפטו איש איש
 כמעשייהם: 14 והמות והשאול השליך באם
 האש והוא המות השני: (Hadēs g86) Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442()
 15 וכל איש אשר לא נמצא כתוב בספר החיים השליך
 באם האש: Limnē Pyr g3041 g4442()

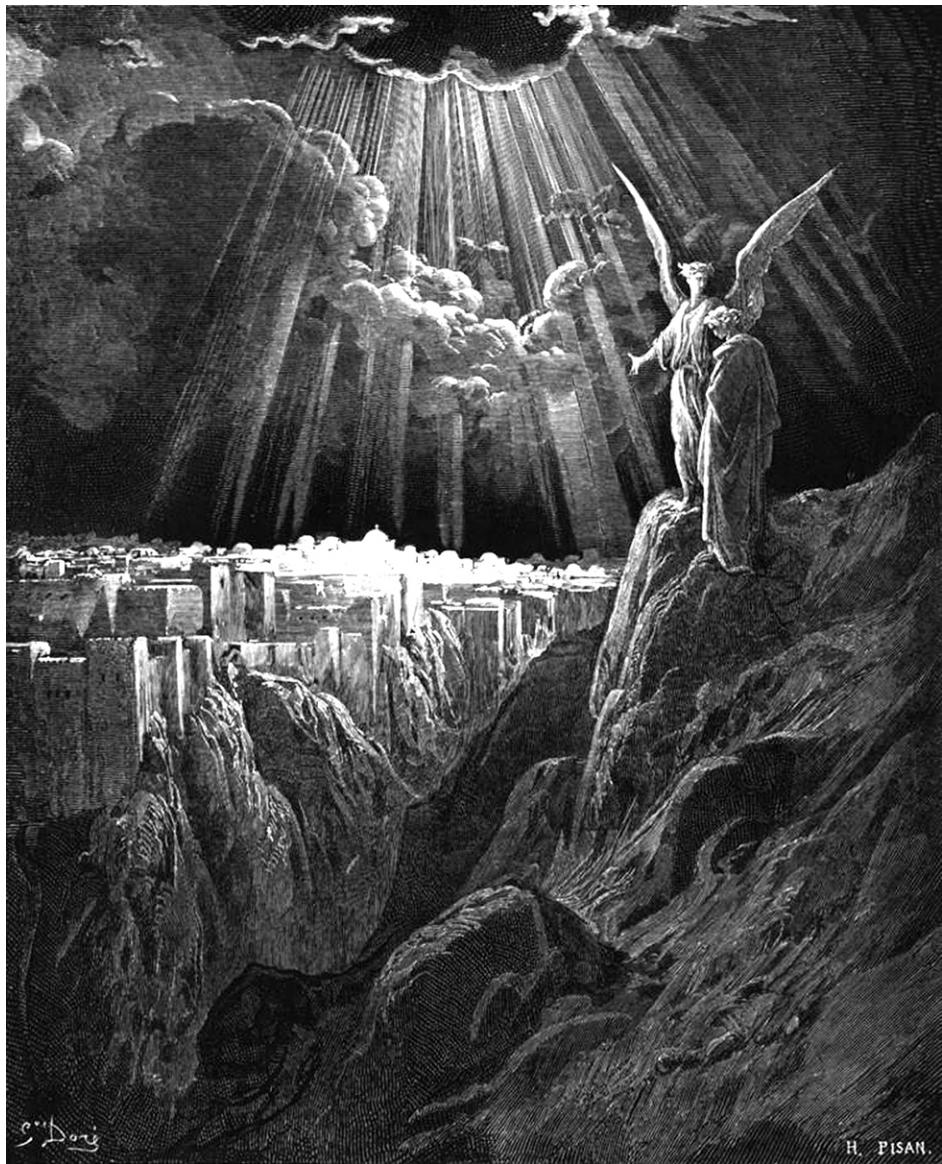
21

וארא שמיים חדשים ואرض חדשה כי השמים
 הראשונים והארץ הראשונה עברו והם איןנו עוד:
 2 וארא את העיר הקדושה ירושלים החדשיה ירדת
 מאת האלים מן השמים וכוננה ככללה המקשחת
 לבעה: 3 ואשמע קול גדול מן השמים לאמר הנה
 משכן אליהם עם בני האדם ושכן בתוכם ומה יהו
 לו לעם והוא האלים יהיה אתם אלהיהם: 4 ומזה

תחום את דברי נבואת הספר זהה כי קרוב המועד:
בְּחַזְמָס יוֹסֵף לְחַמֵּס וְחַטְמָא יוֹסֵף לְחַטְמָא וְצַדִּיק
יוֹסֵף לְהַצְדִּיק וְהַקְרֹושׁ יוֹסֵף לְהַתְקִדְשָׁה: ²¹ וְהַנְּנִי בָּא
מַהְרָ וְשָׁכְרִי אֲתִי לְשָׁלֵם לְכָל אִישׁ כְּמַעַשְׁהוּ: ²³ אַנְּיִ
הַאֱלֹף וְהַתוֹּהֶרֶת הַרְאָשׁ וְהַסּוֹפֶר הַרְאָשׁ וְהַחֲרָן: ²⁴ אַשְׁרִי
הַעֲשִׂים אֶת מְצֻחוֹתָיו לְמַעַן תְּהִיה מַמְשְׁלָתָם בְּעֵן הַחַיִם
וּבְאוֹהַל הַעֲירָה דָּרְךָ הַשְׁעָרִים: ²⁵ וּמַחְזֹן לְהַכְלִיבִים
וּמַכְשִׁפִים וּמַהְנוּם וּמַמְצִיחִים וּמַבְדִּילִים וּכְלִ
אַהֲבָ שְׁקָר וְעַשָּׂהוּ: ²⁶ אַנְּיִשְׁוֹעַ שְׁלָחָתִי אֶת מְלָאֵיכִי
לְהַעֲדֵד לְכָם אֶת אֱלֹהָה בְּפָנֵי הַקְהָלָות אַנְּכִי שָׁרֵשׁ דָוד
וּמַולְדוֹתָו כּוֹכְבָנָה הַשָּׁחָר: ²⁷ וּוּהְרוֹחָה וּהַכְלָה אִמְרִים
בָּא וּהַשְׁמַעָה יָאמֵר בָּא וְצָמָא יָבוֹא וְהַחֲפִץ יָקֵח מִים
חַיִם חַנְמָ: ²⁸ מַעַיד אַנְּיִ בְּכָל הַשְׁמַעָה דָבָרִי נָבָוא
הַסְּפָר הַזֶּה אָם יוֹסֵף אִישׁ עַלְיָהָם יוֹסֵף עַלְיָהָם אֱלֹהִים
אֶת הַמְכוֹת הַכְּתוּבָה בְּסֶפֶר הַזֶּה: ²⁹ וְאַם יָגַע אִישׁ
מַדְבָּרִי סֶפֶר הַנָּבָוא הַזֶּה יָגַע אֱלֹהִים אֶת לְחֻקוֹ
מֵעַן הַחַיִם וּמַעַיר הַקְדֵשׁ הַכְּתוּבִים בְּסֶפֶר הַזֶּה:
מִדִּי חֶדֶשׁ בְּחֶדֶשׁ יָתַן אֶת פְּרִי וּעַלְהָה הַעַז לְתִרְופָת
הַגּוֹנִים: ³⁰ וּכְלִ חְרֵם לְאִיהָה עֹוד וּכְסָא אֱלֹהִים וְהַשָּׁה
יְהִי בָהּ וּבְעָדָיו יִשְׁרָחָהוּ: ³¹ וְהַמָּה יִרְאָא אֶת פְּנֵיו וּשְׁמוֹ
כָּל כְּדֹרוֹתָים אָמֵן:

ספר השלישי שבו הרביעי ברקח: ²⁰ החמשי יהלִם
השי אָדָם הַשְׁבִּיעִי תְּרַשִּׁישׁ הַשְׁמִינִי שְׁהָם הַתְּשִׁיעִי
פָּשְׁרָה הַעֲשִׂירִי נְפָךְ אָחָר הַעֲשָׂרֶה לְשָׁמֶן שְׁנִים עֶשֶׂר
אַחֲלָמָה: ²¹ וְשְׁנִים עֶשֶׂר הַשְׁעָרִים הַמְּשֻׁתְּבִים עֶשֶׂר
מְרְגַלְגִּילָה כָּל שַׁעַר וּמְרְגַלִּית אֶחָת וּרְחֹוב הַעִיר
זֶה בְּמוֹפּוֹ כּוֹכְבִּית בְּהַיְרָה: ²² וְהַיכֵּל לֹא רָאִיתִי בָה
כִּי יְהֹוָה אֱלֹהִים צָבָאות הִכְלָה הַוָּא וְהַשָּׁה: ²³ וְהַעִיר
אִינְנָה צְרִיכָה לְאֹור הַשְׁמֵשׁ וְלִגְנָה הַיְרָחָ כִּי כְבָוד
אֱלֹהִים הָאִיר לְהָנוֹרָה הַוָּא הַשָּׁה: ²⁴ וְהַגּוֹנִים יַלְכִו
לְאוֹרָה וּמַלְכִי אָרֶץ מְבָיאִים כְּבָודָם וְתִפְאָרָתָם אֶלְיהָ:
וְשְׁעָרִיהָ יוֹמָם לֹא יִסְגְּרוּ כִּי לִלְלָה לֹא יְהִי שָׁם:
וְהַבְּיאוּ בָהּ כְּבָוד גְּנוּים וְתִפְאָרָתָם: ²⁷ וְלֹא יִבְאָוָה
כָּל טָמָא וְעַשָּׂה תּוּבָה וּשְׁקָר כִּי אִם הַכְּתוּבִים בְּסֶפֶר
הַחַיִם שֶׁל הַשָּׁה:

22 וַיָּרָא נָחָל שֶׁל מִים חַיִים זֶה מִבְּהִיק כְּעֵין הַקְרָה
יָצָא מִכְסָא אֱלֹהִים וְהַשָּׁה: ² וּבְתוֹךְ רְחֹוב הַעִיר וְאֶל
שְׁפַת הַנְּחָלָה מִזְהָזָה עַז חַיִם עַשְׂה פְּרִי שְׁנִים עֶשֶׂר כִּי
מִדִּי חֶדֶשׁ בְּחֶדֶשׁ יָתַן אֶת פְּרִי וּעַלְהָה הַעַז לְתִרְופָת
הַגּוֹנִים: ³ וּכְלִ חְרֵם לְאִיהָה עֹוד וּכְסָא אֱלֹהִים וְהַשָּׁה
יְהִי בָהּ וּבְעָדָיו יִשְׁרָחָהוּ: ⁴ וְהַמָּה יִרְאָא אֶת פְּנֵיו וּשְׁמוֹ
עַל מְצֻחָותָם: ⁵ וּלְילָה לֹא יְהִי עֹוד וְלֹא יִצְטַרְכּוּ
עֹוד לְאֹור נֶר וּלְאֹור שְׁמֵשׁ כִּי יְהֹוָה אֱלֹהִים הָאִיר
לְהַמְּלָכָה עַד עֲולָמִי עֲולָמִים: ⁶ (g165 מִשְׁאָה) וַיֹּאמֶר
אֵלִי הַדְּבָרִים אֱלֹהָה אֶתְמָתִים וּנְאָמָנִים הַמְּשִׁיחָה אֱלֹהִי
הַנְּבָיאִים הַקְדִּשִּׁים שְׁלָחָתִי מְלָאֵיכִי לְהַרְאָתָה אֶת
עֲבָדָיו אֲשֶׁר הַיְהִי בְּמִזְרָחָה: ⁷ וְהַנְּנִי בָּא מַהְרָ
אֲשֶׁר הַשְׁמֵר אֶת דָבָרִי נָבָוא הַזֶּה: ⁸ וְאַנְּיִ וְחַנְנָ
הַוָּא הַרְאָה אֶלְהָה וּשְׁמַעָם וַיְהִי כְּשָׁמְעִי וּכְרָאוֹתִי וְאֶפְלָ
לְפָנֵי רְגָלֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר הַרְאָנוּ אֶת אֶלְהָה לְהַשְׁתָּחוֹת
לֹו: ⁹ וַיֹּאמֶר אֵלִי רְאָה אֶל תַּעֲשֵׂה זֹאת כִּי עֲבָד מִזְמָקֵד
אַנְּכִי וְחַבְרֵל לְךָ וְלְאַחֲיךָ הַנְּבָיאִים וּלְשָׁמְרוּ אֶת דָבָרִי
הַסְּפָר הַזֶּה לְאֱלֹהִים הַשְׁתָּחוֹת: ¹⁰ וַיֹּאמֶר אֵלִי אֶל

H. PISAN.

וארא את העיר הקדושה ירושלים החדרשה ירידת מאת האלדים מן השמים נכונה ככלה המקשחת לבעליה:
ואשמע קול נדרול מן השמים לאמר הנה משכן אליהם עם בני האדם ושכן בתוכם ורמה יהיו לו לעם והוא

האלדים יהו אחים אלהיהם:

(חזון יוחנן 21:2-3)

מַדְרִיךְ הַקּוֹרָא עֲבָרִית at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, “*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*” Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, “*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*” So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, “*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*” 2 Timothy 2:15. “*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*” 2 Peter 1:4-8.

מִילוֹן
עֲבָרִית at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

מילון +

AionianBible.org/Bibles/Hebrew---Modern-Hebrew-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

- לֹקֶס 31:8
- אַלְקָרְוּמִים 7:10
- חֹזֵן יוֹחָנָן 1:9
- חֹזֵן יוֹחָנָן 2:9
- חֹזֵן יוֹחָנָן 11:9
- חֹזֵן יוֹחָנָן 7:11
- חֹזֵן יוֹחָנָן 8:17
- חֹזֵן יוֹחָנָן 1:20
- חֹזֵן יוֹחָנָן 3:20

aīdios

- אַלְקָרְוּמִים 20:1
- יְהִירָה 6:1

aiōn

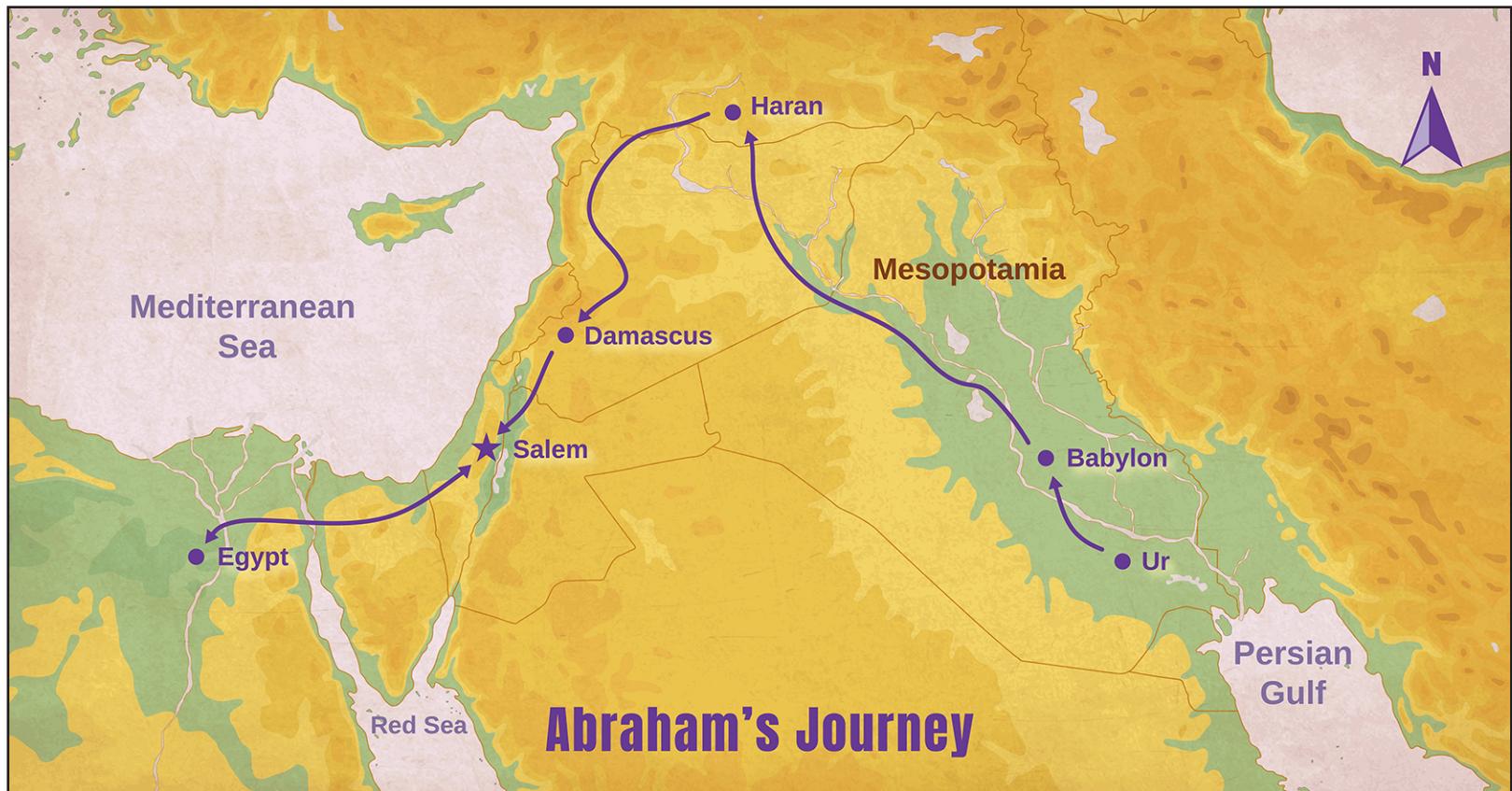
- מְתִיו 32:12
- מְתִיו 22:13
- מְתִיו 39:13
- מְתִיו 40:13
- מְתִיו 49:13
- מְתִיו 19:21
- מְתִיו 3:24
- מְתִיו 20:28
- מְאַרְק 29:3
- מְאַרְק 19:4
- מְאַרְק 30:10
- מְאַרְק 14:11
- לוֹקֶס 33:1
- לוֹקֶס 55:1
- לוֹקֶס 70:1
- לוֹקֶס 8:16
- לוֹקֶס 30:18
- לוֹקֶס 34:20
- לוֹקֶס 35:20
- נוֹן 14:4
- נוֹן 51:6
- נוֹן 58:6
- נוֹן 35:8
- נוֹן 51:8
- נוֹן 52:8
- נוֹן 32:9
- נוֹן 28:10
- נוֹן 26:11
- נוֹן 34:12
- נוֹן 3:13
- נוֹן 16:14
- מַשְׁשֵׁי הַשְׁלִיחִים 21:3
- מַשְׁשֵׁי הַשְׁלִיחִים 18:15
- אַלְקָרְוּמִים 25:1
- אַלְקָרְוּמִים 5:9
- אַלְקָרְוּמִים 36:11
- אַלְקָרְוּמִים 2:12
- הַרְאֲשָׂוָה אֶלְ-הַקּוֹרְבָּנִים 27:16
- הַרְאֲשָׂוָה אֶלְ-הַקּוֹרְבָּנִים 20:1
- הַרְאֲשָׂוָה אֶלְ-הַקּוֹרְבָּנִים 6:2
- הַרְאֲשָׂוָה אֶלְ-הַקּוֹרְבָּנִים 7:2
- הַרְאֲשָׂוָה אֶלְ-הַקּוֹרְבָּנִים 8:2
- הַרְאֲשָׂוָה אֶלְ-הַקּוֹרְבָּנִים 18:3
- הַרְאֲשָׂוָה אֶלְ-הַקּוֹרְבָּנִים 13:8
- הַרְאֲשָׂוָה אֶלְ-הַקּוֹרְבָּנִים 11:10
- הַשְׁנִית אֶלְ-הַקּוֹרְבָּנִים 4:4
- הַשְׁנִית אֶלְ-הַקּוֹרְבָּנִים 9:9
- הַשְׁנִית אֶלְ-הַקּוֹרְבָּנִים 31:11
- אַלְ-הַקְלָטִים 4:1
- אַלְ-הַקְלָטִים 5:1
- אַלְ-הַאֲפָסִים 21:1
- אַלְ-הַאֲפָסִים 2:2
- אַלְ-הַאֲפָסִים 7:2
- אַלְ-הַאֲפָסִים 9:3
- אַלְ-הַאֲפָסִים 11:3
- אַלְ-הַאֲפָסִים 21:3
- אַלְ-הַאֲפָסִים 12:6
- אַלְ-הַחְפִּילִים 20:4
- אַלְ-הַקּוֹלֶטֶם 26:1
- 1 טִימוֹתִי 17:1
- 1 טִימוֹתִי 17:6
- 2 טִימוֹתִי 10:4
- 2 טִימוֹתִי 18:4
- אַלְ-יִיטָּס 12:2
- אַלְעָבָרִים 2:1
- אַלְעָבָרִים 8:1
- אַלְעָבָרִים 6:5
- אַלְעָבָרִים 5:6
- אַלְעָבָרִים 20:6
- אַלְעָבָרִים 17:7
- אַלְעָבָרִים 21:7
- אַלְעָבָרִים 24:7
- אַלְעָבָרִים 28:7
- אַלְעָבָרִים 26:9

- אַלְ-הַעֲבָרִים 3:11
- אַלְ-הַעֲבָרִים 8:13
- אַלְ-הַעֲבָרִים 21:13
- הַרְאֲשָׂוָה לְפִטְרוֹס 23:1
- הַרְאֲשָׂוָה לְפִטְרוֹס 25:1
- הַרְאֲשָׂוָה לְפִטְרוֹס 11:4
- הַרְאֲשָׂוָה לְפִטְרוֹס 11:5
- הַשְׁנִית לְפִטְרוֹס 18:3
- הַרְאֲשָׂוָה לְיַוְהָנָן 17:2
- הַשְׁנִית לְיַוְהָנָן 2:1
- יְהִירָה 13:1
- יְהִירָה 25:1
- חוֹן יוֹחָנָן 6:1
- חוֹן יוֹחָנָן 18:1
- חוֹן יוֹחָנָן 9:4
- חוֹן יוֹחָנָן 10:4
- חוֹן יוֹחָנָן 13:5
- חוֹן יוֹחָנָן 12:7
- חוֹן יוֹחָנָן 6:10
- חוֹן יוֹחָנָן 15:11
- חוֹן יוֹחָנָן 11:14
- חוֹן יוֹחָנָן 7:15
- חוֹן יוֹחָנָן 3:19
- חוֹן יוֹחָנָן 10:20
- חוֹן יוֹחָנָן 5:22

aiōnios

- מְתִיו 8:18
- מְתִיו 16:19
- מְתִיו 29:19
- מְתִיו 41:25
- מְתִיו 46:25
- מְאַרְק 29:3
- מְאַרְק 17:10
- מְאַרְק 30:10
- לוֹקֶס 25:10
- לוֹקֶס 9:16
- לוֹקֶס 18:18
- לוֹקֶס 30:18
- נוֹן 15:3
- נוֹן 16:3
- נוֹן 36:3
- נוֹן 14:4
- נוֹן 36:4
- נוֹן 24:5

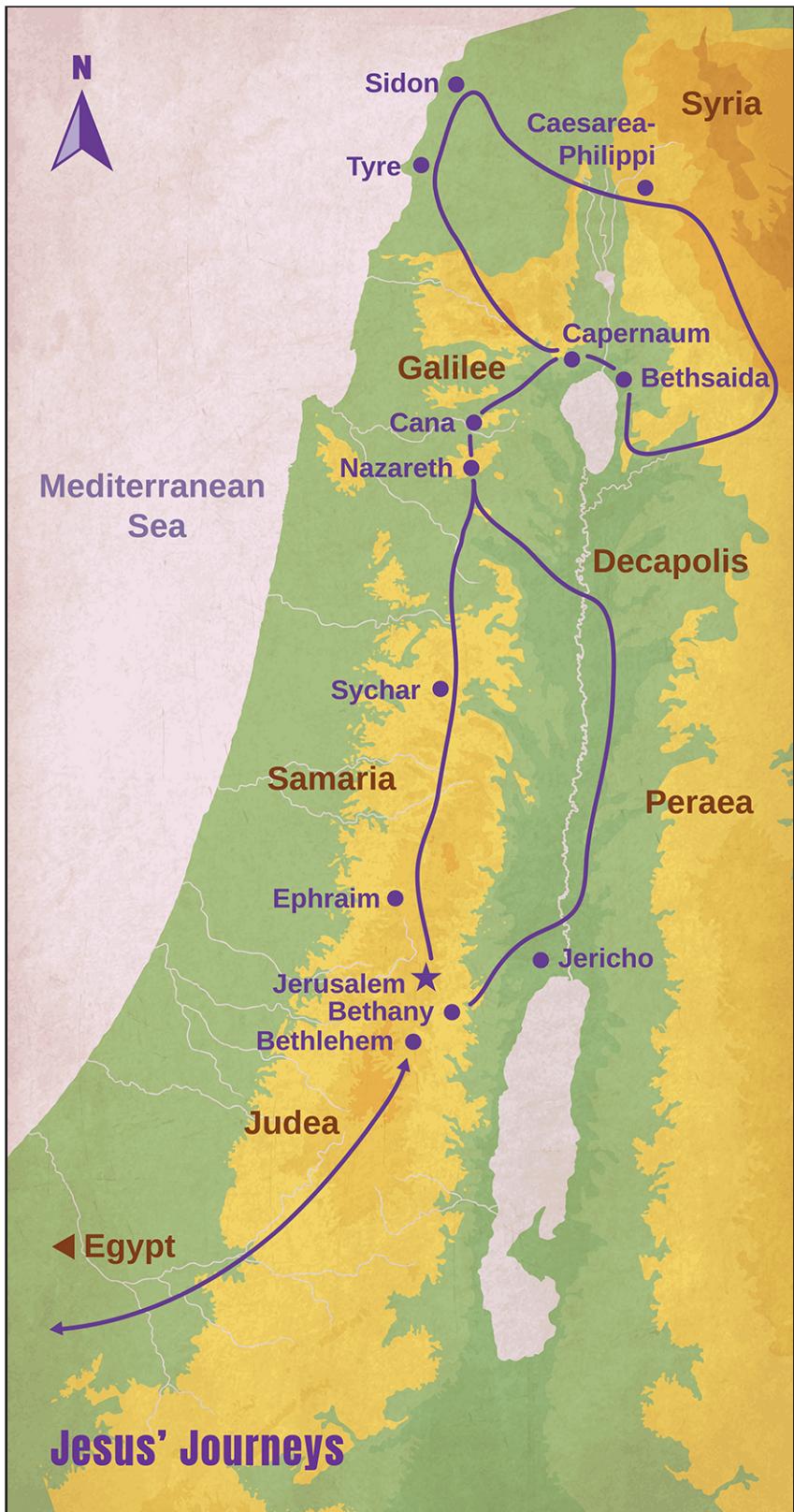
נין:5	מתרו:5	תהלים:10:16
נין:6	מתרו:5	תהלים:5:18
נוון:6	מתרו:5	תהלים:3:30
נוון:7	מתרו:10	תהלים:17:31
נוון:6	מתרו:18	תהלים:14:49
נוון:8:6	מתרו:23	תהלים:15:49
נוון:28:10	מתרו:23	תהלים:15:55
נוון:25:12	מארך:9	תהלים:13:86
נוון:50:12	מארך:9	תהלים:3:88
נוון:2:17	מארך:9	תהלים:48:89
נוון:3:17	לוקס:12	תהלים:3:116
מעשֵׁי הַשְׁלָלִים:46:13	יעקב:6:3	תהלים:8:139
מעשֵׁי הַשְׁלָלִים:48:13	Hades	תהלים:7:141
אל-חרומים:7:2		משל:12:1
אל-חרומים:21:5	מתרו:11	משל:5:5
אל-חרומים:22:6	מתרו:16	משל:27:7
אל-חרומים:23:6	לוקס:10	משל:18:9
אל-חרומים:25:16	לוקס:16	משל:11:15
אל-חרומים:26:16	מעשֵׁי הַשְׁלָלִים:27:2	משל:24:15
השנית אל-הקרובנים:17:4	מעשֵׁי הַשְׁלָלִים:31:2	משל:14:23
השנית אל-הקרובנים:18:4	הריאשנה אל-הקרובנים:55:15	משל:20:27
השנית אל-הקרובנים:1:5	חוץ יוחנן:18:1	משל:16:30
אל-הקרובנים:8:6	חוץ יוחנן:8:6	קהלות:10:9
סלוניים:9:1	חוץ יוחנן:13:20	שיר השירים:6:8
סלוניים:16:2	חוץ יוחנן:14:20	ישעה:14:5
טימוטי:1:16		ישעה:11:7
טימוטי:1:12:6		ישעה:9:14
טימוטי:1:16:6	חוץ יוחנן:20:19	ישעה:11:14
טימוטי:2:1	חוץ יוחנן:10:20	ישעה:15:14
טימוטי:2:2	חוץ יוחנן:14:20	ישעה:15:28
טימוטי:2:2:1	חוץ יוחנן:15:20	ישעה:18:28
אל-טיטוס:7:3	חוץ יוחנן:8:21	ישעה:10:38
אל-טיטוס:15:1		ישעה:18:38
אל-פליימון:9:5		ישעה:9:57
אל-העברים:2:6	בראשית:35:37	יזוקאל:15:31
אל-העברים:12:9	בראשית:38:42	יזוקאל:16:31
אל-העברים:14:9	בראשית:29:44	יזוקאל:17:31
אל-העברים:15:9	בראשית:31:44	יזוקאל:21:32
אל-העברים:20:13	במדבר:30:16	יזוקאל:27:32
הריאשנה לְפֶטְרוֹס:10:5	בדרכיך:33:16	הושע:14:13
השנית לְפֶטְרוֹס:11:1	דברים:22:32	עמוס:2:9
הריאשנה לְיُוחָנָן:2:1	שמעאל א:6:2	יונה:2:2
הריאשנה לְיُוחָנָן:25:2	שמעאל ב:6:22	חבקוק:5:2
הריאשנה לְיُוחָנָן:15:3	מלכים א:6:2	
הריאשנה לְיُוחָנָן:11:5	מלכים א:9:2	
הריאשנה לְיُוחָנָן:13:5	איוב:9:7	
הריאשנה לְיُוחָנָן:20:5	איוב:8:11	
הַתְּהִלָּה:7:1	איוב:13:14	
הַתְּהִלָּה:21:1	איוב:13:17	
חוון יוחנן:6:14	איוב:16:17	
eleēsē	איוב:13:21	
אל-חרומים:32:11	איוב:19:24	
	איוב:6:26	
	תהלים:5:6	
	תהלים:17:9	
Geenna		

באמונה שמע אברהם כאשר נקרא ללבת אל הארץ אשר יירשנה ויצא ולא ידע איה יבוא: - (אל-העברים 8:11)

יְהוָה בָּשַׁלֵּחַ פֶּרֶשׁ אֶת הָעֵם וְלֹא נִחְמַם אֲלֹהִים דָּרְךָ אֶרְץ פְּלֹשְׁתִּים כִּי קָרוֹב הוּא כִּי אָמַר אֲלֹהִים פָּנִים יְהֻמָּם הָעֵם בְּרָאָתָם מִלְחָמָה וְשָׁבוּ מִצְרַיִם: - (שָׁמוֹת 13:17)

כ. ב.] חתמים אֶת־הַזְּנוֹאָב אֶת־מִלְעָן יְשִׁיחָנָה כִּי אֵם לְשִׁרְתָּה נְלִיתָה אֲתִינְפְּשָׁו כְּפָר חַתְּרִבִּים : - (מארכ 10:45)

פולוס עבר ישוע המשיח מקרה להוות שליח לנברל לبشرות אליהם: - (אלא-קְרָמִים 1:1)

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

1956	Christ returns for his people
1830	Jim Elliot martyred in Ecuador
1731	John Williams reaches Polynesia
1614	Zinzendorf leads Moravian mission
1572	Japanese kill 40,000 Christians
1517	Jesuits reach Mexico
1455	Martin Luther leads Reformation
1323	Gutenberg prints first Bible
1276	Franciscans reach Sumatra
1100	Ramon Llull trains missionaries
1054	Crusades tarnish the church
997	The Great Schism
864	Adalbert martyred in Prussia
716	Bulgarian Prince Boris converts
635	Boniface reaches Germany
569	Alopen reaches China
432	Longinus reaches Alodia / Sudan
397	Saint Patrick reaches Ireland
341	Carthage ratifies Bible Canon
325	Ulfilas reaches Goth / Romania
250	Niceae proclaims God is Trinity
197	Denis reaches Paris, France
70	Tertullian writes Christian literature
61	Titus destroys the Jewish Temple
52	Paul imprisoned in Rome, Italy
39	Thomas reaches Malabar, India
33	Peter reaches Gentile Cornelius
	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

Where?

Who?

When?

		When?									
		Innocence		Fallen			Glory				
Who?	God	Eternity Past	4000 BC Creation	Fall to Sin No Law	1500 BC Moses' Law	Advent of Christ 0-33 AD	Church Age Kingdom Age	Great White Throne	New Heaven and Earth		
		God's Perfect Fellowship	John 10:30	Living in Unapproachable Light, 1 Timothy 6:16					God's Perfectly Restored Fellowship with All Mankind in the Holy City		
		Son		Pre-Incarnate, John 8:58	Incarnate, John 1:14	Paradise, Luke 23:43					
		Holy Spirit		Everywhere, Psalm 139:7	Indwelling Believers, John 14:17						
	Mankind	Living Mankind	Adam in the Garden of Eden	Serving the Savior or Satan on Earth, Ephesians 2:1-5					All Restored		
		Deceased Believing Mankind		Blessed in Paradise, Luke 16:22							
		Deceased Unbelieving Mankind		Punished in Hades until the final judgment, Luke 16:23 and Rev 20:13							
	Angels	Holy Angels	No people	Serving Mankind at God's Command, Hebrews 1:14					No Hades No Dead Rev 20:3		
		Imprisoned Angels		Imprisoned in Tartarus, 2 Peter 2:4 and Jude 6							
		Fugitive Angels		Rebelling Against Christ Thalaasa, Rev 20:13							
		First Beast Demon	Gen 1:1	Accusing Mankind			Lake of Fire Revelation 19:20	Lake of Fire Prepared for the Devil and his Angels	Fallen Angels Forgiven? Col 1:20 Yes?		
		False Prophet Demon		1 Peter 5:8 and Revelation 12:10							
		Satan		Abyss Revelation 20:2							

עצה

עברית at AionianBible.org/Destiny

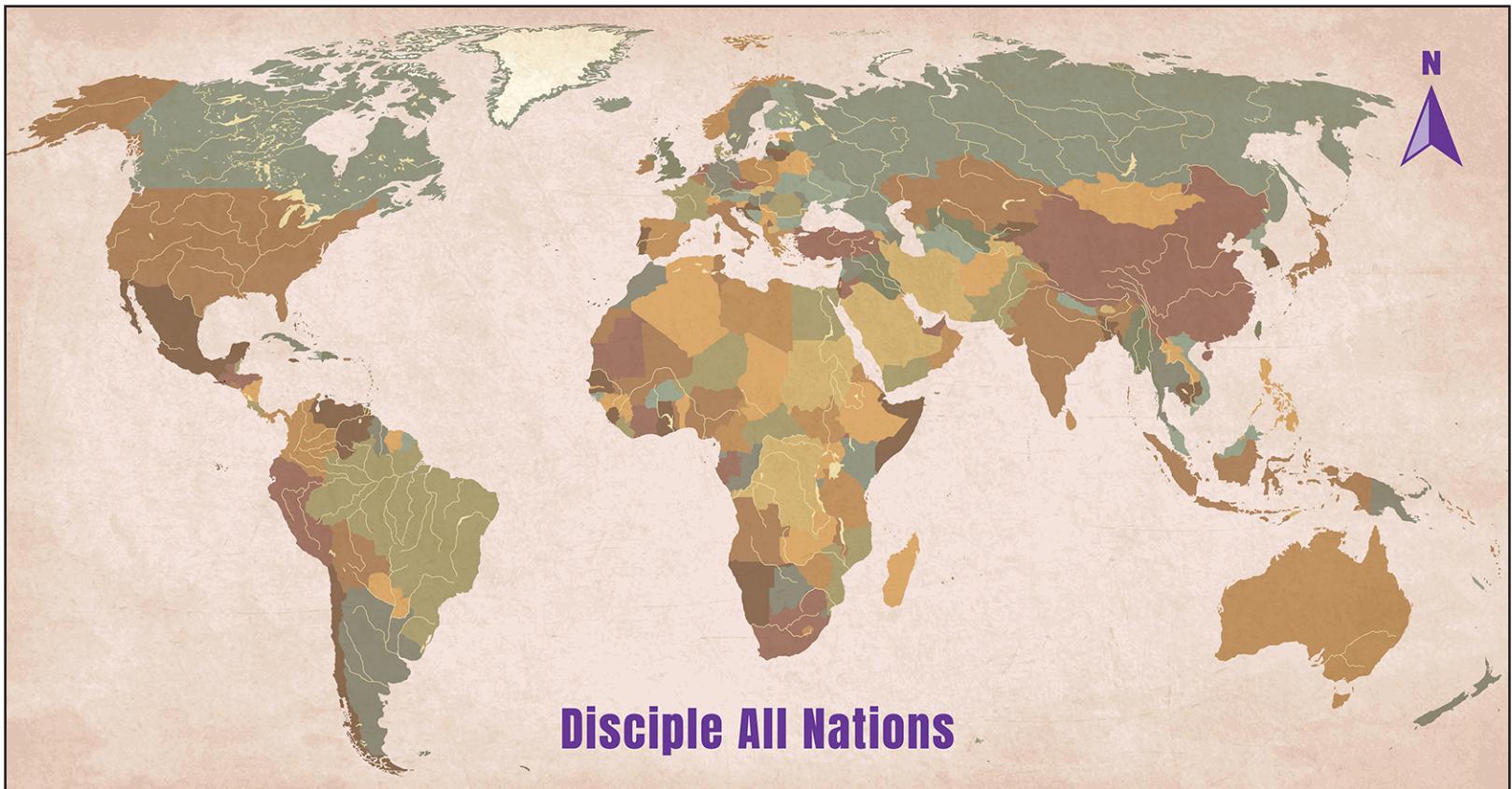
The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament Sheol and New Testament Hadēs, 2) Geenna, 3) Tartaroō, 4) Abyssos, 5) Limnē Pyr, 6) Paradise, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail,*" Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up,*" Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid,*" because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump,*" Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

לכו ועשו לתלמידים את כל הגוים וטבלתם אתם לשם האב והבן ורוח הקודש: - (מתיו 28:19)